“Rava, rava i Babylona Lehibe!”
“Mivoaha aminy, ry oloko…”

Nanolotra i Samoela

Hazavao amiko ny Daniela sy ny Apokalypsy

Porofo ara-paminaniana fa misy Andriamanitra ny fanambarany farany ho an’ny olom-boafidiny

Amin'ity asa ity: Ny Tetikasany - ny Fitsarany

Version: 11-10-2025

(19-Fararano-5996)

Fonosana Fanazavana

Avy any ambony ka hatrany ambany: Hafatry ny anjely telo ao amin'ny Apokalypsy 14.

Ireo no fahamarinana telo avy ao amin'ny bokin'i Daniela nambara tamin'ny olo-masina taorian'ny fizahan-toetra tamin'ny lohataonan'ny taona 1843 sy taorian'ny 22 Oktobra 1844. Noho ny tsy fahafantarana ny anjara asan'ny Sabata, ny Advantista voalohany dia tsy nahatakatra ny tena dikan'ireo hafatra ireo. Ireo Advantista izay niandry ny fiverenan'i Kristy dia nampifandray ny zavatra niainany tamin'ilay " **hiaka mamatonalina** " na " *mamatonalina* " voalaza ao amin'ny fanoharana momba ny " *virjiny folo* " ao amin'ny Matio 25:1 ka hatramin'ny 13 izay nanetsika ny fanambarana ny amin'ny " *fiverenan'ny mpampakatra* ".

1- **Nivelatra** tao amin'ny Dan. 8:13-14 sy ny lohahevitry ny hafatry ny *anjely voalohany* ao amin'ny Apok. 14:7 manao hoe: " *Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy, fa tonga ny andro fitsarany* ;

2- **Ny fanamelohana an'i Roma papaly** , " *tandroka kely* " ary " *mpanjaka hafa* " ao amin'ny Daniela 7:8-24 sy 8:10-23 ka hatramin'ny 25, izay mandray ny anarana hoe " *Babylona Lehibe* " ao amin'ny hafatry ny *anjely* faharoa ao amin'ny Apok . izany tamin'ny 7 Martsa 321. Kanefa io teny hoe " *lavo* " io dia hamarinin'ny fanambaran'Andriamanitra ny toetrany voaozona, rehefa nampahafantariny ireo mpanompony Advantista taorian'ny taona 1843, tamin'ny 1844, tamin'ny famerenana ny fanao amin'ny Sabata nilaozana. " *Lavo izy* " dia midika hoe: "voasambotra izy ka resy." Ny Andriamanitry ny fahamarinana àry dia manambara ny fandreseny ny tobin'ny lainga ara-pivavahana.

3- **Ny lohahevitry ny Fitsarana Farany** izay mamely ny mpikomy kristiana " *ny afon'ny fahafatesana faharoa* ". Izany no sary aseho ao amin'ny Dan. 7:9-10 , novolavolaina ao amin'ny Apok. 20:10-15 ny foto-kevitra, ary io no lohahevitry ny hafatry ny *anjely fahatelo* ao amin'ny Apok. 14:9-10 : " *Ary nisy anjely fahatelo iray koa nanaraka azy ka nanao tamin' ny feo mahery hoe: Raha misy miankohoka eo anatrehan' ny bibidia sy ny sariny, ka mandray* ***ny marika*** *eo amin' ny handriny, na eo amin' ny tànany, dia izany no hisotroan' Andriamanitra ny divay tsy misy fangarony. ny kapoaky ny fahatezerany, ary hampijalina amin'ny afo sy solifara eo anatrehan'ny anjely masina sy eo anatrehan'ny Zanak'ondry* ": Eto, ny Alahady dia fantatra amin'ny " *mariky ny bibidia* ".

Mariho fa mifanitsy amin'ny isan'ireo andininy nokendrena ao amin'ny Daniela 7: 9-10 sy ny Apokalypsy 14: 9-10 .

anjely **fahefatra :** tsy miseho afa-tsy ao amin'ny Apok. 18 izy izay maneho ny fanambarana faratampony amin'ireo hafatra Advantista telo teo aloha izay mandray soa avy amin'ny fahazavana avy amin'Andriamanitra rehetra izay tonga nanazava azy ireo hatramin'ny taona 1994 sy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, izany hoe hatramin'ny lohataonan'ny taona 2030. Izany no anjara asan'ity asa ity. Ny fahazavana tonga nanazava azy dia

manambara ny heloka nifandimby: ny fivavahana katolika, nanomboka tamin’ny taona 538; ny fivavahana protestanta, nanomboka tamin’ny 1843; ary ny andrim-panjakana Advantista ofisialy , nanomboka tamin'ny 1994. Ireo fahalavoana ara-panahy rehetra ireo dia nisy antony, tamin'ny androny: ny fandavana ny fahazavana naroson'ny Fanahy Masin'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy. “ *Amin’ny andro farany* ” resahin’ny Dan. 11:40, ny Fiangonana Katolika dia miray hina amin’ny ozonany, ny antokom-pivavahana rehetra, na kristiana na tsia, izay manaiky ny fanompoany sy ny fahefany; Izany dia teo ambany fiahian'ny antsoina hoe "éokimenika" izay, taorian'ny Protestanta, dia nanatevin-daharana ny Advantista ofisialy tamin'ny 1995.

2 Korintiana 4:3-4

“ *… Raha miafina ny filazantsaranay, dia miafina amin’ izay ho very izany, izay efa nohajambain’ ny andriamanitr’ izao tontolo izao ny sain’ izay tsy mino, fandrao hamirapiratra aminy ny fahazavan’ ny filazantsaran’ ny voninahitr’ i Kristy, izay endrik’*
Andriamanitra .

“Ary raha mbola tsy azo ny teny faminaniana, dia ho an’izay tsy maintsy ho very ihany no hitoetra ho toy izany”.

Ary koa, amin'ny famintinana ireo fanambarana aseho ato amin'ity antontan-taratasy ity dia fantaro fa, mba " *hanamarinana ny fahamasinana* ", nanomboka tamin’ny lohataonan’ny 1843 naorina tamin’ny alalan’ny didin’ilay Andriamanitra Mpamorona sy Mpanome Lalàna ao amin’ny Daniela 8:14, araka ny “ *Filazantsara Mandrakizay* ” nosoratany,

manerana ny tany, ny lehilahy sy ny vehivavy rehetra,

<u>tsy maintsy atao batisa</u> amin’ny anaran’i Jesoa Kristy amin’ny asitrika tanteraka mba hahazoana ny fahasoavan’Andriamanitra,

<u>tsy maintsy mitandrina ny Sabotsy</u> , ny Sabata fitsaharana amin’ny andro fahafito, izay nohamasinin’Andriamanitra ao amin’ny Genesisy 2, ary ny faha-4 amin’ny didiny 10 voatonona ao amin’ny Eksodosy 20; izany, mba hitahiry ny fahasoavany,

<u>dia tsy maintsy manaja ny</u> lalàn’Andriamanitra momba ny fitondran-tena sy ny lalàna momba ny sakafo voalaza ao amin’ny

Baiboly Masina, ao amin’ny Genesisy 1:29 sy Levitikosy 11, (fahamasinan’ny vatana).

ary tsy tokony “ *manamavo ny teniny ara-paminaniana* ”, mba tsy “ *hamono ny Fanahin’Andriamanitra* ” (1 Tes.5:20).

Izay rehetra tsy mahafeno ireo fepetra ireo dia melohin’Andriamanitra hiharan’ny “ *fahafatesana faharoa* ” voalaza ao amin’ny Apokalypsy 20.
SAMOELA

LAZAO AHY NY MOMBA NY DANIEL SY NY APOKALYPSY

Pejin'ny pejy amin'ireo lohahevitra voaresaka

Fizarana voalohany: Fanamarihana fanomanana

Mampiasa ny fikarohana mandeha ho azy ny laharan'ny pejin'ny rindrambaiko ampiasaina

Pejin- dohateny
07 Famelabelarana
12 Andriamanitra sy ny zavaboariny
13 Ny fototry ny fahamarinana ara-baiboly
16 Fehiny : 7 Martsa 321, andro voaozona ho an’ny fahotana
26 Ny tenivavolombelon’ Andriamanitra nomena teto an-tany
28 Fanamarihana : Aza afangaro ny maritiora sy ny sazy
Genesisy : Faminaniana tena ilaina
30 Finoana sy tsy finoana
33 Sakafo amin’ny fotoana mety
37 Ny Tantara nambara momba ny Finoana Marina
39 Fanamarihana Fanomanana ny Bokin’i Daniela
41 Izany rehetra izany dia manomboka ao amin'ny Daniela - Ny Bokin'i Daniela
42 Daniela 1 - Ny nahatongavan'i Daniela tany Babylona
45 Daniela 2 - *Ny sarin'ny* fahitan'i Nebokadnezara mpanjaka
Daniela 3 - Ny namany telo lahy tao amin'ny *lafaoro*
62 Daniela 4 - nanetry tena sy niova ny mpanjaka
69 Daniela 5 Ny fitsaran'i Belsazara mpanjaka
74 Daniela 6 - Daniela tao *an-davaky ny Liona*
79 Daniela 7 - *Ny biby efatra* sy ny *tandroka kely* papa

90 Daniela 8 - Nohamafisina ny maha-Papaly - Ny didin'Andriamanitra ao amin'ny Dan. 8:14.
103 Daniela 9 - Ny fanambarana ny fotoana nanompoan'i Jesosy Kristy teto an-tany.
121 Daniela 10 - Filazana ny *loza lehibe* - Fahitana loza
127 Daniela 11 - Ny Ady Fito tany Syria.
146 Daniela 12 - Ny Iraka Maneran-tany Advantista Naseho an-tsary sy Daty.
155. Fanombohana ho amin'ny tandindona ara-paminaniana
158 Advantista
163 Ny fijerena voalohany ny Apokalypsy
167 Ireo tandindon’i Roma ao amin’ny Faminaniana
173 Fahazavana amin’ny Sabata
176 Ny didin’Andriamanitra ao amin’ny Daniela 8:14
179 Fiomanana ho amin’ny Apokalypsy
183 Ny Apokalipsy amin'ny famintinana
188 **Fizarana Faharoa: Ny fandalinana amin'ny antsipiriany ny Apokalypsy**
188 **Apokalypsy 1** : Prologue-Ny Fiverenan'i Kristy-Ny Lohahevitra Advantista
199 **Apokalypsy 2** : Ny Fiangonan’i Kristy hatramin’ny niorenany ka hatramin’ny 1843
199 Vanim-potoana voalohany : *Efesosy* - Vanim-potoana faharoa : *Smyrna* - Vanim-potoana faha-3 : *Pergamosy* -
Vanim-potoana faha-4 : *Tyatira*
216 **Apokalypsy 3** : Ny Fiangonan'i Kristy nanomboka tamin'ny 1843 - Naverina tamin'ny laoniny ny finoana kristiana apostolika
216 Vanim-potoana faha-5 : *Sardisy* - vanim-potoana faha-6 : Philadelphia -
223 Nambara tao amin’ny Fahitana Voalohany nataon’i Ellen G. White ny anjaran’ny Advantista
225 Taona faha-7 : Laodikia
229 **Apokalypsy 4** : Fitsarana any an-danitra
232 Fanamarihana : Maminany ny LALAN'ANDRIAMANITRA
239 **Apokalypsy 5** : Ny Zanak’olona
244 **Apokalypsy 6** : Mpilalao sarimihetsika, sazy avy amin’Andriamanitra ary famantarana tamin’ny andron’ny Kristianina - Ny tombo-kase 6 voalohany
251 **Apokalypsy 7** : Ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito voaisy tombo-kase tamin’ny “ *tombo-kasen’Andriamanitra* ”: ny Sabata sy ny “ *tombo-kase fahafito* ” miafina.
259 **Apokalypsy 8 : Ireo “** *trompetra* ” efatra voalohany
268 **Apokalypsy 9** : Ny “ *trompetra* ” faha-5 sy faha-6
268 ny “ *trompetra* ” faha-5
276 ny “ *trompetra* ” faha-6
286 **Apokalypsy 10** : Ny “ *Boky kely misokatra* ”
291 Faran’ny tapany voalohany amin’ny Apokalypsy
Fizarana Faharoa: Ireo Lohahevitra Novolavolaina

292 **Apokalypsy 11** : Fanjakan'ny Papa - Tsy mino an'Andriamanitra - Ny " *trompetra* " faha-7
305 **Apokalypsy 12** : ny drafitra afovoany lehibe
313 **Apokalypsy 13** : Ireo rahalahy sandoka ao amin'ny fivavahana kristiana
322 **Apokalypsy 14** : Fotoanan'ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito
333 **Apokalypsy 15** : Ny fiafaran'ny fizahan-toetra
336 **Apokalypsy 16** : *Ny loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra*
345 **Apokalypsy 17** : Tsy misaron-tava ilay vehivavy janga ary fantatra
356 **Apokalypsy 18** : Ny vehivavy janga dia mahazo ny saziny
368 **Apokalypsy 19** : Adin'i Jesosy Kristy *amin'ny Hara-magedona*
375 **Apokalypsy 20** : Ny *Arivo* Taonan'ny Arivo Taona Faha-7 sy ny Fitsarana Farany
381 **Apokalypsy 21** : Tandindon'i *Jerosalema Vaovao nomem-boninahitra*
392 **Apokalypsy 22** : Ny Andro Mandrakizay Tsy Misy Fiafarana
405 **Mamono ny taratasy fa ny Fanahy no mamelona**
408 **Ny andron'i Jesosy Kristy teto an-tany**
410 **Fahamasinana sy Fanamasinana**
424 Ny fisarahan'ny Genesisy - Genesisy 1 ka hatramin'ny 22 -
525 Ny fahatanterahan'ny fampanantenana natao tamin'i Abrahama: Genesisy 23 ka hatramin'ny …
528 Ny Eksodosy sy i Mosesy mahatoky – Ao amin'ny Baiboly amin'ny ankapobeny – Ny ora amin'ny safidy farany – Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito: Fisarahana, Anarana, Tantara – Ny Fitsaran'Andriamanitra Fototra – Avy amin'ny A ka hatramin'ny Z – Ny fanodinkodinana ny andinin-teny ara-Baiboly – Ny Fanahy dia mamerina ny fahamarinana.
547 Ny fitokanana farany
548 **Ny Antso Farany**

Lazao ahy ny momba an’i Daniela sy ny Apokalypsy

Presentation

Teraka sy nipetraka tao amin’io tany maharikoriko indrindra io aho, satria an’ohatra nomen’Andriamanitra anarana hoe “ *Sodoma sy Ejipta* ” ny renivohiny, ao amin’ny Apok. 11:8 . Ny modely misy azy eo amin’ny fiaraha-monina, repoblika, fitsiriritana, nalain-tahaka, niely ary noraisin’ny vahoaka maro eran-tany; Ity firenena ity dia i Frantsa, firenena manjakazaka sy revolisionera, mpanandrana ny Repoblika dimy miaraka amin'ny fitondran'ny mpamory helok'Andriamanitra. Mirehareha, manambara sy mampiseho ny tabilao momba ny zon’olombelona ao aminy, manohitra amin’ny fomba feno hatezerana ireo tabilao misy ny adidin’olombelona nosoratana tamin’ny endrika “didy folo” nataon’ilay Andriamanitra Mpamorona mihitsy. Hatramin’ny niandohany sy ny fanjakany voalohany, dia niaro ny fahavalony izy, dia ny fivavahana katolika romana izay tsy nitsahatra ny fampianarany hoe “ratsy” izay antsoin’Andriamanitra hoe “tsara” sy “tsara” izay nantsoiny hoe “ratsy”. Nanohy ny fahalavoana tsy azo ihodivirana, ny Revolisionany dia nitarika azy hanaiky ny tsy finoana an'Andriamanitra. Noho izany, amin’ny maha-zavaboary azy, vilany tanimanga, i Frantsa dia nirotsaka an-tsehatra tamin’ny ady izay nanohitra azy tamin’ilay Andriamanitra Tsitoha, ilay vilany vy tena izy; efa azo novinavinaina sy naminaniny ny vokany; dia hiharan’ny hiafaran’i “ *Sodoma* ” noho ny fahotana teo alohany ihany. Ny tantaran’izao tontolo izao nandritra ny 1700 taona lasa, eo ho eo, dia novolavolain’ny fitaoman-dratsiny, indrindra fa ny fanohanana nomeny ny fahefan’ny fitondrana papaly katolika romana, hatramin’ny mpanjakany voalohany, Clovis I ' mpanjaka voalohan’ny Franks. Natao batisa tao Reims izy, tamin’ny 25 Desambra taona 498. Io daty io dia mitondra ny famantarana ny fetin’ny Krismasy nampifandraisin’i Roma, tamin’ny fomba tsy ara-drariny sy tamin-katezerana, tamin’ny daty sandoka nahaterahan’i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra tonga nofo, nahary izao tontolo izao sy izay rehetra velona, na misy; izay milaza tsara ny anaram-boninahitra hoe “ *Andriamanitry ny fahamarinana* ” satria halany “ *ny lainga izay ny devoly no rainy* ”, araka ny nambaran’i Jesosy.

Tianao ve ny porofo tsy azo lavina fa tsy misy papa romana ara-dalàna amin’ny filazana fa mpanompon’i Jesosy Kristy? Izao no lazain’i Jesosy ao amin’ny Matio 23:9: “ ***Ary aza miantso olona etỳ an-tany ho rainareo; fa iray ihany no Rainareo, dia izay any an-danitra*** ” .

Ahoana no iantsoan'ny Papa ny tenany eto an-tany? Ny olon-drehetra dia afaka mahita izany: " ***Ray Masina*** ," na " ***Ray Masina Indrindra*** ." Ny pretra katolika koa dia miantso ny tenany ho " ***ray*** ". Io toe-tsaina mikomy io dia mahatonga ny mpisorona maro be hametraka ny tenany ho mpanelanelana tsy maintsy ilaina eo amin’Andriamanitra sy ny mpanota, nefa ny Baiboly kosa mampianatra fa afaka manatona an’Andriamanitra malalaka izy, izay

nohamarinin’i Jesosy Kristy ho ara-dalàna. Amin'izany fomba izany, ny finoana katolika dia mampirisika ny olombelona hiseho ho tena ilaina sy tsy azo ihodivirana. Io fialana amin’ny fanelanelanana mivantana nataon’i Jesosy Kristy io dia holazain’Andriamanitra ao amin’ny faminaniana iray ao amin’ny Dan. 8:11-12. Fanontaniana Valiny : Iza no mino fa ilay Mpamorona mahery dia afaka maka ny olombelona tsy mankatò Azy amin’ny “ ***avonavona*** ” manafintohina toy izany voalaza ao amin’ny Dan. 7:8 sy 8:25? Ny valinteny ara-Baiboly momba io fanandevozana ny sain’olombelona io dia ao amin’io andininy ao amin’ny Jer. 17:5: " *Izao no lazain'i Jehovah:* ***Ho voaozona*** *izay olona* ***matoky olona*** *sy* ***manao ny nofo ho sandriny*** *, ka miala amin'i Jehovah ny fony !* "

Satria i Frantsa no tena namolavola ny tantaran’ny fivavahana tamin’ny ampahany betsaka tamin’ny vanim-potoana Kristiana, dia nomen’Andriamanitra ny Frantsay iray ny iraka hanambara ny anjara asany voaozona; izany, amin’ny alalan’ny fanazavana ny dikany miafina amin’ireo fanambarana ara-paminaniana voarakitra ao amin’ny fehezan-dalàna ara-baiboly hentitra.

Tamin’ny 1975, dia nahazo ny fanambarana momba ny asa faminaniako aho tamin’ny alalan’ny fahitana iray izay vao tamin’ny 1980 ihany no azoko ny tena dikany, taorian’ny batisako. Natao batisa tao amin’ny finoana Kristiana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito aho, ary fantatro, nanomboka tamin’ny taona 2018, fa voatendry ho amin’ny fanompoana mandritra ny jobily (7 in-7 taona) izay hifarana amin’ny lohataonan’ny taona 2030 miaraka amin’ny fiverenana amin’ny voninahitry ny Tompo Andriamanitra Tsitoha, dia Jesosy Kristy.

Ny fanekena ny fisian’ Andriamanitra na i Jesoa Kristy dia tsy ampy hahazoana ny famonjena mandrakizay .

Ampahatsiahiviko eto fa, talohan’ny niakarany tany an-danitra, Jesosy dia nilaza tamin’ny mpianany ny tenin’ireto andininy ireto ao amin’ny Mat. 28:18 ka hatramin’ny 20: “ ***Nanatona Jesosy ka*** *niteny taminy ka nanao hoe: Efa nomena Ahy ny fahefana rehetra any an-danitra sy etỳ* ***an -*** *tany . Izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao* ." Ny fanahiny masina dia nanome tsindrimandry ny apostoly Petera tamin’ity fanambarana ofisialy sy manetriketrika hafa ity ao amin’ny Asan’ny Apostoly 4:12 : “ ***Ary tsy misy famonjena amin’ny hafa, fa tsy misy anarana hafa ambanin’ny lanitra nomena ny olona izay hahazoantsika famonjena*** .”

Noho izany, fantaro fa ny fivavahana mampihavana antsika amin’Andriamanitra dia tsy mifototra amin’ny lova ara-pivavahana noho ny fomban’olombelona. Ny finoana ny sorona fanavotana an-tsitrapo natolotr’Andriamanitra, tamin’ny alalan’ny fahafatesany olombelona tao amin’i Jesosy Kristy, no **hany fomba** hahazoana ny fampihavanana antsika amin’ny fahamarinana tonga lafatra amin’ny fahamasinany. Ary koa, na iza na iza ianao, na inona na inona fiavianao, na inona na inona fiavianao, na fivavahana nolovainao, na firenenao, na firazanana, na volon-koditrao, na fiteninao, eny fa na dia ny toerana misy anao eo amin’ny olona aza, dia tsy tonga amin’ny alalan’i Jesosy Kristy afa-tsy amin’ny alalan’i Jesosy Kristy sy ny fifikirana amin’ny fampianarany izay iresahany amin’ny mpianany hatramin’ny fahataperan’izao

tontolo izao ny fihavananao amin’Andriamanitra; araka ny ambaran’ity taratasy ity.

Ny teny hoe “ ***Ray, Zanaka ary Fanahy Masina*** ” dia manondro andraikitra telo nifandimby notanan’ilay Andriamanitra tokana ao amin’ny drafitry ny famonjena natolony ho an’ny mpanota meloka, voaheloka ho amin’ny “ *fahafatesana faharoa* ”. Io "trinite" io dia tsy fivorian'ny Andriamanitra telo, araka ny inoan'ny silamo, ka manamarina ny fandavany an'io dogma kristiana io sy ny fivavahany. Amin’ny maha “ ***Ray*** ” antsika, dia Andriamanitra no nahary antsika ho an’ny rehetra; amin’ny maha-“ ***Zanaka*** ” Azy, dia nanolotra ny tenany ho tenan’ny nofo ho fanavotana ny fahotan’ny olom-boafidiny ho solon’izany; amin’ny maha-“ ***Fanahy Masina*** ”, Andriamanitra, Fanahin’i Kristy nitsangana tamin’ny maty, dia tonga mba hanampy ny olom-boafidiny hahomby amin’ny fiovam-pony amin’ny fahazoana “ ***ny fanamasinana izay tsy misy olona hahita ny Tompo*** ”, araka ny nampianarin’ny apostoly Paoly ao amin’ny Heb. 12:14; Ny “ ***fanamasinana*** ” dia hatokana **ho** an’Andriamanitra sy ho an’Andriamanitra. Manamafy ny fanekeny ny olom-boafidy izany ary miseho amin’ny asan’ny finoany, izany hoe amin’ny fitiavany an’Andriamanitra sy ny fahamarinany ara-baiboly ara-tsindrimandry sy nambara.

Ny famakiana ity antontan-taratasy ity dia tena ilaina mba hahatakarana **ny ozona avo dia avo** izay mavesatra amin'ny mponin'ny tany, ny andrim-pivavahany ary ny an'ny tontolo Kristiana tandrefana, indrindra indrindra, noho ny fiaviany tena Kristianina ; satria ny lalana notarihin’i Jesoa Kristy no mandrafitra ilay lalan’ny drafitr’Andriamanitra famonjena **tokana** sy **miavaka ;** noho izany, ny finoana kristiana dia mijanona ho lasibatry ny fanafihan’ny devoly sy ny demonia.

Amin'ny fotony, ny drafitry ny famonjena novolavolain'ilay Andriamanitra Mpamorona dia tsotra sy mitombina. Fa ny fivavahana dia manana toetra saro-takarina satria ireo izay mampianatra izany dia mihevitra ny hanamarina ny foto-pisainany ara-pivavahana fotsiny ary, amin’ny fanaovana fahotana, matetika noho ny tsy fahalalana, dia tsy mifanaraka amin’ny fitakian’Andriamanitra intsony izany hevitra izany. Vokatr’izany dia namely azy tamin’ny ozonany izy, izay adikan’izy ireo ho tombontsoany ka tsy mandre ny teny mafy avy amin’Andriamanitra.

Ity asa ity dia tsy manana fiantsoana hahazo ny loka ara-literatiora; ho an’ilay Andriamanitra Mpamorona, ny hany andraikiny dia ny hizaha toetra ny olom-boafidiny amin’ny finoana izay ahafahan’izy ireo mahazo ny fiainana mandrakizay nomen’i Jesosy Kristy. Hahita famerimberenana ao ianao, nefa izany no fomba ampiasain’Andriamanitra amin’ny fandrefesana ny fampianarana mitovy amin’izay ambarany amin’ny alalan’ny sary sy sary famantarana samihafa. Ireo famerimberenana be dia be ireo no porofo tsara indrindra ny amin’ny maha-azo itokiana azy ary manaporofo ny maha-zava-dehibe ny fahamarinana voarakitra an-tsary momba izany. Ireo fanoharana nampianarin’i Jesosy dia manamafy izany fisisihana izany sy ireo famerimberenana ireo.

Ho hitanao ato amin’ity asa ity ireo fanambarana nomen’ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe izay nitsidika antsika teo ambanin’ny anaran’olombelona hoe Jesosy avy any Nazareta, izay nomena anarana hoe

“voahosotra”, na “Mesia”, araka ny teny hebreo hoe “mashiah” voalaza ao amin’ny Dan.9:25, na “kristy”, avy amin’ny teny grika hoe “christos” ao amin’ny asa soratry ny fanekena vaovao. Tao aminy no nahatongavan’Andriamanitra nanolotra ny fiainany madio tanteraka tamin’ny sorona an-tsitrapo, mba hanamarinana ny fombafomba fanaovana sorona biby izay nialoha ny fiaviany hatramin’ny nanota tany am-boalohany nataon’i Eva sy Adama. Ny teny hoe “ *voahosotra* ” dia manondro an’izay mandray ny fanosoran’ny Fanahy Masina aseho amin’ny alalan’ny menaka avy amin’ny hazo oliva. Ny fanambarana ara-paminaniana nomen’ Andriamanitra amin’ny anaran’i Jesoa Kristy tokana sy ny asa sorompanavotany dia tonga mba hitarika ny olom-boafidiny eo amin’ny lalana izay mitondra mankany amin’ny fiainana mandrakizay. Satria ny famonjena amin’ny alalan’ny fahasoavana fotsiny dia tsy manakana ny olom-boafidy tsy ho latsaka ao anatin’ny fandrika izay tsy fantany akory. Noho izany dia ny hamenoana ny fanolorana ny fahasoavany, amin’ny anaran’i Jesosy Kristy, dia tonga Andriamanitra manambara ny fisian’ireo fandrika lehibe izay mamela ny mpanompony farany amin’ny andro farany hamakafaka sy hitsara ary hahatakatra **mazava tsara** ny toe-javatra misavoritaka ny fivavahana kristiana maneran-tany izay manjaka amin’izao vanim-potoana farany amin’ny famonjena izao tontolo izao.

Fa alohan'ny famafazana dia ilaina ny manongotra; satria ny toetran’ilay Andriamanitra Mpamorona dia olan’ny fampianaran’ireo fivavahana lehibe monoteista miely manerana ny tany. Izy rehetra dia samy manana ny fametrahan’Andriamanitra tokana amin’ny alalan’ny faneriterena, ka noho izany dia manaporofo ny fisarahan’izy ireo sy ny fifandraisany aminy. Ny fahalalahana miharihary miraikitra amin’ny finoana kristiana dia noho ny zava-misy amin’izao fotoana izao ihany, fa raha vao avelan’Andriamanitra hiasa malalaka ny demonia, dia hiseho indray izany tsy fandeferana amin’izay tsy manaraka azy ireo. Raha te-hihetsika tamin’ny alalan’ny teritery Andriamanitra, dia ampy ho azy, tsotra izao, ny nanao ny tenany ho hitan’ny masony, mba hahazoany avy amin’ny zavaboariny fa hankatò ny sitrapony rehetra izy ireo. Raha tsy nanao toy izany izy, dia satria ny fisafidianana ny olom-boafidy dia miankina **amin'ny** safidy malalaka hitia Azy na handà Azy; safidy malalaka izay omeny ny zavaboariny rehetra. Ary raha misy faneriterena, dia ny toetra voajanahary ananan’ny olom-boafidy ihany no voatosika sy voasarika, amin’ny maha-malalaka azy manokana, amin’ny alalan’ilay Andriamanitry ny fitiavana. Ary io anarana fitiavana io dia mety aminy tsara, satria izy no manambany azy, amin'ny fanolorana ny zavaboariny ny fanehoana an-tsehatra izay mahatonga azy tsy ho toherina ; izany amin’ny alalan’ny fanolorana ny ainy ho fanavotana, ao amin’ny tenan’i Jesosy Kristy, ny ota nolovainy sy nataon’ny olom -boafidiny **irery** tamin’ny fotoan’ny tsy fahalalany sy ny fahalemeny. Mitandrema! Eto an-tany, io teny hoe fitiavana io dia tsy misy afa-tsy ny endriky ny fahatsapana sy ny fahalemeny. Ny an'Andriamanitra dia mahery sy marina tanteraka; izay mampiova ny zava-drehetra satria miendrika fitsipika izay mifehy tanteraka ny fahatsapana. Ny fivavahana marina ankasitrahan’Andriamanitra àry dia mifototra amin’ny fifikirana malalaka amin’ny tenany sy amin’ny fisainany ary amin’ireo fotopoto-pitsipiny voaforona ho lalàna. Ny fiainana an-tany rehetra dia miorina amin'ny

lalàny ara-batana, simika, ara-moraly, ara-tsaina ary ara-panahy. Toy ny hoe tsy ho tonga amin’ny olombelona mihitsy ilay hevitra handosirana ny lalàn’ny sinton’ny tany ka hanjavona, ny fanahiny dia tsy afaka miroborobo afa-tsy amin’ny fanajana sy fankatoavana ireo lalàna sy fitsipika napetrak’ilay Andriamanitra Mpamorona. Ary ireto tenin’ny apostoly Paoly ireto ao amin’ny 1 Kor. 10:31 dia hamarinina tanteraka toy izao: " ***Na mihinana ianareo, na misotro, na inona na inona ataonareo, dia ataovy ho voninahitr'Andriamanitra izany rehetra izany*** ." Ny fampiharana an’io fanasana maimaim-poana io dia tanteraka noho ny hoe, ao amin’ny Baiboly, ary ao amin’izy io ihany, dia Andriamanitra no nanolotra sy nanambara ny heviny araka an’Andriamanitra. Ary zava-dehibe ny fiheverana ny heviny mba hanatanterahana ny asa “ ***fanamasinana izay tsy misy izany*** ”, araka ny Heb. 12:14, “ ***Tsy hisy hahita an’i Jehovah*** ”. Indraindray ny heviny dia miendrika prescription, fa tsy mampiahiahy kokoa noho ny omen'ny dokotera manam-pahaizana manokana izay maika hankatoavin'ny olombelona, ka mihevitra fa manao izay hahasoa ny fahasalamany ara-batana na ara-tsaina (na dia diso aza izy ireo). Ilay Andriamanitra Mpamorona, ambonin’ny zavatra rehetra, no hany dokotera marina momba ny fanahy izay fantany amin’ny antsipiriany madinika indrindra. Mandratra izy fa manasitrana isaky ny mety ny toe-javatra. Nefa amin’ny farany, dia horavany sy hofoanany ny fiainana selestialy sy terestrialy rehetra izay hita fa tsy mahavita mitia azy ka noho izany dia mankatò azy.

Ny tsy fandeferana ara-pivavahana àry no vokatra mampiharihary ny fivavahan-diso monoteista. Fahadisoana sy fahotana lehibe tokoa izany satria manodinkodina ny toetran’Andriamanitra, ary amin’ny famelezana Azy dia atahorana tsy hahazo ny fitahiany sy ny fahasoavany ary ny famonjeny. Na izany aza, Andriamanitra dia mampiasa azy io ho toy ny karavasy hanasazy sy hamely ny olombelona tsy mino na tsy mahatoky. Miantehitra amin'ny fijoroana vavolombelona ara-baiboly sy ara-tantara aho eto. Mampianatra antsika tokoa ny asa soratry ny fanekena taloha fa mba hanasazy ny fivadihan’ny olony, ilay firenena antsoina hoe Isiraely, dia nampiasa ny vahoaka “Filistina” Andriamanitra, mpiara-belona taminy akaiky indrindra. Amin'izao andrantsika izao dia manohy ity hetsika ity amin'ny anarana hoe "Palestiniana" ity vahoaka ity. Tatỳ aoriana, rehefa naniry ny hanambara ny fitsarany sy ny fanamelohana tanteraka an’ity Isiraely ara-nofo eto an-tany ity izy, dia niantso ny fanompoana an’i Nebokadnezara mpanjaka Kaldeana; in-telo izany. Tamin’ny fahatelo, tamin’ny 586 T.K., dia rava ilay firenena ary ireo sisa tavela tamin’ny vahoaka dia natao sesitany tany Babylona nandritra ny fe-potoana “70 taona” araka ny faminaniana ao amin’ny Jer. 25:11. Tatỳ aoriana, dia noravan’ny miaramila romanina notarihin’i Titus, mpandova ny Emperora Vespasien, indray ilay firenena, noho ny fandavany tsy hanaiky an’i Jesosy Kristy ho mesiany. Nandritra ny vanim-potoana Kristiana, niverina tamin'ny fomba ofisialy tao amin'ny fahotana tamin'ny 321, ny finoana Kristiana dia natolotra tamin'ny tsy fandeferan'ny papa nanomboka tamin'ny 538. Ary io finoana katolika nanjakazaka io dia nitady fifandirana tamin'ny vahoaka Moyen Orient izay lasa silamo ara-pivavahana tamin'ny [taonjato] faha-6 ihany . Ny Kristianisma tsy mpino dia nahita fahavalo nahery setra tao. Satria ny fanoherana ara-pivavahana ao amin'ny toby

roa dia toy ny bao, manohitra tanteraka hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Ny tsy mino koa dia miavonavona ka mitady ny voninahitry ny maha-tokana; raha tsy mahazo izany avy amin’Andriamanitra izy, dia milaza izany ho an’ny tenany ary tsy manaiky hohanina. Io filazalazana ny amin’ny olona io koa dia mampiavaka ireo mpikambana ao amin’ny fiangonana samihafa sy mivory ao amin’ny fivavahan-diso samihafa. Ny fanamelohana ny tsy fandeferana dia tsy midika hoe mandefitra Andriamanitra. Ny tsy fandeferana dia fanaon’ny olombelona entanin’ny tobin’ny demonia. Ny teny hoe mandefitra dia midika hoe tsy fandeferana ary ny tenin’ny finoana marina dia fankatoavana na tsy fankasitrahana araka ny foto-kevitry ny Baiboly hoe “eny, na tsia”. Amin’ny lafiny iray, Andriamanitra dia manohana ny fisian’ny ratsy nefa tsy mandefitra izany; tohanany izany ho amin’ny fotoanan’ny fahafahana voatendry ao amin’ny fikasany hifidy ny olom-boafidiny. Ny teny hoe fandeferana àry dia tsy mihatra afa-tsy amin’ny olombelona, ary io teny io dia niseho tao amin’ny Didin’i Nantes an’i Henri IV tamin’ny 13 Aprily 1598. Saingy rehefa tapitra ny andron’ny fahasoavana, dia ho ringana ny ratsy sy izay manao izany. Ny fandeferana dia nisolo ny fahalalahana ara-pivavahana nomen’Andriamanitra ny olona, hatrany am-boalohany.

Ampahafantarina ny sakafo amin'ity asa ity; ny porofo dia haseho sy haseho manerana ny pejy.

Andriamanitra sy ny zavaboariny

Ny diksionera ara-panahy ampiasain'ny lehilahy any Eoropa Latina dia manafina ireo hafatra tena ilaina ampitain'Andriamanitra. Izany no zava-misy, voalohany indrindra, amin'ny teny hoe Apokalypsy izay, amin'io lafiny io, dia miteraka ny loza lehibe atahoran'ny olona. Kanefa, ao ambadik'io teny mampatahotra io, dia misy ny fandikan-teny hoe "Apokalypsy" izay manambara amin'ireo mpanompony ao amin'i Kristy ireo zavatra tena ilaina mba hamonjena azy ireo. Araka ny foto-kevitra fa ny fahasambaran'ny sasany dia mahatonga ny loza ho an'ny hafa, ny an'ny toby mpanohitra, ny hafatra mifanohitra tanteraka dia tena manan-karena amin'ny lesona ary matetika no aroso ao amin'ny "Apokalypsy" masina indrindra nomena ny apostoly Jaona.

Ny teny iray hafa, ny teny hoe "anjely", dia manafina lesona lehibe. Avy amin'ny teny latinina hoe "angelus" io teny frantsay io, izay avy amin'ny teny grika hoe "aggelos", izay midika hoe mpitondra hafatra. Ahariharin'io fandikan-teny io amintsika ny hasarobidin'ny zavaboariny, dia ireo mpiara-miasa aminy izay noforoniny afaka sy tsy miankina. Koa satria nomen'Andriamanitra ny aina, io fahaleovan-tena io dia mitazona fameperana ara-lojika. Io teny hoe "iraka" io anefa dia manambara amintsika fa hitan'Andriamanitra ho hafatra velona ny mpiara-miasa aminy malalaka. Araka izany, ny zavaboary tsirairay dia maneho hafatra iray ahitana traikefa eo amin'ny fiainana voamariky ny safidy sy ny toerana misy azy manokana izay mahaforona ilay antsoin'ny Baiboly hoe "fanahy". Ny zavaboary tsirairay dia miavaka amin'ny maha-fanahy velona azy. Fa izay tsy fantatr'ireo anjely voalohany noforonin'Andriamanitra, izay antsointsika hoe "anjely", dia hoe afaka manaisotra azy ireo ilay nanome azy ireo ny fiainana sy ny zo ho velona. Nohariana hiaina mandrakizay izy ireo ary tsy fantany akory ny dikan'ny teny hoe fahafatesana. Izany dia mba hanambarana amin'izy ireo ny dikan'ny teny hoe fahafatesana fa Andriamanitra no namorona ny lafiny ety an-tany izay hitondran'ny karazan'olombelona, na i Adama, ny anjara asan'ny olombelona aorian'ny fahotan'ny saha Edena. Tsy ankasitrahan'Andriamanitra ny hafatra asehontsika **raha** tsy mifanaraka amin'ny fitsipiny momba ny tsara sy ny rariny. Raha mifanaraka amin'ny fitsipiny ny amin'ny faharatsiana sy ny tsy mety io hafatra io, dia ilay mitondra azy io no karazana mpikomy izay melohin'ny fahafatesana mandrakizay, izany hoe ny fandringanana farany sy ny fandringanana ny fanahiny manontolo.

Ny fototry ny fahamarinana ara-baiboly

Hitan’Andriamanitra fa mety sy marina ny nanambara tamin’i Mosesy voalohany ny niandohan’ny fandehan-javatra eto an-tany, mba ho fantatry ny olombelona rehetra izany. Asehony eto ny laharam-pahamehana amin’ny fampianarana ara-panahy. Ao anatin'izany hetsika izany dia atolony amintsika **ny fototry ny fahamarinany** izay manomboka amin'ny fandrindrana ny filaharan'ny fotoana. Fa Andriamanitra no Andriamanitry ny filaminana sy ny firindrana tsara. Ho hitantsika, amin’ny fampitahana azy amin’ny fitsipiny, ny lafiny adala sy tsy mirindra amin’ny filaharantsika ankehitriny izay napetraky ny lehilahin’ota. Fa ota tokoa ary efa ota tany am-boalohany no manova ny zavatra rehetra.

Saingy ilaina ny mahatakatra alohan'ny zavatra hafa rehetra, fa ny " *fiandohan'ny* " notononin'Andriamanitra ao amin'ny Baiboly, ary ny teny voalohany amin'ny boky antsoina hoe "Genesisy" dia ny hoe "fiaviana", dia tsy mahakasika ny " *fiandohan'ny* " fiainana, fa ny amin'ny namoronany ny habaka terestrialy manontolo izay ahitana ny kintan'ny cosmos selestialy noforonina tamin'ny andro fahefatra taorian'ny tany. Raha dinihina io eritreritra io, dia azontsika takarina fa io rafitra terestrialy manokana io, izay hifadian’ny alina sy ny andro, dia noforonina mba ho lasa tontolo izay hifanandrina amin’Andriamanitra sy ny olom-boafidiny mahatoky ary ny tobin’ny fahavalon’ny devoly. Io ady amin’ny soa avy amin’Andriamanitra amin’ny faharatsian’ny devoly io, ilay mpanota voalohany teo amin’ny tantaran’ny fiainana, no anton’ny maha-izy azy sy ny fototry ny fanambarana manontolo ny tetikasany famonjena ho an’ny rehetra sy ny maro. Eo am-panaovana an’io asa io, dia ho hitanao ny dikan’ireo teny saro-pantarina sasany nolazain’i Jesosy Kristy nandritra ny fanompoany teto an-tany. Ho hitanao amin’izany ny halehiben’ny hevitr’izy ireo amin’ilay tetik’asa lehibe napetrak’ilay Andriamanitra lehibe iray, izay namorona ny zavamananaina sy ny zavatra rehetra. Hamaranako eto ity fononteny manan-danja ity ary hiverina amin’ny lohahevitra momba ny filaharan’ny fotoana napetrak’ity Mpanjaka fara tampony amin’ny fisiana ity.

Talohan’ny nanota, i Adama sy i Eva dia niaina ny fiainany nifandimby naharitra fito andro. Mifanaraka amin’ny modelin’ny didy fahefatra amin’ny Didy Folo (na Decalogue) izay **mampahatsiahy an’io ,** ny andro fahafito dia andro nohamasinin’Andriamanitra sy ny olona ho fitsaharan’ny fitsaharana, ary amin’ny fahafantarana amin’izao andro izao ny faminanian’io asa io, dia azontsika ny antony iziriziran’Andriamanitra hanaja izany fanao izany. Ao amin’ny drafitra ankapobeny izay manazava ny anton’io fahariana terestrialy manokana io, dia maminany fito arivo taona ny herinandro, ilay fotoana natolotra, izay hahatanterahan’ny drafitra lehiben’ny fanehoana ny fitiavany sy ny fahamarinany

eo amin’izao rehetra izao (sy ny maro samihafa). Ao amin’io fandaharana io, raha ampitahaina amin’ny enina andro voalohany amin’ny herinandro, ny enina arivo taona voalohany dia hapetraka eo ambanin’ny fanehoana ny fitiavany sy ny faharetany. Ary toy ny andro fahafito, ny arivo taona fahafito dia hatokana ho amin’ny fametrahana ny rariny tonga lafatra. Azoko fintinina toy izao ity fandaharana ity: enina andro (amin’ny arivo taona = enina arivo taona) hamonjena, ary ny fahafito (= arivo taona), hitsarana sy handringana ireo mpikomy terestrialy sy selestialy. Io tetik’asa famonjena io dia hiantehitra tanteraka amin’ny sorona fanavotana an-tsitrapo ankatoavin’ilay Andriamanitra Mpamorona, amin’ny lafiny maha-Andriamanitra an’ilay olona nomena anarana, araka ny sitrapon’Andriamanitra, dia Jesosy Kristy amin’ny dikan-teny grika na araka ny teny hebreo hoe Jesosy Mesia.

Talohan'ny ota, ao amin'ny lamin'Andriamanitra tonga lafatra tany am-boalohany, ny andro iray manontolo dia ahitana ampahany roa mifanitsy; 12 ora amin'ny alin'ny volana dia arahin'ny 12 ora ny tara-masoandro ary miverimberina tsy tapaka ny tsingerina. Amin'izao toe-javatra misy antsika izao, io toe-javatra io dia miseho roa andro isan-taona ihany, amin'ny fotoanan'ny equinox amin'ny lohataona sy ny fararano. Fantatsika fa noho ny fitongilanan’ny famaky ny tany ny fizaran-taona ankehitriny, ary azontsika takarina amin’izany fa vokatry ny fahotana tany am-boalohany nataon’ny mpivady voalohany, Adama sy Eva, no nisehoan’io fitongilanana io. Talohan'ny ota, raha tsy nisy io fitongilanana io, dia tonga lafatra ny tsy fitovian'ny lamin'Andriamanitra.

Ny fiodinana tanteraka ny tany manodidina ny masoandro dia manondro ny firaisan'ny taona. Ao amin'ny fijoroana ho vavolombelona nataony, i Mosesy dia nitantara ny tantaran'ny Eksodosy ny Hebreo nafahan'Andriamanitra tamin'ny fanandevozana Ejipsianina. Ary tamin’ny andro niaingana indrindra, dia hoy Andriamanitra tamin’i Mosesy, ao amin’ny Eks. 12:2: “ *Ity volana ity no ho fiandohan’ny taona ho anareo, ary ho volana voalohany ho anareo izany* .” Ny fanamafisam-peo toy izany dia manaporofo ny maha zava-dehibe omen’Andriamanitra an’ilay raharaha. Ny kalandrie volana roa ambin'ny folo an'ny Hebreo dia niovaova arakaraka ny fotoana, ary tao ambadiky ny filahatry ny masoandro, dia nilaina ny nampiana volana fahatelo ambin'ny folo fanampiny mba hahazoana indray ny concordance taorian'ny taona maromaro nanangona izany fahatarana izany. *Nandao* an’i Ejipta ny Hebreo ” *Andro faha-14 amin'ny volana voalohany amin'ny taona* "izay nanomboka tamin'ny equinox lohataona; anarana izay midika hoe "voalohany".

Ity didy nomen’Andriamanitra ity dia ny hoe: “ *Ity volana ity dia ho volana voalohany amin’ny taona ho anareo* ” dia tsy dia kely loatra, satria miantefa amin’ny olona rehetra izay hitaky ny famonjeny hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao; Ny Isiraely hebreo, izay nandray ny Fanambaran’Andriamanitra, dia tsy nisy afa-tsy mpiaro ny tetik’asa famonjena lehibe ho an’izao rehetra izao amin’ny fandaharan’Andriamanitra. Ny fotoany amin'ny volana dia handimby ny fotoan'ny masoandron'i Kristy izay anehoana ny tetik'asa famonjen'Andriamanitra amin'ny fahazavany rehetra.

Ny famerenana amin’ny laoniny tanteraka ireo fari-pitsipik’Andriamanitra ireo dia tsy ho tanteraka mihitsy eto amin’ny tany onenan’ny olombelona

mpikomy sy ratsy fanahy. Na izany aza, mbola azo atao, ao amin’ny fifandraisantsika tsirairay amin’Andriamanitra, io Fanahy mahaforona tsy hita maso mahery io izay manandratra ny fitiavana toy ny fahamarinana. Ary ny fifandraisana rehetra aminy dia tsy maintsy manomboka amin'ny fitadiavana ny **soatoaviny** ary voalohany indrindra, ny an'ny filaharan'ny **fotoanany** . Fihetseham-pinoana izany, tena tsotra ary tsy misy fahamendrehana manokana; kely indrindra atolotra ho antsika olombelona. Ary satria mampifaly azy ny fomba fiasantsika, dia ho azo atao ny fifandraisana feno fitiavana eo amin’ny zavaboary sy ny Mpamorona azy. Tsy amin’ny alalan’ny zava-bita na fahagagana no ahazoana ny lanitra, fa amin’ny alalan’ny famantarana ny fifantohana, izay maneho ny tena fitiavana. Izany no hitan’ny rehetra amin’ny asan’i Jesoa Kristy, izay nanolotra ny ainy an-tsitrapo, ho mariky ny fiangaviana, mba hamonjena ireo olom-boafidiny malalany.

Aorian’io sary mendri-piderana ny amin’ny filaminan’Andriamanitra io, dia andeha hojerentsika ny lafin’ny filaminantsika olombelona. Vao mainka ilaina io fampitahana io, satria hanampy antsika hahatakatra ireo latsa nambaran’Andriamanitra tamin’ny alalan’i Daniela mpaminaniny, izay nohamarinin’i Jesosy tamin’ny androny. Anisan’ireny fanalam-baraka ireny no vakintsika ao amin’ny Dan. 7:25: “ *Mihevitra ny hanova fotoana sy lalàna Izy* .” Fenitra iray ihany no fantatr’Andriamanitra momba ireo zavatra ireo; ireo izay naoriny hatramin’ny nanaovana izao tontolo izao ka nasehony an’i Mosesy. Iza no sahy nanao hatezerana toy izany? Fitondrana manjakazaka izay lazainy fa " *avonavona* " sy " *fahombiazan'ny teti-dratsiny* ". Antsoina koa hoe " *mpanjaka hafa* ", ny fitambaran'ireo fepetra ireo dia manondro fahefana ara-pivavahana. Ambonin'izany, voampanga ho " *nanenjika ny olo-masina* ", ny fahafahan'ny fandikana dia tery ary mamehy ny fitondrana papaly romanina naorina, **afa-tsy** , nanomboka tamin'ny 538 tamin'ny didy navoakan'ny emperora Justinien I. [Fa] ny Apokalypsy antsoina hoe Apokalipsy dia hanambara ny zava-misy fa io daty 538 io ihany no vokatry sy ny fanitarana ny lalàna *iray sy ny* fanitarana ny andro 17 martsa 2. nataon’ny emperora romana Constantin I. Hotsaroana matetika amin’ity fandinihana ity ny heloka [nataony , satria io daty ratsy io dia mitondra ny ozona ho ao amin’ny finoana kristiana madio sy tonga lafatra naorina tamin’ny andron’ny apostoly.] Io fifampizarana fahamelohana io, amin’ny fampitana, an’i Roma emperora mpanompo sampy sy ny Romanina papaly katolika romana, no lakile lehibe indrindra amin’ny fanambarana ara-paminaniana naorina tao amin’ireo fijoroana ho vavolombelona nosoratan’i Daniela. Fa ny emperora mpanompo sampy no nanorina ny andro voalohany, fa ny fitondrana papaly kristiana izay nametraka azy io tamin’ny alalan’ny “ *fiovana* ” manokana sy ny endrik’olombelona, amin’ny didy folon’Andriamanitra.

Fehiny: 7 martsa 321, andro voaozona hanota

Ary voaozona mafy, satria tamin'ny 7 Martsa 321, ny andro fahafito masina amin'ny Sabata dia, araka ny baikon'ny didim-panjakana nisy daty, nosoloina tamin'ny fomba ofisialy ny andro voalohany. Tamin'izany fotoana izany, io andro voalohany io dia natolotry ny mpanompo sampy ho amin'ny fanompoam-pivavahana amin'ny masoandro, ny SOL INVICTVS, na ny SOL INVICTVS mahatsiravina, izay efa ivavahan'ny Ejipsianina tamin'ny fotoana nivoahan'ny Hebreo, fa koa, tany Amerika, ny Inca sy ny Azteka, ary mandraka androany ny Japoney (tany amin'ny "ny masoandro miposaka"). Mampiasa fomba fanao mitovy foana ny devoly hitarika ny olona ho amin'ny fahalavoana sy ny fanamelohan'Andriamanitra azy. Araraoty ny fahamboniana sy ny fanahiny ara-nofo izay mitarika azy ireo hanao tsinontsinona ny fiainana ara-panahy sy ny lesona tamin’ny lasa ara-tantara. Androany 8 martsa 2021, rehefa manoratra ity fanamarihana ity aho, ny zava-mitranga ankehitriny dia mijoro ho vavolombelon'ny maha-zava-dehibe an'io fahatezerana io, tena lèse-majesté avy amin'Andriamanitra, ary indray mandeha, ny fotoanan'Andriamanitra dia mandray ny heviny feno. Amin’Andriamanitra, ny fotoanan’ny taona dia manomboka amin’ny lohataona ary mifarana amin’ny faran’ny ririnina, izany hoe, ao amin’ny kalandrie romanina misy antsika ankehitriny, manomboka amin’ny 20 Martsa ka hatramin’ny 20 Martsa manaraka. Toa ho an’Andriamanitra àry ny 7 Martsa 321, izany hoe ho an’Andriamanitra ny 7 Martsa 320, izany hoe 13 andro alohan’ny lohataona 321. Noho izany, ho an’Andriamanitra, dia tamin’ny taona 320 no

nitrangan’izany. manohitra ny lalàny marina sy masina. Araka ny andron’Andriamanitra, ny taona 2020 dia faha-17 taona (17: isan’ny fitsarana) ao anatin’ny taonjato maro nanomboka tamin’ny taona 320. Noho izany dia tsy mahagaga raha nanomboka tamin’ny fiandohan’ny taona 2020, ny ozona avy amin’Andriamanitra dia niditra tamin’ny dingana mahery vaika tamin’ny endriky ny viriosy mifindra izay niteraka tahotra sy fitokisan’ny olombelona ny siansa sy ny finoany ny Tandrefana manontolo. Ny tahotra dia vokatry ny tsy fahafahana manolotra fanafody na vaksiny mahomby na dia eo aza ny teknikan'ny mpahay siansa ankehitriny. Amin’ny fanomezana ireo taonjato faha-17 ho sarobidy ara-paminaniana, dia tsy mamorona na inona na inona aho, satria ho an’Andriamanitra ireo isa dia manana heviny ara-panahy izay ambarany sy ampiasainy amin’ny fanorenana ny faminaniany, ary ao amin’ny Apokalypsy toko faha-17 indrindra indrindra, dia natokana ho amin’ny foto-kevitry ny “ ***fitsarana*** *ny vehivavy janga izay mipetraka eny ambonin’ny rano be* ”. “ *Babylona lehibe* ” no anarany, ary *ny “rano lehibe* ” tafiditra amin’izany dia manondro ny “ *Ranony Eofrata* ” izay nokendren’Andriamanitra ao amin’ny hafatra “ *trompetra fahenina* ” ao amin’ny Apok. 9:13 , izay tandindon’ny Ady Lehibe Faharoa ho avy. Ao ambadik'ireo famantarana ireo ny katolika papaly sy Eoropa Kristiana tsy mahatoky, ireo loharano sy lasibatry ny fahatezerany. Vao nanomboka ny ady eo amin’Andriamanitra sy ny olombelona; ny vilany vy hanohitra ny vilany tany; azo vinaniana ny vokatry ny ady; tsara kokoa, faminaniana sy fandaharana. Ahoana no hanamarihan’Andriamanitra ny faha-17 taonan’ny 7 Martsa 320 (320, ho azy sy ny olom-boafidiny; 321 ho an’ny fivavahan-diso na ny tontolo tsy ara-pivavahana)? Efa ela aho no nino fa ho amin’ny alalan’ny fidirana amin’ny ady lehibe izany, fa ady lehibe iray izay hifarana amin’ny endrika atomika, satria Andriamanitra efa naminany izany, intelo, ao amin’ny Dan. 11:40 ka hatramin’ny 45, Ezekiela 38 sy 39, ary farany, ao amin’ny Apok. 9:13 ka hatramin’ny 21. Ny tolona nataon’Andriamanitra tamin’ny olombelona nikomy nanomboka tamin’ny lohataonan’ny taona 2020 dia mitovy amin’izay nataony tamin’i Faraon’i Egypta tamin’ny andron’i Mosesy; ary ny vokatra farany dia ho mitovy; ny fahavalon’Andriamanitra dia hamoy ny ainy, tahaka an’i Farao izay, tamin’ny androny, dia nahita ny zanany lahimatoa maty sy namoy ny zanany. Tamin'ity 8 martsa 2021 ity, dia marihiko fa tsy tanteraka io fandikana io, fa efa iray volana teo ho eo no niomanako ho amin'izany, rehefa nahatsapa tamin'ny alalan'ny tsindrimandrin'Andriamanitra aho fa ny 321 dia 320 ho an'Andriamanitra ary noho izany dia nikasa hanozona izy, fa tsy ny andro 7 martsa 2020 ihany, fa ny taona iray manontolo, izay ampiharana an'io andro voaozona io. Nom. 14:34: “ *Raha nisafo ny tany efa-polo andro ianareo, dia hivesatra ny helokareo efa-polo taona,* ***dia taona iray isaky ny andro.*** ".

Saingy amin'ity fanamarihana ity dia misy zavatra iray ampiana. Ny kalandrie sandoka ataontsika dia tsy diso fotsiny amin'ny ambaratongan'ny fiandohan'ny taona, fa diso koa ny momba ny daty nahaterahan'i Jesosy Kristy. Diso, tamin'ny taonjato faha-5 , ny moanina Dionysius the Small dia nametraka izany tamin'ny fahafatesan'i Heroda Mpanjaka izay nitranga tokoa tamin'ny -4 tamin'ny kalandrieny. Amin’ireo 4 taona ireo, dia tsy maintsy ampiana ny “ *roa taona* ” tombanan’i Heroda ho taonan’ny Mesia izay tiany hovonoina araka ny Mat. 2:16:

“ *Ary rehefa hitan’i Heroda fa noesohin’ny olon-kendry izy, dia tezitra indrindra izy ka naniraka namono ny zaza rehetra izay* ***roa taona*** *no ho midina, izay tao Betlehema sy teny amin’ny sisin-taniny,* ***araka ny andro izay namotopotorana azy tamin’ny Magy*** . Noho izany, rehefa manisa ny taona, Andriamanitra dia manampy 6 taona amin'ny daty diso sy mamitaka mahazatra antsika ary ny fahaterahan'i Jesosy dia tanteraka tamin'ny lohataonan'ity taona ity - 6. Vokatr'izany, ny taona 320 dia ho azy: 326 ary ny faha-17 taonan'ny taona [2020] dia ho azy ny taona 2026 hatramin'ny fotoana tena nahaterahan'i Jesosy Kristy. Io isa 26 io no isan’ny litera “YHWH”, amin’ny teny hebreo hoe “Yod, Heh, Wav, Heh”, izay niantsoan’Andriamanitra ny tenany, taorian’ny fanontanian’i Mosesy hoe: “ *Iza no anaranao?* ”; izany, araka ny Eksodosy 3:14 . Noho izany, ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe dia nanana antony iray hafa hanamarihana ny tombo-kaseny manokana amin’izao andro izao voamariky ny ozon’Andriamanitra tsitoha; ary izany hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao. Ny loza vokatry ny areti-mifindra izay niseho tamin'ity taona 2026 amin'ny fotoan'Andriamanitra ity dia vao haingana no nanamafy ny fitohizan'io ozona io, izay hanana endrika samihafa mandritra ireo taona farany hiainan'ny planeta Tany. Ny Ady Lehibe Fahatelo nokleary dia hanamarika ny “ *faran’ny* ” “ *andron’ny Jentilisa* ” nambaran’i Jesosy Kristy ao amin’ny Matio 24:14 hoe: “ *Hotorina amin’izao tontolo izao ity vaovao tsaran’ilay fanjakana ity ho vavolombelona amin’ny firenena rehetra, dia vao ho tonga* ***ny farany*** ”. Izany “ *farany* ” izany dia hanomboka amin’ny fiafaran’ny andron’ny fahasoavana; hifarana ny fanolorana famonjena. Ny fisedrana ny finoana miorina amin’ny fanajana ny Sabata masin’ny tena dia hampisaraka tanteraka ny tobin’ny “ *ondry* ” amin’ny “ *osy* ” ao amin’ny Matio 25:32-33 , manao hoe: “ *Ny firenena rehetra hangonina eo anatrehany, ka hanavaka azy Izy, tahaka ny mpiandry ondry manavaka ny ondry amin’ny osy, ary hametraka ny ondry eo amin’ny ankavanany Izy, fa ny osy eo ankavanany* .” Ny didy amin’ny lalàna iray manery ny Alahady Romana dia hiafara amin’ny fanamelohana ho faty ireo tena olo-masina voafidin’i Jesosy Kristy. Izany toe-javatra izany dia hahatanteraka ireo tenin’i Dan. 12:7: “ *Ary nandre ny lehilahy nitafy rongony fotsy aho, izay nitsangana teo ambonin’ny ranon’i Neily, dia nanandratra ny tanany ankavanana sy ny tànany ankavia ho amin’ny lanitra izy ka nianiana tamin’izay velona mandrakizay fa hisy fetr’andro iray sy fetr’andro ary antsasaky* ***ny fetr’andro*** ; Raha ny amin’ny fomba fijerin’olombelona, dia tsy hisy fanantenana intsony ny toe-javatra iainany, ary efa antomotra ny fahafatesany. Tamin’izay no nanononan’ireo tenin’i Jesosy Kristy ireo ao amin’ny Mat. 24:22 dia lasa mazava hoe: " *Ary raha tsy nohafohezina izany andro izany, dia tsy misy nofo hovonjena; fa noho ny olom-boafidy* ***dia hohafohezina izany andro*** izany . [andro] aorian’ny fiandohan’ny lohataonan’ny taona 30. Ary ireo “ ***andro*** ” ireo dia tsy maintsy “ ***hafohezina*** ” izany hoe ahena. Midika izany fa hialoha io daty io ny daty fampiharana ny didim-pitsarana momba ny fahafatesana. Satria ny toe-javatra maika no manery an'i Kristy hiditra an-tsehatra mivantana hamonjy ny *olom-boafidiny* . Avy eo isika dia tsy maintsy mihevitra ny laharam-pahamehan’Andriamanitra, dia ny manome voninahitra ny fenitry ny “ ***fotoana*** ” izay nomeny ny zavaboariny eto an-tany. Izy no hanentana ny mpikomy amin’ny andro farany hifidy daty iray izay hihoatra ny andro

vitsivitsy amin’ny andro voalohan’ny lohataona 2030 izay hifaranan’ny 6000 taona nisian’ny tantaran’ny tany. Misy zavatra roa mety hiseho avy eo: daty izay tsy ho fantatra hatramin'ny farany, na 3 Aprily 2030, izay manamarika ny fetra faran'izay azo atao sy misy dikany ara-panahy. Hevero fa na dia eo aza ny maha-zava-dehibe azy, ny andro faha-14 amin’ny taona nanomboana an’i Jesosy Kristy tamin’ny hazo fijaliana dia tsy mety hanamarika ny fiafaran’ny 6000 taona nisian’ny tantaran’izao tontolo izao, ary na dia ny fiandohan’ny taonarivo faha-7 aza . Izany no antony ametrahako ny safidiko sy ny finoako amin'ny datin'ny lohataonan'ny 21 martsa 2030, ny datin'ny fotoana ara-paminaniana " *hafohezina* " amin'ny 3 aprily na daty manelanelana. Voamariky ny zavaboary noforonin’Andriamanitra, ny lohataona dia tena manapa-kevitra rehefa te hanisa ny 6000 taona nisian’ny tantaran’ny olombelona; izay lasa azo atao nanomboka tamin’ny fotoana nanotan’i Adama sy i Eva. Ao amin’ny tantaran’ny Genesisy ao amin’ny Baiboly, ny andro talohan’io lohataona voalohany io dia andro mandrakizay. Ny fotoana voasain’Andriamanitra dia ny an’ny tany misy ny fahotana sy ny 6000 taona izay nambaran’ny herinandro mialoha ny fiandohan’ny lohataona voalohany ary hifarana amin’ny faran’ny ririnina farany. Teo amin'ny lohataona no nanombohan'ny fanisana ny 6000 taona. Noho ny fahotana, dia nitongilana 23° 26’ ny tany ary nanomboka nifandimby ny fizaran-taona. Tao amin’ireo fetin’ny Jiosy tamin’ny fanekena taloha, dia fety roa no nanjaka: ny Sabata isan-kerinandro sy ny Paska. Ireo fety roa ireo dia apetraka eo ambanin’ny tandindon’ny isa “7, 14 ary 21” amin’ny “andro faha-7 ’ faha-14 ary faha-21 ” izay maneho ny dingana telo amin’ny drafitry ny famonjen’Andriamanitra: Ny foto-kevitry ny Sabata isan-kerinandro ao amin’ny Apok. ny asa fanavotana nataon’i Jesosy Kristy izay mahaforona **ny fomba** fanolorana izany valisoa izany, ho an’ny “14”. Mariho fa amin'ny andro firavoravoana amin'ny Paska izay maharitra 7 andro ny andro faha-15 sy faha-21 dia Sabata roa tsy fanaovan-dratsy. Ary ny triple "7" na "21", dia manondro ny fiafaran'ny 7000 taona voalohany sy ny fidirana amin'ny mandrakizay ny zavaboary masina vaovao eto amin'ny tany nohavaozina araka ny Apo.21; io isa 21 io dia maneho ny fahatanterahan’ny (3) ny fahafenoan’ny (7) ny tetikasan’ny fiainana izay tanjona tian’Andriamanitra. Ao amin'ny Apokalypsy 3, andininy faha-7 sy faha-14 dia manamarika ny fiandohana sy ny fiafaran'ny andrim-panjakana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito ; indray ny dingana roa amin'ny lohahevitra nohamasinina mitovy. Toy izany koa, ny Apok. 7 dia miresaka momba ny famehezana ireo olom-boafidy Advantista ary ny Apok. 14 dia manolotra ny hafatry ny anjely telo izay mamintina ny asa nanirahana azy eran-tany. Noho izany, tamin’ny taona 30, dia tanteraka tamin’ny lohataona ny faran’ireo 4000 taona, ary noho ny antony ara-panoharana fotsiny, dia nohomboana tamin’ny hazo fijaliana i Jesosy 14 andro taorian’ny 21 Martsa tamin’io lohataonan’ny taona 30 io, izany hoe 36 ho an’Andriamanitra. Amin’ny alalan’ireo ohatra ireo no hamafisin’Andriamanitra fa tsy azo sarahina ny “7” amin’ny Sabata sy ny “14” amin’ny fanavotana ny otan’ny olom-boafidy amin’ny alalan’i Jesosy Kristy. Noho izany, rehefa voatafika ny “7” amin’ny Sabata amin’ny farany, dia manidina hanampy azy hanome voninahitra Azy i Kristy mpanavotra an’ny “14” mba hanome voninahitra Azy, dia “ *hafohezina* ” ny

“andro” faratampony 14 izay hampisaraka ireo daty roa ireo, izany hoe hofohezina mba hamonjena ireo olom-boafidiny mahatoky farany.

Rehefa namaky indray ny Matio 24 aho, dia hitako fa ny hafatr’i Kristy dia miantefa indrindra amin’ny mpianany amin’ny faran’izao tontolo izao, izany hoe ho antsika izay miaina amin’izao taona farany izao. Ny andininy 1 ka hatramin’ny faha-14 dia miresaka momba ny fotoana mandra-pahatongan’ny fotoanan’ny “ *farany* ”. Naminany ady nifandimby i Jesosy, ny fisehoan’ny mpaminany sandoka, ary ny hatsiaka ara-panahy farany. Avy eo, ny andininy faha-15 ka hatramin’ny faha-20, amin’ny fampiharana indroa, dia miresaka momba ny fandravana an’i Jerosalema nataon’ny Romanina tamin’ny taona 70 sy ny fanafihana farany nataon’ireo firenena hanohitra ny Jiosy tamin’ny olom-boafidy izay mitandrina ny Sabata masin’Andriamanitra. Aorian’izany, ny andininy faha-21 dia maminany ny “ *fahoriana lehibe ”* farany : “ *Fa amin’izany andro izany dia hisy fahoriana lehibe, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay niandohan’izao tontolo izao ka mandraka ankehitriny,* ***sady tsy hisy intsony*** . Mariho fa io fahitsiana io “ ***ary tsy hisy na oviana na oviana*** ” mandrara ny fampiharana ny andron’ny apostoly, satria mifanohitra amin’ny fampianaran’i Dan. 12:1. Midika izany fa mitovy ny fahatanterahan’ireo teny nindramina tamin’ny fitsapana ny finoana farany teto an-tany. Ao amin'ny Dan. 12:1 , dia mitovy ny teny hoe: “ *Amin’izany andro izany dia hitsangana i Mikaela, andrian-dehibe izay mitsangana hiaro ny zanaky ny firenenao,* ***ary hisy andro fahoriana, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay nisian’ny firenena ka hatramin’izany andro*** *izany* . Ho lehibe tokoa ny “ *fahoriana ” ka* tsy maintsy “ *hafohezina ” ny “andro ”* araka ny andininy faha-22. Ny andininy faha-23 dia manondro ny fari-piainan’ny finoana marina izay tsy mino ny fisehoan’i Kristy ho azy eto an-tany: “ *Koa raha misy manao aminareo hoe: Indro, any an-efitra Izy, aza mivoaka, fa, indro, ao amin’ny efi-trano Izy, aza mino izany* ”. Amin’io vanim-potoana farany io ihany, ny spiritisma dia hampitombo ny “ *fahagagany* ” sy ny fisehoany mamitaka sy **mamitaka** an’i Kristy sandoka, izay hanaiky ny fanahy nampianarina ratsy: “ *Fa hisy Kristy sandoka sy mpaminany sandoka hitsangana ka haneho famantarana lehibe sy fahagagana hamitahana* ***ny*** *olom-boafidy, raha azo atao,* ”; izay nohamafisin’ny Apok. 13:14 hoe: “ *Ary izay monina ambonin’ny tany* ***dia nofitahiny*** *tamin’ny famantarana izay navelany hatao teo imason’ny bibidia, ka nilazany tamin’izay monina ambonin’ny tany mba hanao sarin’ilay bibidia izay voaratra tamin’ny sabatra izy ka velona* . Ny andininy faha-27 dia mampahatsiahy ny fisehoana mahery sy mpandresy an’i Kristy masina ary ny andininy faha-28 dia maminany “ *ny andro firavoravoana* ” atolotra ho an’ireo mpangalatra taorian’ny fidirany. Fa ny mpikomy izay tafita velona mandra-pahatongany dia haringana ary homena ho sakafo “ *ny voro-manidina* ” araka ny ampianarin’ny Apok. 19:17-18 sy 21.

Fintino eto izany fahatakarana vaovao tanteraka momba ny zavaboarin’Andriamanitra izany. Amin'ny fametrahana ny herinandro voalohany, Andriamanitra dia mametraka ny firaisan'ny andro izay ahitana alina maizina sy andro mazava, ny masoandro ihany no hanazava izany hatramin'ny [andro faha-4] . Ny alina dia maminany ny fiorenan’ny ota eto an-tany noho ny tsy fankatoavan’i Eva sy Adama ho avy. Mandra-pahatongan'izany asan'ny fahotana izany, ny zavaboary

eto an-tany dia maneho toetra **mandrakizay** . Ny fahotana vita, miova ny zava-drehetra ary afaka manomboka ny fanisana ny 6000 taona, satria mitongilana eo amin'ny axis ny tany ary mipoitra ny fitsipiky ny vanim-potoana. Ny zavaboary eto an-tany voaozon'Andriamanitra avy eo dia maka ny toetrany **maharitra mandrakizay** izay fantatsika. Ny 6000 taona natomboka tamin'ny lohataona voalohany voamariky ny ota dia hifarana amin'ny lohataonan'ny 6001 miaraka amin'ny fiverenana amin'ny voninahitr'Andriamanitra an'i Jesosy Kristy. **Ny fiaviany farany dia hotanterahina amin'ny "** ***andro voalohany amin'ny volana voalohany*** **" amin'ny taona voalohany amin'ny arivo taona** [faha-7].

Izany hoe, ny 7 martsa 2021, ao amin'ny kalandrie sandoka olombelona, dia vao avy nanamarika ara-pivavahana tamin'ny fitsidihan'ny Papa François an'ireo Kristiana tatsinanana nenjehin'ireo miozolomana mahery fihetsika tany Iraka. Tamin'ity fihaonana ity dia nampahatsiahiviny ny silamo fa manana Andriamanitra iray ihany izy ireo, dia ny an'i Abrahama, ary heveriny ho "rahalahiny" izy ireo. Ireo teny ireo, izay mampifaly ny tsy mpino tandrefana, dia tsy latsa-danja amin'izany ny fahatezerana lehibe ho an'i Jesosy Kristy, izay nanolotra ny ainy ho sorona ho famelana ny fahotan'ireo olom-boafidiny. Ary ity fidiran'ny mpitarika ny "Kristiana" katolika "ex-crusader" ity ao amin'ny faritaniny dia vao mainka mampitombo ny hatezeran'ny islamista. Io hetsika am-pilaminana nataon'ny Papa io àry dia hitondra ny voka-dratsin'ny faminaniana ao amin'ny Dan. 11:40, ny fampitomboana ny "fifandonan'ny" silamo "mpanjakan'ny atsimo" amin'i Italia papaly sy ireo mpiara-dia aminy eoropeanina. Ary amin'ity fomba fijery ity, ny firodanan'ny toekaren'i Frantsa sy ny firenena tandrefana rehetra niavian'ny Kristiana nateraky ny mpitondra azy, noho ny viriosy Covid-19, dia hanova ny fifandanjan-kery ary amin'ny farany, hamela ny fahatanterahan'ny "Ady Lehibe Fahatelo" nahemotra hatramin'ny faran'ny 9 taona izay mbola mialoha antsika. Ho fehin-kevitra, aoka hotsaroantsika fa tamin'ny nahatonga ny valan'aretina vokatry ny Covid-19 sy ny fivoarany, dia nanokatra ny lalana ho amin'ny ozona izay nampiavaka ny folo taona farany teo amin'ny tantaran'ny olombelona teto an-tany Andriamanitra.

Na izany aza, ny 7 martsa 2021, dia nanamarika ny herisetra nataon'ny tanora teo amin'ireo andian-jiolahy nifanandrina sy nanohitra ny polisy tao amin'ny tanàna frantsay maromaro. Izany dia nanamafy ny fivoarana mankany amin'ny fifandonana ankapobeny; tsy nifankahita ny toeran'ny roa tonta satria tsy nifanaraka. Izany no vokatry ny fifandonan'ny kolontsaina roa mifanipaka: ny fahalalahana laika tandrefana amin'ny fiarahamonin'ny jiolahimboto sy ny capos any amin'ireo firenena tatsimo, izay silamo ihany koa amin'ny fomba nentim-paharazana sy ny firenena. Mirongatra ny loza, toy ny Covid-19, tsy misy fanafodiny.

Mba hamenoana ny fitandremana ny lamina maharikoriko izay nohamafisin'ny olombelona dia tsy maintsy manamarika: ny fiovan'ny taona aorian'ny [volana faha-12] izay antsoina hoe [volana faha-10] (Desambra), amin'ny fiandohan'ny ririnina; ny fiovan'ny andro amin'ny misasak'alina (mamatonalina); ny fanisana marina sy tsy tapaka ny ora ihany no mijanona ho tsara. Noho izany, ny lamina masina tsara tarehy dia nanjavona noho ny fahotana, nosoloina lamina

feno fahotana izay hanjavona indray, rehefa manolotra ny tenany ilay Andriamanitra Mpamorona be voninahitra, ho amin’ny fampandehanana ny kaonty, na amin’ny faran’ny enina arivo taona voalohany, amin’ny lohataonan’ny 2030, ho an’ny olombelona voafitaka, na lohataona 2036 amin’ny tena nahaterahan’i Jesosy Kristy Tompontsika sy Mpamonjy antsika.

Ny fikorontanana naorina sy voamarika dia manaporofo ny ozon'Andriamanitra izay mavesatra amin'ny olombelona. Satria hatramin'ny fitotongan'ny tany dia very ny fitoniana sy ny tsy fitoniana ny kajy ny fotoana, ny ora amin'ny alina sy ny andro dia mifandimby tsy mitsaha-mitombo sy mihalevona.

Ny filaharan’ilay Andriamanitra Mpamorona izay nandamina ny drafitry ny famonjena dia vao mainka mampiseho amintsika ny laharam-pahamehana ara-panahy atolony ho an’ny olombelona. Nifidy ny haneho ny fitiavany ambony indrindra izy tamin’ny fanolorana ny ainy ho vidim-panavotana tao amin’i Jesosy Kristy taorian’ny 4 000 taona niainan’olombelona teto an-tany. Amin’ny fanaovana izany, dia hoy Andriamanitra amintsika: “Voalohany, asehoy amiko ny fankatoavanao, dia hasehoko anao ny fitiavako”.

Eto an-tany, ny lehilahy dia mifandimby, mamokatra vokatra mitovy amin'izany, saingy ny taranaka farany izay nidirantsika tamin'ny 2020 dia maneho ny maha-izy azy; Taorian'ny 75 taona nisian'ny fandriam-pahalemana tany Eorôpa, ary ny fivoarana tsy mampino vao haingana momba ny siansa fototarazo, tena lojika, ny Eoropeana sy ny fiposahan'izy ireo, avy any Etazonia, Aostralia ary Israely, dia nino fa afaka mamaly ny olana ara-pahasalamana rehetra izy ireo, ny fiaraha-moniny dia mihamalemy hatrany. Tsy ny fanafihan’ny viriosy mifindra no zava-baovao, fa ny fitondran-tenan’ireo mpitarika ny fiaraha-monina mandroso no vaovao. Ny anton'ity fihetsika feno tahotra ity dia ny fiparitahan'izy ireo amin'ny vahoakan'ny Tany amin'ny alàlan'ny daroka baomba ataon'ny haino aman-jery, ary ao anatin'ireo haino aman-jery ireo, ny haino aman-jery na tambajotra sosialy vaovao izay miseho ao amin'ny tranonkala hala izay mahaforona fifandraisana amin'ny aterineto maimaim-poana, izay ahitana fampielezam-peo mazava kokoa na tsy dia mazava loatra. Voafandrika noho izany ny maha-olombelona noho ny fahalalahana mihoa-pampana izay miverina aminy ho toy ny ozona. Any Etazonia sy Eoropa, ny herisetra dia mampifandona ny vondrom-piarahamonina; ao, dia ny ozon'ny traikefa " *Babela* " no havaozina; lesona iray hafa avy amin'Andriamanitra tsy azo lavina izay tsy nianarana, satria avy amin'ny mpivady tokana tsy maintsy miteny ny fiteny iray ihany, mandra-pahatongan'ity traikefa meloka ity, dia mbola hitantsika ankehitriny, ny olombelona dia misaraka amin'ny fiteny sy fitenim-paritra maro noforonin'Andriamanitra ary miparitaka manerana ny tany manontolo. Ary eny, tsy nitsahatra namorona Andriamanitra taorian’ny fito andro voalohany nanaovana ny famoronana; mbola namorona zavatra betsaka hanozonana izy ary indraindray mba hitahiana ny olom-boafidiny, ohatra ny mana naterina tany an’efitra, ho an’ny zanak’Israely.

anefa no fototry **ny fahafahana .** Ao no iorenan'ny fanoloran-tenantsika **malalaka** ho an'ny asany. Ary eto dia tsy maintsy ekena fa io fahalalahana tanteraka io dia midika ny fisian’ny kisendrasendra satria Andriamanitra tsy mitsabaka amin’izany na amin’ny fomba ahoana na amin’ny fomba ahoana; teny

izay tsy inoan’ny mpino maro mihitsy. Ary diso izy ireo, satria navelan’Andriamanitra ho kisendrasendra ny ampahany betsaka amin’ny zavaboariny, ary voalohany indrindra, ny anjara asan’ny fifohazana ao amin’ny olom-boafidy, ny fankasitrahana ireo fitsipika selestialy nambarany. Rehefa fantatr’ilay Mpahary ny olom-boafidiny dia miandraikitra azy ireo ny Mpahary mba hitarika azy ireo sy hampianatra azy ireo ny fahamarinany izay manomana azy ireo ho amin’ny fiainana selestialy mandrakizay. Ny fahadisoam-panantenana sy ny habibiana hita tamin'ny fahaterahan'ny zavaboary olombelona dia manaporofo ny asan'ny kisendrasendra izay mamokatra eo amin'ny dingan'ny famotsorana ireo karazana fahadisoan'ny fototarazo izay misy voka-dratsy lehibe kokoa na kely kokoa. Ny fiparitahan'ny karazana dia mifototra amin'ny fihetsehan'ny rojo fananahana izay miteraka tsindraindray ny fahadisoana amin'ny fampifanarahana; izany dia ahitana ny fitsipiky ny lova na tsy miankina noho ny vintana ny fiainana. Raha fintinina, raha ny finoako no ahazoako ny fahafahana hahazo fiainana malalaka, ny mifanohitra amin’izany, ny valisoa sy ny fikolokoloana izany finoana izany dia atolotro amin’ny fitiavana an’Andriamanitra sy amin’ireo hetsika efa natao ary mbola ataony mba hamonjena ahy.

Ao amin'ny tantaran'ny famoronana azy teto an-tany , ny andro izay hozonin'Andriamanitra dia tonga voalohany amin'ny herinandro; voasoratra ny anjarany: ny “ *hanasaraka ny mazava sy ny maizina ”* no tanjony . Nofidin’ny Kristianina sandoka mba hanohitra ny safidin’Andriamanitra hanamasina ny andro fahafito, io andro voalohany io dia hahatanteraka ny andraikiny amin’ny maha-“ *marika* ” an’ny toby mpikomy tsy mankatò ao amin’ny Apok. 13:15 . Tahaka ny nanozonan’Andriamanitra ny Alahady andro voalohany, dia toy izany koa no nitahy sy nanamasinany ny Sabata tamin’ny andro fahafito. Ary mba hahatakarana izany fanoherana izany, dia tsy maintsy manaiky ny hevitr’Andriamanitra isika, izay mariky ny fanamasinana avy aminy sy ho azy. Ny Sabata dia mahakasika ny andro fahafito ary io isa *fito io,* “7”, dia tandindon’ny fahafenoana. Eo ambanin’io teny hoe fahafenoana io, Andriamanitra dia mametraka ny eritreritra ny amin’ny antony namoronany ny refy eto an-tany, dia ny fametrahana ny ota, ny fanamelohana azy, ny fahafatesany ary ny fanjavonany. Ary ao amin’io drafitra io, ireo zavatra ireo dia ho tanteraka tanteraka mandritra ny [arivo taona faha-7] izay faminanian’ny Sabata isan-kerinandro. Noho izany, **io tanjona io dia manan-danja kokoa amin’Andriamanitra noho ny fomba** fanavotana izay hanavotany ny ain’ireo olom-boafidy eto an-tany sy izay hotanterahiny manokana, ao amin’i Jesoa Kristy, amin’ny vidin’ny fijaliana mahatsiravina.

Ity misy antony iray hafa nilazan’Andriamanitra ao amin’ny Mpito. 7:8: “ *Tsara ny fiafaran’ny zavatra iray noho ny fiandohany* .” Ao amin’ny Genesisy, ny fifandimbiasana ao amin’ny filaharana hoe “andro-alina” na “ *maraina-hariva* ” dia manamafy izany fisainan’Andriamanitra izany. Ao amin’ny Isa. 14:12, teo ambanin’ny saron’ny mpanjakan’i Babylona, dia hoy Andriamanitra tamin’ny devoly: “ *Endrey, latsaka avy tany an-danitra ianao,* ***ry kintana maraina*** *, zanaky ny maraina! Voakapa hatramin’ny tany ianao, ry ilay nandresy ny firenena* !” Ny teny nanononan’Andriamanitra azy hoe “ ***kintana maraina*** ”, dia milaza fa

ampitahainy amin'ny "masoandro" eo amin'ny fandehan-javatra eto an-tany izy. Izy no noforoniny voalohany ary teo ambanin'ny saron'ny mpanjakan'i Tyro, Ezek. Mitantara ny voninahiny tany am-boalohany toy izao ny 28:12: " *Ry zanak'olona, manaova hira fisaonana ny amin'ny mpanjakan'i Tyro, ka lazao aminy hoe: Izao no lazain'i Jehovah Tompo:* ***Ianao no nanisy tombo-kase ny fahatanterahana, feno fahendrena sy lavorary ny hatsaran-*** tarehinao . Hoy izy: " *Lavorary tamin'ny lalanao ianao hatramin'ny andro namoronana anao ka mandra-* pahitana ***heloka*** tao ***anatinao*** . Toy izany koa, tamin'ny alina talohan'ny nahafatesany, dia nanambara i Jesosy fa hamadika azy ny iray amin'ireo apostoly 12, ary nilaza mihitsy aza izy tamin'i Jodasy hoe: " *Na inona na inona tokony hataonao dia ataovy haingana!* Izany dia mamela antsika hahatakatra fa Andriamanitra dia tsy mitady hisakana ny zavaboariny tsy haneho ny safidiny, na dia mifanohitra amin'ny azy aza. Nanasa ny apostoliny koa i Jesosy mba handao azy, raha izany no fanirian'izy ireo. Amin'ny famelana ny zavaboariny haneho ny heviny sy haneho ny toetrany no ahafahany mifidy ny olom-boafidiny ho amin'ny fahatokiana asehon'izy ireo, ary amin'ny farany dia handringana ny fahavalony rehetra sy ny tsy miraharaha azy ireo any an-danitra ary amin'ny farany.

Fahotana tany am-boalohany

Ny sisa amin'ny andro voalohany dia tena manan-danja tokoa eo amin'ny vanim-potoan'ny Kristianisma Anarana satria izany no " ***fahotana*** " naorina indray nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, ary lasa mariky ny toby izay nikomy tamin'ny toby nohamasinin'Andriamanitra. Tsy tokony hanadino ny " ***ota " tany am-boalohany*** izay manameloka ny olombelona ho faty noho ny lova hatramin'i Adama sy Eva anefa io " ***ota " io.*** Nohazavain'ny Fanahy io lohahevitra io dia nitarika ahy hahita lesona manan-danja miafina ao amin'ny bokin'ny Genesisy. Eo amin'ny ambaratongan'ny fandinihana, ilay boky dia manambara amintsika ny niandohan'ny famoronana ao amin'ny toko faha-1, 2, 3. Mbola voamarina tanteraka ny dikan'ireo isa an'ohatra ireo: 1 = firaisana; 2 = tsy fahatanterahana; 3 = fahatanterahana. Mendrika ny fanazavana izany. Ny Gen. 1 dia mitantara ny famoronana ny 6 andro voalohany. Ny famaritan'izy ireo ny hoe " *maraina hariva* " dia tsy hisy dikany afa-tsy aorian'ny fahotana sy ny ozon'ny tany izay lasa faritra anjakan'ny devoly, izay ho lohahevitry ny Gen. 3 izay tsy misy dikany eo amin'ny tontolon'ny tany ny fitenenana hoe " *maraina hariva ".* Amin'ny alalan'ny fanomezana ny fanazavana, ny toko faha-3 dia mametraka ny tombo-kasen'ny fahatanterahan'io fanambarana avy amin'Andriamanitra io. Toy izany koa, ao amin'ny Gen. 2, ny lohahevitry ny Sabata andro fahafito na, ny marimarina kokoa, ny sisa amin'Andriamanitra sy ny olombelona amin'ny andro fahafito, dia tsy misy dikany ihany koa aorian'ny "fahotana" tany am-boalohany nataon'i Eva sy Adama ao amin'ny Gen. 3 izay manome azy ny anton'ny maha-izy azy. Araka izany, raha tsy misy ny fanamarinana omena ao amin'ny Gen. 3, ny Sabata nohamasinina dia mendrika ny mariky ny "2" ny tsy fahalavorariana. Hita amin'izany rehetra izany fa ny tany dia noforonin'Andriamanitra mba hatolotra ho an'ny devoly sy ny demoniany mba hahatonga ny voka-dratsin'ny

fanahiny ho hita sy hiseho eo imason’ny rehetra, dia Andriamanitra, anjely, ary olombelona, ary ny anjely sy ny olona dia afaka misafidy ny hiandany aminy.

Io famakafakana io dia mitarika ahy hanasongadina fa ny fananganana ny andro fahafito izay nohamasinin’ny fitsaharana dia maminany ny ozon’ny “ *fahotana* ” eto an-tany izay miorina ao amin’ny Gen. 3, satria ny tany mihitsy dia voaozon’Andriamanitra, ary noho izany dia manomboka amin’ny fotoana hahafatesana sy ny fizotry ny fahafatesana ihany no hahazoan’ny fotoany enina arivo taona sy arivo taona amin’ny arivo taona fahafito, ho fanazavana, fanamarinana. Tsara ny manamarika izao: talohan’ny famoronana teto an-tany, any an-danitra, dia efa manohitra ny tobin’ny devoly manohitra ny tobin’Andriamanitra ny ady, fa ny fahafatesan’i Jesosy Kristy ihany no hamaritra ny safidin’ny tsirairay; izay haseho amin’ny fandroahana avy any an-danitra an’ireo mpikomy voaheloka hatramin’izay mba ho faty ao amin’ny zavaboary eto an-tany. Na izany aza, tany an-danitra, Andriamanitra dia tsy nandamina ny fiainan'ny anjely tamin'ny " *maraina hariva* " nifandimby, satria ny lanitra dia maneho ny fenitra mandrakizay; izay hanjaka sy haharitra mandrakizay ho an’ny olom-boafidiny. Miatrika ireto angon-drakitra ireto: ahoana ny momba ny tany talohan'ny fahotana? Ankoatra ny fifandimbiasan'ny " *hariva sy ny maraina* ", dia ny an'ny lanitra ihany koa ny mahazatra azy, izany hoe ny fiainana dia miseho ao amin'ny fenitra mandrakizay; biby vegan, olombelona vegan ary tsy misy fahafatesana izay ho tambin'ny ota, andro manaraka ny andro ary mety haharitra mandrakizay izany.

Ao amin’ny Gen. 2 anefa, Andriamanitra dia manambara amintsika ny filaharany amin’ny herinandro, izay mifarana amin’ny andro fahafito amin’ny fitsaharana ho an’Andriamanitra sy ho an’ny olona. Avy amin’ny matoanteny hoe “mitsahatra” io teny hoe fitsaharana io ary mihatra amin’ny asa vitan’Andriamanitra sy amin’ny asan’ny olombelona. Azonao takarina fa talohan’ny ota dia tsy nisy nahare reraka na Andriamanitra na ny olombelona. Tsy nisy fanaintainana na reraka na fanaintainana na inona na inona ny vatan’i Adama . Ankehitriny, ny herinandro fito andro dia nifandimby ary nipoitra toy ny tsingerina mandrakizay, afa-tsy ny fifandimbiasana " *hariva sy maraina* " dia nanamarika ny fahasamihafana tamin'ny fenitra any an-danitra momba ny fanjakan'Andriamanitra. Izany fahasamihafana izany dia natao hanambara ara-paminaniana fandaharana iray noforonin’ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe. Tahaka ny nanavaozana isan-taona ny andro firavoravoana “Yom Kippur” na “Andro fanavotana” teo amin’ny Hebreo sy naminany ny faran’ny ota tamin’ny alalan’ny sorompanavotan’ny fahafatesan’i Jesosy Kristy, dia toy izany koa ny Sabata isan-kerinandro dia maminany ny fiavian’ny arivo taona fahafito, fotoana izay hidiran’Andriamanitra sy ny olom-boafidiny ao amin’ny tena fitsaharana satria ho faty ny mpikomy. Na izany aza, ny olom-boafidy dia mbola miahiahy momba ny " *ota* " satria, miaraka amin'i Kristy, dia tsy maintsy mitsara ny " *ota* " sy ny mpanota, izay hatory ao amin'ny torimaso mety maty izy ireo amin'izany fotoana izany. Noho izany, toy ireo andro enina teo aloha, ny fahafito dia apetraka eo ambanin’ny famantarana ny “ *fahotana* ” izay mandrakotra sy mahakasika ny andro fito amin’ny herinandro manontolo. Ary amin’ny fiandohan’ny arivo taona fahavalo, rehefa levon’ny “ *afon’ny fahafatesana faharoa ” ny mpanota* , vao

hanomboka eto amin’ny tany nohavaozina ny mandrakizay tsy misy “ *ota ”*. Raha voamariky ny fahotana ny andro fito ka maminany 7000 taona, ny fanisana ireo 7000 taona ireo dia tsy azo atomboka amin’ny fametrahana ny ota nambara ao amin’ny Gen. 3. Noho izany, ny andro eto an-tany tsy misy ota dia tsy ao anatin’ny fitsipika sy lojikan’ny fifandimbiasana “ *maraina hariva* ” na “ *hazavan’ny haizina* ” ary satria tsy misy “ *fahotana* ” amin’izao fotoana izao, dia tsy afaka miditra ao amin’ny “fandaharana fito taona” nampanantenaina ny “andro fito” sy *ny faminaniany* . herinandro.

Io fampianarana io dia manasongadina ny maha-zava-dehibe an’io asa io izay ataon’Andriamanitra ho an’ny papa Romana ao amin’ny Dan. 7:25: “ *Mihevitra ny hanova fotoana sy lalàna Izy* .” Ny “ *fanovàna ny fotoana* ” napetrak’Andriamanitra dia mahatonga ny tsy fahafahana hahita ny toetra ara-paminaniana amin’ny Sabata isan-kerinandro ao amin’ny “ *lalàn’Andriamanitra* ”. Ary izany no nataon’i Roma hatramin’ny Constantin I ’ nanomboka tamin’ny 7 Martsa 321, tamin’ny alalan’ny baiko ny fitsaharana isan-kerinandro amin’ny andro voalohany fa tsy ny fahafito. Amin’ny fanarahana ny baikon’ny Romana, ny mpanota dia tsy afaka amin’ny “ *fahotana* ” tany am-boalohany nolovana tamin’i Adama sy i Eva, fa ankoatra izany dia mitondra “ *fahotana* ” fanampiny izy, amin’ity indray mitoraka ity **an-tsitrapo** , izay mampitombo ny helony amin’Andriamanitra.

Ny filaharan'ny fotoana " *maraina hariva* " na " *hazavan'ny haizina* " dia hevitra nofidin'Andriamanitra sy ny fankatoavana izany safidy izany ary manome alalana ny fidirana amin'ny mistery ara-paminaniana ao amin'ny Baiboly. Tsy misy na inona na inona manery ny olona handray io safidy io ary ny porofo dia nisafidy ny hanamarika ny fiovan'ny andro amin'ny misasakalina, na adiny 6 aorian'ny filentehan'ny lohataona; izay maminany ny tobin’ireo izay mifoha tara loatra amin’ny fiverenan’i Kristy amim-boninahitra, ilay Mpampakatra momba ny fanoharana momba ny virijiny folo. Tsy takatry ny sainy àry ny hafatra an-kolaka nomen’Andriamanitra. Fa ho an’ireo olom-boafidiny kosa, ny filaharan’ny fotoan’Andriamanitra dia manazava ny faminaniany rehetra, indrindra fa ny an’ny Apokalypsy teo am-piandohana izay nasehon’i Jesosy ny tenany ho “ *alfa sy omega* ”, “ *ny fiandohana na fiandohana sy fiafarana* ”. Ny andro tsirairay izay mandalo eo amin’ny fiainantsika dia maminany ny drafitr’Andriamanitra, izay fintininy ao amin’ny Gen. 1, 2 ary 3, satria *ny “alina* ” na “ *maizina* ” dia maneho ireo andro tsy masina enina aseho ao amin’ny Gen. 1, fa ny fitsaharan’Andriamanitra izay miorina ao amin’ny Gen. 2 kosa dia manambara ny fotoan’ny “ *hazavana* ”. Ao amin’io foto-pitsipika io, araka ny voalazan’ny Dan. 8:14, ny fotoan’ny vanim-potoana kristiana dia mizara roa: ny fotoana “ *maizina* ” ara-panahy eo anelanelan’ny taona 321, rehefa tafaorina ny “ *fahotana ” amin’ny Sabata, ary ny 1843 rehefa manomboka ny fotoana “ fahazavana ” ho an’ny olom-boafidy manomboka amin’io daty io ka hatramin’ny fiverenan’i* Jesosy Kristy amin’ny lohataonan’ny 2030, rehefa, tahaka ny ao amin’ny Gen. *sy osy* , araka ny nitsarany ny “ *menarana sy ny vehivavy ary Adama* ”. Toy izany koa, ao amin’ny Apokalypsy, ny lohahevitry ny “ *Taratasy ho an’ny Fiangonana Fito, ny Tombokase Fito, ary ny Trompetra Fito* ” dia maminany “ *maizina ” ho an’ny “ hazavana ”* enina voalohany sy avy amin’Andriamanitra ho an’ny ambaratonga

fahafito sy farany amin’ny tsirairay amin’ireo lohahevitra ireo. Marina tokoa izany, ka tamin’ny 1991, ny fandavana ofisialy an’io “fahazavana” farany io nataon’ny Advantista andrim-panjakana, fahazavana nomen’i Jesosy ahy hatramin’ny 1982, dia nitarika azy hilaza aminy, ao amin’ny Taratasy natao ho an’i “ *Laodikia* ” ao amin’ny Apok. 3:17 manao hoe: “ *Satria hoy ianao: Manan-karena sy be fananana aho* ***ka tsy manan-java-mahory, tsy manan-java-mahory sy mahantra*** *, ary tsy manan-java-mahory ianao, ary tsy manan-java-mahory sy mahantra.* ***miboridana*** *,...* ". Adinon’ny Advantista ofisialy io teny io ao amin’ny 1 Petera 4:17 manao hoe: “ *Fa tonga ny andro* ***hanombohan’ny fitsarana ao an-tranon’Andriamanitra*** *”. Ary raha miantomboka amintsika izany, hanao ahoana no hiafaran'izay tsy manaiky ny filazantsaran'Andriamanitra?* “ Efa tamin’ny taona 1863 no nijoroan’io andrim-panjakana io ary nitahy ny fananganana azy i Jesosy tamin’ny fotoan’ny “ *Filadelfia* ”, tamin’ny 1873. Araka ny fotopoto-pitsipika avy amin’Andriamanitra hoe “ *maraina hariva* ” na “ *fahazavan’ny haizina* ”, ny vanim-potoana farany sy fahafito nasehon’ny anarana hoe “ *Laodikia* ” dia ho fotoan’ny “ *fahazavana* ” lehibe avy amin’Andriamanitra, ary io asa io dia porofon’izany tokoa, fa tonga tamin’ny *fahazavana lehibe tokoa izany.* Amin'ny vanim-potoana farany, amin'ny fandaniana ny andrim-panjakana Advantista maneran-tany, ny anarana hoe " *Laodikia* " dia hamarinina tsara satria midika hoe "olona voatsara na olona fitsarana" dia voaheloka hikambana amin'ireo mpiandany amin'ny "andro voaozon'Andriamanitra". Ny hafatra iray nomen’i Jesosy Kristy ho an’i Ellen G. White mpanompony, ao amin’ny bokiny hoe “Early Writings” sy tao amin’ny fahitany voalohany, dia naneho izao toe-javatra izao: “Tsy hitan’izy ireo intsony ny tanjona sy Jesosy... Nilentika tao amin’ny tontolo ratsy izy ireo ka tsy hita intsony”.

Ny Genesisy 2 dia maminany ny fotoanan’ny “ *fahazavana* ” ary ity toko ao amin’ny Genesisy ity dia manomboka amin’ny **fanamasinana** ny “ ***andro fahafito*** ”. Mifarana amin’ny andininy faha-25 izany: “ *Nitanjaka izy mivady, ka tsy menatra* ”. Ny fifandraisana misy eo amin’ireo lohahevitra roa ireo dia mampiseho fa ny fahitana ny fitanjahany ara-batana dia ho vokatry ny fiampangana ny “ *fahotana* ” izay hataony ary izay voalaza ao amin’ny Gen. 3, dia miseho amin’izany ho toy ny antony mahatonga ny fitanjahana ara-panahy mety maty. Amin’ny fampitahana io fampianarana io amin’ny an’ny “ *Laodikia* ”, dia hitantsika ny Sabata mifandray amin’ny “ *fahotana* ” izay mahatonga ny olona iray “ *hitanjaka* ”. Amin'ity toe-javatra farany ity, ny fampiharana ny Sabata dia tsy ampy intsony hitahiry ny fahasoavan'i Kristy, satria amin'ny fanolorana ny fahazavany feno faminaniana feno amin'ny manam-pahefana Advantista ofisialy teo anelanelan'ny taona 1982 sy 1991 dia nitombo ny fitakiana an'i Jesosy Kristy ary tiany amin'izao fotoana izao ny amin'ny fampiharana ny Sabatany masina dia ilay voafidy mendrika ny fahasoavany dia hanome ny tombontsoany sy ny fanambarany rehetra ho an'i Daniela amin'ny androm-piainany sy ny fanambarany, ary ny fanambarany rehetra. Apokalypsy ; fa ao amin’ny Baiboly manontolo nambara koa izay mahaforona ny “ *vavolombelony roa* ” araka ny Apok. 11:3.

Ny tenivavolombelon’Andriamanitra nomena teto an-tany

Na dia zava-dehibe aza, ny fitsidihan’Andriamanitra ny olombelona amin’ny endrik’i Jesosy Kristy dia tsy tokony hanadino ny fitsidihany tany aloha tany tamin’ny andron’i Mosesy. Satria tao anatin’io toe-javatra lavitra io no nanambaran’Andriamanitra taminy ny niandohan’ny haben’ny tany. Ary amin’ny maha-fanambarana nomen’Andriamanitra azy, ny fitantarana ao amin’ny Genesisy dia manan-danja toy ny an’ny Apokalypsy nambara tamin’ny apostoly Jaona. Ny endrika nofidin’Andriamanitra handamina ny fiainana eto an-tany dia maminany ny drafitry ny fitiavany ny zavaboary izay omeny fahafahana tanteraka, mba hahafahan’izy ireo mamaly ny fitiavany sy hiara-hiaina aminy mandrakizay na handà Azy ka hanjavona ao amin’ny tsinontsinona ny fahafatesana, araka ny fepetra atolony amin’ny famonjena.

Raha noforonina irery i Adama, voalohany indrindra, dia noho izy naseho ho “ *endrik’Andriamanitra* (Gen. 1:26-27)” mba hitadiavana fitiavana avy amin’ny mitovy endrika aminy malalaka, satria ny fotoana rehetra niainany tamin’ny fahagolany dia nitokana tanteraka. Lasa tsy zakany izany ka vonona ny hizaka ny vokatry ny fahafahana homeny ny zavaboariny. Ny fahariana an’i Eva avy amin’ny taolan-tehezan’i Adama, raha mbola ao anatin’ny torimason’ny fahafatesana izy, dia maminany ny amin’ny famoronana ny Fiangonany, dia Ilay Voafidy voaforon’ireo olom-boafidiny mahatoky, voa voajinja tamin’ny fahafatesan’ny sorompanavotany tao amin’i Jesoa Kristy; izany dia manamarina ny anjara asan’ny “ *mpanampy ” izay nomen’Andriamanitra an’ilay vehivavy avy aminy izay midika hoe “ fiainana ”* ny anarany . Ny olom-boafidy dia " *hivelona* " mandrakizay, ary eto an-tany dia manana fiantsoana hanolotra " *fanampiny* " ho an'Andriamanitra izy, hiara-miasa amin'ny olombelona amin'ny fanatanterahana ny tetikasany izay mikendry ny hampiorina ny fitiavana tonga lafatra zaraina sy tsy misy olana eo amin'ny tontolony mandrakizay.

Ny fahotan’ny tsy fankatoavana dia miditra amin’ny olombelona amin’ny alalan’i Eva, izany hoe amin’ny alalan’ny “ *vehivavy* ” tandindon’ny olom-boafidiny izay handova io ota voalohany io. Toy izany koa, tahaka an’i Adama, noho ny fitiavany an’i Eva, tao amin’i Jesosy Kristy, dia tonga olombelona Andriamanitra mba hizara sy hizaka ho solon’ilay Nofidiny, ny sazy mahafaty izay mendrika ny fahotany. Noho izany ny tantaran’ny Genesisy dia sady fijoroana ho vavolombelona ara-tantara izay manambara ny niandohantsika sy ny toe-javatra iainany, ary ny fijoroana ho vavolombelona ara-paminaniana izay manambara ny fitsipiky ny famonjena ny drafitra lehibe feno fitiavana an’ilay Andriamanitra Mpamorona mahery indrindra.

Aorian’ny enina andro voalohany amin’ny famoronana voalaza ao amin’ny Genesisy 1, enina andro izay maminany ny enina arivo taona natokana ho an’ny fifidianana ny olom-boafidy eto an-tany, ao amin’ny Genesisy 2, eo ambanin’ny sarin’ny Sabata mandrakizay, dia hisokatra ny andro fahafito tsy manam-petra mba handraisana ireo olom-boafidy voazaha toetra sy voafantina.

Efa fantatr’Andriamanitra hatramin’ny voalohany ny fiafaran’ny fikasany, dia ny anaran’ny olom-boafidiny izay hiseho mandritra ny enina arivo taona.

Nanana ny hery sy ny fahefana rehetra hitsara sy handringana an’ireo anjely mpikomy izy, nefa tsy voatery namorona ny refy eto an-tany. Fa noho izy manaja ny zavaboariny, izay tia azy sy izay tiany, no nanaovany fampisehoana maneran-tany teto an-tany noforonina ho amin’izany.

Andriamanitra dia manandratra ny fitsipiky ny fahamarinana ho ambonin’ny zavatra rehetra. Araka ny nambaran’i Jesosy ao amin’ny Salamo 51:6 , dia mamaritra ny olom-boafidiny ho “ *ateraka indray* ”, izany hoe “ateraky ny fahamarinana”, mba hanarahana ny fitsipiky ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra. Araka ny Jaona 18:37 , ny tenany dia tonga mba “ *hijoro ho vavolombelona ny amin’ny fahamarinana* ” ary mampiseho ny tenany ao amin’ny Apok. 3:14 ho “ *Ilay Marina* ”. Io fisandratana sy fanomezan-boninahitra ny fitsipiky ny fahamarinana io dia **mifanohitra tanteraka** amin’ny fitsipiky ny lainga, ary samy manana endrika maro ireo fitsipika ireo. Ny fitsipiky ny lainga dia namitaka tsy tapaka ny mponin’ny tany nandritra ny tantarany. Lasa fanaon’ny olona ny lainga ankehitriny. Izy ireo dia raisina amin’ny alalan’ny teny hoe “bluff” ao amin’ny toe-tsaina ara-barotra, kanefa izy ireo dia vokatry ny devoly, “ *rain’ny lainga* ” araka ny Jaona 8:44. Eo amin'ny sehatra ara-pivavahana, ny lainga dia miseho amin'ny endrika sandoka ara-pivavahana marobe izay tsy mitovy amin'ny olona sy ny toerana voakasika eto an-tany. Ary ny finoana kristiana mihitsy no lasa endrika tonga lafatra amin'ny "fisavoritaka" (= Babela) ka maro be ny hosoka maizina.

Ny lainga dia ampianarina amin'ny fomba siantifika. Satria mifanohitra amin’ny fomba fihevitr’izy io, ny eritreritra ara-tsiansa dia tsy afaka manome porofo marina ny amin’ny teoria momba ny evolisiona momba ny karazana, sy ny an-tapitrisany sy an’arivo tapitrisany taona maro izay lazain’ny mpahay siansa momba ny fisian’ny tany. Mifanohitra amin’io eritreritra siantifika io, ny fijoroana ho vavolombelona nataon’ilay Andriamanitra Mpamorona dia manolotra porofo betsaka momba ny tena zava-misy, satria ny tantaran’ny tany dia mijoro ho vavolombelon’ny asany, izay ny safo-drano no ohatra voalohany, voaporofon’ny fisian’ny fôsily an-dranomasina eny amin’ny lemaka sy eny amin’ny tampon’ny tendrombohitra avo indrindra amin’ny tany. Manampy izany fijoroana ho vavolombelona voajanahary izany ny fijoroana ho vavolombelona navelan’ny tantaran’ny olombelona, dia ny fiainan’i Noa, ny fiainan’i Abrahama, ny fanafahana ny Hebreo tamin’ny fanandevozan’ny Ejipsianina sy ny nahaterahan’ny vahoaka jiosy, izay vavolombelona nahita maso ny tantarany hatramin’ny andro fahataperan’izao tontolo izao; eo koa ny fijoroana ho vavolombelona nanatri-maso nataon’ireo apostolin’i Jesoa Kristy izay nanatri-maso ny fahagagana nataony, ny nanomboana Azy tamin’ny hazo fijaliana ary ny fitsanganany tamin’ny maty; hany ka niala tamin’izy ireo ny tahotra ny fahafatesana, ka nanaraka ny lalan’ny maritiora, ilay Tompony sy Jesosy Modely avy any Nazareta.

Amin'ny fanalana an'io teny hoe "maritiora" io dia tsy maintsy manokatra fanazavana aho eto.

Fanamarihana: aza afangaro ny maritiora sy ny sazy

Mitovy endrika ivelany ireo zavatra roa ireo ka mora afangaro. Na izany aza, io fisafotofotoana io dia misy fiantraikany lehibe satria ny hetsika fanasaziana dia mety ho lazaina amin'ny tena olom-boafidin'Andriamanitra ary mifanohitra amin'izany kosa ny zanaky ny devoly dia azo lazaina ho maritiora mamitaka ho an'Andriamanitra. Noho izany, mba hahitana mazava tsara, dia tsy maintsy raisina an-tsaina ity famakafakana manaraka ity izay miainga amin'io fitsipika io; aloha, andeha isika hametraka ny fanontaniana hoe: inona no atao hoe maritiora? Io teny io dia avy amin'ny teny grika hoe "martus" izay midika hoe: vavolombelona. Inona no atao hoe vavolombelona? Izy io dia ilay mitatitra amim-pahatokiana na tsia izay hitany, reny, na izay azony momba ny foto-kevitra iray. Ny lohahevitra mahaliana antsika eto dia ny fivavahana, fa eo amin'ireo izay mijoro ho vavolombelona momba an'Andriamanitra dia misy ny vavolombelona marina sy lainga. Ny azo antoka dia Andriamanitra mihitsy no mampiova ny zavatra roa. Izy no mahalala ny fahamarinana ary mitahy izany Izy, satria io vavolombelona marina io dia miezaka ny ho mahatoky amin'ny fampiharana ny " *asa* " ny fahamarinana rehetra nambarany ary maharitra amin'izany fomba izany izy mandra-pahafaty. Ary io fahafatesana io no maritiora tena izy, satria ny fiainana natolotra ho amin'ny fahafatesana dia nifanaraka tamin'ny fenitry ny fahamasinana notakian'Andriamanitra tamin'ny androny. Raha tsy mifanaraka amin'izany ny fiainana atolotra dia tsy maritiora izany, fa sazy mamely ny zavamananaina natolotra ny devoly noho ny fandringanany azy, satria tsy mahazo tombony amin'ny fiarovana sy ny fitahian'Andriamanitra izy. Miankina amin'ny fampifanarahana amin'ny fenitry ny fahamarinana takian'Andriamanitra isaky ny mandeha, ny famantarana ny "famonoana maritiora" dia miankina amin'ny fahalalantsika ny fitsaran'Andriamanitra nambara tao amin'ny faminaniany izay mikendry ny andro farany; izay no tanjona sy loha hevitra amin'ity asa ity.

Zava-dehibe ny mahatakatra fa ny fahamarinana dia tsy manan-kery hanova ny saina maditra; Manaporofo izany ny zavatra niainan'ilay anjely noforonina voalohany, notendren'Andriamanitra, i Satana, hatramin'ny nikomian'izy io. Ny fahamarinana dia fitsipika iray izay hahasarika ho azy ny

olom-boafidy, izay tia azy ary vonona hiady amin’Andriamanitra ao amin’i Jesosy Kristy, hanohitra ny lainga manimba azy.

Ho famaranana, ny Fanambaran'Andriamanitra dia naorina tsikelikely nandritra ny enina arivo taona niainana sy fijoroana ho vavolombelona niaina tao anatin'ny toe-javatra tsara sy ratsy indrindra. Mety ho toa fohy ny fe-potoana enina arivo taona, fa ho an’ny olona izay tsy manome afa-tsy ny tena fahalianana amin’ny taona niainany manokana, raha ny tena izy dia fotoana lava ampy hamelana an’Andriamanitra hanitatra nandritra ny taonjato maro, ary ny marimarina kokoa dia mihoatra ny enina arivo taona, ireo dingana samihafa amin’ny fahatanterahan’ny tetikasany maneran-tany. Ao amin’i Jesosy Kristy irery ihany no omen’Andriamanitra fahalalana mazava voatokana ho an’izao andro farany izao ho an’ireo olom-boafidiny amin’ny andro farany, momba ny zava-miafina sy ny asany.

Genesisy: Faminaniana tena ilaina

Amin’io fahatakarana io, ny fitantarana ao amin’ny Genesisy dia manome ireo fanalahidy fototra ho an’ny faminanian’ny Daniela sy ny Apokalypsy ao amin’ny Baiboly; ary raha tsy misy ireo fanalahidy ireo dia tsy azo atao izany fahatakarana izany. Ireo zavatra ireo dia hotsaroana rehefa ilaina, mandritra ny fianarana ara-paminaniana, fa manomboka izao, dia ilaina ny mahafantatra fa ny teny hoe " *hantsana, ranomasina, tany, vehivavy* ", dia hitondra hevitra manokana momba ny fisainan'Andriamanitra ao amin'ny fanambarany "Apokalypsy". Izy ireo dia mifamatotra amin'ny dingana telo misesy amin'ny famoronana terestrialy. “ *Ny lavaka mangitsokitsoka* ” dia manondro ny planeta Tany feno rano tsy misy aina. Avy eo, amin'ny andro faharoa, ny fisarahan'ny singa, " *ranomasina* ", izay mitovy hevitra sy mariky ny fahafatesana, dia honenan'ny biby an-dranomasina ihany amin'ny [andro faha-5] ; mankahala ny olombelona noforonina hifoka rivotra ny tontolo iainany. “ *Ny tany* ” dia mivoaka avy ao amin’ny “ *ranomasina* ” ary honenan’ny biby koa amin’ny andro fahadimy, ary amin’ny farany, amin’ny andro fahenina, dia “ *lehilahy noforonina araka ny endrik’Andriamanitra* ” sy “ *vehivavy* ” izay hiforona eo amin’ny taolan-tehezany iray. Hiteraka roa ny lehilahy sy ny vehivavy miaraka. Ny voalohany " *Abela* ", tandindon'ny olom-boafidy ara-panahy (*Abela* = Ray dia Andriamanitra) dia hovonoin'ny fialonana amin'ny alalan'ny zokiny " *Kaina* " karazana olona ara-nofo, materialista (= fahazoana) ka maminany ny hiafaran'ilay karazana voafidy, dia Jesosy Kristy sy ny olom-boafidiny, izay hijaly sy ho faty amin'ny maha-maritiora azy noho ny "Kaina", ny Jiosy, ny Katolika ary ny Protestan'ny fahombiazana rehetra. ny fialonana mahery vaika dia aseho sy tanteraka mandritra ny tantaran'ny tany. Ny lesona omen’ny Fanahin’Andriamanitra àry dia izao manaraka izao: avy ao

amin’ny **“** *hantsana ”* **no** ivoahan’ny “ *ranomasina sy ny tany”* famantarana ny fivavahan-diso izay mitarika ho amin’ny fahaverezan’ny fanahy. Mba hanondroana ny fiangonany nofidiny, dia nomeny ny teny hoe “ *vehivavy* ” izy io, izany hoe raha mahatoky amin’ny Andriamaniny izy, dia ny “ *Ampakarina* ”, an’ilay *“zanak’ondry* ” sary famantarana an’i Kristy naminany tamin’ny teny hoe “ *lehilahy* ” (ilay *Adama*). Raha mivadika izy dia mijanona ho " *vehivavy* ", fa maka ny sarin'ny " *mpivaro-tena* ". Ireo zavatra rehetra ireo dia hohamafisina ao amin’ny fandalinana amin’ny antsipiriany aseho ato amin’ity asa ity ary hiseho ny maha-zava-dehibe azy ireny. Ho takatrao mora foana fa amin’ny 2020, ireo fisehoan-javatra nambaran’ny faminaniana ao amin’ny faminanian’i Daniela sy ny Apokalypsy dia, amin’ny ankapobeny, dia efa tanteraka teo amin’ny tantara, ary fantatry ny olona izany. Tsy fantatra anefa izy ireo noho ny anjara ara-panahy nomen’Andriamanitra azy ireo. Ny mpahay tantara dia mirakitra ny zava-misy ara-tantara, fa ny mpaminanin’Andriamanitra ihany no afaka mandika izany.

Finoana sy tsy finoana

Araka ny natiora, ny olombelona hatramin'ny niandohany dia mpino. Fa ny finoana dia tsy finoana. Ny olombelona dia nino foana ny fisian’Andriamanitra na ireo andriamanitra, fanahy ambony izay tsy maintsy tompoiny sy ankasitrahany mba tsy hiharan’ny fahavoazana vokatry ny fahatezerany. Io finoana voajanahary io dia nitohy hatramin’ny taonjato maro ary hatramin’ny arivo taona ka hatramin’ny arivo taona ka hatramin’ny andro ankehitriny, rehefa nahazo ny atidohan’ny olombelona tandrefana ny fikarohana ara-tsiansa, izay nanjary tsy nino sy tsy nino. Aoka homarihintsika fa io fiovana io no tena mampiavaka ny olona Kristianina. Satria tamin’izany fotoana izany, tany Atsinanana sy Farany Atsinanana ary Afrika, dia nijanona ny finoana ny amin’ny fanahy tsy hita maso. Izany dia azo hazavaina amin'ny alalan'ny fisehoan-javatra mihoatra ny natoraly hitan'ny olona manao ireny fombafomba ara-pivavahana ireny. Any Afrika, ny porofo mazava momba ny fisian’ny fanahy tsy hita maso dia mandrara ny tsy finoana. Ny tsy fantatr’ireo vahoaka ireo anefa dia ny fanahy izay miseho amin’ny fomba mahery eo anivon’izy ireo, raha ny marina, dia fanahin’ny demonia nolavin’Andriamanitra izay namorona ny fiainana rehetra, ary voaheloka ho faty rehefa tapitra. Ireo vahoaka ireo dia tsy tsy mpino, na tsy mpino, tahaka ny Tandrefana, fa ny vokany dia mitovy, satria manompo demonia izay mamitaka azy sy mihazona azy eo ambanin'ny fanjakazakan'izy ireo. Ny fivavahan'izy ireo

dia karazana mpanompo sampy izay nampiavaka ny olombelona hatramin'ny niandohany; Eva no niharam-boina voalohany.

Any amin’ny tandrefana, ny tsy finoana dia tena vokatry ny safidy, satria vitsy ny olona tsy mahalala ny fiaviany kristiana; ary eo anivon’ireo mpiaro ny fahalalahan’ny repoblika, dia misy olona manonona teny ao amin’ny Baiboly Masina, ka mijoro ho vavolombelona fa tsy hoe tsy fantany akory ny fisian’izany. Tsy fantatr’izy ireo ny zava-misy be voninahitra izay ambaran’izy io ho an’Andriamanitra, kanefa dia nisafidy ny tsy handinika izany izy ireo. Io karazana tsy finoana io no antsoin’ny Fanahy ho tsy finoana ary izany no fanoherana miodina tanteraka amin’ny finoana marina. Satria raha mandinika ny porofo omen'ny fiainana azy manerana ny tany izy ary indrindra amin'ny fisehoan'ny vahoaka Afrikana mihoatra ny natoraly, dia tsy manana fahafahana hanamarina ny tsy finoany ny olona. Manameloka ny tsy finoana tandrefana àry ny asa mahagaga ataon’ny demonia. Ilay Andriamanitra Mpamorona koa dia manome porofo ny amin’ny fisiany, miasa amin-kery amin’ny alalan’ny zava-miseho novokarin’ny zavaboary izay eo ambany fahefany; Horohorontany, fipoahana volkano, onjan-dranomasina manimba, areti-mifindra mahafaty, nefa izao rehetra izao dia mahazo fanazavana ara-tsiansa izay manarona sy manimba ny fiavian’Andriamanitra. Eo amin’ny maso, io fahavalo lehiben’ny finoana io, dia ampiana fanazavana ara-tsiansa izay mandresy lahatra ny atidohan’olombelona ary samy mamporisika azy amin’ny safidiny izay mitarika azy ho amin’ny fahaverezany.

Inona no andrasan’Andriamanitra amin’ny zavaboariny? Hifidy amin’ireo izay mankasitraka ny fiheverany ny amin’ny fiainana izy **,** izany hoe ireo izay manohana ny heviny. Ny finoana no ho fitaovana, fa tsy ny tanjona. Izany no mahatonga ny hoe " *finoana tsy misy asa* ", izay tsy maintsy entiny, dia lazaina fa " *maty* " ao amin'ny Jak. 2:17. Fa raha misy ny tena finoana dia misy koa ny finoana diso. Ny marina sy ny diso no mahatonga ny fiovana rehetra, ary Andriamanitra dia tsy sarotra ny mamantatra ny fankatoavana mba hanavahana izany amin’ny tsy fankatoavana. Na izany na tsy izany, izy irery no mpitsara izay manana ny heviny hanapa-kevitra ny ho avy mandrakizay ho an'ny zavaboariny tsirairay , satria tokana ny tanjon'ny fifantenana azy ary amin'ny alalan'i Jesosy Kristy irery ihany no atolotra azy ny fiainana mandrakizay. Ny andalan-teny eto an-tany dia hamarinina fotsiny mba hanolotra ny fahafahan’io fifantenana ireo olom-boafidy mandrakizay io. Ny finoana dia tsy vokatry ny ezaka sy fahafoizan-tena mahatahotra, fa ny toetra voajanahary azo na tsy avy amin’ny zavaboary hatrany am-bohoka. Rehefa misy anefa izy dia tsy maintsy velomin’Andriamanitra, raha tsy izany dia maty sy tsy hita intsony.

Zavatra tsy fahita firy ny tena finoana. Satria mifanohitra amin’ny lafiny mamitaka ny fivavahana kristiana ofisialy, dia tsy ampy ny mametraka hazo fijaliana eo ambonin’ny fasan’ny zavaboary iray mba hivoha ny vavahadin’ny lanitra ho azy. Ary marihiko izany satria toa tsinontsinona izany zavatra izany, hoy Jesosy ao amin’ny Mat.7:13-14: “ *Midira amin’ny vavahady ety ianareo; fa* ***lehibe ny vavahady, ary malalaka ny lalana izay mankany amin’ny fahaverezana*** *, ka maro ny miditra any .” Fa* ***tery ny vavahady, ary tery ny lalana izay mankany amin’ny fiainana*** *, ka vitsy ny mahita azy.* » Mbola voamarina ao amin’ny Baiboly io fampianarana io amin’ny ohatry ny fandroahana ny Jiosy tany

Babylona, satria i Daniela sy ireo namany telo ary mpanjaka dimy mahery no hitan'Andriamanitra fa mendrika ny hofidiny; ary Ezekiela velona tamin'izany fotoana izany. Dia mamaky ny Ezek. 14:13 ka hatramin'ny 20: " Ry zanak'olona, raha misy firenena manota amiko ka mivadika aminy, ary maninjitra ny tanako hamely azy Aho ka manapaka ny tehin'ny mofo ho azy, ary mandefa mosary eo aminy, ary mandripaka olona sy biby fiompy eo aminy, ary ireto telo lahy ireto, dia ***Noa sy Daniela ary Joba ,*** *no teo aminy , hoy Jehovah, Jehovah ô, raha hamonjy ny ainy izy. dia handefa bibidia hamaky ny tany ka handevona azy, ka ho tonga efitra izy, ka tsy hisy olona hamaky azy noho ny amin'ireo, ary izy telo lahy ireo, raha velona koa Aho, hoy Jehovah Tompo,* ***dia tsy hahavonjy ny zananilahy na ny zananivavy, fa izy ihany no hovonjena*** *, ary ny tany ho tonga efitra sy hamely an'izany tany izany. Eny, eny, na olona na biby fiompy, ary ireo telo lahy ireo, raha velona koa Aho, hoy Jehovah Tompo,* ***dia tsy hahavonjy na ny zananilahy na ny zananivavy, fa izy ihany no hovonjena , na raha handefa areti-mandringana amin'izany tany izany Aho, ka handatsaka ny fahatezerako aminy amin'ny areti-mandringana, mba handringanako*** *azy na olona na biby, ary hoy* ***i Noa sy i Daniela ary i Jehovah , na i Jehovah, na i Jehovah, na i Jehovah aza, dia tsy hahavonjy azy. fa izy ihany no hovonjena, hoy Jehovah Tompo, na ny zananilahy na ny zananivavy, fa ny fahamarinany no hovonjeny.*** "Mianatra araka izany isika fa tamin'ny fotoan'ny safo-drano, dia i Noa ihany no hita fa mendrika ny hovonjena teo anivon'ireo olona valo narovan'ny sambofiara.

Nilaza koa i Jesosy ao amin'ny Mat. 22:14 : " *Fa maro no antsoina,* ***nefa vitsy no fidina.*** " Ny antony dia hazavaina fotsiny amin'ny alalan'ny fari-pahamasinana ambony takian'Andriamanitra, izay te haka ny toerana voalohany ao am-pontsika na tsia. Ny vokatr'izany fitakiana izany dia mifanohitra amin'ny fisainan'izao tontolo izao maha-olombelona, izay mametraka ny olombelona ho ambonin'ny zavatra rehetra. Nampitandrina antsika momba izany fanoherana izany ny apostoly Jakoba, tamin'ny filazana hoe: " *Ry mpijangajanga! tsy fantatrareo va fa* ***fandrafiana an'Andriamanitra ny fisakaizana amin'izao tontolo izao*** *? Koa na iza na iza te ho naman'izao tontolo izao, dia fahavalon'Andriamanitra ny tenany .* ***"*** *Milaza* amintsika koa i Jesosy ao amin'ny Mat. 10:37: " ***Izay tia*** *ny rainy na ny reniny mihoatra noho izaho* ***tsy miendrika ho Ahy*** *sy* ***izay tia*** *ny zanany lahy na ny zanany vavy mihoatra noho izaho* ***dia tsy mendrika ahy*** ." Koa raha toa ahy ianao dia manasa namana iray hanatratra io fepetra ara-pivavahana takian'i Jesosy Kristy io, dia aza gaga raha miantso anao ho fanatika izy; izany no nanjo ahy, ary avy eo dia takatro fa Jesosy irery ihany no tena namako , dia izy, " *Ilay Marina* " ao amin'ny Apok. 3: 7. Hantsoiny koa ianao hoe fondamentalista sy marina, satria Andriamanitra no tia ny tenanao sy ny fitiavanao. Mankatò ny lalàny masina indrindra izany, amin'ny ampahany, ny vidin'ny olombelona mba hahafaly an'i Jesosy Tompo, izay mendrika ny fandavana ny tenantsika sy ny fifikirantsika tanteraka ka takiany.

Ny finoana dia mamela ny olona iray handray avy amin'Andriamanitra ny eritreriny miafina mandra-pahitany ny halehiben'ny drafitra mahagaga nataony. Ary mba hahatakarana ny drafiny amin'ny ankapobeny, ny olom-boafidy dia tsy maintsy mandinika ny fiainana selestialin'ireo anjely izay nialoha ny traikefa teto

an-tany. Satria eto amin’ity fiaraha-monina any an-danitra ity, ny fisarahan’ny zavaboary sy ny fifantenana ireo anjely tsara mahatoky amin’Andriamanitra dia tsy natao tamin’ny finoana an’i Kristy nohomboana tamin’ny hazo fijaliana, na tamin’ny fandavana azy tahaka izay hitranga eto an-tany. Izany dia manamafy fa eo amin’ny sehatra maneran-tany, ny fanomboana an’i Kristy izay nitoetra tsy nisy ota tamin’ny hazo fijaliana dia ho an’Andriamanitra **no fomba** hanamelohana ny devoly sy ny mpanara-dia azy, ary eto an-tany, ny finoana an’i Jesosy Kristy dia maneho **ny fomba** nofidin’Andriamanitra mba hampahafantarana ny fitiavany ny olom-boafidiny izay tia sy mankasitraka azy. **Ny tanjon’ity** fanehoana ny fandavany tanteraka ny tenany ity dia ny hahafahany manameloka ho faty amin’ny fomba ara-dalàna ireo zavaboary any an-danitra sy eto an-tany mpikomy izay tsy mitovy hevitra amin’ny fisiany. Ary eo amin’ireo zavaboariny eto an-tany, dia mifidy izay manaiky ny eritreriny izy, mankasitraka ny asany sy ny fitsarany, satria mendrika ny hiombona amin’ny mandrakizay. Amin’ny farany, dia ho voavahany ny olana ateraky ny fahafahana nomena ny zavaboariny rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany, satria raha tsy misy io fahafahana io, dia tsy hisy vidiny ary tsy ho vita mihitsy ny fitiavan’ny zavaboariny voafantina. Eny tokoa, raha tsy misy fahalalahana, ny zavaboary dia tsy inona fa robot, miaraka amin'ny fitondrantena mandeha ho azy. Fa ny vidin’ny fahafahana, amin’ny farany, dia ny fandringanana ireo zavaboary any an-danitra sy eto an-tany mpikomy.

Izany dia manaporofo fa ny finoana dia tsy mifototra amin'ny tsotra: " *Minoa an'i Jesosy Tompo dia hovonjena ianao* ." Ireo teny ao amin’ny Baiboly ireo dia mifototra amin’ny hevitry ny matoanteny hoe “mino”: fankatoavana ny lalàn’Andriamanitra, izay mampiavaka ny finoana marina. Ho an’Andriamanitra dia ny hahita zavaboary mankatò azy noho ny fitiavana no tanjona. Nahita azy ireo teo amin’ny anjely any an-danitra sy teo amin’ny zavaboariny olombelona teto an-tany izy; Izy no nifidy azy ka mbola hifidy azy mandra-pahatapitry ny andro fahasoavana.

Sakafo amin'ny fotoana mety

Tahaka ny ilan’ny tenan’ny olombelona velomina mba hanalava ny androm-piainany, dia mila ny sakafo ara-panahy koa ny finoana ateraky ny fanahiny. Ny olombelona rehetra mahatsapa ny fanehoam-pitiavana

nomen’Andriamanitra ao amin’i Jesoa Kristy dia mahatsapa ny faniriana hanao zavatra ho azy. Ahoana anefa no ahafahantsika manao zavatra mampifaly azy, raha tsy fantatsika izay andrasany amintsika? Ny valin’io fanontaniana io no hamelona ny finoantsika. Fa “ *raha tsy amin’ny finoana, dia tsy misy azo atao hahazoana sitraka amin’Andriamanitra* ” araka ny Heb. 11:6. Kanefa io finoana io dia tsy maintsy mbola hovelomina sy hahafaly azy amin’ny alalan’ny fampifanarahana amin’izay andrasany. Fa ny Tompo Andriamanitra Tsitoha no Mpamorona azy sy Mpitsara azy. Maro ny mpino kristiana maniry mafy ny hihazona fifandraisana tsara amin’ilay Andriamanitry ny lanitra, kanefa tsy azo atao izany fifandraisana izany satria tsy voakolokolo araka ny tokony ho izy ny finoany. Ny valin’ilay olana dia omena antsika ao amin’ny Matio 24 sy 25. I Jesosy dia mampifantoka ny fampianarany amin’ny andro farany, izay mialoha ny fotoana hisehoany fanindroany, amin’ity indray mitoraka ity ao amin’ny voninahitry ny maha-Andriamanitra azy. Namariparitra izany izy tamin’ny fampitomboana ireo sary tamin’ny fanoharana: fanoharana momba ny aviavy, ao amin’ny Matio 24:32 ka hatramin’ny 34; fanoharana momba ny mpangalatra amin’ny alina, ao amin’ny Matio 24:43 ka hatramin’ny 51; fanoharana momba ny virijiny folo, ao amin’ny Matio 25:1 ka hatramin’ny 12; fanoharana momba ny talenta, ao amin’ny Matio 25:13 ka hatramin’ny 30; fanoharana momba ny ondry sy osy, ao amin’ny Mat. 25:31 ka hatramin’ny 46. Ao anatin’ireo fanoharana ireo, dia indroa ny firesahana ny amin’ny “ *hanina* ”: ao amin’ny fanoharana ny amin’ny mpangalatra amin’ny alina sy ny amin’ny ondry sy ny osy, satria, na dia eo aza ny fisehoany, rehefa nilaza i Jesosy hoe: “ *Noana Aho, dia nomenareo hohanina* ”, hoy Izy tamintsika ny amin’ny hanina ara-panahy, izay tsy misy ny finoan’ny olona no maty. " *Fa tsy mofo ihany no hiveloman'ny olona, fa ny teny rehetra izay aloaky ny vavan'Andriamanitra* . Mat. 4:4". Ny sakafon’ny finoana dia natao hiarovana azy amin’ny “ *fahafatesana faharoa* ” ao amin’ny Apok. 20, izay mahatonga ny fahaverezan’ny zo hiaina mandrakizay.

Ao anatin'ity fisaintsainana ity, araho ny masonao sy ny sainao amin'ity fanoharana momba ny mpangalatra alina ity:

V.42: “ *Koa miambena àry, fa tsy fantatrareo izay andro hihavian’ny Tomponareo* .”

Ny lohahevitry ny fiverenan'i Jesosy Kristy dia voafaritra ary ny "fanantenany" dia hiteraka fifohazana ara-panahy any Etazonia any Amerika Avaratra, eo anelanelan'ny 1831 sy 1844. Antsoina hoe "Advantista", ny mpikambana ao amin'io hetsika io dia ny tenany ihany no voatondron'ny mpiara-belona aminy amin'ny teny hoe "Advantista"; teny nalaina avy amin’ny teny latina hoe “adventus” izay midika hoe: advento.

V.43: “ *Fa aoka ho fantatrao izao: Raha fantatry ny tompon-trano ny fiambenana amin’ny alina izay hihavian’ny mpangalatra, dia ho niambina izy ka tsy namela ny tranony hotamina* .

Ao amin’io andininy io, ny “ *tompon-trano* ” dia ilay mpianatra miandry ny fiverenan’i Jesosy, ary i Jesosy mihitsy no tian’ilay “ *mpangalatra ”.* Amin’io fampitahana io, dia asehon’i Jesosy amintsika ny tombony azo amin’ny fahafantarana ny datin’ny fiverenany. Mampirisika antsika àry izy mba hahalala

izany, ary ny fihainoantsika ny toroheviny dia hanatsara ny fifandraisantsika aminy.

V.44: “ *Koa miomana koa ianareo, fa ho avy ny Zanak’olona amin’izay ora tsy ampoizinareo* .”

Nahitsy ny fe-potoana ho avy amin'ny matoanteny amin'ity andininy ity aho satria amin'ny teny grika voalohany, ireo matoanteny ireo dia amin'ny fotoana ankehitriny. Marina tokoa fa ireo teny ireo dia nolazain’i Jesosy tamin’ireo mpianany niara-belona taminy izay nanontany azy momba izany. Ny Tompo, amin’ny fotoanan’ny farany, dia hampiasa io foto-kevitra “Advantista” io mba hansivana ny Kristiana amin’ny alalan’ny fitsapana azy ireo amin’ny finoana ara-paminaniana; ho amin'izany tanjona izany, dia handamina araka ny vanim-potoana, ny andrasan'ny "Advantista" efatra; isaky ny nohamarinina tamin’ny fahazavana vaovao nomen’ny Fanahy, dia ny telo voalohany momba ny andinin-teny ara-paminaniana ao amin’ny Daniela sy ny Apokalypsy.

V.45: “ *Iza àry no mpanompo mahatoky sy hendry, izay notendren’ny tompony hifehy ny mpanompony mba hanome azy hanina amin’ny fotoana?* ”

Mitandrema mba tsy ho diso hevitra ianao, fa eo imasonao amin'izao fotoana izao ilay " *sakafo " resahin'io andininy io.* Eny, io taratasy io no nomeko ny anarana hoe "Lazao ahy ny momba an'i Daniela sy ny Apokalypsy" izay mahaforona ity " *sakafo* " ara-panahy tsy maintsy ilaina mba hamelomana ny finoanareo, satria mitondra avy amin'i Jesosy Kristy, ny valiny rehetra amin'ny fanontaniana izay azonao apetraka ara-dalàna, ary ankoatra ireo valiny ireo, dia misy fanambarana tsy ampoizina, toy ny daty marina hiverenan'i Jesosy Kristy mandra-pahatongan'ny lohataonan'ny lohataona. "Advantista" "fanantenana".

Noho ny fiahiako manokana an'io andininy io dia manolotra ity antontan-taratasy ity ho vokatry ny fahatokiako an'Andriamanitry ny fahamarinana sy ny fahamalinana aho, satria tsy te ho taitra amin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy aho. Asehon’i Jesosy eto ny fikasany momba ny andro farany. Efa nokasainy ho amin’izany fotoana izany, dia “ *sakafo* ” izay mety hamelona ny finoan’ny olom-boafidiny izay miandry amim-pahatokiana ny fiverenany amim-boninahitra. Ary io " *sakafo* " io dia faminaniana.

V.46: “ *Sambatra izany mpanompo izany, izay ho hitan’ny tompony manao izany,* ***<u>raha avy izy !</u>*** ”

Ny teny manodidina ny fiverenany amim-boninahitra dia voamarina eto, izany dia ny fiandrasana ny "Advantista" fahefatra. Ny mpanompo voakasika dia efa tena faly tokoa mahafantatra ny hevitr’Andriamanitra nambara, izany hoe ny fitsarany ny finoan’ny olona. Kanefa ity fahasambarana ity dia hanitatra sy hanahirana an’ireo rehetra izay mandray ity fahazavana masina farany ity, ka hampiely izany indray ary hizara izany amin’ireo olom-boafidy miparitaka manerana ny tany, mandra-pahatongan’ny tena fiverenan’i Jesoa Kristy.

V.47: “ *Lazaiko aminareo marina tokoa fa hataony mpanapaka ny fananany rehetra izy.* ”

Ny fananan’ny Tompo dia mahakasika ny soatoavina ara-panahy, mandra-piveriny. Ary ny mpanompo dia tonga ho an’i Jesosy, mpiaro ny hareny ara-panahy; ny fitehirizana manokana ny teniny sy ny fahazavany nambara. Rehefa avy mamaky ity antontan-taratasy iray manontolo ity ianao dia ho hitanao fa tsy

manitatra aho amin’ny fiantsoana ny fanambarana ara-paminaniana ara-baiboly ho “harena”. Inona koa no anarana hafa azoko omena ny fanambarana iray izay miaro amin’ny “ *fahafatesana faharoa* ” sy manokatra ny lalana izay mitondra mankany amin’ny fiainana mandrakizay? Fa mandroaka sy manala ny mety hisian'ny fisalasalana, mahafaty ny finoana sy ny famonjena.

V.48: “ *Fa raha izany mpanompo ratsy fanahy izany kosa manao anakampo hoe: ‘Maharitra ela ny tompoko,* ’”

Ny fiainana noforonin'Andriamanitra dia karazana binary. Ny zavatra rehetra dia manana ny mifanohitra tanteraka aminy. Ary Andriamanitra dia nanolotra lalana roa ho an’ny olombelona, dia fomba roa hitondrana ny safidiny: *ny fiainana sy ny tsara, ny fahafatesana sy ny ratsy; ny voa tsara sy ny tsimparifary; ny ondry sy ny osy , ny mazava sy ny haizina* . Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia mikendry ny mpanompo ratsy fanahy, fa mpanompo kosa, izay manondro ny finoana diso izay tsy nokolokoloin'Andriamanitra ary ambonin'izany rehetra izany, ny finoana kristiana sandoka izay miafara amin'ny finoana Advantista mihitsy, amin'ny andro farany iainantsika. Tsy nahazo fahazavana avy amin’i Jesosy Kristy intsony izy satria nandà izay natolotra azy teo anelanelan’ny taona 1982 sy 1991 izay nanambara ny fiaviany ho an’ny taona 1994, izany Advantista tao izany, dia mamokatra vokatry ny faharatsiana izay niafara tamin’ny famirapiratan’ny irak’Andriamanitra tamin’ny *Novambra* ***1991*** . Fa ny fisehoana ivelany amin'ny fitondran-tena ara-pivavahana dia tena mamitaka; misolo ny finoana velona feno zotom-po amin’ny fahamarinana ny fombafomba ara-pivavahana.

And.49: “… *raha manomboka mamely ny namany izy, raha miara-mihinana sy misotro amin’ny mpimamo,* ”

Somary andrandraina ihany ny sary amin’io fotoana io, fa ny taratra dia maneho mazava, amin’ny fotoan’ny fandriampahalemana, ny fanoherana sy ny ady izay maneho sy mialoha ny tena fanenjehana izay ho avy; resaka fotoana ihany io. Nanomboka tamin'ny 1995, ny Advantista andrim-panjakana dia " *nihinana sy nisotro tamin'ny mpimamo* " hatramin'ny nanaovany fifanarahana tamin'ny Protestanta sy ny Katolika tamin'ny fidirana tao amin'ny firaisankina ekiomenika. Fa ao amin’ny Apok. 17:2, dia mikendry ny finoana katolika antsoina hoe “ *Babylona Lehibe* ” sy ny finoana protestanta antsoina hoe “ *tany* ”, ny Fanahy dia milaza hoe: “ ***Tao aminy*** *no nijangajangan’ny mpanjakan’ny tany, ary* ***ny mponina amin’ny tany*** *nisotro* ***ny divain’ny fijangajangany. mamo*** .”

V.50: “ *...ho avy ny tompon’izany mpanompo izany amin’ny andro izay tsy ampoiziny sy amin’ny ora tsy fantany,* ”

Ny vokatry ny fandavana ny fahazavana mikasika ny fiandrasana Advantista fahatelo, sy ny daty 1994, dia miseho amin’ny farany amin’ny endriky ny tsy fahafantarana ny fotoana tena fiverenan’i Jesosy Kristy, na ny fiandrasan’ny Advantista fahefatra ny drafitr’Andriamanitra. Izany tsy fahalalana izany dia vokatry ny fahatapahan’ny fifandraisana amin’i Jesoa Kristy, ka izao no azontsika tsoahina: Ny Advantista napetraka ao anatin’izany toe-javatra mampalahelo izany dia tsy eo imason’Andriamanitra intsony, na, araka ny fitsarany, dia “Advantista”.

V.51: “ *... dia hamiravira azy ka homeny anjara amin’ny* ***mpihatsaravelatsihy*** *: any no hisy ny fitomaniana sy ny fikitroha-nify.* ”

Ny sary dia maneho ny fahatezeran’Andriamanitra amin’ireo mpanompo sandoka izay namadika Azy. Marihiko eto amin’ity andininy ity ny teny hoe “ ***mpihatsaravelatsihy*** ” izay ilazan’ny Fanahy ho Kristianina sandoka ao amin’ny Dan. 11:34 , nefa ilaina ny famakiana mivelatra kokoa mba hahatakarana ny teny manodidina ny fotoana voatondron’ilay faminaniana, izay ahitana ny andininy faha-33 sy 35 manao hoe: “ Ary ny hendry eo aminy dia hampianatra ny ***maro*** , *ary ny sasany ho lavon’ny sabatra sy ny lelafo sy ny fahababoana ary ny fandrobana.* ***hiaraka amin'izy ireo amin'ny fihatsarambelatsihy*** . *Ny sasany amin'ny olon-kendry dia ho lavo, mba hodiovina sy hodiovina ary hofotsiana* ***mandra-pahatongan'ny andro farany*** , *fa tsy ho tonga izany raha tsy amin'ny fotoana voatondro. Koa* ny " *mpanompo ratsy fanahy* " dia izay mamadika ny fanantenan'Andriamanitra Tompony, ary mikambana amin'ny tobin'ny "mpihatsaravelatsihy", " *hatramin'ny andro farany* ", ny tobin'ny " ***mpihatsaravelatsihy*** ". Ary hatramin'izay dia mizara aminy ny fahatezeran'Andriamanitra izay mamely azy mandra-pahatongan'ny fitsarana farany, izay handringanana azy, *ary levon'ny* " *farihy afo* " izay manome *ny "faharoa* " 2. *fa tsy hita voasoratra teo amin’ny bokin’ny fiainana, dia natsipy tany amin’ny farihy afo izy* ”.

Ny Tantara nambara momba ny Finoana Marina

Finoana marina

Betsaka ny azo ambara momba ny finoana marina fa io lafiny io izay toa laharam-pahamehana amiko no harosoko. Na iza na iza te hanorina fifandraisana amin'Andriamanitra dia tsy maintsy mahafantatra fa ny fiheverany ny fiainana eto an-tany sy any an-danitra dia mifanohitra tanteraka amin'ny rafitra misy eto an-tany izay miorina amin'ny eritreritra miavonavona sy ratsy entin'ny devoly; ny fahavalony sy ny tena olom-boafidiny. Nomen'i Jesosy antsika ny fomba ahafantarana ny tena finoana: " ***Ny voany no hahafantaranareo azy*** . *Mioty voaloboka amin'ny tsilo va ny olona, sa aviavy avy amin'ny tsilo?* (Mat. 7:16)". Miorina amin'io fanambarana io, dia matokia fa ireo rehetra izay milaza ny anarany ka tsy maneho ny halemeny, ny fahaizany manampy, ny fandavan-tenany, ny fanahin'ny fahafoizan-tena, ny fitiavany ny fahamarinana ary ny zotom-pony amin'ny fankatoavana ny didin'Andriamanitra, dia tsy mbola tonga mpanompony na oviana na oviana; Izany no lazain'ny 1 Kor. 13 dia mampianatra antsika amin'ny famaritana ny toetran'ny tena fahamasinana; izay takian'ny fitsarana marin'Andriamanitra: and 6: " *Tsy mifaly amin'ny tsi-fahamarinana izy, fa* ***amin'ny fahamarinana kosa no ifaliany.*** ".

Ahoana no hinoan'ny olona fa mitovy ny fitsaran'Andriamanitra ny enjehina sy ny mpanenjika? Inona no mampitovy an'i Jesoa Kristy, nohomboana an-tsitrapo, sy ny inquisition papaly romanina na John Calvin, izay nampijaly ny lehilahy sy ny vehivavy mandra-pahafatiny? Mba tsy hiraharahana ny fahasamihafana, dia tsy maintsy tsy miraharaha ireo teny ara-tsindrimandry ao amin'ireo asa soratra ara-baiboly ny olona iray. Izany no nitranga talohan'ny nielezan'ny Baiboly nanerana an'izao tontolo izao, kanefa noho izy io efa nisy na aiza na aiza eto an-tany, inona no fialan-tsiny afaka manamarina ny fahadisoan'ny olona eo amin'ny fitsarana? Tsy misy. Noho izany, ny fahatezeran'Andriamanitra ho avy dia ho tena lehibe sy tsy ho voafehy.

Ny telo taona sy tapany izay niasany teo amin’ny fanompoany teto an-tany dia ambara amintsika ao amin’ny Filazantsara, mba hahafantarantsika ny fari-pinoana marina araka ny hevitr’Andriamanitra; ny iray ihany no zava-dehibe. Atolotra antsika ho modely ny fiainany; modely tokony hotahafintsika mba hanekeny ho mpianany. Io fananganan-janaka io dia midika fa mitovy hevitra aminy momba ny fiainana mandrakizay izay atolony isika. Esorina ny fitiavan-tena, toy ny fireharehana manimba sy manimba. Tsy misy toerana ho an’ny habibiana sy ny faharatsiana ao amin’ny fiainana mandrakizay atolotra afa-tsy ny olom-boafidy izay neken’i Jesosy Kristy mihitsy. Ny fitondran-tenany dia revolisionera am-pilaminana, satria izy, ilay Mpampianatra sy Tompo, dia nanao ny tenany ho mpanompon’ny rehetra, nampietry ny tenany hatramin’ny nanasana ny tongotry ny mpianany, mba hanomezana heviny mivaingana ny fanamelohana ny soatoavina miavonavona nasehon’ireo mpitondra fivavahana jiosy tamin’ny androny; zavatra mbola mampiavaka ny mpitondra fivavahana jiosy sy kristianina ankehitriny. Ao anatin’ny fifanoherana tanteraka, ny fenitra nambara tao amin’i Jesoa Kristy dia ny fenitry ny fiainana mandrakizay.

Tamin’ny nanehoana ny mpanompony ny fomba hamantarana ny fahavalony, dia ireo mpanompo sandoka an’Andriamanitra, dia nanao zavatra mba hamonjena ny fanahin’izy ireo i Jesosy Kristy. Ary ny fampanantenany hoe “ *eo afovoan’ny ” olom-boafidiny*, hatramin’ny faran’izao tontolo izao, dia tazonina sy ahitana fanazavana sy fiarovana azy ireo mandritra ny fiainany eto an-tany. Ny mason’ny tena finoana marina dia ny hoe mitoetra ao amin’ny olom-boafidiny Andriamanitra. Tsy lavina velively ny fahazavany sy ny Fanahiny Masina izy ireo. Ary raha miala Andriamanitra, dia satria tsy iray intsony ny olom-boafidy; niova ny toe-panahin’izy ireo tao amin’ny fitsarana marin’Andriamanitra. Satria mifanaraka amin'ny fitondran'olombelona ny fitsarany. Amin'ny ambaratonga tsirairay, ny fiovana dia azo atao amin'ny lafiny roa: avy amin'ny tsara mankany amin'ny ratsy na avy amin'ny ratsy mankany amin'ny tsara. Tsy izany anefa no zava-misy eo amin’ny fitambaran’ireo antokom-pivavahana sy andrim-panjakana, izay miova avy amin’ny tsara ho amin’ny ratsy, rehefa tsy mifanaraka amin’ny fiovana napetrak’Andriamanitra. Hoy i Jesosy tao amin’ny fampianarany : “ *Ny hazo tsara tsy mety mamoa voa ratsy, tahaka ny hazo ratsy tsy mety mamoa voa tsara* (Mat. 7:18). Nomeny antsika àry ny fahatakarana fa, noho ny voany maharikoriko, dia “ *hazo ratsy* ” ny fivavahana katolika, ary amin’ny alalan’ny fampianaran-disony, dia hitoetra ho toy izany, na dia tsy misy fanohanana avy amin’ny mpanjaka aza, dia hitsahatra ny hanenjika olona. Ary toy izany koa ny fivavahana Anglikanina noforonin’i Henri VIII mba hanamarinana ny fanitsakitsaham-bady sy ny heloka nataony; inona no sanda azon’Andriamanitra omen’ny taranany, ireo mpanjaka nandimby azy? Toy izany koa ny fivavahana Protestanta kalvinista, satria natahorana io mpanorina io, i John Calvin, noho ny lazany noho ny hamafin’ny toetrany sy ny famonoana ho faty maro izay nohamafisiny ho ara-dalàna tao Genève, tanànany, tamin’ny fomba mitovy amin’ny fanao katolika tamin’ny androny, ary nihoatra noho izany aza. Mety tsy hampifaly an’i Jesosy Kristy Tompo malemy fanahy io Fivavahana Protestanta io, ary tsy azo raisina ho modely amin’ny finoana marina mihitsy. Marina tokoa izany, ka ao amin’ny fanambarana nomena an’i Daniela, dia tsy

noraharahain’Andriamanitra ny Fanavaozana Protestanta, izay nikendry afa-tsy ny fitondran’ny papa nandritra ny 1260 taona, sy ny fotoana nananganana ny hafatry ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito, mpitondra ny fahamarinana nambaran’Andriamanitra, nanomboka tamin’ny 1844, ka hatramin’ny faran’izao tontolo izao, izay ho avy, amin’ny taona 2030.

Ny sandoka ara-pivavahana demonia ara-tantara dia samy manana lafin-javatra mitovy amin’ilay modely ankasitrahan’Andriamanitra, nefa tsy mampitaha izany mihitsy. Ny finoana marina dia kolokoloin’ny Fanahin’i Kristy lalandava; ny finoana diso dia tsy izany. Ny finoana marina dia afaka manazava ny zava-miafin’ny faminanian’Andriamanitra ao amin’ny Baiboly; ny finoana diso dia tsy afaka. Be dia be ny fandikana ny faminaniana mandehandeha eran'izao tontolo izao, izay samy misafotofoto kokoa noho ny farany. Mifanohitra amin’izy ireo, ny fandikako dia azo avy amin’ny teny nalaina avy ao amin’ny Baiboly fotsiny; araka izany ny hafatra dia mazava tsara, miorina tsara, mirindra ary mifanaraka amin’ny fisainan’Andriamanitra izay tsy hialany mihitsy; ary ny Tsitoha no mijery izany.

Fanamarihana Fanomanana ny Bokin’i Daniela

Ny anarana hoe Daniela dia midika hoe Andriamanitra no Mpitsara ahy. Ny fahalalana ny fitsaran’Andriamanitra no fototry ny finoana, satria izany no mitarika ny zavaboary ho amin’ny fankatoavana ny sitrapony nambara sy takatry ny saina, izay hany fepetra hitahiany amin’ny fotoana rehetra. Andriamanitra dia mitady fitiavana avy amin'ny zavaboariny izay manamafy izany ary maneho izany amin'ny alalan'ny finoany mankatò. Ny fitsaran’Andriamanitra àry dia aharihary amin’ny alalan’ny faminaniany izay mampiasa tandindona toy ny ao amin’ny fanoharana momba an’i Jesosy Kristy. Ny didim-pitsaran’Andriamanitra dia nahariharin’ny bokin’i Daniela voalohany, saingy io ihany no mametraka ny fototra voalohany ho an’ny fitsarany momba ny tantaram-pivavahana kristiana, izay haseho amin’ny antsipiriany ao amin’ny bokin’ny Apokalypsy.

Ao amin'ny Daniela, dia kely no ambaran'Andriamanitra, fa io kely fatra io dia manan-danja lehibe, satria izy io no fototry ny Apokalypsy ara-paminaniana amin'ny ankapobeny. Ny mpanao mari-trano dia mahafantatra ny fanapahan-

kevitra sy ny famaritana ny fanomanana ny tany ho an'ny fanorenana. Ao amin’ny faminaniana, izany no anjara asa nomena ireo fanambarana voarain’ny mpaminany Daniela. Eny tokoa, rehefa takatra tsara ny hevitr’izy ireo, dia mahatratra ny tanjona roa sosona Andriamanitra **, dia ny hanaporofoana ny fisiany** sy ny fanomezana ny olom-boafidiny **ny fanalahidin’ny fahatakarana** ny hafatra ampitain’ny Fanahy. Ao amin’io “kely” io anefa no hita: ny fanambarana ny fifandimbiasana fanjakana efatra nanjaka maneran-tany hatramin’ny andron’i Daniela (Dan. 2, 7 sy 8); ny daty ofisialy ny fanompoan’i Jesosy Kristy teto an-tany (Dan. 9); ny fanambarana ny fivadiham-pinoana kristiana tamin’ny 321 (Dan. 8), ny fitondran’ny papa nandritra ny 1260 taona teo anelanelan’ny 538 sy 1798 (Dan. 7 sy 8); ary ny fiombonana "Advantista" (Dan. 8 sy 12) nanomboka tamin'ny 1843 (hatramin'ny 2030). Manampy izany aho, Dan. 11 izay, araka ny ho hitantsika, dia manambara ny endrika sy ny fivoaran’ny Ady Lehibe nokleary terestrialy faratampony izay mbola hotanterahina alohan’ny fiverenan’ilay Andriamanitra Mpamonjy amim-boninahitra.

Tamin’ny fomba an-kolaka, i Jesosy Kristy Tompo dia namoaka ny anaran’i Daniela mba hampahatsiahivana antsika ny maha-zava-dehibe azy io ho an’ny fanekena vaovao. “ *Koa raha hitanareo mitsangana eo amin’ny fitoerana masina ny fahavetavetan’ny fandravana,* ***izay nampilazainy an’i Daniela mpaminany , dia aoka hahafantatra izay mamaky izany*** ” (Mat. 24:15).

Raha nijoro ho vavolombelona manohana an’i Daniela i Jesosy, dia noho ny nandraisan’i Daniela azy ny fampianarana momba ny fiaviany voalohany sy ny fiverenany amim-boninahitra, mihoatra noho izay rehetra teo alohany. Mba ho takatra tsara ny teniko, dia ilaina ny mahafantatra fa i Kristy izay avy any an-danitra dia nanolotra ny tenany tamin’i Daniela teo aloha tamin’ny anarana hoe “ ***Mikaela*** ”, ao amin’ny Dan. 10:13-21, 12:3 ary io anarana io dia noraisin’i Jesosy Kristy ao amin’ny Apok. 12:7. Ity anarana hoe " ***Michael*** " ity dia fantatra kokoa amin'ny endriny katolika latina hoe Michel, anarana nomena ny Mont Saint-Michel malaza any Breton France. Ny bokin’i Daniela dia manampy tsipiriany amin’ny isa izay ahafahantsika mahafantatra ny taona niaviany voalohany. Marihiko koa fa ny anarana hoe " ***Mikaela*** " dia midika hoe: Iza no tahaka an'Andriamanitra; ary ny anarana hoe " ***Jesosy*** " dia adika hoe: YaHWéH mamonjy. Ireo anarana roa ireo dia mahakasika ny Andriamanitra Mpamorona lehibe, ny voalohany amin’ny anaram-boninahitra selestialy, ny faharoa amin’ny anaram-boninahitra eto an-tany.

Ny fanambarana ny ho avy dia atolotra antsika ho toy ny lalao fananganana ambaratonga maro. Tany am-piandohan'ny sinema, mba hamoronana vokatra fanamaivanana amin'ny sariitatra, dia nampiasa takelaka fitaratra ny mpanao sarimihetsika izay ny lamina voaloko samihafa, indray mandeha, dia namorona sary maromaro. Toy izany koa ny faminaniana noforonin’Andriamanitra.

Manomboka ao amin’ny Daniela izany rehetra izany

NY BOKIN’I DANIELA

Ianareo izay mamaky ity boky ity, dia fantaro fa velona ilay Andriamanitra Tsitoha tsy manam-petra, na dia miery aza izy. Io fijoroana vavolombelona nataon’i ***Daniela mpaminany*** io dia nosoratana mba handresy lahatra anao ny

amin’izany. Izy io dia mitondra ny tombo-kasen’ny fijoroana ho vavolombelon’ny fanekempihavanana taloha sy vaovao satria i Jesoa dia nanaitra izany tamin’ny teny natao tamin’ny mpianany. Ny zavatra niainany dia manambara ny asan’io Andriamanitra tsara sy marina io. Ary ity boky ity dia mamela antsika hahita ny fitsarana izay nampitan’Andriamanitra ny tantaran’ny fivavahana amin’ny maha-monotheisme azy, Jiosy tao amin’ny fanekena voalohany, avy eo dia Kristiana, tao amin’ny fanekeny vaovao, naorina tamin’ny ra nalatsak’i Jesosy Kristy, tamin’ny 3 Aprily 30 tamin’ny androny. Iza no afaka manambara tsara kokoa ny fitsaran’Andriamanitra noho i “ ***Daniela*** ”? Ny anarany dia midika hoe “Andriamanitra no Mpitsara ahy”. Tsy angano ireo traikefa niainana ireo, fa fijoroana ho vavolombelona ny amin’ny fitahian’Andriamanitra ny modelin’ny fahatokiany. Andriamanitra dia nanolotra azy ho isan'ireo olona telo izay hovonjeny amin'ny loza ao amin'ny Ezek. 14:14-20. Ireo karazana telo amin’ireo voafidy ireo dia “ ***Noa, Daniela ary Joba*** ”. Ny hafatr’Andriamanitra dia milaza amintsika mazava fa na dia ao amin’i Jesoa Kristy aza, raha tsy mitovy amin’ireo modely ireo isika, dia hikatona amintsika ny varavaran’ny famonjena. Ity hafatra ity dia manamafy ny lalana tery, na ny lalana tery, na ny vavahady ety izay tsy maintsy lalovan’ny olom-boafidy mba hidirana any an-danitra, araka ny fampianaran’i Jesoa Kristy. Ny tantaran’i “ ***Daniela*** ” sy ireo namany telo lahy dia aseho ho modely amin’ny fahatokiana izay vonjen’Andriamanitra amin’ny fotoan-tsarotra.

Ao amin’io tantaran’ny fiainan’i Daniela io koa anefa dia misy ny fiovam-pon’ny mpanjaka telo mahery izay vitan’Andriamanitra tamin’ny fandroahana tamin’ny devoly, izay nivavahan’izy ireo tamin’ny tsy fahalalana rehetra. Nataon’Andriamanitra ho mpitondra teniny mahery indrindra teo amin’ny tantaran’ny olombelona ireo emperora ireo, ny voalohany, ary ny farany koa, satria hanjavona ireo lehilahy modely ireo ary hihena hatrany ny fivavahana, ny soatoavina, ny fitondran-tena. Ho an’Andriamanitra, ady lava be ny fandrobana fanahy, ary ohatra iray tena mampiharihary toy izany ny raharaha momba an’i “ ***Nebokadnezara ” Mpanjaka.*** Manamafy ny fanoharana momba an’i Jesosy Kristy, ilay “ ***Mpiandry Tsara*** ” izay mandao ny andian’ondriny hitady ny ondry very.

Daniela 1

Dan 1:1 *Tamin'ny taona fahatelo nanjakan'i Joiakima, mpanjakan'ny Joda, no nahatongavan'i Nebokadnezara, mpanjakan'i Babylona, tany Jerosalema sy nanaovany fahirano azy.*

1a- *Tamin'ny taona fahatelo nanjakan'i Joiakima, mpanjakan'ny Joda*

Nanjakan'i Joiakima nandritra ny 11 taona nanomboka tamin'ny – 608 ka hatramin'ny – 597. Taona fahatelo tamin'ny – 605.

1b- *Nebokadnezara*

Izany no dikan-teny babylonianina amin'ny anaran'i Nebokadnezara Mpanjaka hoe: "Miaro ny zanako lahimatoa i Nabo". I Nabu no andriamanitry ny fahalalana sy ny soratra Mezopotamia. Efa mazava fa kasain'Andriamanitra haverina aminy io fahefana amin'ny fahalalana sy ny soratra io.

Dan 1:2 *Ary Jehovah nanolotra teo an-tànany Joiakima, mpanjakan'ny Joda, sy ny fanaka sasany tao an-tranon'Andriamanitra. Ary nentin'i Nebokadnezara ho any amin'ny tany Sinara, ho ao an-tranon'ny andriamaniny, ny fanaka, ka nataony tao amin'ny trano firaketan'ny andriamaniny.*

2a- *Natolotr'i Jehovah teo an-tànany i Joiakima, mpanjakan'ny Joda*

Rariny ny nandaozan'Andriamanitra ny mpanjaka jiosy. 2Ta.36:5: *Dimy amby roapolo taona Joiakima, fony izy vao nanjaka, ary iraika ambin'ny folo taona no nanjakany tany Jerosalema. Ary nanao izay ratsy eo imason'i Jehovah Andriamaniny izy .*

2b- *Ary nentin'i Nebokadnezara nankany amin'ny tany Sinara, tao amin'ny tranon'ny andriamaniny, ny fanaka, ka nataony tao amin'ny trano firaketan'ny andriamaniny.*

mpanompo sampy io mpanjaka io; tsy mahalala an'ilay tena Andriamanitra tompoin'ny Isiraely izy, fa mitandrina kosa ny hanomezam-boninahitra ny andriamaniny, Bel. Aorian'ny fiovam-pony amin'ny hoavy, dia hanompo an'ilay tena Andriamanitr'i Daniela amin'ny fahatokiana mitovy amin'izany koa izy.

Dan 1:3 Ary *ny mpanjaka nandidy an'i Aspenaza, lehiben'ny tandapany, hitondra ny sasany amin'ny Zanak'Isiraely sy ny fianakavian'ny mpanjaka ary ny manan-kaja.*

Dan 1:4 *dia zatovolahy tsy misy kilema, tsara tarehy, hendry, manan-tsaina, mahay manompo ao an-dapan'ny mpanjaka ary hampianarina ny soratra sy ny fitenin'ny Kaldeana.*

4a- Toa sariaka sy hendry i Nebokadnezara Mpanjaka, tsy mitady afa-tsy ny hanampy ny ankizy jiosy izy mba hidirana amim-pahombiazana ao amin'ny fiaraha-monina misy azy sy ny soatoaviny.

Dan 1:5 Ary *ny mpanjaka nanome anjara ho azy isan'andro tamin'ny hanina teo ambonin'ny latabany sy ny divay izay fisotrony; mba hatsangany telo taona ireny, ary rehefa afaka izany, dia hanompo ny mpanjaka izy.*

5a- Miharihary ny fikasan'ny mpanjaka. Nozarainy tamin'ireo tovolahy izay natolony ho an'ny tenany, hatramin'ny andriamaniny ka hatramin'ny haniny.

Dan 1:6 *Ary anisan'ireo ny taranak'i Joda dia Daniela sy Hanania sy Misaela ary Azaria.*

6a- Amin'ireo tanora jiosy rehetra nentina tany Babylona, dia efatra monja tamin'izy ireo no haneho fahatokiana modely. Ny fisehoan-javatra manaraka dia

nokarakarain’Andriamanitra mba hampisehoana ny fahasamihafana eo amin’ny vokatra aterak’ireo manompo azy sy izay tahiny ary ireo izay tsy manompo azy sy tsy miraharaha azy.

Dan 1:7 *Ary ny lehiben'ny tandapa nanome anarana azy ireo: ny an'i Daniela dia Beltesazara; tamin'i Hanania dia Sadraka; tamin'i Misaela dia Mesaka; ary tamin'i Azaria dia Abednego.*

7a- Ny faharanitan-tsaina dia nozarain'ireo tanora Jiosy izay manaiky hitondra anarana mpanompo sampy izay napetraky ny mpandresy. Ny fanomezana anarana dia mariky ny fahamboniana sy toro lalana ampianarin’ilay Andriamanitra marina. Gen.2:19: *Ary Jehovah Andriamanitra, Izay namorona tamin’ny tany ny bibi-dia rehetra sy ny voro-manidina rehetra, dia nitondra azy teo amin-dralehilahy hahitany izay hanononany azy; ary izay rehetra niantsoan-dralehilahy ny zava-manan'aina rehetra, dia izany no anarany.*

7b- Daniela "Andriamanitra no Mpitsara ahy" dia nomena anarana hoe Beltesazara: "Bel no hiaro". Bela dia manondro ny devoly izay nanompo sy nohajaina tamin’ny tsy fahalalana rehetra ireo vahoaka mpanompo sampy ireo, izay niharan’ny fanahin’ny demonia.

Hanania “Fahasoavana na Nomena avy amin’i Jehovah” dia lasa “Sadraka” nahazo tsindrimandry avy amin’i Aku. I Aku no andriamanitry ny volana tany Babylona.

Misaela “Iza no fahamarinan’Andriamanitra” dia lasa Mesaka “izay an’i Aku”.

Azaria "Ny Fanampiana na ny Fanampiana dia YaHWéH" dia lasa "Abed-Négo" "Mpanompon'i Nego" , ary efa eo, ilay andriamanitra masoandron'ny Kaldeanina.

Daniela 1:8 *Ary Daniela nanapa-kevitra ny tsy handoto ny tenany amin'ny hanin'ny mpanjaka, na amin'ny divay izay nosotroin'ny mpanjaka, ary nangataka tamin'ny lehiben'ny tandapa izy mba tsy handoto ny tenany.*

8a- Tsy olana **ny mitondra** anarana mpanompo sampy rehefa resy, fa ny mandoto tena hatramin’ny fanalam-baraka an’Andriamanitra dia be loatra ny manontany. Ny fahatokian’ireo zatovolahy dia nitarika azy ireo hifady *ny divay sy ny henan’ny mpanjaka,* satria ireo zavatra ireo dia atolotra ho an’ireo andriamanitra mpanompo sampy nomem-boninahitra tany Babylona. Tsy matotra ny fahatanorany ary mbola tsy misaina toa an’i Paoly, ilay vavolombelona mahatoky an’i Kristy izay mihevitra ny andriamani-diso ho tsinontsinona (Rom. 14; 1 Kor. 8). Nanao toa azy ireo anefa izy, satria natahotra ny hanafintohina ireo malemy finoana. Raha ny mifanohitra amin'izany no ataony, dia tsy manota izy, satria marina ny fisainany. Melohin’Andriamanitra ny fahalotoana natao an-tsitrapo tamin’ny fahalalana sy ny fieritreretana feno; amin'ity ohatra ity, ny safidy niniana natao hanomezam-boninahitra andriamanitra mpanompo sampy.

Dan 1:9 *Ary Andriamanitra nanome an'i Daniela fitia sy fitia teo imason'ilay lehiben'ny tandapa.*

9a- Ny finoan’ny tanora dia aseho amin’ny fahatahorany ny tsy hampifaly an’Andriamanitra; Afaka mitahy azy ireo Izy.

Dan 1:10 *Ary hoy ny lehiben'ny tandapa tamin'i Daniela: "Matahotra ny mpanjaka tompoko aho, izay nanendry ny haninareo sy ny hosotroinareo;*

nahoana no ho hitany fa malahelo ny tavanao mihoatra noho ny an'ny zatovo hafa mitovy taona aminao?
Dan 1:11 *Ary hoy Daniela tamin'ny mpifehy izay notendren'ny lehiben'ny tandapa ho mpifehy an'i Daniela sy Hanania sy Misaela ary Azaria:*
Dan 1:12 *izahao toetra hafoloana ny mpanomponao, ary aoka izy hanome anana hohaninay sy rano hosotroinay;*
Dan 1:13 *Ary jereo ny tavanay sy ny tarehin'ny zatovo izay mihinana ny fihinan'ny mpanjaka, ka ataovy amin'ny mpanomponao araka izay hitanao.*
Dan 1:14 *Ary nomeny azy izay nangatahiny ka nizaha toetra azy hafoloana.*
Dan 1:15 *Ary nony tapitra ny hafoloana, dia hita fa tsara sy matavy kokoa noho ny zatovo rehetra izay nihinana ny hanin'ny mpanjaka izy.*
15a- Azo atao ny fampitahana ara-panahy eo amin'ny " *folo andro* " niainan'i Daniela sy ireo namany telo lahy, sy ny " *folo andro* " tamin'ny taona fanenjehana ara-paminaniana ao amin'ny hafatra momba ny vanim-potoanan'i " *Smyrna* " ao amin'ny Apok. 2:10. Eny tokoa, ao amin'ireo zava-niainana roa ireo, Andriamanitra dia manambara ny voa miafina ananan'ireo izay mitonona ho mpanara-dia Azy.
Dan 1:16 Ary *ilay mpitandrim-pananana dia nanaisotra ny haniny sy ny divay ary nanome azy anana.*
16a- Ity zavatra niainana ity dia mampiseho ny fomba ahafahan'Andriamanitra miasa ao an-tsain'ny olona mba hankasitrahany ny mpanompony araka ny sitrapony masina. Fa lehibe ny loza nateraky ny mpitandrina ny mpanjaka, ary Andriamanitra dia tsy maintsy niditra an-tsehatra mba hanaiky ny tolo-kevitra nataon'i Daniela. Ny traikefan'ny finoana dia fahombiazana.
Dan 1:17 *Ary ireo zatovo efa-dahy ireo dia nomen'Andriamanitra fahalalana sy fahiratan-tsaina amin'ny soratra rehetra ary fahendrena; ary Daniela no nanambara ny hevitry ny fahitana sy ny nofy rehetra.*
17a- *Nomen'Andriamanitra fahalalana sy fahiratan-tsaina amin'ny soratra rehetra ary fahendrena ireo zatovolahy efa-dahy ireo*

Fanomezana avy amin'ny Tompo ny zavatra rehetra. Ireo izay tsy mahafantatra azy dia tsy mahalala hoe hatraiza no miankina aminy na manan-tsaina sy hendry na tsy mahalala sy adala.
1 **7** b- *ary Daniela nanazava ny fahitana rehetra sy ny nofy rehetra.*

Ilay voalohany naneho ny fahatokiany, dia nomen'Andriamanitra voninahitra an'i Daniela izay nanome azy ny fanomezam-pahasoavan'ny faminaniana. Izany no fijoroana ho vavolombelona nomeny tamin'ny androny, tamin'i Josefa nahatoky, babon'ny Egyptiana. Anisan'ny natolotr'Andriamanitra, dia nifidy fahendrena koa i Solomona; ary noho izany safidy izany dia nomen'Andriamanitra azy ny zavatra hafa rehetra, voninahitra sy harena. I Daniela indray dia hiaina io fiakarana naorin'ilay Andriamaniny mahatoky io.
Dan 1:18 *Ary tamin'ny fotoana nasain'ny mpanjaka hampidirana azy ireo, dia natolotry ny lehiben'ny tandapa ho eo amin'i Nebokadnezara ireo.*
Dan 1:19 *Ary ny mpanjaka niresaka taminy, ka tamin'ny zatovo rehetra dia tsy nisy hita izay tahaka an'i Daniela sy Hanania sy Misaela ary Azaria;*

Dan 1:20 *Ary ny amin'ny fahendrena sy ny fahalalana rehetra, izay nanontanian'ny mpanjaka azy, dia hitany fa nahay impolo heny noho ny ombiasy sy ny mpisikidy rehetra teo amin'ny fanjakany rehetra izy.*

20a- Asehon'Andriamanitra araka izany ny " *fahasamihafan'ny manompo Azy sy ny tsy manompo Azy* ", izay voasoratra ao amin'ny Mal. 3:18. Ny anaran'i Daniela sy ny an'ireo namany dia hiditra ao amin'ny fijoroana ho vavolombelona ao amin'ny Baiboly Masina, satria ny fanehoan'izy ireo ny fahatokiany dia ho modely hampahery ny olom-boafidy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao.

Dan 1:21 *Ary toy izany koa Daniela hatramin'ny taona voalohany nanjakan'i Kyrosy mpanjaka.*

Daniela 2

Dan 2:1 *Ary tamin'ny taona faharoa nanjakan'i Nebokadnezara dia nanonofy Nebokadnezara, ka nitebiteby ny fanahiny, ka tsy nahita torimaso izy.*

1a- Koa amin'ny – 604. Andriamanitra dia miseho ao an-tsain'ny mpanjaka.

Dan 2:2 *Ary ny mpanjaka dia naniraka naka ny ombiasy sy ny mpisikidy sy ny mpisikidy ary ny Kaldeana hilaza aminy ny nofiny. Dia tonga ireo ka nitsangana teo anatrehan'ny mpanjaka.*

2a- Ny mpanjaka mpanompo sampy avy eo dia mitodika any amin'ny olona izay nitokiana mandra-pahatongan'izany, izay samy manam-pahaizana manokana amin'ny sahany.

Dan 2:3 Ary *hoy ny mpanjaka taminy: Nanonofy aho, ka mitebiteby ny fanahiko, ka ta-hahafantatra ny nofy aho.*

3a- Hoy ny mpanjaka: *Te-hahafantatra izany nofy izany aho* ; tsy miresaka ny heviny izy.

Dan 2:4 *Ary ny Kaldeana namaly ny mpanjaka tamin'ny teny aramianina hoe: Ry mpanjaka ô, ho velona mandrakizay anie ianao;*

Dan 2:5 *Ary hoy ny mpanjaka tamin'ny Kaldeana: Efa niala tamiko izany zavatra izany, ka raha tsy hambaranareo amiko ny nofy sy ny heviny, dia hotetihina ianareo, ary ny tranonareo hatao zezika.*

5a- Ny tsy fahatomombanan'ny mpanjaka sy ny fepetra faran'izay mafy raisiny dia miavaka sy ara-tsindrimandry avy amin'Andriamanitra izay nahary tao ny fomba hanakorontanana ny fanompoan-tsampy mpanompo sampy sy hanehoana ny voninahiny amin'ny alalan'ireo mpanompony mahatoky.

Dan 2:6 *Fa raha ambaranareo amiko kosa ny nofy sy ny heviny, dia hahazo fanomezana sy valim-pitia ary voninahitra lehibe ianareo. Koa ambarao amiko ny nofy sy ny heviny.*

6a- *Ireo fanomezam-pahasoavana sy fanomezana ary voninahitra lehibe* ireo dia omanin'Andriamanitra ho an'ireo olom-boafidiny mahatoky.

Dan 2:7 *Dia namaly fanindroany ireo hoe: Aoka ny mpanjaka hilaza ny nofy amin'ny mpanompony, dia holazainay ny heviny.*

Dan 2:8 *Dia niteny ny mpanjaka ka nanao hoe: Hitako tokoa fa manam-potoana ela ianareo, satria hitanareo fa mandalo ahy izao zavatra izao.*

8a- Ny mpanjaka dia mangataka amin'ny olon-kendriny zavatra izay tsy mbola nangatahana ary tsy tanterahiny.

Dan 2:9 *Raha tsy hampahafantatra ahy ny nofy ianareo, dia ho tonga aminareo rehetra izany fitsarana izany; fa miomana hilaza lainga sy lainga amiko ianareo mandra-piovan'ny andro. Koa ambarao amiko ny nofy, dia ho fantatro na hainareo ny manazava izany amiko.*

9a- *te hiomana hilaza lainga sy lainga amiko ianao, eo am-piandrasana ny fotoana hiova*

Ao amin'io fitsipika io no hananan-karena ny mpahita sandoka sy ny mpisikidy mandra-pahatapitry ny tany.

9b- *Koa ambarao amiko ny nofy, dia ho fantatro raha mahay milaza ny heviny amiko ianareo*

Sambany no miseho ao an-tsain'ny olona io hevitra lojika io. Ny Charlatans dia tsy manana olana amin'ny filazana amin'ny mpanjifany tsy misy dikany sy mora ambakaina izay tiany. Ny fangatahan'ny mpanjaka dia mampiseho ny fetran'izy ireo.

Dan 2:10 Ary *ny Kaldeana namaly ny mpanjaka hoe: Tsy misy eto ambonin'ny tany mahalaza izay hanontanian'ny mpanjaka;*

10a- Marina ny tenin'izy ireo, hatrizay hatrizay, Andriamanitra dia tsy niditra an-tsehatra nanala sarona azy ireo, mba hahafantarany fa Izy no Andriamanitra tokana, ary ny maha-andriamanitra mpanompo sampy azy dia tsinontsinona sy sampy namboarin'ny tanana sy ny sain'ny olona natolotra ho an'ny fanahy demonia.

Dan 2:11 *Sarotra ny fangatahan'ny mpanjaka; tsy misy mahay milaza amin'ny mpanjaka afa-tsy ireo andriamanitra izay tsy ao amin'ny olona.*

11a- Maneho fahamarinana tsy azo lavina eto ny olon-kendry. Saingy amin'ny filazana izany dia miaiky izy ireo fa tsy manana fifandraisana amin'ireo *andriamanitra izy ireo* , fa amin'ny fotoana rehetra dia misy olona voafitaka izay mihevitra fa afaka mahazo valiny avy amin'ireo andriamanitra miafina amin'ny alalan'izy ireo. Ny fanamby napetraky ny mpanjaka dia nanala sarona azy ireo. Ary mba hahatanteraka izany, dia nilaina ny fahendrena tsy azo ampoizina sy tsy manam-petra avy amin'ilay Andriamanitra marina, izay efa nambara tamin'ny fomba miharihary tao amin'i Solomona, ilay tompon'ny fahendren'Andriamanitra.

Dan 2:12 *Dia tezitra sy tezitra indrindra ny mpanjaka ka nandidy ny handringana ny olon-kendrin'i Babylona rehetra.*

Dan 2:13 *Ary nambara ny teny, ka novonoina ho faty ny olon-kendry; dia nitady an'i Daniela sy ny namany izy mba hahafaty azy.*

13a- Ny fametrahana ny mpanompony eo anoloan'ny fahafatesana no hananganan'Andriamanitra azy amim-boninahitra miaraka amin'i Nebokadnezara Mpanjaka. Io tetika io dia maminany ny traikefa farany amin'ny finoana Advantista izay hiandry ny olom-boafidy ny fahafatesana nodidian'ny mpikomy amin'ny daty voafaritra. Eto indray anefa dia hivadika ny toe-javatra, satria ny maty dia ireo mpikomy izay hifamono rehefa hiseho any an-danitra i Kristy mahery sy mpandresy hitsara sy hanameloka azy.

Dan 2:14 *Ary Daniela dia niteny tamim-pahendrena sy tamim-pahendrena tamin'i Arioka, lehiben'ny mpiambina ny mpanjaka, izay nivoaka hamono ny olon-kendrin'i Babylona.*

Dan 2:15 *Dia namaly izy ka nanao tamin'i Arioka, lehiben'ny mpanjaka, hoe: Nahoana no mafy toy izany ny fanamelohana ny mpanjaka? Nanazava izany tamin'i Daniela i Arioka.*

Dan 2:16 *Ary Daniela nankany amin'ny mpanjaka ka nangataka azy hanome andro azy mba hanambarany amin'ny mpanjaka ny hevitry ny nofy.*

16a- Manao zavatra araka ny toetrany sy ny zavatra niainany ara-pivavahana i Daniela. Fantany fa nomen'Andriamanitra azy ny fanomezany ara-paminaniana, izay efa zatra nametraka ny fitokisany rehetra. Rehefa nianatra izay anontanian'ny mpanjaka izy, dia fantany fa Andriamanitra no manana ny valiny, kanefa ao amin'ny sitrapony ve ny hampahafantatra izany aminy?

Dan 2:17 *Ary Daniela nody tany an-tranony ka nilaza tamin'i Hanania sy Misaela ary Azaria namany hoe:*

17a- Nipetraka tao an-tranon'i Daniela izy efa-dahy. " *Miangona ny an'ny vorona* " ary maneho ny fiangonan'Andriamanitra izy ireo. Na dia talohan'i Jesosy Kristy aza, " *na aiza na aiza no iangonan'ny roa na telo amin'ny anarako, dia ao afovoany Aho* ", hoy ny Tompo. Ny fitiavan-drahalahy no mampiray ireo tanora izay maneho toe-tsaina mahafinaritra ny firaisankina.

Dan 2:18 *mba hangataka famindram-po amin'Andriamanitry ny lanitra, mba tsy haringana Daniela sy ny namany mbamin'ny olon-kendrin'i Babylona sisa.*

18a- Manoloana ny loza mitatao ho an'ny fiainan'izy ireo, ny vavaka amin-kafanam-po sy ny fifadian-kanina amin-kitsimpo no hany fiadian'ny olom-boafidy. Fantatr'izy ireo izany ary hiandry ny valin-tenin'ilay Andriamaniny izay efa nanome porofo betsaka fa tia azy ireo. Amin'ny faran'izao tontolo izao, ireo olom-boafidy farany nokendrena tamin'ny didim-pitsarana momba ny fahafatesana dia hanao toy izany koa.

Dan 2:19 *Dia naseho tamin'i Daniela tamin'ny fahitana nony alina ilay zava-miafina. Ary Daniela nisaotra an'Andriamanitry ny lanitra.*

19a- Raha nanontaniana ny olom-boafidiny, dia eo ilay Andriamanitra mahatoky, satria efa nandamina ny fizahan-toetra Izy ho vavolombelona hanamarina ny fahatokiany ho an'i Daniela sy ny namany telo lahy; mba hanandratana azy ireo amin'ny toerana ambony indrindra amin'ny fanjakan'ny mpanjaka. Izy dia hanao izany, araka ny traikefany, ho tena ilaina ho an'ity mpanjaka izay hotarihiny ary hiova fo amin'ny farany. Io fiovam-po io dia ho

vokatry ny fitondran-tena mahatoky sy tsy misy tsiny ananan'ireo tanora Jiosy efatra nohamasinin'Andriamanitra ho amin'ny iraka miavaka.

Dan 2:20 Dia *namaly Daniela ka nanao hoe: Isaorana anie ny anaran'Andriamanitra mandrakizay mandrakizay; Azy ny fahendrena sy ny hery.*

20a- Fiderana tena marim-pototra satria ny porofon'ny *fahendreny* dia aseho tsy azo lavina amin'ity traikefa ity. *Ny heriny* no nanome an'i Joiakima ho an'i Nebokadnezara, ary izany no nahatonga ny heviny tao an-tsain'ireo lehilahy izay nankasitraka ny tetikasany.

Dan 2:21 *Izy no manova fotoana sy fotoana, manaisotra ny mpanjaka sy manangana azy, manome fahendrena ho an'ny hendry ary fahalalana ho an'izay manan-tsaina.*

21a- Ity andininy ity dia manambara mazava tsara ny antony rehetra hinoana an'Andriamanitra sy ho an'Andriamanitra. Hiova fo i Nebokadnezara amin'ny farany rehefa fantany tsara ireo zavatra ireo.

Dan 2:22 *Izy no manambara ny lalina sy ny miafina ary mahalala izay ao amin'ny maizina, ary ny mazava no mitoetra ao aminy.*

22a- Ny devoly koa dia afaka manambara izay lalina sy miafina, nefa tsy ao anatiny ny mazava. Manao izany izy mba hamitahana sy hampiala ny olombelona amin'ilay Andriamanitra marina izay, rehefa manao izany, dia miasa mba hamonjy ny olom-boafidiny amin'ny fanambarana amin'izy ireo ny fandrika mahafaty nataon'ireo demonia voaheloka ho amin'ny haizina eto an-tany, hatramin'ny nandresen'i Jesosy Kristy ny ota sy ny fahafatesana.

Dan 2:23 *Ry Andriamanitry ny razako ô, mankalaza Anao sy midera Anao aho, fa nomenao fahendrena sy hery aho, ary nampahafantarinao ahy izay nangatahinay taminao sy nasehonao anay ny tsiambaratelon'ny mpanjaka.*

23a- Tao amin'Andriamanitra ny fahendrena sy ny hery, tamin'ny vavak'i Daniela, ka nomen'Andriamanitra azy ireny. Hitantsika ao amin'io traikefa io ny fahatanterahan'ny fitsipika nampianarin'i Jesosy manao hoe: " *Mangataha, dia homena ianareo* ". Fantatra anefa fa mba hahazoana izany vokatra izany dia tsy maintsy mahazaka ny fitsapana rehetra ny fahatokian'ny mpangataka. Ny *hery* azon'i Daniela dia hanana endrika mavitrika eo amin'ny fisainan'ny mpanjaka izay hiharan'ny porofo miharihary tsy azo lavina izay hanery azy hanaiky ny fisian'ilay Andriamanitr'i Daniela izay tsy fantany sy ny vahoakany hatramin'izay.

Dan 2:24 *Ary rehefa afaka izany, Daniela nankany amin'i Arioka, izay nodidian'ny mpanjaka handringana ny olon-kendrin'i Babylona. Dia nandeha izy ka niteny taminy hoe: Aza mandringana ny olon-kendrin'i Babylona, fa ento ho eo anatrehan'ny mpanjaka aho, dia hambarako amin'ny mpanjaka ny hevitry ny nofy.*

24a- Hita ao amin'i Daniela ny fitiavan'Andriamanitra, izay nihevitra ny hahazo ny ain'ireo olon-kendry mpanompo sampy. Izany indray dia fitondran-tena mijoro ho vavolombelona ny amin'ny hatsaram-pon'Andriamanitra sy ny fangoraham-pony, ao anatin'ny toe-tsaina feno fanetren-tena tanteraka. Andriamanitra dia afa-po; ny mpanompony mankalaza Azy amin'ny asan'ny finoany.

Dan 2:25 *Ary Arioka dia nitondra an'i Daniela faingana teo anatrehan'ny mpanjaka ka nanao taminy hoe: Nahita lehilahy tamin'ny babo Joda aho, izay hilaza amin'ny mpanjaka ny hevitry ny nofy.*

25a— Notazonin' Andriamanitra tao anatin' ny alahelo mafy ny mpanjaka, ary ny fahatsinjovana fotsiny ny hahazo ny valiny niriany dia hampitsahatra avy hatrany ny fahatezerany.

Dan 2:26 *Ary ny mpanjaka niteny ka nanao tamin'i Daniela, izay atao hoe Beltesazara: Mahay mampahafantatra ahy ny nofy izay efa hitako sy ny heviny va ianao?*

26a- Tsy manova na inona na inona ny anarana mpanompo sampy nomena azy. I Daniela, fa tsy i Beltesazara, no hamaly azy.

Dan 2:27 *Dia namaly teo anatrehan'ny mpanjaka Daniela ka nanao hoe: Ny zava-miafina izay nanontanian'ny mpanjaka dia tsy hahariharin'ny olon-kendry sy ny mpisikidy sy ny ombiasy ary ny mpanandro amin'ny mpanjaka.*

27a- Nifona ho an'ireo olon-kendry i Daniela. Tsy takatry ny sain'izy ireo izay nangatahan'ny mpanjaka azy ireo.

Dan 2:28 *Fa misy Andriamanitra any an-danitra, Izay mampiseho zava-miafina ka mampahafantatra an'i Nebokadnezara mpanjaka izay ho tonga any am-parany. Ireo no nofinao sy fahitana efa hitanao teo am-pandrianao.*

28a- Io fanazavana voalohany io dia hahatonga an'i Nebokadnezara hihaino tsara, satria mampijaly sy mampahory ny olona foana ny foto-kevitra momba ny hoavy, ary mampientanentana sy mampionona ny fahatsinjovana ny hahazo valiny momba izany. Nitarika ny sain'ny mpanjaka ho amin'ilay Andriamanitra velona tsy hita maso i Daniela, izay mahagaga ho an'ny mpanjaka izay nivavaka tamin'ireo andriamanitra nitafy nofo.

Dan 2:29 *Raha nandry ianao, ry mpanjaka ô, dia nisy eritreritra tao aminao ny amin'izay ho avy any aoriana; ary izay manambara zava-miafina no nampahafantatra anareo izay ho avy.*

Dan 2:30 *Izany zava-miafina izany dia tsy nambara tamiko, satria manan-pahendrena mihoatra noho ny olombelona rehetra aho; fa mba hampahafantarina ny mpanjaka kosa ny heviny, ka hahafantaranao ny eritreritry ny fonao.*

30a— *Tsy hoe misy fahendrena ato anatiko mihoatra noho ny zavamananaina rehetra; fa mba homena ny mpanjaka ny heviny*

Fanetren-tena tonga lafatra amin'ny asa. Niala i Daniela ary nilaza tamin'ny mpanjaka fa mahaliana azy io Andriamanitra tsy hita maso io; io Andriamanitra io dia mahery sy mandaitra kokoa noho ireo izay notompoiny hatramin'izay. Alao sary an-tsaina ny fiantraikan'ireo teny ireo teo amin'ny sainy sy ny fony.

30b- *ary mba hahafantaranao ny hevitry ny fonao*

Ao amin'ny fivavahan'ny mpanompo sampy, dia tsy raharahaina ny fitsipik'Andriamanitra momba ny tsara sy ny ratsy. Tsy anontaniana na oviana na oviana ny mpanjaka, satria atahorana sy atahorana noho ny heriny lehibe. Ny fahitana an'ilay Andriamanitra marina dia hamela an'i Nebokadnezara hanambara tsikelikely ny kileman-toetrany; zavatra tsy ho sahin'ny olony hatao. Miantefa amintsika ihany koa ny lesona: *ny eritreritry ny fontsika ihany no*

hahafantarantsika raha miasa ao amin'ny feon'ny fieritreretantsika Andriamanitra.

Dan 2:31 *Ry mpanjaka ô, nijery ianao, ka, indro, nisy sariolona lehibe; ny sary dia lehibe sy tena nahafinaritra; nijoro teo anatrehanao izy, ary mahatahotra ny fijery azy.*

31a- *Nahita sarivongana lehibe ianao; lehibe io sarivongana io, ary tena famirapiratana*

Ilay *sarivongana* dia hampiseho ny fifandimbiasana ireo fanjakana lehibe eto an-tany izay hifandimby mandra-piverin'i Jesosy Kristy amin'ny voninahitr'i Jesosy Kristy, noho izany ny fisehoany *lehibe* . *Ny famirapiratany* dia ny an'ireo mpitondra nifandimby voasaron'ny harena sy ny voninahitra ary ny haja omen'ny olona.

31b- *Nijoro teo anatrehanao izy, ary nahatsiravina ny tarehiny.*

Eo anoloan'ny mpanjaka tokoa ny ho avy nambaran'ny sarivongana fa tsy ao aoriany. Ny fisehoany mahatahotra dia maminany ny hamaroan'ny fahafatesan'olombelona izay hateraky ny ady sy ny fanenjehana izay hampiavaka ny tantaran'ny olombelona hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao; ny mpanapaka manitsaka ny faty.

Dan 2:32 *Ary ny lohan'io sariolona io dia volamena tsara; volafotsy ny tratrany sy ny sandriny; ny kibony sy ny feny dia varahina;*

32a- *Volamena madio no lohan'io sarivongana io*

Hanamafy izany i Daniela ao amin'ny andininy faha-38, *ny loha volamena* dia i Nebokadnezara Mpanjaka mihitsy. Io mari-pamantarana io no mampiavaka azy satria aloha dia hanova sy hanompo amim-pinoana ilay Andriamanitra nahary marina izy. Ny volamena ***no*** mariky ny finoana voadio ao amin'ny 1 Petera 1:7 . Hanamarika ny tantara ara-pivavahana sy hanamarina ny firesahana azy io ao amin'ny Baiboly ny fitondrany lava. Ankoatra izany, izy no ***lohan'ny*** fananganana ny fifandimbiasan'ireo tompom-pahefana eto an-tany. Nanomboka tamin'ny taona voalohany nanjakany tamin'ny taona 605 ny faminaniana.

32b- *volafotsy ny tratrany sy ny sandriny*

Latsa-danja noho ny volamena ny volafotsy. Miharatsy izany, fa ny volamena kosa tsy miova. Manatri-maso ny fahasimban'ny soatoavin'ny olombelona isika izay manaraka ny filazalazan'ny sarivongana avy any ambony ka hatrany ambany. Nanomboka tamin'ny 539 al.f.i., ny fanjakan'ny Medianina sy Persianina no handimby ny fanjakan'ny Kaldeanina.

32c- *varahina ny kibony sy ny feny;*

Ny alimo koa dia tsy misy vidiny noho ny volafotsy. Izy io dia metaly mifototra amin'ny varahina. Miharatsy be izy io ary miova endrika rehefa mandeha ny fotoana. Mafy noho ny volafotsy koa izy, ary mafy noho ny volamena, izay mbola mora levona. Ny firaisana ara-nofo no ivon'ny sary nofidin'Andriamanitra, nefa koa ny endriky ny fananahana. Ny empira grika, satria izany tokoa no izy, dia tena haniry vokatra tokoa, hanome ny olombelona ny kolontsain'ny mpanompo sampy izay haharitra hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Ny sarivongana grika vita amin'ny varahina norefesina sy voavolavola dia hankafizin'ny olona hatramin'ny farany. Miharihary ny fitanjahan'ny vatana ary tsy misy fetrany ny fitondran-tenany maloto; ireo zavatra ireo dia mahatonga ny

empira grika ho tandindon'ny fahotana izay haharitra mandritra ny taonjato sy arivo taona mandra- piverin'i Kristy. Ao amin'ny Dan. 11:21 ka hatramin'ny 31, ny mpanjaka grika Antiokosa IV, fantatra amin'ny anarana hoe Epifana, mpanenjika ny vahoaka jiosy nandritra ny "7 taona" teo anelanelan'ny 175 sy 168, dia haseho ho tandindon'ny mpanenjika papa izay ialohavany azy ao amin'ny fitantarana ara-paminaniana amin'ity toko ity. Ity andininy faha-32 ity dia natambatra ary nifandimby nanaitra ireo fanjakana nitarika ho amin'ny Fanjakana Romanina.

Dan 2:33 *vy ny ranjony; ny tongony tapany vy ary tapa-tany.*

33a- *ny ranjony, vy*

Ao amin'ny empira fahefatra nambara mialoha, ny an'i Roma dia miavaka amin'ny hamafin'ny hamafin'ny vy. Izy io ihany koa no metaly ratsy indrindra izay mihodinkodina, miharatsy ary rava. Eto indray dia voamarina ny fahasimbana ary asongadina. Ny Romana dia polytheista; mandray ny andriamanitry ny fahavalo resy izy ireo. Toy izany no hiparitahan'ny fahotana grika amin'ny alalan'ny fanitarana azy amin'ny vahoaka rehetra amin'ny fanjakany.

33b- *ny tongony, ny tapany vy ary ny tapany tanimanga*

Amin'ity dingana ity, ny ampahany amin'ny tanimanga dia manalefaka io fanjakazakana mafy io. Tsotra sy ara-tantara ny fanazavana. Tamin'ny taona 395, dia nirava ny Fanjakana Romanina ary taorian'izany dia ny *rantsan-tongotr'ilay sarivongana folo* no hanatanteraka ny fananganana *fanjakana kristiana tsy miankina folo* saingy samy napetraka eo ambany fitaizana ara-pivavahan'ny Evekan'i Roma izay ho lasa Papa manomboka amin'ny 538. Ireo mpanjaka folo ireo dia voatonona ao amin'ny Dan. 7:7 sy 24.

Dan 2:34 *Ary nijery ianao mandra-pahatongan'ny vato nendahan-tanana, nefa tsy nendahan-tanana ka namely ny sariolona teo amin'ny tongony vy sy tanimanga, ka nahatorotoro azy.*

34a- Ny sarin'ny vato mitora-bato dia avy amin'ny fanaon'ny fitoraham-bato ho faty. Izany no fitsipika ho amin'ny famonoana ny mpanota meloka teo amin'ny Isiraely fahiny. Izany vato izany dia tonga hitora-bato ny mpanota eto an-tany. Ny loza farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra dia havandra araka ny Apok. 16:21 . Io sary io dia maminany ny fihetsik'i Kristy amin'ny mpanota amin'ny fotoana hiverenan'Andriamanitra amim-boninahitra. Ao amin'ny Zec. 3:9, ny Fanahy dia manome an'i Kristy ny sarin'ny vato, dia ny fehizoro indrindra, izay nanombohan'Andriamanitra ny fanorenana ny tranony ara-panahy: *Fa, indro, ny vato izay napetrako teo anoloan'i Josoa, dia misy maso fito ao anatin'ny vato iray; ary hesoriko indray andro ny heloky ny tany.* Dia mamaky ao amin'ny Zak. 4:7: *Iza moa ianao, ry tendrombohitra lehibe, eo anatrehan'i Zerobabela? Hatao lenta ianao. Hametraka ny vato eo afovoan'ny antsoantso izy hoe: Fahasoavana, fahasoavana ho azy!* Ao amin'io toerana io ihany, eo amin'ny andininy faha-42 sy faha-47, dia mamaky isika hoe: *Hoy Izy tamiko: Inona no hitanao? Ary hoy izaho: Nijery aho, ka, indro, nisy fanaovan-jiro volamena rehetra, nisy lovia kely teo an-tampony, ary lela fanaovan-jiro fito teo amboniny* ***ary sodina fito ho amin'ny fanaovan-jiro izay eo an-tampon'ny fanaovan-jiro*** *: …* ***Ireo fito ireo no mason'i Jehovah, izay mandehandeha eran'ny tany rehetra*** . Mba hanamafisana izany

hafatra izany, dia ho hitantsika ao amin'ny Apok. 5:6, ity sary ity, izay ilazana ny mason'ny vato fito sy ny fanaovan-jiro ho an'ny Zanak'ondrin'Andriamanitra, dia Jesosy Kristy: *Ary hitako fa, indro, nisy Zanak'ondry nitsangana teo toy ny voavono, teo afovoan'ny seza fiandrianana sy ny zava-manan-aina efatra ary teo afovoan'ny loholona. Ary nanana tandroka fito sy maso fito izy, dia* ***ny Fanahy fiton'Andriamanitra izay nirahina ho amin'ny tany rehetra.*** Ny didim-pitsaran'ny olona mpanota izay ataon'Andriamanitra mihitsy, *dia tsy misy tanan'olombelona* miditra an-tsehatra.

Dan 2:35 *Dia niara-torotoro ny vy sy ny tanimanga sy ny varahina sy ny volafotsy ary ny volamena ka tonga tahaka ny akofa eo am-pamoloana fahavaratra; ary nopaohin'ny rivotra izy, ka tsy nisy nitoerany. Fa ilay vato namely ny sary dia tonga tendrombohitra lehibe nameno ny tany rehetra.*

35a- *Dia niara-torotoro ny vy sy ny tanimanga sy ny varahina sy ny volafotsy ary ny volamena ka tonga tahaka ny akofa eo am-pamoloana fahavaratra; Nopaohin'ny rivotra izy ireo, ka tsy hita na dia iray akory aza.*

Tamin'ny fiverenan'i Kristy, dia nitoetra tao amin'ny fahotany sy mendrika ny horinganin'i Kristy avokoa ireo taranaky ny firenena nasehon'ny volamena, volafotsy, varahina, vy, ary tanimanga, ary ny sary dia naminany izany fandringanana izany.

35b- *Fa ilay vato namely ny sary dia tonga tendrombohitra lehibe nameno ny tany rehetra*

Hambaran'ny Apokalypsy fa tsy ho tanteraka tanteraka io fanambarana io raha tsy aorian'ny *arivo taona* fitsarana any an-danitra, amin'ny fametrahana ny olom-boafidy eo amin'ny tany nohavaozina, ao amin'ny Apok. 4:20, 21 sy 22 .

Dan 2:36 *Izany no nofy: holazainay eo anatrehan'ny mpanjaka ny heviny.*

36a- Ren'ny mpanjaka ihany ny nofiny. Ny valiny toy izany dia tsy azo noforonina, satria tsy azo atao ny mamitaka azy. Nahazo fahitana mitovy amin'izany koa ny tenany. Ary namaly ny fangatahan'ny mpanjaka koa izy tamin'ny fanehoana ny tenany nahay nandika ireo sary sy nanome ny heviny.

Dan 2:37 *Ry mpanjaka ô, mpanjakan'ny mpanjaka ianao, fa Andriamanitry ny lanitra no nanome anao fanjakana sy hery sy hery ary voninahitra;*

37a- Ankasitrahako tokoa ity andininy ity izay ahitana an'i Daniela miresaka tsy ara-potoana amin'ny mpanjaka mahery, zavatra tsy ho sahin'ny olona hatao amin'izao androntsika feno fahalotoana sy faharatsiana izao. Ny fampiasana tsy ara-potoana ny mahazatra dia tsy manompa; Nanaja ny mpanjaka kaldeanina i Daniela. Ny fampiasana tsy ara-potoana ny mahazatra dia endrika gramatika ampiasain'ny lohahevitra mitoka-monina miteny amin'ny antoko fahatelo tokana. Ary "na inona na inona halehiben'ny mpanjaka dia tsy latsa-danja amin'izany", araka ny nambaran'ny mpilalao sarimihetsika Molière tamin'ny androny. Ary teraka tamin'ny fotoan'androny niaraka tamin'i Louis XIV , ilay "mpanjaka masoandro" miavonavona ny fivilian'ny fampiasana ara-dalàna tsy ara-drariny.

37b- *Ry mpanjaka ô, ianao no mpanjakan'ny mpanjaka, fa Andriamanitry ny lanitra no nanome anao ny fanjakana.*

Ankoatra ny fanajana, i Daniela dia nanome an'ilay mpanjaka fanekena tany an-danitra izay tsy fantany. Raha ny marina, ny Mpanjakan'ny mpanjaka any an-danitra dia manamarina fa nanorina ny mpanjakan'ny mpanjaka teto an-tany.

Ny fitondrana mpanjaka no anaram-boninahitra imperial. Ny tandindon’ny empira dia *ny “ elatry ny voromahery* ” izay hanamarika azy ho ny empira voalohany ao amin’ny Dan. 7.

37c- *ny hery,*

Izy io dia manondro ny zo hanjaka amin'ny vahoaka marobe ary refesina amin'ny habetsahana, izany hoe amin'ny faobe.

Mety hampikorontan-tsaina ny mpanjaka mahery ary hameno azy amin'ny avonavona. Hilefitra amin’ny avonavona ny mpanjaka amin’ny farany, ary hositranin’Andriamanitra amin’izany amin’ny alalan’ny fitsapana mafy ny fanetren-tena naseho tao amin’ny Dan. 4. Tsy maintsy ekeny ilay hevitra hoe tsy tamin’ny herin’ny tenany no nahazoany ny heriny, fa noho ny nanomezan’Andriamanitra izany azy. Ao amin'ny Dan. 7, io hery io dia haka ny sarin’ny *bera* an’ny Medianina sy Persianina.

Ny fahazoana hery, indraindray, amin'ny fahatsapana fahabangana ao anatin'ny tenany sy eo amin'ny fiainany, dia mamono tena ny lehilahy. Ny hery dia mahatonga ny olona iray hieritreritra ny hahazo fahasambarana lehibe izay tsy tonga mihitsy. "Vaovao, vaovao be", hoy ny fitenenana, saingy tsy maharitra izany fahatsapana izany. Amin'ny fiainana maoderina, ny mpanakanto malaza, nidera ary manankarena dia miafara amin'ny famonoan-tena na dia eo aza ny fahombiazana hita maso sy mamirapiratra ary be voninahitra.

37d- *hery*

Izy io dia manondro ny hetsika, ny tsindry amin'ny fanerena izay manery ny mpanohitra hiondrika amin'ny ady. Saingy ity ady ity dia azo atao amin'ny tena. Avy eo isika dia miresaka momba ny tanjaky ny toetra. Ny tanjaka dia refesina amin'ny kalitao sy ny fahombiazany.

Misy marika koa izy io: *ny liona* araka ny Mpitsara 14:18: “ *Inona no mahery noho ny liona, na mamy noho ny tantely* ?” Ny herin'ny liona dia ao amin'ny hozany; ny an’ny tongony sy ny hohony, indrindra fa ny vavany, izay manodidinin’ny olona sy manempotra ny niharam-boina alohan’ny handevona azy. Ny fanambarana ankolaka an’io valin’ny ankamantatra nataon’i Samsona tamin’ny Filistinina io dia ho vokatry ny hery tsy manam-paharoa nasehony tamin’izy ireo.

faha-37- *ary voninahitra* .

Io teny io dia manova ny dikany amin'ny fiheverany ny eto an-tany sy ny any an-danitra. Nahazo voninahitra ho an'ny olombelona i Nebokadnezara mandra-pahatongan'izany. Ny fahafinaretan'ny fanjakazakana sy ny fanapahan-kevitra ny hiafaran'ny zavaboary rehetra eto an-tany. Mijanona ho azy ny hahita ny voninahitra any an-danitra izay ho azon’i Jesosy Kristy amin’ny fanaovana ny tenany ho Tompo sy Tompo, ho mpanompo ny mpanompony. Ho famonjeny, dia hanaiky izany voninahitra izany sy ny toetrany any an-danitra izy.

Dan 2:38 *Efa natolony teo an-tananao, na taiza na taiza onenany, ny zanak'olombelona sy ny bibi-dia ary ny voro-manidina; ary efa nanendry anao ho mpanapaka azy rehetra ianao; loha volamena ianao.*

38a- Ity sary ity dia hampiasaina hilazana an'i Nebokadnezara ao amin'ny Dan.4:9.

38b- *Ianao no loha volamena.*

Asehon’ireo teny ireo fa fantatr’Andriamanitra mialoha ny safidy hataon’i Nebokadnezara. Io famantarana io, *ilay loha volamena* , dia maminany ny fanamasinany sy ny fifidianana ho avy, ho amin’ny famonjena mandrakizay. Ny volamena dia tandindon’ny finoana voadio araka ny 1 Petera 1:7: *mba ho fiderana sy voninahitra ary haja ny fizahan-toetra ny finoanareo, izay sarobidy noho ny volamena mety ho simba (na dia voazaha toetra tamin’ny afo aza), dia ho tonga fiderana sy voninahitra ary haja amin’ny andro hisehoan’i Jesosy Kristy* . Ny volamena **,** io metaly mora levona io, dia tena endrik'io mpanjaka lehibe io izay mamela ny tenany hiova amin'ny asan'ilay Andriamanitra Mpamorona.

Dan 2:39 *Ary manarakaraka anao dia hisy fanjakana hafa hitsangana ambany noho ianao, ary fanjakana varahina fahatelo, izay hanapaka ny tany rehetra;*

39a- Rehefa mandeha ny fotoana, dia hiharatsy ny toetran’ny olombelona; ny volafotsy amin'ny vata sy ny sandriny roa amin'ny sarivongana dia kely noho ny volamena amin'ny loha. Toa an’i Nebokadnezara, i Dariosy Mediana dia hampiova finoana, i Kyrosy II Persiana koa araka ny Ezra 1:1 ka hatramin’ny 4, ary samy tia an’i Daniela koa izy rehetra; ary nanarakaraka azy i Dariosy Persiana sy Artaksersesy I [araka] ny Ezra 6 sy 7. Amin’ny fisedrana, dia ho faly izy ireo hahita ny Andriamanitry ny Jiosy ho tonga hanampy ny Azy.

39b- *ary dia hisy fanjakana fahatelo, izay ho varahina, ary hanapaka ny tany rehetra.*

Miharatsy ny toe-draharaha eto amin’ny empira grika. Ny varahina, izay tandindona maneho izany, dia manondro ny fahalotoana, izany hoe *ny fahotana* . Ny fianarana ny Dan. Ny 10 sy 11 dia hanampy antsika hahatakatra ny antony. Ny kolontsain'ny vahoaka anefa no resahina amin'ny maha mpamorona ny fahalalahan'ny repoblika sy ny fivadiham-pitokisana sy ny kolikoly rehetra izay tsy misy fetra araka ny foto-kevitra, ka izany no lazain'Andriamanitra ao amin'ny Pro. 29:18: *Raha tsy misy fanambarana, dia tsy voafehy ny vahoaka; Sambatra raha mitandrina ny lalàna izy ireo!*

Dan 2:40 *Ary hisy fanjakana fahefatra, izay mafy toy ny vy;*

40a- Miharatsy ny toe-draharaha miaraka amin’ity fanjakana fahefatra ity, dia ny an’i Roma, izay hanjaka amin’ireo fanjakana teo aloha sy hanaiky ny maha-Andriamanitra azy rehetra, ka hanangonany ny toetra ratsy rehetra ananany, ka hitondra zava-baovao, fifehezana *vy* tsy azo ivalozana. Izany no mahatonga azy io hahomby ka tsy hisy firenena hahatohitra azy; hany ka hiitatra hatrany Angletera any andrefana ny fanjakany ka hatrany Babylona any atsinanana. *Ny vy* no tena tandindonany, avy amin’ny sabany roa lela, ny fiadiany ary ny ampingany, ka rehefa manafika, ny tafika dia miseho amin’ny endriky ny karapace misy lefona, izay mandaitra amin’ny fomba mahatahotra ny fanafihana mikorontana sy miparitaka ataon’ny fahavalony.

Dan 2:41 *Ary toy ny nahitanao ny tongotra sy ny rantsan-tongony fa tanimanga mpanefy tanimanga ny tapany, ary ny tapany vy, dia toy izany no hizarana ny fanjakana; nefa hisy hery vy ao aminy, satria nahita vy miharo tanimanga ianao.*

41a- Tsy milaza izany i Daniela, fa ilay sary no miteny. *Ny tongotra sy ny rantsan-tongotra* dia maneho ny dingana lehibe iray izay handimby ny Fanjakana Romanina mpanompo sampy, izay aseho amin’ny alalan’ny *vy* . Voazarazara ity Empira Romana ity ka ho lasa sahan’ady ho an’ireo fanjakana kely niforona

taorian'ny fisarahana. Ny fiombonan'ny *vy* sy *ny tanimanga* dia tsy miteraka hery, fa fisaratsarahana sy fahalemena. *Mamaky tanimanga* tanimanga izahay . Ny mpanefy dia Andriamanitra araka ny Jer. 18:6: *Tsy mahazo manao aminareo toy izany mpanefy tanimanga izany va Aho, ry taranak'Isiraely? hoy ny Tompo. Indro, toy ny tanimanga eo an-tànan'ny mpanefy tanimanga, dia toy izany koa ianareo eo an-tanako, ry taranak'Isiraely!* Io tanimanga io no singa miadana eo amin'ny olombelona izay isafidianan'Andriamanitra ny olom-boafidiny, mba hahatonga azy ireo ho fanaky ny voninahitra.

Dan 2:42 *Ary tahaka ny rantsan-tongotra ny tapany vy ary ny tapany tanimanga, dia ho toy izany koa ny fanjakana, ny tapany ho mafy, ary ny tapany ho malemy.*

42a- Mariho fa ny *Fanjakana Romanina* dia naharitra hatramin'ny faran'izao tontolo izao, na dia efa very ny firaisan-kina sy ny fanjakany aza ny Fanjakana Romanina tamin'ny taona 395. Ny fanazavana dia mipetraka amin'ny fahazoana ny fahefana indray amin'ny alalan'ny famitahana ara-pivavahana amin'ny finoana katolika romana. Izany dia noho ny fanohanana mitam-piadiana nomen'i Clovis sy ny emperora Byzance ny Evekan'i Roma tany amin'ny 500 tany ho any. Nanorina ny lazany sy ny fahefan'ny papa vaovao izy ireo, izay nahatonga azy ho lohan'ny Eglizy Kristiana teto an-tany, nefa teo imason'ny olona ihany, nanomboka tamin'ny 538.

Dan 2:43 *Hitanao ny vy miharo tanimanga, fa hiharoharo amin'ny naman'ny olona ireny, nefa tsy hikambana izy, toy ny vy tsy mety afangaro amin'ny tanimanga.*

43a- Ny *rantsan-tongotra* folo *dia ho* tonga *tandroka folo* ao amin'ny Dan.7:7 sy 24. Aorian'ny vatana sy ny tongotra dia maneho ireo firenena kristiana tandrefana any Eoropa amin'ny andro farany, izany hoe ny androntsika. Niampanga ny firaisankina feno fihatsarambelatsihy teo amin'ireo firenena eoropeanina Andriamanitra, 2600 taona lasa izay, dia nahariharin'Andriamanitra tamin'ny 2600 taona lasa izay ny fahamaroan'ireo fifanarahana mampiray ny vahoakan'i Eoropa amin'izao andro izao, izay miray marina indrindra amin'ny fototry ny "fifanarahan'i Roma".

Dan 2:44 *Ary amin'ny andron'ireo mpanjaka ireo, Andriamanitry ny lanitra dia hanorina fanjakana izay tsy ho rava mandrakizay, ary tsy hisy firenena hiala aminy;*

44a- *Tamin'ny andron'ireo mpanjaka ireo*

Nohamafisina ny zavatra, ny *rantsan-tongotra folo* dia miaraka amin'ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra.

44b- *Andriamanitry ny lanitra dia hanangana fanjakana tsy ho rava mandrakizay*

Ny fifantenana ny olom-boafidy dia natao tamin'ny anaran'i Jesosy Kristy hatramin'ny nanompoany, tamin'ny fiaviany voalohany teto an-tany, mba hanonerana ny fahotan'ireo izay novonjeny. Saingy nandritra ny roa arivo taona nanaraka io fanompoana io, dia tanteraka tamin'ny fanetren-tena sy ny fanenjehana nataon'ny tobin'ny devoly izany fifantenana izany. Ary nanomboka tamin'ny 1843, dia vitsy ny olona novonjen'i Jesosy, araka ny fandinihana ny Dan. 8 sy 12 no hanamafy.

Rehefa tapitra ny 6.000 taona nisafidianana ireo olom-boafidy, ny arivo taona faha-7 dia manokatra ny Sabata mandrakizay ho an'ireo olom-boafidy izay navotan'ny ran'i Jesoa Kristy hatramin'i Adama sy Eva ihany. Ho voafantina ny rehetra noho ny fahatokiany, satria Andriamanitra dia mitondra ny olona mahatoky sy mankatò miaraka aminy, ka hanafaka ny devoly sy ny anjeliny mpikomy ary ny olona tsy mankatò amin'ny fandringanana tanteraka ny fanahiny.

44c- *ary izay tsy ho eo ambanin'ny fahefan'ny vahoaka hafa*

Satria mamarana ny fitondran'olombelona sy ny fifandimbiasana eto an-tany.

44d- *Horavany sy horavany ireo fanjakana rehetra ireo, fa Izy kosa hitoetra mandrakizay*

Ny Fanahy no manazava ny hevitry ny teny hoe "farany"; dikany tanteraka. Hisy ny fanafoanana ny olombelona rehetra. Ary ny Apok. 20 dia hanambara amintsika izay mitranga mandritra ny arivo taona faha-7 . Ho hitantsika amin'izany ny fandaharana nomanin'Andriamanitra. Eo amin'ny tany lao, ny devoly dia hatao am-ponja, tsy misy namana any an-danitra na eto an-tany. Ary any an-danitra, mandritra ny 1 000 taona, ny olom-boafidy dia hitsara ny maty ratsy fanahy. Amin'ny faran'ireo 1 000 taona ireo, dia hatsangana amin'ny maty ho amin'ny fitsarana farany ny ratsy fanahy. Ny afo izay handrava azy ireo dia hanadio ny tany izay hohavaozin'Andriamanitra amin'ny fanomezana voninahitra azy mba handraisana ny seza fiandrianany sy ny olom-boafidiny. Ny sarin'ilay fahitana àry dia mamintina ireo asa sarotra kokoa izay hambaran'ny Apokalypsy an'i Jesosy Kristy.

Dan 2:45 *Ary izao no hevitry ny vato, izay hitanao notapahana teo amin'ny tendrombohitra tsy nisy tanana, ka nanorotoro ny vy sy ny varahina sy ny tanimanga sy ny volafotsy ary ny volamena. Andriamanitra lehibe efa nampahafantarin'ny mpanjaka ny zavatra hitranga aorian'izany. Azo antoka ny nofy, ary azo antoka ny heviny.*

45a— Farany, taorian'ny fiaviany, i Kristy izay tandindon'ny *vato* , dia ny fitsarana any an-danitra nandritra *ny arivo taona* sy ny fampiharana ny fitsarana farany, teo amin'ny tany vaovao naverin'Andriamanitra tamin'ny laoniny, ilay *tendrombohitra lehibe* nambara tamin'ny fahitana dia hanana endrika sy toerana ho an'ny mandrakizay.

Dan 2:46 *Dia niankohoka Nebokadnezara mpanjaka ka niankohoka teo anatrehan'i Daniela ary nandidy ny hanaterana fanatitra sy ditin-kazo manitra ho azy.*

46a- Mbola mpanompo sampy ihany ny mpanjaka, araka ny toetrany. Rehefa azony tamin'i Daniela izay rehetra nangatahiny, dia niankohoka teo anatrehany izy ka nanaja ny fanoloran-tenany. Tsy manohitra ny fanompoan-tsampy izay ataony aminy i Daniela. Mbola aloha loatra ny manohitra azy sy manontany azy. Ny fotoana, izay an'Andriamanitra, dia hanao ny asany.

Dan 2:47 *Ary ny mpanjaka niteny tamin'i Daniela ka nanao hoe: Andriamanitrareo tokoa dia Andriamanitry ny andriamanitra sy Tompon'ny mpanjaka ka manambara zava-miafina;*

47a- Izany no dingana voalohany nataon'i Nebokadnezara Mpanjaka ho amin'ny fiovam-pony. Tsy hohadinoiny na oviana na oviana io zava-nitranga io

izay nanery azy hanaiky fa mifandray amin’ilay Andriamanitra marina i Daniela, raha ny marina, dia ilay *Andriamanitry ny andriamanitra sy Tompon’ny mpanjaka* . Fa ny mpanompo sampy izay manampy azy dia hanemotra ny fiovam-pony. Manaporofo ny fahombiazan’ny asa faminaniana ny teniny. Ny herin’Andriamanitra hilaza mialoha izay hitranga dia mametraka ny olombelona ara-dalàna ho eo amin’ny rindrin’ny porofo maharesy lahatra izay ileferan’ny olom-boafidy sy ireo lavo.

Dan 2:48 *Ary ny mpanjaka nanandratra an'i Daniela ka nanome azy fanomezana lehibe maro sy nampanjaka azy tamin'ny faritanin'i Babylona rehetra ary nanao azy ho komandin'ny olon-kendrin'i Babylona rehetra.*

48a- Toy ny nataon’i Farao tamin’i Josefa teo anatrehany no nitondran’i Nebokadnezara an’i Daniela. Rehefa manan-tsaina izy ireo ary tsy miziriziry mihidy sy mihidy, dia mahay mankasitraka ny fanompoana ataon’ny mpanompo manana toetra sarobidy ireo mpitarika lehibe. Mandray soa avy amin’ireo fitahiana avy amin’Andriamanitra izay miantehitra amin’ny olom-boafidiny izy ireo sy ny vahoakany. Mahasoa ny rehetra àry ny fahendren’ilay tena Andriamanitra.

Daniela 2:49 *Nangataka tamin’ny mpanjaka i Daniela mba homena an’i Sadraka sy Mesaka ary Abednego ny governora amin’ny faritanin’i Babylona. Ary Daniela dia tao an-tranon'ny mpanjaka.*

49a- Ireo zatovolahy efa-dahy ireo dia nanavaka ny tenany, tamin’ny alalan’ny fihetsika mahatoky manokana an’Andriamanitra, tamin’ireo zatovo Jiosy hafa izay niaraka taminy tany Babylona. Taorian’io fitsapana mafy io, izay mety ho nampihetsi-po ho an’ny rehetra, dia miseho ny fankasitrahan’Andriamanitra velona. Hitantsika àry fa samy hafa ny manompo azy sy ny tsy manompo an’Andriamanitra. Manandratra ny olom-boafidiny izay naneho ny tenany ho mendrika, ampahibemaso, eo imason’ny firenena rehetra izy.

Daniela 3

Dan 3:1 *Nanao sariolona volamena i Nebokadnezara mpanjaka, ka enim-polo hakiho ny hahavony, ary enina hakiho ny sakany. Napetrany tao amin'ny lohasahan'i Dora, any amin'ny faritanin'i Babylona, izany.*

3a- Efa resy lahatra ny mpanjaka nefa mbola tsy niova fo tamin'ilay Andriamanitra velona Daniela. Ary mbola mampiavaka azy ny megalomania. Mampahery azy toy ny ataon'ny amboahaolo amin'ny goaika ny lehilahy lehibe manodidina azy, ka midera azy sy manaja azy toy ny andriamanitra. Nampitaha ny tenany tamin'ny andriamanitra koa ilay mpanjaka. Tsy maintsy lazaina fa amin'ny fanompoan-tsampy, dia mora ny fiviliana satria ireo andriamanitra sandoka hafa dia tsy mihetsika ary mivaingana amin'ny endriky ny sarivongana raha mbola velona izy, dia efa ambony noho izy ireo. Tena ratsy tokoa anefa io volamena io amin'ny fananganana sarivongana! Mazava ho azy fa tsy mbola namoa ny vina teo aloha. Angamba na dia ny voninahitra nasehon'ilay Andriamanitry ny andriamanitra azy aza dia nandray anjara tamin'ny fitazonana sy fampitomboana ny avonavony mihitsy aza. Ny mariky ny finoana volamena voadio tamin'ny fitsapana araka ny 1 Petera 1:7, dia hanambara ny fisian'io karazana finoana ambony io ao amin'ireo naman'i Daniela telo lahy, ao amin'ilay traikefa vaovao resahina ato amin'ity toko ity. Lesona nomen'Andriamanitra manokana an'ireo olom-boafidiny tamin'ny fitsapana Advantista farany izany rehefa madiva hamono ny ainy ny didy momba ny fahafatesana voalaza ao amin'ny Apok. 13:15.

Dan 3:2 *Dia naniraka Nebokadnezara mpanjaka ka nampaka ny solo-mpanjaka sy ny governora sy ny governora sy ny mpitsara sy ny mpitahiry vola sy ny mpanapaka sy ny mpitsara ary ny mpanapaka rehetra isan-tokony ho any amin'ny fitokanana ny sariolona izay natsangan'i Nebokadnezara mpanjaka.*

2a- Tsy tahaka ny fahoriana nahazo an'i Daniela tao amin'ny Dan. 6, ny zava-niainana dia tsy noho ny firaisana tsikombakomba tamin'ny olona nanodidina ny mpanjaka. Eto dia ny vokatry ny toetrany no miseho.

Daniela 3:3 *Dia nivory ny solo-mpanjaka sy ny governora sy ny governora sy ny mpitsara sy ny mpitahiry vola sy ny mpanapaka sy ny mpitsara ary ny mpanapaka rehetra isan-tokony amin'ny isan-tokony ho amin'ny fitokanana ny sariolona izay natsangan'i Nebokadnezara mpanjaka. Nijoro teo anoloan'ilay sarivongana natsangan'i Nebokadnezara izy ireo.*

Dan 3:4 *Ary nisy mpitory teny niantso mafy nanao hoe: Izao no didy nomena anareo, ry fokom-pirenena sy firenena ary samy hafa fiteny;*

Dan 3:5 *Ary amin'izany andro izany, raha mandre ny feon'ny anjomara sy ny sodina sy ny lokanga sy ny samboka sy ny valiha sy ny sodina ary ny zava-maneno isan-karazany ianareo, dia miankohoka ka mitsaoka ny sariolona volamena izay natsangan'i Nebokadnezara mpanjaka.*

5a- *Rehefa mandre ny feon'ny trompetra ianao*

Ny faneva ho an'ny fitsapana dia homena amin'ny alalan'ny *feon'ny trompetra* , tahaka ny fiverenan'i Jesosy Kristy aseho amin'ny Apok. 11:15 amin'ny *feon'ny* [trompetra faha-7] , ary ireo sazy enina teo aloha dia asehon'ny trompetra ihany koa.

5b- *hiondrika ianao*

Ny fiankohofana dia endrika ara-batana amin'ny voninahitra. Ao amin'ny Apok. 13:16, Andriamanitra dia maneho izany amin'ny alalan'ny *tanan'ny* olona izay *handray ny mariky ny bibidia,* izay ahitana ny fampiharana sy ny fanajana ny andron'ny masoandro mpanompo sampy izay nisolo ny Sabata masina masina .

5c- *ary ho tianao izany*

Ny fanompoam-pivavahana dia endrika ara-tsaina manome voninahitra. Ao amin'ny Apok. 13:16 , dia asehon'Andriamanitra eo amin'ny *handrin'ilay* lehilahy mandray *ny mariky ny bibidia izany* .

Io andininy io dia mamela antsika hahita ny fanalahidin'ireo tandindona voalaza ao amin'ny Apokalypsy an'i Jesoa Kristy. *Ny handrina sy ny tanan'ny* olona dia mamintina ny eritreriny sy ny asany ary eo anivon'ny olom-boafidy, ireo tandindona ireo dia mandray ny *tombo-kasen'Andriamanitra* mifanohitra amin'ny *mariky ny bibidia* , izay fantatra amin'ny "Alahady" ny Fivavahana Katolika Romana, izay neken'ny Protestanta sy notohanany hatramin'ny nidirany tao amin'ny firaisankina ekiomenika.

Ny fandaminana manontolo an'io fepetra napetrak'i Nebokadnezara Mpanjaka io dia havaozina amin'ny faran'izao tontolo izao amin'ny fitsapana ny fahatokiana amin'ny Sabatan'ilay Andriamanitra Mpamorona. Isaky ny Sabata, ny fandavana ny asan' ny olom-boafidy dia ho vavolombelon' ny fanoherany ny lalàn' ny olombelona. Ary amin'ny alahady, ny fandavan'izy ireo ny fandraisana anjara amin'ny fanompoam-pivavahana iraisan'ny besinimaro dia hamaritra azy ireo ho mpikomy tsy maintsy hesorina. Hivoaka avy eo ny fanamelohana ho faty. Izany dingana izany àry dia hifanaraka tanteraka amin'izay ho hitan'ireo naman'i Daniela telo lahy, ny tenany ho notahin'Andriamanitra tanteraka noho ny fahatokiany efa naseho.

Kanefa, talohan'ny fiafaran'izao tontolo izao, io lesona io dia natolotra voalohany ho an'ireo Jiosy tao amin'ny fanekempihavanana taloha izay niharan'ny fitsapana mitovy amin'izany teo anelanelan'ny taona 175 sy 168, izay nenjehin'ny mpanjaka Grika Antiokosa 4, fantatra amin'ny anarana hoe Epifana. Ary Dan. 11 dia ho vavolombelona fa naleon'ny Jiosy nahatoky sasany hovonoina toy izay nanao fahavetavetana teo anatrehan'ny tena Andriamaniny. Satria, tamin'izany andro izany, Andriamanitra dia tsy niditra an-tsehatra mba hamonjy azy ireo tamin'ny fomba mahagaga, toy ny nataony tatỳ aoriana, ho an'ireo Kristianina novonoin'i Roma.

Dan 3:6 *Ary izay tsy miankohoka sy tsy mivavaka dia hatsipy miaraka amin'izay ao anatin'ny lafaoro misy afo mirehitra.*

6a- Ho an'ireo naman'i Daniela, ny fandrahonana dia ny *lafaoro misy afo mirehitra* . Io fandrahonana ho faty io no sarin'ny didy farany momba ny fahafatesana. Saingy misy fahasamihafana eo amin'ireo traikefa roa amin'ny fiandohana sy ny farany, satria amin'ny farany, ny lafaoro mirehitra dia ho sazy amin'ny fitsarana farany an'ireo mpanafika izay manenjika ny olo-masina nofidin'Andriamanitra.

Dan 3:7 *Ary nony nandre ny feon'ny anjomara sy ny sodina sy ny lokanga sy ny somboka sy ny valiha ary ny zava-maneno isan-karazany ny vahoaka rehetra, dia niankohoka ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny rehetra ka*

niankohoka teo anatrehan'ny sariolona volamena izay natsangan'i Nebokadnezara mpanjaka.

7a- Io fitondran-tena saika ankapobe sy niraisan’ny rehetra amin’ny fanekena ny lalàn’olombelona sy ny didin’olombelona io dia mbola maminany ny fitondrantenany amin’ny fotoan’ny fisedrana farany ny finoana eto an-tany. Hankatoavina amin’ny tahotra mitovy amin’izany koa ny fitondram-panjakana maneran-tany farany eto an-tany.

Dan 3:8 *Tamin’izany andro izany, nisy Kaldeana sasany nanatona ka niampanga ny Jiosy.*

8a- Ny olom-boafidin’Andriamanitra no lasibatry ny fahatezeran’ny devoly, izay manapaka ny fanahy rehetra izay tsy eken’Andriamanitra ho olom-boafidiny. Eto an-tany, io fankahalana devoly io dia miendrika fialonana ary, miaraka amin'izay, fankahalana lehibe. Izy ireo avy eo no tompon’andraikitra amin’ny ratsy rehetra ianjadian’ny olombelona, na dia mifanohitra amin’izany aza no manazava ireo faharatsiana ireo, izay vokatry ny tsy fisian’ny fiarovan’Andriamanitra fotsiny. Ireo izay mankahala ny olom-boafidy dia mikasa ny hanao azy ireo ho fanalam-baraka malaza izay tsy maintsy esorina amin'ny famonoana azy ireo.

Dan 3:9 *Dia niteny ireo ka nanao tamin’i Nebokadnezara mpanjaka hoe: Ry mpanjaka ô, ho velona mandrakizay anie ianao!*

9a- Niditra an-tsehatra ireo mpiasan’ny devoly, nihazava ny tetika.

Dan 3:10 *Ary nomenao didy fa izay rehetra mandre ny feon'ny anjomara sy ny sodina sy ny lokanga sy ny samboka sy ny valiha sy ny sodina ary ny zava-maneno isan-karazany dia hiankohoka hiankohoka eo anatrehan'ny sariolona volamena;*

10a- Mampahatsiahy ny mpanjaka ny teniny sy ny lamin'ny fahefany izay itakiana ny fankatoavana.

Dan 3:11 *ary na iza na iza tsy miankohoka sy tsy mivavaka dia hatsipy ao anatin’ny lafaoro misy afo mirehitra.*

11a- Tsaroana koa ny fandrahonana ho faty; mikatona ny olo-masina voafidy ny fandrika.

Dan 3:12 *Ary misy Jiosy izay notendrenao ho mpanapaka ny mpanapaka amin'ny fehin'i Babylona, dia Sadraka sy Mesaka ary Abednego; tsy manaja anao izy, ry mpanjaka ô, na manompo ny andriamanitrao, na mitsaoka ny sariolona volamena izay natsanganao.*

12a- Azo vinaniana izany, satria nankinina tamin’ny Jiosy hafa firenena ny toerana ambony, dia tsy maintsy naneho ny vokatry ny fankahalana mamono olona ny fialonana mamitaka izay nirehitra. Ary noho izany, ny olom-boafidin'Andriamanitra dia voatokana sy melohin'ny famalian'ny besinimaro.

Dan 3:13 *Dia tezitra sy tezitra Nebokadnezara, ka nasainy nalaina Sadraka sy Mesaka ary Abednego. Ary nentina teo anatrehan'ny mpanjaka ireo lehilahy ireo.*

13a- Tsarovy fa ireo telo lahy ireo dia nahazo ny toerana ambony indrindra tamin’i Nebokadnezara tamin’ny fanjakany, satria niseho taminy ho hendry sy hendry kokoa noho ny olony. Izany no mahatonga ny fametrahana azy ao anatin'ny " *fahasosorana sy fahatezerana* " hanazava ny fanadinoany vetivety ny toetrany miavaka.

Dan 3:14 *Dia namaly Nebokadnezara ka nanao taminy hoe: Ry Sadraka sy Mesaka ary Abednego, moa tsy manompo ny andriamanitro marina va ianareo, na mivavaka amin'ny sariolona volamena izay natsangako?*

14a- Tsy miandry ny valin'ny fanontaniany akory Izy hoe: Moa minia mandika ny didiko ianareo?

Dan 3:15 *Koa ankehitriny miomàna ianareo, ary amin'izay andro handrenesanareo ny feon'ny anjomara sy ny sodina sy ny lokanga sy ny samboka sy ny valiha sy ny sodina ary ny zava-maneno isan-karazany, dia miankohofa eo anatrehan'ny sariolona izay efa nataoko; Ary iza no andriamanitra hanafaka anareo amin'ny tanako?*

15a- Rehefa tsapan'ny mpanjaka tampoka fa mahasoa azy ireo lehilahy ireo, dia vonona ny hanome fahafahana vaovao ho azy ireo ny mpanjaka amin'ny alalan'ny fankatoavana ny baikon'ny emperora maneran-tany.

Hahazo valiny tsy nampoizina avy amin'ilay Andriamanitra marina ilay fanontaniana apetraka, izay toa hadinon'i Nebokadnezara, ka tafiditra tamin'ny asan'ny fanjakany. Ankoatr'izay, tsy misy na inona na inona manondro ny datin'ny raharaha.

Dan 3:16 *Ary Sadraka sy Mesaka ary Abednego dia namaly an'i Nebokadnezara mpanjaka ka nanao hoe: Tsy mila mamaly anao amin'izany zavatra izany izahay.*

16a- Toa mahasosotra sy tsy manaja ireo teny voalaza ireo tamin'ilay mpanjaka nahery indrindra tamin'ny androny, nefa tsy olona mpikomy ireo olona ireo. Mifanohitra amin'izany, fa modely amin'ny fankatoavana an'ilay Andriamanitra velona izay nanapa-kevitra mafy ny tsy hivadika aminy izy ireo.

Dan 3:17 *Indro, Andriamanitra Izay tompoinay dia mahavonjy anay amin'ny lafaoro misy afo mirehitra, ary Izy no hamonjy anay amin'ny tananao, ry mpanjaka ô.*

17a- Tsy tahaka ny mpanjaka, ny olom-boafidy mahatoky dia nitazona ny porofo nomen'Andriamanitra azy ireo mba hanehoana fa niaraka taminy tamin'ny fizahan-toetra tamin'ny fahitana Izy. Mampifandray izany traikefa manokana izany amin'ny fahatsiarovana be voninahitra ny vahoakany izay nafahana tamin'ny Ejipsianina sy ny fanandevozana azy ireo, tamin'io Andriamanitra mahatoky io ihany, dia sahy nanohitra ny mpanjaka izy ireo. Ny fahatapahan-kevitr'izy ireo dia tanteraka, na dia amin'ny vidin'ny fahafatesany aza. Fa ny Fanahy no mampaminany ny fisasarany: *Izy no hamonjy anay amin'ny tananao, ry mpanjaka ô* .

Dan 3:18 *Fa raha tsy izany, aoka ho fantatrao, ry mpanjaka ô, fa tsy hanompo ny andriamanitrao izahay, na hiankohoka eo anoloan'ny sariolona volamena izay efa natsanganao.*

18a- Ary raha tsy tonga ny fanampian'Andriamanitra, dia tsara kokoa ho azy ny maty amin'ny maha olom-boafidy mahatoky azy toy izay ho tafavoaka velona amin'ny maha-mpivadika sy kanosa. Izany fahatokiana izany dia ho hita ao amin'ny fisedrana napetraky ny Grika mpanenjika ao amin'ny - 168. Ary aorian'izany, mandritra ny vanim-potoan'ny Kristiana eo anivon'ny kristiana marina izay tsy hampifangaro ny lalàn'Andriamanitra sy ny lalàn'ny demonia mandra-pahatapitry ny tany.

Dan 3:19 *Dia feno fahatezerana Nebokadnezara, ka niova ny tavany tamin'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego. Namaly izy ary nasainy nafanaina impito heny noho ny tokony ho hafanaina ny lafaoro.*

19a- Tsy maintsy takarina fa io mpanjaka io dia tsy mbola nahita na nandre olona nanohitra ny fanapahan-keviny nandritra ny androm-piainany; izay manamarina *ny fahatezerany* sy ny *fiovan'ny* tarehiny . Niditra tao aminy ny devoly hitarika azy hamono ny olom-boafidin'Andriamanitra.

Dan 3:20 *Dia nasainy namatotra an'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego ny lehilahy mahery sasany tamin'ny miaramilany ka hanipy azy ao anatin'ny lafaoro misy afo mirehitra.*

Dan 3:21 *Ary nafatotra ireo lehilahy ireo, mbamin'ny kalisaonany sy ny akanjony sy ny akanjony ary ny akanjony hafa, dia natsipy tao anatin'ny lafaoro nisy afo mirehitra.*

21a- Ireo akora rehetra voalaza ireo dia mora mirehitra ary koa ny nofony.

Dan 3:22 *Ary satria mafy ny didin'ny mpanjaka, sady nahamay indrindra ny lafaoro, dia matin'ny lelafo ireo lehilahy izay nanipy an'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego tao anatiny.*

22a- Ny fahafatesan'ireo lehilahy ireo dia manambara ny herin'ny afo mahafaty ao anatin'ity lafaoro ity.

Dan 3:23 *Ary ireo telo lahy ireo, dia Sadraka sy Mesaka ary Abednego, dia nianjera voafatotra tao anatin'ny lafaoro nisy afo mirehitra.*

23a- Tanteraka ny baikon'ny mpanjaka , ka mamono ny mpanompony mihitsy aza.

Dan 3:24 *Dia raiki-tahotra Nebokadnezara mpanjaka ka nitsangana faingana ka niteny tamin'ny mpanolo-tsainy hoe: Tsy telo lahy mifatotra va no natsipintsika tao anaty afo? Ary hoy ireo tamin'ny mpanjaka: Marina tokoa, ry mpanjaka ô!*

24a- Ny mpanjakan'ny mpanjaka tamin'ny androny tsy mety mino ny masony. Mihoatra noho ny eritreritry ny olombelona rehetra ny zavatra hitany. Tsapany fa ilaina ny manome toky ny tenany amin'ny fanontaniany ny manodidina azy raha tena misy tokoa ilay hetsika nanipy lehilahy telo tao anatin'ny afon'ny lafaoro. Ary nohamafisin'ireo taminy hoe: *Marina izany, ry mpanjaka ô!*

Dan 3:25 *Dia namaly izy ka nanao hoe: Indro, hitako efa-dahy tsy mifatotra, mandehandeha eo afovoan'ny afo, nefa tsy maninona akory; ary ny tarehin'ny fahefatra dia tahaka ny zanak'ireo andriamanitra.*

25a- Toa ny mpanjaka ihany no nanana ny fahitana momba ilay tarehimarika fahefatra izay nampihorohoro azy. Nomem-boninahitra sy nomen'Andriamanitra ny finoana fakan-tahaka nananan'izy telo lahy. Ao anatin'io afo io, ny mpanjaka dia afaka manavaka ireo lehilahy ary mahita endrika mazava sy afo mijoro miaraka amin'izy ireo. Ity traikefa vaovao ity dia mihoatra ny voalohany. Voaporofo taminy indray ny tena misy an'Andriamanitra velona.

25b- *ary ny sarin'ny fahefatra dia mitovy amin'ny zanak'andriamanitra*

Tsy mitovy amin'ny an'ny olona ny fisehoan'io toetra fahefatra io, ka ny mpanjaka dia nanondro azy ho *zanak'ireo andriamanitra* . Mety tsara io fitenenana io satria fitsabahana mivantana avy amin'ilay ho tonga ho an'ny olona, dia ***ny Zanak'Andriamanitra*** sy ny ***Zanak'olona*** , dia i Jesosy Kristy.

Dan 3:26 *Dia nanatona ny vavan'ny lafaoro nisy afo mirehitra Nebokadnezara ka niteny hoe: Ry Sadraka sy Mesaka sy Abednego, mpanompon'Andriamanitra Avo Indrindra, mivoaha, ka mankanesa atỳ. Ary Sadraka sy Mesaka ary Abednego dia nivoaka avy tao anatin'ny afo.*

26a- Indray mandeha koa, i Nebokadnezara dia nanova ny tenany ho toy ny zanak'ondry nifanatrika tamin'ny mpanjaka liona izay mahery noho izy. Io fampahatsiahivana io dia mamoha ny fijoroana ho vavolombelona momba ny zavatra niainan'ilay fahitana teo aloha. Ny Andriamanitry ny lanitra dia miantso azy fanindroany.

Dan 3:27 *Ary nivory ny solo-mpanjaka sy ny mpifehy arivo sy ny governora ary ny mpanolo-tsain'ny mpanjaka, ka hitany fa tsy nanan-kery tamin'ny fatin'olona ny afo, sady tsy nirehitra ny volon-dohany, ary tsy simba ny kalisaonany, ary tsy nisy fofona afo teo aminy.*

27a- Amin'ity traikefa ity, Andriamanitra dia manome antsika porofo, tahaka ny nataony tamin'i Nebokadnezara, ny amin'ny tena heriny. Izy no namorona ny lalàna eto an-tany izay mamaritra ny fiainan'ny olombelona rehetra sy ny biby rehetra izay miaina eo amin'ny taniny sy amin'ny habeny. Vao avy noporofoiny anefa fa na Izy na ny anjely dia tsy manaiky ireo fitsipika eto an-tany ireo. Mpamorona ny lalàna maneran-tany, Andriamanitra dia ambonin'izy ireo ary afaka, araka ny sitrapony, ny mandamina raharaha mahagaga izay hitondra voninahitra sy laza ho an'i Jesosy Kristy, amin'ny fotoany.

Dan 3:28 Dia *niteny Nebokadnezara ka nanao hoe: Isaorana anie ny Andriamanitr'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego, Izay naniraka ny anjeliny hamonjy ny mpanompony izay natoky Azy sy nandika ny didin'ny mpanjaka ary nanolotra ny tenany mba tsy hanompoany na hanompo andriamani-kafa afa-tsy Andriamaniny ihany.*

28a- Efa levona ny fahatezeran'ny mpanjaka. Niverina teo amin'ny tongotr'olombelona indray izy, dia nianatra avy amin'ny traikefa ary namoaka baiko izay hisakana ny tsy hitranga indray. Fa mangidy ny traikefa. Nasehon'Andriamanitra tamin'ny Babylonianina fa velona sy mavitrika ary feno hery sy hery izy.

28b- *izay naniraka ny anjeliny ka namonjy ny mpanompony izay natoky Azy sy nandika ny didin'ny mpanjaka ka nanolotra ny tenany fa tsy nanompo andriamani-kafa sy nivavaka tamin'izay andriamani-kafa afa-tsy Andriamaniny;*

Tao anatin'ny fahamatoran'ny fahiratan-tsaina, dia takatr'ilay mpanjaka fa tena mendri-piderana ny tsy fivadihan'ireo lehilahy izay tian'ny hambom-pony hovonoina. Tsy isalasalana fa tsapany fa, noho ny heriny, dia ho azony natao ny nisoroka io fitsapana adaladala nateraky ny hambom-pony izay nahatonga azy hanao fahadisoana ka atahorana ny olona tsy manan-tsiny.

Dan 3:29 *Ary izao no didy omeko: Na iza na iza amin'ny fokom-pirenena, na firenena, na samy hafa fiteny, izay miteny ratsy an'Andriamanitr'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego, dia hotetihina, ary ny tranony hatao zezika, satria tsy misy andriamani-kafa mahavonjy tahaka azy.*

29a- Tamin'ny alalan'io fanambarana io, i Nebokadnezara Mpanjaka dia nanome ny fiarovany ny vahoaka nofidin'Andriamanitra.

Ary mandrahona *izay miteny ratsy an'Andriamanitr'i Sadraka sy Mesaka ary Abednego izy,* ka nilaza fa *hotetihina izy, ka ho tonga korontam-bato ny tranony, satria tsy misy andriamani-kafa mahavonjy tahaka azy.* Manoloana izany fandrahonana izany, dia azo antoka fa raha mbola manjaka i Nebokadnezara Mpanjaka, dia tsy hanana olana noho ny teti-dratsy ny olom-boafidin'Andriamanitra mahatoky.

Dan 3:30 *Ary rehefa afaka izany, dia nasandratry ny mpanjaka i Sadraka sy Mesaka ary Abednego tamin'ny faritanin'i Babylona.*

30a- "Fiadanana izay miafara tsara" ho an'ireo olom-boafidy mahatoky an'ilay Andriamanitra velona, ilay namorona ny zava-drehetra velona sy misy. Fa ny olom-boafidiny no hitsangana farany, ka handeha amin'ny vovoky ny maty, dia ireo fahavalony taloha, eo amin'ny tany tafaverina amin'ny laoniny, ho mandrakizay.

Amin'ny fitsapana farany dia ho tratra ihany koa io fiafarana mahafinaritra io. Noho izany, ny fisedrana voalohany sy farany dia mandray soa avy amin'ny fitsabahan'ilay Andriamanitra velona mivantana ho tombontsoan'ny olom-boafidiny izay hovonjeny ao amin'i Jesosy Kristy, Mpamonjy, satria ny anarany hoe Jesosy dia midika hoe "I Jehovah mamonjy".

Daniela 4

Dan 4:1 *Nebokadnezara mpanjaka mamangy ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny rehetra, izay monina amin'ny tany rehetra: ho aminareo anie ny fiadanana.*

1a- Ny tonony sy ny endriny dia manaporofo izany: ny mpanjaka izay miteny dia ilay niova fo ho an'Andriamanitr'i Daniela. Mitovy amin'ny asa soratr'ireo epistilin'ny fanekena vaovao ny fomba fiteniny. Fiadanana no atolony, satria ny tenany izao dia miadana, ao am-pon'olombelona, miaraka amin'ilay Andriamanitry ny fitiavana sy ny rariny, ilay marina, tokana sady tokana.

Dan 4:2 *Ary sitrako ny nampahafantatra ny famantarana sy ny fahagagana izay nataon'Andriamanitra Avo Indrindra tamiko.*

2a- Ny mpanjaka izao dia nanao araka izay nolazain'i Jesosy tamin'ireo jamba sy narary izay nositraniny hoe: " *Mandehana, misehoa eo an-kianjan'ny tempoly, ka ambarao izay nataon'Andriamanitra taminareo* ." Mitovy amin'izany ny fanirian'ny fanahin'Andriamanitra ny mpanjaka. Satria azo atao isan'andro ny

fiovam-po, nefa tsy omen'Andriamanitra ho azy rehetra ny fiantraikan'izay iainan'ny mpanjakan'ny mpanjaka, emperora mahery sy matanjaka.

Dan 4:3 *Endrey ny halehiben'ny famantarany! Endrey ny halehiben'ny fahagagana ataony! Fanjakana mandrakizay ny fanjakany, ary ny fanapahany dia maharitra hatramin'ny taranaka fara mandimby.*

3a- Ny fahatakarana sy ny fahazoana antoka ireo zavatra ireo dia manome azy ny fiadanana sy ny tena fahasambarana efa hita eto ambany. Nianatra sy nahatakatra ny zava-drehetra ny mpanjaka.

Dan 4:4 *Izaho Nebokadnezara dia nandry fahizay tao an-tranoko sady sambatra tao an-dapako.*

4a- Milamina sy sambatra? Eny, nefa mbola mpanompo sampy tsy niova fo ho an'ilay Andriamanitra marina.

Dan 4:5 *Nanonofy aho ka nampahatahotra ahy; ny eritreritra nanenjika ahy teo am-pandriako sy ny fahitan'ny saiko dia nampihorohoro ahy.*

5a- Io Nebokadnezara Mpanjaka io dia aseho amintsika tokoa ho ilay ondry very izay hotadiavin'Andriamanitra ao amin'i Kristy mba hovonjena sy hovonjena amin'ny loza. Fa aorian'izao fotoana feno fiadanana sy sambatra eto an-tany izao, ny hoavin'ny mpanjaka dia fahaverezana sy fahafatesana mandrakizay. Ho famonjeny mandrakizay, dia tonga Andriamanitra hanakorontana sy hampijaly azy.

Dan 4:6 *Dia nandidy aho, ka nentiny teo anatrehako ny olon-kendrin'i Babylona rehetra hasehony amiko ny hevitry ny nofy.*

6a- Mazava ho azy fa manana olana lehibe amin'ny fitadidiana i Nebokadnezara. Nahoana no tsy niantso an'i Daniela avy hatrany izy?

Dan 4:7 *Dia tonga ny ombiasy sy ny mpisikidy sy ny Kaldeana ary ny mpanandro;*

7a- Ny zava-mitranga tahaka ny tamin'ny fahitana voalohany, dia aleon'ny mpisikidy mpanompo sampy manaiky ny tsy fahaizany toy izay milaza angano amin'ny mpanjaka izay efa nandrahona ny ainy.

Dan 4:8 *Ary farany, Daniela, izay atao hoe Beltesazara,* ***araka ny anaran'Andriamanitro*** *, no nitsangana teo anatrehako, ary ny fanahin'ireo andriamanitra masina no tao aminy. Nolazaiko taminy ilay nofy:*

8a- Omena ny anton'ny fanadinoana. Mbola andriamanitry ny mpanjaka i Bela. Tsaroako eto fa i Dariosy Medianina, Kyrosy Persiana, Dariosy Persiana, Artaksersesy I ' araka ny Ezra 1:6 sy 7, dia samy hankasitraka ny olom-boafidy jiosy sy hivavaka amin'ny Andriamaniny tokana. Anisan'izany i Kyrosy , izay naminanian'Andriamanitra ao amin'ny Is 44:28 , manao hoe: *Izao no lazain'i Kyrosy: Mpiandry ondriko izy, ary izy no hanao ny sitrapoko rehetra; Izy hilaza an'i Jerosalema hoe: Aoka haorina indray! Ary ny amin'ny tempoly: Aoka hiorina! - Ny mpiandry ondry efa nambara mialoha* dia hahatanteraka *ny* sitrapon'Andriamanitra ara-paminaniana izay fantany fa mankatò. Ity andinin-teny hafa ity dia manamafy ny fiovam-pony amin'ny faminaniana: Isa.45:2: *Izao no lazain'i Jehovah amin'ny voahosony, dia i Kyrosy* , ary eo amin'ny andininy faha-13: *Tamin'ny fahamarinako no nanandratako an'i Kyrosy, ary ny lalany rehetra dia hataoko mahitsy; Izy no hanangana ny tanànako sy hanafaka ny baboko, tsy misy vidim-panavotana na fanomezana, hoy Jehovah, Tompon'ny*

maro. Ary ny fahatanterahan'io tetikasa io dia hita ao amin'ny Ezra.6:3 ka hatramin'ny 5: *Tamin'ny taona voalohany nanjakan'i Kyrosy mpanjaka, dia nanome izao didy izao i Kyrosy mpanjaka ny amin'ny tranon'Andriamanitra any Jerosalema: Aoka hamboarina ny trano, ho fitoerana fanaterana fanatitra, ary aoka hisy fanorenana mafy orina. Enimpolo hakiho ny hahavony, enimpolo hakiho ny sakany, vato voapaika telo andalana ary hazo vaovao iray andalana.* ***Ny ankohonan'ny mpanjaka no handoavana ny fandaniana*** *. Ankoatra izany, dia haverina indray ny fanaka volamena sy volafotsy tao an-tranon'Andriamanitra, izay nesorin'i Nebokadnezara tao amin'ny tempolin'i Jerosalema ka nentiny ho any Babylona, ka ho entina ao amin'ny tempolin'i Jerosalema ho any amin'izay nitoerany, ka hapetraka ao an-tranon'Andriamanitra.* ***Ny ankohonan'ny mpanjaka no handoavana ny fandaniana.*** Nomen'Andriamanitra azy ny voninahitra nomeny an'i Solomona Mpanjaka. Tandremo anefa! Ity didy ity dia tsy hamela ny kajikajy atolotra ao amin'ny Dan. 9:25 mba hampiasaina hahazoana ny datin'ny fiavian'ny Mesia voalohany; izany no ho an'i Artaksersesy mpanjaka. Nasain'i Kyrosy naorina indray ny tempoly, fa i Artaksersesy kosa hanome alalana ny fanorenana indray ny mandan'i Jerosalema sy ny hamerenana ny vahoaka jiosy manontolo ho any amin'ny taniny.

Dan 4:9 *Beltesazara, lehiben'ny ombiasy, izay ao anatinao, araka ny fantatro, ny fanahin'ireo andriamanitra masina sady tsy misy zava-miafina, dia lazao amiko ny hevitry ny fahitana izay efa hitako tamin'ny nofiko.*

9a- Mila mahatakatra ny misy ny mpanjaka isika. Tao an-tsainy , dia nijanona ho mpanompo sampy izy ary tsy nahalala afa-tsy ny Andriamanitr'i Daniela ho andriamanitra iray ihany, afa-tsy ny nahay nanazava nofy. Tsy tonga tao an-tsainy ny tsy maintsy niova andriamanitra. Ny Andriamanitr'i Daniela dia andriamanitra iray ihany ankoatra ny hafa.

Dan 4:10 *Izao no fahitan'ny saiko, raha nandry teo am-pandriako aho: Nijery aho, ka, indro, nisy hazo avo be teo afovoan'ny tany.*

10a- Ao amin'ireo sary izay hampiasain'i Jesosy mba hanomezana ny lesona ho an'ny olona ara-panahy tiany hampianariny, dia ho sarin'ny olona ny hazo, manomboka amin'ny volotara miforitra sy miolikolika ka hatramin'ny hazo sedera matanjaka sy mijoalajoala. Ary toy ny ankasitrahan'ny olona ny voankazo matsiro amin'ny hazo iray, dia ankasitrahan'Andriamanitra na tsia ny voa entin'ny zavaboariny, manomboka amin'ny mahafinaritra ka hatramin'ny kely indrindra, na dia maharikoriko sy maharikoriko aza.

Dan 4:11 *Dia nitombo sy nihahery ilay hazo, ary nipaka tamin'ny lanitra ny hahavony, ary ny fahitana azy hatramin'ny faran'ny tany rehetra.*

11a- Tao amin'ny fahitana ny sarivongana, ny mpanjaka Kaldeana dia efa nampitahaina tamin'ny hazo araka ny endriky ny hery sy ny tanjaka ary ny fanjakana izay nomen'Andriamanitra marina azy.

Dan 4:12 *Tsara ny raviny, ary be ny voany; nahavokatra hanina ho an'ny rehetra izy; ny bibi-dia nahita fialofana teo ambanin'ny alokalony, ary ny zava-manan'aina rehetra dia nihinana azy.*

12a- Io mpanjaka mahery io dia nizara tamin'izay rehetra tao amin'ny fanjakany ny harena sy ny hanina novokarina teo ambany fitarihany.

12b- *Ny voro-manidina nonina teo amin’ny rantsany,*

Ny fitenenana dia fanavaozana ny Dan. 2:38. Amin’ny heviny ara-bakiteny, ireo voro-manidina ireo dia maneho ny fiadanana sy ny fahatoniana izay manjaka eo ambany fitondrany. Amin’ny heviny ara-panahy, dia manondro ireo anjelin’Andriamanitra any an-danitra izy ireo, kanefa ao amin’io andinin-teny tokana ao amin’ny Mpitoriteny io. 10:20, dia Andriamanitra mihitsy no resahina, fa Izy irery ihany no mandinika ny eritreritry ny tsirairay: *Aza manozona ny mpanjaka, na dia ao an-tsainao aza, ary aza manozona ny mpanankarena ao amin’ny efitrano fandrianao; fa hanaisotra ny feonao* ***ny voro-manidina , ary ny biby manana elatra*** *hanambara ny teninao* . Ao amin'ny ankamaroan'ny teny nindramina, ny voro-manidina dia mamoaka voromahery sy raptors, manjaka amin'ny karazana elatra. Ny voro-manidina dia mipetraka eo amin'izay misy ny haniny; ny sary noho izany dia manamafy ny fanambinana sy ny sakafo voky.

Dan 4:13 *Ary tamin'ny fahitan'ny saiko, raha nandry teo am-pandriako aho, dia hitako fa, indro, nidina avy tany an-danitra ny iray tamin'ny mpiambina sy ny masina.*

13a- Tsy mila matory tokoa ny anjely any an-danitra, noho izany dia miasa maharitra izy ireo. Ireo *izay masina* sy manompo an’Andriamanitra *dia midina avy any an-danitra* mba hampita ny hafany amin’ny mpanompony eto an-tany.

Dan 4:14 *Ary niantso mafy izy ka nanao hoe: Kapao ny hazo, ka tapaho ny rantsany; ahintsano ny raviny, ary aelezo ny voany; aoka handositra ny bibi-dia eo ambaniny, ary ny voro-manidina eny amin'ny rantsany.*

14a- Ny fahitana dia manambara fa ny mpanjaka dia ho very ny fanjakany sy ny fanapahany azy.

Dan 4:15 *Fa avelao amin'ny tany ny fotony, ka afehezo amin'ny gadra vy sy varahina eny amin'ny zava-maniry any an-tsaha; ary aoka ho kotsan'ny andon'ny lanitra izy, ary aoka hisy ahitra amin'ny tany tahaka ny an'ny biby.*

15a- *Fa avelao ny vatan-kazo izay misy fakany ao anaty tany*

Ny mpanjaka hitoetra ao amin’ny fanjakany; tsy ho voaroaka izy.

15b- *ary fehezo gadra vy sy varahina izy, eny amin'ny ahitra any an-tsaha*

Tsy ilaina ny rojo vy na varahina, satria hataon’Andriamanitra ho very saina sy saina amin’ny lafiny rehetra, ara-batana, ara-tsaina ary fitondran-tena ny zavaboariny mora levona. Ny mpanjaka mahery dia haka ny tenany ho bibidia; Ho voatery hanaisotra ny fahefany amin’ny fanjakana àry ireo lehibe ao amin’ny fanjakany.

15c- *Aoka ho kotsan'ny andon'ny lanitra izy, ary aoka izy hanana ny ahitra amin'ny tany ho anjarany tahaka ny biby.*

Azo alaina sary an-tsaina ny fahasahiranan’ireo zokiny izay hahita azy mihinana ahitra amin’ny tany, toy ny omby na ondry. Laviny ny fonenana voasarona, fa aleony mipetraka sy matory any an-tsaha.

Dan 4:16 *Hesorina aminy ny fony, ary homena fon’ny biby izy, ary fe-potoana fito no handaniany azy.*

Amin'ity andrana ity , Andriamanitra dia manome porofo hafa ny amin'ny tena heriny. Satria, amin’ny maha-Mpamorona ny ain’ny zavaboariny rehetra, dia afaka manao ny olona iray ho manan-tsaina izy na amin’ny fotoana inona na amin’ny fotoana inona, amin’ny voninahiny, na manafintohina ny olona iray.

Satria mbola tsy hitan'ny masony izy, dia tsy miraharaha an'io fandrahonana io izay manavesatra azy ireo tsy tapaka. Saingy marina fa mahalana ihany izy no miditra an-tsehatra, ary rehefa manao izany izy dia noho ny antony sy tanjona manokana.

Refesina ny sazy. Hampihatra impito amin'i Nebokadnezara Mpanjaka izany **,** izany hoe fito taona monja. Tsy misy maha-ara-dalàna ny fampiasana an'io fe-potoana io amin'ny zavatra hafa afa-tsy ny mpanjaka mihitsy. Eto indray, amin'ny fisafidianana ny isa "7", Andriamanitra Mpamorona dia manomboka amin'ny "tombo-kaseny mpanjaka" ny hetsika izay efa ho tanteraka.

Dan 4:17 *Izany no teny araka ny didin'ny mpiambina sy ny didin'ny olona masina, mba hahafantaran'ny velona fa ny Avo Indrindra no manapaka amin'ny fanjakan'ny olona, ka manome izany ho an'izay tiany, ary izay ambany indrindra no ametrahany azy.*

17a- *Didin'izay mijery izany fehezanteny izany*

Ny Fanahy dia manantitrantitra ny toetra miavaka amin'io fitsabahan'Andriamanitra io, izay omeny ny andraikitry ny "didy" ho an'ireo *izay mijery* . Tsy maintsy mianatra ny olombelona fa na dia eo aza ny fisehoana mamitaka, dia tsy mitsahatra manara-maso azy ny zavaboary any an-danitra. Tian'Andriamanitra hatao lesona ho an'ny olombelona hatramin'ny faran'izao tontolo izao io ohatra io. Amin'ny fanononana *an'ireo mijery an'i Jesosy* , dia ahariharin'y ny firaisan'ny fitambaran'ireo anjelin'ny tobin'Andriamanitra izay mampifandray azy ireo amin'ny fikasany sy ny asany.

17b- *mba ho fantatry ny velona fa ny Avo Indrindra no manapaka amin'ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany.*

Andriamanitra no mitantana sy mifehy ny zavatra rehetra. Matetika, manadino izany zava-misy miafina izany, ny olona dia mino ny tenany ho tompon'ny anjarany sy ny fanapahan-keviny. Mihevitra izy fa mifidy ny mpitondra azy, fa Andriamanitra no mametraka azy ireo amin'ny toerany, araka ny sitrapony sy ny fitsarany ny zavatra sy ny olombelona.

17c- *ary manangana ny olona ratsy indrindra ao Izy*

Tena marina ilay fitenenana hoe: "Azon'ny olona ny mpitondra sahaza azy". Rehefa mendrika mpitondra ratsy fanahy ny vahoaka, dia napetrak'Andriamanitra ho azy.

Dan 4:18 *Izany no nofy hitako, izaho Nebokadnezara mpanjaka. Hianao, ry Beltesazara, ambarao amiko ny heviny; fa ny olon-kendrin'ny fanjakako rehetra tsy mahay milaza amiko; fa azonao atao, fa ny fanahin'ireo andriamanitra masina no ao anatinao.*

18a- Nandroso i Nebokadnezara, nefa mbola tsy niova fo. Nohazoniny anefa fa manompo *andriamanitra masina i Daniela* . Tsy mbola azony ny monotheisme.

Dan 4:19 *Ary Daniela, izay atao hoe Beltesazara, dia talanjona vetivety, ka naharaiki-tahotra azy ny eritreriny. Ary ny mpanjaka namaly ka nanao hoe: Ry Beltesazara, aoka tsy hanahirana anao ny nofy sy ny heviny. Ary hoy Beltesazara: Tompokolahy, aoka ho amin'ny fahavalonao ny nofy, ary ho amin'ny fahavalonao ny heviny.*

19a- Fantatr'i Daniela ilay nofy ary nampahorin'ny mpanjaka ny zavatra hitranga, ka naleon'i Daniela hahita izany tamin'ny fahavalony.

Dan 4:20 *dia ilay hazo efa hitanao, izay nitombo sy mahery, ary ny hahavony nipaka tamin'ny lanitra, ary tazan'ny tany rehetra;*

Dan 4:21 *Ity hazo ity, izay tsara raviny sy voany maro, izay fihinan'ny olona rehetra, izay nialofan'ny bibi-dia, ary teo ambanin'ny rantsany no itoeran'ny voro-manidina,*

21a- *tsara tarehy ny raviny*
Fisehoana ara-batana sy fitafiana.

21b- *ary voankazo betsaka*
Ny haben'ny fanambinana.

21c- *izay nitondra hanina ho an'ny olona rehetra*
Izay niantoka ny fiveloman'ny vahoakany rehetra.

21d- *izay nialokalofan'ny bibidia*
Ny mpanjaka, mpiaro ny mpanompony.

21 *Ary teo amin'ny rantsany no nitoerany ny voro-manidina*
Nilamina tsara ny vahoakany teo ambany fitondrany. Nanidina ny vorona ary namela ilay hazo na dia kely aza ny famantarana loza.

Dan 4:22 *Hianao, ry mpanjaka ô, efa lehibe sy mahery, ary nitombo ny fahalehibiazanao ka nisandratra mihatra amin'ny lanitra, ary ny fanapahanao mipaka amin'ny faran'ny tany.*

Dan 4:23 Ary *ny mpanjaka nahita ny mpiambina iray sy ny olona masina nidina avy tany an-danitra ka nanao hoe: Kapao ny hazo, ka ravao; fa avelao hisy fakany amin'ny tany ny fotony, ary fehezo amin'ny gadra vy sy varahina eny amin'ny ahitra any an-tsaha izy, ary aoka ho kotsan'ny andon'ny lanitra izy, ary aoka ny anjarany ho amin'ny bibi-dia mandra-pahatapitry ny fetr'andro fito.*

Dan 4:24 *Izao no hevitry ny teny, ry mpanjaka; izao no didin'ny Avo Indrindra, izay hatolotra ny mpanjaka tompoko.*

Dan 4:25 *Dia horoahiny hiala amin'ny olona ianao, ary ny fonenanao ho any amin'ny bibi-dia; ary hasaina hihinana ahitra tahaka ny omby ianao; ho kotsan'ny andon'ny lanitra ianao, ary fe-potoana fito no handalo anao, mandra-pahafantaranao fa ny Avo Indrindra no manapaka amin'ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany.*

25a- *mandra-pahafantaranareo fa ny Avo Indrindra no manapaka amin'ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany.*

Nanonona an'Andriamanitra i Daniela tamin'ny fiantsoana azy hoe "Ilay Avo Indrindra". Izy àry no mitarika ny eritreritry ny mpanjaka ho amin'ny fisian'Andriamanitra tokana; hevitra iray izay tena sarotra takarina ny mpanjaka, noho ny fiaviany polytheistika nolovaina tamin'ny rainy sy ny zanany lahy.

Dan 4:26 *Ny didy handao ny fotony amin'ny fotony dia hitoetra aminao ny fanjakanao, rehefa fantatrao fa any an-danitra ilay manapaka.*

26a- Rehefa *fantany fa any an-danitra izay manapaka*, dia hitsahatra ny fanalam-baraka satria ho resy lahatra sy hiova fo ny mpanjaka.

Dan 4:27 *Koa amin'izany, ry mpanjaka ô, aoka hambinina ny sainao, ka atsaharo ny fahotanao amin'ny fitsarana, ary ny helokao amin'ny fiantrana ny ory, dia haharitra ny fiadananao.*

27a- Rehefa mampihatra ireo zavatra voatanisa Daniela ao amin'io andininy io ny mpanjaka, dia hiova fo tokoa izy. Fa io toetra io dia atolotra ho amin'ny

fireharehana; ny heriny tsy azo iadian-kevitra no nahatonga azy hivadika sy tsy rariny matetika, araka ny nampianarin’ireo zavatra niainana teo aloha.

Dan 4:28 *Izany rehetra izany dia tanteraka tamin’i Nebokadnezara Mpanjaka* .

28a- Ity tenin’i Daniela ity dia mandrara ny fandikana hafa an’io faminaniana io, izay manameloka ho foana ny fototra ara-paminaniana ampianarin’ny Vavolombelon’i Jehovah sy izay antokom-pivavahana hafa rehetra izay mandika ny fitsipika nofaritan’i Daniela. Ambonin’izany, ny votoatin’ny toko manontolo dia manome porofo ny amin’izany. Fa ny tantara dia hampianatra antsika ny antony iharan'ny ozona ny mpanjaka ao amin'ny faminanian'ny hazo.

Dan 4:29 *Ary nony afaka roa ambin'ny folo volana, dia nitsangantsangana tao an-tranon'ny mpanjaka tany Babylona izy.*

29a- 12 volana, na herintaona na “ *fotoana* ” eo anelanelan’ny vina sy ny fahatanterahany.

Dan 4:30 *Dia niteny ny mpanjaka ka nanao hoe: Tsy ity va no Babylona lehibe, izay nataoko ho fanjakana tamin'ny herin'ny heriko sy ho voninahitry ny fahalehibiazako?*

30a- Izao no fotoana mahafaty izay tokony ho nataon’ny mpanjaka tsara kokoa ny hangina. Azontsika takarina anefa izany satria tena zava-mahagaga madio tokoa i Babylona nananany, izay mbola voatanisa ho anisan’ireo “fahagagana fito eo amin’izao tontolo izao”. Zaridaina maitso mihantona, dobo, kianja midadasika ary tovon-tany mirefy 40 km eo amin'ny lafiny tsirairay. Tilikambo teo an-tampon'ny kalesy roa namakivaky ny halavan'ny manda; ny lalambe tamin'izany fotoana izany. Ny iray amin’ireo vavahadiny, izay naorina indray tany Berlin, dia eo afovoan’ny rindrina roa vita amin’ny vato miloko manga izay misy ny sarin’ny mpanjaka voasokitra: liona manana elatry ny voromahery izay resahin’ny Dan.7:4. Nanana antony hireharehana izy. Tsy hitan’Andriamanitra anefa ny fireharehana amin’ny teniny, hitany ny avonavona fa ambonin’ny fanadinoana sy fanamavoana ny zavatra niainany teo aloha. Mazava ho azy fa tsy io mpanjaka io irery no miavonavona eto an-tany, fa Andriamanitra no nitsinjo azy, maniry azy any an-danitra izy ary hanana azy. Mendrika ny hazavaina izany: Mitsara ny zavaboariny mihoatra noho ny fisehoana ivelany Andriamanitra. Mandinika ny fon’izy ireo sy ny eritreriny Izy, ary fantany fa tsy diso mihitsy, ny ondry mendrika ny famonjena. Izany no mitarika azy hanizingizina sy hanao fahagagana indraindray fa ny fomba dia hamarinina, amin'ny kalitaon'ny vokatra farany azo.

Dan 4:31 *Raha mbola teo am-bavan'ny mpanjaka izany teny izany, dia nisy feo nidina avy tany an-danitra nanao hoe: Nebokadnezara mpanjaka ô, nesorina taminao ny fanjakana.*

31a- I Nebokadnezara dia niharan’ny fitiavan’Andriamanitra, izay nanisy fandrika ho azy sy nampitandrina azy tamin’ny nofy ara-paminaniana. Mety ho re ny didim-pitsarana avy any an-danitra, fa aoka isika hifaly fa ny loza hateraky ny Tompo aminy dia hamonjy ny ainy sy hahatonga azy ho mandrakizay.

Dan 4:32 *Ary horoahiny hiala amin'ny olona ianao, ary ny fonenanao ho any amin'ny bibi-dia; hampihinana ahitra toy ny omby ireny; ary fetr'andro fito no ho tonga aminao, mandra-pahafantaranao fa ny Avo Indrindra no manapaka amin'ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany.*

32a- Nandritra ny fito taona, izany hoe *impito* , dia very saina ny mpanjaka ary ny sainy dia nandresy lahatra azy fa biby ihany izy.

Dan 4:33 *Ary tanteraka tamin'i Nebokadnezara izany teny izany, ka noroahina hiala amin'ny olona izy ka nihinana ahitra tahaka ny omby, ary kotsan'ny andon'ny lanitra ny tenany mandra-panirin'ny volony tahaka ny volon'ny voromahery, ary ny hohony tahaka ny hohon'ny vorona.*

33a- Ny mpanjaka dia manambara fa izay rehetra nambara tanteraka taminy tokoa ny fahitana. Rehefa nanoratra ny fijoroany ho vavolombelona ny mpanjaka niova fo dia nanaitra ity traikefa mahamenatra ity, izay niresaka momba ny tenany tamin'ny olona fahatelo. Mbola manosika azy hihemotra ihany ny henatra. Mbola misy fanazavana hafa azo atao: io fanambarana io dia niara-nanoratra ny mpanjaka sy Daniela, rahalahiny vaovao ao amin'ilay Andriamanitra marina.

Dan 4:34 *Ary rehefa afaka ny fotoana, izaho Nebokadnezara dia nanandratra ny masoko tamin'ny lanitra, ka niverina tamiko ny saiko ka nisaotra ny Avo Indrindra ary nidera sy nankalaza Izay velona mandrakizay, fa ny fanapahany dia fanapahana mandrakizay, ary ny fanjakany maharitra hatramin'ny taranaka fara mandimby.*

34a- Ny Andriamanitra hendry sy mahery indrindra dia mahazo ny fitiavan'ny ondry very. Nikambana tamin'ny ondriny izy, ka nampitombo ny fiderana azy noho ny voninahiny.

34b- *ilay manana fanapahana mandrakizay, ary ny fanjakany maharitra hatramin'ny taranaka fara mandimby*

Ny raikipohy dia mikasika ny [fanjakana faha-5] , izay mandrakizay mandrakizay, amin'ny fahitana ny *Zanak'olona* ao amin'ny Dan.7:14: *Ary nomena fanapahana sy voninahitra ary fanjakana Izy, ka ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny rehetra dia hanompo Azy. Ny fanapahany dia fanapahana mandrakizay ka tsy ho levona, ary ny fanjakany tsy ho rava mandrakizay* . Ary koa amin'ny fahitana ilay *sary* ao amin'ny Dan.2:44: *Amin'ny andron'ireo mpanjaka ireo, Andriamanitry ny lanitra dia hanorina fanjakana izay tsy ho rava mandrakizay, ary tsy havela ho an'olon-kafa, ary hanorotoro sy handrava ireo fanjakana rehetra ireo, fa haharitra mandrakizay* .

Dan 4:35 *Fa tahaka ny tsinontsinona eo imasony ny mponina rehetra ambonin'ny tany; manao araka ny sitrapony amin'izay eny amin'ny lanitra sy amin'ny mponina ambonin'ny tany Izy;*

35a- Voninahitra ho an'Andriamanitra velona! Amin'izao fotoana izao dia azon'ny mpanjaka ny zava-drehetra ary niova fo izy.

Dan 4:36 *Tamin'izany andro izany dia niverina tamiko ny saiko, ary ny voninahitry ny fanjakako dia niverina tamiko, dia ny fahalehibiazako sy ny famirapirako; Ny mpanolo-tsaina ahy sy ny lehibeko dia nanontany ahy indray; dia naverina tamin'ny fanjakako aho, ary nitombo ny heriko.*

36a- Tahaka an'i Joba marina sy mahitsy, izay namerenan'Andriamanitra ny zanakalahy sy ny zanakavavy ary ny taranany tamin'ny fiafaran'ny fahoriana nanjo azy, dia nahazo indray ny fitokisan'ny lehibeny ny mpanjaka, ary nanohy ny fanjakany, izay hendry ankehitriny eo anivon'ny tena hendry, nohazavain'Andriamanitra velona. Izany zava-nitranga izany dia manaporofo fa

Andriamanitra dia manome ny fanjakana izay tiany. Izy no nanome aingam-panahy ny Kaldeanina lehibe hangataka ny mpanjakany indray.

Dan 4:37 *Ary ankehitriny izaho Nebokadnezara dia midera sy manandratra ary mankalaza ny Mpanjakan'ny lanitra; fahamarinana ny asany rehetra, ary rariny ny lalany, ary izay mandeha amin'ny fireharehana dia hainy ampietry.*

37a- Afaka milaza izany izy satria nandoa vola mba hahafahany miteny izany.

Mba hisorohana ny ratsy indrindra, ny fisintonana nify dia mety ho tena maharary; fa ny tsatòka dia afaka manamarina ny fijaliana. Mba hahazoana ny mandrakizay dia mety ilaina ny mandalo fitsapana mafy na mafy; ny fandrodanana ny avonavona dia hanamarina azy ireo raha azo atao. Noho ny fahafantarany izay mety ho vitany, i Jesosy Kristy dia nanajamba an'i Paoly teny an-dalana ho any Damaskosy, mba hahatonga ilay "mpanenjika ny rahalahiny" jamba ara-panahy ho vavolombelony mahatoky sy be zotom-po rehefa avy nahita ny masony indray, fa ambonin'ny zavatra rehetra, dia ny fahitana ny fanahiny.

Daniela 5

Daniela 5:1 Ary *Belsazara mpanjaka nanao fanasana lehibe ho an'ny tompony, dia arivo izy, ka nisotro divay teo anatrehany.*

1a- Renoky ny torimason'ny fiadanan'Andriamanitra Nebokadnezara mpanjaka nony efa antitra izy, ary Nabonida zanany no nanjaka nandimby azy, izay tsy nety hanapaka, ka dia navelany ho mpanjaka handimby azy i Belsazara zanany. Tsy tokony afangaro amin'ilay nomen'i Nebokadnezara an'i Daniela io anarana io, izay midika hoe "Miaro ny mpanjaka i Bela", izay fanamby tian'Andriamanitra horaisina, dia ny hoe Beltesazara, izay midika hoe "Hiaro i Bela". Ny niandohan'ireo anarana ireo dia ny fanompoam-pivavahana tamin'i Bel na Beliala, izay ao ambadik'izy ireo ihany no misy ny hany mpikarakara ny polytheisme: Satana, ny devoly. Araka ny ho hitantsika, dia tsy nanaraka azy tamin'izany lalana izany ireo mpandimby an'ilay mpanjaka niova fo.

Dan 5:2 *Ary rehefa nanandrana ny divay Belsazara, dia nentiny ny fanaka volamena sy volafotsy, izay nalain'i Nebokadnezara rainy avy tao amin'ny tempoly tany Jerosalema, mba hisotroan'ny mpanjaka sy ny mpanapaka azy sy ny vadiny ary ny vaditsindranony.*

2a- Ho an'ity mpanjaka mpanompo sampy ity, ireo fanaka volamena sy volafotsy ireo dia babo avy amin'ny Jiosy ihany. Rehefa nifidy ny tsy hiraharaha an'ilay Andriamanitra marina izay nampiova fo an'i Nebokadnezara izy, dia tsy nihevitra ny zava-misy fa io Andriamanitra velona io no mitsara ny asany rehetra. Amin'ny fampiasana ho amin'ny tanjona maloto sy tsy masina, ireo zavatra ireo izay nohamasinina sy nohamasinina ho amin'ny fanompoana an'ilay Andriamanitra Mpamorona, dia nanao ny fahadisoana farany tamin'ny fiainany fohy izy. Tamin'ny androny, i Nebokadnezara dia nahay nihevitra ny hery miasan'ilay Andriamanitry ny Jiosy, satria fantany fa tsy misy marina ny andriamaniny. Nandre ny fijoroana ho vavolombelona mahery nataony ho an'ny Mpanjakan'ny lanitra ny vahoaka rehetra teo ambany fahefan'ny mpanjakan'i Babylona, indrindra fa ny fianakaviany akaiky. Noho izany, Andriamanitra dia

manana antony rehetra hanehoana ny tenany ankehitriny fa marina sy tsy misy indrafo.

Dan 5:3 *Ary ny fanaka volamena izay nalaina avy tao amin'ny tempoly dia nentiny avy tao an-tranon'Andriamanitra tany Jerosalema; ary ny mpanjaka sy ny tompony sy ny vadiny ary ny vaditsindranony dia nisotro tamin'ireny.*

3a- Manantitrantitra ny niandohan'ireo vazy nesorina ireo i Daniela ny tempoly, ny tranon'Andriamanitra any Jerosalema. Efa nahita fa navelan'ilay Andriamanitra jiosy hesorina tao amin'ny tempoliny ireo zavatra ireo, dia tokony ho takatr'ilay mpanjaka tanora fa manasazy sy manafay mafy an'ireo manompo azy amin'ny fomba ratsy ilay Andriamanitra marina. Tsy manao toy izany ny andriamanitra mpanompo sampy ary ny mpanompony dia mitady hampifaly ny olona izay araraotin'ny finoany.

Dan 5:4 *Ary nisotro divay izy ka nidera ny andriamanitra volamena sy volafotsy sy varahina sy vy sy hazo ary vato.*

4a- Efa lany andro ny fanao maloto, fomba fanompoan-tsampy, haavon'ny fahavetavetana eo imason'Andriamanitra. Tsipiriany manan-danja iray, tamin'ny fanehoana lehibe ny tsy fitandremana, ny mpanjaka niara-nihinana tamin'ny namany, fa ny tanànany kosa rahonan'ny Medianina sy ny Persianina izay manao fahirano azy.

Dan 5:5 *Ary tamin'izay indrindra dia nisy rantsan-tànan'olona niseho ka nanoratra tandrifin'ny fanaovan-jiro tamin'ny lalotra sokay tamin'ny rindrin'ny lapan'ny mpanjaka. Ary hitan'ny mpanjaka ny tànan'ny soratra.*

5a- Rehefa natao tsinontsinona ny fahagagana tamin'ny andron'i Nebokadnezara, io fahagagana vaovao io dia tsy natao hibebahana, fa handringana ny ain'ny meloka, araka ny ho hitantsika. Eo anatrehan'ireo mpiampanga ratsy fanahy izay naniry ny hahafatesan'ny mpanota iray, dia nosoratan'i Jesosy Kristy tamin'ny rantsantanany tamin'ny fasika koa ny fahotana izay nataony tao amin'ny miafina.

Dan 5:6 *Dia niova ny tarehin'ny mpanjaka, ary naharaiki-tahotra azy ny eritreriny; nivahavaha ny valahany, ary nifandona ny lohaliny.*

6a- Mihatra avy hatrany ny fahagagana. Na dia eo aza ny fahamamoana, dia mihetsika ny sainy; raiki-tahotra izy.

Dan 5:7 *Ary ny mpanjaka niantso mafy hampiditra ny mpanandro sy ny Kaldeana ary ny mpanandro. Ary ny mpanjaka niteny ka nanao tamin'ny olon-kendrin'i Babylona hoe: Na zovy na zovy no hamaky ity soratra ity sy hilaza ny heviny amiko, dia hitafy lamba volomparasy sy hasiany rojo volamena ny vozony, ary ho mpanapaka fahatelo amin'ny fanjakana izy.*

7a- Tsy noraharahiana indray i Daniela; ny teni-vavolombelony dia nohamavoiny tamin'ny fandimby ny mpanjaka. Ary indray, ao anatin'ny alahelo mafy, ny mpanjaka tanora dia mampanantena voninahitra ambony indrindra ho an'izay manaporofo ny tenany ho mahay mamaky ny hafatra voasoratra eo amin'ny rindrina amin'ny fomba mahagaga. Na iza na iza manao izany dia hahazo ny toerana fahatelo amin'ny fanjakana, satria i Nabonida sy Belsazara no nitana ny laharana voalohany sy faharoa.

Dan 5:8 *Dia niditra avokoa ny olon-kendrin'ny mpanjaka, nefa tsy nahavaky ny soratra na nampahafantatra ny mpanjaka ny heviny.*

8a- Toy ny tamin’ny andron’i Nebokadnezara, dia mbola tsy hain’ireo olon-kendry mpanompo sampy izany.

Dan 5:9 *Dia raiki-tahotra indrindra Belsazara mpanjaka, ka nivaloarika ny tarehiny, ary raiki-tahotra ny lehibeny.*

Dan 5:10 Ary *ny mpanjakavavy, noho ny tenin'ny mpanjaka sy ny mpanapaka, dia niditra tao amin'ny trano fanasana ka nanao hoe: Ry mpanjaka ô, ho velona mandrakizay anie ianao;*

Dan 5:11 *Misy lehilahy ao amin'ny fanjakanao izay manana fanahin'ireo andriamanitra masina ao anatiny; ary tamin'ny andron-drainao dia hita tao aminy ny fahazavana sy ny fahalalana ary ny fahendrena tahaka ny fahendren'ireo andriamanitra. Koa izany no nataon'i Nebokadnezara mpanjaka rainareo ho lehiben'ny ombiasy sy ny mpanandro sy ny Kaldeana ary ny mpanandro,*

Daniela 5:12 *Fa tao aminy no nahitana saina lehibe sy fahalalana ary fahalalana, ny hevitry ny nofy sy ny filazana teny saro-pantarina ary ny famahana ny fanontaniana sarotra, dia Daniela, izay notendren'i Beltesazara mpanjaka. Aoka hantsoina Daniela, ary izy no hanambara ny heviny.*

12a- Mahavariana io fijoroana vavolombelona avy amin'ny Mpanjakavavy io ary manameloka ny fianakavian'ny mpanjaka manontolo: fantatray fa... saingy nisafidy ny tsy handray izany izahay.

Dan 5:13 *Dia nentina teo anatrehan'ny mpanjaka Daniela. Ary ny mpanjaka namaly ka nanao tamin'i Daniela hoe: Hianao va ilay Daniela, isan'ny babo tamin'ny Joda, izay nentin'ny mpanjaka raiko avy tany Joda?*

Dan 5:14 *Efa reko ny aminao fa ao anatinao ny fanahin'ireo andriamanitra, ary misy fahazavana sy fahalalana ary fahendrena ao aminao.*

Dan 5:15 *Ary nentina teo anatrehako ny olon-kendry sy ny mpanandro hamaky ity soratra ity sy hasehony ahy ny heviny; nefa tsy nahay naneho ny hevitry ny teny izy.*

Dan 5:16 *Efa reko fa mahay manazava sy mamaha fanontaniana sarotra ianao; ankehitriny, raha afaka mamaky ity soratra ity ianao ka milaza amiko ny heviny, dia hitafy lamba volomparasy ianao, ary hasianao rojo volamena ny vozonao, ary ianao no hanana ny laharana fahatelo amin’ny fitondran’ny fanjakana.*

16a- Fahatelo taorian’i Nabonida rainy sy ny tenany.

Daniela 5:17 Dia *namaly Daniela teo anatrehan'ny mpanjaka hoe: Tehirizo ny fanomezanao, ary omeo ny hafa ny valim-pitianao;*

17a- Efa antitra i Daniela ka tsy manome lanja ny voninahitra, na ny harena, na ny volafotsy sy ny volamena, fa ny fahafahana mampahatsiahy ity mpanjaka tanora ity ny fahadisoany, ny fahotany izay tsy maintsy hohelohina amin’ny ainy, dia tsy azo lavina ary mpanompon’Andriamanitra amin’izany karazana asa izany izy.

Dan 5:18 *Ry mpanjaka ô, Andriamanitra Avo Indrindra no nanome an'i Nebokadnezara rainao fanjakana sy fahalehibiazana sy voninahitra ary fahalehibiazana;*

18a- Ny fanjakan'i Nebokadnezara dia asa sy fanomezana avy amin'Andriamanitra marina, ary koa ny *fahalehibeazany* izay noheveriny diso

tamin'ny *herin'ny tenany* , tamin'ny alalan'ny fireharehana, talohan'ny nahatafintohin'Andriamanitra azy nandritra ny fito taona.

Dan 5:19 *Ary noho ny fahalehibiazana nomeny azy, dia natahotra sy nangovitra teo anatrehany ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny rehetra. Izay tiany dia novonoiny, ary izay tiany no novelominy; izay tiany no nasandrany, ary izay tiany no nanetry tena.*

19a- *Novonoin'ny mpanjaka izay tiany*

Indrindra indrindra, io hery nomen'Andriamanitra io dia nitarika azy hanasazy ny vahoaka jiosy nikomy sy namono ny maro tamin'ireo solontenany.

19b- *ary nitsimbina ny ainy ho an'izay tiany Izy*

Nandray soa tamin'izany i Daniela sy ireo Jiosy babo.

19c- *natsangany izay tiany*

Notezain'i Nebokadnezara Mpanjaka ho ambony noho ny Kaldeanina i Daniela sy ireo namany telo nahatoky.

19d- *ary nampidininy izay tiany*

Tsy maintsy nanaiky ny hofehezin'ireo tanora vahiny avy tamin'ny fahababoana Jiosy ireo andriana tao amin'ny fanjakany. Tamin'ny tanany mahery, dia nampietry sy noravana ny fireharehan'ny firenena jiosy.

Dan 5:20 *Fa nony niavonavona ny fony, ary nihamafy ny fiavonavonana ny fanahiny, dia nazera niala tamin'ny seza fiandrianany izy, ka nesorina ny voninahiny;*

20a- Ny zavatra niainan'i Nebokadnezara Mpanjaka dia mamela antsika hahatakatra *ny avonavon'ny* papa mpanjakan'i Dana. 7:8. Nasehon'i Daniela tamin'ny mpanjaka fa nomen'Andriamanitra fahefana tanteraka izay tiany, araka ny fandaharany. Kanefa, tamin'ny fahatsiarovany ny fanalam-baraka nataon'i Nebokadnezara Mpanjaka, dia nampahatsiahiviny azy fa na dia mahery aza izy, ny mpanjaka eto an-tany dia miankina amin'ny hery tsy manam-petra ananan'ilay mpanjaka any an-danitra.

Dan 5:21 *Ary noroahina hiala tamin'ny zanak'olombelona izy, ka ny fony natao tahaka ny fon'ny biby, ary ny fonenany dia teo amin'ny boriki-dia; ary nomeny ahitra hohaniny tahaka ny omby izy, ary kotsan'ny andon'ny lanitra ny tenany, mandra-pahafantarany fa Andriamanitra Avo Indrindra no manapaka amin'ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany.*

21a- Marihiko eto amin'ity andininy ity ihany ny filazana ny " *ampondra dia* ". Ny ampondra dia tandindon'ny ditra: "miziriziry tahaka ny boriky", indrindra raha "dia" koa izy io fa tsy biby fiompy. Io no tandindona maneho ny fanahin'ny olona izay mandà tsy hihaino ny lesona nomen'Andriamanitra tamin'ny alalan'ny zavatra niainany sy tamin'ny alalan'ny fanambarany ara-baiboly.

Dan 5:22 *Ary ianao, ry Belsazara zanany, dia tsy nampietry ny fonao, na dia fantatrao aza izany rehetra izany.*

22a- Raha ny marina, dia i Belsazara no nanao toy ny "ampondra dia" tamin'ny tsy firaharahana ny zavatra niainan'ny "drainy" (raibeny).

Dan 5:23 *Efa niavonavona hanohitra ny Tompon'ny lanitra ianareo; ary ny fanaky ny tranony dia nentina teo anatrehanao, ka niara-nisotro divay taminy ianao sy ny lehibenao sy ny vadinao ary ny vaditsindranonao. Efa nidera ny andriamanitra volafotsy sy volamena sy varahina sy vy sy hazo ary vato ianao,*

izay tsy mahita, na mandre, na mahalala. Ary tsy nankalaza an'Andriamanitra izay itoeran'ny fofonainareo sy ny alehanareo rehetra ianareo.

23a- Nolotoin'i Belsazara ny fanaka volamena izay nohamasinina ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona ho amin'ny fanompoana ara-pivavahana ao amin'ny tempoliny. Tamin'ny fampiasana azy ireny hiderana andriamani-diso mpanompo sampy anefa, dia nahavita ny haavon'ny ***fahavetavetana izy*** . Ity sary ity dia manomana ny lalana ho an'ilay ao amin'ny Apok. 17:4: *Ity vehivavy ity dia nitafy lamba volomparasy sy jaky ary niravaka volamena sy vatosoa ary perila.* ***Teny an-tanany ny kapoaka volamena feno fahavetavetana sy ny fahalotoan'ny fijangajangany*** . *Nahazo ny anarana hoe " Babylona Lehibe "* izy ao amin'ny andininy faha-5.

Dan 5:24 *Koa dia nampitondrainy ity ampahan-tanana ity izay nanoratra ity soratra ity.*

24a- Ho setrin'izany, dia tara loatra i Belsazara nahita ny fisian'ilay Andriamanitra velona marina izay miasa sy mamaly amin'ny fomba mahagaga ny fitondran-tenan'ny olona.

Dan 5:25 *Ary izao no soratra voasoratra: Mene, Mene, Tekela, Ofarsina.*

25a- Dikanteny: isaina, isaina, lanjaina ary zaraina

Dan 5:26 *Ary izao no hevitry ny teny: Voaisa; voaisan'Andriamanitra ny fanjakanao ka mamarana azy.*

26a- Ny " *voaisa* " voalohany dia mikendry ny fiandohan'ny fanjakana, ary ny faharoa kosa dia " *niisa* " ny fiafaran'ity fanjakana ity.

Dan 5:27 *Voalanja: Voalanja tamin'ny mizana ianareo, ka dia hita fa tsinontsinona.*

27a- Ny *mizana* eto dia mariky ny fitsaran'Andriamanitra. Noraisin'ny lehilahy izy ireo mba hanondro ny asan'ny fitsarana; fitsarana tena tsy lavorary. Ny an'Andriamanitra anefa dia lavorary ary miorina amin'ny endrik'ilay *mizana misy lafiny roa* , dia mandanja ny asan'ny tsara sy ny ratsy izay vitan'ny olona tsaraina. Raha maivana kokoa noho ny an'ny ratsy ny refin'ny tsara, dia hamarinina ny fanamelohan'Andriamanitra. Ary izany no nitranga tamin'i Belsazara Mpanjaka.

Dan 5:28 *Hozaraina ny fanjakanao ka homena ny Mediana sy ny Persiana.*

28a- Raha mbola nanaram-po tamin'ny fisotroana zava-maharikoriko tao an-dapan'ny mpanjaka izy, notarihin'i Dariosy mpanjaka, dia niditra tao Babylona teo amoron'ny ony ny Mediana, izay niodina sy maina vetivety.

Dan 5:29 *Dia nandidy Belsazara, ka nampiakanjoina lamba volomparasy Daniela, ary nasiany rojo volamena ny vozony, ary nanambara izy fa hahazo ny fahatelo amin'ny fanjakana.*

Dan 5:30 *Tamin'iny alina iny ihany dia novonoina Belsazara, mpanjakan'ny Kaldeana.*

Dan 5:31 *Ary Dariosy Mediana no nandray ny fanjakana, rehefa roa amby enim-polo taona izy.*

31a- Io fitantarana vavolombelona nanatri-maso marina momba an'i Daniela io dia tsy fantatry ny mpahay tantara izay milaza fa io hetsika io dia i Kyrosy 2 Mpanjaka Persanina tamin'ny taona 539.

Daniela 6

Ny fampianarana ato amin'ity toko faha-6 ity dia mitovy amin'ny an'ny Daniela 3. Amin'ity indray mitoraka ity, dia manolotra an'i Daniela amin'ny fitsapana ny fahatokiana modely izy , mba hotahafina sy hateraka ho an'ny olom-boafidy rehetra nantsoin'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy. Mahasoa ny fanehoan-kevitra, saingy ampy ny mamaky sy mitadidy ny lesona. Nanao toa an’i Nebokadnezara Mpanjaka *i Dariosy* Mpanjaka tamin’ny androny, ary rehefa *62 taona izy* , dia hanaiky ny voninahitr’ilay Andriamanitr’i Daniela velona; fiovam-po azo tamin’ny fijoroana ho vavolombelona momba ny fahatokian’i Daniela

rehefa niaro azy tamin'ny *liona Andriamanitra* . Hatramin'ny niandohan'ny fifandraisan'izy ireo, dia nanana firaiketam-po sy fiahiana an'i Daniela izay nanompo azy tamim-pahatokiana sy tamim-pahamarinana izy ary nahatsikaritra ny maha-izy azy . *saina ambony* .

Dan 6:1 *Ary tamin'i Dariosy dia sitraky ny hametraka solo-mpanjaka roa-polo amby zato hifehy ny fanjakana, izay hifehy ny fanjakana rehetra.*

1a- Naneho ny fahendreny i Dariosy Mpanjaka tamin'ny nanankinany ny fitantanana ny fanjakana tamin'ny governora 120 naorina tamin'ny faritany 120.

Dan 6:2 *Ary nanendry mpifehy telo lahy hifehy azy izy, ary isan'ireny Daniela, mba hampamoahin'ny solo-mpanjaka azy, ka tsy hisy fatiantoka ny mpanjaka.*

2a- Mbola anisan'ireo mpitarika lehibe niandraikitra ny solo-mpanjaka i Daniela.

Daniela 6:3 *Ary Daniela dia lehibe noho ny mpanapaka sy ny solo-mpanjaka, satria nanana fanahy ambony izy; ary ny mpanjaka nikasa hametraka azy ho mpanapaka ny fanjakana rehetra.*

3a- Hitan'i Dariosy kosa ny fahambonian'i Daniela teo amin'ny sainy manan-tsaina sy hendry. Ary ny fikasany hampitoetra azy ho ambonin'ny zavatra rehetra dia hiteraka fialonana sy fankahalana an'i Daniela.

Dan 6:4 *Ary ny mpanapaka sy ny solo-mpanjaka nitady izay hiampangana an'i Daniela ny amin'ny fanjakana. Nefa tsy hitany izay hiampangana azy, satria nahatoky Izy, ary tsy nisy kilema na ratsy hita taminy.*

4a- Nanompo an'Andriamanitra i Daniela na taiza na taiza nametrahany azy, ka dia nanompo ny mpanjaka tamin'ny fahafoizan-tena sy fahatokiana mitovy amin'izany koa izy. Toa *tsy manan-tsiny izy* ; mason-tsivana hita eo anivon'ireo olo-masina "Advantista" amin'ny andro farany araka ny Apok. 14:5.

Dan 6:5 *Ary hoy ireo lehilahy ireo: Tsy ho hitantsika izay hiampangana an'io Daniela io, raha tsy ao amin'ny lalàn'Andriamaniny izany.*

5a- Ireo hevitra ireo dia manambara ny fisainan'ny tobin'ny devoly amin'ny fizahan-toetra farany amin'ny finoana eto an-tany izay hamelan'ny Sabata fitsaharana amin'ny andro fahafito amin'ny lalàn'Andriamanitra hamonoana ny mpanompony mahatoky, satria tsy hanaiky hanaja ny andro sisa tavela amin'ny andro voalohany izay tsy maintsy atao, dia ny Alahadin'ny lalàna ara-pivavahana romana.

Dan 6:6 *Dia niakatra ho any amin'ny mpanjaka ireo mpanapaka sy solo-mpanjaka ireo ka nitabataba ka niteny taminy hoe: Dariosy mpanjaka ô, ho velona mandrakizay anie ianao!*

6a- Ity fidirana mikorontana ity dia mikendry ny hampahatsiahy ny mpanjaka ny tanjaky ny isa, ny fahaizany mamorona korontana, ary noho izany dia ilaina ny hanamafisana ny fahefany.

Dan 6:7 *Ary ny mpanapaka rehetra amin'ny fanjakana sy ny governora sy ny solo-mpanjaka sy ny mpanolo-tsaina ary ny governora dia efa nanaiky ny hivoahan'ny didin'ny mpanjaka amin'ny didy mafy, fa na zovy na zovy no hivavaka amin'andriamanitra na olona ao anatin'ny telo-polo andro, afa-tsy aminao, ry mpanjaka, dia hatsipy ao an-davaky ny liona.*

7a- Mandra-pahatongan'izany fotoana izany, i Dariosy mpanjaka dia tsy nitady hanery ny lehilahy tao amin'ny fanjakany hanompo andriamani-kafa fa tsy amin'ny andriamanitra hafa. Ao amin'ny polytheisme dia feno ny fahalalahana ara-pivavahana. Ary mba handresen-dahatra azy, dia nandokadoka azy ireo teti-dratsy ka nanome voninahitra azy, Mpanjaka Dariosa, ho andriamanitra. Eto indray, toy ny amin'ireo mpitondra lehibe rehetra, dia mifoha ny avonavona ka hahatonga azy hankasitraka ity ôrdônansy ity izay tsy tonga tao an-tsainy.

Dan 6:8 *Koa ankehitriny, ry mpanjaka ô, hamafiso ny didy, ary soraty ny didy, mba tsy hovana, araka ny lalàn'ny Mediana sy ny Persiana izay tsy miova.*

8a- Io didy io dia maminany amin'ny fomba mahatalanjona ny amin'izay handidy ny Alahady Romana amin'ny faran'ny andro. Aoka homarihintsika anefa fa io toetra tsy miovan'ny lalàn'ny Medianina sy Persianina izay napetraky ny olona diso sy mpanota io dia tsy mitombina tanteraka. An'ilay Andriamanitra velona marina, ilay Mpamorona, ny tsy fiovaovana.

Dan 6:9 *Ary Dariosy mpanjaka no nanoratra ny didy sy ny didy.*

9a- Tena ilaina izany dingana izany, satria rehefa nanoratra *ny didy sy ny fiarovana ny tenany,* dia tsy maintsy hohajaina ny lalàna *tsy miovan'ny* Medianina sy Persianina .

Dan 6:10 *Ary rehefa fantatr'i Daniela fa voasoratra ny didy, dia niditra tao an-tranony izy, izay nivoha manandrify an'i Jerosalema ny varavarankelin'ny efi-trano ambony; ary intelo isan'andro izy no nandohalika sy nivavaka ary nidera an'Andriamaniny, tahaka ny tamin'ny voalohany.*

10a- Tsy manova ny fitondran-tenany i Daniela, ary tsy mamela ny tenany ho voataonan'izany fepetra izany. Asehony amin'ny fanokafana ny varavarankeliny fa tiany ho fantatry ny rehetra ny tsy fivadihany amin'ilay Andriamanitra Mahery Indrindra. Tamin'izay fotoana izay, i Daniela dia nitodika nankany Jerosalema izay misy ny tempolin'Andriamanitra, na dia rava aza. Fa ny Fanahy Andriamanitra no efa niseho hatry ny ela tao amin'ity tempoly masina izay nataony ho fonenany ity, dia ny fonenany ety an-tany.

Dan 6:11 *Dia niditra tamin'ny tabataba ireo lehilahy ireo ka nahita an'i Daniela nivavaka sy niantso an'Andriamaniny.*

11a- Nijery sy nibanjina azy ny mpiray tsikombakomba mba hisambotra azy amin'ny tsy fankatoavana ny didin'ny mpanjaka ; amin'izao fotoana izao dia "fandikana mibaribary".

Dan 6:12 *Dia nankeo anatrehan'ny mpanjaka ireo ka nanao taminy ny amin'ny didin'ny mpanjaka hoe: Tsy nanoratra didy va ianao fa na iza na iza mivavaka amin'andriamanitra na amin'olona ao anatin'ny telo-polo andro, afa-tsy aminao ihany, ry mpanjaka ô, dia hatsipy any an-davaky ny liona? Ary ny mpanjaka namaly hoe: Marina izany zavatra izany, araka ny lalàn'ny Mediana sy ny Persiana, izay tsy azo ovana.*

12a- Ny mpanjaka ihany no afaka manamafy ny didy izay nosoratany sy nosoniaviny.

Dan 6:13 *Ary niteny tamin'ny mpanjaka indray ireo ka nanao hoe: Daniela, izay avy amin'ny fahababoana amin'ny Joda, dia tsy nitandrina anao, ry mpanjaka, na ny didy izay nosoratanao, fa manao vavaka intelo isan'andro izy.*

13a- Nosamborina teo am-bavaka i Daniela. Nankasitraka an'i Daniela ny mpanjaka noho ny fitondran-tenany mahatoky sy marina. Hampifamatotra avy hatrany izy sy io Andriamanitra tompoiny io amin'ny zotom-po sy fahatokiana toy izany, satria mivavaka aminy tsy tapaka *intelo isan'andro izy* . Izany no manazava ny fanaintainana sy ny fahoriana izay hateraky ny fanamelohan'i Daniela azy sy ny fiandohan'ny fiovam-pony izay ho avy.

Dan 6:14 *Ary nony nandre izany ny mpanjaka, dia nalahelo indrindra; ary nampiomana ny fony hamonjy an'i Daniela izy; ary niasa mandra-pilentiky ny masoandro hamonjy azy izy.*

14a- Tsapan'ny mpanjaka avy eo fa voafitaka izy ka niroso tamin'ny famonjena an'i Daniela, izay tena nankasitrahany. Ho very maina anefa ny ezaka ataony , ary amin'alahelo no hitan'ny mpanjaka eo anatrehan'ny hafa fa: *ny soratra mahafaty, fa ny fanahy no mahavelona* . Nasehon'Andriamanitra ny fetran'ny fanajana ny lalàna, tamin'ny fanomezana ny olona an'io teny io tatỳ aoriana. Tsy azo fehezina amin'ny taratasin'ny soratra ara-dalàna ny fiainana. Ao amin'ny didim-pitsaran'Andriamanitra, Andriamanitra dia mihevitra ny tsipiriany fa tsy miraharaha ny litera maty ao amin'ny lalàny voasoratra, ary ny olona tsy manana an'Andriamanitra dia tsy manana fahendrena hanao toy izany koa.

Dan 6:15 *Fa ireo lehilahy ireo dia nanery ny mpanjaka ka nanao taminy hoe: Aoka ho fantatrao, ry mpanjaka ô, fa ny lalàn'ny Mediana sy ny Persiana dia milaza fa ny didy sy ny didy rehetra izay nankatoavin'ny mpanjaka dia ho tanteraka.*

15a- Tsaroan'ireo mpanao teti-dratsy ny tsy azo ivalozana (tsy ara-drariny) ny fanapahan-kevitra noraisin'ny mpanjakan'ny Medianina sy Persianina. Ny tenany dia voafandriky ny kolontsainy nolovainy. Takany anefa fa niharan'ny fikasana hamelezana an'i Daniela izy.

Dan 6:16 *Dia nandidy ny mpanjaka, ka nentina Daniela ka natsipiny tao an-davaky ny liona. Ary ny mpanjaka niteny tamin'i Daniela ka nanao hoe: Vonjeo ny Andriamanitrao izay tompoinao mandrakariva.*

16a- Noterena ny mpanjaka hanipy an'i Daniela tao an-davaky ny liona, nefa naniry tamin'ny fony rehetra izy mba hirotsaka an-tsehatra hamonjy azy ilay Andriamanitra tompoiny amim-pahatokiana.

Daniela 6:17 *Ary nitondra vato izy ireo ka napetrany teo am-bavan'ny lavaka; ary ny mpanjaka dia nanisy tombo-kase izany tamin'ny fanombohan-kaseny sy tamin'ny fanombohan-kasen'ny tompony, mba tsy hovana ny amin'i Daniela.*

17a- Eto, ny zavatra niainan'i Daniela dia mitovitovy amin'ny fandevenana an'i Kristy, izay voaisy tombo-kase koa ny varavaran'ny vato boribory mba hisorohana ny fidiran'ny olombelona.

Dan 6:18 *Dia niditra tao an-dapa ny mpanjaka ka nifady hanina nandritra ny alina; tsy nitondra vaditsindrano ho any aminy izy ka tsy nahita tory.*

18a- Izany fitondran-tenan'ny mpanjaka izany dia manambara ny fahatsorany. Amin'ny fanaovana ireo zavatra ireo dia asehony fa te hampifaly an'Andriamanitr'i Daniela sy hahazo ny famonjena avy aminy izy. Izany no fiandohan'ny fiovam-pony ho an'Andriamanitra tokana.

Dan 6:19 *Ary nifoha maraina koa ny mpanjaka ka nandeha faingana ho any an-davaky ny liona.*

19a- Fiomanana amin’ny fahadiovana narahin’ny alina tsy nahita tory noho ny fisainany nieritreritra ny hahafatesan’i Daniela sy ny firotsahany ho any amin’ny lavaky ny liona raha vao mangiran-dratsy dia tsy ny fanaon’ny mpanjaka mpanompo sampy fa ny an’ny rahalahy iray izay tia ny rahalahiny ao amin’Andriamanitra.

Dan 6:20 *Dia nanatona ny lavaka izy ka niantso an'i Daniela tamin'ny feo malahelo. Ary ny mpanjaka niteny tamin'i Daniela ka nanao hoe: Ry Daniela, mpanompon'Andriamanitra velona, moa Andriamanitrao Izay tompoinao mandrakariva va nahavonjy anao tamin'ny liona?*

20a- *Ary raha nanakaiky ny lavaka izy, dia niantso an’i Daniela tamin’ny feo malahelo*

Nanantena ny mpanjaka, nefa natahotra sy natahotra mafy an’i Daniela izy. Na izany aza, ny fanantenany dia naseho tamin'ny niantsoany azy sy nametraka fanontaniana taminy.

20b- *Daniela, mpanompon'Andriamanitra velona, moa Andriamanitrao Izay tompoinao amin'ny faharetana va nahavonjy anao tamin'ny liona?*

Tamin’ny fiantsoana azy hoe “ *Andriamanitra velona* ”, i Dariosy dia manambara ny fiandohan’ny fiovam-pony. Na izany aza, ny fanontaniany " *Nahavonjy anao tamin'ny liona* ***va izy ?*** mampiseho amintsika fa tsy mbola fantany izy. Raha tsy izany, dia ho niteny izy hoe: " *Moa ta-hanafaka anao amin' ny liona va izy ?* "

Dan 6:21 *Ary hoy Daniela tamin'ny mpanjaka: Ry mpanjaka ô, ho velona mandrakizay anie ianao;*

21a- Ao amin’ny vavan’ireo mpioko, eo amin’ny andininy faha-6, dia tsy nisy dikany firy io teny io, fa ao amin’ny an’i Daniela kosa, dia maminany ny fidirana amin’ny fiainana mandrakizay natokana ho an’ny olom-boafidin’Andriamanitra.

Dan 6:22 *Andriamanitro efa naniraka ny anjeliny ka nanakombona ny vavan’ny liona mba tsy haninona ahy; fa tsy nanan-tsiny teo anatrehany aho;*

22a- Ao amin’io zava-nitranga io, i Dariosy Mpanjaka dia mahatsapa fa ny fahadalana sy ny tsy rariny ary ny tsy fankasitrahana an’ilay Andriamanitra Velona marina izay tompoin’i Daniela tsy afenina dia ny fiheverana tsy miova ny didin’ny mpanjaka olombelona.

Dan 6:23 *Dia faly indrindra ny mpanjaka ka nandidy ny hampiakatra an'i Daniela avy ao an-davaka. Ary nakarina niala tao an-davaka Daniela, ka tsy nisy naratra mafy hita taminy, satria nino an’Andriamaniny izy.*

23a- *Dia faly indrindra ny mpanjaka*

Io fihetseham-pon’ny hafaliana voajanahary sy tongatonga ho azy io dia mampiharihary ny ho avy nofidin’Andriamanitra, satria ny mpanjaka izao dia manana antoka ny fisiany sy ny heriny.

23b- *Nakarina avy tao an-davaka Daniela, ka tsy nisy ratra hita taminy*

Toy ny hoe tsy may ny fitafian’ireo naman’i Daniela telo lahy natsipy tao amin’ilay lafaoro mafana be.

23c- *satria natoky an'Andriamaniny izy*

Izany fahatokiana izany dia naharihary tamin’ny fanapahan-keviny tsy hankatò ny didin’ny mpanjaka izay nanaisotra an’Andriamanitra tamin’ny vavaka

nataony; safidy tsy azo eritreretina sy tsy azo eritreretina ho an'ity lehilahy maodely manana finoana tena olombelona ity.

Daniela 6:24 *Ary ny mpanjaka dia nandidy ka nentina ireo lehilahy niampanga an'i Daniela ireo ka natsipiny tao an-davaky ny liona, dia izy mbamin'ny zanany sy ny vadiny; ary raha tsy mbola tonga tao am-pototry ny lavaka izy, dia nosamborin'ny liona sy notorotoroiny ny taolany rehetra.*

24a- Nampitorin'Andriamanitra ny ratsy fanahy izay nikasa hanao ratsy. Amin'ny andron'ireo mpanjaka persianina izay ho avy, dia haverina indray ny fanandraman'i Mordekay Jiosy, izay tian'i Hamana mpitarika hovonoina miaraka amin'ny vahoakany tamin'ny andron'i Estera mpanjakavavy. Teo koa i Hamana no hahantona amin'ny hazo natsangana ho an'i Mordekay.

Dan 6:25 *Rehefa afaka izany, Dariosy mpanjaka nanoratra ho an'ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny rehetra izay monina ambonin'ny tany nanao hoe: Ho aminareo anie ny fiadanana!*

25a- Ity soratra vaovaon'ny mpanjaka ity dia an'ny olona resin'Andriamanitra velona. Noho izy miadana tanteraka ao am-pony izao, dia mampiasa ny toerany ambony izy mba hilazana amin'ny olona rehetra ao amin'ny fanjakany ny fijoroana ho vavolombelona momba ny fiadanany izay noraisiny tamin'ilay Andriamanitra marina.

Dan 6:26 *Mandidy aho mba hatahotra sy hatahotra an'Andriamanitr'i Daniela eran'ny fanjakako rehetra. Fa Izy no Andriamanitra velona, ary maharitra mandrakizay; ny fanjakany tsy ho rava, ary ny fanapahany haharitra hatramin'ny farany.*

26a— *Mandidy izany aho, manerana ny fanjakako manontolo*

Mandidy ny mpanjaka fa tsy manery na iza na iza.

26b- *matahotra sy matahotra an'Andriamanitr'i Daniela isika*

Nanankarena anefa izy noho izany traikefa izany, ka nampihatra ny tahotra sy ny horohoron'ny Andriamanitr'i Daniela izy mba hampihemotra ireo mpanoratra ny teti-dratsin'i Daniela.

26c- *Fa Izy no Andriamanitra velona, ary Izy no maharitra mandrakizay*

Manantena izy fa horaisina ao am-pon'ny vahoakan'ny fanjakana izany fijoroana ho vavolombelona izany, ka izany no iderana sy fanandratany azy.

26d- *Tsy ho rava mandrakizay ny fanjakany, ary ny fanapahany haharitra hatramin'ny farany*

Ny toetra mandrakizay ao amin'ny [fanjakana faha-5] amin'ny sarivongana dia nambara indray.

Dan 6:27 *Izy no Mpanafaka sy Mpamonjy, Izay manao famantarana sy fahagagana any an-danitra sy etỳ an-tany. Namonjy an'i Daniela tamin'ny herin'ny liona izy.*

27a- *Izy no manafaka sy mamonjy*

Ny mpanjaka dia mijoro ho vavolombelona ny amin'izay hitany, fa io fanafahana sy famonjena io dia mahakasika ny vatana ara-nofo ihany, dia ny fiainan'i Daniela. Tena ilaina ny miandry ny fiavian'i Jesosy Kristy mba hahatakarana ny fanirian'Andriamanitra hanafaka sy hamonjy amin'ny ota. Aoka homarihintsika anefa fa ny mpanjaka dia nahatsapa ho nila nanadio tena mba hampifaliana an'ilay Andriamanitra velona.

27b- *izay manao famantarana sy fahagagana any an-danitra sy etỳ an-tany*

Ny bokin'i Daniela dia manaporofo ireo famantarana sy fahagagana ireo, ireo asa mihoatra ny natoraly nataon'Andriamanitra, saingy mitandrema, ny devoly sy ny demoniany dia afaka mamitaka ny fahagagana avy amin'Andriamanitra sasany. Mba hamantarana ireo mety ho niavian'ny roa, dia ampy ny mahatakatra hoe iza no mahazo tombony amin'ny hafatra ampitaina. Mitarika ho amin'ny fankatoavana an'ilay Andriamanitra Mpamorona ve izany, sa amin'ny tsy fankatoavana?

Dan 6:28 *Nambinina tokoa Daniela tamin'ny nanjakan'i Dariosy sy tamin'ny nanjakan'i Kyrosy Persiana.*

28a- Fantatsika fa i Daniela dia tsy hiverina any amin'ny tanindrazany, fa ny lesona nampianarin'Andriamanitra azy tao amin'ny Dan.9 dia nahatonga azy hanaiky tsy hijaly amin'izany anjara voatendrin'Andriamaniny izany.

Daniela 7

Dan 7:1 *Tamin'ny taona voalohany nanjakan'i Belsazara, mpanjakan'i Babylona, nanonofy Daniela, ary nisy fahitana tonga tao an-tsainy, raha nandry teo am-pandriany izy. Ary nanoratra ny nofy izy ka nitantara ny zava-dehibe indrindra.*

1a- *Ny taona voalohany nanjakan'i Belsazara, mpanjakan'i Babylona*

Izany hoe ao amin'ny – 605. Hatramin'ny fahitan'i Dan. 2, 50 taona no lasa. Nodimandry i Nebokadnezara mpanjaka lehibe nosoloana an'i Belsazara zafikeliny.

Daniela 7:2 *Ary hoy Daniela: Nahita tamin'ny fahitako tamin'ny alina aho, fa, indro, ny rivotra efatry ny lanitra nibosesika teo amin'ny ranomasina lehibe.*

2a- *nipoaka ny rivotra efatry ny lanitra*

Ady eran'izao tontolo izao no mitarika ny mpanjaka hanitatra ny heriny mankany amin'ireo teboka kardinaly efatra **,** mankany Avaratra, Atsimo, Atsinanana ary Andrefana.

2b- *amin'ny ranomasina lehibe*

Ny sary dia tsy mandrobo ny olombelona, satria ny ranomasina, na dia lehibe aza, dia mariky ny fahafatesana. Tsy araka ny drafitr'Andriamanitra, ny tontolo iainana voaomana ho an'ny olombelona natao araka ny endriny, araka ny Gen. 1. Ny tontolo iainany dia ny tany. Fa ny olombelona dia very, hatramin'ny fahotana tamin'ny voalohany, noho ny tsy fankatoavana, ny endrik'Andriamanitra ary tsy eo imasony madio sy masina intsony na inona na inona fa biby an-

dranomasina maloto sy miredareda izay mifampihinana eo ambany fitaoman'ny devoly sy ny demonia. Amin'ity fahitana ity, ny ranomasina dia maneho ny habetsahan'ny olombelona tsy fantatra anarana.

Ankoatra izany, ny faritra resahin'ilay faminaniana dia mahakasika ny olona mifandray amin'ny lafiny morontsiraka manamorona ny Ranomasina Mediterane. Ny *ranomasina* àry dia mitana anjara toerana lehibe amin'ny ady atao amin'ny fandresen'ireo tompom-pahefana.

Dan 7:3 Ary nisy biby efatra lehibe samy *hafa niakatra avy tamin'ny ranomasina avy amin'ny tsirairay.*

3a- *Ary nisy biby efatra lehibe nivoaka avy tao an-dranomasina*

Ao amin'ny fahitana vaovao no ahitantsika ny fampianarana omena ao amin'ny Daniela 2, fa eto *ny biby* dia manolo ny ampahany amin'ny vatan'ilay *sarivongana* .

3b- *samy **hafa** ny tsirairay*

Toy ny fitaovan'ny *sarivongan'i* Dan.2.

Dan 7:4 *Ny voalohany dia tahaka **ny liona** ary nanana elatry ny voromahery; nijery aho mandra-paongotra ny elany, ka dia nasandratry ny tany izy ka nampijoroana tamin'ny tongony tahaka ny olona, ka dia nomena fon'olona izy.*

4a- *Ny Ny voalohany dia tahaka **ny liona** , ary nanana elatry ny voromahery*

Eto *ny loha volamenan'ny* Kaldeanina mpanjakan'i Dana. 2 tonga *liona manana elatry ny voromahery* ; sary sokitra teo amin'ny vato mangan'i Babylona, ny reharehan'i Nebokadnezara Mpanjaka tao Dana. 4.

4b- *Nijery aho mandra-pahalavo ny elany*

Ny faminaniana dia miresaka momba ny fito taona na impito izay nahatonga an'i Nebokadnezara Mpanjaka ho adala tamin'Andriamanitra. Nandritra ireo 7 taona (*impito*) fanalam-baraka izay naminaniana ao amin'ny Dan. 4:16 , *nesorina ny fon'olombelona,* ary nosoloina fon'ny biby.

4c- *dia nakarina niala tamin'ny tany Izy ka nampijoro tamin'ny tongony tahaka ny olona, ary nomena fon'ny olona Izy.*

Voamarina eto ny fiovampony ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona. Ny zavatra niainany dia mamela antsika hahatakatra fa, ho an'Andriamanitra, dia olombelona ihany ny olona rehefa mitondra ny endrik'Andriamanitra ny fony. Hanambara izany amin'ny fahatongavany ho nofo tao amin'i Jesosy Kristy izy, ilay modely tonga lafatra avy amin'Andriamanitra momba ny fitiavana sy ny fankatoavana.

Dan 7:5 *Ary, indro, nisy biby hafa koa tahaka **ny bera** , ary nipetraka tamin'ny ilany iray izy, ary nisy taolan-tehezana telo teo am-bavany teo anelanelan'ny nifiny; ary hoy izy taminy: Mitsangàna, mihinàna nofo be.*

5a- *Ary, indro, ny biby faharoa dia tahaka **ny bera** , ary nitsangana tamin'ny ilany*

Taorian'ny mpanjakan'ny Kaldeanina, dia nanjary *bera ny tratra volafotsy sy ny sandrin'ny* Medianina sy Persianina . Ilay hoe " *nijoro teo amin'ny lafiny ilany* " dia mampiseho ny fitondran'ny persanina izay niseho faharoa taorian'ny fitondran'ny Medianina, kanefa ny fandresen'izy ireo nomen'i Kyrosy II ilay Persianina dia nanome azy fahefana lehibe lavitra noho ny an'ny Medianina.

5b- *Ary nisy taolan-tehezana telo teo am-bavany teo anelanelan'ny nifiny, dia hoy ireo taminy: Mitsangàna, mihinàna hena betsaka.*

Hanjaka amin'ny Medianina ny Persianina ary handresy firenena telo: Lydia an'i Croesus mpanjaka mpanankarena tamin'ny 546 T.K., Babylonia tamin'ny 539 T.K.

Dan 7:6 *Ary rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy hafa tahaka* ***ny leoparda*** *, ary nanana elatra efatra tahaka ny vorona teo an-damosiny; ary ilay bibidia nanana loha efatra; ary nomena fahefana izy.*

6a- *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy iray hafa tahaka* ***ny leoparda***

Toy izany koa, *ny kibo varahina sy ny fen'ny* mpanapaka grika dia tonga *leoparda manana elatry ny vorona efatra* ; ny pentimpentin'ny *leoparda grika* dia manao azy **ho tandindon'ny fahotana** .

6b- *ary nanana elatra efatra tahaka ny vorona teo an-damosiny*

Ireo *elatry ny vorona efatra* mifandray amin'ny *leoparda* dia mampiseho sy manamafy ny hafainganam-pandeha faran'izay mafy tamin'ny fandresen'i Aleksandra Lehibe, mpanjaka tanorany (eo anelanelan'ny -336 sy -323).

6c- *nanana loha efatra io biby io, ary nomena fahefana izy*

Eto dia misy " *loha efatra* " fa ao amin'ny Dan.8 kosa dia hisy " *tandroka efatra lehibe* " izay manondro ireo Grika mpitondra, mpandimby an'i Aleksandra Lehibe: Séleucus, Ptolémée, Lysimachus, ary Cassander.

Dan 7:7 *Rehefa afaka izany, dia nahita tamin'ny fahitana tamin'ny alina aho, ka, indro,* ***nisy biby fahefatra, mahatahotra*** *sy mahatahotra ary mahery indrindra; ary nanana nify vy lehibe izy; nihinana sy nanorotoro izy, ary nohitsakitsahiny ny sisa; ary hafa noho ny biby rehetra teo alohany izy sady nanana tandroka folo.*

7a- *Rehefa afaka izany, dia nahita tamin'ny fahitana tamin'ny alina aho, ary, indro,* ***nisy biby fahefatra, mahatahotra*** *sy mahatahotra ary mahery indrindra.*

Eto indray dia lasa biby goavam-be *misy nify vy sy tandroka folo ny tongotra vyn'ny* Fanjakana Romanina . Fa araka ny Apok. 13:2, dia izy irery ihany no mitondra ny fepetran'ireo empira 3 teo aloha: Ny herin'ny *liona* , izay voamarina ao amin'io andininy io izay voalaza fa: *mahery indrindra* ; ny herin'ny *bera* , ary ny hafainganam-pandehan'ny *leoparda.* **miaraka amin'ny lovan'ny fahotany** asehon'ny pentimpentina azy.

7b- *nanan-nify vy lehibe izy, nihinana izy, notorotoroiny, ary nohitsakitsahiny ny sisa;*

Ireo tsipiriany ireo dia manondro azy ny fandripahana sy ny vonoan'olona vita amin'ny alalan'ny tandindon'ny ***vy romana*** izay hitohy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, amin'ny alalan'ny fitondran'ny papa.

7c- *Hafa noho ny biby rehetra teo aloha izy, ary nanana tandroka folo.*

Ny *tandroka folo* dia maneho ny Franks, Lombard, Alemanni, Anglo-Saxons, Visigoths, Burgundians, Suebi, Heruli, Vandals, ary Ostrogoths. Ireo no fanjakana kristiana ***folo*** hiforona taorian'ny nirodanan'ny Fanjakana Romanina tamin'ny 395, araka ny fanazavana nomen'ny anjely an'i Daniela eo amin'ny andininy faha-24.

Dan 7:8 *Ary nandinika ny tandroka aho, ka, indro, nisy tandroka kely iray koa nipoitra avy teo aminy; ary teo anoloan'izany tandroka izany dia notsoahana ny*

telo tamin'ireo tandroka voalohany, ary, indro, nisy maso tahaka ny mason'olona sy vava miteny zavatra lehibe.

8a- *Nojereko ny tandroka, ka, indro, nisy tandroka kely iray koa nivoaka avy teo afovoany*

Ny *tandroka kely* dia mivoaka avy amin'ny iray amin'ireo *tandroka folo,* izay manondro an'i Italia Ostrogothic izay misy ny tanànan'i Roma sy ilay antsoina hoe "seza masina" papaly, ao amin'ny Lapan'i Lateran eo amin'ny Tendrombohitra Caelian; Anarana latinina midika hoe: lanitra.

8b- *ary nesorina teo anoloan'io tandroka io ny telo tamin'ireo tandroka voalohany*

Ny *tandroka rovitra* dia araka ny vanim-potoana: ny *mpanjaka telo nampidinina* teo amin'ny andininy faha-24, izany hoe ny Heruli teo anelanelan'ny 493 sy 510, avy eo nisesy, ny Vandals tamin'ny 533, ary ny Ostrogoths tamin'ny 538, izay noroahin'ny jeneraly Belisarius hiala an'i Roma noho ny baikon'i Justinian I ' ary resy tanteraka tao Ravenna tamin'ny *540* . Midika izany fa tsy manana hery ara-tafika manokana *ilay tandroka* , ary mandray soa avy amin'ny tafik'ireo mpanjaka izay matahotra azy sy matahotra ny fahefany ara-pivavahana, ka aleony manohana azy sy mankatò azy. Izany hevitra izany dia hamafisina ao amin'ny Dan.8:24 izay hovakintsika hoe: *hitombo ny heriny, fa tsy amin'ny herin'ny tenany* , ary ny andininy faha-25 dia hilaza mazava tsara: *noho ny fiavonavonana sy ny fahombiazan'ny hafetseny, dia hisy fiavonavonana ao am-pony* . **Asehon'izany fa ny fahamarinana dia voamarina raha tsy amin'ny fanakambanana hafatra mitovitovy amin'izany miparitaka manerana ireo toko samy hafa ao amin'ny bokin'i Daniela sy amin'ny ankapobeny kokoa, manerana ny Baiboly manontolo.** Misaraka, ireo toko ao amin'ny boky dia "manisy tombo-kase" ny faminaniana sy ny hafatra ao aminy, ny tena saro-pady sy manan-danja dia tsy azo idirana.

8c- *ary, indro, nanana maso tahaka ny mason'olona izy*

Ao amin'ny Apok. 9, ny Fanahy dia mametraka ny filazalazany amin'ny teny *hoe* . Amin'izany fomba izany dia manolotra fitoviana amin'ny endrika tsy misy zava-misy izy. Eto koa dia tsy maintsy manamarika ny fitoviana amin'ilay *olona tonga nofo* amin'ny fahatanterahany ao amin'i Jesoa Kristy, fa ny fihatsarambelatsihy ihany no ananany. Misy zavatra hafa koa anefa, satria ny " *maso* " dia tandindon'ny fahaizan'ireo mpaminany izay modely tonga lafatra ihany koa. Ary ny Fanahy dia miresaka momba ny fihatsarambelatsihy ara-paminaniana momba ny papa izay hametraka ny seza ofisialy ao amin'ny Tanànan'i Vatikana amin'ny farany, teny izay midika hoe: maminany, avy amin'ny teny latina hoe "vaticinare". Hohamafisina izany ao amin'ny Apok. 2:20, rehefa ampitahain'ny Fanahy amin'i *Jezebela* izay namono ny mpaminanin'i Jehovah, ilay vehivavy hafa firenena nanompo an'i Bala, nanambady an'i Ahaba Mpanjaka, io fiangonana katolika romana io. Rariny ny fampitahana satria ny papisma dia mamono ny tena mpaminanin'Andriamanitra ao amin'i Kristy eo amin'ny tsato-kazo amin'ny Inquisition.

8d- *ary vava, izay miteny amin'ny avonavona.*

Ato amin'ity toko faha-7 ity, ilay Mpamorona Sarimihetsika sy Tale avy amin'Andriamanitra dia manolotra amin'ny "zoom" ny vanim-potoana kristiana

izay mahakasika azy manokana, ny vanim-potoana eo anelanelan'ny fiafaran'ny Fanjakana Romanina sy ny fiverenan'i Kristy amin'ny voninahitra ao amin'ny Mikaela, ny anarany any an-danitra eo anivon'ny anjely. Nambarany ny fiavian'ny *mpanjaka miavonavona, mpanenjika ny olo-masina an'ny Avo Indrindra* , izay manohitra ny fitsipiky ny fivavahana araka an'Andriamanitra, miezaka ny *hanova ny fotoana sy ny lalàna* , ny didy folo, fa koa ireo ôrdônansin'Andriamanitra hafa. Ny Fanahy dia manambara ny famaizana farany azy; ho *levon'ny afo* izy *noho ny teniny miavonavona* ." Noho izany, dia aseho avy hatrany ny fisehoan-javatra momba ny fitsarana any an-danitra amin'ny arivo taona fahafito, taorian'ny nanononana ny *teniny feno avonavona* . Teo anatrehany, dia nampiseho *fiavonavonana koa i Nebokadnezara Mpanjaka* , nefa nanaiky tamim-panetrentena ny lesona fampietrena nomen'Andriamanitra azy.

Ny fitsarana any an-danitra

Dan 7:9 *Nijery aho mandra-pametraka ny seza fiandrianana, ary nipetraka ny Fahagola. Ny fitafiany dia fotsy tahaka ny oram-panala, ary ny volon-dohany tahaka ny volon'ondry madio; ary tahaka ny lelafo ny seza fiandrianany, ary tahaka ny afo mirehitra ny kodiarany.*

9a- *Nijery aho raha nametrahana seza fiandrianana*

Io fisehoan-javatra io dia maneho ny fotoam-pitsarana izay hotanterahin'ireo olo-masina navotan'i Jesosy Kristy eo anatrehany, *mipetraka eo amin'ny seza fiandrianana* , ***any an-danitra*** araka ny Apok 4, mandritra ny **arivo** *taona* voalaza ao amin'ny Apok.

9b- *Ary nipetraka ny Fahagola.*

Izany no Kristy, ilay hany Andriamanitra nahary. Ny asan'ny matoanteny *assit* dia manondro ny fampitsaharana ny hetsika mijoro; sarin'ny fitsaharana izany. Ao anatin'ny fiadanana tanteraka ny lanitra. Ety an-tany dia rava ny ratsy fanahy tamin'ny fiverenan'i Kristy.

9c- *Ny fitafiany dia fotsy tahaka ny oram-panala, ary ny volon-dohany dia tahaka ny volonondry madio*

Ny fotsy dia tandindon'ny fahadiovan'Andriamanitra tonga lafatra izay mahakasika ny maha-izy azy manontolo amin'ny haavon'ny fitafiany , tandindon'ny asany sy ny volon-dohany izay satroboninahitry ny fahendrena madio sy tonga lafatra afaka amin'ny *ota rehetra* .

Ity andininy ity dia manoro hevitra ny Isa.1:18: *Andeha ary hifandahatra isika, hoy Jehovah. Na dia tahaka ny jaky aza ny fahotanareo, dia ho fotsy tahaka ny oram-panala; na dia mena tahaka ny sily aza, dia ho tahaka ny volon'ondry.*

9d- *tahaka ny lelafo ny seza fiandrianany,*

Ny *seza fiandrianana* dia manondro ny toeran'ilay Mpitsara lehibe, izany hoe ny fitsaran'ny fisainan'Andriamanitra. Apetraka eo ambanin'ny sarin'ny *lelafo* izay ho *mason'i* Kristy mpamaly faty ao amin'ny Apok. 1:14 izay ahitantsika ny famaritana an'io andininy io. Ny *afo* dia mandrava, izay manome io fitsarana io ny tanjona handringana ny fahavalon'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny. Satria efa maty ireo, ity fitsarana ity dia mahakasika ny *fahafatesana faharoa* izay hamely amin'ny fomba azo antoka ny voaheloka.

faha-9- *ary ny kodia toy ny afo mirehitra.*

Ny seza fiandrianana dia misy *kodia* azo oharina amin'ny *afo mirehitra* izay hirehitra amin'ny tany: Apok. 20:14-15: *ny fahafatesana faharoa dia ny farihy afo* . Ny *kodia* àry dia manoro hevitra ny hifindran'ny mpitsara avy any an-danitra ho etỳ an-tany mba hanatanterahana ny didim-pitsarana navoaka. Mihetsiketsika ilay Andriamanitra velona, ilay Mpitsara lehibe, ary rehefa nohavaozina sy voadio ny tany, dia hihetsika indray Izy mba hametraka ny seza fiandrianany ao araka ny Apok. 21:2-3 .

Dan 7:10 *Ary nisy ony afo nivoaka avy teo anatrehany; Arivoarivo no nanompo Azy, ary alinalina no nitsangana teo anatrehany. Nipetraka ny mpitsara, ary nosokafana ny boky.*

10a- *Nisy ony afo nikoriana ka nivoaka avy teo anatrehany*

Ny *afo fanadiovana* izay hidina avy any an-danitra handevona ny fanahin'ny maty izay lavo ary hitsangana amin'ny maty, araka ny Apok. 20:9: *Ary niakatra tambonin'ny tany ireo ka nanodidina ny tobin'ny olona masina sy ny tanàna malala* ***. Fa nisy afo nidina avy tany an-danitra ka nandevona azy ireo .***

10b- *Arivo no nanompo Azy*

Izany hoe, fanahy iray tapitrisa, ***olom- boafidy*** navotana teto an-tany.

10c- *ary iray alina tapitrisa no nitsangana* ***teo anatrehany***

Olona folo tapitrisa ety an-tany ***nantsoin'Andriamanitra*** no nitsangana tamin'ny maty ary nantsoina teo anatrehany sy ny mpitsarany mba hiharan'ny fanamelohana ara-drariny avy amin'ny *fahafatesana faharoa* , izay voamarina ao amin'ny Lioka 19:27: *Farany, ny fahavaloko izay tsy tia Ahy hanjaka aminy, dia ento atỳ, ka vonoy* ***eto anatrehako*** . Amin'izany fomba izany no hamafisin'ny Fanahy ny teny nolazainy tamin'ny alalan'i Jesosy ao amin'ny Mat.22:14: ***Fa maro no antsoina, nefa vitsy no fidina*** . Izany indrindra no hitranga amin'ny andro farany araka ny Lioka 18:8: … *Fa raha avy ny Zanak'olona, moa hahita finoana etỳ ambonin'ny tany va Izy?*

10d- *Nipetraka ny mpitsara, dia novelarina ny boky*

Ny Fitsarana Tampony dia hitsara mifototra amin'ny fijoroana vavolombelona izay nahafahan'ny fitsarana sy ny fiampangana natao manokana ho an'ny fanahy voaheloka tsirairay. Ny *bokiny* dia mirakitra ny fiainan'ny zavaboary iray, notazonin'Andriamanitra ao anatin'ny fitadidian'Andriamanitra, miaraka amin'ireo anjely mahatoky ho vavolombelona, izay tsy hitan'ny etỳ an-tany amin'izao fotoana izao.

Dan 7:11 *Dia nijery aho noho ny teny lehibe nataon'ny tandroka; ary raha nijery aho, dia novonoina ilay bibidia.*

11a- *Nijery aho noho ny teny avonavona nataon'ny tandroka*

Araka ny teny hoe " *noho ny* Ny " *teny miavonavona* " dia manondro, ity andininy ity dia te hampiseho amintsika ny fifandraisan'ny antony sy ny vokany izay mamaritra ny fitsaran'Andriamanitra. Tsy mitsara tsy misy antony izy.

11b- *ary raha mbola nijery aho, dia novonoina ilay biby*

Raha levon'ny afo ny *biby fahefatra* misolo tena ny fifandimbiasana, dia i Roma Imperial - fanjakana Eoropeana folo - Roma papaly, dia ***noho*** ny asa ambava *miavonavona* nataon'i Roma papaly izany; asa izay hitohy mandra-piverin'i Kristy.

11c- ary ***nolevonina*** *ny vatany , dia natolotra tamin'ny afo hodorana*

Ny fitsarana dia mamely miaraka amin'ny *tandroka kely* sy ny tandroka sivily *folo* izay nanohana azy sy nandray anjara tamin'ny fahotany araka ny Apok. 18:4. *Ny farihy afo misy ny fahafatesana faharoa* dia *handevona* sy ***handevona azy ireo*** .

Dan 7:12 *Ary ny biby sisa dia nesorina tamin'ny heriny, fa ny androm-piainany dia nohalavaina.*

12a- *Nesorina tamin'ny heriny ny biby hafa*

Eto, toy ny ao amin'ny Apok. 19:20 sy 21, ny Fanahy dia manambara fa hafa ny fiafaran'ireo mpanota tsotra ao amin'ny fanompoan-tsampy, izay mpandova ny ota tany am-boalohany nafindra avy tamin'i Adama ho an'ny vahoakan'ny olombelona rehetra teto an-tany.

12b- *fa nomena fanalavam-potoana ho azy ireo mandra-pahafatiny*

Izany fahitsiana izany dia natao hanehoana ny tombontsoan'ireo empira teo aloha noho ny tsy niainany ny fiafaran'ny fanjakazakan'izy ireo tamin'ny faran'izao tontolo izao tahaka ny nitranga tamin'ny biby romanina faha-4 teo ambanin'ny endriny farany tamin'ny fitondran'ny Kristiana maneran-tany tamin'ny fotoana niverenan'i Jesosy Kristy. Ny fiafaran'ny faha-4 dia voamariky ny faharavana tanteraka. Aorian'izay, ny tany dia hitoetra ho *tsy misy endrika sy ho foana* tahaka ny sarin'ny *lavaka mangitsokitsoka* resahin'ny Gen. 1:2 .

Jesosy Kristy, zanak'olona

Dan 7:13 *Ary nahita tamin'ny fahitana tamin'ny alina aho, ka, indro, nisy tahaka ny Zanak'olona avy tamin'ny rahon'ny lanitra, ka nankeo amin'ny Fahagola, dia nanatona Azy ireo.*

13a- *Nahita tamin'ny fahitana tamin'ny alina aho, ka, indro, nisy tahaka ny Zanak'olona tonga teo amin'ny rahon'ny lanitra.*

Io fisehoan'ny Zanak'olona io dia manazava ny dikan'ilay fitsarana vao haingana. An'i Kristy ny fitsarana. Mbola tsy tonga anefa i Jesosy tamin'ny andron'i Daniela, ka asehon'Andriamanitra izay hotanterahiny amin'ny alalan'ny fanompoany eto an-tany mandritra ny fahatongavany voalohany teto an-tany.

13b- *dia nanatona ny Fahagola izy, ary ireo dia nanatona Azy.*

Aorian'ny fahafatesany, dia hitsangana indray Izy, mba hanolotra ny fahamarinany tonga lafatra, izay natao sorona ho an'ilay Andriamanitra tafintohina, mba hahazoany famelan-keloka ho an'ireo olom-boafidiny mahatoky, izay nofidiny sy nofidiny. Ny sary aseho dia mampianatra ny fitsipiky ny famonjena azo amin'ny finoana ny sorona an-tsitrapo nataon'Andriamanitra tao amin'i Kristy. Ary manamafy ny fahamarinany eo anatrehan'Andriamanitra izany.

Dan 7:14 *Ary nomena fanapahana sy voninahitra ary fanjakana Izy, mba hanompoan'ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny rehetra Azy. Ny fanapahany dia fanapahana mandrakizay ka tsy ho levona, ary ny fanjakany tsy ho rava.*

14a- *Nomena fanapahana sy voninahitra ary fanjakana Izy*

Ny angon-drakitra amin'io andininy io dia fintinina ao amin'ireo andininy ao amin'ny Mat.28:18 ka hatramin'ny 20 izay manamarina fa an'i Jesosy Kristy ny fitsarana: *Jesosy, rehefa nanatona, dia niteny taminy hoe:* ***Efa nomena Ahy ny***

fahefana rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany *. Koa mandehana hianareo, dia ataovy mpianatra ny firenena rehetra, manao batisa azy ho amin'ny anaran'ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina, ary mampianatra azy hitandrina izay rehetra nandidiako anareo. Ary, indro, Izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao .*

14b- ary ***nanompo Azy*** *ny fokom-pirenena sy ny firenena ary ny samy hafa fiteny rehetra*

Amin'ny teny tanteraka, dia ho eo amin'ny tany vaovao izy io, ilay taloha havaozina sy homem-boninahitra aorian'ny arivo taona fahafito. Fa ireo voavotra dia ho voafantina avy amin'ny *fokom-pirenena sy ny firenena ary ny lehilahy rehetra amin'ny fiteny rehetra* amin'ny alalan'ny famonjena tokana azon'i Jesoa Kristy noho izy ireo ***nanompo Azy*** nandritra ny androm-piainany. Ao amin'ny Apok. 10:11 sy 17:15 io teny io dia manondro an'i Eoropa sy ny tontolo tandrefana kristiana. Hitantsika ao amin'io vondrona io ny *an-tapitrisany* amin'ireo olom-boafidy izay manompo an'Andriamanitra ao amin'ny andininy faha-10.

14c- *ary ny fanjakany tsy ho rava mandrakizay*

Ny tsipiriany voatonona ao amin'ny Dan. 2:44 Ny momba Azy dia miorina eto: *tsy ho rava mandrakizay ny fanjakany.*

Dan 7:15 *Izaho Daniela dia nangorohoro ny foko ato anatiko, ary ny fahitan'ny lohako naharaiki-tahotra ahy.*

15a- *Izaho Daniela, ory am-panahy ato anatiko*

Nohamarinina ny fahasahiranan'i Daniela, nanambara loza ho an'ny olo-masin'Andriamanitra ilay fahitana.

15b- *ary ny fahitan'ny lohako dia nampahatahotra ahy.*

Tsy ho ela dia hisy vokany mitovy aminy ny fahitany an'i Mikaela, araka ny voalazan'i Dan. 10:8: *Izaho irery no tavela, ary nahita izao fahitana lehibe izao; lany ny heriko, niova loko ny tarehiko sady nitebiteby, ary very hery aho.* Fanazavana: *ny zanak'olona sy i Mikaela* dia olona iray sy iray ihany . *Ny tahotra* no hanamarika ny fitondran'i Roma, satria amin'ireo fanapahana roa nifandimby ireo, dia tsy hanome ny vahoaka ho mpitondra masina toa an'i Nebokadnezara sy Dariosy Medianina ary Kyrosy 2 Persiana izany.

Dan 7:16 *Ary tonga tany amin'ny anankiray tamin'izay nitsangana teo aho ka nanontany azy ny amin'ny fahamarinan'izany rehetra izany;*

16a- **Manomboka eto ny fanazavana fanampiny nomen'ny anjely**

Dan 7:17 *Ireo biby lehibe efatra ireo dia mpanjaka efatra izay hitsangana amin'ny tany.*

17a- Mariho fa io famaritana io dia mihatra betsaka amin'ny fifandimbiasana asehon'ny sarin'ny *sarivongana* ao amin'ny Dan .

Dan 7:18 *Fa ny olo-masin'ny Avo Indrindra no hahazo ny fanjakana ka hanana ny fanjakana mandrakizay mandrakizay.*

18a- Mitovy hevitra amin'ireo fifandimbiasana efatra. Eto indray, ny fahadimy dia mikasika ny *fanjakana mandrakizain'ny* olom-boafidy izay naorin'i Kristy tamin'ny fandreseny **ny ota** sy ny fahafatesana.

Dan 7:19 *Dia naniry hahalala ny marina ny amin'ilay biby fahefatra aho, izay hafa noho ny rehetra, sady mahatahotra indrindra, izay nanan-nify vy sy holatra varahina, izay nihinana sy nanorotoro ary nohitsakitsahin'ny tongony ny sisa;*

19a- *izay nanana nify vy*

Hitantsika eto, ao amin'ny *nify* , ilay *vy* efa tandindon'ny hamafin'ny Fanjakana Romanina voatondron'ny *tongotry* ny sarivongan'i Dan.2.

19b- ary *fantsika* ***varahina*** .

Ao amin'io fampahalalana fanampiny io, ny anjely dia mamaritra hoe: *ary fantsika* ***varahina*** . **Ny lova navelan'ny ota grika** araka izany dia nohamafisin'io akora maloto io, dia firaka izay naneho ny fanjakana grika teo amin'ny ***kibony sy ny feny*** tamin'ny *sarivongan'i* Dan.2.

19c- *izay nihinana sy namaky ary nanosihosy ny sisa*

Mihinana , na mahazo tombony amin'ny zavatra azo, izay mampaniry azy – *handrava* , na hanery sy handrava – *hanitsakitsaka* , na hanao tsinontsinona sy hanenjika – Izany no fihetsika izay hataon'ireo "Romana" roa nifandimby sy ireo mpanohana azy ara-panjakana sy ara-pivavahana mandra-piverin'i Kristy. Ao amin'ny Apok. 12:17: ny Fanahy dia manondro ny "Advantista" farany amin'ny teny hoe " *sisa* ".

Dan 7:20 *ary ny tandroka folo teo amin'ny lohany sy ny tandroka iray izay nipoitra, ka nisy telo nianjera teo anoloany, ary ny tandroka nisy maso sy vava miteny zavatra lehibe, ary* ***endrika lehibe kokoa noho ny hafa*** .

20a- Ity andininy ity dia mitondra tsipiriany mifanohitra amin'ny andininy faha-8. Ahoana no itondran'ilay " *tandroka kely* " eto ***endrika lehibe kokoa noho ny hafa?*** Izany no maha samy hafa azy amin'ny *mpanjaka hafa* amin'ny *tandroka folo* . Tena malemy sy marefo izy io, kanefa, noho ny finoana sy ny fahatahorana an'Andriamanitra izay lazainy fa misolo tena eto an-tany, dia manjaka azy ireo ary manodinkodina azy ireo araka ny sitrapony, afa-tsy amin'ny tranga tsy fahita firy.

Dan 7:21 *Ary hitako fa io tandroka io ihany no niady tamin'ny olona masina ka naharesy azy,*

21a- Mitohy ny fifanoherana. Milaza izy fa manana ny fahamasinana ambony indrindra ary Andriamanitra dia miampanga azy ho nanenjika ny olony masina. Iray ihany ny fanazavana avy eo: mandainga izy rehefa miaina. Ny fahombiazany dia lainga goavana, mamitaka ary manimba , tena manimba ny lalana nodiavin'i Jesoa Kristy.

Dan 7:22 *Mandra-pahatongan'ny Fahagola, ka nitsara ny olo-masin'ny Avo Indrindra, dia tonga ny fotoana nahazoan'ny olona masina ny fanjakana.*

22a- Soa ihany fa voamarina ny vaovao tsara. Taorian'ny asa maizina nataon'i Roma papaly sy ireo mpanohana azy ara-panjakana sy ara-pivavahana, dia hiverina amin'i Kristy sy ny olom-boafidiny ny fandresena farany.

Ny andininy faha-23 sy 24 dia mamaritra ny filaharan'ny fifandimbiasana

Dan 7:23 *Ary hoy Izy tamiko: Ny biby fahefatra dia fanjakana fahefatra izay ho ambonin'ny tany, hafa noho ny fanjakana rehetra, izay handevona ny tany rehetra sy hanosihosy azy sy hanorotoro azy.*

23a- Ny Fanjakana Romanina mpanompo sampy amin'ny endriny imperial teo anelanelan'ny - 27 sy 395.

Dan 7:24 *Ny tandroka folo dia mpanjaka folo izay hitsangana amin'ity fanjakana ity. Ary hisy iray koa hitsangana mandimby azy, samy hafa noho ny voalohany, ka handresy mpanjaka telo.*

24a- Noho io fahitsiana io no ahafantarantsika ireo *tandroka folo ireo* miaraka amin'ireo fanjakana kristiana ***folo*** niforona teo amin'ny faritra andrefan'ny Fanjakana Romana nirodana sy rava. Io faritany io dia ny any Eoropa ankehitriny: ny EU (na ny EU).

Dan 7:25 *Ary hiteny hanohitra ny Avo Indrindra izy ka hampahory ny olo-masin'ny Avo Indrindra ary hihevitra hanova fotoana sy lalàna;*

25a- *Hiteny hanohitra ny Avo Indrindra izy*

Ao amin'io andininy io no ifantohan'Andriamanitra amin'ny fanamelohana ny fahotana izay nataony tamin'ny fitondran'ny papa Romana sy ireo evekan'i Roma teo alohany, izay tamin'ny alalan'izy ireo no nampalaza sy nohamarinina ary nampianarina ny vahoaka tsy nahalala ny ratsy natao. Ny Fanahy no mitanisa ny fiampangana, manomboka amin'ny lehibe indrindra: *teny manohitra ny Avo Indrindra* . Mampalahelo fa milaza ho manompo an'Andriamanitra sy misolo tena azy eto an-tany ny papa. Saingy io fihatsarambelatsihy io indrindra no mahatonga ny fahadisoana, satria tsy ankasitrahan'Andriamanitra mihitsy izany fihatsarambelatsihy ataon'ny papa izany . Ary noho izany, dia misy vokany eo aminy manokana izay rehetra ampianarin'i Roma lainga momba an'Andriamanitra.

25b- *Izy hampahory ny olo-masin'ny Avo Indrindra*

Ny fanenjehana ratsy *ny olo-masina* ao amin'ny andininy faha-21 eto no tsarovana sy voamarina. Ny fitsarana ara-pivavahana mitondra ny anaran'ny "Inquisition Masina" no mamoaka didim-pitsarana. Ny fampijaliana dia ampiasaina hanerena ny tsy manan-tsiny hanaiky ny helony.

25c- *ary hanantena hanova fotoana sy lalàna izy*

Io fiampangana io dia manome fahafahana ny mpamaky hanorina indray ireo fahamarinana fototra momba ny fanompoam-pivavahana amin'ilay Andriamanitra marina sady velona.

Ny lamina tsara naorin'Andriamanitra dia novan'ny mpivavaka romana. Araka ny Eksodosy 12:2 , dia hoy Andriamanitra tamin'ny Hebreo tamin'ny fotoana nialany tany Egypta: ***Ity volana ity no ho voaloham-bolana ho anareo; ho anareo ny voalohan'ny volana amin'ny taona*** . Didy io fa tsy tolo-kevitra tsotra. Ary satria avy amin'ny Jiosy ny famonjena araka an'i Jesoa Kristy, hatramin'ny nisian'ny Eksodosy, izay rehetra miditra amin'ny famonjena dia miditra ao amin'ny ankohonan'Andriamanitra koa izay tsy maintsy hanjakany sy hohajaina. Ny tena foto-pampianarana momba ny famonjena dia izao, ary efa hatramin'ny andron'ny apostoly. Ao amin'i Kristy, ny Isiraelin'Andriamanitra dia nandray lafiny ara-panahy, na dia izany aza dia ny Isiraely no nanorenany ny filaminany sy ny fampianarany. Araka ny Rom.11:24, ilay mpanompo sampy niova fo dia natao grefy amin'ny fototeny hebreo sy ny vatan'i Abrahama, fa tsy ny mifanohitra amin'izany. Nampitandrina azy i Paoly tamin'ny tsy finoana izay nahafaty ny Jiosy mpikomy tao amin'ny fanekena taloha ary ho faty toy izany koa

ho an'ireo kristiana mpikomy amin'ny fanekena vaovao; izany dia mahakasika mivantana ny finoana katolika romana, sy ny fianarana ny Dan. 8 dia hanamafy izany, nanomboka tamin'ny 1843, ho an'ny Kristianina protestanta.

Vao eo am-piandohan'ny fanambarana ara-paminaniana lava izao isika, izay ahitana ny fiampangan'Andriamanitra ao amin'io andininy io, ka mahatsiravina sy mampivarahontsana ny vokany. Niova ny fotoana noho ny fanahiana an'i Roma:

1 – ny Sabata fitsaharana amin'ny didin'Andriamanitra faha- [4] . Ny andro fahafito dia nosoloana ny andro voalohany nanomboka ny 7 Martsa 321, izay nataon'Andriamanitra ho andro tsy masina sy fiandohan'ny herinandro. Ambonin'izany, io andro voalohany io dia napetraky ny emperora romana Constantin I, [rehefa] natokana ho amin'ny fanompoam-pivavahana amin'ny "masoandro hajaina tsy resy", dia ny masoandro nohamafisin'ny mpanompo sampy, izay efa tany Ejipta, izay mariky ny fahotana ao amin'ny Baiboly. Nasehon'ny Daniela 5 amintsika ny famaizan'Andriamanitra ny fahatezerana natao taminy; ampitandremana araka izany ny olona ary mahafantatra izay miandry azy rehefa hitsara azy Andriamanitra araka ny nitsarany sy namonoany an'i Belsazara Mpanjaka. Ny Sabata nohamasinin'Andriamanitra hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao dia manana toetra roa sosona momba ***ny fotoana sy*** ny lalàn'Andriamanitra, araka ny voalazan'ny andininy.

2 – Ny fiandohan'ny taona, izay natao tamin'ny lohataona, teny midika hoe voalohany, dia novana ho amin'ny fiandohan'ny ririnina.

3 – Araka ny tenin'Andriamanitra dia amin'ny filentehan'ny masoandro no miseho ny fiovan'ny andro, araka ny filaharan'ny alina sy ny andro, fa tsy amin'ny mamatonalina, satria asiana tsipika sy mariky ny kintana noforoniny ho amin'izany tanjona izany.

Mihoatra lavitra noho ny Sabata ny fanovana ny lalàna. Tsy nolotoin'i Roma ny fanaka volamena tao amin'ny tempoly; namela ny tenany hanova ny soratra tany am-boalohany tamin'ireo teny nosoratan'Andriamanitra tamin'ny rantsantanany teo amin'ireo takela-bato nomena an'i Mosesy izy io. Ny zavatra masina dia nofaizin'Andriamanitra tamin'ny fahafatesana teo noho eo ny mikasika ny fiara izay nitehirizana azy.

25c- *ary ny olona masina dia hatolotra eo an-tànany mandritra ny fetr'andro iray sy ny fetr'andro ary ny antsasaky ny fetr'andro*

Inona no dikan'ny *fotoana iray* ? Ny zavatra niainan'i Nebokadnezara Mpanjaka dia manome antsika ny valiny ao amin'ny Dan. 4:23 *Ary horoahiny hiala amin'ny olona ianao, ary ny fonenanao ho any amin'ny bibi-dia; hampihinana ahitra toy ny omby ireny.* ***fetr'andro fito no ho tonga aminao*** *, ambara-pahafantaranao fa ny Avo Indrindra no manapaka amin'ny fanjakan'ny olona ka manome izany ho an'izay tiany.* Taorian'io zava-nitranga henjana io, dia hoy ny mpanjaka ao amin'ny andininy faha-34: " ***Taorian'ny fotoana voatondro , izaho Nebokadnezara dia nanandratra ny masoko tamin'ny lanitra, ary niverina tamiko ny saiko*** . *Nisaotra ny Avo Indrindra aho, ary nidera sy nanome voninahitra Ilay velona mandrakizay, ny fanapahany dia fanapahana mandrakizay, ary ny fanjakany maharitra hatramin'ny taranaka fara mandimby* . Azontsika tsoahina fa ireo *fetr'andro fito ireo* dia maneho fito taona hatramin'ny

niantombohan'ny faharetan'ny fiainana ary nifarana teo amin'ny fiainan'ny olona iray. Ny antsoin'Andriamanitra hoe *fotoana* àry dia ny fotoana ilain'ny tany hamitana ny fihodinan'ny masoandro. Mipoitra avy amin'izany ny hafatra maro. Andriamanitra dia tandindon'ny masoandro ary rehefa miposaka amin'ny avonavona ny zavaboary iray, mba hametraka azy eo amin'ny toerany, dia hoy Andriamanitra taminy: "Mandehana manodidina ny maha-Andriamanitra Ahy, ary fantaro hoe iza Aho." Ho an'i Nebokadnezara dia revolisiona fito no ilaina nefa mandaitra. Ny lesona iray hafa dia mahakasika ny faharetan'ny fitondran'ny papa izay nambaran'ny faminaniana amin'ny alalan'ny teny hoe " *fotoana* " ato amin'ity andininy ity. Raha ampitahaina amin'ny zavatra niainan'i Nebokadnezara, Andriamanitra dia nanasazy ny fiavonavonan'ny Kristiana tamin'ny nanomezany izany ho amin'ny **fahatafintohinana mandritra *ny fe-potoana sy fe-potoana ary antsasaky*** ny vanim-potoana ara-paminaniana. Nanomboka ny 7 Martsa 321, ny avonavona sy ny tsy fahalalana amin'ny hadalana dia mahatonga ny olona hanaiky hanaja ny lamina izay manova ny didin'Andriamanitra; izay tsy hankatoavan'ny mpanompon'i Kristy manetry tena, raha tsy izany, dia hanala ny tenany tsy ho amin'Andriamanitra Mpamonjy azy izy.

Ity andininy ity dia mitarika antsika hikaroka ny tena sandany sy ny datin'ny fiandohana sy fiafaran'io faharetan'ny faminaniana io. Ho hitantsika fa maneho 3 taona sy enim-bolana izany. Raha ny marina, io raikipohy io dia hiseho indray ao amin'ny Apok. 12:14 izay ampitoviana amin'ny *1260 andro* ao amin'ny andininy faha-6. Mampihatra ny fehezan-dalànan'i Ezek. 4:5-6, *indray andro mandritra ny herintaona,* dia hanampy antsika hahatakatra fa tena 1260 taona tokoa ny fijaliana sy ny fahafatesana.

Dan 7:26 *Dia ho avy ny fitsarana, ka hesoriny ny fanapahany, ary ho rava sy ho levona mandrakizay izany.*

2a- Mariho ny tombontsoan'ity fanazavana ity: ny fitsarana sy ny fiafaran'ny fanapahana ny papa dia miaraka amin'izay fotoana izay ihany. Manaporofo izany fa tsy hanomboka alohan'ny fiverenan'i Kristy ny fitsarana voalaza. Tamin'ny 2021, dia mbola navitrika ny papa, ka tsy nanomboka tamin'ny 1844 ny fitsarana voatonona ao amin'ny Daniela, ry rahalahy Advantista.

Dan 7:27 *Ary ny fanjakana sy ny fanapahana ary ny fahalehibiazan'ny fanjakana eny ambanin'ny lanitra rehetra dia homena ny olona, dia ny olo-masin'ny Avo Indrindra; ary ny fanjakany dia fanjakana mandrakizay, ary ny mpanapaka rehetra dia hanompo sy hankatò azy.*

27a- Noho izany dia ampiharina tsara ny fitsarana taorian'ny fiverenan'i Kristy tamin'ny voninahitr'i Kristy sy ny fampakarana ny olom-boafidiny ho any an-danitra.

27b- *ary ny mpanapaka rehetra dia hanompo Azy sy hanaiky Azy*

Ho ohatra, dia asehon'Andriamanitra amintsika ireo *mpanapaka telo* aseho ato amin'ity boky ity: i Nebokadnezara mpanjaka kaldeanina, i Dariosy mpanjakan'i Media, ary i Kyrosy mpanjaka persianina 2.

Dan 7:28 *Ary teo no niafaran'ny teny; ary izaho Daniela dia nangorohoro indrindra tao an-tsaiko, ary nivaloarika ny tavako, ary noraketiko tao am-poko ny teny.*

28a- Mbola hamarinina ihany ny fisafotofotoan’i Daniela, satria amin’izao ambaratonga izao dia mbola tsy ampy hery ny porofo momba ny maha-Papaly an’i Roma; ny maha-izy azy dia mijanona ho "hypothese" izay efa tena maharesy lahatra tokoa, nefa mbola "hypothese". Fa ny Daniela 7 ihany no faharoa amin’ireo takela-paminaniana fito aseho ato amin’ity bokin’i Daniela ity. Ary efa hitantsika fa mitovy sy mifameno ny hafatra ampitaina ao amin'ny Dan. 2 sy 7. Ny takelaka vaovao tsirairay dia hitondra singa fanampiny ho antsika izay, ampifandraisina amin’ireo fianarana efa vita , dia hanamafy sy hanamafy orina ny hafatr’Andriamanitra izay hanjary hazava kokoa.

Mbola hohamafisina ny fiheverana fa ny “ *tandroka kely ” amin’ity toko faha-7 ity dia i Roma papaly*. Izany no hatao. Aoka anefa hotadidintsika sahady io fifandimbiasana ara-tantara mahakasika an’i Roma io, “ *ilay biby goavam-be faha-4 manana nify vy* ”. Izy io dia manondro ny Fanjakana Romanina arahin’ireo “ *tandroka folo* ” an’ireo fanjakana eoropeanina malalaka sy mahaleo tena izay nandimby azy, tamin’ny taona 538, ilay heverina ho “ *tandroka kely* ” papaly, io “ *mpanjaka hafa* ” io, izay nampietry ny “ *tandroka telo na mpanjaka telo* ”, ny Heruli, ny Vandals ary ny Ostrogoth teo anelanelan’ny 493 sy ny andininy faha-438.

Daniela 8

Dan 8:1 *Tamin'ny taona fahatelo nanjakan'i Beltesazara mpanjaka dia nisy fahitana niseho tamiko Daniela, afa-tsy ilay fahitana efa hitako tamin'ny voalohany.*

1a- Nandeha ny fotoana: 3 taona. Nahazo fahitana vaovao i Daniela. Amin'ity iray ity dia tsy misy afa-tsy biby roa izay fantatra mazava ao amin'ny andininy faha-20 sy 21 miaraka amin'ny *Mediana sy Persiana ary ny Grika* izay tao amin'ny fahitana teo aloha dia ny Fanjakana faha-2 sy faha-3 tamin'ny fifandimbiasana nambara mialoha. Rehefa mandeha ny fotoana, ao amin'ny fahitana, dia mihamiharihary kokoa ny biby mifanaraka amin'ny fombafomban'ny Hebreo. Dan.8 dia manolotra *ondrilahy sy osilahy* ; ny biby natao sorona tamin'ny *Andro Fanavotana* tamin'ny fombam-pivavahana jiosy. Hitantsika araka izany ny tandindon'ny ota eo amin'ny fanambanin'ny empira grika: *ny kibo sy ny fe varahina* ao Dan.2, *ny leoparda* an'i Dan.7 ary *ny osidin'i Dan.8* .

Dan 8:2 *Ary nony nahita izany fahitana izany aho, dia hitako fa tany amin'ny lapan'i Sosana tao amin'ny faritanin'i Elama aho; ary tao amin'ny fahitana aho dia teo amoron'ny ony Olay.*

2a- Tany Persia akaikin'ny Reniranon'i Karona i Daniela, dia ny Olay tamin'ny androny. Ny *renivohitra persianina* sy ny *renirano,* izay tandindon'ny vahoaka iray, dia manondro toerana ara-jeografika momba ny fahitana izay homen'Andriamanitra azy. Ireo hafatra ara-paminaniana àry dia manome angon-drakitra ara-jeografika sarobidy ao amin'io toko io, izay tsy hita ao amin'ny toko faha-2 sy faha-7.

Dan 8:3 *Ary natopiko ny masoko ka hitako fa, indro, nisy ondrilahy nitsangana teo amoron'ny ony, nanan-tandroka roa;*

3a- Ity andininy ity dia mamintina ny tantaran'i Persia izay asehon'io *ondrilahy io* izay manana *tandroka ny ambony indrindra* dia maneho azy io satria nanjakan'ny Mediana mpiara-dia taminy tamin'ny voalohany izy, ka nisondrotra teo amboniny tamin'ny farany tamin'ny fahatongavan'i Kyrosy Mpanjaka 2 Persiana, tamin'ny 539, ilay niara-belona farany tamin'i Daniela, araka ny Dan. 10:1. Saingy eto aho dia manondro olana momba ny daty marina, satria ireo mpahay tantara dia tsy miraharaha tanteraka ny fijoroana vavolombelona nanatri-maso nataon'i Daniela izay milaza, ao amin'ny Dan. 5:31, ny fandresen'i Dariosy mpanjaka Mediana an'i Babylona izay nandamina an'i Babylona ho satrapia 120 araka ny Dan.6:1. Tonga teo amin'ny fitondrana i Kyrosy taorian'ny nahafatesan'i Dariosy ka tsy tamin'ny 539 fa taty aoriana kely, na ny mifanohitra amin'izany aza, ny fandresen'i Dariosy dia nety ho nitranga talohan'ny daty - 539.

3b- Misy hafetsen'Andriamanitra miseho ato amin'ity andininy ity, amin'ny endrika entina ilazana tandroka kely sy lehibe. Izany dia manamafy fa ilay fitenenana hoe " *tandroka kely* ", izay ialana amim-pitandremana, dia mifikitra manokana sy manokana amin'ny maha-Romanina.

Dan 8:4 *Hitako ny ondrilahy namely miankandrefana sy mianavaratra ary mianatsimo; ary tsy nisy biby nahajanona teo anoloany, ary tsy nisy namonjy izay novonoiny; ary nanao izay sitrapony izy ka nahery.*

4a- Ny sarin'io andininy io dia mampiseho ny dingana nifanesy tamin'ny fandresen'ny Persianina izay nitarika azy ireo ho any amin'ny fanjakana, ny fitondran'ny mpanjakan'ny mpanjaka.

Tany *Andrefana* : Nanao fifanekena tamin'ny Kaldeanina sy ny Ejipsianina i Kyrosy II teo anelanelan'ny 549 sy 539.

Any *avaratra* : Resy tamin'ny taona 546 i Lydia an'ny Mpanjaka Croesus

Tany *atsimo* : resin'i Kyrosy i Babylona, nandimby an'i Dariosy mpanjaka Medianina taorian'ny 539 T.K.

4b- *ary tonga nahery izy*

Nahatratra ny *fahefan'ny emperora izy* izay nahatonga an'i Persa ho fanjakana voalohany nambaran'ny faminaniana ao amin'io toko faha-8 io. Io no fanjakana faharoa ao amin'ny fahitan'i Dan.2 sy Dan.7. Tamin'izany hery izany dia niitatra hatrany amin'ny Ranomasina Mediterane ny empira Persiana ary nanafika an'i Gresy izay nanakana azy io tamin'ny Marathon tamin'ny -490. Nitohy indray ny ady.

Dan 8:5 *Ary raha nijery fatratra aho, dia, indro, nisy osilahy avy tany andrefana ka nandeha nitety ny tany rehetra, nefa tsy nikasika azy; ary ilay osilahy nanana tandroka lehibe teo anelanelan'ny masony.*

5a- Ny andininy faha-21 dia milaza mazava tsara ny osy: *Ny osilahy dia ny mpanjakan'i Javana, Ny tandroka lehibe eo anelanelan'ny masony dia ny mpanjaka voalohany . Javan* ny ny anaran'i Gresy fahiny. Tsy niraharaha ireo mpanjaka Grika malemy ny Fanahy, dia nanangana ny fanambarany teo amin'ilay Grika mpandresy lehibe Alexander the Great.

5b- *indro, nisy osilahy avy tany andrefana*

Mbola omena ny famantarana ara-jeografika. Avy any Andrefana ilay osy, ka ny Empira Persianina no nalaina ho toerana fanondroana ara-jeografika.

5c- *ary nitety ny tany rehetra teo amboniny, nefa tsy nikasika azy*

Mitovy amin'ireo elatry ny vorona efatra an'ny leopardan'i Dana ilay hafatra. 7:6. Izy io dia manasongadina ny haingan'ny fandresen'io mpanjaka Makedoniana tanora io izay hanitatra ny fanjakany hatrany amin'ny Reniranon'i Indus ao anatin'ny folo taona.

5d- *io osy io dia nanana tandroka lehibe teo anelanelan'ny masony*

Ny maha-izy azy dia omena ao amin'ny andininy faha-21: *Ny tandroka lehibe eo anelanelan'ny masony dia ny mpanjaka voalohany. Io mpanjaka* io dia i Aleksandra Lehibe (543-523). Ny Fanahy dia manome azy ny endriky ny Unicorn, biby mahagaga angano. Noho izany dia manameloka ny fisainan'ny fiarahamonina grika tsy mety ritra izy izay namorona angano nampiharina tamin'ny fivavahana ary ny fanahiny dia namakivaky ny taonjato maro mandra-pahatongan'ny androntsika ao amin'ny Tandrefana Kristiana mamitaka. Endriky ny *fahotana izany* izay nohamafisin'ny sarin'osy , ilay biby nitana ny anjara asan'ny *fahotana* tamin'ny fombafomba masina fanao isan-taona amin'ny "Andron'ny Fanavotana" . Ny fanomboana ny Mesia tamin'ny Hazofijaliana nataon'i Jesosy tamin'ny fahatanterahan'Andriamanitra dia ny hampitsahatra an'io fombam-pivavahana io, tamin'ny alalan'ny fandravana ny tempoly sy ny firenena jiosy tamin'ny taona 70.

Dan 8:6 *Dia nankeo amin'ilay ondrilahy nanana tandroka roa izy, izay efa hitako nitsangana teo amoron'ny ony, ka namely azy tamin'ny fahatezerany.*

6a- Aleksandra Lehibe dia nanomboka nanafika ny Persiana izay i Dariosy III no mpanjakany. Resy tao Issus ity farany, nandositra namela ny tsipìkany sy ny ampingany ary ny akanjony izy, ary ny vadiny sy ny mpandova azy, tamin'ny -333. Hovonoin'ny andriana roa lahy izy tatỳ aoriana.

6b- *ary izy nihazakazaka taminy tamin'ny fahatezerany rehetra*

Ara - tantara io fahatezerana io. Nialohavan’ny fifanakalozam-barotra teo amin’i Dariosy sy Aleksandra izany: “Talohan’ny nihaonan’i Aleksandra tamin’i Dariosy, dia nandefa fanomezana ho azy ny mpanjaka persianina mba hanasongadinana ny toerana misy azy ireo amin’ny maha-mpanjaka sy zaza azy – mbola andriana tanora i Aleksandra tamin’izany fotoana izany (Sampana I, andalana faha-89) . singa: ny baolina dia mba hanohizany milalao tahaka ny zaza, ny lamboridy hampianarana azy hifehy tena, ny karavasy hanitsiana azy ary ny volamena dia maneho ny hetra tsy maintsy aloa amin'ny emperora persianina.
Tsy mampiseho fahatezerana i Aleksandra, na dia natahotra aza ireo iraka. Nangataka azy ireo kosa izy mba hiarahaba an’i Dariosy noho ny hafetsifetsenany. I Dariosy, hoy izy, dia mahalala ny ho avy, satria nomeny bala an’i Aleksandra izay maneho ny fandreseny izao tontolo izao amin’ny hoavy, ny lamboridy dia midika fa hanaiky azy ny rehetra, ny karavasy dia ny hanasazy izay sahy mijoro hanohitra azy, ary ny volamena dia manondro ny hetra ho azony avy amin’ny olom-peheziny rehetra. Tsipiriany ara-paminaniana: Nanana soavaly i Aleksandra izay nomeny anarana hoe "Bucephalus", izay midika hoe "loha" miaraka amin'ny prefix fanampiny. Amin'ny adiny rehetra, dia ho eo amin'ny "lohan'ny" miaramilany izy, fitaovam-piadiana eny an-tanany. Ary mandritra ny “folo taona”, dia ho lasa “lohan’ny” mpitondra eo amin’izao tontolo izao, voaresaka ao amin’ilay faminaniana. Ny lazany dia hampiroborobo ny kolontsaina grika sy ny ***fahotana*** izay manala baraka azy.
Dan 8:7 *Ary hitako fa nanatona ny ondrilahy izy, dia tezitra taminy, dia namely ny ondrilahy izy ka nanapaka ny tandrony roa, nefa ny ondrilahy tsy nahatohitra azy;*
7a- Ny ady nataon’i Aleksandra Lehibe: tamin’ny – 333, tao Issus, dia resy ny tobin’ny Persianina.
Dan 8:8 *Nahery indrindra ilay osilahy; fa nony nahery izy, dia tapaka ny tandrony lehibe, ary nisy tandroka efatra nipoitra ho solon’izany ho amin’ny rivotra efatry ny lanitra.*
8a- *tapaka ny tandrony lehibe*
Tamin’ny 323, ilay mpanjaka tanora (– 356 – 323) dia maty tsy nandova teo amin’ny faha-32 taonany, tany Babylona.
8b- *Nisy tandroka efatra lehibe nitsangana teo amin’ny fitoerany, teo amin’ny rivotra efatry ny lanitra.*
Ny jeneraly nisolo ny mpanjaka maty dia ny Diadochi. Folo izy ireo tamin'ny nahafatesan'i Aleksandra ary niady nandritra ny 20 taona ka hatramin'ny faran'ny 20 taona dia efatra ihany no tafita velona. Samy nanangana tarana-mpanjaka tao amin’ny tany nanjakany izy ireo. Ny lehibe indrindra dia i Séleucus, fantatra amin’ny anarana hoe Nicator, izay nanorina ny tarana-mpanjaka “Seleucid” izay nitondra ny fanjakan’i Syria. Ny faharoa dia i Ptolemaios Lagos, izay nanangana ny tarana-mpanjaka "Lagid" izay nitondra an'i Ejipta. Ny fahatelo dia i Cassandros izay nitondra an’i Gresy, ary ny fahefatra dia i Lysimachus (anarana latina) izay nitondra an’i Thrace.
Mitohy ny hafatra ara-paminaniana mifototra amin'ny jeografia. Ireo teboka kardinaly efatra amin'ny rivotra efatry ny lanitra dia manamarina ny maha-izy azy ireo firenena misy ireo mpiady voakasik'izany.

Ny fiverenan'i Roma, ilay *tandroka kely*

Dan 8:9 Ary nisy tandroka kely *nipoitra avy tamin'ny anankiray tamin'ireo , dia nihalehibe sy nihalehibe nianatsimo sy niantsinanana ary nankany amin'ny tany be voninahitra.*

9a- Ny lafiny amin'io andininy io dia mamaritra ny fanitarana ny fanjakana iray izay ho lasa fanjakana manjaka. Ankehitriny, ao amin'ny lesona teo aloha sy ny tantaran'izao tontolo izao, ny fanjakana nandimby an'i Gresy dia i Roma. Vao mainka manamarina izany famantarana izany ny teny hoe "tandroka kely" izay tamin'ity indray mitoraka ity, mifanohitra amin'izay natao ho an'ilay tandroka medianina fohy kokoa, voatonona mazava tsara. Izany dia ahafahantsika milaza fa io "tandroka kely" io dia maneho, ao anatin'izany toe-javatra izany, ny Roma repoblikana mitombo. Satria, miditra an-tsehatra mankany amin'ny Atsinanana, amin'ny maha-polisy eran-tany azy, matetika satria izy no antsoina handamina ny fifandirana eo an-toerana eo amin'ny mpifanandrina. Ary izany no antony marina manamarina ity sary manaraka ity.

9b- Nisy ***tandroka kely*** *nivoaka avy tamin'ny anankiray tamin'izy ireo*

I Gresy no nanjaka teo aloha, ary avy any Gresy i Roma no nanjaka tao amin'io faritra atsinanana misy an'i Israely io; Gresy, iray amin'ireo tandroka efatra.

9c- *izay miitatra be mianatsimo, miantsinanana, ary mankamin'ny firenena tsara tarehy indrindra.*

nankany atsimo aloha ny fitomboan'ny Romanina . Manamafy izany ny tantara, satria niditra tao amin'ny Adin'i Punic tamin'i Carthage, Tunis ankehitriny, i Roma, tany amin'ny 250 T.K.

Ny dingana manaraka amin'ny fanitarana dia nitodika ***tany atsinanana*** , niditra tao amin'ny ***iray amin'ireo tandroka efatra*** : Gresy, manodidina ny 200 talohan'i JK. Nantsoin'ny Ligy Aetolian Grika tao izy io mba hanohana azy hanohitra ny Ligy Achaean (Aetolia manohitra an'i Achaea). Indray mandeha teo amin'ny tany grika, dia tsy hiala tao intsony ny tafika romanina, ary ho lasa zanatany romanina i Gresy manontolo nanomboka tamin'ny 160 tal.

Avy any Gresy, dia nanohy ny fanitarana i Roma tamin'ny fanitsahana an-tongotra tany Palestina sy Jodia, izay tamin'ny 63 tal. Io Jodia io no tondroin'ny Fanahy amin'ny alalan'ity teny mahafinaritra ity: ***Ny tany tsara tarehy indrindra*** , teny voatonona ao amin'ny Dan. 11:16 sy 42, ary Ezek. 20:6 sy 15.

Nohamafisina ny petra-kevitra, ny " *tandroka kely* " dia i Roma

Amin'ity indray mitoraka ity, tsy misy isalasalana intsony, ny fitondran'ny papa Dan. 7 dia tsy misaron-tava, ary noho izany, mitsambikina mandritra ireo taonjato tsy misy ilana azy, ny Fanahy dia mitarika antsika ho amin'ny ora mampalahelo, rehefa nilaozan'ny emperora i Roma, dia nanohy ny fitondrany indray teo ambanin'ny endrika ara-pivavahana tamin'ny fisehoan'ny Kristiana izay nanehoany ny fihetsika asehon'ireo tandindona ao amin'ny andininy faha-10 manaraka ***ireto*** . 7.

Manenjika ny olo-masina i Roma Imperial ary avy eo i Roma Papal

Vakiteny roa misesy ho an'ity andininy tokana ity

Dan 8:10 *Ary niakatra hatramin'ny maro be eny amin'ny lanitra izy, ary nazerany ho amin'ny tany ny sasany tamin'ny maro be sy ny kintana, dia nanosihosy azy.*

10a- *Nitsangana ho amin'ny tafiky ny lanitra izy*

Amin'ny fitenenana hoe " *izy* ", ny Fanahy dia mitazona an'i Roma ho lasibatra, araka ny filaharan'ny filaharan'izy io, araka ny filaharan'ny fitondram-panjakana isan-karazany resahiny ao amin'ny Apok. 17:10 , dia tonga tao amin'ny empira i Roma tamin'ny fitondran'i Octavian, mpanjaka romanina, antsoina hoe Aogosto. Ary tamin' ny fotoany no naterak' i Jesoa Kristy tamin' ny Fanahy, tao amin' ny vatana mbola virijiny an' i Maria, vadin' i Josefa tanora; samy voafidy noho ny antony tokana maha-taranaka an'i Davida Mpanjaka. Taorian'ny nahafatesany, rehefa nitsangana tamin'ny maty irery araka ny nambarany i Jesosy, dia nankininy tamin'ny apostoliny sy ny mpianany ny asa fitoriana ny vaovao tsaran'ny famonjena (ny Filazantsara) mba hahatonga ny olona ho voafidy manerana ny tany. Tamin'izany fotoana izany, i Roma dia nifanandrina tamin'ny fahalemem-panahy kristiana sy ny fandriampahalemana; izy amin'ny andraikitry ny mpivaro-kena, ny mpianatr'i Kristy amin'ny an'ny zanak'ondry vonoina. Noho ny fandatsahan-dra be dia be maty maritiora, dia niely eran'izao tontolo izao ny finoana kristiana, indrindra fa tao amin'ny renivohitry ny empira, dia i Roma. Nitsangana hanohitra ny Kristianina i Roma emperora nanenjika. Eo amin'ny andininy faha-10 dia mifanindry ny hetsika roa nataon'i Roma. Ny voalohany dia mahakasika ny imperial ary ny faharoa dia ny papa.

Ao amin'ny fitondran'ny imperial dia efa azontsika atao ny manondro azy ireo hetsika voalaza:

Niakatra ho amin'ny tafiky ny lanitra izy : nifanandrina tamin'ny Kristianina. Ao ambadik'io teny an'ohatra io, *ny tafiky ny lanitra* , dia ilay Kristianina voafidy araka izay efa nanononan'i Jesosy ny anaran'ireo mahatoky azy: *olom-pirenen'ny fanjakan'ny lanitra* . Ambonin'izany, ny Dan.12:3 dia mampitaha ny tena *masina* amin'ny *kintana* izay *taranak'i* Abrahama ao amin'ny Gen. 15:5. Ao amin'ny vakiteny voalohany, ny fahasahiana maritiora ny zanakalahy sy ny zanakavavin'Andriamanitra dia efa mahaforona an'i Roma mpanompo sampy ho fihetsika miavonavona sy fisandratana tsy mendrika sy tsy ara-drariny . Ao amin'ny vakiteny faharoa, ny fitakian'ny evekan'i Roma ho Papa ny Iray Voafidin'i Jesosy Kristy nanomboka tamin'ny taona 538 dia fihetsika miavonavona ihany koa, ary vao mainka fanandratana tsy mendrika sy tsy ara-drariny .

Nataony ho lavo amin'ny tany ny isan'ny tafika, ary ny kintana nohitsakitsahiny : Enjehiny sy vonoiny ho faty izy mba hanelingelina ny mponina ao amin'ny kianjany. Ny mpanenjika indrindra indrindra dia i Néron, Domitien ary Dioclétien, ilay mpanenjika ofisialy farany teo anelanelan'ny taona 303 sy 313. Ao amin'ny vakiteny voalohany, io vanim-potoana manaitra io dia voarakitra ao amin'ny Apok. 2 eo ambanin'ny anarana an'ohatra hoe " *Efesus* ", ilay fotoana nandraisan'i Jaona ny Fanambarana avy amin'Andriamanitra antsoina hoe "Apokalipsy" sy " *Smyrna* ". Ao amin'ny vakiteny faharoa, izay nomena an'i Roma papaly, ireo fihetsika ireo dia napetraka ao amin'ny Apok. 2 ao anatin'ny vanim-potoana antsoina hoe " *Pergamosy* " na, firaisankina voahitsakitsaka na

mijangajanga ary "Tiatira" na, fahavetavetana sy fahafatesana. Tamin'ny fitenenana hoe, *ary nohitsakitsahiny izy ireo,* dia nataon'ny Fanahy ho an'ireo Rôma roa ireo karazana fihetsika feno fandatsahan-dra. Ilay matoanteny hoe *voahitsakitsaka* sy ny fiteniny hoe *voahitsakitsaka* dia hita fa nantsoina hoe Roma mpanompo sampy ao amin'ny Dan. 7:19. Fa ny fanitsakitsahana *dia* hitohy hatramin'ny faran'ny *marainan'ny 2300 hariva* amin'ny andininy faha-14 amin'ity toko faha-8 ity araka ny voalazan'ny andininy faha-13 manao hoe: *Mandra-pahoviana ny fahamasinana sy ny tafika* ***hohitsakitsahina*** *?* Tanteraka tamin'ny fotoan'ny vanim-potoanan'ny Kristiana izany hetsika izany ary noho izany dia tsy maintsy ataontsika ho an'i Roma papaly sy ireo mpanohana azy ny mpanjaka; izay manamafy ny tantara. Andeha hojerentsika anefa ny fahasamihafana lehibe iray. *Mampidina* ara-bakiteny fotsiny ny olo-masin'i Jesosy Kristy i Roma mpanompo sampy , fa i Roma papaly kosa, amin'ny alalan'ny fampianarany ara-pivavahana diso, dia mampietry azy ireo *ara* -panahy, alohan'ny hanenjika azy ireo ara-bakiteny.

Ny fanenjehana tsindraindray dia nitohy tamin'ny fifandimbiasan'ny fandriampahalemana mandra-pahatongan'ny Emperora Constantin I ' izay namarana ny fanenjehana ny Kristianina tamin'ny alalan'ny Didin'i Milan, renivohitra romana, tamin'ny taona 313, izay mifarana ny fe-potoan'ny " *folo taona* " fanenjehana izay mampiavaka ny vanim-potoanan'i " *Smyrna* " ao amin'ny Apok. 2:8. Amin'izany fiadanana izany dia tsy hahazo na inona na inona ny finoana kristiana, ary Andriamanitra mihitsy no ho very be. Satria raha tsy misy sakana amin'ny fanenjehana, dia mitombo sy mihamaro manerana ny fanjakana ny fanoloran-tenan'ireo tsy niova fo ho amin'izany finoana vaovao izany, ary indrindra tany Roma izay nandriaka indrindra ny ran'ireo maritiora.

Noho izany dia amin'io vanim-potoana io no azontsika apetaka ny fiandohan'ny famakiana faharoa an'ity andininy ity. Ilay nahatonga an'i Roma ho Kristianina tamin'ny fankatoavana ny baikon'ny Emperora Constantin izay, tamin'ny 321, dia vao avy nanao didy izay mandidy ny hanovana ny andro fitsaharana isan-kerinandro: ny Sabata andro fahafito dia nosoloina ny andro voalohany amin'ny herinandro; tamin'izany fotoana izany, natolotry ny mpanompo sampy ho amin'ny fanompoam-pivavahana amin'ilay andriamanitra " masoandro tsy resy hajaina ". Ity hetsika ity dia matotra toy ny *fisotroana ny fanaka volamenan'ny tempoly* , fa amin'ity indray mitoraka ity, dia tsy hihetsika Andriamanitra, dia ampy ny ora fitsarana farany. Amin'ny andro fitsaharana vaovao, i Roma dia hanitatra ny foto-pampianarana Kristiana manerana ny empira, ary ny fahefana eo an-toerana, ny evekan'i Roma dia hahazo laza sy fanohanana, mandra-pahatongan'ny fanandratana fara tampony ny anaram-boninahitra papaly nomena azy tamin'ny didy, tamin'ny 533, avy amin'ny emperora Byzantine Justinien I. [Ilaina] ny miandry ny fandroahana ny fitondran'i Ostrogoth, izay fahavalon'ny fitondrany voalohany. seza papaly, tany Roma, tao amin'ny Lapan'i Laterana naorina teo amin'ny Tendrombohitra Caelian. Ny daty 538 sy ny fahatongavan'ny papa voalohany dia manamarika ny fahatanterahan'ireo asa voalaza ao amin'ny andininy faha-11 manaraka. Fa izany koa no fiandohan'ny 1260 andro-taona nanjakan'ny papa sy izay rehetra

mahakasika azy ireo ary nambara ao amin’ny Dan.7. Fitondrana mitohy izay *hanitsahana indray ny olo-masina* , fa tamin’ity indray mitoraka ity, noho ny fitondrana ara-pivavahana papaly romanina sy ny mpanohana azy, ny mpanjaka ary ny haavony... amin’ny anaran’i Kristy.

Hetsika manokana nataon’ny Papa tamin’ny taona 538

Dan 8:11 *Ary nanandra-tena ho amin'ny komandin'ny miaramila izy ka nanaisotra ny* ~~***fanatitra***~~ *tsy tapaka taminy, ary nandrava* ~~*ny fitoerana*~~ *sy ny fanorenan'ny fitoerany masina.*

11a- *Nitsangana teo amin'ny lohan'ny tafika izy*

Io lohan’ny tafika io dia i Jesosy Kristy araka ny lojika sy ara-baiboly, araka ny Efes. 5:23: *fa ny lahy no lohan'ny vavy,* ***dia tahaka an'i Kristy koa no Lohan'ny fiangonana*** *, dia ny tenany, ary Izy no Mpamonjy. Voafidy tsara* ilay matoanteny hoe “ *nitsangana izy* ”, satria tany an-danitra i Jesosy tamin’ny 538, raha teto an-tany ny Papa. Tsy takatry ny sainy ny lanitra fa " *nitsangana izy* " tamin'ny fanaovana izay hinoan'ny olona fa izy no hisolo azy eto an-tany. Avy any an-danitra, i Jesosy dia tsy manana fahafahana hiala amin’ny fandrika napetraky ny devoly ho an’ny olona. Ary koa, nahoana izy no hanao izany, nefa ny tenany ihany no manolotra azy ireo ho ao anatin'io fandrika io sy ny ozona rehetra? Fa efa novakintsika ao amin'ny Dan. 7:25, “ *Hatolotra eo an-tanany ny olona masina mandritra ny fetr’andro, indroa (indroa) sy tapany* ”; Ninia nanafaka azy ireo Andriamanitra Kristy, noho ny fiovan’ny *andro sy ny lalàna niova* . Ny lalàna novain’i Constantin tamin’ny taona 321 momba ny Sabata, mazava ho azy, fa ambonin’izany rehetra izany, *dia novan’ny papisma romana ny lalàna* , taorian’ny taona 538 izay misy, tsy ny Sabata ihany no voa sy voatafika, fa ny lalàna iray manontolo no novolavolaina tamin’ny dikan-teny romana.

11b- *nanaisotra ny* ~~***fanatitra***~~ *mandrakizay taminy*

Marihiko ny tsy fisian’ny teny hoe sorona ao amin’ny soratra hebreo tany am-boalohany. Izany hoe, ny fisiany dia manondro ny tontolon'ny fanekena taloha, saingy tsy izany no izy, araka ny nasehoko azy. Teo ambanin’ny fanekena vaovao, dia nitsahatra *ny sorona sy ny fanatitra* , ny fahafatesan’i Kristy, *teo antenatenan’ny herinandro* voalaza ao amin’ny Dan. 9:27, rehefa nanao ireo fombafomba ireo ho zava-poana. Kanefa, nisy zavatra tavela tao amin’ilay fanekena taloha: ny fanompoana nataon’ny mpisoronabe sy ny mpanelanelana ho an’ny fahotan’ny olona izay naminany koa ny fanompoana any an-danitra izay nataon’i Jesosy ho tombontsoan’ny olom-boafidiny tokana navotan’ny rany hatramin’ny nitsanganany tamin’ny maty. Niakatra tany an-danitra i Kristy, inona no sisa tsy maintsy hesorina aminy? Ny asan’ny mpisorona, izany hoe, ny anjara asany manokana amin’ny maha-mpanelanelana ny fahotan’ny olom-boafidiny. Eny tokoa, nanomboka tamin’ny taona 538, ny fananganana ny lohan’ny Fiangonan’i Kristy teto an-tany, tany Roma, dia nahatonga ny fanompoan’i Jesosy tany an-danitra ho zava-poana sy tsy misy ilana azy. Tsy mandalo ao aminy intsony ny vavaka, ary ny mpanota dia mitoetra ho mpitondra ny fahotany sy ny helony amin’Andriamanitra. Heb. 7:23 dia manamafy izany famakafakana izany, manao hoe: " *Fa Izy kosa, satria maharitra mandrakizay, dia manana fisoronana tsy miova* ." Ny fiovan’ny mpitondra eto an-tany dia manamarina ny vokatra

maharikoriko entin'ity Kristianisma tsy misy an'i Kristy ity; voankazo nambaran'Andriamanitra tamin'i Daniela. Nahoana ny Kristianina no niharan'io ozona mahatsiravina io? Ity andiniy 12 manaraka ity dia hanome ny valiny: *noho ny fahotana* .

Ny famantarana ny mandrakizay izay vao natao dia ho fototry ny kajy mampiasa ny faharetan'ny 1290 sy 1335 andro-taona izay hatolotra ao amin'ny Dan. 12:11 sy 12; ny fototra naorina dia ny daty 538, fotoana nangalatra ny fisoronana *mandrakizay* ny lohan'ny papa teto an-tany.

11c- *ary nandrava ~~ny fitoeran'ny~~ fitoerany masina*

Noho ny teny manodidina ny fifanekena vaovao, eo anelanelan'ireo hevitra roa mety ho dikan'ny teny hebreo hoe "mecon" nadika hoe "toerana", dia nohazoniko ny dikan'ilay hoe "fototra" izay tena ara-dalàna sy mifanaraka kokoa amin'ny toe-javatra nisy tamin'ny vanim-potoana kristiana nokendren'ny faminaniana.

resahina matetika ny *fitoerana masina* , izay mety hampisafotofoto. Na izany aza, dia azo atao ny tsy ho voafitaka amin'ny matoanteny izay manamarika ny asa izay atao ao amin'ny *fitoerana masina* .

Eto amin'ny Dan.7:11: *noravan'ny* papa ny fotony.

Ao amin'ny Dan.11:30: nozimbazimbain'ny *mpanjaka* Grika Antiokosa 4 Epifana, mpanenjika ny Jiosy tamin'ny – 168.

Ao amin'ny Dan.8:14 sy Dan.9:26 dia tsy resaka ~~*fitoerana masina izany*~~ fa resaka *fahamasinana* . Ny teny hebreo hoe "qodesh" dia adika amin'ny fomba diso amin'ny fandikan-teny rehetra amin'ny dikan-teny mahazatra indrindra. Tsy niova anefa ny soratra hebreo tany am-boalohany mba hanaporofoana ny fahamarinana tany am-boalohany.

Marihina fa ny teny hoe " *fitoerana masina* " dia manondro manokana ny toerana misy an'Andriamanitra. Koa satria nitsangana tamin'ny maty i Jesosy ary niakatra tany an-danitra, dia tsy misy *fitoerana masina intsony eto an-tany* . *Ny fandravana ny fototry ny fitoerany masina* àry dia midika fa manimba ny foto-pampianarana momba ny fanompoany any an-danitra, izay mampiseho ny fepetra rehetra momba ny famonjena. Eny tokoa, rehefa vita batisa ny olona voantso, dia tsy maintsy afaka mandray soa avy amin'ny fankasitrahan'i Jesosy Kristy, izay mitsara ny finoany amin'ny asany sy manaiky na tsy mamela ny fahotany amin'ny anaran'ny sorona nataony. Ny batisa dia manamarika ny fiandohan'ny traikefa niainana teo ambanin'ny fitsaran'Andriamanitra marina fa tsy ny fiafaran'izany. Midika izany fa rehefa tapaka ny fifandraisana mivantana eo amin'ny olom-boafidy eto an-tany sy ny mpanelanelana azy any an-danitra, dia tsy azo atao intsony ny famonjena, ary tapaka ny fanekena masina. Tantara ara-panahy mahatsiravina tsy noraharahian'ny vahoaka voafitaka sy voafitaka nanomboka tamin'ny 7 martsa 321 sy ny taona 538 izay nesorin'ny Papa ny fisoronana *mandrakizay an'i Jesosy Kristy ho tombontsoany manokana. Ny fandrodanana ny fototry ny fitoerany masina* dia midika koa fa ireo apostoly 12 misolo tena ny fototra na fototry ny Iray voafidy, dia ny trano ara-panahy, fampianarana kristiana sandoka izay manamarina sy manara-dalàna ny fahotana amin'ny lalàn'Andriamanitra; zavatra izay tsy ho nataon'ny apostoly.

Dan 8:12 *Ary ny miaramila dia natolotra niaraka tamin'ny fanatitra isan'andro noho ny ota; Nazeran'ny tandroka tamin'ny tany ny fahamarinana, ka nambinina tamin'izay nataony izy.*

12a- *Ny tafika dia nafahana tamin'ny sorona mandrakizay*

Amin'ny fiteny an'ohatra kokoa io teny io dia mitovy hevitra amin'ny Dan.7:25: *ny tafika dia nafahana* ... Fa eto ny Fanahy dia manampy *ny mandrakizay*

12b - *noho ny fahotana*

Izany hoe, araka ny 1 Jaona 3:4, noho ny fandikana ny *lalàna novana* ao amin'ny Dan.7:25. Fa Jaona nilaza sy nanoratra hoe: *Izay manota no mandika ny lalàna, ary ny ota no fandikana ny lalàna* . Io fandikan-dalàna io dia nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, ary mahakasika indrindra ny fialana amin'ny Sabata masin'Andriamanitra; ny Sabata ***izay nohamasininy*** , hatramin'ny nahariana izao tontolo izao, amin'ny " ***andro fahafito*** " tokana sady maharitra mandrakizay.

12c- *ny tandroka dia nanipy ny fahamarinana tamin'ny tany*

Ny fahamarinana indray dia teny ara-panahy izay manondro ny lalàna araka ny Salamo 119:142-151: *Fahamarinana ny lalànao… fahamarinana ny didinao rehetra* .

12d- *ary mahomby amin'ny asany*

Raha efa nanambara izany mialoha ny Fanahin'ilay Andriamanitra Mpamorona, dia aza gaga raha tsy niraharaha an'io fitaka io, ilay fitaka ara-panahy lehibe indrindra teo amin'ny tantaran'ny olombelona manontolo; fa ny tena lehibe indrindra amin'ny voka-dratsin'izany dia ny fahaverezan'ny fanahin'olombelona ho an'Andriamanitra. Ny andininy faha-24 dia hanamafy hoe: *hitombo ny heriny, fa tsy amin'ny herin'ny tenany; hanao fanimbana tsy mampino izy,* ***hahomby amin'ny orinasany*** *, handringana ny mahery sy ny vahoakan'ny olo-masina.*

Fiomanana ho amin'ny Fanamasinana

Ao amin'ireo lesona omen'ny fombafomba ara-pivavahana ao amin'ny fanekena taloha, dia miseho lalandava io lohahevitra fanomanana ny fanamasinana io. Voalohany, teo anelanelan'ny fotoana nanandevozana sy ny fidirana tao Kanana, dia nilaina ny fankalazana ny Paska mba hanamasinana ny vahoaka izay hotarihin'Andriamanitra ho any amin'ny taniny, dia ny Isiraely, ilay tany nampanantenaina. Raha ny marina, dia naharitra 40 taona ny fitsapana ny fanadiovana sy ny fanamasinana vao ho tanteraka ny fidirana tao Kanana.

Toy izany koa, momba ny Sabata voamarika amin'ny andro fahafito manomboka amin'ny filentehan'ny masoandro ka hatramin'ny filentehan'ny masoandro, dia nilaina ny fotoana fiomanana mialoha. Nitaky fanasan-tena sy fisoloana akanjo ny enina andro nanaovana asa tsy masina, ary nampiharina tamin'ny mpisorona koa ireo zavatra ireo mba hahafahany miditra ao amin'ny toerana masina ao amin'ny tempoly mba hanao ny fanompoany ara-pivavahana, tsy misy atahorana ny ainy.

Ny herinandro fahariana maharitra fito andro sy 24 ora dia modely amin'ny fito arivo taona amin'ny drafitry ny famonjen'Andriamanitra. Ny enina andro voalohany àry dia maneho ny enina arivo taona voalohany izay

nifidianan'Andriamanitra ny olom-boafidiny. Ary ny arivo taona fahafito sy farany dia ny Sabata lehibe izay hifalian'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny, izay tafavory any an-danitra, amin'ny fitsaharana marina sy tanteraka. Maty vetivety avokoa ny mpanota; afa-tsy i Satana, izay mitoetra mitoka-monina eo amin'ny tany tsy misy mponina mandritra io "arivo taona" voalaza ao amin'ny Apok. 20. Alohan'ny hidirana ao amin'ny "lanitra", dia tsy maintsy diovina sy hohamasinina ny olom-boafidy. Ny fanadiovana dia mifototra amin'ny finoana ny sorona an-tsitrapo nataon'i Kristy, fa ny fanamasinana dia azo amin'ny alalan'ny fanampiany aorian'ny batisa, satria ny fanadiovana dia isaina, izany hoe azo mialoha amin'ny anaran'ny foto-pinoana iray, fa ny fanamasinana dia ny voa azo amin'ny fanahiny manontolo amin'ny alalan'ny olom-boafidy amin'ny alalan'ny fiaraha-miasa marina amin'ilay Andriamanitra velona Jesosy Kristy. Ny ady ataony amin'ny tenany, amin'ny toetra ratsiny, mba hanoherana ny fahotana no ahazoana izany.

Ny Daniela 9:25 dia hampianatra antsika fa Jesosy Kristy dia tonga mba ho faty teo amin'ny hazo fijaliana mba hahazoany amin'ny olom-boafidiny tsy hanota intsony, satria tonga Izy ***mba hanafoana ny fahotana*** . Izao vao hitantsika eo amin'ny andininy faha-12, dia natolotra ho amin'ny fitondrana jadona papa noho ny fahotana ilay Kristianina voafidy. Noho izany dia ilaina ny fanadiovana mba hahazoana fahamasinana, *izay tsy misy olona hahita an'Andriamanitra* araka ny voasoratra ao amin'ny Heb.12:14: *Miezaha mitady fihavanana amin'ny olona rehetra, ary fahamasinana, fa izay tsy manam-pahamasinana dia tsy hahita ny Tompo* .

Nampiharina tamin'ny 2000 taona tamin'ny vanim-potoan'ny Kristiana nanomboka tamin'ny nahafatesan'i Jesosy Kristy ka hatramin'ny fiverenany tamin'ny 2030, io fotoana fanomanana sy fanamasinana io dia haseho ao amin'ny andininy faha-13 sy faha-14 manaraka. an'i Roma papaly. Tiako ny manamarika fa ny asan'ny Fanavaozana, izay nanomboka tamin'ny taonjato faha-13 , dia tsy nahatanteraka ny fanadiovana sy ny fanamasinana notakiana tamin'ny fahamarinana rehetra tamin'ny alalan'ilay Andriamanitra intelo masina sy madio tanteraka, ilay Andriamanitra Mpamonjy.

Dan 8:13 *Nandre olona masina niteny aho; ary hoy ny olona masina iray tamin'ilay niteny hoe: Mandra-pahoviana ny fahitana ny amin'ny ~~fanatitra isan'andro~~ sy ny amin'ny ota mahafoana? Mandra-pahoviana no hanitsakitsaka ny fitoerana masina sy ny tafika?*

13a- *Nandre olo-masina niteny aho; ary hoy ny olona masina iray tamin'ilay niteny*

Ny tena *olo-masina ihany* no mahafantatra ny ota nolovaina tany Roma. Ho hitantsika indray izy ireo ao amin'ilay fahitana aseho ao amin'ny Dan. 12.

13b- *Mandra-pahoviana no ho tanteraka ilay fahitana?*

Mangataka daty hanamarika ny fiafaran'ny fahavetavetana romana ny olo-masina.

13c- *momba ny ~~sorona~~ mandrakizay*

Mangataka daty hanamarihana ny fiverenan'ny fisoronana ***mandrakizay*** amin'ny alalan'i Kristy ny olo-masina.

13d- *ary amin'ny **fahotana manimba** ?*

Mangataka daty hanamarihana ny fiverenan'ny Sabata andro fahafito ny olo-masina, izay voasazy noho ny fandravana sy ny ady Romana ny fandikan-dalàna; ary ho an'ireo mpandika azy, dia haharitra hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao izany famaizana izany.

13- *Mandra-pahoviana no hanosihosy ny fitoerana masina sy ny tafika?*

Mangataka daty hanamarika ny fiafaran'ny **fanenjehana nataon'ny papa** azy ireo ny olo-masina, dia ireo olo-masina nofidin'Andriamanitra.

Dan 8:14 *Ary hoy izy tamiko: Telon-jato amby roa arivo andro; ary rehefa afaka izany, dia hodiovina ny fitoerana masina.*

14a- Nanomboka tamin'ny 1991, Andriamanitra dia nitarika ny fianarako ho amin'io andininy voadika diso io. Ity ny tena fandikana ny soratra hebreo.

Ary hoy izy tamiko: Mandra-pahatongan'ny hariva sy ny maraina dia ho masina ny telon-jato amby roa arivo.

Araka ny hitanao, ny fe-potoan'ny 2300 hariva sy maraina dia mikendry ny **fanamasinana** ny olom-boafidy nofidin'Andriamanitra manomboka amin'ny daty izay hofaritana amin'io fe-potoana io. Ny fahamarinana mandrakizay azo amin'ny batisa mandra-pahatongan'izany dia mampametra-panontaniana. Ny fitakian'Andriamanitra masina intelo, ao amin'ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina, dia niova ary nohamafisin'ny filan'ny olom-boafidy tsy hanota intsony amin'ny Sabata, na amin'izay mety ho ôrdônansy hafa avy amin'ny vavan'Andriamanitra. Naverina tamin'ny laoniny araka izany ny *lalana tery* mitondra famonjena izay nampianarin'i Jesosy. Ary ny modelin'ny olom-boafidy aseho ao amin'i ***Noa sy Daniela ary Joba*** dia manamarina ny olom-boafidy an-tapitrisany noho ireo lavo folo lavitrisa tamin'ny fitsarana farany an'i Dan. 7:10.

Dan 8:15 *Ary raha nahita izany fahitana izany izaho Daniela ka nitady hahazo izany, dia, indro, nisy niseho ho lehilahy nitsangana teo anatrehako.*

15a- Raha araka ny lojika dia tian'i Daniela hahazo ny hevitr'ilay fahitana ary izany no hahazoany izany ao amin'ny Dan.10:12, izay hamarinin'Andriamanitra, nefa tsy ho azony tanteraka ny faniriany, araka ny asehon'ny valintenin'Andriamanitra ao amin'ny Dan.12:9: *Ary hoy izy: Mandehana, ry Daniela, fa ireo teny ireo dia voahidy sy voaisy tombo-kase **mandra-pihavin'ny andro farany*** .

Dan 8:16 *Ary nandre feon'olona teo afovoan'i Olay aho, dia niantso izy ka nanao hoe: Ry Gabriela, ambarao aminy ny fahitana.*

16a- Ny sarin'i Jesoa Kristy teo afovoan'ny Olay dia niandry ny lesona nomena tao amin'ny fahitan'i Dan. 12. Ny anjely Gabriela, mpanompo akaiky an'i Kristy, no nasaina nanazava ny hevitry ny fahitana manontolo hatramin'ny voalohany. Aoka àry isika hanaraka amim-pitandremana ny fanazavana fanampiny haseho ao amin'ireo andininy manaraka.

Dan 8:17 *Ary mby teo akaikin'ilay nitoerako izy; ary nony mby akaiky izy, dia raiki-tahotra aho ka lavo niankohoka. Ary hoy Izy tamiko: Tandremo, ry zanak'olona, fa ny fahitana dia ny amin'ny andro farany.*

17a- Ny fahitan'ny zavaboary any an-danitra dia hisy fiantraikany hatrany amin'ny olombelona nofo. Aoka anefa isika hihaino tsara rehefa manasa antsika izy. Hanomboka amin'ny fiafaran'ny fahitana manontolo ny fotoan'ny farany.

Dan 8:18 *Ary raha niteny tamiko Izy, dia nandry teo amin'ny tavako aho ka renoky ny torimaso;*

18a- Ao amin'io traikefa io, Andriamanitra dia manantitrantitra ny ozon'ny nofo izay tsy mitovy amin'ny fahadiovan'ny vatana selestialin'ireo anjely mahatoky.

Dan 8:19 *Ary hoy Izy tamiko: Hambarako aminao izay ho avy amin'ny fahatezerana hiafaran'ny fahatezerana;* ***fa ny andro farany dia voatendry ho amin'ny farany*** .

19a- Ho avy ny fiafaran'ny fahatezeran'Andriamanitra, fa io fahatezerana io dia hamarinin'ny tsy fankatoavana kristiana, lova avy amin'ny fampianaran'ny papa Romana. Ny fampitsaharana an'io fahatezeran'Andriamanitra nambaran'ny faminaniana io àry dia hiavaka satria tsy hisy intsony izany aorian'ny fandringanana tanteraka ny olombelona amin'ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra.

Dan 8:20 *Ny ondrilahy hitanao izay nanana tandroka dia ny mpanjakan'ny Mediana sy ny Persiana.*

20a- Ny tanjon'Andriamanitra dia ny hanome torolalana ho an'ny olom-boafidiny mba hahazoan'izy ireo ny fitsipiky ny fifandimbiasana ireo tandindona aseho. Ny Medianina sy Persianina dia manamarika ny toe-javatra ara-tantara tamin'ny fiandohan'ny fanambarana. Ao amin'ny Dan. 2 sy 7 izy ireo no teo amin'ny laharana faharoa.

Dan 8:21 *Ny osilahy dia ny mpanjakan'i Javana, ary ny tandroka lehibe eo anelanelan'ny masony dia ny mpanjaka voalohany.*

21a- I Gresy kosa no laharana faharoa; ny fahatelo ao amin'ny Dan.2 sy 7.

21b- *Ny tandroka lehibe eo anelanelan'ny masony dia ny mpanjaka voalohany*

Araka ny efa hitantsika, dia io ilay Grika mpandresy lehibe, Aleksandra Lehibe. Ny tandroka lehibe dia mampiseho ny toetrany manafintohina sy tia ady, izay diso ny fanalana baraka ny Mpanjaka Dariosy III, satria namoy ny fanjakany sy ny ainy izany. Amin'ny fametrahana io tandroka io tsy eo amin'ny handrina fa eo anelanelan'ny maso, ny Fanahy dia mampiseho ny faniriany tsy mety afa-po amin'ny fandresena, izay ny fahafatesany ihany no hijanona. Fa ny maso koa dia maneho ny fahitana ara-paminaniana, ary hatramin'ny nahaterahany, dia nisy lahatra miavaka iray nambaran'ny mpahita taminy, ary mino ny hoaviny nambarany nandritra ny androm-piainany izy.

Dan 8:22 *Ary ny tandroka efatra nipoitra ho solon'ilay tandroka tapaka dia fanjakana efatra izay hitsangana avy amin'izany firenena izany, nefa tsy hahery tahaka izany.*

22a- Hitantsika ireo tarana-mpanjaka grika efatra naorin'ireo jeneraly efatra nandimby an'i Aleksandra, izay mbola velona taorian'ny 20 taona nisian'ny ady teo amin'ireo folo tamin'ny voalohany.

Dan 8:23 *Ary amin'ny faran'ny fanapahany, rehefa lany ny mpanota, dia hisy mpanjaka hitsangana, izay masiaka sy fetsy.*

23a- Nandalo ny fotoana nisesisesy ilay anjely, dia nanaitra ny vanim-potoana Kristiana tamin'ny fitondran'i Roma papaly. Rehefa manao izany izy, dia manondro ny tena tanjon'ilay fanambarana nomena. Fa io fanazavana io dia mitondra fampianarana iray hafa izay hita ao amin'ny fehezanteny voalohany

amin’ity andininy ity: *Amin’ny faran’ny fanapahany, rehefa ho levona ny mpanota*. Iza ary ireo mpanota lany tamingana izay nialoha ny andron’ny fitondran’ny papa? Izy ireo dia ireo Jiosy nasionaly nikomy izay nanda an’i Jesosy Kristy ho Mesia sy mpamonjy, mpanafaka, eny, fa noho ny ota natao ihany ary ho an’ireo izay eken’izy ireo ihany noho ny hatsaran’ny finoany. *Nolevonin’ny miaramilan’i Roma* izy ireo tamin’ny 70 taona, dia izy ireo sy ny tanànan’i Jerosalema, ary izany no fanindroany taorian’ny fandravana natao teo ambany fitarihan’i Nebokadnezara tamin’ny taona 586. Tamin’ny alalan’izany fihetsika izany no nanomezan’Andriamanitra porofo fa nifarana ny firaisankina taloha hatramin’ny nahafatesan’i Jesosy Kristy izay tao Jerosalema ny efitra fisarahana tamin’ny tempoly dia nipoitra avy tany ambony ka hatrany ambany.

23b- *hisy mpanjaka masiaka sy fetsy hitsangana;*

Izany no fanoritsoritana omen'Andriamanitra momba ny papa izay voamarika ao amin'ny Dan.7:8 amin'ny *fireharehany* ary eto amin'ny *fahamaizinana* . Manampy izy *ary mahay* . Ny artifice dia ny fanafenana ny marina sy ny fakana endrika izay tsy misy. Ny artifice dia mamitaka ny mpiara-belona, izany no ataon'ny papa nifandimby.

Dan 8:24 *Ary ho lehibe izy, nefa tsy amin'ny herin'ny tenany, fa handringana indrindra sy hambinina ary handringana ny mahery sy ny olona masina.*

24a- *Hitombo ny heriny*

Voalaza ao amin’ny Dan.7:8 ho toy ny “ *tandroka kely* ” tokoa ny andininy faha- *20* .

24b- *fa tsy amin'ny heriny*

Eto indray dia manamafy izany ny tantara, raha tsy nisy ny fanohanan’ireo mpanjaka mitam-piadiana, dia tsy ho tafavoaka velona ny fitondran’ny papa. Ny mpanohana voalohany dia i Clovis mpanjakan'ny Frankis tao amin'ny tarana-mpanjaka Merovingiana ary taorian'izany, ny an'ny tarana-mpanjaka Carolingiana ary farany, ny an'ny tarana-mpanjaka Capetian, dia zara raha tsy nahomby ny fanohanan'ny mpanjaka frantsay. Ary ho hitantsika fa io fanohanana io dia misy vidiny. Ho ohatra amin’izany ny fanapahana ny lohan’ny mpanjaka frantsay Louis 16, ny Mpanjakavavy Marie-Antoinette, ny lapan’ny mpanjaka mpanjaka sy ny mpitondra fivavahana katolika romana izay tompon’andraikitra indrindra, tamin’ny alalan’ny guillotine napetraka tany Frantsa tao an-drenivohitra sy ireo tanàn-dehibem-paritany, nataon’ireo revolisionera frantsay teo anelanelan’ny 1793 sy 1794; vanim-potoana roa amin'ny "Fampihorohoroana" nosoratana tamin'ny taratasin-dra ho fahatsiarovana ny maha-olombelona. Ao amin’ny Apok. 2:22 dia haminany amin’izao teny izao ny famaizan’Andriamanitra: *Indro, hataoko eo amin’ny farafara* ***izy , ary halefako fahoriana lehibe. TSY izay mijangajanga aminy*** *, raha tsy mibebaka amin'ny asany izy.* ***Hovonoiko ny zanany*** *; ary ho fantatry ny fiangonana rehetra fa Izaho no mandinika ny saina sy ny fo, ary Izaho no hamaly anareo tsirairay araka ny asanareo.*

24c- *hanao korontana tsy mampino izy*

Tsy misy olona mahay manisa azy ety an-tany, fa any an-danitra dia fantatr’Andriamanitra ny isan’izy ireo marina ary amin’ny fotoan’ny famaizana amin’ny fitsarana farany dia ho voavonjy avokoa izy rehetra, hatramin’ny kely

indrindra ka hatramin’ny faran’izay mahatsiravina indrindra amin’ny mpanoratra azy.

24d- *hahomby amin'ny asa ataony izy*

Ahoana no tsy hahombiazany, rehefa nomen’Andriamanitra izany andraikitra izany izy hanafay ny ota nataon’ny olony izay milaza ny famonjena azon’i Jesosy Kristy?

24- *Handringana ny mahery sy ny olon'ny olo-masina Izy*

Amin’ny fisolokiana ho solontenan’Andriamanitra eto an-tany sy fandrahonana azy ireo amin’ny fandroahana izay hanakatona ny fidirany any an-danitra, dia mahazo ny faneken’ny lehibe sy ny mpanjaka any amin’ny tany andrefana ny papa, ary mainka fa ny kely, na ny manan-karena na ny mahantra, nefa samy tsy mahalala, noho ny tsy finoany sy ny tsy firaharahany ny fahamarinan’Andriamanitra.

Hatramin’ny niandohan’ny vanim-potoanan’ny Reformasiona, izay notarihin’i Peter Waldo tamin’ny 1170, dia nisafoaka ny fitondran’ny papa tamin’ny fientanam-po hanohitra ireo mpanompon’Andriamanitra mahatoky, ireo hany tena olo-masina izay milamina sy miray saina mandrakariva, ireo ligy katolika mpamono olona izay tohanan’ny fitsarana ao amin’ny Inquisition momba ny fahamasinany sandoka. Ireo mpitsara misaron-tava izay nandidy fampijaliana mahatsiravina tamin’ny olo-masina sy ny hafa, izay samy voampanga ho nivadi-pinoana tamin’Andriamanitra sy i Roma, dia samy tsy maintsy hampamoahin’izy ireo eo anatrehan’Andriamanitra marina amin’ny oran’ny fitsarana farany marina voalazan’ny faminaniana ao amin’ny Dan. 7:9 sy Apok. 20:9–15.

Dan 8:25 *Noho ny fiavonavonana sy ny hafetseny dia hirehareha ao am-pony izy ka handringana olona maro izay miadana ary hitsangana hanohitra ny andrianan'ny mpanapaka; fa hotorotoroina tsy misy tanana izy.*

25a- *Noho ny fanambinana sy ny fahombiazan’ny hafetsen-dratsy nataony*

fanambinana io dia manondro ny fananany izay ampifandraisin'ilay andininy amin'ny *hafetseny* . Ilaina, raha ny marina, ny mampiasa *hafetsena* , rehefa kely sy malemy ny olona iray mba hahazoana avy amin'ny mpanan-karena, vola sy harena isan-karazany izay voatanisa ao amin'ny Apok. 18:12 sy 13.

25b- *hanana fireharehana ao am-pony izy*

Izany, na dia teo aza ny lesona nampianarin’ny zavatra niainan’i Nebokadnezara Mpanjaka tao Dan. 4 ary ny loza indrindra tamin’i Belsazara zafikeliny tao Dana. 5.

25c- *handringana olona maro izay nandry fahizay Izy*

Ny fihavanana dia vokatry ny Kristianisma marina, fa hatramin’ny 1843 ihany. Fa talohan’io daty io, indrindra fa hatramin’ny nifaranan’ny Revolisiona Frantsay, dia tamin’ny fiafaran’ny 1260 taona nanjakan’ny papa, araka ny faminaniana ao amin’ny Dan. 7:25, ny finoana diso dia miavaka amin’ny habibiana izay manafika na mamaly ny habibiana. Amin'izao vanim-potoana izao ihany no ahitan'ny fahalemem-panahy sy ny fiadanana. Tsy niova ny fitsipika napetrak’i Jesosy hatramin’ny andron’ny apostoly; ny olom-boafidy dia ondry manaiky hatao sorona fa tsy mpivaro-kena mihitsy.

25d- *ary hitsangana hanohitra ny lehiben'ny mpanapaka izy*

Amin’izao fanazavana izao dia tsy misy isalasalana intsony. Ny *loha* , voalaza ao amin’ny andininy faha-11 sy faha-12, dia i Jesosy Kristy tokoa, ilay *Mpanjakan’ny mpanjaka sy Tompon’ny tompo,* izay miseho amin’ny voninahitry ny fiverenany ao amin’ny Apok. 19:16 . Ary avy aminy no nesorin’ny papisma romanina ny fisoronana *maharitra mandrakizay* .

Dan 8:26 *Ary marina ny fahitana ny amin'ny hariva sy ny maraina, izay voalaza hoe;*

26a- *Ary marina ny fahitana ny hariva sy ny maraina, izay resahina*

Ny anjely dia nanamarina ny niandohan’Andriamanitra ny faminaniana momba ny “2300 hariva-maraina” ao amin’ny andininy faha-14. Noho izany, dia misarika ny saina, farany, ho amin’io zava-miafina io izay tsy maintsy hazavaina sy ho azon’ny olom-boafidin’i Jesosy Kristy, rehefa tonga ny fotoana hanaovana izany.

26b- *Ataovy mangingina aminao izany fahitana izany, fa momba ny andro taloha.*

Efa 26 taona teo ho eo no lasa teo anelanelan’ny andron’i Daniela sy ny antsika. Ary noho izany isika dia mahita ny tenantsika amin’ny ***fotoan’ny farany*** izay tsy maintsy hazavaina io zava-miafina io; izany no hatao, fa tsy alohan’ny fianarana ny Dan. 9 izay hanome ny fanalahidy ilaina amin'ny fanatanterahana ny kajikajy naroso.

Dan 8:27 *Izaho Daniela dia reraka sy narary ela; dia nitsangana aho ka nanao ny raharahan'ny mpanjaka. Gaga aho tamin’ilay fahitana, nefa tsy nisy nahalala izany.*

27a- Ity tsipiriany momba ny fahasalaman'i Daniela ity dia tsy manokana. Izany dia maneho amintsika ny maha-zava-dehibe ny fandraisana avy amin’Andriamanitra ny vaovao momba ny hariva sy ny maraina 2300; fa tahaka ny aretina mety hitarika ho amin’ny fahafatesana, ny tsy fahalalana ny zava-miafina dia hanameloka ho amin’ny fahafatesana ara-panahy mandrakizay ireo kristiana farany izay ho velona amin’ny ***andro farany*** .

Daniela 9

Dan 9:1 *Tamin’ny taona voalohany nanjakan’i Dariosy, zanak’i Ahasoerosy, avy amin’ny taranaky ny Mediana, izay vao nanjaka tamin’ny fanjakan’ny Kaldeana,*

1a- Araka ny vavolombelona nanatri-maso an’i Daniela, ka tsy azo lavina, dia fantatsika fa Dariosy mpanjakan’i Dan.5:30 dia zanak’i Ahasoerosy, avy amin’ny taranaky ny Mediana; mbola tsy nisolo azy ary i Kyrosy mpanjaka persianina 2. Ny taona voalohany nanjakany dia ilay vao avy nandresy an’i Babylona, ka nalainy tamin’ny Kaldeanina.

Dan 9:2 *Tamin'ny taona voalohany nanjakany, izaho Daniela dia nahita tamin'ny boky fa fito-polo taona no holaniana amin'ny fandravana an'i Jerosalema, araka ny isan'ny taona izay nolazain'ny Tompo tamin'i Jeremia mpaminany.*

2a- I Daniela dia miresaka momba ireo asa soratra ara-paminaniana nataon'i Jeremia mpaminany. Manome antsika ohatra tsara dia tsara momba ny finoana sy ny fahatokiana izay mampiray ny mpanompon'Andriamanitra eo ambany masony izy. Nohamafisiny àry ireo teny ao amin'ny 1 Kor. 14:32: *Ny fanahin'ny mpaminany dia manaiky ny mpaminany* . Nipetraka tany Babylona i Daniela nandritra ny ampahany betsaka tamin'ireo 70 taona nambara mialoha momba ny fandroahana ny vahoaka hebreo. Mahaliana azy koa ny momba ny fiverenany any Israely, izay tokony ho akaiky kokoa, araka ny filazany. Mba hahazoana valim-bavaka avy amin'Andriamanitra, dia manao vavaka mahatalanjona Aminy Izy mba hohalalinintsika.

Ny vavaka modely amin'ny finoan'ny olo-masina

Ny lesona voalohany amin'ity toko faha-9 amin'ny Daniela ity dia ny fahatakarana ny antony tian'Andriamanitra hiseho ao amin'io tapany amin'ny bokin'i Daniela io.

Ao amin'ny Dan. 8:23, tamin'ny alalan'ny fanambarana ara-paminaniana momba ny *mpanota lany ritra* , dia nahazo fanamafisana isika fa ny Jiosy tamin'ny firenena Isiraely dia nomelohina sy naringan'ny Romana indray tamin'ny afo tamin'ny 70, noho ny zavatra rehetra izay hiaiken'i Daniela ao amin'ny vavaka nataony. Ary iza moa io Isiraely io naseho tao amin'ny fanekena voalohany tamin'Andriamanitra velona nanomboka tamin'i Abrahama ka hatramin'ireo apostoly sy mpianatr'i Jesosy Kristy 12, izay Jiosy? Santionany fotsiny amin'ny maha-olombelona manontolo, satria hatramin'ny Adama dia mitovy ihany ny olona ankoatra ny lokon'ny hodiny izay manomboka amin'ny mazava dia maizina. Saingy na inona na inona firazanany, firazanany, zavatra nampitaina avy amin'ny ray aman-dreniny ho an'ny zanany lahy sy vavy, dia mitovy ny fitondran-tenan'izy ireo. Araka ny fitsipiky ny felan'ny daisy, "Tiako ianao, kely, be dia be, mafana fo, adala, tsy misy", ny lehilahy dia mamerina izany karazana fihetseham-po izany amin'ilay Andriamanitra velona namorona ny zava-drehetra rehefa hitany ny fisiany. Ary koa, ny Mpitsara lehibe dia mahita eo amin'ireo izay milaza ho mpanara-dia azy, ireo olona mahatoky izay tia sy mankatò azy, ny hafa izay milaza ho tia azy, nefa tsy mankatò azy, ny hafa izay miaina ny fivavahany amin'ny tsy firaharahiana, ny hafa izay miaina izany amin'ny fo mafy sy mangidy izay mahatonga azy ireo ho fanatika ary amin'ny farany dia tsy mahatanty ny fifanoherana sy ny fanalam-baraka sy ny fanohanana ny famonoana ny tsy mpino. Hita teo amin'ny Jiosy ireo fitondran-tena ireo, satria mbola hita eo amin'ny olona maneran-tany sy amin'ny fivavahana rehetra izay tsy mitovy anefa.

Ny vavak'i Daniela dia tonga hanontany anao hoe: inona amin'ireo fihetsika ireo no ahafantaranao ny tenanao? Raha tsy ny amin'izay tia an'Andriamanitra sy mankatò Azy amin'ny fijoroana ho vavolombelona momba

ny fahatokiany, dia anontanio ny hevitrao momba ny finoana; mibebaha ary omeo an'Andriamanitra ny vokatry ny fibebahana marina sy marina tahaka ny hataon'i Daniela.

Ny antony faharoa nahatonga an'io vavaka io ato amin'ity toko faha-9 ity dia ny hoe ny anton'ny fandringanana farany an'i Israely, tamin'ny taona 70, nataon'ny Romana, dia notsaboina sy novolavolaina tao: ny fiavian'ny Mesia voalohany teto an-tany . Ary rehefa nolavin'ny mpitondra fivavahana io Mesia io, izay ny hany fahadisoany dia ny fahatanterahan'ny asany izay nanameloka azy ireo, dia nanangana ny vahoaka hanohitra Azy ireo mpitondra fivavahana, tamin'ny fiampangana feno fanendrikendrehana izay noravana sy notoherin'ny zava-misy rehetra. Izy ireo koa dia nametraka ny fiampangany farany tamin'ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra, tamin'ny fiampangana Azy, lehilahy iray, ho nilaza ny tenany ho Zanak'Andriamanitra. Ny fanahin'ireo mpitondra fivavahana ireo dia mainty toy ny vainafo mirehitra izay handevona azy ireo amin'ny fotoan'ny fahatezerana marina. Ny fahadisoana lehibe indrindra amin'ny Jiosy anefa dia ny tsy namono azy, ny tsy fahafantarana azy taorian'ny nitsanganany tamin'ny maty. Manoloana ny fahagagana sy ny asa tsara nataon'ny apostoliny roa ambin'ny folo, dia nanamafy ny tenany toa an'i Farao tamin'ny androny izy ireo ary nanambara izany tamin'ny namonoana an'i Stefana diakona nahatoky, izay notorahan'izy ireo vato fa tsy tamin'ny Romanina akory.

Ny antony fahatelo amin'io vavaka io dia ny fandraisana ny andraikitry ny fanambarana farany sy lao amin'ny fiafaran'ny traikefa lava niainana mifandray amin'Andriamanitra ; fijoroana vavolombelona, karazana testamenta navelan'ny fiombonan'ny Jiosy ho an'ny olombelona sisa. Fa amin'io fandroahana an'i Babylona io no nitsaharan'ny fampisehoana nomanin'Andriamanitra. Marina fa hiverina amin'ny tanindrazany ny Jiosy, ary homem-boninahitra sy hankatoavina mandritra ny fotoana kelikely Andriamanitra, fa hanjavona haingana ny tsy fivadihana, hany ka hohamarinina amin'ny fisedrana farany ny finoany ny fahaveloman'izy ireo, noho ny fiavian'ny Mesia voalohany, satria tsy maintsy ho zanak'Israely, Jiosy teo amin'ny Jiosy izy.

Ny antony fahefatra amin'izany vavaka izany dia satria ireo fahotana voalaza sy nibabohana dia samy nataon'ny Kristianina tamin'ny vanim-potoana nisy azy avokoa, nanomboka tamin'ny nandaozany ny Sabata tamin'ny 7 Martsa 321, ka hatramin'izao andrantsika izao . Tsy afa-nandositra ny ozon'ny fotoana ny andrim-panjakana ofisialy farany voatahy nanomboka tamin'ny 1873 sy ny tsirairay nanomboka tamin'ny 1844, satria nandoa izany i Jesosy tamin'ny 1994. Ny fandinihana ny toko farany amin'ny Daniela sy ny bokin'ny Apokalypsy dia hanazava ireo daty ireo sy ireo zava-miafina farany.

Andeha isika hihaino tsara an'i Daniela miresaka amin'ilay Andriamanitra Tsitoha.

Dan 9:3 *Ary nanandratra ny tavako amin'i Jehovah Tompo aho hitady amin'ny fivavahana sy ny fifonana ary amin'ny fifadian-kanina sy amin'ny lamba fisaonana ary amin'ny lavenona.*

3a- Efa antitra i Daniela, nefa tsy levona ny finoany, ary voatahiry sy nokolokoloina ary voatazona ny fifandraisany amin'Andriamanitra. Amin'ny toe-javatra misy azy, ny fony tso-po lalina, ny fifadian-kanina, ny lamba fisaonana ary ny lavenona *dia* tena misy dikany. Ireo fanao ireo dia mampiseho ny tanjaky ny faniriany hohenoina sy hovalian'Andriamanitra. Ny fifadian-kanina dia mampiseho ny fahambonian'ny valin-tenin'Andriamanitra raha oharina amin'ny fahafinaretana amin'ny fihinanana. Ao amin'io fomba io dia misy ny hevitra hoe tsy te hiaina amin'Andriamanitra intsony aho raha tsy misy ny valin-teninao, tsy mandeha amin'ny hamono tena.

Dan 9:4 Dia *nivavaka tamin'i Jehovah Andriamanitro aho ka nitsotra hoe: Tompo ô, Andriamanitra lehibe sy mahatahotra, Izay mitandrina fanekena sy mamindra fo amin'izay tia Anao sy mitandrina ny didinao.*

4a- *Tompo, Andriamanitra lehibe sy mahatahotra*

Natao sesitany tany Babylona ny Israely ka nandoa vola mba hahalalana fa lehibe sy mahatahotra Andriamanitra.

4b- *Hianao izay mitandrina ny fanekenao sy mamindra fo amin'izay tia Anao sy mitandrina ny didinao!*

Nasehon'i Daniela fa mahalala an'Andriamanitra izy satria naka ny tohan-kevitra avy amin'ny andinin-teny faharoa amin'ny didy folo an'Andriamanitra, izay tsy fantatry ny Katolika nampalahelo nandritra ny taonjato maro nisian'ny haizina, satria amin'ny maha-tompom-pahefana azy, dia nandray ny andraikiny ny papa mba hanesorana azy amin'ny dikan-teny momba ny didy folo, satria nampiana ny didy nifantoka tamin'ny nofo mba hitazomana ny isa ho folo; ohatra tsara dia tsara amin'ny tsy fahalalam-pomba sy ny fitaka nomelohina tao amin'ny toko teo aloha.

Dan 9:5 *Efa nanota izahay, efa nanao meloka, efa nanao ratsy sy miodina, efa niala tamin'ny didinao sy ny fitsipikao.*

5a- Tsy mety ho marina sy mazava kokoa izany satria ireo fahadisoana ireo no nitarika ny Isiraely ho sesitany, afa-tsy ny hoe i Daniela sy ny telo tamin'ireo namany dia tsy meloka tamin'izany karazana fahadisoana izany; izany dia tsy misakana azy tsy hanohana ny foto-kevitry ny olony amin'ny fitondrana ny vesatry ny helony.

Amin'izay no tokony ho tsapantsika amin'ny taona 2021 fa isika Kristianina dia manompo an'io Andriamanitra io ihany izay tsy miova araka ny fanambarany ao amin'ny Mal. 3:6: *Fa Izaho no Jehovah, ka tsy miova Aho; ary ianareo, ry taranak'i Jakoba, tsy mba levona* . Mety tsara ny miteny hoe "mbola tsy lany". Satria hatramin'ny nanoratan'i Malakia ireo teny ireo, dia niseho i Kristy, dia nolavin'ny taranak'i Jakoba izy ka novonoiny ho faty, ary araka ny teny faminaniana ao amin'ny Dan. 8:23 , dia levon'ny Romanina tamin'ny 70 izy ireo. Ary raha tsy miova Andriamanitra, dia midika izany fa ny Kristianina tsy mahatoky izay mandika ny didiny, anisan'izany, voalohany indrindra, ny Sabata nohamasinina, dia hokapohina mafy kokoa noho ny Hebreo sy ny firenena Jiosy tamin'ny androny.

Dan 9:6 *Tsy nihaino ny mpaminany mpanomponao izahay, izay niteny tamin'ny anaranao tamin'ny mpanjakanay sy ny mpanapaka anay sy ny razanay ary ny vahoaka rehetra amin'ny tany.*

6a- Marina fa meloka amin’ireo zavatra ireo ny Hebreo, fa ahoana kosa ny amin’ireo Kristiana izay, na dia tao amin’ny andrim-panjakana farany naoriny aza, dia meloka tamin’izany zavatra izany ihany?

Dan 9:7 *Anao ny fahamarinana, Jehovah ô, fa anay kosa ny fangaihan-tava anio, amin’ny lehilahy amin’ny Joda sy amin’ny mponina any Jerosalema ary amin’ny Isiraely rehetra, na ny akaiky na ny lavitra, any amin’ny tany rehetra izay nandroahanao azy noho ny fahadisoany taminao.*

7a- Mahatsiravina ny famaizana ny Isiraely, be dia be ny maty ary ny sisa tavela ihany no tsara vintana ka natao sesitany tany Babylona ary avy eo dia niparitaka tany amin’ny tany rehetra nisy ny fanjakan’ny Kaldeana sy ny fanjakana Persiana nandimby azy. Rava tany an-tany hafa ny firenena jiosy, nefa, araka ny fampanantenany, dia tsy ho ela Andriamanitra dia hanangona ny Jiosy ho amin’ny tanindrazany, dia ny tanin’ny razany. Hery sy hery manao ahoana no tsy ananan’io Andriamanitra velona io! Ao amin’ny vavaka nataony, i Daniela dia naneho ny fibebahana rehetra izay tsy maintsy asehon’ireo vahoaka ireo alohan’ny hiverenany any amin’ny taniny masina, fa rehefa eo anilany Andriamanitra.

Niaiky ny fivadihan'ny Jiosy nosazin'Andriamanitra i Daniela, nefa inona no sazy ho an'ny Kristianina manao toy izany? Fandroahana, sa fahafatesana?

Dan 9:8 *Jehovah ô, aminay ny henatra, dia ny mpanjakanay sy ny mpanapaka anay ary ny razanay, satria efa nanota taminao izahay.*

8a- Voatonona ny teny mahatahotra, dia ny hoe “fahotana”. Iza no afaka mamarana ny ota izay miteraka fijaliana lehibe toy izany? Ity toko ity dia hanome ny valiny. Lesona iray no tokony horaisina sy hotsaroana: Nijaly noho ny safidy sy ny fitondran-tenan’ireo mpanjaka sy mpitarika ary raim-pianakaviana nifehy azy i Israely. Indro àry, ohatra, ny tsy fankatoavana ny mpitondra mpanao kolikoly mba hitoetra ao amin’ny fitahian’Andriamanitra. Izany no safidy nataon’i Daniela sy ireo namany telo lahy, ary voatahy izy ireo noho izany.

Dan 9:9 *Ao amin’i Jehovah Andriamanitsika no misy famindrampo sy famelan-keloka, satria efa niodina taminy izahay.*

10a- Ao anatin’ny toe-javatra misy ny fahotana dia iray ihany ny fanantenana: miantehitra amin’ilay Andriamanitra tsara sy mamindra fo mba hahazoany famelan-keloka. Ny dingana dia maharitra; ny Jiosy ao amin’ny fanekena taloha sy ny kristiana amin’ny fanekena vaovao dia mitovy ny filana famelan-keloka. Eto indray, Andriamanitra dia manomana valin-kafatra izay tsy maintsy haloany.

Dan 9:10 *Tsy nihaino ny feon'i Jehovah Andriamanitray izahay ka nandeha araka ny lalàny, izay napetrany teo anoloanay tamin'ny alalan'ny mpaminany mpanompony.*

10a- Toy izany koa no mitranga amin’ny Kristianina amin’ny taona 2021.

Dan 9:11 *Ny Isiraely rehetra efa nandika ny lalànao ka nivily tsy nihaino ny feonao. Ary noho izany dia naidina amintsika ny ozona sy ny fanozonana izay voasoratra ao amin'ny lalàn'i Mosesy, mpanompon'Andriamanitra, satria efa nanota tamin'Andriamanitra isika.*

11a- Ao amin’ny lalàn’i Mosesy tokoa, Andriamanitra dia nampitandrina ny Isiraely amin’ny tsy fankatoavana. Taorian’izany anefa, i Ezekiela mpaminany, niara-belona tamin’i Daniela, dia natao sesitany 13 taona taorian’i Daniela, izany

hoe 5 taona taorian'ny nahitan'i Joiakina Mpanjaka, rahalahin'i Joiakima, izay nandimby azy, ho babo tao amin'ny Reniranon'i Kebara, teo anelanelan'i Tigra sy Eofrata. Tao no nanomezan'Andriamanitra tsindrimandry azy ary nasainy nanoratra hafatra izay hitantsika ankehitriny ao amin'ny Baibolintsika. Ary ao amin'ny Ezek. 26 dia mahita famaizana mifandimby izay hita mihatra ara-panahy ny modely, fa tsy ao amin'ireo trompetra fito ao amin'ny Apokalypsy ao amin'ny Apok 8 sy 9 ihany. Ny fahotana dia voasazy ao amin'ny fanekena vaovao tahaka ny tamin'ny fanekena taloha.

Dan 9:12 *Ary efa nahatanteraka ny teniny izay nolazainy hamelezana antsika sy ny mpanapaka izay nitsara antsika Izy ka nahatonga* ***loza lehibe hanjo antsika*** *, izay tsy mbola nisy tahaka an'i Jerosalema etỳ ambanin'ny lanitra rehetra.*

12a- Andriamanitra dia tsy nalemy, fa nanatanteraka ny fanambarany Izy mba hitahy na hanozona amin'ny fitandremana mitovy amin'izany, ary ny " *loza* " izay namely ny vahoakan'i Daniela dia natao hampitandrina ireo firenena izay mianatra ireo zavatra ireo. Inona anefa no hitantsika? Na dia eo aza ny fijoroana ho vavolombelona voasoratra ao amin'ny Baiboly, io lesona io dia mbola tsy noraharahian'ireo izay mamaky azy io. Tsarovy ity hafatra ity: Andriamanitra dia manomana ho an'ny Jiosy sy aorian'izy ireo, ho an'ny Kristianina *ny loza roa lehibe hafa* izay haharihary ao amin'ny sisa amin'ny bokin'i Daniela.

Dan 9:13 *Araka ny voasoratra ao amin'ny laläàn'i Mosesy no manjo antsika izao loza rehetra izao; nefa tsy nivavaka tamin'i Jehovah Andriamanitray izahay, na niala tamin'ny helokay, na nahalala ny fahamarinanao.*

13a- Ny fanamavoana ny zavatra nosoratan'Andriamanitra ao amin'ny Baiboly koa dia maharitra mandrakizay, amin'ny taona 2021 koa dia meloka amin'izany fahadisoana izany ny Kristianina ary mino izy ireo fa tsy hanohitra izany Andriamanitra. Tsy miala amin'ny helony ihany koa izy ireo ary tsy miraharaha an'io fahamarinana ara-Baiboly io fa tena zava-dehibe amin'ny andro farany, ny fahamarinana ara-paminaniana dia nambara tamin'ny fomba hentitra sy azo takarina, satria ny fanalahidin'ny fahatakarana dia ao amin'ny Baiboly mihitsy.

Dan 9:14 *Jehovah efa nijery izany loza izany ka nampihatra izany taminay; fa marina Jehovah Andriamanitray amin'izay rehetra nataony;*

14a- Inona koa no azo lazaina? Marina tokoa! Kanefa fantaro tsara fa nisy loza lehibe kokoa nomanin'Andriamanitra ho an'ny zanak'olombelona amin'izao andro izao, ary noho izany antony izany ihany. Ho avy izany, eo anelanelan'ny 2021 sy 2030, amin'ny endrika ady nokleary izay manana ny iraka masina *hamono ny ampahatelon'ny olombelona* araka ny Apok. 9:15.

Dan 9:15 *Ary ankehitriny, Jehovah Andriamanitray ô, Izay nitondra ny olony nivoaka avy tany amin'ny tany Egypta tamin'ny tanana mahery ka nanao ny anarany tahaka ny amin'izao anio izao, dia efa nanota izahay sady efa nanao heloka.*

15a- Mampahatsiahy antsika i Daniela hoe nahoana no melohin'Andriamanitra ny tsy finoana. Eto an-tany, ny fisian'ny vahoaka jiosy dia manaporofo izany zava-misy miavaka izany noho ny hery mihoatra ny natoraly, dia ny fivoahan'ny vahoaka hebreo avy tany Ejipta. Miorina amin'io zava-misy mahagaga io ny tantaran'izy ireo manontolo. Tsy manana fahafahana hijoro vavolombelona amin'izany fifindra-monina izany isika, saingy tsy misy afaka mandà fa mbola eo

anivontsika ankehitriny ny taranak'izany traikefa izany. Ary mba hanararaotra tsara kokoa an'io fisiana io, dia natolotr'Andriamanitra ho amin'ny fankahalan'ny Nazia io vahoaka io nandritra ny Ady Lehibe Faharoa. Ny sain'ny zanak'olombelona àry dia nitodika tany amin'ireo tafavoaka velona izay nahazo tamin'ny 1948 ny fonenany teo amin'ny tanin'ny tanindrazany fahiny izay very nanomboka tamin'ny taona 70. Andriamanitra ihany no namela ny tenin'ny razany ho latsaka tamin'ny lohany, izay nilaza tamin'i Pontio Pilato, governora romanina, momba an'i Jesosy, mba hahazoany ny fahafatesany, hoy aho: "Ho aminay sy amin'ny zanakay ny rany". Nihaino azy ireo Andriamanitra. Kanefa ny Kristiana avy amin'ny antokom-pivavahana rehetra dia tsy niraharaha an'io lesona avy amin'Andriamanitra io tamin'ny fomba mahamenatra, ary azon'ny olona iray ny antony, satria samy manana ny ozonany avokoa izy rehetra. Nolavin'ny Jiosy ny Mesia, fa ny lalàny kosa nohamavoin'ny Kristianina. Ny fanamelohan'Andriamanitra azy roa ireo àry dia hamarinina tanteraka.

Dan 9:16 *Jehovah ô, araka ny haben'ny famindram-ponao, aoka ny fahatezeranao sy ny fahatezeranao hiala amin'i Jerosalema tanànanao, dia amin'ny tendrombohitrao masina; fa noho ny fahotanay sy ny heloky ny razanay no nahatongavan'i Jerosalema sy ny olonao fandatsa amin'izay rehetra manodidina anay.*

16a- I Daniela eto dia mandray ny hevitra nasehon'i Mosesy teo anatrehan'Andriamanitra: Inona no holazain'ny olona izay mahita ny famaizana ny olony? Fantatr'Andriamanitra ny olana satria Izy mihitsy no nanambara ny amin'ny Jiosy, tamin'ny alalan'ny vavan'i Paoly ao amin'ny Rom.2:24: *Fa noho ny aminareo no itenenan-dratsy ny anaran'Andriamanitra any amin'ny jentilisa, araka ny voasoratra* . Ny andinin-teny ao amin'ny Ezek.16:27 no tiany holazaina: *Ary, indro, efa naninjitra ny tanako hamely anao Aho, efa nahenako ny anjara izay nomeko anao,* ***ary natolotro ho eo an-tanan'ny fahavalonao ianao, dia ny zanakavavin'ny Filistina, izay menatra noho ny helokao*** . Noho ny fangoraham-pony, dia mbola mila zavatra betsaka ianarana momba ny didim-pitsarana hamelezan'Andriamanitra an'i Jerosalema tanànany i Daniela. Kanefa raha nilaza izy hoe: " *Jerosalema sy ny olonao dia latsa ho an'izay rehetra manodidina anay* ", dia tsy diso izy, satria raha ny fanasaziana ny Isiraely no nahatonga ny mpanompo sampy tahotra sy faniriana hanompo an'io Andriamanitra marina io, dia ho tena nahaliana ny sazy. Tsy nisy vokany firy anefa izany zava-nitranga nampalahelo izany, satria tsy maintsy niova fo i Nebokadnezara Mpanjaka sy Dariosy Mpanjaka Medianina.

Dan 9:17 *Koa ankehitriny, ry Andriamanitray ô, henoy ny vavaka sy ny fifonan'ny mpanomponao, ary ampamirapirato ny tavanao amin'ny fitoeranao masina izay efa lao noho ny amin'i Jehovah.*

17a- Ny zavatra nangatahan'i Daniela dia ho azo, fa tsy noho ny fitiavan'Andriamanitra azy, fa noho ny fiverenany amin'ny Isiraely sy ny fanorenana indray ny tempoly dia anisan'ny drafitra nataony. Tsy fantatr'i Daniela anefa fa horavan'ny Romanina amin'ny taona 70 ilay tempoly, izay haorina tokoa. Izany no mahatonga ny fanazavana ho azony ato amin'ity toko faha-9 ity dia hanasitrana azy ny amin'ny maha-zava-dehibe ny Jiosy izay mbola omeny ny tempoly vato naorina tao Jerosalema; tsy ho ela ny tempolin'ny nofon'i

Kristy dia hahafoana azy io, ary noho izany antony izany, dia horavan’ny tafika romanina indray izy io amin’ny taona 70.

Dan 9:18 *Atongilano ny sofinao, ry Andriamanitro ô, ka mihainoa; Ampahirato ny masonao, ka jereo ny ravanay sy ny tanàna izay nantsoina amin'ny anaranao! Fa tsy noho ny fahamarinanay no anaovanay ny fifonanay aminao, fa noho ny haben'ny famindram-ponao.*

18a- Marina tokoa fa i Jerosalema no nofidin’Andriamanitra mba ho toerana nohamasinin’ny fanatrehany be voninahitra. Tsy masina anefa ilay toerana raha tsy eo Andriamanitra, ary nanomboka tamin’ny taona 586 dia tsy nisy toy izany intsony. Ary ny mifanohitra amin’izany aza, ny faharavan’i Jerosalema sy ny tempoliny dia nanaporofo fa tsy miangatra ny rariny nataony. Tena nilaina io lesona io mba hiheveran’ny olona an’ilay Andriamanitra marina ho toy ny zava-manan’aina izay mahita sy mitsara ary manao fihetsika tsy mitovy amin’ireo andriamanitra mpanompo sampy izay tsy manana fifandraisana afa-tsy amin’ireo anjely ratsy ao amin’ny tobin’ny devoly. Ny olona mahatoky dia manompo an'Andriamanitra fa ny olona tsy mahatoky kosa dia mampiasa an'Andriamanitra mba hanome ny tenany ho ara-dalàna ara-pivavahana amin'ireo manodidina azy. Tena misy ny *fangorahan’Andriamanitra* izay niangavy an’i Daniela ary tsy ho ela dia hanome porofo tsara indrindra momba izany izy, dia ao amin’i Jesosy Kristy.

Dan 9:19 *Mihainoa, Jehovah ô; mamelà heloka, Tompo ô; tandremo, Tompo ô; ataovy izany, ary aza ela, noho ny aminao, ry Andriamanitro ô; fa ny tanànanao sy ny olonao dia nantsoina amin'ny anaranao.*

19a- Ny fahanteran’i Daniela dia manamarina ny fiziriziriana nataony satria, toa an’i Mosesy, ny faniriany manokana indrindra dia ny hahazo izany fiverenana any amin’ny taniny “masiny” izany. Maniry ny hahita ny fitsanganan’ny tempoly masina izay hanome voninahitra an’Andriamanitra sy Israely indray izy .

Dan 9:20 *Raha mbola niteny sy nivavaka sy niaiky ny fahotako sy ny fahotan'ny Isiraely oloko aho ka nanatitra ny fifonako tamin'i Jehovah Andriamanitro ho an'ny tendrombohitra masin'Andriamanitro;*

20a- Tsy mahagaga raha tia an’i Daniela Andriamanitra; modely amin’ny fanetren-tena izay mampifaly Azy sy mahafeno ny fepetran’ny fahamasinana izay takiany. Ny olona rehetra dia mety ho diso raha mbola velona ao amin'ny vatana nofo izy ary tsy an-kanavaka i Daniela. Miaiky ny fahotany izy, mahafantatra ny fahalemeny faran’izay tsy maintsy ataontsika rehetra. Tsy afaka manarona ny fahotan’ny olona anefa ny toetrany ara-panahy, satria olombelona fotsiny izy, ary tsy lavorary. Ny vahaolana dia avy amin’Andriamanitra ao amin’i Jesoa Kristy.

Dan 9:21 *Raha mbola niteny nivavaka aho, dia nanidina faingana nanatona ahy ilay lehilahy Gabriela, izay efa hitako tamin'ny fahitana, tamin'ny fotoan'ny fanatitra hariva.*

21a- Ny fotoana nofidin’Andriamanitra ho amin’ny fitsidihan’i Gabriela dia ny amin’ny fanatitra hariva, izany hoe ny sorona *mandrakizay* ataon’ny *zanak’ondry iray* izay maminany *ny hariva sy ny maraina* ny amin’ny fanatitra an-tsitrapo ho avy ny tenan’i Jesosy Kristy izay masina tanteraka sy tsy manan-tsiny. Ho faty nohomboana amin’ny hazo fijaliana Izy mba hanonerana ny fahotan’ireo olom-

boafidiny tokana izay maha-olona Azy tokana. Ny rohy miaraka amin'ny fanambarana izay homena etsy ambany, amin'i Daniela, dia miorina noho izany.

Famaranana ny vavaka: valim-bavaka

Dan 9:22 *Dia nampianatra ahy sy niresaka tamiko izy ka nanao tamiko hoe: Ry Daniela ô, tonga hampahafantatra anao izao aho.*

22a- Ny fitenenana hoe « sokafy ny sainao » dia midika fa mandra-pahatongan'izany dia nakatona ny saina. Miresaka momba ny drafitry ny famonjen'Andriamanitra izay nafenina mandra-pahatongan'ny fotoana nihaonany tamin'ilay mpaminany nofidin'Andriamanitra ny anjely.

Dan 9:23 *Ary raha vao nanomboka nivavaka ianao, dia nivoaka ny teny, ka tonga hanambara aminao aho; fa malala ianao. Tandremo ny teny, ka fantaro ny fahitana.*

23a- *Raha vao nanomboka nivavaka ianareo, dia nivoaka ny teny*

Ny Andriamanitry ny lanitra no nandamina ny zava-drehetra, ny fotoan'ny fivoriana amin'ny ora mandrakizay ary ny anjely Gabriela dia nanondro an'i Kristy tamin'ny "Teny" tahaka ny hataon'i Jaona amin'ny fiandohan'ny Filazantsarany: *ny teny dia tonga nofo* . Tonga ny anjely mba hanambara aminy "ny Teny" izay midika fa tonga izy hanambara aminy ny fiavian'i Kristy izay naminaniana hatramin'i Mosesy araka ny Deot.18:15 ka hatramin'ny 19: *Mpaminany no hatsangan'i Jehovah Andriamanitrareo ho anareo avy amin'ny rahalahinareo,* ***tahaka ahy; henoy izy!*** *Izy no hamaly ny fangatahana izay nangatahinao tamin'ny Tompo Andriamanitrao tao Horeba, tamin'ny andro nivoriana, tamin'ny nilazanao hoe: Aoka tsy hihaino ny feon'ny Tompo Andriamanitro aho, na hahita izany afo lehibe izany intsony, fandrao maty aho. Ary hoy Jehovah tamiko: Tsara izay nolazainy.* ***Izaho hatsangako ho azy avy amin'ny rahalahiny; mpaminany toa anao*** *no* ***hataoko ao am-bavany ny teniko, ary holazainy aminy izay rehetra andidiako azy*** . *Ary izay tsy mihaino ny teniko izay lazainy amin'ny anarako, dia hataoko ampamoaka izy . Fa ny mpaminany izay sahy miteny amin'ny anarako, izay tsy nandidiako azy holazainy, na miteny amin'ny anaran'andriamani-kafa, dia hatao maty tokoa.*

Io andinin-teny io dia tena ilaina amin'ny fahatakarana ny heloky ny Jiosy tamin'ny nandavany ny Mesia Jesosy satria nahafeno ny fepetra rehetra nambara mialoha momba ny fiaviany izy. Nalaina avy teo amin'ny olombelona sy nampita ny tenin'Andriamanitra i Jesosy, dia nifanaraka tamin'io filazalazana io ary ny fahagagana nataony dia nanaporofo ny asan'Andriamanitra.

23b- *fa malala ianao*

Nahoana Andriamanitra no tia an'i Daniela? Satria fotsiny hoe tia azy i Daniela. Ny fitiavana no antony namoronan'Andriamanitra ny fiainan'ny zavaboary afaka teo alohany. Ny filany fitiavana no nanamarina ny sarany lafo be tsy maintsy aloany mba hahazoana izany avy amin'ny zavaboariny olombelona sasany eto an-tany. Ary amin'ny vidin'ny fahafatesany izay tsy maintsy haloany, dia ireo hofidiny no ho namany mandrakizay.

23c- *Tandremo ny teny, ka fantaro ny fahitana;*

Inona izany teny izany: ny tenin'ny anjely sa ny "Teny" Andriamanitra miafina ao amin'i Kristy? Ny azo antoka dia samy azo atao sy mifameno satria ny

fahitana dia mahakasika ny “Teny” izay ho tonga nofo ao amin’i Jesosy Kristy. Ny fahatakarana ny hafatra àry no zava-dehibe indrindra.

Ny Faminaniana 70 Herinandro

Dan 9:24 *Fito-polo herinandro no voatendry ho an’ny olonao sy ny tanànanao masina, hahatanteraka ny fahadisoana, sy hampitsaharana ny fahotana, sy hanaovana fampihavanana noho ny heloka, sy hampidirana fahamarinana mandrakizay, ary hanisy tombo-kase ny fahitana sy ny faminaniana ary hanosotra ny fitoerana masina indrindra.*

24a- *Fito-polo herinandro no nesorina tamin'ny firenenao sy ny tanànanao masina;*

Ny matoanteny hebreo hoe "hatac" dia midika hoe manapaka na manapaka ; ary amin'ny heviny an'ohatra ihany, "manoritra na manamboatra". Tazoniko ny dikany voalohany, satria izany dia manome dikany ny fihetsik’i Abrahama izay manamafy ny fiombonany amin’Andriamanitra amin’ny alalan’ny sorona, ao amin’ny Gen. 15:10: *Nalain’i Abrama ireo biby rehetra ireo, dia notapatapahiny teo afovoany, ary nataony nifanandrify ny tapany tsirairay; fa tsy nozarainy ny vorona* . Nasehon’io fombafomba io ny fifanekena natao teo amin’Andriamanitra sy ny mpanompony. Izany no mahatonga an’io matoanteny hoe manapaka” io hahazo ny heviny feno ao amin’ny “firaisan-kina natao tamin’ny maro nandritra ny herinandro” eo amin’ny andininy faha-27. Ireo “maro” ireo dia ireo Jiosy nasionaly ho an’ny tombontsoany, ka ny tombontsoan’ny finoana an’i Kristy nohomboana no aseho voalohany. Ny tombontsoa faharoa amin’io matoanteny manapaka io dia ny hoe tapahana amin’ny “2300 hariva-maraina” ao amin’ny Dan. 8:14. Ary misy lesona mipoitra avy amin’io fanisan-taona io izay mametraka ny finoana kristiana alohan’ny finoana jiosy. Amin’izany fomba izany no ampianarin’Andriamanitra antsika fa ao amin’i Jesosy Kristy no anomezany ny ainy mba hanolorana izany ho avotra ho an’ny mino rehetra mendrika ny famonjeny amin’ny olombelona rehetra. Ny fanekena taloha àry dia tokony hanjavona rehefa nandatsaka ny rany i Jesosy mba hanafoanana ny fanekena vaovao nataony tamin’ny olom-boafidin’ny tany manontolo.

Ny bokin’i Daniela dia mikendry ny hampianatra izany famonjena ho an’izao tontolo izao amin’ny fanolorana antsika ny fiovam-pon’ireo mpanjaka niara-belona tamin’i Daniela: Nebokadnezara, Dariosy Mediana ary Kyrosy Persiana.

Ny hafatra dia fampitandremana manetriketrika izay mandrahona ny vahoaka jiosy sy ny tanànany masina, dia Jerosalema, izay nomena fe-potoana 70 herinandro. Eto indray, ny code of Ezek. 4:5-6 manao ny andro iray toy ny taona; 490 taona ny faharetany. Tsy maintsy ho sarotra tamin’i Daniela ny hahazo ny hevitry ny fandrahonana ny tanànany, izay efa rava.

24b- *Hatsahatra ny fahadisoana sy hatsahatra ny fahotana*

Alao sary an-tsaina izay ao an-tsain’i Daniela rehefa nandre ireo zavatra ireo, izay vao avy niantso an’Andriamanitra tamin’ny vavaka mba hahazoany famelan-keloka noho ny fahotany sy ny fahotan’ny olony. Ho takany haingana izay tafiditra amin’izany. Ny tenantsika anefa dia mahatakatra tsara ny zavatra takin’Andriamanitra nambara. Te hahazo amin’ny olom-boafidiny Andriamanitra

mba hamonjeny azy ireo, mba tsy hanotany intsony, mba hampitsahatra ny fandikany ny lalàny, ka hamaranana ny fahotana araka izay hosoratany ao amin'ny 1 Jaona 3:4 hoe: *Izay manota dia mandika ny lalàna, ary ny ota dia fandikana ny lalàna* . Izany tanjona izany dia natao ho an'ny olona izay tsy maintsy miady amin'ny toetra ratsiny mba tsy hanota intsony.

24c- *hanonitra ny heloka sy hitondra fahamarinana mandrakizay*

Ho an'i Daniela jiosy , io hafatra io dia mampahatsiahy ny fombafomban'ny "Andron'ny Fanavotana", fety fanao isan-taona mankalaza ny fanesorana ny ota amin'ny alalan'ny sorona osilahy. Io tandindon'ny fahotana io dia naneho an'i Gresy tao amin'ny Dan. 8, ary ny fisian'izy io dia nametraka ny faminaniana tao amin'ny rivo-piainana ara-panahy amin'io "andro fanavotana" io. Ahoana anefa no hanaisotra ny ota ny fahafatesan'ny osy, raha tsy nahomby ny fahafatesan'ny biby hafa natao sorona nandritra ny taona? Ny valin'io olana io dia omena ao amin'ny Heb. 10:3-7: *Fa amin'ireo sorona ireo dia misy fahatsiarovana ny ota isan-taona;* ***fa ny ran'ombilahy sy ny ran'osy tsy mahaisotra ny ota*** *. Koa nony tonga teo amin'izao tontolo izao i Kristy, dia hoy Izy, Ny sorona sy ny fanatitra tsy sitrakao,* ***fa vatana no nomaninao ho Ahy*** *; ny fanatitra dorana sy ny fanatitra noho ny ota tsy sitrakao. Dia hoy izaho:* ***Indro, avy aho*** *(ao amin'ny horonam-boky no nanoratana Ahy)* ***hanao, Andriamanitra ô, ny sitraponao*** . Tena mazava sy mitombina ny fanazavana nomen'ny apostoly Paoly. Manaraka izany, Andriamanitra dia nanokana ho an'ny tenany, ao amin'i Jesosy Kristy, ny asa fanavotana noho ny ota nambaran'ny anjely Gabriela tamin'i Daniela. Taiza anefa i Jesosy Kristy tamin'io fombafomban'ny "andro fanavotana" io? Ny tsy fananan-tsiny lavorary azy manokana, izay nanao an'ohatra azy ho zanak'ondrin'ny Paska an'Andriamanitra izay manaisotra ny fahotan'izao tontolo izao, dia nitondra teo amin'ny tenany ny fahotan'ny olom-boafidiny tandindon'ny osilahy amin'ny fombafombam-panavotana. Nafenin'ilay osy ilay zanak'ondry ka maty ny zanak'ondry ho an'ilay osilahy nalainy. Tamin'ny fanekena ny fahafatesany teo amin'ny hazo fijaliana mba hanonerana ny fahotan'ny olom-boafidiny, ny ota izay nalainy teo amin'ny tenany, dia nomen'Andriamanitra azy ireo ny porofo tsara indrindra momba ny fitiavany azy ireo tao amin'i Kristy.

24d- *ary hitondra fahamarinana mandrakizay*

Izany no vokatry ny fahafatesan'ny Mesia Mpamonjy. Io fahamarinana izay tsy azon'ny olona io, hatramin'i Adama, dia natao ho an'ny olom-boafidy, ka noho ny finoan'izy ireo ny fanehoana ny fitiavan'Andriamanitra, amin'ny alalan'ny fahasoavana madio, dia isaina ho azy ireo ny fahamarinan'i Jesosy Kristy lavorary , tamin'ny voalohany, mandra-pandresen'ny adin'ny finoana ny ota. Ary rehefa levona tanteraka izany, dia lazaina ho isaina ny fahamarinan'i Kristy. Lasa tahaka ny Tompony ilay mpianatra. Teo amin'ireo fototra ara-pampianarana ireo no nanorenana ny finoan'ny apostolin'i Jesosy. Talohan'ny nanovan'ny fotoana sy ny hery maizina azy ireo, ka nanitatra ny lalana tery nampianarin'i Jesosy Kristy. Io ***fahamarinana*** io dia ho ***mandrakizay*** raha tsy ho an'ireo olom-boafidy mahatoky, dia ireo izay mandre sy mamaly amin'ny alalan'ny fankatoavana ny fitakian'Andriamanitra marina.

Faha-24- *hamehezana ny fahitana sy ny mpaminany*

Izany hoe mba hahatanteraka ny fahitana ny fisehoan’ilay mpaminany nambara. Ny matoanteny hoe manisy tombo-kase dia manondro ny tombo-kasen’Andriamanitra izay manome ny faminaniana sy ny mpaminany izay haneho ny tenany fahefana sy maha-ara-dalàna tanteraka sy tsy azo lavina. Ny asa izay hotanterahina dia voaisy tombo-kase amin’ny tombo-kaseny avy amin’Andriamanitra. Ny isa an'ohatra amin'io tombo-kase io dia ny "fito: 7". Izy io koa dia manondro ny fahafenoana izay mampiavaka ny toetran’ilay Andriamanitra Mpamorona sy ny an’ny Fanahiny. Noho io safidy io, dia misy ny fanorenana ny tetikasany nandritra ny fito arivo taona, ka izany no nahatonga azy hizara ny fotoana ho herinandro misy fito andro toy ny fito arivo taona. Ny faminaniana momba ny 70 herinandro, dia toy izany no manome anjara ny isa (7) ny tombo-kasen’Andriamanitra velona ao amin’ny Apo.7. Ny andininy manaraka dia hanamafy ny maha-zava-dehibe an’io isa “7” io.

24f- *ary hanosotra ny fitoerana masina indrindra*

Izany no fanosoran’ny Fanahy Masina horaisin’i Jesosy amin’ny fotoana hanaovana ny batisany. Aoka anefa tsy ho diso hevitra isika fa ny voromailala nilatsaka taminy avy tany an-danitra dia tsy nanana afa-tsy tanjona iray, dia ny handresy lahatra an’i Jaona fa Jesosy tokoa no Mesia nambara; ny lanitra no vavolombelona manambara Azy. Teto an-tany, dia i Jesosy foana no Kristy ary tamin’ny endrika fanontaniana voafantina napetraka tamin’ny mpisorona, dia manaporofo izany ny fampianarany tao amin’ny synagoga tamin’izy 12 taona. Ho an’ny vahoakany, izay niterahany sy nitaizana azy, dia nanomboka tamin’ny batisany tamin’ny fararano tamin’ny taona 26 ny iraka ofisialy nataony, ary tokony hanolotra ny ainy tamin’ny lohataonan’ny taona 30 izy. Fa ny Masina velona dia nanana tandindona ara-nofo teto an-tany: ny toerana masina indrindra na ny fitoerana masina ao amin’ny tempolin’i Jerosalema. Izy io dia tandindon'ny lanitra, ilay refy tsy azon'ny olombelona idirana izay misy an'Andriamanitra sy ny anjeliny. Ny seza fitsaran’Andriamanitra sy ny toeran’ny seza fiandrianany, Andriamanitra ho Mpitsara dia niandry ny ran’i Kristy mba hanamarina ny famelana ny fahotan’ireo olom-boafidy nofidina nandritra ireo 6 arivo taona voatendry ho an’io fifantenana io. Ny fahafatesan’i Jesosy àry no nahatanterahan’ny “fety fanavotana” faratampony. Nahazo famelan-keloka, ary nohamafisina avokoa ireo sorona fahiny nankasitrahan’Andriamanitra. Ny fanosorana ny Masina Indrindra dia natao tamin’ny Andro Fanavotana tamin’ny famafazana ny ran’ny osilahy novonoina teo amin’ny rakotra fanaovam-panavotana, dia ilay alitara napetraka teo ambonin’ny Vata nisy ny didin’Andriamanitra nandikana. Noho izany hetsika izany, indray mandeha isan-taona, ny mpisoronabe dia nahazo alalana hiditra any ivelan’ny efitra fisarahana ao amin’ny fitoerana masina indrindra. Noho izany, taorian’ny nitsanganany tamin’ny maty, dia nentin’i Jesosy tany an-danitra ny sorompanavotan’ny rany mba hahazoany fanapahana, dia ny maha-ara-dalàna ny hamonjena ny olom-boafidiny amin’ny alalan’ny fanombanana ny fahamarinany sy ny zo hanameloka ny mpanota tsy mibebaka, anisan’izany ireo anjely ratsy sy Satana mpitarika azy ireo, dia ny devoly. Ny Masina Indrindra, izay manondro koa ny lanitra, ny ra nalatsak’i Jesosy teto an-tany, dia hamela azy, ao amin’ny Mikaela, handroaka ny devoly sy ny demoniany avy any an-danitra, zavatra nambara ao amin’ny Apok.

12:9 . Noho izany, ny fahadisoan’ny mpivavaka jiosy dia tsy ny fahazoana ny toetra ara-paminaniana momba ny “andro fanavotana” isan-taona. Diso hevitra izy ireo fa ny ran’ny biby natolotra tamin’io fankalazana io dia afaka nanamarina ny biby iray hafa nalatsaka nandritra ny taona. Natao araka ny endrik’Andriamanitra ny olona; ny biby vokarin'ny zavamananaina eto an-tany , ahoana no hanamarinantsika ny fitovian-danja amin'ny karazany roa?
Amin’ny maha Andriamanitra Azy, dia i Jesoa Kristy mihitsy no diloilo fanosorana amin’ny maha-Fanahy Masina Azy ary amin’ny fiakarany any an-danitra dia mitondra miaraka Aminy ny fanosorana ny maha ara-dalàna azony tety an-tany.

Ny fanalahidin'ny kajy

Dan 9:25 *Koa fantaro sy fantaro fa hatramin’ny andro nanaovana ny didy hanaovana an’i Jerosalema ka hatramin’ilay Andriana voahosotra dia fito herinandro sy roa amby enimpolo herinandro;*

25a- *Fantaro ary izany, ka fantaro!*

Rariny ny miantso an’i Daniela hisarika ny sain’ny anjely satria miresaka momba ny angona izay mitaky fifantohana lehibe ara-panahy sy ara-tsaina izy; fa tsy maintsy atao ny kajikajy.

25b- ***Hatramin’ny andro*** *nilazana fa haorina indray i Jerosalema* ***ka mandra-pahatongan’ny Mpitondra ny voahosotra.***

Io ampahany amin’ny andininy io ihany no tena zava-dehibe satria mamintina ny tanjon’ilay fahitana. **Omen’Andriamanitra ny vahoakany, izay miandry ny Mesiany, ny fomba ahafantarana ny taona hisehoany eo anatrehany** . Ary io fotoana izay nanambarana fa haorina indray i Jerosalema dia tsy maintsy voafaritra araka ny faharetan’ireo 490 taona nambara mialoha. Ho an’io didim-panarenana io, ao amin’ny bokin’i Ezra, dia mahita didy telo azo atao isika, izay nasain’ny mpanjaka persianina telo nifandimby: Kyrosy sy Dariosy ary Artaksersesy. Hita fa ny didy navoakan’ny farany tamin’ny taona -458, dia mamela ny fahavitan’ny 490 taona amin’ny taona 26 amin’izao androntsika izao. Koa izao no didy navoakan’i Artaksersesy izao no tokony hotazonina, raha jerena ny vanim-potoana nanoratana azy: lohataona araka ny Ezra 7:9: *Niala tany Babylona izy tamin’ny andro voalohany tamin’ny volana voalohany, ary tonga tany Jerosalema tamin’ny andro voalohany tamin’ny volana fahadimy, ary ny tànan’Andriamaniny no tao aminy* . Ao amin’ny Ezra 7:7 ny taona nandidian’ny mpanjaka: *Ary maro tamin’ny Zanak’Isiraely, dia ny mpisorona sy ny Levita, ny mpihira sy ny mpiandry varavarana ary ny Netinima, tonga tany Jerosalema tamin’ny taona fahafito nanjakan’i Artaksersesy mpanjaka* .

Koa satria lohataona ny fiaingan’ny didy , dia mikendry ny Paska lohataona ho an’ny faminaniany ny Fanahy, rehefa maty nohomboana tamin’ny hazo fijaliana i Jesoa Kristy. Ny kajy no hitarika antsika ho amin’izany tanjona izany.

25c- *Misy fito herinandro sy roa amby enimpolo herinandro, dia haverina indray ny kianja sy ny tatatra, fa amin’ny fotoan-tsarotra.*

Manana 70 herinandro isika amin'ny fanombohana. Niresaka momba ny 69 herinandro ilay anjely, izany hoe; 7 + 62. Ny 7 herinandro voalohany dia nitarika

ho amin’ny fotoana hamerenana an’i Jerosalema sy ny tempoly, tao anatin’ny fotoan-tsarotra, satria ny Jiosy dia niasa tao anatin’ny fahasahiranana maharitra nanjakan’ny Arabo izay tonga nanorim-ponenana tao amin’ilay faritra navelan’ny sesitany malalaka. Ity andininy ao amin’ny Neh.4:17 ity dia milazalaza tsara ny toe-javatra: *Ireo izay nanao ny manda sy ireo izay nitondra na nitondra entana dia niasa tamin’ny tanana iray ary nitana fiadiana tamin’ny ilany* . Ity dia antsipiriany izay voafaritra, fa ny zava-dehibe indrindra dia hita ao amin'ny herinandro faha-70 voaisa.

Ny herinandro faha-70

Dan 9:26 *Ary rehefa afaka roa amby enim-polo herinandro, dia hovonoina ny voahosotra, ka ~~tsy hisy handimby azy~~ ; ary ny olon'ny mpanapaka izay ho avy dia handrava ny tanàna sy ~~ny fitoerana masina~~ , ary ny hiafarany dia ho tonga toy ny riaka; ary voatendry fa hitohy ny fandravana mandra-pahatapitry ny ady.*

26a- *Rehefa afaka ny roa amby enimpolo herinandro, dia hofongorana ny Voahosotra*

Ireo 62 herinandro ireo dia ialohavan'ny 7 herinandro , izay midika fa ny tena hafatra dia "aorian'ny 69 herinandro" *dia hovonoina ny voahosotra* , fa tsy ny voahosotra rehetra, fa ilay nambara araka izany dia maneho ny fanosoran'Andriamanitra ny tenany. Amin'ny fampiasana ny formula " ***one*** *voahosotra* ”, Andriamanitra dia manomana ny Jiosy ho amin’ny fihaonan’izy ireo amin’ny lehilahy iray tsy miangatra, lavitry ny faneren’Andriamanitra. Araka ny fanoharana nataony momba ny mpamboly voaloboka, ny Zanak’olona, zanaky ny Tompon’ny tanimboaloboka, dia maneho ny tenany amin’ireo mpamboly voaloboka rehefa avy naniraka ireo irany izay nialoha Azy sy nampijaly azy ireo izy *ireo* .

Nilaza ilay anjely hoe “ *aorian’ny* ” ny faharetan’ny 69 herinandro, izany hoe ny faha-70 . Araka izany, tsikelikely, ny tahirin-kevitry ny anjely dia mitarika antsika ho amin’ny Paska amin’ny lohataona amin’ny taona 30, izay hatao eo antenatenan’io herinandro faha-70 amin’ny andro-taona io.

26b- *ary tsy hanana ~~mpandimby~~ azy izy*

Vao mainka tsy ara-dalàna io fandikan-teny io satria ny mpanoratra azy, L.Segond, dia mamaritra eo amin'ny sisiny fa ny fandikan-teny ara-bakiteny dia hoe: ***tsy misy ho azy*** . Ary amiko ny dikanteny ara-bakiteny dia mety amiko tsara satria milaza ny tena zava-bita tamin'ny fotoana nanomboana azy. Manaporofo izany ny Baiboly: ny apostoly mihitsy aza dia tsy nino intsony fa i Jesosy no ilay Mesia nampoizina, satria, toa ny Jiosy hafa rehetra, dia niandry mesia mpiady iray izay handroaka ny Romanina hiala ny tany izy ireo.

26c- *Ny vahoakan'ny mpitarika izay ho avy dia handrava ny tanàna sy ~~ny fitoerana~~ masina*

Izany no valin-tenin'Andriamanitra tamin'ireo tsy ninoan'ny firenena jiosy hita hoe: *tsy misy ho azy* . Ny fahatezerana amin'Andriamanitra dia ho voaloa tanteraka amin'ny fandravana an'i Jerosalema sy ny *fahamasinany diso* ; fa hatramin’ny taona 30 dia tsy nisy *fahamasinana intsony* teo amin’ny tanin’ny Jiosy; tsy iray intsony ny fitoerana masina. Ho an’izany hetsika izany, dia nampiasa ny Romana Andriamanitra, izay nananan’ireo mpitondra fivavahana

jiosy nanomboana ny Mesia tamin’ny Hazofijaliana, tsy sahy sy tsy nahay nanao izany, nefa fantany, raha tsy nisy azy, ny nitoraham-bato an’i Stefana diakona “telo taona sy enim-bolana” tatỳ aoriana.

26d- *ary ny farany dia ho tonga tahaka ny safo-drano*

Koa tamin’ny taona 70, taorian’ny taona maro nanaovana fahirano ny Romana, dia nianjera teo an-tanan’izy ireo i Jerosalema, ary feno fankahalana mandrava, izay nohetsehin’ny herin’Andriamanitra, dia nandrava an-kerimpo, araka ny nambara, *ny tanàna sy ny fahamasinana* izay tsy teo intsony, mandra-paha- *tsy nisy vato nifanandrify akory*, araka izay nolazain’i Jesosy talohan’ny nahafatesany ao amin’ny Mat.24:2: *Hitanareo anefa izao rehetra izao: Lazaiko aminareo marina tokoa fa tsy havela hisy vato hifanongoa eto ka tsy horavana* .

26 - Tapaka fa haharitra hatramin'ny faran'ny *ady ny faharavana*

Ao amin’ny Matio 24:6, Jesosy dia nilaza hoe: *Handre ady sy filazana ady ianareo; Tsy mbola hisy anefa ny farany.* Taorian’ny Romanina, dia nitohy ny ady nandritra ny roa arivo taona tamin’ny andron’ny Kristiana, ary niavaka ny fe-potoana lava nanjakan’ny fiadanana nahafinaritra antsika hatramin’ny nifaranan’ny Ady Lehibe II, nefa nomanin’Andriamanitra. Noho izany ny olombelona dia afaka mamokatra ny vokatry ny fahadisoany hatramin'ny faran'ny nofinofiny alohan'ny handoavana ny vidiny mety maty.

Kanefa, tsy tokony hohadinointsika rehefa miresaka momba ny Romana fa ny didim-pitsaran’ny papa azy dia hanalava ny asan’ny mpanompo sampy “ *mpanimba* na *mpandrava* ” ary any koa mandra-pahatapitry ny ady atao amin’ny olom-boafidin’i Kristy Andriamanitra.

Dan 9:27 *Ary hanao fanekena amin'ny maro* ***mandritra ny herinandro izy*** *; ary amin'ny* ***antsasaky ny herinandro*** *dia hampitsahatra ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanatitra alatsa-drà izy; ary eo amin'ny elany dia* hisy *fahavetavetana fandravana sy fandringanana tanteraka, ary hotorotoroina izany, araka* izay *efa voatendry ho amin'ny* tany .

27a- *Hanao fifanarahana mafy amin’ny maro izy* ***mandritra ny herinandro***

Ny Fanahy dia maminany ny fananganana ny *fanekena vaovao* ; *mafy orina* izany satria lasa fototry ny famonjena atolotra hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao. Eo ambanin’ny teny hoe maro, Andriamanitra dia mikendry ny olom-pirenena jiosy, ny apostoliny ary ny mpianany jiosy voalohany izay hanao ny fanekeny *mandritra* ny **fito taona farany** amin’ny fe-potoana nomena ny firenena jiosy mba hanaiky na handà amin’ny fomba ofisialy ny Mesia nohomboana tamin’ny hazo fijaliana. Io fanekena io no “ *tapaka* ” eo amin’ny andininy faha-24 eo amin’Andriamanitra sy ny mpanota jiosy nibebaka. Amin’ny fararanon’ny 33 taona, ny faran’ity herinandro farany ity dia hanamarika ilay fihetsika tsy ara-drariny sy maharikoriko hafa, dia ny fitoraham-bato an’i Stefana, diakona vaovao. Ny hany fahatafintohinana nataony dia ny nilaza tamin’ny Jiosy ny fahamarinana izay tsy zakany ny ho re, fa i Jesosy kosa dia nametraka ny teniny teo am-bavany. Tamin’ny nahitan’i Jesosy ny mpianany iray novonoina, dia nandrakitra an-tsoratra ny fandavana ofisialy ny fanelanelanana nataony. Nanomboka tamin’ny fararano tamin’ny taona 33 am.f.i., dia nandrehitra ny fahatezeran’ny Romanina ireo mpikomy jiosy, izay niely fatratra tany Jerosalema tamin’ny taona 70 am.f.i.

27b- *ary amin'ny* ***antsasaky ny herinandro*** *dia hampitsahatra ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanatitra alatsa-drà izy*

fotoana tapaky *ny herinandro io* dia ny lohataonan'ny 30, lasibatry ny faminaniana 70 herinandro. Izao no fotoana hahatanterahan'ny asa rehetra voalaza ao amin'ny andininy faha-24: **ny fiafaran'ny fahotana, ny fanavotana azy, ny fiavian'ny mpaminany izay manatanteraka ny fahitana amin'ny fametrahana ny fahamarinany mandrakizay sy ny fanosorana an'i Kristy nitsangana tamin'ny maty izay niakatra ho any an-danitra Mandresy sy Tsitoha** . Ny fahafatesan'ny sorompanavotan'ny Mesia dia mipoitra eto amin'ny lafin'ny voka-dratsiny: ny fampitsaharana tanteraka ny *sorona* biby sy *ny fanatitra* atao hariva sy maraina ao amin'ny tempolin'ny Jiosy, ary koa hatramin'ny maraina ka hatramin'ny hariva, noho ny fahotan'ny olona. Ny fahafatesan'i Jesosy Kristy dia lasa lany andro ireo tandindona biby izay nampiseho azy tao amin'ny fanekena taloha, ary izany no fiovana lehibe nateraky ny sorona nataony. Ny fandrovitan'Andriamanitra ny efitra lamban'ny tempoly tamin'ny fotoana nahafatesan'i Jesosy dia manamafy ny fampitsaharana tanteraka ny fombafomba ara-pivavahana eto an-tany, ary ny fandravana ny tempoly tamin'ny 70 dia nanamafy izany fanamafisana izany. Ho setrin'izany, dia hanjavona ireo fetin'ny Jiosy isan-taona, izay faminaniana rehetra momba ny fiaviany; fa na oviana na oviana, dia ny fampiharana ny Sabata isan-kerinandro, izay mahazo ny tena heviny amin'io fahafatesana io: maminany ny fitsaharana any an-danitra amin'ny arivo taona fahafito izay, amin'ny alalan'ny fandreseny, dia azon'i Jesosy Kristy ho an'Andriamanitra sy ireo olom-boafidiny marina, izay anomezany ny *rariny mandrakizay lavorary* voatonona ao amin'ny andininy faha-24.

Ny fiandohan'ity " *herinandro* " amin'ny andro-taona dia amin'ny fararano amin'ny faha-26 amin'ny batisan'i Jesosy izay nataon'i Jaona Mpanao Batisa.

27c- *Ary* eo *amin'ny elatra dia hisy fahavetavetana fandravana*

Miala tsiny, fa diso ny fandikana an'io ampahany amin'ny andininy io ao amin'ny New International Version satria diso ny fandikana azy. Raha jerena ireo fanambarana nomena ao amin'ny Apokalipsy an'i Jaona, dia manolotra ny fandikan-teny hebreo aho, izay manamafy ny fandikan-teny hafa. Ny teny hoe " *eo amin'ny elatra* ", izay tandindon'ny toetran'ny lanitra sy ny fanapahana, dia manondro andraikitra ara-pivavahana izay mikendry mivantana an'i Roma papa, izay " *mitsangana* " ao amin'ny Dan. 8:10–11, sy ireo mpiara-mivavaka aminy amin'ny andro farany. *Ny elatry ny voromahery* dia maneho ny fanandratana ambony indrindra ny anaram-boninahitra emperora, ohatra, *ny liona manana elatry ny voromahery* momba an'i Nebokadnezara Mpanjaka, na Andriamanitra mihitsy, izay nitondra tamin'ny *elatry ny voromahery* ny vahoakany hebreo izay nafahany tamin'ny fanandevozan'ny Ejipsianina. Ny empira rehetra dia naka an'io mariky ny *voromahery io* , anisan'izany, tamin'ny 1806, Napoleon I ' izay hohamafisin'ny Apok. 8:13, avy eo ny emperora Prussian sy alemà, ny farany dia ny mpanao didy jadona A. Hitler. Saingy nanomboka teo dia nanana an'io voromahery imperial io ihany koa i Etazonia amin'ny dolara amin'ny volam-pirenena: ny dolara.

Nandao ny lohahevitra teo aloha ny Fanahy, dia niverina nikendry ny fahavalony tiany indrindra: i Roma. Taorian’ny asa nanirahana an’i Jesosy Kristy teto an-tany, dia i Roma tokoa no lasibatry ny *fahavetavetana mahatonga ny fandravana ny tany, izay vao avy nandrava an’i Jerosalema tamin’ny 70 tao* ***amin’ny andininy faha-26 ny vanim-*** *potoan’ny fanjakan’ny mpanompo* sampy. Noho izany, ny *fahavetavetana,* amin'ny endriny maro, dia azo lazaina, voalohany, ho an'i Roma imperial, izay hanenjika ny olom-boafidy mahatoky amin'ny famonoana azy ireo amin'ny fampisehoana "sehatra" manaitra mba hampiala voly ny vahoaka Romana mpandatsa-drà, zavatra izay hitsahatra amin'ny 313. Fa ny fahavetavetana iray hafa dia tonga manaraka ary izany dia ny fampitsaharana ny fanao amin'ny andro fahafito 27 martsa; Io fihetsika io indray dia noho ny Fanjakana Romanina sy ny lehiben’ny emperorany Constantin I. Niaraka taminy, ny Fanjakana Romanina dia teo ambany fahefan’ireo emperora Byzance. Tamin’ny taona 538, indray, ny Emperora Justinien I dia nanao *fahavetavetana* hafa tamin’ny fametrahana ny fitondran’ny papa Vigilius I teo amin’ny sezany romana ’ ary io fanalavana ny *fahavetavetana* hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao io dia tsy maintsy ampifandraisina amin’ity dingana papaly izay nomelohin’Andriamanitra hatramin’ny Dan. 7. Tsaroantsika fa ny anarana hoe “ *tandroka kely* ” dia manondro ireo dingana roa nanjakan’i Roma tao amin’ny Dan. 7 ary Dan. 8. Ny fitohizan'ny asa maharikoriko ihany no hitan'Andriamanitra amin'ireo dingana roa mifanesy ireo.

Ny fandinihana ireo toko teo aloha dia namela antsika hamantatra ireo karazana fahavetavetana izay nasehon’io andininy io taminy.

27d- *ary mandra-paharinganana* (na *fandringanana tanteraka*) *ka* ***horavany*** , [araka ny] *izay efa voatendry, ao amin'ny* tany lao .

« ***Ho tapaka izy*** [araka ny] *izay didy* "ary nambara ao amin'ny Dan. 7:9-10 sy Dan. 8:25: *Noho ny fiavonavonany sy ny fahombiazan'ny hafetseny, dia hirehareha amin'ny fony izy ka handringana olona maro izay tsy manana ahiahy, ary hitsangana hanohitra ny andrianan'ny mpanapaka,* ***kanjo hotorotoroina izy, ka tsy hisy fisainan'ny tanana.***

Ny soratra hebreo dia manolotra an’io hevitr’Andriamanitra io tsy mitovy amin’ireo fandikan-teny ankehitriny.

Izany nofinofy izany dia mifototra amin'ny drafitr'Andriamanitra hampihemotra ny fahadisoan'ny olombelona amin'ny planeta Tany izay onenany ; izay ampianarin’ny Apok. 20. Andeha hojerentsika ny zava-misy fa ny finoana kristiana sandoka dia tsy miraharaha izany drafitra masina izany izay ahitana ny fandringanana ny olona tsy ho ambonin’ny tany, amin’ny fiverenan’i Kristy amim-boninahitra. Raha tsy miraharaha ireo fanambarana nomena ao amin’ny Apokalypsy 20 izy ireo dia miandry foana ny fananganana ny fanjakan’i Kristy eto an-tany. Na izany aza, ny fandringanana tanteraka ny eny ambonin'ny no fandaharana eto sy ao amin'ny Apok. 20. Ny fiverenana be voninahitra an'i Kristy mpandresy amin'ny maha-Andriamanitra azy rehetra dia hamerina amin'ny laoniny eto an-tany ny korontana niseho tamin'ny fiandohan'ny tantara voalaza ao amin'ny Genesisy 1. Hohozongozonin'ny horohoron-tany goavam-be izy ary hiverina amin'ny anarana hoe lavaka *mangitsokitsoka amin'ny* toetry ny fikorontanana voalohany "tohu sy wa bohu". Tsy hisy olona hitoetra eo aminy, fa

ho *tranomajan'ny* devoly mitoka-monina eo aminy *arivo taona* mandra-pahafatiny.

Amin'ity dingan'ny fandalinana ity dia tsy maintsy manome fampahalalana fanampiny momba ny " herinandro faha-70 " izay vao avy nianatra aho, voalohany indrindra. Ny fahatanterahany amin'ny andro-taona ara-paminaniana dia ampiarahina amin'ny fahatanterahany ara-bakiteny. Noho ny fijoroana vavolombelona nataon'ny kalandrie jiosy iray, dia fantatsika ny firafitry ny herinandron'ny Paska amin'ny taona 30. Ny ivon'izy io dia Alarobia, ny andro alohan'ny Sabata tsindraindray nohamarinin'ny Paska jiosy, izay latsaka ny alakamisy tamin'io taona io. Noho izany, dia afaka manarina tanteraka ny fandehan'ity Paska nahafatesan'i Jesosy ity isika. Nosamborina ny talata hariva, notsaraina tamin'ny alina, nohomboana tamin'ny hazo fijaliana i Jesoa ny alarobia maraina tamin'ny 9 ora. Maty tamin'ny 3 ora. Talohan'ny tamin'ny 6 ora hariva, dia napetrak'i Josefa avy any Arimatia tao amin'ny fasana ny vatany ary nanakodia ilay vato nanisy tombo-kase azy. Nandalo ny Paska Alakamisy. Ny zoma maraina, dia nividy zava-manitra izay namboariny nandritra ny antoandro ireo vehivavy mpivavaka tsara mba hanosotra ny fatin'i Jesosy. Ny zoma hariva amin'ny 6 ora, dia manomboka ny Sabata isan-kerinandro; indray alina, indray andro, mandalo fitsaharana nohamasinin'Andriamanitra. Ary ny asabotsy hariva amin'ny 6 ora, dia manomboka ny andro voalohany amin'ny herinandro tsy ara-pivavahana. Nandeha ny alina, ary tamin'ny maraina vao mangiran-dratsy, dia nankany amin'ny fasana ireo vehivavy nanantena hahita olona hanakodia ny vato. Hitany fa voakodia ny vato ary nisokatra ny fasana. Niditra tao amin'ny fasana i Maria Magdalena sy i Maria, renin'i Jesosy, dia nahita anjely nipetraka izay nilaza tamin'izy ireo fa efa nitsangana i Jesosy. Nasain'ilay anjely nandeha izy ireo mba hilaza amin'ireo rahalahiny, dia ny apostoliny. Nijanona tao an-jaridaina i Maria Magdalena, ka nahita lehilahy iray nitafy lamba fotsy izay nalainy ho mpikarakara zaridaina; teo amin'ny fifanakalozana dia nahafantatra an'i Jesosy izy. Ary eto, tsipiriany tena manan-danja izay manimba ny finoana miely patrana, dia hoy Jesosy tamin'i Maria: " *Tsy mbola niakatra tany amin'ny Raiko Aho* ." Ilay mpangalatra teo amin'ny hazofijaliana sy Jesosy mihitsy dia tsy niditra tao amin'ny paradisa, dia ny fanjakan'Andriamanitra, tamin'ny andro nanomboana azy ireo tamin'ny hazo fijaliana, satria tsy mbola niakatra tany an-danitra i Jesosy nandritra ny telo andro. Noho izany dia afaka miteny amin'ny anaran'ny Tompo aho hoe: Aoka hangina izay tsy manan-kolazaina aminy! Mba tsy hiharan'ny eso na henatra indray andro any.

Ny zavatra faharoa dia ny manararaotra ilay daty — 458 izay manamarika voalohany ny fiandohan'ireo 70 herinandron'ny andro-taona voatondro ho an'ny vahoaka jiosy izay nomen'Andriamanitra famantarana roa lehibe roa: ny Sabata sy ny famorana ny nofo.
Araka ny Rom. 11, ny Jentilisa niova fo, izay nanao ny fifanekena vaovao, dia natao grefy amin'ny fototeny sy vatan-kazo hebreo sy jiosy. Ny fototry ny fifanekena vaovao anefa dia Jiosy fotsiny, ary naniry mafy i Jesosy hanasongadina izany ao amin'ny Jaona 4:22 : *Ianareo mivavaka amin'izay tsy fantatrareo;*

izahay dia mivavaka amin'izay fantatray, fa avy amin'ny Jiosy ny famonjena. Amin'izao fotoana izao, ity hafatra ity dia manana lanjany velona satria i Jesosy dia niresaka izany tamin'ny Jentilisa niova fo diso tamin'ny vanim-potoana rehetra. Mba hahavery azy tsara kokoa, dia nanosika azy ireo hankahala ny Jiosy sy ny fanekeny ny devoly; izay nampiala azy ireo tamin' ny didin' Andriamanitra sy ny Sabatany masina. Noho izany dia tsy maintsy manitsy io fahadisoana io isika ary **mijery ny fifanekena vaovao misy ny maha-Jiosy azy** . Ireo apostoly sy ireo mpianatra jiosy vao niova fo dia ireo " *maro " ireo izay miray tsikombakomba* amin'i Jesosy , ao amin'ny Dan. 9:27, saingy ny fototr'izy ireo dia mitoetra ho Jiosy, izy ireo koa dia manahy ny amin'ny fiandohan'ny " *70 herinandro* " izay nomen'Andriamanitra ny firenena jiosy mba hanaiky na handà ny fenitry ny fanekena vaovao nalatsak'i Kristy tamin'ny ràn'olombelona. Raha raisina amin'ireo hevitra ireo ny daty - 458 dia lasa fiandohan'ny "2300 maraina-maraina" ao amin'ny Dan. 8:14.

Rehefa tapitra io fe-potoana ara-paminaniana lava be io, izany hoe 2300 taona, dia zavatra telo no hajanona araka ny Dan. 8:13.

1- ny fisoronana mandrakizay
2- ny fahotana mandrava
3- ny fanenjehana ny fahamasinana sy ny tafika.

Ireo zavatra telo ireo dia fantatra:

1- ny fisoronana mandrakizay an'ny papa
2- ny andro fitsaharana voalohany nomena anarana hoe: Alahady.
3- Ny fanenjehana ny fahamasinana sy ny olo-masina kristiana, ny olom-pirenen'ny fanjakan'ny lanitra.

Ireo fanovana ireo dia nikendry:

1- Hamerenana amin'i Jesoa Kristy ny fisoronana masina mandrakizay any an-danitra.
2- Avereno amin'ny laoniny ny lalàn'Andriamanitra manontolo ao anatin'izany ny andro fitsaharana Sabata faha-7 .
3- Mba hahitana ny fiafaran'ny fanenjehana ny fahamasinana kristiana sy ny olo-masina.

Ny kajy naroso ho an'ny "2300 hariva-maraina" manomboka amin'ny daty -458, ny fiafaran'io faharetana io dia mifarana amin'ny lohataonan'ny 1843: 2300 - 458 = 1842 +1. Amin'ity kajy ity dia manana 1842 taona manontolo isika izay tsy maintsy ampiana +1 mba hanondroana ny lohataonan'ny fiandohan'ny taona 1843 izay hifaranan'ny faminaniana hoe "2300 hariva-maraina". Io daty io dia manamarika ny fiandohan'ny fiverenan'ny fitsabahan'Andriamanitra izay te hanafaka ny tena olony amin'ny lainga ara-pivavahana nolovaina tamin'ny Katolika Romana papaly nandritra ny 1260 taona. Noho izany, rehefa nandray andraikitra tamin'ny famoronana fifohazana ara-panahy tany Etazonia izay nahitana fialofana ny Protestanta, ny Fanahy dia nanome aingam-panahy an'i William Miller mba ho liana amin'ny faminaniana ao amin'ny Daniela 8:14, ary daty roa nifanesy no nanambara ny fiverenan'i Jesosy Kristy, ny voalohany tamin'ny lohataonan'ny taona 1843, ny faharoa tamin'ny fararano tamin'ny 1844. Ho azy, dia ny fanadiovana ny tany ho amin'ny fanamasinana no famantarana ny

fiverenan’i Jesosy ho amin’ny fanamasinana. Taorian’ny fahadisoam-panantenana indroa tamin’ireo daty voalaza mialoha, dia nanome famantarana ho an’ireo naharitra indrindra izay nandray anjara tamin’ireo fitsapana ny finoana roa ny Fanahy. Nahazo fahitana avy any an-danitra ny marainan’ny 23 Oktobra 1844, tamin’ny alalan’ny iray tamin’ireo olo-masina niampita ny saha. Nisokatra ny lanitra ka nampiseho an’i Jesosy Kristy ho Mpisoronabe manao fanompoana ao amin’ny fitoerana masina any an-danitra. Tao amin’ny fahitana, dia niala tamin’ny fitoerana masina ho any amin’ny fitoerana masina indrindra izy. Noho izany, taorian’ny 1 260 taona nisian’ny haizina, dia nifandray indray tamin’ireo mpanompony i Jesosy Kristy, izay nofidin’ireo fitsapana roa nifanesy.

1- **Ny famerenana ny mandrakizay** . Noho izany dia tamin’ny alalan’io fahitana io no nandraisan’Andriamanitra tamin’ny fomba ofisialy ny fisoronana mandrakizay any an-danitra tamin’ny 23 Oktobra 1844.
2- **Ny fiverenan'ny Sabata** . Tamin’io volana io ihany, dia nisy olo-masina iray hafa nanomboka nitandrina ny Sabata andro fahafito, taorian’ny fitsidihan’i Rtoa Rachel Oaks, izay nanome azy bokikely iray avy ao amin’ny fiangonany manao hoe: “Baptista Andro Fahafito”. Nifandimby, rehefa nandeha ny fotoana, dia nanaraka ny Sabata andro fahafito koa ireo olo-masina nofidin’ireo fitsapana roa ireo. Nofaranan’Andriamanitra àry ny fahotana nahatsiravina naorin’i Roma mpanompo sampy, nefa nohamafisin’i Roma papaly tamin’ny anarany hoe “Alahady”.
3- **Ny fiafaran'ny fanenjehana** . Ny lohahevitra fahatelo dia mikasika ny fahamasinana sy ny fanenjehana ny Kristianina nandritra ny 1260 taona. Ary indray, tamin’ny taona 1843 sy 1844, dia nanjaka nanerana ny tontolo tandrefana ny fiadanana ara-pivavahana nanerana ny tany tandrefana mikasika ilay faminaniana. Izany dia satria i Frantsa revolisionera dia nampangina tamin'ny guillotine azy ireo tompon'andraikitra tamin'ny habibiana ara-pivavahana natao. Noho izany, taorian’ireo taona farany feno rà mandriaka tamin’ny fanasaziana ireo *mpaka vadin’olona ara-pivavahana* araka ny Apok. 2:22-23 , tamin’ny faran’ireo 1260 taona nanomboka tamin’ny 538, dia ny daty nampifandraisina tamin’ny fanesorana ny *mandrakizay* tamin’ny alalan’ny fananganana ny fitondrana papa, izany hoe tamin’ny 1798, dia nanjaka ny fihavanana ara-pivavahana. Ary ny fahalalahan’ny fieritreretana naorina dia namela ny olona masina hanompo an’Andriamanitra araka ny safidiny sy ny fahalalany fa hitombo Andriamanitra. Tamin'ny 1843, *ny Ny fahamasinana* sy *ny tafiky ny olo-masina* , ireo olom-pirenen’ny fanjakan’ny lanitra nofidin’i Jesosy Kristy ireo, dia tsy enjehina intsony, araka ny nambaran’ny faminaniana ao amin’ny Daniela 8:13-14 .

Ireo zava-niainana rehetra ireo dia nokarakarain’ilay Andriamanitra Tsitoha izay tsy hita maso tanteraka, izay manamory ny sain’ny olona amin’ny tsy hita maso, mba hahatanteraka ny fikasany, ny fandaharany manontolo, mandra-pahatongan’ny fahataperan’izao tontolo izao izay hifaranan’ny fifidianana ny olom-boafidy. Mipoitra avy amin’izany rehetra izany fa tsy mifidy ny hanaja ny Sabata sy ny fahazavany ny olona, fa Andriamanitra no manome azy ireo zavatra

izay azy ho mariky ny fankasitrahany sy ny tena fitiavany azy araka ny nampianarina tao amin’ny Ezek. 20:12-20: *Ary nomeko azy koa ny Sabatako ho famantarana ho amiko sy ho aminy, mba hahafantarany fa Izaho no Jehovah Izay manamasina azy…* . Satria izy no mitady ny ondriny very, aoka ho azo antoka fa tsy hisy olom-boafidy ho very.

Ao amin'ny Dan. 8, ao amin’ilay valin-teny tsy manam-paharoa omen’Andriamanitra eo amin’ny andininy faha-14 amin’ny fanontaniana ao amin’ny andininy faha-13, dia mety tsara ny teny hoe “ *fahamasinana ” satria ny fahamasinana dia mahakasika maneran-tany izay rehetra fananan’Andriamanitra ary izay mahakasika azy manokana. Izany no toetry ny* fisoronany *mandrakizay any an-danitra* , ny *Sabatany nohamasinina* hatramin’ny nanorenana izao tontolo izao ny andro taorian’ny nahariana an’i Adama, sy ny *olony masina* , ireo olom-boafidiny mahatoky.
Tanteraka teo anelanelan’ny taona 1843, ny daty nampiharana ny didin’Andriamanitra, sy ny fararano tamin’ny 1844, ireo zavatra niainana nambara mialoha ao amin’ny Daniela 8:13-14, izay samy nifototra tamin’ny fiandrasana ny fiverenan’i Jesosy Kristy amin’ireo daty ireo. Ary koa, mifototra amin'ny hevitra momba ny fiavian'i Jesosy Kristy , ny mpiara-belona tamin'ity traikefa ity dia nanome ny mpandray anjara izay nanaraka ireo fanantenana ireo ny anarana hoe "Advantista", avy amin'ny teny latinina "adventus" izay midika hoe "adventy". Ho hitantsika ao amin’ny toko faha-12 amin’ity bokin’i Daniela ity ity traikefan’ny “Advantista” ity, izay hahatongavan’ny Fanahy hanasongadina ny maha-zava-dehibe an’io “fiombonana” ofisialy farany io.

Daniela 10

Dan 10:1 *Tamin'ny taona fahatelo nanjakan'i Kyrosy, mpanjakan'i Persia, dia nisy teny nambara tamin'i Daniela, izay atao hoe Beltesazara. Marina ny teny, ary ratsy be no nolazainy. Ary nihaino ny teny izy ka nahatakatra ny fahitana.*

1Tamin'ny *taona fahatelo nanjakan'i Kyrosy, mpanjakan'i Persia, dia nisy teny nambara tamin'i Daniela, izay atao hoe Beltesazara.*

Kyrosy II no nanjaka tamin'ny – 539. Noho izany, ny datin'ny fahitana dia – 536.

1b- *Izany teny izany, izay marina, dia manambara loza lehibe.*

Ity teny ity, *loza lehibe,* dia manambara ny vono olona amin'ny ambaratonga lehibe.

1c- *Dia nihaino izany teny izany izy ka nahafantatra ny fahitana.*

Raha azon'i Daniela ny dikany, dia ho azontsika koa izany.

Dan 10:2 *Tamin'izany andro izany, izaho Daniela dia nitomany telo herinandro.*

Io *fisaonana manokana* mahakasika an'i Daniela io, dia manamafy ny toetry ny fandevenana ny vonoan'olona izay hitranga rehefa ho tanteraka ilay loza lehibe nambara.

Dan 10:3 *Tsy nihinana zava-mamy aho, na hena na divay niditra ny vavako, ary tsy nanosotra ny tenako mandra-pahatapitry ny telo herinandro.*

Io fiomanana nataon'i Daniela io, izay mikatsaka ny hitomboan'ny fahamasinana, dia maminany ny toe-javatra manaitra izay haminany ny anjely ao amin'ny Dan. 11:30.

Dan 10:4 *Tamin'ny andro fahefatra amby roapolo tamin'ny volana voalohany dia teo amoron'ny ony lehibe aho, dia Hidekela izany.*

Antsoina hoe Tigris i *Hiddekel amin'ny teny frantsay.* Io ilay *ony* nandena an'i Mezopotamia tamin'ny Reniranon'i Eofrata, izay niampita sy nanondraka ny tanànan'i *Babylona kaldeanina* noho ny fireharehan'i Nebokadnezara Mpanjaka voasazy. Tsy azon'i Daniela ilay izy, saingy natao ho ahy io fanazavana io. Satria tamin'ny taona 1991 vao nampahafantariko ny tena fanazavana marina ao

amin’ny Daniela 12 hoe ny Reniranon’i **Tigra** no hitondra ny toeran’ny “ **tigra** ” mihinana ny fanahin’olombelona. Ny fisedrana ny finoana dia aseho amin'ny alalan'ny fiampitana mampidi-doza. Ny olom-boafidy ihany no afaka miampita izany ary manohy ny diany miaraka amin’i Jesoa Kristy. Izy io indray dia sary nalain’ny Hebreo tamin’ny fiampitan’ny Ranomasina Mena, fiampitana tsy azo atao sy mahafaty ho an’ireo Ejipsianina mpanota. Fa ilay navoakan'ny Daniela 12 dia mifidy ireo olom-boafidy "Advantista" farany izay hitohy hatramin'ny fiverenan'i Kristy ny asa nanirahana azy. Ny farany amin’izy ireo dia hiaina ny ***loza lehibe farany*** , ny endriny faran’izay mafy izay mitaky ny fandraisan’i Kristy anjara amin’ny fiverenana mamonjy mahery sy be voninahitra ary feno valifaty.

Voaresaka ao amin’ny Dan. 11:30 ny loza voalohany nambara tamin’i Daniela. Mikasika ny vahoaka jiosy fahiny izany, fa *loza hafa* mitovy amin’izany no hambaran’ny sary mitovitovy amin’izany ao amin’ny Apok. Izany dia ho tanteraka aorian’ny Ady Lehibe Fahatelo izay *handripaka ny ampahatelon’ny olombelona* . Ary io fifandonana io dia aseho amin’ny alalan’ny tandindona ao amin’ny Apok. 9:13 ka hatramin’ny 21, saingy novolavolaina tamin’ny fiteny mazava ao amin’ity bokin’i Daniela ity eo amin’ny faran’ny toko faha-11 amin’ny andininy faha-40 ka hatramin’ny faha-45. Amin’izay dia ho hitantsika misesy, ao amin’ity toko faha-11 ity, ny loza lehibe nanjo ny Jiosy, ary ao amin’ny Dan. 12:1, ny loza lehibe izay hiafaran’ny Kristianina voahosotra ho lasibatra. niova fo ho an’i Kristy. Io loza io dia mipoitra ao amin'ny teny hoe "fotoana fahoriana" ary ny fampiharana ny Sabata nohamasinin'Andriamanitra no tena tanjona.

Fampitahana ny fahitana roa momba ny loza nambara

1- Ho an’ny taranak’i Daniela ao amin’ny fanekena taloha: Dan.10:5-6.
2- Ho an’ireo zanak’i Daniela ao amin’ny fanekena vaovao: Apok. 1:13-14.

Mba hankasitrahana tanteraka ny maha zava-dehibe tsy maintsy ampifandraisina amin’ireo loza roa ireo, dia tsy maintsy takatsika fa na dia mifanara-potoana aza izy ireo, ny voalohany dia tandindon’ny faminaniana ny faharoa, izay hikendry, amin’ny fiverenan’i Jesosy Kristy, ireo zanak’Andriamanitra mahatoky farany toa an’i Daniela sy ireo namany telo lahy. Taorian’ny fandriam-pahalemana am-polony taona maro, narahin’ny ady atomika nahatsiravina sy nandrava tanteraka, ny andro fitsaharana Alahady Romana dia hampiharin’ny fitondram-panjakana maneran-tany nokarakarain’ireo tafavoaka velona tamin’ilay loza. Avy eo indray dia hisy fahafatesana handrahona ny ain’ireo olom-boafidy mahatoky, toy ny tamin’ny andron’i Daniela, Hanania, Misaela ary Azaria; ary tahaka ny tamin’ny andron’ny “Makabeanina” tamin’ny -168, izay nambaran’ilay ***loza*** nambara tao amin’ity toko Daniela ity; ary farany, ireo Advantista farany izay nijanona ho mahatoky tamin’ny Sabata andro fahafito tamin’ny 2029.

Kanefa talohan’io fitsapana farany io, ny fitondran’ny papa naharitra 1260 taona dia efa nahatonga zavaboary maro ho faty amin’ny anaran’Andriamanitra.

Raha fintinina, ny fahatakarana ny hafatra nampitaina tamin’io fahitana nomena an’i Daniela io dia hamela antsika hahatakatra ny dikan’ilay nomeny an’i Jaona ao amin’ny Apok. 1:13 ka hatramin’ny 16 .

Dan 10:5 *Ary natopiko ny masoko ka hitako fa, indro, nisy lehilahy nitafy rongony fotsy madinika sady nisikina fehin-kibo volamena avy any Ofaza ny valahany.*

5a- *Nisy lehilahy iray niakanjo rongony fotsy*

Ny asan'ny fahamarinana asehon'ny lamba rongony dia hotanterahin'Andriamanitra amin'ny alalan'ny olombelona. Ao amin'ilay sary voalazalaza, Andriamanitra dia maka ny endrik'ilay mpanjaka grika Antiokosa IV, fantatra amin'ny anarana hoe Epifana. Izy no mpanenjika ny Jiosy teo anelanelan'ny taona 175 sy 164, ny faharetan'ny fitondrany.

5b- *nitana fehikibo volamena avy any Ofaza ny valahany*

Apetraka eo amin'ny andilany ny fehikibo dia midika hoe fahamarinana an-tery. Ary koa, ny volamena nanaovana azy dia avy any Ofaza, izay ao amin'ny Jer. 10:9 dia manondro ny fanompoan-tsampy mpanompo sampy.

Dan 10:6 *Ny tenany dia tahaka ny berila, ny tarehiny tahaka ny helatra, ny masony tahaka ny lelafo, ny sandriny sy ny tongony tahaka ny varahina manganohano, ary ny feony tahaka ny firohondrohon'ny vahoaka.*

6a- *Toy ny krysolita ny vatany*

Andriamanitra no mpanoratra ny fahitana saingy manambara ny fiavian'ny andriamanitra mpanompo sampy izy, noho izany io lafiny mahagaga mahagaga io.

6b- *namirapiratra toy ny varatra ny tavany*

Nohamafisina ny maha Grika an'io andriamanitra io. Izy no Zeosy, andriamanitra grika an'ny Mpanjaka Antiochus 4. Ny tselatra no mariky ny andriamanitra olympiana Zeosy; andriamanitry ny andriamanitra olympiana amin'ny angano grika.

6c- *tahaka ny lelafo ny masony*

Hofoanany izay hitany fa tsy sitrany; hijery ny Jiosy ny masony araka ny Dan.11:30: … *hijery izay nahafoy ny fanekena masina Izy.* Tsy tonga tampoka ny loza, mandoto ny olona ny fivadiham-pinoana.

6d- *tahaka ny varahina voalambolambo ny sandriny sy ny tongony*

Ny mpamono faty izay irahin'Andriamanitra dia ho mpanota tahaka ireo niharan'izany. Ny asa fandravana ataony aseho amin'ny sandriny sy ny tongony dia vita amin'ny varahina, tandindon'ny fahotana grika ao amin'ny sarivongan'i Dan.2.

6- *Ary ny fikotrokotroky ny feony dia tahaka ny firohondrohon'ny vahoaka*

Tsy hanao irery ny mpanjaka grika. Hanana miaramila maro ao aoriana sy eo anoloany izy, tahaka ny mpanompo sampy, hankatò ny didiny.

Ho tonga amin'ny fotoana hahatanterahan'ny Dan. 11:31: *Hisy tafika hiseho araka ny baikony; holotoiny ny fitoerana masina, dia ny fiarovana mafy, hatsahany ny ~~fanatitra~~ alatsa-drà , ary haoriny ny fahavetavetana mahatonga fandravana.* Ho an'ny fahamarinan'ny Baiboly dia nofafako ny teny hoe sorona izay tsy voasoratra ao amin'ny soratra hebreo, satria Andriamanitra dia efa nanomana ny " *fitohizan'ny* " anjara roa samy hafa nifandimby tao amin'ny fanekena taloha sy ny vaovao. Amin'ny taloha dia misy ny fanatitra ondrilahy ho fanatitra dorana hariva sy maraina. Ao amin'ny vaovao, izany dia manondro ny fanelanelanana any an-danitra an'i Jesosy Kristy izay mampahatsiahy ny sorona nataony ho fifonana ho an'ny vavaky ny olom-boafidy. Ao amin'io teny

manodidina ny Dan. 11:31, ny amin’ny fanekena taloha, ny mpanjaka Grika dia hampitsahatra ny fanatitra araka ny lalàn’i Mosesy tsy tapaka . Noho izany, ny teny manodidina ny fotoana izay nipoitra izany ihany no mamaritra ny fandikana ny asa fanompoana momba ny fanelanelanana mandrakizay ataon’ny mpisorona eto an-tany na ny an’ny mpisoronabe any an-danitra: Jesosy Kristy. Ny ***mandrakizay*** àry dia mifamatotra amin’ny fanompoan’olombelona na, faharoa sy farany, amin’ny fanompoana masina any an-danitra nataon’i Jesosy Kristy.

Dan 10:7 *Izaho Daniela irery no nahita ny fahitana; nefa tsy nahita izany ny olona niaraka tamiko, fa natahotra indrindra ka nandositra ka niery.*

7- Ity tahotra iombonana ity dia sary manjavozavo amin'ny fahatanterahan'ny fahitana. Fa amin'ny andro hamonoana dia tsara ny mandositra sy miery ny marina, na dia ao an-kibon'ny tany aza izany.

Dan 10:8 *Ary izaho irery sisa no nahita izany fahitana lehibe izany;*

8a- Tamin’ny alalan’ny fihetseham-pony, i Daniela dia nanohy naminany ny vokatry ny loza izay ho avy.

Dan 10:9 *Reko ny feon'ny teniny; ary nony nandre ny feony aho, dia lavo niankohoka tamin'ny tany, toran-kerimpo.*

9a- Amin'ny andro fahoriana, ny feon'ny mpanjaka mpanenjika dia hiteraka voka-dratsy mampatahotra toy izany koa; Hifandona ny lohalika ary hiondrika ny tongotra, ka tsy mahazaka ny vatana izay hianjera amin’ny tany.

Dan 10:10 *Ary, indro, nisy tanana nanohina ahy ka nanozongozona ny lohaliko sy ny tanako.*

10a- Soa ihany ho azy fa i Daniela dia mpaminany voatendry hanambara amin’ny olony ny fiavian’izao ***loza lehibe izao*** , ary tsy iharan’ny fahatezeran’Andriamanitra marina izy.

Dan 10:11 *Ary hoy izy tamiko: Ry Daniela malala, tandremo ny teny izay lazaiko aminao, ka mijanòna eo amin'izay misy anao; fa izao no nirahina ho atỳ aminao aho. Ary rehefa nilaza izany zavatra izany tamiko Izy, dia nijanona nangovitra aho.*

11a- *Daniela, lehilahy malala, tandremo ny teny izay holazaiko aminao, ka miorena tsara eo amin’izay misy anao.*

Tsy manana antony hatahorana ny fitsabahany any an-danitra ny malalan’Andriamanitra. Ny fahatezeran’Andriamanitra dia mihatra amin’ny mpanota masiaka sy ratsy fanahy ary masiaka mpikomy. I Daniela no mifanohitra amin’ireo olona ireo. Tsy maintsy mijoro hatrany izy satria izany no tena famantarana ny fahasamihafan'ny anjara izay hianjera amin'ny olom-boafidy amin'ny farany. Na dia mandry ao amin’ny vovoky ny fahafatesana eto an-tany aza, dia hofohazina izy ireo ka hatsangana amin’ny tongony. Ny ratsy fanahy handry fahizay, ary ny ratsy fanahy indrindra hofohazina ho amin’ny fitsarana farany hofoanana mandrakizay. Ny anjely dia mamaritra hoe, “any amin’ny toerana misy anao”. Ary aiza izy? Eo amin'ny natiora, eo amoron'ny renirano "Hidekela", amin'ny teny anglisy, ny Eofrata, izay hanondro ny Eoropa Kristiana amin'ny fanekena vaovao ao amin'ny Apokalypsy. Ny lesona voalohany dia ny hoe afaka mihaona amin’Andriamanitra na aiza na aiza ny olona ary mahazo fitahiana avy aminy. Ity lesona ity dia mamadika ny fitsaratsaram-poana amin'ny

sampy izay ho an'ny olona maro dia ao amin'ny fiangonana, trano masina, tempoly, alitara ihany no ahitana an'Andriamanitra, fa eto dia tsy misy izany. Amin'ny fotoan'androny, Jesosy dia hanavao ity lesona ity amin'ny filazana ao amin'ny Jaona 4:21 ka hatramin'ny 24 hoe: *Ravehivavy, hoy Jesosy taminy: Minoa Ahy, fa avy ny andro ka tsy amin'ity tendrombohitra ity na any Jerosalema no hivavahanareo amin'ny Ray . Ianareo mivavaka amin'izay tsy fantatrareo; izahay dia mivavaka amin'izay fantatray, fa avy amin'ny Jiosy ny famonjena. Fa avy ny andro, sady tonga ankehitriny, raha ny tena mpivavaka hivavaka amin'ny Ray amin'ny fanahy sy ny fahamarinana; fa ny Ray mitady ny mpivavaka aminy ho tahaka izany. Andriamanitra dia Fanahy, ary izay mivavaka aminy tsy maintsy mivavaka aminy amin'ny fanahy sy ny fahamarinana.*

Ny lesona faharoa dia hafetsena kokoa; miorina amin'ny reniranon'i Hidekela izany satria ny Fanahy dia nikasa ny hanokatra ny fahatakarana ny bokiny ho an'ireo mpanompony mahatoky farany ihany, izay ny traikefany sy ny fitsapana izay anatanterahana ny fifantenana azy ireo dia asehon'ny sarin'ny fiampitana mampidi-doza ny ony Hidekela amin'ny teny frantsay, ilay Tiger, tahaka ny biby amin'io anarana io, ary koa amin'ny fizahan-toetra ny finoana, mpihinana fanahin'olona.

11b- *fa ankehitriny nirahina ho atỳ aminareo Aho; Ary rehefa niteny tamiko izy, dia nijanona nangovitra aho;*

Tsy fahitana fotsiny intsony ny fihaonana; lasa fifampiresahana izany, fifanakalozana eo amin'ny zavaboarin'Andriamanitra roa, ny iray avy any an-danitra, ny iray mbola avy ety an-tany.

Dan 10:12 *Ary hoy izy tamiko: Ry Daniela, aza matahotra; fa hatramin'ny andro voalohany nampiomananao ny fonao hahalala sy hanetry tena teo anatrehan'Andriamanitrao dia re ny teninao, ary noho ny teninao no nahatongavako .*

Amin'ity andininy iray manontolo ity dia zavatra iray ihany no holazaiko. Raha very tadidy ianao, fara faharatsiny, tadidio ity andininy ity izay milaza amintsika ny fomba hampifaliana an'ilay Andriamanitra Mpamorona antsika.

Ny andininy dia ohatra amin'ny karazana; filaharana lojika mifototra amin'ny hoe mitondra ny vokany eo amin'Andriamanitra ny antony rehetra: henoina sy omena ny hetahetan'ny fahatakarana miaraka amin'ny fanetren-tena marina.

Manomboka eto ny fanambarana lava be izay tsy hifarana raha tsy amin'ny faran'ny Bokin'i Daniela, dia ny ao amin'ny toko faha-12 .

Dan 10:13 *Ary ny andrianan'ny fanjakan'i Persia nanohitra ahy iraika amby roa-polo andro; fa, indro, Mikaela, anankiray amin'ny andriana lehibe, tonga hanampy ahy, ary nitoetra tao tamin'ny mpanjakan'i Persia aho.*

13a *Ary nanohitra ahy iraika amby roa-polo andro ny lehiben'ny fanjakan'i Persia*

Ny anjely Gabriela dia nanampy an'i Kyrosy II, mpanjaka persianina, ary ny iraka nampanaovin'Andriamanitra azy dia ny hampisy fiantraikany amin'ny fanapahan-keviny mba tsy hifanohitra amin'ny drafitra lehibe nataony ny zavatra

nataony. Ny ohatra ny amin’ny tsy fahombiazan’io anjely io dia manaporofo fa avela malalaka sy mahaleo tena tokoa ny zavaboarin’Andriamanitra, ka tompon’andraikitra amin’ny safidiny sy ny asany rehetra.

13b— *nefa indro, tonga nanampy ahy i Mikaela, iray amin’ireo lohan’ny andriana*

Mampianatra antsika koa ilay ohatra nambara fa raha tena ilaina tokoa, dia afaka miditra an-tsehatra hanery ny fanapahan-kevitra *ny iray amin’ireo lehiben’ny mpitarika, Michael* . Io fanampiana ambony io dia fanampiana avy amin’Andriamanitra satria i Michael dia midika hoe: “Iza no tahaka an’Andriamanitra”. Izy no ho avy ety an-tany mba ho tonga nofo ho tahaka an’i Jesosy Kristy. Tany an-danitra, dia ho an’ny anjely izy no fanehoana ny Fanahin’Andriamanitra ho azy ireo. Amin'ity tranga ity, ny teny hoe " *iray amin'ireo mpitarika lehibe* " dia mety hanaitra antsika ara-dalàna. Tsy mahagaga izany, satria ny fanetren-tena, ny fahalemem-panahy, ny fifampizarana, ary ny fitiavana nasehon’i Jesosy teto an-tany dia efa nampiharina tamin’ny fiainany tany an-danitra niaraka tamin’ny anjeliny nahatoky. Ny lalàn’ny lanitra dia ireo nasehony nandritra ny fanompoany teto an-tany. Teto an-tany dia nanao ny tenany ho mpanompon’ny mpanompony Izy. Ary fantatsika fa tany an-danitra, dia nanao ny tenany ho nitovy tamin’ireo mpitondra anjely hafa izy.

13c- *ary nitoetra tany tamin'ny mpanjakan'i Persia aho*

Mbola hitohy mandritra ny fotoana kelikely àry ny fitondran’ny tarana-mpanjaka persianina mandra-pahatongan’ny fitondrana grika.

Dan 10:14 *Ankehitriny dia avy hampahafantariko anao izay hanjo ny firenenao any am-parany; fa ny amin'izany andro izany koa no fahitana.*

14a- Mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao, ny olon'i Daniela dia hiahy, amin'ny taloha toy ny amin'ny fanekena vaovao, satria ny olony dia ny Isiraely izay novonjen'Andriamanitra tamin'ny fahotan'ny Egyptiana , tamin'ny fahotan'i Adama tamin'ny alalan'i Jesosy Kristy ary tamin'ny ota naorin'i Roma tao amin'ny Kristianisma voadio tamin'ny ran'i Jesosy.

Ny tanjon’ny fanambarana nentin’ny anjely tamin’i Daniela dia ny hampitandrina ny olony amin’ny loza ho avy. Efa azon’i Daniela sahady fa tsy mahakasika azy manokana intsony izay nambara taminy, fa azony antoka koa fa hahasoa ny mpanompony amin’ny hoavy ireo fampianarana ireo, ary noho izany dia ho an’izay rehetra iantefan’Andriamanitra aminy sy anomezany azy ireny amin’ny alalany.

Dan 10:15 *Raha mbola nilaza izany teny izany tamiko izy, dia nijery ny tany aho ka nangina.*

15a- Mbola ao an-tsain’i Jaona ilay fahitana mahatsiravina momba ny loza ka miezaka izy hifantoka amin’ny fihainoana izay reny, ka tsy sahy manandratra ny lohany hijery an’ilay miresaka aminy intsony izy.

Dan 10:16 *Ary, indro, nisy anankiray nanana ny endriky ny zanak'olombelona nikasika ny molotro; dia niloa-bava aho ka niteny tamin'ilay nitsangana teo anatrehako hoe: Tompokolahy ô, nampahatahotra ahy ny fahitana ka reraka aho.*

1a- *Ary, indro, ny anankiray izay miendrika zanak'olombelona dia nanendry ny molotro*

Na dia sary noforonina tao an-tsain'i Daniela aza ilay fahitana mahatsiravina, dia niseho tamin'ny endrik'olombelona mitovy amin'ny olombelona teto an-tany kosa ilay anjely. Voalohany, nohariana araka ny endrik'Andriamanitra koa izy, saingy tao amin'ny vatana selestialy tsy misy lalàna eto an-tany. Ny toetrany selestialy dia manome azy fahafahana miditra amin'ny lafiny roa, manana fahafahana mavitrika amin'ny tsirairay. Nokasihiny ny molotr'i Daniela, izay nahatsapa izany fikasihana izany.

Dan 10:17 *Ahoana no ahazoan'ny mpanompon'ny tompoko hiteny amin'ny tompoko? Ankehitriny dia lany ny heriko, ka tsy manam-pofonaina aho;*

17a- Ho an'ny olombelona terestrialy madiodio dia hafa tanteraka ny toe-javatra, ny lalàna eto an-tany no manjaka ary ny tahotra no nahavery ny heriny sy ny fofonainy.

Dan 10:18 *Ary ilay nanana endrik'olona dia nanendry ahy indray ka nampahery ahy.*

18a- Tamin'ny fiziriziriana malefaka no nahavitan'ilay anjely namerina ny herin'i Daniela tamin'ny fampitony azy.

Dan 10:19 *Ary hoy Izy tamiko: Aza matahotra, ry malalako; fiadanana anie ho anao; mahereza, matanjaha. Ary raha niteny tamiko izy, dia nahery aho ka nanao hoe: Aoka hiteny ianao, tompokolahy, fa efa nampahery ahy ianao.*

19a- Hafatra fiadanana! Mitovy amin'ilay holazain'i Jesosy amin'ny mpianany! Tsy misy toy izany mba hanome toky ny fanahy mihorohoro. Ny teny hoe herim-po, herim-po, manampy azy hifoka rivotra sy hamerina ny heriny.

Dan 10:20 *Ary hoy izy tamiko: Fantatrao va izay nankanesako atỳ aminao? Ankehitriny dia hiverina hiady amin'ny andrianan'i Persia aho; ary raha mandeha aho, dia, indro, avy ny andrianan'i Javana.*

20a- *Ankehitriny dia miverina hiady amin'ny lehiben'i Persia aho*

Io mpitarika an'i Persa io dia i Kyrosy II Lehibe, izay heverin'Andriamanitra ho voahosony; izay tsy manakana azy tsy hiady aminy mba hitarika ny fanapahan-keviny amin'ny fitarihany.

20b- *Ary rehefa lasa aho, indro, avy ny andrianan'i Javana*

Rehefa nandao an'i Kyrosy II ilay anjely, ny fanafihan'ny mpitondra grika tamin'izany fotoana izany dia hanokatra ny fifandrafiana nitombo teo amin'ny fanapahana roa tonta ny Persianina sy ny Grika.

Dan 10:21 *Fa hampahafantariko anao izay voasoratra ao amin'ny bokin'ny fahamarinana, ary tsy misy olona manampy Ahy hamely azy, afa-tsy Mikaela lehibenareo.*

21a- Ity fanambarana horaisin'i Daniela ity dia antsoina hoe bokin'ny fahamarinana. Androany amin'ny 2021, afaka manamafy ny fahatanterahan'ny zavatra rehetra nambara ao aho, satria ny fahatakarany dia nomen'ny Fanahy tsy mety maty an'i Mikaela mpitarika antsika, ho an'i Daniela ao amin'ny fanekena taloha ary ho ahy, ao amin'ny fanekena vaovao, satria i Jesoa Kristy dia milaza an'io anarana io mba hitsara ireo demonia mbola miasa mandra-piveriny amim-boninahitra.

Daniela 11

Attention! Na dia teo aza ny fiovan'ny toko, ny fifanakalozan-kevitra teo amin'ny anjely sy Daniela dia nitohy hatrany amin'ny andininy farany amin'ny toko faha-10 .

Dan 11:1 *Ary izaho, tamin'ny taona voalohany nanjakan'i Dariosa Mediana, dia teo aminy hanampy sy hampahery azy.*

1a- Noforonin'Andriamanitra mba ho velona mandrakizay, ilay anjely niresaka tamin'i Daniela dia nilaza taminy fa nanampy sy nanohana an'i Dariosy, mpanjaka Mediana, izay naka an'i Babylona tamin'ny faha-62 taonany, ary mbola nanjaka tao Dan.6. Tia an'i Daniela sy ny Andriamaniny io mpanjaka io, kanefa, voafandrika, dia nanao vivery ny ainy tamin'ny nanolorany azy tamin'ny liona. Dia izy indray no niditra an-tsehatra nanakombona ny vavan'ny liona sy nanavotra ny ainy. Izy koa no nanampy an'io Dariosy mpanjaka io hahatakatra fa ny Andriamanitr'i Daniela no hany Andriamanitra marina, nahary ny zava-drehetra, izay velona ary tsy misy tahaka azy.

Dan 11:2 *Ary ankehitriny dia hampahafantariko anao ny marina: Indro, mbola hisy mpanjaka telo any Persia. Ny fahefatra dia hanangona harena be noho ny hafa rehetra; ary rehefa mahery amin'ny hareny izy, dia hampirisika ny rehetra hamely ny fanjakan'i Javana.*

2a- *Ankehitriny dia hampahafantariko anareo ny marina*

Ilay Andriamanitra Marina ihany no mahalala ny fahamarinana ary izany no anarana omen'Andriamanitra ny tenany amin'ny fifandraisany amin'ireo olom-boafidiny farany ao amin'i Kristy araka ny Apok. 3:14. Ny fahamarinana dia tsy ny lalàn' Andriamanitra sy ny ôrdônansy ary ny didiny ihany. Izy io koa dia mahafaoka ny zavatra rehetra kasain'Andriamanitra sy tanterahina amin'ny fotoany. Tsy mahita afa-tsy ny andro tsirairay eo amin'ny fiainantsika isika, ampahany amin'ity fandaharan'asa lehibe izay handrosoantsika hatramin'ny fiafaran'ny fiainantsika sy miaraka, mandra-pahatapitry ny tetikasa famonjena farany izay hahitan'ireo olom-boafidy hahazo ny mandrakizay nampanantenaina.

2b- *Indro, hisy mpanjaka telo hafa koa any Persia*

Mpanjaka voalohany taorian'i Kyrosy 2: Kambyse 2 (– 528 – 521) dia namono an'i Bardiya zanany lahy nantsoin'ny Grika hoe Smerdis.

faharoa : ny Smerdis sandoka, ilay mpanao ody Gaumâta nandrombaka ny anarana hoe Smerdis ' dia nanjaka fotoana fohy monja.

Mpanjaka fahatelo : Dariosy I ilay Persiana (– 521 – 486) zanak'i Hystapes .

2c- *Ny fahefatra dia hanangona harena be noho ny hafa rehetra*

Mpanjaka faha-4 : Ksersesy I (–486 – 465). Manarakaraka azy, Artaksersesy no hanjakako ka hanafaka ny Jiosy rehetra babo amin'ny ***taona fahafito*** nanjakany, amin'ny lohataona – 458 araka ny Ezra 7:7-9.

2d- *ary rehefa mahery noho ny hareny izy, dia hanangana ny zavatra rehetra hamely ny fanjakan'i Javana*

Nosakanan'i Ksersesy sy nampitony an'i Ejipta mpikomy i Ksersesy, avy eo niady tamin'i Gresy, nanafika an'i Attika, ary nandrava an'i Atena. Resy tao Salamisy anefa izy tamin'ny 480 T.K. Nitana ny fifehezany ny faritaniny i Gresy. Ary nijanona tany Azia ny mpanjaka persianina, na izany aza, dia nanomboka nanafika izay naneho ny faniriany handresy an'i Gresy.

Dan 11:3 Fa hisy mpanjaka mahery hitsangana ka hanapaka amin-kery lehibe ary hanao araka ny sitrapony.

3a- Resy teo amin'ny faritaniny i Ksersesy I, mpanjaka persianina ' izay nenjehin'i Ksersesy I, ka ho faty, ka novonoin'ny lehibeny roa lahy. Resin'ny tovolahy iray izay nanesony tamim-pitaka izy. Nifidy an'i Aleksandra Lehibe i Gresy, tanora Makedoniana 20 taona (teraka tamin'ny – 356, nanjaka tamin'ny – 336, – maty tamin'ny – 323), ho mpanjakany. Resahin'ny faminaniana fa izy no mpanorina ny fanjakana faha-3 tamin'ny sarivongan'i Dan.2, bibidia fahatelon'i Dan.7 ary bibidia faharoan'i Dan.8.

Dan 11:4 *Ary rehefa mitsangana izy, dia ho rava ny fanjakany ka hozaraina ho amin'ny rivotra efatry ny lanitra, ka tsy ho an'ny taranany izany, ary tsy ho toy ny teo aloha, fa ho triatra ka ho an'ny hafa ankoatra azy.*

4a- Hitantsika ao ny famaritana marina nomena ny tandroka lehibe tapaka an'ilay osilahy grika ao amin'ny Dan.8:8 sy ny fanazavany ny andininy faha-22: *Ny tandroka efatra izay nitsangana hisolo io tandroka tapaka io, dia fanjakana efatra izay hitsangana avy amin'ity firenena ity, nefa tsy hanan-kery firy* .

Mampahatsiahy anao aho hoe inona no asehon'ireo " *tandroka lehibe efatra* ".

voalohany : ny tarana-mpanjaka grika Seleucid naorin'i Seleucus I Nicator tany Syria .

faha-2 : ny tarana-mpanjaka grika Lagid naorin'i Ptolémée I Lagos tany Ejipta .

faha-3 : ny tarana-mpanjaka grika naorina tao Trace nataon'i Lysimachus.

faha-4 : ny tarana-mpanjaka grika naorin'i Cassander tany Makedonia

Dan 11:5 *Hahery ny mpanjakan'ny atsimo; ho lehibe ny fanjakany.*

5a- *Hahery ny mpanjakan'ny atsimo*

Ptolémée I Soter Lagos –383 –285 mpanjakan'i Ejipta na " *mpanjakan'ny atsimo* ".

5b- *Fa ny lehibeny anankiray no hahery noho izy ka hanjaka; hahery ny fitondrany.*

Seleucus I Nicator –312–281 mpanjakan'i Syria na " *mpanjakan'ny avaratra* ".

Dan 11:6 *Ary rehefa afaka taona vitsivitsy, dia hikambana izy; ary ny zanakavavin'ny mpanjakan'ny atsimo dia ho avy any amin'ny mpanjakan'ny avaratra hampihavana; nefa tsy hahatana ny herin'ny sandriny izy, ka tsy hahajanona izy, na ny sandriny, fa hatolotra razazavavy mbamin'izay nitondra azy sy ny rainy ary izay nanampy azy tamin'izany andro izany.*

6a- Nandalo ny nanjakan'i Antiokosa I (–281–261) ilay faminaniana, ilay " *mpanjakan'ny avaratra* " faharoa izay nandray anjara tamin'ny **"Ady Syriana" voalohany (-274-271)** tamin'ny " *mpanjakan'ny atsimo* " Ptolémée II Philadelphus (–282–286). Avy eo dia tonga ny **"Ady Syriana" faha-2 (-260–253) izay**

mampifandona ny “ *mpanjakan’ny avaratra ”* **vaovao** Antiochus II Theos (–261–246) amin’ny Ejipsianina .

6b- *Rehefa afaka taona vitsivitsy dia hikambana izy, ary ny zanakavavin'ny mpanjakan'ny atsimo hankany amin'ny mpanjakan'ny avaratra hampihavana azy.*

Manomboka ny fihetsika alokaloka. Mba hanambady an’i Berenice, dia nisaraka tamin’i Laodikia vadiny ara-dalàna i Antiokosa II. Niaraka tamin’ny zanany vavy ilay raim-pianakaviana ary nitoetra tao an-tranon’ny vinantony.

6c- *Nefa tsy hahatana ny herin'ny sandriny ravehivavy, ary tsy hahajanona izy na ny sandriny, fa hatolotra amin'izay nitondra azy sy ny rainy sy ny reniny tamin'izany andro izany izy.*

Talohan’ny nahafatesany anefa, dia tsy nandova an’i Berenice i Antiokosa II. Namaly faty i Laodikia ary namono azy niaraka tamin’ny rainy sy ny zanany vavy (*ny sandry* = zaza). Fanamarihana : ao amin'ny Apok. 3:16, Jesosy dia hisaotra ny vadiny Advantista ofisialy atao hoe Laodikia; Vao mainka izany satria i Antiochus II dia niantso ny tenany hoe “Theos”, Andriamanitra. Any Angletera, ny Mpanjaka Henry 8 dia hanao tsaratsara kokoa, hisaraka amin'ny fisarahana amin'ny fahefana ara-pivavahan'i Roma izy, hamorona ny fiangonany Anglikanina ary hamono ny vadiny fito misesy. Avy eo dia tonga ny **" Ady Syriana" faha-3 (-246-241).**

Dan 11:7 *Ary hisy Rantsana hitsangana avy amin’ny fakany handimby azy ka hanafika ka hiditra ao amin’ny trano mimanda izay an’ny mpanjakan’ny avaratra, ka hanapaka azy araka izay tiany sady hahery.*

7a- *Hisy solofo avy amin'ny fakany hitsangana handimby azy*

Ptolémée 3 Euergetes -246-222 rahalahin’i Berenike.

7b- *Ho avy hanafika izy, dia hiditra ao amin'ny trano mimanda ny mpanjakan'ny avaratra*

Séleucus 2 Kallinicos -246-226

7c- *Hofoanany araka izay sitrapony izany, ka hahery izy*

An’ny mpanjakan’ny atsimo ny fanapahana. Io fanapahana ejipsianina io dia nankasitrahan’ny Jiosy, fa tsy toy ny Grika Séleucus. Tsy maintsy takarina avy hatrany fa eo anelanelan’ireo mpanapaka roa mifanakaiky no misy ny faritanin’ny Isiraely, izay tsy maintsy iavan’ny toby roa mpiady amin’ny fanafihana na fihemorana.

Dan 11:8 *Ary hofoanany ny andriamaniny sy ny sarin-javatra an-idina ary ny fanaka volafotsy sy volamenany saro-bidy ka ho entiny any Egypta;*

8a- Ho fankasitrahana, ny Egyptiana dia hanampy ny anarany, Ptolémée 3, ny anarana hoe "Evergetes" na mpanao soa.

Dan 11:9 *Ary handeha hamely ny fanjakan'ny mpanjakan'ny atsimo izy ka hiverina ho any amin'ny taniny.*

9a- Tsy nahomby ny valin-tenin’i Seleoko 2 mandra-pahatongan’ny fiandohan’ny **“ Ady Syriana” faha-4 (-219-217)** izay hampifandona an’i Antiokosa 3 amin’i Ptolémée 4 Philopatora.

Dan 11:10 *Dia hivoaka ny zanany ka hanangona miaramila betsaka; ary hitondra ady ho amin'ny fiarovana ny mpanjakan'ny atsimo izy.*

10a- Antiochus 3 Megas (-223 -187) manohitra an'i Ptolémée 4 Philopator (-222-205). Ny anaram-bositra fanampiny dia manambara ny toetry ny fanesoana

ny vahoaka Lagid, satria ny Philopator dia midika amin'ny teny grika, fitiavana ny ray; raim-pianakaviana iray novonoin'i Ptolémée… Tsy nahomby indray ny fanafihan'ny Séleucus. Hijanona amin'ny toby Lagid ny fanjakazakana.

Dan 11:11 *Dia ho tezitra ny mpanjakan'ny atsimo ka hivoaka hiady amin'ny mpanjakan'ny avaratra ary hamporisika olona betsaka, ka dia hatolotra eo an-tànany ny miaramilan'ny mpanjakan'ny avaratra.*

11a- Io faharesena mangidy nataon'i Seleokia io dia zavatra tsara ho an'ireo Jiosy izay tia ny Ejipsianina satria tsara ny fitondrany azy ireo.

Dan 11:12 *Ity vahoaka betsaka ity dia hiavonavona, ary hiavonavona ny fon'ny mpanjaka;*

12a- Hiova ny toe-javatra miaraka amin'ny **" Ady Syriana" faha-5 (-202-200)** izay hampifandona an'i Antiokosa 3 amin'i Ptolémée 5 Epifana (-205 -181).

Dan 11:13 *Fa hiverina ny mpanjakan'ny avaratra ka hanangona vahoaka betsaka noho ny teo; ary rehefa afaka ny taona vitsivitsy, dia ho avy izy mitondra miaramila betsaka sy fananana be.*

13a- Indrisy, ho an'ny Jiosy, dia niverina tany amin'ny taniny ny Grika Seleokia mba hanafika an'i Ejipta.

Dan 11:14 *Amin'izany andro izany dia maro no hitsangana hanohitra ny mpanjakan'ny atsimo, ary hisy olon-dozabe amin'ny vahoakanao hitsangana hahatanteraka ny fahitana, ka dia ho lavo ireny.*

14a- Ny mpanjaka vaovaon'ny Egyptiana atsimo, Ptolémée 5 Epiphanes - na Illustrious (-205-181), dimy taona, dia sahirana noho ny fanafihan'i Antiokosa 3 notohanan'ny mpanohitra. Nanohana ny mpanjaka ejipsianina anefa ny Jiosy tamin'ny ady tamin'ny Seleokida. Izy ireo dia, tsy resy sy novonoina fotsiny, fa vao avy nanao ny Syriana Seleucid Grika ho fahavalon'ny fiainana mandrakizay.

Ny fikomiana jiosy nambara tao amin'io andininy io dia nohamarinin'ny fitiavan'ny Jiosy ny tobin'ny Ejipsianina; izy ireo noho izany dia fahavalon'ny tobin'ny Séleucida izay nifehy indray ny toe-draharaha. Tsy nampitandrina ny vahoakany ve anefa Andriamanitra mba tsy hifandray amin'ny Ejipsianina? "Egypta, ity volotara manindrona ny tanan'izay mitehina aminy ity", araka ny Isaia. 36:6: " *Indro, efa nataonareo tany Egypta izy, ary ity volotara torotoro ity dia nataonao ho fakan-kazo, izay manindrona sy manindrona ny tanan'izay rehetra mitehina aminy; izany no Farao, mpanjakan'i Egypta, ho an'izay rehetra matoky Azy* ." Toa tsy noraharahain'ny vahoaka jiosy io fampitandremana io ary ratsy indrindra ny fifandraisany tamin'Andriamanitra; manatona sy mitokona ny sazy. Ny Antiochus 3 dia manome azy ireo vola lafo noho ny fankahalany.

Fanamarihana : Ity fikomiana jiosy ity dia mikendry ny " *hanatanteraka ny fahitana* " amin'ny heviny hoe manomana sy manorina ny fankahalan'ny Syriana ny vahoaka jiosy. Toy izany no nanambarana ny ***loza lehibe*** ao amin'ny Dan. 10:1 dia ho avy hamely azy;

Dan 11:15 *Ho avy ny mpanjakan'ny avaratra hanandratra tovon-tany ka hahafaka ny tanàna mimanda. Ny miaramilan'ny atsimo sy ny olom-boafidin'ny mpanjaka dia tsy hahajanona, ary tsy hahatohitra azy.*

15a- Niova lalandava ny fanapahana, tao amin'ny tobin'i Séleucus izany. Vao dimy taona ny mpanjaka ejipsianina teo anoloany.

Dan 11:16 *Izay rehetra manohitra azy dia hanao izay tiany, ka tsy hisy hahajanona eo anatrehany; hitoetra ao amin'ny tany soa izy ka handrava izay rehetra azon'ny tànany.*

16a- Mbola tsy naharesy an'i Ejipta ihany i Antiokosa III ary nahatezitra azy ny hetaheta handresy azy, ka lasa osilahy ho azy ny vahoaka jiosy. Namoaka ny ambim-pahatezerany tamin'ilay firenena jiosy maty maritiora izy, izay voatondro tamin'ny teny hoe " *tany tsara tarehy indrindra* " toy ny ao amin'ny Dan. 8:9.

Dan 11:17 *Ary izy dia hihevi-tena ho avy mbamin'ny miaramilany rehetra amin'ny fanjakany ka hihavana amin'ny mpanjakan'ny atsimo ka hanome azy ny zananivavy ho vadiny mba handringanany azy;*

17a- Koa satria tsy nahomby ny ady, Antiokosa III dia nanandrana ny lalan'ny fifanarahana tamin'ny toby Lagida. Misy antony io fanovana paikady io: lasa mpiaro an'i Ejipta i Roma. Niezaka nandamina ny tsy fitovian-kevitra àry izy, tamin'ny fanomezana an'i Kleopatra zanany vavy, voalohany tamin'ny anarana, ho vadin'i Ptolémée V. Natao ny fanambadiana, nefa te-hihazona ny fahaleovantenany tao amin'ny tobin'i Séleucus izy mivady. Tsy nahomby indray ny fikasan'i Antiokosa III haka an'i Ejipta.

Dan 11:18 *Hibanjina ny nosy izy ka hahafaka azy maro; fa ny governora hanaisotra ny fahafaham-baraka izay nokasainy hatao aminy ka hampodiko aminy.*

18a- Handresy ny tany any Azia izy, fa amin'ny farany dia hahita ny tafika romana, izay voalaza eto amin'ny Dan. 9:26 amin'ny teny hoe " *mpitarika* "; Izany dia satria i Roma dia mbola repoblika izay mandefa ny miaramilany amin'ny hetsika fampitoniana hozatra eo ambany fitarihan'ny Legates misolo tena ny fahefan'ny loholona sy ny vahoaka, ny plebs. Tsy hanova io karazana fikambanana miaramila io ny tetezamita mankany amin'ny fitondrana imperial. Ity mpitarika ity dia antsoina hoe Lucius Scipio antsoina hoe Africanus, ny Mpanjaka Antiochus dia nisafidy ny hiatrika azy ary resy tamin'ny adin'i Magnesia tamin'ny taona 189 izy ary voaheloka handoa an'i Roma ho tambin'ny ady amin'ny trosa goavana talenta 15.000. Fanampin'izany, ny zanany faralahy, ilay ho avy Antiokosa 4 Epifana mpanenjika ny Jiosy izay hanatanteraka ao amin'ny andininy faha-31 ny " *loza* " voalaza ao amin'ny Dan. 10:1, dia nalain'ny Romanina takalon'aina.

Dan 11:19 *Dia ho any amin'ny tanàna mimanda amin'ny taniny izy ka ho tafintohina sy ho lavo ka tsy ho hita.*

19a- Ny nofinofin'ny fandresena dia nifarana tamin'ny fahafatesan'ny mpanjaka, nosoloana ny zanany lahimatoa Seleoko 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Ary izay handimby azy dia hitondra mpamory hetra ho amin'ny anjara soa amin'ny fanjakana;*

20a- Mba hanefana ny trosan'ny Romana, dia naniraka an'i Heliodora mpanompony hankany Jerosalema ny mpanjaka haka ny haren'ny tempoly, kanefa niharan'ny fahitana nahatsiravina tao amin'ny tempoly, dia nandao ity tetikasa ity noho ny horohoro izy. Io mpamory hetra io dia i Heliodorus izay namono an'i Seleoko 4, izay nankinina taminy ny asa nanirahana azy tany Jerosalema. Mendrika ny asa ny fikasana, ary nataon'Andriamanitra io fandotoana

ny tempoliny masina io ho karamaina ho an’ny fahafatesan’ilay mpanalalany izay, rehefa novonoina, dia tsy *maty noho ny fahatezerana na ny ady* .

Antiokosa 4 *ilay lehilahy* aseho amin’ny *fahitana* ny *loza lehibe*

Dan 11:21 *Ny fanamavoana no hisolo toerana azy ka tsy hitafy ny voninahitry ny fanjakana; hiseho amin' ny fiadanana izy, ary amin' ny fisolokiana no handova ny fanjakana.*

21a- Ity no Antiokosa, faralahy amin'ny zanakalahin'i Antiokosa III. Babo sy takalon'aina ny Romana, dia azo sary an-tsaina ny vokany eo amin'ny toetrany. Rehefa lasa mpanjaka izy, dia nanana valifaty hamonoana ny ainy. Ambonin’izany, ny fijanonany tao amin’ny Romanina dia nahatonga azy ireo hahazo fahatakarana. Ny nahatongavany teo amin’ny seza fiandrianan’i Syria dia nifototra tamin’ny fiokoana, satria ny zanany lahy iray hafa, Demetrio, zokiny, no nanana loha laharana azy. Hitan’i Demetriosa fa nanao fifanarahana tamin’i Perseus, mpanjakan’i Makedonia, fahavalon’ny Romana i Demetriosa, dia nahazo sitraka sy toerana teo amin’ny seza fiandrianana Antiokosa, sakaizany, ity farany.

Dan 11:22 *Ary ny miaramila izay mifofotra toy ny riaka dia ho safotra eo alohany ka haringana, dia ny mpifehy ny fanekena.*

22a- *Ny miaramila izay hihahaka tahaka ny riaka dia ho safotry ny rano eo anatrehany, ka haringana.*

Niverina indray ny fankahalana tamin'ny **“ Ady Syriana” faha-6 (-170-168)** .

Tamin’ity indray mitoraka ity ny Romanina dia namela an’i Antiokosa IV hanohy ny adin’ny rainy tamin’ny tobin’i Lagida tany Ejipta. Tsy mendrika ny mariky ny ota intsony izy, amin'ny teny grika dia marina izany amin'ity toe-javatra ity. Tsara kosa ny zava-misy, toy ny nataon’Andriamanitra tamin’izany. Tao amin’ny toby Lagid, i Ptolémée VI dia nanambady an’i Kleopatra II anabaviny. Mifandray amin’izy ireo i Ptolémée VIII zandriny, antsoina hoe Physcon. Azontsika tsara àry ny antony namelan’Andriamanitra an’i Antiokosa hanorotoro ny tafiny.

22b- *ary koa mpitarika ny alliance.*

I Menelasa, mpiara-miasa tamin’ny Séleucids, dia nitsiriritra ny toeran’i Oniasa mpisoronabe ara-dalàna, ka nasainy novonoin’i Andronika, ary nisolo toerana azy. Mbola ny Isiraelin'Andriamanitra ihany ve izany? Ao amin’io tantara io, Andriamanitra dia manomboka mampahatsiahy ny zavatra hataon’i Roma mandritra ny taonjato maro. Eny tokoa, ny emperora Roma dia hamono ny Mesia ary i Roma papaly dia hitsiriritra sy hanaisotra ny fisoronana mandrakizay, toy ny namonoan’i Menelasa an’i Oniasa hisolo azy.

Dan 11:23 *Ary rehefa tafakambana izy, dia hamitaka, ka hivoaka izy ka haharesy ny vitsy.*

23a- Manao fifanarahana amin'ny olona rehetra i Antiokosa, ka vonona ny handrava azy ireo raha mahasoa azy. Ity toetra ity dia sarin'ny tantaran'ny mpanjakan'i Frantsa sy Eoropa ao aminy: fifanekena natao, rava ny fifanekena, ary ady feno rà nifanesy tamin'ny fotoana fohy nanjakan'ny fiadanana.

Mbola mitohy ihany koa anefa ity andininy ity, amin’ny famakiana indroa, mba hanomezana antsika ny sarin’ny fitondrana papaly izay hanenjika ny olo-masina mandritra ny 120 taona. Fa ny mpanjaka grika sy ny papisma dia tena mitovy: *fitaka sy fitaka* amin'izy roa.

Dan 11:24 *Ary hiditra amin’ny fiadanana ho any amin’ny tany mahavokatra amin’ny faritany izy ka hanao izay tsy nataon’ny razany sy ny razany;*

24a- Tsy maintsy aloa ny trosan’ny Romana lehibe. Mba hanaovana izany, dia nandoa hetra tamin’ny faritaniny i Antiokosa IV, ary noho izany dia ny vahoaka jiosy nofeheziny. Maka izay tsy nafafiny izy ary nesoriny ny vahoaka andevo izay nanjaka teo ambanin'ny fananany. Tsy nandao ny tanjony handresy an’i Ejipta tamin’ny fikitihana na tamin’ny fandrika izy. Ary mba hankasitrahan’ny miaramilany sy hahazoany ny fanohanan’izy ireo, dia mizara ny babo amin’ny miaramilany izy ary manome voninahitra an’ireo andriamaniny grika, izay lehibe indrindra amin’izy ireo: Zeosy Olympian, andriamanitry ny andriamanitra ao amin’ny angano grika.

Amin’ny vakiteny indroa dia hanao toy izany koa ny fitondrana papaly romanina. Koa satria malemy izy, dia tsy maintsy mamitaka sy mampanan-karena ireo lehibe amin’ny fanjakana mba hanekena sy hanohanana azy sy ny tafiny.

Dan 11:25 *Ary hahery sy ho mahery fo izy mbamin’ny miaramila maro, hamely ny mpanjakan’ny atsimo; ary ny mpanjakan’ny atsimo dia handeha hiady amin’ny miaramila maro sady mahery indrindra;*

25a- Tamin’ny – 170, Antiokosa 4 dia naka an’i Pelusium ary naka an’i Ejipta manontolo afa-tsy Aleksandria renivohiny.

Dan 11:26 *Izay mihinana amin'ny latabany no handringana azy; ny miaramilany hihahaka tahaka ny riaka, ary maro ny faty hiampatrampatra.*

26a- Ptolémée 6 avy eo dia nanao fifampiraharahana tamin’i Antiokosa dadatoany 4. Niditra tao amin’ny tobin’ny Séleucus izy. Tsy nankasitrahan’ny Ejipsianina anefa izy, ka nosoloana Ptolémée 8 rahalahiny tany Aleksandria, izay namadihan’ny fianakaviany, izay *nihinana sakafo teo amin’ny latabany* . Nitohy ny ady ary *maro be ny maty* .

Dan 11:27 *Ireo mpanjaka roa ireo dia hitady loza ao am-pony, ka hipetraka eo amin’ny latabatra iray ka hiteny lainga. Tsy hahomby anefa izany, satria ho avy amin’ny fotoana voatondro ny farany.*

27a- Tsy nahomby indray ny teti-dratsin'i Antiokosa IV. Mifototra amin’ny fitaka ny fifandraisany amin’i Ptolémée 6, zana-drahalahiny, izay niaraka taminy.

27b- *Tsy hahomby anefa izany, satria tsy ho tonga ny farany raha tsy amin’ny fotoana voatondro.*

Inona no *fiafaran'io* andininy io? Raha ny marina dia milaza *fiafarana maromaro izy io* , ka ny voalohany dia ny fiafaran'ny ady nifanaovan'i Antiokosa III sy ny zana-drahalahiny Ejiptiana. Efa akaiky io *farany* io . *Ny fiafarana* hafa dia mahakasika ny faharetan’ny 1260 taona nanjakan’ny papa tao Dan. .

Ao amin’io andininy io anefa, io teny io dia tsy misy ifandraisany mivantana amin’ny “ *andro farany* ” resahin’ny andininy faha-40, araka ny ho hitantsika sy hasehontsika. Ny firafitry ity toko ity dia mamitaka ara-drariny amin'ny endriny.

Dan 11:28 *Ary hiverina ho any amin'ny taniny mitondra harena be izy, ary hanohitra ny fanekena masina ao am-pony, ary hanohitra izany, dia hiverina ho any amin'ny taniny.*

28a- *Hody any amin'ny taniny mitondra harena be izy*

Nitondra ny harena azon'ny Ejipsianina i Antiokosa IV, ka niverina tany Antiokia, ary namela an'i Ptolémée VI, izay notendreny ho mpanjakan'ny antsasa-manilan'i Ejipta resiny. Mampahatezitra an'ilay mpanjaka tsy afa-po anefa izany fandresena ampahany izany.

28b- Ny fahasorenan'ny mpanjaka no nahatonga ny Jiosy ho lasibatry ny fahatezerany. Noho izany, rehefa mandalo ny tranon'izy ireo izy, dia hampitony amin'izy ireo izany fahatezerana izany, nefa tsy ho tony izy.

Dan 11:29 *Amin'izay fotoana voatendry dia handeha hamely ny atsimo indray izy; fa izao farany izao dia tsy ho tahaka ny tamin'ny voalohany.*

29a- Miditra amin'ny taonan'ny loza lehibe isika.

Tamin'ny taona 168 talohan'i JK dia fantatr'i Antiokosa fa nihavana taminy indray ny zana-drahalahiny, nanao fihavanana tamin'i Ptolémée 8 rahalahiny i Ptolémée 6. Niverina tany amin'ny tobin'ny Ejipsianina ireo tanin'ny Ejipsianina azo. Niroso tamin'ny fampielezan-kevitra indray àry izy hanoherana ny zana-drahalahiny, tapa-kevitra ny hamongotra ny fanoherana rehetra, saingy...

Dan 11:30 *Ary hisy sambo avy any Kitima ho avy hamely azy; ho kivy izy ka hiamboho. Amin'izay, amin'ny fahatezerany amin'ny fanekena masina, dia tsy hidonana-poana Izy; rehefa miverina izy, dia hijery izay nahafoy ny fanekena masina.*

30a- *Hisy sambo avy any Kitima ho avy hiady aminy*

Ny Fanahy àry dia manondro ny sambon'ny Romanina miorina amin'ny nosin'i Chypre ankehitriny. Avy teo izy ireo no nifehy ny mponin'ny Ranomasina Mediterane sy ny vahoaka amorontsiraka tany Azia. Taorian'ny rainy, dia niatrika ny veto romana i Antiokosa III. Niaritra fanalam-baraka izay nahatezitra azy izy. Nanao faribolana teo amin'ny tany teo amin'ny tongony i Popilius Laenas, ilay lovantsofina romanina, ary nandidy azy hiala rehefa nanapa-kevitra hiady tamin'i Roma na hankatò azy io. Nianatra ny lesona nampianarina ny rainy i Antiokosa, ilay takalon'aina taloha, ka tsy maintsy nandao ny fandreseny an'i Ejipta, izay napetraka teo ambany fiarovan'ny Romanina tanteraka. Tao anatin'izany toe-javatra nisy ny fahatezerana mirefodrefotra izany, dia fantany fa nifaly sy nanao fanasana ny Jiosy, satria nino fa maty izy. Ho fantatr'izy ireo fa tena mbola velona tokoa izy.

Dan 11:31 *Ary noho ny didiny dia ho avy ny miaramila ka handoto ny fitoerana masina, dia ny fiarovana mafy, ary hampitsahatra ny ~~fanatitra dorana mandrakariva~~ , ary hanangana ny fahavetavetana mahatonga fandravana.*

31a- Ity andininy ity dia manamafy ny zava-misy voalaza ao amin'ny fitantarana apokrifa ao amin'ny 1 Mak. 1:43-44-45: *Ary Antiokosa mpanjaka nanoratra ho an'ny fanjakany rehetra, mba ho vahoaka iray ihany izy rehetra, ka samy hahafoy ny lalàny manokana. Nanaiky izany baikon'i Antiokosa mpanjaka izany ny firenena rehetra, ary maro tamin'ny Isiraely no nanaiky izany fanompoana izany, nanao sorona tamin'ny sampy ary nandika (nandoto) ny Sabata.* Hitantsika ao amin'io filazalazana io ny fitsapana nanjo an'i Daniela sy

ireo namany telo lahy tany Babylona. Ary atolotr'Andriamanitra antsika ao amin'ny 1 Makabeo, ny filazalazana ny amin'izay ho loza lehibe farany izay tsy maintsy atrehintsika izay velona ao amin'i Kristy mialoha ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra. Teo anelanelan'ny androntsika sy ny an'ny Jiosy Makabeanina, dia nisy loza lehibe iray hafa nahatonga ny fahafatesan'ny olo-masin'i Jesosy Kristy nandritra ny 120 taona.

31b- *Holotoiny ny fitoerana masina, dia ny fiarovana mafy, hatsahany ny ~~fanatitra alatsa-drà~~ , ary hatsangana ny fahavetavetan'ny fandravana.*

Ireo hetsika ireo dia hohamafisina ao amin'io fijoroana vavolombelona ara-tantara nosoratan'i Josèphe, mpahay tantara jiosy sy romanina io. Ny maha-zava-dehibe an'io raharaha io dia manamarina izany, koa andeha hojerentsika ity fijoroana vavolombelona ity izay ahitana ny antsipiriany mitovy amin'ny lalàna Alahady amin'ny andro farany nambaran'ny fitondrana maneran-tany noforonin'ireo tafavoaka velona tamin'ny Ady Lehibe Faharoa.

Ity misy dikan-teny voalohan'ny 1 Mac. 1:41-64:

1Ma 1:41 ***Ary ny mpanjaka nandidy mba ho vahoaka iray ihany izay rehetra ao amin'ny fanjakany ;***

1Ma 1:42 ***tsy maintsy nahafoy ny fanaony ny tsirairay. Nanaiky ny didin'ny mpanjaka ny mpanompo sampy rehetra***

1Ma 1:43 ***Ary na dia teo amin'ny Isiraely aza dia maro ny olona nanaiky ny fanompoam-pivavahana taminy ka nanao fanatitra ho an'ny sampy sy nandoto ny Sabata.***

1Ma 1:44 ***Ary ny mpanjaka naniraka olona ho any Jerosalema sy ho any amin'ny tanànan'ny Joda handidy ny amin'ny hanaraka ny fanao hafa firenena amin'ny tany,***

1Ma 1:45 ***mba hamaranana ny fanatitra dorana ho an'ny tempoly sy ny fanatitra aidina ary ny fanatitra aidina. Tsy maintsy nandoto ny Sabata sy ny andro firavoravoana izy ireo,***

1Ma 1:46 ***mandoto ny fitoerana masina sy izay masina rehetra,***

1Ma 1:47 ***mba hanao alitara sy toeram-pivavahana ary trano ho an'ny sampy sy hanaovana sorona kisoa sy biby maloto.***

1Ma 1:48 Ary namela ny zanany tsy hoforana izy ka hanao izay haharikoriko ny tenany amin'ny fahalotoana sy fahalotoana rehetra.

1Ma 1:49 ***Raha lazaina amin'ny teny iray, dia tsy maintsy nanadino ny Lalàna izy ireo ka nanao tsinontsinona ny fitandremana rehetra;***

1Ma 1:50 ***<u>Ary izay tsy mankatò ny didin'ny mpanjaka dia hovonoina ho faty.</u>***

1Ma 1:51 Izao no teny ao amin'ny taratasin'ny mpanjaka ho an'ny fanjakany rehetra: Nanendry mpifehy ny vahoaka rehetra izy ka nandidy ny tanànan'ny Joda rehetra hamono zavatra hatao fanatitra.

1Ma 1:52 ***Ary maro tamin'ny vahoaka no nanaiky, dia izay rehetra nanda ny lalàna; ary nanao ratsy teo amin'ny tany izy ireo.***

1Ma 1:53 nanery ny Israely hitady fialofana.

1Ma 1:54 ***Ary tamin'ny andro fahadimy ambin'ny folo tamin'ny volana Kisleo, taona 145, dia nanangana ny fahavetavetan'ny fandravana teo ambonin'ny alitaran'ny fanatitra dorana ny mpanjaka, ary nanorina alitara teny amin'ny tanàna manodidina an'i Joda koa izy.***

1Ma 1:55 Ary teny am-baravaran'ny trano sy teny an-dalambe no nandoroana ditin-kazo manitra;

1Ma 1:56 ***Ary rehefa hitany ny bokin'ny lalàna, dia notriariny ka natsipiny tao anaty afo.***

1Ma 1:57 ***Ary raha misy olona hita ao amin'ny bokin'ny fanekena, na izay mankatò ny lalàn'Andriamanitra, dia hovonoina ho faty araka ny didin'ny mpanjaka izy.***

1Ma 1:58 Ary izy ireo dia nanafay ny Zanak'Isiraely, izay tratra tamin'ny fahadisoany isam-bolana, tao an-tanànany,

1Ma 1:59 ary tamin'ny andro fahadimy amby roapolo isam-bolana dia nanatitra fanatitra teo ambonin'ny alitara izay natao ho solon'ny alitara fandoroana ny fanatitra dorana izy.

1Ma 1:60 Araka izany lalàna izany dia novonoiny ho faty ny vehivavy efa voafora,

1Ma 1:61 ary ny zanany mihantona amin'ny vozony; novonoina koa ny havany sy ny voafora.

1Ma 1:62 Na dia teo aza izany rehetra izany, dia maro tamin'ny Isiraely no tsy nivadika ka sahy tsy nihinan-kanina maloto.

1Ma 1:63 ***Naleon'izy ireo ho faty toy izay handoto ny tenany amin'ny hanina mifanohitra amin'ny fanekena masina, ka dia novonoina ho faty.***

1Ma 1:64 Fisedrana lehibe ho an'ny Israely izany.

Andeha hojerentsika ato amin'ity tantara ity ny andininy faha-45 ka hatramin'ny faha-47 izay manamafy ny fampitsaharana ny fanaterana ny fanelanelanana ***mandrakizay*** sy ny andininy faha-54 izay manambara ny fandotoana ny fitoerana masina: ***Ary ny fahavetavetan'ny fandravana natsangan'ny mpanjaka teo ambonin'ny alitaran'ny fanatitra dorana.***

Tamin'ny niandohan'ireo faharatsiana ireo, dia ny fihemorana ny Isiraely **:**

1Ma 1:11 ***Tamin'izany andro izany no nipoiran'ny taranaka nivadika teo amin'ny Isiraely, izay nitarika olona maro hanaraka azy, nanao hoe: "Aoka isika hikambana amin'ny firenena manodidina antsika", hoy izy ireo, "fa hatrizay nisarakantsika taminy, dia be ny loza manjo antsika*** *."* Ny loza dia efa vokatry ny tsy fivadihany tamin'Andriamanitra ary mbola hitondra fahoriana bebe kokoa ho an'ny tenany noho ny fiodinan'izy ireo.

Tao anatin'io loza feno rà mandriaka io, ny fanjakazakan'ny Grika dia nanamarina tsara ny tandindon'ny fahotana teo amin'ny *varahina tamin'ny sarivongan'i* Dan.2; *ny leoparda* mara ny Dan.7; ary *ny osilahy maimbo* an'i Dan.8. Fa misy tsipiriany iray hafa tokony homarihina. Ny misiônera famaizana nalefan'i Antiokosa 4 ho any Jerosalema tamin'ny -168 dia antsoina hoe Apollonius, ary io anarana grika io izay midika hoe "Mpandrava" amin'ny teny frantsay dia hofidin'ny Fanahy hanameloka ao amin'ny Apôk.9:11, ny fampiasan'ny Kristianisma Protestanta sandoka amin'ny andro farany handrava ny Baiboly; izany hoe ireo izay handamina ny ***loza lehibe farany farany*** . Tonga tany Jerosalema i Apollonius niaraka tamin'ny miaramila 22 000, ary **tamin'ny andro Sabata** , nandritra ny fampirantiana fitaovam-piadiana nahagaga, dia nasainy novonoina avokoa ny mpijery jiosy rehetra. Nolotoin'izy ireo tamin'izany tombontsoa tsy masina izany ny Sabata, ka novonoin'Andriamanitra izy ireo. Ary

tsy mitsahatra ny fahatezerany satria ao ambadik'io zava-misy feno rà mandriaka io dia baiko ny Hellenisation ny Jiosy. Ny Atenianina Gerontius, solontenan'ny mpanjaka, dia nanery ny vahoaka manontolo ho amin'ny fanompoam-pivavahana sy fitondran-tena amin'ny fomba grika tany Jerosalema toy ny tany Samaria . Natokana ho an'i Zeosy Olympian ny tempolin'i Jerosalema avy eo, ary ny an'ny Tendrombohitra Gerizima ho an'i Zeosy tia mandray vahiny. Hitantsika àry fa nesorin'Andriamanitra ny fiarovany tao amin'ny tempoliny sy Jerosalema ary tamin'ny firenena manontolo. Ny tanàna masina dia voky ny fahatezerana, samy fahavetavetana noho ny farany. Ny sitrapon'Andriamanitra ihany anefa no nampiharina, ka lehibe tokoa ny fahasahiranana ara-moraly sy ara-pivavahana taorian'ny fampitandremana izay nahatonga ny sesitany tany Babylona.

Dan 11:32 *Fandokafana no hamitahany izay manohitra ny fanekena. Fa ny olona izay mahalala an'Andriamaniny kosa dia hitoetra mafy,*

32a- *Hataonany amin'ny fandokafana ireo mpamadika ny firaisankina*

Io fanazavana io dia manamafy fa mendrika sy ara-drariny ny sazin'Andriamanitra. Tany amin'ny toerana masina, dia lasa fanao mahazatra ny fanimbazimbana.

32b- *Fa ny olona izay mahalala an'Andriamaniny kosa dia hanao zavatra amim-pahatokiana,*

Tao anatin'izany loza izany, ireo mpino tso-po sy mendrika dia nanavaka ny tenany tamin'ny fahatokiany ary naleony maty maritiora toy izay nanda ny fanomezam-boninahitra an'ilay Andriamanitra Mpamorona sy ny lalàny masina.

Indray mandeha indray, amin'ny vakiteny faharoa, ity traikefa feno rà mandriaka 1090 andro tena izy ity dia mitovy amin'ny toetry ny fitondran'ny papa nandritra ny 1260 andro-taona izay naminany nisesy tamin'ny endriny samy hafa ao amin'ny Dan. 7:25, 12:7 ary Apok. 12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Mijery ny zava-mitranga ankehitriny amin'ny tontolon'ny fahagola

Mba hahatakarana ny zava-mitranga dia hampiasa ny sarin'ny mpaka sary iray maka sary an-tsary izay narahiny akaiky aho. Amin'izao fotoana izao dia mipoitra izy rehefa mitombo ny haavony, ary mihamalalaka kokoa ny sehatry ny fahitana. Ka raha ampiharina amin'ny tantaram-pivavahana, ny fijerin'ny Fanahy dia manara-maso ny tantaran'ny fivavahana kristiana manontolo, manomboka amin'ny fiandohany, ny ora fijaliany, ny fotoan'ny maritiora, ka hatramin'ny fiafaran'ny voninahitra izay voamariky ny fiverenan'ilay Mpamonjy nandrasana.

Dan 11:33 *Ary izay hendry ao aminy dia hampianatra ny maro;*

33a- *ary ny hendry indrindra ao aminy no hampianatra ny vahoaka*

Ny apostolin'i Jesosy Kristy, ary koa i Paoly avy any Tarsosy, izay ananantsika epistily 14 amin'ny fanekena vaovao. Io fampianarana ara-pivavahana vaovao io dia mitondra anarana hoe: "ny Filazantsara", izany hoe ny Vaovao Mahafaly momba ny famonjena atolotry ny fahasoavan'Andriamanitra ho an'ny olom-boafidy. Amin'izany fomba izany no manetsika antsika handroso ara-potoana ny Fanahy ary ny tanjona vaovao dinihina dia ny finoana kristiana.

33b- *Misy izay ho lavon'ny sabatra sy ny lelafo sy ny fahababoana ary ny fandrobana.*

Mandritra ny fotoana iray, hoy ny Fanahy tamin’ny alalan’ny anjely, ary ho 1260 taona nambara mialoha izany fotoana izany, saingy teo ambanin’ny emperora romana sasany Caligula, Néron, Domitien ary Diocletian, ny maha-Kristianina azy dia tsy maintsy ho faty maritiora. Ao amin’ny Apok. 13:10, ny Fanahy dia mamporisika ny andron’ny faneken’ny papa Romana, manao hoe: *Raha misy mamabo, dia mba ho babo ihany izy; raha misy mamono amin'ny sabatra, dia tsy maintsy hovonoina amin'ny sabatra izy. Indro ny faharetana sy ny finoan’ny olona masina* .

Dan 11:34 *Ary raha lavo izy, dia hampiana kely; ary maro no hikambana aminy amin'ny fihatsarambelatsihy.*

34a- Tamin’io fotoana nanjakan’ny fahasiahan’ny papa io tokoa no nisehoan’ireo mpihatsaravelatsihy tamin’io andininy io ho mpanampy. Ny famantarana azy ireo dia mifototra amin'ny faniratsirana ny soatoavina sy ny didy nampianarin'i Jesosy Kristy, ary amin'ity tranga ity ho an'ity vanim-potoana lasibatra ity, ny fandrarana ny famonoana amin'ny sabatra. Amin’ny fijerena indray ny tantara, dia ho azonao amin’izay fa ny fihetsiketsehana protestanta midadasika nanomboka tamin’ny taonjato faha-15 ka hatramin’ny androntsika dia notsarain’i Jesosy Kristy Mpitsara marina, ho mpihatsaravelatsihy. Ny fandaozana tanteraka azy ireo nanomboka tamin’ny 1843 noho izany dia ho mora kokoa ho takatra sy ekena.

Dan 11:35 *Ary ho lavo ny sasany amin'ny hendry, mba hodiovina sy hodiovina ary hofotsiana mandra-pahatongan'ny andro farany; fa mbola ho avy amin'ny fotoana izany.*

35a- *Ho lavo ny sasany amin’ny olon-kendry mba ho voadio sy hodiovina ary hofotsiana mandra-pahatongan’ny andro farany.*

Raha jerena amin’io fanambarana io, ny fenitry ny fiainana kristiana dia fitsapana sy fifantenana , amin’ny alalan’ny fahaizana miaritra sy miaritra fanenjehana hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao. Amin'izany fomba izany, ny olona maoderina, zatra ny fihavanana sy ny fandeferana, dia tsy mahazo na inona na inona intsony. Tsy fantany ny fiainany amin’ireo hafatra ireo. Izany no antony hanomezana fanazavana momba io lohahevitra io ao amin’ny Apok. 7 sy 9:5-10 . Nisy fe-potoana lava nanjakan’ny fiadanana ara-pivavahana nandritra ny 150 taona marina, izany hoe “volana dimy ara-paminaniana” nomanin’Andriamanitra, nefa nanomboka tamin’ny 1995 dia nifarana io vanim-potoana io ary nanomboka indray ny ady ara-pivavahana. Mamono olona any Frantsa sy any an-toeran-kafa manerana izao tontolo izao ny finoana silamo; ary voatendry hihamafy hatrany ny hetsika ataony mandra-pandoro ny tany manontolo.

35b- *satria amin’ny fotoana voatondro ihany no ho tonga*

Izao no ho faran’izao tontolo izao, ary ny anjely dia milaza amintsika fa tsy misy famantarana ny fiadanana na ny ady mamela na iza na iza hahita izany ho avy. Miankina amin’ny lafin-javatra iray ihany izany: ny “ *fotoana voatendrin’Andriamanitra* ”, izany hoe ny fiafaran’ireo 6 000 taona natokana ho an’ny nifidianany ny olom-boafidy teto an-tany. Ary satria isika izao dia folo taona latsaka avy amin’io farany io no nanomezan’Andriamanitra antsika ny fahasoavana hahalalana ny daty: 20 Martsa amin’ny lohataona mialoha ny 3

Aprily 2030, izany hoe 2 000 taona taorian’ny nahafatesan’i Kristy noho ny sorompanavotan’i Kristy. Hiseho mahery sy mpandresy Izy hamonjy ny olom-boafidiny sy handringana ireo mpikomy mpamono olona izay nikasa hamono azy ireo.

Ny Fitondrana Papaly Katolika an'i Roma "Kristianina": Ilay mpanenjika lehibe amin'ny tantaran'ny fivavahana amin'ny tontolo tandrefana.

Izy no nitarika antsika ny modely Antiokosa 4. Efa nanomana ny antitype azy io karazana io, ary inona no azontsika lazaina momba io fampitahana io? Azo antoka fa tena lehibe tokoa ny halehiben’ilay mpanenjika grika nanao zavatra nandritra ny 1090 andro tena izy, fa ny papisma kosa, amin’ny lafiny iray, dia hirongatra efa ho 1260 taona marina, ka mihoatra noho ny modely rehetra teo amin’ny tantara.

Dan 11:36 *Ny mpanjaka hanao izay tiany; hanandra-tena sy hanandra-tena ho ambonin'ny andriamanitra rehetra izy sady hiteny zava-mahagaga hanohitra an'Andriamanitry ny andriamanitra; hambinina izy mandra-pahatanteraky ny fahatezerana, fa izay efa voatendry dia ho tanteraka.*

36a- Mbola manjavozavo ny teny ao amin’io andininy io ary mbola azo ampifanarahana amin’ny mpanjaka grika sy ny mpanjaka papaly romana. Tsy maintsy afenina amin’ny mpamaky tsy hita maso ny firafitry ny faminaniana. Ny tsipiriany kely anefa dia manondro ny tanjon’ny papa; fa *izay* ***voatendry*** *dia ho tanteraka.* Ity teny ity dia manakoako ny Dan.9:26: *Rehefa afaka ny roa amby enimpolo herinandro, dia hofongorana ny Voahosotra ka tsy hanana na inona na inona ho an’ny tenany. Ny vahoakan'ny mpitondra izay ho avy dia handrava ny tanàna sy ~~ny fitoerana masina~~ , ary ny fiafarany dia ho toy ny safo-drano;* ***tapa-kevitra*** *fa haharitra mandra-pahatapitry ny ady ny faharavana (na faharavana)* .

Dan 11:37 *Tsy hankasitraka ny andriamanitry ny razany izy, na ny andriamanitry ny vehivavy, na ny andriamanitra rehetra, fa hanandra-tena ho ambonin’izy rehetra.*

37a- *Tsy hiraharaha ny andriamanitry ny razany izy*

Ity ary ny antsipiriany kely manazava ny fahatakarantsika. Hitantsika eto ny porofo ofisialy fa ny mpanjaka nokendrena tamin’ny teniny dia tsy mety ho i Antiokosa IV izay nanaja ny andriamanitry ny razany, ary anisan’izany ny lehibe indrindra, dia i Zeosy, andriamanitry ny andriamanitr’i Olympus, izay natolony ny tempolin’ny Jiosy tany Jerosalema. Mahazo porofo tsy azo lavina àry isika fa ny fitondrana papaly romanina tamin’ny andron’ny Kristianina no mpanjaka nokendrena. Manomboka izao, ny teny rehetra nambara dia *samy hafa* noho ny Dan.7 sy *ny sahisahy sy ny fetsy* avy amin'ny Dan.8; Ary ampiako, ity *mpanjakan’i* Dan. 9:27 ity. Ny "stage of the rocket" dia samy manohana ny *lohany* an'ny *papaly , kely sy miavonavona* napetraka teo an-tampon'ny fanjakazakana.

Manaja ny andriamanitry ny razany ve i Roma papaly? Tsia amin’ny fomba ofisialy, satria ny niovany ho Kristianina dia nitarika azy handao ny anaran’ireo andriamanitra romanina mpanompo sampy. Notahiriziny anefa ny

endriny sy ny fomba fanompoan’izy ireo: ny sary sokitra, voasokitra, na novolavolaina, izay iondrehan’ny mpivavaka aminy sy mandohalika mivavaka. Mba hiarovana izany fitondran-tena izany, izay melohin’Andriamanitra ao amin’ny lalàny rehetra, dia nahatonga ny Baiboly ho tsy azon’ny olon-tsotra azo idirana ary nanafoana ny faharoa tamin’ny Didy Folo an’ilay Andriamanitra Velona satria mandrara izany fanao izany ary manambara ny sazy nokasaina ho an’ireo mpandika lalàna. Iza no te hanafina ny sazy azo raha tsy ny devoly? Ny toetran'ny fitondran'ny papa àry dia tafiditra ao anatin'ny famaritana naroso ato amin'ity andininy ity.

37b- *na amin'ny maha-Andriamanitra mampifaly ny vehivavy*

Miaraka amin’ny fivavahana Romana mpanompo sampy izay nilaozan’ny papa no ao an-tsain’ny Fanahin’Andriamanitra io foto-kevitra maloto io. Fa nihemotra tamin'ny lova ara-nofo mibaribary izy mba hanehoana ny hasin'ny fahamasinana. Ity andriamanitra soso-kevitra ity dia Priapus, ilay phallus lahy nomem-boninahitra ho andriamanitra nataon'ireo razamben'ny mpanompo sampy tao amin'ny Fiangonan'i Roma. Mbola lovan’ny fahotana grika ihany izany. Ary mba hialana amin'io lova ara-nofo io, dia miaro tafahoatra ny fahadiovan'ny nofo sy ny fanahy izany.

Dan 11:38 *Kanefa hankalaza ny andriamanitry ny tanàna mimanda eo amin'ny fitoeran-tongony izy; Izay tsy fantatry ny razany no hiankohofany amin'ny volamena sy ny volafotsy sy ny vato soa ary ny zava-tsarobidy.*

38a- *Na izany aza, dia hanome voninahitra ny andriamanitry ny fiarovana mafy eo amin'ny faladiany izy*

Teraka ny andriamanitra mpanompo sampy vaovao: *ny andriamanitry ny fiarovana* . Ao amin'ny sain'olombelona *ny faladiany* ary ny haavony dia mitovy amin'ny fahatsapana azony.

Nanorina tempoly mpanompo sampy misokatra ho an’ny rivotra rehetra i Roma mpanompo sampy; kapitaly notohanan'ny andry dia ampy. Nikasa hanolo ny modely jiosy rava anefa i Roma, rehefa niditra tao amin’ny Kristianisma. Nanana tempoly nihidy ny Jiosy, ary nanana endrika mahery vaika izay voninahitra sy laza. Hanahaka azy àry i Roma ka hanorina fiangonana romanesque mitovy amin’ny lapa mimanda, satria manjaka ny tsy fandriampahalemana ary ny Tompo manankarena indrindra no manamafy ny tranony. Manao toy izany koa i Roma. Manorina ny fiangonany amin'ny fomba henjana izy io mandra-pahatongan'ny fotoan'ny katedraly, ary eo dia miova ny zava-drehetra. Ny tafo boribory dia lasa tilikambo manondro ny lanitra, ary ity dia avo kokoa hatrany. Ny facades ivelany dia maka ny endriky ny dantelina, izy ireo dia manankarena amin'ny varavarankely fitaratra misy loko rehetra izay mitondra hazavana manjelanjelatra ao anatiny izay manaitra ny tompon'andraikitra, ny mpanaraka ary ny mpitsidika.

38b- *Io andriamanitra izay tsy fantatry ny razany io no hiankohofany amin'ny volamena sy volafotsy ary vato soa ary zava-tsarobidy.*

Mba hahatonga azy ireo hamitaka kokoa, ny rindrina anatiny dia ***voaravaka volamena, volafotsy, perila sarobidy ary zavatra lafo vidy*** : *ilay vehivavy janga Babylonianina Lehibe* ao amin'ny Apok. 17: 5 dia mahafantatra ny fomba fisehosehoana mba hisarihana sy hamitahana ny mpanjifany.

Tsy mamela ny tenany ho voafitaka ny tena Andriamanitra, satria tsy mahasoa azy io hatsarana io. Ao amin'ny faminaniany dia miampanga an'io Roma papaly io izay **tsy** nananany fifandraisana na dia kely akory aza izy. Ho azy, ny fiangonana Romanesque na Gothic ao aminy dia andriamanitra mpanompo sampy kokoa izay mamitaka ny olona ara-panahy izay ialany aminy fotsiny: misy andriamanitra vaovao teraka: ny andriamanitry ny fiarovana ary mamitaka olona maro izay mino fa hahita an'Andriamanitra izy ireo amin'ny fidirana amin'ny rindrina ao ambanin'ny valindrihana avo tsy mifandanja.

Dan 11:39 ~~*Amin'ny andriamani-kafa no hamely ny tanàna mimanda,*~~ *ary amin'ny andriamani-kafa no nanaovany ny trano mimanda, ka homeny voninahitra izay manaiky Azy, ka hampanjakainy amin'ny maro, ary hozarainy ny tany ho tambin'izany.*

39a- *Ary niara-niasa tamin'ny andriamani-kafa izy tamin'ny fanorenana ny trano mimanda*

Ho an'Andriamanitra, dia tsy misy afa-tsy andriamanitra iray miasa eo anatrehany, izany hoe tsy fantany *:* dia ny devoly, Satana, izay nampitandreman'i Jesosy Kristy ny apostoliny sy ny mpianany. Ao amin'ny soratra hebreo, dia tsy hoe "manohitra" no resahina, fa "manao amin'izay". Io hafatra io ihany no hovakina ao amin'ny Apok. 13:3 , amin'ny endrika: ... *ilay dragona nanome azy ny heriny sy ny seza fiandrianany ary fahefana lehibe* . Ny *dragona* iza no devoly ao amin'ny Apok. 12:9 fa i Roma imperial ihany koa araka ny Apok. 12:3.

Ambonin'izany, rehefa niova ho amin'ny fivavahana kristiana ny manam-pahefana romanina, dia nandray an'ilay Andriamanitra marina izay hafa firenena tamin'izany, satria izy no Andriamanitry ny Jiosy, ny Hebreo, taranak'i Abrahama, tamin'ny voalohany.

39b- *ary hanome voninahitra izay mahalala Azy Izy*

Ireo voninahitra ireo dia ara-pivavahana. Ny papisma dia mitondra ho an'ireo mpanjaka izay manaiky azy ho solontenan'Andriamanitra eto an-tany, ny tombo-kasen'ny fahefan'Andriamanitra ho an'ny fahefany. Ny mpanjaka dia lasa mpanjaka tokoa rehefa nohamasinin'ny Fiangonana tao amin'ny *trano mimanda voatokana ho an'ny andriamaninyn* , any Frantsa, Saint-Denis ary Reims.

39c- *hampanjakainy amin'ny maro izy*

Ny papisma dia manome ny anaram-boninahitra imperial izay manondro mpanjaka manjaka manjaka amin'ny mpanjaka vassal hafa. Ny malaza indrindra: Charlemagne, Charles V, Napoleon I ' Hitler.

39d- *Hizara tany ho azy ireo ho tamby Izy.*

Io fanjakana matanjaka ara-nofo io, na ety an-tany na any an-danitra, dia mifanentana tsara amin'ireo mpanjakan'ny tany, araka ny filazany. Nandamina ny tsy fitovizan'izy ireo izany, indrindra momba ny tany resy na hita. Noho izany, tamin'ny 1494, i Alexander 6 Borgia, ilay papa ratsy indrindra, mpamono olona teo amin'ny toerany, dia voatarika hanorina tsipika meridiana mba hampizarazarana an'i Espaina sy Portogaly ny fanomezana sy ny fananan'ny faritanin'i Amerika Atsimo, izay hita indray hatramin'ny fahagola.

Ady Lehibe III na trompetra faha-6 an'ny Apo.9 .

Mampihena ny maha-olombelona amin'ny ampahatelon'ny mponina ao aminy izy io ary, mamarana ny fahaleovantenam-pirenena, dia manomana ny fitondrana manerantany izay hametraka ny loza lehibe farany nambara ao amin'ny Apo. 1. Anisan'ireo mpisehatra mahery vaika ny silamo any amin'ireo firenena silamo, koa atolotro anao ny fomba fijery ara-baiboly momba io lohahevitra io.

Ny andraikitry ny finoana silamo

Misy ny finoana silamo satria ilain'Andriamanitra izany. Tsy hoe hamonjy, fa miankina amin’ny fahasoavana nentin’i Jesosy Kristy irery ihany io andraikitra io, fa ny hamely, hamono, hamono ny fahavalony **.** Efa, tao amin’ny fanekena taloha, mba hanasaziana ny fijangajangan’ny Isiraely, Andriamanitra dia nitodika tany amin’ny vahoaka “Filistina”. Ao amin'ny vaovao, mba hanasaziana ny fivadihampinoana kristiana, dia miantso ny silamo izy. Ny niandohan'ny Silamo sy Arabo dia i Ismaela, zanak'i Abrahama sy Hagara, mpanompo Egyptiana an'i Saraha vadiny. Ary tamin'izany andro izany, Isimaela dia nifanditra tamin'Isaka, ilay zanaka ara-dalàna. Izany dia hany ka, noho ny faneken’Andriamanitra, noho ny fangatahan’i Saraha, dia noroahin’i Abrahama hiala tao an-toby i Hagara sy Isimaela. Ary Andriamanitra nikarakara ny voaroaka, izay ny taranaky ny rahalahiny, izay manana toe-tsaina mankahala ny taranak’i Abrahama: ny voalohany dia Jiosy; ny faharoa, ao amin’i Jesosy Kristy, kristiana. Izao no teny naminanian’Andriamanitra momba an’i Ismaela sy ny taranany Arabo ao amin’ny Gen. 16:12: “ *Ho tahaka ny boriki-dia izy, ka ny tànany hamely ny olona rehetra, ary ny tanan’ny olona rehetra kosa hamely azy, ary ny tànan’ny olona rehetra hamely azy, ary izy hitoetra eo anatrehan’ny rahalahiny rehetra* ”. Te hampahafantatra ny eritreriny sy ny fitsarany ny zavatra Andriamanitra. Ny olomboafidin’i Kristy dia tsy maintsy mahafantatra sy mizara izany drafitr’Andriamanitra izay mampiasa ny vahoaka sy ny herin’ny tany araka ny sitrapony ambony indrindra. Marihina fa ny Mpaminany Mohammed , mpanorina ny finoana silamo, dia teraka tamin'ny faran'ny taonjato faha-6 taorian'ny niorenan'ny papisma katolika romana tamin'ny taona 538. Niseho hamely ny katolika mpanompo sampy sy ny kristiana amin'ny ankapobeny ny finoana silamo rehefa niharan'ny ozon'Andriamanitra izy ireo. Ary izany no nitranga nanomboka tamin’ny 7 Martsa 321, rehefa nandao ny fitsaharana Sabata andro fahafito ny Emperora Constantin I noho ny andro voalohany natokana ho an’ny “masoandro tsy resy” (Sol Invictvs), ny alahadyntsika ankehitriny. Sahala amin’ny Kristianina maro amin’izao andro izao, i Constantin dia naniry ny hanamarika ny fisarahan’ny Kristianina sy ny Jiosy. Nanala baraka ny Kristianina tamin’ny androny izy noho ny fivavahana jiosy tamin’ny fanajana ny Sabata masin’Andriamanitra. Io didimpitsarana tsy ara-drariny avy tamin’ny mpanjaka mpanompo sampy io dia nandoa ary mbola hitohy hatramin’ny farany, amin’ny alalan’ny sazin’ireo “ *trompetra fito* ” ambara ao amin’ny Apokalypsy 8 sy faha-9, izany hoe fifandimbiasampahoriana tsy tapaka sy tantara an-tsehatra. Ny sazy farany dia ho tonga amin’ny endriky ny fahadisoam-panantenana mahatsiravina, rehefa hiseho hanaisotra ny olom-boafidiny tsy ho eto an-tany i Jesosy Kristy. Fa ny lohahevitra vao noresahina, ny amin'ny "Ady Lehibe Fahatelo", dia ny fahenina amin'ireo famaizan'Andriamanitra nambara fa ny finoana silamo dia mpilalao lehibe. Fa

Andriamanitra efa naminany ny amin'Isimaela koa, manao hoe: " *Ary ny amin'Isimaela, dia efa nihaino anao Aho; indro, Izaho hitahy azy ka hahamaro ny taranakao sy hampitombo azy indrindra, ka hiteraka andriana roa ambin'ny folo lahy, ary hataoko firenena lehibe izy* ". Hamaranako io fononteny io mba hanohy ny fianarana ao amin'ny Dan. 11:40.

***Dan 11:40 Ary amin'ny andro farany dia* hanoto azy** *ny mpanjakan'ny atsimo , ary* **ho avy** *hamely azy toy ny tadio ny mpanjakan'ny avaratra, mbamin'ny kalesy sy mpitaingin-tsoavaly ary sambo maro;*

40a- *Amin'ny andro farany*

Amin'ity indray mitoraka ity dia tena hifarana tokoa ny tantaran'ny olombelona; ny faran'ny androm-piainan'ireo firenena eto an-tany ankehitriny. Jesosy dia nanambara tamin'ity indray mitoraka ity, ao amin'ny Matio 24:24: *Hotorina amin'izao tontolo izao ity filazantsaran'ny fanjakana ity ho vavolombelona amin'ny firenena rehetra. Dia ho avy ny farany.*

40b- ***hamely*** *azy ny mpanjakan'ny atsimo;*

Eto isika dia tokony hankafy ny hafetsen'Andriamanitra lehibe izay mamela ny mpanompony hahatakatra izay mbola miafina amin'ny olombelona hafa. Eo amin'ny etỳ ambonin'ny tany, fa etỳ ambonin'ny tany ihany, dia toa mbola mitohy sy mitohy ao amin'io andininy io ny fifandonana teo amin'ny mpanjaka Seleokia sy Lagida, izay tsy mety ho mamitaka kokoa. Satria raha ny tena izy dia navelantsika teo amin'ny andininy faha-34 ka hatramin'ny faha-36 io teny manodidina io, ary ny fotoana hifaranan'io fifandonana vaovao io dia mahakasika ny vanim-potoana Kristiana tamin'ny fitondrana katolika papaly sy ny Protestanta maneran-tany, izay niditra tao amin'ny firaisankinany ekiomenika. Manery antsika hizara indray ny anjara toerana io fiovan'ny contexte io.

Ao amin'ny andraikitry ny " *izy* ": papaly katolika Eoropa sy ny fivavahana kristianina mpiara-dia aminy.

Amin'ny andraikitry ny " *mpanjakan'ny atsimo* ": mandresy ny finoana silamo, izay tsy maintsy manova ny olona amin'ny hery na manandevo azy, araka ny fihetsiky ny mpanorina azy, Muhammad.

Andeha hojerentsika eto ny safidin'ny matoanteny: *mamely* ; Amin'ny teny hebreo, "nagah" dia midika hoe mamely amin'ny tandroka. Amin'ny maha adjective azy dia manondro mpanafika tezitra izay mamely zatra. Ity matoanteny ity dia mampifanaraka tsara amin'ny Islamo Arabo, izay nahery setra tamin'ny tontolo tandrefana tsy nisy fiatoana hatramin'ny nifaranan'ny Ady Lehibe Faharoa. Ny matoanteny mety ho " *to struggle, to fight, to strike* " dia manondro akaiky dia akaiky, noho izany ny hevitra momba ny faritra nasionaly na ny manodidina ny tanàna sy ny arabe. Ireo zavatra roa ireo dia manamafy ny finoana silamo, miorina tsara any Eoropa noho ny tsy firaharahan'ny Eoropeana ara-pivavahana. Nihamafy ny tolona hatramin'ny niverenan'ny Jiosy tany Palestina tamin'ny 1948. Ny anjaran'ny Palestiniana no nampifandona ny vahoaka Silamo tamin'ireo mpanjanaka Kristiana tandrefana. Ary, amin'ny 2021, mitombo ny herisetra Islamista ary miteraka tsy fandriam-pahalemana eo amin'ny vahoaka Eoropeana, voalohany indrindra i Frantsa, ilay mpanjanaka teo aloha ny vahoaka Afrikana Avaratra sy Afrikana. Hisy fifandonana nasionaly lehibe kokoa ve? Angamba, fa

tsy alohan'ny hiharatsy ny toe-draharaha anatiny ka hiteraka fifandonana feno habibiana eo amin'ny vondrona eo amin'ny tanin'ny metropolis. Hiditra amin'ny ady an-trano i Frantsa amin'io andro io; raha ny tena izy dia ady ara-pivavahana marina: ny finoana silamo amin'ny kristianisma na ny tsy mpino tsy mpino.

40c- Ary ***ho avy*** *hamely azy* ***toy ny tadio*** *ny mpanjakan'ny avaratra mbamin'ny kalesy sy mpitaingin-tsoavaly ary sambo maro.*

Ao amin'ny Ezek.38:1, io *mpanjakan'ny avaratra io* dia antsoina hoe *Magoga, andrianan'i Rosy* (Rosia) , *Meseka* (Moscow) *ary Tobala* (Tobolsk) ary mamaky ny andininy faha-9: *Ary hiakatra ianao, ka ho avy* ***tahaka ny tadio*** *, ho tahaka ny rahona manarona ny tany ianao sy ny miaramilanao rehetra mbamin'ny vahoaka maro.*

Famerenana ny andraikitra: Amin'ny andraikitry ny " *mpanjakan'ny avaratra* ", Ortodoksa Rosia sy *ny mpiara-dia aminy silamo* . Eto indray, ny safidy amin'ny matoanteny " *dia hihodinkodina Izy* " dia manolotra fanafihana tampoka tampoka avy amin'ny rivotra. Moskoa, renivohitr'i Rosia, dia tena lavitra an'i Bruxelles, renivohitra Eoropeana, ary Paris, lefona ara-miaramila. Nanajamba ny mpitarika azy ny fanambinana Eoropeana, ka nanamaivana ny tanjaky ny miaramilan'i Rosia mahery. tsy nitsahatra nanala baraka an'i Rosia sy ireo mpitarika azy ireo mpitarika Eoropeana ireo, nanomboka tamin'i Vladimir Zhirinovsky mirehitra ka hatramin'ny "Tsar" vaovao misy azy ankehitriny, Vladimir Putin (Vladimir: andrianan'izao tontolo izao amin'ny teny Rosiana).

Ireo mpilalao voatondro, ireo "mpanjaka" telo voakasika dia hifanandrina amin'ny endrika " Ady Syriana" faha-7 izay handraisan'ny Israely firenena vaovao; izay hamafisin'ity andininy manaraka ity. Fa amin'izao fotoana izao, ny "mpanjaka" (*izy*) notafihin'i Rosia dia ny Eoropean'ny Fifanarahana Roma.

40d- *handroso any an-tanety izy, hiparitaka toy ny riaka sy hanafotra.* Ny fahamboniana ara-tafika mahery vaika dia mamela an'i Rosia hanafika an'i Eoropa sy hibodo ny faritany manontolo. Manoloana izany dia tsy mifankahita ny tafika frantsay; torotoro sy rava ireny.

Dan 11:41 *Hiditra ao amin'ny tany be voninahitra izy, ka maro no ho ringana; fa Edoma sy Moaba ary ny lohan'ny taranak'i Amona dia ho afaka amin'ny tànany.*

41a- *Hiditra any amin'ny tany tsara tarehy indrindra izy, ka maro no ho lavo*

Mizotra mankany amin'ny atsimo misy an'i Israely ny fanitarana Rosiana , mpiara-dia amin'ireo firenena tandrefana izay notafihan'ny tafika Rosiana indray; Mbola ho faty ny Jiosy.

41b- *fa Edoma sy Moaba ary ny lohan'ny taranak'i Amona dia ho voavonjy amin'ny tànany.*

Izany dia vokatry ny firaisankina ara-tafika izay hametraka ireo anarana misolo tena an'i Jordania maoderina eo amin'ny lafiny Rosiana. Tamin'ny taona 2021, efa mpiara-dia ofisialin'i Syria i Rosia, izay ampirongony sy arovany.

Dan 11:42 *Haninjitra ny tànany hamely ny tany Izy, ka tsy ho afa-mandositra ny tany Egypta.*

42a- Nanomboka tamin'ny taona 1979 vao nanamafy ny faminaniana io rafitra ara-politika io. Nandritra io taona io, tao amin'ny Camp David any Etazonia, ny filoha Ejiptiana Anwar Sadat dia nanao fifanarahana tamin'ny praiminisitra Israeliana Menachem Begin tamin'ny fomba ofisialy. Ny safidy stratejika sy ara-

politika natao tamin'izany fotoana izany dia ny hanohana ny anton'ny mahery indrindra amin'ny ora satria tohanan'i Etazonia mahery i Israely. Amin’izany heviny izany no iantsoan’ny Fanahin’Andriamanitra azy io ny fiantombohan’ny fiezahana “ *handositra* ” ny faharavana sy ny loza. Saingy rehefa nandeha ny fotoana dia niova tanana ny lalao, ary i Israely sy Ejipta dia nahita ny tenany, nanomboka tamin'ny 2021, saika nilaozan'i Etazonia. Ao amin'ny faritr'i Syria, i Rosia dia mametraka ny lalàny.

Dan 11:43 *Ary hanapaka ny rakitry ny volamena sy ny volafotsy ary ny zava-tsarobidy rehetra any Egypta izy; ary ny Libyana sy ny Etiopiana hanaraka azy.*

43a- *Izy no hifehy ny rakitra volamena sy volafotsy ary ny zava-tsarobidy rehetra any Egypta.*

Noho ny fidiram-bolan'ny sara naloa tamin'ny fampiasana ny Lakandranon'i Suez, dia nanan-karena be i Ejipta. Amin’ny fotoan’ny fandriampahalemana ihany anefa no sarobidy io harena io, satria amin’ny fotoanan’ny ady dia lasa foana ny lalam-barotra. Nanan-karena i Ejipta tamin'ny alalan'ny fizahantany. Avy any amin'ny vazan-tany efatra, ny olona dia tonga mba hankafy ny piramidany, ny tranombakoka izay nanan-karena tamin'ny fahitana tsy tapaka ny fasana Ejiptiana nafenina tany ambanin'ny tany hatramin'ny fahagola. Tao amin'ireo fasana ireo, ny an'ny Mpanjaka Tutankhamun tanora dia naneho zavatra volamena tsy voafaritra mazava tsara. Noho izany, i Rosia dia hahita ampy ao Ejipta mba hanomezana fahafaham-po ny filany amin'ny babo an'ady.

Tamin’ny fiafaran’ny Sabata 22 Janoary 2022, ny Fanahy dia nitondra hevitra ho ahy izay manamafy **tsy misy fifandirana** , ny fandikana izay omeko ny Daniela 11. Aoka homarihintsika ao amin’ny andininy roa 42 sy 43, ny maha-zava-dehibe ny filazana mazava sy tsy misy fehezan-dalàna momba ny anarana hoe “ *Egipta* ” izay eto amin’ity toe-javatra ity dia firenena hafa amin’ilay antsoina hoe “ *tany atsimo* ”. Na izany aza, eo amin’ny andininy faha-5 ka hatramin’ny faha-32, dia nisaron-tava *ilay Lagid “Egypt* ” an’ny Ptolémée, nefa nantsoina hoe “ *mpanjakan’ny atsimo* ”. **Ny fiovan'ny tontolon'ny tantara dia voamarina ary voaporofo tsy azo lavina** . Manomboka amin'ny tontolon'ny fahagola, ny tantaran'ny Daniela 11 dia mifarana amin'ny " *fotoan'ny faran'izao* tontolo izao, izay " *Egypta* ", izay niara-niasa tamin'ny toby kristiana tandrefana sy agnostika nanomboka tamin'ny 1979, no lasibatry ny " *mpanjakan'ny atsimo "* vaovao , izany hoe ny silamo mpiady, ary indrindra ny an'ny " *mpanjakan'ny avaratra "* vaovao , ny Ortodoksa Rosiana.

43b- *Ny Libiana sy ny Etiopiana hanaraka azy*

Ny mpandika teny dia nandika araka ny tokony ho izy ny teny hoe " *Pota* sy *Kosy* " ao amin'ny faminaniana, izay manondro an'i "Libya" ireo firenena silamo any avaratr'i Sahara, ireo firenena amorontsiraka any amin'ny morontsirak'i Afrika, ary ho an'i Etiopia, Afrika mainty, ny firenena rehetra any atsimon'i Sahara. Maro amin'izy ireo koa no nanaiky sy nandray ny finoana silamo; amin'ny raharaha Côte d'Ivoire, miaraka amin'ny firaisana tsikombakomba amin'ny filoha frantsay Nicolas Sarkozy, izay ananantsika koa ny korontana Libiana.

Noho izany, rehefa namely an'i Rosia, " *Egypta* " dia lasa rembin'ny mpiremby rehetra, ary ny voromahery silamo, ny rahalahiny, dia mitsambikina eo

aminy, mba hanadio ny fatiny sy haka ny anjarany amin'ny babo sisa tavela, taorian'ny fandrobana Rosiana.

Amin'ny fanononana mazava tsara ny " *Libya sy Etiopia* ", ny Fanahy dia manondro ireo Afrikana mpiara-miombon'antoka ara-pivavahana amin'ny " *mpanjakan'ny atsimo* ", izay tokony ho fantatra amin'ny Arabia, izay nisehoan'ny Mpaminany Muhammad tamin'ny 632 mba hiparitaka, avy any Lameka, ny fivavahany vaovao antsoina hoe Islam. Tohanan'ny Tiorka matanjaka izy, izay niverina, tamin'ity toe-javatra farany ity, ho amin'ny fanoloran-tena ara-pivavahana silamo fondamentalista, mpandresy ary mpamaly faty, taorian'ny fanalam-baraka ny fanekena vetivety tamin'ny soatoavina laika tandrefana. Saingy ny firenena silamo hafa, izay tsy hita ao amin'ny " *atsimo* ", toa an'i Iran, Pakistan, Indonezia, dia afaka manatevin-daharana ny " *mpanjakan'ny atsimo* " hiady amin'ny vahoaka tandrefana izay halan'ny vahoaka silamo rehetra ny soatoavina ara-moraly. Io fankahalana io, raha ny marina, dia ny an'i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra marina, nohamavoin'ny Kristianina tandrefana. Noho izany dia manafay amin'ny alalan'ny finoana silamo sy ortodoksa ny fivadiham-pinoana jiosy, katolika, ortodoksa, protestanta, eny hatramin'ny advantista amin'ny tontolo tandrefana aza; ny finoana monotheisme rehetra dia meloka taminy.

Dan 11:44 *Ary ny vaovao avy any atsinanana sy avy any avaratra hampahory azy, dia hivoaka amin'ny fahatezerana mafy izy handringana sy handringana olona maro.*

44a- *Hisy vaovao avy any atsinanana sy avaratra ho tonga hampahatahotra azy*

Ireo teboka kardinaly roa " *atsinanana* sy *avaratra* " ireo dia tsy mahakasika afa-tsy ny firenena rosianina, miankina amin'ny hoe avy any Eoropa papaly na avy any Israely no resahina, satria ny faminaniana dia manondro azy ireo ho tafihin'i Rosia nisesy eo amin'ny andininy faha-40 sy faha-41. Midika izany fa avy amin'ny faritanin'i Rosia ilay tahotra voalaza, nefa inona no mety hampatahotra ny mpandresy toy izany? Inona no nitranga tamin'ny fireneny ka nampatahotra azy hatramin'izao? Tsy ao amin'ny bokin'i Daniela ny valiny, fa ao amin'ny Apok. 9, izay manambara sy mikendry ny fivavahana protestanta izay any Etazonia no fiarovana mafy eran-tany. Hohazavaina ny zava-miafina, raha jerena io fisian'i Etazonia io. Hatramin'ny taona 1917, rehefa nandray ny fitondrana sosialista sy kominista i Rosia mpikomy, dia nisy banga nanasaraka azy tanteraka tamin'ny Etazonia kapitalista imperialista. Tsy afaka mampanan-karena ny tenany amin'ny fandanian'ny mpiara-belona aminy izy raha kominista; Izany no mahatonga ny safidy roa tsy azo ihavanana. Ao ambanin'ny lavenon'ny fandriampahalemana, miredareda ny afon'ny fankahalana ary miandry ny fanehoana azy. Ny fifaninanana sy ny fandrahonana nokleary ihany no nahavita nisoroka ny ratsy indrindra. Izany no fifandanjan'ny fampihorohoroana nokleary. Na izany aza, raha tsy mampiasa fitaovam-piadiana nokleary i Rosia dia hisambotra an'i Eoropa, Israely ary Ejipta. Rehefa tapaka ny fifandanjana dia hahatsiaro ho voafitaka sy voarahona i Etazonia, noho izany, mba hampihenana ny isan'ny maty dia hiditra an'ady izy ireo, hamely mafy aloha. Ny fandringanana nokleary an'i Rosia dia hiteraka fampihorohoroana amin'ny tafika Rosiana miparitaka manerana ny faritany voabodo.

44b- *ary hivoaka amin'ny fahatezerana mafy izy handringana sy handringana olona betsaka.*

Mandra-pahatongan'izany fotoana izany dia ho ao anatin'ny fandrobana sy fandrobana i Rosia, saingy hiova tampoka ny toe-pony, tsy hanana tanindrazana hiverenan'ny tafika Rosiana intsony ary ny famoizam-pony dia hivadika ho faniriana " *handrava ary handringana vahoaka be* "; izay ho " *ampahatelon'ny lehilahy maty* " amin'ny *trompetra faha-6 ao amin'ny Apo.* [9.] Ny firenena rehetra manana fitaovam-piadiana niokleary dia ho teren'ny zava-misy hampiasa azy ireny hanohitra ny fahavalony manokana.

Dan 11:45 *Ary hanorina ny tranolain'ny lapany eo anelanelan'ny ranomasina izy, dia ao amin'ny tendrombohitra masina be voninahitra; ary ho tonga amin'ny farany izy, ka tsy hisy hamonjy.*

45a- *Ary hanangana ny lain'ny lapany eo anelanelan'ny ranomasina izy, dia ny tendrombohitra be voninahitra sy masina.*

Tranolay *eo anelanelan'ny ranomasina* , satria tsy eto an-tany intsony *ny lapany* . Ny toe-javatra mamoy fo an'ny tafika Rosiana dia voafaritry ny Fanahy izay nanameloka azy ireo ho amin'izany. Eo ambanin'ny afon'ny fahavalony dia averina any amin'ny tanin'ny Isiraely izy ireo. Halan’ny rehetra izy ireo, ka tsy mandray soa avy amin’ny fanohanana na famindram-po, ary haringana any amin’ny tany jiosy. I Rosia àry dia handoa vidiny mavesatra izay isain’Andriamanitra ho azy, hatramin’ny nanohanany ireo fahavalo ara-panahin’ny Israely tao amin’ilay fifanekena taloha, tamin’ny fotoana nanaovana sesitany azy tany Babylona. Nivarotra soavaly tamin’ny mponin’i Tyro izy, tanàna feno filan’ny mpanompo sampy. Manamafy ny Ezek.27:13-14, hoy Andriamanitra tamin’i Tyro: *Javana sy Tobala* (Tobolsk) *ary Meseka* (Moskoa) *nivarotra taminao;* ***nomeny andevo*** *sy fanaka varahina ho takalon'ny entanao. Ny ankohonan'i Togarma* (Armenia) *no namatsy soavaly sy mpitaingina ary ampondra ny tsenanao.* Izy io koa dia vato mahatafintohina ara-barotra ho an’ny Jiosy izay nivarotra tamin’izy io koa: Ezek. 27:17 *Joda sy ny tanin'ny Isiraely nivarotra taminao; ny varimbazaha tao Minita sy ny mofo mamy sy ny tantely sy ny diloilo ary ny balsama no natakalony ny varotrao.* Nanan-karena àry i Tyro tamin’ny fandaniana azy. Ankoatra izany, ao amin’ny Ezek. 28:12, eo ambanin’ny anaram-boninahitra hoe “ *mpanjakan’i Tyro* ”, dia miresaka mivantana amin’i Satana Andriamanitra. Fantatsika fa izy no nahazo tombony tamin’ny rendrarendra sy ny harena nangonina tao amin’ireo tanàn-dehibe mpanompo sampy izay nanompo azy tamin’ny endriky ny andriamanitra mpanompo sampy maro, fa tsy nahatsiaro tena, fa tamin’ny endrika fanompoam-pivavahana heverin’Andriamanitra ho fahavetavetana mandrakariva, na aiza na aiza. Mitondra ao am-pony ny vesatry ny fahasorenana nanangona, koa, nandritra ny taonjato sy an'arivony taona maro teo amin'ny tantaran'ny olombelona. Io fahasorenana io dia manamarina ny hatezerany, izay avoaka amin'ny ampahany amin'ny endriky ny fifandonana iraisam-pirenena faran'izay manimba.

Saingy io fahatezeran'Andriamanitra amin'ny varotra varotra tamin'ny vanim-potoana fahiny io dia manasa antsika hahatakatra ny mety ho hevitr'Andriamanitra momba ny fifamoivoizana iraisam-pirenena amin'izao fotoana izao amin'ny sehatra iraisam-pirenena izay miorina tanteraka amin'ny

toekaren'ny tsena. Heveriko fa ny fandravana ny tilikambon’ny World Trade Center any New York tamin’ny 11 Septambra 2001, dia valin-teny. Vao mainka izany, ao amin'ny Apok. 18, ny faminaniana dia manasongadina ny anjara asa manimba ny fananan-karena noho ny varotra sy ny varotra iraisam-pirenena, izay mandrava ny fitsipika na ny lalàn'Andriamanitra ara-pivavahana, dia lehibe loatra ny tsy fanajana.
Amin’ny faran’ny Dan. 11, rava ny fahavalon'i Etazonia, Rosia. Izany dia hanome azy ireo fahefana tanteraka amin'ireo sisa tavela amin'ny ady iraisam-pirenena. Lozan'ny resy! Tsy maintsy miondrika sy manaiky ny lalàn’ny mpandresy na aiza na aiza misy azy eto an-tany izy ireo, amin’ny alalan’ny fahavelomana.

Daniela 12

Dan 12:1 *Ary amin'izany andro izany dia hitsangana Mikaela, andrian-dehibe, izay mitsangana hiaro ny zanaky ny firenenao; ary hisy andro fahoriana, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay nisian'ny firenena ka hatramin'izany andro izany; ary amin'izany andro izany dia ho afaka ny olonao, dia izay rehetra hita voasoratra ao amin'ny boky.*

1a- *Amin'izany andro izany dia hitsangana i Mikaela,*

Amin’izao fotoana izao dia ny fiafaran’izao tontolo izao izay, rehefa manana ny teny farany, dia hiverina amin’ny voninahiny sy ny herin’ny maha-Andriamanitra Azy i Jesosy Kristy, izay niadian’ireo fivavahana mpifaninana hatry ny ela. Hovakintsika ao amin’ny Apok. 1:7 hoe: *Indro, avy amin’ny rahona Izy. Ary ny maso rehetra hahita Azy, na dia izay nandefona Azy aza; ary hitomany Azy ny firenena rehetra ambonin'ny tany. Eny. Amena!* Tsy maintsy zatra amin’io hevitra io isika, satria ho an’ny anjara asany tsirairay, dia nanome anarana hafa ny tenany Andriamanitra, ka izany no mahatonga azy ao amin’ny Daniela sy Apok. 12:7, dia mampiseho ny tenany ho ***Mikaela*** , ilay lohan’ny anjely ambony indrindra amin’ny fiainana any an-danitra izay manome azy fahefana amin’ny devoly sy ny demonia. Ny anarany, Jesoa Kristy, dia maneho izany ho an’ireo olom-boafidy eto an-tany izay tonga hamonjy azy amin’io anarana io ihany.

1b- *ny lehibe,*

Izany *mpitarika lehibe* izany dia YaHWéH Michael Jesosy Kristy ary avy aminy no nanaisotra ny fitondrana papaly ho amin’ny tombontsoany, ny iraka nampanaovina azy ho mpanelanelana ***mandrakizay*** hatramin’ny taona 1843, izany nanomboka tamin’ny taona 538, daty niantombohan’ny fitondran’ny papa sy ny fametrahana azy tao an-tanànan’i Roma, tao amin’ny Lapan’i Kateliana teo an-tendrombohitra. Io lohahevitra io dia nodinihina ao amin’ny Daniela 8.

1c- *mpiaro ny zanaky ny firenenao;*

ny *mpiaro* rehefa misy fanafihana. Ary izany no hitranga amin’ireo ora farany amin’ny fiainan’ireo olom-boafidy izay tsy nivadika, na dia nomelohin’ireo mpikomy farany ho faty aza. Eto isika dia afaka mahita ny modely rehetra natolotra ao amin'ny tantaran'i Daniela satria tanteraka ao anatin'ny toe-javatra mampalahelo farany. Amin’ity ***loza lehibe farany ity*** , dia haverintsika indray ny asa mahagaga resahina ao amin’ny Dan. 3, ny *lafaoro* sy ny zava-manan’aina efatra ao aminy, ao amin’ny Dan.5, ny nisamboran’Andriamanitra an’i *Babylona Lehibe* , ao amin’ny Dan. 6, ireo *liona*

nataon’ny liona ho tsy nisy loza, nefa koa ny fiafaran’ilay ***loza lehibe*** nasehon’ilay nanjo ny Jiosy tamin’ny 15 Desambra, dia ny 15 Desambra. 18, amin’ny andro Sabata.

1- *Ary hisy andro fahoriana, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay nisian'ny firenena ka hatramin'izany andro izany.*

Raha jerena amin’io fanambarana io, ny loza lehibe farany dia hihoatra noho ny an’ny Jiosy nalamin’ny Grika. Eny tokoa, ny Jiosy hitany teny an-dalambe na tao an-tranony ihany no nokapohin’ny Grika. Amin'ny faran'izao tontolo izao, dia tena samy hafa ny zava-drehetra, ary ny teknolojia maoderina dia mamela ny fifehezana tanteraka ny olona miaina eto an-tany. Amin'ny alalan'ny teknikan'ny fitiliana ny olombelona, dia hita na aiza na aiza, na aiza na aiza toerana iafenan'izy ireo. Noho izany dia azo apetraka tsara ny lisitr'ireo olona manohitra ireo ôrdônansy voadidy. Amin'ity toe-javatra farany ity, ny famongorana ny olom-boafidy dia ho azo atao amin'ny maha-olombelona. Na dia feno finoana sy fanantenana amin’ny fanafahana azy aza, ny olom-boafidy dia hiaina mandritra ny ora mampahory; ho an'ireo izay mbola afaka, tsy manana ny zava-drehetra, ny hafa dia any amin'ny fonjan'ny mpikomy miandry ny famonoana azy. Hanjaka ao am-pon’ny olom-boafidy ny fahoriana, ary ampijalina raha tsy vonoina.

1- *Amin'izany andro izany dia hovonjena ny olonao izay hita voasoratra ao amin'ny boky.*

Io no bokin’ny fiainana, satria tsy nisy ordinatera, Andriamanitra dia nanao lisitr’ireo zavaboary rehetra naterak’i Adama sy Eva ary ny taranany. Tamin'ny fiafaran'ny fiainan'ny olona tsirairay, ny anjara farany dia notapahin'Andriamanitra izay nitana lisitra roa: ny an'ny voafidy sy ny an'ny lavo , mifanaraka amin'ny lalana roa naseho ho an'ny olombelona ao amin'ny Deot. 30:19-20: *Miantso ny lanitra sy ny tany aho anio ho vavolombelona aminareo fa efa nataoko teo anoloanareo ny fiainana sy ny fahafatesana ary ny fitahiana sy ny fanozonana. Mifidiana ny fiainana, mba ho velona ianao sy ny taranakao, dia ny ho tia an’i Jehovah Andriamanitrareo sy hihaino ny feony ary hifikitra aminy: fa izany no iankinan’ny ainareo sy ny faharetan’ny andronareo…* Araka ny safidiny ho *amin’ny ratsy* no *haseho* amintsika ao amin’ny Dan.7:9-10; izany *dia noho ny teniny miavonavona* manoloana ny *Andriamanitry ny andriamanitra* araka ny Dan.11:36.

Ao amin’ny Apok. 20:5, ny fiverenan’i Kristy dia miaraka amin’ny fitsanganan’ny maty ao amin’i Kristy izay antsoina hoe *fitsanganana voalohany* : *Sambatra sy masina izay manana anjara amin’ny* ***fitsanganana voalohany,*** *fa tsy manan-kery aminy ny fahafatesana faharoa* .

Dan 12:2 *Ary maro amin'izay matory ao amin'ny vovoky ny tany no hifoha, ny sasany ho amin'ny fiainana mandrakizay, ary ny sasany ho amin'ny henatra sy ny latsa mandrakizay.*

2a- *Maro amin’izay matory ao amin’ny* ***vovoky ny tany*** *no hifoha, ny sasany ho amin’ny fiainana mandrakizay,*

Aoka homarihintsika aloha fa amin’ny fomba mahazatra, *ny maty dia matory* tsara *ao amin’ny* ***vovoky ny tany*** , fa tsy ao amin’ny paradisa mahatalanjona na ny afobe mirehitra, araka ny ampianarin’ny Kristianina sandoka

na ny fivavahan’ny mpanompo sampy. Io fanazavana io dia mamerina ny tena toeran’ny maty araka ny ampianarina ao amin’ny Mpito.9:5-6-10: *Fa izay rehetra velona dia misy fanantenana; ary na dia ny amboa velona aza dia tsara noho ny liona maty. Fa fantatry ny velona fa ho faty izy; fa ny maty kosa tsy mahalala na inona na inona, ary tsy misy valim-pitia ho azy intsony, satria hadino ny fahatsiarovana azy. Ary ny fitiavany sy ny fankahalany ary ny fialonany dia efa levona sahady; ary tsy hanana anjara intsony amin’izay atao atỳ ambanin’ny masoandro izy . … Izay rehetra azon’ny tananao atao dia ataovy amin’ny herinao; fa tsy misy asa, na hevitra, na fahalalana, na fahendrena, any amin'ny fiainan-tsi-hita izay alehanao.* (*Sheola* izay ***vovoky ny tany***).

Tsy misy eritreritra aorian’ny fahafatesana satria ny eritreritra dia miaina ao anatin’ny atidohan’ny olombelona, fa rehefa mbola velona sy mivelona amin’ny rà alefan’ny fitempon’ny fony izy. Ary io rà io dia tsy maintsy diovina amin'ny alalan'ny pulmonary respiration. Tsy niteny zavatra hafa mihitsy Andriamanitra, satria hoy Izy tamin’i Adama izay tonga mpanota noho ny tsy fankatoavana, ao amin’ny Gen. 3:19: *Ny fahatsembohan’ny tavanao no hihinananao hanina, mandra-piverinao amin’ny tany, izay nanalana anao;* ***fa vovoka ianao, ary hiverina ho vovoka indray ianao*** . Mba hanamafisana izany toetry ny maty izany, dia mamaky isika ao amin’ny Sal. 30:9: *Inona no soa azonao, raha nandatsaka ny rako ianao, no nampidinao ahy ho any an-davaka? Midera Anao va ny vovoka ? Manambara ny fahatokianao ve izany?* Tsia, fa tsy afaka araka ny Salamo 115:17: *Ny maty tsy mba hidera an’i Jehovah, na izay midina any amin’ny mangingina.* Tsy mahasakana an’Andriamanitra anefa izany tsy ho afaka hanangana indray ny fiainana efa nisy teo aloha ary io hery mamorona io no mahatonga azy ho Andriamanitra fa tsy anjely na olona.

Samy manana vokatra farany roa ireo lalana roa ireo ary ny Apok. 20 dia mampianatra antsika fa misaraka amin'ny *arivo taona* amin'ny arivo taona fahafito izy ireo. Na dia manjavona tsy ho eo ambonin’ny tany aza ny fiainan’ny olombelona rehetra amin’ny fiandohan’ireo *arivo taona ireo* , dia tsy hatsangana amin’ny maty ny lavo raha tsy aorian’ny fitsarana ataon’ny olo-masina sy Jesosy Kristy ao amin’ny fanjakany any an-danitra. Amin’ny alalan’ity hafatra miraikitra amin’ny *trompetra* [faha-7 ity] , dia manamafy ny Apok. 11:18, manao hoe: *Tezitra ny firenena, ary tonga ny fahatezeranao* ***, ary tonga ny andro hitsarana ny maty*** , *hamaly soa ny mpaminany mpanomponao sy ny olona masina ary izay matahotra ny anaranao, na kely na lehibe,* ***ary handringana izay manimba ny tany*** . Ao amin’io andininy io, *ny fitsarana ny maty* dia mitarika an’Andriamanitra hanangana amin’ny maty, voalohany, ireo olom-boafidiny maty nahatoky mba hahafahan’izy ireo mitsara ny ratsy fanahy voatahiry ao amin’ny toetry ny fahafatesana.

2b- *ary ny sasany ho henatra, ho henatra mandrakizay.*

Ho an’ny velona ihany ny mandrakizay. Aorian’ny fandringanana farany azy ireo amin’ny Fitsarana Farany , dia tsy hijanona afa-tsy ao amin’ny fahatsiarovana mandrakizain’ireo olom-boafidy sy ireo anjely ary Andriamanitra ny *henatra* sy *ny fanararaotan’ireo* lavo.

Dan 12:3 *Ary izay hendry dia hamirapiratra tahaka ny famirapiratry ny lanitra, ary izay mamerina ny maro ho amin'ny fahamarinana dia ho tahaka ny kintana mandrakizay doria.*

3a- *Hamirapiratra toy ny famirapiratry ny lanitra ireo manan-tsaina*

Manandratra ny olona ho ambony noho ny biby ny faharanitan-tsaina. Miharihary izany amin'ny fahaizany misaina, manatsoaka hevitra amin'ny fandinihana ny zava-misy na amin'ny alalan'ny deduction tsotra. Raha tsy nikomy tamin'ny fahafahana nomen'Andriamanitra azy ny olombelona, ny faharanitan-tsaina dia hitarika ny olombelona rehetra ho amin'ny fanekena mitovy amin'ny fisian'Andriamanitra sy ny lalàny. Satria hatramin'i Mosesy, Andriamanitra dia nandrakitra an-tsoratra ireo fisehoan-javatra manan-danja indrindra tamin'ny fanambarany tamin'ny olona. Ity ny lalan'ny fanjohian-kevitra harahina. Niseho teo amin'ny tantaran'ny vahoaka hebreo ny finoana monotheista. Ny fijoroana ho vavolombelona momba azy sy ny asa sorany àry no atao laharam-pahamehana noho ireo andinin-teny hafa rehetra lazaina fa an'io Andriamanitra tokana io. Ny hoe miady amin'ny vahoakan'Andriamanitra dia mijanona ho azo atao mahazatra, fa ny ady amin'ny soratra masina dia lasa asan'ny devoly. Ny finoana naorin'i Jesoa Kristy dia maka ny loharanony sy ny fanondroana azy avy ao amin'ny soratra hebreo ao amin'ny fanekena taloha, izay manome azy ho ara-dalàna. Saingy tsy manaja io foto-kevitra io ny foto-pampianarana katolika romana, ka izany no tsy ahafahan'ny CORAN na ny CORAN-n'ny finoana silamo milaza fa Andriamanitra velona, mpamorona ny zavamananaina rehetra sy misy. Nohamafisin'i Jesosy ilay foto-kevitra tamin'ny fampahatsiahivana ao amin'ny Jaona 4:22 fa *avy amin'ny Jiosy ny famonjena* : *Hianareo mivavaka amin'izay tsy fantatrareo; izahay mivavaka amin'izay fantatray, fa avy amin'ny Jiosy ny famonjena* .

Ao amin'io vondrona voalohany amin'ny olom-boafidy io, Andriamanitra dia manendry olona voavonjy tsy manana fahalalana manokana noho ny fahatokiany izay nasehon'ny vivery ny ainy hatramin'i Adama sy i Eva; ary izany dia hatramin' ny taona 1843. Voavonjy izy ireo satria ny asany dia nanambara ny faharanitan-tsainy sy ny fanekeny ny lalàn' Andriamanitra naseho tamin' ny fankatoavany. Ao amin'io vondrona io, ny Protestanta mahatoky indrindra sy **milamina indrindra** dia nandray soa hatramin'ny lohataonan'ny taona 1843 noho ny faharetan'Andriamanitra izay tsy nanao afa-tsy ny fampiharana ny Sabatany masina notakiana nanomboka tamin'io daty io. Ny Apok. 2:24-25 dia hanamafy izany fanavahana izany: *aminareo izay rehetra any Tyatira,* ***izay tsy manana izany fampianarana izany*** *, ary izay tsy mahalala* ***ny halalin'i Satana, araka izay iantsony azy*** *, dia lazaiko aminareo hoe:* ***Tsy mitondra entana hafa aminareo Aho;*** *izay anananao* ***ihany no tano mafy mandra-pihaviko.***

3b- *ary ireo izay nampianatra ny fahamarinana tamin'ny vahoaka dia hamirapiratra tahaka ny kintana mandrakizay mandrakizay.*

Ity vondrona faharoa ity dia natokana noho ny haavon'ny fanamasinana nasehony teto an-tany nanomboka tamin'ny 1843. Nofidina tamin'ny alalan'ny fizahan-toetra ny finoana, nifototra tamin'ny fanantenana ny fiverenan'i Jesosy Kristy tamin'ny voalohany, nifandimby ho an'ny lohataonan'ny taona 1843 sy ny fararano 1844, ny fanamasinan'Andriamanitra azy dia nohamafisina tamin'ny

alalan’ny famerenana indray ny Sabata, ny fanadinoany ny andro Sabata, ny fanadinoany ny andro Sabata. ho azy.

Amin'ity fizarana ho vondrona roa ity , ny maha-samihafa azy ireo dia ny toe-javatra iainan'izy ireo momba ny fahamarinan'Andriamanitra, izany hoe ny toerana misy azy ireo momba ny didiny folo sy ny fahasalamany hafa ary ny fitsipika hafa. Ao amin’ny soratra tany am-boalohany ao amin’ny Eks. 20:5-6, ny didy faharoa notapahin’i Roma, *dia* manambara mazava tsara ny maha zava-dehibe omen’Andriamanitra ny fankatoavana ny didiny ary mampahatsiahy ny lalana roa sy ny anjara farany roa mifanipaka: ... *fa mamaly ny heloky ny ray amin’ny zanaka hatramin’ny zafiafy sy ny zafindohalika amin’izay mankahala Ahy sy mandika ny didiko ary mamindra fo amin’ny olona arivo mandimby izay tia Ahy sy mitandrina ny didiko* .

Ao amin’io andininy io, ny Fanahy dia manambara ny anton’ny fisian’ny *kintana* amin’ny zavaboary eto an-tany. Izy ireo dia natao mba ho tandindon’ny olom-boafidin’Andriamanitra teto an-tany fotsiny; ary ny Gen. 1:17 no manambara ny hafatr’izy ireo: *Napetrak’Andriamanitra eny amin’ny habakabaky ny lanitra ireny mba hanazava ny tany.* Avy eo Andriamanitra dia mampiasa azy ireo hanehoana an’i Abrahama ny hamaroan’ny *taranany* ao amin’ny Gen. 15:5: *Isao ny kintana eny amin’ny lanitra, raha mahisa azy ianao; ho toy izany koa ny taranakao.*

anefa ny toeran’ireo *kintana ara-panahy ireo* arakaraka ny asa ataon’ny mpino voavotra. Amin'ny fahalavoana ara-panahy noho ny tsy fankatoavana, *dia milatsaka ny kintana , latsaka avy any an-danitra izany* . Hatsangana ilay sary mba hampisehoana ny fahalavoan’ny finoana protestanta tamin’ny 1843, nambara tamin’ny alalan’ny famantarana selestialy tena izy tamin’ny 1833, ao amin’ny *tombo-kase* [faha-6] *ao amin’ny* Apok. 6:13 : *ary ny kintan’ny lanitra dia niraraka tamin’ny tany, toy ny aviavy manintsana ny voany manta raha hozongozonin’ny rivotra mahery.* Ary koa ao amin’ny Apok. 12:4: *Ny rambony dia nesoriny ny ampahatelon’ny kintana eny amin’ny lanitra ka nazerany tamin’ny tany.* Ity hafatra ity dia manavao ny an’ny Dan. 8:10: *Niakatra ho any amin'ny tafiky ny lanitra Izy, ary nazerany tamin'ny tany ny sasany tamin'ny maro be sy ny kintana, ka nohitsakitsahiny* . Ny Fanahy dia mametraka ao amin’ny fitondran’ny papa Romana ny fahalavoana ara-panahin’ny ampahatelon’ny mpino voavotra; olona voafitaka izay hino foana ny famonjen’i Kristy sy hitaky ny fahamarinany.

Dan 12:4 *Fa ianao, ry Daniela, dia akombony ny teny, ka asio tombo-kase ny boky mandra-pahatongan’ny andro farany, dia maro no hamaky azy, ka hitombo ny fahalalana.*

4a- Misy dingana maromaro nifanesy ity ***andro farany*** ity saingy nanomboka tamin’ny fomba ofisialy, tamin’ny lohataonan’ny taona 1843, tamin’ny nampiharana ny didin’Andriamanitra nosoratana mialoha ao amin’ny Dan. 8:14: ***Mandra-pahamarain'ny hariva 2300 ary hohamarinina ny fahamasinana*** . Tamin'ny taona 1994, ny fotoana farany faharoa dia nanamarika ny fanamelohana ny andrim-panjakana Advantista maneran-tany. Nanomboka tamin’ny 1843 dia novakiana ny bokin’i Daniela, saingy tsy mbola voadika tsara mihitsy izany talohan’ity asa izay mbola omaniko ity amin’ny 2021 sy hatramin’ny 2020. Noho izany dia io daty io no manamarika ny fara tampony amin’ny ***fahalalany*** ary noho

izany, ny tena ***fotoan'ny farany*** izay hifarana amin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy marina, fantatra sy ampoizina, satria efa voamarika tamin'ny lohataonan'ny taona 203. Andriamanitra hatramin'ny olombelona rehetra dia namely ny fahafatesan'ny otrik'aretina Covid-19 izay niseho tany Shina tamin'ny taona 2019, fa tany amin'ny papaly katolika tany Eoropa, vao nanomboka tamin'ny 2020. Tamin'ny 2021, ny viriosy dia miova ary manohy mamely ny olombelona meloka sy maditra.

Ny Fitsapana ny Finoana Advantista Naseho

Dan 12:5 *Ary izaho Daniela dia nijery, ka, indreo, nisy roa lahy koa nitsangana, ny anankiray teo an-dafin'ny ony, ary ny anankiray teo an-dafin'ny ony.*

5a- Tsarovy! Daniela dia eo amoron'ny ony "Hidekela", ny Tigra, ilay mpihinana olona. Amin'izao fotoana izao dia misy roa lahy eo amin'ny andaniny roa amin'ilay renirano, midika izany fa ny iray efa afaka niampita ary ny iray kosa saika hanao izany. Efa ao amin'ny Dan. 8:13, nisy fifanakalozan-kevitra teo amin'ny olona masina roa.

Dan 12:6 *Ary hoy ny anankiray tamin'ilay lehilahy nitafy rongony fotsy, izay nitsangana teo ambonin'ny ranon'i Neily: Rahoviana no ho tapitra ireo fahagagana ireo?*

6a- Ao amin'ny Dan. 8:14 dia nahazo avy amin'Andriamanitra ny fanontanian'ny olo-masina ny valin'ny marainan'ny 2300 hariva izay namaritra ny datin'ny taona 1843. Averina eto ny fomba fiasa ary ny fanontaniana amin'izao fotoana izao dia mikasika ny faran'izao tontolo izao; ny fotoana tsy hahasoa ny faminaniana intsony. Ny fanontaniana dia apetraka amin'i Kristy sarin'ity *lehilahy nitafy rongony fotsy madinika* mijoro *eo ambonin'ny ony* nijery ny fiampitan'ny olona azy. Andriamanitra dia maka ny sarin'ny fiampitana ny Ranomasina Mena izay namonjy ny Hebreo nefa nandrotsaka ny fahavalony Egyptiana.

Dan 12:7 *Ary reko ny lehilahy nitafy rongony fotsy, izay teo ambonin'ny ranon'ny ony, nanandratra ny tanany ankavanana sy ny tanany havia ho amin'ny lanitra ka nianiana tamin'izay velona mandrakizay fa hisy fetr'andro iray sy fetr'andro ary antsasaky ny fetr'andro; ary rehefa levona ny herin'ny olona masina, dia ho tanteraka izany rehetra izany.*

7a- *Ary reko ny lehilahy nitafy rongony fotsy, izay teo ambonin'ny ranon'ny ony; dia nanandratra ny tanany ankavanana sy ny tanany ankavia ho amin'ny lanitra Izy,*

Teo amin'ny toeran'ny Mpitsara Mpitsara, Jesosy Kristy dia nanangana ny tanany ankavanana nitso-drano ary ny tanany havia manafay ho any an-danitra mba hanao fanambarana manetriketrika.

7b- *ary nianiana tamin'Ilay velona mandrakizay izy fa hisy fetr'andro iray sy fetr'andro ary antsasaky ny fetr'andro.*

Amin' ny fitanisana ny faharetan' ny faminanian' ny fitondran' ny papa, Kristy dia mampiseho sy mampahatsiahy ny fitsarany izay, tamin' ny lasa, dia nanameloka ny fiangonany hiaritra ny fitakian' ny fitondran' ny papa sy ny ozon' ny fanafihan' ny barbariana izay nialoha azy; izany dia noho ny fandaozana ny

Sabata nanomboka tamin’ny 7 martsa 321. Nampitandremana araka izany ny mpino tamin’ny fotoan’ny fitsapana advantista. Ny antony faharoa anefa dia mitarika an’Andriamanitra hampifoha ity fitondran’ny papa ity; io no daty niantombohany, izany hoe 538 am.f.i. Ara-drariny ny safidy satria io daty 538 io dia ho fototry ny kajikajy izay hatolotr’ilay faminaniana amintsika amin’ny fanolorana antsika ny faharetan’ny faminaniana vaovao ao amin’ny andininy faha-11 sy faha-12.

7c- *ary hifarana izany rehetra izany rehefa ho* ***tapaka tanteraka ny tanjaky ny olona masina***

Ity fehezanteny fohy ity dia mamintina tsara amin'ity indray mitoraka ity ny tena fotoan'ny farany: ilay izay amin'ny fiafaran'ny ***loza lehibe farany*** , ny olom-boafidy dia hahita ny tenany ho fongana, hofongorana tsy ho eo ambonin'ny tany; mariho ny tena marina: ***tapaka tanteraka*** .

Dan 12:8 *Nandre aho, nefa tsy nahafantatra;*

8a- Ry Daniela mahantra! Raha mbola mistery ho an’ireo miaina amin’ny taona 2021 ny fahatakarana ny bokiny, dia tsy takatry ny sainy sy tsy misy ilana azy ho an’ny famonjena azy akory izany fahatakarana izany!

Dan 12:9 *Ary hoy izy: Mandehana, ry Daniela, fa voahidy sy voaisy tombo-kase ny teny mandra-pihavin'ny andro farany.*

9a- Ny valin-tenin’ny anjely dia hahatonga an’i Daniela ho noana, kanefa manamafy ny fahatanterahan’ny faminaniana natokana ho *amin’ny faran’ny* vanim-potoana kristiana izany.

Dan 12:10 *Maro no hodiovina sy hofotsiana ary hodiovina; ny ratsy fanahy hanao ratsy, ary ny ratsy fanahy tsy mba mahalala, fa ny manan-tsaina no hahafantatra.*

10a- *Maro no hodiovina, hofotsiana ary ho voadio*

Amin'ny famerimberenana eto ny tena teny nalaina avy amin'ny Dan. 11:35, ny anjely dia nanamafy ny maha papa ny ***mpanjaka*** miavonavona sy manambany izay *mitsangana ambonin’ny andriamanitra rehetra ary na dia ilay* ***Andriamanitra*** tokana aza , ao amin’ny andininy faha-36.

10b- *Ny ratsy fanahy hanao ratsy, ary ny ratsy fanahy tsy hahalala,*

Ny anjely dia mamoaka fitsipika izay hitohy hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao, ny faharetan’ny faharatsiana dia asehon’ny faminanian’i Daniela amin’ny alalan’ny fanitarana *ny “varahina* ” amin’ny fahotana grika sy ny “ *vy* ” an’ny hery Romana mandra-pahatongan’ny fiverenan’i Kristy. Ho voasakana indroa tsy ho azon’ny saina ny ratsy fanahy: voalohany noho ny fahadisoam-panantenany manokana, ary faharoa, noho *ny fitaka mahery* nomen’Andriamanitra izay mahatonga azy *hino ny lainga* araka ny 2 Tes. 2:11-12: *Noho izany Andriamanitra dia mandefa* ***fitaka mahery ho azy ireo, mba hinoany lainga*** , *mba hohelohina avokoa izay tsy nino ny marina fa nankasitraka ny tsy fahamarinana* .

10c- *fa izay manan-tsaina no hahafantatra.*

Ity ohatra ity dia manaporofo fa *ny faharanitan-tsaina ara-panahy* dia fanomezana manokana nomen’Andriamanitra, saingy ialohavan’ny fampiasana tsara ny *faharanitan-tsaina fototra* omena ny olon-tsotra rehetra. Satria na dia ao anatin'io fitsipika io aza, dia afangaro amin'ny *faharanitan-tsaina* ny fanabeazana

sy ny diplaomany . Noho izany dia mampahatsiahy anao ity fahasamihafana ity aho: ny fanabeazana dia mamela ny angona hiditra ao amin'ny fitadidian'ny olombelona, fa *ny faharanitan-tsaina ihany* no mamela azy ireo hampiasa tsara sy amim-pahendrena.

Dan 12:11 *Ary hatramin'ny andro hanalana ny ~~fanatitra dorana mandrakariva~~ ka hatsangana ny fahavetavetana izay efa lao, dia hisy andro sivi-folo amby roan-jato sy arivo.*

11a- *Hatramin'ny fotoana nitsaharan'ny ~~fanatitra~~ tsy tapaka*

Tsy maintsy marihiko indray, fa ny teny hoe " ~~*sorona*~~ " dia tsy hita ao amin'ny soratra hebreo tany am-boalohany. Ary tena zava-dehibe izany fahitsiana izany satria mahakasika ny fisoronana any an-danitra an'i Jesosy Kristy izany *maharitra mandrakizay* . Amin'ny alalan'ny famerenana indray ny fanelanelanana nataony teto an-tany, ny papisma dia manaisotra amin'i Jesosy Kristy ny anjara asany amin'ny maha-mpanelanelana ny fahotan'ny olom-boafidiny azy.

Nanomboka tamin'ny 538 io fanompoana mifanitsy amin'ny fanompoan-tsampy io; ny daty nanorim-ponenana tao Roma, tao amin'ny Lapan'i Latran, teo amin'ny Tendrombohitra Caelian (lanitra) i Vigilius I ' papa voalohany nanjaka.

11b- *ary izay haorina ny fandravana maharikoriko*

Izany hoe, nanomboka tamin'ny 538, ny daty nanombohan'ny fitondran'ny papa Romana, voatonona ao amin'ny Dan. 9:27: *ary hisy eo amin'ny elatry ny* ***fahavetavetana fandravana,*** *eny, hatramin'ny fandringanana, ary hotorotoroina* [araka ny] *izay efa voatendry, eny amin'ny* [tany] *lao* .

Ao amin'io andininy io, izay mikendry ny daty 538, ny Fanahy dia tsy miresaka afa-tsy Roma papaly, izay manazava ny fanokanana ny teny hoe "fahavetavetana". Tsy izany no nitranga tao amin'ny Dan. 9:27 , izay samy niahiahy ny vanim-potoan'i Roma, ny mpanompo sampy ary avy eo ny papa.

Andeha hojerentsika ny fahalianana sy ny maha-zava-dehibe ny fanakambanana zavatra roa ao amin'io andininy io: " *ny fanesorana ny isan'andro* " amin'i Kristy ao amin'ny Dan. 8:11 ary *ny "elatra" papaly* izay mitondra " *ny fandravana maharikoriko* " voalaza ao amin'ny Dan. 9:27. Amin'ny fampifandraisana ireo hetsika roa ireo amin'ny daty iray ihany 538 sy amin'ny vatana iray ihany, ny Fanahy dia manamafy sy manaporofo fa ny mpanoratra ireo asa ratsy ireo dia ny papisma romana tokoa.

Ao amin'ny Dan. 11:31, ilay zavatra nolazain'i Antiokosa IV, mpanjaka grika, dia nanome antsika ny modely nantsoin'Andriamanitra hoe " *fahavetavetana mandrava* ". Ny papisma dia mamerina azy io, saingy nandritra ny 1260 taona lava sy feno rà.

11c- *hisy sivi-polo amby roan-jato sy arivo andro.*

Mba hahatonga ny fe-potoana ara-paminaniana voatonona momba ny fotoan'ny farany tsy ho diso, dia napetraka eo alohan'ny isa ao amin'ny faminanian'i Daniela rehetra ilay fitambarana: *andro 1290* ; *andro 1335* (andininy manaraka); Dan.8:14: ***hariva-maraina 2300*** ; ary efa ao amin'ny Dan.9:24: herinandro faha-70.

Kajikajy tsotra fotsiny no ataontsika: 538 + 1290 = 1828.

Ny maha-zava-dehibe an'io daty io, 1828, dia ny fanomezana ny fisehoan-javatra advantista ho an'ny rehetra, satria manamarika ny fahatelo amin'ny dimy

taona amin’ny fihaonamben’ny Advantista natao tao Albury Park any Londres teo anatrehan’ny fianakavian’ny mpanjaka anglisy.

Dan 12:12 *Sambatra izay miandry ka mahatratra ny andro dimy amby telo-polo amby telon-jato sy arivo.*

12a- Io andininy io ihany no manome antsika ny dikan’ireo faharetan’ny faminaniana roa ireo. Ny fiandrasana ny fiverenan'i Kristy no lohaheviny, fa fiandrasana manokana mifototra amin'ny tolo-kevitry ny isa nomen'ny Baiboly. Ilaina ny kajikajy vaovao: 538 + 1335 = 1873. Ny anjely dia manolotra antsika daty roa izay manamarika ny fiandohana sy ny fiafaran'ny fisedrana ny finoana Advantista natao teo anelanelan'ny taona 1828 sy 1873. Amin'izany fomba izany , ny saintsika dia mitodika any amin'ny daty 1843 sy 1844, izay niandrasan'i Jesosy tamin'ny fomba mazava tsara ny fahombiazan'i Jesosy. noho izany ho any amin’ny tany protestanta.

Ao amin'ny sarin'ny fiampitana ny renirano "Tiger", ny tigra mihinana ny fanahin'olombelona dia ireo daty 1843-1844 izay mahatonga ny Protestanta voaroaka hiala amin'ny fiainana ara-panahy mankany amin'ny fahafatesana ara-panahy. Etsy an-danin’izany, izay tafavoaka velona sy tahin’Andriamanitra avy amin’io fiampitana mampidi-doza io. Nahazo fahasambarana manokana avy amin'Andriamanitra izy: " *Sambatra izay* mahatratra 1873!"

Dan 12:13 *Ary mandehana ho amin'ny farany ianao; hitsahatra ianao ka hitoetra amin'ny lovanao any am-parany.*

13a- Ho hitan’i Daniela aorian’ny fitsanganana voalohany izay nananganana azy tamin’ny maty, ny hevitry ny zavatra rehetra nampitainy amintsika. Fa ho an’ny Advantista mbola velona dia hovitaina bebe kokoa ny fampianarany amin’ny alalan’ireo fanambarana voarakitra ao amin’ny Apokalipsy nosoratan’i Jaona.

Ny bokin’i Daniela dia manafina tsara ny harenany. Nomarihintsika ny lesona mampahery ataon’ny Tompo amin’ny olom-boafidiny amin’ny andro farany, satria hiverina amin’ny tahotra sy tsy fandriampahalemana izay nanjaka teo amin’ny tantaran’ny olombelona teto an-tany izao andro farany izao. Indray mandeha ihany, fa amin'ny fotoana farany, ireo olom-boafidy dia hotononina ary ho tompon'andraikitra amin'ny loza hanjo an'ireo sisam-paty maditra tamin'ny Ady Lehibe Fahatelo nambara tao amin'ny Dan. 11:40-45 sy Apok. 9:13. Ny Ezekiela 14 dia mampiseho ny modely ara-pinoana: Noa, Daniela ary Joba. Toa an’i Noa, dia tsy maintsy mandositra sy manohitra ny rivotry ny eritreritr’izao tontolo izao isika amin’ny fanorenana ny fiaran’ny fahatokiana amin’Andriamanitra. Toa an’i Daniela, dia tsy maintsy mifikitra mafy amin’ny fanaovana ny adidintsika amin’ny maha olom-boafidy antsika isika amin’ny fandavana ny fari-pitsipika napetraky ny fivavahan-diso. Ary toa an’i Joba, dia tsy maintsy manaiky ny fijaliana ara-batana sy ara-tsaina isika isaky ny avelan’Andriamanitra izany, ka manana tombony amin’i Joba: tamin’ny alalan’ny zavatra niainany, dia nianatra ny antony amelan’Andriamanitra ireny fitsapana ireny isika.

Ny bokin’i Daniela koa dia namela antsika hahatakatra bebe kokoa ny fiainana any an-danitra tsy hita maso. Izany, tamin’ny fahitana an’io toetra antsoina hoe

Gabriela io, anarana midika hoe “izay mahita ny tavan’Andriamanitra”. Manatrika ireo iraka manan-danja rehetra ao amin’ny drafitry ny famonjena masina Izy. Ary tokony ho tsapantsika fa, tao amin’ny fanjakana selestialin’Andriamanitra, izy sy ireo anjely tsara rehetra dia nesorina tamin’ny fanatrehan’i Mikaela, ilay fanehoana anjelin’Andriamanitra, nandritra ny fotoana nahatongavany teto an-tany, izany hoe 35 taona. Tamin’ny fifampizarana fitiavana lehibe, dia nizara ny fahefany koa i Michael, ka nanaiky ny ho “ *iray amin’ireo lohandohan’ny mpisorona* ” ihany. Natolotr’i Gabriela an’i Daniela, ilay voafidy tamin’ny olom-boafidy, ho “ *Mpitarika ny firenenao* ” koa anefa izy. Ary Dan. 9 dia manambara amintsika mazava tsara ny zava-drehetra nataon’i Jesosy mba hamonjena ny olom-boafidiny mahatoky. Ny tetik'asa famonjena avy amin'Andriamanitra dia ambara mazava tsara, ary vita tamin'ny 3, 30 aprily tamin'ny fanomboana an'i Jesosy Kristy tamin'ny hazo fijaliana.
Nasehon’ny bokin’i Daniela amintsika fa ny olon-dehibe ihany no afaka maneho finoana. Ary araka an'Andriamanitra dia tonga olon-dehibe ny zaza iray rehefa feno ny taona fahatelo ambin'ny folo. Tsy misy afa-tsy ny voankazo mangidy entin’ny batisan’ny zaza sy ny lova ara-pivavahana ho an’ny fahaterahan’ny fivavahan-diso rehetra àry no azontsika jerena. Jesosy dia nanambara ao amin’ny Marka 16:16 hoe: *Izay mino sy atao batisa no hovonjena; izay tsy mino dia hohelohina* . Midika izany fa alohan’ny batisa dia tsy maintsy misy sy aseho ny finoana. Rehefa vita ny batisa, dia notsapain’Andriamanitra izany. Ary koa, voahangy iray hafa nambara ao amin’ny Daniela, dia voamarina ireto tenin’i Jesosy ao amin’ny Mat.7:13 ireto: *Midira amin’ny vavahady ety . Fa lehibe ny vavahady, ary malalaka ny lalana izay mankany amin'ny fahaverezana. ary maro no mandalo* ; ary koa ao amin'ny Mat.22:14: *Fa maro no antsoina, fa vitsy no fidina* ; araka ny Dan.7:9, *folo miliara iray tapitrisa monja no natao* ampamoaka teo anatrehan’Andriamanitra *ny* olom-boafidy voavotra voavonjy, satria izy ireo dia *nanompo* tsara an’ilay Andriamanitra Mpamorona, ao amin’i Kristy ao amin’ny Fanahy Masina.

Ny toko faha-12 dia vao nametraka ny fototry ny firafitry ny bokin’ny Apokalypsy tamin’ny fitadidiana ny daty 538, 1798, 1828, 1843-1844 nafenina sy naroso saingy fototra ho an’ny fizarana ny fotoana ao amin’ny Apokalypsy, sy ny 1873. Daty iray hafa, 1994, no haorina ao ho an’ny fahasambaran’ny sasany ho an’ny fahasambaran’ny hafa.

Fampidirana ny tandindona ara-paminaniana

Ao amin'ny fanoharana ara-Baiboly rehetra, ny Fanahy dia mampiasa singa eto an-tany, ny sasany amin'ireo fepetra ireo dia afaka maneho ireo singa tsy fantatra anarana izay manolotra fepetra iraisana. Ny marika tsirairay ampiasaina àry dia tsy maintsy dinihina amin’ny lafiny rehetra, mba hanesorana avy amin’izany ny lesona nafenin’Andriamanitra. Andeha horaisintsika, ohatra, ny teny hoe " *ranomasina* ." Araka ny Gen. 1:20 , Andriamanitra dia nameno azy tamin’ny biby isan-karazany, tsy tambo isaina ary tsy fantatra anarana. Ny tontolo iainany dia mahafaty ho an'ny olona miaina amin'ny rivotra. Izany dia lasa mariky ny fahafatesana ho an'ny olona izay, raha ny marina, dia afaka matahotra ihany koa ny sira izay mahatonga ny tany ho sterility. Mazava ho azy fa tsy mahasoa ny olombelona io marika io ary, noho ny dikan'ny fahafatesana, Andriamanitra dia hanome ny anarany ho an'ny koveta fandoroana hebreo izay maneho ny ranon'ny batisa. Ny hoe manao batisa izao dia midika hoe mandentika, izany hoe maty an-drano mba ho velona indray ao amin’i Jesosy Kristy. Mitsangana mitondra ny fahamarinan’i Kristy ilay olona taloha tsy nohamarinina. Hitantsika eto ny harenan’ny singa tokana noforonin’Andriamanitra: *ny ranomasina* . Eo ambanin’io fampianarana io, dia ho azontsika tsara kokoa ny dikan’io andininy io ao amin’ny Daniela 7:2-3 , manao hoe: “... ary , *indreo, ny rivotra efatry ny lanitra nifanindry tamin’ny* <u>*ranomasina lehibe*</u> . Fantaro fa *ny “rivotra efatry ny lanitra* ” dia manondro ny ady maneran-tany izay mitondra ny firenena mpandresy ho amin’ny fahefana. Eto, *ny “ranomasina lehibe* ” dia mifanitsy amin’ny vahoakan’ny mpanompo sampy izay, raha tsy manome voninahitra an’Andriamanitra, dia mitovy amin’ny biby ao amin’ny “ *ranomasina* ” eo imasony. Ao amin'ny teny hoe " *rivotra efatra avy amin'ny lanitra* ", " *efatra* " dia maneho ireo teboka 4 amin'ny lalana avaratra, atsimo, atsinanana ary andrefana. Ny " *rivotry ny lanitra* " dia mampiovaova ny endriky ny lanitra, mampiboiboika ny rahona ka mahatonga tafio-drivotra sy mandatsaka ranonorana; amin'ny fanosehana ny rahona hiala, dia ankasitrahany ny tara-masoandro. Toy izany koa, ny ady dia miteraka fiovana lehibe ara-politika sy ara-tsosialy, korontana lehibe izay manome fahefana ny vahoaka vaovao mpandresy nofidin’Andriamanitra, nefa tsy notahin’i Jehovah. Satria voatondro ho " *biby* " izy ireo, dia tsy manan-jo hahazo ny fitahiana izay natolotra ny olona marina; ireo olom-boafidiny mahatoky izay mandeha amin’ny fahazavan’Andriamanitra hatramin’i Adama sy i Eva, ary hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao. Ary iza no olom-boafidiny? Ireo izay ahafantarany ny endriny hatramin’ny nanaovana ny olona araka ny endrik’Andriamanitra araka ny Gen. 1:26. Mariho ity fahasamihafana ity: ny olombelona dia <u>noforonin'Andriamanitra araka ny endriny</u> , fa ny biby kosa dia <u>novokarin'ny</u> tontolo iainany, an-dranomasina, terestrialy, na selestialy, araka ny baikon'Andriamanitra. Ny fisafidianana ny matoanteny dia manamarika ny fahasamihafana eo amin'ny sata.

Ho ohatra faharoa, andeha horaisintsika ny teny hoe “ *tany* ”. Araka ny Gen. 1:9-10 , io anarana io dia nomena ny *tany* maina nivoaka avy tao amin’ny “ *ranomasina* ”; sary izay hararaotin’Andriamanitra ao amin’ny Apok 13, mba

hanehoana ny finoana protestanta izay nivoaka avy tamin’ny finoana katolika. Andeha anefa hodinihintsika ny lafiny hafa amin’ny “ *tany* ”. Mahafinaritra ny olona raha mamelona azy izany, fa tsy mankasitraka kosa raha miendrika efitra karankaina. Miankina amin’ny fanondrahana tsara avy any an-danitra àry izany mba ho fitahiana ho an’ny olona. Io fanondrahana io koa dia mety ho avy amin’ny renirano sy renirano miampita azy; izany no mahatonga ny tenin’Andriamanitra ampitahaina amin’ny “ *loharanon’ny rano velona* ” ao amin’ny Baiboly. Ny fisiana na tsy fisian’io “ *rano* ” io no mamaritra ny toetry ny “ *tany* ”, ary ara-panahy, ny hatsaran’ny finoan’ny olona, izay ahitana rano 75%.

Ohatra fahatelo, andeha horaisintsika ny kintan’ny lanitra. Voalohany, " *ny masoandro* ", amin'ny lafiny tsara, dia manazava; Milaza ny Gen. 1:16 , fa izy io no fanazavana ny “ *andro* ”, izy io no manafana sy mampandroso ny zavamaniry ampiasain’ny olona ho sakafo. Amin'ny lafiny ratsy, mandoro ny vokatra amin'ny hafanana tafahoatra na tsy fahampian'ny orana. Marina ny voalazan’i Galileo fa eo afovoan’izao rehetra izao isika ary mihodina manodidina azy ny planeta rehetra ao amin’ny rafitra misy azy. Ary ambonin’ny zava-drehetra, izy io no lehibe indrindra, ny Baiboly dia manondro azy io ho “ *ny lehibe indrindra* ” ao amin’ny Gen. 1:16, ilay mafana indrindra ary tsy azo hatonina. Ireo fepetra rehetra ireo dia mahatonga azy ho endrik’Andriamanitra tonga lafatra izay ahitana ireo toetra rehetra ireo. Tsy misy olona afaka mahita an’Andriamanitra ka ho velona, ary tsy mahapetraka ny tongony amin’ny “ *masoandro* ”; ny hany kintana lahy, ny hafa dia planeta rehetra na kintana vehivavy. Manaraka azy, dia “ *ny volana* ”, “ *ny kely indrindra* ”: araka ny Gen. 1:16, izany no fanazavana ny alina sy ny haizina izay iadidiany. " *Ny volana* " noho izany dia manana hafatra ratsy momba azy. Na dia akaiky antsika indrindra aza io kintana io, dia efa ela no nitazona ny misterin'ny tarehiny miafina. Tsy mamiratra ho azy izy io fa toy ny planeta hafa rehetra, dia mamerina antsika, ao anatin’ny tsingerin’ny fandrosoana, hazavana malemy izay azony avy amin’ny “masoandro”. Amin'ireo fepetra rehetra ireo, ny "volana" no marika tonga lafatra hanehoana, voalohany, ny fivavahana jodaika, ary faharoa, ny fivavahan-diso Kristiana an'ny papisma katolika romana, nanomboka tamin'ny 538 ka hatramin'izao, ary ny loterana, ny kalvinista ary ny protestanta anglikana, nanomboka tamin'ny 1843. Misy koa eny amin'ny lanitra, ireo " *kintana " izay manana anjara roa amin'ny " masoandro" sy ny masoandro,* araka ny Gen. 1:14-15. ". Ny amin’ny “ *fanamarika ny vanim-potoana sy ny andro ary ny taona* ”, ary ny amin’ny “ *hazavaina amin’ny tany* ”. Mamiratra izy ireo, amin'ny ankamaroany, amin'ny fotoan'ny haizina, amin'ny alina. Io no tandindona tsara indrindra hanehoana ny mpanompon’Andriamanitra, izay tena marina, mandra-pahatongan’ny faminaniana milaza fa lavo izy ireo; izay manondro fiovana eo amin’ny toerany ara-panahy. Izany no hafatra izay hampiasain’Andriamanitra hanaitra ny fianjeran’ny Kristianisma, izay niharan’ny lainga Romana ao amin’ny Dan. 8:10 sy Apok. 12:4; ary ny fianjeran’ny Protestanta maneran-tany ao amin’ny Apok. 6:13 sy 8:12 . Mitokana, *ilay “kintana* ” dia manondro ny papaly katolika ao amin’ny Apok. 8:10-11, ny finoana protestanta ao amin’ny Apok. 9:1; ary tafaray tao amin’ny satro-boninahitra iray, 12 ny isany, dia ny Antenimierampirenena voafidy nandresy, ao amin’ny Apok. 12:1. Dan. 12:3 dia manondro azy ireo ho tandindon’ny “ *ireo izay*

hampianatra ny fahamarinana amin'ny vahoaka ", izany hoe " *izay manazava ny tany* " amin'ny fahazavana nomen'Andriamanitra.

Ireo famantarana dimy ireo dia hanana anjara toerana lehibe amin'ny faminanian'ny Apokalypsy. Afaka manao fanazaran-tena amin'ny fitadiavana ireo hafatra miafina entin'ny fepetran'ireo marika aseho ianao. Mety ho sarotra ny hahita ny sasany, koa, Andriamanitra mihitsy no manondro ny fanalahidin'ny zava-miafina, ao amin'ireo andinin-teny ao amin'ny Baiboly, toy ny hoe " *loha sy rambo* " izay tsy takatry ny saina afa-tsy amin'ny heviny izay nomen'Andriamanitra azy ireo ao amin'ny Isaia 9:14, izay mivaky toy izao: " *Ny mpitsara na ny loholona no loha, ny mpaminany izay mampianatra lainga, dia ny rambony* ". Mitovy hevitra amin'izany anefa ny andininy faha-13, ka izany no dikan'ny hoe " *sampan-drofia sy bararata* "; « *volotara* » izay maneho ny papaly Romana ao amin'ny Apok. 11:1.

Misy dikany an'ohatra koa ny isa sy tarehimarika. Amin'ny maha-fitsipika fototra, manana filaharana miakatra isika:

Ho an'ny isa "1": maha-tokana (Andriamanitra na isa)

Ho an'ny isa "2": tsy fahalavorariana.

Ho an'ny isa "3": tonga lafatra.

Ho an'ny isa "4": universalité (4 teboka kardinaly)

Ho an'ny isa "5": lehilahy (lehilahy na vehivavy olombelona).

Ho an'ny isa "6": ny anjely selestialy (ilay selestialy na iraka).

Ho an'ny isa "7": fahafenoana. (Jereo koa: tombo-kasen'ilay Andriamanitra nahary)

Eo ambonin'io isa io dia misy fitambaran'ny fanampin'ireo isa fototra fito voalohany; ohatra: 8 = 6 + 2; 9 = 6 + 3; 10 = 7 + 3; 11 = 6 + 5 ary 7 + 4; 12 = 7 + 5 ary 6 + 6; 13 = 7 + 6. Ireo safidy ireo dia manana dikany ara-panahy mifandraika amin'ireo lohahevitra resahina ao amin'ireo toko ao amin'ny Apokalypsy ireo. Ao amin'ny bokin'i Daniela, dia hitantsika ao amin'ny toko faha-2, 7, 8, 9, 11 ary 12 ireo hafatra ara-paminaniana momba ny vanim-potoan'ny kristianisma mesia.

Ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy, nambara tamin'ny Apôstôly Jaona, dia tena mampiharihary ny fehezan-dalàna an'ohatra amin'ny isa toko. Mizara roa lehibe ara-tantara ny vanim-potoana kristianina.

Ny voalohany, miraikitra amin'ny isa "2", dia mandrakotra ny ankamaroan'ny "tsy fahalavorariana" ara-poto-pampianarana ao amin'ny finoana Kristiana nasehon'ny papisma katolika romana nanomboka tamin'ny 538, mpandova ny fitsipika ara-pivavahana naorin'ny emperora romanina mpanompo sampy Constantin I. Ny toko faha-2 dia mirakitra ny fotoana manontolo eo anelanelan'ny 94 sy 1843.

Ny tapany faharoa, asehon'ny isa "3", dia miahiahy, nanomboka tamin'ny 1843, ny fotoanan'ny "Advantista", fotoana izay nitakian'Andriamanitra ny "fahalavorariana" ara-potopampianarana naverina tamin'ny laoniny araka ny fandaharan'ny faminaniana ao amin'ny didin'Andriamanitra voalaza ao amin'ny Dan. 8:14. Izany fahatanterahana izany dia ho tratra tsikelikely mandra-pahatongan'ny fiverenan'i Kristy andrasana amin'ny lohataona 2030.

Eo ambonin’ny isa 7, ny isa 8, na 2+6, dia mampahatsiahy ny fotoanan’ny tsy fahalavorariana (2) amin’ny asan’ny devoly (6). Ny isa 9, na 3+6, dia manondro ny fotoanan’ny fahalavorariana (3) sy ny asan’ny devoly mitovy amin’izany (6). Ny isa 10, na 3+7, dia maminany ny amin’ny fotoana lavorary (3), ny fahafenoan’ny (7) ny asan’Andriamanitra.

Ny isa “11”, na 5+6 indrindra indrindra, dia manondro ny fotoan’ny tsy finoana an’Andriamanitra frantsay izay nampifandraisin’ny olona (5) tamin’ny devoly (6).

Ny isa “12” na 5+7, dia manambara ny fifandraisan’ny olona (5) amin’ilay Andriamanitra nahary (7 = fahafenoana sy ny tombo-kasen’ny mpanjaka).

Ny isa “13” na 7+6, dia manondro ny fahafenoan’ny (7) ny fivavahana kristiana mifandray amin’ny devoly (6); Papa voalohany (*ranomasina*) ary Protestanta (*tany*) amin’ny andro farany.

Ny isa “14” na 7+7, dia mahakasika ny asan’ny Advantista sy ny hafany maneran-tany (*Filazantsara Mandrakizay*).

Ny isa “15”, na 5+5+5 na 3x5, dia mampahatsiahy ny fotoan’ny fahatanterahan’ny olombelona (3) (5). Manamarika ny fiafaran’ny fotoanan’ny fahasoavana izany. Ny “ *vary* ” ara-panahy dia masaka hojinjaina sy hotehirizina ao amin’ny sompitra any an-danitra. Vita tanteraka ny fanomanana ny olom-boafidy satria tonga amin’ny ambaratonga takian’Andriamanitra izy ireo.

Ny isa “16” ao amin’ny Apokalypsy dia manondro ny fotoana nandatsahan’Andriamanitra “ *ny lovia fito faran’ny fahatezerany* ” tamin’ireo fahavalony ara-pivavahana, dia ny Kristianisma tsy nahatoky ao amin’ny toko faha-13.

Ny isa “17” dia manana ny heviny, toy ilay teo aloha, ao amin’ilay foto-kevitra omen’Andriamanitra azy ao amin’ny faminaniany, izany hoe, ao amin’ny Apokalypsy 17, ny tandindon’ny “ ***fitsaran’Andriamanitra*** *ilay vehivavy janga lehibe* ”. Ao amin’ny Baiboly, ny fampiasana voalohany an’io isa an’ohatra io dia mahakasika ny herinandron’ny Paska izay manomboka amin’ny andro faha-10 amin’ny volana voalohany amin’ny taona ary mifarana amin’ny andro faha-17 . Tanteraka amin’ny taratasy momba ny andro hahafatesan’ny *“Zanak’ondrin’Andriamanitra* ” Jesosy Kristy, ny Paska dia faminaniana amin’ny andro-taona amin’ny faha-70 amin’ny “ *70 herinandro* ” amin’ny taona Dan. 9:24 ka hatramin’ny 27. Ny faminanian’ny herinandro faha-70 ao amin’ny andininy faha-27 àry dia mahafaoka ny fotoan’ireo fito taona eo *anelanelan’ny* 26 sy 33. Ny Paska izay resahin’ny faminaniana ao amin’ny Dan. 9:27.

Ho an’ireo “Advantista” marina farany, ny laharana faha-17 dia mahakasika ny taonjato faha-17 amin’ny fampiharana ny Alahady Romana, fahotana naorina tamin’ny 7 Martsa 321. Ny datin’ny tsingerintaona nifaranan’ireo taonjato faha-17 ireo, dia ny 7 Martsa 2021, dia nanokatra ny “ *fotoan’ny farany* ” izay naminaniana tao amin’ny Dan. 11:40. Ity " *fotoana* " ity dia mety amin'ny fanatanterahana ity sazy fampitandremana farany ity, izay manondro ny Ady Lehibe Fahatelo, dia nambaran'Andriamanitra tamin'ny alalan'ny " *trompetra fahenina* " nambara ao amin'ny Apok. 9:13 ka hatramin'ny 21. sazy.

Ny toko faha-18 dia miresaka momba ny famaizana an'i " *Babylona Lehibe* ".

Ny toko faha-19 dia mifantoka amin'ny teny manodidina ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra sy ny fifandonana tamin'ireo mpikomy olombelona.

Ny toko faha-20 dia miresaka momba ny arivo taona fahafito, eto amin'ny tany lao izay ihazonan'ny devoly am-ponja sy any an-danitra, izay nirosoan'ny olom-boafidy hitsara ny fiainana sy ny asan'ireo mpikomy ratsy fanahy izay maty nolavin'Andriamanitra.

Ny toko "21" dia mahita an'ilay fanoharana 3x7, izany hoe ny fahalavorariana (3) ny fanamasinan'Andriamanitra (7) navoakan'ireo olom-boafidiny navotana avy teto an-tany.

Hitantsika araka izany fa maka ny lohaheviny ny faminaniana ao amin'ny Apok. 3, 7, 14 = 2x7 ary 21 = 3x7 (fitomboana mankany amin'ny fahatanterahan'ny fanamasinana).

Ny toko faha-22 dia nanokafana ny fotoana izay hametrahan'Andriamanitra ny seza fiandrianany sy ireo olom-boafidy ao amin'ny fanjakany mandrakizay eto amin'ny tany nohavaozina sy nohavaozina.

Advantista

Iza ary ireo zanakalahy sy zanakavavin'Andriamanitra ireo? Tokony holazaina avy hatrany izany, satria io taratasy io dia hanome ny porofo rehetra ilaina: io Fanambarana avy amin'Andriamanitra io dia resahin'Andriamanitra amin'ny Kristianina "Advantista". Satria na tiantsika na tsy tiantsika, dia ny sitrapon'Andriamanitra no manjaka, ary hatramin'ny lohataonan'ny taona 1843, ny datin'ny fampiharana ny didy nambara mialoha ao amin'ny Daniela 8:14, dia ny fenitry ny "Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito" no fantsona tokana izay mbola mampifandray an'Andriamanitra sy ny mpanompony olombelona. Tandremo anefa! Tsy mitsaha-mivoatra io fenitra io, ary ny fandavana an'io evolisiona io, izay irin'Andriamanitra, dia nahazo ny solontena ofisialy naloany tamin'i Jesosy Kristy nanomboka tamin'ny 1994. Inona no atao hoe Advantista? Io teny io dia avy amin'ny teny latina hoe "adventus" izay midika hoe: Advent. Ny an'i Jesoa Kristy, ho amin'ny fiverenany farany lehibe ao amin'ny voninahitry ny Ray, dia nampoizina tamin'ny lohataonan'ny taona 1843, tamin'ny fararano tamin'ny 1844, ary tamin'ny fararano tamin'ny 1994. Ireo fiandrasana diso izay

efa hita mialoha tao amin’ny drafitr’Andriamanitra, dia nitondra vokany ara-panahy mampalahelo ho an’ireo izay nanamavo an’ireo fanambarana ara-paminaniana ireo sy ny andrasan’izy ireo, noho izany, na dia eo aza ny zava-boahary voarindran’Andriamanitra lehibe. Noho izany, na iza na iza manaiky ao amin’io antontan-taratasy io ny fahazavana naroson’i Jesosy Kristy dia ho tonga “Advantista”, “ny andro fahafito”, raha tsy amin’ny olona, dia ho toy izany koa ny amin’Andriamanitra; izany, raha vao mandao ny andro fitsaharana ara-pivavahana amin’ny andro voalohany izy, mba hanao ny andro sisa amin’ny andro fahafito, izay atao hoe Sabata, izay nohamasinin’Andriamanitra hatramin’ny namoronana izao tontolo izao. Ny fananana an'Andriamanitra dia midika hoe mifameno ny fitakian'Andriamanitra; Miaraka amin’ny Sabata, ny Advantista voafidy dia tsy maintsy mahatsapa fa ny vatany ara-batana dia fananan’Andriamanitra koa, ka noho izany dia tsy maintsy mamelona sy mikarakara azy toy ny fananan’Andriamanitra sarobidy izy, dia fitoerana masina ara-nofo. Fa Andriamanitra efa nandidy ny olombelona, ao amin’ny Gen. 1:29, ny sakafo tsara indrindra ho azy: “ *Ary hoy Andriamanitra: Indro, efa nomeko anareo ny anana manintsam-boa rehetra izay ambonin’ny tany rehetra, ary ny hazo rehetra izay misy voa sady manintsam-boa dia ho fihinanareo* .

Ny fiheverana advantista dia tsy afa-misaraka amin’ny tetikasa kristiana nambaran’Andriamanitra. Ny fiverenan'i Jesosy Kristy dia mipoitra amin'ny teny maro ao amin'ny Baiboly: Sal.50:3: " ***Ho avy Andriamanitsika*** *ka tsy hangina; afo mandevona eo anatrehany, ary tafio-drivotra mahery no manodidina Azy* "; Sal.96:13: " *... eo anatrehan'i Jehovah! Fa avy Izy,* ***fa avy hitsara ny tany*** *; hitsara izao tontolo izao amin'ny fahamarinana Izy, ary ny firenena amin'ny fahatokiany.* " Isa.35:4: “ *Lazao amin’izay reraka am-po hoe: Matokia, aza matahotra; indro,* ***Andriamanitrareo*** ! Hos.6:3: " *Aoka ho fantatsika, ary aoka isika hitady hahalala an'i Jehovah, fa* ***ny fihaviany dia azo antoka tahaka ny fiposahan'ny andro. Ho avy amintsika toy ny ranonorana Izy*** *, tahaka ny* ***<u>fara-orana</u>*** *izay mahavonto ny tany* "; Izao no vakintsika ao amin’ny Soratra Masina ao amin’ny Fanekem-pihavanana Vaovao: Mat.21:40: “ *Ary* ***raha tonga ny tompon’ny tanim-boaloboka*** *, inona no hataony amin’ireo mpiasa ireo* ? 24:50 : “ *...* ***ho avy ny tompon’ izany mpanompo izany amin’ ny andro izay tsy ampoiziny*** *sy amin’ ny ora izay tsy fantany,* ”; 25:31: “ ***Rehefa tonga ny Zanak’olona amin’ny voninahiny*** *, ary ny anjely rehetra miaraka aminy, dia hipetraka eo amin’ny seza fiandrianan’ny voninahiny Izy* . Jaona 7:27: “ *Fa fantatsika izay nihaviany,* ***fa rehefa avy Kristy*** *, dia tsy misy mahalala izay nihaviany.* ” 7:31: “ *Maro tamin’ny vahoaka no nino azy ka nanao hoe:* ***Rehefa tonga ny Kristy*** *, moa hanao fahagagana maro noho ny nataon’ity lehilahy ity va Izy?* ”; Heb.10:37: " *Rehefa afaka kelikely, dia* ***ho tonga Ilay ho avy*** *, fa tsy hitaredretra* ." Ny fijoroana vavolombelona farany momba an'i Jesosy: Jah.14:3: " *Ary raha handeha hamboatra fitoerana ho anareo Aho* ***, dia ho avy indray ka handray anareo ho any amiko*** *, ka izay itoerako no hitoeranareo koa* ." Ny fanambaran'ny anjely: Asa.1:11: " *Ary hoy ireo: Ry lehilahy Galilia, nahoana ianareo no mijanona eto mijery ny lanitra?* ***Iny Jesosy izay nakarina niala taminareo ho any an-danitra iny, dia mbola ho avy tahaka ny nahitanareo Azy niakatra*** *ho any an-* danitra . *hitory teny soa mahafaly amin’ny ory* ; *ny valifaty*

"dia tsy tanteraka raha tsy tamin'ny 2003 taona taty aoriana, noho ny fiverenany masina be voninahitra: " *ary **andro famalian'Andriamanitsika** ; hampionona izay rehetra malahelo;* "

Ny Advantista dia manana endrika maro ankehitriny, voalohany indrindra dia ny lafiny andrim-panjakana ofisialy izay nandà tamin'ny 1991 ny fahazavana farany natolotr'i Jesosy azy, tamin'ny alalan'ny fitaovan'olombelona manetry tena izay maha-izy ahy. Ny antsipirian'izany dia hiseho raha mety amin'ity antontan-taratasy ity. Betsaka ny vondrona Advantista tsy mitovy hevitra miparitaka manerana ny tany. Atolotra azy ireo ho laharam-pahamehana izany hazavana izany. Izany no “fahazavana lehibe” izay tian’i Ellen White rahavavintsika ara-panahy hitondra ny vahoaka Advantista. Nasehony ho toy ny “hazavana kely” mitondra mankany amin’ny “hazavana lehibe” ny asany. Ary tao amin’ny hafatra ampahibemaso farany nataony, izay nihazona ny Baiboly Masina tamin’ny tanany roa, dia nanambara hoe: “Ry rahalahy, atolotro anareo ity boky ity. Efa tanteraka izao ny faniriany; Ny Daniela sy ny Apokalypsy dia nohazavaina tanteraka tamin'ny fampiasana hentitra ny fehezan-dalàna ara-baiboly. Ny firindrana tonga lafatra dia manambara ny fahendren’Andriamanitra lehibe. Ry mpamaky, na iza na iza ianao, dia miangavy anao aho mba tsy hanao ny fahadisoana tamin'ny lasa. Ianao no tsy maintsy mampifanaraka amin’ny drafitr’Andriamanitra, satria tsy hifanaraka amin’ny fomba fijerinao ny Tsitoha. Ny fandavana ny fahazavana dia fahotana mahafaty tsy misy fanafodiny; ny ra nalatsak’i Jesosy Kristy dia tsy manarona izany. Akatonako io fononteny manan-danja io ary miverina amin’ilay “ *loza* ” nambara.

Alohan’ny handinihana ny tantaran’ny Apokalypsy dia tsy maintsy hazavaiko ny antony, amin’ny ankapobeny, no tena iankinan’ny faminaniana avy amin’ny tsindrimandrin’Andriamanitra ho antsika olombelona, satria ny fahalalan’izy ireo na ny tsy firaharahany dia hiteraka fiainana mandrakizay na fahafatesana farany. Ny antony dia izao: tia fitoniana ny olombelona ka matahotra ny fiovana. Vokatr'izany dia miaro izany fitoniana izany izy ireo ary manova ny fivavahany ho fomban-drazana, mandà izay rehetra miseho amin'ny endrika zava-baovao. Toy izany no nataon’ny Jiosy tao amin’ny faneken’Andriamanitra taloha, ka nandringana azy ireo, voalohany indrindra, izay tsy nisalasala Jesosy nilaza fa “ *synagogan’i Satana* ” ao amin’ny Apok. 2:8 sy 3:9 . Rehefa nifikitra tamin’ny fomban-drazany izy ireo, dia nino fa amin’izany fomba izany no hahombiazany amin’ny fiarovana ny fifandraisany amin’Andriamanitra. Inona anefa no mitranga amin'ity tranga ity? Tsy mihaino an’Andriamanitra intsony ny olona rehefa miresaka aminy, fa mangataka amin’Andriamanitra izy mba hihaino azy miteny. Amin’izany toe-javatra izany, dia tsy hitan’Andriamanitra intsony ny kaontiny, mainka fa, raha marina fa ny tenany tsy miova amin’ny toetrany sy ny fitsarany izay mitoetra ho toy ny mandrakizay, dia marina koa fa mitombo hatrany ny fikasany ary ao anatin’ny fiovana mandrakizay. Andininy iray dia ampy hanamafisana io hevitra io: “ *Ny lalan’ny marina dia toy ny fipoak’andro maraina, **izay mihamazava mandra-** pitataovovonan’ny andro.* (Oh 4:18). Ny "

lalana " amin'ity andininy ity dia mitovy amin'ny " *lalana* " tonga nofo tao amin'i Jesosy Kristy. Izany dia manaporofo fa ny fahamarinan’ny finoana an’i Kristy koa dia mivoatra rehefa mandeha ny fotoana, araka ny sitrapon’Andriamanitra, mifanaraka amin’ny drafitra nataony. Ireo kandidà ho amin’ny mandrakizay dia tokony hanome ny hevitr’ireo tenin’i Jesosy ireo rehefa nilaza toy izao tamin’izy ireo izy: “ *Izay mitandrina ny asako hatramin’ny farany no homeko azy...* (Apok. 2:26). Maro no mihevitra fa ampy ny mitahiry izay efa azontsika hatramin’ny voalohany ka hatramin’ny farany; ary izany dia efa fahadisoan’ ny firenena Jiosy sy ny fianaran’ i Jesosy tao amin’ ny fanoharana nataony momba ny talenta. Fa izany no hanadinoana fa ny finoana marina dia fifandraisana maharitra amin’ny Fanahin’Andriamanitra velona izay manome antoka fa io hanina mivoaka avy amin’ny vavany io dia omena ny zanany amin’ny fotoana rehetra sy amin’ny fotoana rehetra. Ny tenin’Andriamanitra dia tsy voafetra ho amin’ny soratra masina ao amin’ny Baiboly; Aorian’izany dia mitoetra mandrakizay ilay “Logos” velona, dia ny Teny tonga nofo vetivety, Kristy miasa ao amin’ny Fanahy Masina hanohy ny fifampiresahana amin’ireo izay tia Azy sy mitady Azy amin’ny fanahiny rehetra. Afaka mijoro ho vavolombelona ny amin’ireo zavatra ireo aho satria izaho manokana dia nandray soa avy amin’io fanomezana fahazavana vaovao io izay zaraiko amin’ireo izay tia azy tahaka ahy. Ny zava-baovao voaray avy any an-danitra dia manatsara hatrany ny fahatakarantsika ny drafiny nambarany ary tsy maintsy mahay manapaka sy mandao ny fandikana lany andro isika rehefa lany andro. Manasa antsika hanao toy izao ny Baiboly: “ *Fantaro ny zava-drehetra, ka mifikira amin’ny tsara;* (1 Tes.5:21).

Ny fitsaran’Andriamanitra dia ampifanarahana hatrany amin’io fivoarana miandalana io amin’ny fahazavana ara-tsindrimandry nambara tamin’ny olom-boafidy, dia ny fitehirizana ny teniny. Noho izany, ny fanarahana hentitra ny fomban-drazana dia miteraka fatiantoka, satria manakana ny olombelona tsy hifanaraka amin'ny fivoaran'ny fandaharan'asa famonjena nambara tsikelikely hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Misy teny izay mitondra ny lanjany feno eo amin’ny sehatry ny fivavahana: ny fahamarinana amin’izao fotoana izao na ny fahamarinana ankehitriny . Mba hahatakarana bebe kokoa an’io hevitra io, dia tsy maintsy mijery ny lasa isika, izay nanana fampianarana lavorary momba ny finoana tamin’ny andron’ny apostoly. Tatỳ aoriana, tamin’ny fotoan’ny haizina faran’izay faminaniana, dia nosoloina ny fampianaran’ny “Romana” roa ny fampianaran’ny apostoly; ny imperial sy ny papa, ny dingana roa amin’ilay tetikasa masina iray izay nomanina ho an’ny devoly. Manomboka eo dia manamarina ny anarany ny asa fanavaozana, satria resaka fanonganana ny fampianaran-diso sy hambolena indray ireo voa tsaran’ny fotopampianaran’ny apostoly izay efa rava. Tamin’ny faharetana lehibe no nanomezan’Andriamanitra fotoana, fotoana betsaka, mba hamerenana amin’ny laoniny ny fahazavany ho amin’ny fahatanterahan’izany. Tsy mitovy amin’ireo andriamanitra mpanompo sampy izay tsy mihetsika, satria tsy misy, fa velona mandrakizay ilay Andriamanitra Mpamorona, ary asehony fa misy izy, amin’ny fihetsiny sy ny asany tsy azo lavina; indrisy ho an'ny olombelona, amin'ny endrika sazy henjana. Izay mibaiko ny zavaboary, izay mitarika ny tselatra sy ny kotrokorana ary ny tselatra, izay mamoha ny volkano sy mandrora azy ireo amin’ny olombelona

meloka, izay miteraka horohoron-tany sy mandrisika ny onjan-dranomasina manimba, no tonga mibitsibitsika ao an-tsain'ny olom-boafidiny, ny fandrosoan'ny tetikasany, ny zavatra omaniny hatao, araka ny efa nambarany mialoha, hatry ny ela. " *Fa Jehovah Tompo tsy manao na inona na inona, afa-tsy ny manambara ny heviny amin'ny mpaminany mpanompony* ", araka ny Amosa 3:7.

Ny fijerena voalohany ny Apokalypsy

Ao amin'ny famelabelarana nataony, i Jaona, apostolin'i Jesosy Kristy Tompo, dia nilazalaza ireo sary nomen'Andriamanitra azy tao amin'ny fahitana sy ny hafatra reny. Eo amin'ny ety ivelany, fa ety ivelany ihany, dia tsy manambara na inona na inona ny Apokalypsy, fandikana ny teny grika hoe "apocalupsis", satria mitana ny endriny mistery, tsy takatry ny sain'ny mpino maro be mamaky azy io. Manakivy azy ireo ny zava-miafina, ary lasa tsy miraharaha ny tsiambaratelo nambara izy ireo.

Andriamanitra dia tsy manao izany tsy misy antony. Amin'ny fanaovana izany dia mampianatra antsika ny maha-masina ny Fanambarany Izy ary noho izany dia natao ho an'ny olom-boafidiny ihany izany. Ary eto no tena maha-zava-dehibe ny hazavaina amin'ilay lohahevitra hoe: tsy ireo izay mitonona ho azy ny olom-boafidiny, fa ireo izay eken'ny tenany ho mpanompony ihany, satria manavaka ny tenany amin'ny mpino sandoka izy ireo noho ny fahatokiany sy ny fankatoavany.

" *Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy, izay nomen'Andriamanitra Azy, mba hasehony amin'ny mpanompony izay zavatra tsy maintsy ho tonga* ***faingana*** . *Ary naniraka ny anjeliny Izy ka nanambara izany tamin'i Jaona mpanompony, izay nanambara ny tenin'Andriamanitra sy ny filazana an'i Jesosy Kristy, ny amin'ny zavatra rehetra izay efa hitany.* " (Apok. 1:1-2).

Noho izany, ilay nanambara ao amin'ny Jaona 14:6 hoe: " *Izaho no lalana sy fahamarinana ary fiainana; tsy misy mankany amin'ny Ray afa-tsy amin'ny alalako* ", dia tonga amin'ny alalan'ny Apokalipsy, ny Fanambarany, mba hampiseho amin'ny mpanompony ny lalan'ny fahamarinana izay ahafahan'izy ireo mahazo ny fiainana mandrakizay atolotra sy atolotra amin'ny anarany. Noho izany, izay heveriny ho mendrika ny hahazo izany ihany no hahazo izany. Rehefa avy nasehon'i Jesosy tamin'ny fomba mivaingana tamin'ny alalan'ny fanompoany teto an-tany izay tena modely amin'ny finoana marina, dia ho fantatr'i Jesosy izay mendrika azy sy ny sorompanavotany an-tsitrapo, satria tena nanolo-tena ho amin'io lalana maodely nandehanany teo alohany io izy ireo. Ny fanokanana feno sy feno ho an'ny fanompoana an'Andriamanitra no fitsipika natolotra. Raha niteny tamin'i Pilato ny Mpampianatra hoe: " ... *Tonga teto amin'izao tontolo izao Aho hanambara ny marina...* (Jaona 18:37)", eto amin'ity tontolo ity ihany, dia tsy maintsy manao toy izany koa ny olom-boafidiny.

Ny zava-miafina rehetra dia manana ny fanazavany, fa mba hahazoana azy dia tsy maintsy mampiasa ny fanalahidy izay manokatra sy manidy ny fidirana amin'ny tsiambaratelo. Indrisy anefa fa ho an'ireo izay te hahafanta-javatra, ny tena zava-dehibe dia Andriamanitra mihitsy, amin'ny olona. Amin'ny fialan-tsasatra sy araka ny fitsarany tsy mety diso sy marina tanteraka, dia manokatra na manidy ny faharanitan-tsain'olombelona izy. Ity sakana voalohany ity dia mahatonga ny boky nambara ho tsy takatry ny saina ary ny Baiboly Masina amin'ny ankapobeny dia lasa, rehefa voavakin'ny mpino sandoka, dia fitambarana alibi ara-pivavahana. Ary tena maro be ireo mpino sandoka ireo, ka izany no nahatonga an'i Jesosy, teto an-tany, nampitombo ny fampitandremany momba

ireo Kristy sandoka izay hiseho hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao, araka ny Matio 24:5-11-24 sy Matio 7:21 ka hatramin’ny 23, izay nampitandrina ny amin’ny filazana diso ataon’ireo izay mitonona mafy ho mpanara-dia azy.

Ny Apokalipsy àry dia fanambarana ny tantaran’ny finoana marina izay eken’i Jesosy Kristy ho Ray sy ho Fanahy Masina avy amin’ny Ray, ilay Andriamanitra Mpamorona tokana. Io finoana marina io dia mahafeno fepetra ho an’ireo olom-boafidiny izay mandalo ao anatin’ny taonjato maizin’ny fotoan’ny fisafotofotoana ara-pivavahana tafahoatra. Izany toe-javatra izany dia manamarina ny mariky ny *kintana* izay nomen’Andriamanitra an’ireo olom-boafidy izay fantany, na dia vetivety monja aza, satria toa azy ireo, araka ny Gen. 1:15, dia mamirapiratra ao amin’ny haizina izy ireo, “ *mba hanazava ny tany* ”.

Ny fanalahidy faharoa amin’ny Apokalypsy dia miafina ao amin’ny bokin’i Daniela mpaminany, iray amin’ireo bokin’ny fanekena taloha, izay mahaforona ny voalohany amin’ireo “ *vavolombelona roa* ” an’Andriamanitra voalaza ao amin’ny Apok. 11:3; ny faharoa dia ny Apokalipsy sy ny bokin’ny fanekena vaovao. Nandritra ny fanompoany teto an-tany, dia nanintona ny sain’ny mpianany ho amin’io Daniela mpaminany io i Jesosy, izay voasokajy ho anisan’ireo boky ara-tantara ao amin’ny “Tora” jiosy masina ny fanambarany.

Ny Fanambaran'Andriamanitra dia maka endrika andry ara-panahy roa. Marina tokoa izany fa ny bokin’i Daniela sy ny Apokalypsy nomena an’i Jaona dia mifampiankina sy mifameno mba hitondra, toy ny tsanganana roa, ny renivohitry ny fanambarana avy any an-danitra.

Ny Apokalypsy àry dia ny tantaran’ny finoana marina, izay faritan’Andriamanitra ao amin’io andininy io: “ *Sambatra izay mamaky sy mihaino ny tenin’ity faminaniana ity ka mitandrina izay voasoratra ato anatiny, fa antomotra ny fotoana.* ” (Apok. 1:3).

Ny matoanteny “mamaky” dia manana heviny manokana ho an’Andriamanitra, izay mampifandray azy io amin’ny fahatakarana ny hafatra novakiana. Izany hevitra izany dia voalaza ao amin’ny Isa. 29:11-12 : “ *Ho anareo ny fanambarana rehetra dia tahaka ny teny amin’ny boky voaisy tombo-kase, izay omena izay mahay mamaky teny, manao hoe: ‘Vakio ity!’ Ary hoy izy: Tsy azoko atao, fa voaisy tombo-kase izy; na tahaka ny boky omena olona tsy mahay mamaky teny ka manao hoe: Vakio ity; Ary hoy izy: 'Tsy mahay mamaky teny aho* .'" Amin'ny alalan'ireo fampitahana ireo, ny Fanahy dia manamafy ny tsy fahatakarana ny hafatr'Andriamanitra voasora-dalàna ho an'ireo izay " manaja Azy amin'ny vavany sy ny molony, nefa ny fony lavitra Azy ", araka ny Isaia. 29:13: “Fa *hoy Jehovah: Raha manatona Ahy ity firenena ity, dia manaja Ahy amin’ny vavany sy ny molony izy, fa ny fony kosa lavitra Ahy , ary ny fahatahorana Ahy dia* ***didin’olombelona ihany.*** ".

Ny fanalahidy fahatelo dia miditra amin'ny voalohany. Hita ao amin’Andriamanitra koa izany, izay mifidy amim-piandrianana avy amin’ny olom-boafidiny izay hataony hahay “mamaky” faminaniana mba hanazavana ny rahalahiny sy anabaviny ao amin’i Jesosy Kristy. Nampahatsiahivin’i Paoly izany ao amin’ny 1 Kor. 12:28-29 : " *Ary Andriamanitra efa nametraka ho eo amin'ny*

fiangonana, voalohany Apostoly, faharoa mpaminany, fahatelo mpampianatra, dia mpanao fahagagana, dia fanomezam-pahasoavana ho fanasitranana, fanampiana, fitondrana ary fiteny samy hafa fiteny. Apostoly va izy rehetra? Mpaminany va izy rehetra? Mpampianatra va izy rehetra? "

Araka ny baikon'Andriamanitra, ny olona iray dia tsy misolo tena ho mpaminany amin'ny fanapahan-kevitr'olombelona manokana. Mitranga ny zava-drehetra araka ny nampianarin'i Jesosy tao amin'ny fanoharana, tsy tokony ho maimaika handray ny toerana voalohany eo anoloan'ny lampihazo isika, fa ny mifanohitra amin'izany, dia tsy maintsy mipetraka ao ambadiky ny efitrano, ary miandry, raha tsy maintsy hitranga, ny hanasan'Andriamanitra antsika ho eo amin'ny laharana voalohany. Tsy naniry ny handray anjara manokana amin'ny asany aho, ary nanana ho an'ny tenako, afa-tsy ny faniriana lehibe hahazo ny hevitr'ireo hafatra hafahafa ireo, izay novakiako tao amin'ny Apokalypsy. Ary Andriamanitra no niantso ahy tamin'ny fahitana, talohan'ny nahatakarako ny hevitr'izy ireo. Aza gaga, noho izany, amin'ny toetra mamirapiratra miavaka amin'ny asa izay atolotro; vokatry ny iraka maha-apôstôly tena izy io.

Ara-dalàna àry ny tsy fahatakarana vetivety ny zava-miafina nambarany tamin'ny fomba voarindra ary natao araka ny lamina napetrak'Andriamanitra. Tsy mahadiso ny tsy fahalalana, raha mbola tsy vokatry ny fandavana ny fahazavana nomena. Raha ny amin'ny fandavana izay ambarany amin'ny alalan'ireo mpaminany izay ampanaoviny amin'izany asa izany, dia tonga dia tonga ny didim-pitsarana avy amin'Andriamanitra: ny fahatapahan'ny fifandraisana, ny fiarovana ary ny fanantenana. Noho izany, i Jaona, mpaminany nirahina, dia nahazo fahitana voasokajy avy amin'Andriamanitra, amin'ny fotoan'ny farany, dia misy mpaminany nirahina iray hafa manolotra aminareo ankehitriny ireo fahitana voahaingo ao amin'ny Daniela sy ny Apokalypsy, izay manolotra anareo ireo antoka rehetra momba ny fitahian'Andriamanitra amin'ny alalan'ny fahazavany ambony indrindra. Ho an'ity decoding ity dia tsy misy afa-tsy loharano iray ihany: ny Baiboly, tsy misy afa-tsy ny Baiboly, fa ny Baiboly manontolo, eo ambanin'ny fahazavan'ny Fanahy Masina. Ny sain'Andriamanitra sy ny fitiavany dia mitodika any amin'ny olombelona tsotra indrindra, toy ny zaza mankatò, izay nanjary tsy fahita firy amin'ny andro farany. Ny fahatakarana ny hevitr'Andriamanitra dia tsy azo atao raha tsy amin'ny alalan'ny fiaraha-miasa akaiky sy mafy eo amin'Andriamanitra sy ny mpanompony. Tsy azo angalarina ny marina; tsy maintsy ho azo. Raisin'ireo tia azy ho toy ny fipoiran'Andriamanitra, voankazo, toetran'ny Tompo malala sy ivavahana.

Ny firafitra manontolon'ny Apokalypsy lehibe nentin'ny bokin'i Daniela sy ny Apokalypsy tamin'ny fomba mifameno dia goavana sy saro-takarina. Satria raha ny tena izy, dia matetika Andriamanitra dia miresaka lohahevitra mitovy ao anatin'izy ireo amin'ny lafiny sy antsipiriany samihafa sy mifameno. Eo amin'ny ambaratongam-pahafehezako ny lohahevitra ankehitriny, ny tantara ara-pivavahana nambara dia tena tsotra tokoa raha fintinina.

Mbola misy fanalahidy fahefatra: ny tenantsika. Tsy maintsy voafidy isika, satria ny fanahintsika sy ny toetrantsika manontolo dia tsy maintsy mizara amin'Andriamanitra ny fiheverany ny tsara sy ny ratsy. Raha misy olona tsy azy dia azo antoka fa hanohitra ny foto-pampianarany amin'ny lafiny iray na hafa izy.

Ao amin’ny sain’ny olom-boafidy no miseho mazava ny Apokalypsy be voninahitra. Ny marina dia tsy azo iadian-kevitra, tsy azo ifanarahana; tsy maintsy raisintsika amin’ny maha izy azy izany na avelantsika. Araka ny nampianarin’i Jesosy, dia voalamina amin’ny alalan’ny “eny” na “tsia” ny zava-drehetra. Ary izay ampian’ny olona amin’izany dia avy amin’ilay Ratsy.

Mbola misy fepetra fototra iray takian'Andriamanitra: ny fanetren-tena tanteraka. Ara-dalàna ny fireharehana amin’ny asa, fa tsy hisy mihitsy ny fireharehana: “ *Andriamanitra manohitra ny miavonavona”. fa manome fahasoavana ho an’ny manetry tena* (Jakoba 4:6). Ny avonavona no fototry ny faharatsiana izay nahatonga ny fahalavoan’ny devoly sy ny vokany mahatsiravina ho an’ny tenany sy ho an’ny zavaboarin’Andriamanitra rehetra any an-danitra sy ety an-tany, dia tsy ho azon’ny olona miavonavona mahazo ny fifidianana ao amin’i Kristy.

Ny tena fanetren-tena dia ny fanekena ny fahalementsika olombelona sy ny finoana ny tenin’i Kristy rehefa nilaza amintsika izy hoe: “ Raha misaraka amiko ianareo, dia tsy mahay manao na inona na inona .” (Jaona 15:5). Ao amin'io " *tsy misy " io, voalohany indrindra, dia ny fahafahana mahazo ny hevitry ny hafatra ara-paminaniana misy fehezan-dalàna. Holazaiko anao ny antony ary homeko anao ny fanazavana. Tamin’ny fahendreny* , ny fahendreny avy amin’Andriamanitra, no nanomezan’ny Tompo tsindrimandry an’i Daniela mba hanoratra ny faminaniany amin’ny ampahany nozaraina am-polony taona maro. Talohan'ny nanoroany aingam-panahy ahy tamin'ny hevitra hanao fampitahana ireo faminaniana rehetra ireo izay nozaraina ho toko, dia tsy nisy nanao izany talohako. Satria io teknika io ihany no ahazoan'ny fiampangana atolotr'Andriamanitra amin'ny mazava sy mazava. Ny tsiambaratelon'ny mazava dia ao amin'ny fampifangaroana ireo andinin-teny ara-paminaniana rehetra, ny fandalinana mifanitsy amin'ireo angon-drakitra avy amin'ireo toko misaraka, ary ambonin'izany rehetra izany, ny fikarohana ao amin'ny Baiboly manontolo momba ny hevitra ara-panahy amin'ireo marika hita. Raha mbola tsy nampiasaina io fomba io, ny bokin’i Daniela, izay mbola tsy takatry ny saina tanteraka ny faminanian’ny Apokalypsy, ireo fiampangan’Andriamanitra voatonona dia tsy nampanahy loatra an’ireo izay niahiany. Mba hanovana izany toe-javatra izany no nanosika ahy ny Fanahy Masin’i Jesoa Kristy hanazava ny zavatra nanjavona hatramin’izay. Tsy azo lavina àry ny hamantarana ireo tanjona efatra lehibe indrindra amin’ny fahatezeran’Andriamanitra. Andriamanitra dia tsy manaiky fahefana hafa afa-tsy ny teny voasoratra, ary io no manameloka sy miampanga, amin’ny maha-“ *vavolombelony roa* ” azy, araka ny Apok. 11:3, dia ireo mpanota eto an-tany sy any an-danitra. Andeha hojerentsika izao tantara ara-paminaniana nambara tamin’ny famintinana izao.

Fizarana voalohany : Ny tantaran'ny Isiraely tamin'ny sesitany nanomboka tamin'ny taona 605

Tonga tany Babylona i Daniela (-605) Dan.1
Ny fahitan’i Daniela momba ny mpitondra nifandimby
1-Ny Fanjakana Kaldeana: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Ny Fanjakana Medianina sy Persiana: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.
3-Ny fanjakana grika: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.
4-Ny Fanjakana Romanina: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.
5-Ny fanjakana eoropeanina: Dan.2:33; 7:7-20-24.
6-Ny fitondran'ny papa: . . . . . Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Fizarana Faharoa : Daniela + Apokalypsy

Faminaniana momba ny fiavian'ny Mesia voalohany nolavin'ny Jiosy: Daniela 9.

Fanenjehan'ny mpanjaka Grika Antiokosa IV Epifana (-168) ny Jiosy: filazana *loza lehibe* : Dan.10:1. Ny fahatanterahany: Dan.11:31. Ny fanenjehana Romana (70): Dan.9:26.

Taorian'ny Kaldeana, ny Mediana sy ny Persianina, ny Grika, ny fanjakazakan'i Roma, imperial, avy eo ny papa, nanomboka tamin'ny 538. Ao Roma, ny finoana Kristiana dia mihaona amin'ny fahavalony mety maty ao anatin'ny dingana roa nifanesy tamin'ny imperial sy ny papa: Dan.2:40 ka hatramin'ny 43; 7:7-8-19 ka hatramin'ny 26; 8:9 ka hatramin'ny 12; 11:36 ka hatramin'ny 40; 12:7; Apok. 2; 8:8 ka hatramin'ny 11; 11:2; 12:3–6–13–16; 13:1 ka hatramin'ny 10; 14:8.

Nanomboka tamin'ny 1170 (Pierre Valdo), ny asan'ny Fanavaozana ka hatramin'ny fiverenan'i Kristy: Apok. 2:19-20-24 ka hatramin'ny 29; 3:1 ka hatramin'ny 3; 9:1 ka hatramin'ny 12; 13:11–18.

Teo anelanelan'ny 1789 sy 1798, ny fanasaziana nataon'ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera frantsay: Apok. 2:22; 8:12; 11:7 hatramin'ny 13 .

Ny Fanjakana Napoléon I : Apok. 8:13.

Nanomboka tamin'ny 1843, ny fitsapana ny finoana Advantista sy ny vokany: Daniela 8:14; 12:11-12; Apok. 3. Fahalavoan'ny Protestanta nentim-paharazana: Apok. 3:1 ka hatramin'ny 3; ny saziny: Apok. 9:1-12 (faha-5 *trompetra*). Nitso-drano ireo mpisava lalana Advantista: Apok. 3:4-6.

Nanomboka tamin'ny 1873, ny tso-drano ofisialin'ny andrim-panjakana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito maneran-tany: Daniela 12:12; Apok. 3:7; ny *tombo-kasen'Andriamanitra* : Apok. 7; ny asa nanirahana azy ho an'ny rehetra na ny hafatry ny anjely telo: Apok. 14:7 ka hatramin'ny 13 .

Nanomboka tamin'ny 1994, niharan'ny fitsapana ny finoana ara-paminaniana, dia lavo ny finoana Advantista niorina: Apok. 3:14 ka hatramin'ny 19. Ny vokany: niditra tao amin'ny tobin'ny Protestanta nolavina nanomboka tamin'ny 1844: Apok. 9:5-10. Ny saziny: Apok. 14:10 (*hisotro* ***koa izy*** , ...).

Teo anelanelan'ny 2021 sy 2029, ny Ady Lehibe Fahatelo: Daniela 11:40 ka hatramin'ny 45; Apok. 9:13-19 (ny faha-6 *trompetra*).

Amin'ny 2029, ny fiafaran'ny fotoanan'ny fahasoavana iombonana sy ny tsirairay: Apok. 15.

Ny fisedrana ny finoana maneran-tany: ny lalàna Alahady voatendry: Apok. 12:17; 13:11-18; 17:12-14; ny loza fito farany: Apok. 16.

Tamin'ny lohataonan'ny 2030, " *Hara-magedona* ": didy ny amin'ny fahafatesana sy ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra: Daniela 2:34-35-44-45;

12:1; Apok. 13:15; 16:16. Ny *trompetra fahafito* : Apok. 1:7; 11:15-19; 19:11-19. *Ny loza fahafito farany* : Apok. 16:17. *Ny fijinjana* na fampakarana ny olom-boafidy: Apok. 14:14-16. *Ny fiotazam-boaloboka* na ny fanasaziana ny mpampianatra fivavahan-diso: Apok. 14:17-20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Manomboka amin’ny lohataona 2030, ny arivo taona fahafito na Sabata lehibe ho an’Andriamanitra sy ny olom-boafidiny: resy, voafatotra amin’ny rojo vy ny tany lao mandritra *ny arivo taona i Satana* : Apok. 20:1 ka hatramin’ny 3. Any an-danitra, ny olom-boafidy no mitsara ny lavo: Daniela 7:9; Apok. 4; 11:18; 20:4 hatramin’ny 6.

Manodidina ny 3030, ny fitsarana farany: ny voninahitry ny olom-boafidy: Apok. 21. *Ny fahafatesana faharoa* teto an-tany: Daniela 7:11; 20:7 ka hatramin’ny 15. Ety amin’ny tany nohavaozina: Apok. 22; Dan. 2:35-44; 7:22-27.

Symbols of Rome in Prophecy

Ny lafiny manjavozavo amin'ny faminaniana dia miankina amin'ny fampiasana tandindona samy hafa na dia mikasika ny zavatra iray ihany aza. Lasa mifameno àry izy ireo, fa tsy misaraka. Izany dia mamela an'Andriamanitra hihazona ny lafiny mistery amin'ireo lahatsoratra ary hamorona sarin'ireo lafin-javatra samihafa amin'ny lohahevitra nokendrena. Toy izany no tena lasibatra: Roma.

Ao amin'ny Dan. 2, ao amin'ny fahitana ny sarivongana, io no fanjakana fahefatra misy marika " *ny tongotra vy* ". Ny " *vy* " dia sarin'ny toetrany mafy sy ny teny filamatra latina hoe "DVRA LEX SED LEX", nadika hoe: "sarotra ny lalàna, fa ny lalàna no lalàna". Ambonin'izany, ny " *tongotra vy* " dia mampahatsiahy ny endrik'ireo legionera romanina nitafy saron-tratra vy teo amin'ny vatany, ny lohany, ny soroka, ny tanany ary ny tongony , izay nandroso an-tongotra tamin'ny andry lava sy voalamina ary voafehy.

Ao amin'ny Dan. 7, i Roma, tamin’ny vanim-potoanan’ny mpanompo sampy roa, dia ny repoblika sy ny emperora, dia mbola ny empira fahefatra voalaza fa “ *biby goavam-be mahatahotra manana nify vy* ”. Ny nifiny *vy no* mampifandray azy amin’ny *ranjo vy* an’i Dana. 2. Manana “ *tandroka folo* ” koa izy io, izay maneho fanjakana folo tsy miankina eoropeanina izay hiforona aorian’ny fianjeran’ny Fanjakana Romanina. Izany no fampianarana omena ao amin’ny Dan. 7:24.

Dan.7:8 dia milazalaza ny fisehoan’ny “ *tandroka* ” fahiraika ambin’ny folo izay ho lasibatry ny fahatezeran’Andriamanitra rehetra ao amin’ny faminaniana. Antsoina hoe “ *tandroka kely* ” izy io, nefa, raha ny marina, dia manome azy “ *hiseho lehibe kokoa noho ny hafa* ” ny Dan.7:20. Ny fanazavana dia homena ao amin’ny Dan. 8:23-24, manao hoe: “ *Ilay mpanjaka masiaka sy fetsy io ... dia hahomby amin’ny asany* ; Ampahany ihany amin’ireo hetsika ataon’Andriamanitra amin’ity fanjakazakan’ny Romanina faharoa ity, izay tanteraka nanomboka tamin’ny taona 538, tamin’ny fananganana ny fitondran’ny papa izay mametraka ny finoana katolika romana amin’ny alalan’ny fahefan’ny imperial an’i Justinien I. Tsy maintsy hanamarika ny fiampangana rehetra atolotr’Andriamanitra amin’ny fomba miparitaka, manerana ny faminaniana, manohitra an’ity fitondrana autokratika sy des regpotika ity isika · Raha ny Dan.7:24 no miantso azy hoe “ *hafa amin’ny voalohany* ”, izany indrindra dia satria ny heriny dia ara-pivavahana ary miankina amin’ny fahatokian’ireo mahery izay matahotra Azy sy matahotra ny fitaoman’Andriamanitra; izay lazain'ny Dan. 8:25 ho " *fahombiazan'ny hafetseny* ". Mety ho hitan'ny sasany fa tsy mahazatra ny mampifandray ny mpanjakan'ny Daniela 7 amin'ny mpanjakan'ny Daniela 8. Noho izany dia tsy maintsy asehoko ny fanamarinana an'io rohy io.

Ao amin’ny Dan.8, dia tsy hitantsika intsony ireo fifandimbiasana imperial efatra ao amin’ny Dan.2 sy 7, fa ny roa amin’ireo empira ireo ihany, izay voamarika mazava tsara ao amin’ny soratra: ny empira Mediana-Persianina, voatondro amin’ny alalan’ny “ *ondrilahy* ” iray ary ny empira grika sarin’ny “ *osy* ” izay nialoha ny fanjakan’ny Romanina. Tamin’ny 323, dia maty i Aleksandra Lehibe, ilay Grika mpandresy lehibe, “ *tapaka ny tandroky ny osilahy* ”. Saingy raha tsy misy mpandova dia mizarazara ny fanjakany amin'ireo jeneraly. Taorian’ny 20 taona niady teo amin’izy ireo, dia fanjakana 4 sisa no “ *tandroka efatra niakatra ho amin’ny rivotra efatry ny lanitra hisolo azy* ”. Ireo tandroka efatra ireo dia Ejipta, Syria, Gresy ary Thrace. Ao amin’ity toko faha-8 ity, ny Fanahy dia manolotra amintsika ny fahaterahan’io fanjakana fahefatra io izay, tamin’ny voalohany, dia tanàna tandrefana fotsiny, mpanjaka voalohany, avy eo repoblika nanomboka tamin’ny – 510. Ao amin’ny fitondrany repoblika no nahazoan’i Roma tsikelikely fahefana tamin’ny alalan’ny fanovàna ho zanatany romana ireo vahoaka izay miantso ny fanampiany. Araka izany, ao amin’ny andininy faha-9, eo ambanin’ny anarana hoe “ *tandroka kely* ” izay efa manondro ny fitondrana papaly romanina ao amin’ny Dan.7, ny fahatongavan’i Roma repoblikana teo amin’ny tantaran’ny Atsinanana izay nahitana an’i Israely, dia tanteraka tamin’ny fidirany tany Gresy, “ *iray amin’ireo tandroka efatra* ”. Araka ny voalazako teo dia nantsoina tao amin'ny -214 mba handaminana ny disadisa teo amin'ny ligy grika roa, dia ny Ligy Achaean sy ny Ligy Aetolian, ary ny

vokatr'izany dia ho an'i Gresy, ny fahaverezan'ny fahaleovantenany, ary ny fanjanahan-tany tamin'ny Romanina tamin'ny -146. Ny andininy faha-9 dia mampahatsiahy ny fandresena nifanesy izay hahatonga an’io tanàna kelin’i Italia io ho fanjakana fahefatra nasehon’ny “ *vy* ” tamin’ireo faminaniana teo aloha. Ny toerana ara-jeografika ny hevitra dia ny an'i Italia izay misy an'i Roma. Ny fahaterahan'ny mpanorina azy Romulus sy Remus dia manasongadina amboadia vavy izay mety hampinono azy ireo. Amin'ny teny latina ny teny hoe Louve dia "lupa" izay midika hoe amboadia vavy nefa koa mpivaro-tena. Noho izany, hatramin'ny namoronana azy io tanàna io dia nomarihin'Andriamanitra noho ny anjara ara-paminaniana roa sosona. Ho hitantsika toy ny amboadia ao amin’ny valan’ondrin’i Jesosy izany, izay hampitaha azy amin’ny vehivavy janga iray ao amin’ny Apo. 17. Avy eo, ny fanitarana azy nankany amin'ny " *atsimo* " dia tanteraka tamin'ny fandreseny ny faritra atsimon'i Italia (-496 ka hatramin'ny -272), avy eo tamin'ny fandresena tamin'ny ady natao tamin'i Carthage, Tunis ankehitriny, nanomboka tamin'ny 264 T.K. Ny dingana manaraka mankany amin'ny " *atsinanana* " dia ny fitsabahany any Gresy araka ny hitantsika teo. Ao no ilazana azy io hoe “ *mipoitra avy amin’ny iray amin’ireo tandroka efatra* ” an’ilay empira grika nizarazara nolovana tamin’i Aleksandra Lehibe. Mihamitombo hatrany ny heriny, amin’ny -63, Roma dia hiafara amin’ny fametrahana ny fanatrehany sy ny fahefany mpanjanaka amin’i Jodia izay antsoin’ny Fanahy hoe “ *firenena tsara tarehy indrindra* ” satria io no asany hatramin’ny namoronana azy taorian’ny nialan’ny vahoakany avy tany Ejipta. Miverimberina ao amin’ny Ezek. 20:6-15. Fahamarinana ara-tantara: indray, i Roma dia niantso an'i Hyrcanus hiady amin'i Aristobulus rahalahiny. Mifanaraka amin’ny fijoroana vavolombelona ara-tantara ireo fandresen’ny Romanina telo, mitovy endrika ara-jeografika amin’ny an’ny “ *ondrilahy ” Medianina-Persianina ao amin’io toko io ihany.* Tanteraka araka izany ny tanjona napetrak’Andriamanitra: ny teny hoe “ *tandroka kely* ” ao amin’ny Dan.7:8 sy Dan.8:9 dia mahakasika ny maha-Romanina, ao amin’ireo andinin-teny roa ireo. Aseho sy tsy iadian-kevitra ilay zavatra. Noho izany fahatokiana izany, ny Fanahy Masina dia ho afaka hamita ny fampianarany sy ny fiampangany an’io fitondrana ara-pivavahana papaly io, izay mifantoka amin’ny tenany ny varatra rehetra eny amin’ny lanitra. Ny fifandimbiasan’i Roma papa ho an’i Roma imperial rehefa naseho tao amin’ny Dan.7, eto, ao amin’ny Dan.8, ny Fanahy dia mitsambikina ireo taonjato izay mampisaraka azy ireo, ary avy amin’ny andininy faha-10, dia raisina ho lasibatra, ny antokon’ny papa, ny fahavalony mety maty tiany indrindra; ary tsy misy antony. Satria izy io dia miray amin’ny fivavahana kristiana ataon’ny olom-pirenen’ny fanjakan’ny lanitra izay nivorian’i Jesosy Kristy: “ *Mitsangana ho amin’ny tafiky ny lanitra* ”. Tanteraka izany tamin’ny 538 noho ny didy navoakan’ny emperora Justinien I ᵎ izay nanome an’i Vigilius I fahefana [ara-pivavahana] sy ny seza papaly tao Vatikana. Kanefa noho izany hery izany, dia nanao zavatra nanohitra ny olo-masin’Andriamanitra, izay nenjehiny tamin’ny anaran’ny fivavahana kristiana izy, araka ny hataon’ireo mpandimby azy ara-tantara nandritra ny efa ho 1 260 taona (teo anelanelan’ny 538 sy 1789-1793). Ny fanazavana ara-tantara iray dia manamafy ny fahamarinan’io faharetana io, satria fantatra fa nosoratana tamin’ny 533 ilay didy. Noho izany, ny 1 260 taona,

tamin’io kajy io, dia nifarana tamin’ny 1793, taona izay, tao amin’ny “Fampihorohoroana” revolisionera, no didy nanafoana ny Eglizy Romana. « *Ary ny kintana sasany nianjera tamin’ny tany ka nanosihosy azy* . Hatsangana indray ilay sary ao amin’ny Apok. 12:4 : “ *Ny rambony nandrovitra ny ampahatelon’ny kintana eny amin’ny lanitra ka nazerany tamin’ny tany* .” Omena ao amin’ny Baiboly ny fanalahidy. Momba ny *kintana* , dia ao amin’ny Gen. 1:15 izy ireo: “ *Napetrak’Andriamanitra eny amin’ny habakabaky ny lanitra ireny mba hanazava ny tany* ”; ao amin’ny Gen.15:5, dia ampitahaina amin’ny taranak’i Abrahama izy ireo: “ *Mijere ny lanitra, ka isao ny kintana , raha mahisa azy ianao, dia ho tahaka izany ny taranakao* ”; ao amin'ny Dan.12:3: " *izay mamerina ny maro ho amin'ny fahamarinana dia hamirapiratra toy ny kintana mandrakizay doria* ." Ny teny hoe “ *rambo* ” dia hisy lanjany lehibe ao amin’ny Apokalipsyn’i Jesosy Kristy, satria izy io dia mifanitsy amin’ny “ *mpaminany izay mampianatra lainga* ”, araka ny ahariharin’ny Isaia 9:14 amintsika, ka manokatra ny fahatakarantsika ny hafatra voafaritry ny soratra masina. Noho izany, ny fitondran’ny papa tany Roma, nandritra ny taonjato nanjakany sy hatramin’ny niandohany, dia notarihin’ny mpaminany sandoka, araka ny fitsarana masina sy marina nambaran’Andriamanitra.

Ao amin'ny Dan. 8:11, Andriamanitra dia miampanga ny papa ho mitsangana hanohitra an’i Jesosy Kristy, ilay hany “ *Lehiben’ny andriana* ”, araka ny homarihin’ny andininy faha-25, izay voalaza koa hoe “ *Mpanjakan’ny mpanjaka sy Tompon’ny tompo* ”, ao amin’ny Apok. 17:14; 19:16. Izao no vakintsika: “ *Ary nanandra-tena ho amin’ny lehiben’ny miaramila izy ka nanaisotra ny fanatitra isan’andro taminy, ary nandrava ny fitoeran’ny fitoerany masina* ”. Tsy mitovy amin’ny fandikan-teny mahazatra io fandikan-teny io, nefa mendrika ny hanaja tanteraka ny soratra hebreo tany am-boalohany. Ary amin'ity endrika ity, ny hafatr'Andriamanitra dia mitondra tsy miovaova sy mazava tsara. Ny teny hoe “ *isan’andro* ” eto dia tsy milaza ny hoe “sorona”, satria tsy voasoratra ao amin’ny soratra hebreo io teny io, fa tsy ara-dalàna sy tsy ara-drariny ny fisiany; ankoatra izay dia mamadika ny hevitry ny faminaniana izany. Eny tokoa, io faminaniana io dia mikendry ny vanim-potoana kristiana izay, araka ny voalazan’ny Dan. 9:26, dia nofoanana *ny sorona sy ny fanatitra* . Io teny hoe “ *mandrakizay* ” io dia mahakasika ny fananan’i Jesosy Kristy irery ihany izay fisoronany, izany hoe ny heriny mpanelanelana ho an’ireo olom-boafidiny tokana izay tondroiny sy nofidiny. Ankehitriny, amin’ny fakana an’io fitakiana io, ny fitondrana papaly dia mitahy ny voaozona ary manozona ny notahin’Andriamanitra izay ampangainy ho fivavahan-diso, ka mametraka ny tenany ho modely amin’ny finoana an’Andriamanitra; fiampangana toherin’Andriamanitra tanteraka ao amin’ny fanambarany ara-paminaniana izay miampanga azy, ao amin’ny Dan. 7:25, ho “ *namorona fikasana hanova fotoana sy lalàna* ”. Noho izany, ny fivavahan-diso dia ao anatin’ny asa manontolon’ny fitondran’ny papa, ka tsy mendrika ny hitondra na hanao fitsarana ara-pivavahana. Ny *mandrakizay* àry dia mifanaraka amin’ny fampianaran’ny Heb.7:24, dia ny “ *fisoronana tsy miova* ” an’i Jesosy Kristy. Noho izany, ny Papa dia tsy afaka milaza fa manana ny heriny sy ny fahefany avy amin’Andriamanitra ao amin’i Jesosy Kristy; tsy azony nalaina an-keriny taminy izany, miaraka amin'ny voka-

dratsin'izany halatra izany ho an'ny tenany sy ho an'ireo voataonany. Hita ao amin’ny Dan. 7:11. Amin’ny Fitsarana Farany, dia hiharan’ny “ *fahafatesana faharoa, izay hatsipy velona any amin’ny farihy afo sy solifara* ” izy, izay efa nandrahona ny mpanjaka sy ny olona rehetra hatry ny ela, mba hanompoany sy hatahorany azy: “ *Ary nahita aho noho ny teny lehibe nataon’ilay tandroka, ary raha mbola hitako koa, dia novonoina ilay bibidia, ary ny vatany nodorana ka natolotra hodorana tamin’ny afo* . Ny Apokalypsy 17:16 kosa dia hanamafy io fehezan-teny momba ny fitsarana ara-drariny an’ilay Andriamanitra marina io, izay tezitra sy kivy, ao amin’ny Apok. 17:16; 18:8; 19:20. Nisafidy ny handika teny aho hoe, “ *ary nandrava ny fototry ny fitoerany masina* ” noho ny toetra ara-panahy tamin’ireo fiampangana ny fitondran’ny papa. Ny teny hebreo hoe “mecon” tokoa dia azo adika hoe: *toerana* na *fototra* . Ary raha ny zava-misy eo am-pelatanana dia io tokoa *ny fototry ny fitoerana masina ara-panahy* no mivadika. Mampanahy io teny hoe “ *fototra* ”, araka ny Efes. 2:20-21, i Jesosy Kristy mihitsy no “ *vato fehizoro indrindra* ”, fa ny fanorenana ny apostoly manontolo koa, raha oharina amin’ny trano ara-panahy, dia ny “ *fitoerana masina* ” an’i Jesosy Kristy, naorin’Andriamanitra teo amboniny. Ilay lazaina fa lova navelan'i Masindahy Piera dia mifanohitra amin'Andriamanitra mihitsy. Ho an’ny papisma, ny hany lova navelan’i Petera dia ny fanohizana ny asan’ireo mpamono azy izay nanombo azy tamin’ny hazo fijaliana taorian’ny Tompony masina. Ny fitondran'ny inquisition dia namerina tamim-pahatokiana ny modely fanompoan-tsampy voalohany. “ *Nanova ny fotoana sy ny lalàna* ” napetrak’Andriamanitra io fitondrana tsy mandefitra sy lozabe io, izay mpamono olona ny lohan’ny papa sasany, mpanao heloka bevava malaza, toa an’i Alexander VI Borgia sy Kaisara zanany, mpamono olona sy Kardinaly, dia manamarina ny maha-diabolika tsy miangatra eo amin’ny andrim-panjakana katolika romana. Ny fandripahana goavana natao tamin’ny olona milamina dia navoakan’io fahefana ara-pivavahana io, tamin’ny alalan’ny fiovam-po an-tery, tamin’ny fanamelohana ho faty, ary ny didy ara-pivavahana tamin’ny Kroazada natao tamin’ny Silamo izay nibodo ny tanin’i Israely; tany voaozon’Andriamanitra nanomboka tamin’ny taona 70, izay nahatongavan’ny Romanina handrava “ *ny tanàna sy ny fahamasinana* ”, araka ny nambara, ao amin’ny Dan. 9:26, vokatry ny fandavan’ny Jiosy ny Mesia. Ny “ *fototry ny fitoerany masina* ” dia mahakasika ny fahamarinana ara-potopampianarana rehetra noraisin’ny apostoly izay nampita izany tamin’ny taranaka ho avy tamin’ny alalan’ny soratra masin’ny fanekena vaovao; ny faharoa amin’ireo “ *vavolombelona roa ”* an’Andriamanitra , araka ny Apok. 11:3 . Avy amin’io fijoroana vavolombelona mangina io, ny papisma dia tsy nitazona afa-tsy ny anaran’ireo maherifon’ny finoana ara-Baiboly izay ivavahan’ny mpanara-dia azy sy tompoiny betsaka. Ny fahamarinana araka an’i Roma dia voarakitra, amin’ny ampahany, ao amin’ny “missal” (ilay mpitari-dalana ho an’ny Lamesa), izay misolo ny “ *vavolombelona roa ”* an’Andriamanitra ; ny asa soratry ny fanekena taloha sy vaovao izay miaraka mandrafitra ny Baiboly Masina izay niady tamin’ny famonoana ireo mpanara-dia azy mahatoky.

Ny andininy faha-12 ao amin’ny Dan.8 dia hanambara amintsika ny antony naneren’Andriamanitra ny tenany hanangana io fivavahana maharikoriko sy maharikoriko io. " *Ny miaramila dia natolotra isan'andro noho ny fahotana* ."

Noho izany dia nisy ny asa maharikoriko sy fahavetavetana nataon’ity fitondrana ity, noho ny fanirian’Andriamanitra, mba hanafay ny “ *ota* ” izay, araka ny 1 Jaona 3:4, dia ny fandikana ny lalàna. Ary hetsika efa azo lazaina ho an'i Roma izany, saingy ao anatin'ny vanim-potoanan'ny emperora mpanompo sampy, satria ny fahotana lehibe izay mendrika ny sazy toy izany, dia nanohina an'Andriamanitra tamin'ny lafin-javatra roa tena saro-pady: ny voninahiny amin'ny maha-Andriamanitra Mpahary sy amin'ny maha-mpandresy an'i Kristy azy. Ho hitantsika ao amin’ny Apok. 8:7-8, fa ny fananganana ny fitondran’ny papa, tamin’ny 538, dia ny famaizana faharoa, nampiharin’Andriamanitra, ary naminany tamin’ny famantarana fampitandremana momba ny “ *trompetra faharoa* ”. Famaizana iray hafa no mialoha izany, vokatry ny fanafihan'ny barbarian'i Eoropa izay lasa Kristianina tsy nahatoky. Ireo hetsika ireo dia teo anelanelan'ny taona 395 sy 476, ary mbola hita talohan'ny taona 395 ny anton'ny sazy nampiharina. Araka izany, dia voamarina ny datin'ny 7 Martsa 321, izay nitoeran'ny emperora romanina mpanompo sampy, Constantin I ’ izay nanomezana fiadanana ho an'ny Kristiana tao amin'ny empira, izay nandidy ny fanafoanana ny andro voalohany amin'ny andro fitsaharana. Ankehitriny, io andro voalohany io dia natokana ho an’ny fanompoam-pivavahana mpanompo sampy amin’ny masoandro tsy resy ho andriamanitra. Fahatezerana roa sosona no niaretan’Andriamanitra: ny fahaverezan’ny Sabatany, ny fahatsiarovana ny asany amin’ny maha-mpamorona azy sy ny fandreseny farany ny fahavalony rehetra, ary koa, teo amin’ny toerany, ny fanitarana ny voninahitra mpanompo sampy nomena ny andro voalohany, teo amin’ny laharan’ireo mpianatr’i Jesosy Kristy mihitsy. Vitsy ny olona hahatakatra ny maha-zava-dehibe ny fahadisoana, satria tsy maintsy mahatsapa isika fa Andriamanitra dia tsy ny mpamorona ny fiainana ihany, fa izy ihany koa no mpamorona sy mpandrindra ny fotoana, ary noho izany antony izany ihany no namoronany ny kintan’ny lanitra. Ny masoandro dia miseho amin'ny andro fahefatra mba hanamarihana ny andro, ny volana, hanamarihana ny alina, ary ny masoandro indray sy ny kintana hanamarihana ny taona. Tsy voamariky ny kintana anefa ny herinandro, fa miankina amin’ny fanapahan-kevitr’ilay Andriamanitra Mpamorona irery ihany. Izany àry dia haneho ny famantarana ny fahefany ary Andriamanitra no hiantoka izany.

Fahazavana amin’ny Sabata

Ny fandaminana anatiny amin’ny herinandro ihany koa dia fanehoana ny sitrapony ary hampahatsiahivin’Andriamanitra anao izany amin’ny fotoana voatondro ao amin’ny didiny fahefatra manao hoe: “ *Tsarovy ny andro Sabata hanamasina azy. Henemana no anananao ny raharahanao rehetra, fa ny fahafito dia andron’i Jehovah Andriamanitrao. Aza manao raharaha akory amin’izany ianao, na ny vadinao, na ny vadinao, na ny zanakao na ny vadinao, na ny vadinao, na ny zanakao na ny vadinao, Iaveh no nanao ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina* ***mbamin’izay*** *rehetra ao aminy tao anatin’ny henemana;* ".

enina sy *fito "* ihany no resahina ; tsy voatonona akory ny teny hoe Sabata. Ary amin’ny endriny hoe “ *fahafito* ”, isa ara-dalàna, ilay Mpamorona-Lalàna dia manizingizina fa io *fahafito io* mibodo *ny andro* . Nahoana izany fiziriziriana izany? Omeko antony hanovanao, raha ilaina, ny fiheveranao an’io didy io. Te hanavao ny filaharan’ny fotoana naoriny hatramin’ny nanorenana izao tontolo izao Andriamanitra. Ary raha miziriziry mafy izy, dia satria ny herinandro dia naorina araka ny endriky ny fotoana fenon’ny drafitry ny famonjena: 7000 taona na ny marimarina kokoa, 6000 + 1000 taona. Noho ny nanodinkodinany ny drafitry ny famonjena, tamin’ny nikapohana indroa ny vatolampin’i Horeba, dia nosakanan’i Mosesy tsy hiditra ny Kanana teto an-tany. Izany no lesona tian’Andriamanitra hampianarina momba ny tsy fankatoavany. Nanomboka tamin’ny 1843-44, dia nitovy ny vokany ny ambin’ny andro voalohany, saingy tamin’ity indray mitoraka ity, izany dia nanakana ny fidirana ao amin’ny Kanana any an-danitra, ny valisoan’ny finoan’ny olom-boafidy natolotra tamin’ny

alalan’ny fahafatesan’ny sorompanavotan’i Jesosy Kristy. Mihatra amin’ireo mpikomy io fitsaran’Andriamanitra io, satria, tahaka ny nataon’i Mosesy, ny andro sisa amin’ny andro voalohany dia tsy mifanaraka amin’ny drafitra nomanin’Andriamanitra. Ny anarana dia azo ovaina tsy misy vokany be loatra, fa ny toetran'ny isa dia ny tsy fiovaovany. Ho an’ilay Andriamanitra Mpamorona, izay manara-maso ny zavaboariny, dia mitranga mandritra ny herinandro fito andro misesy ny fampahafantarana ny fotoana. Tsy miova fa ny andro voalohany dia hijanona ho andro voalohany ary ny " *fahafito* " dia hijanona ho " *fahafito* ". Ny andro tsirairay dia hihazona mandrakariva ny sanda nomen’Andriamanitra azy, hatrany am-piandohana. Ary ny Genesisy dia mampianatra antsika, ao amin’ny toko faha-2, fa ny andro fahafito dia manana anjara manokana: “ *nohamasinina* ” izy io, izany hoe natokana. Hatramin'izao dia tsy noraharahian'ny olombelona ny tena anton'izany soatoavina manokana izany, fa anio kosa amin'ny anarany no omeko ny fanazavan'Andriamanitra. Amin’ny fahazavany, ny safidin’Andriamanitra dia manjary mazava sy hamarinina: ny andro fahafito dia maminany ny arivo taona fahafito amin’ilay tetikasan’Andriamanitra maneran-tany amin’ny 7000 taona masoandro, izay “ *arivo taona ” farany voalaza ao amin’ny Apok. 20, dia hahita ny olom-boafidin’i Jesosy Kristy hiditra ao amin’ny fifaliana sy ny fanatrehan’ny Tompo malalany. Ary ho azo izany valisoa izany noho ny fandresen’i Jesosy* ny ota sy ny fahafatesana. Ny Sabata nohamasinina dia tsy fahatsiarovana fotsiny ny namoronan’Andriamanitra izao rehetra izao eto an-tany, fa manamarika isan-kerinandro ihany koa ny fandrosoana mankany amin’ny fidirana ao amin’ny fanjakan’ny lanitra izay, araka ny Jaona 14:2-3 , dia “ manomana fitoerana ” ho an’ny olom-boafidiny malalany i Jesosy. Indro misy antony tena tsara tokony hitiavana sy hankalazana ity andro fahafito masina ity, rehefa manatrika ny faran'ny herinandrontsika, amin'ny filentehan'ny masoandro, amin'ny faran'ny [andro faha-6] .

Manomboka izao, rehefa mamaky na mandre ny tenin’ity didy fahefatra ity ianao, dia tsy maintsy mandre ao ambadiky ny teny ao amin’ny andinin-teny, Andriamanitra milaza amin’ny olombelona hoe: “Manana 6000 taona hanaovana ny asan’ny finoan’ny olom-boafidy ianareo, satria rehefa tonga ny faran’izao andro izao, dia tsy ho anareo intsony ny ***1000 taona*** amin’ny ***arivo taona fahafito ;*** ny finoana marina izay neken’i Jesosy Kristy”.

Ny Sabata àry dia miseho ho famantarana ara-panoharana sy ara-paminaniana ny amin’ny fiainana mandrakizay natokana ho an’ireo voavotra eto an-tany. Ankoatra izany, dia nasehon’i Jesosy tamin’ny alalan’ny “ *perila saro-bidy* ” izany tao amin’ny fanoharana nolazainy ao amin’ny Mat. 13:45-46: “ *Ary koa, ny fanjakan’ny lanitra dia tahaka ny mpandranto anankiray izay nitady perla* ***tsara*** *tarehy* . Ity andininy ity dia afaka mahazo fanazavana roa mifanohitra. Ny teny hoe “ *fanjakan’ny lanitra* ” dia manondro ny drafitry ny famonjen’Andriamanitra. Tamin’ny alalan’ny fakana sary an-tsaina ny drafiny, i Jesoa Kristy dia nampitaha ny tenany tamin’ny “ *mpivarotra* ” “ *perla* ” izay mitady ny *perla* , ny tsara tarehy indrindra, ny lavorary indrindra ary noho izany, noho izany, ilay manome ny vidiny ambony indrindra. Mba hahitana io *perla tsy fahita firy sady sarobidy noho izany* , dia nandao ny lanitra sy ny voninahiny i Jesosy ary teto an-tany noho ny fahafatesany nahatsiravina, dia nanavotra ireo

perla ara-panahy ireo mba ho fananany mandrakizay. Fa ny mifanohitra amin'izany, ny *mpivarotra* dia ilay voafidy izay mangetaheta tanteraka, ny fahatanterahan'Andriamanitra izay ho valisoa amin'ny finoana marina. Eto indray, mba hahazoany io lokan’ny fiantsoana any an-danitra io, dia mandao ny soatoavina tsy misy dikany sy tsy ara-drariny eto an-tany izy mba hanokana ny tenany amin’ny fanolorana an’ilay Andriamanitra Mpamorona ho fanompoam-pivavahana ankasitrahany. Amin'ity dikan-teny ity, ny *perla lafo vidy* dia ny fiainana mandrakizay natolotr'i Jesosy Kristy ho an'ny olom-boafidiny amin'ny lohataonan'ny taona 2030.

Io *voahangy lafo vidy io* , noho izany, dia tsy afaka mikasika ny vanim-potoana farany amin’ny Advantista ihany; ilay manana solontena farany ho velona mandra-pahatongan’ny tena fiverenan’i Jesosy Kristy. Izany no mahatonga ity *voahangy lafo vidy ity* hanambatra ny Sabata, ny fiverenan’i Kristy ary ny fahamasinan’ny olom-boafidy farany. Ny fahalavorariana ara-potopampianarana hita amin’izao vanim-potoana farany izao dia manome ny olo-masina ny endriky ny *perla* . Ny zavatra niainan’izy ireo manokana momba ny fidirana velona amin’ny mandrakizay dia manamafy io sarin’ny *perla io* . Ary ny firaiketan’izy ireo amin’ny Sabata andro fahafito, izay fantany fa maminany ny arivo taona fahafito, dia manome ny Sabata sy ny arivo taona fahafito ny sarin’ny vatosoa sarobidy tsy manam-paharoa izay tsy misy azo ampitahaina afa-tsy ny “ *voahangy lafo vidy* ”. Io hevitra io dia hiseho ao amin'ny Apok. 21:21: " Ny ***vavahady roa ambin'ny folo dia perila roa ambin'ny folo ; perila iray avy ny vavahady*** . Io andininy io dia manasongadina ny maha-tokana ny fenitry ny fanamasinana takin’Andriamanitra, ary miaraka amin’izay koa, ny valisoa tsy manam-paharoa amin’ny fahazoana ny fiainana mandrakizay amin’ny fidiran’izy ireo ao amin’ny Sabata amin’ny arivo taona fahafito amin’ny alalan’ny “ *vavahady* ” an’ohatra, izay sary mitsapa ny finoana Advantista. Ny voavotra farany dia tsy tsara noho ireo izay nialoha azy. Ny fahamarinana ara-potopampianarana izay nampahafantarin’Andriamanitra azy ireo ihany no manamarina ny endrik’izy ireo ho toy ny *perla* , izay mahasolo ny *vatosoa voapaika* . Na oviana na oviana Andriamanitra dia tsy manao fanilikilihana ho an’ny olona, fa, arakaraka ny fotoana resahina, dia natokanany ny zo hanilika ny fenitry ny fahamasinana takiana amin’ny famonjena. Ny vanim-potoan’ny Kristiana dinihina dia mahakasika indrindra ny fotoana voamariky ny fiverenan’ny fahotana ara-pivavahana hatramin’ny niorenan’ny fitondrana papaly romanina, izany hoe nanomboka tamin’ny 538. Ary koa, ny fiandohan’ny Reformasiona dia voarakotry ny fangoraham-pony sy ny famindram-pony, ary ny fandikana ny Sabata dia tsy noheverina ho talohan’ny didy navoakan’i Dan. 8:14 dia nanomboka nanan-kery, izany hoe nanomboka tamin’ny lohataonan’ny 1843. Amin’ny heviny an-kolaka, ny fividianana ny perla dia natolotr’i Jesosy ao amin’ny Apok. 3:18 hoe: “ *Izaho dia manoro hevitra anao* ***mba hividy amiko*** *volamena voadio tamin’ny afo, mba hanan-karena ianao, sy fitafiana fotsy, hitafiana, ka tsy hiseho amin’ny masonao ny henatra, noho ny fitanjahanao, ka hosoranao ny masonao* .” Ireo zavatra ireo, izay atolotr’i Jesosy ho an’izay tsy manana izany, no mahaforona singa izay manome ny olom-boafidy ny fisehoany an’ohatra amin’ny “ *perla* ” eo imason’i Jesosy Kristy Tompo sy ny fitsaran’i Jesosy Kristy. Tsy maintsy “ *novidina* ”

taminy ny “ *perla ”;* tsy azo maimaim-poana izany. Ny vidiny dia ny fandavan-tena, fototry ny adin’ny finoana. Ao amin'ny filaharana tsirairay, Jesosy dia manolotra ny hivarotra ny finoana voazaha toetra amin'ny fizahan-toetra izay manome ny olom-boafidy ny hareny ara-panahy; ny fahamarinany madio sy tsy misy pentina izay manarona ny fitanjahana ara-panahin’ilay mpanota voavela heloka; ny fanampian’ny Fanahy Masina izay manokatra ny maso sy ny faharanitan-tsain’ny olombelona mpanota ho amin’ny drafitra nambaran’Andriamanitra ao amin’ny Soratra Masina ao amin’ny Baiboly.

Nandritra ireo 6 000 taona tamin’ny andron’ny Kristianina, dia niandry hatramin’ny faran’ity tsingerin’ny tany ity Andriamanitra mba hanambara amin’ireo olom-boafidiny farany ny hatsaran’ny andro fahafito masina na ny Sabata nohamasinina ho fitsaharan’izy ireo. Ireo olom-boafidy izay mahatakatra ny hevitr’izy io izao dia manana ny antony rehetra tokony hitiavana sy hanomezam-boninahitra azy io ho fanomezana avy amin’i Jesosy Kristy. Ho an’ireo izay tsy tia sy miady amin’izany dia manana ary manana ny antony rehetra hankahalana azy izy ireo satria izany no hanamarika ny fiafaran’ny fiainan’ny biby eto an-tany.

Ny didy ao amin’ny Daniela 8:14

Hoy ny tohin’ny Dan.8:12 hoe: “ *Ny tandroka no nandrotsaka ny fahamarinana ary nambinina tamin’izay nataony* .” Ny " *fahamarinana* " dia, araka ny Salamo 119:142, dia " *lalàna* ." Mifanohitra tanteraka amin’ilay “ *lainga* ” koa anefa izany, izay, araka ny Isaia 9:14, no mampiavaka ny “ *mpaminany sandoka* ” papaly amin’ny teny hoe “ *rambo* ” izay miampanga azy mivantana ao amin’ny Apok. 12:4. Raha ny marina, dia manary ny fahamarinana izy mba hametraka ny " *lainga* " ara-pivavahana eo amin'ny toerany. Ny “ *orinasa* ” ao aminy ihany no “ *hahomby* ”, satria Andriamanitra mihitsy no nanao ny fisehoany ho fanasaziana ny fivadihan’ny Kristianina natao nanomboka tamin’ny 7 Martsa 321.

Ny andininy faha-13 sy faha-14 dia handray anjara lehibe mandra-pahatongan’ny faran’izao tontolo izao. Ao amin’ny andininy faha-13 dia manontany tena ny amin’ny halavan’ny fotoana haharetan’ny “fahotana *mandrava* ” sy ny “ *fahotana mandrava* ” ny olona masina; zavatra izay vao fantatra. Aoka anefa isika hieritreritra kely momba an’io “ *fahotana mandrava* ” io. Ny faharavana resahina dia ny an’ny fanahy na ny ain’olombelona. Amin’ny farany, dia handao, mandritra ny “ *arivo taona* ” amin’ny arivo taona fahafito, ny planeta Tany amin’ny endriny tany am-boalohany “ *tsy misy endrika sy banga* ”, izay hahazo azy io, ao amin’ny Apok. 9:2-11, 11:7, 17:8 sy 20:1-3 , ilay anarana hoe “ *lavaka mangitsokitsoka* ” ao amin’ny Gen. 1:2 .

ireo “ *olo-masina* ” hoe mandra-pahoviana no *“hohitsakitsahina” ny “ fahamasinana sy ny tafika* ” kristiana? Amin’ity sehatra ity, ireo “ *olo-masina* ” ireo dia mitondra tena ho mpanompon’Andriamanitra mahatoky, mihetsiketsika toa an’i Daniela, izay omena ho ohatra ao amin’ny Dan. 10:12, amin’ny alalan’ny faniriana ara-dalàna “ *ny Takatr’izy* ireo ny “drafitr’Andriamanitra.” Mahazo ho an’ireo lohahevitra telo natsangana izy ireo, valiny tokana omena ao amin’ny andininy faha-14.

Araka ny fanitsiana sy fanatsarana notarihin’Andriamanitra mba hataoko avy amin’ny soratra hebreo tany am-boalohany, dia izao no valiny omena: “ *Mandra-paharivan’ny andro sy ny maraina, dia telonjato roa arivo, ary ny fahamasinana dia hohamarinina* ”. Tsy izao intsony no soratra manjavozavo amin'ny lovantsofina: " *Mandra-pahatongan'ny hariva sy ny maraina telonjato roa arivo sy ny hanadiovana ny fitoerana masina* ." Tsy ny *fitoerana masina intsony no resahina* fa ny ***fahamasinana*** ; Ankoatra izany, ny matoanteny hoe " *nodiovina* " dia nosoloina hoe " ***hamarinina".*** ", ary ny fiovana fahatelo dia mahakasika ny fitenenana hoe " *maraina hariva " izay tena* tokana tokoa ao amin'ny soratra hebreo. Amin'izany fomba izany, Andriamanitra dia manaisotra ny fanamarinana rehetra amin'ireo izay manandrana manova ny isa manontolo amin'ny fizarana azy roa, izay milaza fa manasaraka ny hariva sy ny maraina . Ny isan'ny andro ara- *paminaniana* voatonona *dia* voaaro *amin'izany* . andininy faha-13 sy faha-14 izay ampiasain’ny Fanahy ny teny hoe “qodesh” izay tokony hadika hoe “ *fahamasinana* ”.

Rehefa fantatsika fa ny “ *fahotana mandrava* ” dia mikendry manokana ny fialana amin’ny Sabata, izay tena tanjon’ny **fanamasinan’Andriamanitra** manokana , io teny hoe “ *fahamasinana* ” io dia manazava tsara ny hevitry ny hafatra ara-paminaniana. Nambaran’Andriamanitra fa, amin’ny fiafaran’ireo “

maraina 2300 hariva " voalaza, dia takina aminy ny fanajana ny sisa amin'ny " *andro fahafito " marina, amin'izay rehetra milaza ny fahamasinana sy ny " fahamarinana mandrakizay* " azon'i Jesosy Kristy. Ny fiafaran'ilay " *fahotana mandrava* " dia midika ho fandavana ny fanompoam-pivavahana amin'ny Alahady, andron'ny masoandro naorin'i Constantin I ' emperora mpanompo sampy. Naverin'Andriamanitra indray àry ireo fitsipika momba ny famonjena izay nanjaka tamin'ny andron'ny apostoly. Io teny hoe " *fahamasinana* " io irery ihany no mahafaoka ireo fahamarinana ara-potopampianarana rehetra momba ny fototry ny finoana kristiana. Noho ny fampianarana nomena ny Jiosy ho modely sy niandohany, ny finoana kristiana dia tsy mitondra zava-baovao, afa-tsy ny fanoloana ny sorona biby, tamin'ny alalan'ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy teo amin'ny rakotra famindram-po nafenina tao anaty zohy ambanin'ny tany, teo ambanin'ny tongony tao Golgota, araka ny nankasitrahan'ny Mpamonjy antsika ny nanambara sy naneho tamin'i Ron Wyatt mpanompony, tamin'ny 1982 . fiainana, saingy nanomboka tamin'ny taona 2018 dia isaina sy voafetra io fotoana io, ary ankehitriny, amin'ny taona 2020, dia 9 taona sisa no hamerenana ny lafiny rehetra.

Ny Daniela 8:14 dia didy mamono fanahy, satria ny fiovan'ny fitsaran'Andriamanitra dia miteraka fahaverezan'ny fanoloran'i Kristy ny famonjena ho an'ireo Kristianina Alahady Katolika Romana rehetra. Ny fanahin'ny lovantsofina nolovaina araka izany dia hahatonga ny fahafatesan'ny olona maro mandrakizay, izay matetika tsy mahafantatra ny fanamelohan'Andriamanitra azy ireo. Eo no ahafahan'Andriamanitra manamarika *ny "fahasamihafana* " momba ny fiafaran'ny " *izay manompo azy sy izay tsy manompo azy"* noho ny fanehoana fitiavana ny fahamarinana (Mal. 3:18).

Ny fanahy maditra sasany dia haniry hanohitra ny tena hevitry ny fiovan'Andriamanitra izay manambara ny tenany hoe: " *Tsy miova aho* ", ao amin'ny Mal. 3:6. Amin'izay fotoana izay no tokony ho tsapantsika fa ny fanovana natao tamin'ny 1843-44 dia tsy misy afa-tsy amin'ny famerenana ny fomba amam-panao tany am-boalohany izay efa navadika hatry ny ela sy niova . Izany no mahatonga ny tsodranon'ny olom-boafidin'ny Fanavaozana, izay heverina na dia eo aza ny tsy fahatanterahan'ny asany, dia maneho toetra miavaka, izay tsy azo aseho ho modely amin'ny finoana marina ny lafiny foto-pampianarana. Tena miavaka tokoa io fitsarana manokana ho an'ireo mpanavao voalohany io ka nomarihin'Andriamanitra sy nambarany tao amin'ny Apok. 2:24 izay nilazany tamin'ny Protestanta, talohan'ny taona 1843 hoe: " *Tsy mitondra entana hafa aminareo Aho, fa izay tehirizinareo ihany mandra-pihaviko* ".

Ny " *loza* " miraikitra amin'ny fampidirana an'io didy ao amin'ny Dan. 8:14 io dia " *lehibe* " tokoa ka Andriamanitra dia manambara izany amin'ny filazana ny " *loza lehibe* " telo ao amin'ny Apok. 8:13. Ary miaraka amin'ny voka-dratsiny toy izany, dia maika ny mahafantatra ny datin'ny fampidirana azy io. Izany indrindra no niahy ny " *olo-masina* " ao amin'ny Dan. 8:13. Ny faharetan'izany dia nambara ho " *2300 andro ara-paminaniana* " na 2300 taonan'ny masoandro, araka ny fehezan-dalàna nomena an'i Ezekiela, mpaminanin'i Daniela niara-belona taminy (Ezek.4:5-6). Ity toko faha-8 ity, izay manana ny lohahevitry ny fampitsaharana ny " *fahotana* " romana, dia hahita ireo

singa tsy ampy ao amin’ny Dan. 9 izay, ao koa, dia ho fanontaniana ny amin’ny “ *fanafoanana ny ota* ”, fa amin’ity indray mitoraka ity, ny “ *fahotana* ” tany amboalohany izay nahatonga ny fahaverezan’ny fiainana mandrakizay, hatramin’i Adama sy i Eva. Ny asa dia hifototra amin’ny fanompoan’ny Mesia Jesosy eto antany sy amin’ny fanolorana an-tsitrapo ny ainy tonga lafatra ho sorona, ho fanavotana ny fahotan’ny olom-boafidiny, ary hamafisiko, ny amin’izy ireo ihany. Ny fotoana hahatongavany eo amin’ny olona dia voafaritra amin’ny alalan’ny faminaniana amin’ny andro ara-paminaniana. Ny hafatra dia mahakasika ny vahoaka jiosy ho laharam-pahamehana satria ao anatin'ny fifanekena amin'Andriamanitra izy ireo. Izy io dia manome ny vahoaka jiosy, mba “ *hampitsahatra ny ota* ”, fe-potoana “ *fitopolo herinandro* ” izay maneho 490 andro-taona. Fa izany koa dia manondro ny fomba fampiarahana ny toerana niaingan'ny kajy. “ *Hatramin’ny fotoana nanambarana fa haorina indray i Jerosalema ka hatramin’ny voahosotra, dia misy …* (7 + 62 = 69 *herinandro*)”. Mpanjaka persianina telo no nanome izany fahefana izany, fa ny fahatelo, Artaksersesy I ihany ’ no nahatanteraka izany tanteraka araka ny Ezra 7:7 . Navoaka tamin’ny lohataonan’ny taona 458 T.K. Ny fe-potoam-piasan’ireo herinandro 69 dia mametraka ny fiandohan’ny fanompoan’i Jesosy Kristy amin’ny taona 26. Ny “fito taona” farany natokana ho an’ny asan’i Jesosy, izay nanorina, tamin’ny fahafatesany fanavotana, ny fanorenan’ny fanekena vaovao, no asehon’ny Fanahy ao amin’ny andininy faha-27 ao amin’ny Dan. 9, amin’io “ *herinandro* ” amin’ny andro-taona io” *eo afovoany* , izay, tamin’ny fahafatesany an-tsitrapo, dia “ *natsahany ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanaterana* ”; ny zavatra aterina ho an'i Jesosy Kristy, ho fanavotana ny ota. Ny fahafatesany anefa dia tonga alohan’ny zavatra rehetra mba “ *hamonoana ny ota* ”. Ahoana no tokony hahazoantsika izany hafatra izany? Andriamanitra dia manolotra fanehoana ny fitiavany izay hisambotra ny fon’ireo olom-boafidiny izay, ho setrin’ny fitiavana sy ny fankasitrahana, dia hiady amin’ny fanampiany amin’ny fahotana. Manamafy ny 1 Jaona 3:6 hoe: “ *Izay rehetra mitoetra ao aminy dia tsy manota; izay rehetra manota dia tsy nahita na nahalala Azy* .” Ary nanamafy ny hafany tamin'ny teny nindramina maro hafa izy.

Eo amin’ny sehatry ny fotopampianarana, ny fanekempihavanana vaovao naorin’i Jesoa Kristy dia manolo ny taloha ihany. Noho izany, ireo fanekena roa ireo dia miorina amin’ny fototra ara-paminaniana iray ihany izay nambara ao amin’ny Dan.9:25. Noho izany, ny daty – 458 dia azo ampiasaina ho fototry ny fanisana ny 70 herinandro voatondro ho an’ny vahoaka jiosy, fa koa ho an’ny 2300 andro-taona marina ao amin’ny Dan. 8:14 izay mahakasika ny finoana kristiana. Noho io daty voafaritra tsara io, dia azontsika atao ny mametraka ny fahafatesan’ny Mesia amin’ny taona 30 sy ny nampiharana ny didy ao amin’ny Dan. 8:14 tamin’ny taona 1843. Samy tonga mba “ *hamonoana ny ota* ” ireo hafatra roa ireo, izay misy vokany mety maty mandrakizay ho an’izay miziriziry amin’ny tsy firaharahana azy ireo, na iray aza, mandra-pahatongan’ny fahafatesana hamelezana azy ireo, na aorian’ny fiafaran’ny andron’i Kristy. Hatramin'io fotoana io, ny fiainana dia mamela ny fiovam-po tso-po izay mamela ny fidirana amin'ny satan'ny voafidy.

Fanamboarana ho an'ny Apokalypsy

Ny fanoratana ny boky dia Andriamanitra tanteraka no nanao izany. Izy no mifidy ny teny ary ao amin’ny Apok. 22:18-19 , dia mampitandrina ireo mpandika teny sy mpanora-dalàna izay ho tompon’andraikitra amin’ny fampitana na fandikana ny tantara tany am-boalohany, hatramin’ny taranaka fara mandimby, fa ny fiovana kely amin’ny teny dia hahatonga azy ireo tsy hahazo famonjena. Noho izany dia manana asa tena miavaka amin’ny fahamasinana avo dia avo isika eto. Azoko ampitahaina amin'ny "puzzle" goavam-be iray izay tsy ho vita ny fivoriambe raha toa ka ovaina ny ampahany kely indrindra. Ny asa àry dia lehibe araka an’Andriamanitra ary araka ny maha-izy azy, dia marina avokoa izay lazain’Andriamanitra ao anatiny, nefa marina ho an’ny vokatry ny tetik’asa famonjena nataony; satria milaza an’io faminaniana io amin’ny “mpanompony” izy, ny marimarina kokoa, “ *ny mpanompony* ”, ny fahataperan’izao tontolo izao. Tsy ho azo adika ihany ilay faminaniana rehefa ho tanteraka ireo singa nambara mialoha na, amin’ny ankapobeny, dia tanteraka.

Tsy noraharahain’ny olona foana ny halavan’ny fotoana manontolo haharitra ilay tetik’asa famonjena avy amin’Andriamanitra. Noho izany, amin’ny fotoana rehetra, ny mpanompon’Andriamanitra dia afaka nanantena ny hahita ny faran’izao tontolo izao, ary i Paoly dia nanamarina izany tamin’ny alalan’ny teniny hoe: “ *Izao no lazaiko, ry rahalahy, **fa fohy ny andro** , ka hatramin’izao, ny manam-bady dia tokony ho toy ny tsy manam-bady, ny mitomany ho toy ny tsy mitomany, ary ny mifaly ho toy ny tsy mampiasa izao tontolo izao, dia ny tsy mampiasa izao tontolo izao. mandalo ny endrik’izao tontolo izao* (1 Kor. 7:29-31).

Manana tombony mihoatra an’i Paoly isika amin’izao fotoana izao izay efa hifaranan’Andriamanitra ny fifidianana ny olom-boafidy mandrakizay. Ary ankehitriny, ny toroheviny ara-tsindrimandry dia tokony hampiharin’ireo olom-boafidy marina amin’izao androntsika farany izao. Ho levona izao tontolo izao, ary ny fiainana mandrakizain’ny olom-boafidy ihany no haharitra. Ary koa, ny tenin’Andriamanitra ao amin’i Kristy manao hoe: “ *Izaho avy **faingana*** ”, ao amin’ny Apok. 1:3, dia marina, hamarinina tanteraka ary mety amin’izao andro farany misy antsika izao; sivy taona taorian’ny niverenany, raha manoratra ity lahatsoratra ity aho.

Hitantsika tao amin’ny Dan.7:25 fa nikasa ny “ *hanova fotoana sy ny* laläna’Andriamanitra” i Roma. Ny fahatakarana ny zava-miafin’ny Apokalypsy momba an’i Jesosy Kristy, nomena ny apostoly Jaona notanana tao amin’ny nosy Patmo, dia mifototra amin’ny fahalalana ny tena fotoana naorin’Andriamanitra. Ny foto-kevitra àry dia tena ilaina amin'ny fahatakarana ny Apokalypsy, izay namboarin'Andriamanitra momba io hevitra momba ny fotoana io. Noho izany dia hilalao ny tsy fahatomombanan'ireo angon-drakitra ireo izy mba hihazonan'ilay boky ny toetrany mistery tsy mampidi-doza izay hamela azy hamakivaky ny taonjato faha-20 amin'ny vanim-potoana misy antsika nefa tsy ho ravan'ireo fikambanana voampanga sy voampanga. Ny vanim-potoana niova, ary indrindra ny kalandrie naorin’i Roma tamin’ny daty diso mifandray amin’ny nahaterahan’i Jesosy, dia tsy namela ny olom-boafidy ho voafitaka rehefa mandika ny faminanian’Andriamanitra; Izany dia satria Andriamanitra dia manolotra ao amin'ny faminaniany ny faharetan'ny fiandohana sy ny fiafaran'ny asa ara-tantara izay mora fantarina sy voafaritry ny mpahay tantara manam-pahaizana manokana.

Fa ao amin'ny Apokalypsy, ny hevitra momba ny fotoana dia voalohany indrindra, satria ny firafitry ny boky manontolo no mipetraka eo aminy. Noho izany, noho izany, ny fahatakarany dia niankina tamin’ny fandikana marina ny Sabata notakina sy naverin’Andriamanitra tamin’ny laoniny tamin’ny 1844. Ny fanompoako, izay natomboka tamin’ny 1980, dia nikendry ny hanambara ny maha-zava-dehibe ny anjara asa ara-paminaniana ny Sabata , izay maminany ny sisa lehibe amin’ny arivo taona fahafito, an’Andriamanitra sy ny olom-boafidiny, ny foto-kevitry ny Apôk. 20. 3:8, “ *Ny indray andro dia toy ny arivo taona, ary ny arivo taona dia toy ny indray andro* ”, ny fifandraisan’ny sarin’ny fito andro famoronana nambara ao amin’ny Gen. 1 sy 2 sy ny fito arivo taona amin’ny fotoan’ny tetikasan’Andriamanitra, dia ny fahatakarako ny fivorian’ny firafitry ny boky. Miaraka amin'izany fahalalana izany, ny faminaniana dia manazava sy manambara, voahangy amin'ny perla, ny tsiambaratelony rehetra.

Noho izany, ny faminaniana dia ho velona sy mandaitra raha tsy azo ampifandraisina amin’ny daty iray teo amin’ny tantaran’ny vanim-potoana kristiana ilay hafatra. Izany no nahafahan’ny fitaomam-panahy avy amin’ny Fanahy Masin’Andriamanitra ao amin’i Jesoa Kristy ho vitako. Noho izany, dia afaka manambara an’io “ *boky kely misokatra ”* io aho , izay manamafy ny fahatanterahan’ny drafitr’Andriamanitra nambara ao amin’ny Apok. 5:5 sy 10:2 .

Eo amin’ny lafiny rafitra, ny fahitana Apokalypsy dia mirakitra ny fotoan’ny vanim-potoan’ny Kristiana eo anelanelan’ny faran’ny vanim-potoanan’ny apostoly, manodidina ny 94, sy ny fiafaran’ny arivo taona fahafito izay hanaraka ny fiverenan’i Jesosy Kristy farany amin’ny 2030. Noho izany dia mizara amin’ny toko faha-2, 7, 8, 9, 11 ary 12 ao amin’ny Daniela ny topimaso momba ny vanim-potoana kristiana. Ho an’ny Kristiana, ny fampianarana lehibe azo tamin’ny fianarana an’ity boky ity dia ny datin’ny lohataona 1843 naorin’i Dan. 8:14, fa koa ny fararano 1844 izay nifarana ny fitsapana ny finoana. Nanomboka tamin’ny fararanon’ny taona 1844 koa no nametrahan’Andriamanitra ny fototry ny finoana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito. Tena zava-dehibe ireo daty roa ireo ka hampiasain’Andriamanitra handrafitra ny fahitany ny

Apokalypsy. Mba hahatakarana tsara ny dikan’ireo daty akaiky roa ireo, dia tsy maintsy ampifandraisina amin’ny fiandohan’ny fitsapam-pinoana ny teny faminaniana ny taona 1843. Ireo niharam-boina ara-panahy voalohany dia nianjera tamin'io daty io noho ny fandavany tamim-panamavoana ny fanambarana Advantista voalohany nataon'i William Miller. Nanome fahafahana fanindroany ho azy ireo anefa ny fotoam-pitsarana, tamin’ny fanambarany fanindroany ny fiverenan’i Jesosy tamin’ny 22 Oktobra 1844. Tamin’ny 23 Oktobra, dia nifarana ny fitsarana, ka azo nalamina sy naharihary araka izany ny fitsaran’Andriamanitra. Tapitra ny andrana iombonana, saingy mbola azo natao ihany ny fiovam-po tsirairay. Ambonin’izany, amin’ny fampiharana, ny Advantista rehetra dia nitandrina ny andro fitsaharana Alahady Romana, izay tsy mbola fantatra fa fahotana. Ary ny Sabata dia noraisin’ny Advantista tsirairay tsikelikely, nefa tsy takatry ny Advantista rehetra ny anjara asany lehibe. Izany fanjohian-kevitra izany dia mitarika ahy hankafy ny lohataonan’ny 1843 ho daty hifaranan’ny finoana Protestanta sandoka, ary ny datin’ny fararano amin’ny 23 Oktobra 1844, ho an’ny fiandohan’ny Advantista notahin’Andriamanitra. Efa, teo amin’ny Hebreo, ny lohataona sy ny fararano dia nampifandraisina tamin’ny firongatry ny fety izay nankalaza ny foto-kevitra mifameno sy mifanohitra tanteraka: ny rariny mandrakizain’ny “ *ondry* ” natao sorona tamin’ny lohataona “Paska”, amin’ny lafiny iray, ary ny faran’ny fahotan’ny “ *osy* ” novonoina ho amin’ny “andro fanavotana” ny ota, amin’ny fararano, amin’ny lafiny iray. Samy tanteraka tamin’ny Paska tamin’ny taona 30, izay nanomezan’ny Mesia Jesosy ny ainy, ireo fety ara-pivavahana roa ireo. Ny lohataonan’ny taona 1843 sy ny 22 Oktobra 1844 dia mifamatotra amin’ny heviny koa satria ny tanjon’ny fizahan-toetra ny finoana dia ny “ *hamerana ny fahotana* ” tokoa araka ny voalazan’i Dan. 7:24; izay mandrafitra ny fanao maharikoriko amin’ny fitsaharana isan-kerinandro amin’ny andro voalohany, fa Andriamanitra kosa nandidy izany ho an’ny fahafito izay nohamasininy mihitsy ho amin’izany fampiasana izany , hatramin’ny faran’ny herinandro voalohan’ny fahariana teto an-tany; tamin'ny 2021, 5991 taona talohanay.

Azontsika atao koa ny mankasitraka ny datin’ny didy ao amin’ny Daniela 8:14 izay mamaritra ny datin’ny lohataona 1843. Mba hanamarinana izany safidy izany, dia tokony hoheverintsika fa io fotoana io dia manapaka ny fifandraisana rehetra niorina hatramin’izay teo amin’Andriamanitra sy ny zavaboariny; Andriamanitra izay manao, manomboka amin'io daty io, ny fifantenana farany miorina amin'ny fanambarana Advantista roa nifandimby. Manomboka amin’ny lohataonan’ny taona 1843 no takiana ny Sabata, fa ireo mpandresy amin’ny fitsapana ihany no homen’Andriamanitra amin’ny fararano 1844, ho famantarana voatahy sy nohamasinina fa Azy izy ireo, araka ny fampianaran’i Ezek ao amin’ny Baiboly. 20:12-20, araka ny hitantsika teo aloha.

Ao amin’ity boky ity, ny toko faha-5 dia mikendry ny hampahatsiahy antsika fa, raha tsy nisy ny fandresena naloan’i Jesosy Kristy, “ *ny Zanak’ondrin’Andriamanitra* ”, ny fanampian’Andriamanitra rehetra, dia tsy ho nisy ny fahazavana nambara rehetra, ka noho izany dia tsy nisy fanahy olombelona ho voavonjy. Ny fahazavany ara-paminaniana dia mamonjy ny olom-boafidiny tahaka ny fanomboana azy an-tsitrapo. Ny finoana ny sorona nataony

dia manome antsika ny “ *fahamarinana mandrakizay* ” araka ny Dan. 7:24 , fa ny Fanambarana kosa manazava ny lalantsika sy mampiseho amintsika ny fandrika ara-panahy napetraky ny devoly, mba hahatonga antsika hiombona amin’ny fiafarany mahatsiravina. Amin'ity tranga ity, ny famonjena dia maka endrika mivaingana.

Ity misy ohatra amin'ireo fandrika an-kolaka ireo. Ara-drariny ny fiheverana sy heverina ho Tenin’Andriamanitra voasoratra ny Baiboly. Na izany aza, io teny io dia nosoratan’ny lehilahy niroboka tao anatin’ny toe-javatra nisy tamin’ny androny. Ankehitriny, raha tsy miova Andriamanitra, dia manova ny paikadiny sy ny fitondran-tenany manoloana ny olom-boafidin'Andriamanitra i Satana, fahavalony, rehefa mandeha ny fotoana. Izany no mahatonga ny devoly manao toy ny “ *dragona* ” sarin’ny ady an-karihary fanenjehana azy, tamin’ny androny, nefa ho amin’izao fotoana izao ihany, Jaona dia afaka nanambara ao amin’ny 1 Jaona 4:1 ka hatramin’ny 3 hoe: “ *Ry malala, aza mino ny fanahy rehetra, fa izahao toetra ny fanahy, na avy amin’Andriamanitra ireny, na tsia, satria maro ny mpaminany sandoka efa lasa any amin’izao tontolo izao. izay tsy manaiky an’i Jesosy fa tsy avy amin’Andriamanitra, izany no fanahin’ny antikristy, izay efa renareo, fa efa eo amin’izao tontolo izao izao* » Ao amin’ny teniny, i Jaona dia nilaza fa “ *ho tonga amin’ny nofo* ” fotsiny mba hamantarana an’i Kristy, izay vavolombelona nanatri-maso Azy, fa *ny fanahiny rehetra izay manaiky an’i Jesosy Kristy ho nofo dia avy amin’Andriamanitra* , ary ny fivavahan-diso dia very tamin’ny 17 martsa 2. nandao ny fanao amin’ny Sabata marina amin’ny andro fahafito nohamasinin’Andriamanitra, hatramin’ny 1843, dia nampihena ny hasarobidin’ny “ *fanekena an’i Jesosy Kristy tonga tamin’ny nofo* ” ary nanomboka tamin’io andro io ihany, dia nesoriny avokoa ny hasarobidin’izany rehetra izany, izay milaza **ny** “ ***Arany ”*** *ho an’ny Tompo,* izay lazainy ao amin’ny Matio 27:21. *any an-danitra, fa* ***izay*** *manao ny sitrapon’ny Raiko Izay any an-danitra. Maro no hanao amiko amin'izany andro izany hoe: Tompoko, Tompoko, tsy efa naminany* ***tamin'ny anaranao va izahay*** ? *"Tsy efa namoaka demonia* ***tamin'ny anaranao va izahay*** *? Ary efa nanao fahagagana maro* ***tamin'ny anaranao*** *? Dia hambarako aminy marimarina hoe:* ***Tsy*** *fantatro* ***akory ianareo hatrizay hatrizay*** *; mialà amiko, ianareo mpanao meloka* . "

Ny Apokalipsy amin'ny teny fohy

Ao amin’ny sasin-tenin’ny toko 1, fiandohan’ny Fanambarana be voninahitra, ny Fanahy dia manolotra antsika ny sakafon’ny fanasana efa voaomana. Hitantsika ao ny lohahevitry ny fanambarana ny fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra, izay efa nalamina tamin’ny 1843 sy 1844, mba hitsapana ny finoana Protestanta maneran-tany ary indrindra indrindra ny Amerikanina; ity lohahevitra ity dia hita eny rehetra eny: and 3, *Fa antomotra ny fotoana* ; Andininy faha-7, *Indro, avy amin’ny rahona Izy…* ; andininy faha-10, *dia notanan’ny Fanahy aho tamin’ny andron’ny Tompo ary nahare feo mahery* ***teo ivohoko*** *toy ny feon’ny trompetra* . Notarihin’ny Fanahy i Jaona ka nahita ny tenany tamin’ny andro hiverenan’i Jesosy amim-boninahitra, amin’ny *andron’ny Tompo* , “ *andro lehibe sy mahatahotra* ” araka ny Mal. 4:5, ary ***ao aoriany izy*** , dia ny lasa ara-tantara tamin’ny vanim-potoana kristiana naseho teo ambanin’ny mariky ny anarana fito nindramina avy amin’ny *tanàna fito any Azia* (Turkey ankehitriny). Avy eo, toy ny ao amin’ny Daniela, ireo lohahevitra telo *amin’ny*

taratasy sy ny tombo-kase ary ny trompetra dia handrakotra ny vanim-potoan'ny Kristiana manontolo mifanitsy, saingy mizara roa ny tsirairay amin'izy ireo. Ny fandinihana amin'ny antsipiriany dia hanambara fa io fizarana io dia natao tamin'ny daty lehibe tamin'ny 1843 naorina tao Dan. 8:14. Ao anatin'ny lohahevitra tsirairay, ireo hafatra mifanaraka amin'ny fitsipika ara-panahy napetraka ao amin'ny Daniela, ho an'ireo vanim-potoana nokendrena, dia tonga hanamarika ny fotoana 7 voarakitra; 7, ny isan'ny **fanamasinan'Andriamanitra** izay " *tombo-kaseny* " ary ho lohahevitry ny Apok.

Tsy nisy nandaitra mihitsy ity fanazavana manaraka ity satria ny hevitry ny fotoana ihany no asehon'ny anaran'ireo "fiangonana fito" voalaza ao amin'ny toko voalohany. Ao amin'ny lohahevitry ny taratasy, ao amin'ny Apok. 2 sy 3, dia tsy mahita mazava tsara ny endriny: "ny anjely voalohany, ny anjely faharoa ... sns."; toy izany koa ny amin'ny " *tombo-kase sy ny trompetra ary ny loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra* ". Noho izany, ny sasany dia afaka nino fa ireo hafatra ireo dia natao ho an'ireo Kristianina nonina tao amin'ireo tanànan'i Kapadokia fahiny, any Torkia ankehitriny. Ny filaharan'ny faminanian'ireo anaran-tanàna ireo, dia manaraka ny filaharan'ny fahatanterahan'ny zava-misy ara-tantara ara-pivavahana nandritra ny vanim-potoana kristiana. Ary araka ny fanambarana efa azo tao amin'ny bokin'i Daniela, Andriamanitra dia mamaritra ny toetra omeny ny vanim-potoana tsirairay amin'ny dikan'ny anaran'ny tanànany. Mifandimby dia adika toy izao ny filaharana nambara:

1- *Efesosy* : dikan'ny hoe: fanombohana (ny an'ny Fivoriambe na ny fitoerana masin'Andriamanitra).

2- *Smyrna* : midika hoe: miora (fofona mahafinaritra sy fanosotra ny maty ho an'Andriamanitra; fanenjehana Romana ny olom-boafidy mahatoky teo anelanelan'ny taona 303 sy 313).

3- *Pergamosy* : midika hoe: fanitsakitsaham-bady (hatramin'ny nandaozany ny Sabata, 7 Martsa 321. Tamin'ny 538, ny fitondrana papaly naorina ara-pivavahana dia nametraka ny andro sisa tamin'ny andro voalohany nomena anarana hoe Alahady).

4- *Tyatira* : midika hoe: fahavetavetana sy fijaliana mahafaty (manondro ny vanim-potoanan'ny Fanavaozana Protestanta izay niampanga an-karihary ny toetran'ny devoly ao amin'ny finoana katolika; vanim-potoana momba ny [taonjato faha-16] izay nampirisihina ny fanaparitahana ny Baiboly noho ny fanontana mekanika).

5- *Sardisy* : hevitra roa sosona sy mifanohitra: vato mihozongozona sy sarobidy. (Ahariharin'izany ny fitsarana izay nandalovan'Andriamanitra tamin'ny fitsapana ny finoana tamin'ny 1843-1844 : ny heviny mampikorontan-tsaina dia mahakasika ny finoana protestanta nolavina: " *Maty ianao* ", ary ny vato soa dia manondro ny olom-boafidy izay nahazo ny fizahan-toetra: " *hiara-mandeha amiko mitafy lamba fotsy izy, satria mendrika izany* ".

6- *Filadelfia* : midika hoe: Fitiavan-drahalahy (ny vatosoa *Sardisy* dia nangonina tao amin'ny andrim-panjakana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito nanomboka tamin'ny 1863; ny hafatra dia nomena ho an'ny taona 1873 nofaritan'ny Dan. 12:12. Notahin'ny fanahy masina anefa izy tamin'izany fotoana

izany, kanefa nampitandremana ny amin’ny mety ho “ *esorina ny satro-boninahiny* ”).

7- *Laodikia* : midika hoe: nitsara ny olona hoe: " *tsy mangatsiaka na mafana fa matimaty* " (*Filadelfia* no " *nalaina ny satro-boninahiny* ": " *Ianao dia ory, ory, mahantra, jamba, mitanjaka* ." fitahiana: tamin’ny 1994, dia nianjera ny andrim-panjakana, saingy nitohy tamin’ny alalan’ny Advantista niparitaka izay notondroin’Andriamanitra sy nofidin’Andriamanitra noho ny fitiavany ny fahazavana ara-paminaniana nambarany ny hafatra, ary tamin’ny alalan’ny toetra malemy fanahy sy manaiky izay mampiavaka ny tena mpianatr’i Jesosy Kristy amin’ny vanim-potoana rehetra).

“ *Ao amin’ny tohin’ny* “fotoana eto an-tany izay nifarana tamin’ny fiverenan’i Kristy Andriamanitra tamin’ny voninahitra, ny Apok. 4 dia haneho amin’ny alalan’ny tandindon’ny “seza fiandrianana 24”, ny fisehoan’ny fitsarana any an-danitra (*any an-danitra*) izay hanangonan’Andriamanitra ny olom-boafidiny mba hitsarany ny maty ratsy fanahy. Mifanaraka amin’ny Apok. 20, ity toko ity dia mirakitra ny “arivo taona” amin’ny arivo taona fahafito. Fanazavana: maninona no seza 24 fa tsy 12? Noho ny fizarazarana ny vanim-potoan’ny Kristiana ho roa tamin’ny daty 1843-1844 tamin’ny fiandohana sy ny fiafaran’ny fisedrana ny finoana tamin’izany fotoana izany.

Avy eo, amin'ny maha zava-dehibe azy, ny Apok. 5 dia hanasongadina ny maha-zava-dehibe ny fahatakarana ny bokin'ny faminaniana; izay tsy ho tanteraka raha tsy amin’ny alalan’ny fandresena azon’i Jesosy Kristy Tompo sy Mpamonjy antsika.

Hojerena indray ao amin’ny Apok. 6 sy 7 ny fotoan’ny vanim-potoanan’ny Kristianina, eo ambanin’ny fijerin’ny foto-kevitra vaovao iray: ny momba ny “tombo-kase fito”. Ny enina voalohany dia hanolotra ireo mpilalao fototra napetraka teo amin'ny lampihazo sy ny famantarana ny fotoana izay mampiavaka ny ampahany roa amin'ny fizarana ny vanim-potoana kristianina: hatramin'ny 1844, ho an'ny Apok. 6; ary nanomboka tamin’ny 1844, ho an’ny Apok. 7.

Avy eo dia tonga ny foto-kevitry ny " *trompetra* " izay maneho ny sazy fampitandremana ho an'ny enina voalohany ao amin'ny Apok. 8 sy 9, ary ny sazy farany, ho an'ny " *trompetra fahafito* ", natokana mandrakariva, ao amin'ny Apok. 11:15 ka hatramin'ny 19.

Aorian’ny Apok. 9, ny Apok. 10 dia mifantoka amin’ny faran’izao tontolo izao, izay mampifoha ny toe-javatra ara-panahin’ireo fahavalo lehibe roa an’i Jesosy Kristy izay milaza ho mpanara-dia azy: ny finoana katolika sy ny finoana Protestanta, izay nampiarahan’ny Advantista ofisialy, izay nianjera nanomboka tamin’ny 1994. Ny toko faha-10 dia mamarana ny tapany voalohany amin’ireo fanambaran’ny boky. Horesahina sy hovelabelarina ao amin’ireo toko manaraka anefa ireo lohahevitra lehibe lehibe.

Noho izany, ny Apok. 11 dia hanohy indray ny topimaso ny vanim-potoana Kristiana ary hampivelatra, indrindra indrindra, ny anjara asa lehibe ny Revolisiona Frantsay, izay miorina amin’ny tsy finoana an’Andriamanitra, dia ampiasain’Andriamanitra, eo ambanin’ny anarana an’ohatra hoe “ *ilay bibidia miakatra avy any amin’ny lavaka tsy hita noanoa* ”, mba handrava ny herin’ny fitondrana katolika “ *ilay bibidia miakatra avy any an-dranomasina* ”, ao amin’ny

Apok. 13:1. Ny fiadanana ara-pivavahana maneran-tany, navoakan’ny Apok. 7, dia ho azo sy voamarika amin’ny 1844. Avy eo, dia raisina ho sarin’ny Ady Lehibe Faharoa mananontanona na ny “ trompetra *faha ¯ 6 ”* ao amin’ny Apok. 9:13 izany fitondrana revolisionera *izany* . ny voninahitr’i Jesoa Kristy, dia atolotra.

Ao amin'ny Apok. 12, ny Fanahy dia manome antsika topimaso hafa momba ny vanim-potoana Kristiana. Nanampy ny fanazavana nomeny izy, indrindra fa ny momba ny devoly sy ny anjely mpanara-dia azy. Milaza amintsika izy fa taorian’ny fandreseny teo amin’ny hazo fijaliana, tamin’ny anaran’i *Mikaela any an-danitra* , izay efa voalaza ao amin’ny Dan. 10:13, 12:1, ilay anarana nentiny tany an-danitra talohan’ny nahatongavany ho nofo tao amin’i Jesosy, dia nodiovin’ny Tompontsika ny lanitra tamin’ny fanatrehany ratsy, ary tsy afaka niditra tao amin’ny habaka any an-danitra noforonin’Andriamanitra intsony izy ireo. Vaovao mahafaly izany! Ny fandresen’i Jesosy dia nisy vokany nahafaly tany an-danitra ho an’ireo rahalahintsika any an-danitra, izay nafahana tamin’ny fakam-panahy sy ny eritreritry ny demonia. Hatramin’io fandroahana io, dia natokana ho amin’ny haben’ny etỳ an-tany izy ireo, izay hamonoana azy ireo miaraka amin’ireo fahavalon’Andriamanitra eto an-tany amin’ny 2030 amin’ny fiverenan’i Kristy Andriamanitra amim-boninahitra. Ao amin'ity topimaso ity, ny Fanahy dia maneho ny fifandimbiasana amin'ny " *dragona* " sy ny " *menarana* ", izay manondro, tsirairay avy, ny paikady roa amin'ny adin'ny devoly: ady an-kalamanjana , an'i Roma imperial na papaly voampanga, ary ny famitahana ara-pivavahana mamitaka ny Papa Vatikana Romana tsy misaron-tava. Ao amin’ny sary an-kolaka nalaina avy tamin’ny zavatra niainan’ny Hebreo, dia “ *manokatra ny vavany ny tany* ” mba hitelina ny herisetran’ny papa nataon’ireo ligy katolika. Araka ny hitantsika teo dia ireo revolisionera frantsay tsy mino an’Andriamanitra no hanao ny asa. Hanombohan’ny miaramila Protestanta koa anefa ny Kristianisma sandoka, mahery setra, tia ady. Hifarana amin’ny fifohazana ny “ *sisa amin’ny taranaky ny vehivavy* ” ny fijery. Avy eo ny Fanahy dia manome ny famaritana ny tena olo-masina amin'ny andro farany: " *Indro ny faharetan'ny olona masina, izay mitandrina ny didin'Andriamanitra sy mitana ny filazana an'i Jesosy* ." Amin'ireo teny ireo, ny Fanahy dia manondro ireo izay, toa ahy, mifikitra amin'ny Fanambarana ara-paminaniana, ary tsy mamela azy hongovitr'iza na iza, hanangona hatramin'ny farany ny perla nomen'ny lanitra.

Ny toko faha-13 dia mampiseho ireo fahavalo ara-pivavahana roa mahery setra izay mpihazona ny finoana kristiana. Araka izany, dia asehony ho toy ny “ *bibidia* ” roa izy ireo, izay nipoitra avy tamin’ny voalohany ny faharoa, araka ny tolo-kevitry ny fifandraisan’ny teny hoe “ *ranomasina sy tany* ” ao amin’ny fitantarana ao amin’ny Genesisy, izay mamaritra azy ireo ao amin’io toko faha-13 io. Ny voalohany dia nanao zavatra talohan’ny 1844, ary ny faharoa dia tsy hiseho afa-tsy amin’ny taona farany amin’ny andron’ny tany, ka hanamarika ny fiafaran’ny andron’ny fahasoavana atolotra ho an’ny olombelona. Ireo “ *bibidia ”* roa ireo dia, ho an’ny voalohany, Katolika, ilay fiangonana reny, ary ho an’ny faharoa, ireo fiangonana Protestanta Reforme izay nipoitra avy tao, ireo zanany vavy.

Tsy mandrakotra afa-tsy ny tapany faharoa amin'ny vanim-potoan'ny Kristiana nanomboka tamin'ny 1844, ny Apok. 14 dia mamoaka hafatra telo momba ny fahamarinana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito miaraka amin'ny fepetra mandrakizay: ny voninahitr'Andriamanitra izay mitaky ny famerenana amin'ny laoniny ny fanao ny Sabatany, ny fanamelohana ny Katolika Romana, ary ny fanamelohan'ny Protestanta izay manaja ny fahefan'ny Papa sy ny " *Alahady* maha-olombelona" azy. Roma. Rehefa tapitra ny fotoan'ny iraka fiomanana, misesy, miaraka amin'ny fampakarana ny olom-boafidiny sarin'ny " *fijinjana* ", sy ny fandringanana ny mpampianatra mpikomy sy ny tsy mino rehetra, ny asa sarin'ny " *fiotazam-boaloboka* ", ny tany dia ho lasa " *ny lavaka mangitsokitsoka* " amin'ny andro voalohany namoronana ny tany, izay tsy manana ny endriny rehetra amin'ny fiainana eto an-tany. Mbola ho velona foana anefa izy io, mandritra ny " *arivo taona* ", izay mponina voafidy, dia i Satana, ny devoly mihitsy, miandry ny fandringanana azy amin'ny fitsarana farany sy ireo lehilahy sy anjely mpikomy rehetra.

Ny Apok. 15 dia mifantoka amin'ny fotoana hifaranan'ny fizahan-toetra.

Ny Apok. 16 dia manambara *ny "loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra* " izay mamely, aorian'ny fiafaran'ny fizahan-toetra, ireo mpikomy tsy mino farany izay mihamahery vaika hatrany, ka hatramin'ny fanapahana ny fahafatesan'ireo mpitandrina ny Sabata masina talohan'ny loza fahafito.

Ny Apok. 17 dia natokana tanteraka hamantarana ilay "mpivaro-tena lehibe" antsoina hoe " *Babylona Lehibe* ". Toy izany no ilazan'ny Fanahy ny " *tanàna lehibe " imperial sy papaly* , Roma. Miharihary araka izany ny fitsaran'Andriamanitra azy. Ny toko koa dia manambara ny fitsarana sy ny fandringanana azy amin'ny afo ho avy, satria ny Zanak'ondry sy ny olom-boafidiny mahatoky no haharesy azy.

Ny Apok. 18 dia mikendry ny fotoana " *fambolen-kazo* " na fanasaziana an'i " *Babylona Lehibe* ".

Ny Apok. 19 dia mampiseho ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra sy ny fifanatrehany amin'ireo mpikomy nampihorohoro teto an-tany.

Ny Apok. 20 dia mifantoka amin'ny vanim-potoana arivo taona amin'ny arivo taona fahafito, izay iainana amin'ny fomba hafa tokoa: any an-danitra amin'ny alalan'ny olom-boafidy, ary eto amin'ny tany lao, natokana ho an'i Satana. Amin'ny faran'ny arivo taona, Andriamanitra dia handamina ny fitsarana farany: ny fandringanana amin'ny alalan'ny afo ety an-tany sy ambanin'ny tany an'ireo anjely mpikomy olombelona rehetra eto an-tany sy eny amin'ny lanitra.

Ny Apok. 21 dia maneho ny voninahitry ny fiangonana voaforona tamin'ny fanangonana ny olom-boafidy navotan'ny ran'i Jesosy Kristy. Ny fahalavorarian'ny olom-boafidy dia aseho amin'ny fampitahana amin'ny zava-tsarobidy indrindra eto an-tany: volamena, volafotsy, perila, ary vatosoa.

Ny Apok. 22 dia mampahatsiahy ny fiverenana ao amin'ny Edena very, hita sy napetraka ho mandrakizay eto an-tanin'ny ota izay nohavaozina sy niova ho seza fiandrianan'ilay Andriamanitra tokana sady lehibe, mpamorona, mpanao lalàna ary Mpanavotra izay manjaka amin'izao rehetra izao miaraka amin'ireo navotany teto an-tany.

Izany dia mamarana ity topimaso fohy momba ny bokin’ny Apokalypsy ity, izay fandinihana amin’ny an-tsipiriany izay hanamafy sy hanamafy izay vao voalaza.

Ampiako ity fanazavana tena ara-panahy ity izay manambara ny fisainana miafina ao an-tsain'Andriamanitra. Mampita hafatra tsy ampoizina izy amin’ny alalan’ny fanoharana an-kolaka izay hazavain’ny Baiboly ho antsika. Tamin’ny fanarahana, teo amin’ny fanorenana ny Apokalypsy, ireo fomba fiasa mitovy amin’izay nampiasainy tamin’ny fanamboarana ny fanambarany nomena an’i Daniela, Andriamanitra dia nanamafy fa “ *tsy miova* ” izy ary “ho “ *tsy miova mandrakizay* ”. Hitako tao amin’ny Apokalypsy koa ny fomba fampitoviana foto-kevitra telo mitovy amin’izany, dia ny “ *taratasy ho an’ny fivoriambe* ”, ny “ *tombo-kase* ”, ary ny “ *trompetra* ”. Araka ny Apo.5, izay ahitana ny Apokalypsy amin'ny alalan'ny boky voahidy amin'ny " *tombo-kase fito* ", ny fanokafana ny " *tombo-kase fahafito* " ihany no manome alalana ny fidirana amin'ny porofo izay hanamafy ao amin'ny toko 8 ka hatramin'ny 22 , ny fandikana sy ny ahiahy ateraky ny fandinihana ny toko 1 ka hatramin'ny 6. Ny toko faha-7 noho izany no fanalahidin'ny fidirana ao amin'ny fahatakarana ny nambara. Ary aza gaga, fa ny Sabata indrindra no lohaheviny, izay mahatonga ny fahasamihafana rehetra eo amin’ny fahamasinana marina sy ny fahamasinana diso nanomboka tamin’ny 1843. Noho izany dia hitantsika ao amin’ny Apo.7, ilay fahamarinana lehibe izay nanelingelina ny fivavahana protestanta tamin’ny lohataonan’ny taona 1843. Ny Apokalypsy ihany no hanamafy io fampianarana fototra nambara tamin’i Daniela io. Saingy, ho an'ny Advantista, izay nipoitra tamin'io daty io, nandresy, ny Apokalypsy dia hanambara ho an'ny 1994, fitsapana iray izay hampifaly azy indray. Io fahazavana vaovao io, indray mandeha, “ *indray* ”, dia “ *hampiavaka ny manompo an’Andriamanitra sy ny tsy manompo azy* ”, na mihoatra.

Fizarana faharoa: Ny fandalinana amin'ny antsipiriany ny Apokalypsy

Apokalypsy 1: Prologue – Ny Fiverenan'i Kristy – ny lohahevitra Advantista

Ny famelabelarana

Andininy 1: " *Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy, izay nomen'Andriamanitra Azy, mba* ***hasehony amin'ny*** ~~***mpanompony***~~ *izay zavatra tsy maintsy ho tonga* ***faingana ; ary naniraka ny anjeliny Izy*** *hanambara izany amin'i Jaona mpanompony,…* "

I Jaona, ilay apostoly izay tian'i Jesosy, no mpitahiry an'io Fanambarana masina azony avy amin'ny Ray amin'ny anaran'i Jesoa Kristy io. Jaona, amin'ny teny hebreo hoe "Yohan", dia midika hoe: Andriamanitra no nanome; ary io koa no anarako. Tsy nilaza ve i Jesosy hoe: " *Izay manana no homena bebe kokoa* "? Ity hafatra ity dia " *nomen'Andriamanitra* " ny *Ray* , noho izany dia misy votoaty tsy misy fetra. Satria nanomboka tamin'ny nitsanganany tamin'ny maty i Jesosy Kristy dia nandray ny toetrany araka an'Andriamanitra, ary amin'ny maha-Ray any an-danitra azy, dia azony atao, avy any an-danitra, ny manohana ny mpanompony, na ny marimarina kokoa, ny " *mpanompony* ". Araka ny fitenenana hoe : « efa voatazona mialoha ». Izany no hevitr'Andriamanitra ary noporofoiny izany, amin'ny filazana fanambarana momba ny hoavy amin'ny mpanompony. Mety hahagaga ny fitenenana hoe " *izay tsy maintsy hitranga* ***haingana " rehefa fantatsika fa tamin'ny taona 94 am.f.i. no nomena ny hafatra ary amin'izao taona 2020-2021 izao isika, fotoana hanoratana ity taratasy ity.*** Saingy amin'ny

fahitana ny hafany dia ho azontsika fa izany dia " ***avy hatrany*** » dia manana dikany ara-bakiteny, satria ny mpandray azy ireo dia hiara-hiasa amin’ny fiverenan’i Jesoa Kristy amim-boninahitra. Io foto-kevitra io dia ho hita eny rehetra eny ao amin’ny Apokalypsy, satria ny Apokalypsy dia miantefa amin’ireo “Advantista” farany nofidin’Andriamanitra, tamin’ny alalan’ny finoana nasehon’ny fitsapana farany miorina amin’ny angon-drakitra ao amin’ny Apok. 9:1 ka hatramin’ny 12, izay miresaka momba ny foto-kevitry ny “ *trompetra fahadimy* ”. Ao amin’io toko io, ny andininy faha-5 sy faha-10 dia mitanisa fe-potoana ara-paminaniana misy “ *dimy volana* ” izay diso hevitra mandra-pahatongan’ny tenako. Tamin'ny fandalinako an'io lohahevitra io, io fe-potoana io dia namaritra daty vaovao tokony hanambarana ny fiverenan'i Jesosy amin'ny 1994, ny tena taona 2000 amin'ny tena nahaterahan'i Kristy. Io fitsapam-pinoana io dia sahiran-tsaina, tamin’ny fotoana farany, ny Advantista ofisialy, izay nanjary matimaty sy tsy ara-dalàna, ary niomana hanao fifanarahana tamin’ireo izay ambaran’Andriamanitra ho fahavalony ao amin’ny Apokalypsy. Hatramin'ny taona 2018, fantatro ny datin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy marina, ary tsy mifototra amin'ny angon-drakitra avy amin'ny faminanian'i Daniela sy ny Apokalypsy izany, izay ny faharetan'ny isa dia tanteraka tamin'ny fanatanterahana ny anjara asany amin'ny fanivanana amin'ny fotoana voatondro. Ny tena fiverenan’i Jesosy dia azo takarina avy amin’ny fitantarana ao amin’ny Genesisy, amin’ny finoana fa ny fito andro amin’ny herinandrontsika dia miorina amin’ny endriky ny 7 000 taona amin’ilay tetikasa manontolo novolavolain’Andriamanitra, mba hanafoanana ny ota sy ny mpanota, ary hitondra ny olom-boafidiny malalany ho amin’ny mandrakizay, nofidina nandritra ny 6 000 taona voalohany. Sahala amin’ny ampahany amin’ny toerana masina na tabernakely hebreo, ny fotoanan’ireo 6 000 taona dia ahitana ny telo ampahatelon’ny 2 000 taona. Ny fiandohan’ny ampahatelony farany dia voamarika tamin’ny 3, 30 aprily, tamin’ny alalan’ny fahafatesan’ny sorompanavotan’i Jesoa Kristy Mpamonjy antsika. Manamarina an’io daty io ny kalandrie jiosy iray. Noho izany, ny fiverenany dia napetraka amin'ny lohataona 2030, izany hoe 2000 taona aty aoriana. Ny fahafantarana fa ny fiverenan'i Kristy dia eo anoloantsika, tena akaiky, ny teny hoe " ***avy hatrany"*** "Ny tenin'i Jesosy dia hamarinina tanteraka. Noho izany, na dia mbola fantatra sy novakiana nandritra ny taonjato maro aza, ny bokin'ny Apokalypsy dia nikatona, nangatsiaka, voaisy tombo-kase, mandra-pahatongan'ny andro farany, izay mahakasika ny taranaka misy antsika.

Andininy 2: “… *izay nanambara ny tenin’Andriamanitra sy ny filazana an’i Jesosy Kristy ary ny zavatra rehetra izay efa hitany* .”

Nijoro ho vavolombelona i Jaona fa nahazo ny fahitany avy tamin’Andriamanitra izy. Fahitana iray izay mahaforona ny fijoroana ho vavolombelona momba an’i Jesosy Kristy, izay faritan’ny Apok. 19:10 ho “ *fanahin’ny faminaniana* ”. Ny hafatra dia mifototra amin'ny sary " *hita* " sy ny teny heno. Nesorin’ny Fanahin’Andriamanitra tamin’ny zava-mitranga teto an-tany i Jaona, izay naneho taminy tamin’ny sary ireo lohahevitra lehibe momba ny tantara ara-pivavahana tamin’ny vanim-potoana Kristiana; hifarana amin’ny fiverenany be voninahitra sy mahatahotra ho an’ny fahavalony izany.

Andininy 3: “ *Sambatra izay mamaky sy mihaino ny tenin’ity faminaniana ity ka mitandrina izay voasoratra ato anatiny, fa antomotra ny andro* .”

Raisiko ho an'ny tenako ny anjarako, dia ny fahasambarana ho an'ny " *izay mamaky* " ny tenin'ny faminaniana, satria ny Tompo dia manome ny matoanteny mamaky hevitra lojika marina. Hazavainy ao amin’ny Isa. 29:11-12 : “ *Ho anareo ny fanambarana rehetra toy ny teny amin’ny boky voaisy tombo-kase, izay omena izay mahay mamaky teny, manao hoe: ‘Vakio ity!’ Ary hoy izy: Tsy azoko atao, fa voaisy tombo-kase izy; na tahaka ny boky omena olona tsy mahay mamaky teny ka manao hoe: Vakio ity; Dia namaly izy hoe: ‘Tsy mahay mamaky teny aho* .’” Ny andininy faha-13, manaraka izany, dia manambara ny anton’izany tsy fahaiza-manao izany: “ *Hoy ny Tompo: Raha manatona Ahy ity firenena ity, dia manaja Ahy amin’ny vavany sy ny molony izy, fa ny fony kosa lavitra Ahy, ary ny fahatahorana Ahy dia didin’olombelona ihany* .” Ny teny hoe " *voaisy tombo-kase* " na "voaisy tombo-kase" dia mamaritra ny lafiny amin'ny Apokalypsy, tsy azo vakina satria voaisy tombo-kase. Noho izany dia ny hanokatra sy hanisy tombo-kase tanteraka no niantsoan’Andriamanitra ahy, Jaona iray hafa amin’ny andro farany; izany dia mba “ *handrenesan’ny olom-boafidiny marina rehetra* ” ny fahamarinana nambara tamin’ny teny sy ny sarin’ny faminaniana. Midika hoe “mahatakatra sy mampihatra” ireo matoanteny ireo. Ao amin’io andininy io, Andriamanitra dia mampitandrina ny olom-boafidiny fa hahazo, avy amin’ny iray amin’ireo rahalahiny ao amin’i Kristy, “ *izay mamaky* ”, ny fahazavana izay manazava ny zava-miafina ao amin’ny faminaniana, mba hahafahan’izy ireo hifaly amin’izany sy hampihatra ny fampianarany. Toy ny tamin’ny andron’i Jesosy, dia tena ilaina àry ny finoana, ny fahatokiana, ary ny fanetren-tena. Amin’ny alalan’io fomba io, Andriamanitra dia manasivana sy manala ny olona miavonavona loatra ka tsy azo ampianarina. Koa hoy aho amin’ny olom-boafidy: “Adinoy, ry lehilahy, ity mpiasam-panjakana kely mpandika teny sy mpandika teny ity, ary jereo ny tena Mpanoratra: ilay Andriamanitra Tsitoha Jesosy Kristy.”

Andininy 4: “ *Jaona mamangy ny fiangonana fito any Asia: ho aminareo anie ny fahasoavana sy ny fiadanana avy amin’ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy, ary avy amin’ny Fanahy fito izay eo anoloan’ny seza fiandrianany, …*”

Ny firongatry ny " *Assemblée fito* " dia ahiana, satria ny *Antenimiera* misy ny renivohitra A dia iray, mandrakizay. Noho izany dia tsy maintsy manondro ny *Fivoriamben'i* Jesosy Kristy ao anatin'ny vanim-potoana fito voamarika sy nifandimby ny " *Assemblée Fito* " . Hohamafisina ilay zavatra ary efa fantatsika fa zarain'Andriamanitra ho in-7 ny vanim-potoana kristianina. Mahasoa sy marim-pototra ny ilazana an’i Azia , satria ireo anarana aseho eo amin’ny andininy faha-11 dia ireo tanàna any Azia Minora, any Anatolia fahiny, any andrefan’i Torkia ankehitriny. Ny Fanahy dia efa manamafy ny fetran'i Eoropa sy ny fiandohan'ny kaontinanta Aziatika. Fa ny teny hoe *Azia* toy ny hoe Anatolia dia manafina hafatra ara-panahy. Ny tian’izy ireo holazaina dia ny hoe: **masoandro miposaka** amin’ny teny akadianina sy grika, ary noho izany dia manoro hevitra ny amin’ny tobin’Andriamanitra notsidihin’i Jesosy Kristy, ilay “ *masoandro miposaka* ”, ao amin’ny Lioka 1:78-79 , manao hoe: “ *Amin’ny fon’ny famindram-pon’Andriamanitsika, izay nitsidihan’ny* ***masoandro niposaka*** *avy any amin’ny avo, mba hampahazava izay mipetraka ao amin’ny maizina sy eo amin’ny aloky*

ny fahafatesana ho amin'ny lalan'ny fiadanana, mba " hahatonga ny tongotsika ho amin'ny lalan'ny fiadanana. " Mal. 4:2: " Fa *hiposaka aminareo izay matahotra ny anarako* ***ny Masoandron'ny fahamarinana , manana*** *fanasitranana eo amin'ny elany, ary ianareo kosa hivoaka sy hitsambikina toy ny zanak'omby avy ao an-trano.* " Mifanaraka amin'ireo taratasin'ny Kristianina tamin'ny andron'i Jaona ny fomba fiarahabana. Na izany aza, Andriamanitra dia voatondro amin'ny teny vaovao, izay tsy fantatra hatramin'izao, dia izao: " *avy amin'ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy* ". Io teny io dia tsy mandika afa-tsy ny dikan'ilay anarana hebreo hoe "YaHweh", amin'ny teny grika tany am-boalohany sy ny fandikan-teny hafa. mpanao fahatelo singiolary imperfekta endriky ny matoantenin'ny atao filazana manoro ny matoanteny hebreo Io fotoana io, antsoina hoe tsy lavorary, dia maneho ny zava-bita izay miitatra amin'ny fotoana, satria tsy misy ny ankehitriny amin'ny teny hebreo. " *ary izay avy* ", dia mbola manamafy ny foto-kevitry ny fiverenan'i Jesosy Kristy, Advantista. Nohamafisina araka izany ny fisokafan'ny finoana kristiana amin'ny mpanompo sampy; ho azy ireo no ampifanarahan'Andriamanitra ny anarany. Avy eo, misy zava-baovao iray hafa miseho manondro ny Fanahy Masina: " *ny Fanahy fito izay eo anoloan'ny seza fiandrianany* ." Hita ao amin'ny Apok. 5:6 io teny io. Ny isa 7 dia manondro ny fanamasinana, amin'io toe-javatra io, dia ny an'ny Fanahin'Andriamanitra nilatsaka tamin'ny zavaboariny, noho izany, " *teo anoloan'ny seza fiandrianany* ". Ao amin'ny Apok. 5:6, " *ny zanak'ondry voavono* " dia mifamatotra amin'ireo tandindona ireo, noho izany ny faminaniana dia manamafy ny maha-Andriamanitra ny herin'i Jesosy Kristy. Ny " *Fanahy fiton'Andriamanitra* " dia aseho amin'ny alalan'ny " *ny fanaovan-jiro misy sampany fito* " ao amin'ny tabernakely hebreo izay maminany ny drafitry ny famonjen'ny tetikasan'Andriamanitra. Voasoritra mazava araka izany ny fandaharany. Hatramin'i Adama, 4000 taona, sy tamin'ny fahafatesany, dia nanonitra ny fahotan'ny olom-boafidy i Jesosy tamin'ny 3, 30 Aprily, ka nandrovitra ny voalin'ny fahotana Izy ary nanokatra ny fidirana ho any an-danitra ho an'ireo olom-boafidy nandritra ny roa arivo farany tamin'ireo enina arivo taona izay nomanina ho amin'ny fifidianana ireo olom-boafidy miparitaka, mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao, any amin'ireo firenena amin'ny tany manontolo.

Andininy 5: " *... ary avy amin'i Jesosy Kristy, Vavolombelona mahatoky, Lahimatoa tamin'ny maty, ary Lehiben'ny mpanjakan'ny tany, ho an'izay tia antsika ka nanadio antsika ho afaka amin'ny fahotantsika tamin'ny rany* " .

Ny anarana hoe " *Jesosy Kristy* " dia mifandray amin'ny fanompoana eto an-tany izay nataon'Andriamanitra mba hotanterahina eto an-tany. Ity andininy ity dia mampahatsiahy antsika ny asa vitany mba hahazoana ny famonjena amin'ny fahasoavana izay atolony ho an'ny olom-boafidiny ihany. Noho ny tsy fivadihany lavorary tamin'Andriamanitra sy ny soatoaviny, i Jesosy no " *vavolombelona mahatoky* " natolotra ho modely hotahafin'ny apostoliny sy ny mpianany amin'ny andro rehetra, anisan'izany ny antsika. Ny fahafatesany dia naminany tamin'ny fahafatesan'ilay biby voalohany novonoina mba hampitafy an'i Adama sy Eva tamin'ny fitanjahany taorian'ny fahotany. Tamin'ny alalany àry, dia tena " *lahimatoa tamin'ny maty* " tokoa izy . Saingy noho ny maha-zava-dehibe azy

araka an'Andriamanitra, ny fahafatesany irery ihany no nanana hery sy hery hanameloka ny devoly sy ny ota ary ny mpanota. Izy no " *lahimatoa* " ambonin'ny "lahimatoa" rehetra teo amin'ny tantaram-pivavahana. Tamin'ny tao an-tsainy ny fahafatesany, izay nilaina mba hanavotana ny fahotan'ny olom-boafidiny, no namonoan'Andriamanitra ny olombelona sy ny biby rehetra " *lahimatoa* " tany Ejipta mpikomy, sarin'ny ota, mba " *hanafaka* " ny vahoakany hebreo amin'ny fanandevozana, izay efa tandindon'ny " *ota* " sahady. Amin'ny maha " *lahimatoa* " azy, dia azy ny fizokiana ara-panahy. Tamin'ny fanehoana ny tenany ho " *andrianan'ny mpanjakan'ny tany* " i Jesosy, dia nanao ny tenany ho mpanompon'ny navotany. Ny " *mpanjakan'ny tany* " dia ireo izay miditra amin'ny fanjakany, navotan'ny rany; izy ireo no handova ny tany nohavaozina. Zava-mahagaga ny mahita ny haavon'ny fanetren-tena, ny fangorahana, ny finamanana, ny firahalahiana, ary ny fitiavan'ireo zavaboary selestialy izay nijanona ho mahatoky tamin'ireo fenitra masin'ny fiainana selestialy. Teto an-tany, i Jesosy dia nanasa ny tongotry ny apostoliny, sady nanamafy fa izy no " *Mpampianatra sy Tompo* ". Ho " *andriana* " amin'ny " *mpanjakany "* mandrakizay izy any an-danitra . Fa ny " *mpanjaka* " koa dia hanompo ny rahalahiny. Afa-tsy izany koa, tamin'ny nanomezany ny tenany hoe " *andriana* ", dia nametraka ny tenany teo amin'ny ambaratonga mitovy amin'ny devoly, ilay fahavalony resy sy mpifaninana aminy i Jesosy, izay nantsoiny hoe " *andrianan'izao tontolo izao* ". Ny fahatongavan'Andriamanitra ho nofo tao amin'i Jesosy dia natosiky ny fifanatrehana tamin'ireo " *andriana* " roa; miankina amin'ny herin'ilay mpandresy lehibe, Jesosy Michael YaHweh, ny hiafaran'izao tontolo izao sy ny zavaboariny. Fa ny fandreseny ihany no azon'i Jesosy noho ny maha-Andriamanitra azy, satria nitovy lafin-javatra izy niady tamin'ny devoly, tao amin'ny vatana nofo mitovy amin'ny antsika, 4000 taona taorian'ny ady resin'i Adama voalohany. Ny toe-tsainy sy ny fahavononany handresy mba hamonjena ny olom-boafidiny irery no nanome azy ny fandreseny. Nanokatra ny lalana ho an'ny olom-boafidiny izy, ka nampiseho fa ny " *zanak'ondry "* manetry tena dia afaka mandresy " *amboadia* " izay mihinana nofo sy fanahy, miaraka amin'ny fanampian'ilay Andriamanitra mahatoky sy marina.

Andininy 6: " *Ary efa nanao antsika ho fanjakana sy mpisorona ho an'Andriamanitra Rainy; ho Azy anie ny voninahitra sy ny fanjakana mandrakizay mandrakizay. Amena!* "

I Jaona no mamaritra ny atao hoe Fiangonan'ny olom-boafidy. Ao amin'i Jesosy Kristy, ny Isiraely fahiny dia manohy amin'ny endrika ara-panahy nambaran'ny faminaniana ao amin'ny fombafomban'ny fanekena taloha. Amin'ny fanompoana ny " *Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo* ", dia mizara ny fanjakany ny olom-boafidy marina, ary miaraka aminy no maha olom-pirenena ny fanjakan'ny lanitra. Izy ireo koa dia " *mpisorona* " ara-panahy, satria manao fanompoana ao amin'ny tempolin'ny vatany izy ireo, izay manompo an'Andriamanitra, manolotra ny tenany amin'ny fahamasinana ho amin'ny fanompoana Azy. Ary tamin'ny alalan'ny vavaka nataony tamin'Andriamanitra, dia nampita ny emboka manitra natolotra teo amin'ny alitara fandoroana emboka manitra tao amin'ny tempolin'i Jerosalema fahiny. Mamitaka ny fisarahan'i Jesosy sy ny Ray, nefa mifanitsy amin'ny fiheveran'ny Kristianina sandoka maro

an’io foto-kevitra io. Tonga hatrany amin’ny fitakiana ny “manaja” ny Zanaka amin’ny fandanian’ny Ray izany. Izany no fahadisoan’ny finoana kristianina nanomboka tamin’ny 7 martsa 321. Ho an’ny maro, ny fitsaharana amin’ny Sabata dia ôrdônansy izay mahakasika ny Jiosy ao amin’ny fanekena taloha ihany, dia ny fotoampitantanan’ny Ray. Ny Ray sy Jesosy, satria olona iray, dia hiharan’ny fahatezeran’i Jesosy izay noheveriny ho nohajaina. Amin’ny maha-Ray Azy, dia mihazona, ary ho mandrakizay, “ *ny voninahitra sy ny hery, mandrakizay mandrakizay! Amena!* ” “ *Amena* ” izay midika hoe: marina izany! Marina tokoa!

Ny Lohahevitra Advantista

Andininy faha-7: “ *Indro, avy amin’ny rahona Izy, ary hahita Azy ny maso rehetra mbamin’izay nandefona Azy; ary hitomany Azy ny firenena rehetra ambonin’ny tany. Eny, Amena!* ”

Amin’ny fiverenany indrindra no hanehoan’i Jesosy ny voninahiny sy ny heriny. Araka ny Asan’ny Apostoly 1:11 , dia hiverina “ *tahaka ny niakarany tany an-danitra* ” izy, fa amin’ny fiverenany kosa, dia amin’ny voninahitra faran’izay any an-danitra izay hampahatahotra ny fahavalony; " *ireo izay nanindrona azy* " tamin'ny fanoherana ny tena fikasany. Satria io fitenenana io dia mahakasika ny olombelona miaraka amin'ny fiaviany ihany. Rehefa norahonana ho faty na hovonoina ny mpanompony, dia mitovy amin’ny anjaran’izy ireo i Jesosy, satria nilaza toy izao izy: “ *Ary ny mpanjaka hamaly azy ireo hoe: ‘Lazaiko aminareo marina tokoa: Araka izay nataonareo tamin’ny anankiray amin’ireto rahalahiko kely indrindra ireto no nataonareo tamiko.* ’” (Mat. 25:40) Tsy nanisy fiheverana an’io hafatra io ny Jiosy sy ny miaramila romanina, izay nanombo azy tamin’ny hazo fijaliana. Ny Fanahin’Andriamanitra dia mametraka izany asa izany ho an’ny olombelona rehetra izay manakana ny asam-pamonjeny ary mandreraka ho an’ny tenany sy ho an’ny hafa ny atolony ny fahasoavany sy ny famonjena mandrakizay. Tamin’ny nanononana ny “ *foko ambonin’ny tany* ” i Jesosy, dia ireo Kristianina sandoka tokony hanohizana ny fokon’ny Isiraely ao amin’ny fanekena vaovao no nokendren’i Jesosy. Rehefa hitan’izy ireo tamin’ny fiverenany fa niomana ny hamono ny tena olom-boafidiny izy ireo, dia hanana antony hitomany izy ireo, ka hahita ny tenany ho fahavalon’ilay Andriamanitra izay hamonjy azy. Ny antsipirian’ny fandaharana amin’ny andro farany indrindra dia haseho miparitaka manerana ireo toko ao amin’ny bokin’ny Apokalypsy. Izao anefa no lazain’ny Apok. 6:15-16: “ *Ny mpanjakan’ny tany, ny manan-kaja, ny mpifehy arivo, ny mpanankarena, ny mahery, ny andevo rehetra ary ny tsy andevo rehetra, dia niery tao anaty zohy sy teo amin’ny vatolampy eny an-tendrombohitra.* ;

Andininy 8: “ *Izaho no Alfa sy Omega, hoy Jehovah Tompo, Ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy, dia ny Tsitoha* ” .

Ilay miteny toy izany dia i Jesosy malemy fanahy izay nahita ny voninahiny any an-danitra, dia izy no “ *Ilay Tsitoha* ”. Ampy ny mampifandray an’io andininy io amin’ny Apok. 22:13-16 mba hahazoana ny porofo manao hoe: “ *Izaho no Alfa sy Omega, ny voalohany sy ny farany, ny fiandohana sy ny*

fiafarana... /... Izaho Jesosy dia naniraka ny anjeliko hanambara aminareo izany zavatra izany eo amin'ny fiangonana . Toy ny ao amin'ny andininy faha-4, Jesosy dia mampiseho ny tenany eo ambanin'ny toetran'ilay Andriamanitra Mpamorona, ilay sakaizan'i Mosesy, izay manana anarana hebreo hoe "Yahweh" araka ny Eks. 3:14. Fa hamafisiko fa ny anaran'Andriamanitra dia miova arakaraky ny hoe izy no manonona ny tenany na ny olona no manonona azy: "Izaho" dia lasa "Izy" amin'ny endrika "YaHweh".

Fanamarihana nampiana tamin'ny 2022: Ny teny hoe " *alfa sy omega* " dia mamintina ny fanambarana manontolo natolotr'Andriamanitra ao amin'ny Baiboliny, manomboka amin'ny Genesisy 1 ka hatramin'ny Apokalypsy 22. Kanefa, nanomboka tamin'ny 2018, ny dikan'ny faminaniana momba ny "enina arivo" taona nomena ny enina andro amin'ny herinandro dia nohamafisina, nefa tsy niampanga an'izany ho toy ny andro enina tena izy, izay namoronana ny tany sy ny fiainany. Saingy, amin'ny fitazonana ny heviny ara-paminaniana, ireo enina andro na "6000" taona ireo dia nahafahana namaritra ho an'ny lohataonan'ny 2030 ny fiverenan'i Jesosy Kristy mpandresy farany sy ny fampakarana ny olo-masiny mahatoky. Amin'ny alalan'ny fitenenana hoe " *alfa sy omega* ", dia omen'i Jesoa ny Olomasin'ny Andro Farany ny fanalahidy iray izay ahafahan'izy ireo mahita ny tena fotoana marina amin'ny fiaviany fanindroany. Saingy tamin'ny lohataona 2018 vao nahatakatra ny fomba fampiasana ireo 6000 taona ireo izahay, ary hatramin'ny 28 Janoary 2022, mba hampifandray azy ireo amin'ireto teny ireto: " *ny alpha sy ny omega* "," *ny fiandohana sy ny fiafarana* ".

Andininy 9: " *Izaho Jaona, rahalahinareo sy namanareo amin'ny fahoriana sy amin'ny fanjakana ary ny faharetan'i Jesosy, dia tao amin'ny nosy atao hoe Patmo noho ny tenin'Andriamanitra sy ny filazana an'i Jesosy.* "

Ho an'ny tena mpanompon'i Jesosy Kristy, dia mifandray ireto zavatra telo ireto: ny anjara amin'ny fahoriana, ny anjara amin'ny fanjakana ary ny faharetana ao amin'i Jesosy. I Jaona dia mijoro ho vavolombelona momba ny teny manodidina izay nahazoany ny fahitany avy amin'Andriamanitra. Hitan'ny Romanina fa toa tsy azo levona izy, ka natoka-monina azy tamin'ny farany, ka nataony sesitany tany amin'ny nosy Patmo, mba hamerana ny fitoriany amin'ny olona. Nandritra ny androm-piainany dia tsy nitsahatra nijoro ho vavolombelona momba ny tenin'Andriamanitra izy mba hanomezam-boninahitra an'i Jesosy Kristy. Kanefa azontsika takarina ihany koa fa nentina nankany Patmo i Jaona mba handray amim-piadanana ny tenivavolombelon'i Jesosy izay mandrafitra ny Apokalypsy, izay noraisiny avy tamin'Andriamanitra tao.

Aoka homarihintsika fa narovan'Andriamanitra tamin'ny fomba mahagaga ireo mpanoratra roa ny faminaniana roa Daniela sy ny Apokalypsy; Voavonjy tamin'ny nifin'ny liona i Daniela ary tsy naninona i Jaona avy tao amin'ny tavin-diloilo mangotraka. Mampianatra antsika lesona iray ny zavatra niainan'izy ireo: Andriamanitra dia manavaka ny mpanompony amin'ny fiarovana amin'ny fomba mahery sy mihoatra noho ny voajanahary ireo izay manome voninahitra azy indrindra ary mampiseho ny endriky ny modely tiany hampahery indrindra. Ny fanompoana ara-paminaniana àry dia voatondro ao amin'ny 1 Kor. 12:31 ho toy ny " *lalana tsara indrindra* ". Fa misy mpaminany sy mpaminany. Tsy ny mpaminany rehetra no antsoina hahazo fahitana na faminaniana avy

amin’Andriamanitra. Fa ny olom-boafidy rehetra dia ampirisihina haminany, izany hoe hijoro ho vavolombelona ny amin’ny fahamarinan’ny Tompo amin’ny namany mba hitarihana azy ho amin’ny famonjena.

Ny fahitan'i Jaona ny andron'ny Advantista

Andininy 10: “ *Efa voatsindrin’ny Fanahy aho tamin’ny andron’ny Tompo, ary nandre feo mahery teo ivohoko aho, toy ny an’ny trompetra* ,

Ny teny hoe “ *andron’ny Tompo* ” dia hamporisika ny fandikana mampalahelo. Ao amin’ny fandikany ny Baiboly, i JN Darby dia tsy misalasala mandika azy io amin’ny teny hoe “Alahady”, izay heverin’Andriamanitra ho “ *mariky ny “ bibidia* ” tarihin’ny devoly ao amin’ny Apok. 13:16; izany dia mifanohitra mivantana amin’ny “ *tombo-kaseny ”* mpanjaka , ny andro fahafito tamin’ny fitsaharany nohamasinina. Amin’ny teny etimolojika, ny teny hoe “Alahady” dia tena midika hoe “andron’ny Tompo”, fa ny olana dia avy amin’ny hoe nanokana ny andro voalohany amin’ny herinandro ho fitsaharana, zavatra izay tsy nandidian’Andriamanitra mihitsy, ary ny anjarany, dia nanamasina mandrakariva ny andro fahafito ho amin’izany tanjona izany. Inona àry no dikan’ny hoe “ *andron’ny Tompo* ” resahin’io andininy io? Efa nomena anefa ny valiny ao amin’ny andininy faha-7 hoe: “ *Indro, avy amin’ny rahona Izy”.* » Izao no “ *andron’i Jehovah* ” nokendren’Andriamanitra: “ Indro, Izaho haniraka an’i Elia mpaminany ho aminareo, dieny tsy mbola tonga ny *andron’i Jehovah, izay sady lehibe no mahatahotra* , (Mal.3:5)” ; ilay nanao ny Advantista sy ny “fanantenany” telo ny amin’ny fiverenan’i Jesosy, izay efa tanteraka tamin’ny vokatra tsara sy ratsy rehetra nentin’ireo fitsapana telo ireo, tamin’ny 1843, 1844, ary 1994. Noho izany, tamin’ny fiainana tao amin’ny 94, i Jaona dia nentin’ny Fanahy ho any amin’ny fiandohan’ny arivo taona fahafito, izay hiverenan’i Jesosy amin’ny voninahiny masina. Inona ary no "ao ***ambadika*** " azy? Ny lasa ara-tantara manontolo tamin'ny vanim-potoana kristianina; hatramin’ny nahafatesan’i Jesosy, 2000 taona nisian’ny fivavahana kristiana; 2000 taona izay nijoroan’i Jesosy teo afovoan’ireo olom-boafidiny, nanampy azy ireo tamin’ny alalan’ny Fanahy Masina, handresy ny ratsy tahaka ny nandreseny ny devoly sy ny ota ary ny fahafatesana. Ny “ *feo mafy* ” re “ *tao ambadika* ” dia ny an’i Jesosy izay niditra an-tsehatra toy ny “ *trompetra* ” mba hampitandrina ny olom-boafidiny sy hanambara amin’izy ireo ny toetoetran’ireo fandrika ara-pivavahana diabolika izay ho tojo azy ireo eo amin’ny fiainany amin’ireo vanim-potoana “fito” rehetra izay hotononin’ny andininy manaraka.

Andininy 11: “ *Izay hitanao dia soraty amin’ny boky, ka ampitondray ho any amin’ny fiangonana fito, dia ho any Efesosy sy Smyrna sy Pergamosy sy Tyatira sy Sardisy sy Filadelfia ary Laodikia.* ”

Ny endriny miharihary amin’ilay andinin-teny dia toa nampiseho ho mpandray ara-bakiteny ireo tanànan’i Azia tamin’ny andron’i Jaona; samy manana ny hafany avy. Fa lafiny mamitaka ihany no natao hanafenana ny tena hevitry ny hafatr’i Jesosy. Ao amin’ny Baiboly manontolo, ireo anarana nomena anarana hoe lehilahy dia manana heviny miafina ao amin’ny fototeny, na hebreo izany, na Kaldeanina, na grika. Mihatra amin’ny anarana grika an’ireo tanàna fito

ireo koa io fotopoto-pitsipika io. Ny anarana tsirairay dia manambara ny toetran'ny vanim-potoana asehony. Ary ny filaharan’ireo anarana ireo dia mifanitsy amin’ny filaharan’ny fandrosoana ara-potoana izay nomanin’Andriamanitra. Ho hitantsika ao amin’ny fandinihana ny Apok. 2 sy 3 izay hajaina sy nohamafisina ny filaharan’ireo anarana ireo, ny dikan’ireo anarana fito ireo, fa ny an’ny voalohany sy ny farany, “ *Efesiana sy Laodikia* ”, dia manambara fotsiny ny fampiasan’ny Fanahy azy ireo. Ny dikan'ny hoe "manipy" sy "olona tsaraina", dia mahita *ny "Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiafaran'ny* vanim-potoanan'ny fahasoavana kristiana". Tsy mahagaga raha nanambara ny tenany i Jesosy eo amin’ny andininy faha-8, eo ambanin’ity famaritana ity: “ *Izaho no Alfa sy Omega* ”. Nosoratany tamin’izany ny fanatrehany niaraka tamin’ny mpanompony mahatoky, nandritra ny vanim-potoanan’ny Kristianina.

Andininy 12: “ *Nitodika aho hizaha ilay feo niteny tamiko; ary nony nitodika aho, dia nahita fanaovan-jiro volamena fito.* ”

Ny hetsika “ *mihodina* ” dia mitarika an’i Jaona hijery ny vanim-potoan’ny Kristiana manontolo hatramin’ny nitondrana azy ho amin’ny fotoana niverenan’i Jesosy tamim-boninahitra. Aorian'ny " *ao ambadika* ", dia misy eto isika hoe " *nihodina aho* ", ary indray, " *ary, rehefa nitodika* "; ny Fanahy dia miziriziry mafy amin'io fijery ny lasa io, mba hanarahantsika azy amin'ny lojikany. Ary inona no hitan'i Jaona avy eo? " *fanaovan-jiro volamena fito* ." Eto indray dia ahiana toy ny " *Assemblée fito* " ilay zavatra. Fa ilay maodely " *fanaovan-jiro* " dia tao amin'ny tabernakely hebreo ary nanana rantsana fito izy io izay efa nampiseho, miaraka, ny fanamasinana ny Fanahin'Andriamanitra sy ny fahazavany. Ity fanamarihana ity dia midika fa, toy ny " *fito ". Assemblies* ”, ny “ *fanaovan-jiro fito* ” dia maneho ny fanamasinana ny fahazavan’Andriamanitra, saingy ao anatin’ny fotoana fito voamarika mandritra ny vanim-potoana kristiana iray manontolo .

<u>Filazana loza lehibe</u>

Andininy 13: “ *Ary **teo afovoan’ny fanaovan-jiro fito** dia nisy tahaka ny Zanak’olona, niakanjo akanjo lava hatreo amin’ny tongony, ary nisikina fehin-jiro volamena tamin’ny tratrany.* ”

Manomboka eto ny famaritana an’ohatra momba an’i Jesoa Kristy Tompo. Ity fisehoan-javatra ity dia mampiseho ny fampanantenan’i Jesosy: Lioka 17:21 : “ *Tsy hilaza izy ireo hoe: ‘Jereo eto’, na ‘Eny’. Fa, indro,* ny *fanjakan’Andriamanitra dia **ao anatinareo** ;* Mat. 28:20: " *Ary ampianaro izy hitandrina izay rehetra nandidiako anareo. Ary, indro, Izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao.* " Mitovy tanteraka amin'ilay ao amin'ny Daniela 10 io fahitana io, izay ambaran'ny andininy 1 ho fanambarana " *loza lehibe* " ho an'ny vahoakany jiosy. Ny ao amin’ny Apokalypsy 1 koa àry dia manambara “ *loza lehibe* ”, fa amin’ity indray mitoraka ity kosa ho an’ny Antenimierampirenena. Ny fampitahana ireo fahitana roa ireo dia tena manorina, satria ny antsipiriany dia mifanaraka amin'ny tsirairay amin'ireo toe-javatra ara-tantara roa samy hafa. Ny fanoritsoritana an’ohatra izay

haseho dia mahakasika an'i Jesosy Kristy eo amin'ny tontolon'ny fiverenany amim-boninahitra farany. Mitovy ny " *loza "* roa fa tanteraka amin'ny fiafaran'ireo fanekena roa naorin'Andriamanitra nifandimby. Andeha isika hampitaha ireo fahitana roa ireo: "... *zanak'olona* " ao amin'io andininy io dia " *lehilahy* " *ao amin'i* Daniela, satria Andriamanitra mbola tsy tonga nofo tao amin'i Jesosy. Mifanohitra amin'izany kosa, ao amin'ny " *zanak'olona* ", dia hitantsika ny " *zanak'olona* " izay notononin'i Jesosy tsy tapaka rehefa niresaka momba ny tenany ao amin'ny Filazantsara. Raha nanizingizina mafy an'io fomba fiteny io Andriamanitra, dia satria ara-dalàna ny fahafahany mamonjy ny olona. Eto izy dia " *nitafy akanjo lava* , " " *nitafy rongony fotsy madinika* " ao amin'ny Daniela. Ny fanalahidin'ny dikan'io *akanjo lava io* dia omena ao amin'ny Apok. 7:13-14 . Izy io no anaovan'ireo maty maritiora ho an'ny finoana marina: " *Ary ny anankiray tamin'ny loholona namaly ka nanao tamiko hoe: Iza moa ireto miakanjo akanjo fotsy lava ireto, ary avy taiza izy? Dia hoy aho taminy: Tompoko ô, fantatrao izany. Ary hoy izy tamiko: Ireo no avy tamin'ny fahoriana lehibe, ary ny akanjony nosasany sy nofotsiany tamin'ny* ran'i *Jesosy* . dia eo ambonin'ny fony, fa *eo ambonin'ny valahany koa* , dia tandindon'ny hery, ao amin'ny Daniela, ary ny *fehin - kibo volamena* dia maneho **ny fahamarinana** araka ny Efes .

Andininy 14: " *Ny lohany sy ny volony dia fotsy tahaka ny volon'ondry fotsy, fotsy tahaka ny oram-panala, ary ny masony tahaka ny lelafo* ;

Ny fotsy, izay tandindon'ny fahadiovana tanteraka, dia maneho an'ilay Andriamanitra Jesosy Kristy izay mankahala ny fahotana, noho izany. Ankehitriny, ny filazana ny amin'ny " *loza lehibe* " dia tsy misy afa-tsy ny hanasazy ny mpanota. Izany antony izany dia mahakasika ireo loza roa ireo, ka hitantsika eto sy ao amin'i Daniela, Andriamanitra, ilay Mpitsara lehibe, izay " *ny masony dia tahaka ny lelafo* ". Mandevona ny ota na ny mpanota ny fijeriny, fa ny olom-boafidin'i Jesosy kosa dia nisafidy ny hiala amin'ny fahotana, fa tsy tahaka ny Jiosy sandoka sy ny Kristianina mpikomy sandoka izay ho lanin'ny fitsaran'i Jesosy Kristy amin'ny farany. Ary ny teny manodidina farany amin'io " *loza* " io dia manondro ireo fahavalony ara-tantara, izay voalaza ao amin'ireo toko amin'ity boky ity sy ny an'i Daniela. Ny Apok. 13 dia manolotra azy ireo amintsika amin'ny lafiny roa amin'ny " *bibidia* " fantatra amin'ny anarany hoe " *ranomasina sy tany* " izay manondro ny finoana katolika sy ny finoana protestanta izay nipoitra avy tamin'izany, araka ny lazain'ny anarany araka ny Gen. 1:9-10. Rehefa tafaverina izy, dia lasa iray ireo bibidia roa niray saina, tafaray hiady amin'ny Sabatany sy ny mpino azy. Hihorohoro ny fahavalony, araka ny Apok. 6:16 , ka tsy haharitra.

Andininy 15: " *Ny tongony dia tahaka ny varahina manganohano, toy ny mirehitra ao anatin'ny lafaoro lehibe, ary ny feony dia tahaka ny firohondrohon'ny rano be.* "

Ny tongotr'i Jesosy dia madio tahaka ny sisa amin'ny vatany, nefa amin'io sary io dia lasa voaloto izy ireo noho ny fanosihosena ny ran'ny mpanota miodina. Toy ny ao amin'ny Dan. 2:32, " *varahina* ", metaly firaka tsy madio, dia maneho ny fahotana. Izao no vakintsika ao amin'ny Apok. 10:2 : " *Nitana boky kely mivelatra teny an-tanany Izy, ary ny tongony havanana dia napetrany teo* amin'ny

ranomasina *, ary* ***ny tongony havia tamin'ny*** *tany* . " Apok . " *Babilôna Lehibe mpivaro-tena* ", anarana ilazana ny Eglizy Katolika Romana papaly. Io fiombonana amin'ny ora farany io dia hampiray azy ireo hanohitra ny Sabata nohamasinin'Andriamanitra. Hanapa-kevitra mihitsy aza izy ireo ny hamono ireo mpanara-maso mahatoky azy. Afaka mahazo ny tandindon'ny fahatezerany ara-drariny ary isika. Nasehon'i Jesosy tao amin'ilay fahitana fa ny "feon'Andriamanitra *"* irery ihany no mahery kokoa noho ny an'ny firenena rehetra ambonin'ny tany.

Andininy 16: " *Nitana kintana fito teny an-tanany ankavanana Izy, ary nisy sabatra maranitra roa lela nivoaka avy teo am-bavany, ary ny tarehiny dia tahaka ny masoandro mamirapiratra amin'ny heriny.* "

Ny mariky ny " *kintana fito* " nohazonina " *eny an-tanany ankavanana* " dia mampahatsiahy ny fitondrany maharitra izay hany afaka manome ny fitahian'Andriamanitra; matetika sy be dia be no lazain'ny fahavalony tsy mahatoky. *Ny kintana* dia tandindon'ny mpitondra hafatra ara-pivavahana satria tahaka *ny kintana* ao amin'ny Gen. 1:15, ny andraikiny dia ny " *hanazava ny tany* ", raha ny momba azy, amin'ny rariny araka an'Andriamanitra. Amin'ny andro hiverenany, Jesosy dia hanangana ny olom-boafidiny avy amin'ny vanim-potoana rehetra aseho amin'ny anaran'ireo *Antenimiera fito* . Ao amin'io teny manodidina be voninahitra io, ho azy sy ny olom-boafidiny mahatoky, dia maneho ny tenany ho toy ny " *Tenin'Andriamanitra* " izy, izay mariky *ny " sabatra maranitra roa lela* " ao amin'ny Heb. 4:12. Io no ora hanome fiainana sy fahafatesana io *sabatra io* , araka ny finoana asehon'io tenin'Andriamanitra ao amin'ny Baiboly io, izay asehon'ny Apok. 11:3 ho toy *ny "vavolombelona roa* " an'Andriamanitra. Ao amin'ny olombelona, ny bika aman'endriny ihany no ahafantarana azy ary ahafahana manavaka azy; izany no singa iray amin'ny identification par excellence. Ao amin'io fahitana io, Andriamanitra dia mampifanaraka ny tarehiny amin'ny teny manodidina. Ao amin'ny Daniela, ao amin'ny fahitana, Andriamanitra dia maneho ny tavany amin'ny alalan'ny " *tselatra* " tandindon'ny andriamanitra grika Zeosy, satria ny fahavalon'ny faminaniana dia ny Grika Seleucids vahoakan'i Antiokosa IV, izay nanatanteraka ny faminaniana ao amin'ny - 168. Ao amin'ny fahitan'ny Apokalypsy, ny tarehin'i Jesosy koa dia maka ny endriky ny "fahavalony amin'izao *fotoana* izao ." Marina fa io andrana farany hanafoanana tsy ho eto an-tany izay rehetra mitandrina ny Sabata masina masina [io] dia mahaforona ny apogee ny tolona mpikomy ho fanajana ny "andron'ny masoandro *tsy resy"* naorin'ny Emperora Constantin I.

Andininy faha-17: " *Ary nony nahita Azy aho, dia lavo toy ny maty teo an-tongony, ka nametrahany tanana ankavanana tamiko ka nanao hoe: Aza matahotra* !

Amin'ny fanehoan-kevitra toy izany, i John dia miandrandra fotsiny izay hiafaran'ireo izay hifanandrina aminy amin'ny fotoana hiverenany. Toy izany koa no nataon'i Daniela, ary tamin'ireo toe-javatra roa ireo, dia nanome toky sy nampahery ny mpanompony tsy mivadika i Jesosy. " *Ny tanany ankavanana* " dia manamafy ny fitahiany sy amin'ny fahatokiany, fa tsy tahaka ireo mpikomy tao amin'ny toby hafa, ny olom-boafidy dia tsy manana antony hatahorana an'Andriamanitra izay tonga hamonjy azy noho ny fitiavana. Ny teny hoe " *aza*

matahotra " dia manamafy ny teny manodidina farany nasongadina nanomboka tamin'ny 1843 amin'ity hafatra Advantista nosoratan'ny anjely voalohany ao amin'ny Apok. 14:7: " *Ary hoy izy tamin'ny feo mahery:* ***Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy*** *, fa tonga ny andro fitsarany, ary miankohofa eo anoloan'izay nanao ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina ary ny loharano* . izany hoe ilay Andriamanitra Mpamorona.

Andininy 18: " *Izaho no voalohany sy farany, ary Ilay velona; efa maty Aho, ary indro, velona mandrakizay mandrakizay. Izaho no manana ny fanalahidin'ny fahafatesana sy ny fiainan-tsi-hita.* "

Jesosy tokoa, ilay mpandresy ny devoly sy ny ota ary ny fahafatesana, no miteny amin'ireo teny ireo. Ny teniny hoe " *ny voalohany sy ny farany* " dia manamafy ny hafatra momba ny fiandohana sy ny fiafaran'ny fotoana voaresaka ao amin'ilay faminaniana, nefa miaraka amin'izay koa, Jesosy dia nanamafy ny maha-Andriamanitra Azy izay nanome aina hatramin'ny voalohany ka hatramin'ny farany tamin'ny zavaboariny olombelona. Izay " *mihazona ny fanalahidin'ny fahafatesana* " no manana fahefana hanapa-kevitra hoe iza no tsy maintsy ho velona ary iza no tsy maintsy ho faty. Ny ora hiverenany dia ny hitsanganan'ny olony masina amin'ny " *fitsanganana voalohany* " natokana ho an'ireo " *maty sambatra ao amin'i Kristy* " araka ny Apok. 20:6. Aoka isika hanaisotra ny angano rehetra momba ny lovantsofin'ny Kristianisma sandoka lova grika sy romana, ary aoka isika hahatakatra fa " *ny fonenan'ny maty* " dia ny tanin'ny tany izay nanangona ny maty novana ho vovoka, araka ny voasoratra ao amin'ny Gen. 3:19 manao hoe: " *Ny hatsembohan'ny tavanao no hihinananao mofo, mandra-piverinao amin'ny tany, ka* tsy hisy vovoka izay nanalana anao intsony." na inona na inona, satria ny Mpamorona azy ireo dia hanangana azy ireo amin'ny maha-izy azy manontolo voasokitra ao amin'ny fitadidiany masina, ao amin'ny vatana any an-danitra *tsy mety lo* (1 Kor. 15:42) mitovy amin'ny an'ireo anjely izay tsy nivadika tamin'Andriamanitra: " *Fa amin'ny fitsanganan'ny maty dia tsy hisy hampaka-bady na havoaka hampakarina, fa ho tahaka ny anjelin'Andriamanitra any an-danitra izy ireo.* " Mat. 2:3.

Nohamafisina ny hafatra ara-paminaniana momba ny hoavy

Andininy 19: " *Koa soraty izay efa hitanao sy izay zavatra ankehitriny ary izay zavatra mbola ho avy rahatrizay.* "

Ao amin'io famaritana io, Jesosy dia nanamafy ny fitantarana ara-paminaniana momba ny fotoana manontolon'ny vanim-potoana kristiana, izay hifarana amin'ny fiverenany amim-boninahitra. Ny fotoan'ny apostoly dia voarakotry ny fitenenana hoe " *izay hitanao* ", ary noho izany Andriamanitra dia nanondro an'i Jaona ho vavolombelona nanatri-maso ny asan'ny apostoly. Nanatri-maso ny " *fitiavana voalohany* " an'ilay Voafidy voalaza ao amin'ny Apok. 2:4 izy . "... *ireo izay* " dia mahakasika ny fiafaran'izao vanim-potoanan'ny apôstôly izay mbola velona sy mavitrika i Jaona. "... , *ary ireo izay ho avy ao aorian'izy ireo* " dia manondro ireo fisehoan-javatra ara-pivavahana izay ho tanteraka mandra-pahatongan'ny fotoana hiverenan'i Jesoa Kristy, sy any aoriana, mandra-pahatapitry ny arivo taona fahafito.

Andininy 20: “ *Ny zava-miafina ny amin’ny kintana fito izay efa hitanao teny an-tanako ankavanana sy ny fanaovan-jiro volamena fito: ny kintana fito dia ny anjelin’ny fiangonana fito, ary ny fanaovan-jiro fito dia ny fiangonana fito.* ”

“ *Ny anjelin’ny Fivoriambe fito* ” no voafidy tamin’ireo vanim-potoana fito ireo. Satria ny teny hoe “ *anjely* ”, avy amin’ny teny grika hoe “aggelos”, dia midika hoe mpitondra hafatra, ary manondro ireo anjely any an-danitra izy io raha tsy hoe “any an-danitra” no manondro azy io. Toy izany koa, ny " *fanaovan-jiro fito* " sy ny " *Fivoriambe fito* " ahiana ao amin'ny fanamarihako dia tafaray eto. Ny Fanahy àry dia manamafy ny hevitro: ny “ *fanaovan-jiro fito* ” dia maneho ny fanamasinana ny fahazavan’Andriamanitra ao amin’ireo vanim-potoana fito voatondro amin’ny anaran’ireo “ *Fivoriambe fito* ”.

Apokalypsy 2: Ny Fiangonan’i Kristy nanomboka tamin'ny 1843

Ao amin'ny lohahevitry ny *taratasy* , dia hitantsika ao amin'ny Apok. 2, hafatra efatra mikendry ny fotoana eo anelanelan'ny 94 sy 1843, ary ao amin'ny Apok. 3, hafatra telo nandrakotra ny vanim-potoana nanomboka tamin'ny 1843-44 ka hatramin'ny 2030. Andeha hojerentsika amim-pahalianana io fahitsiana mampiharihary io momba ny anaran'ny *litera voalohany sy farany* : " *Efesiana* sy *Laodikia* , izay natomboka ho an'ny olona; ny fiandohana sy ny fiafaran'ny vanim-potoan'ny fahasoavana kristiana. Ao amin'ny Apok. 2, eo amin'ny faran'ny toko, ny Fanahy dia mamporisika ny fiandohan'ny "lohahevitra Advantista momba ny fiverenan'i Kristy" izay mikendry ny daty 1828 izay napetraka mialoha ao amin'ny Dan. 12:11. Ary koa, misesy ny fotoana, ny fiandohan'ny toko faha-3 amin'ny Apokalypsy dia azo ampifandraisina ara-dalàna amin'ny daty 1843 izay nanamarika ny fiandohan'ny fisedrana ny finoana Advantista. Nisy hafatra nampifanarahana tonga mba hanamarina ny finoana Protestanta voazaha toetra: " *Maty ianao* ." Nilaina ireo fanazavana ireo mba hanamafisana ny fifandraisan'ireo hafatra amin'ireo daty voatondro ao amin'ny Daniela. Fa ny fahitan'ny Apokalypsy dia mitondra fanambarana momba ny fiandohan'ny vanim-potoana kristiana izay tsy novolavolain'i Daniela. Ny taratasy na hafatra nalefan'i Jesosy tamin'ny mpanompony nandritra ny andrantsika dia nanafoana ny tsy fahatakarana ara-pivavahana momba ny hevi-diso sy mamitaka izay mahakasika ny mpino kristianina maro be. Hitantsika ao ilay tena Jesosy miaraka amin'ny fitakiany ara-dalàna sy ny fanaratsiana ara-drariny foana. Ireo *taratasy* efatra ao amin'ny Apok. 2 dia mikendry fe-potoana efatra eo anelanelan'ny 94 sy 1843.

Vanim-potoana 1 : Efesosy

Tamin'ny taona 94, vavolombelona farany tamin'ny fanombohan'ny Antenimieran'i Kristy

Andininy 1: " ***Ary soraty ho amin'ny anjelin'ny fiangonana any Efesosy*** *: Izao no lazain'ilay mitana ny kintana fito eny an-tànany ankavanana, Izay mandeha eo afovoan'ny fanaovan-jiro volamena fito:* "

Amin'ny anarana hoe *Efesosy* , avy amin'ny voalohany, fandikana ny teny grika hoe "Efesiana" izay midika hoe manomboka, Andriamanitra dia miresaka amin'ny mpanompony tamin'ny fotoana nanombohan'ny Fiangonan'i Kristy, tamin'ny andron'i Domitien, mpanjaka romanina (81-96). Ny Fanahy àry no mikendry ny fotoana handraisan'i Jaona avy amin'Andriamanitra ny fanambarana izay lazainy amintsika. Izy no apostoly farany mbola velona tamin'ny fomba mahagaga ary maneho, amin'ny tenany manokana, ny vavolombelona nanatri-maso farany ny fanombohan'ny Antenimieran'i Jesosy Kristy. Tsaroan'Andriamanitra ny heriny masina; Izy irery ihany no " *mihazona ny tanany ankavanana* ", tandindon'ny fitahiany, ny fiainan'ny olom-boafidiny, ny " *kintana* ", izay tsarainy ny asany, dia vokatry ny finoany. Miankina amin'ny raharaha, mitahy na manozona izy. " *Mandeha "* Andriamanitra , fantaro fa mandroso amin'ny fotoan'ny tetikasany Izy amin'ny alalan'ny fiainan'ny olom-boafidiny sy ny fiainan'ny olom-boafidiny hatramin'ny taranaka fara mandimby sy ny zava-mitranga amin'izao tontolo izao izay alaminy na iadiany: " *ary mampianatra azy hitandrina izay rehetra nandidiako anareo. Ary, indro, Izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo*

izao. Mat. 28:20. ho azy ireo: “ *Fa asany isika, voaforona tao amin’i Kristy Jesosy mba hanao asa tsara, izay namboarin’Andriamanitra rahateo mba handehanantsika eo aminy*. Efes. 2:10." Ary tsy maintsy hifanaraka amin'ny fepetra manokana takiana amin'ny vanim-potoana fito tsirairay izy ireo. Fa ny lesona omena ao amin'ny " *Efesiana* " dia manan-kery ho an'ny vanim-potoana fito; ny " *kintana fito voahazona eny an-tànany ankavanana* " dia afaka mamela azy hianjera sy hianjera amin'ny tany, izay mahakasika ny Kristianina mpikomy.

Andininy 2: “ *Fantatro ny asanao sy ny fikelezanao aina ary ny faharetanao, ary fantatro fa tsy zakanao ny ratsy fanahy, fa efa nizaha toetra izay milaza ny tenany ho Apostoly ianao, kanjo tsy izy, ary efa nizaha toetra azy ianao. hita mpandainga;* »

Tandremo! Tena zava-dehibe tokoa ny fehezanteny matoanteny satria izy ireo no mamaritra ny fotoana kendrena amin'ny andron'ny apostoly. Ao amin’io andininy io, ny matoanteny mitambatra amin’izao fotoana izao dia manondro ny taona 94, fa ireo tamin’ny fotoana taloha kosa dia manondro ny fotoana fanenjehana nataon’i Néron, mpanjaka romanina, teo anelanelan’ny taona 65 sy 68.

Tamin’ny taona 94, ny Kristianina dia tia ny fahamarinana izay mbola tsy mivadika sy tsy mivadika, ary mankahala ny mpanompo sampy “ *ratsy fanahy* ”, indrindra fa ny Romanina nanjakazaka tamin’izany fotoana izany. Misy antony mahatonga izany: mbola velona ny apostoly Jaona, toy ny vavolombelona maro hafa fahiny momba ny fahamarinana nampianarin’i Jesosy Kristy. Ireo " *mpandainga* " dia mora sarona. Fa amin’ny vanim-potoana rehetra, ny tsimparifary tsy niova fo dia miezaka ny hifangaro amin’ny voa tsara, satria mbola lehibe ny fahatahorana an’Andriamanitra, ary mahasarika sy manintona ny hafatry ny famonjena. Mampiditra hevi-diso ao anatin’ilay fotopampianarana izy ireo. Fa rehefa sedraina ny fitiavana ny fahamarinana, dia tsy nahomby izy ireo ary tsy saron’ireo olom-boafidy tena nohazavaina. Toy izany koa, momba ny lasa tamin’ny andron’ny apostoly, “ *efa nizaha toetra ianao* ”, ny Fanahy dia mampahatsiahy ny fomba nampidinan’ny fizahan-toetra ny fahafatesana ny saron-tava mamitaka ny Kristianina sandoka, ireo tena “ *mpandainga* ” nokendrena ato amin’ity andininy ity, eo anelanelan’ny taona 65 sy 68, rehefa nanolotra ny olom-boafidin’i Kristy ho an’ny bibidia tao amin’ny Kolosiany i Néron, mba hanolotra fampisehoana feno ra mandriaka ho an’i Roma. Aoka homarihintsika anefa fa i Jesosy dia nanaitra io zotom-po tamin’ny vanim-potoana taloha io.

Andininy 3: “ *mba hanananao faharetana, ka niaritra fahoriana noho ny anarako ka tsy reraka.* ”

Eto indray, tandremo ny tense amin'ny matoanteny conjugations!

Raha mbola tazonina ny fijoroana ho vavolombelona momba ny faharetana, dia tsy misy intsony ny fijaliany. Ary tsy maintsy tsaroan’Andriamanitra ny fanekena ny fijaliana naseho sy nomem-boninahitra tamin’ny fomba ambony, tokony ho 30 taona teo ho eo talohan’izay, teo anelanelan’ny 65 sy 68, fony i Néron, Romana lian-dra, nanolotra ny Kristianina ho amin’ny fahafatesana, natolotra ho toy ny fampisehoana, ho an’ny vahoakany maditra sy mpanao kolikoly. Tamin’io fotoana io ihany no “ *nijaly* ” tamin’ny “ *anarany* ” ny toby voafidy ary “tsy *sasatra* ”.

Andininy 4: “ *Kanefa manan-teny aminao Aho, dia ny nahafoizanao ny fitiavanao voalohany.* ”

Ny fandrahonana naroso dia lasa mazava kokoa ary voamarina. Amin’izao fotoana izao, ny Kristianina dia mahatoky, kanefa ny zotom-po nasehon’i Néron dia nihena na tsy nisy intsony; ilay nantsoin’i Jesosy hoe “ *fahaverezana ny fitiavana voalohany* ”, izany no nanolorana azy ho amin’ny fotoana 94, ny fisian’ny fitiavana faharoa, izay ambany lavitra noho ny voalohany.

Andininy 5: “ *Koa tsarovy izay nitoeranao fony tsy mbola lavo, dia mibebaha, ka manaova ny asa voalohany; fa raha tsy izany, ho avy aminao Aho ka hamindra ny fanaovan-jironao hiala amin’ny fitoerany, raha tsy mibebaka ianao.* ”

Ny fanajana na ny fanekena ny fahamarinana fotsiny dia tsy mitondra famonjena. Mitaky bebe kokoa amin’izay vonjeny Andriamanitra mba hahatonga azy ireo ho namany mandrakizay. Ny finoana ny fiainana mandrakizay dia midika ho fampihenan-danja ny fiainana voalohany. Tsy miova mandrakizay ny hafatr’i Jesosy araka ny Matio 16:24-26 : “ *Ary hoy Jesosy tamin’ny mpianany: Raha misy ta-hanaraka Ahy, aoka izy handà ny tenany sy hitondra ny hazo fijaliany ka hanaraka Ahy. Fa izay ta-hamonjy ny ainy no hahavery izany, ho an'ny fanahiny?* '" Ny fandrahonana hanaisotra ny Fanahiny, izay aseho amin'ny alalan'ny " *fanaovan-jiro* ", dia mampiseho fa, ho an'Andriamanitra, ny finoana marina dia lavitry ny hoe marika miraikitra amin'ny fanahy. Tamin’ny andron’i Efesosy, ny fanaovan-jiro tandindonan’ny Fanahin’Andriamanitra dia tany Atsinanana, tany Jerosalema izay nahaterahan’ny finoana kristiana, ary tao amin’ireo fiangonana naorin’i Paoly tany Gresy sy Torkia ankehitriny. Tsy ela dia nifindra tany Andrefana ilay foibe ara-pivavahana, indrindra fa tany Roma, any Italia.

Andininy 6: “ *Kanefa izao no anananao, dia ny halanao ny asan’ny Nikolaita, izay halako koa* .

Ao amin’io taratasy io, ny Romana dia nomena anarana ara-panoharana, araka ny hoe “ *ny ratsy fanahy* ”: “ *ny Nikolaita* ”, izay midika hoe, olona mpandresy na vahoakan’ny Fandresena, izany hoe ireo mpanapaka tamin’izany fotoana izany. Amin'ny teny grika, ny teny hoe "Nike" dia ny anaran'ny fandresena. Inona àry no “ *asan’ny Nikolaita* ” halan’Andriamanitra sy ny olom-boafidiny? Paganisma sy ny syncretisme ara-pivavahana. Izy ireo dia manome voninahitra ireo andriamanitra mpanompo sampy, izay lehibe indrindra amin'ireo dia manana andro iray amin'ny herinandro natokana ho azy ireo. Lova mivantana avy amin’ny fivavahana romanina ny kalandrie misy antsika ankehitriny, izay milaza ny anaran’ny kintana fito, na planeta, na ny kintan’ny rafi-masoandro, amin’ny andro fito amin’ny herinandro. Ary ny fivavahana tamin'ny andro voalohany natokana ho an'ny "masoandro tsy resy" dia hanome ara-potoana, manomboka amin'ny 321, antony manokana ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona hankahala *ny "asa* " ara-pivavahana nataon'ny Romana.

Andininy 7: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain’ny Fanahy amin’ny fiangonana: Izay maharesy dia havelako hihinana ny avy amin’ny hazon’aina, izay eo afovoan’ny paradisan’Andriamanitra.* ”

Hafatra roa ao amin’io andininy io no miresaka ny amin’ny fotoan’ny fandresena eto an-tany, dia “ *izay maharesy* ”, ary ny fotoana any an-danitra hahazoany valisoa.

Io raikipohy io no hafatra farany nolazain’i Jesosy tamin’ireo mpanompony tamin’ny iray tamin’ireo vanim-potoana fito nokendren’ilay faminaniana. Ny Fanahy dia mampifanaraka izany amin'ny fepetra manokana amin'ny vanim-potoana tsirairay. Ny vanim-potoan’i Efesosy no manamarika ny fiandohan’ny fotoana resahin’ny faminaniana, ka Andriamanitra dia manolotra famonjena mandrakizay ho azy amin’ny endriky ny fiandohan’ny tantara eto an-tany. Ny endrik’i Jesosy dia nipoitra teo ambanin’ilay *hazon’aina* amin’ny saha eto an-tany izay noforonin’Andriamanitra mba hametrahana ny olona tsy manan-tsiny sy madio eo. Ny Apok. 22 dia maminany ny amin’ny famerenana amin’ny laoniny ny Edena nohavaozina mba hahasambatra ireo olom-boafidy mpandresy eto amin’ny tany vaovao. Ny raikipohy dia miresaka momba ny lafiny iray amin'ny fiainana mandrakizay natolotr'i Jesosy Kristy ho an'ny olom-boafidiny irery.

Vanim-potoana 2 : Smyrna

Teo anelanelan’ny taona 303 sy 313, ny fanenjehana “imperial” romana farany

Andininy 8: “ ***Ary soraty ho amin’ny anjelin’ny fiangonana any Smyrna*** *: Izao no lazain’ny Voalohany sy ny Farany, Izay efa maty, nefa velona indray:* ”

Amin'ny anarana hoe " *Smyrna* " amin'ny litera faharoa, nadika avy amin'ny teny grika hoe "smurna" izay midika hoe " *miora* ", Andriamanitra dia mikendry ny fotoan'ny fanenjehana mahatsiravina notarihan'ny mpanjaka romanina Diocletian. “ *Miora* ” dia menaka manitra izay nandoro ny tongotr’i Jesosy taloha kelin’ny nahafatesany ary nentin’ireo Magy avy any Atsinanana ho fanatitra ho azy tamin’ny nahaterahany. Hitan’i Jesosy indray tao anatin’io fitsapana io ny zotom-pon’ny tena finoana izay tsy hitany intsony tamin’ny 94. Ireo manaiky ho faty amin’ny anarany dia tsy maintsy mahafantatra fa efa nandresy ny fahafatesana i Jesosy, ary ho velona indray izy ireo, toy ny nataony ho an’ny tenany. Ny Kristianina ihany no resahin’io faminaniana io, ary i Jesosy mihitsy no solontenan’ny “ *voalohany* ”. Amin’ny fampifangaroana ny tenany amin’ny fiainan’ny mpanompony, dia hisolo tena azy koa ny “ Kristianina *farany* ”.

Andininy 9: “ *Fantatro ny fahorianao sy ny fahantranao (na dia manan-karena aza ianao), ary ny fitenenan-dratsy izay milaza ny tenany ho Jiosy, kanjo tsy izy, fa synagogan’i Satana.* ”

Nenjehin’ny Romanina ny Kristianina, ka nesorina ny fananany ary matetika novonoina ho faty. Saingy io fahantrana ara-nofo sy ara-nofo io no nahatonga azy ireo ho mpanankarena ara-panahy amin’ny fepetran’ny finoana ny fitsaran’Andriamanitra. Tetsy an-danin’izany, dia tsy nanafina ny fitsarany izy ary nanambara tamin’ny fomba mazava tsara ny hasarobidiny nomeny ny fivavahana jiosy, izay nandà ny fenitry ny famonjena araka an’Andriamanitra tamin’ny tsy fanekena an’i Jesosy Kristy ho Mesia nambaran’ny faminaniana ao amin’ny Soratra Masina. Nafoin’Andriamanitra ny Jiosy, ka nofehezin’ny devoly sy ny

demoniany, ka nanjary “ *synagogan’i Satana* ” ho an’Andriamanitra sy ny tena olom-boafidiny.

Andininy faha-10: “ *Aza matahotra izay hiaretanareo; indro, ny devoly efa hanao ny sasany aminareo ao an-tranomaizina, mba hozahan-toetra ianareo, ary hisy fahoriana hafoloana. Aoka ho mahatoky hatramin’ny fahafatesana ianareo, dia homeko anareo ny satroboninahitra fiainana.* ”

Ao amin’io andininy io, ny devoly dia antsoina hoe Diocletian, io emperora romana masiaka io, miaraka amin’ireo “tetrarka” mifandray aminy, izay nankahala mafy ny Kristianina, izay tiany hovonoina. Ny fanenjehana na ny “ *fahoriana ” nambara* dia naharitra “ folo *andro* ”, izany hoe “folo taona” teo anelanelan’ny 303 sy 313. Ho an’ny sasany amin’ireo izay “ *mahatoky hatramin’ny fahafatesana* ” ho maritiora voatahy indrindra, dia hanome “ *ny satroboninahitra fiainana* ” i Jesosy; fiainana mandrakizay, famantarana ny fandreseny.

Andininy 11: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain’ny Fanahy amin’ny fiangonana: Izay maharesy dia tsy hosimban’ny fahafatesana faharoa.* ”

Fahafatesana no lohahevitry ny hafatra faran’ny vanim-potoana. Amin’ity indray mitoraka ity, ny Fanahy dia mampahatsiahy antsika fa izay tsy manaiky ny fahafatesan’ny maritiora voalohany ho an’Andriamanitra dia tsy maintsy hijaly, nefa tsy ho afa-mandositra izany, “ *ny fahafatesana faharoa* ” amin’ny *“farihy afo* ” amin’ny fitsarana farany. “ *Fahafatesana faharoa* ” izay tsy hikasika ny olom-boafidy satria hiditra amin’ny fiainana mandrakizay mandrakizay.

Vanim-potoana faha-3 : Pergamosy

Tamin’ny taona 538, ny fametrahana ny fitondran’ny papa tany Roma

Andininy 12: “ ***Soraty ho an’ny anjelin’ny fiangonana any Pergamosy*** *: Izao no tenin’Ilay manana sabatra maranitra roa lela* :

Amin’ny anarana hoe *Pergamosy* , Andriamanitra dia mampifoha ny fotoana *fijangajangana ara-panahy* . Amin'ny anarana hoe *Pergamosy* , fakany grika roa, "pérao, ary gamos", dia adika hoe "mandika ny fanambadiana". Io no ora mahafaty amin’ny fiandohan’ny *loza* hanjo ny vahoaka kristianina hatramin’ny faran’izao tontolo izao. Tamin’ny fikendrena ny daty 313, ny vanim-potoana teo aloha dia nanolo-kevitra ny hahazo fahefana sy ny fitondran’ny mpanompo sampy ny emperora Constantin I ᵎ zanaky ny tetrarka Constantius Chlorus, ary ny mpandresy tamin’i Maxentius. Tamin’ny didim-pitondrana imperial tamin’ny 7 Martsa 321, dia nandao ny andro fitsaharana isan-kerinandro amin’ny Sabata masin’ny andro masina fahafito izy, dia ny asabotsy misy antsika ankehitriny, ka naleony ny andro voalohany natokana ho an’ny fanompoam-pivavahana mpanompo sampy an’ilay andriamanitra masoandro, dia ny “Sol Invictus”, ilay Masoandro Tsy Resy. Tamin’ny fankatoavana azy, ny Kristianina dia nanao “fijangajangana ara-panahy”, izay manomboka amin’ny taona 538, ny fenitra ofisialin’ny papisma romanina nifamatotra tamin’ny andron’i *Pergamosy* . Nanaraka an’i Vigilius, ilay mpitondra fivavahana vaovao naorin’ny emperora Justinien I, ny Kristianina nivadika. Nanararaotra ny fifandraisany tamin’i Théodora, ilay mpivaro-tena nanambady an’i Théodora, ilay mpivaro-tena nanambady ny emperora, io mpisava lalana [io] , mba hahazoany an’io toeran’ny

papa io izay nampitomboin'ny fahefany ara-pivavahana vaovao maneran-tany, izany hoe ny Katolika. Noho izany, eo ambanin'ny anarana hoe ***Pergamosy*** , Andriamanitra dia manameloka ny fanao amin'ny "Alahady", anarana vaovao sy anton'ny ***fanitsakitsaham-bady ara-panahy*** , izay eo ambanin'ny "andron'ny masoandro" nolovaina tamin'i Constantin dia mbola manome voninahitra ny fiangonana kristiana romana. Mitonona ho i Jesoa Kristy izy ary milaza azy, amin'ny anaram-boninahitra lehiben'ny papa azy, hoe "vicar of the Son of God" (Fisoloana na solon'ny Zanak'Andriamanitra), amin'ny teny latina hoe "VICARIVS FILII DEI", izay ny isan'ny litera dia " *666* "; isa mifanaraka amin'izay lazain'ny Apok. 13:18 ho an'ny singa ara-pivavahan'ny " *bibidia* ". Ny vanim-potoana antsoina hoe *Pergamosy* araka izany dia manomboka amin'ny fitondran'ny papa tsy mandefitra sy mandrombaka izay manaisotra an'i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Tsitoha tonga nofo, ny anaram-boninahitra hoe Lohan'ny Antenimiera, araka ny voalazan'i Dan. 8:11; Efes. 5:23: " *Fa ny lahy no lohan'ny vavy, dia tahaka an'i Kristy koa no Lohan'ny fiangonana, dia ny tenany, ary Izy no Mpamonjy.* " Kanefa mitandrema! Io hetsika io dia avy amin'Andriamanitra mihitsy. Raha ny tena izy dia izy no misintona sy manolotra amin'ny fitondran'ny papa ny finoana kristiana izay nanjary nivadika tamin'ny fomba ofisialy. Ny *hambom*- pon'ity fitondrana ity, voampanga ao amin'ny Dan. 8:23, dia tonga hatrany amin'ny fanaovana izay hahatanterahan'izany ny " *hanova ny andro sy ny lalàna* " naorin'Andriamanitra manokana, araka ny voalazan'ny Dan. 7:25. Ary ankoatra izany, dia naneso ny fampitandremany mba tsy hiantso ny olombelona ara-panahy hoe "ray" izy, ka nivavahany ho "Ray Masina Indrindra", ka nanandratra ny tenany ho ambonin'ilay Andriamanitra Mpamorona-mpanao lalàna, ary ho hitany izany indray andro any, ka hamaly soa: "Ary *aza miantso olona etỳ an-tany ho rainareo, fa iray ihany ny Rainareo, dia izay any an-danitra.* (Mat. 23:9). Io mpanjaka olombelona io dia manana mpandimby, izay amin'ny alalan'izy ireo no hitohizan'ny fitondrana sy ny fihoaram-pefy mandra-pahatongan'ny andro fitsarana izay nomanin'ilay lehibe indrindra sy mahery ary marina indrindra, ilay tena "Ray Masina any an-danitra".

Ny Emperora Justinian I ary no nanangana an'io fitondrana ara-pivavahana io izay noheverin'Andriamanitra ho "mijangajanga" aminy. Ny maha zava-dehibe ny fahatezerana noho izany dia tokony ho marihina sy hosokirina amin'ny tantara. Tamin'ny 535 sy 536, nandritra ny fotoana nanjakany, dia nisy fipoahana volkano goavam-be roa voarakitra an-tsoratra, izay nanamaizina ny rivotra ary niteraka areti-mandringana mahafaty tamin'ny 541, izay tsy maty raha tsy tamin'ny 767, ary ny fara tampony tamin'ny fanafihana tamin'ny 592. Tsy nety ho niseho tamin'ny endriny mahatsiravina kokoa ilay ozona avy amin'Andriamanitra, ary holazaina amin'ity andinin-teny manaraka ity ny tsipiriany momba izany.

Andininy 13: " *Fantatro izay itoeranareo, fa ao ny seza fiandrianan'i Satana; mitana mafy amin'ny anarako ianareo ka tsy nandà ny finoako, na dia tamin'ny andron'i Antipasy, vavolombeloko mahatoky, izay novonoina teo aminareo, teo amin'izay onenan'i Satana.* "

Asongadin'ilay faminaniana ny " *seza fiandrianana* " sy ny toerana misy azy, noho ny lazany sy ny voninahitra omen'ny mpanota azy io ankehitriny. "Roma" indray no nahazo ny fahefany, tamin'ity indray mitoraka ity, teo

ambanin’io lafiny ara-pivavahana kristiana sandoka sy mpanompo sampy io. Izay milaza ny tenany ho "mpisolo toerana" (na vikaria), dia ny papa, dia tsy mahazo avy amin'Andriamanitra akory izay hiantsoany azy manokana. Ny mpandray ny faminaniana dia olom-boafidy, fa tsy lavo, na mpanararaotra mankalaza ny fombafomba mpanompo sampy. Io toerana avon’ny finoana katolika romana io dia manana ny *seza fiandrianan’ny* papa ao Roma, ao amin’ny Lapan’i Latran izay natolotr’i Constantin [I tamim-pahalalahan-tanana] ho an’ny Evekan’i Roma. Io Lapan’i Laterana io dia eo amin’ny Tendrombohitra Caelia, iray amin’ireo “havoana fito any Roma” izay any atsimoatsinanan’ny tanàna; ny anarana Caelia dia midika hoe: lanitra. Io havoana io no lava indrindra ary lehibe indrindra amin'ny fito, amin'ny lafin'ny velarantany. Eo akaikin’ny Eglizy Lateran, izay mbola misolo tena amin’izao andro izao, dia misy obelisk lehibe indrindra any Roma, izay misy 13, mahatratra 47 metatra ny haavon’ny papa sy ny klerjy ao aminy, ilay fiangonana katolika lehibe indrindra eran-tany. Hita tao ambanin’ny tany ambanin’ny 7 metatra ary nozaraina telo izy io, ka napetraky ny Papa Sixte V tamin’ny 1588, izay handamina ny fanjakan’ny Vatikana amin’ny vanim-potoana ara-paminaniana manaraka antsoina hoe *Tyatira* . Ity mariky ny fivavahana ejipsianina masoandro ity dia manana soratra lehibe eo amin'ny tsangambato izay mampahatsiahy ny tolotra nataon'i Constantin. Raha ny zava-misy, dia i Constantius II zanany lahy no nitondra izany avy tany Ejipta ho any Roma, taorian’ny nahafatesan’ny rainy, mba hanatanteraka amin’ny ampahany ny fanirian-drainy izay naniry hitondra azy tany Constantinople. Io fanoloran-tena ho an’ny voninahitr’i Constantin I io [dia] noho ny fanirian’Andriamanitra kokoa noho ny an’ny zanak’i Constantin. Satria ny obelisk manontolo miaraka amin'ny faladiany avo dia manamarina ny rohy nambara mialoha, izay mahatonga an'i Constantin I [ho] fahefana sivily izay mametraka ny sisa amin'ny "andron'ny masoandro", ary ny papa, tamin'izany fotoana izany dia eveka tsotra ao amin'ny fiangonana Kristiana any Roma, ny fahefana ara-pivavahana, izay hametraka, ara-pivavahana, io andro mpanompo sampy io amin'ny anarana hoe "Alahady" na, andron'ny Tompo. Eo an-tampon'ity obelisk ity dia misy marika efatra miharihary izay mifanandrify amin'ity filaharana miakatra ity: liona 4 mipetraka eo amin'ny tendrony, mitodika amin'ireo teboka kardinaly efatra, eo amboniny dia misy tendrombohitra efatra voahodidin'ny taratra masoandro, ary eo ambonin'io vondrona io dia misy lakroa kristiana iray. Mivantana any amin’ireo teboka kardinaly efatra, ny mariky ny liona dia manondro mpanjaka amin’ny heriny maneran-tany; izay manamafy ny filazalazana ao amin’ny Dan.7 sy 8. Apok. 17:18 dia hanamafy ny filazana momba an’i Roma hoe: “ *Ary ravehivavy, izay hitanao, dia ilay tanàna lehibe izay manjaka amin’ny mpanjakan’ny tany.* Izany rehetra izany dia manambara ny tena toetran’ny finoana kristiana izay manjaka ao Roma hatramin’ny Constantin I, [izany] hoe hatramin’ny 313, ny datin’ny fandreseny. Io obelisk io, sy ireo tandindona entiny, dia manambara ny “ *fahombiazan’ny* ” mpanompon’ny devoly faminaniana ao amin’ny Dan. 8:25, izay, tamin’ny alalan’i Constantin I ’ dia nahavita nanome ny finoan’ny Kristianina ny fisehoan’ny syncretisme ara-pivavahana nomelohin’Andriamanitra mafy tao amin’i Jesosy Kristy. Fintino ny hafatr’ireto tandindona ireto aho: “hazo fijaliana”: finoana kristiana; "taratra masoandro": fanompoam-pivavahana

amin'ny masoandro; "tendrombohitra": hery eto an-tany; "Liona efatra": mpanjaka sy hery eran-tany; "obelisk": Ejipta, ota, hatramin'ny nikomian'i Faraon'ny Eksodosy, sy noho ny fahotana izay nanompo ny fanompoan-tsampy tamin'i Amona andriamanitra masoandro. Andriamanitra dia mametraka ireo fepetra ireo amin'ny finoana katolika romana novolavolain'i Constantin I. Ary amin'ireo tandindona ireo, amin'ny alàlan'ny cartouche ejipsianina, dia ampiany ny fitsarany momba ny fanoloran-tena ara-pivavahana nataon'ireo evekan'i Roma, izay heveriny ho maloto; Efa antsoin'ireo rahalahy mpivavaka tao an-tanàna hoe "papa" izy ireo. Ny fikambanan'ny finoana Kristiana amin'ny fivavahana amin'ny masoandro izay efa nampiharin'i Constantin sy nohajain'ny tenany, no niandohan'ny ozona mahatsiravina izay haloan'ny olombelona, hatrany hatrany amin'ny faran'izao tontolo izao. Io *seza fiandrianan'ny* Laterana io dia tsy ampitahaina amin'ireo emperora romana, satria hatramin'i Constantin I ' dia tsy ao Roma intsony izy ireo, fa any atsinanan'ny empira, ao Constantinople. Noho izany, amin'ny tsy firaharahiana ny fanambarana ara-paminaniana nomen'i Jesosy Kristy an'i Jaona, dia olombelona marobe no iharan'ny fitaka ara-pivavahana lehibe indrindra hatramin'izay. Fa ny tsy fahalalany dia manan-tsiny, satria tsy tia ny fahamarinana izy ka natolotr'Andriamanitra ho amin'ny lainga sy ny mpandainga isan-karazany. Ny tsy fahampian'ny fanabeazan'ny mponina tamin'ny andron'i *Pergamosy* dia manazava ny fahombiazan'ny fitondran'ny papa izay nampiharina sy notohanan'ireo emperora romana nifandimby tamin'izany fotoana izany. Izany dia tsy manakana ny olom-boafidy marina sasany handà sy handa io fahefana tsy ara-dalàna vaovao io; izay mitarika an'i Jesosy hanaiky azy ireo ho tena mpanompony. Rehefa natao ny toerana romana nisy ny olom-boafidy, dia mariho fa ao amin'ny mpanompo 538 no hitan'ny Fanahy Masina izay nihazona ny finoana ny anaran'i Jesosy sady nanaja ny Alahady. Na izany aza, tao amin'io toerana tany Roma io, ireo maritiora farany na "vavolombelona mahatoky" dia tsy hita afa-tsy tamin'ny andron'i Néron, tamin'ny 65-68 sy ny an'i Dioclétien teo anelanelan'ny taona 303 sy 313. Tamin'ny nikendry ny tanànan'i Roma, ny Fanahy dia mampahatsiahy ny tsy fivadihan'i " *Antipasy* ", " *vavolombelony mahatoky* " tamin'ny andro taloha. Ity anarana grika ity dia midika hoe: manohitra ny rehetra. Toa manondro ny apostoly Paoly, ilay mpitory ny Filazantsaran'i Jesosy Kristy voalohany tao amin'io tanàna nahafatesany maritiora, notapahin-doha, tamin'ny taona 65 io, teo ambany fitarihan'ny emperora Néron. Noho izany, Andriamanitra dia manohitra ny anaram-boninahitra diso sy mamitaka hoe "solon'ny Zanak'Andriamanitra" an'ny papa. Ny tena vicar dia i Paoly mahatoky, fa tsy i Vigilius nivadika, na izay mpandimby azy.

Ilay Andriamanitra Mpamorona tsitoha dia voasokitra teo amin'ny zavaboary ireo fotoan-dehibe teo amin'ny tantaran'ny fivavahana tamin'ny vanim-potoana kristiana; amin'ny fotoana izay anaovan'ny ozona toetra mahery ka misy vokany lehibe ho an'ny vahoaka kristianina. Efa nandritra ny fanompoany teto an-tany, Jesosy Kristy dia nanome porofo tamin'ireo apostoliny roa ambin'ny folo talanjona sy talanjona ny amin'ny fandreseny ny tafio-drivotra teo amin'ny Ranomasin'i Galilia; tafio-drivotra izay nampitony tao anatin'ny indray mipi-maso, araka ny baikony. Nandritra ny vanim-potoana misy antsika, ny vanim-

potoana teo anelanelan'ny 533 sy 538 dia nandray io toetra voaozona io, satria tamin'ny nananganan'ny Emperora Justinien I ny fitondran'ny papa ' dia tian'Andriamanitra hanasazy ny Kristianina izay nankatò ny didim-panjakana navoakan'ny Emperora Constantin I ' izay nanery ny sisa tamin'ny "androm'ny Andron'ny Masoandro Tsy Resy" tamin'ny 3 Martsa tamin'ity herinandron'ny 17 Martsa ity. Tamin'ny alalany, Andriamanitra no nahatonga ny fifohazan'ny volkano roa izay nanenika ny ila-bolantany avaratry ny planeta ary namela soritra tany amin'ny ila-bolantany atsimo hatrany amin'ny Antarctica. Volana vitsivitsy nifanelanelana, teo amin'ny antipodes nifandimby teo amin'ny ekoatera, dia tena nandaitra sy nahafaty olona tokoa ny fiparitahan'ny haizina. Vovoka an'arivo tapitrisany maro no niparitaka teny amin'ny habakabaka, ka tsy nahazo hazavana sy ny vokatra sakafo mahazatra ny olona. Ny masoandro eo amin'ny fara tampony dia manome hazavana mitovy amin'ny volana fenon'ny masoandro izay nanjavona tanteraka. Ny mpahay tantara dia nanamarika ity fijoroana vavolombelona ity izay nilaza fa ny tafik'i Justinian dia naka indray an'i Roma avy tao amin'ny Ostrogoth noho ny oram-panala tamin'ny tapaky ny volana Jolay. Ny volkano voalohany antsoina hoe "Krakatoa" dia any Indonezia ary nifoha tamin'ny Oktobra 535 tamin'ny halehiben'ny tsy hay eritreretina ka nanova ny faritra be tendrombohitra 50 km ho faritra an-dranomasina. Ary ny faharoa antsoina hoe "Ilopango" dia any Amerika Afovoany ary nipoaka tamin'ny Febroary 536.

Andininy 14: “ *Manan-teny kely aminao Aho, satria ao aminao ireo mitana ny fampianaran’i Balama, izay nampianatra an’i Balaka hanisy fahatafintohinana eo anoloan’ny Zanak’Isiraely, hihinana hena naterina tamin’ny sampy sy hijangajanga* .

Ny Fanahy dia mamaritra ny toe-javatra ara-panahy ao Roma. Nanomboka tamin’ny 538, ireo olom-boafidy nahatoky tamin’izany andro izany dia nanatri-maso ny fananganana fahefana ara-pivavahana izay ampitahain’Andriamanitra amin’ny mpaminany “ *Balàma* ”. Nanompo an’Andriamanitra io lehilahy io, nefa namela ny tenany ho voataonan’ny fitaoman-karena sy ny fananan’ny tany; ny zavatra rehetra nozarain’ny fitondrana papaly romanina. Ambonin’izany, dia nahatonga ny fahalavoan’ny Isiraely i “ *Balàma ” tamin’ny nanambarany tamin’i “ Balàka* ” ny fomba nandravana azy: ny hany tsy maintsy nataony dia ny nanosika azy hanaiky ny fanambadian’ny Jiosy sy ny mpanompo sampy; zavatra nomelohin’Andriamanitra mafy. Amin’ny fampitahana azy amin’i “ *Balàma* ”, Andriamanitra dia manome antsika ny sarin’ny fitondran’ny papa. Ny olom-boafidy dia mahazo ny hevitry ny asa izay ataon’Andriamanitra ny devoly sy ny mpiara-miasa aminy any an-danitra sy ety an-tany. Ny ozon’ny fiangonana kristiana dia miankina amin’ny fananganan’ny mpanompo sampy ny “andron’ny masoandro tsy resy”, izay nomarihin’ireo kristiana nivadika nanomboka tamin’ny taona 321. Ary ny fitondrana papa, toa an’i “ *Balàma* ”, dia hiasa ho amin’ny fahalavoana sy hanamafy ny fanozonany avy amin’Andriamanitra. “ *Ny hena naterina ho an’ny sampy* ” dia sary fotsiny raha oharina amin’ny “andron’ny masoandro” mpanompo sampy. Nampiditra ny fanompoan-tsampy tao amin’ny fivavahana kristiana i Roma. Fa ny tokony ho takatrao dia mitovy toetra izy ireo ary mitovy ny vokany eo ambany fitsaran'Andriamanitra... . Vao mainka izany satria mbola hitohy hatramin’ny faran’izao tontolo izao ny ozona naterak’i “

Balàma ” tamin’ny andron’ny Kristianina, izay voamariky ny fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra. Ny fivadihan’ny Kristianina koa dia ampitahaina amin’ny an’ny Hebreo izay nanolo-tena ho amin’ny “ *fahalotoana* ” rehefa avy nampandre an’Andriamanitra azy ireo ny didiny folo. Teo anelanelan’ny 321 sy 538, dia nanao toa azy ireo ny Kristianina nivadika. Ary mbola mitohy izany hetsika izany hatramin’izao.

Andininy 15: “ *Toy izany koa, ao aminao izay mitana ny fampianaran’ny Nikolaita.* ”

Ao amin’io hafatra io, ny anaran’ireo “ *Nikolaita* ” voatonona tany *Efesosy* dia hita indray ato amin’ity taratasy ity. Fa *ny “asa* ” mahakasika azy ireo any *Efesosy* eto dia lasa “ *fampianarana* ”. Ny Romanina sasany, raha ny marina, dia lasa Kristianina, nanomboka tamin’ny 321, nanomboka tany *Efesosy , ary izany, tamin’ny fomba ofisialy ara-pivavahana nanomboka tamin’ny 538, tamin’ny fanajana “ ny fotopampianaran’ny* ” papaly katolika romana.

Andininy 16: “ *Koa mibebaha; fa raha tsy izany, dia ho avy aminao* ***faingana Aho*** *ka hiady aminy amin’ny sabatry ny vavako.* ”

Amin’ny firesahana ny amin’ny “ *ady* ” nataon’ny “Teniny”, “ *ny sabatry ny vavany* ”, ny Fanahy dia manomana ny teny manodidina ny hafatra fahefatra ho avy. Io no ilay amin’ny [taonjato faha-16] , izay hanaparitahan’ny Baiboly, ny teniny masina, “ *vavolombelony roa* ” araka ny Apok. 11:3, ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra sy hanala sarona ny finoana katolika romana sandoka.

Andininy 17: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain’ny Fanahy amin’ny fiangonana: Izay maharesy dia homeko mana miafina ka homeko vato fotsy, ary eo amin’ny vato dia misy anaram-baovao voasoratra, izay tsy misy mahalala afa-tsy izay mandray azy ihany.* ”

Toy ny mahazatra, ny Fanahy dia mamoaka lafiny iray amin'ny fiainana mandrakizay. Eto izy dia manolotra izany amintsika amin’ilay sary nambaran’ny mana nomena an’ireo Hebreo mosarena tany an-tany efitra karakaina sy karakaina ary maina. Nampianatra Andriamanitra avy eo fa afaka miaro sy manalava ny fiainan’ny olom-boafidiny amin’ny alalan’ny heriny mamorona Izy; izany dia hotanterahiny amin’ny fanomezana fiainana mandrakizay ho an’ny olom-boafidiny. Izany no fara tampony amin’ny drafitry ny famonjena manontolo.

Ny olom-boafidy amin’ny fotoana dia hahazo valisoa amin’ny fiainana mandrakizay, izay lazain’ny Fanahy amin’ny sary. “ *Ny mana* ”, ilay sarin’ny sakafo any an-danitra, dia miafina ao amin’ny fanjakan’ny lanitra, ary Andriamanitra mihitsy no namokatra izany. Ao amin'ny tandindona fahiny, ny mana dia tao amin'ny toerana masina indrindra, izay efa naneho ny lanitra izay hanjakan'Andriamanitra amin'ny fiandrianany. Amin'ny fanao romana, ny " *vato fotsy* " dia maneho ny latsa-bato "eny", ny vato mainty dia manondro ny "tsia". Ny “ *vato fotsy* ” koa dia manondro ny fahadiovan’ny fiainan’ilay voafidy izay lasa mandrakizay. Ny fiainany mandrakizay dia eny avy amin'Andriamanitra, izay midika hoe fandraisana feno hafanam-po sy lehibe avy amin'Andriamanitra. Koa satria natsangana tamin’ny maty tao amin’ny vatana selestialy ilay voafidy, dia ampitahaina amin’ny “ *anarana vaovao* ” ny toetrany vaovao. Ary io toetra selestialy io, ho an'ny olom-boafidiny, dia mistery mandrakizay sy ho an'ny

tsirairay: " *tsy misy mahalala izany* ." Noho izany dia ilaina ny mandova sy miditra amin'io toetra io mba hahitana hoe inona izany.

Vanim-potoana faha-4 : Tyatira

Teo anelanelan'ny 1500 sy 1800, ny adin'ny fivavahana

Andininy 18: " ***Ary soraty ho amin'ny anjelin'ny fiangonana any Tyatira*** *: Izao no lazain'ny Zanak'Andriamanitra, Izay manana maso tahaka ny lelafo, ary ny tongony tahaka ny varahina manganohano:* "

Ny litera fahefatra, mitondra ny anarana hoe " *Tiatira* ", dia mampahatsiahy ny fotoana nanomezan'ny finoana Kristiana an'ny ligy Katolika sy Protestanta zava-maharikoriko tamin'ny alalan'ny fifandonana feno rà. Saingy ity hafatra ity dia mitahiry tsy ampoizina lehibe. Ao amin'ny anarana hoe *Tyatira* , ny fototeny grika roa hoe "thuao, téiro" dia nadika hoe "fahavetavetana sy mahafaty miaraka amin'ny fijaliana". Ny teny grika izay manamarina io fandikana ny fahavetavetana io dia manondro, ao amin'ny rakibolana grika Bailly, ny kisoa na ny lambo rehefa mafana izy ireo. Ary eto dia ilaina ny fanazavana. Ny taonjato faha-16 dia nanamarika ny fifohazan'ny Protestanta izay manohitra ny fahefan'ny fitondrana papaly romanina. Ary koa, mba hanamafisana ny fahefany ara-nofo, ny Papa Sixtus V dia mametraka ny fanjakany ao Vatikana izay hanome azy ho ara-dalàna sivily mifandray amin'ny fahefany ara-pivavahana. Izany no antony, nanomboka tamin'ny taonjato faha-16 , ny fitondrana papaly dia namindra ny sezany, izay tao amin'ny Lapan'i Lateran hatramin'izay, ho any amin'ny fananany ao Vatican, izay efa nanangana fanjakana papa mahaleo tena. Fa fitaka ihany anefa izany famindram-pahefana izany, satria mbola mipetraka ao amin'ny Lapan'i Laterana ilay milaza azy ho anisan'ny fanjakana Vatikana; fa ao, ao amin'ny Laterana, no raisin'ny papa ny iraky ny firenena vahiny mitsidika azy. Ary noho izany, tamin'ny 1587, ny obelisk namboarina, naorina teo akaikin'ny Lateran Palace nanomboka tamin'ny 3 aogositra 1588, dia hita teo ambanin'ny 7 metatra ny tany ary mizara telo. Any ivelan'i Roma no misy ny Fanjakana Vatikana, eo amin'ny Havoanan'i Vaticanus, eo amin'ny morony andrefan'ny Tiber, izay manamorona ny tanàna hatrany avaratra ka hatrany atsimo. Rehefa nandinika ny planin'io tanànan'i Vatikana io izahay, dia gaga aho nahita ny endriky ny lohan-kisoa, mianavaratra ny sofiny ary mianatsimo atsimoandrefana ny orony. Ny hafatr'ilay teny grika hoe "thuao" dia nohamafisin'Andriamanitra indroa ary nohamarinin'Andriamanitra, ilay mpandrindra an'ireo zavatra ireo. Ny finoana katolika nolovaina tao *Pergamosy* dia mahatratra ny haavon'ny fahavetavetany. Maneho herisetra amin'ny fankahalana sy habibiana amin'ireo izay, rehefa nohazavain'ny Baiboly, tamin'ny farany, dia niely noho ny fanontam-pirinty, niampanga ny fahotany sy ny fitakiana azy. Mbola tsara kokoa aza, mandra-pahatongan'izany, ilay mpiambina ny Soratra Masina izay nampianarin'ny moanina tao amin'ny monasitera sy ny abbey, dia manenjika ny Baiboly izay miampanga ny faharatsiany. Ary ny mpanameloka dia mamono azy amin'ny herin'ny mpanjaka jamba sy mionona; ireo mpanatanteraka ny sitrapony. Ireo teny izay nanehoan'i Jesosy ny tenany, tamin'ny filazana hoe: " *Izay manana maso tahaka ny lelafo ary ny tongony tahaka ny varahina manganohano* ", dia mampiseho ny famaizana nataony tamin'ireo fahavalony ara-pivavahana izay

horinganiny rehefa tafaverina teto an-tany izy ireo. Ireo indrindra indrindra ireo foto-pisainana kristiana roa niady hatramin’ny fahafatesana “tamin’ny sabatra” sy ny basy, tamin’ity toe-javatra ara- tantara *tamin’ny andron’i* Tyatira *ity* . 13 *:* 1-11 . Nandritra ny faminaniana, nanomboka tamin’i Francis I [ka hatramin’i] Louis XIV, dia nisy ady ara-pivavahana nifanesy ary ilaina ny manamarika ny fomba nanehoan’Andriamanitra ny ozon’ny vahoaka Frantsay, ireo mpanohana ny papaly tamin’ny fiadiana, hatramin’i Clovis, ilay mpanjaka voalohany tamin’ny franko, mba hanamarihana ny apogee an’io ozona io, dia napetrak’Andriamanitra teo amin’ny seza fiandrianan’i *10 ianao, ry tany izay zaza madinika no mpanjakany, ary ny mpanapaka hohanin'ny maraina!* Louis XIV dia nanimba an'i Frantsa tamin'ny fandaniany be dia be tao amin'ny Lapan'i Versailles sy ny adiny lafo vidy. Nandao an'i Frantsa latsaka tao anatin'ny fahantrana izy, ary ny mpandimby azy, Louis XV, dia niaina ho an'ny fanafahana nizara tamin'ny namany tsy azo sarahina tamin'ny fanararaotana, Kardinaly Dubois. mba hianjera amin’ny mpanjaka mpandimby azy, dia i Louis XVI tia filaminana, tamin’ny alalan’ny fikendrena lehilahy malemy fanahy sy tia fihavanana tamin’izany fahatezerana izany, Andriamanitra dia naneho ny fikasany hamely ny fitondran’ny mpanjaka nifandimby noho ny fitokisan’ny jamba napetrany tamin’ny fomba tsy ara-drariny tamin’ny fieboeboana ara-pivavahana nataon’ny papa hatramin’ny andron’i Clovis.

Andininy 19: “ *Fantatro ny asanao, ny fitiavanao, ny finoanao, ny finoanao, ny faharetanao, ary ny asanao farany, fa mihoatra noho ny voalohany ireny.* ”

Ireo teny ireo, Andriamanitra dia miantso azy ireo amin’ny mpanompony “ *mahatoky hatramin’ny fahafatesana* ”, manolotra ny tenany ho sorona araka ny endrik’ilay Tompony; eken’Andriamanitra ny “ *asan’izy ireo” satria izy ireo dia mijoro ho vavolombelona ny amin’ny tena “ fitiavany* ” ny Mpamonjy azy. Ny “ *finoan’izy ireo* ” dia hohamarinina satria miaraka amin’ny “ *fanompoana mahatoky* ”. Ny teny hoe " *tsy miovaova* ", voatonona eto, dia manana lanjany ara-tantara. Tao amin’ny “tilikambon’i Constance” tao an-tanànan’i Aigues-Mortes no niainan’i Marie Durand, ho modely amin’ny finoana, ny fahababoana azy nandritra ny 40 taona naharitra sy nisedra. Kristianina maro hafa koa no nanao fanambarana nitovy tamin’izany, izay matetika tsy fantatra hatramin’ny tantara. Izany dia satria nitombo ny isan'ny maritiora rehefa nandeha ny fotoana. Ny asa farany dia mahakasika ny fotoana nanjakan’i Louis XIV Mpanjaka (1643 ka hatramin’ny 1715). Mariho tsara ny anjara asa mampiharihary ny anarana hoe “ *dragona* ” izay manondro ny “devoly” sy ny fihetsika feno herisetra an-karihary nataon’i Roma mpanjaka sy i Roma papaly ao amin’ny Apo.12:9-4-13-16. Ilay niantso ny tenany ho "mpanjaka masoandro" dia nitondra ny ady tamin'ny Katolika, mpiaro ny "andron'ny masoandro" nolovaina hatramin'ny Constantin I. [Na izany aza] , mba hijoroana vavolombelona hanohitra azy, dia natsofoka tao anaty haizina ny faharetan'ny fitondrany naharitra ela, ka nolaviny ny hafanana sy ny fahazavana fenon'ny masoandro izay misy vokany lehibe ho an'ny sakafon'ny Frantsay.

Andininy 20: “ *Kanefa manan-teny kely aminao Aho, satria ianao mamela an’ilay vehivavy Jezebela, izay milaza ny tenany ho mpaminanivavy, hampianatra*

sy hamitaka ny mpanompoko hijangajanga sy hihinana hena aterina amin'ny sampy .

Nasain'Andriamanitra nadikan'i Pierre Vaudès tamin'ny fiteny provençal ny Baiboly tamin'ny 1170. Izy no Kristianina voalohany nahita indray ny fotopampianaran'ny fahamarinana ara-poto-pototry ny apôstôly, anisan'izany ny fanajana ny tena Sabata sy ny fandraisana ny tsy fihinanan-kena. Fantatra amin'ny anarana hoe Pierre Valdo, izy no niandohan'ny "Vaudois" izay nanorim-ponenana tao amin'ny Piedmont Alpine italiana. Ny asan'ny Reformasiona izay nasehon'izy ireo dia notoherin'ny papisma ka nanjavona ny hafatra. Hany ka nanolotra an'i Eoropa manontolo tamin'ny fanafihan'ny Mongol namono olona Andriamanitra narahin'ny areti-mandringana mahatsiravina nateraky ny Mongol izay nandrava, nanomboka tamin'ny 1348, ny ampahatelony sy ny antsasaky ny mponina tao. Ny hafatr'io andinin-teny io hoe " *Ilaozanao ilay vehivavy Jezebela...* ", dia fanalam-baraka natao tamin'ireo mpanavao izay tsy nanome ny asan'i Pierre Valdo ho zava-dehibe tokony ho azy, satria lavorary izany. Teo anelanelan'ny taona 1170 sy 1517, dia tsy noraharahain'izy ireo ny fampianarana tonga lafatra ny amin'ny fahamarinan'ny famonjena Kristiana ary ny Fanavaozana natao tamin'ny faran'io vanim-potoana io dia ampahany ary tena tsy feno.

Fanamarihana : **Ny fahalavorariana ara-potopampianarana takatry ny saina sy nampiharin'i Peter Waldo dia mampiseho fa tao aminy no nanehoan'Andriamanitra ny fandaharana fenon'ny Fanavaozana izay hotanterahina.** Raha ny marina, dia vita tamin'ny dingana roa ny zava-drehetra, ny sabata takina vao nanomboka tamin'ny 1843-1844, araka ny fotoana voamariky ny didin'i Dan. 8:14.

Mba hanehoana ny finoan'ny papaly katolika romana, dia ampitahain'Andriamanitra amin'ny vadin'i Ahaba hafa firenena izy, dia ilay " *Jezebela* " nahatsiravina, izay namono ny mpaminanin'Andriamanitra sy nandatsa-dra tsy manan-tsiny. Ny dika mitovy dia marina amin'ny modely, ary manana ny tsy fahampian'ny faharetana lava kokoa amin'ny asa. Amin'ny fiantsoana azy hoe " *mpaminanivavy* ", Andriamanitra dia mikendry ny anaran'ny toerana vaovaon'ny "seza fiandrianany": Vatikana, izay midika amin'ny teny frantsay sy latina taloha hoe "vaticinare": maminany. Ny antsipiriany ara-tantara momba ny toerana dia tena mampiharihary. Tany am-boalohany, io toerana io dia nanamarika ny fisian'ny tempoly romana natokana ho an'ilay andriamanitra " *menarana* " Aesculapius. Io tandindona io dia hanondro ny devoly sy ny fitondran'ny papa ao amin'ny Apok. 12:9-14-15. Hitan'ny Emperora Néron ny fizaran-tany hazakazaka kalesiny tao, ary nalevina tao amin'ny fasana iray i "Simon Magus". Toa ny sisa tavela, izay homem-boninahitra toy ny an'ny apostoly Petera nohomboana tany Roma. Eto indray dia nankalaza ny voninahitry ny Kristiana ny basilika natolotr'i Constantin. Feno honahona ilay faritra tany am-boalohany. Ny lainga amboarina toy izany dia hanamarina ny anarana vaovaon'ity basilika Vatican ity izay nohalehibeazina sy nohaingoana tamin'ny taonjato faha-15, dia hitondra ny anarana mamitaka hoe "Basilika Masindahy Piera avy any Roma". Io voninahitra io, raha ny marina, nomena ny mpanao ody sy ny "menarana" Aesculapius, dia hanamarina [ny] anaran'ny " *majika* " ***izay*** nomen'ny Fanahy ho amin'ny fombam-pivavahana katolika romana ao amin'ny Apok. 18:23

izay milaza amintsika ny Baiboly Darby: " **Ary** *ny fahazavan'ny jiro tsy hamirapiratra ao aminao intsony, ary ny feon'ny mpampakatra sy ny ampakarina tsy ho re intsony;* ***noho ny herinao*** *dia voavily avokoa ny firenena rehetra.* » Raha ny marina, ny fahavitan'ny asa ao amin'io basilika io "Masindahy Piera any Roma", izay nitaky vola be, dia hitarika ny prelat Tetzel hivarotra ny "indulgences" azy Tamin'ny 1517, ireo teny 95 malaza nataony teo am-baravaran'ny fiangonana alemà tao Augsburg, araka izany, no nanao ny asan'ny Fanavaozana natolotr'Andriamanitra an'i Peter Waldo nanomboka tamin'ny 1170.

Raha niresaka mivantana tamin'ireo mpanompony nohavaozina tamin'izany fotoana izany ny Fanahy, dia ireo niharam-boina marina sy nametra-pialana, dia nanala baraka azy ireo ny Fanahy noho ny namelany *an'i Jezebela hampianatra sy hamitaka ny mpanompony* . Azontsika vakiana ao amin'io fanalam-baraka io ny tsy fahatanterahan'ny foto-pampianarana rehetra amin'ity fiandohan'ny fanavaozana ity. " *Mampianatra sy mamitaka* " *ny mpanompony , dia ny an'i Jesosy izy, izay mahatonga azy ho fiangonana kristianina. Fa ny fampianarany dia ny* andron'ny *Pergamosy* izay niampangana ny " *fahalotoana* " sy ny sarin'ny " *hena. naterina ho an'ny sampy* "dia efa nomelohina. Na dia eo aza ny fisehoana mamitaka, ao amin'io andininy io dia tsy " *ilay vehivavy Jezebela* " no tena zava-dehibe fa ny Kristiana Protestanta mihitsy. Hatramin'ny voalohany, tamin'ny filazana taminy hoe: " *Ianao miala amin'i Jezebela vehivavy ...* " , ny Fanahy dia manoro hevitra ny fahadisoan'ny Protestanta voalohany . nefa nanery azy, tamin'izany fotoana izany, fa hitaky hatramin'ny taona 1843, ary amin'ity hafatra ity, dia mikendry ny "Alahady" Romana ny asan'ny mpanompo sampy amin'ny masony, izay manome voninahitra ny andriamanitry ny masoandro sandoka amin'ny fanompoan-tsampy tranainy indrindra teo amin'ny tantaran'ny olombelona, manomboka amin'ny 1843, dia tsy maintsy miala amin'ny fifandraisany amin'i Jesosy Kristy izy.

Andininy 21: " *Nomeko fotoana hibebahany izy, ka tsy nety nibebaka tamin'ny fijangajangany.* "

Ity fotoana ity dia nambara hatramin'ny Dan. 7:25 ary voamarina amin'ny endriny telo ao amin'ny Apokalypsy ao amin'ny toko faha-11, 12, ary 13. Izao no teny hoe: " *Fetr'andro iray sy tapany; 1260 andro, na 42 volana* " izay samy manondro ny fitondran'ny papa tsy mandefitra miasa eo anelanelan'ny 538 sy 1798. hibebaka sy hiala amin'ny fahotany. Tsy nanao na inona na inona izy, ary nanenjika sy nampijaly, tamin'ny anaran'ny heriny mpanadihady, ireo irak'Andriamanitra velona. Noho izany, dia namerina namerina ny asa fikomiana nataon'ny vahoaka jiosy izy, ka nanome fahatanterahan'ny fanoharana nataon'i Jesosy: dia ny fanoharana ny amin'ireo mpamboly voaloboka izay mamono ny irak'Andriamanitra voalohany, ary avy eo mamono, rehefa miseho eo anatrehan'izy ireo, ny zanaky ny Tompon'ny tanimboaloboka mba hangalatra ny lovany.

Andininy 22: " *Indro, hataoko eo am-pandriana izy, ary izay mijangajanga aminy dia hataoko ao anatin'ny fahoriana lehibe, raha tsy mibebaka amin'ny asany izy.* "

Horaisin'Andriamanitra toy ny " *mpivaro-tena* " " *natsipy teo ambonin'ny farafara* " izy, ka afaka mampifandray *an'ilay "vehivavy Jezebela* " amin'io foto-

kevitra io amin’ny “ *Babilôna lehibe mpivaro-tena* ” ao amin’ny Apok. 17:1 . Ny “ *fahoriana lehibe ”* nambara dia ho tonga aorian’ny tsy fahombiazan’ny fanambarana ara-baiboly. Io hafatra io ihany no hanamafy ny famantarana ny “ *fahoriana lehibe* ” amin’ilay “ *bibidia miakatra avy any amin’ny lavaka tsy hita noanoa* ” ao amin’ny Apok. 11:7 . Nipoitra izany taorian’ny asan’ny “ *vavolombelona roa* ” an’Andriamanitra, dia ny asa soratry ny fanekempihavanan’Andriamanitra taloha sy vaovao ao amin’ny Baiboly Masina. Ny " ***fijangajangana*** " ara-panahy dia nohamafisina sy nomena anarana, ary " *ireo* " izay ampangaina ho nanao izany tamin'i " *Jezebela* " dia ny mpanjaka sy ny mpanjaka frantsay. Miaraka amin'ny pretra katolika, ny mpanjaka no ho lasibatra voalohany amin'ny fahatezeran'ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera, izay fanehoana fotsiny ny fahatezeran'i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Tsitoha. Tsy nibebaka izy ireo, ka niharan’ny fahatezerana roa sosona izy ireo tamin’ny fotoana voatendrin’Andriamanitra tamin’ny fiafaran’ny fitondran’ny papa teo anelanelan’ny 1793 sy 1798.

Ny teny hoe “ *fahoriana* ” dia manondro ny vokatry ny ozon’Andriamanitra araka ny Rom. 2:19: “ *Fahoriana sy fahoriana* ***no manjo ny fanahin’ny olona rehetra izay manao ratsy*** *, amin’ny Jiosy aloha, dia amin’ny Grika koa!* ” Fa ny “ *fahoriana* ” izay manasazy ny fahotan’ny fitondram-panjaka katolika sy ny mpiara-dia aminy dia ny Eglizy Katolika Romana aseho an’ohatra ao amin’ny Apok. 17:5, amin’ny anarana hoe “ *Babylona.* ***lehibe*** ”, araka ny lojika, dia “ *fahoriana* ***lehibe*** ”.

Andininy 23: “ *Hovonoiko amin’ny fahafatesana ny zanany, ka ho fantatry ny fiangonana rehetra fa Izaho no mandinika ny saina sy ny fo, ary Izaho no hamaly anareo araka ny asanareo avy* ” .

" *Ny ho faty amin'ny fahafatesana* " dia ny teny ampiasain'ny Fanahy mba hamoahana ireo "fampihorohoroana" roa tamin'ny fitondrana revolisionera tamin'ny 1793 sy 1794. Amin'ny alalan'io fitenenana io, dia manilika ny hevitra rehetra momba ny fahafatesana ara-panahy tsotra izay hanahirana ny Protestanta amin'ny 1843 ao amin'ny hafatra nampitaina tamin'ny anjely tamin'ny fotoana " *Sardisy* " tao Apo. 3:1. Ny olombelona dia tsy mbola nahalala asa feno rà toy izany tamin'ny alalan'ny milina famonoana, noforonin'ny Dokotera Louis, fa nankasitrahan'ny Dokotera Guillotin, izay nomena ny anarany ho an'ny fitaovana, izay nantsoina nanomboka teo: ny guillotine. Ny didim-pitsarana famintinana dia namoaka didy famonoana olona maro , miaraka amin'ny fitsipiky ny famonoana ho faty ny mpitsara sy ny mpiampanga tamin'ny andro talohan'izay. Araka io foto-kevitra io, dia toa tsy maintsy nanjavona ny olombelona ary izany no nahatonga an’Andriamanitra niantso an’io fitondrana revolisionera nandripaka io hoe “ *lavaka ”.* Tamin’ny farany, dia ho nanao ny tany “ *ny lavaka mangitsokitsoka* ” izy tamin’ny andro voalohan’ny famoronana, araka ny Gen. 1:2 . Any an-danitra ihany anefa, mandritra ny fitsarana selestialy ampiharin’ny olom-boafidy tafavory no hahitan’ny “ *Fiangonana rehetra* (*na Antenimiera*)” izany hoe ireo olom-boafidy amin’ny vanim-potoana fito, ireo zava-misy ara-tantara ireo miaraka amin’ny heviny nomen’Andriamanitra azy ireo. Lavorary ny fahamarinan’Andriamanitra; izay nitsara lainga dia nokapohin’ny fahamarinany, “ *araka ny* “ *asany* ”. Nahatonga fahafatesana tsy ara-drariny izy ireo, ary nifamono

tamin’ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra tanteraka izy ireo: “ *Ary hovaliako araka ny asanareo avy ianareo rehetra* ”.

Andininy 24 : « *Fa aminareo izay rehetra any Tyatira izay tsy manana izany fampianarana izany, ary tsy mahalala ny halalin’ i Satana, dia hoy izy: Izaho tsy mitondra entana hafa aminareo* ;

Ireo izay miampanga ny finoana katolika sy miantso ny fombam-pivavahana ao aminy ho " *lalin'i Satana* " dia tsy afaka ny ho mpanavao izay niseho teo amin'ny 1200 teo ho eo ka hatramin'ny Revolisiona Frantsay tamin'ny 1789. Na inona na inona fitondran-tenany, ny foto-pampianarany dia tena lavitry ny fahamarinana madio nampianarin'ny Fanahy ny apostoly sy ny mpianatr'i Jesosy Kristy. Zavatra telo ihany no voamarika ho tombontsoan’izy ireo: ny finoana ny sorona tokana nataon’i Jesosy, ny fitokiana ny Baiboly irery, ary ny fanomezana ny tenany sy ny ainy; Ny foto-pampianarana hafa rehetra dia nolovaina tamin'ny Katolisisma ary noho izany dia azo ametrahana fanontaniana. Noho izany, na dia tsy lavorary aza ny foto-pampianarana momba ny fahamarinan’ny finoana kristiana, ireo mpanavao voafidy dia nahafantatra ny fomba hanafahana ny ainy natolotra ho an’Andriamanitra ho fanatitra velona, ary teo am-piandrasana ny taona 1844, dia ny daty nampiharana ny didin’i Dan. 8:14, dia neken’Andriamanitra vonjimaika ny fanompoany. Izany no ambarany mazava tsara rehefa miteny izy hoe: “ *Tsy mitondra entana hafa aminareo aho* ”. Miharihary amin’ireo teny ireo ny toe-javatra misy ny didim-pitsaran’Andriamanitra miavaka.

Andininy 25: “ *Izay anananao ihany dia tano mandra-pihaviko.* ”

Ny antony ahafahan’Andriamanitra mitahy ny finoana protestanta tsy lavorary dia tsy maintsy tazonin’ny olom-boafidy sy ampihariny mandra-piverin’i Jesosy Kristy.

Andininy 26: “ *Ary izay maharesy ka mitandrina ny asako hatramin’ny farany dia homeko fahefana amin’ny jentilisa.* ”

Ity andininy ity dia manambara izay mety hahatonga ny fahaverezan’ny famonjena manomboka amin’izao fotoanan’ny Reformasiona izao ka hatramin’ny fiverenan’i Kristy. Ny olom-boafidy dia tsy maintsy mitana hatramin’ny farany ny asa nomanina sy nambaran’i Jesosy Kristy hatrany hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao. Ilay antsoina hoe fahalavoana amin’ny fandavana ny fitakian’Andriamanitra vaovao. Tsy nanafina ny fikasany hampitombo tsikelikely ny fahazavany anefa izy mandra-pahatongan’ny fotoana hiaviany amim-boninahitra. “ *Ny lalan’ny marina dia toy ny fipoak’andro maraina, izay mihamazava mandra-pitataovovonan’ny andro* (Ohab. 4:18) ”; manaporofo izany io andininy ao amin’ny Baiboly io. Ary noho izany dia ao anatin’ny rafitry ny drafiny izay, manomboka amin’ny 1844, dia hiseho amin’ireo daty voalaza mialoha sy naminanian’ny teny faminaniana ara-baiboly tsy manam-paharoa ireo fepetra takin’Andriamanitra. Amin’ny maha-mpitsara any an-danitra ihany no hahazoan’ny olom-boafidy ny “fahefana amin’ny jentilisa” avy amin’Andriamanitra.

Andininy 27: “ *Hanapaka azy amin’ny tehim-by Izy, toy ny fanorotorotoro ny fanaky ny mpanefy tanimanga, tahaka ny nandraisako fahefana tamin’ny Raiko.* ”

Io fomba fiteny io dia manondro ny zo hanameloka ho faty. Zo izay hiarahan’ny olom-boafidy amin’i Jesoa Kristy amin’ny fitsarana ny ratsy fanahy izay natsangana ho amin’ny Fitsarana Farany, mandritra ny “ *arivo taona* ” amin’ny Sabata lehiben’ny arivo taona fahafito.

Andininy 28: “ *Ary homeko azy ny kintan’ny maraina.* ”

Andriamanitra dia hanome azy ny fahazavany feno avy amin’Andriamanitra aseho eto amin’ny tany misy antsika ankehitriny amin’ny alalan’ny an’ny masoandro. Hoy anefa i Jesosy: “Izaho no fahazavana”. Toy izany no nanambarany ny fahazavan’ny fiainana selestialy, izay Andriamanitra mihitsy no loharanon’ny hazavana izay tsy miankina amin’ny kintana eny amin’ny lanitra tahaka ny masoandrontsika intsony.

Andininy 29: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain’ny Fanahy amin’ny fiangonana.* ”

Ny fanorenana ny Apokalipsy dia mitovy amin'ny tilikambo misy rihana fito, ny fahafito dia ny fotoana hihaonana amin'Andriamanitra. Ao amin’io fanorenana io, ny toko faha-2 sy faha-3 dia mandrafitra ny rafitra fototra amin’ny vanim-potoana kristiana manontolo eo anelanelan’ny 94 sy 2030. Ireo lohahevitra rehetra navoakan’ny Apokalypsy dia mahita ny toerany ao anatin’io rafitra fototra io. Saingy amin'ity rafitra ity dia ny rihana voalohany ihany no mitana ny andraikitry ny tohatra mankany amin'ny rihana ambony. Ny maha-zava-dehibe ny fanambarana dia miseho eo amin'ny ambaratonga faha-3 antsoina hoe *Pergamosy* . Vao mainka nohamafisina izany zava-dehibe izany eo amin’ny ambaratonga faha-4 antsoina hoe *Tyatira* . Amin’izao vanim-potoana izao no mampisafotofoto sy mamitaka ny finoana kristianina. Ny fitsaran’Andriamanitra momba ny toe-javatra ara-panahy amin’izao vanim-potoana izao dia hisy vokany mandra-pahatongan’ny faran’izao tontolo izao. Noho izany, mba hanamafisana ny fahatakaranao io fitsarana io, dia hofintiniko ity hafatra notononin’Andriamanitra tamin’ireo olom-boafidiny Protestanta nandritra ny fitondran’i Louis XIV ity.

Fehiny : Niovaova ny fitondran-tena kristianina nandritra ny Reformasiona. Nisy ny tena olo-masina nenjehina, nefa nilamina foana, ary nisy olona nanakorontana ny fivavahana sy ny politika, izay nirongo fiadiana ary namaly kapoka tamin’ny tafika katolika mpanjaka. Ao amin’ny Daniela 11:34 , dia nantsoin’ny Fanahy ho “mpihatsaravelatsihy” izy ireo. Vitsy ny mpivavaka nahatakatra fa ny hoe Kristianina dia midika hoe manahaka an’i Jesosy amin’ny zava-drehetra, mankatò ny didiny ary manaiky ny fandrarany; Anisan’izany ny fampiasana fitaovam-piadiana, ary io no lesona farany nomena azy tamin’ny fotoana nisamborana azy. Nohamarinina ny fanalam-baraka nataon’i Jesosy satria, tamin’ny fanohizana ny lova katolika, ny Protestanta ny tenan’izy ireo dia nankasitraka ny fampianarana sy ny famitahana an’i *Jezebela katolika, tamin’ny ohatra nomeny* . Ny fanao ara-pivavahana tsy lavorary nataony dia nanala baraka azy ireo teo amin’ny fitsaran’Andriamanitra, izay nanala baraka azy teo anoloan’ny fahavalony. Io dingana amin’ny Reformasiona voalohany io dia mitarika azy hanao fitsarana miavaka; izay nohamafisiny tamin’ny filazana hoe: “ *Tsy mitondra entana hafa aminareo Aho, fa izay anananao dia tehirizo mandra-pihaviko* ”. Fa ny tsy fahalavorariana ara-pampianarana dia ara-dalàna amin’izao fiandohana izao ary eken’Andriamanitra ny fanompoana an’izay manaiky

fanenjehana sy fahafatesana amin’ny anarany. Tsy afaka nanome mihoatra noho izany izy ireo, tamin’ny fanomezana ny ambony indrindra: ny ainy. Nohamafisin’Andriamanitra io fanahin’ny fahafoizan-tena io izay tondroiny ho “ *asa mihoatra noho ny voalohany* (andininy 19). Nampitahaina tamin’ny *hena natao sorona tamin’ny sampy ny fanompoan-tsampy tao amin’ny Katolika Romana* . Ny fanamelohana ny famitahana romana dia nanomboka tamin’ireo sangan’asan’i Pierre Waldo (Vaudés) nahazo fahazavana tsara, izay, tamin’ny 1170, dia nanoratra dikan-tenin’ny Baiboly tamin’ny fiteny hafa ankoatra ny teny latinina, Provençal. Nahavariana fa feno ny fahalalany sy ny fahatakarany ny fitakian’Andriamanitra ary niharatsy ny finoan’ny Protestanta taoriany. Teo ambany fitaomam-panahy avy amin’i John Calvin, dia nihamafy mihitsy aza ny finoana Protestanta, naka ny endriky ny fahavalony katolika. Ary ny fitenenana hoe "Adin'ny fivavahana" dia manambara fa fahavetavetana eo imason'Andriamanitra, satria ny olom-boafidin'i Jesosy Kristy, izay tena marina, dia tsy mamaly ny kapoka nataony taminy. Ny famalian'izy ireo dia avy amin'ny Tompo mihitsy. Nirongo fiadiana ny Protestanta, izay nanana ny teny filamatra hoe “sola scriptura”, “ny Soratra Masina irery ihany”, dia nampiseho fanamavoana ny Baiboly, izay nandrara ny herisetra nataony. Nandeha lavitra be teo amin’io faritra io i Jesosy tamin’ny nampianatra ny mpianany fa tokony hanosika ny “takolaka ilany” amin’izay mamely azy ireo.

Tamin’ity indray mitoraka ity, ny fanenjehana katolika nahatonga ny fahafatesan’ny mpanompo mahatoky an’i Jesosy dia nasongadina in-telo ao amin’ny Apokalypsy, eto amin’ity vanim-potoana *Tyatira ity* , ary koa ao amin’ny faha-5. *tombo-kase* amin’ny toko faha-6 sy amin’ny faha-3 *Ny trompetra* ao amin’ny toko faha-8. Eto, eo amin’ny andininy faha-22, i Jesosy dia mamporisika ny mpanompony maty maritiora, ka nanambara tamin’izy ireo ny fikasany hamaly faty ny fahafatesan’izy ireo na ny fijaliany naterak’i Roma sy ny mpanompony. Ny teny fototra miafina ao amin’ny anarana hoe *Pergamosy* dia miseho mazava tsara, ny fivavahana katolika dia meloka noho ny *fanitsakitsaham-bady* amin’Andriamanitra, ary izay manao izany amin’izany, ny mpanjaka katolika, ny ligy sy ny andriana sandokany dia handoa, eo ambanin’ny guillotinen’ny revolisionera frantsay, ny ra nalatsa-dra tsy ara-drariny. Apok. 2:22-23 : " Indro, hataoko eo am-pandriana izy, ary ***izay mijangajanga aminy dia hataoko*** *ao anatin'ny fahoriana lehibe , raha tsy mibebaka amin'ny asany izy. Hovonoiko* ***amin'ny fahafatesana ny zanany*** *, ka ho fantatry ny fiangonana rehetra fa Izaho no mandinika ny voa sy ny fo, ary Izaho no hamaly anareo tsirairay araka ny asanareo* ." Tandremo anefa! Satria aorian’ny 1843, dia ho **Protestanta koa “** ***izay mijangajanga aminy ”*** , ka hiomana amin’ny “ady lehibe fahatelo” nokleary Andriamanitra, sazy vaovao amin’ny fijangajangana katolika, ortodoksa, anglikanina, protestanta ary advantista. Mifanitsy amin’izany, hoy ny Fanahy ao amin’ny faha-5 *tombo-kase* : Apok 6:9-11 : “ *Rehefa novahany ny tombo-kase fahadimy, dia hitako teo ambanin’ ny alitara ny fanahin’ izay voavono noho ny tenin’ Andriamanitra sy ny filazana izay nohazoniny, ka niantso tamin’ ny feo mahery izy ireo nanao hoe: ‘Tompo ô, masina sy marina, mandra-pahoviana no hitsaranao sy hamalianao ny ranay amin’ ny tany? dia hiala sasatra kely izy*

mandra-pahatanteraky ny mpanompo namany sy ny rahalahiny, izay hovonoina tahaka azy ihany .

Ity seho avy amin'ny [tombo-kase faha-5 ity] dia mety hampisafotofoto sy hamitaka ny saina tsy mazava. Aoka hazava, io sary io no mampiharihary amintsika ny fisainan’Andriamanitra miafina, satria araka ny Mpito.9:5-6-10, ny maty ao amin’i Kristy *dia matory* ao anatin’ny toetry ny *fanadinoana ny fahatsiarovana azy, ka tsy mandray anjara amin’izay atao atỳ ambanin’ny masoandro* . Ny Baiboly dia manome ho an’ny fahafatesana voalohany ny dikan’ny fandringanana ny olombelona manontolo; ny maty dia toy ny tsy nisy na oviana na oviana tamin’izany fahasamihafana izany, fa rehefa nisy izy ireo, dia mbola voasokitra ao amin’ny fisainan’Andriamanitra ny fisiany manontolo. Amin’ny mpanompony velona àry no iresahan’Andriamanitra izao hafatra fampiononana izao mba hampaherezana azy ireo. Mampahatsiahy azy ireo izy fa, araka ny fampanantenany, aorian’ny torimason’ny fahafatesana, dia misy fotoana voatokana hifohazany , izay hatsanganany amin’ny maty. Amin’izay izy ireo dia hanana fahafahana hitsara, eo ambanin’ny fijerin’Andriamanitra sy ny fitsaran’Andriamanitra ao amin’i Jesosy Kristy, ireo mpampijaly azy izay natsangana tamin’ny maty koa, nefa amin’ny faran’ny *arivo taona* . Ao amin'ny hafatr'i *Tyatira* , ny *fahafatesana* nambara ho an'ireo *izay mijangajanga* amin'i *Jezebela* katolika dia hanana fahombiazana avo roa heny. Ety an-tany, ny asan’ny revolisionera no dingana voalohany, fa aorian’izany, dia ho avy, amin’ny fotoany sy amin’ny dingana faharoa, *ny fahafatesana faharoa* amin’ny fitsarana farany, ny ora izay “ *ny Fiangonan’ny* Kristianina rehetra, na tsy mahatoky na tsy mahatoky, amin’ny vanim-potoana rehetra amin’ny vanim-potoanan’ny Kristiana dia hahita ny fitsarana ara-drariny ataon’Andriamanitra amin’ny *fijangajangana ara-panahy* .

Ao amin'ny sary an'ohatra, ny [faha-4] *Ny trompetra* ao amin’ny toko faha-8 dia manamafy ny asan’ny “ *fahoriana lehibe* ” nomanina hanasazy ny *fanitsakitsaham-bady* nataon’ny papisma sy ny mpanjaka nanohana azy. *Ny masoandro* , ny fahazavana avy amin'Andriamanitra, *ny volana* , ny fivavahana katolika maizina, ary *ny kintana* , ny olona mpivavaka, *dia voadona amin'ny ampahatelony* , na amin'ny ampahany, noho ny fanenjehana ny tsy finoana an'Andriamanitra nataon'ny revolisionera frantsay tamin'ny 1793 sy 1794.

Amin’ny fiafaran’ny hafatra natao ho an’ny Protestanta milamina, ny Fanahy dia nanamafy ny fanamelohan’izy ireo ny fampiasana fitaovam-piadiana amin’ny fampahatsiahivana fa ho an’ny fitsarana farany voaomana mandritra ny fitsarana selestialy amin’ny arivo taona fahafito ihany no hamaliana ny olom-boafidy. Noho izany dia tsy nahazo alalana hamaly faty ny tenany izy, alohan’ny fitsarana selestialy izay hitsarany ireo mpanenjika azy, miaraka amin’i Jesoa Kristy, ary handray anjara amin’ny didim-pitsarana momba ny fanamelohana azy ireo ho faty. " *Hifehy azy amin'ny tehim-by Izy, toy ny fanorotoro ny fanaky ny mpanefy tanimanga* ." Ny tanjon’ity fitsarana ity dia ny hamaritra ny fotoana hijalian’ireo meloka izay voaheloka ho amin’ny fahafatesana faharoa amin’ny fitsarana farany. Ny andininy faha-29 dia manambara hoe: *ny kintan'ny maraina* . " *Ary homeko azy ny kintan'ny maraina* ." Io teny io dia manondro ny masoandro, sarin'ny fahazavan'Andriamanitra. Ny mpandresy dia hiditra mandrakizay ao

amin’ny fahazavan’Andriamanitra. Saingy alohan'ity toe-javatra mandrakizay ity, ity teny ity dia manomana ny taratasy fahadimy izay tonga. Voaresaka ao amin’ny 2 Pet . 1:19-20-21 : " Ary manana ***ny teny faminaniana*** *atao mafy orina kokoa izahay , izay tsara hotandremanareo, toy ny fahazavana mahazava ao amin'ny maizina, mandra-pahazavan'ny andro, ka miposaka ao am-ponareo ny* ***fitarik'andro*** . Io andininy io dia manasongadina ny maha-zava-dehibe ny teny ara-paminaniana, satria ny teny manodidina ny vanim-potoana ho avy dia hiorina ara-panahy amin’ny fampiharana ny didin’Andriamanitra ao amin’ny Dan. 8:14. " *Mandra-pahatongan'ny 2300 hariva sy ny maraina, dia hohamarinina ny fahamasinana* ." Fa tamin'izany fotoana izany, io andininy io dia tsy fantatra afa-tsy ao amin'ny fandikan-teny hoe: " *Mandra-pahatongan'ny 2300 hariva sy ny maraina, dia hodiovina ny fitoerana masina* ." Na dia tao amin’io fandikan-teny io aza, ny hafatr’Andriamanitra dia nitovy, saingy tsy dia mazava loatra; amin’io endrika io, dia azo adika ho manambara ny fahataperan’izao tontolo izao amin’ny alalan’ny fiverenan’i Jesoa Kristy Tompontsika sy Mpamonjy antsika amim-boninahitra. Nampiasain’Andriamanitra ilay Amerikana Protestanta William Miller mba hanatanteraka ny fitsapana ny finoana Advantista roa tamin’ny lohataonan’ny taona 1843 sy ny fararano 1844. Araka ny nampianarin’ny Daniela 12:11-12 antsika, teo anelanelan’ireo daty roa ireo, tamin’ny 1843, dia nesorin’ny didin’Andriamanitra tamin’ireo Protestanta lavo ny fahamarinana famonjena natolotr’i Jesosy Kristy; satria tsy nahafeno ny fenitry ny fahamasinana vaovao takin’Andriamanitra intsony izy ireo. Mandrakizay ny fahamarinan’i Jesosy, fa ny tena olom-boafidy nofidin’ny tenan’i Jesosy ihany no mahasoa, ary izany, amin’ny fotoana rehetra sy hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao.

Eto, teo anelanelan’i *Tyatira* sy *Sardisy* , tamin’ny andro voalohany tamin’ny lohataona 1843, ny didin’i Dana. 8:14 dia manan-kery ary ho hitantsika ny vokatr’izany ao amin’ny hafatra nampitain’ny Fanahy ho an’ny Kristianina tamin’io daty io.

Apokalypsy 3: Ny fivoriambe nanomboka tamin’ny 1843 – ny finoana kristiana apostolika naverina tamin’ny laoniny

Vanim-potoana faha-5 : Sardisy

Ny didim-pitsarana nambaran’i Jesoa Kristy taorian’ny fitsarana Advantista tamin’ny lohataonan’ny taona 1843 sy ny 22 Oktobra 1844

Andininy 1: " ***Ary soraty ho amin'ny anjelin'ny fiangonana any Sardisy*** *: Izao no lazain'ilay manana ny Fanahy fiton'Andriamanitra sy ny kintana fito: Fantatro ny asanao, fa miseho ho velona ianao, nefa maty.* "

vanim-potoanan’ny “ *Sardisy ”* , lohahevitry ny taratasy fahadimy, dia hanasongadina fitondran-tena kristiana protestanta roa mifanohitra izay nambara tamin’izy ireo: ny lavo, izay nanambaran’i Jesosy hoe: “ *Heverina ho velona*

ianareo, nefa maty ”; ary ny olom-boafidy, eo amin’ny andininy faha-4: “ *hiaramandeha amiko mitafy fitafiana fotsy izy, satria miendrika* . Sahala amin'ny votoatin'ny hafany roa, ny anarana hoe " *Sardisy* " dia mitondra dikany roa izay mifanohitra tanteraka amin'ny sainy. Tazoniko ny hevi-dehibe amin’io fototeny grika io: vato mihozongozona sy sarobidy, izany hoe fahafatesana sy fiainana. Ny grimacing sy convulsive dia mamaritra ny fihomehezana maneso; amin'ny teny grika, ny sardonion dia tady ambony amin'ny harato fihazana; trondro ny sardinina; ary amin'ny heviny mifanohitra amin'izany, ny sardo sy ny sardonyksa dia vato soa; ny sardonyx dia karazana kalsedona volontany. Eo am-piandohan’ity taratasy ity, i Jesosy dia mampiseho ny tenany ho “ *ilay manana ny Fanahy fiton’Andriamanitra sy ny kintana fito* ”, izany hoe ny fanamasinan’ny Fanahy sy ny fitsarana ny mpanompony amin’ny vanim-potoana fito. Toy ny ao amin’ny Dan. 12, mijoro eo ambonin’ny renirano mpamono olona izy, ilay fitsapana ny finoana Advantista, ary manolotra ny didim-pitsarany eto. Mariho ny fampiasana ny endrika mahazatra ny adiresy, izay manondro fa ny mpiara-miresaka aminy dia iray amin'ny heviny iombonana. Ny fitsipika Protestanta manontolo dia miahiahy. Nofaranan’i Jesosy ny fanavakavahana nataon’ny Protestanta ao amin’ny hafatr’i *Tyatira* . Ny " *enta-mavesatra "* vaovao (araka ny fiheveran'ny mpino maditra) dia apetraka sy takiana ankehitriny. Tsy maintsy ariana ny fanao amin’ny Alahady Romana ary hosoloina ny Sabata Sabata. Izany didin’i Dan. 8:14 dia mamadika ny toe-javatra naorin’ny Emperora Constantin I nanomboka tamin’ny 7 Martsa 321. Tamin’ny 1833, 11 taona talohan’ny 1844, tamin’ny alalan’ny firotsahan’ny kintana fitifirana tsy tapaka, naharitra nanomboka tamin’ny misasakalina ka hatramin’ny 5 maraina, ary hita nanerana ny faritanin’i Amerika, Andriamanitra dia naneho an-tsary sy naminany ny amin’ny fianjeran’ny Kristiana be dia be ny Protestanta. Mba handresy lahatra anao ny amin’io fandikana io, dia nasehon’Andriamanitra an’i Abrahama ny kintan’ny lanitra, ka hoy izy taminy: “ *Ho tahaka izany ny taranakao* ”. Ny fianjeran’ny kintana tamin’ny 1833 àry dia naminany ny fianjeran’io taranak’i Abrahama io. Io famantarana selestialy io dia voatonona ao amin'ny lohahevitry *ny tombo-kase faha-6* ao amin’ny Apok. 6:13 . Hoy i Jesosy: “ *Voalaza fa velona ianareo, nefa maty* ”. Ilay resahiny àry dia manana ny lazany ho misolo tena an’Andriamanitra, ary io tsipiriany io dia mifanitsy amin’ny Protestanta izay mino ny Fanavaozana azy, ka mihevitra fa efa nampihavanina tamin’Andriamanitra. Milatsaka ny didim-pitsaran’Andriamanitra: “ *Fantatro ny asanao* ”, “ *dia maty ianao* ”. Avy amin’Andriamanitra, Izy tenany, ilay Mpitsara lehibe, no nahatongavan’io fitsarana io. Ny Protestanta dia afaka tsy miraharaha izany didim-pitsarana izany, saingy tsy afaka mandositra ny vokatr’izany izy. Tamin’ny 1843, dia nanan-kery ny didy ao amin’ny Daniela 8:14 ary tsy misy kristiana tokony tsy hiraharaha ny lalàn’Andriamanitra velona. Izany tsy fahalalana izany dia noho ny fanamavoana ny teny ara-paminaniana ara-baiboly izay namporisihan’ny apostoly Petera antsika mba homena ny saintsika feno ao amin’ny 2 Pet. 1:19-20: " *Ary manana ny teny faminaniana atao mafy orina kokoa izahay, izay tsara hotandremanareo, toy ny fahazavana mahazava ao amin'ny fitoerana maizimaizina, mandra-pahazavan'ny andro, ka miposaka ao am-ponareo ny fitarik'andro* . 1843, ny fahasamihafana eo amin'ny fiainana sy ny fahafatesana.

Andininy 2: " *Miambena, ka hatanjaho ny zavatra sisa, izay efa ho faty, fa tsy hitako* ***izay tanteraka ny asanao*** *eo anatrehan'Andriamanitro.* "

Raha tsy miditra ao amin'ilay fenitry ny fahamasinana vaovao izy ireo, dia "ho *faty " ny ambiny* amin'ny Protestanta . Satria Andriamanitra dia manameloka azy noho ny antony roa. Ny voalohany dia ny fanao amin'ny Alahady Romana, izay melohin'ny fampiharana ny didin'i Dan. 8:14; ny faharoa dia ny tsy fahalianana amin'ny teny ara-paminaniana, satria amin'ny tsy fiheverana ny lesona nomen'Andriamanitra tamin'ny alalan'ny zavatra niainan'ny Advantista, dia ny taranaky ny Protestanta no hitondra ny heloka nolovaina tamin'ny razany. Hoy i Jesosy momba ireo lafin-javatra roa ireo: " *Tsy hitako fa tanteraka ny asanao eo anatrehan'Andriamanitro* ." Tamin'ny filazana hoe " *eo anatrehan'Andriamanitro* " i Jesosy dia mampahatsiahy ny Protestanta ny fitsipiky ny Didy Folo nosoratan'ny rantsantanan'Andriamanitra Ray, izay nohamavoiny noho ny amin'ny Zanaka izay tokony hamonjy azy. Ny finoany mankatò tanteraka, izay nomeny ho modely, dia tsy misy ifandraisany amin'ny finoana protestanta, mpandova fahotana katolika maro, anisan'izany, voalohany indrindra, ny fitsaharana isan-kerinandro amin'ny andro voalohany. Ny varavaran'ny famonjena dia mihidy mandrakizay eo amin'ny fitsipika ara-pivavahana Protestanta iombonana, ny " *kintana* " amin'ny " *tombo-kase fahenina* ".

Andininy 3: " *Koa tsarovy ny amin'ny nandraisanao sy ny nandrenesanao, ary tano mafy, ka mibebaha; raha tsy miambina ianao, dia ho avy aminao toy ny mpangalatra Aho, ka tsy ho fantatrao izay ora hihaviako aminao.* "

Ity matoanteny hoe " *tadidio* " ity dia midika fisaintsainana manakiana ny asa taloha. Ny tena voafidy ihany anefa no manetry tena ka mitsikera ny asany. Ambonin'izany, io didy hoe " *tadidio* " io dia mampahatsiahy ny hoe " *tadidio* " eo amin'ny fiandohan'ny didy fahefatra, izay mandidy ny andro fitsaharana nohamasinina amin'ny andro fahafito. Eto indray, avo roa heny, ny Protestanta ofisialy dia asaina handinika indray ny fandraisany ireo hafatra ara-paminaniana nalefan'i William Miller tamin'ny lohataonan'ny 1843 sy ny fararano 1844, fa koa ny lahatsoratra amin'ny faha-4 [amin'ny] didin'Andriamanitra 10, izay nandika azy tamin'ny fahotana mahafaty hatramin'ny 1843 . *mpangalatra, ary tsy ho fantatrareo izay ora hihaviako aminareo* " Ho hitantsika hoe ahoana no nahatonga ity hafatra ity tamin'ny zava-misy velona. Raha tsy misy fiambenana sy fibebahana ary vokatry ny fibebahana dia maty tokoa ny finoana protestanta.

Andininy 4: " *Nefa misy lehilahy vitsivitsy eto aminao atỳ Sardisy izay tsy nandoto ny fitafiany; hiara-mandeha amiko mitafy lamba fotsy ireo, satria miendrika izy.* "

Hisy fahamasinana vaovao hipoitra. Ao amin'io hafatra io, i Jesosy dia mionona amin'ny fanambarana ny fisian'ny " *lehilahy vitsivitsy* ". Araka ny tsipiriany nambara tamin'i Ellen G. White, izay anisan'izy ireo, dia lehilahy 50 monja no nahazo ny fankasitrahan'Andriamanitra. Ireo " *lehilahy vitsivitsy* " ireo dia manondro ireo lehilahy sy vehivavy izay ankasitrahana sy voatahy, ho an'ny fijoroana ho vavolombelona momba ny finoany mifanaraka amin'ny andrasan'ny Tompo. Hoy i Jesosy: " *Kanefa misy lehilahy vitsivitsy eto Sardisy izay tsy nandoto ny fitafiany, ary hiara-mandeha amiko mitafy lamba fotsy ireo, fa*

miendrika izy ". Iza no afaka manohitra ny haja eken'ny tenan'i Jesosy Kristy? Ho an'ireo mpandresy tamin'ny fitsapana ny finoana tamin'ny 1843 sy 1844, i Jesosy dia nampanantena ny fiainana mandrakizay sy ny fanekena tanteraka teto an-tany, izay handray endrika ofisialy amin'ny hafatra ho avy *any Filadelfia* . *Ny fandotoana ny " akanjo* " dia lazaina amin'ny fitondran-tena malalaka ataon'ny olombelona. Ny " *fitafiana* " dia ny fahamarinana nomen'i Jesosy Kristy, amin'ity tranga ity dia " *fotsy* ", ny fahalotoany dia manondro ny fahaverezan'izany fahamarinana izany ho an'ny toby Protestanta nentim-paharazana. Eto, mifanohitra amin'izany, ny tsy fisian'ny fahalotoana dia manondro ny fanalavana ny fiantsoana ny " *fahamarinana mandrakizay* " an'i Jesosy Kristy araka ny Dan. 9:24. Tsy ho ela, ny fahalalana sy ny fampiharana ny Sabata dia hanome azy ireo tena fahamasinana, vokatra ary famantarana ny fahamarinana izay nomen'i Jesosy Kristy. Io safidy feno fahendrena sy manan-tsaina io dia tsy ho ela dia hahatonga azy ireo ho mandrakizay amin'ny fahamasinana sy ny voninahitra any an-danitra, izay asehon'ny " *akanjo fotsy* " ao amin'ny andininy faha-5. Hambaran'ny Fanahy hoe " *tsy manan-tsiny* " izy ireo: " *ary tsy nisy lainga hita teo am-bavany, fa tsy manan-tsiny izy* (Apok. 14:5). Hahita " *fiadanana amin'ny rehetra sy fahamasinana izy ireo, izay tsy manana izany dia tsy hisy nofo hahita ny Tompo* ", hoy i Paoly ao amin'ny Heb. 12:14. Raha ny marina, ireo " *akanjo fotsy* " ireo dia haka ny endriky ny fanesorana ny ota izay mandrafitra ny fanao amin'ny Alahady Romana. Satria indroa izy ireo no niandry izany tamim-pahatokiana, teo amin'ny toerany, ho mariky ny fankasitrahany, dia nomena azy ireo ny tombo-kasen'Andriamanitra amin'ny Sabata izay tonga hanafotsy ny olom-boafidin'ny Tompo izay miaro ny fahamarinany. Tanteraka araka izany ny "fanadiovana ny fitoerana masina", ilay endrika nandikana ny Daniela 8:14 tamin'izany fotoana izany. Amin'io lafiny io, nanomboka tamin'ny 23 Oktobra 1844, i Jesosy dia nanome tamin'ny fahitana any an-danitra ho an'ireo olom-boafidy mpandresy ny sarin'ny fandehanany avy ao amin'ny fitoerana masina mankany amin'ny toerana masina indrindra amin'ny fitoerana masina eto an-tany. Nampahatsiahiviny tao amin'ny fanoharana àry ny fotoana nahafatesany teo amin'ny hazofijaliana, ka nanafoana ny fahotan'ny olom-boafidiny, ka nahatanteraka ny " *Andro Fanavotana* ", ilay teny hebreo hoe " *Yom Kippur* ". Efa nitranga io fisehoan-javatra io, ny fanavaozana ny hetsika tao amin'ny fahitana dia tsy nanana afa-tsy ny tanjona hampisalasalana ny fahazoana voalohany ny fahamarinana mandrakizay azo tamin'ny fahafatesan'i Jesosy. Tanteraka ara-bakiteny izany ho an'ireo lavo tao Sardisy izay tsy nahafa-po an'ilay Andriamanitra Mpamorona ny finoany nasehony. Noho ny antony roa, Andriamanitra dia afaka mandà azy ireo noho ny tsy fahampian'ny fitiavana ny fahamarinana ara-paminaniana nambarany, sy noho ny fandikana ny Sabata izay nanjary azo ampiharina nanomboka tamin'ny 1843 noho ny nampiharana ny didy ao amin'ny Daniela 8:14 .

Andininy faha-5: " *Izay maharesy dia hitafy lamba fotsy; Tsy hamono ny anarany eo amin'ny bokin'ny fiainana Aho, fa hanaiky ny anarany eo anatrehan'ny Raiko sy eo anatrehan'ny anjeliny* .

Ny olom-boafidy navotan'i Jesosy Kristy dia olona mankatò, mahatsapa fa tsy maintsy manana ny fiainany sy mandrakizay amin'ilay Andriamanitra Mpamorona, tsara, hendry, ary marina. Izany no tsiambaratelon'ny fandreseny.

Tsy mahazo miady aminy izy, satria mankasitraka izay rehetra lazainy sy ataony. Ary koa, ny tenany no fifalian'ny Mpamonjy izay mahafantatra Azy sy miantso Azy amin'ny anarany, hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao izay nahitany Azy tamin'ny fahalalany mialoha. Asehon'io andinin-teny io fa zava-poana sy mamitaka ny fiampangan-diso ataon'ny mpivavaka sandoka, na dia ho an'ireo izay mandrafitra izany aza. Ny teny farany dia ho an'i Jesosy Kristy izay milaza amin'ny rehetra hoe: " *Fantatro ny asanao* ." Araka ireo asa ireo, dia mizara ny ondriny izy, ka mametraka eo ankavanany, *ny ondriny* , ary eo ankaviany, ny *osy* maditra sy ny *amboadia mitoha* voatokana ho amin'ny *afon'ny fahafatesana faharoa amin'ny fitsarana farany* .

Andininy 6: " *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana.* "

Na dia afaka mandre ny teny faminanian'ny Fanahy ara-bakiteny aza ny tsirairay, dia ireo olom-boafidiny ihany, izay omeny tsindrimandry sy ampianariny, no afaka mahatakatra ny dikan'izany. Ny Fanahy dia manondro fisehoan-javatra manokana, tontosaina amin'ny fotoana ara-tantara, ka ny olom-boafidy dia tsy maintsy liana amin'ny tantara ara-pivavahana sy ara-pivavahana, ary ao amin'ny Baiboly manontolo, izay ahitana fitantarana momba ny fijoroana ho vavolombelona sy fiderana ary faminaniana.

Fanamarihana : Hoy Jesosy Kristy tamin'ny Protestanta lavo ao amin'ny andininy faha-3: " Koa ***tsarovy ny amin'ny*** *nandraisanao sy ny nandrenesanao, ary tano mafy , ka* ***mibebaha*** *;* Mifanohitra amin'izany kosa, ho an'ireo mpandova ny mpandresy, nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 2018, dia niova izao hafatra izao: "Raha miambina hianareo, dia tsy ho avy tahaka ny mpangalatra Aho, **ka ho fantatrareo** izay ora hihaviako **aminareo** ". Ary ny Tompo dia nitana ny teny fikasany, hatramin'ny androany amin'ny 2020, ny olom-boafidiny dia nahafantatra ny daty hiverenany marina nambara tamin'ny lohataonan'ny taona 2030. Kanefa, ny finoana protestanta dia voaheloka tsy hiraharaha izany mazava tsara, natokana ho an'i Jesosy irery ihany, ho an'ny olom-boafidiny. Fa mifanohitra amin'ny fitondran-tenany amin'ny mpanompo ratsy fanahy, " *Jehovah tsy manao na inona na inona, raha tsy mananatra ny mpaminany mpanompony* " Amo.3:7.

Era 6 : Philadelphia

Miditra amin'ny iraka maneran-tany ny Advantista

Teo anelanelan'ny taona 1843 sy 1873, dia naverina tamin'ny laoniny sy noraisin'ireo mpisava lalana ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito ny Sabata masin'ny Sabotsy, ilay andro fahafito marina voatendrin'Andriamanitra, izay naka ny endriky ny andrim-pivavahan'ny Kristianina amerikana ofisialy nantsoina nanomboka tamin'ny 1863: "Ny Fiangonana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito". Mifanaraka amin'ny fampianarana voaomana ao amin'ny Dan.12:12, ny hafatr'i Jesosy dia miantefa amin'ny olom-boafidiny nohamasinina tamin'ny andro fitsaharana amin'ny Sabata, tamin'ny taona 1873. Amin'izany fotoana izany, ireo olom-boafidy ireo dia mandray soa avy amin'ny hasambarana ao amin'ny Dan. 12:12 manao hoe: " *Sambatra izay miandry hatramin'ny 1335 andro* " .

Ny fenitra vaovao naorina hatramin'ny 1843 dia lasa manerana izao tontolo izao tamin'ny 1873

Andininy 7: “ ***Ary soraty ho amin’ny anjelin’ny fiangonana any Filadelfia*** *: Izao no lazain’Ilay masina, Izay marina, Izay manana ny fanalahidin’i Davida, Izay mamoha ka tsy misy manidy, Izay manidy ka tsy misy mamoha. :* »

Amin’ny alalan’ny anarana hoe “ *Filadelfia* ”, Jesosy dia mampiseho ny olom-boafidiny. Hoy izy: “ *Izany no hahafantaran’ny olona rehetra fa mpianatro ianareo, raha mifankatia.* Jaona 13:35” Ary izany no nitranga tamin’i *Filadelfia* izay ny fototeny grika dia midika hoe: fitiavana mpirahalahy. Izy no nifidy ny olom-boafidy izay namorona izany, ka nizaha toetra ny finoany, ary ireo mpandresy ireo no be fitiavana. Izy dia maneho ny tenany amin'ity hafatra ity, manao hoe: " *Izao no lazain'ny Iray Masina, dia Ilay Marina* ." *Ny Iray Masina* , satria io no fotoana itakiana ny fanamasinana ny Sabata sy ny an’ny olom-boafidy araka ny didin’i Dana. 8:14 nanomboka tamin’ny lohataonan’ny 1843. *Ilay Marina* , satria amin’izao ora ara-paminaniana izao, dia naverina tamin’ny laoniny ny lalàn’ny fahamarinana; Hitan’Andriamanitra fa nohitsakitsahin’ny Kristianina ny fahamasinan’ny [didiny faha-4] nanomboka tamin’ny 7 Martsa 321. Hoy koa izy: “ *Izay manana ny fanalahidin’i Davida* ”. Tsy ireo no fanalahidin’i Md Piera nambara fa fananan’i Roma. “ *Ny fanalahidin’i Davida* ” dia an’ny “ *zanak’i Davida* ”, izany hoe i Jesosy mihitsy. Tsy misy olon-kafa afaka manome famonjena mandrakizay, satria nahazo izany fanalahidy izany izy tamin’ny nitondrany izany “ *teo an-tsorony* ” tamin’ny endriky ny hazo fijaliany, araka ny Isaia. 22:22: “ *Apetrako eo an-tsorony ny fanalahidin’ny tranon’i Davida, ka raha mamoha izy, dia tsy hisy hanidy* ; Io lakile manondro ny hazofijalian’ny fampijaliana azy io, ho fahatanterahan’io andininy io, dia izao no vakintsika eto: “ *Izay mamoha ka tsy hisy hanidy; izay manidy ka tsy misy mamoha* ”. Nisokatra ny varavaran’ny famonjena ho an’ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito eo am-panamboarana ary nakatona ho an’ireo mpanaraka ny fivavahana Alahady Romana nanomboka tamin’ny lohataonan’ny taona 1843. Noho izy ireo nanaiky ny hanaiky ny fahamarinana ara-pampianarana naseho sy nanaja ny teniny ara-paminaniana tamin’ny finoan’izy ireo, dia hoy ny Fanahin’i Jesosy tamin’ny olona masina tamin’ny andron’ny *Filadelfia* : “ *Fantatro ny asanao. varavarana mivoha eo anoloanao, izay tsy misy maharindrina* . Ity antokom-pivavahana kely ity dia Amerikana ihany tamin’ny fomba ofisialy nanomboka tamin’ny 1863. Saingy tamin’ny 1873, nandritra ny fihaonamben’ny Fiangonana natao tao Battle Creek, dia nanokatra varavarana ho an’ny misiônera maneran-tany ho azy ny Fanahy, izay hitohy mandra-pahatongan’ny fiverenan’i Jesoa Kristy marina. Tsy nisy nanakana izany, ary Andriamanitra no nikarakara izany. Zava-dehibe ny manamarika fa ny zava-tsoa rehetra nasehon’i Jesosy tao amin’ny tena olo-masina dia mamaritra ihany koa ny antony nianjeran’ny finoana protestanta tamin’ny 1843. Io hafatra io dia mifanohitra tanteraka amin’ilay hafatra nampitain’i Jesosy tamin’ny fahalavoan’i *Sardisy* ao amin’ny andininy faha-3, satria ireo asa nokendrena mihitsy no mivadika.

Mitombo ny foko 12 ao amin’ny Apok

Andininy 8: “ *Fantatro ny asanao, indro, satria manana hery kely ianao sady efa nitandrina ny teniko ary tsy nandà ny anarako, dia efa nasiako varavarana mivoha eo anoloanao, ka tsy misy mandrindrina azy.* ”

Ny olom-boafidy amin’izany fotoana izany dia tsaraina amin’ny asa izay isain’i Jesosy azy ho fahamarinana. Ny “ *hery kely ananany* ” dia manamafy ny fahaterahan’ilay vondrona mifototra amin’ireo “ *lehilahy vitsy* ” ao amin’ny andininy faha-4. Tamin’ny 1873, Jesosy dia nanambara tamin’ny Advantista ny fandrosoan’izy ireo ho amin’ny fiverenany amin’ny alalan’ny famantarana ny varavarana misokatra any an-danitra izay hisokatra amin’ny lohataonan’ny taona 2030, izany hoe amin’ny 157 taona. Ao amin’ny hafatra ho avy, dia ilay holazaina amin’i Laodikia, dia hitsangana eo anoloan’io varavarana io i Jesosy, ka haneho ny maha akaiky ny fiverenany: “ *Indro, efa mitsangana eo am-baravarana Aho ka mandondòna. Raha misy mihaino ny feoko ka mamoha ny varavarana, dia hiditra ao aminy Aho ka hiara-misakafo aminy, ary izy amiko.* Apok. 3:20”.

Navela ho an'ny Jiosy ny fidirana amin'ny finoana kristianina

Andininy 9: “ *Indro, hataoko ho Jiosy izay milaza ny amin’ny synagogan’i Satana, kanjo tsy izy, fa mandainga; indro, hataoko tonga hiankohoka eo anoloan’ny tongotrao ireny, ka ho fantany fa efa tia anao Aho* .

Amin’ny fitanisana ny fidiran’ny tena Jiosy araka ny firazanana sy ny nofo tao amin’ny vondrona Advantista, io andininy io dia manamafy ny famerenana amin’ny laoniny ny Sabata fitsaharana; Tsy sakana amin’ny fiovam-pon’izy ireo intsony ny alahady. Satria nanomboka tamin’ny 321, ny fandaozana azy io dia niafara tamin’ny fisakanana ny Jiosy tso-po tsy handray ny finoana kristiana. Ny fitsarany ny Jiosy ara-pirazanana dia tsy fiheverana manokana an’i Paoly, ilay vavolombelona mahatoky; dia ny an’i Jesosy Kristy no nanamafy izany ao amin’io Apokalypsy io, izay efa ao amin’ny Apok. 2:9 , ao amin’ny hafatra ho an’ny mpanompony izay nanendrikendrika ny Jiosy sy nenjehin’ny Romanina tamin’ny andron’i *Smyrna* . Aoka homarihintsika fa ny Jiosy ara-pirazanana dia tsy maintsy manaiky ny famonjena Kristiana ao amin'ny fitsipika Advantista mba hahazoana tombontsoa amin'ny fahasoavan'Andriamanitra. Ny Advantista Maneran-tany irery ihany no mitondra ny fahazavana avy amin'Andriamanitra izay nahatonga azy ho **fitehirizana ofisialy manokana** hatramin'ny taona 1873. Mitandrema anefa! Io fahazavana io sy ny fotopampianarany ary ny hafany dia fananan’i Jesoa Kristy irery ihany; tsy misy olona na andrim-panjakana afaka mandà ny fivoarany nefa tsy manohintohina ny famonjena azy. Farany, ao amin’io andininy io, i Jesosy dia mamaritra hoe “ *Izaho efa tia anareo* ”. Midika ve izany fa aorian’io fotoam-pitahiana io, dia tsy afaka ny ho tia azy intsony izy? Eny, ary izany no ho hevitry ny hafatra nomena an’i “ *Laodikia* ”.

Ny didin’Andriamanitra sy ny finoana an’i Jesosy

Andininy 10: “ *Satria efa nitandrina ny teniko ny amin’ny faharetana ianao, Izaho kosa hiaro anao amin’ny andro fakam-panahy izay efa ho avy etỳ ambonin’ny tany, ho fizahan-toetra izay monina ambonin’ny tany.* ”

Ny teny hoe faharetana dia manamafy ny teny manodidina ny fiandrasana Advantista voalaza ao amin'ny Daniela 12:12 manao hoe: " *Sambatra* izay *miandry ka tonga amin'ny dimy amby telo-polo amby telon-jato sy* arivo *andro* ! Tonga mba hitsapana ny sitrapon'ny olombelona sy hanala sarona ny fanahin'ny mpikomy ao amin'ny toby "ekiomenika", izay manondro amin'ny teny grika hoe "oikoméné" ny " *tany fantatra* " amin'io andininy io.

Io teny fikasana io dia tsy manome afa-tsy an'i Jesosy raha toa ka mitazona ny kalitaon'ny finoana tamin'ny voalohany ny andrim-panjakana. Raha ny hafatra Advantista no hitohy mandra-pahatongan'ny fotoam-pitsapana farany ny finoana maneran-tany voalaza ao amin'io andininy io, dia tsy voatery ho amin'ny endrika andrim-panjakana izany. Satria ny fandrahonana dia mipetraka eo amin'ity hafatra ity ao amin'ny andininy faha-11 izay manaraka, mandra-pahatongan'izany dia tena tsara sy notahin'Andriamanitra. Ny fampanantenan'i Jesosy dia mahakasika ny taranany mbola ho velona amin'ny taona 2030. Amin'izany fotoana izany, ny tena olom-boafidy tamin'ny 1873 dia ho resin-tory " *ao amin'ny Tompo* " araka ny Apok. 14:13: " Ary *nahare feo avy tany an-danitra aho nanao hoe: Soraty: Sambatra ny maty, dia izay maty ao amin'ny Tompo hatramin'izao !* nomen'i Jesoa Kristy an'io olom-boafidy fakan-tahaka io. Ny zavatra notahin'i Jesosy anefa dia ny fitondran-tena aseho amin'ny asa. Ny mpandova an'i " *Filadelfia* " dia hamerina amim-pahatokiana, amin'ny taona 2030, ny asany, ny finoany, ny fanekeny ny fahamarinana nomen'Andriamanitry ny lanitra amin'ny endriny farany izay homeny azy ireo; satria handalo fiovana lehibe izy ireo mandra-pahatongan'ny farany rehefa ho tonga lafatra ny fahatakarana ny drafitr'Andriamanitra.

Ny Fampanantenana Advantista momba an'i Jesosy Kristy sy ny fampitandremany

Andininy 11: " Ho avy ***faingana*** *Aho , tano mafy izay anananao, mba tsy hisy haka ny satroboninahitrao.* "

Ny hafatra hoe " *Ho avy* ***faingana aho*** " dia karazana Advantista. Nohamafisin'i Jesosy àry fa nandao ny antokom-pivavahana hafa rehetra. Ny fiandrasana ny fiverenany amim-boninahitra dia hitoetra mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao, iray amin'ireo fepetra lehibe hamantarana ny tena olom-boafidiny. Fa ny sisa amin'ny hafatra dia mandanja fandrahonana mavesatra manao hoe: " *Tazony izay anananao, mba tsy hisy haka ny satroboninahitrao.* " Ary iza no mahazo ny satro-boninahiny raha tsy ny fahavalony? Ny taranany àry no tsy maintsy hamantatra azy ireo aloha, ary satria tsy ho nanao izany izy ireo, izay niharan'ny toe-tsaina maha-olombelona, dia hanao fifanarahana aminy, manomboka amin'ny 1966.

Andininy 12: " *Izay maharesy dia hataoko andry ao amin'ny tempolin'Andriamanitro, ka tsy hiala intsony izy, ary hosoratako eo aminy ny anaran'Andriamanitro sy ny anaran'ny tanànan'Andriamanitro, dia Jerosalema vaovao, izay midina avy any an-danitra avy amin'Andriamanitro, ary ny anarako vaovao.* "

Ao amin'ny teny tso-drano farany natokana ho an'ny mpandresy no ivorian'i Jesosy ny sarin'ny famonjena rehetra azo. " *Andry ao amin'ny*

tempolin'Andriamanitro" dia midika hoe: fanohanana mafy orina hitondra ny fahamarinako ao amin'ny Fiangonako, Ilay Voafidy. « *... ary tsy hiala amin'izany izy fanampiny* ": haharitra mandrakizay ny famonjeny. " *...; Hosoratako eo aminy ny anaran'Andriamanitro* ": hosoratako eo aminy ny endrik'Andriamanitra very tao Edena. " *... ary ny anaran'ny tanànan'Andriamanitro* ": Izy no handray anjara amin'ny fanomezam-boninahitra an'ilay Voafidy voalaza ao amin'ny Apok. 21. " ... Apok. 21 dia manoritsoritra izany amin'ny sarin'ny vato soa sy ny perla izay manambara ny herin'ny fitiavana izay tsapan'Andriamanitra ho an'ireo navotany avy teto an - tany ny olom-boafidy, na velona na mitsangana amin'ny maty, dia hiaina traikefa mitovy ary hahazo vatana selestialy, be voninahitra, tsy mety lo ary mandrakizay.

Ao amin'io andininy io, ny fiziriziriana amin'ny fampitahana amin'Andriamanitra dia hamarinin'ny hoe Jesosy mihitsy no hitan'ny olom-boafidy amin'ny lafiny maha-Andriamanitra Azy.

Andininy 13: " *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana.* "

Ny olom-boafidy dia nahatakatra ny lesona, fa izy ihany no afaka mahazo izany. Marina fa ho azy irery ihany no nanomana izany hafatra izany. Io hafatra io dia manamafy ny zava-misy fa miankina amin'Andriamanitra irery ihany, izay mizaha toetra sy mifidy ny mpanompony, ny fandikana sy ny fahazoana ireo zava-miafina nambara .

Ny Advantista ofisialy amin'ny andro farany dia tsy nampianarina sy notsarain'i Jesosy, naloa izany taorian'ny fandavany ny hafatry ny andrasan'ny **Advantista faha-3.**

" Ho avy ***faingana*** *Aho ; tano mafy izay anananao, mba tsy hisy haka ny satroboninahitrao* ." Indrisy anefa fa ho an'ny Advantista ofisialy tamin'izany fotoana izany, dia mbola lavitra ny farany, ary noho ny fiharatsian'ny fotoana, 150 taona tatỳ aoriana, dia tsy hitovy intsony ny finoana. Nohamarinina ny fampitandreman'i Jesosy, nefa tsy nohenoina na azo. Ary tamin'ny 1994, dia ho very tokoa ny " *satroboninahitra* " ny andrim-panjakana Advantista, amin'ny fandavana ny "fahazavana lehibe" farany nambaran'i Ellen G. White, irak'i Jesosy Kristy ao amin'ny bokiny hoe "Soraty tany am-boalohany" ao amin'ny toko "Ny Fahitako Voalohany", eo amin'ny pejy faha-14 sy faha-15: Ity lahatsoratra manaraka ity dia ampahany amin'ireo pejy ireo. Tiako ihany koa ny manamarika fa maminany ny hiafaran'ny asa Advantista izy **ary mamintina ny fampianarana rehetra natolotry ny Assemblies telo ao amin'ny Apok. 3: 1843-44 *Sardisy* , 1873 *Philadelphia* , 1994 *Laodicea* .**

Ny anjaran'ny Advantista nambara tao amin'ny fahitan'i Ellen G. White voalohany

"Raha mbola nivavaka tao amin'ny fanompoam-pianakaviana aho, dia nitoetra tao amiko ny Fanahy Masina, ary toa niakatra ambony kokoa hatrany

ambonin’ity tontolo maizina ity aho. Nihodina aho mba hahita ireo rahalahiko Advantista mbola eto amin’ity tontolo ity, saingy tsy hitako izy ireo. Nitraka aho, ary nahita lalana mideza sy tery, avo ambonin’izao tontolo izao, ary teo no nandrosoan’ny Advantista ho any amin’ny tanàna masina, teo am-piandohan’ny lalana, dia nisy hazavana manjelanjelatra, izay nolazain’ny anjely tamiko fa ilay antson’ny mamatonalina no nanazava ny lalan’izy ireo, mba tsy ho tafintohina eo anoloany ny tongony.

Vetivety anefa dia reraka ny sasany ka nilaza fa mbola lavitra ny tanàna ary efa nieritreritra ny ho tonga haingana kokoa. Avy eo Jesosy dia nampahery azy ireo tamin’ny nananganany ny sandriny havanana be voninahitra izay nipoiran’ny hazavana nilatsaka tamin’ny Advantista. Niantso hoe: Haleloia! Nisy tamin’izy ireo anefa no nanda an’io fahazavana io tamin’ny fahasahiana, ka nilaza fa tsy Andriamanitra no nitarika azy ireo. Tamin’ny farany dia maty ny hazavana teo ivohony, ary tao anatin’ny haizina lalina izy ireo. Tafintohina izy ireo ka tsy nahita ny tanjona sy Jesosy, dia lavo niala teo amin’ny lalana ka nilentika tao amin’ny tontolo ratsy tany ambany.

Ny fitantarana momba an’io fahitana voalohany nomen’Andriamanitra an’i Ellen Gould-Harmon tanora io dia faminaniana misy fehezan-dalàna manan-danja toy ny an’i Daniela na ny Apokalypsy. Mba hahazoana tombony amin’izany anefa, dia tsy maintsy mandika azy io araka ny tokony ho izy. Dia hazavaiko izany.

Ny fitenenana hoe “mitomany mamatonalina” dia manondro ny fanambarana ny fiavian’ny mpampakatra ao amin’ny “fanoharana momba ny virijina folo” ao amin’ny Matio 25:1 ka hatramin’ny 13. Ny fisedrana ny fiandrasana ny fiverenan’i Kristy tamin’ny lohataonan’ny taona 1843 sy ny fararano tamin’ny 1844 no fahatanterahana voalohany sy faharoa; miaraka, ireo andrasana roa ireo dia maneho ny “fahazavana voalohany” amin’ny tantara napetraka “ao ambadiky ny” vondrona “Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito” izay mandroso ara-potoana, eo amin’ny lalana na lalana notahin’i Jesosy Kristy. Ho an’ireo mpisava lalana Advantista, ny taona 1844 dia maneho ny datin’ny fahataperan’izao tontolo izao sy ny daty farany ara-Baiboly izay azon’ny teny ara-paminaniana atolotra ho an’ny olom-boafidy tamin’izany fotoana izany. Rehefa nandalo io daty farany io izy ireo, dia niandry ny fiverenan’i Jesosy, nihevitra fa efa akaiky izany. Nandeha anefa ny fotoana ary mbola tsy niverina Jesosy; inona no ambaran’ny fahitana tamin’ny filazana hoe: “Hitany fa lavitra ny tanàna ka noheveriny ho tonga haingana kokoa”; izany hoe tamin’ny 1844 na fotoana fohy taorian’io daty io. Ary koa, nandresy azy ireo ny fahakiviana mandra-pahatongan'ny taona 1980 tany ho any rehefa tonga teo amin'ny sehatra aho, nandray io hazavana vaovao sy be voninahitra io izay manorina **ny fiandrasana Advantista fahatelo** . Amin'ity indray mitoraka ity ny fiverenan'i Jesosy dia natao **ho amin'ny Fararano 1994.** Azo antoka fa ny fanambarana an'io hafatra io dia mikasika ny microcosm ny Advantista maneran-tany izay hita any Frantsa ao Valence-sur-Rhône. Manana ny fanazavany ny safidin’Andriamanitra ho an’io tanàna kely any atsimo atsinanan’i Frantsa io. Teo no nahafatesan’i Papa Pie VI tany am-ponja, tamin’ny 1799, ka nanatanteraka ny faminaniana ao amin’ny Apok. 13:3 . Ambonin’izany, Valence no tanàna

nanorenan’Andriamanitra ny fiangonany Advantista voalohany teo amin’ny tany Frantsa. Teo no nitondrany ny fahazavany farany be voninahitra ary tamin’ny faran’ny taona 2020, dia manamafy aho fa nandray tsy tapaka sy tamim-pahatokiana taminy ireo fanambarana faran’izay sarobidy indrindra atolotro ato amin’ity antontan-taratasy ity. Ny microcosm advantista Valencian dia natao ho sehatra manerana izao rehetra izao mba hanatanterahana ny ampahany momba ny hazavana be voninahitra farany ao amin'ny fahitan'i Ellen rahavavintsika. Io fahitana io dia mampiharihary amintsika ny fitsarana nampitain’i Jesosy tamin’ilay zavatra niainana tany Valencia, izany hoe fahatanterahan’ny fanoharana fahatelo ny amin’ny virjiny folo. Mahafantatra ny Advantista marina i Jesosy amin’ny fitondran-tenany manoloana ny fahazavana aseho. Ny tena Advantista dia maneho ny hafaliany amin’ny “Haleloia!”; rehefa notahin’ny Fanahy izy, dia nofenoiny diloilo ny taviny. Mifanohitra amin’izany kosa, ireo Advantista sandoka dia “mandà an-kerisetra io fahazavana io”. Mahafaty azy ireo izany fandavana ny fahazavan’Andriamanitra izany, satria Andriamanitra dia nampitandrina azy ireo amin’izany fihetsika ratsy izany amin’ny hafatra ara-tsindrimandry, natao ho azy ireo, ho an’ny irany; ho lasa vilia tsy misy na inona na inona tsy misy menaka izay mamokatra “fahazavana” amin’ny jiro. Ny vokany tsy azo ihodivirana dia nambara: "Ny hazavana izay teo ivohony dia ho faty ihany"; mandà ny fototry ny Advantista izy ireo. Nampihatra ny toro lalany i Jesosy: “ *Fa izay manana dia homena, ka hanam-be; fa izay tsy manana kosa, na dia izay ananany aza dia halaina aminy.* Mat. 25:29”. “...dia lasa tsy hitan’izy ireo ny tanjona sy i Jesosy”, ka lasa tsy miraharaha ireo hafatra Advantista manambara ny fiverenan’i Kristy izy ireo, na mandà ny tanjon’ny hetsika Advantista voasoratra amin’ny anarana hoe “Advantista” mihitsy; "Dia lavo niala tamin'ny lalana izy ireo ka nilentika tao amin'ny tontolo ratsy eto ambany", tamin'ny 1995, dia nanolo-tena tamin'ny fomba ofisialy ny firaisankina sy ny ekiomenonisma protestanta. Namoy an’i Jesosy araka izany izy ireo, sy ny fidirana ho any an-danitra izay tanjon’ny finoana Advantista. Nikambana izy ireo, araka ny Dan. 11:29, “ *ny mpihatsaravelatsihy* ” sy “ *ny mpimamo* ”, araka ny nambaran’i Jesosy ao amin’ny Mat.24:50; zavatra naseho teo am-piandohan’ny asa.

Tanteraka ankehitriny ireo teny ara-paminaniana ireo. Tanteraka izany teo anelanelan’ny taona 1844, ny datin’ny fahazavana voalohany “tao ambadik’izy ireo”, sy ny 1994, ny datin’ny fahazavana ara-paminaniana lehibe nolavin’ny fiangonana Advantista voalohany naorina tany Frantsa, tao an-tanànan’i Valence-sur-Rhône, izay nampiasain’Andriamanitra ho fanehoana azy. Amin'izao fotoana izao, ny Advantista ofisialy dia ao anatin'ny "haizin'ny" ekiomenisma miaraka amin'ny fahavalon'ny fahamarinana, ny Protestanta ary ny Katolika.

Vanim-potoana faha-7 : Laodikia

Ny fiafaran'ny Advantista Andrim-panjakana - Ny fandavana ny Andrasan'ny Advantista fahatelo.

Andininy 14: “ ***Ary soraty ho amin’ny anjelin’ny fiangonana any Laodikia*** *: Izao no lazain’ny Amena, dia ny Vavolombelona mahatoky sy marina, izay niandohan’izao zavatra noharian’Andriamanitra izao:* ”

Laodikia no anaran’ny vanim-potoana fahafito sady farany; ny fiafaran'ny tsodranon'ny Advantista andrim-panjakana. Io anarana io dia manana fototeny grika roa hoe “laos, dikeia” izay midika hoe: “olona nitsara”. Teo alohako dia nadikan’ny Advantista hoe: “olona fitsarana”, saingy tsy fantatry ny andrim-panjakana fa io fitsarana io no hanombohan’izany, araka ny 1 Pet. 4:17 dia mampianatra hoe: " Fa ***tonga ny fotoana hanombohan'ny fitsarana ao an-tranon'Andriamanitra. Ary raha miantomboka amintsika*** *izany , dia hanao ahoana kosa ny hiafaran'izay tsy mankatò* ny *filazantsaran'Andriamanitra* ? Araka ny fanambaran’ny apostoly Jaona, dia nampiasa azy io imbetsaka (in-25) i Jesosy, ary naveriny indroa, teo am-piandohana, talohan’ny fanambarany. Saingy amin'ny fanao ara-pivavahana nentim-paharazana dia lasa teny mari-piatoana ho an'ny fiafaran'ny vavaka na fanambarana. Avy eo dia adika matetika amin'ny dikan'ny hoe "hoy izany" nolovaina tamin'ny katolika. Ary ny Fanahy dia mampiasa io foto-kevitra io " *amin'ny fahamarinana* " mba hanomezana ny teny hoe *Amena* ny dikany avo roa heny. *Laodikia* no fotoana anomezan’i Jesosy fahazavana lehibe hanazavana tanteraka ireo faminaniana voaomana ho amin’ny andro farany. Porofon’izany ny boky vakianao. Ny mety hahatonga ny fisarahana eo amin’i Jesosy sy ny andrim-panjakana Advantista ofisialy dia ny fandavana ny fahazavany. Tamin’ny safidy lojika sy ara-drariny, Andriamanitra dia nametraka ny Advantista, teo anelanelan’ny taona 1980 sy 1994, ho fizahan-toetra ny finoana nalaina tamin’ny modely izay nahatonga ny fahaverezan’ny Protestanta sy ny fitahiana ho an’ireo mpisava lalana Advantista. Ny fitsapana dia efa nifototra tamin’ny finoana ny fiverenan’i Jesosy nambara tamin’ny lohataonan’ny 1843, avy eo tamin’ny fararano tamin’ny 1844. Tamin’ny anjarako, nanomboka tamin’ny 1983, dia nanomboka nizara fanambarana momba ny fiverenan’i Jesosy tamin’ny 1994 aho, rehefa nampiasa ny “ *dimy volana* ” voalaza ao amin’ny hafatra momba ny “ *trompetra fahadimy* ” ao amin’ny Apok. 9:5-10. Tamin’ny fandraisako an’io foto-kevitra io tamin’ny ozon’ny Protestanta tamin’ny 1844, ny fe-potoana nisy “ *dimy volana* ” voatonona, izany hoe 150 taona tena izy, dia nitarika ho amin’ny 1994. Tsy nahita afa-tsy ny fiverenan’i Jesosy Kristy hanamarika ny fiafaran’io vanim-potoana io aho, ary nohajambain’Andriamanitra tamin’ny ampahany tamin’ny antsipirihan’ny andinin-teny, dia niaro izay noheveriko ho fahamarinana avy amin’Andriamanitra aho. Taorian’ny fampitandremana ofisialy, dia nanambara ny fandroahana ahy ny andrim-panjakana tamin’ny Novambra 1991; izany, raha mbola misy telo taona sisa hanaporofoana sy handà ny fanambarako. Taty aoriana, manodidina ny taona 1996, vao nazava tamiko ny tena dikan’io zava-nitranga io. Ny teny nolazain’i Jesosy tao amin’ny taratasiny ho an’i “ *Laodikia* ” dia vao avy tanteraka ary ankehitriny dia nanana heviny mazava tsara. Tamin’ny 1991, ny Advantista, izay nanjary matimaty, dia tsy tia ny fahamarinana intsony tahaka ny tamin’ny 1873. Ny tontolo maoderina koa dia nampahalemy azy ireo tamin’ny fanangolena azy ireo sy nahazoany ny fony. Toy ny tamin’ny vanim-potoanan’i *Efesosy* , dia namoy ny “ *fitiavana voalohany* ” ny Advantista ofisialy. Ary “ *nesorin’i Jesosy*

ny fanaovan-jirony sy ny satro-boninahiny ", satria tsy mendrika intsony koa izany. Raha jerena ireo zava-misy ireo dia lasa mazava tsara ny hafatra. Ny teny hoe " *Amena"* dia manamafy ny fitakiana ny fahamarinana feno sy ny fiafaran'ny fifandraisana feno fitahiana. *Ny " vavolombelona mahatoky sy marina* " mandà ny olom-boafidy tsy mahatoky sy mandainga. " *Ny foto-kevitry ny zavaboarin'Andriamanitra "* , noho izany, ny Mpamorona, dia tonga hanakatona ny faharanitan-tsain'ireo tsy mendrika sy hanokatra ny an'ny olom-boafidiny ho amin'ny fahamarinana voarakitra sy miafina ao amin'ny tantaran'ny Genesisy. izay ampifandraisiny amin'ny teny hoe " *Amena* ", ny Fanahy dia manamafy ny fiverenan'i Jesosy Kristy amin'ny farany akaiky: " ***haingana*** ". Mbola hisy 36 taona anefa eo anelanelan'ny 1994 sy 2030, ny daty hifaranan'ny olombelona eto an-tany.

Ny matimaty mahafaty

Andininy faha-15: " *Fantatro ny asanao, ary fantatro fa tsy mangatsiaka na mafana ianao, enga anie ka ho mangatsiaka na ho mafana ianao!* "

Miantefa any amin'ny andrim-panjakana ny fampiasana ny "tu" tsy ara-dalàna. Izany no vokatry ny fivavahana nolovaina tamin'ny ray ka hatramin'ny zanany lahy sy vavy, izay lasa fomban-drazana, fombafombam-pivavahana, fanao mahazatra, ary matahotra zava-baovao; ny fanjakana izay tsy ahafahan'i Jesosy mitahy azy intsony rehefa manana fahazavana vaovao be dia be hozaraina aminy.

Andininy 16: " *Koa satria matimaty ianao ka tsy mangatsiaka na mafana, dia haloan'ny vavako ianao.* "

Io fanamarihana io dia nataon'i Jesosy tamin'ny Novambra 1991, rehefa noroahin'ny andrim-panjakana ofisialy ilay mpaminany nitondra ny hafatra. Tamin'ny lohataonan'ny 1994, dia naloa izy, araka ny nambaran'i Jesosy. Nanome porofo momba izany ny tenany tamin'ny fidirana, tamin'ny 1995, ny firaisankina ekiomenika nokarakarain'ny Eglizy Katolika, izay hikambanany amin'ireo Protestanta mpikomy, satria nizara ny ozon'izy ireo izy izao.

Hevi-diso mamitaka mifototra amin'ny lova ara-panahy

Andininy 17: " *Satria hoy ianao: Manan-karena sy nitombo fananana aho ka tsy manan-java-mahory, nefa tsy fantatrao fa ianao no ory, ory, mahantra, jamba, mitanjaka,* "

"... *manan-karena* ," ny Advantista Voafidy dia tamin'ny 1873, ary ireo fanambarana maro nomena an'i Ellen G. White dia vao mainka nampanan-karena azy ara-panahy. Fa eo amin'ny ambaratonga ara-paminaniana, dia lany andro haingana ny fandikana tamin'izany fotoana izany, araka ny noheverin'i James White, vadin'ny iraky ny Tompo, araka ny marina. I Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra velona, dia namolavola ny faminaniany ho amin'ny fahatanterahan'izy ireo farany sy lavorary ary tsy azo nomen-tsiny. Izany no mahatonga ny fandehan'ny fotoana, mitondra fiovana goavana eo amin'izao tontolo izao, manamarina ny fanontaniana tsy tapaka momba ny fandikana voaray sy nampianarina. Ny fitahian'ny Tompo dia voatahiry; Hoy i Jesosy: " *Izay mitandrina ny asako hatramin'ny farany* ." Na izany aza, tamin'ny 1991, ny daty nandavany ny mazava, dia mbola lavitra ny farany. Noho izany dia tsy maintsy nibanjina ny fahazavana vaovao natolotry ny Tompo tamin'ny alalan'ny fomba

nofidiny izy. Endrey ny fifanoherana eo amin’ny hevi-dison’ny andrim-panjakana sy ny fanjakana izay hitan’i Jesosy sy itsarany izany! Amin’ireo teny rehetra voalaza ireo, ny teny hoe “ *miboridana* ” no tena zava-dehibe indrindra ho an’ny andrim-panjakana iray, satria midika izany fa nesorin’i Jesosy tsy ho eo aminy ny fahamarinany mandrakizay, dia eo am-bavany izany, fanamelohana ho amin’ny fahafatesana sy ho amin’ny fahafatesana faharoa amin’ny fitsarana farany; araka izay voasoratra ao amin’ny 2 Kor. 5:3: “ *Koa misento ato amin’ity lay ity isika, sady maniry ny hitafy ny fonenantsika any an-danitra, raha hita fa mitafy isika, fa tsy mitanjaka* . ”

Ny torohevitry ny vavolombelona mahatoky sy marina

Andininy 18: “ *Izaho dia manoro hevitra anao hividy amiko volamena voadio tamin’ny afo, mba hanan-karena ianao, ary fitafiana fotsy hotafinao, mba tsy hisehoan’ny henatrao noho ny fitanjahanao, ary odi-maso hohosoranao ny masonao, mba hahiratanao.* ”

Taorian'ny fanombanana ny taona 1991 dia mbola nanana telo taona ny andrim-panjakana hanitsiana ny tenany sy hamokatra vokatry ny fibebahana izay tsy tonga. Ary ny mifanohitra amin’izany aza, dia nohamafisina ny fifandraisany tamin’ireo Protestanta lavo ka hatramin’ny nanaovany fifanarahana ofisialy navoaka tamin’ny 1995. I Jesosy dia mampiseho ny tenany ho ilay mpivarotra tokana amin’ny finoana marina, dia “ *ny volamena voazaha toetra tamin’ny afo* ” tamin’ny fitsapana. Ny porofon’ny fanamelohana azy ny fiangonana dia miseho amin’ny tsy fisian’ny “ *akanjo fotsy* ” izay “ *mendrika* ” an’ireo mpisava lalana azy ao amin’ny Apok. 3:4. Amin'ny alalan'io fampitahana io, Jesosy dia mampiseho ny zava-misy fa izy tokoa, talohan'ny taona 1994, ny Advantista ao amin'ny " *Laodikia* " amin'ny fiandrasana Advantista mitovy amin'ireo izay nialoha ny daty 1843 sy 1844; mba hitsapana ny finoana ireo traikefa telo, araka ny nampianarina tao amin’ny hafatra natao tamin’ny 1844 ho an’ny Advantista ao “ *Sardisy* ”. Tao anatin’ny toe-tsaina mihidy sy mikomy, dia tsy azon’ilay andrim-panjakana ny antony nanaratsian’i Jesosy azy; “ *Jamba ”* izy io , sahala amin’ireo Fariseo nanompo an’i Jesosy teto an-tany. Tsy azony, noho izany, ny fanasan’i Kristy hividy “ *ilay voahangy lafo vidy* ” ao amin’ny fanoharana ao amin’ny Mat. 13:45–46, izay mamaritra ny endrik’ilay fenitry ny fiainana mandrakizay takin’Andriamanitra nambara ao amin’ity andininy faha-18 ao amin’ny Apok. 3 ity.

Ny Antso Mamindra fo

Andininy 19: “ *Izay tiako no anariko sy faizako; koa mazotoa ianao, ka mibebaha.* ”

Ny sazy dia ho an’ireo izay *tian’i Jesosy* hatramin’ny fandoavana azy. Tsy re ny antso ho amin’ny fibebahana. Ary ny fitiavana tsy nolovaina; amin'ny fahamendrehana no ahazoana izany. Rehefa nihamafy ilay andrim-panjakana, dia nanao antso ho an'ny tsirairay i Jesosy, nanao tamin'ireo mpirotsaka ho amin'ny fiantsoana any an-danitra hoe:

Ny antso universal

Andininy 20: “ *Indro, efa mitsangana eo am-baravarana Aho ka mandondòna, ary raha misy mihaino ny feoko ka mamoha ny varavarana, dia hiditra ao aminy Aho ka hiara-misakafo aminy, ary izy amiko* .”

Ao amin’ny Apokalypsy, ny teny hoe “ *varavarana* ” dia hita ao amin’ny Apok. 3:8, eto amin’ny Apok. 3:20, ao amin’ny Apok. 4:1, ary ao amin’ny Apok. 21:21. Mampahatsiahy antsika ny Apok. 3:8 fa *misokatra* sy mihidy ny varavarana. Izy ireo dia lasa tandindona amin’ny fitsapana ny finoana izay manokatra na manakaiky ny fidirana amin’i Kristy sy ny fahamarinany ary ny fahasoavany.

Ao amin’io andininy faha-20 io, ny teny hoe “ *varavarana* ” dia manana heviny telo samy hafa nefa mifameno. Izy io dia manondro an’i Jesosy mihitsy: “ *Izaho no varavarana* . Jaona 10:9”; *nivoha ny varavaran’ny lanitra* ao amin’ny Apok 4:1 : “ *Nisy varavarana nivoha tany an-danitra* . ary *ny varavaran’ny* fon’ny olombelona izay ahatongavan’i Jesosy handondona mba hanasana ny olom-boafidy hanokatra ny fony aminy mba hanaporofoana ny fitiavany.

Ny hany ilaina amin’ny zavaboariny dia ny manokatra ny fony amin’ny fahamarinana nambarany mba hisian’ny fiombonana akaiky eo aminy sy ilay Andriamanitra nahary azy. *Ny sakafo hariva* dia atao amin'ny hariva, rehefa tonga ny alina mba hampitsaharana ny asan'ny andro. Tsy ho ela dia hiditra amin’io karazana alina io “ *izay tsy ahafahan’ny olona miasa” ny olombelona.* (Jaona 9:4)”. Ny fiafaran’ny fotoan’ny fizahan-toetra dia hampivaingana mandrakizay ireo safidy ara-pivavahana farany ataon’ny olombelona, lehilahy sy vehivavy samy tompon’andraikitra ary mifameno tanteraka amin’ny haavon’ny nofo.

Raha ampitahaina amin’ny hafatr’i *Filadelfia,* ny olom-boafidy dia ao amin’ny vanim-potoanan’ny *Laodikia* , amin’ny fotoana antomotra ny fiverenan’i Jesosy Kristy. Ny " *varavarana misokatra any an-danitra* ” dia hisokatra miaraka amin’ity hafatra ity ao amin’ny Apok. 4:1.

Ny fananaran'ny Fanahy farany

Ho an’ny mpandresy tsirairay dia manambara i Jesoa hoe:

Andininy 21: “ *Izay maharesy dia havelako hiara-mipetraka amiko eo ambonin’ny seza fiandrianako, dia tahaka ny nandreseko kosa sy ny niarahako nipetraka amin’ny Raiko eo ambonin’ny seza fiandrianany.* ”

Izy dia manambara ny asan’ny fitsarana any an-danitra izay manaraka ity hafatra ity ary izay ho lohahevitry ny Apo. 4. Fa io fampanantenana io dia tsy manome afa-tsy izay tena mpandresy voafidy.

Andininy 22: “ *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain’ny Fanahy amin’ny fiangonana.* ”

Ny lohahevitry ny " *taratasy* " dia mifarana amin'ity tsy fahombiazan'ny andrim-panjakana vaovao ity. Ny farany, satria manomboka izao, dia lehilahy iray nentanim-panahy no hitondra ny hazavana, avy eo vondrona kely. Hampitaina tsirairay avy amin'ny olona tsirairay izany ary amin'ny alalan'ny Internet izay hotarihin'i Jesosy mihitsy amin'ny fitarihana ny olom-boafidiny ho amin'ny loharanon'ny fanaparitahana ny fahamarinany farany, izay masina tahaka ny maha-Andriamanitra Azy. Ary toy izao, na aiza na aiza misy azy etỳ ambonin'ny

tany: " *Izay manan-tsofina, aoka izy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana.* "

Ny foto-kevitra manaraka dia hapetraka amin’ny arivo taona any an-danitra amin’ny fitsaran’ny olo-masina ny ratsy fanahy. Ny foto-kevitra manontolo dia mifototra amin’ny fampianarana miparitaka manerana ny Apok. 4, 11, ary 20. Kanefa ny Apok. 4 dia manamafy mazava tsara ny toe-javatra any an-danitra amin’io asa io, izay manaraka ara-potoana ny vanim-potoana farany amin’ilay Voafidy eto an-tany.

Apokalypsy 4 : Fitsarana any an-danitra

Andininy 1: “ *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro,* ***nisy varavarana nivoha tany an-danitra*** *, ary ilay feo voalohany reko, toy ny an’ny trompetra , niteny tamiko, dia nanao hoe:* ***Miakara atỳ , fa hasehoko anao izay tsy maintsy ho avy rahatrizay*** .”

Tamin’ny filazana hoe: “ *Ny feo voalohany izay reko dia tahaka ny feon’ny trompetra* ”, dia mamaritra ny hafatr’izao vanim-potoanan’i *Laodikia izao* ho toy ny nitondrany an’i Jaona ao amin’ny Apok. 1:10 ny Fanahy: “ *Efa tao amin’ny Fanahy aho tamin’ny andron’ny Tompo, ary nandre feo mahery teo ivohoko aho, toy ny feon’ny trompetra* ”. *Laodikia* àry no vanim-potoana izay voamariky ny “ *andron’ny Tompo* ”, dia ny fiverenany be voninahitra lehibe ny fiafarany.

Amin'ny teniny, ny Fanahy dia manohana mafy ny hevitra momba ny fifandimbiasana amin'ity lohahevitra ity miaraka amin'ny hafatr'i *Laodikia* . Zava-dehibe izany fahitsiana izany, satria tsy vitan’ny andrim-panjakana mihitsy ny nanaporofo tamin’ny mpanohitra azy ny fotopampianaran’ny fitsarana any an-danitra. Androany aho dia mitondra porofo ny amin’izany, izay azo tanterahina amin’ny famaritana marina ireo daty mifandray amin’ireo hafatra ao amin’ny *Apok* . 2 sy 3. Teo anelanelan’i *Laodikia* sy ny Apok. 4, tamin’ny alalan’ny “ *trompetra fahafito ” ao* amin’ny Apok. Tamin’ny “ *fijinjana* ” ao amin’ny Apok. 14, dia nitondra ny olom-boafidiny ho any an-danitra izy ka nankininy taminy ny andraikitra hitsara miaraka aminy ny fiainan’ny ratsy fanahy efa maty teto an-tany. Amin’izay dia “ *izay maharesy dia hanapaka ny firenena amin’ny tehim-by* ” araka ny voalaza ao amin’ny Apok. 2:27 . Raha toa ny mpanenjika dia nanana, toa ahy, ny fahatokisana ny anjara natokana ho azy, dia tsy isalasalana fa hanova ny fitondran-tenany izy ireo. Saingy ny sitrapon'izy ireo dia ny tsy miraharaha izay fampitandremana rehetra izay mitarika azy ireo amin'ny asa ratsy indrindra ary noho izany dia manomana ho an'ny tenany ny sazy faran'izay ratsy indrindra izay tsy azo averina amin'ny toe-piainana eto an-tany ankehitriny. Andeha isika hiverina amin’ity toko faha-4 ity. “ Ary *ilay feo voalohany reko, tahaka ny feon’ny trompetra, niresaka tamiko, dia nanao hoe: Miakara atỳ, fa hasehoko anao izay tsy maintsy ho tonga* rahatrizay . Io foto-kevitry ny fiverenan’i Kristy amim-boninahitra io dia efa mipoitra sahady ao amin’ny andininy faha-7 izay

voasoratra hoe: “ *Indro Izy avy amin’ny rahona, ary ny maso rehetra hahita Azy, na dia izay nandefona Azy aza; ary hitomany Azy ny firenena rehetra ambonin’ny tany. Eny, Amena* ! ” Raha ampitahaina amin’ny *trompetra ny feon’i Jesosy* , dia satria, tahaka an’io fitaovan’ny tafika io, eo amin’ny lohan’ny tafiny any an-danitra, dia maneno ny miaramilany i Jesosy mba hamely ny ady, ary *tsy* nitsahatra ny feony nampitandrina ny olom-boafidiny mba hanomanana azy ireo handresy amin’ny alalan’ny fandresen’i Jesosy, ary ny fandresen’ny *tenan’i* Jesosy Mifono zava-miafina sy manan-danja ny Apokalypsy rehetra. Ary marina fa ho an'ny mpanompony farany, ity lohahevitra ity dia nanafina fitsapana fanafoanana Eto, ao amin'ny Apok. 4:1, ny sehatra voalaza dia tsy feno satria ny olom-boafidiny izay hovonjeny amin'ny fahafatesana dia holazaina ao amin'ny *Apok* . 6:16. *afeno izahay amin’ny tavan’Ilay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana sy amin’ny fahatezeran’ny Zanak’ondry; fa tonga ny andro lehiben’ny fahatezerany, ka iza no hahajanona?* " Ho an'ity fanontaniana ity, izay toa mihantona tsy misy valiny, dia hatolotr'Andriamanitra ao amin'ny toko faha-7 izay manaraka an'ireo izay afaka manohitra: ireo olom-boafidy voaisy tombo-kase asehon'ny isa 144.000, izay misy 12 efamira, na 144. Ireo no olom-boafidy ihany izay mbola velona tamin'ny fiverenan'i Kristy. Ankehitriny, ao anatin'io tontolon'ny Apok. izay natsangan’i Jesosy tamin’ny maty mba hanome azy ireo koa, ny valisoa nampanantenaina noho ny finoany: Fiainana mandrakizay koa, rehefa nilaza tamin’i Jaona i Jesosy hoe: “ *Miakara eto!* ", ny Fanahy ihany no miandry, amin'ny alalan'ity sary ity, ny fiakarana ho any amin'ny fanjakan'Andriamanitra any an-danitra, an'ny olom-boafidy rehetra, izay navotana tamin'ny ran'i Jesosy Kristy. Ity fiakarana ho any an-danitra ity dia manamarika ny fiafaran'ny toetry ny olombelona eto an-tany, ny olom-boafidy dia mitsangana amin'ny maty tahaka ireo anjelin'Andriamanitra mahatoky, araka ny fampianaran'i Jesosy ao amin'ny Matio 22:30. Tsaroan’i Jesosy hatrany izany ao amin’ny fanambarana nataony hatramin’i Daniela, izay voaozona noho ny amin’ny olombelona, ny tena olom- *boafidy* dia toa nalaina avy ao amin’ny Apok .

Andininy 2: “ *Ary niaraka tamin’izay dia voatsindrin’ny Fanahy aho, ary, indro, nisy seza fiandrianana nipetraka tany an-danitra, ary nisy Anankiray nipetraka teo ambonin’ny seza fiandrianana* .”

Toy ny ao amin’ny zavatra niainan’i Jaona, ny fiakaran’ny olom-boafidy ho any amin’ny “ *lanitra* ” *dia mampiakatra azy ireo amin’ny fanahy* , ary izy ireo dia atolotra ho any amin’ny habakabaka selestialy izay tsy azon’ny olona idirana mandrakizay, satria Andriamanitra no manjaka ao ary hita maso.

Andininy 3: “ *Ary Ilay nipetraka dia nijery tahaka ny vato jaspy sy sardio; ary nisy avana manodidina ny seza fiandrianana tahaka ny emeraoda* .”

Any izy ireo dia mahita ny tenany manatrika ny seza fiandrianan’Andriamanitra, izay ipetrahan’ilay Andriamanitra Mpamorona iray amim-boninahitra. Io voninahitra selestialy tsy hay lazaina io anefa dia aseho amin’ny alalan’ny vato sarobidy izay saro-pady amin’ny olona. Ny " *vato jaspa* " dia manana endrika sy loko tena samy hafa, ka maneho ny hamaroan'ny toetran'Andriamanitra. Miloko mena, mitovitovy aminy ny " *sardy* ". Ny " *Avana* " dia tranga voajanahary izay nahatalanjona ny lehilahy hatramin'izay, saingy tsy maintsy tsaroantsika ny niandohany. Izany no famantarana ny fifanekena izay

nampanantenain'Andriamanitra ny olombelona tsy handrava azy intsony amin'ny ranon'ny safo-drano, araka ny Gen. 9:9 ka hatramin'ny 17. Ankoatra izany, isaky ny mifankahita amin'ny masoandro ny orana, dia miseho ny sarin'Andriamanitra, dia ny avana, mba hanome toky ny zavaboariny eto an-tany. Kanefa, tamin'ny firongatry ny safo-drano, i Petera dia mampahatsiahy antsika fa misy "safo *-drano sy solifara* " ao amin'ny planin'Andriamanitra (2 Pet. 3:7). Noho io " *safo-drano* " mandripaka io indrindra, no namboarin'Andriamanitra, any an-danitra, ny fitsarana ny ratsy fanahy, izay ny olom-boafidy no mpitsara azy sy i Jesosy, Mpanavotra azy ireo.

Andininy 4: "Ary *manodidina ny seza fiandrianana* ***dia nahita seza fiandrianana efatra amby roa-polo aho*** *, ary teo ambonin'ireo seza fiandrianana ireo* ***dia nisy loholona efatra amby roa-polo*** *nipetraka, nitafy lamba fotsy, ary nisy satro-boninahitra volamena teo amin'ny lohany* ."

Eto àry, izay asehon'ny *loholona 24* , dia ireo navotana tamin'ireo vanim-potoana ara-paminaniana roa nambara araka ity fitsipika manaraka ity: teo anelanelan'ny 94 sy 1843, ny fototry ny apostoly 12; eo anelanelan'ny taona 1843 sy 2030, ny Isiraely ara-panahy "Advantista" an'ireo " *foko 12* " voaisy tombo-kase tamin'ny " *tombo-kasen'Andriamanitra* " , ny Sabatan'ny ^{andro} *faha* - 7, ao amin'ny Apok. ny " *foko 12* " dia misy sary " *vavahady 12* " eo ambanin'ny lafiny 12 " *perla* ". Ny foto-kevitry ny fitsarana dia voafaritra ao amin'ny Apok. 20:4 , izay mivaky toy izao: " ***Ary nahita seza fiandrianana maro aho, ary nomena fahefana hitsara izay nipetraka teo amboniny*** . *Nanjaka tamin'i Kristy nandritra ny arivo taona ny* fanjakan'ny olom-boafidy, fa ***iza*** *no* tsaraina . Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia mampahatsiahy ny fifandimbiasana amin'ireo foto-kevitra telo nambara ho amin'ny andro farany: "ny *trompetra fahenina* " ho an'ny " *firenena tezitra* ", ny fotoan'ny " *loza fito farany* " satria " *tonga ny fahatezeranao* ", ary ny fitsarana any an-danitra ny " *arivo taona* " satria, " *efa tonga ny andro hitsarana ny maty* , ary ho tonga ny andro hifaranan'ny fitsarana farany amin'ny *afo. " solifara* izay handringana ny ratsy fanahy Izy rehetra dia handray anjara amin'ny faharoa Nanoro hevitra *ny hananganana ny maty* , amin'ny faran'ny " *arivo taona* ", araka ny Apok. 20:5 , manao hoe: " *Ny sisa amin'ny maty dia tsy mbola velona mandra-pahatapitry ny arivo taona* ". Manome antsika ny famaritana ny ratsy fanahy ny Fanahy: " *ireo izay manimba ny tany* ". Ao ambadik'io hetsika io dia misy " *ny fahotana mandrava na mandrava* " voalaza ao amin'ny Dan. 8:13; ny *fahotana* izay mahatonga fahafatesana sy fandravana ny tany; izay nitarika an'Andriamanitra hanafaka ny Kristianisma teo amin'ny fitondran'ny papa romana lozabe teo anelanelan'ny taona 538 sy 1798; izay manolotra ny ampahatelon'ny olombelona ho amin'ny afo niokleary aorian'ny na amin'ny 2021. Tsy hisy olona hieritreritra fa, nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, ny fandikana ny Sabata masin'ny andro fahafito marina dia hitondra voka-dratsy maro be sy mahatsiravina. Ny *loholona 24* dia tsy manavaka afa-tsy amin'ny ambaratongan'ny didy ao amin'ny Daniela 8:14, satria iraisan'izy ireo ny namonjena azy ireo tamin'ny ran'i Jesosy Kristy. Noho izany, rehefa hita fa mendrika, araka ny Apok. 3:5 , dia samy manao ny " *akanjo fotsy* " sy ny " *satroboninahitra fiainana* " nampanantenaina ny mpandresy amin'ny adin'ny finoana, ao amin'ny Apok. 2:10 . *Ny "volamena* "

amin’ny *satroboninahitra* dia maneho ny finoana voadio tamin’ny fizahan-toetra araka ny 1 Pet. 1:7.

Ao amin’ity toko faha-4 ity dia miseho in-3 ny teny hoe “ *mipetraka* ”. Ny isa 3 dia tandindon’ny fahalavorariana, ny Fanahy dia mametraka io foto-kevitry ny fitsarana ny arivo taona fahafito io ho eo ambanin’ny famantarana ny sisa tonga lafatra amin’ireo mpandresy, araka ny voasoratra hoe: “ *Mipetraha eo an-tanako ankavanana ambara-panaoko ny fahavalonao ho fitoeran-tongotrao* ” Sal.110:1 sy Mat.22:44. Izy sy ireo izay mipetraka dia miala **sasatra** ary amin’ny alalan’io sary io, ny Fanahy dia manolotra ny arivo taona fahafito ho Sabata na fitsaharana lehibe nambara mialoha, hatramin’ny famoronana, amin’ny alalan’ny fitsaharana nohamasinina amin’ny andro fahafito amin’ny herinandrontsika.

Andininy faha-5: “Ary ***nisy helatra sy feo ary kotrokorana nivoaka avy teo amin’ny seza fiandrianana,*** *ary nisy jiro fito nirehitra teo anoloan’ny seza fiandrianana, dia Fanahy fiton’Andriamanitra izany* .”

Ireo fisehoana “ *mivoaka avy amin’ny seza fiandrianana* ” dia avy amin’ilay Andriamanitra Mpamorona mihitsy. Araka ny Eksodosy 19:16 , ireo fisehoan-javatra ireo dia efa nanamarika ny fanatrehan’Andriamanitra teo amin’ny Tendrombohitra Sinay, noho ny horohoron’ny vahoaka hebreo. Io soso-kevitra io àry dia mampahatsiahy ny anjara asan’ny Didy Folo an’Andriamanitra amin’io hetsika fitsarana ny maty ratsy fanahy io. Io fampahatsiahivana io ihany koa dia mampahatsiahy ny zava-misy fa tsy hita maso ny loza ateraky ny fahafatesana tsy azo ihodivirana ho an’ny zavaboariny taloha, Andriamanitra, izay tsy nanova ny toetrany, dia tazan’ny olom-boafidiny navotany, nitsangana tamin’ny maty ary nomem-boninahitra. **Attention! Io fehezanteny fohy io, izay adika ankehitriny, dia ho lasa mari-pamantarana ao amin’ny firafitry ny bokin’ny Apokalypsy. Isaky ny miseho izy io, dia tsy maintsy takatry ny mpamaky fa ny faminaniana dia mampifoha ny teny manodidina ny fiandohan’ny fitsarana ny arivo taona fahafito izay hanamarika ny fidiran’Andriamanitra mivantana sy hita maso ao amin’i Mikaela, Jesosy Kristy.** Amin’izany fomba izany, ny firafitry ny boky iray manontolo dia hanome antsika fomba fijery misesy momba ny vanim-potoana kristiana eo ambanin’ny foto-kevitra samy hafa sarahin’ity teny fototra ity: “ *Nisy tselatra sy feo ary kotrokorana* ”. Hahita izany indray isika ao amin’ny Apok. 8:5 izay nampiana “ *horohoron-tany* ” tamin’ilay fanalahidy. Hanasaraka ny lohahevitry ny fanelanelanana mandrakizay an’i Jesosy Kristy any an-danitra amin’ny lohahevitry ny *trompetra izany* . Avy eo, ao amin’ny Apok. 11:19 , dia hampiana “ *havandra vaventy ” ny fanalahidy.* Ho hita ao amin’ny Apok. 16:21 ny fanazavana, ary io “ *havandra vaventy* ” io no mamarana ny lohahevitry ny *loza fahafito amin’ireo loza fito farany an’Andriamanitra* . Toy izany koa, “ *ny horohoron-tany* ” dia tonga, ao amin’ny Apok. 16:18 , “ *ho horohorontany lehibe* ”. Io fanalahidy io dia fototra amin’ny fianarana mitantana ny fampianaran’ny bokin’ny Apokalypsy sy ny fahatakarana ny fitsipiky ny firafiny .

Raha miverina amin’ny andininy faha-5 isika, dia manamarika fa, napetraka tamin’io fotoana io “ *teo anoloan’ny seza fiandrianana* ”, dia “ *jiro fito mirehitra* ”. Izy ireo dia maneho ny “ *fanahy fiton’Andriamanitra* ”. Ny isa " ***fito*** » maneho ny fanamasinana, eto, ny an’ny Fanahin’Andriamanitra. Ny Fanahiny

izay mitahiry ny aina rehetra no ifehezan’Andriamanitra ny zavaboariny rehetra; ao aminy Izy, ary mametraka azy ireo “ *eo anoloan’ny seza fiandrianany* ”, satria noforoniny ho afaka eo anoloany izy ireo. Ny sarin’ireo “ *jiro mirehitra fito* ” dia maneho ny fanamasinana ny fahazavan’Andriamanitra; Ny fahazavany tonga lafatra sy mahery dia manafoana ny mety ho haizina rehetra. Fa tsy misy fitoerana ho an’ny haizina ao amin’ny fiainana mandrakizain’ny navotana.

Andininy faha-6: “ *Ary teo anoloan’ny seza fiandrianana dia nisy ranomasina fitaratra tahaka ny vato krystaly, ary teo afovoan’ny seza fiandrianana sy manodidina ny seza fiandrianana dia nisy zava-manan-aina efatra feno maso ny anoloana sy ny ivohony* ”.

Miteny amintsika amin’ny fiteniny ara-panoharana ny Fanahy. Inona no " *alohan'ny seza fiandrianana* " dia manondro ireo zavaboariny any an-danitra izay manatrika nefa tsy mandray anjara amin'ny fitsarana. Amin'ny isa betsaka, ireo dia miendrika *ranomasina* izay madio ny fahadiovan'ny toetrany ka ampitahainy amin'ny *kristaly* . Izany no toetra fototry ny zavaboary any an-danitra sy ety an-tany izay nijanona ho mahatoky tamin'ilay Andriamanitra Mpamorona . *Ny zavaboary any an* -danitra avy amin'ny tontolo hafa, ary ny lafiny hafa, manodidina *ny seza fiandrianana* , dia manondro ireo *zavaboary miparitaka eo* ambanin'ny fijerin'Andriamanitra izay mipetraka eo amin'ny seza *fiandrianana* . na multidimensional, mibanjina. Fa amin'ny lafiny ara-panahy kokoa, ny teny hoe " *eo anoloana sy aoriana* " dia manondro ny laln'Andriamanitra voasokitra amin'ny rantsan-tànan'Andriamanitra eo amin'ny tendrombohitra Sinay, eo amin'ny lafiny efatra amin'ny vato fisaka roa Ny maso mijery sy manaraka amim-pitiavana izay mitranga eto an-tany ao amin’ny 1 Kor 4:9, dia manambara toy izao i Paoly: “ *Fa amiko, dia nataon’Andriamanitra ho farany amin’ny zavatra rehetra izahay, izay voaheloka ho faty, satria efa tonga fampisehoan’izao tontolo izao sy ho an’ny anjely ary ho an’ny olona* ny teny hoe “ *izao tontolo izao* ” eto amin’izao tontolo izao ny olom-boafidy sy ny tolona ataon’izy ireo dia arahin’ny mpijery tsy hita maso izay tia azy ireo amin’ny fitiavana araka an’Andriamanitra nasehon’i Jesosy Kristy ihany koa izy ireo ary miara-mitomany amin’ireo izay mitomany satria mafy sy mampahory tokoa ny ady amin’izao tontolo izao.

Ny Apokalypsy 5 dia hanolotra ho antsika ireto antokon’olona telo mpijery eny amin’ny lanitra ireto: *ny zavamananaina efatra, ny anjely ary ny loholona* , samy mpandresy, tafaray eo ambanin’ny fijery feno fitiavana an’ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe ho mandrakizay.

Ny rohy mampifandray ny “ *maso maro* ” amin’ny laln’Andriamanitra dia amin’ny anarana hoe “ *fijoroana ho vavolombelona* ” izay omen’Andriamanitra ny lalàny momba ny didy folo. Tsaroantsika fa io lalàna io dia voatahiry ao amin’ny “fitoerana masina indrindra” natokana ho an’Andriamanitra irery ihany ary voarara ho an’ny olombelona afa-tsy amin’ny fetin’ny “andro fanavotana”. Nitoetra tao amin’Andriamanitra ho “vavolombelona” ny lalàna, *ary* ny “ *databatra roa* ” ao aminy dia hanome heviny faharoa an’ireo “ *vavolombelona roa* ” an’ohatra resahina ao amin’ny Apok. 11:3 . Ao amin’ity lesona ity, ny “ *maso marobe* ” dia manambara ny fisian’ny vavolombelona tsy hita maso maro be izay nanatri-maso ny zava-nitranga teto an-tany. Ao amin’ny fisainan’Andriamanitra, ny teny hoe vavolombelona dia tsy afa-misaraka amin’ny

teny hoe fahatokiana. Ny teny grika hoe “martus”, nadika hoe “maritiora”, dia mamaritra tsara izany, satria tsy misy fetrany ny fahatokiana takian’Andriamanitra. Ary fara faharatsiny, ny “vavolombelona” an’i Jesosy dia tsy maintsy manaja ny lalàn’Andriamanitra amin’ny didiny folo, izay ampitahan’Andriamanitra sy itsarany azy.

Maminany ny LAlàn’Andriamanitra

Eto aho dia manokatra fononteny, hanaitra ny fahazavana masina voaray tamin’ny lohataonan’ny taona 2018. Mikasika ny lalàn’ny didy folon’Andriamanitra izany. Ny Fanahy dia nitarika ahy hahatsapa ny maha-zava-dehibe izao fanamarihana manaraka izao: “ *Dia niverina Mosesy ka nidina avy teo an-tendrombohitra, nitondra ny vato fisaka roa nisy ny Vavolombelona teny an-tànany; ary* ***ny vato fisaka nisy soratra teo an-daniny roa*** *, ary nisy soratra teo an -daniny roa* . Gaga aho tamin’ny voalohany fa tsy nisy nandinika an’io mazava tsara io izay nanoratana ny takela-bato tany am-boalohany nisy ny lalàna teo amin’ny tarehiny efatra, izany hoe, “ *eo anoloana sy ao ambadika* ” toy ny “ *mason’ny zavamananaina efatra* ” nodinihina tamin’ny andininy teo aloha. Io fahitsiana voatanisa io dia nanana antony namelany ahy hojeren'ny Fanahy. Nozaraina tamin’ny fomba tsy tapaka sy voalanjalanja ny soratra manontolo tany am-boalohany, teo amin’ny lafiny efatra tamin’ireo takela-bato roa. Ary teo anoloan'ny latabatra voalohany dia nisy ny didy voalohany sy ny antsasaky ny faharoa; ny lamosiny dia nitondra ny tapany faharoa amin'ny faharoa sy ny fahatelo manontolo. Eo amin’ny latabatra faharoa, ny eo anoloana dia nampiseho ny didy fahefatra manontolo; ny lamosiny dia nitondra ny didy enina farany. Ao amin'io lamina io, ireo lafiny roa hita maso dia manolotra antsika ny didy voalohany ary ny faharoa amin'ny antsasany ary ny fahefatra, izay mahakasika ny andro fahafito nohamasinina. Ny fijerena ireo zavatra ireo dia manasongadina ireo didy telo ireo, izay mariky ny fahamasinana tamin’ny 1843, rehefa naverina tamin’ny laoniny ny Sabata ary notakin’Andriamanitra. Tamin’izany fotoana izany, ny Protestanta dia niharan’ny Alahady Romana nolovaina. Ny vokatry ny safidin'ny Advantista sy ny safidin'ny Protestanta dia haseho ao ambadiky ny latabatra roa. Toa tsy nanaja ny Sabata, nanomboka tamin’ny 1843, ny didy fahatelo: “ *Ny anaran’Andriamanitra* dia *raisina ho zava-poana* ”, ara-bakiteny hoe “ *tsy marina* ”, ho an’ireo izay miantso izany tsy amin’ny fahamarinan’i Kristy na rehefa very izany. Naverin’izy ireo àry ny fahadisoana nataon’ireo Jiosy izay nilaza ho an’Andriamanitra, izay nasehon’i Jesosy Kristy ho lainga, ao amin’ny Apok. 3:9: “ *izay ao amin’ny synagogan’i Satana, izay milaza ny tenany ho Jiosy, kanjo tsy izy, fa mandainga* ”. Tamin’ny 1843, izany no nitranga tamin’ireo Protestanta mpandova ny Katolika. Fa eo anoloan’ny didy fahatelo, ny tapany faharoa amin’ny faharoa dia manambara ny fitsarana izay nampitan’Andriamanitra an’ireo toby roa lehibe nifanohitra. Hoy Andriamanitra amin’ireo protestanta mpandova ny katolika romana: “ *Andriamanitra saro-piaro Aho ka mamaly ny heloky ny ray amin’ny zanaka hatramin’ny zafiafy sy ny zafindohalika, dia izay mankahala Ahy* ”; indrisy fa ny Advantista ofisialy "

nandoa " tamin'ny 1994 no hizara ny anjarany; fa ny mifanohitra amin'izany kosa no lazainy amin'ireo olo-masina izay hitandrina ny Sabatany masina sy ny fahazavany ara-paminaniana manomboka amin'ny 1843 ka hatramin'ny 2030: " *ary mamindra fo amin'ny taranaka arivo mandimby izay tia Ahy ka mitandrina ny didiko* ". Ny isa " *arivo* " voatonona dia mampahatsiahy ny " *arivo taona* " amin'ny arivo taona fahafito ao amin'ny Apok. 20 izay ho valisoa ho an'ireo olom-boafidy mpandresy izay niditra ny mandrakizay. Misy lesona iray hafa mipoitra. Noho ny tsy fisian'ny fanampian'ny Fanahy Masin'i Jesosy Kristy, vokatr'izany, ireo Protestanta sy Advantista izay nilaozan'Andriamanitra nifandimby tamin'ny 1843 sy 1994 dia tsy ho afaka hanaja ny didy enina farany voasoratra ao ambadiky ny latabatra 2, izay eo anoloana dia natokana ho an'ny andro fitsaharana masina amin'ny andro fahafito. Mifanohitra amin'izany kosa, ireo izay mitandrina izany fitsaharana izany dia hahazo fanampiana avy amin'i Jesosy Kristy mba hankatò ireo didy mahakasika ny adidin'ny olombelona amin'ny mpiara-belona aminy. Ny asan'Andriamanitra hatramin'ny nanomezana ny takela-bato misy ny lalàna an'i Mosesy dia manana dikany, anjara asa ary fampiasana mahagaga sy tsy ampoizina amin'ny faran'ny taona 2018. Ary ny hafatra momba ny famerenana amin'ny laoniny ny Sabata dia nohamafisina sy nohamafisin'i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Tsitoha.

Izao no endrika isehoan'ny didy folo.

Tabilao 1 – Eo anoloana: ny prescriptions

Andriamanitra dia maneho ny tenany

" *Izaho no Jehovah Andriamanitrao, Izay nitondra anao nivoaka avy tany amin' ny tany Egypta, tamin' ny trano fanandevozana* ." (Tafiditra ao anatin'izany ireo olom-boafidy rehetra voavonjy tamin'ny ota sy voavonjy tamin'ny ra nalatsak'i Jesoa Kristy; *ny tranon'ny fanandevozana* dia ny fahotana; ny vokatry ny devoly nalain'ny devoly).

voalohany : Ota Katolika nanomboka tamin'ny 538, Protestanta nanomboka tamin'ny 1843, ary Advantista nanomboka tamin'ny 1994) .

" *Aza manana andriamani-kafa, fa Izaho ihany* ."

Didy faharoa : [Fizarana voalohany :] Ota katolika nanomboka tamin'ny taona 538.

" *Aza manao sarin-javatra voasokitra ho anao, na ny mety ho endriky ny zavatra izay eny amin'ny lanitra ambony, na izay etỳ amin'ny tany ambany, na izay any amin'ny rano ambanin'ny tany, fa aza miankohoka eo anatrehany, na manompo azy* .

Tabilao 1 – aoriana: Ny vokany

Didy faharoa : [Fizarana faha-2] .

"*… fa Izaho, Jehovah Andriamanitrao, dia Andriamanitra saro-piaro ka mamaly ny heloky ny ray amin'ny zanaka hatramin'ny* ***zafiafy sy ny zafindohalika*** *, amin'izay mankahala Ahy,* **(Katolika hatramin'ny 538; Protestanta hatramin'ny 1843; Advantista nanomboka tamin'ny 1994)** *ary mamindra fo amin'ny* ***olona arivo mandimby*** *izay tia Ahy sy mitandrina ny didiko* **hatramin'ny andro fahafito** ; **1994**).

faha-3 : notapahin’ny Katolika nanomboka tamin’ny 538, ny Protestanta nanomboka tamin’ny 1843, ary ny Advantista nanomboka tamin’ny 1994) .

" *Aza manonona lainga ny anaran' i Jehovah Andriamanitrao; fa tsy hataon' i Jehovah ho tsy manan-tsiny izay manonona lainga ny anarany* ."

Tabilao 2 – Eo anoloana: prescription

faha-4 : Ny fandikany ny Antenimierampirenena nanomboka tamin’ny taona 321 dia mahatonga azy io ho “ *fahotana mandrava ” ao amin’ny Dan. 8:13; nodikain’ny finoana katolika izany nanomboka tamin’ny taona 538, ary ny finoana protestanta nanomboka tamin’ny 1843. Nohajain’ny finoana advantista mitandrina* ny andro fahafito anefa izany nanomboka tamin’ny 1843 sy 1873.

Tsarovy *ny andro Sabata hanamasina azy. Henemana no hiasanao sy hanaovanao ny raharahanao rehetra, fa ny andro fahafito dia Sabatan'i Jehovah Andriamanitrao, koa aza manao raharaha akory ianao, na ny zanakao-lahy, na ny zanakao-vavy, na ny ankizilahinao, na ny ankizilahinao, na ny biby fiompinao, na ny vahiny izay ao anatin'ny vavahadinao, fa ny lanitra sy ny tany no hitsaharan'ny henemana. izany no nitahian’i Jehovah ny andro Sabata sy nanamasinany azy .*

Tabilao 2: Ao aoriana: Ny vokany : Ireo didy enina farany ireo dia nandika ny finoana kristiana nanomboka tamin’ny taona 321; tamin'ny finoana katolika nanomboka tamin'ny 538; tamin’ny finoana protestanta nanomboka tamin’ny 1843 , ary tamin’ny alalan’ny finoana Advantista “ *nandoa* ” tamin’ny 1994. Kanefa hajaina izy ireo ao amin’ny finoana Advantista mitandrina ny andro fahafito notahin’ny Fanahy Masin’i Jesosy Kristy, nanomboka tamin’ny 1843 sy 1873; ny "farany" nanomboka tamin'ny 1994 ka hatramin'ny 2030.

Didy faha-5

" *Manajà ny rainao sy ny reninao, mba ho maro andro ianao any amin'ny tany izay omen'i Jehovah Andriamanitrao anao.* "

Didy faha-6

" ~~Aza mamono olona~~ . *Aza mamono olona* ." (amin'ny karazana heloka bevava mahatsiravina, famonoana olona na amin'ny anaran'ny fivavahan-diso)

Didy faha-7

“ *Aza mijangajanga* ” .

Didy faha-8

“ *Aza mangalatra.* ”

Didy faha-9

“ *Aza mety ho vavolombelona mandainga hanameloka ny namanao* ”.

Didy faha-10

" *Aza mitsiriritra ny tranon' ny namanao; aza mitsiriritra ny vadin' ny namanao, na ny ankizilahiny, na ny ankizivaviny, na ny ombiny, na ny borikiny, na izay mety ho an' ny namanao.* "

Hamaranako eto ity fononteny ambony sy manan-danja ity.

Andininy 7: “ *Ny zava-manan’aina voalohany dia tahaka ny liona, ny zava-manan’aina faharoa dia tahaka ny zanak’omby, ny zava-manan’aina fahatelo dia nanan-tarehy tahaka ny olona, ary ny zava-manan’aina fahefatra dia tahaka ny voromahery manidina* .”

Aleo lazaina avy hatrany fa tandindona ihany ireo. Aseho ao amin’ny Ezek. 1:6 misy fiovaovana eo amin'ny famaritana. Any no ahitana biby efatra mitovy, samy manana endrika efatra samy hafa. Eto, dia mbola manana biby efatra, fa ny tsirairay dia manana endrika iray ihany, samy hafa amin'ny biby efatra. Ireo biby goavam-be ireo noho izany dia tsy tena izy, fa ny hafatra ara-panoharana dia ambony. Ny tsirairay amin'izy ireo dia manolotra fari-pitsipika momba ny fiainana mandrakizay ho an'izao rehetra izao, izay mahakasika an'Andriamanitra mihitsy sy ireo zavaboariny manerana izao rehetra izao, araka ny efa hitantsika. Ilay tonga nofo tao amin’ny fahatanterahany araka an’Andriamanitra, ireo fepetra efatra amin’ny fiainana an’izao rehetra izao, dia i Jesosy Kristy, izay ahitana ny mpanjaka sy ny tanjaky ny *liona* araka ny voalazan’ny Mpitsara. 14:18; ny fanahin'ny sorona sy ny fanompoana ny *zanak'omby* ; ny endrik’Andriamanitra ny olombelona; ary ny fanjakazakan’ny haavon’ny voromahery manidina ambony indrindra any an -*danitra* . Ireo fepetra efatra ireo dia hita ao amin’ny fiainana selestialy maneran-tany mandrakizay. Izy ireo no fenitra izay manazava ny fahombiazan’ilay tetikasan’Andriamanitra notoherin’ireo fanahy mpikomy. Ary Jesosy dia nanolotra modely tonga lafatra ho an’ny apostoliny sy ny mpianany nandritra ny fanompoany fohy teto an-tany; dia tonga hatrany amin’ny fanasana ny tongotry ny mpianany, alohan’ny hanolorany ny vatany ho amin’ny fampijaliana amin’ny hazo fijaliana, mba hanonitra, ho solon’izy ireo, toy ny “ *ombilahy kely* ”, noho ny fahotan’ny olom-boafidiny rehetra. Ary koa, aoka ny tsirairay handinika ny tenany raha toa ka mifanaraka amin’ny toetrany sy ny faniriany ary ny faniriany ny fanafoanana an’io fenitry ny fiainana mandrakizay io. Izany no fenitry ny fanolorana famonjena tokony horaisina na holavina.

Andininy 8: “ *Ny zava-manan’aina efatra dia samy nanana elatra enina avy, sady feno maso avokoa ny manodidina sy ny tao anatiny. Tsy nitsahatra andro aman’alina izy ka nanao hoe: ‘Masina, masina, masina, Jehovah Andriamanitra Tsitoha, Ilay taloha sy ankehitriny ary ho avy!’* ”

Manoloana ny fitsarana any an-danitra, ity seho ity dia maneho ireo fitsipika ampiharina mandrakariva any an-danitra sy etỳ an-tany, izay ataon’ny olona izay tsy mivadika amin’Andriamanitra.

Tsy mila elatra hihetsiketsika ny tenan’ny zavaboary any an-danitra satria tsy eo ambanin’ny lalàn’ny haben’ny tany. Fa ny Fanahy dia mampiasa tandindona eto an-tany izay azon’ny olombelona takarina. Amin’ny fanomezana “ *elatra enina* ” ho azy ireo, dia ahariharin’y amintsika ny hasarobidin’ny isa 6, izay lasa isan’ny toetra eny amin’ny lanitra sy ny an’ny anjely. Izy io dia mahakasika ireo tontolo izay tsy nisy ota sy ireo anjely, izay i Satana, ilay anjely mpikomy, no namoronana voalohany. Koa satria Andriamanitra no nanonona ny isa “fito” ho an’ny tenany ho toy ny “tombo-kaseny manokana”, ny isa 6 dia azo heverina ho “tombo-kase”, na amin’ny toe-javatra misy ny devoly, ny “marika”, amin’ny maha-izy azy, nefa mizara izany isa faha-6 izany amin’ireo tontolo izay nitoetra

ho madio sy ireo anjely rehetra noforonin’Andriamanitra, na ny tsara sy ny ratsy fanahy, izy. Eo ambanin’ilay anjely no misy lehilahy, izay ho “5” no isany, izay hamarinin’ny sainy 5 sy ny rantsan-tànany dimy ary ny rantsan-tongony dimy. Ity ambany ity ny isa faha-4 amin'ny toetran'izao rehetra izao voatondron'ireo teboka kardinaly efatra, Avaratra, Atsimo, Atsinanana ary Andrefana. Ity ambany ity ny isa 3 ny fahalavorariana, avy eo ny 2 ny tsy fahalavorariana, ary ny 1 ny firaisan-kina, na ny firaisana tonga lafatra. Ny mason’ireo zavamananaina efatra dia “ *manodidina sy ao anatiny* ”, ary koa “ *eo anoloana sy aoriana* ”. Tsy misy na inona na inona afa-miala amin’ny fijerin’ity fiainana eran-tany amin’ny lafiny maro samihafa selestialy ity, izay fantatr’ny Fanahin’Andriamanitra amin’ny ankapobeny satria ao anatiny ny fiaviany. Mahasoa izany fampianarana izany, satria eto amin’ity tany ankehitriny ity, noho ny fahotana sy ny faharatsian’ny mpanota, amin’ny fitazonana azy ireo “ *ao anatiny* ”, dia azon’ny olona atao ny manafina ny eritreriny miafina sy ny fikasan-dratsiny hamelezana ny namany. Ao amin'ny fiainana selestialy dia tsy azo atao ny zavatra toy izany. Mangarahara toy ny kristaly ny fiainana any an-danitra, satria noroahina hiala tao ny faharatsiana, niaraka tamin’ny devoly sy ny anjeliny ratsy fanahy, nazera tety an-tany, araka ny Apok. 12:9 , taorian’ny fandresen’i Jesosy ny ota sy ny fahafatesana. Tanteraka ao anatin’ny fahatanterahany ny fanambarana ny fahamasinan’Andriamanitra (in-3: *masina*) ataon’ny mponina amin’ireny tontolo madio ireny. Nefa tsy tanteraka amin’ny teny izany fanambarana izany; ny fahatanterahan’ny fahamasinan’ny tsirairay sy ny fitambarany no manambara amin’ny asa maharitra ny fahatanterahan’ny fahamasinan’ilay Andriamanitra nahary azy ireo. Nasehon’Andriamanitra ny toetrany sy ny anarany amin’ny endriny voalaza ao amin’ny Apok. 1:8 : “ *Izaho no Alfa sy Omega, hoy Jehovah Tompo, Ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy, dia ny Tsitoha* ”. Ny fitenenana hoe “ *iza, iza ary iza no ho avy* ” dia mamaritra tsara ny toetra mandrakizain’ilay Andriamanitra Mpamorona. Tsy nety niantso azy tamin’ny anarana hoe “Yahweh” izy, ka niantso azy hoe “Ilay Mandrakizay”. Marina fa tsy nila anarana Andriamanitra, satria miavaka sy tsy misy mpifaninana aminy izy, ka tsy mila anarana mba hanavahana azy amin’ny andriamani-kafa tsy misy. Nanaiky hamaly ny fangatahan’i Mosesy izay tiany sy tia azy anefa Andriamanitra. Nomeny anarana hoe “YaHweh” àry ny tenany, izay nadika avy amin’ny matoanteny hoe “ho”, nadika amin’ny endrika mifarana amin’ny tovana -ar amin’ny endrika filaza mandidy ny matoanteny tsy lavorary amin’ny teny hebreo. Io teny hoe “tsy lavorary” io dia manondro ny zava-bita izay miitatra amin’ny fotoana, noho izany, fotoana midadasika kokoa noho ny hoavintsika, ilay endrika hoe “iza, iza, iza, ary iza” no nandika tanteraka ny dikan’io tsy tanteraka hebreo io. Ny raikipohy hoe " *izy izao, iza ary iza no ho avy* " dia fomban'Andriamanitra handikana ny anarany hebreo hoe "YaHweh", rehefa tsy maintsy mampifanaraka izany amin'ny fiteny tandrefana izy, na amin'ny fiteny hafa ankoatra ny hebreo. Ny ampahany “sy izay ho avy” dia manondro ny dingana farany amin’ny finoana Kristiana Advantista, izay naorina tao amin’ny drafitr’Andriamanitra tamin’ny alalan’ny didin’i Dan. 8:14 nanomboka tamin’ny 1843. Noho izany dia ao amin’ny nofon’ny Advantista voafidy no hahatanterahan’ny fanambarana ny fahamasinan’Andriamanitra telo sosona. Ny maha-Andriamanitra an’i Jesoa Kristy dia niady hevitra matetika,

saingy tsy azo lavina izany. Miresaka momba izany ny Baiboly ao amin’ny Heb. 1:8: “ *Fa ny Zanaka kosa dia hoy Izy: Ny seza fiandriananao, Andriamanitra ô, dia mandrakizay mandrakizay; ny tehim-pahamarinana no tehim-panjakanao.* ” Ary tamin'i Filipo izay nangataka an'i Jesosy haneho aminy ny Ray, dia hoy ny navalin'i Jesosy azy: " *Efa ela izay no efa nitoerako teto aminareo, ka tsy mbola fantatrao ihany Aho, ry Filipo?* ***Izay nahita Ahy dia nahita ny Ray*** *;* (Jaona 14:9).

Andininy 9-10-11 : « *Raha ny zava-manan’aina manome voninahitra sy haja ary fisaorana ho an’Ilay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana, dia Izay velona mandrakizay mandrakizay, dia miankohoka eo anatrehan’Ilay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana ny loholona efatra amby roa-polo, ka ~~miankohoka~~ sy miankohoka eo anatrehan’Ilay velona mandrakizay mandrakizay, ary apetraho eo anoloan’ny seza fiandrianana ny satro-boninahitr’izy ireo, ka manao hoe: Ho an’ny Tompo sy ny voninahitray, ny voninahitray, dia ny voninahitray; fa Hianao no nahary ny zavatra rehetra, ary noho ny sitraponao no nahanisy sy nahariana azy* ”.

Ny toko faha-4 dia mifarana amin’ny sehatra manome voninahitra an’ilay Andriamanitra Mpamorona. Asehon’io fisehoan-javatra io fa ny fitakian’Andriamanitra hoe “ *matahora an’Andriamanitra ka omeo voninahitra Izy* ...”, voalaza ao amin’ny hafatry ny anjely voalohany ao amin’ny Apok. 14:7 , dia re sy takatr’ireo olom-boafidy farany nanomboka tamin’ny 1843; fa ambonin’izany rehetra izany dia tamin’ny alalan’ny olom-boafidy izay mbola velona tamin’ny andro fiverenan’i Jesosy Kristy be voninahitra; satria ho azy ireo ihany no nanomana sy nanazava tanteraka ny Apokalypsy tamin’ny fotoana nofidin’Andriamanitra, izany hoe hatramin’ny lohataonan’ny taona 2018. Toy izany no anehoan’ireo voavotra amin’ny fiderana sy fiderana, ny fankasitrahana rehetra an’i Jesosy Kristy, ilay endrika nitsidihan’ny Tsitoha azy ireo mba hamonjena azy amin’ny ota sy ny fahafatesana, ny tambin’izany. Izay hitany ihany no inoan’ny olombelona tsy mino, toa an’i Tomasy, ary noho Andriamanitra tsy hita maso, dia voaheloka ny tsy hiraharaha ny fahalemeny faran’izay mafy, izay mahatonga azy ho kilalao fotsiny ihany izay ataony araka ny sitrapon’Andriamanitra. Manana fialan-tsiny fara-faharatsiny, izay tsy hanamarina izany, amin’ny tsy fahafantarany an’Andriamanitra, fialan-tsiny tsy ananan’i Satana, satria nahalala an’Andriamanitra izy, dia nisafidy ny hiady aminy; zara raha azo inoana, nefa marina, ary mahakasika ireo anjely ratsy nanaraka azy koa. Mampalahelo fa ireo voa maro samihafa sy mifanohitra amin’ny safidy malalaka dia manambara ny fahafahana tena izy sy tanteraka izay nomen’Andriamanitra ny zavaboariny any an-danitra sy ety an-tany.

Apokalypsy 5: Ny Zanak’olona

Ary rehefa nanolotra an'i Jesosy teo anatrehan'ny vahoaka izy, dia hoy Pilato: *Indro ny Lehilahy* . Tena nilaina ny hahatongavan’Andriamanitra haka ny endriky ny nofo, mba hisehoan’ny “ *Lehilahy* ” araka ny fony sy ny faniriany. Maty ny mpivady voalohany, noho ny fahotan’ny tsy fankatoavana an’Andriamanitra. Ho mariky ny toe-piainana vaovao mahamenatra azy ireo, dia nataon’Andriamanitra hitan’izy ireo ny fitanjahany ara-batana, izay famantarana ivelany fotsiny ny fitanjahany ara-panahy anaty. Nanomboka teo, ny fanambarana voalohany momba ny fanavotana azy ireo dia natao tamin’ny fanomezana azy ireo akanjo vita amin’ny hodi-biby. Novonoina àry ny biby voalohany teo amin’ny tantaran’ny olombelona; Mety hisy hieritreritra fa ondrilahy kely na zanak’ondry io noho ny fanoharana. 4.000 taona taty aoriana, ny Zanak’ondrin’Andriamanitra, izay manaisotra ny fahotan’izao tontolo izao, dia tonga nanolotra ny fiainany tonga lafatra araka ny lalàna mba hanavotra ny olom-boafidy eo anivon’ny olombelona. Io famonjena atolotr’Andriamanitra amin’ny fahasoavana madio io àry dia mifototra tanteraka amin’ny fahafatesan’i Jesosy, izay mamela ny olom-boafidiny handray soa avy amin’ny fahamarinany tonga lafatra; ary miaraka amin’izay koa, ny fahafatesany no manafaka ny fahotan’izy ireo, izay nanaovany ny tenany ho mpitondra an-tsitrapo. Nanomboka tamin’izay, dia i Jesosy Kristy no hany anarana mahavonjy ny mpanota iray eto an-tany, ary efa nihatra tamin’i Adama sy Eva ny famonjeny.

Noho ireo antony rehetra ireo, dia natokana ho azy ity toko faha-5 ity, izay apetraka eo ambanin’ny laharana “ *Olona* ”. Tsy vitan’ny hoe mamonjy ny olom-boafidiny amin’ny alalan’ny fahafatesany manavotra i Jesosy, fa mamonjy azy ireo koa amin’ny fiarovana azy ireo mandritra ny diany eto an-tany. Ary noho izany tanjona izany no nampitandremany azy ireo ny amin’ny loza ara-panahy napetraky ny devoly eo amin’ny lalany. Tsy niova ny teknika nataony: tahaka ny tamin’ny andron’ny apostoly, dia fanoharana no nitenenan’i Jesosy taminy, ka mandre izao tontolo izao, nefa tsy mahazo; izay tsy izany ho an’ny olom-boafidiny izay, tahaka ny apostoly, dia mandray mivantana ny fanazavany avy aminy. Ny fanambarany hoe “Apokalipsy” dia mitoetra eo ambanin’io anarana grika tsy voadika io, io fanoharana goavana tsy tokony ho takatr’izao tontolo izao. Fa ho an’ny olom-boafidiny, io faminaniana io dia tena “ **fanambarana** ” ho azy.

Andininy 1: “ *Ary hitako fa, indro, nisy boky voasoratra tao anatiny sy teo ivohony, voaisy tombo-kase fito, teo an-tanana ankavanan’ilay nipetraka teo ambonin’ny seza fiandrianana* .”

Eo amin’ny seza fiandrianana no misy an’Andriamanitra, ary eo an-tanany ankavanana, ary noho izany eo ambanin’ny fitahiany, dia misy boky voasoratra “ *ao anatiny sy ivelany* ”. Ny voasoratra hoe " *ao anaty* " dia ilay hafatra voahidy natokana ho an'ny olom-boafidiny, izay mijanona mihidy sy tsy takatry ny sain'ny olon'izao tontolo izao izay fahavalon'Andriamanitra. Ny voasoratra hoe " *ao anaty* " dia ny soratra voasivana, hita fa tsy takatry ny sain'ny olombelona. Ny bokin’ny Apokalypsy dia nasiana tombo-kase tamin’ny “ *tombo-kase fito* ”. Amin’io

fanazavana io, Andriamanitra dia milaza amintsika fa ny fanokafana ny “ *tombo-kase fahafito* ” ihany no hamela azy hovahana tanteraka. Fa raha mbola misy tombo-kase hamehezana azy, dia tsy azo sokafana ny boky. Ny fanokafana manontolo an’ilay boky àry dia hiankina amin’ny fotoana nomen’Andriamanitra ny foto-kevitry ny “ *tombo-kase fahafito* ”. Holazaina amin’ny hoe “ *tombo-kasen’ilay Andriamanitra velona* ” ao amin’ny Apok. 7 izany, izay manondro ny andro fahafito ambin’ny Sabatany masina, ny famerenana amin’ny laoniny dia ampifandraisina amin’ny daty 1843, izay koa ny fotoana fanokafana ny “ *tombo-kase fahafito* ” izay mitondra, ao amin’ny pedagojia ao amin’ny boky, ny lohahevitry ny “ *trompetra fito* nofidiny” ho antsika.

Andininy 2: “ *Ary hitako fa, indro, nisy anjely mahery niantso tamin’ny feo mahery hoe: Iza no miendrika hanokatra ny boky sy hamaha ny tombo-kaseny?* ”

Ity sehatra ity dia fononteny ao amin'ny montage ny faminaniana. Tsy any an-danitra, ny teny manodidina ny toko faha-4 teo aloha, no tsy maintsy hosokafana ny bokin’ny Apokalypsy. Mila izany ny olom-boafidy alohan’ny hiverenan’i Jesosy Kristy, raha mbola miharihary amin’ny fandriky ny devoly izy ireo. Ao amin’ny tobin’Andriamanitra ny hery, ary ny anjely mahery dia ny anjelin’i YHWéH, izany hoe Andriamanitra amin’ny endriky ny anjely Mikaela. Ny boky voaisy tombo-kase dia tena manan-danja sy masina satria mitaky fahamendrehana avo dia avo ny famaha ny tombo-kaseny sy ny fanokafana azy.

Andininy 3: “ *Ary tsy nisy tany an-danitra, na tetỳ an-tany, na tany ambanin’ny tany, nahasokatra ny boky na nahajery azy.* ”

Andriamanitra mihitsy no nanoratra an’io boky io, ka tsy afaka sokafan’ny zavaboariny any an-danitra na eto an-tany.

Andininy 4: “ *Ary nitomany mafy aho, satria tsy nisy hita miendrika hanokatra sy hamaky ny boky na hijery azy.* ”

Zavaboary eto an-tany toa antsika i Jaona, ary ny ranomasony dia maneho ny fahasorenan’ny olombelona manoloana ny fandrika napetraky ny devoly. Toa miteny amintsika izy hoe: "Raha tsy misy fanambarana, iza no hovonjena?" Aharihariny amin’izany ny haavon’ny tsy fahafantarana ny votoatiny, sy ny vokany mahafaty: fahafatesana roa.

Andininy 5: " *Ary hoy ny anankiray tamin'ny loholona tamiko: Aza mitomany; indro, ny Liona avy amin'ny firenen'i Joda, dia ny Solofon'i Davida, no efa naharesy ka hanokatra ny boky sy hamaha ny tombo-kaseny fito.* "

Ireo “ *loholona* ” izay navotan’i Jesosy teto an-tany dia tsara toerana mba hanandratana ny anaran’i Jesosy Kristy ho ambonin’ny zavamananaina rehetra. Eken’izy ireo ao aminy ny fanapahana nambarany fa noraisiny tamin’ny Ray sy ny any an-danitra ao amin’ny Mat. 28:18: “ *Dia nanatona i Jesosy ka niteny taminy hoe: ‘Efa nomena ahy ny fahefana rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany* .’” Ny nahatongavany ho nofo tao amin’i Jesosy no nanomezan’Andriamanitra tsindrimandry an’i Jakoba, izay naminany ny amin’ny zanany, ka nilaza ny amin’i Joda hoe: “ *Liona tanora i Joda, anaka, efa niverina avy novonoina ianao, anaka! Tsy hiala amin'i Joda ny tehim-panjakana, na ny tehim-panjakana eo anelanelan'ny tongony, mandra-pahatongan'ny firenena, ka mamatotra ny borikiny amin'ny tanimboaloboka Izy, ary ny borikiny amin'ny voaloboka* tsara *indrindra* ; Ny foto-kevitry ny “ *fambolen-kazo* ” nambara ao amin’ny Apok.

14:17-20 , izay faminaniana koa ao amin’ny Isaia 63. Momba ny “ *Fakan’i Davida* ”, dia izao no vakintsika ao amin’ny Isaia 11:1-5 : “ *Ary hisy solofo mitsimoka eo amin’ny fototr’i Jese, ary hisy rantsana hisy voa avy amin’ny fakany. Ny Fanahin’ny Tompo hitoetra ao aminy, dia ny Fanahin’ny fahendrena sy ny fahazavan-tsaina, ny Fanahin’ny torohevitra sy ny faherezana, ny Fanahin’ny fahalalana sy ny fahatahorana an’i Jehovah. Hifofofofo amin'ny fahatahorana an'i Jehovah izy; tsy hitsara araka ny miseho izy, na hamaly araka ny sori-dalana. Fa hotsarainy amin'ny fahamarinana ny malahelo ary hotsarainy araka ny rariny ny mpandefitra ambonin'ny tany. Hamely ny tany amin'ny teniny tahaka ny tsorakazo Izy, ary ny fofonain'ny molony no hamonoany ny ratsy fanahy. Fahamarinana no ho fehin-kibony, ary fahamarinana no fehin-kibony* ." Ny fandresen'i Jesosy ny ota sy ny fahafatesana, ny karamany, dia manome azy ny zo ara-dalàna sy ara-dalàna hanokatra ny bokin'ny Apokalypsy, mba hampitandremana sy ho voaro amin'ny fandrika ara-pivavahana mahafaty napetrany tamin'ny alalan'ny devoly, mba hamitahana an'ireo voafidiny amin'ny fandrika ara-pivavahana mahafaty. Ny Daniela 8:14 dia manomboka manan-kery, izany hoe ny andro voalohany amin’ny lohataona amin’ny taona 1843, na dia mitaky fanombanana indray aza ny fahatakarany tsy lavorary rehefa mandeha ny fotoana, hatramin’ny 2018.

Andininy 6: “ *Ary hitako fa, indro, nisy Zanak’ondry nitsangana teo afovoan’ny seza fiandrianana sy ny zava-manan-aina efatra ary teo afovoan’ny loholona, dia nisy Zanak’ondry nitsangana tahaka ny voavono, nanan-tandroka fito sy maso fito, dia ny Fanahy fiton’Andriamanitra nirahina ho eny amin’ny tany rehetra.* ”

Zanak’ondry “ *teo afovoan’ny seza fiandrianana* ” dia tsy maintsy marihina , satria izy no Andriamanitra amin’ny fanamasinany maro karazana, satria izy rehetra no Andriamanitra Mpamorona iray, i Mikaela Arkanjely, i Jesosy Kristy ilay Zanak’ondrin’Andriamanitra, ary ny Fanahy Masina na “ *fanahy fiton’Andriamanitra nirahina ho amin’ny tany rehetra* ”. Ny “ *tandrony fito* ” dia maneho ny fanamasinan’ny heriny ary ny “ *masony fito* ” dia ny fanamasinana ny fijeriny, izay mandinika lalina ny eritreritra sy ny asan’ny zavaboariny.

Andininy 7: “ *Ary nanatona Izy ka nandray ny horonam-boky teo an-tanana ankavanan’ilay nipetraka teo ambonin’ny seza fiandrianana.* ”

Io fisehoan-javatra io dia mampiseho ny tenin’ny Apok. 1:1 hoe: “ ***Ny Fanambaran’i Jesosy*** Kristy *, izay nomen’Andriamanitra Azy, mba hasehony amin’ny mpanompony izay tsy maintsy ho tonga* ***faingana*** . Ity hafatra ity dia natao hilazana amintsika fa tsy misy fetra ny votoatin’ny **Apokalypsy** satria Andriamanitra Ray mihitsy no nanome azy; ary izany dia tamin’ny nametrahany azy, ny fitahiany rehetra izay nasehon’ny “ *tànany ankavanana* ”.

Andininy 8: “ *Ary rehefa nandray ny horonam-boky Izy, dia niankohoka teo anatrehan’ny Zanak’ondry ny zava-manan-aina efatra sy ny loholona efatra amby roa-polo, samy nanana lokanga sy lovia volamena feno hanitra ankasitrahana avy, dia ny vavaky ny olona masina izany.* ”

Aoka hotsaroantsika avy amin’io andininy io io fanalahidy ara-panoharana io: “ *lovia volamena feno ditin-kazo manitra, dia ny vavaky ny olona masina* . Ny

zavaboary rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany, voafidy noho ny fahatokiany, dia miankohoka eo anatrehan'ny *"Zanak'ondry* " Jesosy Kristy mba hiankohoka eo anatrehany. Ny " *harpa* " dia maneho ny firindran'ny fiderana sy ny fanompoam-pivavahana iombonana.

Andininy 9: " *Ary nihira fihiram-baovao izy ireo nanao hoe: Hianao no miendrika haka ny boky sy hamaha ny tombo-kaseny; fa voavono Hianao, ary ny ranao no nanavotanao anay ho an'Andriamanitra avy tamin'ny fokom-pirenena sy ny samy hafa fiteny sy ny olona ary ny firenena rehetra.* "

Ity " *hira vaovao* " ity dia mankalaza ny fanafahana amin'ny ota ary, mandritra ny fotoana fohy, ny fanjavonan'ireo mpanentana ny fikomiana. Fa hanjavona mandrakizay izy ireo raha tsy aorian'ny fitsarana farany. Ny navotan'i Jesoa Kristy dia avy amin'ny fiaviana rehetra, ny loko rehetra ary ny firazanana rehetra, " *avy amin'ny fokom-pirenena rehetra sy ny samy hafa fiteny sy ny olona ary ny firenena rehetra* "; izay manaporofo fa amin'ny anaran'i Jesosy Kristy irery ihany no aroso ny tetik'asa famonjena **,** araka ny ambaran'ny Asan'ny Apostoly 4:11-12 manao hoe: " Jesosy *no vato nolavin'ny mpanao trano, ka efa tonga fehizoro* . Tsy sahala amin'ny fivavahan-diso, ny finoana kristiana marina dia nalamin'Andriamanitra tamin'ny fomba mirindra araka ny lojika. Voasoratra fa Andriamanitra tsy mizaha tavan'olona; Mitovy ny fitakiany ho an'ny zavaboariny rehetra, ary ny famonjena natolony dia nisy vidiny izay nandoavan'ny tenany azy. Rehefa nijaly noho io fanavotana io izy, dia ireo olona izay heveriny fa mendrika ny hahazo tombontsoa amin'ny fahafatesany maritiora ihany no hovonjeny.

Andininy 10: " *Efa nataonao fanjakana sy mpisorona ho an'Andriamanitsika izy ireo, ary hanjaka ambonin'ny tany izy* ."

Ny fanjakan'ny lanitra izay notorin'i Jesosy dia naorina. Mandray ny " *zo* " *Mpitsara* ", dia ampitahaina amin'ny mpanjaka ny olom-boafidy, araka ny Apok. 20:4. Tamin'ny asan'ny fifanekena taloha, ny " *mpisorona* " dia nanolotra fanatitra ara-panoharana ho an'ny ota. Nandritra ny " *arivo taona* " fitsarana any an-danitra, ny olom-boafidy koa, amin'ny fitsarany, dia hanomana ny sorona lehibe ho an'izao rehetra izao, izay handringana ny afo latsaka any an-danitra sy ny *afo faharoa* . Amin'ny andro fitsarana farany, aorian'io fandravana io ihany, ny tany nohavaozina dia handray ireo olom-boafidy, miaraka amin'i Jesosy Kristy, *ilay Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo ao amin'ny Apok* . 19:16.

Andininy 11: " *Ary nijery aho ka nandre ny feon'anjely maro manodidina ny seza fiandrianana sy ny zava-manan-aina ary ny loholona, ary ny isany dia iray alina arivo sy alinalina* ."

Ity andininy ity dia manolotra antsika miaraka amin'ireo antokon'olona telo izay manatrika ny ady ara-panahy eto an-tany. Amin'ity indray mitoraka ity ny Fanahy dia milaza mazava tsara ny anjely ho antokon'olona manokana izay tena betsaka tokoa ny isany: " *arivoarivo sy arivoarivo* ." Ireo anjelin'ny Tompo dia mpiady akaiky amin'izao fotoana izao, napetraka ho amin'ny fanompoana ireo navotany, ireo olom-boafidiny eto an-tany, izay ambeniny sy arovany ary ampianariny amin'ny anarany. Eo amin'ny laharana voalohany, ireo

vavolombelon'Andriamanitra voalohany ireo dia mirakitra ny tantaran'ny tsirairay sy ny fitambaran'ny fiainana eto an-tany.

Andininy 12: " *Niteny tamin'ny feo mahery hoe: 'Ny Zanak'ondry Izay voavono dia miendrika handray hery sy harena sy fahendrena sy hery sy haja sy voninahitra ary saotra* .

Nanampy teto an-tany ny anjely tamin'ny asa fanompoan'i Mikaela mpitarika azy ireo, izay nanala ny heriny masina rehetra mba ho tonga Lehilahy tonga lafatra izay nanolotra ny tenany tamin'ny faran'ny fanompoany, ho sorona an-tsitrapo, mba hanavotana ny ota nataon'ireo olom-boafidiny. Rehefa tapitra ny fanolorana ny fahasoavany, dia nitsangana tamin'ny maty ireo olom-boafidy ka niditra tao amin'ny mandrakizay nampanantenaina, ireo anjely dia namerina amin'ilay Kristy masin'Andriamanitra ny toetra rehetra nananany tao amin'i Mikaela: " *hery, harena, fahendrena, hery, haja, voninahitra, ary fiderana* " .

Andininy 13: " *Ary ny zava-boary rehetra izay any an-danitra, na ety an-tany, na any ambanin'ny tany, na izay eny ambonin'ny ranomasina, mbamin'izay rehetra ao aminy, dia reko nanao hoe: Ho an'Ilay mipetraka eo ambonin'ny seza fiandrianana sy ho an'ny Zanak'ondry anie ny saotra sy ny haja sy ny voninahitra ary ny fanjakana mandrakizay mandrakizay!* "

Miray saina ny zavaboarin'Andriamanitra. Samy tia ny fanehoana ny fitiavany nasehon'ny fanomezana ny tenany tao amin'i Jesosy Kristy izy rehetra. Fahombiazana be voninahitra ny drafitr'Andriamanitra. Tanteraka ny fifantenana ireo zavaboary be fitiavana. Ny andininy dia maka ny endriky ny hafatry ny anjely voalohany ao amin'ny Apok. 14:7 : « *Ary hoy izy tamin'ny feo mahery: Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy, fa tonga ny andro fitsarany; ary miankohofa eo anoloan'izay nanao ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina ary ny loharano* . Ny fifantenana farany natao nanomboka tamin'ny 1843 dia nifototra tamin'ny fahatakarana an'io andininy io. Ary ny olom-boafidy dia nandre sy nandray izany tamin'ny famerenana amin'ny laoniny amin'ny finoana kristiana ny fanao amin'ny fitsaharan'ny andro fahafito izay nataon'ny apostoly sy ny mpianatr'i Jesosy hatramin'ny nandaozany izany nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321. Nomem-boninahitra ilay Andriamanitra Mpamorona noho ny fanajana ny didy fahefatra, izay tena tian'ny fony. Ny vokatr'izany dia ny fisehoan'ny voninahitra any an-danitra izay ahitana ny zavaboariny rehetra, manaraka ny taratasy ny hafatry ny anjely voalohany ao amin'ny Apok. 14:7, manao hoe: " *Ho an'izay mipetraka eo ambonin'ny seza fiandrianana sy ho an'ny Zanak'ondry anie ny dera sy ny haja sy ny voninahitra ary ny hery mandrakizay mandrakizay* ! Hatramin'ny nitsanganany tamin'ny maty, dia nahazo indray ny fiainany tany an-danitra i Jesosy: " *ny heriny sy ny hareny ary* ny fahendreny avy amin'Andriamanitra". Teto an-tany, ireo fahavalony farany dia nanda azy " *ny fiderana, ny haja, ny voninahitra ary ny hery* " izay tokony ho azy amin'ny maha-Andriamanitra Mpamorona azy. Niantso " *ny heriny* " izy, tamin'ny farany, dia nandresy azy rehetra ary nanorotoro azy teo ambanin'ny tongony. Ary koa, feno fitiavana sy fankasitrahana, miaraka, ireo zavaboariny masina sy madio dia mamerina ara-dalàna ho azy ireo olom-peheziny.

Andininy 14: " *Ary ny zava-manan'aina efatra nanao hoe: Amena! Dia nanatona ny loholona ka niankohoka* ."

Ny mponin'ny tontolo madio dia mankasitraka izany fanonerana izany, manao hoe: "Marina tokoa! Marina izany!" Ary ireo olom-boafidy eto an-tany, izay navotana tamin’ny fitiavana miorim-paka, dia miankohoka eo anatrehan’ilay Andriamanitra Mpamorona Tsitoha tonga nofo ao amin’i Jesosy Kristy.

Apokalypsy 6: Mpilalao sarimihetsika, sazy avy amin’Andriamanitra ary famantarana ny andron’ny Kristiana

Tsaroako ny lesona omena ao amin’ny Apok. 5: tsy azo sokafana ny boky raha tsy esorina ny “ *tombo-kase fahafito ”.* Mba hanatanterahana izany fanokafana izany, ny olom-boafidin’i Kristy dia tsy maintsy mankasitraka **tanteraka** ny fanao ny Sabata andro fahafito; ary io safidy ara-panahy io dia mahamendrika azy handray avy amin’Andriamanitra izay mankasitraka izany, ny fahendreny ary ny fahaizany manavaka ara-panahy sy ara-paminaniana. Noho izany, raha tsy misy ny andinin-teny mamaritra azy manokana, ny olom-boafidy dia hamantatra ny “ *tombo-kasen’Andriamanitra* ” voalaza ao amin’ny Apok. 7:2, miaraka amin’ny “ *tombo-kase fahafito* ”, izay mbola manidy ny bokin’ny Apokalypsy, ary hampifandray, amin’ireo “ *tombo-kase* ” roa ireo, dia ny andro fahafito nohamasinin’Andriamanitra mba hitsahatra. Ny finoana dia tonga mba hampiavaka ny mazava sy ny haizina. Noho izany, ho an’izay rehetra tsy mankasitraka ny Sabata nohamasinina, ny faminaniana dia hijanona ho boky mihidy sy feno hermetika. Mety ho fantany tsara ny foto-kevitra sasany

miharihary, kanefa ireo fanambarana manan-danja sy manaitra izay mampiova ny fiainana sy ny fahafatesana, dia tsy azony. Ny maha-zava-dehibe ny " *tombo-kase fahafito* " dia hiseho ao amin'ny Apok. 8:1-2 izay omen'ny Fanahy azy ny anjara asa fanokafana ny lohahevitry ny " *trompetra fito* ". Ankehitriny, ao amin'ny hafatr'ireo " *trompetra fito* " ireo indrindra no hazava ny drafitr'Andriamanitra. Satria ny lohahevitry ny *trompetra* ao amin'ny Apok. 8 sy 9 dia tonga, mifanitsy, mba hamenoana ireo fahamarinana nambara mialoha ao amin'ny lohahevitry ny " *taratasy* " ao amin'ny Apok. 2 sy 3; ary ny amin'ireo " *tombo-kase* " ao amin'ny Apok. 6 sy 7. Ny paikadin'Andriamanitra dia mitovy amin'izay nampiasainy mba hanamboarana ny fanambarana ara-paminaniana nomena an'i Daniela. Rehefa nahafeno fepetra ho amin'izany asa izany aho tamin'ny fanekeko ny fampiharana ny Sabata nohamasinina sy tamin'ny safidiny lehibe indrindra, dia nanokatra ny bokin'ny Fanambarany tamiko ny Fanahy tamin'ny namaha ny " *tombo-kase fahafito* ". Andeha hojerentsika izao ny mombamomba ny " *tombo-kaseny* ".

Andininy 1: " *Ary hitako fa, rehefa novahan'ny Zanak'ondry ny anankiray tamin'ny tombo-kase fito, dia reko ny anankiray tamin'ny zava-manan-aina efatra nanao hoe: Avia!* "

zavamananaina " voalohany io dia manondro ny maha-mpanjaka sy ny tanjaky ny " *liona* " resahin'ny Apok. 4:7 , araka ny Mpits. 14:18. Io *feon'ny kotrokorana* io dia avy amin'Andriamanitra ary *avy amin'ny seza fiandrianan'Andriamanitra* ao amin'ny Apok. 4:5. Noho izany dia ilay Andriamanitra Tsitoha no miteny. Ny fanokafana ny « *tombo-kase* » tsirairay dia fanasana omen'Andriamanitra ahy mba hahitako sy hahazoako ny hafatry ny fahitana. Efa nilaza tamin'i Filipo i Jesosy hoe: " *Avia hizaha* " mba hampirisihana azy hanaraka azy.

Andininy 2: " *Ary hitako fa, indro, nisy soavaly fotsy, ary izay nitaingina azy dia nanana tsipìka, ary nomena satro-boninahitra, dia nivoaka izy ka naharesy sy haharesy* ."

Ny *fotsy* dia manondro ny fahadiovany tonga lafatra; ny *soavaly* no sarin'ny vahoaka voafidy tarihiny sy ampianariny araka ny voalazan'i Jac. 3:3: " *Raha ataontsika eo am-bavan'ny soavaly ny lamboridy mba hankatò antsika, dia manapaka ny tenany manontolo koa isika* "; ny " *tsipìkany* " dia maneho ny zana-tsipìkan'ny teniny masina; ny " *satroboninahitra* " dia " *satroboninahitry ny fiainana* " azony tamin'ny maha maritiora azy izay nekeny an-tsitrapo; voavaha ny fandreseny hatramin'ny namoronany ny voalohany nifanatrika; tsy isalasalana fa io filazalazana io dia an'i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mahery Indrindra. Azo antoka ny fandreseny farany satria efa nandresy ny devoly sy ny ota ary ny fahafatesana izy tao Golgota. Ny Zakaria 10:3-4 dia manamafy ireto sary ireto manao hoe: " *Mirehitra amin'ny mpiandry ondry ny fahatezerako, ary hovaliako ny osy, fa Jehovah, Tompon'ny maro, no mitsidika ny ondriny, dia ny taranak'i Joda, ka hataony tahaka ny soavaliny be voninahitra amin'ny ady; avy ao aminy no hihavian'ny zorony, avy ao aminy ny fantsika, avy aminy no hihavian'ny* tsipìka ***;*** nambara tamin'ny « ***fanamasinana ny andro fahafito*** » amin'ny herinandrontsika, hatramin'ny nahariana izao tontolo izao ny Sabata, maminany ny sisa amin'ny " *fahafito* " arivo taona, antsoina hoe « *arivo taona » ao amin'ny Apok. 20:4-6-7, izay, amin'ny alalan'ny fandreseny* , dia hitondra ny olom-

boafidiny ho amin’ny mandrakizay ny Sabata ny famantarana ara-paminaniana manambara izany fandresen’Andriamanitra sy ny olombelona amin’ny ota sy ny devoly izany ary amin’izany no iorenan’Andriamanitra ny fandaharany manontolo amin’ny « *fanamasinana* », izany hoe ny amin’izay azy sy izay alainy amin’ny devoly.

Andininy 3: “ *Rehefa novahany ny tombo-kase faharoa, dia reko ny zavamananaina faharoa nanao hoe: Avia* !

Ny “ *zavamananaina faharoa* ” dia manondro *ny “ombilahy kely* ” natao sorona ao amin’ny Apok. 4:7 . Ny fanahin’ny fahafoizan-tena no nanome aina an’i Jesosy Kristy sy ireo mpianany marina izay nanambarany hoe: “ *Raha misy ta-hanaraka Ahy, aoka izy handà ny tenany sy hitondra ny hazo fijaliany ka hanaraka Ahy* ”.

Andininy 4: “ *Ary nisy soavaly mena hafa koa nivoaka; ary izay nitaingina azy dia nomena fahefana hanaisotra ny fihavanana amin’ny tany mba hifamonoan’ireo; ary nomena sabatra lehibe izy* .”

Ny “ *mena* ”, na “ *mena mirehitra* ”, dia manondro ny fahotana nampirisihan’ilay lehiben’ny Mpandringana, dia i Satana, araka ny sarin’i “Abbadona *Apolyona* ” ao amin’ny Apok. 9:11; " *afo* " no fitaovana sy tandindon'ny fandringanana. Izy koa dia mitarika ny tobiny misy ny faharatsiana izay ahitana anjely ratsy lavo sy voafitaka sy manodinkodina ny fahefana eto an-tany. Izy dia zavaboary iray ihany izay “ *mandray* ” avy amin’Andriamanitra “ *ny hery hanesorana ny fihavanana amin’ny tany, mba hifamonoan’izy ireo* ”. Io fihetsika io dia horaisina ho an’i Roma, “ *Babilôna lehibe mpivaro-tena* ” ao amin’ny Apok. 18:24 : “ *ary satria tao aminy no nahitana ny ran’ny mpaminany sy ny olona masina ary ny* ***ran’izay rehetra novonoina*** *tetỳ ambonin’ny tany* .” Fantatra àry ilay “ *Mpandrava* ” ny Kristianina mahatoky sy ireo niharan’izany. Ny “ *sabatra* ” azony dia manondro ny voalohany amin’ireo sazy *efatra nahatsiravin’Andriamanitra* resahin’ny Ezek. 14:21-22: “ *Eny, izao no lazain’i Jehovah Tompo: Na dia halefako hamely an’i Jerosalema aza* ***ny famaizana efatra mahatahotra*** *, dia ny sabatra sy ny mosary sy ny bibidia ary ny areti-mandringana, mba handringanana olona sy biby ao aminy, dia tsy hisy afa-tsy izay ho afa-mandositra ihany, anaka sy zanakavavy …*

Andininy 5: “ *Rehefa novahany ny tombo-kase fahatelo, dia reko ny zava-manan’aina fahatelo nanao hoe: ‘Avia, ka jereo.’ Ary hitako fa, indro, nisy soavaly mainty, ary nisy mizana teny an-tànany ny mitaingina azy* .”

Ny “ *zavamananaina fahatelo* ” dia “ *olona* ” natao araka ny endrik’Andriamanitra ao amin’ny Apok. 4:7 . Izany toetra izany dia noforonina, fa izy no famaizan’Andriamanitra faharoa noho ny ota araka ny Ezek. 14:20. Mihetsika manohitra ny hanin'olombelona, amin'ity indray mitoraka ity dia *mosary* . Mandritra ny vanim-potoana iainantsika dia hapetraka ara-bakiteny sy ara-panahy izany. Amin’ireo fampiharana roa ireo, dia mitondra voka-dratsy mety maty izy io, saingy amin’ny heviny ara-panahy dia ny tsy fisian’ny fahazavana avy amin’Andriamanitra, ny vokany mivantana dia ny fahafatesan’ny “ *fahafatesana faharoa* ” natokana ho an’ny lavo, amin’ny fitsarana farany. Ny hafatr’io mpitaingin-tsoavaly fahatelo io dia azo fintinina toy izao: satria tsy mitovy amin’ny endrik’Andriamanitra intsony ny olona, fa tahaka ny an’ny biby,

dia esoriko aminy izay mahavelona azy: ny hanina ara-nofo sy ny sakafo ara-panahy. Ny mizana no mariky ny fahamarinana, eto ny an'Andriamanitra izay mitsara ny asan'ny finoana kristiana.

Andininy 6: " *Ary nahare feo teo afovoan'ny zava-manan-aina efatra aho nanao hoe: Ny varimbazaha eran'ny fatam-bary ho an'ny denaria iray ary ny vary hordea intelon'ny fatam-bary ho an'ny denaria ihany; fa aza manimba ny diloilo sy ny divay* .

Io feo io dia an'i Kristy, nohamavoina sy kivy noho ny fivadihan'ny mpino sandoka. Amin'ny vidiny mitovy, dia mahita varimbazaha kely kokoa noho ny vary orza isika . Ao ambadik'ity fanolorana vary hordea malala-tanana ity dia misy hafatra manana haavo ara-panahy avo dia avo. Eny tokoa, ao amin'ny Nom. 5:15 , ny lalàna dia manolotra fanatitra " *bary hordea* " mba hamahana ny olana ara- *piaroan'ny* lehilahy iray amin'ny vadiny. Koa vakio amin'ny an-tsipiriany, amin'ny fitambarany, ity fomba fiasa voalaza ao amin'ny andininy faha-12 ka hatramin'ny faha-31 ity, raha tianao ny hahazo izany. Tamin'ny fahazavany dia takatro fa Andriamanitra mihitsy, *ilay Mpampakatra* ao amin'i Jesosy Kristy ao amin'ny Antenimiera, ny *ampakariny* , dia mametraka fitarainana eto noho ny " *fiahiahiana ny fialonana* "; izay hohamafisina amin'ny filazana ny " *rano mangidy* " voalaza ao amin'ny " *trompetra fahatelo* " ao amin'ny Apok. 8:11 . Ao amin'ny fomban'ny Nomery 5, ilay vehivavy dia tsy maintsy nisotro rano vovoka, tsy nisy vokany, raha tsy nanan-tsiny, fa lasa mangidy raha meloka, dia ho voan'ny ozona. *Ny fanitsakitsaham-bady* ny Ampakarina dia nomelohina ao amin'ny Apok. 2:12 (nasaron-tava amin'ny anarana hoe *Pergamosy:* fandikana ny fanambadiana) sy ny Apok. 2:22, ary izany dia hohamafisina indray amin'ny alalan'ny fifamatorana eo amin'ny *tombo-kase* [faha-3] *sy* ny *trompetra* [faha-3] . Efa ao amin'ny Daniela, io fomba fiasa io ihany no "hamafisin'ny Daniela 8, ny maha-Romanina ny " *tandroka kely* " an'i Dan. 7 aseho ho "hypothesis". Io fampitoviana amin'ny Daniela 2, 7 sy 8 io no zava-baovao izay namela ahy hanaporofo ny famantarana ny Romanina; sambany hatramin'ny nisian'ny Advantista izany. Eto, ao amin'ny Apokalipsy, dia aseho amin'ny fomba mitovy. Asehoko ny topimaso amin'ny vanim-potoana kristianina mifanitsy amin'ireo lohahevitra telo lehibe, ny taratasy, ny tombo-kase ary ny trompetra. Ary ao amin'ny Apokalypsy, ny lohahevitry ny " *trompetra* " dia manatanteraka ny anjara asa mitovy amin'ny Daniela 8 ho an'ny bokin'i Daniela. Ireo singa roa ireo dia manome porofo raha tsy misy faminaniana izay tsy hanome afa-tsy ny " *fiahiahiana* " izay nantsoiko hoe "hypothesis" ao amin'ny fandalinana ny Daniela. Araka izany, ireo teny hoe " *fiahiahiana ho fialonana* " ireo dia voambara ao amin'ny Nom. 5:14, mihatra amin'Andriamanitra sy ny Fiangonana manomboka amin'ny Apok. 1 ka hatramin'ny Apok. 6; avy eo amin'ny fanokafana ny boky izay natao tamin'ny alalan'ny famantarana ny " *tombo-kase fahafito* " miaraka amin'ny Sabata andro fahafito, ny lohahevitry ny Apok. 7, ny " *fiahiahiana amin'ny fanitsakitsaham-bady* " ataon'ny Antenimiera dia ho "hamafisina" ao amin'ny foto-kevitry ny " *trompetra* " sy ny toko faha-10 ka hatramin'ny faha-22 manaraka azy. Ny Fanahy araka izany dia manome, ao amin'ny toko faha-7, ny andraikitry ny biraon'ny ladoany, izay tsy maintsy ahazoana alalana hiditra. Raha ny momba ny Apokalypsy, io fahefana io dia i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra

Tsitoha sy ny Fanahy Masina, mihitsy. Mivoha ho an'izay " *mandre ny feoko* " , hoy izy, ny varavarana fidirana *ho ahy, rehefa mandondòna eo am-baravarany aho* (*ny* varavaran'ny fo), *ary miara-misakafo amiko, ary izaho miaraka aminy* " , *araka* ny Apok. 3:20 . Mbola manao izany miaraka amin'ny fifangaroan'ny famindram-pony, dia tsy ho toy izany ny " *loza fito farany* " amin'ny " *fahatezerany* " amin'ny andro farany eto an-tany, araka ny Apok. 16:1 sy 14:10 .

Andininy 7: " *Rehefa novahany ny tombo-kase fahefatra, dia reko ny feon'ny zava-manan'aina fahefatra nanao hoe: 'Avia!'* "

Ny " *zavamananaina fahefatra* " dia *ny "voromahery* " amin'ny haavon'ny lanitra ambony indrindra. Manambara ny fisehoan'ny famaizan'Andriamanitra fahefatra izy io: ny fahafatesana.

Andininy 8: " *Ary hitako fa, indro, nisy soavaly hatsatra, ary ny anaran'izay nitaingina azy dia Fahafatesana, ary ny fiainan-tsi-hita nanaraka azy, ary nomena fahefana tamin'ny ampahefatry ny tany izy hamono amin'ny sabatra sy ny mosary sy ny fahafatesana ary ny bibi-dia* ".

Nohamafisina io fanambarana io, fa " *fahafatesana* " tokoa izany, saingy amin'ny heviny momba ny fahafatesana apetraka amin'ny sazy mihatra. Nisy vokany teo amin'ny olombelona rehetra ny fahafatesana hatramin'ny nanota tany am-boalohany, nefa eto ihany " *ny ampahefatry ny tany* " no mamely azy, " *ny sabatra, ny mosary, ny fahafatesana* " noho ny areti-mifindra, ary ny " *bibidia* " na ny biby sy ny olona. Ity " *faritra efatra amin'ny tany* " ity dia mikendry an'i Eoropa kristiana tsy mahatoky sy ireo firenena matanjaka izay hivoaka avy ao amin'ny [taonjato faha-16]: ny kontinanta amerikana roa sy Aostralia.

Andininy 9: " *Ary rehefa novahany ny tombo-kase fahadimy, dia hitako teo ambanin'ny alitara ny fanahin'izay voavono noho ny tenin'Andriamanitra sy noho ny filazana izay nohazoniny* ."

Ireo no niharan'ny "biby" natao tamin'ny anaran'ny finoana kristiana sandoka. Nampianarin'ny fitondrana papaly katolika romana izany, izay efa aseho an'ohatra ao amin'ny Apok. 2:20 , *ilay vehivavy Jezebela* izay nomen'ny Fanahy ny asa *fampianarana* ny mpanompony na ara-bakiteny hoe: " *ny mpanompony* ". Izy ireo dia napetraka " *ambany ny alitara* ", noho izany eo ambany fiahian'ny hazo fijalian'i Kristy izay mahatonga azy ireo handray soa avy amin'ny " *fahamarinany mandrakizay* " (jereo ny Dan. 9:24). Araka ny hasehon'ny Apok. 13:10, dia maritiora ny olom-boafidy ary tsy mpamono olona velively, na mpamono olona . Satria ny finoana marina dia miasa, fa tsy mariky ny fanomezan-toky tsotra fotsiny .

Andininy 10: " *Ary niantso tamin'ny feo mahery izy ireo nanao hoe: Tompo ô, masina sy marina, mandra-pahoviana no hitsaranao sy hamalianao ny ràny amin'izay monina ambonin'ny tany?* "

Aza avela hamitaka anao ity sary ity, fa ny ràny nalatsany teto an-tany ihany no mitaraina eo anatrehan'Andriamanitra mba hamaly faty, tahaka ny ran'i Abela izay novonoin'i Kaina rahalahiny araka ny Gen. 4:10: " Ary *hoy Andriamanitra: Inona izao nataonao izao? Mitaraina amiko avy etỳ an-tany ny feon'ny ran'ny rahalahinao.* 9:5-6-10. Ankoatra an'i Enoka, Mosesy, Elia, ary ireo olo-masina izay nitsangana tamin'ny maty tamin'ny fotoana nahafatesan'i Jesosy Kristy, ny hafa dia " *tsy manana anjara amin'izay atao atỳ ambanin'ny*

masoandro, fa very ny sainy sy ny fitadidiany ". " *Tsy misy fahendrena, na hevitra, na fahalalana any amin'ny fiainan-tsi-hita fa hadino ny fitadidiany* ." Ireo no fepetra ara- **tsindrimandrin'Andriamanitra** momba ny fahafatesana . Ireo mpino sandoka dia iharan'ny fampianaran-diso nolovaina tamin'ny fanompoan-tsampy nataon'i Platon, filozofa grika, izay tsy manana toerana ao amin'ny Kristianina mahatoky an'ilay Andriamanitry ny fahamarinana ny hevitra momba ny fahafatesana. Aoka haverintsika amin'i Platon izay azy sy an'Andriamanitra ny zava-drehetra, ary ny marina dia ny momba ny zava-drehetra, ary ny tenantsika dia ny fahamarinana. mifanohitra amin'ny fiainana, fa tsy endrika fisiana vaovao.

Andininy 11: " *Ary samy nomena akanjo fotsy lava izy rehetra, ary nasaina nitsahatra kely izy mandra-pahatanteraky ny mpanompo namany sy ny rahalahiny, izay hovonoina tahaka azy* ".

Ny " *akanjo fotsy* " no tandindon'ny fahadiovan'ireo maritiora izay nataon'i Jesosy voalohany ao amin'ny Apok. 1:13. Ny " *akanjo fotsy* " dia sarin'ny fahamarinany noheverina tamin'ny fotoan'ny fanenjehana ara-pivavahana. Ny andron'ny maritiora dia nanomboka tamin'ny andron'i Jesosy ka hatramin'ny 1798. Amin'ny fiafaran'io vanim-potoana io, araka ny Apok. 11:7, " *ilay bibidia miakatra avy any amin'ny lavaka tsy hita noanoa* ", dia tandindon'ny Revolisiona Frantsay sy ny fampihorohoroana tsy mino an'Andriamanitra tamin'ny 1793 sy 1794, dia hampitsahatra ny fanenjehana nokarakarain'ny fitondram-panjaka, izay noforonin'ny Pisma sy ny Katolika . *ranomasina* " ao amin'ny Apok. 13:1. Aorian'ny fandripahana revolisionera dia haorina eo amin'ny tontolo kristiana ny fandriampahalemana ara-pivavahana. Izao indray no vakintsika: " *Ary nolazaina taminy fa hiala sasatra kely izy mandra-pahatanteraky ny mpanompo namany sy ny rahalahiny, izay hovonoina tahaka azy* ". Ny sisa amin'ny maty ao amin'i Kristy dia hitohy mandra-piveriny amim-boninahitra farany. Raha heverina fa ny hafatr'io " *tombo-kase fahadimy* " io dia miantefa amin'ny Protestanta nenjehin'ny fanadihadiana papaly katolika tamin'ny vanim-potoanan'i " *Tiatira* ", dia hitsahatra ny fotoana hamonoana ny olom-boafidy noho ny hetsika revolisionera frantsay izay tsy ho ela, eo anelanelan'ny 1789 sy 1798, dia handrava ny hery masiaka avy amin'ny firaisankinan'ny papa sy ny fitondrana frantsay. Ny " *tombo-kase fahenina* " izay hisokatra àry dia mahakasika an'io fitondrana revolisionera frantsay io, izay antsoin'ny Apok. 2:22 sy 7:14 hoe " *fahoriana lehibe* ". Ao anatin'ny tsy fahalavorariana ara-pampianarana izay mampiavaka azy, dia ho iharan'ny tsy fandeferana amin'ny fitondrana revolisionera tsy mino an'Andriamanitra koa ny finoana protestanta. Amin'ny alalan'ny hetsika no ahazoana ny isan'ireo hovonoina ho faty.

Andininy 12: " *Ary hitako fa, rehefa novahany ny tombo-kase fahenina, dia nisy horohorontany mafy; ary tonga mainty tahaka ny lamba fisaonana ny masoandro, ary tonga tahaka ny rà avokoa ny volana* " .

Ny " *horohoron-tany* " nomena ho mariky ny ora misy ny " *tombo-kase faha-6* " dia ahafahantsika mametraka ny hetsika ny Sabotsy 1 Novambra [1755] , tokony ho tamin'ny 10 ora maraina. Nasehon'Andriamanitra àry izay lasibatry ny fahatezerany, ka naminany araka ny endrik'Andriamanitra koa io " *horohorontany* " *io.* Ho tanteraka amin'ny 1789 ny hetsika nambara mialoha amin'ny fikomian'ny Frantsay hanohitra ny fanjakany; Rehefa nomelohin'Andriamanitra

izy io sy ny papisma katolika romana mpiara-dia taminy, dia samy novonoina ho faty tamin’ny 1793 sy 1794; datin'ny revolisionera "Fampihorohoroana roa". Ao amin’ny Apok. 11:13 dia ampitahaina amin’ny “ *horohorontany* ” ny hetsika revolisionera frantsay. Rehefa afaka manao daty amin'ireo hetsika voalaza, dia lasa mazava kokoa ilay faminaniana. «... tonga mainty tahaka ny *lamba fisaonana ny masoandro* ", tamin'ny 19 May 1780, ary io trangan-javatra niainana tany Amerika Avaratra io dia nahazo ny anarana hoe "andro maizina". Andro tsy nisy tara-masoandro io izay naminany koa ny hetsika nataon'ny tsy mino an'Andriamanitra revolisionera frantsay manohitra ny fahazavan'ny tenin'Andriamanitra voasoratra eto amin'ny alalan'ny " *masoandro* " , nodorana tao anaty auto-da-fé ny Baiboly Masina. Nanonona loko mena tamin’ny alalan’io sary io Andriamanitra no nanamarina ny anjara natokana ho an’ny tobin’ny papa-mpanjakan’ny haizina, teo anelanelan’ny taona 1793 sy 1794. Ny ran’izy ireo dia nalatsaka be tamin’ny alalan’ny lelan’ny gillotine revolisionera.

Fanamarihana : Ao amin’ny Apok. 8:12, amin’ny famelezana ny “ *ampahatelon’ny masoandro, ny ampahatelon’ny volana, ary ny ampahatelon’ny kintana* ”, ny hafatry ny “ *trompetra fahefatra* ” dia hanamafy ny zava-misy fa ireo iharan’ny revolisionera dia ireo olom-boafidy marina sy ireo lavo nolavin’Andriamanitra ao amin’i Jesosy Kristy. Izany koa dia manamafy ny hevitry ny hafatry ny “ *tombo-kase fahadimy* ” izay vao hitantsika. Amin'ny alalan'ny tsy finoana an'Andriamanitra tokoa no hahatanteraka ny famonoana farany ny olom-boafidy mahatoky.

Andininy 13: “ *Ary ny kintan’ny lanitra dia niraraka tamin’ny tany, tahaka ny aviavy manintsana ny voany manta, raha hozongozonin’ny rivotra mahery.* ”

Tanteraka ara-bakiteny tamin’ny 13 Novambra 1833 ity famantarana fahatelon’ny fotoana ity, izay selestialy tamin’ity indray mitoraka ity, izay hita manerana an’i Etazonia teo anelanelan’ny misasakalina sy tamin’ny 5 ora maraina. Iza no nahay nanisa ny isan’ireo kintana nilatsaka tamin’ny endriky ny elo nanerana ny habakabaky ny lanitra manontolo nanomboka tamin’ny misasakalina ka hatramin’ny 5 maraina? Izany no sary omen’Andriamanitra antsika ny amin’ny fahalavoan’ny mpino protestanta tamin’ny 1843, ny daty nahavoa azy ireo noho ny didin’i Dan. 8:14 izay tonga nanan-kery. Teo anelanelan’ny 1828 sy 1873, dia voamarina araka izany ny fihetsiky ny ony “Tigra” (Dan. 10:4), ny anaran’ilay bibidia mpamono olona, ao amin’ny Dan. 12:5 ka hatramin’ny 12. Ao amin’io andininy io ny “ *aviavy* ” dia maneho ny fahatokian’ny vahoakan’Andriamanitra, afa-tsy ny tsy fivadihana no iadian-kevitra amin’ny alalan’ny sarin’ireo “ *aviavy maitso* ” natsipy tamin’ny tany. Toy izany koa, ny finoana Protestanta dia noraisin’Andriamanitra tamin’ny alalan’ny famandrihana sy ny fepetra vonjimaika, saingy ny fanamavoana ny hafatra ara-paminaniana nataon’i William Miller sy ny fandavana ny famerenana ny Sabata no nahatonga ny fahalavoana tamin’ny 1843. Tamin’ny alalan’io fandavana io no nahatonga ny “ *aviavy* ” nijanona ho “ *maitso* ”, ka tsy nety ho masaka tamin’ny fanekena ny fahazavan’Andriamanitra, dia ho faty izy. Hitoetra ao amin’io sata io, lavo avy amin’ny fahasoavan’ny Tompo mandra-pahatongan’ny fotoana hiverenany amim-boninahitra amin’ny taona 2030. Kanefa mitandrema, amin’ny alalan’ny fandavany ny fahazavana farany indrindra, nanomboka tamin’ny 1994,

ny Advantista ofisialy dia nanjary “ *izany koa* ”, ho “ *aviavy maitso* ” voalahatra ho faty indroa.

Andininy 14: “ *Ny lanitra dia lasa tahaka ny horonam-boky voahorona, ary ny tendrombohitra sy ny nosy rehetra dia nafindra niala tamin’ny fitoerany.* ”

Ity horohoron-tany ity dia manerana izao rehetra izao. Amin’ny ora hisehoany be voninahitra, dia hanozongozona ny tany sy izay rehetra ao aminy Andriamanitra, na olona na biby. Izany dia hitranga amin’ny fotoanan’ny “ *loza fahafito amin’ny loza fito farany, dia ny fahatezeran’Andriamanitra* ”, araka ny Apok. 16:18 . Izany no ora fitsanganan’ny olom-boafidy marina, “ *ny voalohany* ”, ny an’ny “ *tahiana* ”, araka ny Apok. 20:6 .

Andininy 15: “ *Ny mpanjakan’ny tany, ny manan-kaja, ny mpifehy arivo, ny mpanankarena, ny mahery, ny andevo rehetra ary ny tsy andevo rehetra, dia niafina tao anaty zohy sy tao amin’ny vatolampy eny an-tendrombohitra.* ”

Rehefa miseho amin’ny voninahiny sy ny heriny rehetra ilay Andriamanitra Mpamorona, dia tsy misy herin’olombelona mahajanona, ary tsy misy fialofana afaka miaro ny fahavalony amin’ny fahatezerany ara-drariny. Asehon’io andininy io hoe: Mampihorohoro ny sokajin’olombelona rehetra ny fahamarinan’Andriamanitra.

Andininy 16: “ *Ary hoy izy tamin’ny tendrombohitra sy ny vatolampy: Mianjerà aminay, ka afeno izahay amin’ny tavan’Ilay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana sy amin’ny fahatezeran’ny Zanak’ondry.* ”

Ny Zanak’ondry mihitsy no mipetraka eo amin’ny seza fiandrianan’Andriamanitra, fa amin’izao ora izao dia tsy ny Zanak’ondry voavono intsony no manolotra ny tenany amin’izy ireo, fa ny “ *Mpanjakan’ny mpanjaka sy Tompon’ny tompo* ” izay tonga hanorotoro ny fahavalony amin’ny andro farany.

Andininy 17: “ *Fa tonga ny andro lehiben’ny fahatezerany, ka iza no mahajanona?* ”

Ny fanamby dia ny “ *hivelomana* ”, izany hoe ny ho tafavoaka velona aorian’ny fitsabahan’Andriamanitra ara-drariny.

Ireo izay afaka “ *mijoro* ” amin’izao ora mampahory izao dia ireo izay ho faty, araka ny drafitry ny didy Alahady voalaza ao amin’ny Apok. 13:15, izay arak’izany, ireo mpitandrina ny Sabata masin’Andriamanitra dia hofongorana eto an-tany. Hazavaina ny horohoron’ireo saika hamono azy ireo, izay voalaza ao amin’ny andininy teo aloha. Ary amin’izany ireo izay ho afaka hijoro amin’ny andro fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra no ho lohahevitry ny Apok. 7, izay hanehoan’Andriamanitra amintsika ny ampahan’ny drafiny momba azy ireo.

Advantista mitandrina ny andro fahafito voaisy tombo-kase tamin’ny tombo-kasen’Andriamanitra: ny Sabata

Andininy 1: “ *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy anjely efatra nitsangana teo amin’ny vazan-tany efatra, nihazona ny rivotra efatry ny tany, mba tsy hitsofan’ny rivotra amin’ny tany, na amin’ny ranomasina, na amin’ny hazo akory aza.* ”

Ireo “ *anjely efatra* ” ireo dia ireo anjelin’Andriamanitra any an-danitra izay manao hetsika maneran-tany asehon’ny “ *vazan-tany efatra* ”. Ny " *rivotra efatra* " dia maneho ny ady rehetra, fifandirana; “ *Notazonina ”* àry izy ireo , voasakana, voasakana, ka nahatonga ny fihavanana ara-pivavahana maneran-tany. " *Ny ranomasina* ", ny mariky ny Katolika, ary ny " *ny tany* ", ny mariky ny finoana Nohavaozina, dia mihavana amin'ny tsirairay. Ary io fiadanana io koa dia mahakasika *ny “hazo* ”, ny sarin’ny olona amin’ny maha-olona azy. Ny tantara dia mampianatra antsika fa io fiadanana io dia nampiharina tamin’ny fihazonan’ny fahefan’ny papa, nopotehin’ny tsy finoana an’Andriamanitra frantsay, teo anelanelan’ny 1793 sy 1799, ny daty nahafatesan’ny Papa Pie VI fony izy nigadra tao amin’ny fonjan’ny Citadel tao Valence-sur-Rhône, izay nahaterahako sy nipetrahako. Io fihetsika io dia lazaina fa “ *ilay bibidia miakatra avy any amin’ny lavaka tsy hita noanoa* ” ao amin’ny Apok. 11:7 . Antsoina koa hoe “ *trompetra faha-4* ” izy io ao amin’ny Apok. 8:12 . Aorian’izany, any Frantsa, ny fitondran’i Napoléon I ’ izay aseho amin’ny alalan’ny “ *voromahery* ” ao amin’ny Apok. 8:13, dia hihazona ny fahefany amin’ny fivavahana katolika nohavaozin’ny Concordat.

Andininy 2: “ *Ary hitako fa, indro, nisy anjely iray koa niakatra avy tany atsinanana, nanana ny tombo-kasen’Andriamanitra velona, ary izy niantso tamin’ny feo mahery tamin’ny anjely efatra, izay navela hanimba ny tany sy ny ranomasina, ka nanao hoe* :

Ny “ *masoandro miposaka* ” dia manondro an’Andriamanitra namangy, ao amin’i Jesosy Kristy, ny andian’ondriny eto an-tany ao amin’ny Lioka 1:78 . Ny “

tombo-kasen'Andriamanitra velona " dia miseho ao amin'ny tobin'i Jesosy Kristy any an-danitra. Tamin'ny alalan'ny " *feo mafy* " manamafy ny fahefany, ilay anjely dia namoaka baiko ho an'ireo anjely demonia manerana izao rehetra izao, izay nahazo ny fanomezan-dalana avy amin'Andriamanitra " *hanimba* ", amin'ny " *tany* " sy " *ranomasina* ", izany hoe ny finoana protestanta sy ny finoana katolika romana. Ireo fandikana ara-panahy ireo dia tsy manakana ny fampiharana ara-bakiteny izay mahakasika *ny "tany sy ny ranomasina ary ny hazo* " izay noforonintsika; izay ho sarotra ialana amin'ny fampiasana fitaovam-piadiana niokleary amin'ny fotoanan'ny " *trompetra fahenina* " ao amin'ny Apok. 9:13-21 .

Andininy 3: " *Aza manimba ny tany, na ny ranomasina, na ny hazo, mandra-panisinay tombo-kase eo amin'ny handrin'ny mpanompon'Andriamanitsika.* "

Io tsipiriany io dia ahafahantsika mametraka ny fiandohan'ny famehezana ny olom-boafidy nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 1843 ka hatramin'ny fararano tamin'ny 1844. Taorian'ny 22 Oktobra 1844, ny Advantista voalohany, ny Kapiteny Joseph Bates, dia nasiana tombo-kase tamin'ny alalan'ny fanekena tsirairay ny Sabata fitsaharana amin'ny andro fahafito. Tsy ho ela dia halain'ireo rahalahy sy anabaviny Advantista rehetra tamin'izany fotoana izany izy, tsikelikely. Nanomboka taorian'ny 22 Oktobra 1844 ny famehezana, ary hitohy mandritra ny " *dimy volana* " izay voalazan'ny Apok. 9:5-10; " *dimy volana* " na 150 taona tena izy araka ny fehezan-dalàna andro-taonan'i Ezek. 4:5-6. Ireo 150 taona ireo dia nambara mialoha ho amin'ny fiadanana ara-pivavahana. Ny fandriam-pahalemana naorina dia nankasitraka ny fanambarana sy ny fampivoarana maneran-tany ny hafatry ny "Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito", izay aseho ankehitriny any amin'ny firenena tandrefana rehetra sy any amin'ny toerana rehetra izay azo atao. Ny iraka Advantista dia manerana izao rehetra izao, ary noho izany dia miankina amin'Andriamanitra irery ihany. Noho izany dia tsy misy na inona na inona azo raisina avy amin'ny antokom-pivavahana kristiana hafa ary tsy maintsy miantehitra fotsiny amin'ny fitaomam-panahy nomen'i Jesosy Kristy, Lohan'ny lohany any an-danitra, izay manome ny fahatakarana ny famakiana ny "Baiboly masina" mba hahazoana fitahiana; ny Baiboly, ilay tenin'Andriamanitra voasoratra izay maneho ny " *vavolombelony roa* " ao amin'ny Apok. 11:3 . Nanomboka tamin'ny 1844, dia hitsahatra amin'ny fararano 1994 ny fotoana hisian'ny fiadanana izay natolotr'Andriamanitra, araka ny hasehon'ny fandinihana ny Apok. 9.

Fanamarihana manan-danja momba ny "tombo-kasen'Andriamanitra": Tsy ampy hanamarinana ny anjara asany amin'ny maha " *tombo-kasen'Andriamanitra* " azy ny Sabata fotsiny. Ny famehezana dia midika fa miaraka amin'ny asa nomanin'i Jesosy ho an'ny olony masina: ny fitiavana ny fahamarinana **sy ny fahamarinana ara-paminaniana** , ary ny fijoroana ho vavolombelona momba ny voankazo aseho ao amin'ny 1 Kor. 13. Maro amin'ireo mitandrina ny Sabata nefa tsy mahafeno ireo fepetra ireo no handao izany rehefa miseho ny fandrahonana ho faty amin'ny fitandremana azy. Tsy nolovaina ny Sabata; Andriamanitra no manome izany ho an'ny olom-boafidy, ho famantarana **fa azy ireo** . Araka ny voalazan'i Ezek. 20:12-20: " *Ary nomeko azy ny Sabatako*

ho famantarana ho amiko sy ho aminy, mba ho fantany fa Izaho no Jehovah Izay manamasina azy … Tsy mifanohitra amin'izay voalaza teo, fa vao mainka hanamafy izany, dia mamaky ao amin'ny 2 Tim. 2:19: " *Na izany aza, ny fanorenana mafy an'Andriamanitra dia mijoro, manana izao tombo-kase izao* **:** *Jehovah mahalala* ***ny azy*** *; ary: Na zovy na zovy no manonona ny anaran'i Jehovah, aoka izy hiala amin'ny ratsy.* "

Andininy 4: " *Ary reko ny isan'izay voaisy tombo-kase: efatra arivo sy efatra alina sy iray hetsy, avy tamin'ny firenen'ny Zanak'Isiraely rehetra.* "

Nasehon'ny apostoly Paoly ao amin'ny Rom. 11, miaraka amin'ny sary iray, izay natsofoka tamin'ny fakan'i Abrahama patriarka, izay nambaran'ny Jiosy fa taranak'ireo mpanompo sampy niova fo. Voavonjy tamin'ny finoana toa azy ireo mpanompo sampy niova fo ireo, ka nanitatra ara-panahy ny foko 12n'ny Isiraely. Isiraely ara-nofo, izay manana famantarana ny famorana, dia lavo, natolotra ny devoly, noho ny nandavany ny Mesia Jesosy. Ny finoana kristiana, izay latsaka tao amin'ny fivadiham-pinoana nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, dia Isiraely ara-panahy izay nianjera nanomboka tamin'io daty io koa. Eto, Andriamanitra dia manolotra antsika Isiraely ara-panahy tena izy notahiny nanomboka tamin'ny 1843. Izy io no mitondra ny iraka maneran-tany momba ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito. Ary efa, ny isa, " *144,000* ", voatonona, dia mendrika ny fanazavana. Tsy azo raisina ara-bakiteny izany, satria rehefa nampitaha ny taranak'i Abrahama tamin'ny " *kintana eny amin'ny lanitra* " izy, dia toa kely loatra ny isany. Ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona, dia miteny betsaka toy ny litera ny isa. Amin'izay fotoana izay no tsy maintsy takatsika fa ny teny hoe " *isa* " ao amin'io andininy io dia tsy tokony hadika ho isa isa, fa ho fehezan-dalàna ara-panahy izay manondro fitondran-tena ara-pivavahana izay tahian'Andriamanitra sy atokanany (izay nohamasininy). Toy izao no hazavaina ny " *144.000* ": 144 = 12 x 12, ary 12 = 7, ny isan'ny Andriamanitra + 5, ny isan'ny olona = fifanekena eo amin'Andriamanitra sy ny olombelona. Ny cube amin'io isa io dia mariky ny fahalavorariana sy ny efamira misy azy, ny an'ny velarany. Ireo ampahany ireo dia ny an'i Jerosalema Vaovao voalaza ao amin'ny Apok. 21:16 ao amin'ny fehezan-dalàna ara-panahy. Ny teny hoe " *arivo* " izay tonga manaraka dia maneho vahoaka tsy tambo isaina. Raha ny marina, ny hoe " *144 000* " dia midika hoe lehilahy navotana lavorary marobe izay manao fanekena amin'Andriamanitra. Tsy tokony hahagaga antsika izany firesahana ny amin'ny fokon'ny Isiraely izany satria tsy nandao ny tetikasany Andriamanitra na dia teo aza ny tsy fahombiazan'ny fifanekena nataony tamin'ny olombelona. Ny modely jiosy naseho hatramin'ny nialany tany Ejipta dia tsy niitatra hatrany amin'i Kristy tsy nisy antony. Ary amin'ny alalan'ny fahamarinany kristiana sy ny fanajana ny didiny rehetra, anisan'izany ny an'ny Sabata indrindra indrindra, sy ny fitondran-tena naverina tamin'ny laoniny, ny fahasalamana ary ireo ôrdônansy hafa, dia hitan'Andriamanitra, ao amin'ny Advantista tsy mivadika amin'ny andro farany, ny modely ho an'ny Isiraely izay mifanaraka amin'ny idealy. Andeha isika hanampy fa ao amin'ny andinin-teny ao amin'ny didy faha-4 , dia izao no lazain'Andriamanitra momba ny Sabata amin'ny olom-boafidiny: " *Henemana no andro anaovanareo ny raharahanareo rehetra* ... fa ny faha-7 dia andron'i Jehovah Andriamanitrareo. Hita fa 6 andro amin'ny 24 ora dia 144 ora. Azontsika tsoahina

araka izany fa ireo 144 000 voaisy tombo-kase dia mpanara-maso mahatoky an’io ôrdônansin’Andriamanitra io. Ny fiainan’izy ireo dia voafehin’io fanajana ny enina andro nomena alalana hanaovana ny asany io. Fa amin'ny [andro faha-7] dia manaja ny fitsaharana nohamasinina amin'ity didy ity izy ireo. Ny toetra ara-panahin’ity Israely “Advantista” ity dia haseho ao amin’ny andininy faha-5 ka hatramin’ny faha-8 manaraka. Ny anaran’ireo patriarka hebreo voatonona dia tsy ireo izay namorona ny Isiraely ara-nofo. Ireo izay nofidin’Andriamanitra dia eo ihany mba hitondra hafatra miafina amin’ny fanamarinana ny niaviany. Toy ny amin’ny anaran’ireo “ *fivoriana fito* ”, ireo avy amin’ny “ *foko roa ambin’ny folo* ” dia mitondra hafatra roa sosona. Ny tsotra indrindra dia aseho amin'ny fandikana azy ireo. Fa ny manankarena sy be pitsiny indrindra dia miankina amin'ny fanambarana nataon'ny reny tsirairay rehefa manamarina ny fanomezana anarana ny zanany.

Andininy 5: “ *Tamin’ny fokon’i Joda roa arivo amby iray alina no voaisy tombo-kase; avy tamin’ny firenen’i Robena roa arivo amby iray alina; avy tamin’ny firenen’i Gada roa arivo amby iray alina;* ”

Ho an'ny anarana tsirairay, ny isa " *roa arivo amby iray alina* " dia midika hoe: lehilahy maro be miara-dia amin'Andriamanitra voaisy tombo-kase amin'ny Sabata.

Joda : Miderà an'i Jehovah; tenin-dreniny ao amin’ny Gen. 29:35: “ *Hidera an’i Jehovah aho* .”

Robena : Mahita zazalahy; teny avy amin’ny reny avy ao amin’ny Gen. 29:32: “ *Jehovah efa nahita ny fanetren-tenako* ”

Gad : Fahasambarana; teny avy amin’ny reny ao amin’ny Gen. 30:11: “ *Endrey ny fahasambarana!* ”

Andininy 6: “ *avy amin’ny fokon’i Asera roa arivo amby iray alina; avy amin’ny fokon’i Naftaly roa arivo amby iray alina; avy amin’ny fokon’i Manase roa arivo amby iray alina;* ”

Ho an'ny anarana tsirairay, ny isa " *roa arivo amby iray alina* " dia midika hoe: lehilahy maro be miara-dia amin'Andriamanitra voaisy tombo-kase amin'ny Sabata.

Asera : Sambatra: tenin-dreny ao amin’ny Gen. 30:13: “ *Sambatra tokoa aho!* ”

Naftaly : Miady: teny avy amin’ny reny avy ao amin’ny Gen. 30:8: “ *Niady tamin’ny rahavaviko aho, ka naharesy* .”

Manasse : Adinoy: tenin-dray ao amin’ny Gen. 41:51: “ *Nataon’Andriamanitra hanadino ny fahoriako rehetra aho* .”

Andininy 7: " *avy amin'ny fokon'i Simeona roa arivo amby iray alina; avy amin'ny fokon'i Levy roa arivo amby iray alina; avy amin'ny firenen'i Isakara roa arivo amby iray alina;* " ho an'ny anarana tsirairay, ny isa " *roa arivo amby iray alina* " dia midika hoe: olona maro be tafaray amin'Andriamanitra voaisy tombo-kase amin'ny Sabata.

Simeona : Henoy: Teny avy amin’ny reny avy ao amin’ny Gen. 29:33: “ *Ren’i Jehovah fa tsy tiana aho* .”

Levi : Ampifandraisina: teny avy amin’ny reny ao amin’ny Gen. 29:34 : “ *Amin’ity indray mitoraka ity dia hikambana amiko ny vadiko* .”

Isakara : Karama: tenin-dreny ao amin’ny Gen. 30:18: “ *Nomen’Andriamanitra ahy ny karamako* .”

Andininy 8: “ *Tamin’ny fokon’i Zebolona roa arivo amby iray alina; avy tamin’ny fokon’i Josefa roa arivo amby iray alina; avy tamin’ny fokon’i Benjamina roa arivo sy iray alina no voaisy tombo-kase.* ”

Ho an'ny anarana tsirairay, ny isa " *roa arivo amby iray alina* " dia midika hoe: lehilahy maro be miara-dia amin'Andriamanitra voaisy tombo-kase amin'ny Sabata.

Zebolona : Fonenana: tenin’ny reny ao amin’ny Gen. 30:20: “ *Amin’ity indray mitoraka ity dia hiara-mitoetra amiko ny vadiko* .”

Josefa : Esoriny (na ampiany): tenin-dreny ao amin’ny Gen. 30:23-24: “ Efa *nesorin’Andriamanitra ny latsa nataoko… / (…*

Benjamina : Zanaky ny Tanana Kavanana: tenin-dreniny sy ny rainy ao amin’ny Gen.35:18: “ *Ary rehefa saiky hahafoy ny ainy izy, satria efa ho faty, dia nataony hoe Benoni* (Zanakalahin’ny alaheloko) ny anarany , *fa ny rainy kosa nanao azy hoe Benjamina* (Zanak’ny tanana ankavanana).

Ireo anarana 12 ireo, sy ny teny avy amin’ny reny sy ny ray, dia maneho ny traikefa niainan’ny fiangonan’ny Advantista farany nofidin’Andriamanitra; “ *Ny ampakarina niomana* ” ho an’i Kristy vadiny ao amin’ny Apok. 19:7. Eo ambanin’ny anarana nomena, dia ny an’i “ *Benjamin* ”, Andriamanitra dia naminany ny toe-javatra farany amin’ilay Voafidiny, izay norahonan’ny lehilahy mpikomy ho faty. Ny fanovana anarana napetraky ny rainy, Israely, dia maminany ny fandraisan’Andriamanitra anjara ho an’ny olom-boafidiny. Mamadika ny toe-javatra ny fiverenany be voninahitra. Ireo izay ho faty dia omem-boninahitra ary ampiakarina any an-danitra izay hiarahany amin’i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mpamorona mahery indrindra sy be voninahitra. Ny teny hoe “Zanak’ny tanana ankavanana” dia manana ny heviny ara-paminaniana feno: ny tanana ankavanana dia Ilay Voafidy, na Israely ara-panahy farany, ary ny zanany, ireo olom-boafidy izay namorona azy io. Ary koa, ireo no ondry napetraka eo an-tanana ankavanan’ny Tompo (Mat. 25:33).

Andininy 9: “ *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy vahoaka betsaka tsy tambo isaina, avy tamin’ny firenena rehetra sy ny fokom-pirenena rehetra sy ny olona rehetra ary ny samy hafa fiteny, nitsangana teo anoloan’ny seza fiandrianana sy teo anatrehan’ny Zanak’ondry, niakanjo akanjo fotsy lava sady nisy sampan-drofia teny an-tanany.* ”

Io “ *vahoaka be tsy tambo isaina* ” io dia manamafy ny toetra ara-panahin’ireo “ *isa* ” “144 000” sy “12 000” voalaza ao amin’ireo andininy teo aloha. Fanampin’izany, dia misy firesahana ny amin’ny taranak’i Abrahama amin’ny alalan’ilay fitenenana hoe: “ *Tsy misy mahaisa azy* ”; tahaka ny amin’ny “ *kintana eny amin’ny lanitra* ” izay nasehon’Andriamanitra azy hoe: “ *Ho tahaka izany ny taranakao* ”. Maromaro ny fiaviany, *avy amin’ny firenena tsirairay, ny foko tsirairay, ny olona tsirairay, ary ny fiteny rehetra,* ary avy amin’ny vanim-potoana rehetra. Na izany aza, ny lohahevitr'ity toko ity dia mikendry manokana ny hafatra Advantista farany miaraka amin'ny toetran'izao tontolo izao

nomen'Andriamanitra azy. Manao “ *akanjo fotsy* ” izy ireo, satria efa vonona ny ho faty maritiora, ka voaheloka ho faty noho ny didy navoakan’ireo mpikomy farany, araka ny Apok. 13:15 . Ny “ *sampan-drofia* ” nohazonina teny an-tanany dia maneho ny fandreseny ny tobin’ny mpanota.

Andininy 10: “ *Ary niantso tamin’ny feo mahery izy ireo nanao hoe: Ny famonjena ho an’Andriamanitsika izay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana, sy ho an’ny Zanak’ondry.* ”

Ny hetsika dia mampahatsiahy ny tontolon'ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra, mifanaraka amin'ny filazalazana ny fihetsiky ny tobin'ny mpikomy voalaza ao amin'ny Apok. 6:15-16. Eto, ny teny nolazain’ireo olom-boafidy voavonjy dia mifanohitra tanteraka amin’ny an’ny mpikomy. Lavitra ny fampitahorana azy ireo, fa ny fiverenan’i Kristy dia mahafaly azy ireo, manome toky azy ireo ary mamonjy azy ireo. Ny fanontaniana napetrak’ireo mpikomy hoe “ *Iza no mahajoro?* ” dia mahazo ny valin’izany eto: ireo Advantista izay nitoetra ho mahatoky tamin’ny iraka nankinin’Andriamanitra taminy hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao, ka atahorana ny ainy, raha ilaina izany. Izany fahatokiana izany dia mifototra amin’ny firaiketan’izy ireo amin’ny fanajana ny Sabata masina nohamasinin’Andriamanitra hatramin’ny nanorenana izao tontolo izao, sy ny fitiavan’izy ireo ny teniny ara-paminaniana. Vao mainka izany satria fantatr’izy ireo izao fa ny Sabata dia maminany ny andro fitsaharana lehibe amin’ny arivo taona fahafito, izay hahafahan’izy ireo miditra amin’ny fandresena aorian’i Jesosy Kristy amin’ny alalan’ny fandraisana ny fiainana mandrakizay nampanantenaina amin’ny anarany.

Andininy 11: “ *Ary ny anjely rehetra nitsangana manodidina ny seza fiandrianana sy ny loholona ary ny zava-manan-aina efatra, dia niankohoka teo anoloan’ny seza fiandrianana teo anatrehan’Andriamanitra izy* ”

Ny fisehoan-javatra aseho amintsika dia mampifoha ny fidirana ao amin’ny fitsaharana lehiben’Andriamanitra any an-danitra. Hitantsika ny sarin’ny toko faha-4 sy faha-5 izay miresaka momba io lohahevitra io.

Andininy faha-12: “ *Ho an’Andriamanitsika mandrakizay mandrakizay anie ny saotra sy ny voninahitra sy ny fahendrena sy ny fisaorana sy ny haja sy ny hery ary ny faherezana* .

Faly amin’izao fiafarana mahafinaritra amin’ny traikefan’ny famonjena eto an-tany izao, ireo anjely dia maneho ny hafaliany sy ny fankasitrahany an’ilay Andriamanitry ny hatsaram-panahy izay Mpamorona antsika, ny azy ireo, ny antsika, ilay nandray andraikitra tamin’ny fanavotana ny fahotan’ireo olom-boafidy teto an-tany, tamin’ny fahatongavany ho tonga nofo tao amin’ny fahalemen’ny nofon’olombelona, mba hizaka ny fahafatesana mahatsiravina takian’ny fahamarinany. Ireo maso tsy hita maso marobe ireo dia nanaraka ny dingana rehetra tamin’ity drafitry ny famonjena ity ary talanjona tamin’ny fanehoana ambony ny fitiavan’Andriamanitra. Ny teny voalohany tononin'izy ireo dia " *Amena!* Marina tokoa izany! Fa Andriamanitra no Andriamanitry ny fahamarinana, aoka ho Marina Izy. Ny teny faharoa dia " *ny fiderana* " koa no anaran'ny foko 12: " *Joda* " = Fiderana. Ny teny fahatelo dia " *ny Voninahitra* "ary Andriamanitra dia mifamatotra ara-drariny amin'ny voninahiny satria hotsarovany ao amin'ny Apok. 14: 7 ny fitakiana azy, amin'ny maha-Andriamanitra tsy

manam-paharoa azy, amin'ireo izay nitaky ny famonjeny hatramin'ny 1843. Ny teny fahefatra dia ny " *fahendrena* ." Ny fianarana an'io antontan-taratasy io dia mikendry ny hahatonga azy ho hitan'ny olom-boafidiny rehetra. *Izany* no fomba fisaorana ara-pivavahana izay tanterahina amin'ny *teny* sy *ny* asa *masina* nilaina ny zavatra nanery mba hanonganana ireo mpanao jadona teto an-tany, hanorotoro ireo mpikomy miavonavona raha mbola tsy nisy io *hery* sy *tanjaka io* , dia maty toy ny maritiora maro hafa nandritra ny vanim-potoanan'ny Kristiana ireo olom-boafidy farany.

Andininy 13: " *Ary ny anankiray tamin'ny loholona namaly ka nanao tamiko hoe: Iza moa ireto miakanjo akanjo fotsy lava ireto, ary avy taiza izy* ?

Ny fanontaniana apetraka dia mikendry ny hanambara amintsika ny maha-tokana ny mariky ny " *akanjo fotsy* " mifandray amin'ny " akanjo *fotsy " ao amin'ny Apok. 3:4 sy ny "lamba rongony fotsy madinika* " izay manondro, ao amin'ny Apok. 19:8, " *ny asa marina ataon'ny olo-masina* " an'ny *"ampakarina voaomana* " amin'ny andro farany, izany hoe ny Advantista mahatoky amin'ny fiomanana amin'ny andro farany.

Andininy 14 : " *Hoy aho taminy: 'Tompoko, fantatrao.' Dia hoy izy tamiko: 'Ireo no avy tamin'ny fahoriana lehibe, ary ny akanjony nosasany sy nofotsiany tamin'ny ran'ny Zanak'ondry.* ' "

Ny " *akanjo fotsy* " izay anaovan'ny anti-panahy sasany, dia afaka manantena valiny avy amin'ny iray amin'izy ireo i John. Ary tonga ny valiny andrasana: " *Ireo no avy amin'ny fahoriana lehibe* ", izany hoe ireo olom-boafidy, niharam-boina sy maritiora tamin'ny ady ara-pivavahana sy ny tsy finoana an'Andriamanitra ho " *tombo-kase faha-5* " nambara tamintsika, ao amin'ny Apok. 6:9-11 : " *Samy nomena akanjo fotsy izy rehetra, ary nasaina nitsahatra kely izy ireo, mandra-pahatanteraky ny mpanompo namany sy ny rahalahiny, izay hovonoina tahaka azy ihany. "* Ao amin'ny Apok . fanamafisana, ao amin'ny Apok. 11:13 , dia izao no vakintsika: " *...fito arivo lahy no maty tamin'ny horohorontany* "; " *Fito* " ho an'ny mpivavaka, ary " *arivo* " ho an'ny maro. Toy ny horohoron-tany izay mamono ny mpanompon'Andriamanitra koa ny Revolisiona Frantsay. Io " *fahoriana lehibe* " io anefa dia endrika voalohany tamin'io zava-bita io. Ny endriny faharoa dia hotanterahina amin'ny alalan'ny " *trompetra faha-6* " ao amin'ny Apok. 9, ny hafetsen'ny montage ao amin'ny Apok. 11 no hanambara izany zava-misy izany. Kristiana maro be tsy nahatoky no hovonoina ho faty mandritra ny Ady Lehibe Faharoa, izay tandindon'ny " *trompetra faha-6* " sy nohamafisiny. Nanomboka tamin'ny 1843 anefa, Andriamanitra dia nifidy ireo olom-boafidy izay nohamasininy, ary ireo farany nohamasininy dia sarobidy loatra eo imasony ka tsy maintsy ho fongana. Manomana azy ireo ho amin'ny fijoroana ho vavolombelona farany amin'ny tantaran'ny famonjena eto an-tany Izy; fijoroana ho vavolombelona momba ny fahatokiana izay homeny azy amin'ny fijanonana ho mahatoky amin'ny Sabatany andro fahafito, na dia norahonan'ny toby mpikomy ho faty aza. Io fitsapana farany amin'ny drafitr'Andriamanitra io dia voambara ao amin'ny hafatra ampitaina ao amin'ny " *Filadelfia* " ao amin'ny Apok. 3:10 sy Apok. 13:15 (didy momba ny fahafatesana). Ho an'Andriamanitra, ny fikasana dia mendrika ny hanaovana asa, ary raha sedraina izy ireo, dia manaiky ny mety ho fahafatesana,

dia ampidiriny ao anatin’ny antokon’ny maritiora izy ireo ka omena ny “ *akanjo fotsy* ” an’ireo tena maritiora. Tsy ho afa-mandositra ny fahafatesana izy ireo noho ny famonjen’i Jesosy Kristy. Amin’io fitsapana farany io, aorian’ny “ *fahoriana lehibe* ” faharoa, amin’ny alalan’ny fijoroana ho vavolombelona ny amin’ny fahatokiany, dia “ *hanasa ny akanjony sy hofotsy amin’ny ran’ny Zanak’ondry* ” kosa izy ireo, amin’ny fijanonana ho mahatoky mandra-pahafatiny izay handrahona azy. Amin’ny fiafaran’io fizahan-toetra farany amin’ny finoana io, dia ho feno ny isan’ireo izay ho faty maritiora ary ny “ *fitsaharana* ” mety maty an’ireo olo-masina maty maritiora amin’ny “ *tombo-kase fahadimy* ” dia hifarana amin’ny fitsanganany amin’ny maty. Nanomboka tamin’ny 1843 ary indrindra fa hatramin’ny 1994, ny asa fanamasinana izay nataon’Andriamanitra dia nahatonga ny fahafatesan’ireo olom-boafidy marina izay nijanona ho velona sy nahatoky mandra-pahatongan’ny ora hiverenany sy ny fiafaran’ny fotoan’ny fahasoavana izay mialoha izany, ka vao mainka tsy misy ilana azy.

Andininy 15: “ *Ary noho izany izy ireo dia eo anoloan’ny seza fiandrianan’Andriamanitra ka manompo Azy andro aman’alina ao amin’ny tempoliny, ary Ilay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana dia hitoetra eo aminy.* ”

Fantatsika fa ho an'Andriamanitra, io karazana olom-boafidy io dia maneho olona ambony indrindra. homeny voninahitra manokana izy ireo. Amin'ity andininy ity, ny Fanahy dia mampiasa teny roa, ny ankehitriny sy ny ho avy. Ny matoanteny mifamatotra amin'ny matoanteny ankehitriny " *izy ireo* " sy " *manompo Azy* " dia manambara ny fitohizan'ny fitondran-tenany ao amin'ny tenan'ny nofony izay tempolin'Andriamanitra izay monina ao anatiny. Ary hiitatra any an-danitra izany hetsika izany aorian’ny fampakarana azy ireo amin’ny alalan’i Jesosy Kristy. Amin’ny fotoana ho avy, Andriamanitra dia manome ny valin-teniny momba ny fahatokian’izy ireo: “ *Ilay eo amin’ny seza fiandrianana dia hanangana ny lainy eo amboniny* ” mandrakizay.

Andininy 16: “ *Tsy ho noana intsony izy, tsy hangetaheta intsony, ary tsy hanazava azy ny masoandro na izay hafanana.* ”

Ireo teny ireo dia midika ho an’ireo Advantista voafidy tamin’ny farany fa “ *noana* ” izy ireo satria tsy nanana hanina sy “ *nangetaheta* ” satria tsy nanan-drano azy ireo ny mpampijaly sy ny mpiambina azy. “ *Ny afon’ny masoandro”* , izay mihamafy ny “ *hafanana* ” amin’ny fahefatra amin’ireo loza fito farany an’Andriamanitra, no handoro azy ireo sy hampijaly azy. Fa tamin’ny alalan’ny afon’ny afon’ny fisafoana nataon’ny papa, ilay karazana “ *hafanana ”, no* nandoroana na nampijaliana ireo maritiora tamin’ny “ *tombo-kase fahadimy ”.* Ny teny hoe " *hafanana* " koa dia mahakasika ny afon'ny fitaovam-piadiana mahazatra sy atomika ampiasaina amin'ny tontolon'ny *trompetra fahenina* . Handalo ny afo ireo tafavoaka tamin’ity fifandonana farany ity. Ireo zavatra ireo dia tsy hitranga intsony amin’ny fiainana mandrakizay izay hidiran’ny olom-boafidy irery ihany.

Andininy 17: “ *Fa ny Zanak’ondry Izay eo afovoan’ny seza fiandrianana no hiandry azy ka hitondra azy ho amin’ny loharanon’aina, ary hofafan’Andriamanitra ny ranomaso rehetra amin’ny masony.* ”

“ *Ny Zanak’ondry* ”, raha ny marina, dia ilay Mpiandry Tsara koa izay hiandry ny ondriny malalany. Hamafisina eto indray ny maha-Andriamanitra Azy amin’ny alalan’ny toerany “ *eo afovoan’ny seza fiandrianana* ”. Ny heriny masina dia mitarika ny olom-boafidiny “ *ho amin’ny loharanon’ny ranon’aina* ”, izay sary an’ohatra ny fiainana mandrakizay. Ary mikendry ny teny manodidina farany izay hitomany ny olom-boafidiny farany amin’ny fiverenany, dia “ *hofafany ny ranomaso rehetra amin’ny masony* ”. Ny ranomaso ihany koa anefa no anjaran’ireo olom-boafidy rehetra nampijaliana sy nenjehina nandritra ny tantaran’ny vanim-potoana kristiana, matetika hatramin’ny fofon’aina farany.

Fanamarihana : Na dia eo aza ny fisehoana mamitaka hita amin’izao taona 2020 izao, izay toa nanjavona ny finoana marina, dia maminany ny fiovam-po sy ny famonjena ny “vahoaka” Andriamanitra avy amin’ny fiaviana ara-poko sy ara-poko ary fiteny rehetra eto an-tany. Tombontsoa tokoa no omeny ny olom-boafidiny ny mahafantatra fa, araka ny Apok. 9:5-10 , ny fotoan’ny fahatakaran-javatra ara-pivavahana maneran-tany sy ny fiadanana dia efa nokarakarainy nandritra ny “150” taona monja (na *dimy* volana ara-paminaniana) teo anelanelan’ny 1844 sy 1994. Io fepetra miavaka ho an’ny olom-boafidy marina io dia notononin’ny Fanahy ao amin’ny hafatr’i Kristy *, fa tsy hoe: “Apok. Tsy maintsy hiakatra avy ao amin’ny lavaka tsy hita noanoa izy ka ho any amin’ny fandringanana, ary izay monina ambonin’ny tany,* ***izay tsy mbola voasoratra ao amin’ny bokin’ny fiainana hatramin’ny nanorenana izao tontolo izao, dia ho talanjona raha mahita an’ilay bibidia ,*** *satria teo izy, ary tsy eo ary mbola ho avy,* **dia tsy ho gaga** raha mahita ny zavatra nambaran’Andriamanitra taminy .

Apokalypsy 8: Ny trompetra efatra voalohany

Ny famaizan’Andriamanitra efatra voalohany

Andininy 1: “ *Rehefa novahany ny tombo-kase fahafito, dia nangina tokony ho antsasaky ny ora ny lanitra.* ”

ny fanokafana ny “ *tombo-kase fahafito* ”, satria manome alalana ny fanokafana tanteraka ny bokin’ny Apokalypsy, “ *voaisy tombo-kase fito* ” araka ny Apok. 5:1. Ny fahanginana izay manamarika ity fanokafana ity dia manome ny hetsika ho manetriketrika miavaka. Misy fanamarinana roa izany. Ny voalohany dia ny hevitra momba ny fahatapahan'ny fifandraisana misy eo amin'ny lanitra sy ny tany, vokatry ny fialana amin'ny Sabata tamin'ny 7 Martsa 321. Ny faharoa dia hazavaina toy izao: amin'ny finoana no ahafantarako io " *tombo-kase fahafito* " io miaraka amin'ny " *tombo-kasen'Andriamanitra velona* " ao amin'ny toko faha-7, izay manondro, araka ny hevitro, ny Sabata masina nohamasinin'Andriamanitra hatramin'ny nanorenana an'izao tontolo izao. Nampahatsiahy ny maha-zava-dehibe azy io izy tamin’ny fanaovana azy io ho foto-kevitry ny fahefatra amin’ny didiny folo. Ary teo aho dia nahita porofo mampiseho ny maha-zava-dehibe azy io ho an’Andriamanitra, ilay Mpamorona ambony indrindra. Efa ao amin’ny Genesisy anefa, dia nahatsikaritra aho fa ny andro fahafito dia naseho mitokana ao amin’ny toko faha-2. Ny enina andro voalohany dia resahina ao amin’ny toko 1. Ambonin’izany, ny andro fahafito dia tsy mikatona, toy ireo teo aloha, amin’ny alalan’ny fomba fiteny hoe “ *nisy hariva sy maraina* ”. Izany maha-tokana izany

dia hamarinin'ny anjara ara-paminaniana amin'ny arivo taona fahafito amin'ny drafitry ny famonjen'Andriamanitra. Apetraka eo ambanin'ny famantarana ny mandrakizay ny olom-boafidy navotana tamin'ny ran'i Jesosy Kristy, ny arivo taona fahafito dia toy ny andro tsy misy farany. Ho fanamafisana ireo zavatra ireo, amin'ny fanolorana azy ao amin'ny Baiboly hebreo, ny Torah, ny lahatsoratry ny didy fahefatra dia misaraka amin'ny hafa ary ialohavan'ny famantarana izay mitaky fotoana hisian'ny fahanginana feno fanajana. Io famantarana io dia ilay litera hebreo hoe "Pe" ary noho izany dia mitoka-monina, manamarika ny fahatapahan'ny soratra, ka mitondra ny anarana hoe "petuhot". Noho izany, ny fitsaharan'ny Sabata amin'ny andro fahafito dia manana ny fanamarinana rehetra ho voamarik'Andriamanitra amin'ny fomba manokana. Nanomboka tamin'ny lohataonan'ny 1843, izany no nahatonga ny fahaverezan'ny finoana Protestanta nentim-paharazana, mpandova ny "Alahady" katolika. Ary nanomboka tamin'io fitsapana io ihany, fa tamin'ny fararano tamin'ny 1844, dia nanjary famantarana indray ny maha an'Andriamanitra ny Ezek. 20:12-20: " *Ary nomeko azy koa ny Sabatako ho famantarana ho amiko sy ho aminy, mba ho fantany fa Izaho no Jehovah Izay manamasina azy.../...Hamasino ny Sabatako, ary aoka ho famantarana ho amiko sy aminao ireny, mba ho fantany fa Izaho no Jehovah Andriamanitrareo* .

Izany hoe, ao amin'ny toko faha-8, Andriamanitra dia mamoaka rojom-pamonjena. Izany dia mitarika ahy hijery ny fahamarinan'ny Sabata amin'ny lafiny ozona izay nahatonga ny fandaozana azy, nataon'ny kristiana nanomboka ny 7 martsa 321, tamin'ny gadra nandritra ny vanim-potoanan'ny Kristiana. Izany no hamafisin'ity andininy manaraka ity amin'ny fampifandraisana ny foto-kevitry ny Sabata amin'ireo " *trompetra fito* ", izay tandindon'ny "famaizana fito avy amin'Andriamanitra" izay hamely ny fijangajangana kristiana amin'ny 7 Martsa 321.

Andininy 2: " *Ary hitako ny anjely fito izay mitsangana eo anatrehan'Andriamanitra, ary nomena trompetra fito ireo.* "

Ny tombontsoa voalohany azo tamin'ny fanamasinana ny Sabata andro fahafito , izay nohamasinin'Andriamanitra mihitsy, dia ny fahazoana ny hevitry ny foto-kevitry ny " *trompetra fito* ". Amin'ny endriky ny fomba fiasa nomena azy, io lohahevitra io dia manokatra tanteraka ny faharanitan-tsain'ny olom-boafidy. Satria izy io dia manome porofo ny fiampangana ny " *fahotana* " voalaza ao amin'ny Dan. 8:12 manohitra ny Fiangonan'i Kristy, avy amin'Andriamanitra. Eny tokoa, ireo "famaizana fito" ireo dia tsy hampiharin'Andriamanitra raha tsy nisy izany fahotana izany. Ambonin'izany, raha jerena ny Levitikosy 26, ireo sazy ireo dia hamarinina noho ny fankahalana ny didiny. Ao amin'ny fanekena taloha, Andriamanitra dia efa nandray io foto-kevitra io ihany, mba hanafay ny heloky ny Isiraely ara-nofo nivadika sy simba. Ilay Andriamanitra Mpamorona sy mpanao lalàna izay tsy miova, dia manome porofo tsara ho antsika eto. Ireo fanekempihavanana roa ireo dia iharan'ny fitakiana mitovy amin'ny fankatoavana sy ny fahatokiana.

Ny fidirana amin'ny lohahevitry ny " *trompetra* " dia ahafahantsika mampiseho ny fanamelohana nifanesy tamin'ny fivavahana kristiana rehetra: Katolika, Ortodoksa, Protestanta nanomboka tamin'ny 1843, ary koa ny

Advantista nanomboka tamin'ny 1994. Izany koa dia manambara ny sazy maneran-tany amin'ny " *trompetra fahenina* " izay hamely azy ireo miaraka alohan'ny faran'ny fotoan'ny fahasoavana. Afaka mandrefy ny maha-zava-dehibe azy io isika. Ny " *trompetra fahafito* " mifandray amin'ny fiverenan'i Kristy, izany hoe ny asa mivantana avy amin'Andriamanitra, dia horaisina mitokana, toy ny Sabata, ao amin'ny toko faha-11, avy eo dia hivelatra amin'ny ankapobeny ao amin'ny toko faha-18 sy faha-19.

Tamin'ireo taonjato 17 farany hatramin'ny 321, na 1709 taona kokoa kokoa, dia 1522 taona no voamariky ny ozona vokatry ny fandikana ny Sabata mandra-pahatongan'ny famerenana amin'ny laoniny voalahatra ho amin'ny taona 1843 araka ny didin'i Dana. 8:14. Ary nanomboka tamin'io daty namerenana azy io ka hatramin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy tamin'ny 2030, dia 187 taona monja no nanolotra ny fitahiany ny Sabata. Noho izany, ny Sabata dia nanao ratsy kokoa ho an' ny olona tsy mahatoky noho ny soa ho an' ny olom-boafidy mahatoky. Manjaka ny ozona ary noho izany dia manana ny toerany ao amin'ity toko faha-8 ity ity lohahevitra ity izay maneho ny ozon'Andriamanitra.

Andininy 3: " *Ary nisy anjely iray koa tonga ka nitsangana teo ambonin'ny alitara, nanana lovia volamena fandoroana ditin-kazo manitra; ary nomena ditin-kazo manitra betsaka izy mba hanaterany izany amin'ny vavaky ny olona masina rehetra eo ambonin'ny alitara volamena izay eo anoloan'ny seza fiandrianana.* "

Ao amin'ny Daniela 8:13 , rehefa avy nanonona " *ny ota mandrava* " ireo olo-masina tao amin'ilay fahitana dia niresaka momba ny " *andro* " izay mahakasika ny " *fisoronana* " any an-danitra " *tsy miova* " an'i Jesosy Kristy, araka ny Heb. 7:23. Teto an-tany, nanomboka tamin'ny taona 538, dia nesorin'ny fitondrana papa taminy izany araka ny voalazan'ny Dan. 8:11. Tamin'ny 1843, ny fampihavanana amin'i Jesoa Kristy dia mitaky ny hamerenana azy io. Izany no tanjon'ilay foto-kevitra resahina ato amin'ity andininy faha-3 ity izay manokatra ny lanitra ary mampiseho amintsika an'i Jesosy Kristy amin'ny anjara asany ara-panoharana amin'ny maha-mpisorona lehibe any an-danitra mpanelanelana noho ny fahotan'ny olom-boafidiny, ary izany ihany. Tadidio fa teto an-tany, teo anelanelan'ny taona 538 sy 1843, io seho io sy io anjara asa io dia esorina sy lasan'ny asan'ireo papa katolika romana izay nifandimby ara-potoana, ka nanambaka tsy an-kijanona an'Andriamanitra ny amin'ny zony ambony indrindra ara-dalàna.

Satria aseho ato amin'ity toko faha-8 ity izany ary satria nitsahatra niaraka tamin'ny fialana amin'ny Sabata izany, dia atolotra antsika ihany koa ity lohahevitry ny fanelanelanana an'i Jesosy Kristy ity eo ambanin'ny lafiny ozon'ny fampitsaharana io fanelanelanana io ho an'ireo Kristiana marobe izay tsy nahatsiaro tena ho niharan'ny "androny masoandro" romana mpanompo sampy; ity, ary indrindra indrindra , taorian'ny fanovana anarana mamitaka sy mamitaka: "Alahady": androny Tompo. Eny, fa Tompo iza? Indrisy! Ny etsy ambany.

Andininy 4: " *Ny setroky ny ditin-kazo manitra dia niakatra avy teo an-tanan'ny anjely teo anatrehan'Andriamanitra niaraka tamin'ny vavaky ny olona masina.* "

Ireo " *hanitry* " izay miaraka *amin'ny "vavak'ny olo-masina* " dia maneho ny hanitry ny soron'i Jesosy Kristy. Ny fanehoam-pitiavana sy ny fahatokiany no

mahatonga ny vavaky ny olom-boafidiny hankasitrahan'ny fitsaran'Andriamanitra. Zava-dehibe ny manamarika ao amin'io andininy io ny maha-zava-dehibe ny firaisan'ny teny hoe " *setroka* " sy " *ny vavaky ny olona masina* ". Io tsipiriany io dia hampiasaina ao amin'ny Apok. 9:2 mba hilazana ny vavak'ireo Kristianina protestanta sandoka, hatramin'ny nisian'ilay toe-javatra vaovao tamin'ny 1843.

Ny tian'Andriamanitra holazaina amin'io andininy io dia ny toe-javatra nanjaka teo anelanelan'ny andron'ny apostoly sy ny daty voaozona tamin'ny 7 Martsa 321. Talohan'ny nandaozany ny Sabata, dia nandray ny vavaky ny olom-boafidy i Jesosy ary nifona ho azy ireo. Ity dia sary ara-pedagojika izay midika fa voatazona ny fifandraisana mitsangana eo amin'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny. Ho tanteraka izany raha mbola mijoro ho vavolombelona momba ny fahatokiana amin'ny tenany sy ny fampianarany ny fahamarinana izy ireo, izany hoe hatramin'ny taona 321. Amin'ny 1843, ny fisoronan'i Jesosy dia *hanohy* ny asa soa rehetra nataony ho an'ireo olo-masina Advantista voafidy. Kanefa, teo anelanelan'ny 321 sy 1843, dia nandray soa tamin'ny fahasoavany ireo mpanavao, toy ny tamin'ny andron'i *Tyatira* .

Andininy 5: " *Ary ny anjely naka ny lovia fandoroana ditin-kazo manitra, dia nameno azy tamin'ny afo teo amin'ny alitara ka nazerany tamin'ny tany, dia nisy feo sy kotrokorana sy tselatra ary horohorontany* " .

Mahery setra ny hetsika voalaza. Izany dia ny an'i Jesosy Kristy amin'ny fiafaran'ny asa fanelanelanana nataony rehefa tapitra ny fotoan'ny fahasoavana. Tapitra ny anjara asan'ny " *alitara* ", ary " *afo* ", izay sarin'ny fahafatesan'i Jesosy Kristy, dia " *natsipy tetỳ ambonin'ny tany* ", ka mitaky sazy ho an'izay nanao tsinontsinona Azy, ary ho an'ny sasany dia nanao tsinontsinona Azy. Ny fiafaran'izao tontolo izao voamariky ny fitsabahana mivantana avy amin'Andriamanitra dia asongadina eto amin'ny alalan'ny raikipohy fototra nambara ao amin'ny Apok. 4:5 sy Eks. 19:16. Mifarana amin'ity fiavian'i Jesosy Kristy "Advantista" ity ny fijerena ny vanim-potoana kristianina.

Toy ny amin'ny Sabata, ny lohahevitry ny fanelanelanana any an-danitra an'i Jesosy Kristy dia aseho amin'ny resaka ozon'ny fitsarana azy teo anelanelan'ny taona 321 sy 1843. Ireo olo-masina izay manontany ny Fanahy momba Azy ao amin'ny Dan. 8:13 dia nanana antony marim-pototra haniry hahalala ny fotoana hanakanan'i Jesosy Kristy ny fisoronana " *mandrakizay ".*

Fanamarihana : Raha tsy mametra-panontaniana ny fandikana teo aloha dia misy dikany tsara ny fanazavana faharoa. Amin'ity fandikana faharoa ity, ny fiafaran'ny lohahevitry ny fanelanelanana an'i Jesosy Kristy dia azo ampifandraisina amin'ny datin'ny 7 martsa 321, izay fotoana izay nitarihan'ny Kristianina nandao ny Sabata ho amin'ny fahatezerana izay ho avotry ny Kristianisma tandrefana, amin'ny alalan'ny " *trompetra fito* " izay avy amin'ny andininy faha-6. Izany fanazavana roa izany dia vao mainka hamarinina hatramin'ny nisian'ny fanafoanana ny Sabata hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, tamin'ny taona 2030, ilay taona izay, amin'ny alalan'ny fiverenany hita maso be voninahitra, dia hanaisotra mandrakizay an'i Jesosy Kristy tsy ho eo amin'ny fitondran'ny papa Romana sy ny mpanohana Protestanta Amerikana farany azy, ny filazana sandoka ho manompo sy misolo tena azy. Avy eo i Jesosy

dia hanohy ny anaram-boninahitra hoe " *Lohan'ny* " Fiangonana nalain'ny papa. Eny tokoa, tsy tahaka ireo olom-boafidy mahatoky, ireo Kristiana lavo nivadika dia tsy hiraharaha ny didin'i Dan. 8:14 sy ny vokany hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao; izay manamarina ny horohoron'izy ireo rehefa miverina i Jesosy araka ny fampianaran'ny Apok. 6:15-16. Alohan'ny 2030, dia ho tanteraka ireo " *trompetra* " enina voalohany eo anelanelan'ny 321 sy 2029. Amin'ny alalan'ny " *trompetra fahenina* ", ny sazy fampitandremana farany alohan'ny fandringanana farany, dia manafay mafy an'ireo Kristianina mpikomy Andriamanitra. Aorian'io famaizana fahenina io, dia handamina ny fepetran'ny fisedrana farany amin'ny finoana maneran-tany izy ary ao anatin'izany toe-javatra izany, dia hambara sy ho fantatry ny tafita velona rehetra ny fahazavana nambara. Eo anatrehan'ny fahamarinana naseho fa ny olom-boafidy sy ny lavo dia handroso, amin'ny alalan'ny safidiny malalaka, alohan'ny fandrahonan'ny fahafatesana ho amin'ny fiafarany farany dia ny hoe: fiainana mandrakizay ho an'ny olom-boafidy, fahafatesana farany sy tanteraka ho an'ny lavo.

Andininy 6: " *Ary ny anjely fito izay nanana ny trompetra fito dia niomana hitsoka* .

Avy amin'io andininy io no atolotry ny Fanahy antsika ny fomba fijery vaovao momba ny vanim-potoanan'ny Kristiana, ka ny foto-kevitry ny " *trompetra fito* " na "famaizana fito nifanesy" nozaraina nandritra ny vanim-potoan'ny Kristiana nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321, taona niorenan'ny " *fahotana* " tamin'ny fomba ofisialy sy **ara-panjakana** . Tsaroako fa ao amin'ny sasin-tenin'ny Apokalypsy 1, *ny "feon'i* " Kristy dia efa ampitahaina amin'ny feon'ny " *trompetra* ". Io fitaovana fampitandremana ny vahoakan'Israely io dia mitondra ao anatiny ny dikan'ny fanambarana rehetra ao amin'ny Apokalypsy. Mampitandrina ny amin'ny fandrika ataon'ny fahavalo ny fampitandremana.

Andininy 7: " *Ny voalohany nitsoka, dia nisy havandra sy afo miharoharo rà, ka nalatsaka tamin'ny tany ireny; ary may ny ampahatelon'ny tany, ary may ny ampahatelon'ny hazo, ary may ny ahi-maitso rehetra.* "

Sazy voalohany : natao teo anelanelan'ny taona 321 sy 538 izany, tamin'ny fananiham-bohitra isan-karazany teo amin'ny Fanjakana Romanina nataon'ireo olona antsoina hoe "barbariana". Tsaroako manokana ny vahoakan'ny "Huns" izay niantso an'i Attila mpitarika ny tenany ho "kapohin'Andriamanitra". Loza nandoro ny ampahany tamin'i Eoropa: ny faritra avaratr'i Gaul, i Italia avaratra, ary i Pannonia (Kroasia sy Hongria andrefana). Ny teny filamatra oh tena malaza! "Izay alehan'ny soavaliko dia tsy maniry intsony ny ahitra." Ny zavatra nataony dia voafintina tsara ao amin'ity andininy faha-7 ity; tsy misy tsy ampy, ao daholo. " *Havandra* " no tandindon'ny fahapotehan'ny voly sy ny " *afo* " ny famotehana ny akora azo ampiasaina. Ary mazava ho azy fa ny " *ra natsipy tamin'ny tany* " dia tandindon'ny ain'olombelona novonoina tamin'ny herisetra. Ny matoanteny hoe " *mandrotsaka* " dia manondro ny fahatezeran'ilay Andriamanitra Mpamorona sy mpanome lalàna ary mpamonjy izay manome aingam-panahy sy mitarika ny hetsika taorian'ny " *nandrotsahana afo avy teo amin'ny alitara* " eo amin'ny andininy faha-5.

Mifanaraka amin'izany, ao amin'ny Lev. 26:14-17: " *Fa raha tsy mihaino Ahy kosa ianareo ka tsy mankatò ireo didy rehetra ireo, fa manamavo ny lalàko*

sy mankahala ny fitsipiko, ka tsy mankatò ny didiko rehetra, fa mivadika amin'ny fanekeko, dia izao no hataoko aminareo: Izaho hahatonga horohoro sy areti-mandringana ary tazo ho aminareo, ka dia pahina ny masonareo, ka dia pahina ny masonareo. ny fahavalonareo dia hanandrina anareo, ka ho resy eo anoloan'ny fahavalonareo ianareo ;

Andininy 8: " *Ny faharoa nitsoka, dia nisy toa* ***tendrombohitra lehibe mirehitra*** *afo natsipy tany an-dranomasina; ary tonga rà ny ampahatelon'ny ranomasina.* "

Famaizana faharoa : ny fanalahidin'ireo sary ireo dia ao amin'ny Jer. 51:24-25: " *Hovaliako an'i Babylona sy ny mponina rehetra any Kaldea ny ratsy rehetra izay nataony tao Ziona teo imasonareo, hoy Jehovah. Indro, hamely anao Aho, ry tendrombohitra mandrava, hoy Jehovah, Izay mandrava ny tany rehetra! Haninjitra ny tanako hamely anao Aho ka hanodina anao hiala amin'ny vatolampy,* ***ary hodorako*** amin'ity tendrombohitra mirehitra ity ianao. fitondrana papaly eo ambanin'ny anarana an'ohatra hoe " *Babylona* " izay hiseho amin'ny endrika " *Babilôna the lehibe " ao amin'ny Apok. 14:8, 17:5 sy 18:2. " Ny afo* " dia mifanentana amin'ny toetrany, izay mampahatsiahy an'ilay handevona azy amin'ny fiverenan'i Kristy sy ny fitsarana farany, ary ilay ampiasainy handrehitra ny fankahalana an'ireo izay mankasitraka sy manohana azy: ireo mpanjaka eoropeanina sy ny vahoakany katolika . Ireo vahoaka izay nitoetra ho mpanompo sampy tamin'ny ankapobeny, na dia hita aza ny fiovam-pon'ny Kristianina, ny vokatry ny fananganana ny fitondran'ny papa, tamin'ny taona 538, dia ny hanafika ny vahoaka mba hampiova finoana azy ireo amin'ny alalan'ny herin'ny tafika mitam - piadiana ny Kristiana tsy mpino nadika tamin'ny alalan'ny fanenjehana, ny fijaliana ary ny fahafatesana teo amin'izy ireo sy ny vahoaka ivelan'ny fivavahana samihafa dia zava-baovao noho ny fandikana ny Sabata masin'Andriamanitra Izy no tompon'andraikitra amin'ny famonoana tsy ilaina amin'ny fiovam-po *an*- tery nataon'i Charlemagne sy ny baiko ho an'ny Kroazada tamin'ny vahoaka Silamo II .

Andininy 9: " *Ary maty ny ampahatelon'ny zava-manan'aina tao amin'ny ranomasina, ary rava ny ampahatelon'ny sambo* . "

Maneran-tany ny vokany ary haharitra hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Ny teny hoe " *ranomasina* " sy " *sambo* " dia hahita ny dikany amin'ny fifandonana amin'ny Silamo any amin'ny Ranomasina Mediterane, ary koa amin'ny vahoaka Afrikana sy Amerika Atsimo izay mahatonga ny finoana katolika mandresy lahatra amin'ny famonoana mahatsiravina amin'ny mponina indizeny.

Etsy an-danin'izany, dia mamaky ao amin'ny Lev. 26:18-20: " *Raha tsy mihaino Ahy ianareo, na dia izany aza, dia mbola hampijaly anareo impito Aho noho ny fahotanareo. Hofoanako ny reharehan'ny herinareo,* hataoko ***tahaka ny vy ny lanitrareo , ary ho tahaka ny varahina ny taninareo.*** izay tamin'ny vanim-potoana kristiana dia tanteraka tamin'ny fandalovan'i Roma avy tamin'ny fanompoan-tsampy nankany amin'ny papisma. Andeha hojerentsika ny fahalianana fa tamin'ny fotoan'io fiovana io dia nandao ny "Capitol" ny fitondran'ny Romanina mba hametraka ny papa ao amin'ny Lapan'i Lateran izay

eo amin'ny "Caelius", izany hoe ny lanitra. Manamafy ny fanamafisana ara-pivavahana nambara mialoha ny fitondran’ny papa mafy. Miova ny vokatry ny finoana kristiana. Ny fahalemem-panahin’i Kristy dia nosoloina herisetra sy habibiana; ary ny fahatokiana amin’ny fahamarinana dia ovaina ho tsy mahatoky sy zotom-po amin’ny lainga ara-pivavahana.

Andininy 10: “ *Ny fahatelo nitsoka, dia nisy kintana lehibe mirehitra toy ny fanilo latsaka avy tany an-danitra, ka nianjera tamin’ny ampahatelon’ny ony sy tamin’ny loharano izany.* ”

Sazy fahatelo : Mihamafy ny faharatsiana ary mahatratra ny fara tampony amin'ny faran'ny Moyen Âge. Ny fandrosoan’ny fanontam-pirinty ara-mekanika dia mankasitraka ny famoahana ny Baiboly Masina. Amin’ny alalan’ny famakiana izany no ahafantaran’ny olom-boafidy ny fahamarinana ampianariny. Izany dia manamarina ny anjara asan’ny “ *vavolombelona roa* ” izay omen’Andriamanitra azy ao amin’ny Apok. 11:3 : “ *Ary ny vavolombeloko roa dia homeko hery haminany, mitafy lamba fisaonana, mandritra ny enim-polo amby roan-jato sy arivo andro* .” Ny finoana katolika dia miantehitra amin'ny Baiboly mba hanamarinana ny anaran'ny olo-masina izay ivavahan'ny olom-peheziny, noho izy mankasitraka ny foto-pinoana misy azy. Satria ny fananana Baiboly dia melohin’izy io ary mampiharihary ny tompony amin’ny fampijaliana sy ny fahafatesana. Ny fahitana ny fahamarinana ao amin’ny Baiboly no manamarina ny sary omena eto amin’ity andininy ity: “ *Ary nisy kintana lehibe iray nilatsaka avy tany an-danitra, mirehitra tahaka ny fanilo* ”. Mbola miraikitra amin’ny sarin’i Roma ny afo nasehon’ny “ *kintana lehibe mirehitra* ” toy ny “ *tendrombohitra lehibe mirehitra* ” tamin’io fotoana io. Ny teny hoe " *kintana* " dia manambara ny filazany hoe " *manazava ny tany* " ara-pivavahana araka ny Gen.1:15; ary izany dia amin’ny anaran’i Jesosy Kristy, izay lazainy ho endrik’ilay tena “ *fanala* ” tena mitondra hazavana izay ampitahaina ao amin’ny Apok. 21:23. Mbola “ *lehibe* ” toy ny tamin’ny niandohany ihany izy, nefa nitombo ny afon’ny fanenjehana, nifindra avy amin’ny toetran’ny “ *may* ” ho “ *nandoro* ”. Tsotra ny fanazavana, melohin’ny Baiboly, vao mainka mihoa-pampana ny fahatezerany satria voatery hanohitra an-karihary ny olom-boafidin’Andriamanitra. Izay araka ny Apok. 12:15-16 dia manery azy hiala amin’ny paikadin’ilay “ *menarana ”* fetsy sy mamitaka ho amin’ilay “ *dragona ” manenjika an-karihary* . Ny fahavalony dia tsy olom-boafidin'Andriamanitra tia fihavanana sy manetry tena, fa eo anoloany koa dia misy Protestanta sandoka, ara-politika kokoa noho ny fivavahana, satria tsy miraharaha ny baiko nomen'i Jesosy Kristy sy mandray fiadiana, mamono, mamono olona tahaka ny toby katolika. Ny " *ampahatelon'ny renirano* " izany hoe ampahany amin'ny mponina any Eoropa Kristiana, dia iharan'ny herisetra katolika ary koa ny " *loharanon-drano* ". Ny modelin’ireo loharano ireo dia Andriamanitra mihitsy araka ny Jer. 2:13: “ *Fa fahotana roa no efa nataon’ny oloko: Efa nahafoy Ahy, loharanon’aina, izy ka nihady lavaka famorian-drano ho an’ny tenany, dia lavaka famorian-drano mitriatriatra tsy mahatan-drano.* ” Amin’ny teny maro, ao amin’io andininy io, ny Fanahy dia manondro ny olom-boafidy voaforona araka ny endrik’Andriamanitra amin’ny alalan’ny “ *loharanon-drano ”.* Manamafy ny Jaona 7:38 hoe: “ *Izay mino Ahy, dia hisy onin’ny rano velona hiboiboika avy ao an-kibony, araka ny voalazan’ny*

Soratra Masina”. » Io fitenenana io koa dia manondro ny fanao amin’ny batisan-jaza, izay hatrany am-bohoka, tsy misy fakana hevitra, dia mahazo mari-pamantarana ara-pivavahana izay hahatonga azy ireo ho lohahevitra ara-pivavahana tsy voafidy. Rehefa lehibe izy ireo, indray andro any dia handray fitaovam-piadiana ary hamono ny mpanohitra satria mitaky izany aminy ny marika ara-pivavahana. Manameloka io fotopoto-pitsipika io ny Baiboly, satria milaza toy izao izy: “ *Izay mino sy atao batisa no hovonjena, fa izay tsy mino kosa dia hohelohina* (Marka 16:16).

Andininy 11: “ *Ny anaran’izany kintana izany dia Zava-mangidy; ary tonga zava-mahafaty ny ampahatelon’ny rano; ary maro ny olona matin’ny rano, satria tonga mangidy ireny.* ”

Mifanohitra amin’ny rano madio sy mahafaka hetaheta izay manondro ny Baiboly, ny tenin’Andriamanitra voasoratra, ny fampianarana katolika dia ampitahaina amin’ny “ *zava-mahafaty* ”, zava-pisotro mangidy sy misy poizina ary mahafaty mihitsy aza; hamarinina izany satria ny fiafaran’io fampianarana io dia ny afon’ny “ *fahafatesana faharoa amin’ny fitsarana farany* ”. Ny ampahany iray, " *ampahatelon'ny* " amin'ny olona, dia niova noho ny fampianaran'ny Katolika na Protestanta sandoka noraisina. “ *Ny rano* ” dia sady olombelona no fampianarana ara-baiboly. Tamin’ny [taonjato faha-16] , dia nampiasa tamin’ny fomba ratsy ny Baiboly sy ny fampianarany ireo antokon’olona protestanta mitam-piadiana, ary araka ny endrik’io andininy io, dia matin’ny olona sy ny fampianaran-diso ny olona. Izany dia satria na ny lehilahy na ny fampianarana ara-pivavahana dia lasa mangidy. Tamin'ny nanambarany fa " *tonga mangidy ny rano* ", dia nanome valiny ho an'ny fiampangana ny " *fiahiahiana ho fialonana* " Andriamanitra, izay mbola niandry hatramin'ny Apok. 6:6 ao amin'ny *tombo-kase faha-3* . Nohamafisiny, amin’ny fotoana hahatongavan’ny teny voasoratra hanao izany, ny fiampangana ny fijangajangana izay naterany ny Antenimiera nanomboka tamin’ny 7 Martsa 321, izay nialoha ny fotoana nisian’ny fijangajangana ara-pivavahana atao hoe Pergamosy ao amin’ny Apok. 2:12 ho an’ny 538.

Etsy an-danin’izany, dia mamaky ao amin’ny Lev. 26:21-22: “ *Raha manohitra Ahy ianareo ka tsy mety mihaino Ahy, dia hampijaly anareo impito araka ny fahotanareo Aho. Haniraka bibi-dia aminareo Aho, izay handroba ny zanakareo sy handringana ny biby fiompinareo, ary hahavitsy anareo, ary ho lao ny lalanareo.* ” Ny fianarana mifanitsy amin’i Lev. 26 ary ny *trompetra fahatelon’ny* Apokalypsy dia manambara ny fitsarana izay nandalovan’Andriamanitra tamin’ny fiandohan’ny fotoan’ny Reformasiona. Ny tena olom-boafidiny dia mitoetra milamina sy mametra-pialana, manaiky ny fahafatesana na ny fahababoana ho maritiora marina. Kanefa ankoatra ny ohatra ambony nataon’izy ireo, dia tsy hitany afa-tsy “ *bibidia* ” masiaka izay mifanandrina, matetika noho ny fireharehana manokana, ary mamono olona amin’ny habibian’ny bibidia mpihinam-biby. Hivoatra io hevitra io ao amin’ny Apok. 13:1 sy 11. Izany no fara tampony amin’ny fotoana izay, araka ny fomban’ny **fahoriana, dia nentina “** *ho any an-tany efitra ” (= fizahan-toetra)* ilay Voafidy ao amin’ny Apok. 12:6-14 miaraka amin’ireo “ *vavolombelona roa* ”

ao amin’ny Baiboly nosoratana momba an’Andriamanitra ao amin’ny Apok. 11:3. Hifarana ny fitondran’ny papa izay naminany nandritra ny 1260 taona.

Andininy 12: “ *Ny fahefatra nitsoka, dia voadona ny ampahatelon’ny masoandro sy ny ampahatelon’ny volana ary ny ampahatelon’ny kintana, ka tonga maizina ny ampahatelony, ary tsy nazava ny ampahatelon’ny andro, ary toy izany koa ny alina.* ”

Famaizana fahefatra : Ny Fanahy eto dia maneho ny “ *fahoriana lehibe* ” ambara ao amin’ny Apok. 2:22. Amin’ny alalan’ny tandindona no ahariharin’y amintsika ny vokatr’izany: amin’ny ampahany, “ *ny masoandro* ”, izay tandindon’ny fahazavan’Andriamanitra, dia voadona. Afa-tsy izany koa, amin’ny ampahany, *ny “volana* ”, dia tandindon’ny tobin’ny haizina ara-pivavahana, izay nahakasika ny Katolika sy ny Protestanta mpihatsaravelatsihy tamin’ny 1793. Eo ambanin'ny marika hoe " *kintana* ", dia misy ampahany amin'ny Kristianina voantso *hanazava ny tany* ihany koa. Iza àry no afaka hamely ny fahazavana ara-pivavahana kristiana marina sy diso? Valiny: ny foto-pisainana tsy mino an'Andriamanitra, noheverina ho fahazavana lehibe tamin'izany fotoana izany. Manakona ny hafa rehetra ny hazavany. Ireo mpanoratra izay manoratra boky momba ity lohahevitra ity dia heverina fatratra ary antsoina hoe "fahazavana ", toa an'i Voltaire sy Montesquieu. Na izany aza, io hazavana io aloha dia mandrava ny fiainan’ny olombelona mifatotra, mandatsa-dra amin’ny riaka. Taorian’ny lohan’ny Mpanjaka Louis XVI sy Marie-Antoinette vadiny, dia nifandimby teo ambany fitarihan’ny revolisionera ireo mpivavaka katolika sy Protestanta. Tsy manamarina ny tsy finoana an’Andriamanitra izany fihetsika maneho ny rariny araka an’Andriamanitra izany; fa ny farany dia manamarina ny fomba, ary Andriamanitra dia tsy afaka mampietry ny mpanao jadona afa-tsy amin’ny fanoherany azy amin’ny fitondrana jadona ambony, mahery sy matanjaka kokoa. " *Ny hery sy ny hery* " dia an'ny Tompo ao amin'ny Apok. 7:12.

Etsy an-danin’izany, dia mamaky ao amin’ny Lev. 26:23-25: " *Raha tsy hanitsy anareo izany famaizana izany, ka hanohitra Ahy ianareo, dia hanohitra anareo koa Aho ka hamely anareo impito noho ny fahotanareo. Ary* ***hahatonga sabatra hamely anareo Aho, izay hamaly ny fanekeko*** *; ary rehefa tafangona ao an-tanànanareo ianareo, dia handefasako areti-mandringana aminareo, ka hatolotra eo an-tànan'ny fahavaloko,* izay *mamaly ny teniko ianareo.* " Fitondrana tsy mino an'Andriamanitra frantsay tamin'ny fanolorana azy ireo lohan'ny fijangajangana ara-panahy natao taminy. Toy ny pesta ao amin’ilay andininy, io fitondrana tsy mino an’Andriamanitra io dia nametraka foto-kevitra momba ny famonoana olona faobe, ka ireo mpamono olona tamin’ny andro talohan’izay no niharan’ny herisetra ny ampitso. Araka io foto-kevitra io, dia toa tsy maintsy nanenika ny olombelona rehetra tao amin’ny fahafatesana io fitondrana tsy misy aina io. Izany no antony hanomezan’Andriamanitra azy io anarana hoe “ *lavaka tsy hita noanoa* ”, ilay “ *bibidia miakatra avy ao amin’ny lavaka tsy hita noanoa* ”, ao amin’ny Apok. Izany dia satria ao amin'ny Gen. 1:2, io anarana io dia manondro ny tany tsy misy aina, tsy misy endrika, mikorontana ary mandritra ny fotoana maharitra, ny fandravana rafitra nataon'ny fitondrana tsy mino an'Andriamanitra dia hiteraka. Ohatra, hitantsika ny hiafaran'ny Vendée katolika

sy monarchist, izay nosoloan'ny revolisionera anarana hoe "Valy faty", izay nikasa ny hanao azy ho tany lao sy tsy misy mponina.

Andininy 13: “ *Ary hitako fa, indro, nahare voromahery nanidina teo afovoan’ny lanitra aho, nanao tamin’ny feo mahery hoe: Loza, lozan’ny mponina amin’ny tany, noho ny feon’ny trompetra telo izay efa hitsoka* !

Ny Revolisiona Frantsay dia namoaka ny voka-dratsiny tamin'ny famonoana saingy nahatratra ny tanjona tian'Andriamanitra. Nampitsahatra ny fitondrana jadona ara-pivavahana izany, ary taorian’izany dia nampiharina ny fandeferana. Izao no fotoana, araka ny Apok. 13:3 , *ilay “bibidia any an-dranomasina* ” katolika dia “ *naratra ho faty fa sitrana* ” noho ny fahefana mahery an’ilay *“voromahery* ” napoléonika, aseho ato amin’ity andininy ity, izay nanarina azy tamin’ny alalan’ny Concordat-ny. "... *voromahery iray manidina eo afovoan'ny lanitra* " dia maneho ny haavon'ny fitondran'ny Emperora Napoleon I. Nanitatra ny fanjakany tamin'ny vahoaka Eoropeana rehetra [izy ary tsy nahomby tamin'i Rosia.] Ity safidy ity dia manome antsika mazava tsara ny datin'ny zava-nitranga, ny vanim-potoana 1800 ka hatramin'ny 1814 no soso-kevitra. Ny voka-dratsin'izany fanjakana izany dia marimaritra iraisana izay manamarina ny fahatongavan'ny daty manan-danja ao amin'ny Daniela 8:14, 1843. Io fitondrana manan-danja teo amin'ny tantaran'ny firenena Frantsay io dia lasa, ho an'Andriamanitra, ho mpitondra fanambarana mahatsiravina, satria aorian'izany, ny finoana Kristiana maneran-tany dia hiditra amin'ny fotoana hampamelezan'Andriamanitra azy telo lehibe. " *loza* ." Averina in-telo, fa tonga lafatra ny " *loza* "; izany dia satria, miditra amin’ny taona 1843, araka ny ampianarin’ny Apok. 3:2 , dia takin’Andriamanitra ny Kristianina, izay milaza ny famonjen’i Jesosy Kristy, mba hamita farany ny Reformasiona natomboka tamin’ny 1170, ilay daty namerenan’i Pierre Valdo tamin’ny laoniny ny fahamarinana ara-baiboly, sy hamokatra “ *asa tonga lafatra* ”; izany fahalavorariana izany dia takiana ao amin’ny Apok. 3:2 sy amin’ny alalan’ny didy ao amin’ny Daniela 8:14 . Ny vokatry ny fampidirana azy io dia miseho eto amin'ny endrika " *loza* " lehibe telo izay hodinihintsika misaraka. Tiako ihany koa ny manamarika fa ny mahatonga ity vanim-potoanan'ny fandriampahalemana ara-pivavahana ity, raha ny mifanohitra amin'izany, dia " *loza* " lehibe dia ny lova navelan'ny tsy finoana an'Andriamanitra nasionaly frantsay izay manenika sy manenika ny sain'ny olombelona tandrefana hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Tsy hanampy azy ireo hanatanteraka ny fanavaozana notakian’Andriamanitra nanomboka tamin’ny 1843 izany. Efa nasehon’ny “ *tombo-kase fahenina ” ao amin’ny Apok. 6:13 anefa ny voalohany amin’ireo “ loza* ” ireo, tamin’ny alalan’ny sarin’ny “ *fahalavoan’ny kintana* ” raha oharina amin’ny “ *aviavy maitso* ”, ka tsy nanaiky ny fahamatorana ara-panahy tanteraka notakian’Andriamanitra nanomboka tamin’ny 1843. mifanitsy amin’ny fotoana aroso amin’ny fanambarana ny telo lehibe “ *Loza* ” amin’ilay andininy nodinihina.

Ao amin'ny fanambarany, ny Fanahy dia mamoaka ny teny hoe " *mponina amin'ny tany* " mba hanondroana ireo olona lasibatry ny telo lehibe. *naminany hoe* “ *loza* ”. Rehefa tafasaraka amin’Andriamanitra sy tafasaraka amin’ny tsy finoany sy ny fahotany izy ireo, dia mamatotra azy ireo amin’ny “ *tany* ” ny Fanahy. Mifanohitra amin’izany kosa, i Jesosy dia manondro ny olom-boafidiny marina sy

mahatoky ho “ *olom-pirenen’ny fanjakan’ny lanitra* ”; Ny tanindrazany dia tsy “ *tany* ” fa “ *lanitra* ”, izay “ *nanomanana toerana* ” ho azy ireo i Jesosy, araka ny Jaona 14:2-3 . Araka izany, isaky ny ampiasaina ao amin’ny Apokalypsy ny teny hoe “ *mponina amin’ny tany* ” dia ilazana ny olombelona mpikomy tafasaraka amin’Andriamanitra ao amin’i Jesosy Kristy izy io.

Apokalypsy 9: Ny trompetra faha-5 sy faha-6
Ny " *voalohany* " sy ny " *fahoriana lehibe faharoa* "

Ny *trompetra faha-5* : “ *Loza lehibe voalohany* ”
ho an'ny Protestanta (1843) sy Advantista (1994)

Fanamarihana : Amin’ny vakiteny voalohany, ity lohahevitry ny “ *trompetra faha-5* ” *ity* dia mampiseho amin’ny sary an’ohatra ny fitsarana izay entin’Andriamanitra amin’ireo fivavahana protestanta izay lavo tamin’ny fahafaham-baraka nanomboka tamin’ny lohataonan’ny taona 1843. Saingy mitondra fampianarana fanampiny izay manamafy ny fanambarana ara-paminaniana nomena an’ilay anabavintsika Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito, Ramatoa Ellen Gould, izay nofidin’i Jesosy ho mpitondra fivavahana. Nanazava manokana ny fotoam-pitsapana farany ny finoana ny asa faminaniana nataony; hohamafisina amin'ity hafatra ity ny faminaniany. Ny zavatra tsy

fantatr'ilay anabavintsika anefa dia ny fotoana fiandrasana Advantista fahatelo dia nomanin'Andriamanitra hitsapana ny Fiangonana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito mihitsy. Azo antoka fa io fe-potoana fiandrasana fahatelo io dia tsy naka ny fampivoarana ampahibemaso an'ireo roa teo aloha, fa ny halehiben'ireo fahamarinana vaovao nambara miraikitra aminy dia manonitra izany fahalemena hita maso izany. Izany no antony, rehefa nosedrain'i Jesosy Kristy teo anelanelan'ny taona 1983 sy 1991 tany Valence-sur-Rhône, Frantsa, ary tany amin'ny nosy Maorisy, taorian'ny nandavany ny fahazavana ara-paminaniana farany, dia " *naloaky ny Mpamonjy ny fanahy" tamin'ny 1994 ny fampianaran'ny andrim-panjakana ofisialy Advantista tamin'ny* taona 1994, daty naorina tamin'ny fampiasana an'ity andininy faha-5 sy 9 ity. Izany no mahatonga, amin'ny vakiteny faharoa, ity didim-pitsarana ara-panoharana nataon'ny Tompo tamin'ny lafiny samihafa amin'ny finoana protestanta ity dia mihatra amin'ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito andrim-panjakana izay nianjera tao amin'ny fivadiham-pinoana, tamin'ny alalan'ny fandavana ny fahazavana ara-paminaniana avy amin'Andriamanitra; izany, na dia teo aza ny fampitandremana nomen'i Ellen G. White ao amin'ny toko "ny fandavana ny fahazavana" ao amin'ny bokiny miantefa amin'ireo mpampianatra Advantista "Ny Fanompoana Ara-pilazantsara". Tamin'ny 1995, ny fiombonana ofisialin'ny Advantista sy ny Protestanta dia nanamafy ny fitsarana marina nambaran'Andriamanitra. Tsara ny manamarika fa mitovy ny anton'ny fianjerana: ny fandavana sy ny fanamavoana ny teny ara-paminaniana naroson'Andriamanitra, tamin'ny mpanompo nofidiny ho amin'izany asa izany.

" *Loza* " ny andro faharatsiana izay i Satana, ilay fahavalon'i Jesosy sy ny olo-masiny nofidiny, no mpanentana sy aingam-panahy. Hambaran'ny Fanahy amintsika amin'ny alalan'ny sarin-teny izay mahazo ny mpianatr'i Jesoa Kristy rehefa nolaviny izy mba hatolotra ny devoly; izay tena " *loza "* tokoa .

Andininy 1: " *Ny fahadimy nitsoka, dia hitako fa, indro, nisy kintana iray latsaka avy tany an-danitra ho amin'ny tany, ary nomena azy ny fanalahidin'ny lavaka tsy hita noanoa.* "

Ny " *fahadimy* ", nefa fampitandremana lehibe dia natao ho an'ireo olom-boafidin'i Kristy voatokana nanomboka tamin'ny 1844. " *Ny kintana izay latsaka avy tany an-danitra* " dia tsy " *ilay kintana ". Absinthe* "avy amin'ny toko teo aloha izay tsy " *nilatsaka* ", " *on Ery tany* ", fa " *eny ny renirano SY ny loharanom-baovao ny rano ". Tamin'ny* andron'i " *Sardisy " izay* nampahatsiahivin'i Jesosy fa " mihazona ny kintana *fito eny an-tanany* " izy .

Ny fitsarana Advantista dia voamarika tamin'ny lohataonan'ny taona 1843 tamin'ny fiafaran'ny fiandrasana voalohany ny fiverenan'i Jesosy Kristy. Nifarana tamin'ny 22 Oktobra 1844 ny fiandrasana fanindroany amin'io fiverenana io. Teo amin'ny fiafaran'io fitsapana faharoa io ihany no nanomezan'Andriamanitra fahalalana sy fampiharana ny Sabatany masin'ny Sabotsy ho an'ireo mpandresy. Io Sabata io avy eo dia nandray ny anjara asan'ny " *tombo-kasen'Andriamanitra* " izay voatonona ao amin'ny andininy faha-4 amin'ity toko faha-9 ity. Nanomboka taorian'ny nifaranan'ny fitsarana faharoa àry ny fanisiana tombo-kase ny mpanompony, tamin'ny fararano tamin'ny 1844. Toy izao ny hevitra: ny teny hoe " *lavo* " dia mikendry ny datin'ny lohataona 1843, izay faran'ny didy navoakan'i

Dan. 8:14 ary ny fiafaran’ny fitsarana Advantista voalohany, mifanohitra amin’ny fararano 1844 izay manamarika ny fiandohan’ny fanisiana tombo-kase ny olom-boafidy mpandresy sy ny foto-kevitr’ity “ *trompetra faha-5* ” ity, izay ny fikasan’Andriamanitra dia ny hanambara ny fahalavoan’ny finoana Protestanta sy ny an’ny Advantista izay hanao fifanarahana aminy mandritra ny *dimy volana aorian’ny faha-194* . 5 sy 10. Noho izany, raha manomboka amin’ny fararano 1844 ny “dimy volana” amin’io foto-kevitra io, ny teny manodidina ny fiandohan’ny famehezana, ho foto-kevitra lehibe indrindra, dia ny finoana Protestanta “ *nilatsaka* ” talohan’io daty io, tamin’ny lohataonan’ny 1843. Hitantsika avy eo fa tena manaja ny zava-misy ara-tantara tanteraka ny fanambaran’Andriamanitra. Ireo daty roa 1843 sy 1844 dia samy manana andraikitra manokana mifandray amin'izy ireo.

Nafoin’i Jesosy izay nanolotra izany tamin’ny devoly ny finoana Protestanta, ka latsaka tao amin’ny “ *lavaka* ” katolika na “ *lalin’i Satana* ” izay nomelohin’ny Reformista mihitsy tamin’ny fotoan’ny Reformasiona ao amin’ny Apok. 2:24. Amin’ny fomba an-kolaka, amin’ny filazana fa milatsaka “ *etỳ ambonin’ny tany* ” ny Fanahy, dia manamafy ny maha-izy azy ny finoana protestanta aseho amin’ny alalan’ny teny hoe “ *tany* ” izay mampahatsiahy ny nialany tamin’ny fivavahana katolika antsoina hoe “ *ranomasina* ” ao amin’ny Apok. 13 sy 10:2 . Ao amin’ny hafatr’i “ *Filadelfia* ”, Jesosy dia manolotra “ *varavarana* ” misokatra na mihidy. Eto, ny fanalahidy dia manokatra lalana hafa ho azy ireo satria manome azy ireo ny fidirana amin'ny " *hantsana* ", izay maneho ny fanjavonan'ny fiainana. Izany no ora izay, ho azy ireo, dia “ *ny mazava* ho tonga *maizina* ” ary “ *ny haizina* tonga *mazava* ”. Mandray ny foto-kevitry ny filôzôfika repoblikana ho lovany izy ireo, ka manadino ny tena fahamasinan’ny finoana nodiovin’ny ran’i Jesosy Kristy. Aoka homarihintsika fa “ *nomena azy* ” ny fahamarinany. Izay manome ny tsirairay araka ny asany araka izany dia i Jesosy Kristy, ilay Mpitsara Andriamanitra. Fa Izy koa no mpiandry ny fanalahidy; “ *Ny fanalahidin’i Davida* ” ho an’ny olom-boafidy tamin’ny 1873 sy 1994, araka ny Apok. 3:7, ary “ *fanalahidin’ny lavaka tsy hita noanoa* ” ho an’ny fahalavoana tamin’ny 1843 sy 1994.

Andininy 2: “ *Ary nanokatra ny lavaka tsy hita noanoa izy, dia nisy setroka niakatra avy tao an-davaka, tahaka ny setroky ny lafaoro lehibe, ary tonga maizina ny masoandro sy ny rivotra noho ny setroky ny lavaka.* ”

Ny finoana protestanta dia manova ny tompony sy ny anjara, ary ny asany dia miova koa. Izany dia mifanaraka amin’ny fiafaran’ny fandravana ny fitsarana farany amin’ny alalan’ny “ *afo* ” amin’ny “ *fahafatesana faharoa* ” izay hiseho ao amin’ny Apok. 19:20 sy 20:10. Ny fakana ny sarin’ny *“farihy afo sy solifara* ” io “ *afo* ” amin’ny fitsarana farany io dia ho “ *lafaoro lehibe* ” izay mandrahona ny mpandika ny didin’Andriamanitra hatramin’ny nanambarany azy ireo teo an-tendrombohitra Sinay araka ny Eks. 19:18: " *Nirehitra tanteraka ny tendrombohitra Sinay, satria Jehovah nidina teo amboniny tao anaty afo;* ***niakatra toy ny setroky ny lafaoro io setroka io*** *, ary nihozongozona mafy ny tendrombohitra iray manontolo* . Ny teny hoe “ *setroka* ” eto dia manana heviny roa: dia ny afon’ny “ *lafaoro lehibe* ” izay vakintsika ao amin’ny Apok. 14:11 : “ *Ary ny setroky ny fijaliany dia miakatra mandrakizay mandrakizay, ka tsy*

manam-pitsaharana na andro na alina izay miankohoka eo anatrehan'ny bibidia sy ny sariny, ary izay mandray ny mariky ny anarany ", ary koa ny an'ny " *vavak'ny olo-* masina" Apok 5. Satria ny asa ara-pivavahana be dia be asehon'ny vavaka dia manamarina ireto teny nolazain'i Jesosy taminy tany *Sardisy ireto* , tamin'ny 1843: " *Mandalo ny amin'ny velona ianao, nefa maty* ". Maty, ary indroa maty, satria ny fahafatesana voalaza dia " *ny fahafatesana faharoa* " amin'ny " *fitsarana farany* ". Io asa ara-pivavahana io dia mamitaka ny olona rehetra afa-tsy Andriamanitra sy ny olom-boafidiny izay hazavainy. Io fitaka miely patrana io dia "mamo" araka ny filazan'ny tontolo maoderina. Ary ny hevitra momba ny fahamamoana tokoa no atolotry ny Fanahy amin'ny alalan'ny sarin'ny " *setroka* " izay miparitaka eny amin'ny " *rivotra* " ka manaloka *ny "masoandro* ". Raha io farany io no tandindon'ny tena fahazavana avy amin'Andriamanitra, ny an'ny " *rivotra* " dia manondro ny faritra voatokana ho an'ny devoly, antsoina hoe " *andrianan'ny herin'ny rivotra* " ao amin'ny Efes. 2:2, ary antsoin'i Jesosy hoe " *andrianan'izao tontolo izao* " ao amin'ny Jaona 12:31 sy 16:11 . Amin'izao tontolo izao, ny tanjon'ny fahamamoana dia ny hanafina ny fahamarinana izay tsy maintsy mijanona ho tsiambaratelo. Eo amin'ny sehatra ara-pivavahana dia mitovy ihany izany: ho an'ny olom-boafidy ihany ny fahamarinana. Ny fampitomboana ny vondrona Protestanta dia nanana fahombiazana tokoa tamin'ny fanafenana ny fisian'ny finoana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito; izany hatramin'ny 1995 rehefa noraisin'izy ireo ho eo amin'ny laharan'izy ireo noho ny " *fahoriana lehibe* ". Ao anatin'izany toe-javatra vaovao ara-panahy izany, dia ho iharan'ny *fahafatesana faharoa* izay hanova ny tany ho *lafaoro mirehitra izy ireo* . Mampihoron-koditra ilay hafatra, ary azo takarina fa tsy tamin'ny fiteny tsotra no nanoloran'Andriamanitra azy io. Natokana ho an'ny olom-boafidy izany mba hahafantaran'izy ireo ny anjara nandosirany.

Andininy 3: " *Ary nisy valala nivoaka avy tamin'ny setroka nankamin'ny tany; ary nomena hery ireo, tahaka ny herin'ny maingoka amin'ny tany.* "

asehon'ny " *setroka " dia avy* amin'ny vava sy ny sain'ny Protestanta lavo, noho izany ny lehilahy sy ny vehivavy dia asehon'ny " *valala* " noho ny hamaroan'izy ireo. Olona maro tokoa no lavo tamin'ny 1843 ary mampahatsiahy anareo aho, tamin'ny 1833, folo taona talohan'izay, ny Tompo dia nanome hevitra momba an'io vahoaka io tamin'ny alalan'ny "filatsahan'ny kintana" tamin'ny alin'ny 13 Novambra 1833 teo anelanelan'ny misasakalina sy tamin'ny 5 ora maraina, araka ny fijoroana vavolombelona nanatri-maso ara-tantara. Indray mandeha indray, ny teny hoe " *eto an-tany* " dia mitondra dikany roa sosona ny fanitarana ny tany sy ny maha-Protestanta. Iza no mankasitraka ny " *valala "* manimba sy manimba ? Tsy mpamboly, ary Andriamanitra dia tsy mankasitraka ny mpino izay mamadika Azy sy miara-miasa amin'ny fahavalo handrava ny fijinjany ny olom-boafidy, ka izany no nampiharana an'io marika io amin'izy ireo. Avy eo, ao amin'ny Ezekiela 2, io toko fohy misy andininy 10 io, dia im-6 ny teny hoe " *mpikomy* " no ilazana an'ireo " *mpikomy "* jiosy izay noheverin'Andriamanitra ho " *tsilo sy tsilo ary maingoka* ". Eto, io teny hoe " *maingoka* " io dia mahakasika ireo mpikomy Protestanta. Ao amin'ny andininy faha-3, ny fanondroana ny heriny dia manomana ny fampiasana tandindona an-

kolaka manan-danja indrindra. Ny herin'ny " *maingoka* " dia ny manindrona mahafaty ireo niharam-boina amin'ny fanindronan'ny " *rambony* ". Ary io teny hoe “ *rambo* ” io dia manana heviny fototra ao amin’ny Isaia 9:14 , araka ny hevitr’Andriamanitra: “ *Ny mpaminany izay mampianatra lainga dia ny rambo* ”. Ampiasain'ny biby ny " *rambony* " hanenjika sy karavasy lalitra sy bibikely parasy hafa izay manelingelina azy. Hitantsika eto ny sarin’ilay “ *mpaminany vavy Jezebela* ” sandoka. izay mandany ny androny amin’ny fanamelohana sy fampijaliana an’Andriamanitra sy ny mpanompony tsy mahatoky voafitaka. Ny fanazaran-tena an-tsitrapo hanonerana ny ota dia anisan'ny fampianaran'ny finoana katolika. Ao amin’ny Apok. 11:1 , ny Fanahy dia manamafy izany fampitahana izany amin’ny fampiasana ny teny hoe “ *bararata* ” izay manome ny dikany mitovy amin’ny teny hoe “ *rambo* ” ny lakile Isaia 9:14. Io sarin’ny fiangonana papaly io koa dia mihatra, hatramin’ny 1844, ho an’ireo mpino protestanta lavo izay lasa mpaminany ho an’Andriamanitra izay mampianatra lainga, izany hoe mpaminany sandoka. Holazaina mazava tsara ao amin’ny andininy faha-10 ilay teny naroso hoe “ *rambo ”.*

Ny fanorenana ny efitrano fiandrasana **advantista faha-3**
(amin'ity indray mitoraka ity, manomboka amin'ny andro fahafito)

Andininy 4: “ *Ary norarana izy mba tsy hanimba ny ahitra amin’ny tany, na ny zava-maitso, na ny hazo akory aza, fa ny olona izay tsy manana* ***ny tombo-kasen’Andriamanitra eo amin’ny handriny ihany*** . ”

ireny “ *valala* ” ireny, fa manimba olona tsy voaaro amin’ny “ *tombo-kasen’Andriamanitra* ”. Io fanononana ny “ *tombo-kasen’Andriamanitra* ” io dia manamafy ny teny manodidina ny vanim-potoana voaresaka sahady ao amin’ny Apok. Tsaroako fa araka ny Mat. 24:24, dia tsy azo atao ny mamitaka ny tena olom-boafidy. Mifamitaka àry ny mpaminany sandoka.

Ny marimarina kokoa, “ ***ny tombo-kasen’Andriamanitra eo amin’ny handrina*** ”, dia manondro ny fiandohan’ny fanisiana tombo-kase ny mpanompo Advantista nofidin’Andriamanitra, dia ny 23 Oktobra 1844. Voatonona teo aloha ny tsipiriany momba ny fe-potoana “ *dimy volana* ” ara-paminaniana ao amin’ny andininy manaraka; maharitra 150 taona marina izay hifototra amin’io daty io.

Andininy 5: “ *Ary tsy nomena fahefana hamono azy izy, fa hampijalina* ***dimy volana*** *; ary ny fijaliany dia tahaka ny fampijalian’ny maingoka, raha mamely olona.* ”

Ny hafatr’Andriamanitra dia manambatra araka ny endriny ny asa vita amin’ny fotoana samy hafa; izay manakorontana sy manasarotra ny fandikana sary. Saingy rehefa takatra sy raisina io teknika io dia lasa mazava tsara ny hafatra. Io andininy faha-5 io no fototry ny fanambarako ny fiverenan’i Jesosy Kristy tamin’ny taona 1994. Hitantsika ao ilay faminaniana sarobidy “ *dimy volana* ” izay, nanomboka tamin’ny 1844, dia nahafahana nametraka ny datin’ny 1994. Kanefa, mba hahatanteraka ny drafitr’Andriamanitra, dia tsy maintsy

nampifandraisina tanteraka tamin’io daty io ny fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra. Noho izany, nohajambaina tamin'ny ampahany ny lahatsoratra izay mety hahatonga io fanantenana io ho tsy tanteraka, dia naharitra tamin'ny lalana nokasain'ny Mpamorona ahy aho. Izao tokoa no lazain’ilay andinin-teny: “ *Tsy nomena azy ny hamono azy, fa ny hampijaly azy dimy volana* ”. Ny mari-pamantarana " *tsy hamono azy ireo* " dia tsy navela hampiditra ny lohahevitry ny " faha-6 *trompetra* ", ady mpamono olona mahatsiravina, tamin'ny fotoana voarakotry ny " faha-5 *trompetra* "; ny fotoana 150 tena taona. Fa tamin'ny androny, William Miller dia efa jamba amin'ny ampahany mba hahatanteraka ny asa sitrapon'Andriamanitra: mba hahita ny fahadisoana mamela ny hamelona indray ny fanantenana ny fiverenan'i Kristy amin'ny fararano 1844; diso diso, satria ny kajy voalohany nanangana ny lohataonan'ny 1843 dia voamarina amin'izao andro izao ao amin'ny sitrapony sy ny herin'ny farany indrindra ho an'Andriamanitra. voafidy, tsy misy na inona na inona ary tsy misy afaka manakana ny tetikasany. Ny zava-misy dia io hadisoan'ny fanambarana io dia nitarika ny Advantista ofisialy hijoro ho vavolombelona, tamin'ny taona 1991, ho amin'ny toe-tsaina manamavo ny fanantenana ny fiverenan'i Jesosy Kristy nambara tamin'ny 1994. Ary ny ratsy indrindra ho an'ny Advantista dia ny nesorina tamin'ny fahazavana ara-paminaniana farany izay manazava ny toko faha-4 ao amin'ny bokiny manontolo, ao amin'ny Daniela 4. porofo androany amin'ny famakiana ity antontan-taratasy ity, dia nesorina koa ireo hevi-baovao hafa izay nomen'Andriamanitra ahy hatramin'ny lohataonan'ny taona 2018 momba ny lalàny sy ny fiverenan'i Kristy, izay fantatsika ankehitriny, amin'ny lohataonan'ny 2030 ary izany dia miorina amin'ny fototra vaovao misaraka amin'ny fanorenana ara-paminaniana an'i Daniela sy ny Apokalypsy 198 . Ireo mpaminany izay hitohy mandra-pahatongan'ny fiverenan'i Jesosy Kristy, izay nohamarinina koa, dia tsy hitako ny fameperana ny fotoana apetraky ny fandrarana ny " *famonoan'olona* ." " *Fa ny fampijaliana azy ireo mandritra ny dimy volana* " dia tena mamitaka, satria ny " *fijaliana* " resahina dia tsy hijaly mandritra ny " *dimy volana"* nambara fa ny " *fampijaliana " izay* resahin'ny Fanahy dia hampiharina amin'ny lavo amin'ny fitsarana farany, izay ho avy amin'ny fandoroana ny " *farihy afo faharoa "* . Ny hafatry ny anjely ao amin’ny Apok. 14:10-11, izay navoakan’ny andininy teo aloha tamin’ny filazana ny “ ***setroka*** *”* amin’ny *“fijalian’izy ireo* ” *; hampijalijalina amin'ny afo sy solifara eo anatrehan'ny anjely masina sy ny Zanak'ondry* ." Izany " *izy koa* " izany dia mikendry ny finoana protestanta, ary avy eo dia ny Advantista tsy mahatoky ofisialy nolavin'i Jesosy Kristy mihitsy tamin'ny 1994. Nanomboka tamin'io daty io, ho fanamafisana ny ozonany, io " *mpikomy* " vaovao io dia nanatevin-daharana ny ekiomenika, izay efa nisaraka tamin'ny fiangonana katolika talohan'ny protestanta. Ao amin'ny Advantista ofisialy, ny raikipohy " *izy koa " dia nampiharina tamin'ny Protestanta* lavo , satria rehefa lavo tamin'ny 1844 izy ireo, dia hiara-hiasa amin'ny Katolika sy ny Ortodoksa ary ny Jiosy sandoka . (Ny Krismasy *amin’ny* 25 *Desambra*) .

<u>Ny fijalian'ny fahafatesana faharoa amin'ny fitsarana farany</u>

Andininy 6: “ *Amin’izany andro izany dia hitady fahafatesana ny olona, fa tsy hahita; haniry ho faty izy, fa ny fahafatesana handositra azy.* ”

Mifanaraka tsara ny hevitra. Vao avy niresaka momba ny “ *fijalian’ny fahafatesana faharoa* ” ny Fanahy, dia maminany ao amin’io andininy faha-6 io ny amin’ny andro hampiharana azy io, izay ho tonga amin’ny faran’ny arivo taona faha-7 , izay lasibatry ny fitenenana hoe “ *amin’izany andro izany* ”. Ampahafantariny amintsika avy eo ny tena mampiavaka an’io sazy farany io, izay mampatahotra indrindra. " *Hitady fahafatesana ny olona, fa tsy hahita; haniry ho faty izy, ka handositra azy ny fahafatesana* ." Ny tsy fantatry ny olombelona dia ny fisian’ny vatan’ny ratsy fanahy fitsanganana amin’ny maty dia hanana toetra tsy mitovy amin’ny an’ny vatana ara-nofo ankehitriny. Ho fanasaziana farany azy ireo, ilay Andriamanitra Mpamorona dia hamerina ny fiainan'izy ireo amin'ny alalan'ny fanaovana izany ho afaka hanohy ao anatin'ny toe-tsaina tsara mandra-paharingan'ny atomany farany. Ambonin’izany, ny halavan’ny fotoam-pahoriana dia hifanaraka amin’ny tsirairay ho an’ny tsirairay, araka ny didim-pitsarana navoakan’ny helony. Manamafy izany amin’ireto teny ireto ny Marka 9:47-48 : “*... atsipy any amin’ny helo, izay tsy maty ny kankany, ary ny afo tsy vonoina.* ” Tsy maintsy marihina koa fa ny finoana protestanta dia miombona amin’ny eglizy katolika amin’ny foto-pinoana sandoka maro. Ankoatra ny alahady, andro voalohany natokana ho an’ny fialan-tsasatra, dia misy ny finoana ny tsy fahafatesan’ny fanahy, izay mitarika ny Protestanta hino ny fisian’ny afobe ampianarin’ny Katolika. Noho izany, ny fandrahonana katolika amin'ny helo izay, mandrakizay, ny voaozona dia ampijalina amin'ny afo, fandrahonana izay nampanaiky ny mpanjaka rehetra tany amin'ny tany kristianina, dia nanana fahamarinana, fa indrindra indrindra ny lainga maro. Fa, voalohany, ny helo izay nomanin’Andriamanitra dia tsy hisy hiforona afa-tsy amin’ny faran’ny “ *arivo taona* ” amin’ny fitsaran’ny olo-masina any an-danitra ny ratsy fanahy. Ary faharoa, ny fijaliana dia tsy ho mandrakizay, na dia maharitra aza, raha oharina amin’ny toe-piainana eto an-tany ankehitriny. Anisan’ireo hahita ny fandosirana ny fahafatesana amin’izy ireo ny mpanara-dia sy ny mpiaro fatratra ny dogma grika mpanompo sampy momba ny tsy fahafatesan’ny fanahy. Hatolotr’Andriamanitra azy ireo amin’izany ny traikefa amin’ny fisainany izay ho anjarany raha toa ka tena tsy mety maty ny fanahiny. Fa ambonin’ny mpivavaka amin’ny “andron’ny masoandro tsy resy” rehetra no hihaona amin’ny maha-Andriamanitra azy; ny tany izay nitondra azy ireo, ka lasa “masoandro” tamin’ny fifangaroan’ny magmà afo sy solifara.

<u>Ny endrika mamitaka mahafaty</u>

Andininy 7: “ *Ny valala dia tahaka ny soavaly voaomana hiady, ary ny lohany nisy satro-boninahitra volamena, ary ny tarehiny dia tahaka ny tarehin’olona.* ”

Miaraka amin’ireo tandindona ao aminy, ny andininy 7 dia maneho ny drafitry ny asa nataon’ny toby Protestanta lavo. Ireo antokom-pivavahana (*soavaly*) dia angonina ho amin’ny “ *ady ” ara-panahy izay tsy ho tanteraka raha tsy amin’ny fiafaran’ny fotoan’ny fizahan-toetra, fa eo ny tanjona farany. Antsoina hoe “ Haramagedona ” io ady io* ao amin’ny Apok. 16:16 . Dia mety ny manamarika ny fanamafisan’ny Fanahy ny fampitahana azy amin’ny zava-misy marina; izay ataony amin'ny fampitomboana ny fampiasana ny teny hoe " *as* ."

Izany no fomba fandavany ny fitakiana diso ataon’ireo mpivavaka voakasika. Ny zava-drehetra dia endrika mamitaka fotsiny: ny " *satroboninahitra* " nampanantenaina ny mpandresy amin'ny finoana, ary ny finoana (*volamena*) izay tsy misy afa-tsy " *mitovitovy* " amin'ny finoana marina. Ny " *endrik'ireo* " mpino sandoka ireo dia tena mamitaka satria tsy misy afa-tsy ny endrik'olombelona sisa tavela. Izay milaza izany fitsarana izany dia mandinika ny voa sy ny fo. Fantany ny eritreritry ny olombelona ary mizara ny fahitany ny zava-misy amin'ny olom-boafidiny.

Andininy 8: “ *Nanam-bolo tahaka ny volon’ny vehivavy izy, ary ny nifiny tahaka ny nifin’ny liona.* ”

Araka ny 1 Kor. 11:15, Ny volon'ny vehivavy dia natao ho voaly ho azy ireo. Ary ny andraikitry ny voaly dia ny manafina ny tarehy, izany hoe ny maha-izy azy ny lohahevitra misaron-tava. Ity andininy faha-8 ity dia manameloka amin’ny alalan’ny tandindonany ny fisehoana mamitaka ataon’ireo antokom-pivavahana kristiana. Noho izany dia manana endrika ivelany (*volo*) toy ny fiangonana izy ireo (*vehivavy* , ao amin’ny Efes. 5:23-32), fa ny fanahin’izy ireo dia mamelona ny habibian’ny *“* liona *”* . Takatsika kokoa hoe nahoana ny endrik'izy ireo no tsy misy afa-tsy ny endrik'olombelona. Tsy noho ny antony no nampitahan’i Jesosy azy ireo tamin’ny liona. Nampahatsiahiviny àry ny toe-tsain’ny Romanina, izay nanana ny Kristianina voalohany lanin’ny liona teo amin’ny kianjany. Ary io fampitahana io dia hamarinina satria amin’ny faran’izao tontolo izao, dia haniry, indray, ny hamono ny tena olom-boafidin’i Jesosy Kristy farany izy ireo.

Andininy 9: “ *Ary nanana fiarovan-tratra tahaka ny fiarovan-tratra vy izy, ary ny fikopakopaky ny elany dia tahaka ny firohondrohon’ny kalesy mitondra soavaly maro mihazakazaka hiady.* ”

Ity andininy ity dia mikendry ny hosoka ho an’ny tena miaramilan’i Jesosy Kristy izay mitafy ny “ *saron-tratra* ” ny fahamarinana (Efes. 6:14), fa eto kosa, io fahamarinana io dia mafy toy ny “ *vy* ”, izay efa tandindon’ny Fanjakana Romanina ao amin’ny Daniela. Ny " *valala* " dia mitabataba amin' ny " *elany* " rehefa mihetsiketsika. Ny fampitahana tonga noho izany dia mahakasika ny hetsika. Ny fanazavana manaraka dia manamafy ny fifandraisany amin’i Roma, izay nihazakazaka tamin’ny “ *soavaly maro* ” ny kalesiny, ka nampifaly ny Romanina teo amin’ny fizaran-tany nisy azy. Ao amin’io sary io, ny hoe “ *soavaly maro* ” dia midika hoe: antokom-pivavahana maromaro nivory mba hisintona ny “ *kalesy* ” romana, izany hoe hanome voninahitra ny fahefan’i Roma; I Roma, izay nahay namitaka ny mpitondra fivavahana hafa mba hanaiky azy ireo tamin’ny alalan’ny famitahana azy. Toy izany no famintinan’ny Fanahy ny hetsika nataon’ny toby mpikomy. Ary io famoriam-bahoaka manohana an’i Roma io dia manomana azy ireo ho amin’ny “ *adin’ny Hara-magedona* ” farany amin’ireo mpanohitra ny Alahady, mpitandrina mahatoky ny Sabata nohamasinin’Andriamanitra, ary tsy nahatsiaro tena, hanohitra an’i Kristy, Mpiaro azy ireo.

Andininy 10: “ *Nanan-drambo tahaka ny maingoka sy fanindronana izy, ary teo amin’ny rambony dia nisy hery handratra olona dimy volana.* ”

Io andininy io dia manaisotra ny voaly avy amin’ny andininy faha-3, izay nilazana ny teny hoe “ *rambo ” ho “herin’ny maingoka* ”. Voatonona mazava tsara izy io, na dia tsy mazava amin’ireo tsy mitady azy aza ny heviny ao amin’ny Isaia 9:14 . Tsy ahy izany, ka tsaroako ity fanalahidy manan-danja ity: " *Ny mpaminany izay mampianatra lainga no rambony* ." Hazavaiko amin’ireto teny ireto ilay hafatra nasiana fehezan-dalàna: nanana mpaminany (*rambo*) sy mpikomy (*maingoka*) ary lela mandainga (fanindrona) ireo antokon’olona ireo, ary tao amin’ireo mpaminany sandoka ireo (*rambo*) *no nanana fahefana hanisy ratsy ny olona* , izany hoe hamitaka azy ireo sy handresy lahatra azy ireo hanaja ny Alahady Romana mandritra ny 150 taona (*antokin’Andriamanitra*) ny fiadanana ara-pivavahana; izay mampiharihary azy ireo tsy ho voavonjy amin’ny “ *fijalian’ny fahafatesana faharoa* ” amin’ny fitsarana farany amin’ny faran’ny taonarivo faha-7 . Rehefa mieritreritra aho fa tsy hitan'ny vahoaka ny maha zava-dehibe ny andro fitsaharana! Raha nino an'io hafatra nambara io izy ireo dia niova hevitra.

Andininy 11: “ *Ary nanana ny anjelin’ny lavaka tsy hita noanoa ho mpanjakany izy, izay atao hoe Abadona amin’ny teny hebreo, ary Apolyona amin’ny teny grika.* ”

Vao mainka marina kokoa ny fiampangan’Andriamanitra, dia tonga ny fara tampony: ireo antokom-pivavahana ireo dia manana ny mpanjakany, dia i Satana, “ *ilay anjelin’ny lavaka mangitsokitsoka* ”. izay hafatotra eto amin’ny tany lao mandritra ny “ *arivo taona* ” araka ny Apok. 20:3 . Ny teny hoe “ *lavaka tsy hita noanoa* ” ao amin’ny Gen. 1:2 dia manondro ny tany alohan’ny hitondrany famantarana ny fiainana. Io teny io àry dia ilazana ny tany lao, izay nofoanana ny endriky ny fiainana rehetra noho ny fiverenan’i Kristy amim-boninahitra. Hitoetra ao amin’io fanjakana io mandritra ny “ *arivo taona* ” izy io, ary ny hany mponina ao aminy, dia ny anjely Satana nogadraina. Ilay antsoin’Andriamanitra ao amin’ny Apok. 12 hoe “ *dragona* ” sy ny *menarana* , dia ny *devoly. ary Satana* ”, eto dia mandray ny anarana hoe Mandringana, izay midika hoe “ *Hebreo sy Grika* , ***Abadona ary Apolyona*** ”. Ny Fanahy dia mampiseho amintsika ny fomba handravana ny asan'Andriamanitra izay miady amin'ny " *Hebreo sy Grika* " . dia ny fitenin'ny soratra ara-baiboly tany am-boalohany. Noho izany, hatramin’ny nianjeran’ny finoana protestanta, tamin’ny 1844, dia niantomboka tamin’ny foto-kevitr’ity “ faha-5 ity. *trompetra* ", ny devoly dia nandrombaka izany tamin' ny fahalianany fanta-daza amin' ny Baiboly Masina. Saingy mifanohitra amin' ny fiandohan' ny Reformasiona be voninahitra izany, dia izao no ampiasaina handravana ny drafitr' Andriamanitra. Ampiasain' i Satana amin' ny finoana efa lavo ny Reforme, tamin' ity indray mitoraka ity, dia izay noezahiny foana hampidina an' i Kristy mihitsy, tamin' ny ora nitsapana ny fanoherany.

Andininy 12: “ *Efa lasa ny loza voalohany, indro, hisy loza roa hafa koa aorian’izany* .”

Eto dia mifarana, eo amin’ny andininy faha-12, ity lohahevitra manokana momba ny “ faha-5 *trompetra* ." Io fotoana io dia manondro fa ny olombelona dia niditra ny taona 1994 amin'ny kalandrie mahazatra. Mandra-pahatongan'izany, ny fihavanana ara-pivavahana dia nitoetra teo amin'ny fivavahana monotheista rehetra. Tsy nisy olona novonoina noho ny antony ara-panahy noho ny fanoloran-

tena ara-pivavahana. Noho izany, ny fandrarana ny famonoana olona ao amin'ny andininy faha-5 dia nohajaina sy tanteraka araka ny nambaran'Andriamanitra.

Saingy tamin'ny 3 aogositra 1994, ny fanafihana ara-pivavahana silamo voalohany nataon'ny GIA dia namono manam-pahefana frantsay dimy teo akaikin'ny masoivoho frantsay tany Alzeria, narahin'ny alin'ny Krismasy, 24 Desambra 1994, tamin'ny fanafihana fiaramanidina frantsay iray nahafaty olona telo tany Alzeria, anisan'izany ny teratany frantsay iray. Ny fahavaratra nanaraka, ny vondrona Islamista Alzeriana mitam-piadiana ao amin'ny GIA dia nanao fanafihana nahafaty ny RER tao Paris, renivohitra frantsay. Ary tamin'ny 1996, dia pretra katolika frantsay fito no notapahin-doha tany Tibhirine, any Alzeria. Ireo fijoroana vavolombelona ireo àry dia manome porofo fa nihoatra ny " *dimy volana " nambara mialoha.* Noho izany, ny ady ara-pivavahana dia afaka mitohy sy mitohy mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao, izay voamariky ny fiverenan'i Kristy nomem-boninahitra.

Trompetra faha-6 : Ilay Lehibe Faharoa " *loza* "

Famaizana fahenina amin'ny fahamasinana kristiana sandoka rehetra

Ady Lehibe III

Andininy 13: " *Ny fahenina nitsoka, dia nahare feo avy tamin'ny tandroka efatra amin'ny alitara volamena aho, izay eo anatrehan'Andriamanitra,* "

loza " lehibe "faharoa " nambara ao amin'ny Apok. 8:13. Mialoha ny fiafaran'ny fotoanan'ny fahasoavana iombonana sy ny tsirairay izany ka hotanterahina eo anelanelan'ny taona 2021 sy 2029. Miaraka amin'io andininy faha-13 io, ny fidirana amin'ny lohahevitry ny « faha-6. *trompetra* " dia hanamafy ny fiverenan'ny ady sy ny fanomezan-dàlana " hamono " . *trompetra* " teo aloha. Mitovy ihany ny tandindona ampiasaina. Hazavaina toy izao ny zavatra: ny vahoakan'ny " faha-5. *Ny trompetra* dia "nanjary zatra " *tsy mamono* ", hatramin'ny mandrara ny fanamelohana ho faty any Eoropa sy any amin'ny fanjakana sasany any Etazonia. Nahita fomba hahazoana tombony amin'ny varotra iraisam-pirenena izay nampanan-karena azy ireo izy ireo. Noho izany dia tsy mahay miady intsony izy ireo, fa mpiaro ny fandriam-pahalemana amin'ny vidiny rehetra. Ny tongotra: ny an'ny mpampihorohoro izay mihetsika sy ny an'ny mpanara-dia hafa izay mitehaka amin'ny famonoana olona noho izany dia mahatonga ny fanantenana ny hisian'ny fiadanana maharitra, ary ho ampy ho an'ny Mpamorona ny " *hameno* " ny fanomezany ny fifandonan'ny sivilizasiona sy ny fivavahana miaraka amin'ny voka-dratsy mahafaty amin'ny sisa amin'ny tany, ny devoly, ny fahavalony rehetra, dia hanana ny fiahiany.

Na izany aza, eto ny faminaniana dia mikendry faritany manokana, dia ny Kristiana Andrefana tsy mpino.

Ny sazy farany, alohan'ny " *loza fito farany* " izay mialoha ny fiverenan'i Kristy, dia tonga amin'ny anaran'ny " faha-6. *Ny trompetra* ". Efa, alohan'ny hidirana amin'ny antsipirihan'ilay lohahevitra, dia fantatsika fa io foto-kevitra io no faharoa amin'ireo " *loza* lehibe *"* nambaran'ny " *voromahery* " an'ny empira Napoleonika ao amin'ny Apok. 8:13. Ankehitriny, ao amin'ny montage namboarina ho an'io tanjona io, ny faminanian'ny *Apok* . Ny foto-kevitry ny " trompetra faha-4 " ao amin'ny Apok. 8. Noho izany, ny Fanahy dia manoro antsika ny fisian'ny fifandraisana akaiky eo amin'ireo fisehoan-javatra mahakasika ny "faha-4 sy ny faha-6. *trompetra* ." Ho hitantsika hoe inona ireo fifandraisana ireo.

Rehefa " 6 Ny feon'ny *trompetra* ", *ny feon'i* Kristy, mpanelanelana eo anoloan'ny *alitara* fandoroana ditin-kazo manitra, dia manambara lamina. (Araka ny endrik'ilay tabernakely eto an-tany izay naminany ny anjara asany any an-danitra ho avy amin'ny maha-mpanelanelana ny vavaky ny olom-boafidy).

<u>Eorôpa Andrefana Kendren'ny fahatezeran'i Jesosy Kristy</u>

Andininy 14: " *Ary hoy izy tamin'ny anjely fahenina izay nanana ny trompetra: Vahao ny anjely efatra izay mifatotra ao amin'ny ony lehibe Eofrata.* "

Hoy i Jesosy Kristy: " *Alefaso ny anjely efatra izay mifamatotra amin'ny renirano lehibe Eofrata* ": mamoaka ny herin'ny demonia maneran-tany mifantoka amin'i Eoropa aseho amin'ny anarana hoe Eofrata; Eoropa Andrefana sy ny fanitarana Amerikana sy Aostralia izay nitazonana azy ireo hatramin'ny 1844, araka ny Apok. 7:2; ireo no *anjely efatra nomena azy hanimba ny tany sy ny ranomasina* . nanondraka an'i Babylona fahiny tao amin'i Daniela ao amin'ny Apok. 17, " *ilay* mpivaro-tena" antsoina hoe " *Babilôna lehibe* "mipetraka" *eny ambonin'ny rano maro* , tandindon'ny *"vahoaka sy firenena ary fiteny* " izay manondro an'i Roma, ireo firenena voakasika dia ny firenena Eoropeanina, amin'ny fanondroana an'i Eoropa ho lasibatry ny fahatezerany amin'ny fahatezerany, ka mahatonga an'i Kristy Andriamanitra hampijaly azy. lakroa, izay vao avy notsarovan'ny andininy teo aloha, tamin'ny fanononana ny teny hoe " *alitara* ", izay naminany izany tao amin'ireo fombafomba ara-panoharana tao amin'ny fanekena taloha.

Amin'ny alàlan'ny fikendrena an'i Eoropa, ny Fanahy dia mitarika ny valifaty amin'ireo firenena roa izay mifantoka amin'ny helony. Ireo dia ny finoana katolika, ny reny eglizy, ary ny vavimatoa, araka ny iantsoana azy hoe Frantsa, izay nanohana azy be dia be nandritra ny taonjato maro, hatramin'ny niantombohany, niaraka tamin'i Clovis, mpanjaka voalohan'ny Franks.

Ny rohy voalohany miaraka amin'ny " 4th *Ny trompetra dia miseho, dia i Frantsa, vahoaka revolisionera izay namafy ny voan'ny tsy finoana teo amin'ny firenena kristiana rehetra teto an-tany, tamin'ny fanaparitahana ny asa soratr'ireo filozofany, ireo mpino tsy* mino an'Andriamanitra . Fa Roma papaly koa izany, izay noravan'ny Revolisiona Frantsay sy nampangina. *sabatra " izay " mamaly ny fanekeny* ". Tamin'ity indray mitoraka ity, tamin'ny " 6 *Ny trompetra* , "hoy i Jesosy dia hamaly ny firaisany amin'ny tenany amin'ny famelezana ireo vahoaka roa meloka sy ireo Eoropeanina mpiara-dia aminy. Fa araka ny Apok. 11, ny tsy finoana an'Andriamanitra frantsay dia " *nifaly* " ary nanintona ny vahoaka manodidina ho " *faly ": " Hifampitondra fanomezana" izy ireo* , hoy ny

vakintsika ao amin’ny Apok. 11:10. virus mifindra mahafaty izay niseho tany Eoropa tamin'ny faran'ny taona 2019. Anisan'ny fanomezana ho marihina ny fanolorana ny Statue of Liberty nataon'i Frantsa ho an'ny tanànan'i New York any Etazonia .

Ady Nokleary Maneran-tany

Andininy 15: “ *Dia nalefa ny anjely efatra, izay voaomana ho amin’ny ora sy ny andro sy ny volana ary ny taona, hamono ny ampahatelon’ny olona.* ”

Voaomana “ *hanisy ratsy ny tany sy ny ranomasina* ” araka ny Apok. 7:2 , “ *ny anjely efatra dia novahana mba hamono ny ampahatelon’ny olombelona* ” ary efa nomanina sy nantenaina nandritra ny fotoana lava be ilay hetsika, araka ny asehon’ity tsipiriany ity: “ *izay efa vonona ho amin’ny ora sy ny andro sy ny volana ary ny taona* ”. Ankehitriny, oviana no nilaina izany sazy izany? Nanomboka tamin’ny 7 Martsa 321, dia ny daty nahatanterahan’ny [fanekena] ny andron’ny masoandro napetrak’i Constantin I. Araka ny Apok. 17, ny lohaheviny dia “ *ny fitsarana ny vehivavy janga Babylona Lehibe* ”, ny isa 17 dia maneho ny didim-pitsaran’Andriamanitra. Nampiharina nandritra ny taonjato maro nanomboka tamin’ny 7 Martsa 321, io isa 17 io dia vokatry ny 7 Martsa 2021; manomboka amin’io daty io, ny 9 taona farany nisian’ny ozon’Andriamanitra dia hamela ny fahatanterahan’ny “ [faha-6.] *trompetra* ” ao amin’ny Apok. 9:13.

Aoka homarihintsika ny filazana ny “ ***ampahatelon’ny*** *olombelona* ” izay mampahatsiahy antsika fa, na dia mafy aza izany, dia mitana toetra ampahany (***ampahatelon’ny***) fampitandremana ity adin’izao tontolo izao mandrava fahatelo ity; ilaina noho izany ny fitondrana ny fiovam-pinoana sy ny fitarihana ny olom-boafidy hanolo-tena tanteraka amin’ny asa Advantista tarihin’i Jesosy Kristy. Izany fandringanana izany dia tonga hanasazy sy hanasana ny olombelona hibebaka izay nandray soa tamin’ny “150 taona tena izy” nisian’ny fiadanana ara-pivavahana, nambaran’ny faminaniana tamin’ny “ *dimy volana* ” an’ny “ *trompetra fahadimy* ”.

Mba hahatakarana tsara ny dikan’io sazy io, dia ny fahatelon’ny ady maneran-tany nanomboka tamin’ny 1914, dia tsy maintsy ampitahaintsika amin’ny sesitany fahatelo ny Jiosy ho any Babylona. Tamin’io fitsabahana farany feno ady io, tamin’ny 586 T.K., dia nandrava ny fanjakan’i Joda i Nebokadnezara Mpanjaka, izay sisa tavela tamin’ny firenen’Isiraely; Lasa rava i Jerosalema sy ny tempoliny masina. Ireo rava navelan’ny Ady Lehibe Faharoa dia hanome porofo fa nivadi-pinoana toy ny firaisan’ny Jiosy tamin’ny vahoaka hebreo ny firaisankina kristiana . Araka izany, aorian’io fihetsiketsehana io, ireo tsy mino na ireo sisa velona amin’ny fivavahana dia hiharan’ny fisedrana farany amin’ny finoana maneran-tany izay manome fahafahana farany amin’ny famonjena ny mpino amin’ny fivavahana monotheista rehetra; fa fahamarinana iray ihany no ampianarin’ilay Andriamanitra Mpamorona momba an’i Jesosy Kristy sy ny Sabatany masin’ny Sabotsy, ilay hany andro fahafito marina.

Ny vono olona nambara ho an'ity ady maneran-tany ity dia endrika iray hafa amin'ny " *loza faharoa* " izay mampifandray izany amin'ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera frantsay momba ny " *trompetra fahefatra* ". Frantsa ary indrindra fa ny renivohiny, Paris, dia eo amin’ny lalan’ilay

Andriamanitra Tsitoha. Ao amin’ny Apok. 11:8 , dia lazainy amin’izany ny anarana hoe “ *Sodoma sy Egypta* ”, dia ny anaran’ireo fahavalo fahiny izay noravan’Andriamanitra ho ohatra tamin’ny fomba tsy hay hadinoina, ny iray tamin’ny afo avy tany an-danitra, ny iray tamin’ny heriny nanajamba. Izany dia mamela antsika hahatakatra fa hanao zavatra hanoherana azy amin'ny fomba mahatsiravina sy tsy misy farany ihany koa izy. Tokony ho tonga saina amin’ny andraikiny goavana amin’ny fanjavonan’ny finoana marina isika. Rehefa avy nandray ny fankahalana ny fivavahana ny fitondrana repoblikana dia nianjera teo am-pelatanan’i Napoleon [I] ho an'ny fivavahana dia tafo mahasoa ho an'ny voninahiny manokana. Noho ny hambom-pony sy ny fanararaotam-pony no ahazoan’ny finoana katolika ny fahavelomany amin’ny alalan’ny fananganana ny Concordat izay nandrava ny foto-kevitry ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra.

Fanaraha-maso demografika: mpiady roa hetsy tapitrisa

Andininy 16: " *Ny isan'ny miaramila mpitaingin-tsoavaly dia roa alina alina; reko ny isany.* "

Ny andininy faha-16 dia manome fanazavana lehibe momba ny isan'ny mpiady mandray anjara amin'ny ady: " *roa alinalina* " na roa hetsy tapitrisa. Mandra-pahatongan'ny taona 2021, rehefa nanoratra ity antontan-taratasy ity aho, dia tsy nisy ady tonga tamin'io isa io tamin'ny fifandonana. Kanefa, amin’izao andro izao, satria misy mponina fito arivo tapitrisa sy sasany eran-tany, dia mety ho tanteraka ilay faminaniana. **Ny fahitsiana omen'ity andininy ity dia manameloka ny fandikana rehetra izay nahatonga an'io fifanoherana io tamin'ny asa taloha** .

Ady ideolojika

Andininy 17: “ *Ary hitako teo amin’ny fahitana ny soavaly mbamin’izay nitaingina azy: manana fiarovan-tratra misy afo sy jacinta ary solifara* .

Ao amin’io andininy faha-17 io, izay sarin’ny fitsaran’Andriamanitra, dia hitantsika ny tandindon’ny “ trompetra faha-5 ” : ny antokon’olona (*soavaly*) sy izay mibaiko azy (*ny mpitaingina*). Ny hany rariny ho azy ireo (*saron-tratra*) dia ny fandoroana afo, ary afo toy inona moa izany! Afo nokleary azo oharina amin'ny afon'ny magmà ambanin'ny tany. Ny Fanahy dia manome azy ireo ny toetran'ny *Hyacinth* izay mifanitsy amin'ny famerimberenan'ny teny hoe *mifoka sigara any amin'ny faran'ny andininy* . Izany dia efa tandindon'ny vavaky ny olo-masina tamin'ny lohahevitra teo aloha, dia ny toetran'ny ditin-kazo manitra izay tsy maintsy tsaroantsika, ary eo no azontsika ny dikan'ny filazana azy. Poizina io zavamaniry io, manorisory ny hoditra, ary ny fofony dia miteraka aretin'andoha. Io fehezan-dalàna io dia mamaritra ny an'ny vavaky ny mpiady. Tsy misy amin’ireo vavaka ireo no raisin’ilay Andriamanitra nahary; Mahatonga azy ho lonilony sy mampahory azy. Tokony ho takatra fa amin'ity fifandonana ara-pinoana sy ara-pisainan-tsaina ity dia ny fivavahana izay tapaka tanteraka amin'izany ihany no mirotsaka, fa na izany aza ny monotheista indrindra: Jodaisma, Katolika, Protestanta, Ortodoksa, Silamo. Misy mari-pamantarana fototra vaovao iray ao amin’ny Isaia 9:14 hoe: “ *Ny loha dia ny mpitsara na ny*

loholona ". Noho izany, eo amin'ny lohan'ny vondrona miady dia ireo mpitsara antsoina ankehitriny hoe "filoha" any amin'ny repoblika. Ary ireo filoha ireo dia nomena tanjaky ny " *liona* ", ny mpanjakan'ny biby sy ny mpanjakan'ny ala. Ny dikan'ny hoe hery dia nomena azy ao amin'ny Mpitsara 14:18 . Ao amin'ny hafany, ny Fanahy dia maminany ny hisian'ny fifampiraharahana amin'ny ady izay tarihin'ireo mpitondra fanjakana tena matanjaka, tsy refesi-mandidy, ary tia fivavahana, satria avy amin'ny " *vavany* " izany. ka hivoaka ny vavak'izy ireo, aseho amin'ny teny hoe " *setroka* ". Avy amin'ny " *vavany* " iray ihany no ihavian'ny baiko handrava amin'ny alalan'ny " *afo* " , ny vavaka amin'ny " *setroka* ", ary ny fandringanana ny vahoaka maro be, amin'ny alalan'ny baiko hampiasana baomba nokleary aseho amin'ny alalan'ny " *sulfur* ". Mazava ho azy fa ny Fanahy dia te hanantitrantitra ny maha-zava-dehibe an'io hery nokleary io izay azon'ny lehilahy tokana. Mbola tsy nisy mihitsy teo amin'ny tantaran'ny tany niankina tamin'ny fanapahan-kevitry ny olona iray ny hery manimba toy izany. Tena miavaka sy mendrika ny hanamafisana izany. Saingy ho antsika izay miaina ao anatin'ity karazana fikambanana ara-politika ity, dia tsy manaitra antsika intsony ireo haitao ireo. Isika rehetra dia iharan'ny karazana hadalana iombonana.

Andininy 18: " *Ireo loza telo ireo no nahafaty ny ampahatelon'ny olona, dia ny afo sy ny setroka ary ny solifara, izay nivoaka avy tamin'ny vavany.* "

Ny andininy faha-18 dia manantitrantitra io zava-misy io avy amin'ny andininy teo aloha, izay milaza fa " *afo* sy *setroka* ary *solifara* " dia loza tian'Andriamanitra; izay nohamafisin'ilay andininy tamin'ny filazana fa Kristy mpamaly faty ny didy hamono ny ampahatelon'ny olona.

Ny hery nokleary an'ny mpitondra firenena

Andininy 19: " *Fa ny herin'ny soavaly dia teo amin'ny vavany sy teo amin'ny rambony, ary ny rambony dia tahaka ny menarana sady nanan-doha, ary ireny no nandratrarany.* "

Ny andininy faha-19 dia manamafy ny toetra ara-pinoana amin'ny ady amin'ny filazana hoe: Fa ny herin'ny antokon'olona (ny *soavaly*) dia amin'ny teniny (ny *vavany*) sy ny mpaminany sandoka (ny *rambony*) izay miseho ho mpamitaka (*menarana*) mamitaka ny lehibem-panjakana, dia ny mpanapaka *izay* nandratrany (ny mpiady). Ilay fotopoto-pitsipika voafaritra araka izany dia mifanitsy tsara amin'ny fandaminan'ny olona izay manjaka ankehitriny amin'ny andro farany.

Ity Ady Lehibe Fahatelo ity izay tonga Ny famaranana ny foto-kevitry ny " *trompetra* " na ny fanasaziana fampitandremana dia zava-dehibe tokoa ka Andriamanitra no nanambara izany voalohany tamin'ireo Jiosy tao amin'ny fanekena taloha, nifandimby tao amin'ny Dan. 11:40-45 sy Ezekiela 38 sy 39, ary avy eo ho an'ireo Kristianina ao amin'ny fanekena vaovao, ao amin'io bokin'ny Apokalypsy io ho " *trompetra fahenina* ", ho fampitandremana farany avy amin'Andriamanitra alohan'ny fiafaran'ny fotoan'ny fahasoavana. Andeha àry hojerentsika eto ireto fampianarana mifameno ireto.

Daniela 11:40-45

Ny teny hoe “ *fotoan’ny farany* ”, dia mitarika antsika handinika an’io ady farany amin’ny firenena io, nambara sy novolavolaina tao amin’ny faminanian’i Dan. 11:40 ka hatramin’ny 45. Hitantsika ireo dingana lehibe amin’ny fandaminana azy. Tany am-boalohany, niorina tao amin'ny faritanin'i Eoropa Andrefana ny ankamaroany, ny silamo mahery vaika antsoina hoe " *mpanjakan'ny atsimo* " dia nifandona tamin'ny vahoaka Eoropeana, izay Katolika ny ankamaroany; ny finoana katolika papaly romana no lohahevitra nokendren'ny faminaniana hatramin'ny Dan. 11:36. Ilay mpitarika papaly romanina nokendrena hatramin’izay dia aseho amin’ny teny hoe “ *izy* ”; eo ambanin'ny anaram-boninahitra hoe " *mpanjaka* ", dia notafihin'ny " *mpanjakan'ny atsimo* ", ny finoana silamo, izay " *hifandona aminy* ." Ny safidy amin'ny matoanteny " *mifandona* " dia mazava sy mitsara, satria ireo izay ao amin'ny faritany iray ihany no " *mifandona "*. Tamin'izay, nanararaotra ny fahafahana natolotra, ny toe-javatra izay nahatonga an'i Eoropa Andrefana ho korontana tanteraka sy ho sahiran-tsaina, ny " *mpanjakan'ny avaratra* " (na avaratra) " *dia hihodinkodina toy ny tafio-drivotra* " amin'ity haza ity amin'ny fahasarotana, mba hisambotra azy sy hibodo azy. Nampiasa “ *sambo maro* ”, “ *kalesy* ”, ary mpiady tsy mihoatra ny “ *mpitaingin-tsoavaly* ” izy, ary nonina tany avaratra, fa tsy tany avaratr’i Eoropa Andrefana, fa tany avaratry ny kaontinanta Euro-Aziatika. Ary ny marimarina kokoa any avaratr’i Israely, izay lazain’ny andininy faha-41 amin’ny fiantsoana azy io hoe “ *ny tany tsara tarehy indrindra* ”. Ny Rosiana resahina dia vahoakan'ny " *mpitaingin-tsoavaly* " (ny Cossacks), mpiompy sy mpamatsy soavaly ho an'ny fahavalo ara-tantaran'ny Isiraely. Amin'ity indray mitoraka ity, mifototra amin'ireo angon-drakitra rehetra ireo, dia lasa mora ny mamantatra an'io " *mpanjakan'ny avaratra* " io miaraka amin'i Rosia ortodoksa mahery, ilay fahavalo ara-pivavahana tatsinanana tamin'ny Romanisma papaly tandrefana hatramin'ny nisian'ny fisarahana ara-pivavahana ofisialy tamin'ny 1054.

Vao avy nihaona tamin'ny sasany tamin'ireo mpisehatra niady tamin'ny Ady Lehibe III izahay. Saingy manana mpiara-dia matanjaka i Eropa izay somary tsy niraharaha izany noho ny fifaninanana ara-toekarena izay nanjary nanimba hatramin'ny nahatongavan'ny virus, ny COVID-19 coronavirus. Maina ny rà, miady amin'ny fahaveloman'izy ireo ny toe-karena, miha-misaraka amin'ny tenany ny firenena tsirairay. Na izany aza, rehefa manomboka ny fifandonana any Eoropa, ny mpiara-dia amin'ny Amerikana dia hanam-potoana hihetsika.

Any Eoropa, tsy dia misy fanoherana firy ny miaramila Rosiana. Nifandimby ny mponina eoropeanina avaratra. I Frantsa irery ihany no manolotra fanoherana ara-miaramila kely, ary ny tafika Rosiana dia voatazona any amin'ny faritra avaratry ny firenena. Misedra olana goavana amin'ny finoana silamo efa tafapetraka betsaka ao amin'io faritra io ny faritra atsimo. Karazana fifanarahana iraisan'ny tombotsoa iombonana mampifandray ny mpiady silamo sy ny Rosiana. Samy mazoto handroba, ary firenena manankarena i Frantsa na dia rava ara-toekarena aza. Ny Arabo dia mpandroba amin'ny lova nentim-paharazana.

Eo amin'ny lafiny Israeliana, loza ny toe-draharaha; voabodo ny firenena. Ny vahoaka Arabo silamo manodidina dia voavonjy: Edoma, Moaba, ny taranak'i Amona: Jordana ankehitriny.

Zavatra tsy ho vita talohan'ny daty 1979 izay nandaozan'i Ejipta ny toby Arabo mba hanangana fifanarahana amin'ny Isiraely, ny safidy natao tamin'izany fotoana izany, niaraka tamin'ny fanohanana mahery vaika avy amin'i Etazonia, dia nanohitra izany; nibodo ny Rosiana. Ary amin'ny famaritana ny " *tsy ho afa-mandositra* ", ny Fanahy dia manambara ny toetra manararaotra ny safidy natao tamin'ny 1979. Tamin'ny niandany tamin'ny matanjaka indrindra tamin'izany fotoana izany, dia nino izy fa ho afa-mandositra ny loza nanjo azy. Ary lehibe ny loza, nesorin'ny Rosiana nibodo ny hareny. Ary toy ny hoe tsy ampy izany, dia norobaina koa ny Libiana sy ny Etiopiana, nanaraka ny Rosiana.

Ny dingana nokleary amin'ny ady eran-tany

Ny andininy faha-44 dia manamarika fiovana lehibe eo amin’ny toe-javatra. Raha nibodo an'i Eoropa Andrefana, Israely, ary Ejipta, ny miaramila Rosiana dia raiki-tahotra noho ny " *vaovao* " momba ny faritaniny Rosiana. Ny Fanahy dia manonona *ny "atsinanana* " amin'ny fanondroana ny fibodoana an'i Eoropa Andrefana, ary koa ny " *avaratra* " momba ny fanjanahan'ny Isiraely; Rosia no " *atsinanana* " tamin'ny voalohany ary "avaratra ″ tamin'ny farany. Mavesa-danja tokoa ny vaovao ka miteraka hadalana mamono olona. Eto i Etazonia no miditra amin'ny ady, misafidy ny handrava ny faritanin'i Rosia amin'ny afo nokleary . Ny dingana nokleary amin'ny fifandonana dia mifarana avy eo. Ny rahon'ny holatra mahafaty dia mipoitra amin'ny toerana maro, mba handringana sy " *handripaka* "Ain'olona sy biby *maro be* . Ao anatin'io hetsika io no " *vonoina ny ampahatelon'ny lehilahy* " araka ny fanambarana momba ny " *trompetra faha-6* ". Voatosika hiverina any amin'ny " *tendrombohitra* " an'ny Isiraely, ny miaramila Rosiana an'ny " *mpanjakan'ny avaratra* " dia haringana nefa tsy nahazo fanampiana na dia kely akory aza: " *tsy nisy olona tonga nanampy azy* ".

Ezekiela 38 sy 39

Ny Ezekiela 38 sy 39 koa dia mampahatsiahy an’io ady farany teo amin’ny tantara io araka ny fombany. Misy tsipiriany mahaliana, toy io tsipiriany mampiharihary ny fikasan’Andriamanitra “ *hametraka fehikibo eo amin’ny valanoranony* ” an’ilay mpanjaka rosianina mba hitarihana azy ho amin’ilay ady. Ity sary ity dia mampiseho ny fahafahana maka fanahy hanankarena ny tenany miaraka amin'ny olony, izay tsy ho azony toherina.

Ao amin’io faminaniana lava io, ny Fanahy dia manome anarana antsika ho toy ny teboka fanondroana: *Goga, Magoga, Rosy* (Rosiana), *Meseka* (Moscow), *Tobala* (Tobolsk). Manamafy ny teny manodidina ny andro farany amin’ny alalan’ny tsipiriany iray momba ireo firenena voatafika *manao hoe: “ Hiakatra hamely ny tany tsy misy saron-tava aho,* ***ary hamely*** *ny olona miadana, izay mandry fahizay ao amin’ny fonenany; izy rehetra ao amin’ny fonenana tsy misy manda , sady tsy misy hidin-trano na vavahady* (Ezek. 38:11) ». *Misokatra* tanteraka tokoa ny tanàna maoderina . Ary ny hery mifanohitra dia tena tsy mitovy. Ny Fanahy eto dia mametraka eo am-bavan’ny “ *mpanjakan’ny avaratra* ” an’i Daniela, amin’ity indray mitoraka ity, ny matoanteny hoe “ ***ho avy aho*** ” izay milaza fa fanafihana mahery vaika sy haingana ary avy amin’ny rivotra,

araka ny matoanteny sy sary, “ ***hihodina tahaka ny tafio-drivotra*** ” ao Dan. 11:40, avy amin’ny toerana somary lavitra. Ao amin’io faminanian’i Ezekiela io, dia tsy misy zava-miafina momba ireo firenena voakasika; Fantatra tsara i Rosia sy Israely. Tao amin’ny Dan ihany no nisy ny zava-miafina. 11:36 ka hatramin’ny 45 izay mahakasika ny Papa Romana sy ny faritaniny eoropeanina. Ary amin'ny fanomezana ny anarana hoe " *mpanjakan'ny avaratra* " an'i Rosia izay manafika an'i Eoropa katolika papaly, Andriamanitra dia miresaka momba ny fanambarany nomena an'i Ezekiela. Fa mampahatsiahy anao aho, mifandray indrindra amin'ny toe-javatra ara-jeografika an'i Israely no misy an'i Rosia any amin'ny " *avaratra* ." Raha ny marina, dia eo amin'ny *"atsinanana* " ny toeran'ny papaly katolika romana any Eoropa Andrefana. Noho izany dia ny hanamafisana ny toeran’ny tafika Rosiana ao amin’io Eorôpa papaly io izay nobodoiny sy anjakany, no itoeran’ny Fanahy ny fahatongavan’ny vaovao ratsy avy any “ *atsinanana* ”. “ *Handatsaka afo sy solifara aminy sy amin’ny miaramilany Aho* ” (Ezek. 38:22). “ *Handefa afo ao Magoga Aho* ”, hoy ny vakintsika ao amin’ny Ezek. 39:6. Izany àry no nahatonga ny vaovao ratsy nahatezitra ny “ *mpanjakan’ny avaratra* ” tao Dana. 11:44. Toy ny ao amin’ny Daniela, ilay Rosiana mpanafika dia hofongorana eny amin’ny tendrombohitr’i Israely: “ *Any an-tendrombohitry ny Isiraely no hianjerao, dia ianao sy ny miaramilanao rehetra* (Ezek. 39:4). Saingy mbola mistery ny maha-izy azy an'i Etazonia ao ambadik'ity hetsika ity. Mahita tsipiriany tena mahaliana aho ao amin’ny Ezekiela 39:9 . Ny lahatsoratra dia milaza ny mety hisian'ny afo mandritra ny " *fito taona* " amin'ny fandoroana ireo fitaovam-piadiana ampiasaina amin'ity ady mahatsiravina eran-tany ity. Tsy akora ho an'ny fitaovam-piadiana maoderina intsony ny hazo, fa ny " *fito taona* " voalaza dia mampiseho ny hamafin'ity ady ity sy ny hamaroan'ny fitaovam-piadiana. Hatramin’ny 7 martsa 2021 dia sivy taona sisa no mbola hiverenan’i Kristy; ny 9 taona farany amin’ny ozon’Andriamanitra izay hahatanterahan’ny ady iraisam-pirenena farany; ady mandripaka ain’olona sy fananana. Araka ny andininy faha-12, dia halevina mandritra ny “ *fito volana* ” ireo faty rosianina.

<u>Ny fitsaràn'Andriamanitra mahatsiravina sy tsy azo ivalozana</u>

Ho maro ny faty ary Andriamanitra dia manolotra antsika ao amin'ny Ezekiela 9 hevitra momba ny fandripahana fandripahana izay handaminany. Satria ny ady lehibe fahatelo andrasana amin’ny vanim-potoana eo anelanelan’ny 2021 sy 2029 no fanoharana ny [ady faha-3] notarihin’i Nebokadnezara tamin’ny Isiraely fahiny tamin’ny taona 586. Izao no baikon’ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe, izay sosotra sy nohamavoin’ny olony, ao amin’ny Ezekiela 9:1 ka hatramin’ny 11:

Eze.9:1 *Dia niantso tamin'ny feo mahery teo an-tsofiko izy ka nanao hoe: Manatòna, ianareo izay hamaly ny tanàna, ka samy mitondra ny fiadiany eny an-tànany avy.*

Ezek.9:2 *Ary, indreo, nisy enin-dahy tonga tamin'ny lalana mankamin'ny vavahady ambony izay manatrika ny avaratra, samy nitana ny fandravana teny an-tànany avy; Dia tonga izy ka nijanona teo anilan'ny alitara varahina.*

Ezek.9:3 *Ary ny voninahitr'Andriamanitry ny Isiraely niakatra niala tamin'ny kerobima nitoerany ka nankeo amin'ny tokonam-baravaran'ny trano;*

Eze.9:4 *Ary hoy Jehovah taminy: Mandehana mamaky ny tanàna, dia Jerosalema, ka asio marika ny handrin'ny olona izay misento sy mitaraina noho ny fahavetavetana rehetra atao eo aminy.*

Ezek.9:5 *Ary raha reko izy, dia hoy izy tamin'ny sasany: Mandehana manaraka azy ho any an-tanàna, ka mameleza; aoka tsy hiantra sy hiantra ny masonao.*

Ezek.9:6 *Vonoy sy aringano ny antitra sy ny zatovo sy ny zatovovavy sy ny zaza madinika ary ny vehivavy; fa aza manakaiky izay misy marika eo aminy; ary manomboka eo amin'ny fitoerako masina. Nanomboka teo amin'ny loholona izay teo anoloan'ny tempoly izy ireo.*

Ezek.9:7 *Ary hoy Izy taminy: Maloto ny trano, ary fenoy faty ny kianja; mivoaha ianareo. Dia nivoaka ireo ka namely ny tanàna.*

Eze.9:8 *Ary raha mbola namely izy, fony mbola velona aho, dia niankohoka aho ka nitaraina hoe: Indrisy, Jehovah Tompo ô, haringanao va izay sisa rehetra amin'ny Isiraely, raha ampidinao amin'i Jerosalema ny fahatezeranao?*

Eze.9:9 *Ary hoy Izy tamiko: Lehibe sady lehibe ny heloky ny taranak'Isiraely sy Joda; feno rà ny tany, ary feno faharatsiana ny tanàna;*

Ezek.9:10 *Izaho koa dia tsy hamindra fo, na hamindra fo; Hatsingeriko eo an-dohany ny asany.*

Ezek.9:11 *Ary, indro, ralehilahy nitafy rongony fotsy, ary nisy fitoeran-dranomainty teo anilany, dia namaly hoe: Efa nanao araka izay nandidianao ahy aho .*

Tsy izay rehetra novonoina noho ny antony ara-pivavahana dia maritiora noho ny finoana. Ao amin'io sokajy io dia maro ny fanatika vonona hanolotra ny ainy , angamba, ho an'ny fivavahany, fa koa ho an'ny foto-pisainana ara-politika na hafa. Ny tena maritiora ho an'ny finoana dia, voalohany indrindra, ao amin'i Jesosy Kristy irery ihany. Faharoa, tsy maintsy ho olom-boafidy izy, izay ankasitrahan'ilay Andriamanitra Mpamorona ny ainy aterina amin'ny sorona , raha toa ka nisy fiainana nifanaraka tamin'ny zavatra takiany tamin'ny androny ny fahafatesany.

Andeha àry isika izao hahita ny tenantsika ao amin'ny lohahevitry ny " faha-6 *trompetra* "ny fampivoarana ny toe-tsaina ara-moraly tamin'ny fotoana taorian'ny ady.

Ny tsy fibebahan'ireo tafavoaka velona

Mifanohitra amin'izay eritreretin'ny ankamaroan'ny olona sy atahorany, ny fitaovam-piadiana niokleary, na dia manimba aza izany, dia tsy handripaka ny olombelona; fa hisy ho *tafita velona* rehefa tapitra ny ady. Hoy i Jesosy momba ny ady ao amin'ny Matio 24:6 : " *Handre ady sy filazana ady hianareo, ka tandremo, fandrao ho tonga izany, fa tsy mbola tonga ny farany* . Fa izay tafavoaka velona dia tsy maintsy iharan'ny fitsapana farany ny finoana. Nanomboka tamin'ny 1945, ny datin'ny nampiasana voalohany ny fitaovam-piadiana atomika, dia nisy fipoahana maherin'ny roa arivo natao ho fizahan-toetra nataon'ireo hery eto an-tany izay manana azy ireo; Marina izany, nifandimby, nandritra ny fe-potoana 75 taona ary midadasika ny tany, na dia voafetra aza, dia

miaritra sy manohana ny kapoka ateraky ny olombelona aminy. Amin'ny ady nokleary ho avy, ny mifanohitra amin'izany, dia hisy fipoahana be dia be ao anatin'ny fotoana fohy ary ny fiparitahan'ny radioactivity dia tsy afaka ny hanalava ny androm-piainana eto an-tany. Amin’ny fiverenany, dia hamarana ny fijalian’ny olombelona mpikomy mampahory i Kristy Andriamanitra.

Andininy 20: “ *Ny olona sisa izay tsy matin’ireo loza ireo dia mbola tsy nibebaka tamin’ny asan’ny tànany, mba tsy hanompoany demonia sy sampy volamena sy volafotsy sy varahina sy vato ary hazo, izay tsy mahita, na mandre, na mandeha.* ”

Ao amin’ny andininy faha-20, ny Fanahy dia maminany ny hamafin’ny vahoaka velona. " *Ny olona sisa izay tsy matin'ireo loza ireo dia tsy nibebaka tamin'ny asan'ny tanany* ." Ny “ *loza faharoa* ” nambara tamin’ny fotoan’ny fanjakana dia tena “ *loza* ” avy amin’Andriamanitra tokoa, fa mialoha ny “ *fito farany* ” izay hihatra amin’ny mpanota meloka aorian’ny fiafaran’ny andron’ny fahasoavana ao amin’ny *Apok* .

“*... tsy nitsahatra nanompo ny demonia sy ny sampy volamena sy volafotsy sy varahina sy vato ary hazo izy, izay tsy mahita, na mandre, na mandeha* .”

Amin'ity fanisana ity, ny Fanahy dia mikendry ny sarin'ny fivavahana katolika izay ivavahan'ny mpanaraka an'io fivavahana fanompoan-tsampy io. Ireo sarivongana ireo dia maneho, voalohany, ny "Maria Virjiny", ary ao aoriany, amin'ny isa betsaka, ireo olo-masina tsy mitonona anarana, satria mamela malalaka ny tsirairay hisafidy ny olo-masina tiany indrindra. Misokatra 24 ora isan’andro ny tsena lehibe. Ny pads ho an'ny armpits rehetra, amin'ny endrika sy habe rehetra dia atolotra. Ary io karazana fanao io dia mahasosotra indrindra ilay nijaly teo amin’ny hazo fijalian’i Golgota; koa ho mahatsiravina ny famaliany. Ary ankehitriny, rehefa avy nampahafantariny ny olom-boafidiny tamin'ny taona 2018 ny fiverenany mahery sy be voninahitra ho an'ny taona 2030, manomboka amin'ny 2019, dia mamely ny mpanota ambonin'ny tany amin'ny viriosy mahafaty. Famantarana kely fotsiny ny amin’ny fahatezerany ho avy izany, nefa efa misy mandaitra eo amin’ny lafiny iray, satria efa nisy fahapotehana ara-toe-karena mbola tsy nisy toy izany teo amin’ny tantaran’ny Kristiana Andrefana. Ary rehefa rava izy ireo, dia miady ny firenena, dia miady sy miady.

Vao mainka hamarinina ny fahafaham-baraka noresahin’Andriamanitra, satria teo ambanin’ny fisehoan’i Jesosy Kristy, dia tonga tamin’ny nofo ilay Andriamanitra marina, teo amin’ny olona, ary teo amin’ny maha-iray amin’izy ireo, dia “ *nahita sy nandre ary nandeha* ” izy, fa tsy toy ny sampy voasokitra na voavolavola izay tsy mahavita izany.

Andininy 21: “ *Ary tsy nibebaka tamin’ny vonoan’olona nataony izy, na tamin’ny fankatovany, na tamin’ny fijangajangany, na tamin’ny halatra nataony.* ”

Mifarana amin’ny andininy faha-21 ny foto-kevitra. Amin’ny alalan’ny fifohazana ny “ *famonoan’izy ireo* ”, ny Fanahy dia maneho ny lalàn’ny Alahady mahafaty izay mitaky ny fahafatesan’ireo mpitandrina mahatoky ny Sabata masina nohamasinin’Andriamanitra amin’ny farany. Amin’ny alalan’ny fitanisana “ *ny ody ataony* ”, dia mikendry ny vahoaka katolika nomem-boninahitra an’ireo izay manamarina ny “Alahadyny” izy, io andron’ny Tompo sandoka io sy

“andron’ny masoandro” mpanompo sampy. Amin’ny fampahatsiahivana ny “ *fijangajangan’izy ireo* ”, ny Fanahy dia manondro ny finoana protestanta, mpandova ny “ *fijangajangana* ” katolika an’ilay “ *mpaminanivavy Jezebela* ” sandoka ao amin’ny Apok. 2:20. Ary amin’ny fanisana azy ireo “ *ny halatra nataony* ”, dia nanoro hevitra ny amin’ny halatra ara-panahy natao Izy, voalohany indrindra, tamin’i Jesosy Kristy, Izy tenany, izay avy aminy, araka ny Dan. 8:11, ny mpanjaka papaly dia “ *nesoriny ny* “fisoronana mandrakizay” sy ny anaram-boninahitra ara-dalàna sy ara-drariny hoe “ *Lohan’ny Fiangonana* ”, ao amin’ny Efes. 5:23; fa koa ny filaharan’ny “ *fotoana sy ny lalàny* ”, araka ny Dan. 7:25. Ireo fandikana ara-panahy ambony ireo dia tsy manilika ny fampiharana ara-bakiteny tsotra, fa mihoatra lavitra noho izany ny fitsaran’Andriamanitra sy ny vokany amin’ireo meloka.

Apokalypsy 10 : *Ny Boky Kely Misokatra*

Fiverenan’i Kristy sy famaizana ny mpikomy

Ny *Boky Misokatra Kely* sy ny vokany

Fiverenan’i Kristy amin’ny fiafaran’ny fiandrasana Advantista fahefatra

Andininy 1: “ *Ary hitako fa, indro, nisy anjely mahery iray koa nidina avy tany an-danitra, nitafy rahona; ary nisy avana teo amin’ny lohany, ary ny tarehiny dia tahaka ny masoandro, ary ny tongony tahaka ny andry afo.* ”

Ny toko faha-10 dia manamafy tsotra izao ny toe-javatra ara-panahy napetraka hatramin’izay. I Kristy dia miseho amin’ny endrik’ilay Andriamanitry ny fanekena masina, araka ny endrik’ilay *“avana* ” nomena an’i Noa sy ny taranany taorian’ny safodrano. Izany no famantarana ny fampanantenan’Andriamanitra fa tsy handringana ny fiainana eto an-tany intsony amin’ny rano be. Hitandrina ny fampanantenany Andriamanitra, nefa tamin’ny alalan’ny vavan’i Petera no nanambarany fa “ *voatokana ho an’ny afo* ” ny tany ankehitriny; safo-drano. Amin’ny fitsarana farany amin’ny arivo taona fahafito ihany no hahatanteraka izany. Mbola tsy nifarana anefa ny afo, satria fitaovam-piadiana efa nampiasain’Andriamanitra hamelezana ny tanànan’i Sodoma sy Gomora izy io. Ao amin’ity toko fohy ity, ny Fanahy dia maneho fohifohy ny zava-nitranga manaraka ny “ faha-6 *trompetra* .” Misokatra amin’ny sarin’ny fiverenana be voninahitra an’i Kristy mpamaly faty ny toko.

Voahidy tanteraka ilay faminaniana

Andininy 2: “ *Ary nisy* ***boky mivelatra teny an-tànany*** *; ary ny tongony havanana tamin’ny ranomasina, ary ny tongony havia tamin’ny tany.* ”

Hatrany am-piandohan’ilay boky, araka ny Apok. 1:16 , dia tonga hiady amin’ireo mpivavaka amin’ny “ *masoandro* ” voatendrin’Andriamanitra i Jesosy. Nanjary mazava ny anjara asan’ny tandindona: “ *ny tarehiny dia tahaka ny masoandro* ”, ary hanao ahoana ny fahavalony, dia ireo mpivavaka amin’ny “ *masoandro* ”? Valiny: ny fitoeran-tongony, ary lozan'ireny! Satria “ *tahaka ny andry afo ny tongony* ”. Ho tanteraka amin’izay io andinin-teny ao amin’ny Baiboly io: “ Mipetraha eo an-tanako ankavanana ambara-panaoko *ny fahavalonao ho fitoeran-tongotrao* . ” *(* Sal. 110:1; Mat. 22:44) . ary ny taona 2030, taona amin’ny teny manodidina voalaza ao amin’ity toko faha-10 ity, dia nivoatra ho amin’ny *fahazavana* tanteraka *ny* fahatakarana *sy* ny dikan’ny *Sabata* Andininy faha-13, izay mampifandray azy ireo amin'ny "bibidia" ara-panahy roa izay *hiseho* amin'ny 2000 taona amin'ny *vanim* - potoanan'ny Kristiana manondro an'i Roma ao amin'ny Dan. 7 amin'ny " tandroka *kely " ary ny Apok. 12, 13* ary 17 amin'ny " loha *fito* " eto, ao amin’ny Apok. 13, ny mariky ny “ *tandroka kely ”* papaly , izay mandimby ny “ *tandroka folo* ” , dia nosoloina ny an’ny “ *lohan’ny fito* ” amin’ny maha-Romana azy, ary ny Fanahy dia milaza ho “ *fitenenan-dratsy ”* , izany hoe , lainga ara-pivavahana koa ny fotoana izay “ *tandroka kely* ” na “ *mpanjaka samy hafa* ” no fantatra, dia izao manaraka izao no hanambara ny hoaviny mandritra ny “ *fetr’andro iray* (*indroa*) *ary antsasaky ny taona ara-paminaniana, na 1260* taona , ao amin’ny Apok na “ *42 volana* ” ara-paminaniana ao amin’ny Apok. 11:2-3, 12:6 sy Apok. 13:5. Ao amin’ny andininy faha-3 amin’ity toko faha-13 ity anefa, dia manambara ny Fanahy fa hokapohina sy “ *toy ny hoe maratra mahafaty* ” izy, indrindra fa ny tsy finoana an’Andriamanitra frantsay teo anelanelan’ny 1789 sy 1798. Ary noho ny Concordat de Napoleon I ’ dia “ *ho sitrana ny feriny nahafaty azy* ”. Noho izany, ireo izay tsy tia ny

fahamarinana avy amin’Andriamanitra dia ho afaka hanohy amin’ny fialam-boly hanaja ny lainga mamono ny fanahy sy ny vatana.

dia hisy sarin’ilay “ *bibidia nitsangana tamin’ny ranomasina ” voalohany.* Io bibidia vaovao io dia miavaka amin’ny hoe “ *hitsangana* ***amin’ny tany*** ” izy amin’ity indray mitoraka ity. Ny sary avy ao amin’ny Genesisy, izay nivoahan’ny “ *tany* ” avy tao amin’ny “ *ranomasina”* , ny Fanahy dia milaza amintsika an-kolaka fa io “ *bibidia* ” faharoa io dia avy tamin’ny voalohany, ka izany no nanondro ilay antsoina hoe Fiangonana Katolika Nohavaozina; ny famaritana marina ny finoana Protestanta Nohavaozina. Tamin'ny 2021, dia efa maneho ny hery ara-tafika lehibe indrindra eto an-tany izy ary nahazo fahefana hatramin'ny nandreseny an'i Japana sy Alemaina Nazi tamin'ny 1944-45. Izany dia, mazava ho azy, Etazonia, tany am-boalohany dia Protestanta indrindra, fa ny ankamaroan'ny Katolika ankehitriny, noho ny fifindra-monina lehibe Hispanika noraisiny. Amin’ny fiampangany azy ho “ *ny bibidia voalohany niankohoka teo anatrehany* ”, ny Fanahy dia nanameloka ny lovany tamin’ny Alahady Romana. Izany no ilazana fa mamitaka ny etikety ara-pivavahana. Ny finoana protestanta maoderina dia mifamatotra mafy amin’io lova romana io ka tonga hatrany amin’ny famoahana lalàna manankery, ka mahatonga ny alahady fitsaharana ho tsy maintsy eo ambanin’ny sazy mihatra amin’ny sazy: fanaovana ankivy ara-barotra amin’ny voalohany, ary fanamelohana ho faty amin’ny farany. Ny Alahady dia natao ho " *mariky* ny" fahefan'ny *"bibidia"* , ilay " *bibidia " voalohany* . Ary ny isa " *666* " dia ny fitambarana azo amin'ny litera mitondra ny lohateny hoe "VICARIVS FILII DEI", izay antsoin'ny Fanahy hoe " *ny isan'ny bibidia* ." Ataovy ny kajy, ny isa dia ao:

VICIVILIIDI

5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501

112 + 53 + 501 = 666

<u>Fanazavana lehibe</u> : Ny marika dia raisina " *eo amin'ny tanana* " na " *eo amin'ny handrina* " raha tsy hoe ny " *tanana* " dia maneho ny asa sy ny asa ary ny " *handrina* " dia manondro ny sitrapon'ny zavaboary tsirairay tsy misy safidy ho Ezek. 3:8 dia milaza amintsika hoe: “ *Hanamafy ny handrinao Aho mba hanoheranao ny handrinao* .”

Eto dia fantatra mazava tsara ny ho avy “ *fitoeran-tongotr’i* Jesosy Kristy, ilay Mpitsara araka an’Andriamanitra marina. Ary amin'ny fomba an-kolaka, amin'ny fanondroana ny laharam-pahamehana " *tongotra havanana " na " tongotra havia* ", ny Fanahy dia manondro izay heveriny ho meloka kokoa. Ny “ *tongotra havanana ”* mirehitra dia ho an’ny finoana katolika romana papaly izay isain’Andriamanitra ny *fandatsahan-dra* “ *izay rehetra novonoina teto an-tany* ”, araka ny Apok. 18:24 . Mendrika ho laharam-pahamehana noho izany ny fahatezerana. Avy eo, meloka mitovy amin’izany, noho izy nanahaka azy, tamin’ny famoronana *ny “sarin’ny “ bibidia* ” katolika voalohany , ny finoana protestanta, antsoina hoe “ *tany* ”, dia mandray ny afon’ny “ *tongony havian’i* ” Jesosy Kristy izay mamaly ny ran’ireo olo-masina voafidy farany izay ho nalatsaka raha tsy nisy ny famonjeny.

Andininy 3: “ *Ary niantso tamin’ny feo mahery izy, tahaka ny fieron’ny liona; ary rehefa niantso izy, dia nikotroka ny kotrokorana fito.* ”

Ny zava-miafina nafenina na voaisy tombo-kase ao amin’ny andininy faha-4 ka hatramin’ny faha-7, izay ambaran’ny “ *feon’ny kotrokorana fito* ” dia efa tafatsangana ankehitriny. Ny “ *feon’Andriamanitra* ” àry dia ampitahaina amin’ny feon’ny “ *kotrokorana* ” mifandray amin’ny isa “ *fito* ” izay maneho ny fanamasinany. Ity feo ity dia manambara hafatra nafenina hatry ny ela ary tsy noraharahian'ny lehilahy. Taonan’ny fiverenana amim-boninahitra an’i Jesoa Kristy Tompontsika masina sy ambony. Ny daty dia nambara tamin'ny olom-boafidiny tamin'ny taona 2018; lohataonan’ny 2030 io, izay hifarana, hatramin’ny nahafatesan’i Jesosy fanavotana tamin’ny 3, 30 Aprily, ny fahatelo fahatelo amin’ny 2000 taona tamin’ireo 6000 taona nomanin’Andriamanitra ho amin’ny fifantenana ireo olom-boafidy.

Andininy 4: “ *Ary rehefa nikotroka ny kotrokorana fito, dia hanoratra aho; ary nahare feo avy tany an-danitra aho nanao hoe: Asio tombo-kase izay notononin’ny kotrokorana fito, fa aza soratana* ” .

Amin’ity sehatra ity, dia manana fikasana roa Andriamanitra. Ny voalohany dia ny tokony ho fantatry ny olom-boafidiny fa Andriamanitra efa nanendry fotoana ho an’ny fahataperan’izao tontolo izao; tsy tena miafina izy io, satria miankina amin’ny finoantsika ny fandaharana 6 000 taona nambaran’ireo andro tsy masina enina amin’ny herinandrontsika. Ny tanjona faharoa dia ny hanakivy ny fikatsahana io daty io mandra-pahatongan'ny fotoana hanokafan'ny tenany ny lalana mankany amin'ny fahatakarana. Tanteraka izany, ho an’ny tsirairay amin’ireo fitsapana Advantista telo izay mahasoa amin’ny fanasivanana sy ny fisafidianana ireo olom-boafidy hita fa mendrika handray soa avy amin’ny fahamarinana mandrakizay natolotr’i Jesosy Kristy, tamin’ny 1843, 1844 ary 1994.

Andininy 5: “ *Ary ny anjely izay hitako nitsangana teo ambonin’ny ranomasina sy teo ambonin’ny tany dia nanandratra ny tanany ankavanana ho amin’ny lanitra* ”

Ao anatin’izany toe-tsain’ny Mpitsara mpandresy lehibe izany, izay napetraka eo amin’ny fahavalony ny tongony, dia hanao fianianana manetriketrika izay manolo-tena azy araka an’Andriamanitra i Jesoa Kristy.

Andininy 6: " *Ary nianiana tamin'izay velona mandrakizay mandrakizay, Izay nahary ny lanitra sy izay ao aminy, ary ny tany mbamin'izay ao anatiny, ary ny ranomasina sy izay ao aminy, fa tsy hisy andro intsony.* "

Ny fianianan’i Jesosy Kristy dia natao amin’ny anaran’ilay Andriamanitra Mpamorona ary miantefa amin’ny olom-boafidiny izay manaja ny didin’ny anjely voalohany ao amin’ny Apok. 14:7; izany, amin’ny fanehoana amin’ny fankatoavany ny “ *fahatahorany* ” an’Andriamanitra, amin’ny fitandremana ny didiny fahefatra izay manome voninahitra ny asa famoronana nataony. Ny fanambarana hoe “ *tsy tokony hisy fotoana intsony* ” dia manamafy fa tao amin’ny fandaharany, dia efa hitan’Andriamanitra mialoha ireo andrasan’ny Advantista telo tsy misy dikany tamin’ny 1843, 1844 ary 1994. Araka ny efa nolazaiko teo aloha, dia nahasoa ny fanasivanana ny mpino kristiana ireo fiandrasana zava-poana ireo. Satria na dia zava-poana aza, ny vokatr’izy ireo dia ho an’ireo izay

notsapainy, mahafaty sy mahafaty ara-panahy, na ho an’ny olom-boafidy, mahatonga ny fitahiana sy ny fanamasinan’Andriamanitra azy ireo.

Fanambarana ny loza [lehibe faha-3] voalaza ao amin’ny Apok. 8:13.

Andininy 7: " *Fa amin'ny andron'ny feon'ny anjely fahafito, raha hitsoka izy, dia ho tanteraka ny zava-miafina izay an'Andriamanitra, araka izay nambarany tamin'ny mpaminany mpanompony.* "

Tapitra ny fotoana hanorenana daty ara-paminaniana. Ireo izay naorina tamin’ny alalan’ny tahirin-kevitra naminany dia nanatanteraka ny andraikiny, mba hizaha toetra, nifandimby, ny finoan’ny Protestanta tamin’ny 1843-44, sy ny an’ny Advantista tamin’ny 1994. Noho izany dia tsy hisy daty diso intsony, tsy hisy fanantenana diso intsony; ilay vaovao, natomboka hatramin’ny 2018, no ho marina, ary ny olom-boafidy dia handre, ho famonjena azy, ny feon’ny “ *trompetra fahafito* ” izay hanamarika ny fidiran’i Kristy Mpahary ny rariny; ny ora izay araka ny Apok. 11:15 manao hoe: “ *Ny fanjakan’izao tontolo izao dia nomena ny Tompontsika sy ny Kristiny* ”, ka dia nesorina tamin’ny devoly izany.

Ny vokany sy ny fotoan’ny asa fanompoana ara-paminaniana

Andininy 8: “ *Ary ny feo izay efa reko avy tany an-danitra dia niteny tamiko indray ka nanao hoe: Mandehana, raiso ilay boky mivelatra eo an-tànan’ny anjely mitsangana eo ambonin’ny ranomasina sy eo ambonin’ny tany.* ”

Ny andininy faha-8-11 dia mampiseho ny zavatra niainan’ny iraka nampanaovina an’ilay mpanompo nomena anarana tamin’ny fiteny mazava.

Andininy 9: “ *Dia nankany amin’ilay anjely aho ka nanao taminy hoe: Omeo ahy ilay boky kely. Ary hoy Izy tamiko: Raiso, ka hano, fa mangidy ao an-kibonao izy, fa eo am-bavanao kosa ho mamy tahaka ny tantely.* ”

fanaintainan’ny tsinainy ” no tonga voalohany, dia maneho tsara ny fijaliana sy ny fahoriana ateraky ny fandavana ny fahazavana atolotra ho an’ny Kristianina mpikomy. Ireo fijaliana ireo dia hahatratra ny fara tampony amin’ny fitsapana farany ny finoana, amin’ny fotoan’ny lalàna Alahady, izay atahorana ho faty ny ain’ny olom-boafidy. Fa hatramin’ny farany, ny mazava sy ny mpiaro azy dia hiady amin’ny devoly sy ny demoniany any an-danitra sy ety an-tany, mpiara-dia amin’io “Mpandrava”, “ *Abadona na Apolyona* ” ao amin’ny Apok. 9:11 io. " *Ny hamamin'ny* Ny “ *Tantely* ” koa dia maneho tanteraka ny fifaliana amin’ny fahafantarana ny zava-miafin’Andriamanitra, izay zarainy amin’ireo olom-boafidiny marina, mangetaheta fahamarinana. Tsy misy vokatra hafa eto an-tany mampifantoka ny hamaminy mamy voajanahary toa azy. Amin'ny ankapobeny dia mankasitraka sy mitady an'io tsiro mamy mahafinaritra io ny olombelona. Toy izany koa, ny olom-boafidin’i Kristy dia mitady ao amin’Andriamanitra ny hamamin’ny fifandraisana feno fitiavana sy fihavanana ary koa ny toromarika omeny.

Tamin’ny fanomezana ny “Apokalipsy” (= Apokalypsy) “ *ny hamamin’ny tantely” ny fanambarany* , dia nampitahain’ny Fanahin’Andriamanitra tamin’ny “ *mana any an-danitra* ” izay nanana “ *ny tsiron-tantely* ” ary namelona ny Hebreo tany an’efitra nandritra ny 40 taona talohan’ny nidirany tao amin’ny tany

nampanantenaina nalaina tamin’ny Kananita. Toy ny hoe tsy ho velona ny Hebreo raha tsy nihinana an’io “ *mana* ” io, nanomboka tamin’ny 1994, dia ny faran’ny “ *dimy volana ” voalaza ao amin’ny Apok. 9:5-10 , ny finoana Advantista dia tsy mivelona raha tsy amin’ny famelomana ny tenany amin’io “ sakafo ”* ara-panahy ara-paminaniana farany (Mat. 24:45) “ *voaomana ho amin’ny fotoana voatondro ho avy* amin’ny voninahitr’i Jesosy Kristy. Io fampianarana omen’ny Andriamanitry ny fahamarinana io vao ho tonga saina amiko amin’ity Sabata maraina ity amin’ny [ora faha-4] amin’ny 16 janoary 2021 (fa ho an’Andriamanitra kosa ny 2026) dia mety ho nahasoa an’ilay nanontany ahy indray andro momba ny fandalinana ny faminaniana hoe “Inona no ho entin’izany amiko?” Fohy sy tsotra ny valintenin’i Jesosy: ny fiainana ara-panahy mba hialana amin’ny fahafatesana ara-panahy. Raha tsy maka ny endriky ny “ *mofomamy* ” ny Fanahy, fa *ny “mamin’ny tantely* ” ihany, dia satria ny fiainan’ny Hebreo dia nifantoka tamin’io sakafo misy “ *mana* ” io. Mikasika ny Apokalypsy, ny sakafo dia ho an’ny fanahin’ny olom-boafidy ihany. Kanefa, amin’io fampitahana io, dia hita fa tena ilaina, tsy maintsy ilaina ary takin’ilay Andriamanitra velona izany ho fepetra hihazonana ny fiainana ara-panahy. Ary mitombina izany fepetra izany, satria tsy nomanin’Andriamanitra ho tsinontsinona sy hatao tsinontsinona ny mpanompony amin’ny andro farany io sakafo io. Izy io no singa nohamasinina indrindra hatramin’ny soron’i Jesosy Kristy sy ny endrika farany sy ny fahatanterahan’ny Fanasana Masina”; Jesosy nanome ny olom-boafidiny ho hanina, ny vatany ary ny fampianarana ara-paminaniana.

Andininy 10: “ *Nalaiko teny an-tànan’ny anjely ilay horonana kely ka nohaniko; ary mamy tahaka ny tantely teo am-bavako izy; fa nony nohaniko izy, dia nangidy ny kiboko.* ”

Tao anatin’ny traikefa niainana, ilay mpanompo dia nahita tao anatin’ny mangingina ilay hazavana mamiratra izay naminanian’i Jesosy ary izy, voalohany, dia nahita “ *ny hamamin’ny tantely* ”, fahafinaretana mahafinaritra azo oharina amin’ny hamamin’ny tantely. Saingy, ny hatsiaka nasehon'ireo mambra sy mpampianatra Advantista izay tiako hatolotra azy dia niteraka fanaintainan'ny kibo antsoina hoe colitis teo amin'ny vatako. Koa mijoro ho vavolombelona aho ny amin’ny fahatanterahan’ireo zavatra ireo ara-panahy sy ara-bakiteny.

Misy fanazavana hafa koa anefa momba ny fotoana farany hazavain’ny fahazavana ara-paminaniana. Manomboka amin’ny fotoan’ny fandriampahalemana izany, fa hifarana amin’ny fotoan’ny ady sy ny horohoro mamono olona. Dan.12:1 dia naminany ho “ *andro fahoriana, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay nisian’ny firenena ka hatramin’izany andro izany* ”; izany dia ampy hahatonga ny " *fanaintainan'ny* ***tsinainy*** ." Izao indrindra no vakintsika ao amin’ny Fitomaniana 1:20 manao hoe: “ Jehovah *ô, jereo ny fahoriako; mandrehitra* ***ny kiboko ,*** *miemponempona ato anatiko* ***ny foko , satria maditra aho*** *; fa raha tsy misy sabatra dia mandrava ny ao anatin’ny fahafatesana. nandre ny feon’ny anjomara sy ny fitarainan’ny ady .* » Ny fangidian’ny “ *kibo* ” dia mampitaha ny iraka Advantista farany sy izay nankinina tamin’i Jeremia mpaminany. Ao anatin’ireo traikefa roa ireo, ireo olom-boafidy dia miasa eo anivon’ny tontolo feno fankahalana an’ireo mpitondra nikomy tamin’ny androny. Jeremia sy ireo Advantista marina taty aoriana dia miampanga ny fahotana

nataon’ireo mpitondra sivily sy ara-pivavahana tamin’ny androny, ary amin’ny fanaovana izany dia mivadika aminy ny fahatezeran’ny meloka, mandra-pahatongan’ny fahataperan’izao tontolo izao voamariky ny fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra, ilay “ *Mpanjakan’ny mpanjaka sy Tompon’ny tompo* ” ao amin’ny Apok. 19:16.

Ny fiafaran’ny tapany voalohany amin’ny Apokalypsy

Hitantsika tao amin’ity fizarana voalohany ity ny sasin-teny sy ireo lohahevitra telo mifanitsy, ireo Taratasy natao ho an’ireo anjelin’ny Fiangonana fito, ireo tombo-kase fito na famantarana ny andro, ary ireo trompetra enina na sazy fampitandremana vokatry ny fahatezeran’Andriamanitra.

Andininy 11: “ *Dia hoy izy ireo tamiko: ‘Tsy maintsy maminany indray ianao amin’ny vahoaka sy ny firenena sy ny samy hafa fiteny ary ny mpanjaka maro* .

Ny andininy faha-11 dia manamafy ny fitantarana feno ny 2 000 farany amin’ny fandaharan’Andriamanitra 6 000 taona. Rehefa tonga ny fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra, ny faminaniana dia manohy ny topimaso momba ny vanim-potoana kristiana ao amin’ny toko faha-11 amin’ny foto-kevitra hafa: “ Tsy maintsy maminany ***indray*** *ianao amin’ny olona maro sy ny firenena sy ny samy hafa fiteny ary ny mpanjaka maro* ”.

Fanokafana ny tapany faharoa amin’ny Apokalypsy

Amin’ity tapany faharoa ity, izay fijery mifanandrify amin’ny vanim-potoana kristiana, dia hikendry zava-nitranga manan-danja efa voalaza ao amin’ny tapany voalohany amin’ny boky ny Fanahy, fa eto kosa, ao amin’ny tapany faharoa, dia hanambara amintsika amin’ny fomba mivelatra kokoa amin’ny tsirairay amin’ireo foto-kevitra ireo ny Fanahy. Eto indray, ny toko tsirairay dia hampiasa marika sy sary hafa nefa mifameno foana. Amin’ny fampivondronana ireo fampianarana rehetra ireo no ahafantaran’ny faminaniana ireo foto-kevitra kendrena. Hatramin’ny bokin’i Daniela, io fotopoto-pitsipika momba ny fampitoviana ireo toko ao amin’ny faminaniana io dia nampiharin’ny Fanahy manambara, araka ny hitanao.

Apokalypsy 11, 12 ary 13

Ireo toko telo ireo dia mirakitra ny vanim-potoan’ny Kristiana mifanitsy, izay manasongadina fisehoan-javatra samihafa izay mbola mifameno tanteraka. Hamintinako ary avy eo amin'ny antsipiriany ny lohahevitra.

Apokalypsy 11

Ny fitondran'ny Papa - ny tsy finoana an'Andriamanitra - ny *trompetra fahafito*

Andininy 1-2: Ny nanjakan’ny mpaminany sandoka papaly katolika nandritra ny 1260 taona: Ilay mpanenjika.

Andininy faha-3-6: Amin’izao fitondrana tsy mandefitra sy fanenjehana izao, “ *ireo vavolombelona roa* ” an’Andriamanitra, dia ny soratra masina ao amin’ny fanekena roa, dia hampahory sy henjehin’ny “ *bibidia* ”, dia ny fiaraha-miombon’antoka ara-pivavahana romana niara-niasa tamin’ireo fitondram-panjaka tany Eoropa Andrefana.

Ny andininy faha-7 ka hatramin’ny faha-13 dia miresaka momba “ *ilay bibidia miakatra avy any amin’ny lavaka tsy hita noanoa* ”, izany hoe ny “Revolisiona frantsay” sy ny tsy finoany an’Andriamanitra izay niseho voalohany teo amin’ny tantaran’ny olombelona.

Ny andininy faha-15 ka hatramin’ny faha-19 dia hanana ny foto-kevitry ny ampahany amin’ilay “ *trompetra fahafito* ”.

Ny anjara asan'ny papaly an-tsary

Andininy 1: “ *Ary nomena volotara tahaka ny tehina aho nanao hoe: Mitsangàna, ka refeso ny tempolin’Andriamanitra sy ny alitara mbamin’izay mivavaka ao.* ”

Ny vanim-potoana kendrena dia fotoana fanasaziana asehon'ny teny hoe " *tsorakazo* ." Nohamarinina ny sazy “ *noho ny ota* ”, naverina tamin’ny laoniny ara-panjakana nanomboka tamin’ny 321 ary ara-pivavahana nanomboka tamin’ny 538. Nanomboka tamin’io daty faharoa io, dia nampiharin’ny fitondran’ny papa ny fahotana, izay aseho eto amin’ny alalan’ny “ *voara* ”, izay manondro “ *ilay mpaminany sandoka izay mampianatra lainga* ” ao amin’ny Isaia 9:13-14. Ity hafatra ity dia mitaratra ny ao amin’ny Dan. 8:12: “ *ny tafika dia voavonjy isan’andro noho ny ota* ”, izay “ *ny tafika* ” dia manondro ny Antenimieram-pirenena, “ *ny isan’andro* ”, ny fisoronan’i Jesosy izay nesorin’ny fitondrana papa, ary ny “ *fahotana* ”, ny fialana ny Sabata nanomboka tamin’ny 321. Izany dia fanohizana hafatra miverimberina sy imbetsaka ihany. Manamafy ny anjara asa famaizana omen’Andriamanitra ny fanorenana ny fitondran’ny papa romana izany. Ny matoanteny hoe " *mandrefy* " dia midika hoe "mpitsara." Noho izany, ny sazy dia vokatry ny didim-pitsaran’Andriamanitra natao tamin’ny “ *tempoly an’Andriamanitra* ”, ny Fivoriamben’i Kristy, *ny “alitara* ” tandindon’ny hazofijalian’ny sorona nataony, ary ny “ *ireo izay mivavaka ao* ”, izany hoe ireo kristiana izay mitaky ny famonjeny.

Andininy 2: “ *Fa ny kianja ivelany amin’ny tempoly, dia avelao ao anatiny any ivelany, fa aza refesina; fa efa nomena ny jentilisa izany, ary ny tanàna masina dia hohitsahiny roa amby efa-polo volana* .

Ny teny manan-danja amin’io andininy io dia ny hoe “ *ivelany* ”. Izy io irery ihany no manondro ny finoana ambonimbony ao amin’ny Fivavahana Katolika Romana mifandraika amin’ny endriky ny fitondrany 1260 andro-taona aseho eto amin’ny endrika “ *42 volana* ”. “ *Ny tanàna masina”* , sarin’ny tena olom-boafidy, “ *dia hohitsakitsahin’ireo firenena* “mpiara-dia amin’ny fitondran’ny papa, izany hoe ireo mpanjakan’ny fanjakana eoropeanina” *izay mijangajanga amin’ny “ Jezebela ”* katolika , nandritra ny fitondrany tsy nandefitra nandritra ny 1260 taona teo anelanelan’ny 538 sy 1798, izay nanamarika ny finoana sandoka teo anelanelan’ny 538 sy 1798. ny tandindon’ny fitoerana masina hebreo: ny tabernakelin’i Mosesy sy ny tempoly naorin’i Solomona. Amin’ireo toe-javatra roa ireo, eo amin’ny “ *tokotany, ivelan’ny tempoly* ”, dia mahita fombafomba ara-pivavahana ara-nofo isika: ny alitaran’ny fanatitra sy ny koveta fanasan-damba. Ny tena fahamasinana ara-panahy dia hita ao anatin’ny tempoly: ao amin’ny toerana masina misy: ny fanaovan-jiro fito, ny latabatry ny mofo aseho 12, ary ny alitara fandoroana emboka manitra eo anoloan’ny efitra lamba manafina ny Masina Indrindra, dia sarin’ny lanitra izay ipetrahan’Andriamanitra eo amin’ny seza fiandrianany. Ny fahatsoram-pon'ireo kandidà ho amin'ny famonjena Kristiana dia Andriamanitra irery ihany no mahalala, ary eto an-tany, ny olombelona dia voafitaky ny fivavahana " *ety ivelany* " izay asehon'ny finoana katolika romana voalohany amin'ny tantaran'ny fivavahana kristiana amin'izao androntsika izao.

Ny Baiboly Masina, Tenin'Andriamanitra, nenjehina

Andininy 3: " *Ary homeko fahefana ny vavolombeloko roa, ka haminany enim-polo amby roan-jato sy arivo andro izy sady mitafy lamba fisaonana.* "

Mandritra io fitondrana lava be io, izay nohamafisina teto amin'ny endrika " *1260 andro* ", ny Baiboly asehon'ireo " *vavolombelona roa* " dia tsy horaharahaina amin'ny ampahany mandra-pahatongan'ny fotoan'ny Fanavaozana, izay enjehin'ny ligy katolika mihitsy aza izay ankasitrahan'ireo papa izay tohanany amin'ny sabatra. Ilay sary hoe " *nitafy lamba fisaonana* " dia manondro toetry ny fahoriana izay haharitra ny Baiboly hatramin'ny 1798. Satria amin'ny faran'io vanim-potoana io, ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera frantsay dia handoro azy io eny amin'ny toerana be olona, ary miezaka ny hanafoana azy io tanteraka.

Andininy 4: " *Ireo no hazo oliva roa sy fanaovan-jiro roa, izay mitsangana eo anatrehan'ny Tompon'ny tany.* "

Ireo " *hazo oliva roa sy fanaovan-jiro roa* " ireo dia tandindon'ireo fanekempihavanana roa nifanesy izay nalamin'Andriamanitra tao amin'ny drafitry ny famonjeny. Fitantanana ara-pivavahana roa nifanesy mitondra ny Fanahiny izay ny Baiboly sy ny andinin-teny ao amin'ireo fanekempihavanana roa no lova. Naminany tao amin'ny Zak. 4:11 ka hatramin'ny 14 , amin'ny alalan'ny " *hazo oliva roa eo ankavanana sy ankavia amin'ny fanaovan-jiro* ". Ary efa, talohan'ny " *vavolombelona roa* " ao amin'ny andininy faha-3, Andriamanitra dia nilaza momba azy ireo ao amin'ny fanambaran'i Zakaria hoe: " *Ireo no zanaky ny diloilo roa izay mitsangana eo anatrehan'ny Tompon'ny tany rehetra.* " Ao amin'io fanoharana io, ny " *menaka* " dia manondro ny Fanahy Masina. " *Ny fanaovan-jiro* " dia maminany an'i Jesosy Kristy, izay ao amin'ny vatan'olombelona dia hitondra ny fahazavan'ny Fanahy amin'ny fanamasinany (= 7) sy hampiely ny fahalalana izany eo amin'ny olona, toy ny fanaparitahana ny fahazavana amin'ny alalan'ny fandoroana ny diloilo ao anatin'ny viliany " *fito* " ny fanaovan-jiro.

Fanamarihana : " *Ny fanaovan-jiro* " misy jiro " *fito* " dia eo afovoany; izany, tahaka ny antsasaky ny herinandro izay manao, ny andro faha-4 amin'ny herinandron'ny Paska, ny andro nanaovan'i Jesosy Kristy " *ny sorona sy ny fanaterana fanati-panonerana "* tamin'ny alalan'ny sorompanavotany , ilay fombafomba ara-pivavahana hebreo, araka ny drafitr'Andriamanitra nambara mialoha ao amin'ny Dan. 9:27. Nitondra hafatra ara-paminaniana koa àry ilay " *fanaovan-jiro " misy jiro fito.*

Andininy 5: " *Raha misy ta-handratra azy, dia misy afo mivoaka amin'ny vavany ka mandevona ny fahavalony; ary raha misy ta-handratra azy, dia tsy maintsy hovonoina toy izany koa izy.* "

Eto, toy ny ao amin'ny Apok. 13:10 , Andriamanitra dia manamafy amin'ireo olom-boafidiny marina ny fandrarany ny fanasaziana, ny tenany, ny ratsy natao tamin'ny Baiboly sy ny anton'izany. Hetsika izay notehiriziny ho an'ny tenany manokana izany. Hivoaka avy amin'ny vavan'ilay Andriamanitra Mpamorona ny ratsy. Andriamanitra dia mampitovy ny tenany amin'ny Baiboly, izay antsoina hoe " *tenin'Andriamanitra* ", ka izay manisy ratsy azy dia manafika azy mivantana.

Andininy 6: “ *Ireo dia manam-pahefana hanidy ny lanitra mba tsy hilatsahan’ny ranonorana amin’ny andro faminaniany; ary manam-pahefana amin’ny rano koa izy hampiova azy ho rà sy hamely ny tany amin’ny loza rehetra, na oviana na oviana.* ”

Mitanisa ny zava-misy voalaza ao amin’ny Baiboly ny Fanahy. Tamin’ny androny, Elia mpaminany dia nahazo tamin’Andriamanitra fa tsy hilatsahan’ny orana raha tsy amin’ny teniny; teo anatrehany i Mosesy dia nahazo hery avy amin’Andriamanitra hanova ny rano ho ra sy hamely ny tany amin’ny loza 10. Ireo fijoroana vavolombelona ara-Baiboly ireo dia tena manan-danja kokoa satria amin’ny andro farany, ny fanamavoana ny tenin’Andriamanitra voasoratra sy ara-tsindrimandry dia hosazina amin’ny loza mitovy karazana, araka ny Apok. 16.

Tsy mino an'Andriamanitra ny Revolisiona Frantsay

Ny Jiro maizina

Andininy 7: “ *Rehefa vitan’izy ireo ny fijoroany ho vavolombelona, dia hiady aminy ilay bibidia miakatra avy any amin’ny lavaka tsy hita noanoa ka haharesy azy sy hahafaty azy.* ”

Ny Fanahy dia manambara amintsika zavatra manan-danja tokony homarihina eto; ny daty 1793 dia manamarika ny fiafaran’ny fanambarana ara-baiboly, fa ho an’iza? Ho an’ireo fahavalony tamin’izany fotoana izany izay nanenjika ny Baiboly, nandà ny fahefan’Andriamanitra ho fototry ny finoana; izany hoe ny mpanjaka, ny aristokrasia mpanjaka, ny fitondrana papaly katolika romana sy ny mpitondra fivavahana rehetra tao aminy. Amin’io daty io ihany koa, Andriamanitra dia manameloka ireo mpino protestanta sandoka izay efa tsy miraharaha ny fampianarany amin’ny fampiharana. Ao amin'ny Dan. 11:34 , ao amin’ny didim-pitsarany, Andriamanitra dia manisy “ ***fihatsarambelatsihy*** ” ho azy ireo: “ *Raha lavo izy, dia hampiana kely ihany, ary maro no hikambana aminy amin’ny* ***fihatsarambelatsihy*** . ” Io no ampahany voalohany amin’ny fijoroana ho vavolombelona ao amin’ny Baiboly izay mifarana, satria amin’ny 1843, ny anjara andraikiny dia hitombo indray amin’ny fanasana ny olom-boafidy hahita ny faminaniana advantista. Ny fananganana ny tsy finoana an’Andriamanitra any Frantsa dia hikendry ny Baiboly ary hiezaka ny hanafoana azy io. Ny fampiasana be dia be ny "gillotine" dia nahatonga azy ho " *bibidia* " vaovao izay, tamin'ity indray mitoraka ity, dia " *hitsangana avy ao amin'ny lavaka mangitsokitsoka* ". Amin’ny alalan’io teny nindramina avy amin’ny tantaran’ny famoronana ao amin’ny Genesisy 1:2 io, ny Fanahy dia mampahatsiahy antsika fa raha tsy nisy Andriamanitra, ilay Mpamorona azy, dia tsy nisy aina nandroso teto an-tany. “ *Ny lavaka mangitsokitsoka* ” no tandindon’ny tany tsy misy mponina, rehefa “ *tsy misy endrika sy foana* ” izy. Izany dia “ *tamin’ny voalohany* ”, araka ny Gen. 1:2 , ary mbola ho toy izany indray mandritra ny “ *arivo taona* ”, amin’ny faran’izao tontolo izao, aorian’ny fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra, izay foto-kevitra manaraka an’ity toko faha-11 ity. Io fampitahana amin’ny korontana tany am-boalohany io dia mendrika tokoa ho an’ny fitondrana repoblikana izay teraka tao anatin’ny korontana ara-politika sy ny korontana lehibe indrindra. Satria ny olona maditra dia mahay miray hina hanimba, fa tena mizarazara ny endrika tokony homena ny fanarenana. Ity fijoroana vavolombelona ity dia manolotra,

aoriany, ny fanehoana ny voa izay azon’ny olombelona entina rehefa tafasaraka tanteraka amin’Andriamanitra izany; nesorina tamin'ny asa soa nataony.

Kanefa amin’ny fiantsoana azy io hoe “ *lava-bato* ”, ny Fanahin’ilay Andriamanitra Mpamorona dia manoro hevitra koa ny teny manodidina sy ny toetry ny famoronana tany am-boalohany. Noho izany, dia mikendry ny andro voalohany amin’io famoronana io izy, ka mampiseho amintsika ny tany nilentika tao anatin’ny “ *maizina* ” tanteraka, satria tamin’izany fotoana izany, Andriamanitra dia tsy mbola nanome ny tany ny fahazavan’ny kintana. Ary io hevitra io dia mampifandray ara-panahy an’io “ *bibidia miakatra avy any amin’ny lavaka mangitsokitsoka* ” io amin’ny “ *tombo-kase fahefatra* ” ao amin’ny Apok. 6:12 voalaza fa “ *masoandro mainty toy ny lamba fisaonana* ”. Mifandray amin’ny “ *trompetra faha-4* ” ao amin’ny Apok. 8:12 koa ny fifandraisany amin’ny “ *famelezan’ny ampahatelon’ny masoandro sy ny ampahatelon’ny volana ary ny ampahatelon’ny kintana ”. Amin'ny alalan'ireo sary ireo, ny Fanahy dia manondro azy io ho* toetra " **maizina "** . Na izany aza, ao anatin'io lafiny " **maizina" io ary milaza** fa hanome voninahitra ny mpandinika malalaka i Frantsa amin'ny fanomezana azy ireo ny anaram-boninahitra " **jiro** ". Tadidintsika avy eo ny tenin’i Jesosy Kristy voatonona ao amin’ny Mat.6:23 manao hoe: “ *Fa raha ratsy ny masonao, dia ho maizina avokoa ny tenanao rehetra.* ***Koa raha maizina ny fahazavana ao anatinao, manao ahoana ny halehiben’izany haizina izany!*** ” Noho izany, dia miady amin’ny fanahy ara-pivavahana ny saina malalaka, ary izany toe-tsaina **manafaka vaovao izany** dia hitohy amin’ny fotoana ary hiely manerana izao tontolo izao tandrefana... atao hoe Kristiana ary hihazona ny fahefany mandra-pahatapitry ny faharatsian’izao tontolo izao. Miaraka amin'ny Revolisiona Frantsay, ny "maizina" dia mitoetra ao amin'ny ota mandrakizay. Satria, miaraka amin’izany, dia mipoitra ireo boky nosoratan’ireo filôzôfôn’ny fisainana malalaka; izay mampifandray izany amin’ny “fahotana” izay mampiavaka an’i Gresy ao amin’ny faminanian’ny Daniela 2-7-8. Ireo boky vaovao ireo dia hifaninana amin’ny Baiboly ary hahomby amin’ny fanakanana azy io, amin’ny ampahany betsaka. Ny " *ady* " voampanga noho izany dia ambonin'ny ideolojika rehetra. Taorian'ny Revolisiona sy taorian'ny Ady Lehibe Faharoa, ity haizina ity dia haka ny lafiny maha-olombelona ambony indrindra, mifanohitra ary dia misaraka amin'ny tsy fandeferana tany am-boalohany, fa ny " *ady* " ideolojika dia mitohy. Ny olombelona tandrefana dia ho vonona hanao sorona ny zava-drehetra ho an’io “fahafahana” io. Raha ny marina, dia hanao sorona ny fireneny izy ireo, ny fiarovana azy, ary tsy ho afa-mandositra ny fahafatesana nomanin’Andriamanitra.

Andininy 8: “ *Ary ny fatiny dia hiampatra eny an-dalambe amin’ny tanàna lehibe, izay atao amin’ny lafiny ara-panahy hoe Sodoma sy Egypta, izay nanomboana ny Tompontsika tamin’ny hazo fijaliana koa.* ”

Ny " *faty* " voatonona dia ny an'ireo " *vavolombelona roa* " izay novonoina teo amin'ny " *kianja " tamin'ny tanàna* iray ihany koa ireo mpanafika voalohany . Ity " *tanàna* " ity dia Paris, ary ny " *kianja* " voatonona dia nantsoina hoe "Toerana Louis XIV", "Toerana Louis XV", "Place de la Révolution", ary manondro ny "Place de la Concorde" ankehitriny. Ny tsy mino an'Andriamanitra dia tsy manana endrika ara-pivavahana na inona na inona. Ireo niharam-boina

voaheloka dia nokapohina noho ny fivavahany. Ary araka ny ampianarin'ny hafatry ny " *trompetra faha-4* ", ny tena fahazavana (masoandro), ny hazavana sandoka iombonana (volana), ary ny mpitondra fivavahana tsirairay (kintana) no lasibatra. Ambonin’izany, dia ekena ny fivavahana sasany maloto, raha toa ka manaraka ny fitsipiky ny tsy finoana an’Andriamanitra. Ny pretra sasany àry dia nomena ny anarana hoe “esorina” ho fanesoana. Ny Fanahy dia mampitaha an'i Paris, renivohitra frantsay, amin'i " *Sodoma* " sy " *Ejipta* ." Ny vokatra voalohany amin'ny fahalalahana dia ny firaisana ara-nofo tafahoatra miaraka amin'ny faharavan'ny fivoriambe ara-tsosialy sy ara-pianakaviana. Hisy vokany mampalahelo izany fampitahana izany rehefa mandeha ny fotoana. Asehon’ny Fanahy amintsika fa io tanàna io dia hiharan’ny hiafaran’i “ *Sodoma* ” sy ny an’i “ *Egipta* ”, izay nanjary tandindon’ny fahotana sy ny fikomiana taminy ho an’Andriamanitra. Ny rohy napetraka etsy ambony amin'ny " *fahotana " filozofika "grika* " resahina ao amin'ny Daniela 2:7-8 dia voamarina eto. Mba hahatakarana tsara an’io fanilikilihana avy amin’Andriamanitra ny amin’ny fahotana grika io, dia aoka isika handinika ny zava-misy fa, rehefa niezaka nampiasa teny filozofika mba hanolorana ny Filazantsara tamin’ny mponin’i Atena, ny apostoly Paoly dia tsy nahomby ka noroahina hiala tao. Izany no mahatonga ny fisainana filozofika hitoetra ho fahavalon’ilay Andriamanitra Mpamorona mandrakizay. Rehefa mandeha ny fotoana sy hatramin'ny farany, ity tanàna antsoina hoe "Paris" ity dia hihazona, ary hijoro ho vavolombelona amin'ny alalan'ny asany, ny fahamarinan'ny fampitahana azy amin'ireo anarana roa ireo, tandindon'ny fahotana ara-nofo sy ara-pivavahana. Ao ambadiky ny anarany "Paris" no misy ny lova navelan'ny "Parisii", teny iray izay midika hoe "ireo an'ny vilany" ny fiaviany Celtic, anarana ara-paminaniana. Tamin'ny andron'ny Romanina, io toerana io dia fiarovana mafy ho an'ny mpanompo sampy an'i Isis, andriamanibavin'ny Ejiptiana, indrindra, fa koa ny sarin'i Paris, zanaky ny mpanjakan'i Troy, Priam taloha. Mpanoratra ny fanitsakitsaham-bady miaraka amin'i Helen tsara tarehy, vadin'ny mpanjaka grika Menelaus, izy no tompon'andraikitra amin'ny ady amin'i Gresy. Taorian’ny fahirano tsy nahomby, dia niala ny Grika, ka namela soavaly hazo lehibe iray teo amoron-dranomasina. Noheverin’ireo Trojans fa andriamanitra grika ilay izy, ka nentin’izy ireo tao an-tanàna ilay soavaly. Ary tamin'ny misasakalina, rehefa tapitra ny divay sy ny fety, dia nivoaka avy tao an-tsoavaly ny miaramila Grika ka namoha ny vavahady ho an'ny miaramila Grika izay niverina mangina; ary novonoina avokoa ny mponina tao an-tanàna, hatramin’ny mpanjaka ka hatramin’ny ambany indrindra. Ity hetsika Trojan ity dia hiteraka fatiantoka an'i Paris amin'ny andro farany satria, raha tsy miraharaha ny lesona, dia hamerina ny fahadisoany izy amin'ny fametrahana ny taniny amin'ny fahavalony izay nanjanaka azy. Talohan'ny nitondrana ny anaran'i Paris dia nantsoina hoe "Lutetia" izay midika hoe "honahona maimbo"; ny fandaharana manontolo amin'ny fiafarany mampalahelo. Ny fampitahana amin'ny " *Egypta* " dia marim-pototra satria tamin'ny alàlan'ny fananganana ny fitondrana repoblikana, dia lasa fitondran'ny ota voalohany tany amin'ny tontolo tandrefana i Frantsa. Io fandikana io dia hohamafisina ao amin’ny Apok. 17:3 amin’ny alalan’ny loko “ *mena* ” an’ilay “ *bibidia* ”, sarin’ny fiaraha-miombon’antoka ara-panjaka sy repoblika amin’ny andro farany, naorina teo amin’ny maodelin’i

Frantsa. Tamin’ny filazana hoe: “ *Teo no nanomboana ny Tompony tamin’ny hazo fijaliana* ”, ny Fanahy dia mametraka ny fampitahana ny fandavana ny finoana kristiana ny tsy finoana an’Andriamanitra frantsay sy ny fandavan’ny firenena jiosy ny Mesia Jesosy Kristy; fa mitovy ny toe-javatra roa ary mitovy ny vokany sy ny vokatry ny faharatsiana sy ny tsy fahamarinana. Mbola hitohy ao amin’ireo andininy manaraka izany fampitahana izany.

Tamin’ny fiantsoan’Andriamanitra ny renivohiny hoe “ *Egipta* ”, dia nampitahain’Andriamanitra tamin’i Farao i Frantsa, ilay karazana fanoheran’ny olombelona manohitra ny sitrapony. Hihazona an'io toeran'ny fikomiana io izy mandra-paharingany. Tsy hisy fibebahana ho azy na oviana na oviana. Antsoiny hoe “ *tsara ny ratsy ary ratsy ny tsara* ”, ka hanao ny ratsy indrindra amin’ny ota navelan’Andriamanitra izy; izany amin’ny fiantsoana hoe “hazavana”, ireo “maizina” mpanorina “ny zon’olombelona”, izay manohitra ny zon’Andriamanitra. Ary amin'ny vahoaka maro, ny modely azy dia hotahafin'i Rosia mahery, na dia tamin'ny 1917 aza, izay handrava azy amin'ny baomba atomika amin'ny fotoanan'ny " *trompetra fahenina* ", izay naminany ny anarany "Parisii" amin'ny fiteny Celtic, izay midika hoe "ireo an'ny vilia". Noho izany dia hitoetra mandra-pahafatiny izy ka tsy ho afaka hahita an’Andriamanitra amin’ny fitsapana izay hanimba azy hatramin’ny fandringanana azy. Fa efa noraisiny ho lasibatra izy ka tsy havelany handeha mandra-pahafatiny.

Andininy 9: “ *Ary ny olona avy amin’ny fokom-pirenena rehetra sy ny fokom-pirenena sy ny samy hafa fiteny ary ny firenena rehetra dia hahita ny fatiny hateloan’andro sy tapany, ary tsy hamela ny fatiny halevina any am-pasana.* ”

Tany Frantsa, niditra tao amin’ny Revolisiona ny vahoaka tamin’ny 1789, ary tamin’ny 1793, dia namono ny mpanjakany sy ny mpanjakavaviny izy ireo, izay samy notapahin-doha ampahibemaso teo amin’ny kianja midadasika afovoan’ilay tanàna antsoina hoe “Place Louis XV”, “Place de la Révolution”, ary amin’izao fotoana izao, “Place de la Concorde”. Amin'ny filazana hoe " *telo andro sy tapany* " amin'ny fotoanan'ny hetsika fandravana, ny Fanahy dia toa nampiditra ny ady tao Valmy izay tamin'ny 1792, ny revolisionera dia nifanandrina sy nandresy ny tafik'ireo fanjakana eoropeanina izay nanafika an'i Frantsa repoblikana anisan'izany i Aotrisy, firenena niavian'ny Mpanjakavavy Marie-Antoinette. Mba hahatakarana ny niandohan’io fankahalana io, dia tsy maintsy atao ao an-tsaina fa ny 1260 taona nisian’ny fanenjehana isan-karazany nataon’ny firaisankinan’ny papa sy ny mpanjaka dia niafara tamin’ny fahasosorana ny Frantsay nohararaotina, nampijalina, nenjehina ary rava tanteraka. Ny roa farany nanjakan’i Louis XIV, niaraka tamin’ny hambom-pony maharikoriko, sy i Louis XV, ilay mpanjaka mpanao kolikoly sy ratsy fitondran-tena, dia namaky ny kapoaky ny faharetan’Andriamanitra sy ny an’ny olombelona. Tandremo! Ny Repoblika dia tsy ary tsy ho fitahiana ho an'i Frantsa. Hitondra ny ozon’Andriamanitra hatramin’ny farany, amin’ny endriny fahadimy, ary ny tenany ihany no hanao ny fahadisoana izay hahatonga ny faharavana. Ity fitondrana feno rà mandriaka ity, izay niaviany, dia ho lasa tanin'ny "zon'olombelona" sy ny maha-olombelona izay hiafara amin'ny fiarovana ny meloka sy ny kivy, amin'ny tsy rariny, ny niharam-boina. Handray ny fahavalony mihitsy aza izy ary hametraka azy ireo amin'ny faritaniny, maka tahaka, amin'ny

ratsy indrindra, ny ohatra malaza amin'ny tanàna Trojan malaza amin'ny fampidirana ilay soavaly hazo navelan'ny Grika, araka ny hita teo aloha.

Andininy 10: “ *Ary izay monina ambonin’ny tany dia hifaly sy ho ravoravo ny amin’ireo ary hifampitondra fanomezana, satria ireo mpaminany roa ireo dia nampijaly ny monina ambonin’ny tany.* ”

Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia mikendry ny fotoana izay, tahaka ny gangrene na homamiadana, ny faharatsiana filozofika frantsay dia hiparitaka sy hiparitaka toy ny areti-mandringana any amin'ny firenena tandrefana hafa. Izy io dia manamarika ny "famantarana ny andro" amin'ny " *tombo-kase* [faha-6] " ; ilay hoe " *manjary mainty toy ny lamba fisaonana volo* " ny masoandro: manjavona ny fahazavan'ny Baiboly, voasakan'ny boky filozofikan'ny freethinkers.

Ao amin’ny famakiana ara-panahy, tsy tahaka ny “ *olom-pirenen’ny fanjakan’ny lanitra* ” izay mamaritra ny olom-boafidin’i Jesosy, “ *ny mponin’ny tany* ” dia manondro ny Protestanta Amerikana ary amin’ny ankapobeny, dia ny olona mikomy amin’Andriamanitra sy ny fahamarinany. Ny vahoakan'ny fanjakana eoropeanina ary indrindra ny Amerikana dia mijery an'i Frantsa. Ao, misy vahoaka manapotika ny fanjakany sy ny fivavahana kristiana katolika izay mandrahona ny olona mamaky ny Baiboly, dia ny " *vavolombelona roa* ", amin'ny " *fijalian'ny* " "helony"; tena “ *fampijaliana* ” izay natokana ho an’ny fitsarana farany ihany anefa, mba handringanana ny fivavahan-diso izay mampiasa mamitaka io karazana fandrahonana io, araka ny Apok. 14:10-11 . Ny vahiny koa, izay niharan'ny fanerena mitovy any ivelan'i Frantsa, dia manomboka manantena ny hahazo tombony amin'ity hetsika ity. Vao mainka izany satria, tamin’ny fanohanan’ny Frantsay nomen’i Louis XVI, taona vitsivitsy talohan’izay, dia nahita ny fahaleovantenany ny Etazonia vaovao any Amerika Avaratra, ka nanafaka ny tenany tamin’ny fitondran’i Angletera. Teo amin'ny diabe ny fahafahana ary tsy ho ela dia handresy vahoaka maro. Ho mariky izany fisakaizana izany, dia “ *hifampitondra fanomezana izy ireo* ”. Ny iray amin'ireo fanomezana ireo dia ny fanomezana frantsay ho an'ny Amerikana momba ny "Sarivongan'ny Fahafahana", natsangana tamin'ny 1886 tao amin'ny nosy iray tandrifin'i New York. Naverin'ny Amerikanina ilay fihetsika tamin'ny fanolorana kopia iray, izay naorina tamin'ny 1889, dia hita ao Paris amin'ny nosy iray eo afovoan'ny Seine akaikin'ny Tilikambo Eiffel. Andriamanitra dia mikendry ity karazana fanomezam-pahasoavana ity, izay manambara ny fifampizarana sy ny fifanakalozana izay mandrafitra ny ozon'ny **fahalalahana tafahoatra** izay mikendry ny tsy hiraharaha ny lalàny ara-panahy.

Andininy 11: “ *Ary rehefa afaka hateloana sy tapany, dia nisy fanahin’aina avy tamin’Andriamanitra niditra tao anatin’izy ireo, ka nijoro tamin’ny tongony izy, ka raiki-tahotra indrindra izay nahita azy.* ”

Norahonan’i Aotrisy sy Prussia i Frantsa tamin’ny 20 Aprily 1792 ka nanongana an’i Louis XVI mpanjakany tamin’ny 10 Aogositra 1792. Nandresy tao Valmy ny Revolisionera tamin’ny 20 Septambra 1792. Nogadraina i Louis XVI tamin’ny 21 Janoary 1793. Ny 21 Janoary 1793 no nandresen’ny mpanao didy jadona, Robes, Robes. 1794. Nosoloina ny “Directory” ny “Convention” tamin’ny 25 Oktobra 1795. Naharitra herintaona monja ny “Terrors” roa tamin’ny 1793 sy 1794. Teo anelanelan’ny 20 Aprily 1792 sy 25 Oktobra 1795, dia hitako

fa tena nisy tokoa io vanim-potoana nisy " *telo andro sy tapany* " io, na "telo taona sy tapany". Heveriko anefa fa mitondra hafatra ara-panahy koa ny faharetany. Io fe-potoana io dia maneho ny antsasaky ny herinandro, izay mety hiteraka fanoharana ny amin'ny fanompoan'i Jesosy Kristy teto an-tany, izay naharitra "telo andro sy tapany ara-paminaniana", ary nifarana tamin'ny fahafatesan'ny Mesia Jesosy Kristy. Ampitahain'ny Fanahy amin'ny an'ny Baiboly ny " *vavolombelony roa* ", izay nihetsika sy nampianatra koa talohan'ny nandoroana azy tao amin'ny Place de la Révolution any Paris. Amin'ny alalan'io fampitahana io, ny Baiboly dia io finoana io, izay ampitovina amin'i Jesosy Kristy, izay nohomboana indray tamin'ny hazo fijaliana sy " *nolefonina* ", araka ny asehon'ny Apok. 1:7 . Nampihorohoro ny Frantsay ny tondra-drano . Ary koa, taorian'ny namonoana ny mpitarika ny Fivoriambe Mandatsa-drà, Maximilien Robespierre, sy ny namany Couthon sy Saint-Just, dia nitsahatra ny famintinana sy ny famonoana ho faty. Ny Fanahin'Andriamanitra dia namoha indray ny hetahetan'ny olona ara-panahy, ary ny fampiharana ny fivavahana dia lasa ara-dalàna, indrindra fa afaka. Nipoitra indray ny "fahatahorana an'Andriamanitra" mahavonjy ary nirehitra indray ny fahalianana amin'ny Baiboly, kanefa mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao dia hiady sy hifaninana amin'ireo boky filozofika nosoratan'ny mpandinika malalaka izay ny modely grika no loharanon'ny endriny isan-karazany.

Andininy 12: " *Ary nandre feo avy tany an-danitra izy roa lahy nanao taminy hoe: Miakara atỳ, dia niakatra ho any an-danitra tao anatin'ny rahona izy; ary hitan'ny fahavalony ireny.* "

Io fanambarana avy amin'Andriamanitra io dia mihatra amin'ny " *vavolombelona roa* " ao amin'ny Baiboly taorian'ny 1798.

Mbola mitohy ny fampitahana amin'i Jesosy, satria io no hitan'ny olom-boafidiny (taorian'i Elia mpaminany) niakatra tany an-danitra teo imason'izy ireo. Saingy, ho setrin'izany, ny olom-boafidiny amin'ny fotoana farany dia hanao toy izany koa. Ny fahavalony koa dia hahita azy ireo hiakatra any an-danitra ao amin'ny rahona izay hitarihan'i Jesosy azy ireo hanatona Azy. Mitovy ihany ny fanohanana omen'Andriamanitra ny asany, ho an'i Jesosy Kristy, olom-boafidiny, ary ao anatin'io tontolon'ny Revolisiona Frantsay io, dia ny Baiboly taorian'ny 1798. Mba hanamafisana ny fiafaran'ny " *1260 andro* "-taona, tamin'ny 1799, ny Papa Pie VI dia maty tany am-ponja tao Valence-sur-Rhône, ka nahatonga ny fiadanana, teo anelanelan'ny 143-4418. 150 taona no naminany tamin'ny endrika " *dimy volana* " ao amin'ny Apok. 9:5-10 . Ny fahafatesan'i Louis XVI, ny fiafaran'ny fanjakan'ny mpanjaka, ary ny fahafatesan'ny papa iray babo dia niteraka famelezana mahafaty ho an'ny tsy fandeferana ara-pivavahana " *ilay bibidia miakatra avy amin'ny ranomasina* " ao amin'ny Apok. 13:1-3 . Ny Concordat of the Directory dia manasitrana ny feriny, nefa tsy mandray soa avy amin'ny fanohanan'ny mpanjaka rava intsony izy, ka tsy hanenjika intsony mandra-pahatongan'ny andro farany izay hisehoan'ny tsy fandeferana Protestanta amin'ny anarana hoe " *ilay bibidia mitsangana amin'ny tany* " ao amin'ny Apok. 13:11 .

Andininy 13: " *Tamin'izany ora izany dia nisy horohorontany mafy, ary rava ny ampahafolon'ny tanàna; ary fito arivo no maty tamin'izany*

horohorontany izany, ary raiki-tahotra ny sisa ka nanome voninahitra an'Andriamanitry ny lanitra .

Tamin'io fotoana io (*io ora io*) dia tanteraka, tamin'ny endrika ara-panahy, ilay " *horohorontany* " efa naminany tamin'ny fahatanterahan'ny an'i Lisbonne tamin'ny 1755, momba ny foto-kevitry ny " *tombo-kase fahenina* " ao amin'ny Apo.6:12. Araka ny Fanahin'Andriamanitra, dia namoy ny " *ampahafolon'ny* " mponina tao Parisy. Misy dikany hafa anefa ny momba ny Dan. 7:24 sy Apokalypsy 13:1, ny ampahafolon'ny " *tandroka folo* " na ny fanjakana kristiana tandrefana eo ambanin'ny Katolika Romana papaly. Lavo ao amin'ny tsy finoana an'Andriamanitra i Frantsa, izay noheverin'i Roma ho "zanakavavy lahimatoa" ao amin'ny Eglizy Katolika Romana, ka manaisotra azy tsy hanohana azy, ary mandrava ny fahefany. Ny [trompetra faha-4] dia nanambara izany hoe: " *Toy ny ampahatelon'ny masoandro* "; Manamafy izany ilay hafatra hoe " *Fito arivo lahy no maty tamin'io horohoron-tany io* " tamin'ny filazana hoe: " *lehilahy* " mpivavaka *be (fito:* fanamasinana ara-pivavahana tamin'izany fotoana izany), no maty tamin'io horohorontany ara-politika sy ara-tsosialy io.

Andininy 14: " *Efa lasa ny loza faharoa, indro, avy faingana ny loza fahatelo* **.** **"** ".

Noho izany, ny fandatsahan-dra mafy dia namelona indray ny fahatahorana an'Andriamanitra, ary nitsahatra ny "Fampihorohoroana" , nosoloina ny fanjakan'i Napoléon I ' ilay " *voromahery " nanambara ireo " trompetra "* telo farany , " *loza lehibe* " telo ho an'ny mponin'ny tany. Koa satria ny fanambarana dia nanaraka ny Revolisiona Frantsay tamin'ny 1789 ka hatramin'ny 1798, *ny "loza faharoa* " voalaza ao amin'ny andininy faha-14 dia tsy afaka mahakasika azy mivantana. Fa ho an'ny Fanahy kosa dia io no fomba ilazana antsika fa hisy endrika vaovaon'ny Revolisiona Frantsay hiseho alohan'ny hiverenan'ny voninahitr'i Jesosy Kristy. Ankehitriny, araka ny Apok. 8:13, ny " *loza faharoa* " dia mazava tsara momba ny foto-kevitry ny [faha-6.] *Ny trompetra* ao amin'ny Apok. 9:13, izay " *hamono ny ampahatelon'ny olona* " indrindra indrindra, alohan'ny hiverenan'i Jesosy Kristy hamaly ny fanamelohana tsy ara-drariny ho an'ny mpanompony mahatoky amin'ny fandringanana ny fahavalony mety maty, dia ireo mpikomy farany. Azontsika takarina fa, tahaka ny vono olona nateraky ny Revolisionera Frantsay, Andriamanitra dia manomana ny famonoana ny Ady Lehibe Fahatelo, amin'ity indray mitoraka ity nokleary, izay hampihena be ny isan'ny mponina amin'ny tany, alohan'ny hamongorana azy tanteraka izay hamerina amin'ny laoniny ny lafiny " *hantsana* " tany am-boalohany, aorian'ny fandravana farany nataon'i Jesosy Kristy.

Ny dikan'ny hoe " *loza faharoa* " dia mampifandray ny *trompetra fahefatra* amin'ny *trompetra fahenina* noho ny antony ara-panahy. Ny firafitry ny Apokalypsy dia mizara roa ny fotoan'ny vanim-potoanan'ny Kristiana. Ao amin'ny voalohany, ny " *loza* " dia manasazy ny meloka voasazy talohan'ny 1844, ary ny faharoa, ireo voasazy taorian'ny 1844, talohan'ny faran'izao tontolo izao. Ankehitriny, ireo asa famaizana roa ireo dia mizara ny hevitry ny nomen'Andriamanitra ny famaizana fahefatra nataony, ao amin'ny Levitikosy 26:25 : " *Handefasako sabatra hamaly ny fanekeko* ." Ny sazy voalohany dia namely an'ireo **izay tsy nandray** ny hafatry ny Fanavaozana, ny asa nomanin'i

Jesosy ho an'ireo olom-boafidiny, ary ny faharoa, ireo izay tsy namaly ny fitakian'Andriamanitra **ny amin'ny fanatanterahana** izany Fanavaozana izany nanomboka tamin'ny 1843. Ny fahazavana nambara izay nanorenan'Andriamanitra ity Fanavaozana maharitra ity dia haseho mandra-pahatongan'ny ora hifaranan'ny fotoam-pitsapana.

Amin'ny fandinihana ny zavatra sy ny asa nomen'Andriamanitra an'ireo lehilahy tamin'ny Revolisiona Frantsay nanomboka tamin'ny 1789 ka hatramin'ny 1795, dia hitantsika ireo izay azony lazaina amin'ireo lehilahy tandrefana amin'ny andro farany. Mitovy amin'izany ny fanamavoana, ny faharatsiana ary ny fankahalana ireo ôrdônansy ara-pivavahana sy ireo izay mampianatra izany; fihetsika izay vokatry ny fivoaran'ny siansa sy ny teknolojia miavaka amin'izao fotoana izao. Nandritra ireo taona nisian'ny fandriampahalemana, dia nandresy ny tontolo tandrefana ny tsy finoana an'Andriamanitra sy ny fivavahan-diso. Noho izany dia manana antony marim-pototra hanolorana antsika, ho an'ity lohahevitra ity, ny famakiana indroa Andriamanitra; ny fitondran-tenan'ireo " *tafavoaka velona* " izay mahatonga ny fahasamihafana lehibe eo amin'ny vanim-potoana revolisionera sy ny fotoana siantifika amin'ny andro faran'ny olombelona. Mba hazava kokoa, araka ny Apok. 11:11-13 , dia *nibebaka ireo "tafavoaka velona* " tamin'ny vakiteny voalohany momba ny " *trompetra fahefatra* " , fa " *ireo sisa tavela* tamin'ny *trompetra fahenina* " kosa *dia tsy nibebaka* , araka ny Apok. 9:20-21.

***loza lehibe* " fahatelo (ho an'ny mpanota): Ny fiverenan'i Kristy mpamaly ratsy**

Andininy 15: " *Ny anjely fahafito nitsoka, dia nisy feo mahery tany an-danitra nanao hoe: 'Ny fanjakana amin'izao tontolo izao dia efa lasan'ny Tompontsika sy ny Kristiny, ary Izy no hanjaka mandrakizay mandrakizay.* "

Ny foto-kevitra farany amin'ilay toko dia ny momba ny " *trompetra fahafito* " izay mampahatsiahy anareo, ny fotoana izay isehoan'ilay Andriamanitra Mpamorona tsy hita maso amin'ny mason'ny fahavalony, izay nanamafy ny Apok. 1:7 hoe: " *Indro, avy amin'ny rahona Izy, ary ny maso rehetra hahita Azy, na dia izay nandefona Azy aza* ." " *Ireo izay nanindrona Azy* ", izay nanindrona an'i Jesosy, dia fahavalony tamin'ny vanim-potoana rehetra tamin'ny vanim-potoana kristiana, anisan'izany ireo tamin'ny andro farany. Nandefona Azy izy ireo tamin'ny fanenjehana ireo mpianany nahatoky, izay nanambarany hoe: " *Na oviana na oviana no nataonareo tamin'ny anankiray amin'ireto rahalahiko kely indrindra ireto no nataonareo tamiko* (Mat. 25:40). Avy any an-danitra dia misy feo mahery mifofofofo mankalaza ny hetsika. Ireo no mponin'ny lanitra izay efa naneho ny tenany ho mankalaza ny fandroahana ny devoly sy ny demoniany avy any an-danitra, tamin'ny alalan'i Kristy mpandresy, antsoina hoe " *Mikaela* " ao amin'ny Apok. 12:7 ka hatramin'ny 12. Mandray anjara amin'ny fifalian'ny olom-boafidy izy ireo, izay nafahan'i Jesosy Kristy sy nandresy indray. Hitsahatra ny tantaran'ny ota teto an-tany noho ny tsy fisian'ny mpanota noravan'ny vavan'i Kristy Andriamanitra. Ny devoly, " *andrianan'izao tontolo izao* " araka an'i Jesosy, dia very ny fananany an'izao tontolo izao mpanota izay naringan'Andriamanitra. Hitoetra arivo taona indray eo amin'ny tany lao izy, ka

tsy hanisy ratsy na iza na iza, ary hiandry ny fandringanana tanteraka azy amin'ny fitsarana farany miaraka amin'ireo mpanota hafa rehetra izay hatsanganan'Andriamanitra ho amin'izany tanjona izany.

Ny fahasambarana lehibe any an-danitra an'ireo olom-boafidy navotan'ny ran'i Jesoa Kristy

Andininy 16: " *Ary ny loholona efatra amby roapolo, izay nipetraka teo amin'ny seza fiandrianany teo anatrehan'Andriamanitra, dia niankohoka ka nivavaka tamin'Andriamanitra* ."

Ny olom-boafidy dia niditra tao amin'ny fanjakan'Andriamanitra any an-danitra, nipetraka teo amin'ny seza fiandrianana teo anatrehan'Andriamanitra, izy ireo no hanjaka, na hitsara ny ratsy fanahy araka ny Apok. 20:4. Io andininy io dia mampahatsiahy ny teny manodidina ny fiandohan'ny lanitra ho an'ireo voavotra ao amin'ny Apok. Ny fiankohofana, mandohalika, mifanatrika amin'ny tany, no endrika ara-dalàna avy amin'Andriamanitra.

Andininy 17: " *Misaotra Anao izahay, Tompo ô, Andriamanitra Tsitoha, izay ankehitriny sy taloha, fa nandray ny herinao lehibe Hianao ka efa manjaka.* "

Manavao ny fisaorany sy miankohoka eo anatrehan'i Jesosy Kristy, " *ilay Andriamanitra Tsitoha, izay ankehitriny sy taloha* " **sy efa ho avy** , ireo voavotra, araka ny nambaran'ny Apok. 1:4. " *Efa nahazo ny fahefanao lehibe ianao* " izay nolavinao mba hamonjena ny olom-boafidinao sy hanonitra ny fahotany tamin'ny alalan'ny fahafatesanao tamin'ny fanompoanao amin'ny maha-" *Zanak'ondry* " anao; " *ny Zanak'ondrin'Andriamanitra izay manaisotra ny fahotan'izao tontolo izao* ." "Efa *nahazo ny fanjakanao* ianao "; ny teny manodidina naroso dia ny toerana nitondran'ny Fanahy an'i Jaona ao amin'ny Apok. 1:10; ny tantaran'ny Fiangonan'i Kristy teto an-tany dia efa lasa. Amin'izao dingana izao, dia ao ambadiky ny olom-boafidy ny " *fivoriana fito* ". Ny fanjakan'i Jesosy, izay antenain'ny finoan'ny olom-boafidy, dia tonga zava-misy.

Andininy 18: " *Tezitra ny firenena, ary tonga ny fahatezeranao, ary tonga ny fotoana hitsarana ny maty, hamaly soa ny mpaminany mpanomponao sy ny olona masina ary izay matahotra ny anaranao, na kely na lehibe, ary handringana izay manimba ny tany.* "

isika dia mahita fampahalalana tena ilaina mikasika ny filaharan'ireo fisehoan-javatra nambara mialoha . Ny 6th *trompetra* novonoina *Ny ampahatelon'ny olombelona* , izany hoe, " *Tezitra ny firenena* ", ary eo imasontsika, amin'ny taona 2020-2021, dia mahita ny antony mahatonga an'io fahasosorana io isika: Covid-19 sy ny fahasimbana ara-toekarena naterany, ny herisetra Islamika, ary ny fanafihana Rosiana miaraka amin'ireo mpiara-dia aminy. Taorian'io ady nahatsiravina sy nandrava io, taorian'ny nanambaran'ny " *biby ambonin'ny tany* " ny lalàna Alahady, izany hoe ny fiaraha-miombon'antoka Protestanta sy Katolika, izay tafavoaka velona tamin'ny Amerikanina sy ny Eoropeanina, dia nandatsaka tamin'izy ireo " *ny loza fito farany amin'ny fahatezerany* " Andriamanitra, voalaza ao amin'ny Apok. Avy eo dia tonga ny fandaharana nomanina ho an'ny " *arivo taona* " amin'ny arivo taona fahafito. Any an-danitra, araka ny Apok. 4:1, dia hitranga ny fitsarana ny ratsy fanahy: " *Ary tonga ny fotoana hitsarana ny maty* ". Mahazo ny valim-pitiany ny olona masina:

ny fiainana mandrakizay nampanantenain'i Jesosy Kristy ho an'ny olom-boafidiny. Nahazo ny kintan'ny maraina sy ny satroboninahitra nampanantenaina ho an'ny olom-boafidy hita ho mpandresy tamin'ny adin'ny finoana izy ireo tamin'ny farany: " mba hamaly soa *ny mpaminany mpanomponao* ". Andriamanitra eto dia mampahatsiahy ny maha zava-dehibe ny faminaniana ho an'ny taona rehetra (Araka ny 2 Pet. 1:19) ary indrindra indrindra amin'ny andro farany. *"Ny olona masina sy izay matahotra ny anaranao* ", izany hoe ireo izay nandray tsara ny hafatry ny anjely telo ao amin'ny Apok. 14:7 ka hatramin'ny 13; Ny voalohany amin'ireo dia mampahatsiahy ny fahendrena izay ao anatin'ny fahatahorana Azy, ny fankatoavana Azy ary ny tsy fanenjehana ny didiny, ny hoe: " *Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy* ", amin'ny lafiny maha-Andriamanitra Mpamorona azy, " *fa tonga ny andro fitsarany, ary miankohofa eo anatrehan'izay nanao ny lanitra sy ny ranomasina sy ny tany ary ny loharano* ".

Andininy 19: " *Ary novohana ny tempolin'Andriamanitra tany an-danitra, ka hita teo amin'ny tempoliny ny fiaran'ny fanekeny, ary nisy helatra sy feo sy kotrokorana sy horohorontany ary havandra vaventy* " .

Ireo lohahevitra rehetra resahina ato amin'ity bokin'ny Apokalypsy ity dia mifamatotra amin'io fotoana ara-tantaran'ny fiverenana be voninahitra lehibe an'i Jesoa Kristy Tompontsika masina io. Ity andininy ity dia mikendry ny teny manodidina izay hahatanterahan'ireto lohahevitra manaraka ireto:

Apok. 1: Advantista:

Andininy 4: " *Jaona mamangy ny fiangonana fito any Asia: ho aminareo anie ny fahasoavana sy ny fiadanana avy amin'ilay ankehitriny sy taloha **ary ho avy** , ary avy amin'ny Fanahy fito izay eo anoloan'ny seza fiandrianany.* "

Andininy faha-7: " ***Indro, avy amin'ny rahona Izy*** *, ary hahita Azy ny maso rehetra mbamin'izay nandefona Azy, ary hitomany Azy ny firenena rehetra ambonin'ny tany. Eny, Amena!* "

Andininy 8: " *Izaho no Alfa sy Omega, hoy Jehovah Tompo, Ilay ankehitriny sy taloha **ary ho avy** , dia ny Tsitoha.* "

Andininy 10: " ***Efa voatsindrin'ny Fanahy aho tamin'ny andron'ny Tompo*** *, ary nandre feo mahery teo ivohoko aho, toy ny an'ny trompetra,* "

Apok. 3: Ny fivoriambe fahafito: faran'ny vanim-potoana " *Laodikia* " (= olona notsaraina).

Apok. 6:17: Ny andro lehiben'ny fahatezeran'Andriamanitra amin'ny olombelona mpikomy " ***fa tonga ny andro lehiben'ny fahatezerany*** *, ka iza no mahajanona?* "

Apok. 13: " *ilay bibidia miakatra avy amin'ny tany* " (fiaraha-mientana protestanta sy katolika) sy ny lalàna momba ny alahady; Andininy faha-15: " *Ary navelany hanome aina ny sarin'ny bibi-dia, mba hiteny ny sarin'ny bibi-dia **sy hamono izay rehetra tsy miankohoka eo anoloan'ny sarin'ny bibidia*** " .

Apok. 14: Ny foto-kevitra roa momba ny " *fijinjana* " (fahataperan'izao tontolo izao sy ny fampakarana ny olom-boafidy) sy ny

“ *fiotazam-boaloboka* ” (famonoana ireo mpiandry sandoka nataon’ireo mpanara-dia azy voafitaka sy voafitaka).

Apok. 16: Andininy faha-16: “ ***ilay andro lehiben’ny ady Hara-magedona*** ”

fitsabahan’Andriamanitra mivantana sy hita maso , “ *ary nisy helatra sy feo sy kotrokorana ary horohorontany* ”, izay efa voatonona ao amin’ny Apok. 4:5 sy 8:5 . Fa eto ny Fanahy dia manampy “ *ary havandra vaventy* ”; “ *Havandra* ” izay mamarana ny foto-kevitry ny “loza fito farany” ao amin’ny Apok **.** 16:21 .

Ny tontolon'ny fiverenan'i Jesoa Kristy noho izany dia voamariky ny lohahevitra Advantista farany izay mitondra amin'izao fotoana izao , amin'ny lohataonan'ny 2030, ny tena famonjena natolotra ho an'ny olom-boafidy, azo tamin'ny rà nalatsak'i Jesosy Kristy. Izao no ora hifanandrinany amin’ireo mpikomy izay miomana ny hamono ny olom-boafidiny izay mandà ny Alahady Romana sy mitandrina ny tsy fivadihany amin’ny Sabata nohamasin’Andriamanitra hatramin’ny herinandro voalohany namoronany izao tontolo izao. Ny “ *tombo-kase fahenina* ” ao amin’ny Apok. 6 dia mampiseho ny fitondran-tena sy ny fahasorenan’ireo mpikomy azon’ny Tompo tamin’ny famonoana niniana natao tamin’ireo olom-boafidiny voatahy sy malalany. Ny foto-kevitry ny tsy fitovian-kevitra dia mipoitra ao amin’io andininy faha-19 io. Izany dia ny lalàn’Andriamanitra voatahiry ao amin’ny *“fiaran’ny Vavolombelona* ” ao amin’ny fitoerana masina indrindra amin’ny tabernakely sy ny “ *tempoly ”* hebreo . Ny sambofiara dia nanana ny lazany sy ny fahamasinany avo dia avo, afa-tsy ny nahitana ireo vato fisaka misy ny lalàna voasokitra tamin’ny rantsan-tànan’Andriamanitra mihitsy, teo anatrehan’i Mosesy mpanompony mahatoky. Ny Baiboly dia mamela antsika hahatakatra izay mahatonga ny horohoron’ny mpikomy amin’ny fotoan’ny fiverenan’i Jesosy Kristy. Fa izao no ambaran’ny andininy faha-1 ka hatramin’ny faha-6 amin’ny Salamo faha-50:

" *Salamo nataon'i Asafa. Andriamanitra, Andriamanitra, Jehovah, no miteny ka miantso ny tany hatramin'ny fiposahan'ny masoandro ka hatramin'ny filentehan'ny masoandro. Avy any Ziona, fahatanterahan'ny hatsaran-tarehy, no amirapiratan'Andriamanitra. Tonga ny Andriamanitsika, ka tsy hangina Izy;* ***misy afo mandevona eo anatrehany, ary tafio-drivotra mahery no manodidina Azy*** *. Mitaraina amin'ny lanitra Izy, eny , Izaho no* ***Mpitsara ahy*** *; nanao fanekena tamiko tamin'ny fanatitra! - Ary* ***ny lanitra hanambara ny fahamarinany*** *, fa Andriamanitra no Mpitsara .*

Ao anatin’ny tontolon’ny fampihorohoroana, ireo mpikomy dia hahita ny lahatsoratry ny fahefatra amin’ny Didy Folo naseho eny amin’ny lanitra amin’ny litera mirehitra. Ary amin’ny alalan’io asa masina io, dia ho fantatr’izy ireo fa manameloka azy ireo ho amin’ny voalohany sy ny “ *fahafatesana faharoa* ” Andriamanitra.

Io andininy farany amin’ny foto-kevitry ny “ *trompetra fahafito* ” io dia manambara sy manamafy ny maha zava-dehibe omen’Andriamanitra ny lalàny, izay toheran’ny Kristianisma sandoka mpikomy. Nohamavoina ny

laläṅ’Andriamanitra noho ny filazana fa misy fifanoherana eo amiṅ’ny laläṅa sy ny fahasoavana. Izany fahadisoana izany dia vokatry ny fandikana diso ny teny nolazain’ny apostoly Paoly tao amiṅ’ireo taratasiny. Noho izany dia hofoanako eto ny fisalasalana amiṅ’ny fanomezana fanazavana mazava sy tsotra. Ao amiṅ’ny Rôm. 6, dia nampitahain’i Paoly ireo “ *eo ambanin’ny laläṅa* ” sy ireo izay “ *eo ambanin’ny fahasoavana* ”, noho ny toe-javatra nisy tamin’ny fotoana nanombohany ny fifanekena vaovao fotsiny. Amiṅ’ny teny hoe “ *eo ambanin’ny laläṅa* ”, izy dia manondro ireo Jiosy tao amiṅ’ny fanekena taloha izay mandà ny fanekena vaovao miorina amiṅ’ny fahamarinan’i Jesosy Kristy lavorary. Ary ny olom-boafidy izay miditra amiṅ’io fanekena vaovao io amiṅ’ny alalan’ny fomba “ *amin’ny laläṅa* ” no resahiny. Fa izany no soa entiṅ’ny fahasoavana, amiṅ’ny anaran’i Jesoa Kristy, amiṅ’ny alalan’ny Fanahy Masina, manampy ny olom-boafidiny sy mampianatra azy ireo hitia sy hankatò ny laläṅ’Andriamanitra masina. Amiṅ’ny fankatoavana azy, dia “ *ao amin’ny laläṅa ”* izy amiṅ’izay fotoana izay ary rehefa “ *eo ambanin’ny fahasoavana ”, dia tsy “ amban’ny laläṅa ” koa* izy . Tsaroako indray fa i Paoly dia nilaza ny amiṅ’ny laläṅ’Andriamanitra fa “ *masina ary ny didy dia marina sady tsara* ”; izay iombonako aminy ao amiṅ’i Jesosy Kristy. Raha nanameloka ny ota i Paoly, mba handresy lahatra ny mpamaky azy fa tsy tokony hanota intsony izy ireo rehefa ao amiṅ’i Kristy, ireo mpikomy ankehitriny kosa dia mampiasa ny andinin-tenyny hanoherana azy amiṅ’ny fanaovana an’i Jesosy Kristy, izay lazain’izy ireo ho “ ***mpanompon’ny ota*** ” naorin’i Roma tamin’ny 7 Martsa 321. Raha nambaran’i Paoly ao amiṅ’ny Gal. 2:17: “ *Fa raha mitady hohamarinina ao amin’i Kristy isika, na ny tenantsika aza , **dia mpanompon’ny ota va Kristy? Lavitra izany !*** » Andeha hojerentsika ny maha-zava-dehibe ny fahitsiana, " ***lavitra izany*** ", izay manameloka ny fiheverana ara-pivavahana ny finoana kristiana maoderina diso sy mikomy, ary izany dia nanomboka tamin'ny 7 martsa 321, ny daty nidiran'ny " ***fahotana*** " romana tao amin'ny finoana kristiana tandrefana sy tatsinanana noho ny fahefan'ny emperora romanina mpanompo sampy, Constantin [I.]

Amiṅ’io toe-javatra misy ny “ *trompetra fahafito* ” io, dia tapitra ny enina arivo taona voalohany natokana ho an’ny olom-boafidy eto an-tany, amiṅ’ny tetikasany fito arivo taona amiṅ’ny ankapobeny. Misokatra avy eo ny arivo taona fahafito, na “ *arivo taona* ” ao amiṅ’ny Apok. 20, natokana ho an’ny fitsarana any an-danitra ny mpikomy amiṅ’ny alalan’ireo olom-boafidy navotan’i Jesosy Kristy, ny lohahevitry ny Apok.

Apokalypsy 12 : Ny drafitra afovoany lehibe

Ilay Vehivavy – Ilay Romana mpanafika – Ilay Vehivavy Tany An'efitra – Parenthesis: Ady any An-danitra – Ilay Vehivavy Tany An'efitra – Ny Fanavaozana – Atheism-
Ny Advantista Sisa

Ilay vehivavy mpandresy, ampakarin'i Kristy, Zanak'ondrin'Andriamanitra

Andininy 1: " *Ary nisy famantarana lehibe niseho tany an-danitra: vehivavy nitafy masoandro, ary ny volana no eo ambanin'ny tongony, ary nisy satro-boninahitra kintana roa ambin'ny folo teo amin'ny lohany.* "

Eto indray dia misy lohahevitra maromaro mifandimby amin'ny sary hosodoko na seho maromaro. Ny sary hosodoko voalohany dia mampiseho ny Fivoriambe voafidy izay handray soa avy amin'ny fandresen'i Jesosy Kristy, Lohany tokana, araka ny Efes. 5:23. Eo ambanin'ny tandindon'ny " *vehivavy"* , *ny "Ampakarin'i* " Kristy dia voasaron'ny " *masoandron'ny fahamarinana* " araka ny faminaniana ao amin'ny Mal. 4:2. Amin'ny fampiasana avo roa heny, " *ny volana* ", mariky ny haizina, dia " *eo ambanin'ny tongony* ." Ireo fahavalo ireo dia ara-tantara sy ara-potoana, ny Jiosy ao amin'ny fanekena taloha, ary ny Kristiana lavo, ny Katolika, ny Ortodoksa, ny Protestanta ary ny Advantista, ny vaovao. Eo amin'ny lohany, ny " *satroboninahitra kintana roa ambin'ny folo* " dia maneho ny fandreseny tao amin'ny faneken'Andriamanitra, ilay faha-7, tamin'ny lehilahy, ilay 5, izay midika hoe isa 12.

Ilay vehivavy nenjehina talohan'ny fandresena farany

Andininy faha-2: "*Bevohoka izy ka nidradradradra sady nihetsi-jaza sy nihetsi-jaza* .

Ao amin'ny andininy faha-2, ny " *fanaintainan'ny fiterahana* " dia manondro ny fanenjehana teto an-tany izay nialoha ny fotoanan'ny voninahitra any an-danitra. Io sary io no nampiasain'i Jesosy ao amin'ny Jaona 16:21-22 : " *Ny vehivavy raha miteraka dia malahelo, satria tonga ny fotoany; fa rehefa teraka izy, dia tsy tsaroany intsony ny fanaintainana, noho ny fifaliany fa misy lehilahy teraka ho amin'izao tontolo izao."* *Dia toy izany koa ianareo*

ankehitriny; fa hahita anareo indray aho, dia ho faly ny fonareo, ary tsy hisy hanaisotra ny fifalianareo aminareo .

Ilay mpanompo sampy mpanenjika ny vehivavy: Roma, ilay Tanànan'ny Fanjakana Lehibe

Andininy 3: " *Ary nisy famantarana hafa koa niseho tany an-danitra: ary, indro, nisy dragona mena lehibe manan-doha fito sy tandroka folo, ary satro-boninahitra fito no eo amin'ny lohany.* "

Ny andininy faha-3 dia manondro ny mpanenjika azy: ny devoly, mazava ho azy, fa miasa amin'ny alalan'ny herin'ny nofo eto an-tany izay manenjika ny olom-boafidy, araka ny sitrapony. Tetika roa nifanesy no nampiasainy tamin'ny asany: ny an'ny " *dragona* " sy ny an'ny " *menarana* ". Ny voalohany, ny an'ny " *dragona* ", dia ny fanafihana an-karihary nataon'ny Romanina emperora mpanompo sampy. Hitantsika àry ireo tandindona efa hita ao amin'ny Dan. 7:7 izay nisehoan'i Roma tamin'ny endriky ny biby goavam-be fahefatra nanana " *tandroka folo* ". Ny teny manodidina ny mpanompo sampy dia manamafy ny fisian'ireo " *diadema* " izay apetraka eto amin'ny " *loha fito* ", izay mariky ny tanànan'ny Romana araka ny Apok. 17. Mendrika ny hojerentsika tanteraka izany mazava tsara izany, satria manondro amintsika, isaky ny aseho io sary io, amin'ny alalan'ny fametrahana ny " *diadema* ", ilay toe-javatra ara-tantara nambaran'ny faminaniana.

Ilay mpanenjika ara-pivavahana ny vehivavy: Roman Catholic Papa

Andininy 4: " *Ny rambony dia namaoka ny ampahatelon'ny kintana eny amin'ny lanitra ka nanjera ireny tamin'ny tany; ary ilay dragona nijanona teo anoloan'ilay vehivavy efa hiteraka mba handrapaka ny zanany, rehefa teraka izy.* "

Ity andininy ity dia mitondra indray, eo ambanin'ny marika vaovao, ny hafatra ao amin'ny Apok. 11:1 ka hatramin'ny 3 izay nanomezan'Andriamanitra fahefana an'i Roma papaly, eo ambanin'ny lohateny hoe " *tsorakazo* ", " *hanitsakitsaka ny tanàna masina mandritra ny 42 volana* ".

Ao amin'ny Daniela, ny " *tandroka folo* " an'ny Fanjakana Romanina dia nandimby ny " *tandroka kely* " papaly (nanomboka tamin'ny 538 ka hatramin'ny 1798). Io fifandimbiasana io dia voamarina eto amin'ny Apok. 12, andininy faha-4 .

Ny teny hoe " *rambo* " izay mikendry ny sandoka " *mpaminanivavy I Jezebela* " ao amin'ny Apok. 2:20 , dia mampiseho an'io fifandimbiasan'ny Romanina ara-pivavahana papaly sandoka io. Nohavaozina eto ilay fiampangana resahina *ao amin'ny* Dan . 8:10 . *Ny ampahatelony dia voasarika ho amin'ny fahalavoana* ." Ny fahatelo dia tsy voatonona ho amin'ny heviny ara-bakiteny, fa, toy ny hatraiza hatraiza ao amin'ny faminaniana, dia ampahany lehibe amin'ny fitambaran'ny isan'ireo Kristiana voazaha toetra.

Andininy 5: " *Ary niteraka zazalahy izy, izay hanapaka ny firenena rehetra amin'ny tehim-by; ary ny zanany nakarina ho any amin'Andriamanitra sy ho any amin'ny seza fiandrianany.* "

Amin’ny fampiharana roa sosona, ilay faminaniana dia mampahatsiahy ny fomba niady tamin’ny asan’ny Mesia hatramin’ny nahaterahany ka hatramin’ny nahafatesany nandresy. Fa io fandresena io dia ny an’ny lahimatoa izay hahomby amin’izay rehetra voafidiny, mba hanohy ny ady iray ihany mandra-pahazo ny fandresena farany. Amin’izay fotoana izay, rehefa mandray vatana selestialy izy ireo, dia hizara aminy ny didim-pitsarany ny ratsy fanahy ary eo izany, miaraka, “ *dia hitondra ny firenena amin’ny tehim-by* ” izay hanome ny didim-pitsarana momba ny “ *fijalian’ny fahafatesana faharoa* ” amin’ny fitsarana farany. Ny fanandraman’i Kristy sy ny an’ny olom-boafidiny dia mitambatra ho traikefa iraisana iray, ary ny endrik’ilay “ *zaza nakarina ho any amin’Andriamanitra sy ny seza fiandrianany* ”, noho izany, ho any an-danitra, dia ny “fanafahana” an’ireo olom-boafidy eto an-tany izay hotanterahina amin’ny 2030, amin’ny fiverenan’i Kristy mpamaly. Hovonjena amin’ny “ *fahorian’ny* Ny *zaza* dia tandindon'ny fiovam-po kristiana tena izy, nahomby ary nandresy .

Andininy 6: “ *Ary ravehivavy kosa nandositra nankany an-efitra, izay nisy fitoerana namboarin’Andriamanitra, mba hovelominy any enim-polo amby roan-jato amby arivo andro.* ”

Ny Antenimiera enjehina dia milamina sy tsy mitam-piadiana, ny Baiboly irery ihany no fiadiany, ny Tenin’Andriamanitra, ny sabatry ny Fanahy, ka tsy afa-mandositra eo anoloan’ireo mpanafika azy. Ny andininy faha-6 dia mampahatsiahy ny fotoana nanjakan’ny papa nanenjika nandritra ny “ *1260* andro faminaniana” na 1260 taona marina araka ny fehezan-dalànan’i Ezek. 4:5-6. Ho an’ny finoana kristiana io fotoana io dia fotoam-pitsapana mangirifiry naroso tamin’ny filazana ny teny hoe “ *tany efitra* ” izay “tarihin’Andriamanitra”. Mizara ny fahorian’ireo “ *vavolombelona roa* ” ao amin’ny Apok. 11:3 àry izy io. Ao amin'ny Dan. 8:12, dia novolavolaina toy izao ity fehezan-teny avy amin’Andriamanitra ity: “ *Ny tafika dia nafahana tamin’ny mandrakizay noho ny ota* ”; ny fahotana vita tamin’ny nandaozany ny fanajana ny Sabata fitsaharana nanomboka ny 7 martsa 321.

Manokatra ny fononteny: ady eny an-danitra

Andininy 7: “ *Ary nisy ady tany an-danitra: Mikaela sy ny anjeliny niady tamin’ilay dragona, ary ilay dragona mbamin’ny anjeliny kosa dia niady.* ”

Ny fampakarana ny olo-masina nambara dia mendrika ny fanazavana izay atolotry ny Fanahy antsika amin'ny karazana fononteny. Ho tanteraka izany noho ny fandresen’i Jesosy Kristy ny ota sy ny fahafatesana. Nohamafisina io fandresena io taorian’ny nitsanganany tamin’ny maty, fa ny Fanahy kosa dia manambara amintsika eto ny vokatr’izany ho an’ireo mponin’ny lanitra izay nifandray tamin’ny demonia sy Satana mihitsy hatramin’izay fotoana izay.

Tena zava-dehibe : io ady any an-danitra io, izay tsy hitan’ny mason’olombelona, dia manazava ny hevitr’ireo teny saro-pantarina nolazain’i Jesosy fony Izy tetỳ an-tany. Hoy i Jesosy ao amin’ny Jaona 14:1-3 : “ *Aza malahelo ny fonareo; minoa an’Andriamanitra, ary minoa Ahy. Ao an-tranon’ny Raiko misy fitoerana maro. Raha tsy izany, dia efa nilaza taminareo* Aho **.** Handeha *hamboatra fitoerana* ho ***anareo*** Aho **.** ao amin’ilay andininy manaraka.

Andininy 8: “ *Nefa tsy naharesy izy, sady tsy nisy* ***fitoerana ho azy*** *intsony tany an-danitra.* ”

Ity ady any an-danitra ity dia tsy misy ifandraisany amin’ny ady ataontsika eto an-tany; tsy miteraka fahafatesana avy hatrany izany, ary tsy mitovy ny toby roa mifanandrina. Ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe izay maneho ny tenany amin’ny endrika manetry tena sy maha-mpirahalahiana an’ilay arkanjely “ *Mikaela* ” dia mbola ilay Andriamanitra Tsitoha izay tokony hiankohoka sy hankatoavin’ny zavaboariny rehetra eo anatrehany. I Satana sy ny demoniany dia anisan’ireo zavaboary mpikomy ireo, izay tsy mankatò afa-tsy ao anatin’ny fanerena, ary amin’ny farany, dia tsy afaka ny hanohitra sy terena hankatò izy ireo, rehefa mandroaka azy ireo hiala ny lanitra amin’ny alalan’ny heriny Andriamanitra lehibe. Nandritra ny fanompoany teto an-tany, dia natahotra an’i Jesosy ireo anjely ratsy izay nankatò azy ary nanambara fa Izy tokoa no “ *Zanak’Andriamanitra* ” araka ny drafitr’Andriamanitra, tamin’ny nanononany Azy toy izany.

Ao amin’io andininy io ny Fanahy dia mamaritra hoe: “ *Tsy hita any an-danitra intsony ny fitoerany* ”. Tsy maintsy navotsotra io “ *toerana* ” nonenan’ireo mpikomy selestialy tao amin’ny fanjakan’Andriamanitra mba “ *hodiovina* ” sy “ *voaomana* ” handray ny olom-boafidin’i Kristy amin’ny andro hiadiany farany amin’ireo mpikomy eto an-tany amin’ny fiaviany amim-boninahitra ity fanjakana selestialy ity. Amin’izay fotoana izay, rehefa mitondra ny olom-boafidiny hiaraka Aminy, dia “ ho eo aminy mandrakariva izy ireo, na aiza na aiza misy Azy ”, izany hoe any amin’ny lanitra voadio izay “ *voaomana* ” handray azy ireo. Ho lao ny ampahany amin’ny tany amin’izay fotoana izay, araka ny faminaniana nambaran’ny teny hoe “ *lavaka lalina* ” nanomboka tamin’ny Gen. 1:2 . Eo amin’ny fahazavan’io ady io, dia hazava ny tetik’asa famonjena avy amin’Andriamanitra ary ny teny fototra tsirairay ao amin’ny drafiny dia manambara ny heviny. Izany no nitranga tamin’ireo andininy voalaza ao amin’ny Heb. 9:23: “ *nilaina àry izany, satria* ***ireo sary ny zavatra any an-danitra*** *dia tsy maintsy* ***nodiovina*** *toy izao , mba* ***hodiovina amin'ny fanatitra tsara noho ireny ny zavatra any an-danitra.*** » Araka izany, ny “ ***fanatitra tsara indrindra*** ” nilaina dia ny fahafatesan’ny Mesia an-tsitrapo atao hoe Jesosy, natolotra mba hanonerana ny fahotan’ny olom-boafidiny, fa ambonin’izany rehetra izany, dia ny hahazoan’ny zavaboariny sy ho an’ny tenany ny zo ara-dalàna manameloka ho faty ireo mpikomy any an-danitra sy eto an-tany. Tamin’izany fomba izany no “ *nadio ” ny “ toerana masin’Andriamanitra any an-danitra* ”, ary avy eo, amin’ny fiverenan’i Kristy mpandresy, dia ny fihodinan’ny tany izay notendreny ho “ *fitoeran-tongony* ” fa tsy ho “fitoerana masina” ao amin’ny Isaia 66:1-2 : “ *Izao no lazain’i Jehovah: Ny lanitra no seza fiandrianako,* ***ary ny tany no fitoeran-tongotro*** *. Trano inona no hataonareo ho Ahy, na fitoerana inona no azonareo hitoerako? Izany rehetra izany dia noforonin’ny tanako, ary efa nisy avokoa izy rehetra, hoy Iaveh. Izao no hojereko: Izay manetry tena sy manenina am-panahy, dia izay matahotra ny teniko.* ”; na, araka ny Ezek. 9:4 , ny amin’ireo “ *izay misento sy mitaraina noho ny fahavetavetana* ” atao.

Andininy 9: “ *Ary nazera ilay dragona, dia ilay menarana ela, izay atao hoe devoly sy Satana, izay mamitaka izao tontolo izao; dia nazera tamin’ny tany izy, ary ny anjeliny koa niaraka nazera taminy.* ”

Ny zavaboary any an-danitra no voalohany nandray soa tamin’ny fanadiovana ara-panahy nataon’i Kristy mpandresy. Noroahiny avy tany an-danitra ny devoly sy ny demoniany, izay “ *nazera* ” tetỳ an-tany nandritra ny roa arivo taona. Fantatry ny devoly àry *ny “fotoana* ” sisa ho an’ny tenany sy ny demoniany, mba hanoherana ny olo-masina voafidy sy ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra.

Fanamarihana : Tsy vitan’ny hoe naneho ny toetran’Andriamanitra tamin’ny olombelona i Jesosy, fa nampahafantatra azy ireo koa io toetra mahatahotra io, dia ny devoly, izay tsy noresahina firy tamin’ny fanekena taloha, ka saika tsy nahalala azy. Hatramin’ny nandresen’i Jesosy ny devoly, dia nihamafy ny ady teo amin’ny toby roa noho ny fameren’ireo demonia izay miaina tsy hita maso ankehitriny eo amin’ny olombelona eto an-tany sy eo amin’ny faritra misy antsika rehetra, izay ahitana ny planeta sy ny kintana eny amin’ny lanitra. Ireo ihany no extraterrestrials amin'ny refy eto an-tany.

Tsy maintsy tsaroako eto fa ny fahatakarana marina ny tetik'asa famonjena ankapoben'ny fandaharan'Andriamanitra novolavolain'Andriamanitra dia tombontsoa manokana natokana ho an'ny olom-boafidiny. Satria ny finoana diso dia fantatra amin'ny maha-diso azy hatrany amin'ny fandikany ny tetikasany. Naseho izany satria ireo Jiosy izay nanome ny Mesia naminany ao amin’ny Soratra Masina ny amin’ny andraikitry ny fitondrana fanafahana ara-nofo, nefa Andriamanitra dia tsy nanao afa-tsy fanafahana ara-panahy; ny ota. Toy izany koa ankehitriny, ny finoana kristiana sandoka dia miandry ny fiverenan’i Jesoa Kristy, ny fananganana ny fanjakany sy ny heriny eto an-tany; zavatra tsy napetrak’Andriamanitra ao amin’ny fandaharany araka ny ampianarin’ny Apokalypsy ara-paminaniny antsika. Mifanohitra amin’izany kosa, ny fiaviany be voninahitra dia hanamarika ny fiafaran’ny fiainan’izy ireo izay nijanona ho mpitondra ny fahotany sy ny helony rehetra taminy.

Fantatry ny olom-boafidin’i Kristy fa nanomboka tany an-danitra ny fiainana maimaim-poana, ary taorian’ny fifanolanana teto an-tany izay nilaina mba hampisehoana lavorary ny fitiavany sy ny rariny, ilay Andriamanitra Mpamorona dia hanalava ny fiainan’ny zavaboariny izay tsy nivadika tany an-danitra sy teto an-tany, ary mandrakizay amin’ny endriny any an-danitra. Ireo mpikomy any an-danitra sy eto an-tany dia hotsaraina sy hofongorana ary hofongorana.

Afaka ny fanjakan’ny lanitra

Andininy 10: " *Ary nahare feo mahery tany an-danitra aho nanao hoe: Ankehitriny dia tonga ny famonjena sy ny hery sy ny fanjakan'Andriamanitsika ary ny herin'ny Kristiny; fa nazera ilay mpiampanga ny rahalahintsika, dia ilay miampanga azy eo anatrehan'Andriamanitsika andro aman'alina.* "

Ity " *Ankehitriny* " ity dia mikendry ny datin'ny 7 Aprily, ny 30, ny andro voalohany amin'ny herinandro manaraka ny alarobia 3 Aprily, izay nandresen'i Jesosy ny devoly sy ny ota ary ny fahafatesana, rehefa nanaiky ny hazo fijaliana.

Tamin’io andro voalohany amin’ny herinandro io, dia nilaza tamin’i Maria izy hoe: “ *Aza manendry Ahy, fa tsy mbola niakatra tany amin’ny Raiko Aho* ”. Mbola tsy maintsy natao tamin’ny fomba ofisialy tany an-danitra ny fandreseny, ary nanomboka teo, tamin’ny alalan’ny fahefàny avy amin’Andriamanitra, teo ambanin’ny anaran’ilay anjely hita indray hoe “ *Michaela* ”, dia noroahiny hiala tany an-danitra ny devoly sy ny demoniany. Zava-dehibe ny manamarika ilay teny hoe “ *ilay mpiampanga ny rahalahintsika, izay niampanga azy teo anatrehan’Andriamanitsika andro aman’alina* ”. Aharihariny amintsika ny firahalahiana lehibe maneran-tany ao amin’ny tobin’Andriamanitra, izay mizara ny fandavany ny tobin’ny mpikomy miaraka amin’ireo olom-boafidin’ny tany. Iza ireo " *rahalahy* " ireo? Ireo any an-danitra sy ireo etỳ an-tany, toa an’i Joba, izay natolotra ny devoly tamin’ny ampahany mba hanaporofoana taminy fa tsy mitombina ny “ fiampangany ”.

Andininy 11: “ *Ary izy ireo naharesy azy noho ny amin’ny ran’ny Zanak’ondry sy ny teny filazana Azy, ary tsy nankamamy ny ainy intsony izy, na dia ho faty aza.* ”

Ny lamina resahina ao amin’io andininy io dia hita ao amin’ny hafatra tamin’ny vanim-potoanan’i “ *Smyrna* ”, ary io hafatra io dia manondro ny fenitry ny finoana takin’i Jesoa Kristy ho an’ny taona rehetra nambara mialoha mandra-piveriny amim-boninahitra.

Ny fandresen’i “ *Mikaela* ”, ilay anaran’Andriamanitra any an-danitra an’i Jesosy Kristy, Mpamonjy antsika, dia manamarina ny fanambarany manetriketrika atao ao amin’ny Mat. 28:18-20: “ *Nanatona i Jesosy ka nanao taminy hoe: ‘* ***Efa nomena Ahy ny fahefana rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany*** *. Koa mandehana hianareo, dia ataovy mpianatra ny firenena rehetra, manao batisa azy ho amin’ny anaran’ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina sady mampianatra azy hitandrina izay rehetra nandidiako anareo. Ary, indro, Izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan’ny fahataperan’izao tontolo izao .*

Noho izany, tamin’ny fanorenan’ny fanekempihavanany voalohany, dia nambaran’Andriamanitra tamin’i Mosesy ny tantaran’ny niandohan’ny refy eto an-tany, fa ho antsika izay miaina amin’ny andro farany amin’ny olombelona ihany no anehoany ny fahatakarana ny drafiny famonjeny maneran-tany, amin’ny fanakatonana ny fononteny ny traikefan’ny fahotana eto an-tany izay haharitra enina arivo taona amin’ny farany. Mizara amin’Andriamanitra àry isika ny amin’ny fihariana mandrakizay ho an’ireo olom-boafidiny mahatoky any an-danitra sy eto an-tany. Tombontsoa ho an’ny olom-boafidy àry ny mampitodika ny saintsika ho amin’ny lanitra sy ny mponina ao aminy. Fa ny anjarany, dia tsy nitsahatra ny liana amin'ny hiafaran'ny olom-boafidy sy ny tantarantsika eto an-tany, hatramin'ny famoronana ka hatramin'ny faran'izao tontolo izao, araka ny voasoratra ao amin'ny 1 Kor. 4:9: “ *Fa ataoko fa nataon’Andriamanitra ho farany izahay Apostoly ka nohelohina ho faty, satria* ***efa natao ho fahitàna izao tontolo izao izahay, dia anjely*** *na olona.* ”

Miharatsy ny toe-tany

Andininy 12: “ *Koa mifalia, ry lanitra sy ianareo izay monina ao aminy; Lozan’ny tany sy ny ranomasina! Fa nidina ho aminareo ny devoly sady manana fahatezerana lehibe, satria fantany fa kely sisa ny androny.* ”

Ny “ *mponina any an-danitra* ” no voalohany “ *nifaly* ” tamin’ny fandresen’i Kristy. Fa ny mifanitsy amin’izany fifaliana izany dia ny fitomboan’ny “ *loza* ” ho an’ny “mponina amin’ny *tany* ”. Satria fantatr’ny devoly fa voaheloka ho faty izy amin’ny fanamelohana, ary “ *kely ny androny* ” hanoherana ny drafitry ny famonjeny. Ny hetsika nataon’ny tobin’ny demonia teto an-tany nandritra ny 2000 taona dia nambaran’i Jesosy Kristy ao amin’ny Apokalypsy na Apokalipsy. Io no lohahevitry ny asa soratako ho anao. Ary nanomboka tamin’ny taona 2018, ireo olom-boafidin’i Jesoa Kristy dia nizara izany fahalalana ny amin’ny faran’ny andro natokana ho an’ny devoly ho an’ny asa famitahana azy; hifarana amin’ny lohataonan’ny taona 2030 izany amin’ny fiverenan’ny Tompony masina amim-boninahitra. Mifarana amin’ny andininy faha-12 ny fononteny amin’io foto-kevitra io.

Famaranana ny fononteny ny ady eny an-danitra

Famerenana ny lohahevitry ny vehivavy tarihina any an’efitra

Andininy 13: “ *Ary rehefa hitan’ilay dragona fa nazera tamin’ny tany izy, dia nanenjika ilay vehivavy niteraka ny zazalahy izy.* ”

Io fononteny io dia mamela ny Fanahy hiverina amin’ny foto-kevitry ny fitondran’ny papa ao amin’ny andininy faha-6. Ny teny hoe “ *dragona* ” ao amin’io andininy io dia mbola manondro ny devoly, Satana, ny tenany. Fa ny ady ataony amin'ny " *vehivavy* " dia tanterahan'ny hetsika romana, nifandimby tamin'ny emperora, avy eo ny papa.

Andininy 14: “ *Ary nomena elatra roa an’ny voromahery lehibe ravehivavy, mba hanidinany ho any an-efitra, ho any amin’ny fitoerany, izay itaizana azy fetr’andro iray sy fetr’andro ary antsasaky ny fetr’andro, mba tsy ho hitan’ny menarana.* ”

Ao amin’io andininy faha-14 io, dia manohy ny hafatra izy amin’ny filazana ny faharetan’ny fitondran’ny papa amin’ny endrika “telo taona sy tapany”, “ *fetr’andro iray sy fetr’andro iray ary antsasaky ny fetr’andro* ” efa nampiasaina ao amin’ny Dan. 7:25. Amin'ity famerimberenana ity dia haseho amin'ny filaharan'ny zava-nitranga ny antsipiriany vaovao. Tsipiriany iray no tokony homarihina: “ *Ny dragona* ” ao amin’ny andininy faha-4 dia nosoloana “ *menarana* ” toy ny hoe ny “ *dragona* ” ao amin’ny andininy faha-3 dia nosoloana ny “ *rambo* ”. Ny teny hoe “ *menarana sy rambo* ” dia mampiharihary amintsika ny fiovan’ny tetika mavitrika ataon’Andriamanitra, ilay “ *voromahery lehibe* ”, ao amin’ny devoly sy ny demoniany. Taorian’ny fanafihana an-karihary nataon’ilay “ *dragona* ” dia nandimby ny lainga fetsy sy ara-pivavahana nataon’ilay “ *menarana* ”, izay tanteraka tamin’ny fitondran’ny papa tamin’ny 1260 taona naminany. Ny fanononana ny “ *menarana* ” dia mamela an’Andriamanitra hanoro antsika ny fampitahana amin’ny toe-javatra nisy ny fahotana tamin’ny voalohany. Tahaka an’i Eva izay nofitahin’ny “ *menarana* ” izay nanehoan’ny devoly ny tenany; “ *Ny vehivavy”* , “ *ny ampakarin’i* ” Kristy, dia iharan’ny fitsapana

amin’ny teny lainga atolotry ny devoly azy amin’ny alalan’ny “ *vava* ” an’ireo solontenany ao amin’ny Katolika Romana papaly.

Andininy 15: “ *Ary ny menarana namoaka rano teo am-bavany, toy ny riaka, hanaraka an-dravehivavy, mba ho lasan’ny riaka izy.* ”

Ny andininy faha-15 dia maneho ny fanenjehana katolika izay iharan’ny finoana kristiana tsy mino; toy *ny* “ *ranin’ny* ony ” izay “ *misintona* ” izay rehetra tratrany. Ny “ *vavan’ny* ” papaly katolika romana dia nanangana ligy katolika, fanatika ary lozabe hanoherana ny mpivavaka aminy. Ny zava-bita tonga lafatra amin'ity hetsika ity dia ny fananganana ny corps of "dragona" nataon'i Louis XIV notarihin'ny Eveka Le Tellier. Ity vondron-tafika ity, izay noforonina mba hanenjika ny fanoherana Protestanta am-pilaminana , dia nanana tanjona ny “ *hisintona* ” ireo olom-boafidin’i Kristy malemy sy malemy fanahy rehetra ho ao amin’ny foto-pinoany, ka manery azy ireo hisafidy na hivadika ho Katolika na ho entina ho babo na ho faty aorian’ny fanararaotana sy fampijaliana mahatsiravina.

Andininy 16: “ *Ary ny tany namonjy an-dravehivavy, dia nisokatra ny tany ka nitelina ny ony izay navoakan’ilay dragona tamin’ny vavany.* ”

Ny Fanahy dia manolotra antsika fandikana roa mifanipaka amin'ity andininy tokana ity. Mariho fa *ny “vehivavy* ” sy *ny “tany* ” dia singa roa miavaka eto , ary ny “ *tany* ” dia afaka maneho ny finoana protestanta na ny tany ara-bakiteny, ny tanin’ny planetantsika. Izany dia hanome fandikana anankiroa ity andininy ity izay mifanandrify amin’ny fizaran-taona ao amin’ny Fanambaran’Andriamanitra.

voalohany : ny Protestanta sandoka biby : Araka ny filaharan'ny fotoana, voalohany, *ny "vehivavy* " dia mifanitsy amin'ny filazalazana an-tsary momba ireo Protestanta milamina ao amin'ny Reformasiona izay ny " **vava** " *ofisialy* (ny an'i Martin Lotera tamin'ny 1517) dia niampanga ny fahotana katolika; izay nanamarina ny anarany: “Protestanta” na, ireo izay manohitra ny tsy rariny ara-pivavahana katolika izay manota amin’Andriamanitra sy mamono ny tena mpanompony. Ny ampahany hafa mihatsaravelatsihy ao amin’ny Protestanta, nasehon’ny teny hoe “ *tany* ”, dia nanokatra ny “ *vavany* ” koa mba hanamelohana ny finoana katolika, nefa nandray fiadiana izy io ary “ *nitelina* ” ny ampahany lehibe tamin’ireo mpiady tao amin’ny ligy katolika. Ny teny hoe “ *tany* ” eto dia maneho an’ireo “Huguenots” malaza, mpiady Protestanta tao Cévennes, ary ireo tao amin’ny tanàna mimanda toa an’i La Rochelle nandritra ireo “adin’ny fivavahana” izay sady tsy nanompoan’ireo antokon’olona mpiady roa nifanandrina no tsy nanome voninahitra an’Andriamanitra.

Hafatra faha-2 : ny sabatra famaliana ny tsy finoana an'Andriamanitra nasionaly frantsay. Eo amin’ny vakiteny faharoa, sy araka ny filaharan’ny fotoana, ity andininy faha-16 ity dia manambara ny fomba handresen’ny Revolisiona Frantsay tanteraka ny herisetran’ny papa nataon’ireo fitondram-panjaka katolika. Io no hafatra fototra amin’ity andininy ity. **Ary** io no omen'Andriamanitra ny anjara asan'ny " [4] *trompetra* " ao amin'ny Apok. 8:12, ary " *bibidia miakatra avy any amin'ny lavaka tsy hita noanoa* " ao amin'ny Apok. 11 :7, mifanandrify amin'ny Lev. 26:25, dia tonga, hoy Andriamanitra, toy ny " *sabatra, mba hamaly* ***ny*** *fanekeko* ***"*** izay namadihan'ny mpanota katolika nikomy. Ity sary ity dia mifototra amin'ny " *Kora*

. ***ny vavany*** *, dia nitelina azy mbamin'ny tranony mbamin'ny taranak'i Kora rehetra mbamin'ny fananany rehetra* ." Mifanaraka tanteraka amin'ny Fanambaran'Andriamanitra sy ny fahatanterahan'ny tantara, io sary mampitaha io dia mampahatsiahy ny fandavan'ireo mpikomy ny lalàn'Andriamanitra tamin'ireo toe-javatra roa ireo.

fahavalo farany an'ny *Dragona* : Ny Advantista *Sisa amin'ny Vehivavy*

Andininy 17: " *Ary ny dragona dia tezitra tamin-dravehivavy ka lasa nandeha hiady amin'ny taranany sisa, izay mitandrina ny didin'Andriamanitra sy manana ny filazana an'i Jesosy Kristy.* "

Mandalo mangina ny 150 taona nanaovan'ny Protestanta ny asan'ny Protestanta voadonan'ny ozona avy amin'Andriamanitra, ilay lohahevitry ny " *trompetra faha-5* ", ny Fanahy dia mampifoha ny adin'ny devoly farany eto an-tany sy ireo mpanompony any an-danitra sy ety an-tany, ary asehony amintsika ny lasibatry ny fankahalana iombonan'izy ireo. Ireo lasibatra farany ireo dia ny olom-boafidy, ireo taranaka farany sy mpandova ireo mpisava lalana Advantista tamin'ny 1873 izay nanambarana ity fitsapana farany ity araka ny Apok. 3:10 . Mpisava lalana izay hovitainy ny asa nanirahana azy, mitondra ny tsodranon'Andriamanitra mitovy aminy. Tsy maintsy manohana amin'ny fomba hentitra sy amim-pahatokiana ny asa nankinin'i Jesosy taminy izy ireo: ny fandavana ny hanome voninahitra *ny "mariky ny bibidia* " izany hoe ny Alahady Romana, amin'ny fitandremana amim-pahatokiana, na amin'inona na amin'inona, ny fanao amin'ny fitsaharana amin'ny Sabata, mandritra ny Sabotsy, tena andro fahafito amin'ny herinandro, amin'ny fotoana voalamina sy naorin'ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe sy mahery indrindra. Izany no fahamarinana hita ao amin'io famaritana ny " *sisa amin'ny taranaky ny vehivavy* " ao amin'ity andininy ity: " *izay mitandrina ny didin'Andriamanitra* ", ny folo fa tsy ny sivy; ary *mitana mafy ny filazana an'i Jesosy* , satria tsy misy manaisotra izany aminy; na " *dragona* " na " *menarana* ". Ary io " *fijoroana ho vavolombelona momba an'i Jesosy* " io no zava-tsarobidy indrindra amin'izao fiainana izao, satria, araka ny Apok. 19:10 , dia " *ny fijoroana ho vavolombelona momba an'i Jesosy no fanahin'ny faminaniana* ". Io fijoroana vavolombelona ara-paminaniana io no mahatonga *ny devoly tsy hamitaka ny olom-boafidin'i* Kristy, Andriamanitry ny fahamarinana, araka ny Mat. 24:24 dia mampianatra hoe: " *Fa hisy Kristy sandoka sy mpaminany sandoka hitsangana ka haneho famantarana lehibe sy fahagagana, ary* ***raha azo atao*** *, dia* ***ny olom-boafidy ihany no hamitaka azy*** . "

Fandresen'i Satana saika… tanteraka

Andininy 18: " *Ary nitsangana teo ambonin'ny fasika amin'ny ranomasina Izy.* "

Ity andininy farany ity dia mampiseho antsika devoly mpandresy izay nahomby tamin'ny fitarihana ho amin'ny fahalavoana sy fanamelohana mety maty **ny andrim-pivavahana kristiana rehetra** izay anjakany sy tazony eo ambany fahefany. Ao amin'ny Isa. 10:22, hoy Andriamanitra: " *Na dia tahaka ny fasika any an-dranomasina aza ny Isiraely olonao, dia izay sisa no hiverina; efa voatendry ny fandringanana, fa hanafotra ny rariny izy.* " Araka izany, araka

izany faminaniana izany, amin’ny fahataperan’izao tontolo izao, dia ny Advantista tsy mitovy hevitra ihany, izay mahaforona “ *ny sisa amin’ny vehivavy* ”, “ *ilay Voafidy, ilay Ampakarin’i Kristy* , no afa-mandositra izany”. Mampahatsiahy anareo aho fa eo ambanin’ny anarana hoe “Advantista”, ny Fanahy dia mamaritra ny fenitry ny finoana ho an’ny famonjena ireo olom-boafidy farany nanomboka tamin’ny 1843; amin'ny 2020, fitondran-tena ara-pivavahana izany, fa tsy andrim-panjakana notsarain'Andriamanitra sy nomelohin'Andriamanitra ary nolavin'Andriamanitra (" *naloa* ") tamin'ny 1994.

Apokalypsy 13 : Ireo rahalahy sandoka ao amin’ny fivavahana kristiana

Ilay Biby avy any an-dranomasina - Ilay Biby avy any an-tany

Ny isa 13 dia maneho ho an'ny mpanompo sampy finoanoam-poana ny ody vintana na ody ratsy, arakaraka ny hevitry ny olona tsirairay sy ny firenena. Eto, ao amin’ny Apokalypsy be voninahitra, Andriamanitra dia manambara amintsika ny kaodin’ny isany manokana, miorina amin’ny isa 1 ka hatramin’ny 7 sy ny fitambaran’izy ireo samy hafa. Ny isa 13 dia azo avy amin’ny fanampiana ny isa “6” – ny isan’ny anjely Satana – sy ny isa “7”, ny laharan’Andriamanitra ary noho izany ny fivavahana ara-dalàna naverina tamin’ilay Andriamanitra Mpamorona ao amin’i Jesosy Kristy. Ho hitantsika ao amin’ity toko ity àry ireo “rahalahy sandoka amin’ny fivavahana kristiana” nefa tena fahavalon’ny tena olom-boafidy. Io " *tsimparifary* " io dia miafina ao anatin'ny " *vary tsara* " eo ambanin'ny fisehoan-javatra ara-pivavahana mamitaka izay ahariharin'ity toko ity.

bibidia* voalohany : izay *miakatra avy any an-dranomasina

Ny ady voalohany amin'ny ***dragona-menarana***

Andininy 1: “ *Ary hitako fa, indro, nisy bibidia niakatra avy tamin’ny ranomasina, nanan* ***-tandroka folo sy loha fito*** *, ary* ***tamin’ny tandrony dia satro-***

boninahitra folo *, ary* ***tamin’ny lohany dia nisy satroboninahitra folo. anaran'ny fitenenan-dratsy*** ."

Araka ny hitantsika tao amin’ny Apok. 10, dia hitantsika ato amin’ity toko ity ireo “ *bibidia* ” kristiana roa amin’ny androntsika. Ny voalohany, " *izay miakatra avy amin'ny ranomasina* ", toy ny ao amin'ny Dan. 7:2, dia mahakasika ny finoana katolika sy ny fitondran’ny fanenjehana “ *volana ara-paminaniana 42* ”, na 1260 taona tena izy. Maka ny mariky ny fanjakana izay nialoha azy ao amin'ny Dan. 7, hitantsika ny fitondran’ilay “ *tandroka kely* ” izay hiseho taorian’ny nahazoan’ny “ *tandroka folo* ” ny fanjakany araka ny voalazan’i Dan. 7:24. Ny " *diadema* " napetraka amin'ny " *tandroka folo* " dia mampiseho fa io toe-javatra ara-tantara io no lasibatra. Eto, ny Roma papaly dia aseho amin'ny " *loha fito* " izay mampiavaka azy manokana amin'ny heviny roa. Ny ara-bakiteny kokoa dia ilay hoe “ *havoana fito* ” izay nanorenana an’i Roma araka ny Apok. 17:9 . Ny iray hafa, ara-panahy kokoa, no atao laharam-pahamehana; Ny teny hoe " *loha fito* " dia manondro ny fanamasinana ny mpitsara: " *fito* " no isan'ny fanamasinana, ary ny " *loha* " manondro ny mpitsara na ny loholona ao amin'ny Isa. 9:14. Io fitsarana ambony io dia avy amin’i Roma papaly satria maneho ny tenany amin’ny endriky ny fanjakana mahaleo tena, na sivily na ara-pivavahana, izay ny papa no lohany. Ny Fanahy dia mamaritra hoe: " *ary eo amin'ny lohany dia misy anarana fitenenan-dratsy* ." Avy amin'ny tovona *pai* - mamaritra ny *fitaona ankehitrinin'ny* aôrisitry ny endriky ny atao, ny fototeny *blasphemy* ; Jesosy Kristy dia nanisy “ *lainga* ” tamin’ny fitondran’ny papa romana. Noho izany dia nomeny ny anaram-boninahitra hoe “ *rain’ny lainga* ” izay nanononany ny devoly, dia i Satana mihitsy ao amin’ny Jaona 8:44 : “ Hianareo avy tamin’ny ***devoly rainareo*** *, ka izay sitraky ny rainareo no tianareo hatao.* ***ny rain'ny lainga*** .

Andininy 2: “ *Ny bibidia izay efa hitako dia tahaka* ***ny leoparda , ary ny tongony tahaka*** *ny tongotry ny* ***bera*** *, ary ny vavany tahaka ny vavan’ny* ***liona*** *, ary ilay dragona nanome azy ny heriny sy ny seza fiandrianany ary ny fahefana lehibe.* ”

“ *bibidia fahefatra* ” an’i Dan. 7:7, antsoina hoe “ *mahatahotra, mahatahotra ary mahery indrindra* ”, dia mahazo famaritana mazava kokoa eto. Raha ny marina, izy io ihany no manolotra ny fepetran’ireo empira telo nialoha azy hatramin’ny Fanjakana Kaldeanina. Manana ny haingan’ny “ *leoparda* ” izy io, ny herin’ny “ *bera ”, ary ny tanjaky ny “ liona ”* masiaka . Ao amin’ny Apok. 12:3 , *ny “dragona* ” ao amin’ny andininy faha-3, izay nisy “ *diadema* ” teo amin’ny “ *loha fito* ”, dia nampiseho an’i Roma tamin’ny vanim-potoanan’ny emperora mpanompo sampy, izay nanenjika ny Kristianina voalohany. Toy izany koa ny “ *tandroka kelin’i* ” Dan. 7:8-24 no nandimby an’i Dan. 8:9, eto, dia mahazo ny fahefany avy amin’ny Fanjakana Romanina ny papa; izay nohamafisin’ny tantara tamin’ny didim-pitondrana imperial navoakan’i Justinian I [tamin’ny] taona 533 (manoratra) sy 538 (fampiharana). Tandremo anefa! Ny “ *dragona* ” koa dia manondro ny “ *devoly* ” ao amin’ny Apok. 12:9 , izay midika fa ny Papa dia mandray ny heriny, “ *ny heriny, ny seza fiandrianany ary ny fahefany lehibe* ” avy amin’ny devoly mihitsy. Azontsika tsara hoe nahoana Andriamanitra

no manao an’ireo zavatra roa ireo ho “ *rain’ny lainga* ” ao amin’ny andininy teo aloha.

Fanamarihana : Eo amin'ny sehatry ny tafika, ny papaly Roma dia mitazona ny tanjaky ny endrik'imperial, satria ny tafika Eoropeana dia manompo azy ary manome fahafaham-po ny fanapahan-keviny. Toy ny Dan. 8:23 ka hatramin’ny 25 dia mampianatra fa ny heriny dia miankina amin’ny “ *fahombiazan’ny hafetsen-dratsiny* ” izay misy amin’ny filazana fa misolo tena an’Andriamanitra eto an-tany, ka noho izany, dia afaka manokatra na manakatona ny fidirana amin’ny fiainana mandrakizay atolotra ao amin’ny Filazantsaran’i Kristy: “ *Rehefa tapitra ny fanapahany, rehefa levona ny mpanota, dia hisy mpanjaka hitsangana* ***tsy ho amin’ny heriny sy ny hafetseny*** *; fandravana tsy mampino,* ***dia hahomby amin’ny asa aman-draharahany izy*** *, handringana ny mahery sy ny vahoakan’ny olo-masina,* ***noho ny fanambinana sy ny fahombiazan’ny hafetseny , dia hanana fiavonavonana ao am-pony izy, handringana olona maro izay niaina tamim-piadanana*** *, ary hitsangana hanohitra ny andrianan’ny andriana;*

Tamin'ny faran'ny taona 1260, ny tsy finoana an'Andriamanitra tamin'ny Revolisiona Frantsay dia namarana ny fahefany nanjaka hatramin'ny 538 .

Andininy 3: “ *Ary hitako fa, indro, ny lohany anankiray, toa voa ka efa ho faty, dia sitrana ihany ny feriny nahafaty azy; ary talanjona nanaraka an’ilay bibidia izao tontolo izao.* ”

Tsy nibebaka na oviana na oviana na oviana na oviana nandritra ny tantarany, fa tamin-kery no nandavan’ ny mpitsara papaly ny fahefany fanenjehana. Natao izany nanomboka tamin’ny 1792, rehefa naongana sy notapahin’ny tsy mino an’Andriamanitra ny fitondram-panjaka, izay nanohana azy tamin’ny fitaovam-piadiana. Araka ny nambara ao amin’ny Apok. 2:22 , io “ *fahoriana lehibe* ” tsy mino an’Andriamanitra io dia naniry ny handrava ny fahefana ara-pivavahana romana nananan’ilay “ *vehivavy Jezebela* ” ary ny “ *ireo nijangajanga taminy* ” no lasibatra tamin’izany; mpanjaka, mpanjaka ary pretra katolika. Toy izany no nahatonga azy ho “ *toy ny maratra mahafaty* ”. Saingy noho ny antony manararaotra, dia namerina azy tamin'ny 1801 tamin'ny anaran'ny Concordat ny Emperora Napoleon I. Tsy hanenjika mivantana intsony izy. Fa ny heriny mamitaka dia hitohy ho an'ny mpino katolika marobe izay hino ny laingany sy ny filazany mandra-pahatongan'ny fiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra: " *Ary ny tany rehetra dia raiki-tahotra nanaraka an'ilay bibidia* ." “ *Ny tany rehetra dia nanaraka an’ilay bibidia* ”, ary io teny hoe *tany io* , amin’ny heviny roa, dia mahakasika ny planeta, ary koa ny finoana Protestanta nohavaozina izay nivoaka avy tao. Ny firaisankina ekiomenika (= terestrialy, amin’ny teny grika) natao hatramin’izay dia manamafy io fanambarana io. Raha te-haneho izany hafatra izany amin’ny fiteny mazava ny Fanahy, dia izao no vakintsika: “ Ny fivavahana Protestanta *manontolo dia nanaraka an’i Jehovah* ny fivavahana katolika tsy mandefitra .” Izany fanambarana izany dia hamafisin’ny fandinihana ny “ *bibidia* ” faharoa izay “ *mitsangana avy amin’ny tany* ” amin’ity indray mitoraka ity, eo amin’ny andininy faha-11 amin’ity toko faha-13 ity.

Andininy 4: “ *Ary niankohoka teo anoloan’ilay dragona izy ireo, satria nomeny fahefana ny bibi-dia* ;

Nanonona an’i Roma emperora sy Satana, araka ny Apok. 12:9, *ilay dragona*, noho izany , *ny devoly* mihitsy, dia *ivavahan’ireo* izay manaja ny fitondran’ny papa; izany dia amin’ny heviny sy amin’ny tsy fahalalana rehetra, satria izy no “ *nanome ny fahefany ho an’ny bibidia* ”. Araka izany, dia naminany ny “ *fahombiazan’ny orinasa* ” papaly ao amin’ny Dan. 8:24 dia nohamafisin’ny tantara. Manjaka eo ambonin’ny mpanjaka izy amin’ny alalan’ny fahefany ara-pivavahana, amin’ny fomba tanteraka, tsy misy toherina hatry ny ela. Izy io dia manome tany sy voninahitra misy anaram-boninahitra an’ireo manompo azy mba hamaly soa azy ireo, araka ny hitantsika ao amin’ny Dan. 11:39: “ *Ny andriamani-kafa no hamely ny tanàna mimanda, ka homeny voninahitra izay manaiky azy sy hampanjaka azy amin’ny maro, ary* ***hozarainy tany ho tambin’izany*** ”. Izany dia tanteraka ara-bakiteny tamin’ny fomba nalaza, rehefa nozarain’ny Papa Alexander VI Borgia (mpamono olona malaza iray) ny tany tamin’ny 1494, ka nanendry ny tendrony atsinanan’i Brezila sy Inde ho an’i Portogaly, ary ny sisa rehetra tamin’ireo tany vao hita tany Espaina. Manizingizina ny Fanahy. **Tsy maintsy resy lahatra tanteraka ny olom-boafidin’i Jesoa Kristy fa devoly ny finoana katolika, ary ny fihetsika feno herisetra na maha-olombelona ataony dia tarihin’i Satana, ilay fahavalon’Andriamanitra sy ireo olom-boafidy.** Rariny io fiziriziriana io satria naminany ao amin’ny Dan. 8:25, “ *ny fahombiazan’ny orinasany sy ny fahombiazan’ny hafetseny* ”. Ny fahefany ara-pivavahana, izay eken’ny mpanjaka sy ny mahery ary ny vahoaka kristiana any Eoropa, dia manome azy voninahitra miorina amin’ny fitokisana, ary noho izany raha ny marina dia tena marefo. Fa rehefa miara-miasa amin’ny fanasaziana Andriamanitra sy ny devoly, dia manaraka ny lalan-diso voazaha ary indrindra indrindra, ny vahoaka, ny vahoakan’olombelona. Ety an-tany, ny fahefana dia mitaky fahefana, satria ny olona dia tia mahatsapa ho mahery, ary amin'ity sehatra ity, ny fitondran'ny papa, izay milaza fa misolo tena an'Andriamanitra, dia tompon'ny karazana. Toy ny ao amin’ny Apok. 6, dia mametraka fanontaniana toy izao ilay foto-kevitra: “ *Iza no tahaka ny bibidia, ary iza no mahatohitra azy?* ” Ny toko faha-11 sy faha-12 dia nanome ny valiny: Andriamanitra ao amin’i Kristy, izay tamin’ny 1793 dia nanaitra ny tsy finoana an’Andriamanitra revolisionera frantsay izay handrombaka azy amin’ny fandatsahan-dra. Nefa mandra-pahatongan’ny fisehoan’io “ *sabatra famaliana* ” io (ny anjara asan’ny [sazy faha-4] ao amin’ny Lev. 26:25), dia efa niady taminy ny Protestanta nitam-piadiana, nefa tsy naharesy azy. Ny lehilahy, ny Protestanta, ny Frantsay sy ny Alemana ary ny Anglikanina, izay henjana tahaka azy, dia hiady amin’izy io nanomboka tamin’ny [taonjato faha-16] , ka namerina ny kapoka nahafaty azy, satria ara-politika indrindra ny finoan’izy ireo.

Andininy 5: “ *Ary nomena lela miteny zavatra mihoapampana sy fitenenan-dratsy izy, ary nomena fahefana haharitra roa amby efa-polo volana.* ”

Ireo teny ireo dia mitovy amin’izay vakintsika ao amin’ny Dan. 7:8 momba ny “ tandroka *kely* ” *izay nipoitra taorian’ny “ tandroka folo* ” an’ireo fanjakana eoropeanina. Hitantsika eto ny " *avonavonany* " fa eto ny Fanahy dia manampy azy " *fitenenan-dratsy* " izany hoe fihatsarambelatsihy sy lainga ara-

pivavahana izay nanorenana ny " *fahombiazany "*. Andriamanitra dia nanamafy ny fanjakany tamin'ny " *1260* " tena taona naseho tamin'ny endrika ara-paminaniana ara-baiboly hoe " *roa amby efapolo volana* ", araka ny fehezan-dalàna hoe " *andro iray ho an'ny taona* " nosoratan'i Ezek. 4:5-6.

Andininy 6: “ *Ary nanokatra ny vavany hiteny* ***ratsy an’Andriamanitra izy*** *, dia ny hiteny ratsy ny anarany sy ny tabernakeliny ary izay monina any an-danitra.* ”

Tsy maintsy misarika ny saina ho amin'ny hevitra iraisan'ny olombelona omen'ny olombelona ny teny hoe " *fitenenan-dratsy* " aho eto, izany hoe ny fanevatevana. Mamitaka izany fiheverana izany satria, raha milaza lainga, dia tsy miendrika fanevatevana mihitsy ny “ *fitenenan-dratsy ”, ary ny amin’ireo izay heverin’Andriamanitra ho an’i Roma papaly, dia mifanohitra amin’izany kosa ny fisehoan’ny fahamasinana sandoka sy mamitaka.*

Miteny ratsy an’Andriamanitra ” ny vavan’ny papa ; izay manamarina ny maha izy azy ao amin’ny Dan. 11:36 izay azontsika vakiana hoe: " *Ny mpanjaka hanao izay tiany, hanandra-tena sy hanandra-tena ho ambonin'ny andriamanitra rehetra izy,* ***ary hiteny zavatra mahagaga hanohitra an'Andriamanitry ny andriamanitra*** ; hambinina izy mandra-pahatanteraky ny *fahatezerana , fa ho tanteraka izay efa voatendry .* " *manohitra an'Andriamanitra, manevateva ny anarany* ", dia maka ny anaran'Andriamanitra amin'ny zava-poana, manodinkodina ny toetrany, ka mametraka azy amin'ny famonoan-tena amin'ny devoly; “ *ny tabernakeliny* ”, izany hoe ny fitoerany masina ara-panahy, dia ny Fivoriany, ny voafidiny; " *ary izay monina any an-danitra* ", satria izy dia manolotra ny lanitra sy ny mponina ao aminy amin'ny fomba mamitaka azy, ka mamporisika ny helo selestialy ao amin'ny dogma, lova navelan'ny Grika izay nametraka azy ireo teo ambanin'ny tany sy ny paradisa ary ny afo fandiovana. “ *Ny mponin’ny lanitra* ”, izay madio sy masina, dia mijaly sy tezitra noho ny fiheverana tsy ara-drariny ho azy ireo ny modelin’ny faharatsiana sy ny halozana aingam-panahy avy amin’ny tobin’ny demonia eto an-tany.

Andininy 7: “ *Ary navela hiady tamin’ny olona masina izy ka haharesy azy; ary nomena fahefana tamin’ny fokom-pirenena sy ny olona sy ny samy hafa fiteny ary ny firenena rehetra izy.* ”

Io andininy io dia manamafy ny hafatry ny Dan. 7:21: “ *Ity tandroka ity ihany no hitako niady tamin’ny olona masina ka naharesy azy* . Ny Kristianisma Eoropeana sy maneran-tany tokoa no lasibatra, satria nampiharina tamin’ny vahoaka Eoropeanina rehetra ny finoana katolika romana, izay voaforon’ny *“foko, vahoaka, fiteny, ary firenena* ” mahaleo tena ara-panjakana. Ny “ fahefan’izy io amin’ny foko sy ny vahoaka sy ny *samy hafa fiteny ary ny firenena rehetra* ” dia manamafy ny endriky *ny “Babilôna lehibe janga ”, ao amin’ny* Apok. “ *rano* ” izay maneho ny “ *vahoaka, ny vahoaka, ny firenena ary ny fiteny* ” araka ny Apok. 17:15. Mahaliana ny manamarika ny tsy fisian'ny teny hoe " *foko* " ato amin'ity toko faha-17 ity. Ny antony dia ny toe-javatra farany amin'ny vanim-potoana kendrena izay mahakasika an'i Eoropa sy ny Kristianisma Tandrefana izay nanoloana ny endriky ny foko tamin'ny endrika nasionaly isan-karazany.

Amin'ny lafiny iray, amin'ny toe-javatra niandohan'ny fananganana ny fitondran'ny papa, ny mponina eoropeanina dia voalamina amin'ny ankapobeny ho

" *foko " toa an'i Gaul Romanina, tsy miray saina ary mizara amin'ny " fiteny* " sy fitenim-paritra samihafa . Araka ny vanim-potoana, dia nisy " *foko "* nonenan'i Eoropa , avy eo " *vahoaka* " teo ambany fahefan'ny mpanjaka, ary farany, tamin'ny taonjato faha-18, tamin'ny " *firenena "* repoblikana , toa an'i Etazonia any Amerika Avaratra izay niteraka fitomboana lehibe. Ny lalàm-panorenan'ny "vahoaka" dia noho ny fanekena ny fitondrana papaly romanina, satria io no manaiky sy manao ny fahefan'ireo mpanjakan'i Eoropa Kristiana, hatramin'i Clovis I mpanjakan'ny Franka.

Andininy 8: " *Ary hiankohoka eo anatrehany izay rehetra monina ambonin'ny tany, dia izay tsy manana ny anarany voasoratra ao amin'ny bokin'ny fiainan'ny Zanak'ondry, izay voavono hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao.* "

Amin'ny andro farany, izay manondro ny finoana protestanta ny tandindona " *tany* ", ity hafatra ity dia manana dikany mazava tsara: ny Protestanta rehetra dia hanompo ny finoana katolika; rehetra, afa-tsy ny olom-boafidy izay nomen'ny Fanahy an-kolaka izao famaritana izao: " ireo *izay ~~tsy mbola nanoratana ny anarany~~* hatramin'ny nanorenana izao *tontolo izao ao amin'ny bokin'ny fiainan'ny Zanak'ondry izay voavono* . Ny zava-misy dia manaporofo ny fahamarinan'io fanambarana ara-paminaniana novolavolain'ny Fanahin'Andriamanitra io. Satria hatramin'ny niandohan'ny Reformasiona, afa-tsy ny raharaha Peter Waldo tamin'ny 1170, dia nanompo ny finoana katolika ny Protestanta tamin'ny fanajana ny "Alahady" nolovana tamin'ny emperora mpanompo sampy Constantin I nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321. Io fiampangana io dia manomana ny lohahevitry ny " *bibidia "* faharoa aseho eo amin'ny andininy faha-11.

Andininy 9: " *Raha misy manan-tsofina, aoka izy hihaino!* "

Izay manana " *sofina* " mahay manavaka nosokafan'Andriamanitra dia hahazo ny hafatra atolotry ny Fanahy.

Fanambarana ny sazy nataon'ny sabatra famalian'ny tsy mino an'Andriamanitra ny firenena frantsay

Andininy 10: " *Izay mamabo dia ho lasan-ko babo; ary izay mamono amin'ny sabatra dia tsy maintsy hovonoina amin'ny sabatra. Indro ny faharetana sy ny finoan'ny olona masina.* "

Tsaroan'i Jesosy Kristy ny fitondran-tena feno fihavanana takiany amin'ny olom-boafidiny amin'ny fotoana rehetra. Tahaka ireo maritiora voalohany, ireo olom-boafidy tao amin' ny fanjakan' ny papa feno habibiana dia tsy maintsy manaiky ny anjara izay nomanin' Andriamanitra ho azy ireo. Nambarany anefa izay ho rariny izay hanafay amin'ny fotoana mety ny fitakiana ara-pivavahana ataon'ny mpanjaka sy ny papa ary koa ny klerjin'izy ireo. Rehefa " *nitarika* " ny olom-boafidy ho any amin'ny fahababoana izy ireo dia ho any amin'ny fonjan'ny revolisionera frantsay. Ary rehefa " *vonoina amin'ny sabatra* " ireo olom-boafidy izay tian'i Jesosy, dia hovonoin'ny *"sabatra* " mpamaly ratsy an'Andriamanitra izy ireo, izay hotanterahina amin'ny alalan'ny fibaikoan'ireo revolisionera frantsay ireo ihany. Amin'ny alalan'ny Revolisiona Frantsay no hamalian'Andriamanitra ny faniriana hamaly ***faty*** izay nasehon'ny ran'ireo maritiora ao amin'ny Apok. 6:10: " *Ary niantso tamin'ny feo mahery izy ireo nanao hoe: Tompo ô, masina sy*

marina, mandra-pahoviana no hitsaranao sy hamalianao ny *ranay* ***amin'izay*** *monina ambonin'ny tany* ? 2:22. Fa ho hita eo amin'ireo niharam-boina koa ireo Protestanta mpihatsaravelatsihy izay nampifangaro ny finoana sy ny hevitra ara-politika sivily ary niaro, " *sady* " teny an-tanany, ny heviny manokana ary ny lovany ara-pivavahana sy ara-nofo. Io fitondran-tena io dia ny an'i John Calvin sy ireo mpiara-miasa aminy ratsy fanahy sy nandatsa-drà tany Genève. Mampihetsi-po ny asa vita tamin'ny 1793 sy 1794, ilay faminaniana dia mitondra antsika ao anatin'ny tontolon'ny fihavanana ara-pivavahana lava naorina nandritra ireo "150" taona nambaran'ny faminaniana " *dimy volana* " ao amin'ny Apok. 9:5-10. Saingy taorian'ny 1994, tamin'ny faran'io fe-potoana io, nanomboka tamin'ny 1995, dia naorina indray ny zo " *hamono* " noho ny antony ara-pivavahana. Ny mety ho fahavalo dia lasa fivavahana Islamika mazava tsara mandra-pahatongan'ny fanitarana ny ady izay hitarika ho amin'ny "Ady Lehibe Fahatelo" eo anelanelan'ny 2021 sy 2029. Fotoana fohy talohan'ny fiverenan'i Kristy andrasana amin'ny lohataonan'ny 2030, dia hiseho ilay " *bibidia* " faharoa aseho ato amin'ity toko faha-13 ity.

Ny bibidia faharoa izay *miakatra avy amin'ny tany*

Ny ady farany amin'ny ***dragona zanak'ondry***

Andininy 11: " *Ary hitako fa, indro, nisy bibidia iray koa niakatra avy tamin'ny tany, ary nanana tandroka roa tahaka ny an'ny zanak'ondry izy, ary niteny tahaka ny dragona izy.* "

Ny fanalahidin'ny famantarana ny teny hoe " *tany* " dia hita ao amin'ny Gen. 1:9-10 : " Ary *Andriamanitra nanao hoe: Aoka hiangona ny rano eny ambanin'ny lanitra ho eo amin'ny fitoerana iray, ka aoka hiseho ny maina.*

Araka izany, toy ny nivoahan'ilay *"tany* " maina avy tao amin'ny " *ranomasina* " tamin'ny andro faharoa namoronana ny tany, dia nivoaka tamin'ny voalohany koa io " *bibidia " faharoa io. Io " bibidia "* voalohany io dia manondro ny fivavahana katolika, ny faharoa, mivoaka avy ao, dia mahakasika ny fivavahana protestanta, izany hoe ny Fiangonana nohavaozina. Tsy tokony hahagaga antsika intsony anefa izany fanambarana mahagaga izany, satria ny fandinihana ny toko teo aloha dia naneho amintsika, tamin'ny fomba mifameno, ny toerana ara-panahy omen'Andriamanitra amin'ny fitsaran'Andriamanitra an'ity fivavahana protestanta ity izay, taorian'ny vanim-potoana antsoina hoe " *Tiatira* ", dia tsy manaiky ny hamita ny fanavaozana natao. Kanefa izany fahavitana izany dia notakian'ny didy ao amin'ny Dan. 8:14, izay itondrany ny hafatr'Andriamanitra ao amin'ny Apok. 3:1 manao hoe: " *Tsy maintsy ho velona ianareo, nefa maty* ". Io fahafatesana ara-panahy io dia manipy izany eo an-tanan'ny devoly izay manomana azy amin'ny alalan'ny fitaomam-panahy ho amin'ny " *adin'ny Hara-magedona* ", ao amin'ny Apok. 16:16, amin'ny ora farany amin'ny fahotana eto an-tany. Ao amin'io ora fisedrana farany ny finoana io, izay nambaran'ny faminaniana ao amin'ny hafatra ho an'ireo mpanompony Advantista tamin'ny vanim-potoanan'i *Filadelfia* , dia handray fanapahan-kevitra tsy mandefitra izay hahatonga azy ho " *bibidia mitsangana amin'ny tany* ". Manana " *tandroka roa* " izy io, izay hohamarinin'ny andininy faha-12 ho avy. Satria tafaray ao amin'ny firaisankina ekiomenika, ny fivavahana protestanta sy

katolika dia miray hina amin’ny ady ataony amin’ny andro fitsaharana nohamasinin’Andriamanitra amin’ny andro fahafito marina amin’ny herinandro; ny Asabotsy na Sabatan’ny Jiosy, fa koa, an’i Adama, Noa, Mosesy, ary Jesoa Kristy izay tsy nisalasala momba izany nandritra ny fanompoany sy ny fampianarany teto an-tany satria tsy mitombina sy tsy mitombina ny fiampangan’ireo Jiosy mpikomy an’i Jesosy ho fandikana ny Sabata. Tamin’ny niniany nanao fahagagana tamin’ny Sabata, ny antony nanosika azy dia nikendry ny hamaritra indray ny tena fiheverana araka an’Andriamanitra momba ny fitsaharana amin’ny Sabata. Ireo fivavahana roa ireo, izay milaza ny famonjena azo avy amin’ny “ *zanak’ondry izay manaisotra ny fahotan’izao tontolo izao* ”, dia mendrika tokoa, noho ny fepetra fanoritsoritana azy, ny sarin’ny “ *zanak’ondry miteny tahaka ny dragona* ”. Satria, ny fanentanana ny tsy fandeferana amin'ny mpitandrina Sabata, izay hohelohiny ho faty, dia ady an-kalamanjana tokoa izany, dia ny paikadin'ilay " *dragona* ", izay miseho indray.

Andininy 12: “ *Ary nampihariny teo anatrehany ny fahefana rehetra nananan’ilay bibidia voalohany, ka nasainy niankohoka teo anatrehan’ilay bibidia voalohany ny tany mbamin’izay monina eo aminy, izay efa sitrana tamin’ny feriny nahafaty azy.* ”

Mahita karazana fifampizarana isika, tsy manjaka intsony ny finoana katolika, fa ny fivavahana protestanta no nomena azy teo aloha. Izany dia satria io fivavahana protestanta io dia amin'ny fomba ofisialy ny an'ny firenena matanjaka indrindra eto an-tany: Etazonia any Amerika Avaratra na Etazonia Ny fifangaroan'ny fivavahana Protestanta Eoropeana sy Amerikanina dia efa tanteraka, anisan'izany ny andrim-panjakana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito, nanomboka tamin'ny 1995. Ny " *Babela* " vaovao eto an-tany dia voatery miditra amin'ny fifangaroana ara-pinoana satria naorina tamin'ny fandraisana ireo mpifindra monina avy amin'ny antokom-pinoana samihafa. Raha hitan’ny olona ho ara-dalàna ireo zavatra ireo, noho ny toe-tsainy ambony sy ny tsy firaharahany ara-pivavahana, dia tsy miova hevitra koa ilay Andriamanitra Mpamorona izay tsy miova, ary manasazy an’io tsy fankatoavana io izay tsy miraharaha ny lesona ara-tantara nambarany ao amin’ny Baiboly. Tamin’ny fiarovany indray ny Alahady Romana tamin’ny andro voalohany, andro fitsaharana naorin’i Constantin I ’ ilay “ *bibidia ”* protestanta faharoa *dia nanao ny fivavahana katolika voalohany* tamin’ny bibidia izay nanaiky ny sata ara-pivavahana ofisialy ary nanome azy io anarana mamitaka hoe “Alahady”. Tsaroan’ny Fanahy fa tanteraka io fifanekena farany teo amin’ny Protestanta sy Katolika io satria “sitrana *” ilay “ratra mahafaty* ” naterak’ilay “ *bibidia niakatra avy tao amin’ny lavaka tsy hita noanoa* ”. Tsaroany izany satria tsy hanana izany fahafahana ho sitrana izany ilay bibidia faharoa. Horinganina amin’ny fiavian’i Jesosy Kristy amim-boninahitra izy io.

Andininy 13: “ *Nanao famantarana lehibe Izy, ka nampidina afo avy tany an-danitra ho ambonin’ny tany teo imason’ny olona.* ”

Hatramin’ny nandreseny an’i Japana tamin’ny 1945, dia nanjary firenena matanjaka nokleary lehibe indrindra eran-tany i Amerika protestanta. Ny teknolojia avo dia avo dia alain-tahaka hatrany fa tsy azo ampitahaina; dingana iray lalandava noho ny mpifaninana aminy na ny mpifanandrina aminy. Io

laharam-pahamehana io dia hohamafisina ao anatin'ny tontolon'ny "Ady Lehibe Fahatelo" izay, araka ny voalazan'i Dan. 11:44, dia handringana ny fahavalony, dia i Rosia, ny tanin’ny “mpanjakan’ny avaratra” ao amin’io faminaniana io. Ho lehibe amin’izay ny lazany, ary ireo tafavoaka velona amin’ilay ady, talanjona sy midera, dia hanankina ny fiainany amin’izany ary hanaiky ny fahefany amin’ny fiainan’ny olombelona rehetra. " *Ny afo avy any an-danitra* " dia an'Andriamanitra irery ihany, saingy nanomboka tamin'ny 1945 dia nanana sy nahafehy azy io i Amerika. Noho ny fandreseny sy ny lazany rehetra amin'izao fotoana izao, izay vao mainka hitombo amin'ny fandreseny amin'ny ady nokleary ho avy.

Andininy 14: “ *Ary mamitaka izay monina ambonin’ny tany izy amin’ny alalan’ireo famantarana izay navelany hatao eo imason’ny bibidia, ka milaza amin’izay monina ambonin’ny tany mba hanao sarin’ilay bibidia izay voaratra tamin’ny sabatra izy, nefa velona ihany.* ”

ny “ *fahagagana* ” ara-teknika natao. Ny “ *mponin’ny tany* ” dia nanjary nandevozin’ireo zavatra noforonina rehetra izay misarika ny fiainany sy ny eritreriny. Raha mbola tsy mangataka amin’izy ireo i Amerika mba hanaisotra ny tenany amin’ireny fitaovana mibodo ny fanahiny ireny, toy ny mpidoroka zava-mahadomelina, dia vonona ny “ *mponin’ny tany* ” hanara-dalàna ny tsy fandeferana ara-pivavahana amin’ny “vondrona madinika”, dia ny “ *sisa vehivavy* ” ao amin’ny Apok. 12:17. “... *manao sary ho an’ny bibidia* ” dia ny maka tahaka ny asan’ny fivavahana katolika ary mamerina izany eo ambany fahefan’ny Protestanta. Ity fiverenana amin'ny hamafin'ny saina ity dia hifototra amin'ny hetsika roa. Ho tafita velona amin’ny ady mahatsiravina ireo “ *tafavoaka velona* ”, ary hamely azy ireo tsikelikely sy tsikelikely amin’ny “ *loza fito farany amin’ny fahatezerany* ” Andriamanitra, voalaza ao amin’ny Apok.

<u>Ny didy momba ny fahafatesana alahady</u>

Andininy 15: “ *Ary navelany hanome aina ny sarin’ny bibi-dia, mba hiteny ny sarin’ny bibi-dia ka hampamono izay rehetra tsy miankohoka eo anoloan’ny sarin’ny bibidia.* ”

Ny drafitry ny devoly, izay avy amin’ny tsindrimandrin’Andriamanitra, dia hivoatra sy ho tanteraka. Ny Fanahy dia manambara ny endriky ny fepetra faratampony izay horaisina mandritra ny fahenina amin’ireo “loza fito farany”. Amin’ny alalan’ny didy ofisialy neken’ireo mpikomy velona rehetra eto an-tany, dia ho tapa-kevitra fa amin’ny daty eo anelanelan’ny fiandohan’ny lohataona sy ny 3 Aprily 2030, dia hovonoina ireo Advantista mitandrina ny Sabata farany amin’ny andro fahafito. Raha ny lojika, io daty io dia manamarika ny taona hiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra. Ny lohataona amin’ity taona 2030 ity dia tsy maintsy ho ny fotoana nisalovanany mba hisakanana ny fikasan’ireo mpikomy tsy ho tanteraka amin’ny olom-boafidiny, izay ho avy hovonjeny amin’ny “ *manafohy ny andro* ” amin’ny “ *fahoriana lehibe* ” (Mat. 24:22).

Andininy 16: “ *Ary ny olona rehetra, na ny kely na ny lehibe, na ny manan-karena na ny malahelo, na ny tsy andevo na ny andevo, dia asiany marika eo amin’ny tànany ankavanana na eo amin’ny handriny* ;

Ny fepetra noraisina dia mizara ireo sisa tavela tamin'izany fotoana izany ho toby roa. Ireo mpikomy dia mampahafantatra ny tenany amin’ny alalan’ny “ *mariky* ny fahefan’olombelona izay manondro ny “Alahady” katolika, ilay “andron’ny masoandro tsy mbola resy” fahiny napetraky ny iray tamin’ireo mpivavaka taminy, dia ny Emperora Romana Constantin I ᾽ nanomboka tamin’ny 7 Martsa 321. Ny “ *marika* ” dia raisina “ *eo an-tanana* ”, satria “asa” olombelona izay tsarain’i Jesosy sy melohin’i Jesosy. Izy io koa dia raisina " *eo amin'ny handriny* " izay maneho ny sitrapon'ny olombelona tsirairay izay manana ny andraikiny amin'izany tanteraka eo ambanin'ny fitsarana marin'ilay Andriamanitra Mpamorona. Mba hanamarinana amin’ny alalan’ny Baiboly io fandikana an’ohatra ny “ *tanana* ” sy ny “ *handrina* ” io, dia misy io andininy avy ao amin’ny Deot. 6:8, izay nilazan’Andriamanitra ny didiny hoe: “ *Afehezo ho famantarana* ***eo amin’ny tananao ireny*** *, ary ho* ***fehy fehy*** *eo ambonin’ny handrinao* .

Famaliana teo aloha

Andininy faha-17: " *ary mba tsy hisy hividy na hivarotra afa-tsy izay manana ny marika, na ny anaran'ny bibidia, na ny isan'ny anarany.* "

Ao ambadik’io teny hoe “ *olona* ” io ny tobin’ny olo-masina Advantista izay nitoetra ho mahatoky tamin’ny Sabata nohamasinin’Andriamanitra. Noho ny fandavana ny hanomezam-boninahitra *ny "marika* ", ny Alahady, amin'ny andro sisa amin'ny andro voalohany amin'ny fanompoan-tsampy, dia nesorina izy ireo . Tany am-boalohany dia iharan'ny "fanidiana" fanta-daza amin'ny fepetra amerikana amin'ireo mpanohitra izay manohitra azy ireo izy ireo. Mba hananana zo hanao varotra, dia ilaina ny manome voninahitra *ny “marika* ”, ny Alahady, izay mahakasika ny Protestanta, “ *ny anaran’ny bibidia* ”, “ny solon’ny Zanak’Andriamanitra”, izay mahakasika ny Katolika, na ny “ *ny isan’ny anarany* ”, izany hoe ny isa 666.

Andininy faha-18: “ *Indro ny fahendrena, aoka izay manan-tsaina hanisa ny isan’ny bibidia, fa fanisan’olona izany, ary enina amby enimpolo amby enin-jato ny isany.* ”

Ny fahendren’olombelona dia tsy ampy hahatakarana ny hafatry ny Fanahin’Andriamanitra. Tena ilaina ny mandova izany avy aminy, toy ny tamin’i Solomona izay nanana ny fahendreny nihoatra noho ny an’ny olon-drehetra ary nanao ny lazany eran’ny tany fantatra. Talohan'ny nananganana ny isa arabo, teo amin'ny Hebreo, ny Grika ary ny Romanina, ny litera amin'ny abidiany dia nanana ny sandan'ny isa ihany koa, ka ny fanampiana ny soatoavin'ny litera mandrafitra ny teny iray dia mamaritra ny isany. Izany dia azo amin’ny alalan’ny “kajy” araka ny voalazan’ny andininy. "... *ny laharan'ny anarany* " dia " *666* ", izany hoe ny *isa* azo tamin'ny fanampiana ny sandan'ny isa amin'ireo litera romana voarakitra ao amin'ny anarany latina hoe "VICARIVS FILII DEI"; Misy zavatra aseho ao amin’ny fandinihana ny toko faha-10. Io anarana io no tena “ *fitenenan-dratsy* ” na “ *lainga* ” lehibe indrindra amin’ny filazany, satria tsy nanome ny tenany ho “mpisolo toerana” mihitsy i Jesosy, izany hoe ny teny hoe “vikaria”.

Apokalypsy 14 : Fotoanan’ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito

Ny hafatry ny anjely telo - ny fijinjana - ny fiotazam-boaloboka

Ity dia toko iray izay mikendry ny fotoana eo anelanelan'ny 1843 sy 2030.

Tamin’ny 1843, ny fampiasana manokana ny faminanian’i Dan. 8:14 dia nitarika ny “Advantista” hiandry ny fiverenan’i Jesosy Kristy ho amin’ny lohataona amin’io daty io. Izany no fiandohan’ny fisedrana nifandimby teo amin’ny finoana izay nanehoan’ireo Kristianina nihambo ny famonjen’i Jesosy Kristy tamin’ny alalan’ny marika ara-pivavahana maro ny fahalianana amin’ny fanahin’ny faminaniana, na “ *ny filazana an’i Jesosy ” araka ny Apok. 19:10. Ny "* **asa "** naseho irery dia navela hisafidy na tsia. Ireo asa ireo dia azo fintinina amin’ny safidy roa azo atao: ny fanekena na ny fandavana ny fahazavana voaray sy ny fitakian’Andriamanitra.

Tamin’ny taona 1844, taorian’ny fiandrasana vaovao natao tamin’ny fararano tamin’ny taona 1844, dia hitarika ny olom-boafidiny ho amin’ny iraka hamita ny asan’ny Fanavaozana izay manomboka amin’ny famerenana amin’ny laoniny ny fampiharana ny Sabata nohamasinin’Andriamanitra hatramin’ny namoronana izao tontolo izao i Jesosy. Io no foto-kevitra manan-danja indrindra momba ny " *fahamasinana* " izay " *hamarinina* " nanomboka tamin'ny 1844, ny

daty nampahatsiahivana izany fandikan-dalàna izany ho fantatry ny mpanompony. Ity dikantenin'i Dan. 8:14, nadika hatramin’ny fanompoako tamin’ny hoe: “ *Telonjato roa arivo hariva sy maraina ary hodiovina ny fitoerana masina* ”, araka ny voalazan’ny soratra hebreo tany am-boalohany hoe: “ *Telonjato roa arivo hariva sy maraina ary ny fahamasinana dia hohamarinina* ”. Afaka mahita ny rehetra fa ny fandikana ny Sabata masina nanomboka tamin’ny taona 321, dia miaraka amin’ny fialana amin’ny fahamarinana ara-potopampianarana maro hafa izay napetrak’Andriamanitra tamin’ny andron’ny apostoly. Taorian’ny 1260 taona nanjakan’ny mpandimby sandoka nandrava ny finoana, dia nandainga maro tsy ho zakaina ho an’Andriamanitry ny fahamarinana ny papa navelan’ny fampianarana protestanta. Izany no antony, ao amin’ity toko faha-14 ity, ny Fanahy dia manolotra lohahevitra telo lehibe, izay misesy: ny iraka Advantista na hafatry ny “ *anjely telo* ”; “ *ny fijinjana* ” ny fahataperan’izao tontolo izao, dia ny fanavahana sy ny fampakarana ny olom-boafidy; “ *ny fiotazam-boaloboka* ” ny voaloboky ny fahatezerana, ny sazy farany ho an’ireo mpiandry sandoka, mpampianatra ara-pivavahana sandoka ao amin’ny Kristianisma.

Nampianarina nanomboka tamin’ny 1844 mba hiarovana ny olom-boafidy amin’ny fahatezeran’Andriamanitra, ny fitsapana farany dia natokana ho an’ny faran’ny fotoana nomena ny olombelona mba hametrahana ny tenany eo anelanelan’ny sitrapon’Andriamanitra nambara sy ny fitakian’ny olombelona maditra izay nianjera tao amin’ny fivadiham-pinoana tanteraka. Saingy, ny safidy natao dia misy vokany ho an'izay rehetra maty nanomboka tamin'ny 1844. Ny olom-boafidy nohazavaina sy mahatoky ihany no " *maty ao amin'ny Tompo* " araka ny fampianarana ao amin'ny andininy faha-13 izay ambara fa " *hotahiana* " izy ireo, izany hoe, mpandray tombony amin'ny fahasoavan'i Kristy, miaraka amin'ny fitahiany rehetra izay efa voamarina ao amin'ny hafatra ho an'ny anjelin'ny " *Filadelfia* " izay tsy tokony horaisina ho "Advento ho an'ny Filadelfia", izay tsy tokony horaisina ho azy ireo. Andriamanitra, amin’ny maha olom-boafidy azy.

Na dia mbola ho hita aza ny antsipirihan’ny fandaozana, dia tsipiho sy nofintinin’ny Fanahy amin’ny endriky ny “hafatra avy amin’ny anjely telo” ao amin’ny andininy faha-7 ka hatramin’ny faha-11 ireo hevitra tena ilaina.

Tsaroako eto, taorian’ilay fanamarihana teo amin’ny fonony eo amin’ny pejy faha-2 amin’ity asa ity, ireo hafatra telo ireo dia manasongadina hafatra telo efa nambara tamin’ny sary an’ohatra ao amin’ny bokin’i Daniela ao amin’ny Dan.7 sy 8. Ny fampahatsiahivan’izy ireo, ao amin’ity toko faha-14 amin’ny Apokalypsy ity, dia manasongadina sy manamafy ny maha zava-dehibe indrindra omen’Andriamanitra azy ireo.

Nandresy ireo Advantista voavotra

Andininy 1: “ *Ary hitako fa, indro, ny Zanak’ondry nitsangana teo an-tendrombohitra Ziona, ary nisy olona efatra arivo sy efatra alina sy iray hetsy nomba Azy, samy manana ny anarany sy ny anaran’ny Rainy voasoratra eo amin’ny handriny.* ”

“ *Tendrombohitra Ziona* ” dia manondro ny toerana nanorenana an’i Jerosalema teo amin’ny Israely. Izy io dia maneho ny fanantenana ny famonjena sy ny endrika horaisin’izany famonjena izany amin’ny fiafaran’ny fitsapana ny

finoana eto an-tany sy any an-danitra. Io tetikasa io dia ho tanteraka tanteraka amin’ny fanavaozana ny zava-drehetra, momba *ny tany sy ny lanitra*, araka ny Apok. 21:1 . Ny “ *olona 144.000* ” dia maneho ny olom-boafidin’i Kristy nofidina teo anelanelan’ny 1843 sy 2030, izany hoe ny Kristianina Advantista nozahan-toetra sy nozahan-toetra ary nankasitrahan’i Jesosy Kristy, izay mihatra amin’ny rehetra sy ny tsirairay ny fitsarana azy. Ny fitsarana iombonana no mitsara ny andrim-panjakana, ary ny fitsarana tsirairay dia mahakasika ny zavaboary tsirairay. Ny “ *[olona] 144.000* ” dia maneho ireo olom-boafidy nofidin’i Jesosy Kristy avy tamin’ireo mpanara-dia ny finoana Advantista. Io isa io dia an’ohatra tanteraka, ary ny tena isan’ireo olom-boafidy dia tsiambaratelo fantatra sy tazonin’Andriamanitra. Ny anton'ny fisafidianana azy ireo dia azo takarina amin'ny famaritana ny sary natolotra. “ *Eo amin’ny handriny* ”, izay maneho ny sitrapony sy ny eritreriny, dia misy soratra hoe “ *ny anaran’ny Zanak’ondry* ”, Jesosy, ary “ *ny an’ny Rainy* ”, ilay Andriamanitra nambara tao amin’ny fanekena taloha. Midika izany fa nahita sy namerina indray ny endrik’Andriamanitra izay nomen’Andriamanitra Mpamorona ny olombelona voalohany talohan’ny ota, fony Izy namorona azy sy nanome azy ny fiainana; ary io sary io dia ny toetrany. Izy ireo no mandrafitra ny voa izay tian’Andriamanitra ho azo amin’ny alalan’ny fanavotana ao amin’i Jesoa Kristy ny fahotan’ireo olom-boafidiny mahatoky irery ihany. Hita fa eo amin’ny handrin’ny olom-boafidy, na ao an-tsainy, ny eritreriny sy ny sitrapony, dia hita ny tombo-kasen’Andriamanitra ao amin’ny Apok. 7:3, na ny Sabatan’ny didy fahefatra ao amin’ny Dekalogo sy ny toetra tsy azo sarahina amin’ny Zanak’ondry Jesosy Kristy ary ny fanambarany ao amin’ny fanekena taloha amin’ny maha Ray azy, na Andriamanitra Mpamorona. Noho izany, ny finoana kristiana marina dia tsy manohitra ny fitsipika ara-pivavahana mifandray amin’ny Zanaka sy ny Ray araka ny lazain’ny mpanara-dia ny Alahady Romana, raha tsy amin’ny teny, na amin’ny asa, fara faharatsiny.

Andininy 2: “ *Ary nahare feo avy tany an-danitra aho, tahaka ny firohondrohon’ny rano be sy tahaka ny fikotroky ny kotrokorana mafy; ary ny feo izay reko dia tahaka ny an’ny mpitendry lokanga mitendry lokanga.* ”

Mifameno tokoa ireo endri-tsoratra mifanipaka ao amin'io andininy io. Ny “ *rano be* ” dia maneho ny zavamananaina maro be izay, raha maneho ny heviny, dia miseho ho toy ny “ *kotrokorana lehibe* ”. Mifanohitra amin’izany kosa, amin’ny alalan’ny sarin’ny “ *harpa* ”, Andriamanitra dia manambara ny firindrana tonga lafatra mampiray ny zavaboariny mpandresy.

Andininy 3: “ *Ary nihira fihiram-baovao teo anoloan’ny seza fiandrianana sy teo anatrehan’ny zava-manan-aina efatra sy ny loholona izy ireo, ary tsy nisy nahay nianatra izany hira izany, afa-tsy ny efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy, izay navotana hiala tamin’ny tany.* ”

Andriamanitra dia manamafy sy manipika eto ny fanamasinana avo dia avo ny finoana “Advantista” niorina hatramin’ny taona 1843-44. Ny olom-boafidiny dia miavaka amin’ireo antokon’olona an’ohatra hafa: “ *ny seza fiandrianana sy ny zava-manan-aina efatra ary ny loholona* ”; ity farany izay manondro ireo rehetra navotana tamin’ny traikefa niaina teto an-tany. Fa ny fanambaran’Andriamanitra antsoina hoe Apokalypsy dia mikendry afa-tsy ny roa arivo taona nisian’ny finoana kristiana izay nampisaraka ny didy ao amin’ny Dan. 8:14 ho dingana roa

misesy. Mandra-pahatongan'ny taona 1843-44, ireo olom-boafidy dia aseho amin'ny alalan'ny " *loholona* " 12 amin'ny " *24* " voalaza ao amin'ny Apok. 4:4. Ny 12 hafa " *loholona* " dia ny Advantista " *foko 12 " " voaisy tombo-kase* " ao amin'ny Apok. 7:3 ka hatramin'ny 8 tamin'ny 1843-44.

Andininy 4: “ *Ireo no tsy voaloto tamin’ny vehivavy, fa virijina, ary manaraka ny Zanak’ondry na aiza na aiza alehany. Ireo no navotana tamin’ny olona ho voaloham-bokatra ho an’Andriamanitra sy ny Zanak’ondry.* ”

Ny teny ao amin’io andininy io dia mihatra amin’ny heviny ara-panahy ihany; ny teny hoe “ *vehivavy* ” dia manondro ireo fiangonana kristiana izay lavo tao amin’ny fivadiham-pinoana hatramin’ny niandohany, toy ny finoana katolika romana, na nanomboka tamin’ny 1843-44, ho an’ny finoana protestanta, ary nanomboka tamin’ny 1994, ho an’ny finoana andrim-panjakana advantista. Ny “ *fahalotoana* ” resahina dia mikendry ny fahotana vokatry ny fandikana ny lalàn’Andriamanitra ary ny “ *fahafatesana no tambin’izany* ”, araka ny Rom. 6:23. Izany dia ny hanalana azy ireo hiala amin’ny fanaon’ny fahotana izay nohamasinin’i Jesosy Kristy, izany hoe natokana, ilay “ *olona 144 000* ” an’ohatra. Ara-panahy ihany koa ny “ *virjiny* ” ary izany dia manondro azy ireo ho olona “madio” izay nofotsiany ny fahamarinany tamin’ny alalan’ny ra nalatsak’i Jesosy Kristy ho tombontsoan’izy ireo. Ireo mpandova ny ota sy ny fahalotoany, tahaka ny taranak’i Adama sy Eva rehetra, ny finoan’izy ireo izay neken’i Jesosy Kristy dia “nanadio” azy ireo tanteraka. Fa mba hahafantaran’i Jesosy Kristy marina io finoana io, dia tsy maintsy ho tena misy sy mivaingana amin’ny “ ***asany*** ” izany fanadiovana izany. Izany àry dia midika ho fialana amin’ny ota nolovaina tamin’ny fivavahan-diso kristiana na jiosy, na amin’ny ankapobeny kokoa, dia ny monoteisma. Ary ao amin’ny fanambarana ara-paminaniana nataony, Andriamanitra dia mikendry manokana ny tsy fanajana ny filaharan’ny fotoana izay naoriny hatramin’ny herinandro voalohany namoronany ny tany sy ny rafiny selestialy.

Ao ambadiky ny sarin'ny " *mihira hira vaovao* " dia misy traikefa manokana izay niainan'ireo " *144.000* " voaisy tombo-kase ihany. Taorian’ny “ *hiran’i Mosesy* ” izay nankalaza ny fivoahana be voninahitra avy tany Egypta, tandindon’ny ota, “ *ny hiran’ny* “ *144 000* ” voafidy dia mankalaza ny fanafahana azy ireo amin’ny ota satria nankatò ny didin’i Dana. 8:14 ary niara-niasa tamin’ny fanamasinana azy ireo, ary notakian’Andriamanitra mihitsy aza, nanomboka tamin’ny 1843–44. Tamin'io daty io, ny fahitana avy any an-danitra dia nahatsiaro ny fanadiovana ny ota vita teo amin'ny hazo fijalian'i Golgota tamin'ny fahafatesan'i Jesosy Kristy. Ity hafatra ity dia sady fananarana no fampianarana izay natolotr’Andriamanitra ho an’ny karazana mpino Protestanta izay mpandova ny Alahady Romana sy ny sasany amin’ireo fahotana mandainga hafa. Ao amin’ny fitsipiky ny fombafomba hebreo, io “ *fanadiovana ny ota* ” io dia fety ara-pivavahana tamin’ny fararano izay nitondrana ny ran’ilay osilahy novonoina ho any amin’ny fitoerana masina indrindra teo amin’ny rakotra fanaovam-panavotana napetraka tao amin’io toerana tsy azo idirana sy voarara io nandritra ny taona sisa. Ny ran’io osilahy io, izay sarin’ny ota ara-panoharana, dia naminany ny amin’ny ran’i Jesosy Kristy izay tonga mpitondra ny otan’ny olom-boafidiny, mba hanonerana ny sazy mendrika azy ireo; Jesosy mihitsy no natao

ota. Amin'ity lanonana ity, ny osy dia maneho ny fahotana fa tsy Kristy izay mitondra izany. Io fifindran'ny mpisoronabe ara-batana izay mandalo avy ao amin'ny fitoerana masina nomena alalana ho any amin'ny toerana masina indrindra voarara mandritra ny taona io no tian'io andininy io hilaza hoe: " *Manaraka ny zanak'ondry izy ireo na aiza na aiza alehany* ". Tamin'ny fampahatsiahivan'ny Fanahin'i Kristy an'io fisehoan-javatra io tao amin'ny fahitana tamin'ny 23 Oktobra 1844, dia nampahatsiahy ny olom-boafidiny, mpandova tsy mahatsiaro tena ny lainga ara-pampianarana, ny fandrarana ny fahotana. Noho izany, nanomboka tamin'ny taona 1844, ny **ota an-tsitrapo niandohany** , izany hoe ny Alahady Romana, dia mahatonga ny fifandraisana amin'Andriamanitra ho tsy azo atao , ary ny fahotana nilaozana dia mamela ny fanitarana izany fifandraisana izay mitarika ny olom-boafidy voakasika ho amin'ny fahafenoan'ny fanamasinany amin'ny alalan'ny fandraisana sy ny fahatakarana ary ny fampiharana ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra nambara.

Noheverina ho " *voaloham-bokatra ho an'Andriamanitra sy ho an'ny Zanak'ondry* " izy ireo, ka ny tsara indrindra hitan'Andriamanitra tamin'ny nifidianany olom-boafidy teto an-tany. Ao amin'ny fombafomba hebreo, " *ny voaloham-bokatra* " dia nambara hoe " *masina* ". Natokana ho an'Andriamanitra hanomezam-boninahitra azy sy hanamarihana ny fankasitrahan'ny olombelona ny hatsaram-pony sy ny fahalalahan-tanany ny fanatitra avy amin'ireo biby na legioma ireo. Ny antony iray hafa, raha ny marina, ho an'ny " *voaloham-bokatra masina* ", dia ny fandraisan'izy ireo ny fahazavana avy amin'Andriamanitra nambara tamin'izy ireo manontolo, satria miaina amin'ny fotoan'ny farany izy ireo, izay hahatongavan'ilay fahazavana nambara ho eo amin'ny faratampony, ny tampony ara-panahy.

Andininy 5: " *Ary tsy nisy fitaka teo am-bavany, fa tsy manan-tsiny izy* " .

Ilay tena voafidy marina, ilay nateraky ny fahamarinana tamin'ny alalan'ny fahateraham-baovao, dia tsy afaka mankahala afa-tsy ny " *lainga* ", izay tsy ankasitrahany. Maharikoriko ny lainga satria mitondra voka-dratsy fotsiny ary mampijaly ny tsara fanahy. Izay mino ny " *lainga* " dia mahafantatra ny fanaintainan'ny fahadisoam-panantenana, ny fangidian'ny fitaka. Tsy misy olona nofidin'i Kristy afaka mifaly amin'ny famitahana sy famitahana ny mpiara-belona aminy. Mifanohitra amin'izany, ny fahamarinana dia manome toky; izany dia manorina fifandraisana tsara amin'ireo rahalahy sy anabavy marina, fa ambonin'ny zavatra rehetra, amin'ilay Andriamanitra Mpamorona sy Mpanavotra ny famonjena antsika, izay manambara sy manandratra ny anarany ho " *Andriamanitry ny fahamarinana* ". Noho izany, raha tsy mampihatra ny fahotana ara-pampianarana intsony, amin'ny fankatoavana ny fahamarinana nambara, ny olom-boafidy dia hotsarain'ny tenan'Andriamanitry ny fahamarinana ho " *tsy manan-tsiny ".*

Hafatry ny Anjely Voalohany

Andininy 6: " *Ary hitako fa, indro, nisy anjely iray koa nanidina teo afovoan'ny lanitra, nanana ny filazantsara mandrakizay hotorina amin'izay*

monina ambonin'ny tany sy amin'ny firenena sy ny fokom-pirenena sy ny samy hafa fiteny ary ny olona rehetra. "

" *Anjely hafa* " na iraka hafa dia manambara fahazavana feno avy amin'Andriamanitra aseho amin'ny alalan'ny " *eo afovoan'ny lanitra* " na ny fara tampony amin'ny masoandro. Io hazavana io dia mifandray amin'ny " *Filazantsara* " na " *ny vaovao tsara* " momba ny famonjena nentin'i Jesosy Kristy. Antsoina hoe " *mandrakizay* " izy io satria marina ny hafany ary tsy misy fiovaovana rehefa mandeha ny fotoana. Amin'izany fomba izany, Andriamanitra dia manamarina izany ho mifanaraka amin'izay nampianarina ny apostolin'i Jesosy Kristy. Izany fiverenana amin'ny fahamarinana izany dia avy tamin'ny 1843 taorian'ny fanodinkodinana maro nolovaina tamin'ny finoana katolika romana. Ny fanambarana dia mitovitovy amin'ny hafatra aseho ao amin'ny Daniela 12:12 izay manambara ny fitahian'Andriamanitra ny asan'ny Advantista. " Ny *Filazantsara mandrakizay* " dia mipoitra eto amin'ny lafin'ny tena vokatry ny finoana, manaraka ny fitakian'Andriamanitra nasehon'ny didy ao amin'ny Daniela 8:14 . Ny fahalianana amin'ny teny faminaniana dia voa ara-dalàna amin'ny fenitry ny "ny *filazantsara mandrakizay* ."

Andininy 7: " *Ary hoy izy tamin'ny feo mahery: Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy; fa tonga ny andro fitsarany; ary miankohofa eo anoloan'izay nanao ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina ary ny loharano.* "

Ao amin'ny andininy faha-7, ny anjely voalohany dia miampanga ny fandikana ny Sabata, izay manome voninahitra, ao amin'ny teny masina, ny voninahitr'ilay Andriamanitra Mpamorona. Noho izany dia mitaky ny hamerenana azy io izy nanomboka tamin'ny oktobra 1844, saingy nambarany tamin'ny Protestanta ny fandikana izany, nanomboka tamin'ny lohataonan'ny 1843.

Hafatry ny Anjely Faharoa

Andininy 8: " *Ary nisy anjely iray koa nanaraka ka nanao hoe: Rava, rava Babylona lehibe, fa nampisotroiny ny firenena rehetra ny divain'ny fahatezerana noho ny fijangajangany* !

Eo amin'ny andininy faha-8, ny anjely faharoa dia manambara ny heloka lehibe nataon'ny Eglizy Katolika Romana papaly, izay namitaka sy namitaka ny olona tamin'ny anaran'ny mpanompo sampy hoe "androny masoandro" an'i Constantin I ho " androny Tompo", fandikana ny montage latinina izay niandohan'ny "Alahady": dies dominica. Averina indroa ny teny hoe: " *Lavo, lavo izy, ry Babylona Lehibe* ", dia manamafy fa ho azy sy izay handova azy, dia tapitra tanteraka ny androm-paharetan'Andriamanitra. Ny tsirairay dia mbola azo atao ihany ny fiovam-po, fa amin'ny vidin'ny vokatra, izany hoe, " **asa** " fibebahana, irery ihany.

Fampahatsiahivana: " *lavo izy* " dia midika hoe: voasambotra sy resin'ilay Andriamanitry ny **fahamarinana izy** , toy ny tanàna azon'ny fahavalony. Natsangany sy nazavainy taorian'ny taona 1843, teo anelanelan'ny 1844 sy 1873, ho an'ireo mpanompony Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito mahatoky, ilay

“ *mistery* ” izay mampiavaka azy ao amin’ny Apok. 17:5. Ny famitahana ny **laingany** dia very ny fahombiazany.

Eo amin’ny andininy faha-8, dia voamarina ny didim-pitsarana nivoaka tamin’ireo hafatra teo aloha, miaraka amin’ny fampitandremana mahatsiravina. Ny safidy am-po sy **an-tsitrapo** ny andro fitsaharana naorin’i Constantin I tamin’ny taona 321, nanomboka tamin’ny 1844, dia mahatonga ireo mpikomy izay manamarina izany ho tsy miraharaha ny fanamelohan’Andriamanitra ny *fampijalian’ny fahafatesana faharoa* amin’ny fitsarana farany. Mba hanafenana ny fiampangany ny Alahady, dia nafenin’Andriamanitra tamin’ny anarana hoe “ *marika ” ratsy laza izay manohitra ny “ tombo-kaseny ”* avy amin’Andriamanitra izany . Io famantaran’ny fahefan’olombelona io, izay mametra-panontaniana ny filaharan’ny fotoanany, dia fahatezerana goavana mendrika ny hosaziny. Ary ny famaizana nambara dia hahomby tokoa: “ *Hampijaly amin’ny afo sy solifara izy* ” izay handringana ny mpikomy, fa amin’ny fotoanan’ny fitsarana farany ihany.

Hafatry ny anjely fahatelo

Andininy 9: “ *Ary nisy anjely fahatelo iray koa nanaraka azy ka nanao tamin’ny feo mahery hoe: Raha misy miankohoka eo anatrehan’ny bibi-dia sy ny sariny ka mandray ny marika eo amin’ny handriny, na eo amin’ny tànany,* ”

Ny toetra mifameno sy mifandimby amin'ity hafatra fahatelo ity miaraka amin'ireo hafatra roa teo aloha dia voafaritra amin'ny alàlan'ny rôle hoe " *manaraka azy ireo* ". Ny “ *feo mafy* ” dia manamafy ny fahefana ambony indrindra avy amin’Andriamanitra izay manambara izany.

Ny fandrahonana dia miantefa amin’ireo olombelona mpikomy izay manohana sy mankasitraka ny fitondran’ilay “ *bibidia miakatra avy amin’ny tany* ” ary mandray sy manaja, amin’ny alalan’ny fankatoavany, amin’ny alahady, ny “ *mariky* ny” fahefany, voatonona ao amin’ny Apok. 13:16, izany hoe ny Kristianina manontolo amin’izao fotoana izao.

Ny fanoherana mivantana an’io “ *marika* ” io amin’ny “ *tombo-kasen’Andriamanitra* ”, izany hoe manomboka amin’ny andro voalohany amin’ny Alahady ka hatramin’ny andro fahafito amin’ny Sabata, dia voamarina amin’ny hoe samy raisina “ ***eo amin’ny handriny*** ”, ny seza misy ny sitrapo, araka ny Apok. 7:3 sy 13:16 . Aoka homarihintsika fa ny “ *tombo-kasen’Andriamanitra* ” ao amin’ny Apok. 7:3 dia tonga ao amin’ny Apok. 14:1: “ *ny anaran’ny Zanak’ondry sy ny an’ny Rainy* ”. Hazavain’ireo ***andininy*** ao amin’ny Deot. 6:4 ny 9:

Mihainoa , *ry Isiraely ô: Jehovah Andriamanitsika dia Jehovah iray ihany* . ***Tiava an'i Jehovah Andriamanitrao amin'ny fonao rehetra sy ny fanahinao rehetra ary ny herinao rehetra*** . *Ary* ***aoka ho ao am-ponao izao didy izao, izay andidiako anao anio,*** *ary ampianaro tsara ny zanakao izany, ary resaho, na mipetraka ao an-tranonao ianao, na mandeha eny an-dalana, na mandry, ary mandry* ***amin'ny tananao . ary soraty eo*** *amin'ny tolam - baravaran'ny tranonao sy eo amin'ny* vavahadinao *izany* . Hoy ny Fanahy ao amin’io andininy io: “ ***Tiava an’i Jehovah Andriamanitrao amin’ny fonao rehetra sy ny fanahinao rehetra***

ary ny herinao rehetra ”; izay lazain’i Jesosy ao amin’ny Mat. 22:37 ary nasehony ho “ *didy voalohany sady lehibe indrindra* ”. Ireo olom-boafidy mitondra ny “ *tombo-kasen’Andriamanitra* ” àry dia tsy maintsy mahafeno ireto fepetra telo ireto: “ *Tiava an’Andriamanitra amin’ny fony rehetra* ”; manome voninahitra amin’ny fanaovana ny Sabata fitsaharana amin’ny andro fahafito nohamasinina; ary manana *ny "anaran'ny Zanak'ondry* "Jesosy Kristy" *sy ny an'ny Rainy* " YHWéH ao an-tsainy. Amin’ny alalan’ny fanoritsoritana ny “ *sy ny anaran’ny Rainy* ”, ny Fanahy dia manamafy ny ilàna ny fankatoavana ny didy folo an’Andriamanitra sy ny didy ary ny ôrdônansy izay mampiroborobo ny fahamasinan’ny olom-boafidy ao amin’ny fanekena taloha. Efa tamin’ny androny, ny apostoly Jaona dia nanamafy ireo zavatra ireo tamin’ny filazana ao amin’ny 1 Jaona 5:3-4 :

" *Fa izao no fitiavana an'Andriamanitra, dia ny hitandremantsika ny didiny, ary tsy mavesatra ny didiny, fa izay rehetra naterak'Andriamanitra dia maharesy izao tontolo izao; ary ny fandresena izay enti-maharesy izao tontolo izao dia ny finoantsika.* "

Andininy faha-10: “ *Izy mihitsy no hisotro ny divain’ny fahatezeran’Andriamanitra, izay aidina tsy misy fifangaroana ao amin’ny kapoaky ny fahatezerany, ary hampijalina amin’ny afo sy solifara eo anatrehan’ny anjely masina sy eo anatrehan’ny Zanak’ondry izy.* ”

Hamarinina tanteraka ny fahatezeran’Andriamanitra, satria izay mandray ny “ *mariky ny bibidia* ” dia manaja ny fahotan’ny olombelona sady mitaky ny fahamarinan’i Jesosy Kristy. Ao amin'ny Apok. 6:15-17, ny Fanahy dia naneho ny vokatry ny fifanandrinana farany tamin'ny fahatezerana marin'i Jesosy Kristy izay mandrava.

Fanamarihana tena manan-danja : Mba hahatakarana bebe kokoa an’io fahatezeran’Andriamanitra io, dia tokony ho takatsika ny antony mahatonga ny fahatezeran’Andriamanitra be dia be ny fanamavoana ny Sabata masina. Misy ny ota kely, nefa ny Baiboly dia mampitandrina antsika amin’ny ota amin’ny Fanahy Masina, izay milaza fa tsy misy intsony ny sorona hahazoana famelan-keloka avy amin’Andriamanitra. Tamin’ny andron’ny apostoly, ny hany ohatra nomena antsika momba izany karazana fahotana izany dia ny fandavana an’i Kristy nataon’ny Kristianina iray niova fo. Ohatra iray ihany anefa izany, satria raha ny marina, ny fitenenan-dratsy ny Fanahy Masina dia ny fandavana sy ny fandavana ny fijoroana ho vavolombelona nomen’ny Fanahin’Andriamanitra. Mba handresena lahatra sy hampianarana ny olombelona, dia nanome tsindrimandry ny soratra masina ao amin’ny Baiboly ny Fanahy. Noho izany, na iza na iza manohitra ny fanambarana omen’ny Fanahy ao amin’ny Baiboly dia efa manevateva ny Fanahin’Andriamanitra sahady. Afaka manao tsara kokoa ve Andriamanitra, mba hampahafantarana ny sitrapony, toy izay hitarika an’ireo voantso ho amin’ny Baiboly sy ny asa sorany? Afaka milaza mazava kokoa ny sitrapony sy ny eritreriny ary ny fitsarany manokana ve izy? Tamin’ny [taonjato faha-16] , io fanamavoana ny Baiboly niady taminy io dia nanamarika ny fiafaran’ny faharetan’Andriamanitra tamin’ny fivavahana katolika romana; ny fiafaran’ny faharetany tamin’ny fampianarana izay tsy fantany mihitsy. Avy eo, tamin’ny 1843, ny fanamavoana ny teny ara-paminaniana dia nanamarika ny fiafaran’ny

fandraisana ny finoana Protestanta amin’ny endriny maro samihafa, mpandova ny Alahady Romana, izany hoe ny “ *mariky ny bibidia* ”. Ary farany, indray mandeha, ny Advantista dia nanao fitenenan-dratsy ny Fanahy Masina tamin’ny fandavana ny fanambarana ara-paminaniana faratampony izay nasehon’i Jesosy taminy tamin’ny alalan’ny mpanompony manetry tena izay nasehoko; ny fitenenan-dratsy izay nohamafisina sy nohamafisina tamin’ny fiarahan’izy ireo tamin’ireo mpanara-maso ny Alahady nanomboka tamin’ny 1995. Ny fitenenan-dratsy ny Fanahy dia mandray isaky ny avy amin’Andriamanitra ny valin-kafatra mendrika azy; fanamelohana ara-drariny ho an’ny voalohany sy ny “ *fahafatesana faharoa* ” izay voamarina ao amin’io andininy faha-10 io.

Andininy 11: “ *Ary ny setroky ny fijaliany dia miakatra mandrakizay mandrakizay, ka tsy manam-pitsaharana na andro na alina izay miankohoka eo anatrehan’ny bibidia sy ny sariny, ary izay mandray ny mariky ny anarany.* ”

Ny “ *setroka* ” dia tsy hisy afa-tsy amin’ny fotoanan’ny fitsarana farany, dia ny ora izay “ *hampijaliana amin’ny afo sy solifara* ” ao amin’ny *“farihy afo* ” ao amin’ny Apok. 19:20 sy 20:14; izany, amin’ny faran’ny taonarivo fahafito. Saingy alohan'ity fotoana mahatsiravina ity, ny ora hiverenan'i Jesosy Kristy amim-boninahitra dia hanamafy ny fiafarany farany. Ny hafatra ao amin’io andininy io dia mamporisika ny foto-kevitra momba ny “ *fitsaharana* ”. Amin'ny lafiny iray, ny olom-boafidy dia mitandrina ny fotoana fitsaharana nohamasinin'Andriamanitra, fa ny lavo kosa, mifanohitra amin'izany, dia tsy manana fiahiana toy izany, satria tsy manome ny fanambaran'Andriamanitra ny maha-zava-dehibe sy maha-zava-dehibe azy ireo. Izany no antony, ho setrin’ny fanamavoana azy ireo, amin’ny ora famaizana farany azy ireo, dia tsy hanome fitsaharana ho azy ireo Andriamanitra mba hanalefahana ny fijaliany.

Andininy 12: “ *Indro ny faharetan’ny olona masina, dia izay mitandrina ny didin’Andriamanitra sy ny finoana an’i Jesosy.* ”

Ny teny hoe “ *faharetana na faharetana* ” dia mampiavaka ny tena olo-masin’ny Mesia avy amin’Andriamanitra Jesosy nanomboka tamin’ny 1843-44 ka hatramin’ny fiverenany amim-boninahitra. Ao amin’io andininy io, ny hoe “ *ny anaran’ny Ray* ” ao amin’ny andininy 1 dia lasa “ *didin’Andriamanitra* ”, ary “ *ny anaran’ny Zanak’ondry* ” dia nosoloina hoe “ *ny finoana an’i Jesosy ”. Ovaina koa ny filaharan’ny laharam-pahamehana. Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia mitanisa " ny didin'Andriamanitra "* voalohany , ary " *ny finoana an'i Jesosy "* faharoa ; izany dia ara-tantara sy eo amin’ny lafiny lanja ilay lamina ankatoavin’Andriamanitra ao amin’ny drafitry ny famonjeny. Ny andininy 1 dia nanome laharam-pahamehana ny “ *anaran’ny ny Zanak’ondry* ” mba hampifandray ny “ *144 000* ” voafidy amin’ny finoana kristiana.

Andininy 13: “ *Ary nahare feo avy tany an-danitra aho nanao hoe: Soraty: Sambatra ny maty, dia izay maty ao amin’ny Tompo hatramin’izao. Eny, hoy ny Fanahy, mba hitsahatra amin’izay nisasarany, fa* ***<u>ny asany</u>*** *manaraka azy* .

Ny fehezan-teny hoe " *manomboka izao* " dia mendrika ny hanazavana amin'ny antsipiriany satria tena zava-dehibe. Satria izy io dia manondro ny daty tamin’ny lohataonan’ny taona 1843 sy ny fararano tamin’ny 1844, izay samy nanan-kery ny didy ao amin’ny Daniela 8:14 ary nifarana ireo fitsarana Advantista roa nokarakarain’i William Miller.

Rehefa nandeha ny fotoana, ny Advantista andrim-panjakana ofisialin'ny Advantista dia nanadino ny fiantraikan'io raikipohy io " *manomboka izao* ." Ireo mpisava lalana nanorina ny finoana Advantista ihany no nahatakatra ny vokatry ny fitakian'Andriamanitra ny Sabata tamin'ny fiandohan'ny taona 1843. Mba hanatontosana io fomba fanao amin'ny andro fahafito io, dia voatarika izy ireo hahatsapa fa ny Alahady fanao hatramin'izay dia voaozon'Andriamanitra. Taorian'izy ireo, ny Advantista nolovaina dia nanjary fomban-drazana sy fombafomba, ary ho an'ny ankamaroan'ny mpanaraka sy mpampianatra, ny Alahady sy ny Sabata dia napetraka tsy ara-drariny tamin'ny fitoviana. Io fahaverezan'ny fahatsapana ny amin'ny fahamasinana masina sy marina io dia niteraka tsy fahampian'ny fahalianana tamin'ny teny ara-paminaniana sy ny hafatry ny Advantista fahatelo izay nambarako teo anelanelan'ny taona 1983 sy 1994. Hatramin'ny nisehoan'izany fanamavoana izany tao amin'ny Advantista tany Frantsa, dia niray saina tamin'ny fianakaviamben'ny Ekiomenika ny andrim-panjakana Advantista maneran-tany tamin'ny taona 1995, hatramin'ny ozona lehibe indrindra. Ny fandrahonana ny " *fijaliana* " ao amin'ny andininy faha-10 kosa dia mahakasika azy io, amin'ny alalan'ny soso-kevitry ny teny hoe " hisotro ***koa*** *izy* "; nanomboka tamin'ny 1994, ny Advantista andrim-panjakana, taorian'ny finoana protestanta, dia nitsara sy nanameloka nanomboka tamin'ny 1843.

Araka ny soso-kevitr'io andininy io, ny didy ao amin'ny Daniela 8:14 dia nahatonga ny fisarahan'ny Kristiana Protestanta tamin'ny 1843 ho toby roa, anisan'izany ny vondrona Advantista , nahazo ny fahasambarana nilazana hoe : "Sambatra ny *maty* , dia izay *maty ao amin'ny Tompo manomboka izao!* an'i Kristy tamin'ny 1991, ny datin'ny fandavana ofisialy ny mazava, antsoina hoe " *miboridana* " dia tsy afaka mandray soa avy amin'izany fahasambarana izany intsony.

Fotoana fijinjana

Andininy 14: "Ary *hitako fa, indro, nisy rahona fotsy, ary nisy tahaka ny Zanak'olona nipetraka teo ambonin'ny rahona, nisatroka satro-boninahitra volamena sy fijinjana maranitra teny an-tànany.* "

Io famaritana io dia mampahatsiahy an'i Jesosy Kristy amin'ny fotoana hiverenany amim-boninahitra. Ny " *rahona fotsy* " dia mampahatsiahy ny toe-piainana nialany sy ny niakarany tany an-danitra izay niainany roa arivo taona talohan'izay. Ny " *rahona fotsy* " dia manondro ny fahadiovany, ny " *satroboninahitra volamena* " dia maneho ny finoany mpandresy, ary *ny "antsy fijinjana maranitra* " dia maneho ny " *teny maranitra* " avy amin'Andriamanitra ao amin'ny Hebreo 4:12 , izay nampiharin'ny " *tanany* ".

Andininy 15: " *Ary nisy anjely iray koa nivoaka avy tao amin'ny tempoly, niantso tamin'ny feo mahery tamin'Ilay nipetraka teo ambonin'ny rahona hoe: Arosoy ny fijinjanao, ka mijinjà; fa tonga ny andro fijinjana, fa masaka ny vokatry ny tany.* "

Eo ambanin'ny lafin'ny " *fijinjana* ", toy ny ao amin'ny fanoharana nataony, dia mampahatsiahy antsika i Jesosy fa amin'izany, dia ho avy ny fotoana hanavahana amin'ny fomba voafaritra tsara " *ny voa tsara amin'ny akofa* ". Amin'ny alalan'ny Fanambarana no ahatonga antsika hahita ity lohahevitra

mampisaraka ny toby roa ity: ny Sabatan’ny olom-boafidy sy ny Alahady lavo, satria ao ambadik’io anarana ara-pivavahana io no manafina ny fiankohofana sy ny fahefan’ny andriamanitra masoandro mpanompo sampy. Ary na dia eo aza ny fivoaran’ny vanim-potoanan’ny olombelona, dia mbola mijery izany Andriamanitra amin’izay tena maha-izy azy. Tsy misy fiantraikany amin’ny fitsarany ny fiheveran’ny olona samy hafa; araka ny filaharan’ny fotoanany, ny andro voalohany dia tsy masina, ka tsy afaka haka ny fahamasinan’Andriamanitra mihitsy. Izany dia miraikitra manokana amin'ny andro fahafito nohamasinina araka ny filaharan'ny fotoanany voasokitra hatramin'ny fiandohan'ny andro terestrialy mandrakizay; izany mandritra ny 6000 taona masoandro.

Andininy 16: “ *Ary Ilay nipetraka teo ambonin’ny rahona dia nametraka ny fijinjany tamin’ny tany, ka voajinja ny tany.* ”

Manamafy ny fahatanterahan’ny “ *fijinjana ny tany* ” amin’ny hoavy ny Fanahy. Kristy Mpamonjy sy Mpamaly faty no hiandraikitra izany sy hahatanteraka izany araka ny fanambarany tamin’ny fanoharana tamin’ny apostoliny ao amin’ny Matio 13:30-43 . Ny “ *fijinjana* ” dia mahakasika indrindra ny fampakarana ho any an-danitra an’ireo olo-masina voafidy izay nitoetra ho mahatoky tamin’ilay Andriamanitra Mpamorona.

Fotoana fijinjana (sy valifaty)

Andininy 17: “ *Ary nisy anjely iray koa nivoaka avy tao amin’ny tempoly any an-danitra, sady nanana fijinjana maranitra koa izy.* ”

Raha nanana asa nanirahana ny olom-boafidy ilay “ *anjely ” teo aloha, dia* mifanohitra amin’izany kosa, io “ anjely *hafa ” io dia manana* iraka famaizana natao hanoherana ireo mpikomy lavo. Io “ *fijinjana”* faharoa io koa dia maneho ny “ *teny maranitra avy amin’Andriamanitra* ” izay nampiharina tamin’ny sitrapony, fa tsy tamin’ny tanany, satria tsy nisy teny hoe “ *eny an-tanany* ”, tsy toy ny taom-pijinjana, ho an’ny taom-piotazam-boaloboka. Ny asa famaizana noho izany dia ankinina amin’ireo mpiasa izay manatanteraka ny sitrapon’Andriamanitra; raha ny marina dia ireo niharan'ny fanangoleny azy.

Andininy 18: “ *Ary nisy anjely iray koa nivoaka avy teo amin’ny alitara, izay nanana fahefana tamin’ny afo, dia niteny tamin’ny feo mahery tamin’ilay nanana ny fijinjana maranitra ka nanao hoe: Arosoy ny fijinjanao maranitra, ka angony ny sampahom-boaloboky ny tany; fa masaka ny voaloboka amin’ny tany .*

Avy eo, aorian’ny fampakarana ny olom-boafidy ho any an-danitra, dia tonga ny fotoanan’ny “ *fiotazam-boaloboka* ”. Ao amin’ny Isa. 63:1 ka hatramin’ny 6, ny Fanahy dia mampivelatra ny hetsika mikendry io teny an’ohatra io. Ao amin’ny Baiboly, ny ranon’ny voaloboka mena dia ampitahaina amin’ny ran’olombelona. Ny fampiasan’i Jesosy azy io, ao amin’ny Fanasana Masina, dia manamafy izany hevitra izany. Ny “ *voankazo ”* anefa dia mifamatotra amin’ny “ *fahatezeran’Andriamanitra* ” ary mahakasika an’ireo izay nanao ny tsy mendrika tamin’ny endrika mpanompony, satria ny ra nalatsak’i Kristy an-tsitrapo dia tsy mendrika ny hamadihana azy ireo. Satria i Jesoa dia afaka mahatsapa fa voafitaka ireo izay mandika ny drafiny famonjeny ka hanamarina ny fahotana izay nanolorany ny ainy sy niaritra fijaliana mba hitsahatra ny fanaony. Manana ampamoaka àry izay minia mandika ny lalàny. Tao anatin’ny hadalana jambany

izy ireo, dia tonga hatramin’ny faniriany hamono ny tena olom-boafidiny, mba hanafoanana tsy ho eto an-tany ny fanao ny Sabata andro fahafito, izay nohamasinina sy notakian’Andriamanitra nanomboka tamin’ny 1843-44. Tsy nahazo alalana avy amin’Andriamanitra hampiasa hery hanoherana ny fahavalony ara-pivavahana ny olom-boafidy; Andriamanitra dia natokana ho an'ny tenany irery ihany. “ *Ahy ny famaliana, Ahy ny famaliana* ”, hoy izy tamin’ny olom-boafidiny, ary tonga ny fotoana hanatanterahana izany famaliana izany.

Ao amin’io toko faha-14 io, ny andininy faha-17 ka hatramin’ny faha-20, dia mampahatsiahy an’io foto-kevitry ny “ *voankazo* ” io. Ny voaloboka mpanota dia ambara fa masaka satria nasehony tamin’ny asany ny tena toetrany. Ny ràny hiboiboika toy ny ranom-boaloboka ao anaty vata fanantazana, raha hohitsahin’ny tongotry ny mpioty voaloboka.

Andininy 19: “ *Ary naroson’ilay anjely tamin’ny tany ny fijinjany, dia nangoniny ny voaloboky ny tany ka natsipiny tao amin’ny famiazana lehibe, dia ny fahatezeran’Andriamanitra.* ”

Manamafy izany hetsika izany ny fanambarana nambaran’ity seho ity. Andriamanitra dia maminany amim-pahatokiana ny sazy ho an’ny fiavonavonana katolika sy protestanta. Hizaka ny vokatry ny fahatezeran’Andriamanitra izy ireo, izay asehon’ny sarin’ny famiazam-boaloboka izay hanosihosena ny voaloboka amin’ny tongotr’ireo mpanonta.

Andininy 20: “ *Ary voahitsakitsaka teny ivelan’ny tanàna ny famiazam-boaloboka, ary avy tao amin’ny famiazam-boaloboka dia nisy ra nivoaka hatramin’ny lamboridin-tsoavaly hatramin’ny stade eninjato sy arivo.* ”

Hoy ny Isaia 63:3: “ *Izaho irery no nanosihosy ny famiazam-boaloboka, tsy nisy olona teo amiko...* ”. Ny fiotazam-boaloboka dia manatanteraka ny famaizana an'i Babylona Lehibe ao amin'ny Apok. 16:19. Efa nameno ny kapoaky ny fahatezeran’Andriamanitra izay tsy maintsy hosotroiny hatramin’izao. “ *Nohitsakitsahina teny ivelan’ny tanàna ny famiazam-boaloboka* ”, izany hoe tsy nisy olom-boafidy nakarina ho any an-danitra. Tany Jerosalema, dia natao tany ivelan’ny mandan’ny tanàna masina ny famonoana an’ireo voaheloka ho faty, mba tsy handoto azy. Izany no nitranga tamin’ny fanomboana an’i Jesoa Kristy tamin’ny hazo fijaliana izay mampahatsiahy, amin’ny alalan’ity hafatra ity, ny sara tokony haloa ho an’ireo izay manao tsinontsinona ny fahafatesany. Tonga ny fotoana handatsahan’ny fahavalony ny rany mba hanonerana ny fahotany maro. " *Ary avy tamin'ny famiazam-boaloboka ny rà hatramin'ny lamboridin-tsoavaly* ." Ny lasibatry ny fahatezerana dia ireo mpampianatra ara-pivavahana kristiana, ary Andriamanitra dia manondro azy ireo amin’ny alalan’ny sarin’ilay “ *bitika* ” napetraky ny mpitaingina “ *teo am-bavan’ny soavaly* ” mba hitarihana azy ireo. Io sary io dia atolotra ao amin’ny Jakoba 3:3 , izay ny loha hevitra dia ny hoe: mpampianatra fivavahana. Hoy i Jakoba eo amin’ny fiandohan’ny toko faha-3: “ *Ry rahalahiko, aoka tsy ho mpampianatra maro ianareo, satria fantatrareo fa ho mafimafy kokoa no hitsarana antsika* .” Ny fihetsiky ny " *vintage* " dia manamarina izany fampitandremana feno fahendrena izany. Amin’ny filazàna “ *hatramin’ny lamboridin-tsoavaly* ”, ny Fanahy dia milaza fa ny famiazam-boaloboka dia mahakasika ny klerjy katolika romana an’i “ *Babilôna Lehibe* ”, voalohany indrindra, fa miitatra *amin’ireo* mpampianatra protestanta izay,

nanomboka tamin’ny 1843, dia nampiasa “manimba” ny Baiboly Masina, araka ny fiampangan’ny Fanahy ao amin’ny Apok. 9:11 . Hitantsika eto ny fampiharana ilay fampitandremana ao amin’ny Apok. 14:10 manao hoe: “ *Izy* ***<u>ihany no hisotro</u>*** *ny divain’ny fahatezeran’Andriamanitra, izay haidina tsy misy miharoharo amin’ny kapoaky ny fahatezerany...* ”.

Ho an'ny hafatra " *mihoatra ny eninjato stade arivo* ", manaraka ny hafatra teo aloha, ny sazy dia miitatra amin'ny finoana nohavaozina nanomboka tamin'ny taonjato faha-16 , izay manondro ny isa 1600. Tamin’io fotoana io no nanaovan’i Martin Luther tamin’ny fomba ofisialy ny fiampangana ny finoana katolika tamin’ny 1517. Amin’izao taonjato faha-16 izao koa anefa no niforonan’ny foto-pampianarana protestanta momba ny “ *Kristy sandoka ” sy ny Kristianina sandoka* , izay nanome ara-dalàna ny herisetra sy ny sabatra noraran’i Jesosy Kristy. Manome ny fanalahidin’ny fandikana azy manokana ny Apokalypsy, ary io taonjato faha-16 io dia voatondro ao amin’ny Apok. 2:18 ka hatramin’ny 29 eo ambanin’ny anarana an’ohatra hoe “ *Tiatira* ”. Ny teny hoe “ *kianja* ” dia mampiseho ny asany ara-pivavahana, ny fandraisany anjara amin’ilay hazakazaka, ny satroboninahitry ny fandresena nampanantenaina ny mpandresy ny loka. Izany no fampianaran’i Paoly ao amin’ny 1 Kor. 9:24: “ *Tsy fantatrareo va fa izay mihazakazaka eo amin’ny fihazakazahana dia samy mihazakazaka avokoa, nefa ny iray ihany no mahazo ny loka* ? Tsy azo amin’ny fomba rehetra àry ny lokan’ny fiantsoana ho any an-danitra; ny fahatokiana sy ny faharetana amin’ny fankatoavana no hany fomba hahazoana fandresena amin’ny adin’ny finoana. Manamafy izy ao amin’ny Fil. 3:14 manao hoe: " *Miezaka hanatratra ny tanjona aho mba hahazoako ny lokan'ny fiantsoan'Andriamanitra any an-danitra ao amin'i Kristy Jesosy* ." Amin’ny fotoan’ny “ *fambolena* ” dia hohamarinina ireto tenin’i Jesosy ireto: “ *Fa maro no antsoina, nefa vitsy no fidina* ” (Mat. 22:14).

Apokalypsy 15: Ny fiafaran’ny fizahan-toetra

hahatanterahan’ny “ *fijinjana sy ny fiotazam-boaloboka ” dia tonga ny fotoana mahatahotra ny fiafaran’ny fizahan-toetra.* Ny fotoana ametrahana ny safidin'ny olombelona amin'ny vato, tsy misy azo atao ny mamadika ireo safidy ireo. Amin’izay fotoana izay dia tapitra ny fanolorana famonjena ao amin’i Kristy. Io no lohahevitry ny toko faha-15 amin’ny Apokalipsyn’i Jesoa Kristy. Ny fiafaran’ny fizahan-toetra dia tonga aorian’ireo “ *trompetra* ” enina voalohany ao amin’ny toko faha-8 sy faha-9, ary alohan’ny “ *ireo loza fito farany an’Andriamanitra* ” ao amin’ny toko faha-16. Tsy lazaina intsony fa manaraka ny safidy farany amin’ny lalana omen’Andriamanitra ny olona izany. Eo ambany fiahian’ny “ *bibidia miakatra avy amin’ny tany* ” ao amin’ny Apok. 13:11 ka hatramin’ny 18, ireo lalana roa farany dia mitarika, ny iray, mankany amin’ny Sabata na Sabata nohamasinin’Andriamanitra, ny iray kosa, mankany amin’ny Alahady, an’ny fahefan’ny papa Romana. Tsy mbola nazava toy izao ny safidy eo amin’ny fiainana sy ny tsara, ny fahafatesana sy ny ratsy. Iza no atahoran'ny olona kokoa? Andriamanitra sa olona? Toy izany ny nomena ny toe-javatra. Fa afaka miteny koa aho hoe: Iza no tian'ny olona kokoa? Andriamanitra sa olona? Ny olom-boafidy dia hamaly amin’ireo tranga roa ireo: Andriamanitra, mahafantatra amin’ny alalan’ny fanambarana ara-paminaniana ny antsipirihan’ny fiafaran’ny drafiny. Ny fiainana mandrakizay amin’izay fotoana izay dia ho akaiky dia akaiky, eo an-tanan’izy ireo.

Andininy 1: “ *Ary hitako fa, indro, nisy famantarana hafa koa tany an-danitra, sady lehibe no mahagaga, dia anjely fito manana ny loza fito farany, fa ireny no hahatanteraka ny fahatezeran’Andriamanitra.* ”

Ity andininy ity dia manolotra ireo “ *loza fito farany* ” izay hamely ny mpino sandoka noho ny safidiny ny Alahady Romana. Ny foto-kevitr’ity toko ity, ny fiafaran’ny fizahan-toetra, dia manokatra ny fotoan’ny “ *loza fito farany amin’ny fahatezeran’Andriamanitra* ”.

Andininy 2: *“Ary hitako fa, indro, nisy toa ranomasina fitaratra miharo afo; ary izay efa naharesy ny bibi-dia sy ny sariny ary ny isan’ny anarany dia nitsangana teo ambonin’ny ranomasina fitaratra sady nitana ny lokangan’Andriamanitra.* ”

Mba hampaherezana ny mpanompony, dia ny olom-boafidiny, ny Tompo dia manolotra sehatra iray izay manaitra ny fandreseny mananontanona amin’ny alalan’ny sary isan-karazany nalaina tao amin’ny andalan-teny hafa amin’ny faminaniana. “ *Eo amin’ny ranomasina fitaratra miharo afo no ijoroan’izy ireo* ”, satria efa nandalo fizahan-toetra ny finoana izay nanenjehana azy ireo ka tafavoaka ho mpandresy . Ny “ *ranomasin’ny fitaratra* ” dia manondro ny fahadiovan’ny vahoaka voafidy, toy ny ao amin’ny Apok. 4:1.

Andininy 3: “ *Ary mihira ny hiran’i Mosesy, mpanompon’Andriamanitra, sy ny hiran’ny Zanak’ondry izy, manao hoe: Lehibe sy mahatalanjona ny asanao,*

Tompo ô, Andriamanitra Tsitoha! Marina sy marina ny lalanao, ry Mpanjakan'ny firenena! "

" *Ny Tonon-kiran'i Mosesy* " dia nankalaza ny fialan'ny Isiraely be voninahitra avy tany Ejipta, ilay tany sy tandindon'ny fahotana. Ny fidirana tao amin'ny Kanana teto an-tany taorian'izay 40 taona tatỳ aoriana dia nampiseho mialoha ny fidiran'ireo voafidy farany tao amin'ilay Kanana any an-danitra. Ho setrin'izany, rehefa avy nanolotra ny ainy ho fanonerana ny fahotan'ny olom-boafidy, dia niakatra tany an-danitra i Jesosy, " *ny Zanak'ondry* ", tamin'ny voninahiny sy ny herin'Andriamanitra any an-danitra. Ireo vavolombelon'i Jesosy mahatoky farany, ny Advantista rehetra amin'ny finoana sy ny asa, dia samy miaina ny fiakarana any an-danitra rehefa miverina hamonjy azy ireo i Jesosy. Manandratra ny " *asany lehibe sy mahagaga* " ny olom-boafidy dia manome voninahitra an'ilay Andriamanitra Mpamorona izay nampiharihary ny soatoaviny tao amin'i Jesosy Kristy: ny " *fahamarinany* " lavorary sy ny " *fahamarinany* ". Ny firongatry ny teny hoe " *marina* " dia mampifandray ny teny manodidina ny hetsika amin'ny faran'ny vanim-potoana " *Laodikia* " izay nanehoany ny tenany ho " *Amena sy Ilay Marina* ". Izao no fotoana " *fanafahana* " izay manamarika ny fiafaran'ny " *fiterahan'ilay vehivavy* " resahin'ny Apok. 12:2 . " *Ny zaza* " dia entina ho amin'izao tontolo izao amin'ny endriky ny fahadiovan'ny toetran'ny lanitra naseho tao amin'i Jesosy Kristy sy tamin'ny alalan'i Jesosy Kristy. Afaka midera an'Andriamanitra ny olom-boafidy noho ny fanjakany " *mahery indrindra* " satria io herin'Andriamanitra io no ananany famonjena sy fanafahana. Rehefa nanangona sy nifidy ireo navotany avy tamin'ny firenena rehetra teto an-tany i Jesosy Kristy, dia tena " *Mpanjakan'ny firenena* " tokoa. Tsy misy intsony izay nanohitra Azy sy ny olom-boafidiny.

Andininy 4: " *Iza no tsy hatahotra, Tompo ô, ka tsy hanome voninahitra ny anaranao? Fa Hianao irery ihany no masina, ary ny firenena rehetra ho avy hiankohoka eo anatrehanao, satria efa naharihary ny fitsaranao* " .

Amin'ny fiteny tsotra dia izao no dikan'ny hoe: Iza no mandà tsy hatahotra Anao, ry Andriamanitra Mpamorona, ka sahy manaisotra ny voninahitrao ara-drariny amin'ny fandavana ny Sabatanao masina amin'ny andro fahafito? Fa **Hianao irery ihany no masina** , ary Hianao irery ihany no nanamasina ny andro fahafito sy izay nomenao azy, ho famantarana ny fankasitrahany sy ny fahamasinanao. Eny tokoa, amin'ny firesahana ny amin'ny " *fahatahorana azy* ", ny Fanahy dia manondro ny hafatry ny " *anjely* " voalohany ao amin'ny Apok. 14:7 manao hoe: " *Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy, fa tonga ny andro fitsarany, ary miankohofa eo anatrehan'izay nanao ny lanitra sy ny tany sy ny ranomasina ary ny loharano* ". Ao amin'ny drafitr'Andriamanitra, ireo firenena mpikomy noravana dia hatsangana amin'ny tanjona roa sosona: hanetry tena eo anatrehan'Andriamanitra sy hanome voninahitra Azy, ary hiaritra ny famaizana ara-drariny farany izay handripaka azy ireo amin'ny farany, ao amin'ny " *farihy afo sy solifara* " amin'ny fitsarana farany, izay ambara ao amin'ny hafatry ny " *anjely fahatelo* " ao amin'ny Apok. 14:10. Alohan'ny hahatanterahan'ireo zavatra ireo, dia tsy maintsy mandalo ny fotoan'ny fitsaran'Andriamanitra ny olom-boafidy izay hiseho amin'ny asan'ny " *loza fito* " nambara ao amin'ny andininy voalohany.

Andininy 5: “ *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, novohana ny tempolin’ny tabernakelin’ny vavolombelona tany an-danitra.* ”

Io fisokafan’ny “ *tempoly* ” any an-danitra io dia manambara ny fitsaharan’ny fanelanelanana nataon’i Jesosy Kristy, satria tapitra ny fotoan’ny antson’ny famonjena. “ *Ny tenivavolombelona* ” dia manondro ny didy folon’Andriamanitra izay napetraka tao anatin’ny fiara masina. Araka izany, manomboka amin’izao fotoana izao, ny fisarahana eo amin’ny olom-boafidy sy ny very. Teto an-tany, ireo mpikomy dia vao avy nanapa-kevitra, tamin’ny alalan’ny didim-panjakana iray, ny adidy hanaja ny andro fitsaharana isan-kerinandro amin’ny andro voalohany napetraky ny sivily sy nohamafisin’ny emperora romana, Constantin I ^{sy} Justinien I, ^{izay} nanao an’i Vigilius I ^{ho} papa voalohany, lohan’ny finoana kristiana maneran-tany, izany hoe: Katolika, tamin’ny 538. 17 ary napetraka teo ambanin'ny hetsika lehibe nataon'ny finoana Protestanta Amerikana tohanan'ny finoana Katolika Eoropeana.

Andininy 6: *“Ary nivoaka avy tao amin’ny tempoly ny anjely fito izay nanana ny loza fito, nitafy rongony fotsy madinika sady nisikina fehin-kibo volamena ny tratrany.* ”

Ao amin'ny tandindona amin'ny faminaniana , ireo " *anjely fito* " dia maneho an'i Jesosy Kristy irery na " *anjely fito* " mahatoky amin'ny tobiny toa azy. “ *Ny rongony fotsy madinika, madio sy mangirana* , dia midika hoe “ *ny asa marina ataon’ny olona masina* ” ao amin’ny Apok. 19:8 . Ny “ *fehikibo volamena manodidina ny tratra* ”, araka izany, eo amin’ny haavon’ny fo, dia mampahatsiahy ny fitiavana ny fahamarinana efa voatonona araka ny endrik’i Kristy aseho ao amin’ny Apok. 1:13. Ny Andriamanitry ny fahamarinana dia miomana hanafay ny tobin’ny lainga. Amin’ny alalan’io fampahatsiahivana io, ny Fanahy dia manolotra *ny “loza lehibe* ” izay nasehon’ny tavany tamin’ny endriny raha oharina amin’ny “ *masoandro izay mamirapiratra amin’ny heriny* ”. Tonga ny fotoanan’ny fifandonana farany teo amin’i Jesosy Kristy sy ireo mpanompo sampy mpikomy nanompo ny masoandro.

Andininy 7: “ *Ary ny iray tamin’ny zava-manan-aina efatra nanome lovia volamena fito ho an’ny anjely fito, feno ny fahatezeran’Andriamanitra, Izay velona mandrakizay mandrakizay.* ”

I Jesosy mihitsy no modely nasehon’ireo “ *zavamananaina efatra* ” resahin’ny Apok. 4. Izy koa no “ *Andriamanitra velona mandrakizay mandrakizay* ” izay “ *nampahatezitra* ”. Ny maha-Andriamanitra azy àry no manome azy ny anjara asa rehetra: Mpamorona, Mpanavotra, Mpanelanelana, ary Mpitsara mandrakizay. Avy eo, rehefa nanafoana ny fanelanelanana nataony izy, dia tonga Andriamanitry ny rariny izay namely sy nanafay ny fahavalony nikomy, satria nofenoiny “ *ny kapoaky ny “ fahatezerany ”* marina . Efa feno izao ny “ *kapoaka ”, ary izany fahatezerana izany dia haka ny endriky ny sazy “ fito farany* ” izay tsy hananany toerana intsony ny famindram-pon’Andriamanitra.

Andininy 8: “ *Ary ny tempoly dia feno setroka avy tamin’ny voninahitr’Andriamanitra sy ny heriny, ka tsy nisy nahazo niditra tao amin’ny tempoly mandra-pahatanteraky ny loza fiton’ny anjely fito.* ”

Mba hanehoana an’io lohahevitra momba ny fampitsaharana ny fahasoavana io, dia asehon’ny Fanahy ao amin’io andininy io ny sarin’ny “

tempoly feno setroka noho ny ” fanatrehana. " *avy amin'Andriamanitra* " ary nilaza izy hoe: " *ary tsy nisy nahazo niditra tao amin'ny tempoly mandra-pahatanteraky ny loza fiton'ny anjely fito* ." Nampitandrina ny olom-boafidiny àry Andriamanitra fa hitoetra eto an-tany izy ireo mandritra ny “ *loza fito farany* ” amin’ny fahatezerany. Ny olom-boafidy farany dia hamerina ny zavatra niainan’ny Hebreo tamin’ny andron’ny “ *loza folo* ” izay namely an’i Ejipta mpikomy. Tsy ho azy ireo ny *loza , fa ho an’ireo mpikomy, lasibatry ny fahatezeran’Andriamanitra.* Ny antom-pisian’ny fidiran’izy ireo ao amin’ny “ *tempoly* ” anefa dia nohamafisina araka izany, izay azo atao, raha vao tapitra ny “ *loza fito farany* ”.

Apokalypsy 16 : Ny loza fito farany ny fahatezeran’Andriamanitra

Ny toko faha-16 dia mampiseho ny filatsahan’ireo “ *loza fito **farany*** ” ireo, izay nanehoana *ny “fahatezeran’Andriamanitra ”.*

Ny fandinihana ny toko iray manontolo dia hanamafy izany, nefa tsy maintsy marihina fa ny lasibatry ny “ *fahatezeran’Andriamanitra* ” dia hitovy amin’ireo izay nokapohin’ny sazy tamin’ireo “ *trompetra ” enina voalohany* . Asehon’ny Fanahy araka izany fa ny sazin’ny “ *loza fito **farany*** ” sy ny an’ny “ *trompetra fito* ” dia manasazy ny fahotana iray ihany: ny fandikana ny Sabata fitsaharana amin’ny “ *andro fahafito”. nohamasinin’Andriamanitra* hatramin’ny nanorenana izao tontolo izao.

Manokatra fononteny eto aho, tara. Mariho ny fahasamihafan’ny “ *trompetra ”* avy amin’Andriamanitra sy ny “ *loza na loza ”. Ny " trompetra* " dia famonoan'olona rehetra ataon'ny olona, nefa nasain'Andriamanitra nandidian'Andriamanitra, ny fahadimy dia ara-panahy. Ny “ *loza* ” dia fihetsika tsy mahafinaritra napetrak’Andriamanitra mivantana amin’ny alalan’ny fomba voajanahary amin’ny zavaboariny velona. Ny Apokalypsy 16 dia manolotra antsika ny “ *loza fito **farany*** ”, izay milaza an-kolaka fa nialohavan’ny “ *loza* ” hafa niaretan’ny olona talohan’ny faran’ny andron’ny fahasoavana, izay mampisaraka ara-panahy “ *ny andro farany* ” voalaza ao amin’ny Dan. 11:40 ho fizarana roa. Amin'ny voalohany, io fiafaran'ny fotoanan'ny firenena io, ary amin'ny faharoa, ny vanim-potoanan'ny fitondram-panjakan'izao tontolo izao izay nokarakaraina teo ambany fitarihan'i Etazonia. Amin'ity fanavaozana ity, natao tamin'ny Sabata 18 Desambra 2021, dia afaka manamarina izany fanazavana izany aho, nanomboka tamin'ny fiandohan'ny taona 2020, ny olombelona manontolo dia tratran'ny fahasimbana ara-toekarena noho ny viriosy mifindra, ny Coronavirus Covid-19, izay niseho voalohany tany Chine. Ao anatin'ny tontolon'ny fifanakalozam-baovao sy fahalalàna manerantany, nanamafy ara-tsaina ny tena vokany, raiki-tahotra, nitsahatra tsy maty ny mpitarika ny vahoaka, ny fampandrosoana sy ny fitomboana mitohy amin'ny toe-karena Eoropeana Andrefana sy Amerikana manontolo. Noheverina, tsy ara-drariny, ho toy ny areti-mifindra, ny Tandrefana, izay nihevitra fa handresy fahafatesana indray andro any, dia kivy sy tsy afa-manoatra. Tao anatin'ny tebiteby, ny tsy mpivavaka dia nanolotra ny tenany ho vatana sy fanahy ho an'ny fivavahana vaovao izay misolo azy: ny siansa ara-pitsaboana mahery indrindra. Ary ny tanin'ny mpisoloky, ny mpanankarena indrindra eto an-tany, dia nanararaotra ny fahafahana nanao ny lehilahy ho babo sy andevozin'ny aretina, ny vaksiny, ny fanafodiny ary ny fanapahan-kevitry ny orinasa. Amin'izay fotoana izay ihany koa dia maheno torolàlana any Frantsa isika, mba hilazana ny kely indrindra amin'ny paradoxical, izay nofintiniko toy izao manaraka izao: "azo atao ny manome rivotra ny trano ary manao saron-tava fiarovana mandritra ny ora maro izay sempotry ny mpitafy."

Manasongadina ny "saina" an'ireo tanora mpanapaka an'i Frantsa sy ireo firenena hafa maka tahaka. Mahaliana ny manamarika fa ny firenena nitarika izany fitondran-tena manimba izany dia ny Isiraely voalohany; firenena voalohany voaozon'Andriamanitra teo amin'ny tantara ara-pivavahana. Ny fanaovana saron-tava, izay voarara tamin'ny voalohany rehefa tsy nisy, dia natao tsy maintsy natao hiarovana amin'ny aretina izay misy fiantraikany amin'ny taovam-pisefoana. Mamoa voa tsy ampoizina ny ozon'Andriamanitra , nefa tena mandaitra. Resy lahatra aho fa eo anelanelan'ny 2021 sy ny fiandohan'ny " *trompetra fahenina* ", ny Ady Lehibe Fahatelo, dia hisy " *loza avy amin'Andriamanitra* " hafa hamely ny olombelona meloka any amin'ny toerana samihafa eto an-tany, indrindra fa any amin'ny faritra andrefana rava; "Peste" toy ny " *mosary* " sy ny areti-mifindra hafa tena izy maneran-tany, efa fantatra amin'ny hoe pesta sy kôlerà. Andriamanitra dia milaza izany karazana sazy izany ao amin'ny Ezek. 14:21: *"Eny, izao no lazain'i Jehovah Tompo: Na dia handefasako hamely an'i Jerosalema aza ny famaizana efatra mahatahotra indrindra, dia ny sabatra sy ny mosary sy ny bibidia ary ny areti-mandringana, mba handringanany ny olona sy ny biby ao aminy,* ". Mariho fa tsy feno io lisitra io, satria amin'izao andro maoderina izao dia misy endrika maro ny sazy avy amin'Andriamanitra: Kansera, SIDA, Chikungunya, Alzheimer ... sns ... Marihiko koa ny fisehon'ny tahotra noho ny fiakaran'ny maripanan'ny tany. Mihorohoro sy mihorohoro ny vahoaka marobe amin'ny fieritreretana ny ranomandry mitsonika sy ny tondra-drano mety hitranga. Vokany iray hafa avy amin'ny ozon'Andriamanitra izay mamely ny sain'ny olombelona sy manorina rindrin'ny fisarahana sy ny fankahalana. Hamaranako ity fononteny ity mba hanohizana ny fandalinana amin'ity toe-javatra ity momba ny fiafaran'ny fahasoavana izay mampiavaka ny " loza *fito* ***farany*** *amin'ny fahatezeran'Andriamanitra* ."

Antony iray hafa manamarina ny safidy ny tanjona. Ny " *loza fito farany* " dia manatanteraka ny fandringanana ny zavaboary amin'ny fahataperan'izao tontolo izao. Ho an'Andriamanitra, ilay Mpamorona, dia tonga ny fotoana handravana ny asany. Noho izany dia manaraka ny fizotry ny famoronana izy, fa tsy mamorona, dia manimba. Amin'ny " *loza farany fahafito* ", dia ho fongotra ny fiainan'ny olombelona eto an-tany, ka hamela ny tany indray ny " *hantsana* " ao anatin'ny toe-javatra mikorontana, miaraka amin'i Satana hany mponina ao aminy, izay fototry ny ota; ny tany lao dia ho fonjany mandritra ny " *arivo taona* " mandra-pahatongan'ny fitsarana farany, izay handringana azy sy ny mpikomy rehetra, araka ny Apok. 20.

Andininy 1: " *Ary nahare feo mahery avy tao amin'ny tempoly aho nanao tamin'ny anjely fito hoe: Mandehana, aidino amin'ny tany ny lovia fito misy ny fahatezeran'Andriamanitra.* "

Io " *feo mahery avy ao amin'ny tempoly* " io dia an'ilay Andriamanitra Mpamorona diso fanantenana noho ny zony ara-dalàna indrindra. Amin'ny maha Andriamanitra Mpamorona azy, dia manana toetra ambony indrindra ny fahefany, ka sady tsy rariny no tsy fahendrena ny manohitra ny faniriany hotompoina sy homem-boninahitra amin'ny fitandremana ny andro fitsaharana izay "nohamasininy *"* ho amin'izany. Amin'ny fahendreny lehibe sy araka an'Andriamanitra, Andriamanitra dia nanome antoka fa na iza na iza manohitra ny

zony sy ny fahefany dia tsy hiraharaha ny zava-miafina lehibe indrindra alohan’ny hanalany azy amin’ny “ *fahafatesana faharoa* ” ny vidin’ny fahatezerany amin’Andriamanitra Tsitoha.

Andininy 2: “ *Dia nandeha ny voalohany ka naidiny tamin’ny tany ny tao an-doviany; ary nisy vay ratsy sady mampahory tamin’ny olona izay nanana ny mariky ny bibidia sy izay niankohoka teo anoloan’ny sariny* ” .

Amin'ny maha-hery lehibe sy fahefana lehibe indrindra amin'ny fikomiana farany, ny tanjona laharam-pahamehana amin'ity toe-javatra ity dia ny " *tany* " tandindon'ny finoana Protestanta lavo.

Ny loza voalohany dia “ *vay ratsy* ” izay mampijaly ny vatan’ireo mpikomy izay nifidy ny hankatò ny andro fitsaharana napetraky ny olona. Ny Katolika sy ny Protestanta izay tafavoaka velona tamin'ny ady niokleary no lasibatra ary izay, tamin'io safidy tamin'ny andro voalohany, Alahady Romana io, dia manana *" mariky ny bibidia* .”

Andininy 3: “Ary *ny faharoa nampidina ny tao an-doviany tamin’ny ranomasina, dia tonga rà tahaka ny ran’ny maty izany; dia maty ny zava-manan-aina rehetra, dia izay rehetra tao amin’ny ranomasina.* ”

Ny " *faharoa* " dia mamely *ny "ranomasina* " izay ovany ho " *ra* ", tahaka ny nataony tamin'ny Neily Egyptiana tamin'ny andron'i Mosesy; " *ranomasina* ", mariky ny Katolika Romana, izay mikendry ny Ranomasina Mediterane. Amin’izao fotoana izao dia aringan’Andriamanitra ny biby rehetra ao amin’ny “ *ranomasina* ”. Atombony amin’ny fomba mifamadika ny famoronana, amin’ny farany, “ *ny tany* ” dia ho “ *tsy misy endrika sy foana ” indray; hiverina amin'ny* toerany " *hantsana " tany am-boalohany izy io* .

Andininy 4: “ *Ny fahatelo nampidina ny tao an-doviany tamin’ny ony sy ny loharano, dia tonga rà ireny.* ”

Ny “ *fahatelo* ” dia mamely ny “ *rano ”* mamy amin’ny “ *renirano sy loharano* ”, izay tonga tampoka ho “ *ra* ”. Tsy misy rano manala hetaheta intsony. Henjana sy mendrika ny sazy satria niomana handatsaka ny “ran’ny” olom-boafidy izy ireo. Io sazy io no voalohany nampiharin’Andriamanitra tamin’ny tehin’i Mosesy tamin’ny Ejipsianina, “mpisotro ra *”* an’ny Hebreo izay natao toy ny biby tao anatin’ny fanandevozana mafy izay nahafatesana olona maro.

Andininy 5: “ *Ary reko ny anjelin’ny rano nanao hoe: Marina Hianao, ianao izay ankehitriny sy taloha; masina Hianao, satria efa nampihatra izao fitsarana izao* ” .

Marihina sahady ao amin’io andininy io ny teny hoe “ *marina* ” sy “ *masina* ” izay manamarina ny fandikan-teny marina momba ny lahatsoratry ny didy ao amin’ny Dan. 8:14: " *2300 hariva sy maraina ary fahamasinana dia hohamarinina* "; Ny “ *fahamasinana* ” dia mahafaoka izay rehetra ataon’Andriamanitra ho masina. Amin’ity toe-javatra farany ity, ny fanafihana ny Sabatany “ *nohamasinina* ” dia mendrika amin’ny rariny rehetra ny fitsaran’Andriamanitra izay manova ny “ *rano* ” hosotroina ho “ *ra* ”. Ny teny hoe " *rano* " dia midika ara-panoharana sy avo roa heny ny habetsahan'ny olombelona sy ny fampianarana ara-pivavahana. Nofitahin’i Roma papaly, ao amin’ny Apok. 8:11, izy roa ireo dia novana ho “ *mahafaty* ”. Amin'ny filazana hoe " *marina*

ianao... satria efa nampihatra izany fitsarana izany " ilay anjely dia manamarina ny fepetra takian'ny fahamarinana tonga lafatra izay Andriamanitra irery ihany no hanatanteraka. Amin'ny fomba an-kolaka sy amin'ny marimarina indrindra, ny Fanahy dia manafoana amin'ny anaran'Andriamanitra, ny endrika " *ary Ilay avy* ", satria tonga Izy; ary ny fisehoany dia manokatra fanomezana maharitra ho azy sy ny navotany, tsy manadino ireo tontolo izay nijanona ho madio sy ireo anjely masina izay nijanona ho mahatoky taminy.

Andininy 6: " *Fa ny ran'ny olona masina sy ny mpaminany no nalatsany, ka rà kosa no nomenao hosotroiny, ka miendrika ireny.* "

Koa satria ireo mpikomy dia vonona ny hamono ny olom-boafidy, izay tsy maintsy nahazo famonjena afa-tsy tamin'ny fidiran'i Jesosy, dia nomen'Andriamanitra azy ireo koa ny heloka saika hataony. Noho izany antony izany ihany, dia noraisina toy ny Ejipsianina tamin'ny fivoahana izy ireo. Izao no fanindroany Andriamanitra niteny hoe: " *Mendrika izy ireo* ." Amin'izao dingana farany izao, dia hitantsika amin'ny maha-mpanafika ny Advantista nifidy ny irak'i Sardisy izay nilazan'i Jesosy hoe: " *Heverina ho velona ianao, ka ho faty* ". Kanefa tamin'izany fotoana izany, dia nilaza toy izao izy momba ny olom-boafidy tamin'ny 1843-1844: " *Hiara-mandeha amiko izy, mitafy fitafiana fotsy, satria miendrika izy* ". Koa ny haja izay tokony ho azy avy dia araka ny asan'ny finoany: " *akanjo fotsy* " ho an'ny olom-boafidy mahatoky, " *ra* " hosotroina ho an'ireo mpikomy lavo nivadika.

Andininy 7: " *Ary nahare anjely iray koa aho teo amin'ny alitara nanao hoe: Eny, Tompo ô, Andriamanitra Tsitoha, marina sy mahitsy ny fitsaranao.* "

Io feo avy amin'ny *"alitara* " io, tandindon'ny hazo fijaliana, dia ny an'i Kristy nohomboana tamin'ny hazo fijaliana, izay manana antony manokana hankatoavana izany fitsarana izany. Fa ireo izay nofaiziny amin'izao fotoana izao dia sahy nitaky ny famonjeny, sady nanamarina ny fahotana maharikoriko, tamin'ny naleony nankatò ny didin'olona; izany na dia eo aza ny fampitandreman'ny Soratra Masina: ao amin'ny Isa.29:13 " *Hoy Jehovah: Raha manatona Ahy ity firenena ity, dia manaja Ahy amin'ny vavany sy amin'ny molony izy, fa ny fony kosa lavitra Ahy, ary ny fahatahorany Ahy* ***dia didin'olombelona ihany*** . " Mat.15:19: " *Fa zava-poana ny fanompoany* ***ny olona amin'ny didiny*** " .

Andininy 8: " *Ny fahefatra nampidina ny tao an-doviany tamin'ny masoandro, dia nomena azy handoro ny olona amin'ny afo.* "

Ny fahefatra dia manao " *amin'ny masoandro* " ary mahatonga azy ho mafana kokoa noho ny mahazatra. " *May* " ny nofon'ireo mpikomy noho io hafanana be io. Rehefa avy nanasazy ny fandikana ny " *fahamasinana* " *Andriamanitra, dia izao dia hanasazy ny fanompoan* - tsampy *amin'ny* " andron'ny masoandro" nolovaina tamin'i Constantin I. Andriamanitra dia mamadika ny sampy hanohitra ny mpanompo sampy. Io no fara tampony amin'ilay " *loza lehibe* " voalaza ao amin'ny Apok. 1. Ny fotoana ampiasain'ilay mibaiko ny " *masoandro* " hanasazy ny mpivavaka aminy.

Andininy 9: “ *Ary main’ny hafanana be ny olona, dia niteny ratsy ny anaran’Andriamanitra, Izay manam-pahefana amin’ireo loza ireo, sady tsy nibebaka mba hanome voninahitra Azy.* ”

Ao amin’ny haavon’ny hamafin’izy ireo, ireo mpikomy dia tsy mibebaka amin’ny fahotany ary tsy manetry tena eo anatrehan’Andriamanitra, fa manevateva azy amin’ny “ *fanevatevana* ” ny *anarany* . Izany dia efa tao amin'ny toetrany, fitondran-tena mahazatra, izay hita eo amin'ny mpino ambony; tsy mikatsaka ny hahalala ny fahamarinany izy ireo ary tsy mandika ny fahanginany feno tsinontsinona ho tombontsoany. Ary rehefa misy zava-tsarotra, dia manozona ny “ *anarany* ” izy ireo. Ny tsy fahafahana “ *mibebaka* ” dia manamafy ny teny manodidina ireo “ *tafavoaka velona* ” amin’ilay “ *trompetra fahenina* ” ao amin’ny Apok. 9:20-21 . Ny tsy mpino maditra dia mpivavaka na tsia izay tsy mino an'ilay Andriamanitra Mpamorona Tsitoha. Fandrika mahafaty ho azy ny masony.

Andininy faha-10: “ *Ny mpanjaka fahadimy nampidina ny tao an-doviany tamin’ny seza fiandrianan’ilay bibidia, dia nanarona ny fanjakany ny haizina, ary nanaikitra ny lelany ny olona noho ny fanaintainana.* ”

Ny “ *fahadimy* ” dia mikendry manokana *ny “seza fiandrianan’ny bibidia* ”, izany hoe ny faritr’i Roma misy an’i Vatikana, fanjakana kely ara-papisma izay misy ny Basilika Md Piera. Na izany aza, araka ny efa hitantsika, ny tena " *seza seza* " ny papa dia miorina ao Roma fahiny, eo amin`ny Tendrombohitra Caelia ao amin`ny renin`ny fiangonana rehetra eto amin`izao tontolo izao, ny Basilica St. John Lateran. Atsipahin’Andriamanitra ao anatin’ny “aizin’ny *maizina* ” izany izay mametraka ny olona mahiratra amin’ny toe-javatra misy ny jamba. Mampahory mafy ny vokany, fa ho an’ity fiandohan’ny lainga ara-pivavahana aseho ho fahazavan’ilay Andriamanitra tokana sy amin’ny anaran’i Jesosy Kristy ity, dia mendrika sy hamarinina tanteraka izany. Tsy azo atao intsony ny “ *fibebahana* ”, fa Andriamanitra dia manipika ny hamafin’ny sain’ireo kendreny velona.

Andininy 11: “ *Ary niteny ratsy an’Andriamanitry ny lanitra izy noho ny fanaintainany sy ny feriny, ary tsy nibebaka tamin’ny asany izy.* ”

Ity andininy ity dia manampy antsika hahatakatra fa ny loza dia tsy mitsaha-mitombo ary tsy mitsahatra. Saingy amin’ny fanantitranterana ny tsy fisian’ny “ *fibebahana* ” sy ny fitohizan’ny “ *fitenenan-dratsy* ”, ny Fanahy dia manampy antsika hahatakatra fa ny fahatezerana sy ny faharatsian’ireo mpikomy dia mitombo ihany. Ny tanjon’Andriamanitra no manosika azy ireo ho amin’ny fetra, mba handidy ny fahafatesan’ny olom-boafidy.

Andininy 12: “ *Ny fahenina nampidina ny tao an-doviany tamin’ny ony lehibe Eofrata, dia ritra ny ranony, mba hamboatra lalana ho an’ireo mpanjaka avy any atsinanana.* ”

Ny “ *fahenina* ” dia mikendry an’i Eoropa, antsoina amin’ny anarana an’ohatra hoe “ *Ranony Eofrata* ”, izay manondro, araka ny sarin’ny Apok. 17:1-15, ny vahoaka manompo an’i “ *Babilôna Lehibe mpivaro-tena* ”, dia i Roma papaly katolika. Ny " *fahamainan'ny ranony* " dia mety hanoro ny fandringanana ny mponina ao aminy, izay, ankoatra izany, efa akaiky, saingy mbola aloha loatra

vao hitranga izany. Raha ny marina, dia fampahatsiahivana ara-tantara io zavatra io, satria tamin’ny fahamainan’ny ampahany tamin’ny “ *Ranony Eofrata* ” no nahatonga an’i Dariosy mpanjakan’ny Mediana nisambotra an’i “ *Babylona ” kaldeanina* . Ny hafatry ny Fanahy àry dia fanambarana ny amin’ny faharesena tanteraka an’i “ *Babilôna* ” katolika romana, izay mbola mitazona mpanohana sy mpiaro, saingy vetivety ihany. “ *Ho lavo* ” tokoa i “ *Babylona Lehibe ” amin’ity indray mitoraka ity* , izay ho resin’i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mahery Indrindra.

Ny fifampidinihana tamin’ireo fanahy maloto telo

Andininy 13: “ *Ary hitako fa, indro, nisy fanahy maloto telo tahaka ny sahona nivoaka avy tamin’ny vavan’ilay dragona sy tamin’ny vavan’ny bibi-dia ary tamin’ny vavan’ny mpaminany sandoka.* ”

Ny andininy faha-13 ka hatramin’ny faha-16 dia mampiseho ny fiomanana amin’ny “ *adin’ny Hara-magedona* ”, izay maneho ny fanapahan-kevitra hamono ireo mpitandrina Sabata miziriziry, izay tsy mivadika amin’ilay Andriamanitra Mpamorona. Tamin’ny voalohany, tamin’ny alalan’ny spiritisma, ny devoly, izay naka tahaka an’i Jesosy Kristy, dia toa nandresy lahatra ireo mpikomy fa ara-drariny ny safidiny ny alahady. Mamporisika azy ireo àry izy mba hamono ny ain’ireo mpanohitra mahatoky izay manaja ny Sabata. Ny devoly, ny finoana katolika, ary ny finoana protestanta, dia *ny “dragona sy ny bibidia ary ny mpaminany sandoka* ” no ivondronan’ireo trio diabolika ireo ao anatin’ny ady iray ihany. Eto dia tanteraka ilay “ *ady* ” resahin’ny Apok. 9:7-9 . Ny fanononana ny « *vava* » dia manamafy ny fifampiresahana am-bava amin’ny fifampidinihana izay mitondra any amin’ny didy hamonoana ny tena olom-boafidy ; zavatra tsy odian-dry zareo na iadiny tanteraka. Tsy isalasalana fa biby nosokajiana ho maloto ny “ *sahona* ”, ho an’Andriamanitra, kanefa ao amin’io hafatra io, ny Fanahy dia miresaka momba ny fitsambikinana lehibe azon’ity biby ity atao. Eo anelanelan'ny " *bibidia* " Eoropeana sy *ny* "mpaminany sandoka" Amerikana dia misy ny Oseana Atlantika midadasika ary ny fihaonan'izy roa dia mitaky fisondrotana lehibe. Ao amin'ny Anglisy sy Amerikanina, ny Frantsay dia antsoina hoe "sahona" sy "mpihinana sahona". Ny maloto dia fanaon'ny Frantsay, izay nirodana ny soatoavina ara-moraly rehefa nandeha ny fotoana, hatramin'ny Revolisiona tamin'ny 1789 rehefa nametraka ny fahafahana ho ambonin'ny zavatra rehetra . Ny fanahy maloto izay mamelona azy telo mianadahy dia ny fahafahana izay tsy maniry “na Andriamanitra na Mpampianatra”. Samy nanohitra ny sitrapon’Andriamanitra sy ny fahefany izy rehetra, ka miray saina amin’izany lohahevitra izany. Mitambatra izy ireo satria mitovy.

Andininy 14: “ *Fa fanahin’ny demonia ireo ka manao famantarana, izay mivoaka ho any amin’ny mpanjakan’ny tany mba hanangona azy ho amin’ny adin’ilay andro lehiben’Andriamanitra Tsitoha.* ”

Hatramin'ny ozon'ny didin'i Dan. 8:14, ny fanahin’ny demonia dia niseho tamin’ny fahombiazana lehibe tany Angletera sy Etazonia. Ny ara-panahy no lamaody amin'izao fotoana izao, ary ny olona dia nanjary zatra io karazana fifandraisana amin'ny fanahy tsy hita maso, fa mavitrika. Ao amin’ny finoana protestanta, dia misy antokom-pivavahana maro be mifandray amin’ny demonia,

ka mino fa manana fifandraisana amin'i Jesosy sy ny anjeliny izy ireo. Mora be ny demonia amin'ny famitahana ny Kristianina nolavin'Andriamanitra, ary mbola ho afaka handresy lahatra mora foana izy ireo mba hiara-mivory hamono, hatramin'ny farany, ireo Kristianina sy Jiosy mpivavaka izay mitandrina ny Sabata. Io fepetra faratampony io, izay mandrahona ny ho faty ny vondrona roa, dia hampiray azy ireo amin'ny fitahian'i Jesosy Kristy. Ho an'Andriamanitra, io fanangonana io dia natao *hanangonana* ireo mpikomy " *ho amin'ny adin'ilay andro lehiben'Andriamanitra Tsitoha* ". Ity fivoriana ity dia mikendry ny hanome ny mpikomy fikasana hamono izay hahatonga azy ireo ho mendrika ny hiharan'ny fahafatesana eo an-tanan'ireo izay voafitaka sy voafitaka tamin'ny lainga ara-pivavahana nataony. Ny tena anton'ny ady dia ny fisafidianana ny andro fitsaharana, ary amin'ny fomba an-kolaka, nomarihin'ny Fanahy fa tsy mitovy ny andro atolotra. Fa ilay momba ny Sabata nohamasinina dia tsy inona fa *ny "andro lehiben'Andriamanitra Tsitoha* " araka ny toetrany. Tsy mitovy ny andro, ary tsy mitovy ny hery mifanohitra. Toy ny nandroahany ny devoly sy ny demoniany avy tany an-danitra, i Jesosy Kristy, amin'ny maha-" *Mikaela* " mahery, dia hampihatra ny fandreseny amin'ny fahavalony.

Andininy 15: " *Indro, avy toy ny mpangalatra Aho. Sambatra izay miambina ka mitandrina ny fitafiany, fandrao mandeha mitanjaka izy, ka hahita ny fahamenarany.* "

Ny toby miady amin'ny mpitandrina ny Sabata araka an'Andriamanitra dia ny an'ireo Kristianina sandoka nivadika, anisan'izany ny an'ny Protestanta, izay nilazan'i Jesosy tao amin'ny Apok. 3:3 hoe: " *Koa tsarovy ny amin'ny nandraisanao sy ny nandrenesanao, ka tandremo, ka mibebaha* ; Etsy an-danin'izany, ny Fanahy dia manambara amin'ireo olom-boafidy Advantista izay mandray soa avy amin'ny fahazavana ara-paminaniana feno amin'ny vanim-potoana farany amin'ny " *Laodikia* " hoe: " *Sambatra izay miambina sy mitandrina ny fitafiany* ", ary milaza ny amin'ny Advantista naloany hatramin'ny 1994, dia hoy koa izy: " *mba tsy handeha mitanjaka Izy, ary tsy ho hita* eo amin'ny fiverenan'i Kristy ny henatr'izy ireo." tobin'ny henatra sy ny fandavana, araka ny 2 Kor. 5:2-3: " *Koa misento ato amin'ity tranolay ity isika, maniry ny hitafy ny fonenantsika any an-danitra,* ***raha*** *ho hita fa mitafy isika, fa* ***tsy mitanjaka*** ."

Andininy 16: " *Novorin'izy ireo ho any amin'ny toerana atao amin'ny teny hebreo hoe Hara-magedona izy ireo.* "

Ny "fivoriana" resahina dia tsy miresaka toerana ara-jeografika, satria "fivoriana" ara-panahy izay mampivondrona ao anatin'ny tetikasa mahafaty ny tobin'ny fahavalon'Andriamanitra. Ambonin'izany, ny teny hoe "har" dia midika hoe tendrombohitra ary sendra nisy lohasahan'i Megido tokoa teo amin'ny Isiraely nefa tsy nisy tendrombohitra nisy an'io anarana io.

Ny anarana hoe *Hara-magedona* dia midika hoe "tendrombohitra saro-bidy", anarana izay manondro an'i Jesosy Kristy, Fivoriany, Ilay Voafidiny izay manangona ny olom-boafidiny rehetra. Ary ny andininy faha-14 dia nanambara amintsika mazava tsara hoe inona no atao hoe " Ady *Hara-magedona* "; ho an'ireo mpikomy, ny Sabata masina sy ny mpanara-dia azy no lasibatra; fa ny fahavalon'ny olom-boafidiny mahatoky no kendrena ho an'Andriamanitra.

Io “tendrombohitra sarobidy” io koa dia manondro ny “tendrombohitr’i Sinay” izay nanambaran’Andriamanitra ny lalàny tamin’ny Isiraely voalohany taorian’ny nialany tany Ejipta. Satria ny lasibatry ny mpikomy tokoa dia ny Sabata andro fahafito nohamasinina amin’ny didiny fahefatra sy ny mpanara-dia azy io. Ho an’Andriamanitra dia tsy azo iadian-kevitra ny toetra “sarobidy” amin’io “tendrombohitra” io, satria tsy misy mitovy aminy eo amin’ny tantaran’ny olombelona rehetra. Mba hiarovana azy io amin’ny fanompoan-tsampy, dia navelan’Andriamanitra tsy ho fantatry ny olona ny tena toerana misy azy io. Tany atsimon’ny saikinosy ejipsianina no misy azy io, raha ny marina, any avaratratsinanan’i “ *Midiana* ” no misy an’i “ *Jetro* ”, rain’i “ *Sephora* ”, vadin’i Mosesy, izany hoe any avaratr’i Arabia Saodita ankehitriny. Nantsoin’ny mponina tao aminy hoe “al Lawz” ilay tena Tendrombohitra Sinay, izay midika hoe “Lalàna”; anarana voamarina izay manamarina ny tantaran’ny Baiboly nosoratan’i Mosesy. Tsy ao amin’io “ *toerana* ” ara-jeografika io anefa no hiatrehan’ireo mpikomy an’i Kristy mpandresy be voninahitra sy araka an’Andriamanitra. Satria mamitaka ity teny hoe " *toerana " ity ary raha ny tena izy dia mihatra amin'ny lafiny rehetra, satria ny olom-boafidy, amin'izao fotoana izao, dia mbola miparitaka manerana ny tany.* Ireo olom-boafidy velona sy ireo natsangana tamin’ny maty dia “angonin’ireo anjely tsaran’i Jesosy Kristy mba hiaraka amin’i Jesosy eo amin’ny rahon’ny lanitra.

Andininy 17: “ *Ny fahafito nampidina ny tao an-doviany tamin’ny rivotra, dia nisy feo mahery nivoaka avy tao amin’ny tempoly, teo amin’ny seza fiandrianana, nanao hoe: Vita* !

Teo ambanin’ny famantarana ny “ *loza fahafito nilatsaka tamin’ny rivotra* ”, talohan’ny nanatanterahan’ireo mpikomy ny teti-dratsiny, dia niseho ho mahery sy be voninahitra i Jesosy Kristy, ilay tena izy, ao amin’ny voninahitra selestialy tsy manam-paharoa, miaraka amin’ny anjely an’arivony maro. **Mahita ny tenantsika indray isika amin’ny fotoanan’ny “ *trompetra fahafito* ”** izay, araka ny Apok. 11:15, dia manaisotra ny fanjakan’izao tontolo izao amin’ny devoly i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Tsitoha. Ao amin’ny Efes. 2:2, i Paoly dia nanonona an’i Satana tamin’ny anaram-boninahitra hoe “ *andrianan’ny herin’ny rivotra* ”. “ *Ny rivotra* ” no singa iombonan’ny olombelona rehetra eto an-tany izay hanjakany mandra-pahatongan’ny fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra. Ny fotoan’ny fiaviany be voninahitra dia rehefa esorin’ny herin’Andriamanitra amin’ny devoly izany fanjakazakana sy fahefana eo amin’ny olombelona izany ary mamarana izany.

Tsarovy ny faharetan’Andriamanitra izay niandry 6 000 taona hatramin’ny fotoana hilazany hoe: “ *Vita!* ” ary avy eo dia fantaro ny hasarobidiny omeny ny “andro fahafito nohamasinina” izay maminany ny fiavian’izao fotoana izay hitsahatra ny fahafahana navela ho an’ny zavaboariny tsy mahatoky. Ny zavaboary maditra dia hitsahatra ny hampahasosotra azy, ny hampahatezitra azy, ny fanamavoana azy ary ny fahafaham-baraka azy, satria ho ringana izy ireo. Ao amin'ny Dan. 12:1 Ny Fanahy dia naminany izao fiavian’ny voninahitra izao, izay lazainy amin’i ***Mikaela*** , ilay anaran’ny anjely any an-danitra an’i Jesosy Kristy: “ *Amin’izany andro izany dia hitsangana* ***i Mikaela*** *, ilay Andriana lehibe izay misolo tena ny zanaky ny firenenao, ary hisy andro fahoriana, izay tsy mbola nisy*

toa azy hatrizay nisian'ny firenena ka hatramin'izany andro izany . Tsy vitan'Andriamanitra ny mahatakatra ny drafi-pamonjeny satria ny Baiboly dia tsy milaza ny anarana hoe "Jesosy" mba hanondroana ny Mesia ary manome azy anarana an'ohatra izay manambara ny maha-Andriamanitra miafina azy: " ***Emanoela*** " (Andriamanitra momba antsika) Isa.7:14: " *Ary noho izany dia ny Tompo no hanome famantarana ho anareo: Indro, ny virijina hitoe-jaza ka hiteraka zazalahy, ary ny anarany hataony hoe* ***Emanoela*** ; " ***Ray Mandrakizay*** " ao amin'ny Isa.9:5: " *Fa Zaza no teraka ho antsika, Zazalahy no omena antsika, ary ny fanapahana dia eo an-tsorony, ary ny anarany atao hoe Mahagaga, Mpanolo-tsaina, Andriamanitra Mahery, Rain'ny* ***mandrakizay*** *Andrian'ny fiadanana* ."

Andininy 18: " *Ary nisy helatra sy feo sy kotrokorana, ary horohorontany mafy, izay tsy mbola nisy toa azy hatrizay nisian'ny olona tetỳ ambonin'ny tany, dia horohorontany mafy indrindra.* "

Eto isika dia mahita ny andian-teny ao amin'ny andinin-tsoratra masina fototra ao amin'ny Apok. 4:5 nohavaozina ao amin'ny Apok. 8:5. Nivoaka tamin'ny tsy hitany Andriamanitra, ireo mpino tsy mahatoky sy tsy mino, fa ireo olom-boafidy Advantista mahatoky koa, dia afaka mahita an'ilay Andriamanitra Mpahary Jesosy Kristy amin'ny voninahitry ny fiverenany. Ny Apok. 6 sy 7 dia nanambara tamintsika ny fihetsika mifanohitra amin'ireo toby roa ao anatin'ity toe-javatra mahatsiravina sy be voninahitra ity.

Ary rehefa nandalo horohoron-tany mahery izy ireo, dia nanatri-maso, raiki-tahotra, ny fitsanganana voalohany natokana ho an'ny olom-boafidin'i Kristy, araka ny Apok. 20:5, sy ny fampakarana azy ireo ho any an-danitra izay niaraka tamin'i Jesosy. Mitranga ny zava-mitranga araka ny nanambarana azy ireo ao amin'ny 1 Tes. 4:15-17: " *Fa izao no lazainay aminareo* ***amin'ny tenin'ny Tompo : isika izay velona ka mitoetra mandra-pihavin'ny Tompo dia tsy hialoha izay efa nodi-mandry. Fa ny tenan'ny Tompo no hidina avy*** *any an-danitra amin'ny fiantsoana sy ny feon'ny arikanjely ary ny trompetran'Andriamanitra* ***. eny amin'ny habakabaka*** *, ka dia ho any amin'ny Tompo mandrakariva isika* ". Manararaotra ity andininy ity aho mba hanasongadinana ny fiheveran'ny apostoly ny amin'ny toetry ny " *maty* ": " *Isika velona, izay mitoetra mandra-pihavin'ny Tompo,* ***dia tsy hialoha lalana. ny maty*** ." Tsy nihevitra toy ny Kristianina sandoka ankehitriny i Paoly sy ny mpiara-belona taminy, fa ny olom-boafidy " *maty* " dia teo anatrehan'i Kristy, satria ny fisaintsainany dia mampiseho fa, ny mifanohitra amin'izany, dia nihevitra ny rehetra fa ny olom-boafidy " *velona* " dia hiditra any an-danitra alohan'ny " *maty* ".

Andininy 19: " *Ary nozaraina ho telo toko ilay tanàna lehibe, ka rava ny tanànan'ny firenena maro; ary Babylona lehibe dia nahatsiaro teo anatrehan'Andriamanitra ka nanome azy ny kapoaky ny divain'ny firehetan'ny fahatezerany.* "

Ny " *tokony telo* " dia mahakasika *ny "dragona sy ny bibidia ary ny mpaminany sandoka* " voaangona ao amin'ny andininy faha-13 amin'ity toko ity. Ny fandikana faharoa dia mifototra amin'io andinin-teny avy ao amin'ny Zak. 11:8: " *Ary handringana ny mpiandry ondry telo Aho ao anatin'ny iray volana;*

ary ny fanahiko dia efa niaritra ny ainy, ary ny fanahiny koa efa naharikoriko ahy .” Amin’io toe-javatra io, ny “ *mpiandry telo* ” dia maneho ireo singa telo amin’ny vahoakan’ny Isiraely: ny mpanjaka sy ny mpitondra fivavahana ary ny mpaminany. Raha jerena ny teny manodidina farany, izay iraisan’ny finoana Protestanta sy Katolika, dia *ny “fizarana telo* ” no fantatra amin’ny hoe: “ *dragona* ” = devoly; " *ilay bibidia* " = ny Katolika sy Protestanta voafitaka; " *ny mpaminany sandoka* " = ny mpitondra fivavahana katolika sy protestanta.

Tao amin’ny toby resy, nitsahatra ny fahalalana tsara, “ *nizara telo ny tanàna lehibe* ”; teo anivon’ireo olona voafitaka sy voafitaka, ny tobin’ny bibidia sy ny mpaminany sandoka, ny fankahalana sy ny lolompo dia miteraka valifaty amin’ireo mpamitaka mamitaka tompon’andraikitra amin’ny fahaverezan’ny famonjena azy ireo. Amin'izay fotoana izay no hahatanterahan'ny foto-kevitry ny " *Valoboka " amin'ny alalan'ny fandatsahan-drà ny kaonty izay tena lasibatra, araka ny lojika sy ara-drariny, dia ireo mpampianatra fivavahana.* Ity fampitandremana avy amin'i Jac. 3:1 dia mandray ny heviny feno: " *Ry rahalahiko, aoka tsy ho maro aminareo no ho mpampianatra, fa* ***fantatrareo fa ho mafimafy kokoa ny fitsarana antsika*** ." Amin’izao vanim-potoanan’ny « *loza* » izao, dia io fihetsika io no atosiky ity teny ity: “ *Ary Andriamanitra nahatsiaro an’i Babylona Lehibe ka nanome azy ny kapoaky ny divain’ny fahatezerany mirehitra* ”. Ny Apok. 18 dia hatokana tanteraka amin'ny fanasaziana ireo mpivavaka ratsy fanahy.

Andininy 20: " *Ary nandositra ny nosy rehetra, ary tsy hita ny tendrombohitra.* "

Ity andininy ity dia mamintina ny fiovan'ny tany izay, iharan'ny fahatairana goavana, dia misehatra amin'ny korontana maneran-tany, efa " *tsy misy endrika* " ary vetivety dia " *foana* " na " *lao* ". Izany dia vokatry ny “ *fahotana mpandrava* ” nambarany ao amin’ny Daniela 8:13 ary ny fanasaziana farany dia voambara ao amin’ny Dan. 9:27.

Andininy 21: “ Ary nisy havandra vaventy iray, ***talenta iray*** *ny lanjany , nilatsaka avy tany an-danitra tamin’ny olona; ary niteny ratsy an’Andriamanitra ny olona noho ny* ***loza*** *avy tamin’ny havandra, satria mafy dia mafy ny* ***loza .*** ”

Vita ny asa ratsiny, ny mponin'ny tany indray dia haringana amin'ny areti-mandringana izay tsy ho afa-mandositra: havandra *no* hilatsaka aminy. Nomen’ny Fanahy azy ireo ny lanjan’ny “ *talenta iray* ”, na 44,8 kg. Saingy ity teny hoe " *talenta* " ity dia valinteny ara-panahy kokoa mifototra amin'ny "fanoharana momba ny *talenta* ." Amin’izany fomba izany no iraisan’ny lavo ny anjara asan’ireo izay tsy nanao ny “ *talenta* ”, na ny fanomezam-pahasoavana nomen’Andriamanitra azy ireo tao amin’ny fanoharana, mba hamoa. Ary izany fitondran-tena ratsy izany dia niafara tamin'ny namoizana ain'izy ireo ny ainy, ny voalohany sy ny faharoa, izay tsy azon'ireo tena voafidy ihany. Mandra-pahatongan'ny fofon'aina farany, dia mbola " *miteny ratsy* " (manevateva) an'ilay " *Andriamanitry* ny lanitra" izay manasazy azy ireo.

“Ny fanoharana momba ny *talenta* ” dia ho tanteraka ara-bakiteny amin’izay. Andriamanitra dia hanome ny tsirairay araka ny fijoroana ho vavolombelon'ny asan'ny finoany; ho an’ireo kristiana tsy mahatoky, dia hanome fahafatesana izy ary ho masiaka sy lozabe araka izay noheverin’izy ireo sy

nitsarany azy. Ary ny olom-boafidy mahatoky dia homeny ny fiainana mandrakizay araka ny finoana izay napetrak'izy ireo tamin'ny fitiavany sy ny fahatokiany tonga lafatra izay nohalehibeazina tao amin'i Jesoa Kristy ho azy ireo; izany rehetra izany dia mifanaraka amin'ny toro lalana noresahin'i Jesosy ao amin'ny Matio 8:13 manao hoe: " *Aoka hatao aminareo araka ny finoanareo izany* ".

Taorian'io loza farany io, dia lasa lao ny tany, ka tsy misy ny ain'olombelona rehetra. Naveriny indray àry ny toetra *mampiavaka* ny Gen. 1:2.

Toko 17: Tsy nisaron-tava *ilay vehivavy janga* ary fantatra

Andininy 1: " *Ary tonga ny anankiray tamin'ny anjely fito izay nanana ny lovia fito ka niteny tamiko hoe: Avia, hasehoko anao ny fitsarana ilay vehivavy janga lehibe izay mipetraka eny ambonin'ny rano be.* "

Avy amin'io andininy voalohany io, ny Fanahy dia manondro ny tanjon'ity toko faha-17 ity: ny " ***fitsarana*** " an'ilay " ***mpivaro-tena lehibe*** ". izay " ***mipetraka eny ambonin'ny rano maro*** " na, izay manapaka, araka ny andininy faha-15, dia " *olona, vahoaka, firenena ary fiteny* " izay, eo ambanin'ny marika hoe " *Eofrata* ", dia efa nanondro an'i Eoropa sy ny fanitarana planeta ny fivavahana kristiana ao amin'ny " *trompetra fahenina* " ao amin'ny Apok. 9:14: Etazonia, Amerika Atsimo, Afrika ary Aostralia. Ny asan'ny fitsarana dia mifandray amin'ny teny manodidina ireo " *loza fito farany* ", na " *lovia fito* " nalatsak'ireo " *anjely fito* " ao amin'ny toko faha-16 teo aloha.

Io dikan'ny isa 17 io ho " ***fitsarana*** " dia nohamafisin'ny Daniela 4:17 manao hoe: " ***Didin'izay miambina io didim - pitsarana*** *io , dia* ***fanapahan-kevitra iray.*** *didin'ny olona masina izany,* ***mba hahafantaran'ny velona fa ny Avo Indrindra no manapaka amin'ny fanjakan'ny olona*** *, ka manome izany ho an'izay tiany sady manangana ny ambany indrindra amin'izany* .

Ny " *fitsarana* " resahina dia izay entin'Andriamanitra Tsitoha, izay ananan'ny voary rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany ary tsy maintsy valian'izy ireo; izany dia mampiseho ny maha zava-dehibe ity toko ity. Hitantsika tao amin'ny hafatry ny anjely faha-3 ao amin'ny toko faha-14 fa izany famantarana izany dia miteraka fiainana mandrakizay na fahafatesana. Ny teny manodidina an'io " *fitsarana* " io àry dia ilay an'ilay " *bibidia niakatra avy amin'ny tany* " ao amin'ny toko faha-13.

Na dia teo aza ny fampitandremana ara-tantara sy ara-paminaniana, ny finoana Protestanta tamin'ny 1843, sy ny finoana Advantista ofisialy tamin'ny 1994, dia notsarain'Andriamanitra ho tsy mendrika ny famonjena natolotr'i Jesosy

Kristy. Ho fanamafisana an’io didim-pitsarana io, dia samy niditra tao amin’ilay firaisankina ekiomenika naroson’ny finoana katolika romana izy ireo, na dia niampanga ny maha-diabolika azy aza ireo mpisava lalana roa tonta. Mba hialana amin’izany fahadisoana izany, ny olom-boafidy dia tsy maintsy resy lahatra amin’ny maha-izy azy ilay fahavalo lehibe indrindran’i Jesosy Kristy: Roma, nandritra ny tantaran’ny mpanompo sampy sy ny papa. Ny heloky ny Fivavahana Protestanta sy Advantista dia vao mainka lehibe kokoa satria samy nanameloka sy nampianatra izany toetra maha-diabolika izany ny Katolika Romana ireo mpisava lalana. Io famadihana ny roa tonta io dia famadihana an’i Jesoa Kristy, ilay hany Mpamonjy sy Mpitsara lehibe. Ahoana no nahatonga izany? Samy nanome lanja ny fihavanana eto an-tany sy ny fifankahazoana tsara eo amin’ny olombelona ihany ny fivavahana roa; koa, satria tsy manenjika intsony ny finoana katolika, dia lasa ho azy ireo izany, matetika, na tsara kokoa aza, mifandray amin'ny fikaonan-doha sy ny fiarahana aminy. Atao tsinontsinona sy hohitsakitsahina araka izany ny hevitra sy ny fitsarana marin’Andriamanitra nambara. Ny fahadisoana dia ny finoana fa Andriamanitra dia mikatsaka ny fihavanana eo amin’ny samy olombelona amin’ny ankapobeny, satria raha ny marina, dia manameloka ny tsy mety atao amin’ny tenany sy amin’ny lalàny ary amin’ireo fitsipiky ny tsara nambara ao amin’ny didiny. Ny zava-misy dia vao mainka mavesa-danja kokoa satria Jesosy dia naneho mazava tsara momba an'io lohahevitra io tamin'ny filazana ao amin'ny Mat. 10:34 hatramin'ny 36: " *Aza ataonareo fa tonga hitondra fiadanana ambonin'ny tany Aho; tsy tonga hitondra fiadanana aho, fa sabatra. Fa tonga Aho hampifandrafy olona amin'ny rainy, ary ny zanakavavy amin'ny reniny, ary ny vinantovavy amin'ny rafozambaviny; ary ny ankohonany ihany no ho fahavalon’ny olona* .” Amin’ny lafiny iray, ny Advantista ofisialy dia tsy nihaino ny Fanahin’Andriamanitra izay, tamin’ny namerenana ny Sabata andro fahafito teo anelanelan’ny taona 1843 sy 1873, dia nampiseho fa ny Alahady Romana izay nantsoiny hoe “ *mariky ny bibidia* ” hatramin’ny nananganana azy tamin’ny 7 Martsa 321. Ny Alahady Kristiana nolovaina tamin'ny fanompoan-tsampy no fototry **ny** fahatezeran'Andriamanitra, ary ny fanambaràny ara-paminaniana dia natao hampiditra antsika amin'ny fitsarany Manatona, dia mahita “ *ilay bibidia* ” sy ny asany isika, na dia amin’ny fotoan’ny fiadanana mamitaka aza.

Andininy 2: “ *Tany no nijangajangan’ny mpanjakan’ny tany, ary leon’ny divain’ny fijangajangany ny mponina amin’ny tany.* ”

Ao amin’io andininy io, dia misy ifandraisany amin’ny fihetsik’ilay “ *vehivavy Jezebela* ” nampangain’i Jesosy Kristy ho nampisotro ny mpanompony ara-panahy “ *divain’ny fijangajangana (na fijangajangana) ” ao amin’ny Apok. 2:20; zavatra voamarina ao amin’ny Apok. 18:3 . Ireo fihetsika ireo koa dia mampifandray ny “ ilay mpivaro-tena* ” amin’ilay *“kintana mahafaty* ” ao amin’ny Apok. 8:10-11; zava-mahafaty no divay misy poizina izay ampitahain'ny Fanahy ny fampianarany ara-pivavahana katolika romana.

Ao amin’io andininy io, ny fanalam-baraka ataon’Andriamanitra amin’ny fivavahana katolika dia ara-drariny na dia amin’izao andro iainantsika izao aza, satria manafika ny fahefan’Andriamanitra ny helony. Ny asa sorany ao amin’ny Baiboly, izay mahaforona ny “ *vavolombelony roa* ”, dia manaporofo ny fampianarana ara-pivavahana mamitaka an’io fivavahana romana io. Marina anefa

fa hisy vokany ratsy indrindra ho an’ireo voafitaka ny fampianarany: fahafatesana mandrakizay; izay hanamarina ny famalian’izy ireo ny “ *voankazo* ” ao amin’ny Apok. 14:18 ka hatramin’ny 20.

Andininy 3: “ *Ary nentiny tamin’ny Fanahy ho any an-efitra aho, ary hitako fa, indro, nisy vehivavy nitaingina bibidia mivolon-jaky, feno anarana fitenenan-dratsy, nanan-doha fito sy tandroka folo.* ”

“ ... *any an’efitra* ”, izay maneho ny fisedrana ny finoana, ary koa ny toe-piainana ara-panahy “maina” amin’ny tontolon’ny “ *andro farany* ” (Dan. 11:40), tamin’ity indray mitoraka ity, ny fitsapana farany ny finoana teo amin’ny tantara teto an-tany, ny Fanahy dia maneho ny toe-javatra ara-panahy manjaka amin’ity toe-javatra farany ity. " *Ravehivavy no manapaka ny bibidia mena* ." Ao amin’io sary io, i Roma dia manapaka an’ilay “ *bibidia mitsangana amin’ny tany* ”, izay manondro an’i Etazonia Protestanta tamin’ny fotoana “ nivavahan’ny Katolika *tamin’ny mariky ny bibidia* ” tamin’ny *fametrahana* andro fitsaharana nolovana tamin’ny Emperora Constantin I. an'ny Eoropeana sy ny Kristianina maneran-tany izay manodinkodina azy. Fa io fitambarana rehetra io dia ny lokon'ny fahotana: " *mena* ."

Izao no vakintsika ao amin’ny Apok. 13:3: “ *Ary hitako fa, indro, ny lohany anankiray toy ny efa voa maratra, ary sitrana ny feriny nahafaty azy. Ary talanjona nanaraka an’ilay bibidia izao tontolo izao* ”. Fantatsika fa io fanasitranana io dia noho ny Concordat of Napoleon I. Manomboka izao dia tsy manenjika intsony ny papisma katolika romana, na izany aza, aoka homarihintsika ny maha-zava-dehibe azy, Andriamanitra dia manohy miantso azy io hoe " ***ilay bibidia*** ": " *Ary ny tany rehetra dia gaga noho* ***ny bibidia*** ." Manamafy ny fanazavana voalaza etsy ambony izany. Ny fahavalon’Andriamanitra dia mitoetra ho fahavalony satria tsy mitsahatra ny fahotany amin’ny lalàny, amin’ny fotoan’ny fiadanana toy ny amin’ny ady. Ary ny fahavalon’Andriamanitra koa noho izany dia an’ireo olom-boafidiny mahatoky amin’ny fotoan’ny fiadanana na ny ady.

Andininy 4: “ *Ravehivavy nitafy lamba volomparasy sy jaky ary niravaka volamena sy vato soa ary perila, ary nisy kapoaka volamena teny an-tanany feno fahavetavetana sy ny fahalotoan’ny fijangajangany.* ”

Eto indray, ny fanoritsoritana naseho dia mikendry ireo fahadisoana ara-panahy ara-potopampianarana. Melohin’Andriamanitra ny fombafomba ara-pivavahana ataony; ny vahoakany sy ny eokaristia maharikoriko ary, voalohany indrindra, ny tsirony amin’ny rendrarendra sy ny harena izay mitarika azy ho amin’ny fanekena irin’ny mpanjaka sy ny manan-kaja ary ny mpanankarena rehetra ambonin’ny tany. Ny " *mpivaro-tena* " dia tsy maintsy manome fahafaham-po ny "mpanjifany" na ny olon-tiany.

loko “ *mena* ” *io* dia avy amin’ilay “ *mpivaro*- tena” mihitsy: “ *volomparasy sy mena* ”. Ny teny hoe “ *vehivavy* ” dia manondro “ *fiangonana* ”, fiangonana ara-pivavahana, araka ny Efes. 5:23, fa koa “ *ilay tanàna lehibe izay manana fanjakana amin’ny mpanjakan’ny tany* ”, araka ny ampianarin’ny andininy faha-18 amin’ity toko faha-17 ity. Raha fintinina, azontsika fantarina ny lokon’ny fanamian’ireo “kardinaly sy eveka” ao amin’ny Vatikana Romana. Andriamanitra dia mametraka ny fiangonana katolika ho sary an-tsary, amin'ny

fampiasana kaopy " *volamena* " izay misy divay misy alikaola heverina ho maneho ny ran'i Jesosy Kristy. Ahoana anefa no fiheveran’ny Tompo izany? Hoy izy: “Ny *fahavetavetana sy ny fahalotoan’ny fijangajangany ”* no hitany fa tsy ny rany manavotra . Ao amin'ny Dan. 11:38, “ *volamena* ” no lazaina ho ravaky ny fiangonany, izay ataon’ny Fanahy ho “ *andriamanitry ny fiarovana mafy* ”.

Andininy 5: “ *Ary nisy anarana voasoratra teo amin’ny handriny hoe: **Zava-miafina** : Babylona lehibe, renin’ny vehivavy janga sy ny fahavetavetan’ny tany.* ”

Ny « *mistery* » voalaza ato amin’ity andininy ity dia « *mistery* » ihany ho an’ireo izay tsy hazavain’ny Fanahin’i Jesoa Kristy; izy ireo koa, indrisy, no betsaka indrindra. Fa *ny "fahombiazana sy ny fahombiazan'ny hafetsen'ny* " ny fitondran'ny papa nambara hatramin'ny Dan. 8:24-25 dia hohamafisina mandra-pahatongan'ny andro fitsarana azy, amin'ny faran'izao tontolo izao. Ho an’Andriamanitra dia io no “ *zava-miafin’ny faharatsiana* ” izay nambaran’ny devoly sy efa nampiharin’ny devoly tamin’ny andron’ny apostoly, araka ny 2 Tes.2:7: “ *Fa efa miasa sahady ny zava-miafina ny amin’ny faharatsiana, ka izay mitana izany ihany no tsy maintsy hesorina* ”. Ampifandraisina amin’ilay anarana hoe “ *Babylona ” mihitsy* ilay “ *zava-miafina ”* , izay mitombina, satria tsy misy intsony ilay tanàna tranainy nisy an’io anarana io. Efa nomen’i Petera an’i Roma anefa io anarana io, ara-panahy, ao amin’ny 1 Pet. 5:13, ary indrisy fa ho an’ny vahoaka voafitaka, dia ny olom-boafidy ihany no mibanjina an’io fepetra atolotry ny Baiboly io. Tandremo ny dikan'ny teny roa " *tany* " izay manondro ihany koa eto, ny fankatoavana protestanta, satria na dia iray aza ny finoana katôlika, dia maro ny finoana protestanta, izay antsoina hoe " *mpivaro-tena* ", zanakavavin'ny " *reniny " katolika* . Mizara ny " *fahavetavetana* " amin'ny " *reniny "* ny zanakavavy . Ary ny lehibe indrindra amin’ireo “ *fahavetavetana* ” ireo dia ny Alahady, *ny “mariky* ny” fahefana ara-pivavahana izay miraikitra aminy.

Ny dikan’ny teny hoe “ *tany* ” ara-bakiteny dia ara-drariny ihany koa satria ny tsy fandeferana ara-pivavahana katolika no nahatonga ny herisetra ara-pivavahana lehibe iraisam-pirenena. Nandoto sy nahatonga ny finoana kristiana hankahalaina izany tamin’ny fampirisihana ny mpanjaka hanova ny vahoakan’ny tany ho amin’ny fankatoavana azy. Rehefa very anefa ny heriny, dia nitohy ny “ *fahavetavetana* ” nataony, ka nitso-drano an’izay ozonin’Andriamanitra ary nanozona izay notahiany. Miharihary ny toetran’ny mpanompo sampy rehefa miantso hoe “rahalahy” ireo silamo izay maneho an’i Jesosy Kristy ho iray amin’ireo mpaminany faran’izay kely indrindra ny fivavahany.

Andininy 6: " *Ary hitako fa, indro, ravehivavy mamon'ny ran'ny olona masina sy ny ran'ny maritiora an'i Jesosy, ary nony nahita azy aho, dia talanjona indrindra.* "

Ity andininy ity dia mandray teny avy ao amin'ny Dan. 7:21 , izay milazalaza eto fa “ *ny olo-masina* ” miady sy anjakany dia “ *vavolombelon’i Jesosy* ” tokoa. Izany dia manazava fatratra ny misterin’ny “ *Babylona Lehibe* ”. Ny fivavahana romana dia misotro *ny “ran’ny* ” olom-boafidy ka hatramin’ny fahamamoana. Iza no hanahy ny fiangonana kristianina, toa an’i Roma papaly amin’ny andro maoderina, ho io “ *mpivaro-tena* ” natao “ *mamon’ny ra nalatsak’ireo vavolombelon’i Jesosy* ” io? Ny olom-boafidy, fa izy ireo ihany. Fa

amin'ny alalan'ny faminaniana no nampahafantarin'ny Fanahy azy ireo ny fikasana hamono ny fahavalony. Izany fiverenana amin’ny toetrany ratsy sy lozabe izany no ho vokatra hita maso amin’ny fiafaran’ny fotoan’ny fahasoavana. Fa io faharatsiana io dia ho toetran’ny finoana Protestanta manjaka amin’izao andro farany izao, indrindra fa ny mahagaga. Ny Fanahy dia mitanisa manokana ny “ *olona masina* ” sy ny “ *vavolombelon’i Jesosy* ”. Niaritra fanenjehana Romana mpanompo sampy repoblika sy emperora ny “ *olona masina ”* voalohany ; “ *Ny vavolombelon’i Jesosy* ”, ho an’izy ireo, dia namely an’i Roma mpanompo sampy emperora sy papa. Fa tanàna ny vehivavy janga: Roma; “ *ilay tanàna lehibe izay nanjaka tamin’ny mpanjakan’ny tany* ” hatramin’ny nahatongavany tany Israely, tany Jodia tamin’ny -63, araka ny Dan. 8:9: " *ny firenena tsara tarehy indrindra* ." Ny tantaran’ny famonjena dia hifarana amin’ny fisedrana ny finoana izay hisehoan’ny “ *vavolombelon’i Jesosy ” sy hanamarina izany teny izany;* hanome an’Andriamanitra antony marim-pototra amin’izany izy ireo mba hirotsaka an-tsehatra mba hamonjena azy ireo amin’ny fahafatesana voalamina. Tamin’ny androny, i Jaona dia nanana antony tsara nahatalanjona ny amin’ilay “ *zava-miafina* ” momba ny tanànan’i Roma. Izy irery ihany no nahalala izany tamin’ny endrika henjana sy tsy nisy indrafo tamin’ny emperora mpanompo sampy izay nandefa azy hogadraina tany amin’ny nosy Patmo. Mety hahagaga azy àry ny famantarana ara-pivavahana toy ny “ *kaopy volamena* ” notazonin’ilay “ *mpivaro-tena ”.*

Andininy faha-7: “ *Ary hoy ny anjely tamiko: Nahoana no gaga ianao? Holazaiko aminao ny zava-miafina ny amin-dravehivavy sy ny bibidia izay mitondra azy, izay manana loha fito sy tandroka folo.* ”

Ny “ *mistery* ” dia tsy natao haharitra mandrakizay, ary manomboka eo amin’ny andininy faha-7, ny Fanahy dia hanome tsipiriany izay hamela an’i Jaona sy antsika hanandratra ny “ *zava-miafina* ” ary hamantatra mazava tsara ny tanànan’i Roma sy ny anjara asany araka ny sarin’ny andininy faha-3, ireo tandindona izay voatonona indray.

“ *vehivavy* ” dia manondro ny toetra ara-pivavahan’i Roma papaly, izay milaza ny tenany ho “ *vadin’ny Zanak’ondry* ”, dia Jesosy Kristy. Nolavin’Andriamanitra anefa izany filazana izany tamin’ny fiantsoana azy hoe “ *mpivaro-tena* ”.

“ *Ny bibidia mitondra azy* ” dia maneho ny fitondrana sy ny vahoaka izay manaiky sy manara-dalàna ny fiheviny ara-pivavahana. Ny fiavian’izy ireo ara-tantara dia ny “ *tandroka folo* ” an’ireo fanjakana niforona tany Eoropa taorian’ny nanafahana azy ireo tamin’ny fitondran’i Roma mpanjaka araka ny sary nomena ao amin’ny Dan. 7:24. Nandimby an’i Roma mpanjakan’ilay “ *bibidia fahefatra* ” izy ireo. Ary ireo faritany voakasika ireo dia tsy miova hatramin'ny farany. Mifindra ny sisin-tany, miova ny fitondrana, miala amin’ny fanjakan’ny mpanjaka ho any amin’ny repoblika, fa ny fitsipiky ny kristianisma papaly romana sandoka no mampiray azy ireo ho ratsy kokoa. Nandritra ny [taonjato faha-20] , io firaisana teo ambany fiahian'ny Romanina io dia nohamafisin'ny Vondrona Eoropeana nolaniana tamin'ny "Fifanarahana tany Roma" tamin'ny 25 martsa 1957 sy 2004.

Andininy 8: " *Ny bibidia izay hitanao dia teo, fa tsy eo.* ***Efa hiakatra avy ao amin'ny lavaka tsy hita noanoa izy*** *ka ho any amin'ny fahaverezana. Ary gaga*

izay monina ambonin'ny tany, dia izay tsy mbola voasoratra ao amin'ny bokin'ny fiainana hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao ny anarany, raha mahita an'ilay bibidia, fa teo izy, ary tsy eo, ary ho avy. "

" *Ny bibidia izay hitanao dia teo ihany, fa tsy eo izao* ." Fandikana: Ny tsy fandeferana ara-pivavahana kristiana dia nanomboka tamin'ny 538, ary tsy misy intsony, nanomboka tamin'ny 1798. Ny Fanahy dia manoro ny faharetan'ny faminaniana amin'ny endrika samihafa ho an'ny fitondran'ny papa tsy mahazaka hatramin'ny Dan. 7:25: " *fetr'andro iray, fetr'andro, ary antsasaky ny fetr'andro; 42 volana; 1260 andro* ." Na dia nifarana tamin'ny asan'ny " *bibidia miakatra avy any amin'ny lavaka tsy hita noanoa* " aza ny tsy fandeferany, izay manondro ny Revolisiona Frantsay sy ny tsy finoany an'Andriamanitra ao amin'ny Apok. 11:7 , ny teny hoe " *lavaka tsy hita noanoa* " eto dia aseho ho toy ny asa mifandray amin'ny devoly, ilay " *Mandringana* ", izay manimba aina sy manafoana ny planeta Tany, ary miantso *ny Apok* . Hanazava ny Apok. 20:1 hoe: " Hafatotra mandritra ny " *arivo taona " ny " devoly "* ao amin'ny tany tsy misy olombelona antsoina hoe " lavaka *tsy hita noanoa* ". Nasehon'Andriamanitra tamin'ny niandohan'izy io tao amin'ny " *hantsana " fa* **tsy** nanana fifandraisana taminy mihitsy io tanàna io ; na nandritra ny fanjakazakan'ny mpanompo sampy, izay tena lojika, ary koa nandritra ny asa ara-pivavahana nataon'ny papa, dia mifanohitra amin'izay inoan'ny olombelona maro voafitaka **noho ny fahaverezany** , satria hiara-miombona aminy amin'izany ny " *fahaverezana* " farany nambara eto. Rehefa nanao tsinontsinona ny teny ara-paminaniana, ireo niharan'ny fitaoman'i Roma, dia ho gaga satria " ***hiseho indray*** " ny tsy fandeferana ara-pivavahana amin'ity toe-javatra farany nambara sy nambara ity. Tsaroan'Andriamanitra àry fa fantany ny anaran'ny olom-boafidy, hatramin'ny " *nanorenana izao tontolo izao* ". Ny " *anaran'izy ireo* " dia voasoratra ao amin'ny " *bokin'ny fiainan'ny Zanak'ondry* " Jesosy Kristy. Ary mba hamonjena azy ireo, dia nanokatra ny faharanitan-tsain'izy ireo ho amin'ny misterin'ny faminaniany ao amin'ny Baiboly izy.

Arosoko eto ny famakafakana fanindroany momba ity andininy ity mikasika ny teny hoe " *hantsana* ." Ao amin'io fisaintsainana io, dia raisiko an-tsaina ny teny manodidina farany nokendren'ny Fanahy araka ny filazany momba ilay " *bibidia mena* " eo amin'ny andininy faha-3. Araka ny efa hitantsika, ny tsy fisian'ny " *diadema* " amin'ny " *tandroka folo* " sy ny " *loha fito* " dia mametraka izany amin'ny " *andron'ny farany* "; ny amin'izao androntsika izao. Efa ela aho no nihevitra fa ny hevitry ny hoe " *bibidia* " dia mety tsy misy afa-tsy amin'ny fihetsika tsy mandefitra sy manambany, ary noho izany dia tsy azo lazaina afa-tsy amin'ny fitondrana tsy mahazaka amin'ny andro farany izay voamariky ny fisedrana farany ny finoana maneran-tany. Saingy raha ny marina, amin'ny faran'ity ririnina amin'ny 2020 amin'ny fotoan'Andriamanitra ity dia misy hevitra hafa mitaona ahy. Ny " *bibidia* " raha ny marina dia mamono tsy an-kijanona ny fanahin'ny olombelona, ary ireo iharan'ny fampianarany mihoa-pampana sy mahatezitra ny maha-olombelona dia betsaka lavitra noho ireo nateraky ny tsy fandeferany. Avy aiza izany fihetsika maha-olombelona vaovao sy mamitaka ary mamitaka izany? Izany dia vokatry ny lova navelan'ireo filozofa revolisionera nokendren'Andriamanitra ao amin'ny Apok. 11:7 amin'ny anaran'ilay " *bibidia*

miakatra avy any amin'ny lavaka tsy hita noanoa ". Ny loko " *mena* " miraikitra amin'ny " *bibidia* " amin'izao androntsika izao, eo amin'ny andininy faha-3 amin'ity toko ity, dia manameloka ny fahotana nateraky ny fahafahana mihoa-pampana nomen'ny olona ny tenany. Misolo tena an'iza izy io? Ireo hery tandrefana manan-danja amin'ny fiavian'ny Kristiana izay nolovaina tamin'ny Katolisisma Eoropeana ny fototra ara-pivavahana: Etazonia sy Eoropa, voataonan'ny fivavahana katolika tanteraka. Ilay " *bibidia* " asehon'Andriamanitra amintsika no vokatra farany amin'ireo fihetsika nambara mialoha ao amin'ny hafatry ny " *trompetra fahadimy* ". Ny finoana Protestanta, voataonan'ny finoana katolika nampilamina, dia mampiray ny Protestanta sy ny Katolisisma voaozon'Andriamanitra, narahin'ny Advantista ofisialy tamin'ny 1994, ho " *fiomanana ho amin'ny ady* " ao amin'ny Apok. 9:7-9, " *Haramagedona* ", araka ny Apok. 16:16 , izay hiarahan'izy ireo, aorian'ny " mpanompony fahenina, izay hitarika ny *trompetra fahenina " hanohitra ny trompetra fahenina.* Sabata; ny andro sisa amin'ny andro fahafito, araka ny fahefatra amin'ny didiny folo. Amin'ny fotoan'ny fiadanana, ny lahateniny dia manandratra ny fifankatiavan'ny mpirahalahy sy ny fahalalahana hanana feon'ny fieritreretana. Saingy io fahalalahana manafintohina sy mamitaka io no nahatonga ny libertarian ho amin'ny " *fahafatesana faharoa* " ho an'ireo vahoaka marobe izay manenika ny tontolo tandrefana; izay miavaka amin'ny tsy finoana an'Andriamanitra, amin'ny ampahany, amin'ny tsy firaharahana, ary amin'ny ampahany kely, amin'ny fanoloran-tena ara-pivavahana tsy misy vidiny, satria melohin'Andriamanitra, noho ny fampianarany ara-pivavahana mandainga. Amin'izany fomba izany tokoa no niandohan'io " *bibidia " maha-olombelona io tao amin'ny " lavaka* " araka ny ambaran'ny Fanahy ao amin'io andininy io, amin'ny heviny hoe ny fivavahana kristiana dia lasa sary sy fampiharana ny eritreritra maha-olombelona an'ireo filozofa, na ireo revolisionera grika, frantsay na vahiny. **Tahaka ny fanorohan'i Jodasy ho an'i Jesosy, Mamono mihoatra noho ny sabatra ny fitiavana maha-olombelona diso sy mamitaka amin'ny fotoam-piadanana** . Ny " *bibidia* " amin'ny androm-piadanantsika koa dia nandova ny toetran'ny " *maizina " izay* omen'ny teny hoe " *lavaka " ao amin'ny Gen. 1:2 : " Tsy nisy endrika sady foana ny tany, ary* ***maizina*** *no nanarona ny lalina , ary ny Fanahin'Andriamanitra nanomba tambonin'ny rano* ". Ary io toetran'ny fiaraha-monina nihavian'ny ***Kristiana*** io dia nolovaina avy amin'ny " **fahazavana** ", ilay anarana nomena an'ireo mpihevitra malalaka revolisionera frantsay.

Amin'ny fanolorana an'io fitambarana io, ny Fanahy dia mahatratra ny tanjony, dia ny haneho amin'ny mpanompony mahatoky ny fitsarany momba ny tontolo tandrefana sy ny fanalam-baraka ataony amin'izany. Noho izany dia miampanga ny fahotany maro sy ny <u>famadihana</u> an'i Jesosy Kristy izy, ilay hany Mpamonjy izay manala baraka ny asany.

Andininy 9: " *Indro ny saina manana fahendrena: ny loha fito dia tendrombohitra fito, izay ipetrahan-dravehivavy.* "

Io andinin-teny io dia manamafy ny fomba nanondroana an'i Roma hatry ny ela hoe: " <u>Roma, tanàna misy havoana fito</u> ". Hitako tao amin'ny atlasy ara-jeografika tranainy tamin'ny taona 1958 io fiantsoana io. ny " *7 Ny tendrombohitra* "antsoina hoe "havoana" dia mbola misy ankehitriny mitondra ny

anarana: Capitol, Palatine, Caelian, Aventine, Viminal, *Esquiline* , ary Quirinal. Tamin'ny vanim-potoanan'ny mpanompo sampy, ireo "toerana avo" ireo dia nanana tempoly natokana ho an'ireo sampy nomelohin'Andriamanitra . Ny Capitol, ny "loha", dia mitsangana ny Lapan'ny Tanàna, ny lafiny sivily amin'ny magistracy Andeha hofaritana fa ny mpiara-dia amin'ny andro farany, Amerika, koa manjaka avy amin'ny "Capitol" any Washington Eto indray, ny mariky ny "loha" dia nohamarinin'ny fahefana ambony izay hisolo an'i Roma, ary hanjaka amin'ny mponin'ny tany "1, " 1.

Andininy 10: " *Ary misy mpanjaka fito: dimy no efa lavo, ny iray mbola eo, ary ny iray mbola tsy tonga; ary rehefa tonga izy, dia tsy maintsy mijanona vetivety* " .

Ao amin'io andininy io, amin'ny alalan'ny fitenenana hoe " *Mpanjaka fito* ", ny Fanahy dia manondro an'i Roma " fitondrana *fito " izay nifandimby, ho an'ireo enina voalohany: ny fanjakan'ny mpanjaka nanomboka tamin'ny -753 ka hatramin'ny -510;* ny Repoblika, ny Consulat, ny Dictature, ny Triumvirate, ny Fanjakana hatramin'ny Octavian, Aogosto Kaisara izay nahaterahan'i Jesosy, ary ny Tetrarkia (emperora 4 mifandray) eo amin'ny toerana fahafito eo anelanelan'ny 284 sy 324, izay manamafy ny fahamarinan'ny " *tsy maintsy haharitra fotoana fohy* "; raha ny marina dia 30 taona. Ny emperora vaovao Constantin I [dia] handao haingana an'i Roma ary hanorim-ponenana any atsinanana ao Byzance (Constantinople novan'ny Tiorka anarana hoe Istanbul). Nanomboka tamin'ny 476 anefa, dia rava ny fanjakan'i Roma tandrefana ary ny " *tandroka folo* " an'i Daniela sy ny Apokalypsy dia nandray ny fahaleovantenany tamin'ny fananganana ny fanjakan'i Eoropa Andrefana. Nanomboka tamin'ny 476, dia nijanona teo ambanin'ny fibodoan'ireo barbariana Ostrogothic i Roma, izay nanateran'ny Jeneraly Belisarius azy tamin'ny 538, ary nalefan'ny Emperora Justinien niaraka tamin'ny tafiny, izay nonina tany Atsinanana tao Constantinople.

Andininy 11: " *Ary ny bibidia izay teo ihany fa tsy eo izao, dia mpanjaka fahavalo izy sady isan'ny fito ka lasa any amin'ny fandringanana.* "

Ny "mpanjaka fahavalo" dia ny fitondrana ara-pivavahana papaly naorina tamin'ny 538, tamin'ny alalan'ny didim-pitondrana nankasitrahan'ny emperora Justinien I. [Namaly] araka izany ny fangatahan'i Theodora vadiny, izay "mpivaro-tena" taloha, izay niditra an-tsehatra tamin'ny anaran'i Vigilius, iray tamin'ireo namany. Araka ny voalazan'ny andininy faha-11, ny fitondran'ny papa dia niseho tamin'ny fotoana nisian'ireo fitondrana "fito" voatonona, sady namorona endrika vaovao tsy mbola nisy toy izany, izay nasehon'i Daniela ho mpanjaka " *hafa* ". Ny efa nisy taloha tamin'ny andron'ireo mpanjaka "fito" teo aloha dia ny anaram-boninahitry ny mpitondra fivavahana romana izay efa nomena ny emperorany ary hatramin'ny niandohany: "Pontifex Maximus", teny latinina nadika hoe "Pontifa ambony", izay koa, hatramin'ny taona 538, no anaram-boninahitra ofisialin'ny Papa katolika romana. Ny fitondrana romana nisy tamin'ny fotoana nahazoan'i Jaona ilay fahitana dia ny Empira, izany hoe ny fitondrana romana fahenina; ary tamin'ny androny dia ny amperora mihitsy no mitondra ny anaram-boninahitra hoe "pontiffa sovereignement".

Ny fiverenan’i Roma teo amin’ny sehatra ara-tantara dia noho ny “niova fo” ho amin’ny finoana kristiana sandoka tamin’izany fotoana izany, tamin’ny 496, i Clovis I ’ mpanjaka franka; izany hoe ny Fivavahana Katolika Romana izay nankatò an’i Constantin I ary efa voaozon’Andriamanitra hatramin’ny 7 Martsa 321. Taorian’ny fanjakazakan’ny emperora, dia notafihina sy nofehezin’ny vahoaka vahiny tonga tamin’ny fifindra-monina goavana i Roma. Ny tsy fahatakarana ny fiteny sy ny kolontsaina samihafa no fototry ny olana sy ny ady anatiny izay namotika ny firaisankina sy ny tanjaka romana. Io fihetsika io dia ampiharin’Andriamanitra amin’izao androntsika izao any Eoropa mba hampahalemy azy sy hanaterana azy amin’ny fahavalony. Ny ozon'ny traikefan'ny "Tilikambon'i Babela" dia mitazona mandritra ny taonjato sy arivo taona ny vokany rehetra sy ny fahombiazany amin'ny fitarihana ny olombelona amin'ny loza. Raha ny momba an'i Roma, farany, dia teo ambany fahefan'ny Arian Ostrogoths izy io, izay nanohitra ara-pampianarana ny finoana katolika romana notohanan'ny emperora byzantine. Tsy maintsy nafahana tamin’io fanjakazakana io izy io, mba ho tanteraka teo amin’ny taniny ny fananganana ny fitondrana papaly romanina tamin’ny 538. Mba hanatanterahana izany, araka ny voalazan’ny Dan. 7:8-20, “ *tandroka telo dia nampietry* "teo anatrehan'ny papisma (*ilay tandroka kely*); dia vahoaka miahiahy manohitra ny Katolika Romana an'ny Evekan'i Roma, nifandimby, tamin'ny 476, ny Heruli, tamin'ny 534, ny Vandals, ary tamin'ny 10 Jolay 538, "tamin'ny oram-panala", afaka tamin'ny fibodoan'ny Ostrogoths, [i] Roma dia afaka niditra tao amin'ny jeneraly Belisarius, Justin ary Isarius jeneraly. Fitondrana papaly tsy mandefitra, naorin’ity emperora ity, noho ny fangatahan’i Vigilius tetika, ilay papa voalohany nanjaka nanomboka tamin’izay fotoana izay, i Roma dia **nanjary** “ *tanàna lehibe manana ny fanjakana amin’ny mpanjakan’ny tany* ”, ao amin’ny andininy faha-18, **izay mankany amin’ny “ *fahaverezana* ”** , araka ny voalazan’ny Fanahy, eto fanindroany, aorian’ny andininy faha-8.

Noho izany, ny Papary dia tsy avy amin'i Masindahy Piera araka ny filazany, fa ny didin'i Justinian I ’ ny emperora Byzantine, izay nanome azy ny anaram-boninahitra sy ny fahefana ara-pivavahana. Noho izany, ny Alahady dia nodidian’ny emperora romanina Constantin I tamin’ny 7 Martsa 321, ary ny papa izay manamarina izany dia napetraky ny emperora Byzance Justinien I tamin’ny taona 538; daty roa misy vokany mahatsiravina indrindra ho an'ny olombelona rehetra. Tamin’ny taona 538 ihany koa no nandraisan’ny Evekan’i Roma ny anaram-boninahitra Papa voalohany.

Andininy 12: “ *Ny tandroka folo, izay hitanao, dia mpanjaka folo, izay tsy mbola nahazo fanjakana, fa mandray fahefana ho mpanjaka iray ora miaraka amin’ilay bibidia.* ”

Eto, tsy toy ny Dan. 7:24 , ilay hafatra dia mikendry fotoana fohy indrindra amin’ny faran’ny “ *andro farany* ”.

Toy ny tamin’ny andron’i Daniela, tamin’ny andron’i Jaona, ireo “ *tandroka folo* ” teo amin’ny Fanjakana Romanina dia mbola tsy nahazo na nahazo fahaleovan-tena indray. Kanefa, ny teny manodidina nokendrena ato amin’ity toko faha-17 ity dia ny amin’ny faran’izao tontolo izao, dia ny anjara asan’ny “ *tandroka folo* ” ao anatin’io toe-javatra voafaritra tsara ateraky ny Fanahy io,

araka ny hamafisin’ireo andininy manaraka. *Ny “ora* ” nambara mialoha dia manondro ny fotoan’ny fisedrana farany ny finoana nambara, ao amin’ny Apok. 3:10, ho an’ireo mpisava lalana mahatoky ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito tamin’ny 1873. Ny hafatra dia ho antsika mpandova azy, mahatoky ny fahazavana Advantista nomen’i Jesosy Kristy ho an’ny olom-boafidiny, amin’ny taona 2020.

Araka ny fehezan-dalàna ara-paminaniana nomena an’i Ezekiela mpaminany (Ezek.4:5-6), ny “ *andro ”* ara-paminaniana iray dia mendrika ny tena “ *taona ”, ary noho izany, ny “ ora* ” ara-paminaniana dia misy 15 andro tena izy. Ny fanamafisan’ny hafatry ny Fanahy izay hanonona intelo ilay fitenenana hoe “ *ao anatin’ny adiny iray* ” ao amin’ny toko faha-18, dia mitarika ahy hanatsoaka hevitra fa io “ *ora* ” io dia mikendry ny fotoana eo anelanelan’ny fiandohan’ny faha-6 amin’ny “ *loza fito farany* ” sy ny fiverenana amin’ny voninahitr’i Jesosy Tompontsika, izay miverina amin’ny voninahitry ny Arkanjely “ *Mikaela* ” voafidy tamin’ny fandaharan’ny fahafatesany. Io “ *ora* ” io àry no maharitra ny “ *Adin’ny Hara-magedona* ”.

Andininy 1 :3 “ *Miray saina ireo ka hanome ny heriny sy ny fahefany ho an’ny bibidia.* ”

Mikasika ny fotoan’io fitsapana farany io ny Fanahy dia milaza ny amin’ireo “ *tandroka folo* ” hoe: “ *Miray saina ireo, ka manome ny heriny sy ny fahefany ho an’ilay bibidia* ”. Izany tanjona iraisana izany dia ny hahazoana antoka fa ireo tafita velona tamin’ny ady lehibe niokleary fahatelo dia hitandrina ny andro fitsaharana amin’ny alahady. Nihena be ny herin’ny miaramilan’ireo firenena eoropeanina fahiny ilay faharavana. Fa ireo mpandresy tamin’ilay ady, dia ny Protestanta Amerikana, dia mahazo avy amin’ireo tafavoaka velona ny fanekena tanteraka ny fiandrianany. Ny antony dia devoly, fa ny lavo dia tsy mahalala izany, ary ny fanahiny, izay natolotra tamin’i Satana, dia tsy afaka manatanteraka afa-tsy ny sitrapony.

Avy amin’ny fitambaran’ny “ *dragona* ” sy ny “ *bibidia* ” ary ny “ *mpaminany sandoka* ” ihany no ametrahan’ny “ *tandroka folo* ” ny fahefany amin’ilay “ *bibidia* ”. Ary izany fandavana izany dia vokatry ny hamafin’ny fahoriana izay ateraky ny loza avy amin’Andriamanitra. Eo anelanelan’ny fanambarana ny didim-pitsaran’ny fahafatesana sy ny fampiharana izany, dia omena fe-potoana 15 andro ny mpitandrina Sabata mba handray ny “ *mariky ny bibidia* ”, ny “Alahady” romanany nolotoin’ny fivavahana mpanompo sampy masoandro. Ny fiverenan'i Jesoa Kristy izay nokasaina ho amin'ny lohataona alohan'ny 3 aprily 2030, raha tsy misy ny hadisoana amin'ny fandikana ny teny hoe " *ora* ", dia tokony havoaka ny didy momba ny fahafatesana ho an'io daty io na daty eo anelanelany sy ny lohataonan'ny 2030 amin'ny kalandrie mahazatra ankehitriny.

Mba hahatakarana tsara izay hitranga amin’ny andro farany, dia diniho ireto zava-misy manaraka ireto. Ny fiafaran’ny andron’ny fahasoavana dia tsy fantatra afa-tsy amin’ny olom-boafidy, izay mampifandray izany amin’ny fanambarana ny lalàna Alahady; ny marimarina kokoa, aorian'izany. Ho an'ny vondron'olona tsy mino sy mpikomy mbola velona, ny fanambarana ny lalàna Alahady dia tsy miseho afa-tsy amin'ny fandrefesana tombontsoa amin'ny

ankapobeny tsy misy vokany amin'izy ireo. Ary taorian’ny niaretan’ny loza dimy voalohany ihany no nahatonga azy ireo hankasitraka tanteraka ny fanapahan-kevitra “ *hamono* ” an’ireo izay atolotra azy ireo ho tompon’andraikitra amin’ny sazy any an-danitra ny fahatezeran’izy ireo.

Andininy 14: “ *Ireo dia hiady amin’ny Zanak’ondry, ary ny Zanak’ondry haharesy azy, satria Tompon’ny tompo sy Mpanjakan’ny mpanjaka Izy, ary izay miaraka amin’izay voantso sy voafidy ary mahatoky dia haharesy azy koa.* ”

" *Hiady amin'ny Zanak'ondry izy ireo, ary ny Zanak'ondry haharesy azy* ...", satria Izy no Andriamanitra Tsitoha izay tsy azon'ny hery toherina. “ *Ny Mpanjakan’ny mpanjaka sy Tompon’ny tompo* ” dia hametraka ny heriny masina amin’ireo mpanjaka sy tompo mahery indrindra eto an-tany. Ary ny olom-boafidy izay nahatakatra izany dia hiara-mandresy aminy. Ny Fanahy eto dia mampahatsiahy ireo fepetra telo takian’Andriamanitra amin’ireo izay novonjeny sy izay nizotra tamin’ny lalan’ny famonjena izay manomboka ho azy ireo amin’ny toerana ara-panahy “ *nantsoina* ” ary avy eo dia ovana, rehefa izany no izy, ho amin’ny toeran’ny “ *voafidy* ”, amin’ny alalan’ny “ *fahatokiana* ” aseho amin’ilay Andriamanitra Mpamorona sy ny fahazavany ara-Baiboly rehetra. Ny ady resahina dia ny ady amin’ny “ *Haramagedona* ”, ao amin’ny Apok. 16:16; " *ny ora " izay* hizahan-toetra ny " *fahatokiana* " an'ireo " *voantso* " " . Ao amin’ny Apok. 9:7-9 , ny Fanahy dia nanambara ny fanomanana ny finoana protestanta ho amin’io “ *ady ” ara-panahy io* . Voaheloka ho faty noho ny fahatokiany amin’ny Sabata, ny olom-boafidy dia mijoro ho vavolombelona ny amin’ny fitokiana napetraka amin’ireo teny fikasana nambaran’Andriamanitra, ary izany fijoroana ho vavolombelona nomena azy izany dia manome azy ny “ *voninahitra* ” izay takiany ao amin’ny hafatry ny anjely voalohany ao amin’ny Apok. 14:7. Ireo mpiaro sy mpanohana ny Alahady tsy maintsy atao dia hahita, amin’ity traikefa ity, ny fahafatesana izay omanin’izy ireo homena ny olom-boafidin’i Jesoa Kristy. Ampahatsiahiviko eto, ho an’ireo izay misalasala sy misalasala fa omen’Andriamanitra lanja lehibe tokoa ny andro fitsaharana, dia very ny mandrakizay ny maha-olombelona antsika noho ny zava-dehibe nomeny ny “hazo roa” amin’ny saha eto an-tany. Ny “ *Haramagedona* ” dia mifototra amin’io fotopoto-pitsipika io ihany; ho solon’ny “hazo roa”, dia ny “andron’ny fahalalana ny tsara sy ny ratsy”, ny Alahady, ary ny “andron’ny fiainana masina”, ny Sabata na Sabotsy.

Andininy 15: “ *Ary hoy Izy tamiko: Ny rano hitanao, izay ipetrahan’ilay vehivavy janga, dia olona sy vahoaka betsaka sy firenena maro ary samy hafa fiteny.* ”

Ny andininy faha-15 dia manome antsika ny fanalahidin’ny “ *rano* ” izay “ *nipetrahan’ilay mpivaro-tena* ” ny maha-izy azy ireo firenena eoropeanina antsoina hoe “Kristianina”, fa ambonin’ny zava-drehetra, dia “Kristianina” sandoka sy mamitaka. Eoropeana dia manana toetra mampiavaka ny fampivondronana ireo olona miteny " *fiteny* " samihafa, izay mampalemy ny sendikà sy ny firaisankina naorina. Saingy tato ho ato, ny teny anglisy dia tetezana ary mampiroborobo ny fifanakalozana iraisam-pirenena; ny fanabeazana miely patrana ataon’ny olombelona dia mampihena ny fahombiazan’ny fiadiana ozon’Andriamanitra ary manohitra ny fikasan’ny Mpamorona azy. Hatahotra

kokoa àry ny valin-teniny: fahafatesana amin'ny ady ary amin'ny farany, amin'ny famirapiratan'ny fiaviany be voninahitra.

Andininy 16: " *Ny tandroka folo efa hitanao sy ny bibi-dia dia hankahala ilay vehivavy janga ka hampitanjaka azy, hihinana ny nofony, ary handoro azy amin'ny afo.* "

Ny andininy faha-16 dia manambara ny fandaharan'ny toko faha-18 ho avy. Manamafy ny fiverenan'ny " *tandroka folo " ary ilay bibidia* , izay, rehefa nanohana sy nankasitraka azy, dia nandringana *ny "mpivaro-tena* ." Tsaroako eto fa " *ny bibidia* " dia ny fitondran'ny fikambanan'ny fahefana sivily sy ara-pivavahana, ary ao anatin'izany toe-javatra izany dia manondro ny fahefan'ny vahoaka amerikanina protestanta amin'ny fomba ofisialy sy ny firenena eoropeanina katolika sy protestanta, fa " *ny mpivaro-tena* " kosa dia manondro ny mpitondra fivavahana, ny mpitondra fivavahana, ny mpitondra fivavahana, ny mpitondra fivavahana. Ny eveka, ny kardinaly ary ny Papa, amin'izany, ny vahoaka Eoropeanina katolika sy ny vahoaka Amerikana protestanta, izany hoe, ireo roa niharan'ny lainga romana, dia mitsangana hanohitra ny mpitondra fivavahana katolika romana, ary "handevona *azy amin'ny afo* " izy ireo, rehefa handrava ny saron-tava mamitaka *sy* mamitaka *azy i* Jesosy Raha niaina tao anatin'ny rendrarendra izy, dia ho hendahina, ary noho izy nitafy ny endriky ny fahamasinana, dia hiseho "mitanjaka" izy , izany *hoe* , amin'ny henatra ara-panahy, tsy misy fitsarana any an-danitra hitafy azy .

Andininy 17: " *Fa Andriamanitra efa nametraka tao am-pony ny hahatanteraka ny sitrapony sy ny hifanaraka ary ny hanome ny fanjakany ho an'ny bibidia mandra-pahatanteraky ny tenin'Andriamanitra.* "

Ny andininy faha-17, eo ambanin'ny isan'ny fitsarana, dia mampiharihary amintsika ny hevi-dehibe iray momba an'ilay Andriamanitra any an-danitra fa diso ny olona raha manao tsinontsinona na tsy miraharaha. Manantitrantitra eto Andriamanitra, mba ho resy lahatra ny olom-boafidiny, fa Izy irery no Tompon'ny "lalao mahatsiravina" izay hapetraka amin'ny fotoana voatondro. Tsy ny devoly no namorona ny fandaharana, fa Andriamanitra mihitsy. Ny zavatra rehetra nambarany tao amin'ny Apokalypsy lehibe sy ambony momba an'i Daniela sy ny Apokalypsy dia efa tanteraka na mbola tsy maintsy hotanterahina. Ary satria " *tsara ny fiafaran'ny zavatra iray noho ny fiandohany* ", araka ny Mpito. 7:8 , Andriamanitra dia mikendry ity fitsapana farany momba ny fahatokiana ity izay hampisaraka antsika amin'ny Kristianina sandoka sy hahatonga antsika ho mendrika ny hiditra ao amin'ny mandrakizay any an-danitra aorian'ny fandringanana nokleary tamin'ny Ady Lehibe Faharoa. Noho izany dia tsy maintsy miandry amim-pahatokiana fotsiny isika satria ny zava-drehetra halamina eto an-tany dia " *drafitra* " noforonin'Andriamanitra mihitsy. Ary raha Andriamanitra no momba antsika, iza no hahatohitra antsika, afa-tsy izay miodina amin'ny " *teti-dratsy* " hamonoana azy?

Inona no dikan'ny hoe " *mandra-pahatanteraky ny tenin'Andriamanitra* "? Ny Fanahy dia manondro ny anjara farany natokana ho an'ny " *tandroka kely* " papaly araka ny efa nambara mialoha ao amin'ny Dan. 7:11: " *Dia nijery aho noho ny teny avonavona nataon'ilay tandroka,* ***ka raha nijery aho, dia novonoina izy, ary ny vatany nolevonina, ka natolotra ho amin'ny afo hodorana*** "; amin'ny

Dan. 7:26: “ *Dia ho avy ny fitsarana,* ***ka hesorina ny fanapahany, ary ho rava sy ho levona mandrakizay izy*** ”; ary Dan. 8:25: “ *Noho ny fiavonavonany sy ny fahombiazan’ny hafetseny, dia hiavonavona ao am-pony izy ka handringana olona maro izay tsy manana ahiahy, ary hirehareha hanohitra ny Andrianan’ny mpanapaka,* ***kanjo hotorotoroina tsy ho azon’ny herin’ny tanana izy*** .” Ny sisa amin’ny “ *tenin’Andriamanitra* ” momba ny faran’i Roma dia haseho ao amin’ny Apok. 18, 19 ary 20.

Andininy 18: “ *Ary ravehivavy, izay hitanao, dia ilay tanàna lehibe, izay manjaka amin’ny mpanjakan’ny tany.* ”

Ny andininy faha-18 dia manome antsika ny porofo mampiaiky indrindra fa i Roma tokoa *ilay “tanàna lehibe ”.* Aoka ho fantatsika fa niresaka manokana an’i Jaona ilay anjely. Noho izany, tamin’ny filazana taminy hoe: “ *Ary ilay vehivavy* ***hitanao*** *dia ilay tanàna lehibe izay manjaka amin’ny mpanjakan’ny tany* ”, dia voatarika hahatakatra i Jaona fa Roma, “tanàna misy havoana fito” no resahin’ilay anjely, izay, tamin’ny androny, dia nanjaka tamin’ny fomba imperial ny fanjakana isan-karazany tao amin’ny fanjakany lehibe mpanjanaka. Efa manana “ *fanjakana eo amin’ny mpanjakan’ny tany ”* izy io, amin’ny endriny emperial, ary hitazona azy eo ambany fitondran’ny papa.

Hitanao ato amin’ity toko faha-17 ity fa nampifantoka ny sainy tamin’ny fanambarany Andriamanitra mba hahafahantsika hamantatra amin’ny fomba azo antoka ilay “ *mpivaro-tena* ”, fahavalon’ny “loza lehibe” kristiana. Nomeny ny isa 17 àry ny heviny marina momba ny fitsarany. Io fanamarihana io no nahatonga ahy hanome lanja ny tsingerintaona faha-17 niorenan’ny fahotana, izay mandrafitra ny fananganana ny andron’ny masoandro tamin’ny 7 Martsa 321 (daty ofisialy fa 320 ho an’Andriamanitra) izay niainantsika tamin’ity taona 2020 ity, izay efa lasa. Hitantsika fa Andriamanitra dia nanamarika izany tokoa tamin'ny ozona tsy mbola nisy hatrizay teo amin'ny tantaran'ny vanim-potoana Kristiana (Covid-19) izay nahatonga ny firodanan'ny toe-karena maneran-tany nanimba kokoa noho ny Ady Lehibe Faharoa. Ho avy manaraka ireo ozona hafa avy amin’ny fitsarana marin’Andriamanitra, ho hitantsika izany isan’andro.

Apokalypsy 18: Nahazo ny saziny ilay vehivavy janga

Rehefa avy nampahafantatra ny tsipiriany izay ahafahana mamantatra ilay mpivaro-tena ny toko faha-18, dia hitarika antsika ho amin’ny teny manodidina manokana amin’ny fiafaran’ny “ *adin’i Hara-magedona* ”. Ahariharin’ny teny ny votoatiny: “ *Ny ora famaizana an’i Babylona lehibe, ny renin’ny vehivavy janga amin’ny tany* ”; ny ora fandatsahan-drà " *fiotazam-boaloboka* ."

Andininy 1: “ *Rehefa afaka izany, dia hitako fa, indro, nisy anjely iray koa nidina avy tany an-danitra, nanana fahefana lehibe; ary ny tany nohazavain’ny voninahiny.* ”

Ilay anjely mitondra fahefana lehibe dia eo anilan’Andriamanitra, raha ny marina, dia Andriamanitra mihitsy. Mikaela, lehiben’ny anjely, dia anarana hafa nentin’i Jesosy Kristy tany an-danitra talohan’ny fanompoany teto an-tany. Teo ambanin’izany anarana izany, sy tamin’ny fahefana nomen’ny anjely masina azy,

no nandroahany ny devoly sy ny demoniany avy tany an-danitra, taorian'ny fandreseny teo amin'ny hazo fijaliana. Noho izany dia eo ambanin' ireo anarana roa ireo no hiverenany ety an-tany, amin' ny voninahitry ny Ray, mba hanala ny olom-boafidiny sarobidy; Sarobidy noho ny maha-mahatoky azy ireo, ary noho ny nanehoana izany fahatokiana voazaha toetra izany. Ao anatin'izany toe-javatra izany no anomezany voninahitra amin'ny fahatokiany an'ireo nankatò tamim-pahendrena tamin'ny fanomezana azy ny " *voninahitra* " nangatahany nanomboka tamin'ny 1844 araka ny Apok. 14:7 . Tamin'ny fitandremana ny Sabata, ny olom-boafidiny dia nanome voninahitra Azy tamin'ny anaram-boninahitra hoe Andriamanitra Mpamorona, izay Izy irery ihany no manana ara-dalàna hatramin'ny namoronany ny fiainana any an-danitra sy ety an-tany.

Andininy 2: " *Ary niantso tamin'ny feo mahery izy nanao hoe: rava, rava Babylona lehibe, ka tonga fonenan'ny demonia sy fieren'ny fanahy maloto rehetra ary tranom-borona rehetra maloto sy ankahalaina.* "

" *izy Rava, rava Babylona lehibe!* Hitantsika ao amin'io andininy faha-2 io ny teny nalaina avy ao amin'ny Apok. 14:8 , saingy tamin'ity indray mitoraka ity dia tsy voalaza ara-paminaniana izany, fa noho ny porofon'ny fahalavoana dia nomena ireo olona tafavoaka velona tamin'io fotoana farany tamin'ny asany mamitaka sy mamitaka io. Nirodana koa ny saron-tava fahamasinan'i Babylona papaly romanina. Raha ny marina dia " *fonenan'ny demonia, fieren'ny fanahy maloto rehetra, tranon'ny vorona maloto sy ankahalaina rehetra "* izy . Mampahatsiahy antsika *fa* ao ambadiky ny asa eto an-tany ny aingam-panahy avy any an-danitra avy amin'ny anjely ratsy ao amin'ny tobin'i Satana, mpitarika azy ireo, ary mpikomy voalohany tamin'ny zavaboarin'Andriamanitra.

Andininy 3: " *Fa ny firenena rehetra efa nisotro ny divain'ny fahatezerana noho ny fijangajangany, ary ny mpanjakan'ny tany nijangajanga taminy, ary ny mpandranto ambonin'ny tany tonga mpanankarena noho ny haben'ny zava-mahafinaritra azy.* "

"*… fa tamin'ny divain'ny fahatezerana noho ny fijangajangany no nisotroan'ny firenena rehetra…* " Nipoitra ny herisetra ara-pivavahana noho ny famporisihan'ny fahefan'ny papaly katolika romana, izay, izay nilaza fa teo amin'ny fanompoana an'i Jesosy Kristy, dia nampiseho fanamavoana tanteraka ny lesona momba ny fitondran-tena nampianariny ny mpianany sy ny apostoliny teto an-tany. Jesosy feno fahalemem-panahy, ny papa feno fahatezerana; Jesosy, modely amin'ny fanetren-tena, Papa, modely amin'ny zava-poana sy avonavona, Jesosy miaina ao anatin'ny fahantrana ara-nofo, ny papa miaina amin'ny rendrarendra sy ny harena. Namonjy aina i Jesosy, tsy ara-drariny sy tsy nisy antony ny papa no nahafaty olona maro tsy tambo isaina. Io Kristianisma papaly katolika romana io àry dia <u>tsy nitovy</u> tamin'ny finoana nomen'i Jesosy modely. Ao amin'ny Daniela, Andriamanitra dia naminany *ny "fahombiazan'ny hafetsen-dratsiny* ", kanefa nahoana no tanteraka izany? Tsotra ny valiny: satria Andriamanitra no nanome azy izany. Fa tsy maintsy tsaroantsika fa teo ambanin'ny lohatenin'ny famaizana ny " *trompetra faharoa* " ao amin'ny Apok. 8:8, no nananganany an'io fitondrana lozabe sy henjana io mba hanasazy ny fandikana ny Sabata nilaozana nanomboka tamin'ny 7 Martsa 321. Tamin'ny fandinihana fampitahana tamin'ireo loza hamelezana an'Andriamanitra, dia ny

Isiraely noho ny tsy fivadihany tamin’ny Levita. 26:19, hoy Andriamanitra: “ *Hofoanako ny reharehan’ny herinareo, ary hataoko ny lanitrareo* ***tahaka ny vy*** *sy ny taninao* ***toy ny varahina*** ." Ao amin'ny fanekena vaovao, ny fitondran'ny papa dia natsangana mba hanatanteraka ireo ozona ireo ihany. Ao amin'ny drafitra, Andriamanitra dia avy hatrany dia iharan'ny, Mpitsara ary Mpamorona mba hanome fahafaham-po ny fitakian'ny lalàny ny fitiavana sy ny rariny tonga lafatra. Andriamanitra Mpamorona. Ao amin'io andininy io, ny " *fahalotoana* " (na " *fijangajangana* ") dia ara-panahy, ary izany dia mahafeno fepetra ara-pivavahana tsy mendrika Ny " *divay* " dia maneho ny fampianarany izay mampitony, amin'ny anaran'i Kristy, ny " *fahatezerana* " sy ny fankahalana eo amin'ny firenena rehetra izay nanjary niharan'ny herisetra na herisetra.

Ny heloky ny fampianarana katolika dia tsy tokony hanafina ny heloky ny olombelona rehetra, izay, amin'ny ankapobeny, dia tsy mizara ny soatoavina nasandratr'i Jesosy Kristy. Raha nisotro ny “ *divain’ny fijangajangana* ” (*fijangajangana*) avy amin’i “ *Babilôna ”* ny mpanjakan’ny tany , dia noho ny “ *mpivaro-tena* ” azy, dia ny hampifaly ny mpanjifa ihany no zava-dehibe taminy; io no fitsipika, tsy maintsy afa-po ny mpanjifa raha tsy izany dia tsy miverina izy. Ary ny Katolisisma dia nanandratra ny fitiavam-bola ambony indrindra, hatramin'ny heloka bevava, ary ny fitiavana ny harena sy ny fiainana mirentirenty. Araka ny nampianarin’i Jesosy, dia nirohotra ny voro-manidina. Ny ratsy fanahy sy ny mpiavonavona dia ho very na inona na inona na iza na iza na iza na iza. Fampahatsiahivana: Niditra tamin’ny fiainan’ny olombelona ny faharatsiana tamin’ny alalan’i Kaina, ilay namono an’i Abela rahalahiny, hatrany am-piandohan’ny tantara teto an-tany. " *Ny mpandranto amin' ny tany dia tonga nanankarena noho ny herin' ny rendrarendrany* ." Izany no manazava ny fahombiazan’ny fitondrana papaly katolika romana. Tsy mino afa-tsy ny vola ny mpivarotra tany; tsy mpivavaka mafana fo izy ireo, fa raha ny fivavahana no mampanan-karena azy, dia lasa mpiara-miasa azo ekena, na tiana mihitsy aza. Ny teny manodidina farany amin’ilay lohahevitra dia mitarika ahy hamantatra voalohany indrindra ireo mpivarotra protestanta amerikana, satria ny tany dia manondro ara-panahy ny finoana protestanta. Nanomboka tamin'ny [taonjato faha-16] , i Amerika Avaratra, izay tena Protestanta tamin'ny niandohany, dia nandray ny Katolika Hispanika, ary nanomboka teo, ny finoana Katolika dia aseho amin'ny finoana Protestanta. Ho an'ity firenena ity izay tsy misy afa-tsy ny "raharaham-barotra" dia tsy misy dikany intsony ny fahasamihafana ara-pinoana. Nandresy tamin’ny fahafinaretan’ny fananan-karena, namporisihan’i John Calvin, mpanavao an’i Genève, ireo mpivarotra protestanta tao amin’ny finoana katolika dia nahita fomba iray hampanan-karena ny tenany izay tsy natolotry ny fitsipika Protestanta tany am-boalohany. Foana tsy misy manda ny fiangonana protestanta, fa ny fiangonana katolika kosa dia feno relìka vita amin’ny akora sarobidy, volamena, volafotsy, ivoara, ireo akora rehetra voatanisa ao amin’io foto-kevitra io eo amin’ny andininy faha-12. Noho izany, ny haren’ny fanompoam-pivavahana katôlika, ho an’ny Tompo Andriamanitra, no fanazavana momba ny fahalemen’ny finoana protestanta amerikana. Ny Dollar, ny Mamôna vaovao, dia tonga hisolo an’Andriamanitra ao am-po, ary ny foto-pampianarana dia tsy nahaliana intsony. Misy ny mpanohitra fa amin’ny endrika politika ihany.

Andininy 4: “ *Ary nahare feo hafa koa avy tany an-danitra aho nanao hoe: Mialà aminy hianareo, ry oloko, mba tsy hiombonanareo ota aminy, ary mba tsy hisy hahazo anareo ny loza manjo azy.* ”

Ny andininy faha-4 dia mampahatsiahy ny fotoanan’ny fisarahana farany: “ *Mivoaha aminy, ry oloko* ”; izao no ora hakana ny olom-boafidy ho any an-danitra hitsena an’i Jesosy. Ny asehon’io andininy io dia ny fotoan’ny “ *fijinjana* ”, ny foto-kevitry ny Apok. 14:14 ka hatramin’ny 16. Voasambotra izy ireo satria, araka ny voalazan’ilay andinin-teny, dia tsy tokony “hanana anjara” amin’ireo “loza” izay hamely an’i Roma papaly sy ny klerjy ao aminy. Kanefa, ny andinin-teny dia mamaritra fa raha te ho anisan’ireo olom-boafidy voasambotra, dia tsy tokony ho “ *nandray anjara tamin’ny fahotany* ” ny olona iray. Ary satria ny fahotana lehibe indrindra dia ny fitsaharana Alahady, ilay “ *mariky ny bibidia* ” nomen’ny Katolika sy ny Protestanta tamin’ny fitsapana farany ny finoana, dia tsy afaka mandray anjara amin’ny fisandratana ny olom-boafidy ireo mpino ao amin’ireo antokom-pivavahana roa lehibe ireo. **Ny filàna ny “Mivoaha avy any Babylona” dia tsy miova** , kanefa ao amin’io andininy io ny Fanahy dia mikendry ny fotoana hiposahan’ny fahafahana farany hankatò an’io didin’Andriamanitra io satria ny fanambarana ny lalàna Alahady dia manamarika ny fiafaran’ny fotoam-pitsapana. Ity fanambarana ity dia mampiroborobo ny fahatsiarovan-tena ho an'ireo sisa tavela amin'ny " *trompetra fahenina* " (Ady Lehibe Fahatelo) izay mahatonga ny safidiny ho tompon'andraikitra eo ambany fiambenan'ilay Andriamanitra Mpamorona.

Andininy 5: “ *Fa ny fahotany efa nitehika tamin’ny lanitra, ary Andriamanitra efa nahatsiaro ny helony.* ”

Ao amin’ny teniny, ny Fanahy dia manolotra ny sarin’ny “Tilikambon’i Babela”, izay miorim-paka ao amin’ny “Babylona” ny anarany. Nanomboka tamin’ny taona 321 sy 538, dia nampitombo ny fahotany tamin’Andriamanitra i Roma, “ *ilay tanàna lehibe ”* nananan’ilay “ *mpivaro-tena ” ny “ seza fiandrianany ”, ny seza papa “masiny” azy hatramin’ny taona 538.* Avy any an-danitra izy io no nitahiry ny fanisana sy nandrakitra an-tsoratra ny fahotany niangona nandritra ny 1 709 taona (hatramin’ny 321). Tamin’ny fiverenany tamim-boninahitra, dia nahariharin’i Jesosy ny saron’ny fitondran’ny papa, ary ho an’i Roma sy ny fahamasinany diso, dia izao no fotoana hanonerana ny helok’izy ireo.

Andininy faha-6: “ *Mandoava araka izay naloany izy, ka omeo indroa heny izy araka ny asany; amin’ny kapoaka izay nalatsany dia omeo indroa heny izy.* ”

Manaraka ny fizotry ny foto-kevitra ao amin'ny Apok. 14, aorian'ny *fijinjana* dia tonga *ny fiotazam-boaloboka* . Ary ny ratsy fanahy indrindra amin’ny Katolika sy ny Protestanta niharan’ny lainga tao amin’ny Katolisisma no nilazan’Andriamanitra ny teniny hoe: “ *Aloavy izy araka ny nandoavany azy, ary omeo indroa heny izy araka ny asany* ”. Tsaroantsika teo amin'ny tantara fa ny asany dia fandoroana sy fampijaliana nataon'ny tribonaly mpanadihady azy. Noho izany karazana fiafarana izany no hijalian'ny mpampianatra fivavahana katolika, raha azo atao. Ny hafatra mitovy amin'izany dia averina amin'ny endrika: " *Ao amin'ny kapoaka izay nalatsany dia aidino indroa heny izy* ." Ny sarin’ny kapoaka

fisotro dia nampiasain’i Jesosy, mba hanondroana ny fampijaliana izay hiaretan’ny vatany, mandra-pahatongan’ny fijaliana farany teo amin’ny hazo fijaliana, izay efa natsangan’i Roma, teo am-pototry ny Tendrombohitra Golgota. Amin’izany no mampahatsiahy an’i Jesosy fa ny finoana katolika dia naneho tsinontsinona ny fahoriana izay nekeny hozakaina, ka anjarany izao no miaina izany. Ny ohabolana tranainy dia hahazo ny lanjany amin'izao fotoana izao: aza manao amin'ny hafa izay tsy tianao hatao aminao. Amin’izany asa izany, Andriamanitra dia manatanteraka ny lalàn’ny famaliana: maso solon’ny maso, nify solon’ny nify; lalàna marina tanteraka izay natokana ho an'ny tenany manokana ny fampiasana azy. Saingy eo amin'ny sehatra iombonana, dia nomena fahefana ho an'ny olombelona ny fampiharana izany, izay nanameloka azy io anefa, satria nihevitra fa mety ho marina sy tsara kokoa noho Andriamanitra izy ireo. Mampidi-doza ny vokany: ny faharatsiana sy ny toe-tsainy mikomy dia niharatsy sy nanjaka tamin’ireo firenena tandrefana kristiana.

Ao amin’ny Apok. 17:5, “ *Babylona lehibe* ”, “ *ilay vehivavy janga* ”, “ *dia nanana kapoaka volamena feno ny fahavetavetany* ”. Ity fanazavana ity dia mikendry ny asany ara-pivavahana sy ny fampiasany manokana ny kapoaky ny Eokaristia. Ny tsy fanajany an’io fombafomba masina nampianarina sy nohamasinin’i Jesoa Kristy io dia mahazo sazy manokana mitovy aminy. Ilay Andriamanitry ny fitiavana dia manome lalana ho an’ilay Andriamanitry ny rariny, ary miharihary amin’ny olona ny hevitry ny fitsarany.

Andininy faha-7: “ *Araka ny niderany tena sy ny nivelomany tamin’ny fahafinaretana, dia omeo fijaliana sy alahelo toy izany koa izy, fa hoy izy anakampo: ‘Mipetraka ho mpanjakavavy aho, fa tsy mpitondratena, ary tsy hahita alahelo aho* .

Ao amin’ny andininy faha-7, ny Fanahy dia manasongadina ny fifanoheran’ny fiainana sy ny fahafatesana. Ny fiainana tsy azon'ny fahorian'ny fahafatesana dia falifaly, tsy misy ahiahy, tsy misy dikany, mitady fahafinaretana vaovao. Ny Papa Romana "Babylona" dia nitady ny harena hividianana fiainana mirentirenty. Ary mba hahazoana izany avy amin’ny mahery sy avy amin’ny mpanjaka, dia nampiasa sy mbola mampiasa ny anaran’i Jesosy Kristy izy mba hivarotana ny famelan-keloka ho “indulgences”. Tsipiriany izay mavesatra be amin’ny fifandanjan’ny fitsaran’Andriamanitra, izay tsy maintsy manonitra ny ara-tsaina sy ara-batana ankehitriny. Ny fahafaham-baraka noho io harena sy rendrarendra io dia miankina amin’ny hoe niaina nahantra sy nianina tamin’ny zavatra nilaina i Jesosy sy ny apostoliny. Ny “ *fijaliana* ” sy ny “ *fisaonana* ” àry dia misolo *ny “harena sy rendrarendra* ” an’ireo klerjy katolika romana papaly.

Nandritra ny famitahana nataony, dia nilaza tao am-pony i Babylona hoe: “ *Mipetraka toy ny mpanjakavavy aho* ”, izay manamafy ny “ *fanjakany amin’ny mpanjakan’ny tany* ” ao amin’ny Apok. 17:18 . Ary araka ny Apok. 2:7 sy 20, dia ao amin’ny Vatikana (vaticinate = maminany), any Roma ny “ *seza fiandrianany ”.* " *Tsy mpitondratena aho* "; ny vadiny, dia i Kristy, izay lazainy fa ny vadiny, dia velona. " *Ary tsy hahita alahelo aho* ." Eo ivelan’ny Fiangonana dia tsy misy famonjena, hoy izy amin’ireo mpanohitra azy rehetra. Efa imbetsaka izy no namerimberina izany ka lasa nino izany izy tamin’ny farany. Ary tena resy lahatra izy fa haharitra mandrakizay ny fitondrany. Hatramin’ny nipetrahany tao, moa tsy

nomena anarana hoe “tanàna mandrakizay” ve i Roma? Ambonin’izany, noho izy tohanan’ireo hery tandrefana teto an-tany, dia nanana antony marim-pototra hinoana ny tenany ho tsy azo kitihana sy tsy azo hozongozonina. Tsy natahotra ny herin’Andriamanitra koa izy hatramin’ny nilazany fa manompo sy misolo tena azy eto an-tany.

Andininy 8: “ *Ary noho izany dia ho avy indray andro ny loza hanjo azy, dia fahafatesana sy fisaonana ary mosary, ary ho levon’ny afo izy; fa mahery Jehovah Tompo, Izay nitsara azy* ” .

Io andininy io dia mamarana ny hevi-disony rehetra: " *koa amin'ny andro iray* "; ny andro hiverenan’i Jesosy amim-boninahitra, dia “ *ho avy ny loza hanjo azy* ”, izany hoe ho avy ny famaizan’Andriamanitra; Ny “ *fahafatesana sy ny alahelo ary ny mosary* ” raha ny marina, dia eo amin’ny filaharana mifanohitra amin’izany no ahatanterahan’ny zavatra rehetra. Tsy matin’ny hanoanana isika ao anatin’ny indray andro, ka voalohany, ny “ *mosary* ” ara-panahy dia ny fahaverezan’ny mofon’aina izay fototry ny finoana kristiana. Avy eo dia atao ny " *fisaonana* " mba hanamarihana ny fahafatesan'ny olona akaiky antsika, izay mitovy fihetseham-po amin'ny fianakaviana. Ary farany, “ *fahafatesana* ” no mamely ny mpanota, satria “ *fahafatesana no tambin’ny ota* ”, araka ny Rom. 6:23. “ *Ary ho levon’ny afo izany* ”, araka ny fanambarana ara-paminaniana miverimberina ao amin’ny Daniela sy ny Apokalypsy. **Izy tenany mihitsy no nahatonga zavaboary maro nodorana teo amin’ny tsato-kazo, tsy ara-drariny, hany ka araka ny rariny araka an’Andriamanitra tanteraka no nahafaty azy tao amin’ny afo.** " *Fa mahery ny Tompo, Izay nitsara azy* "; nandritra ny asa famitahana nataony, dia nivavaka tamin’i Maria, renin’i Jesosy, ny finoana katolika, izay tsy niseho afa-tsy tamin’ny endrik’ilay zaza kely notrotroiny. Io lafiny io dia namitaka ny sain'ny olombelona mirona amin'ny fihetseham-po. Vehivavy iray, tsara kokoa, reny, tena nampahery tokoa ny fivavahana! Fa izao no oran'ny fahamarinana, ary Kristy izay mitsara azy dia vao niseho tamin'ny voninahitr'Andriamanitra Tsitoha; ary io hery masin’i Jesoa Kristy io, izay nanala sarona azy, dia nandringana azy, nanolotra azy ho amin’ny fahatezeran’ireo niharan’ny fitaka azy.

Andininy 9: “ *Ary ny mpanjaka rehetra ambonin’ny tany, izay nijangajanga taminy sy niara-nananana harena taminy, dia hitomany sy hitomany azy, raha mahita ny setroky ny fandoroana azy.* ”

Ahariharin’io andininy io ny fitondran-tenan’ireo “ *mpanjakan’ny tany izay nijangajanga sy niara-nanaram-po tamin’ny zava-mahatalanjona taminy* ”. Tafiditra ao anatin’izany ny mpanjaka, ny filoha, ny mpanao didy jadona, ny mpitondra firenena rehetra izay nampandroso ny fahombiazana sy ny asan’ny finoana katolika, ary izay, tamin’ny fitsarana farany, dia nankasitraka ny fanapahan-kevitra hamono ny mpitandrina Sabata. “ *Hitomany sy hitomany azy izy ireo, raha mahita ny setroky ny fandoroana azy* ”. Miharihary fa hitan’ireo mpanjakan’ny tany fa misintona azy ireo ny zava-misy. Tsy manapaka na iza na iza intsony izy ireo ary mijery fotsiny ny fandoroana an’i Roma nodoran’ireo olona voafitaka, dia ireo fitaovana mpamaly famalian’Andriamanitra. Ny fitomaniana sy ny fitomanian’izy ireo dia hamarinin’ny zava-misy fa nirodana

tampoka ny soatoavin’izao tontolo izao, izay nitarika azy ireo ho amin’ny fahefana ambony indrindra.

Andininy faha-10: “ Mitsangana eny lavitra eny izy ireo noho ny *fahatahorana ny fijaliany ka hanao hoe: ‘Indrisy!*

Maty ilay “tanàna mandrakizay”, nirehitra, ary nanalavitra an’i Roma *ny mpanjakan’ny tany* . Matahotra ny hifampizara ny anjarany izy ireo ankehitriny. Ny zava-mitranga, *ho* azy *ireo* **,** dia ***loza lehibe iray*** : “ *Indrisy* ! " *Ny tanàna mahery!* "; nahery tokoa izy ka nitondra an’izao tontolo izao tamin’ny alalan’ny heriny teo amin’ireo mpitarika ny firenena kristiana; noho io fifandraisana nomelohin’Andriamanitra io indrindra no nahatonga ny Mpanjaka Louis XVI sy ny vadiny Aotrisianina Marie-Antoinette nankany amin’ny guillotine, niaraka tamin’ireo mpanohana azy, izay niharan’ny “ *fahoriana lehibe* ”, araka ny nambaran’ny Fanahy, ao amin’ny Apok. 2:22-23. Amin'ny *ora iray ihany no hahatongavan'ny fitsarana anareo* ! ny fiverenan’i Jesosy dia tonga hanamarihana ny fotoanan’ny fahataperan’izao tontolo izao. Ny fitsarana farany dia nanamarika ny “ *ora iray* ” ara-panoharana nambara mialoha ao amin’ny Apok. 3:10 , kanefa ho ampy ny hisehoan’i Jesosy Kristy, mba hiverenan’ny toe-javatra ankehitriny manontolo, ary amin’ity indray mitoraka ity, ny “ *adiny iray* ” amin’ny heviny ara-bakiteny dia ho ampy hahatonga izany fiovana mahagaga izany.

Andininy 11: “ *Ary ny mpandranto amin’ny tany dia mitomany sy misaona azy, satria tsy misy mpividy intsony ny entany* ”

Ny Fanahy amin’ity indray mitoraka ity dia mikendry “ *ny mpandranto amin’ny tany* ”, indrindra fa ny toe-tsaina ara-barotra amerikanina noraisin’ireo sisa velona manerana ny tany, araka ny noresahina tao amin’ny fandinihana ny toko faha-17 etsy ambony. Izy ireo koa dia " *mitomany sy mitomany azy, fa tsy misy mpividy intsony ny entany* ; ...". Ity andininy ity dia manasongadina ny heloky ny Protestanta ny fitiavany ny finoana katolika, izay *nitomany* , ka nanamarina ny firaiketam-pony manokana tamin’izany *noho* ny tombontsoa ara-toekarena. Raha mifanohitra tanteraka amin’izany kosa, dia natsangan’Andriamanitra ny asa fanavaozana mba hiampangana ny heloky ny papa katolika romana sy hamerina amin’ny laoniny ny fahamarinana azo; izay nataon’ireo mpanavao marina toa an’i Peter Waldo, John Wycliffe, ary Martin Luther tamin’ny androny. Ny mpivarotra koa dia mahita amin'ny alahelo fa mirodana eo imasony ny soatoavina izay ankamaminy, satria tsy miaina afa-tsy amin'ny fahafinaretan'ny fananan-karena amin'ny asa ara-barotra ataony izy ireo; ny fanaovana raharaham-barotra dia mamintina ny hafalian'ny fisiany.

Andininy 12: “ *Entam-bolamena, volafotsy, vatosoa, perila, rongony fotsy madinika, volomparasy, landy, jaky, hazo mamy isan-karazany, ivoara isan-karazany, hazo saro-bidy rehetra, varahina, vy ary marbra* ,

Alohan'ny hatanisany ireo fitaovana isan-karazany izay fototry ny fivavahana fanompoan-tsampy katolika romana, dia tsaroako eto ity teboka manokana momba ny finoana marina nampianarin'i Jesosy Kristy ity. Hoy i Jesosy tamin’ilay vehivavy samaritana: “ Ravehivavy”, hoy ***i*** *Jesosy taminy: “Minoa Ahy, fa avy ny andro ka tsy amin’ity tendrombohitra ity na any Jerosalema no hivavahanareo amin’ny* ***Ray*** *. amin’ny fanahy* ***sy ny fahamarinana*** (Jaona 4:21-23) . Noho izany, ny finoana marina dia tsy mila fitaovana na

fitaovana, satria mifototra amin'ny toe-tsaina fotsiny. Ary vokatr'izany, io finoana marina io dia tsy dia mahaliana an'izao tontolo izao mitsiriritra sy mangalatra, satria tsy mampanan-karena na iza na iza afa-tsy ny olom-boafidy ara-panahy ihany. Ny olom-boafidy dia mivavaka amin'Andriamanitra amin'ny fanahy, noho izany amin'ny eritreriny, fa koa amin'ny fahamarinana , izay midika fa ny fisainany dia tsy maintsy miorina amin'ny fenitra nasehon'Andriamanitra. Ny zavatra rehetra tsy ao anatin'io fari-pitsipika io dia endriky ny fanompoan-tsampy izay nanompo sampy ny tena Andriamanitra. Nandritra ny fandreseny, dia nandray ny fivavahan'ireo firenena resy i Roma Repoblikana. Ary ny ampahany lehibe amin'ny dogma ara-pivavahana dia avy amin'ny Grika, ny sivilizasiona lehibe voalohany tamin'ny fahagola. Amin'izao vanim-potoana iainantsika izao, amin'ny endrika papa, dia hitantsika fa mitambatra amin'ireo "olo-masina" vaovao "Kristianina" manomboka amin'ireo apostolin'ny Tompo 12 ireo lova rehetra ireo. Saingy, rehefa tonga hatramin'ny fanafoanana ny didy faharoan'Andriamanitra izay manameloka io fanao fanompoan-tsampy io, ny finoana katolika dia manohy ny fanompoam-pivavahana amin'ny sary sokitra, voaloko, na miseho amin'ny fahitana demonia. Ao amin'ny fombafomban'ny fivavahany àry no ahitana ireny sampy voasokitra ireny izay mitaky fitaovana hamolavolana azy; fitaovana izay Andriamanitra mihitsy no manolotra izao lisitra izao: "... ; ... *entam-bolamena, volafotsy, vatosoa, perila, rongony fotsy madinika, volomparasy, landy, mena, karazana hazo mamy rehetra, fanaka ivoara isan-karazany, hazo sarobidy rehetra, varahina, vy ary marbra, ...* ". " *Volamena, volafotsy, vatosoa, ary fanaka lafo vidy* " " *miankohofa eo anatrehan'ny andriamanitry ny fiarovana mafy* " an'ny papa mpanjakan'i Dana. 11:38. Avy eo, dia nampitafy *an'i Babylona Lehibe i " Babylona Lehibe* " mpivaro-tena ao amin'ny Apok. 17:4; " *volamena sy vato soa ary perila* " no *firavany* ; Ny " *rongony fotsy madinika* " dia manondro ny fitakiany ny amin'ny fahamasinana, araka ny Apok. 19:8 : " *Fa ny rongony fotsy madinika dia ny asa marina ataon'ny olona masina* . Ny fitaovana hafa voatonona dia ireo izay nanamboarany ny sampiny voasokitra. Ireo fitaovana lafo vidy ireo dia maneho ny fahafoizan-tenan'ny mpivavaka amin'ny sampy katolika.

Andininy 13: " *Kanelina, zava-manitra, menaka manitra, miora, ditin-kazo mani-pofona, divay, diloilo, koba tsara toto, varimbazaha, omby, ondry, soavaly, kalesy, ary ny vatana sy ny fanahin'ny olona.* "

Ny " *parfum, Miora sy ditin-kazo mani-pofona sy divay ary diloilo* ", araka ny voalaza ao amin'ny 1 Mpanjaka 4:20-28 , araka ny 1 Mpanjaka *4* : 20-28 . 13:6 ary " *mivadika "* ao amin'ny Dan ka hatramin'ny famintinany ny zavatra nataony tamin'ireto teny ireto: " Ny ran'izay *rehetra novonoina teto an-tany dia hita tao aminy ",* ao amin'ny *andininy* faha-18 amin'ity toko faha-18 ity .

Fampahatsiahivana : Ao amin'ny Baiboly sy ny fisainan'Andriamanitra, ny teny hoe " *fanahy* " dia manondro olona amin'ny lafiny rehetra, ny vatany ara-batana sy ny fisainany ara-tsaina na ara-tsaina, ny sainy ary ny fihetseham-pony. Ny teoria izay manolotra *ny "fanahy* " ho toy ny singa iray amin'ny fiainana, izay misaraka amin'ny vatana rehefa maty ary velona amin'izany, dia avy amin'ny Grika mpanompo sampy fotsiny. Ao amin'ny fanekena taloha, Andriamanitra dia manondro ny "fanahy miaraka amin'ny ra" amin'ny zavaboariny olombelona na

biby: Lev. 17:14: " ***Fa ny ain'ny nofo rehetra dia ny rany, izay ao aminy.*** *Koa izany no nilazako tamin'ny Zanak'Isiraely hoe: Aza mihinana ny ran'ny nofo rehetra,* ***fa ny rany no ain'ny nofo rehetra : izay*** mihinana *azy dia hofongorana.* Mifototra amin'ny fiasan'ny ra ny fiainan'ny olombelona sy ny biby. Raraka, na voaloton'ny sempotra, ny ra dia tsy manome oksizenina intsony ho an'ireo singa ao amin'ny vatana ara-batana, anisan'izany ny atidoha , ny fanohanan'ny eritreritra. Ary raha tsy misy oksizenina ity farany, dia mijanona ny foto-kevitry ny eritreritra ary tsy misy na inona na inona velona aorian'ity dingana farany ity; afa-tsy ny fahatsiarovana ny firafitry ny " *fanahy* " maty ao amin'ny eritreriny mandrakizay an'Andriamanitra amin'ny fiheverana ny "fitsanganany amin'ny maty" ho avy, rehefa "hananganana" amin'ny maty izy na, rehefa "hanangana azy indray", araka ny mety ho zava-misy, ho amin'ny fiainana mandrakizay na ho amin'ny fandringanana tanteraka ny " *fahafatesana faharoa* ".

Andininy 14: " *Ny vokatra nirin'ny fanahinao dia efa niala taminao, ary ny zava-bitany sy ny zava-bita tsara rehetra dia very tsy ho eo aminao, ka tsy ho hitanao intsony.* "

Ho fanamafisana ny zavatra nohazavaina tao amin'ny andininy teo aloha, ny Fanahy dia mametraka ny " *fanirian'i* Roma papaly amin'ny " *fanahy* ", ny toetrany mamitaka sy mamitaka. Mpandova ny filôzôfia grika, ny finoana katolika no voalohany nametraka ny fanontaniana momba ny firaisan'ny fanahy amin'ny biby sy ny olona hita tany amin'ireo tany vaovao. Raha ny marina, ny fanontaniana dia manana ny valiny; miankina amin'ny fisafidianana ny matoanteny auxiliary marina izany: tsy **manana** fanahy ny olona, satria fanahy **izy .**

Ny Fanahy dia mamintina ny vokatry ny tena fahafatesana izay naoriny sy nambarany ao amin'ny Mpito. 9:5-6-10. Tsy haverina ao amin'ny asa soratry ny fifanekena vaovao ireo tsipiriany ireo. Hitantsika àry fa zava-dehibe ny fianarana ny Baiboly manontolo. Rehefa rava i " *Babylona* ", dia "ho *very* " mandrakizay " *ny vokatra nirin'ny fanahiny* " sy " *ny zava-tsarobidy sy tsara tarehy rehetra* " izay nankasitrahany sy notadiaviny. Fa ny Fanahy koa dia milaza hoe: " *ho anareo* "; satria ny olom-boafidy, tsy toa azy, dia ho afaka hanitatra, mandrakizay, ny fankasitrahana ny fahagagana izay hatolotr'Andriamanitra hozarainy.

Andininy 15: " *Ny mpandranto izany zavatra izany, izay nampanan-karena azy, dia hijanona eny lavitra eny noho ny fahatahorana ny fijaliany, ka hitomany sy hisaona izy* ;

Eo amin'ny andininy faha-15-19, ny Fanahy dia mikendry " *ireo mpivarotra izay nanan-karena tamin'ny alalany* ". Ny famerimberenana dia mampiharihary ny fanantitranterana ny andian-teny hoe " *tao anatin'ny adiny iray ", miverimberina in-telo ato amin'ity toko ity, ary toy izany koa* ny antsoantso hoe " *Indrisy!* Noho izany dia manizingizina Andriamanitra, hanamafy ny toetra tsy azo ivalozana amin'ny fanambarana ara-paminaniana; ho tanteraka amin'ny fahatanterahan'Andriamanitra rehetra izany sazy izany. Ilay antsoantso hoe: " *Indrisy! Indrisy!* ", navoakan'ny mpivarotra, dia nanakoako ilay antso fampitandremana nataon'ny olom-boafidiny ao amin'ny Apok. 14:8 manao hoe: " *Rava! rava i Babylona Lehibe* ". Manatri-maso ny fandringanana azy avy lavitra ireo mpivarotra ireo, " *noho ny fahatahorana ny fijaliany* ". Ary ara-drariny ny

hatahorany ity vokatry ny fahatezerana marin’Andriamanitra velona ity, satria amin’ny fanenenana ny fandravana azy, dia mametraka ny tenany ao amin’ny tobiny izy ireo, ary amin’izay kosa dia horinganin’ny fahatezeran’olombelona mamono olona ireo niharan’ny fitaka ara-pivavahana tsy azo nampiononana. Ity andininy ity dia mampahatsiahy antsika ny andraikitra goavana amin'ny tombontsoa ara-barotra amin'ny fahombiazana azon'ny Eglizy Katolika Romana. Nanohana an'ilay mpivaro-tena sy ny fanapahan-keviny feno habibiana sy feno herisetra ny “ *mpivaro-tena* ”, noho ny faniriany hanan-karena ara-bola sy ara-nofo fotsiny. Nanajamba ny masony rehetra izy ireo ary mendrika ny hizara ny anjarany farany. Ohatra iray ara-tantara ny momba ireo Parisiana izay niandany tamin’ny finoana katolika nanohitra ny finoana nohavaozina hatramin’ny niandohan’ny Reformasiona tamin’ny andron’ny Mpanjaka François I [sy] taoriany.

Andininy faha-16: “ *Ary hanao hoe: Indrisy* !

Ity andininy ity dia manamarina ny tanjona; “ *Babylona lehibe, nitafy rongony fotsy madinika sy volomparasy ary mena* ”; ny lokon’ny akanjon’ny mpanjaka, satria tao amin’io toerana io no nanaronan’ireo miaramila romanina maneso ny sorok’i Jesosy tamin’ny akanjo “ *volomparasy* ”. Tsy azon’izy ireo sary an-tsaina ny dikan’ny zavatra nomen’Andriamanitra azy ireo: amin’ny maha-mpanavotra an’i Jesosy azy, dia lasa mpitondra ny fahotan’ny olom-boafidiny izay voatondro amin’ireo loko, *jaky na volomparasy* , araka ny Isa.1:18. “ *Adiny iray* ” dia ampy handrava an’i Roma sy ny papany ary ny mpitondra fivavahana ao aminy, aorian’ny fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra, izay tonga hanakana ny fahafatesan’ny olom-boafidiny. Amin’io fisedrana farany io, ny tsy fivadihan’izy ireo dia hitondra fiovana rehetra, ka ho azontsika ny antony irin’Andriamanitra manokana hanamafy ny finoany sy ny fitokiana tanteraka tsy maintsy zatra apetrany aminy. Nandritra ny fotoana ela, ny olona dia tsy afaka nino afa-tsy fa ny fandringanana toy izany " *tao anatin'ny adiny iray* " dia fahagagana ary noho izany dia fitsabahan'Andriamanitra mivantana, toy ny tamin'i Sodoma sy Gomora. Amin'izao androntsika izao rehefa mahafehy ny afo nokleary ny olombelona, dia tsy dia mahagaga loatra ilay zavatra.

Andininy 17: “ *Ary ny mpanamory rehetra sy izay rehetra mandeha amin’izany fitoerana izany sy ny matilo ary ny mpivarotra rehetra ao amin’ny ranomasina dia nijanona teny lavitra eny* .

Ity andinin-teny ity dia mikendry manokana ny " *izay manararaotra ny ranomasina, ny mpanamory, ny tantsambo izay mandeha amin'ity toerana ity, dia samy nanalavitra ny tenany* ." Tamin’ny fanararaotana ny fanirian’ireo mpanjaka hanan-karena no nampanan-karena ny fiangonana papaly. Nanohana sy nanamarina ny fandrobana tany tsy fantatry ny olona izy io mandra-pahatongan’ny fotoana nahitana azy ireo, rehefa nanao fandripahana olona nahatsiravina tamin’ny anaran’i Jesosy Kristy ireo mpanompony katolika. Izany no nitranga voalohany indrindra tany Amerika Atsimo sy ireo fitsangatsanganana nandatsa-dra notarihin’ny Jeneraly Cortés. Niverina tany Eorôpa ny volamena azo avy tamin’ireo faritany ireo mba hampanan-karena ny mpanjaka katolika sy ny papaly niray tsikombakomba. Ambonin’izany, ny fanantitranterana ny lafiny an-dranomasina dia mampahatsiahy fa tamin’ny fitondran’ilay “ *bibidia niakatra avy*

any an-dranomasina ” no nihamafy ny fifandraisany tamin’ireo “ *tantsambo ” noho ny fananan-karena iombonana.*

Andininy 18: “ *Ary raha nahita ny setroky ny fandoroana azy ny olona, dia niantso izy ka nanao hoe: Iza no tanàna tahaka ity tanàna lehibe ity* ?

“ *Inona no tanàna tahaka an’ilay tanàna lehibe?* ”, hoy ireo tantsambo, rehefa nahita “ *ny setroky ny fandoroana azy* ”. Tsotra sy haingana ny valiny: tsy misy. Satria tsy nisy tanàna nifantoka betsaka toy izany, sivily toy ny tanàna imperial, avy eo ara-pivavahana nanomboka tamin’ny 538. Niely tany amin’ny tany rehetra teto an-tany ny Katolisisma, afa-tsy i Rosia, izay nanda izany ny finoana ortodoksa tatsinanana. Rehefa avy nandray izany i Shina dia niady sy nanenjika azy ihany koa. Saingy mbola manjaka ny Tandrefana manontolo sy ny sampany any Amerika, Afrika ary Aostralia. Izy io no toerana fizahan-tany ara-pivavahana malaza indrindra eran-tany, mahasarika mpitsidika avy amin'ny lafivalon'izao tontolo izao. Ny sasany tonga mijery ny “rava rava fahiny”, ny sasany mandeha any hijery ny toerana misy ny Papa sy ny kardinaly.

Andininy 1: 9 : “ *Ary nasiany vovoka ny lohany, dia nitomany sy nitomany izy ireo sady niantso mafy nanao hoe: ‘Indrisy! Indrisy* !

Izany no famerimberenana fanintelony izay nangonina ny teny rehetra teo aloha, ary koa ny fahitsiana " *tamin'ny ora iray monja dia rava izany* ." « *Ilay tanàna lehibe izay nampanan-karena izay rehetra manana sambo eny an-dranomasina noho ny habeny* . Manjary mazava be ny fiampangana, fa tamin’ny alalan’ny hambom-pon’ny fitondran’ny papa no nampanan-karena ny tompon-tsambo tamin’ny fitondrana ny haren’izao tontolo izao ho any Roma. Ny fananan'i Roma dia avy amin'ny fizarana ny entan'ny mpanohitra azy novonoin'ny mpiara-dia aminy mandrakizay, ny fahefana ara-panjakana sivily, ny elany mitam-piadiana. Ohatra ara-tantara isika dia manana ny fahafatesan'ny "Templars", izay nizara ny entany teo anelanelan'ny satroboninahitr'i Filipo Fair sy ny mpitondra fivavahana katolika romana. Atỳ aoriana, dia ho toy izany koa ny “Protestanta”.

Andininy faha-20: “ *Mifalia noho ny aminy, ry lanitra, ary mifalia koa hianareo olo-masina sy ny apostoly ary ny mpaminany* ;

Manasa ny mponin’ny lanitra sy ny tena olo-masina marina, ny apôstôly sy ny mpaminany eto an-tany ny Fanahy, mba hifaly amin’ny fandravana an’i Babylona Romana. Ny hafaliana àry dia hifanaraka amin’ny fanaintainana sy fijaliana izay nataony na niriny hampaharitra ny mpanompon’Andriamanitry ny fahamarinana, raha ny amin’ny olom-boafidy farany mahatoky amin’ny Sabata nohamasinina.

Andininy 21: “ *Ary nisy anjely mahery naka vato tahaka ny vato lehibe fikosoham-bary, dia nanipy izany tany amin’ny ranomasina ka nanao hoe: ‘Handrava an-keriana an’i Babylona, ilay tanàna lehibe, ka tsy ho hita intsony* ’.

Ny fampitahana an'i Roma amin'ny " *vato* " dia manolotra hevitra telo. Voalohany, ny Papa dia mifaninana amin’i Jesosy Kristy, izay aseho amin’ny alalan’ny “ *vato* ” ao amin’ny Dan. 2:34: “ *Nijery ianao ambara-pahatongan’ny vato nendahana, nefa tsy nendahan-tanana, ka namely ilay sary teo amin’ny tongony vy sy tanimanga ny sariny, ka nanorotoro azy.* ” Misy andininy hafa ao amin’ny Baiboly milaza fa io an’ohatra io koa no dikan’ny hoe “ *vato* ” ao amin’ny Zak. 4:7; “ *vato fehizoro* ” ao amin’ny Sal. 118:22; Mat. 21:42; ary ny

Asan'ny Apostoly 4:11 : " ***Jesosy no vato izay nolavin'ny mpanao trano*** *, fa efa tonga fehizoro indrindra* ." Ny hevitra faharoa dia ny fanondroana ny filazan'ny papa ho nandimby ny apostoly " *Petera* "; ny antony lehibe indrindra amin'ny " *fahombiazan'ny asany sy ny fahombiazan'ny teti-dratsiny* ", dia ireo zavatra nomelohin'Andriamanitra ao amin'ny Dan. 8:25. Vao mainka marina izany satria tsy lohan'ny Fiangonana Kristiana velively ny apostoly Petera, satria an'i Jesosy Kristy mihitsy io anaram-boninahitra io. Ny " *fitaka* " papaly noho izany dia " *lainga* " koa. Ny soso-kevitra fahatelo dia mahakasika ny anaran'ny toeram-pivavahan'ny papa, ny basilika malaza antsoina hoe "Masindahy Piera avy any Roma", izay ny fanorenana lafo vidy dia nitarika ho amin'ny fanekena ny fivarotana "indulgences", izay nanala sarona azy teo imason'ilay moanina fanavaozana Martin Lotera. Io fanazavana io dia mifandray akaiky amin'ny hevitra faharoa. Ny toerana nisy an'i Vatikana dia natao toy ny fasana, fa ny heverina ho fasan'i Petera Apostolin'ny Tompo, raha ny marina, dia ny an'i "Simon Peter the Magician", mpivavaka sy mpisoron'ilay andriamanitra menarana antsoina hoe Aesculapius.

Miverina amin'izao androntsika izao ny Fanahy maminany momba an'i " *Babilôna " Romana* . Nampitahainy tamin'ny sarin'ny " *vato lehibe fikosoham-bary* " iray izay *narian'ny anjely tany an-dranomasina ny fandravana azy io amin'ny hoavy* . Amin'ny alalan'io fanoharana io, dia mitondra fiampangana iray ao amin'ny Matio 18:6 izy hoe: " *Fa na iza na iza no manafintohina na dia iray aza amin'ireny madinika mino Ahy ireny, dia tsara ho azy raha anantonana* ***vato*** *fikosoham-bary ny vozony* ***, ka alentika any amin'ny ranomasina lalina izy*** ." Ary raha ny amin'izany, dia tsy ny iray amin'ireo madinika mino Azy ireo ihany no mahatafintohina azy, fa ny vahoaka betsaka. Zavatra iray no mbola azo antoka: rehefa " *rava, dia tsy ho hita intsony* ". Tsy hanimba olona intsony izany.

Andininy 22: " *Ary ny feon'ny mpitendry harpa sy ny mpitendry zava-maneno sy ny mpitsoka sodina ary ny mpitsoka trompetra dia tsy ho re eo aminao intsony; ary tsy ho hita eo aminao izay mpanao asa tanana akory; tsy ho re eo aminao intsony ny feon'ny vato fikosoham-bary.* "

Avy eo ny Fanahy dia mamoaka ny feon-kira izay maneho ny tsy firaharahana sy ny fifalian'ny mponin'i Roma. Rehefa rava dia tsy ho re any intsony. Eo amin'ny lafiny ara-panahy, dia miresaka momba ireo irak'Andriamanitra izay heno mitovy amin'ny feon'ny mozikan'ireo *mpitsoka sodina na trompetra ny teniny* ; sary nomena ao amin'ny fanoharana ao amin'ny Mat. 11:17. Izy io koa dia miteraka ny " *tabataba* " ataon'ny mpanao asa tanana be loatra amin'ny baikon'ny asa, satria avy amin'ny tanàna fahiny dia tsy misy afa-tsy " *tabataba* " amin'ny asa matihanina, izay misy *ny "tabataban'ny vato fikosoham-bary* " izay mihodina hanoto ny voam-bary, na marani-tsaina ny zava-maneno toy ny fijinjana sy ny antsy sy ny sabatra; izany, efa tany Babylona kaldeanina fahiny, araka ny Jer. 25:10.

Andininy 23: " *Tsy hamirapiratra ao aminao ny hazavan'ny jiro, ary tsy ho re ao aminao ny feon'ny mpampakatra sy ny ampakarina; fa ny mpandranto anao no lehibe amin'ny tany, ary ny firenena rehetra no voafitaky ny fankatovanao.* "

“ *Tsy hamirapiratra ao anatinao intsony ny fahazavan’ny jiro.* ” Amin’ny fiteny ara-panahy, ny Fanahy dia mampitandrina an’i Roma fa tsy ho avy intsony ny fahazavan’ny Baiboly mba hanome azy fahafahana hahazo fahazavana mba hahalalana ny fahamarinana araka an’Andriamanitra. Ny sarin’i Jer. 25:10 dia miverimberina, fa “ *ny hiran’ny mpampakatra sy ny ampakarina* ” eto dia tonga “ *feon’ny mpampakatra sy ny ampakarina, izay tsy ho re ao aminao intsony* ”. Eo amin’ny lafiny ara-panahy, ireo no feon’ny antso nataon’i Kristy sy ny Fivoriany voafidy ho amin’ireo fanahy very mba hiova fo sy hovonjena. Ho foana mandrakizay izany fahafahana izany, aorian’ny fandravana azy. " *Fa ny mpandranto anao no lehibe amin' ny tany* ." Tamin’ny alalan’ny fanangoleny an’ireo lehibe teto an-tany no nahafahan’i Roma nanitatra ny fivavahany katolika tamin’ny olona maro teto an-tany. Nampiasa azy ireo ho solontenan’ny varotra ara-pivavahana izy ireo. Ary ny vokany dia " *ny firenena rehetra dia voafitaky ny fankatovanao* ." Eto, Andriamanitra dia mamaritra ny Lamesa katolika ho toy ny " *ody* " izay mampiavaka ny fanompoan-tsampy amin'ny mpanao ody ratsy sy mpamosavy. Marina fa amin’ny fampiasana fomba amam-panao miverimberina sy famerimberenana tsy misy dikany, ny fivavahana katolika dia mamela toerana kely ho an’ilay Andriamanitra Mpamorona haneho ny heviny. Tsy nanandrana nanao izany akory izy, satria nolazainy ho “ *andriamanitra hafa firenena* ” ao amin’ny Dan. 11:39 ary tsy nahalala azy ho mpanompo; ny "vicar an'ny Zanak'Andriamanitra", anaram-boninahitra Papa, noho izany dia tsy vicar. Hanome ny anton’izany ny andininy manaraka.

Andininy 24: “ *Ary satria tao aminy no nahitana ny ran’ny mpaminany sy ny olona masina ary ny ran’izay rehetra novonoina tetỳ ambonin’ny tany.* ”

"*... ary satria hita tao aminy ny ran'ny mpaminany sy ny olo-masina* ": Mafy, tsy mihozongozona, tsy miraharaha, ary lozabe nandritra ny tantarany, i Roma dia nanamboatra lalana tamin'ny ran'ireo niharam-boina. Marina izany ho an’ i Roma mpanompo sampy, fa koa ho an’ i Roma papa, izay namonoan’ ny mpanjaka ny mpanohitra azy, dia ireo mpanompon’ Andriamanitra nohazavaina izay sahy nanameloka ny toetrany diabolika. Narovan’Andriamanitra ny sasany, toa an’i Waldo sy Wycliffe ary Lotera; ny sasany tsy nisy, ary namarana ny fiainany ho maritiora ho an’ny finoana izy ireo, teo amin’ny tsangam-bato, vato, hazo, na hazo. Ny fahatsinjovana ara-paminaniana ny hahita ny asany amin’ny farany dia tsy afaka mampifaly afa-tsy ny mponin’ny lanitra sy ny tena olo-masin’ny tany. "*... ary izay rehetra novonoina tety ambonin'ny tany* ": Na iza na iza manao izany fitsarana izany dia mahalala izay lazainy, satria nanaraka ny asan'i Roma izy hatramin'ny nananganana azy tamin'ny 747 talohan'i JK. Ny toe-javatra maneran-tany amin’ny andro farany no vokatra farany entin’ny Tandrefana mandresy sy manapaka ny firenena hafa eto an-tany. Nihinana ny vahoaka teto an-tany nofeheziny i Roma mpanjaka sy repoblika avy eo. Ny modelin’io fiaraha-monina io dia nijanona ho toy ny 2 000 taona nisian’ny Kristianisma marina sy sandoka. Taorian’i Roma mpanompo sampy, dia nandrava ny endriky ny fiadanan’i Kristy i Roma papaly ary nesoriny tamin’ny olombelona ny modely izay hitondra fahasambarana ho an’ny vahoaka. Tamin’ny fanamarinana ny famonoana ny tena zanak’ondry, mpianatr’i Jesosy Kristy, izany dia nanokatra ny lalana ho an’ny fifandonana ara-pivavahana izay nitarika ny

olombelona ho amin’ny ady lehibe fahatelo mampatahotra sy mandripaka. Tsy hoe tsy misy antony akory no anehoan'ny vondrona Islamika mitam-piadiana ny fitsipika momba ny famonoana. Ity fankahalana ny finoana silamo ity dia valinteny tara ho an'ireo adin'ny Kroazada natomboky ny Urban II tao Clermont-Ferrand tamin'ny 27 Novambra 1095.

Apokalypsy 19 : *Ny ady Hara-magedona* Jesosy Kristy

Andininy 1: “ *Rehefa afaka izany, dia nahare feo mahery nisy vahoaka betsaka tany an-danitra aho nanao hoe: Haleloia, an’Andriamanitsika ny famonjena sy ny voninahitra ary ny hery.* ”

Raha tohizana ny toko faha-18 teo aloha, dia mahita ny tenany any an-danitra ireo olom-boafidy sy voavonjy, mitondra ny “ *anarana vaovao* ” izay manondro ny toetrany vaovao any an-danitra. Manjaka ny hafaliana sy ny fifaliana ary ny anjely mahatoky any an-danitra dia manandratra an’Andriamanitra Mpamonjy. Ity " *vahoaka ity* Ny “ *vahoaka be* ” dia tsy mitovy amin’ny “ *vahoaka tsy tambo isaina* ” resahin’ny Apok. 7:9 . Izy io dia mifanitsy amin’ny fanangonana ny anjely masin’Andriamanitra any an-danitra izay manandratra ny “ *voninahiny* ” satria eo amin’ny andininy faha-4, ireo olom-boafidy eto an-tany aseho amin’ny alalan’ny “ *anti-panahy 24* ” dia hamaly sy hanamafy ny fifikirany amin’ny teny voalaza hoe: “ *Amena!* ” izay midika hoe: Marina tokoa!

Ny filaharan'ny teny hoe " *famonjena*, *voninahitra*, *hery* " dia manana ny lojikany. “ *Famonjena* ” dia nomena ny olom-boafidy eto an-tany sy ny anjely masina izay nanome “ *voninahitra* ” an’ilay Andriamanitra Mpamorona, izay, mba hamonjena azy ireo, dia niantso ny “ *hery* ” avy amin’Andriamanitra handringana ny fahavalo iombonana.

Andininy 2: “ *Fa marina sy mahitsy ny fitsarany; fa efa nitsara ilay vehivavy janga lehibe izay nandoto ny tany tamin’ny fijangajangany Izy sady namaly ny ran’ny mpanompony teo an-tànany.* ”

Ny olom-boafidy, izay nizara hetaheta ny fahamarinana sy ny fahamarinana marina, dia afa-po sy tanteraka ankehitriny. Tao anatin’ny hadalana jambany, ny maha-olombelona, izay tafasaraka tamin’Andriamanitra, dia nihevitra fa afaka mitondra fahasambarana ho an’ny vahoaka farany amin’ny fanalefahana ny fenitry ny fahamarinany; Ny ratsy ihany no nahazo tombony tamin'io safidy io ary, toy ny gangrene, nanafika ny vatan'olombelona manontolo. Asehon’ilay Andriamanitra tsara fanahy sy mamindra fo, ao amin’ny didim-pitsarany an’i “ *Babylona Lehibe* ”, fa tsy maintsy ho faty izay mamono olona. Tsy ny faharatsiana no atao, fa ny fanaovana ny rariny. Araka izany, rehefa tsy hainy intsony ny manafay ny meloka dia lasa tsy rariny ny rariny.

Andininy 3: “ *Ary hoy izy fanindroany: Haleloia! ... ary ny setrony dia miakatra mandrakizay mandrakizay.* ”

Mamitaka ilay sary, satria “ *ny setroka* ” avy amin’ny afo nandrava an’i Roma dia hanjavona aorian’ny fandravana azy. Ny " *vanim-potoanan'ny taona* " dia manondro ny fitsipiky ny mandrakizay, izay tsy mahakasika afa-tsy ireo mpandresy amin'ny fizahan-toetra selestialy sy terestrialy maneran-tany. Ao amin’io fitenenana io, ny teny hoe “ *setroka* ” dia milaza fandravana, ary ny teny hoe “ *taonan’ny taona* ” dia manome vokany mandrakizay, izany hoe fandringanana tsy misy farany; tsy hitsangana intsony izy. Raha ny marina, amin’ny ratsy indrindra, dia mety hiakatra ao an-tsain’ny velona *ny “setroka* ” ho fahatsiarovana ny asa masina be voninahitra nataon’Andriamanitra tamin’i Roma, ilay fahavalo mpandatsa-drà.

Andininy faha-4: “ *Ary ny loholona efatra amby roa-polo sy ny zava-manan-aina efatra dia niankohoka nivavaka tamin’Andriamanitra izay nipetraka teo ambonin’ny seza fiandrianana ka nanao hoe: Amena, Haleloia!* ”

Marina tokoa! Isaorana anie Jehovah; … lazao miaraka ireo navotan’ny tany sy ireo tontolo izay nijanona ho madio. Ny fanompoam-pivavahana amin’Andriamanitra dia voamariky ny fiankohofana; endrika ara-dalàna natokana ho Azy irery ihany.

Andininy 5: “ *Ary nisy feo avy teo amin’ny seza fiandrianana nanao hoe: Miderà an’Andriamanitsika, ianareo mpanompony rehetra, ianareo izay matahotra Azy, na ny kely na ny lehibe!* ”

Io feo io dia ny an’i “ *Mikaela* ”, i Jesosy Kristy, ireo teny roa any an-danitra sy etỳ an-tany izay anehoan’Andriamanitra ny tenany amin’ny zavaboariny. Hoy i Jesosy: “ *Ianareo izay natahotra Azy* ”, dia mampahatsiahy ny “ *fahatahorana* ” an’Andriamanitra takina ao amin’ny hafatry ny anjely voalohany ao amin’ny Apok. 14:7 . Ny “ *fahatahorana an’Andriamanitra* ” dia mamintina fotsiny ny toe-tsaina feno fahendrena ananan’ny zavaboary iray

manoloana ny Mpamorona azy izay manana ny herin’ny fiainana sy ny fahafatesana eo amboniny. Araka ny ampianarin’ny Baiboly ao amin’ny 1 Jaona 4:17-18 : “ *Ny fitiavana tanteraka mandroaka ny tahotra* ”: “ *Tahaka Azy no tahaka izany koa isika amin’izao tontolo izao. Ary izao no fahatanterahan’ny fitiavana amintsika, mba hananantsika fahatokiana amin’ny andro fitsarana. Tsy misy tahotra ny fitiavana, fa ny fitiavana tanteraka mandroaka ny tahotra* ; Araka izany, arakaraka ny itiavan’ny olom-boafidy an’Andriamanitra no ankatoavany azy bebe kokoa, ary ny antony tsy tokony hatahorany azy. Ny olom-boafidy dia nofidin’Andriamanitra avy amin’ny olona ambany, toa an’ireo apostoly sy mpianatra manetry tena, ary koa avy amin’ireo lehibe, toa an’i Nebokadnezara Mpanjaka lehibe. Ity mpanjakan’ny mpanjaka tamin’ny androny ity dia ohatra tonga lafatra ny amin’ny maha-zavaboary malemy azy eo anatrehan’ilay Andriamanitra Mpamorona Tsitoha, na dia lehibe aza izy eo amin’ny olombelona.

Andininy faha-6: “ *Ary nahare hoatra ny feon’ny vahoaka betsaka aho, sy tahaka ny firohondrohon’ny rano be, ary tahaka ny fikotroky ny kotrokorana mafy, nanao hoe: Haleloia* !

Io andininy io dia mampitambatra ireo teny efa hita. Ny “ *vahoaka be* ” raha oharina amin’ny “ *firohondrohon’ny rano be* ” dia asehon’ny Mpamorona azy ao amin’ny Apok. 1:15 . Ny " *feo* " miteny dia " *maro* " ka tsy azo ampitahaina amin'ny fikotrokotroka, ny *tabataban'ny kotrokorana* ." " *Haleloia! Fa ny Tompo Andriamanitsika Tsitoha no manjaka.* Io hafatra io dia nanamarika ny asan’ny “ *trompetra fahafito* ” ao amin’ny Apok. 11:17 : “ *Misaotra Anao izahay, Tompo ô, Andriamanitra Tsitoha, izay ankehitriny sy taloha, fa nandray ny herinao lehibe Hianao ka efa manjaka* .”

Andininy 7: “ *Aoka isika hifaly sy hiravoravo ka hanome voninahitra Azy; fa tonga ny fampakaram-badin’ny Zanak’ondry, ary ny vadiny dia efa niomana.* ”

Hamarinina tanteraka ny “ *ravoravo* ” sy ny “ *ravoravo ”, satria* tapitra ny “ *ady ”.* Ao amin’ny “ *voninahitra ”* any an-danitra , *ny “ampakarina* ”, ny Fiangonan’ny olom-boafidy eto an-tany dia niara-nivory taminy “ *Mpampakatra* ”, Kristy, ilay Andriamanitra velona “ *Mikaela* ,” YaHweh. Eo anatrehan’ireo sakaizany rehetra any an-danitra, ireo voavotra sy i Jesoa Kristy dia hankalaza ny fanasambe « *fampakaram-bady* » izay mampiray azy ireo. " *Ny ampakarina dia nanomana ny tenany* " tamin'ny famerenana ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra rehetra izay nataon'ny finoana katolika nanjavona tao amin'ny dikan-teny momba ny finoana kristiana. Efa ela ny “ *fiomanana* ”, naorina tamin’ny taonjato faha-17 teo amin’ny tantaran’ny fivavahana, indrindra fa hatramin’ny taona 1843, dia ny datin’ny niandohan’ny takin’Andriamanitra ny amin’ny famerenana amin’ny laoniny isan-karazany izay nanjary tena nilaina, izany hoe ny fahamarinana rehetra izay tsy naverin’ireo mpanavao Protestanta nenjehina. Ny fahavitan’izany fanomanana izany dia nataon’ireo Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito farany tsy nivadika izay nijanona tao amin’ny fankasitrahan’Andriamanitra sy ny fahazavana nomen’i Jesosy azy ireo hatramin’ny farany ary efa hatramin’ny fiandohan’ny taona 2021 izay nanoratako ity dikan-tenin’ny fahazavany ity.

Andininy 8: “ *Ary navela hitafy rongony fotsy madinika sady madio no fotsy izy; fa izany rongony fotsy madinika izany dia ny asa marina ataon’ny olona masina.* ”

Ny hoe “ *rongony fotsy madinika* ” dia manondro *ny “ asa marina ataon’ireo “ olo-masina* tena farany” . Ireo “ *asa* ” antsoin’Andriamanitra hoe “ *marina* ” ireo dia vokatry ny fanambarana avy amin’Andriamanitra nifanesy nanomboka tamin’ny 1843 sy 1994. Io asa io no voankazo farany indrindra izay manambara ny fitaomam-panahy avy amin’Andriamanitra nomena hatramin’ny taona 2018 ho an’ireo izay tiany sy tahiny ary “ *manomana* ” ho amin’ny “ *fampakaram-bady* ” voalaza ao amin’io andininy io. Raha tahin’Andriamanitra ny “ *asa marina* ” ataon’ny *olony masina* , dia nanozona sy niady mandra-paharavany izany, dia ny tobin’ny olo-masina sandoka izay “tsy marina” ny “ *asany* ”.

Andininy 9: “ *Ary hoy ny anjely tamiko: Soraty: Sambatra izay nantsoina ho amin’ny fanasana fampakaram-badin’ny Zanak’ondry, ary hoy Izy tamiko: Ireo no tenin’Andriamanitra marina* ”.

Io fahasambarana io dia omena ny olo-masina navotan’ny ran’i Jesoa Kristy, izay nikarakara ny mpisava lalana tamin’ny Dan. 12:12 (*Sambatra izay miandry 1335 andro*) amin’ireo mpisava lalana izay ho tandindon’ny “ *144.000* ” na 12 X 12 X 1000 ao amin’ny Apok. Ny fidirana any an-danitra ho mandrakizay dia tena antony iray hahatonga ny fahasambarana lehibe izay “hampifaly ” *an’Andriamanitra* ireo izay hanana izany fahafahana izany. Tsy ny vintana ihany no mahazo tombony amin’izany tombontsoa izany, fa ny fanolorana famonjena kosa dia atolotr’Andriamanitra ho antsika ho toy ny “fahafahana faharoa” aorian’ny lova sy fanamelohana ny fahotana tamin’ny voalohany. Ny fampanantenana ny amin’ny famonjena sy ny fifaliana any an-danitra amin’ny hoavy dia voamarina ho toy ny fanoloran-tena am-bava an’Andriamanitra mendrika ny finoantsika satria mitana ny fanoloran-tenany mandrakizay izy. Ny fitsapana amin’ny andro farany dia mitaky zavatra azo antoka izay tsy hisy toerana intsony ny fisalasalana. Ny olom-boafidy dia tsy maintsy hiantehitra amin’ny finoana miorina amin’ny fampanantenana nambaran’Andriamanitra satria izay voasoratra no voalaza voalohany. Izany no antony iantsoana ny Baiboly, ny Soratra Masina, hoe: Tenin’Andriamanitra .

Andininy faha-10: “ *Dia niankohoka teo an-tongony aho mba hiankohoka eo anatrehany. Fa hoy izy tamiko: Tandremo sao manao izany, fa mpanompo namanao ihany aho sady naman’ny rahalahinao izay manana ny filazana an’i Jesosy. Mivavaha amin’Andriamanitra, fa ny filazana an’i Jesosy no fanahin’ny faminaniana* .

Araraotin’Andriamanitra ny fahadisoan’i Jaona mba hanehoana amintsika ny fanamelohan’izy ireo ny finoana katolika, izay mampianatra ny mpikambana ao aminy ho karazana fanompoam-pivavahana amin’ny zavaboary. Ny finoana protestanta koa anefa no kendreny, izay manao izany fahadisoana izany koa amin’ny fanajana ny “andron’ny masoandro” mpanompo sampy nolovana tamin’i Roma. Ilay anjely miresaka aminy dia tsy isalasalana fa i “Gabriela”, ilay miandraikitra ny iraka masina eo akaikin’Andriamanitra izay efa niseho tamin’i Daniela sy i Maria, ilay “solon’i” renin’i Jesosy. Na dia ambony aza i “Gabriela”,

dia mijoro ho vavolombelon'ny fanetren-tena toa an'i Jesosy. Ny anaram-boninahitra hoe " *mpanompo namany " an'i Jaona* ihany no lazainy mandra-pahatongan'ny Advantista mpanohitra farany voafidy amin'ny andro farany. Nanomboka tamin'ny 1843, ny olom-boafidy dia manana " *ny filazana an'i Jesosy* ", izay, araka io andininy io, dia manondro ny "fanahin'ny faminaniana". Ny Advantista sasany, izay manimba ny tenany, dia nametra io " *fanahin'ny faminaniana* " io ho amin'ny asa vitan'i Ellen G. White, iraky ny Tompo, teo anelanelan'ny taona 1843 sy 1915. Izy ireo ihany no nametraka fetra ho an'ny fahazavana nomen'i Jesosy. Fa ny " *fanahin'ny* faminaniana" dia fanomezana maharitra izay vokatry ny fifandraisana marina eo amin'i Jesosy sy ny mpianany ary miankina amin'ny zavatra rehetra ny fanapahan-keviny hanankina iraka amin'ny mpanompo iray izay nofidiny amin'ny fahefan'ny maha-Andriamanitra azy. Manaporofo izany ity asa ity : *ny "fanahin'ny faminaniana* " dia mbola miasa mafy ary afaka maharitra hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao.

Andininy 11: " *Ary hitako fa nisokatra ny lanitra, ka, indro, nisy soavaly fotsy; ary izay nitaingina azy dia atao hoe Mahatoky sy Marina, ary mitsara sy miady amin'ny fahamarinana Izy.* "

Ao amin'io sehatra io, ny Fanahy dia mitondra antsika hiverina eto an-tany, alohan'ny fandresena farany sy ny fandringanana an'i " *Babylona Lehibe* ". Ny Fanahy dia maneho ny fotoana izay, rehefa tafaverina, i Kristy be voninahitra, dia niatrika ireo mpikomy teto an-tany. Tao amin'i Jesosy Kristy nomem-boninahitra, Andriamanitra dia nipoitra avy tamin'ny tsy hitany: " *Ny lanitra no misokatra* ". Miseho eo amin'ny sarin'ny " *tombo-kase voalohany* " ao amin'ny Apok. 6:2 , toy ny mpitaingin-tsoavaly, izany hoe Mpitarika, izay " *nandresy sy naharesy* " nitaingina " *soavaly fotsy* ", sarin'ny tobiny voamariky ny fahadiovana sy ny fahamasinana. Ny anarana hoe " *mahatoky sy marina* " izay nomeny ny tenany teo amin'io sehatra io dia mametraka ny hetsika ho fanohizana ny fotoana farany nambaran'ny anarana hoe " *Laodikia* " ao amin'ny Apok. 3:14. Midika hoe "olona tsaraina" io anarana io, izay nohamafisin'ny hoe: " *Mitsara Izy* ". Amin'ny filazana manokana fa " *miady amin'ny fahamarinana* " izy, ny Fanahy dia mampahatsiahy ny fotoanan'ny " *adin'ny Hara-magedona* " ao amin'ny Apok. 16:16 , izay miady amin'ny tobin'ny tsy rariny tarihin'ny devoly ary nampiraisin'ny voninahitra nomena ny "andron'ny masoandro" nolovana tamin'i Constantin I [sy] ny papa katolika romana.

Andininy 12: " *Ny masony dia tahaka ny lelafo, ary teo an-dohany nisy satro-boninahitra maro, ary nanana anarana voasoratra Izy, izay tsy nisy nahalala afa-tsy ny tenany ihany.* "

Noho ny fahafantarana ny teny manodidina ny zava-niseho, dia azontsika takarina fa " *ny masony* " raha oharina amin'ny " *lelafo* " dia mijery ireo lasibatry ny fahatezerany, ireo mpikomy tafaray " *niomana hiady* " nanomboka tamin'ny Apok. 9:7-9, izany hoe nanomboka tamin'ny 1843. Ny dikan'ny hoe " *diadema maro* " natao teo amin'ny *lohany* dia homena eo amin'ny andininy faha-16 sy ny " *Mpanjakan'ity toko ity* ." Ny " *anarany voasoratra izay tsy fantatry ny olona afa-tsy ny tenany ihany* " dia manondro ny maha-Andriamanitra azy mandrakizay.

Andininy 13: " *Ary nitafy lamba voafafy rà Izy, ary ny anarany atao hoe Tenin'Andriamanitra.* "

Io “ *akanjo atsoboka ao anaty ra* ” io dia manondro zavatra roa. Ny voalohany dia ny fahamarinany, izay azony tamin’ny nandatsahany ny “rany *”* ho fanavotana ny olom-boafidiny. Fa io sorona io, izay nataony an-tsitrapo hamonjena ny olom-boafidiny, dia mitaky ny fahafatesan’ireo mpanafika sy mpanenjika azy. Ho feno “ *ra ” indray* ny “ *akanjony ”* , fa amin’ity indray mitoraka ity dia ny an’ny fahavalony “ *nohitsakitsahina tao amin’ny famiazam-boaloboky ny fahatezeran’Andriamanitra* ” araka ny Isaia 63 sy Apok. 14:17-20 . Io anarana hoe “ *Tenin’Andriamanitra* ” io dia mampiharihary ny maha zava-dehibe ny fanompoan’i Jesosy teto an-tany sy ny fanambarana nataony nifandimby teto an-tany sy avy tany an-danitra, taorian’ny nitsanganany tamin’ny maty. Ny Mpamonjy antsika dia Andriamanitra mihitsy no niafina tamin’ny fisehoana an-tany. Ny fampianarany mitohy voarain’ny olom-boafidiny dia hitondra fiovana rehetra eo amin’ny toby voavonjy sy ny toby very.

Andininy 14: “ *Ary ny miaramila any an-danitra nanaraka Azy nitaingina soavaly fotsy, nitafy rongony fotsy madinika sady madio no madio.* ”

Be voninahitra ilay sary, ny “ *fotsy* ” madio dia maneho ny fahamasinan’ny tobin’Andriamanitra sy ny anjeliny tsy mivadika. Ny “ *lamba rongony fotsy madinika* ” dia mampiseho ny “fahamarinan’izy ireo ” sy *ny asany madio.*

Andininy 15: “ *Ary nisy sabatra maranitra nivoaka avy tamin’ny vavany, mba hamelezany ny firenena; ary Izy hanapaka azy amin’ny tehim-by, ary Izy manitsaka ny famiazam-boaloboky ny firehetan’ny fahatezeran’Andriamanitra Tsitoha* .”

Ny “ *Tenin’Andriamanitra* ” dia nanondro ny Baiboly, ny “ *teniny* ” masina izay nanangona ny fampianarany izay nitarika ny olom-boafidy ho amin’ny fahamarinany. Amin’ny andro hiverenany, dia tonga toy ny “ *sabatra maranitra ” ny “ Tenin’Andriamanitra ”* mba hamonoana ny fahavalony maditra sy miady ary miady hevitra, izay vonona handatsaka ny ran’ny olom-boafidiny farany. Ny fandringanana ny fahavalony dia manazava ilay fitenenana hoe “ *Hanapaka azy amin’ny tehim-by* ” izy, izay manondro koa ny asan’ny fitsarana izay hataon’ireo olom-boafidy izay handresy araka ny Apok. 2:27. Ny drafitry ny famalian’Andriamanitra antsoina hoe “ *boaloboka* ” ao amin’ny Apok. 14:17 ka hatramin’ny 20 dia voamarina eto indray. Ity lohahevitra ity dia novolavolaina ao amin'ny Isa. 63 izay mamaritra ny Fanahy fa Andriamanitra dia miasa irery tsy misy olona miaraka Aminy. Ny antony dia satria ireo olom-boafidy efa nitarika ho any an-danitra dia tsy mahita ny tantara mamely ireo mpikomy.

Andininy 16: “ *Ary nisy anarana voasoratra tamin’ny lambany sy ny feny hoe: Mpanjakan’ny mpanjaka sy Tompon’ny tompo.* ”

Ny " *fitafiana* " dia manondro ny asan'ny zavamananaina ary ny " *feny* " dia manondro ny tanjany sy ny heriny, satria ny tsipiriany manan-danja dia ny fisehoany ho mpitaingin-tsoavaly, ary ny fijoroana amin'ny soavaly, ny hozatry ny " *fe* ", ny lehibe indrindra amin'ny olona, dia voazaha toetra ary manao ny hetsika ho azo atao na tsia. Ny sariny amin'ny maha mpitaingina azy dia niavaka teo aloha satria io no endrika nalain'ireo mpiady mpiady. Amin'izao fotoana izao, tavela amin'ny tandindona amin'ity sary ity isika izay milaza amintsika fa ny mpitaingina dia mpampianatra izay manjaka amin'ny vondron'olona izay aseho amin'ny alalan'ny " *soavaly* " mitaingina. Ilay mitaingina an’i Jesosy dia mahakasika ny

olom-boafidiny miely patrana eran-tany amin'izao fotoana izao. Ny anarany hoe " *Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo* " no lohahevitry ny tena fampiononana ho an'ireo olom-boafidiny malalany izay iharan'ny didim-pitsarana tsy ara-drariny avy amin'ireo mpanjaka sy tompo ambonin'ny tany. Mendrika hazavaina io lohahevitra io. Tsy natao araka ny fotopoto-pitsipika ankasitrahan'Andriamanitra ny modely momba ny fanjakana eto an-tany. Eny tokoa, Andriamanitra dia nanome ny Isiraely, **araka ny fangatahany** , mba hanjaka eto an-tany amin'ny alalan'ny mpanjaka, hoy aho, "tahaka ny firenena hafa" mpanompo sampy izay nisy tamin'izany andro izany. Tsy namaly afa-tsy ny fangatahan'ny fo ratsiny Andriamanitra. Fa eto an-tany, ny mpanjaka tsara indrindra dia olona "maharikoriko" izay " *mijinja amin'izay tsy nafafiny* " ary izay mahalala an'Andriamanitra dia tsy miandry ny hazeran'ny olony vao hanova ny tenany. Ny modely nasehon'i Jesosy dia manameloka ny modely nampitain'ny olona adala sy tsy mahalala ary ratsy fanahy hatramin'ny taranaka fara mandimby. Ao amin'ny tontolon'Andriamanitra any an-danitra, ny mpitondra dia mpanompon'ny vahoakany, ary avy amin'izany no ahazoany ny voninahiny rehetra. Ao ny fanalahidin'ny fahasambarana tonga lafatra, satria tsy misy zavamananaina mijaly noho ny mpiara-belona aminy. Amin'ny fiverenany amim-boninahitra, dia tonga i Jesoa mba handringana ireo mpanjaka sy tompo ratsy fanahy, mbamin'ny faharatsian'izy ireo, izay lazain'izy ireo ho Azy amin'ny filazana fa zon'Andriamanitra ny fitondran'izy ireo. Hampianatra azy ireo i Jesosy fa tsy izany no izy; tsy ho azy ireo ihany, fa ho an'ny vahoaka maro be izay manamarina ny tsy rariny ataony. Izany no fanazavana ny "fanoharana momba ny talenta" izay tanteraka sy ampiharina avy eo.

Taorian'ny fifandonana

Andininy 17: " *Ary hitako fa, indro, nisy anjely nitsangana teo amin'ny masoandro, ary niantso tamin'ny feo mahery izy ka nanao tamin'ny voro-manidina rehetra izay manidina eny amin'ny lanitra hoe: Avia, mivoria ho amin'ny fanasana lehiben'Andriamanitra.* "

i Jesosy Kristy " *Mikaela* ", izay tandindon'ny fahazavan'Andriamanitra, mba hiady amin'ireo Kristianina sandoka mivavaka amin'ilay andriamanitra masoandro izay manamarina ny fiovan'ny andro fitsaharana nataon'ny emperora Constantin I. [Amin'ny] fifanandrinana amin'i Kristy Andriamanitra, dia ho hitan'izy ireo fa ilay Andriamanitra velona dia mahery kokoa noho ny andriamaniny masoandro. Nantsoin'i Jesosy Kristy tamin'ny feo mahery ny vorona mpihinana nofo.

Fanamarihana : Tsy maintsy marihiko eto indray fa ny mpikomy dia tsy maniry ny hivavaka amin'ny andriamanitry ny masoandro, fa manao tsinontsinona ny zava-misy fa ho an'Andriamanitra, ny andro voalohany ankalazany ny fialany isan-kerinandro dia mitazona ny tasy tamin'ny fampiasana ny mpanompo sampy taloha. Toy izany koa, ny safidin'izy ireo dia mampiseho fankahalana lehibe ny filaharan'ny fotoana izay naoriny hatrany am-piandohan'ny namoronany ny tany. Andriamanitra dia manisa ny andro voamariky ny fihodinan'ny tany amin'ny axis. Tamin'ny fandraisany anjara ho an'ny Isiraely olony, dia nahatsiaro ny filaharan'ny herinandro izy tamin'ny fanondroana izany, tamin'ny nanononana azy io, ny andro fahafito antsoina hoe "Sabata". Maro no mino fa azo

hamarinin’Andriamanitra izy ireo noho ny fahatsorany. Na ny fahatsoram-po na ny faharesen-dahatra dia tsy misy dikany ho an’ireo izay manohitra ny fahamarinana nambaran’Andriamanitra mazava tsara. Ny fahamarinany no hany fenitra mamela ny fampihavanana amin’ny alalan’ny finoana ny sorona an-tsitrapo nataon’i Jesosy Kristy. Tsy heno na eken’ilay Andriamanitra Mpamorona ny hevitry ny tena manokana, fa ny Baiboly dia manamafy izany fotopoto-pitsipika izany amin’ity andininy ao amin’ny Isaia 8:20 ity: “ Ho *amin’ny lalàna sy ny teni-vavolombelona!*

Fanasambe ” roa no omanin’Andriamanitra: ny “ *fanasam-panambadian’ny Zanak’ondry* ” izay olona voafidy tsirairay no nasainy, satria izy ireo dia misolo tena *ny “Ampakarina* ” amin’ny fitambarany. Ny " *fety* " faharoa dia karazana macabre ary ny " *vorona* " mpihaza, voromahery, condor, papango ary karazana karazana hafa ihany no mahazo tombony amin'izany.

Andininy 18: “ *Mba hihinanako ny nofon’ny mpanjaka sy ny nofon’ny mpifehy arivo sy ny nofon’ny lehilahy mahery sy ny nofon-tsoavaly mbamin’izay mitaingina azy ary ny nofon’ny olona rehetra, na tsy andevo na andevo, na kely na lehibe.* ”

Aorian’ny fandringanana ny olombelona rehetra, dia tsy hisy intsony ny hametraka ny vatana ao ambanin’ny tany sy araka ny Jer. 16:4, “ *Hofafaly toy ny zezika eny ambonin’ny tany* ” izy ireo. Andeha hojerentsika ilay andinin-teny iray manontolo izay mampianatra antsika ny amin’izay hanjo an’izay ozoniny: “ *Ho fatin’ny areti-mandringana izy, tsy homena ranomaso na halevina, fa ho tahaka ny zezika eny ambonin’ny tany, ho fatin’ny sabatra sy ny mosary, ary ny fatiny ho fihinan’ny voro-manidina sy ny bibi-dia* ”. Araka ny fanisana atolotry ny Fanahy ao amin’io andininy faha-18 io dia tsy misy olona afa-mandositra ny fahafatesana. Tsaroako fa ny " *soavaly* " dia maneho ny vahoaka tarihin'ny mpitondra sivily sy ara-pivavahana araka ny voalazan'i Jac. 3:3: “ *Raha ataontsika eo amin’ny vavan’ny soavaly ny lamboridy mba hankatò antsika, dia arahintsika koa ny tenany manontolo.* ”

Andininy 19: “ *Ary hitako fa nivory ny bibidia sy ny mpanjakan’ny tany mbamin’ny miaramilany hiady amin’ilay mitaingina ny soavaly sy amin’ny miaramilany.* ”

Hitantsika fa ara-panahy ny “ *adin’i Hara-magedona* ”, ary ny lafiny iray amin’izany dia ny fanapahana ny fahafatesan’ny tena mpanompo farany rehetra an’i Jesosy Kristy. Talohan’ny niverenan’i Jesoa Kristy io fanapahan-kevitra io dia azo antoka ny safidiny ireo mpikomy. Tamin’ny fotoana nampidirana an-keriny anefa, dia nisokatra ny lanitra ka nanambara an’i Kristy mpamaly faty avy amin’Andriamanitra sy ny tafiny. Nanomboka teo dia tsy nisy ady azo natao intsony. Tsy misy afaka miady amin’Andriamanitra rehefa miseho izy ary ny vokany dia izao nambaran’ny Apok. 6:15 ka hatramin’ny 17 antsika izao: “ *Ary ny mpanjakan’ny tany sy ny lehibe sy ny komandin’ny miaramila sy ny mpanankarena sy ny mahery sy ny andevo rehetra ary ny tsy andevo rehetra dia niery tao anaty zohy sy tao amin’ny vatolampy eny an-tendrombohitra. Ary hoy izy tamin’ny tendrombohitra sy ny vatolampy; ary avy amin’ny fahatezeran’ny Zanak’ondry, fa tonga ny andro lehiben’ny fahatezerany, ary iza no hahatohitra* ny fanontaniana farany: ny olom-boafidy izay efa hovonoin’ny mpikomy,

nohamasinina noho ny fahatokiany ny Sabata masina izay naminany ny fandresen'i Jesosy ny fahavalony rehetra.

Andininy 20: " *Ary nosamborina ilay bibi-dia mbamin'ny mpaminany sandoka izay nanao famantarana teo anatrehany, izay namitaka izay nandray ny mariky ny bibidia sy izay niankohoka teo anoloan'ny sariny; ary natsipy velona izy roa lahy tany amin'ny farihy afo mirehitra solifara.* "

Attention! Ny Fanahy dia manambara amintsika ny hiafaran'ny Fitsarana Farany rehefa manomana izany ho an'ny " *bibidia sy ny mpaminany sandoka* " Andriamanitra, izany hoe ny finoana katolika sy ny finoana protestanta nanatevin-daharana ny Advantista sandoka nanomboka tamin'ny taona 1994. Fa *ny "farihy mirehitra afo sy solifara* " dia handrakotra ny tany raha tsy amin'ny faran'ny arivo taona fahafito handringana sy handringana ny mpanota farany, aorian'ny fitsarana farany. Asehon'io andinin-teny io amintsika ny dikan'ny hoe manao ny rariny tonga lafatra ataon'ilay Andriamanitra Mpamorona antsika. Mametraka ny maha samy hafa ny tena tompon'andraikitra sy ny voafitaka nefa meloka satria tompon'andraikitra amin'ny safidiny. " *Atsipy velona any amin'ny farihy afo "* ireo mpitondra fivavahana, satria, araka ny Apok. 14:9 , dia nampirisika ny lehilahy sy ny vehivavy ambonin'ny tany hanaja *ny "mariky ny bibidia* " izay nambara ny fanasaziana.

Andininy 21: " *Ary ny olona sisa dia matin'ny sabatra mivoaka avy amin'ny vavany, izay nitaingina ny soavaly; ary ny vorona rehetra dia voky ny nofony.* "

Ireo " *hafa* " ireo dia olona tsy kristiana na tsy mino izay nanaraka ny hetsika iraisam-pirenena ary nankatò ny lamina ankapobeny nefa tsy nandray anjara manokana tamin'ny hetsika nataon'ireo mpikomy ara-pivavahana kristiana. Tsy voasaron'ny fahamarinan'ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy izy ireo, ka tsy ho tafita velona amin'ny fiverenan'i Kristy, fa matin'ny teniny nasehon'ny " *sabatra nivoaka avy tamin'ny vavany* " kosa. Ireo olona lavo ireo, izay vavolombelona nanatri-maso ny fisehoan'ilay Andriamanitra marina, dia ho tonga amin'ny Fitsarana Farany fa tsy hizaka ny fijalian'ny fahafatesana maharitra ao amin'ny *"farihy afo* " natokana ho an'ireo mpanao fivavahana lehibe mavitrika amin'ny fikomiana. Rehefa avy niatrika ny voninahitr'ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe, ilay Mpitsara Lehibe izy ireo, dia ho fongotra tampoka.

Apokalypsy 20:
ny *arivo taona* amin'ny arivo taona fahafito ary ny fitsarana farany

Ny sazin'ny Devoly

Andininy 1: " *Ary hitako fa, indro, nisy anjely nidina avy tany an-danitra, nitana ny fanalahidin'ny lavaka tsy hita noanoa sy gadra lehibe teny an-tanany.* "

" *Anjely* " na irak'Andriamanitra " *midina avy any an-danitra* " ho etỳ an-tany, izay tsy manana ny endriky ny zavamananaina rehetra eto an-tany, na ny olombelona na ny biby, ary eto no mitondra ny anarany hoe " *lavaka* " izay

manondro azy ao amin’ny Gen. 1:2. " *Ny lakile* " dia manokatra na manidy ny fidirana amin'ity tany lao ity. Ary “ *ilay rojo vy lehibe* ” voahazona “eny *an-tanany* ” dia milaza fa hisy zavamananaina hofatorana amin’ny rojo vy any amin’ny tany lao izay ho fonjany.

Andininy faha-2: “ *Dia nisambotra ilay dragona izy, dia ilay menarana ela, dia ny devoly sy Satana, ka namatotra azy arivo taona.* ”

Averina eto indray ireo teny milaza hoe “ *Satana ”, ilay anjely mpikomy, ao amin’ny Apok. 12:9* . Izy ireo dia mampahatsiahy antsika ny andraikiny ambony dia ambony amin’ny fijaliana nateraky ny toetrany mpikomy; fijaliana sy fanaintainana ara-batana sy ara-môraly apetraky ny tompom-pahefana eo amin’ny olombelona noho ny fitaoman’izy ireo sy ny fitaoman’izy ireo satria ratsy fanahy toa azy izy ireo. Amin’ny maha-“ *dragona* ” azy, dia nitondra an’i Roma mpanjaka mpanompo sampy izy, ary tamin’ny naha-“ *menarana* ”, dia i Roma kristiana papaly, nefa tsy nisaron-tava tamin’ny fotoan’ny Reformasiona, dia nitondra tena ho “ *dragona* ” indray izy, izay notompoin’ny ligy katolika sy protestanta mitam-piadiana ary ireo “dragonade” an’i Louis XIV. Avy ao amin’ny tobin’ny anjely demonia, dia i “ *Satana* ” no hany tafita velona, miandry ny fahafatesany ho fanavotana amin’ny Fitsarana Farany, dia mbola ho velona “ *arivo taona* ” indray izy, ka mitoka-monina, tsy misy hifandraisana amin’ny zavaboary, eto ambonin’ny tany izay nanjary tranomaizina tsy misy endrika sy foana, izay tsy misy afa-tsy amin’ny fatin’olona sy taolan’ny biby fiompy.

Ilay anjelin’ny lavaka mangitsokitsoka eo amin’ny tany lao: Ilay Mpandringana ao amin’ny Apok. 9:11 .

Andininy 3: “ *Ary natsipiny tao amin’ny lavaka tsy hita noanoa izy, dia nanidy azy sy nanisy tombo-kase teo amboniny, mba tsy hamitahany ny firenena maro intsony mandra-pahatapitry ny arivo taona; ary rehefa afaka izany, dia tsy maintsy hovahana vetivety izy.* ”

Ny sary nomena dia mazava tsara, napetraka teo amin’ny tany lao i Satana eo ambanin’ny sarona izay manakana azy tsy ho tonga any an-danitra; hany ka mahita ny tenany ho eo ambanin'ny fetran'ny fanaon'ny olombelona izay nahavery azy na nampirisika azy. Ny zavamananaina hafa, ny anjely any an-danitra ary ny olona izay lasa anjely amin’ny anjarany dia eo amboniny, izany hoe any an-danitra izay tsy azony hidirana intsony hatramin’ny nandresen’i Jesosy Kristy ny ota sy ny fahafatesana. Niharatsy anefa ny toe-javatra nisy azy satria tsy manana mpiara-miasa intsony izy, na anjely na olona. Any an-danitra no misy “ *ireo firenena* ” resahin’io andininy io nefa tsy misy firesahana hoe “ny tany”. Izany no mahatonga ny navotana amin’ireo firenena ireo dia any an-danitra avokoa ao amin’ny fanjakan’Andriamanitra. Miharihary araka izany ny andraikitry ny « *rojo ;* manery azy hijanona irery sy mitoka-monina eto an-tany. Ao amin’ny fandaharan’Andriamanitra, ny devoly dia higadra mandritra ny “ *arivo taona* ”, ary amin’ny farany dia ho afaka izy, ary afaka mifandray sy mifandray amin’ireo maty ratsy fanahy hatsangana amin’ny maty amin’ny fitsanganana faharoa, mba ho amin’ny “ *fahafatesana faharoa* ” amin’ny fitsarana farany, eto an-tany, izay honenana vetivety. Hanjakany indray ireo firenena mpikomy voaheloka mba hiady amin’ireo anjely masina voavotra sy i Jesosy Kristy, ilay Mpitsara lehibe.

Ny navotana no mitsara ny ratsy fanahy

Andininy 4: “ *Ary nahita seza fiandrianana aho, ary izay nipetraka teo amboniny no nomena fahefana hitsara, ary hitako ny fanahin’izay notapahin-doha noho ny filazana an’i Jesosy sy ny tenin’Andriamanitra, ary izay tsy mbola nivavaka tamin’ny bibidia na ny sariny, na nandray ny marika teo amin’ny handriny, na teo amin’ny tànany, ary niara-nanjaka tamin’i Kristy arivo taona ireny* .

" *Ireo izay mipetraka eo amin'ny seza fiandrianana* dia " manana " *fahefana " "* mpanjaka *hitsara* ." Fanalahidy manan-danja izany mba hahatakarana ny hevitry ny teny hoe “ *mpanjaka ”* nomen’Andriamanitra . Ankehitriny, ao amin’ny fanjakany, ao amin’i Jesosy Kristy “ *Mikaela* ”, Andriamanitra dia mizara ny fitsarany amin’ny zavaboariny olombelona rehetra izay navotana avy teto an-tany. Ny didim-pitsaran’ny ratsy fanahy eto an-tany sy any an-danitra dia hiara-hiasa amin’Andriamanitra. Izany no hany lafiny maha-mpanjaka ny olom-boafidy. Ny fanapahana dia tsy natokana ho an’ny sokajin’ny olom-boafidy iray, fa ho an’ny rehetra, ary ny Fanahy dia mampahatsiahy antsika fa tamin’ny andro lasa teto an-tany, dia nisy fanenjehana vonoan’olona nahatsiravina voalohany indrindra naterany tamin’ny filazana hoe: “ *Ny fanahin’izay notapahin-doha noho ny filazana an’i Jesosy sy ny tenin’Andriamanitra* ”; Anisan’izany i Paoly. Noho izany, ny Fanahy dia mamporisika ireo Kristiana niharan’ny fanompoan-tsampy romanina sy ny finoana papaly romanina tsy nandefitra izay niasa teo anelanelan’ny taona 30 sy 1843. Avy eo dia mikendry ny olom-boafidy farany norahonan’ilay “ *bibidia mitsangana amin’ny tany* ” ao amin’ny Apok. 13:11-15, amin’ny ora farany amin’ny fotoana eto an-tany izy; mandritra ny taona 2029 ka hatramin’ny andro voalohan’ny lohataona izay mialoha ny Paska amin’ny taona 2030.

Mifanaraka amin’ny fanambarana ny “ *trompetra fahafito* ” ao amin’ny Apok. 11:18 , dia “ *tonga ny fotoana hitsarana ny maty* ”, ary izany no anton’ny fotoan’ny “ *arivo taona* ” voalaza ao amin’io andininy faha-4 io. Tsy maintsy “ *hitsara* ” ny ratsy fanahy sy ny anjely any an-danitra lavo izy ireo. Ambaran’i Paoly ao amin’ny 1 Kor. 6:3: “ *Tsy fantatrareo va fa hitsara anjely isika* ?

Ny fitsanganana faharoa ho an'ireo mpikomy lavo

Andininy 5: " *Ny sisa amin'ny maty dia tsy mbola velona mandra-pahatapitry ny arivo taona. Izany no fitsanganana voalohany.* "

Tandremo ny fandrika! Ny fehezan-teny hoe “ *Ny sisa amin’ny maty dia tsy mbola velona mandra-pahatapitry ny arivo taona* ” dia ao anatin’ny fononteny ary ilay fitenenana manaraka azy hoe “ *Izao no fitsanganana voalohany* ”, dia mahakasika ny maty voalohany tao amin’i Kristy nitsangana tamin’ny maty tamin’ny fiandohan’ny “ *arivo taona* ” voalaza. Ny fononteny dia mampahatsiahy fa tsy milaza azy io ny filazana ny " *fitsanganana amin'ny maty "* faharoa natokana ho an'ny ratsy fanahy maty izay hatsangana amin'ny faran'ny " *arivo taona* " ho amin'ny fitsarana farany sy ny sazy mahafaty ny " *farihy afo sy solifara* "; izay manatanteraka ny “ *fahafatesana faharoa* ”.

Andininy faha-6: “ *Sambatra sy masina izay manana anjara amin’ny fitsanganana voalohany! Tsy ananan’ny fahafatesana faharoa fahefana ireo, fa ho mpisoron’Andriamanitra sy Kristy ireo ka hiara-manjaka aminy arivo taona.* ”

Ity andininy ity dia mamintina tsotra izao ny fitsarana marin’Andriamanitra nambara. Ny fahasambarana dia miantefa amin’ireo olom-boafidy marina izay mandray anjara amin’ny fiandohan’ny “ *arivo taona* ” amin’ny “ *fitsanganan’ny maty ao amin’i Kristy* ”. Tsy hotsaraina izy ireo, fa ny tenany ihany no hitsara amin’ny fitsaran’Andriamanitra any an-danitra, mandritra ny “ *arivo taona* ”. Ny “ *fanjakana* ” nambara “ *arivo taona* ” dia “ *fanjakana* ” amin’ny asa fitsarana ihany ary voafetra ho amin’ireo “ *arivo taona ireo* ”. Rehefa niditra ny mandrakizay ny olom-boafidy dia tsy voatery hatahotra na hijaly amin’ny “ *fahafatesana faharoa* ”, satria ny mifanohitra amin’izany, dia izy ireo no hampihatra izany amin’ireo maty voatsara. Ary fantatsika fa ireo no lehibe indrindra sy ratsy fanahy indrindra, lozabe ary mpamono olona ara-pivavahana. Ny mpitsara voafidy dia tsy maintsy mamaritra ny halavan'ny fotoana hijalian'ny tsirairay amin'ireo voatsara tsirairay, eo amin'ny dingan'ny fandringanana azy ireo amin'ny alalan'ny " *fahafatesana faharoa* ", izay tsy misy ifandraisany amin'ny fahafatesana voalohany eto an-tany ankehitriny. Fa ilay Andriamanitra Mpamorona no manome ny endriky ny fandravana ny afo. Tsy misy fiantraikany amin’ny zavatra eny amin’ny lanitra sy ny zavatra ety an-tany izay arovan’Andriamanitra ny afo, araka ny porofoin’ny zavatra niainan’ireo naman’i Daniela telo lahy ao amin’ny Daniela 3. Ho an'ny Fitsarana Farany, ny vatana fitsanganana amin'ny maty dia ho hafa noho ny vatana terestrialy ankehitriny. Ao amin’ny Marka 9:48 , Jesosy dia manambara ny maha-izy azy, manao hoe: “ *izay tsy maty ny kankany, ary ny afo tsy vonoina* .” Sahala amin'ny fihodin'ny vatan'ny kankana iray mijanona ho velona tsirairay, ny vatan'ny voaozona dia hanana fiainana hatramin'ny atomany farany. Ny hafainganan’ny fanjifàna azy ireo àry dia hiankina amin’ny halavan’ny fotoam-pahoriana nofaritan’ireo mpitsara masina sy Jesosy Kristy.

Ny fifandonana farany

Andininy 7: “ *Ary rehefa tapitra ny arivo taona, dia hovahana amin’ny tranomaizina i Satana.* ”

Amin'ny faran'ny "arivo taona", dia hahita namana indray izy. Izao no fotoan’ny “ *fitsanganana amin’ny maty* ” faharoa natokana ho an’ireo mpikomy eto an-tany.

Andininy 8: “ *Ary hivoaka izy hamitaka ny firenena eny amin’ny* ***vazan-tany efatra*** *, dia Goga sy Magoga, mba hanangona azy ho any amin’ny ady; tahaka ny fasika any an-dranomasina ny isany.* ”

Ity vondrona ity dia an'ireo " *firenena* " nitsangana tamin'ny maty manerana ny tany manontolo araka ny asehon'ny raikipohy amin'ny " ***zorony efatra".*** *ny tany* " na teboka kardinaly efatra izay manome ny hetsika ho toetra manerantany. Ny fivoriana toy izany dia tsy misy azo ampitahaina, afa-tsy amin'ny ambaratongan'ny tetika ady mitovy amin'ny ady amin'ny Ady Lehibe Fahatelo amin'ny " *trompetra fahenina* " ao amin'ny Apok. 9:13. Io fampitahana io no mitarika an'Andriamanitra hanome ny olona tafavory ao amin'ny fitsarana

farany ny anarana hoe "Goga sy Magoga" tany am-boalohany. Gen. 10:2 izay ahitana an'i "Magoga" dia ny zanakalahin'i Jafeta faharoa ;

Mampitaha azy ireo amin'ny " *fasika any an-dranomasina* " ny Fanahy, ka manantitrantitra ny maha-zava-dehibe ny isan'ireo iharan'ny Fitsarana Farany. Izany koa dia ilazana ny fanekena ny devoly sy ny olony izay nambara ao amin'ny Apok. 12:18 na 13:1 (arakaraka ny dikan-tenin'ny Baiboly): miresaka momba ny " *dragona* " isika, dia izao no vakintsika: " *Ary nitsangana teo ambonin'ny fasika amin'ny ranomasina izy* " .

Mpikomy tsy mety levona i Satana, ka nanomboka nanantena fa haharesy ny tafik'Andriamanitra izy ary notarihiny ireo lehilahy voaheloka hafa mba hiady amin'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny.

Andininy faha-9: " *Ary niakatra tambonin'ny tany izy ireo, dia nanodidina ny tobin'ny olona masina sy ny tanàna malala. Fa nisy afo nidina avy tany an-danitra ka nandevona azy.* " Fa ny fandrobana faritany dia tsy midika na inona na inona intsony, raha tsy misy afaka misambotra ny fahavalo, satria tsy azo kitihana izy; toa an'ireo naman'i Daniela, na afo na zavatra hafa dia tsy hisy hanimba azy ireo. Ary ny mifanohitra amin'izany aza, dia " *afo avy any an-danitra* " no mamely azy ireo na dia ao amin'ny " *tobin'ny olona masina* " izay tsy misy vokany akory aza. " *Mandevona* " ny fahavalon'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny anefa io afo io . Ao amin'ny Zakaria 14, ny Fanahy dia maminany ny ady roa sarahan'ny " *arivo taona* ". Ilay mialoha sy tanteraka amin'ny alalan'ny "trompetra fahenina" dia aseho eo amin'ny andininy faha-1 ka hatramin'ny faha-3, ny ambiny dia mahakasika ny ady faharoa natao tamin'ny ora fitsarana farany, ary taorian'izany, dia ny lamina maneran-tany naorina teo amin'ny tany vaovao. Eo amin'ny andininy faha-4, dia miresaka momba ny fidinan'i Kristy sy ny olom-boafidiny ho etỳ an-tany amin'izao teny izao ny faminaniana: " Ary *ny tongony hijoro amin'izany andro izany eo amin'ny tendrombohitra Oliva, izay tandrifin'i Jerosalema eo atsinanana;* dia fantatra sy hita araka izany. Aoka homarihintsika fa amin'ny faran'ny " *arivo taona " any an-danitra ihany no hijoroan'ny* " *tongotr'i* " Jesosy "etỳ an-tany", *eo amin'ny Tendrombohitra Oliva, izay tandrifin'i Jerosalema eo atsinanana* . Raha diso hevitra io andinin-teny io, dia nahatonga ny finoana diso ny fitondran'i Jesosy Kristy teto an-tany nandritra ny "arivo taona".

Andininy faha-10: " *Ary ny devoly izay namitaka azy dia natsipy tany amin'ny farihy afo sy solifara, izay misy ilay bibidia sy ilay mpaminany sandoka, ary hampijalina andro aman'alina mandrakizay mandrakizay ireo.* "

Tonga ny fotoana hampiharana ny didim-pitsaran'ireo mpikomy ara-pivavahana voalaza ao amin'ny Apok. 19:20 . Mifanaraka amin'ny fanambaran'io andininy io, dia " *ny devoly sy ny bibidia ary ny mpaminany sandoka* " dia " *natsipy velona tany amin'ny farihy afo sy solifara* " izay vokatry ny asan'ny " *afo avy any an-danitra* " izay niampy ny magmà tany ambanin'ny tany voarendrika navoakan'ny vakivaky ny nofon-tany manerana ny tany manontolo. Ny tany avy eo dia maka ny endriky ny "masoandro" izay "afo" mandevona ny nofon'ireo mpikomy, ny tenany dia mpivavaka (tsy mahatsiaro tena fa meloka) ny masoandro noforonin'Andriamanitra. Ao anatin'izany hetsika izany no iharan'ny " *fijalian'ny* " " *fahafatesana faharoa* " nambaran'ny faminaniana nanomboka

tamin’ny Apok. Ny fanohanana nomena tamin'ny fomba tsy ara-drariny tamin'ny andro fialan-tsasatra diso dia nahatonga izao fiafarana mahatsiravina izao. Fa soa ihany ho an'ireo voaheloka, na dia maharitra aza izany, dia misy farany koa ny " *fahafatesana faharoa "*. Ary ny teny hoe “ *mandrakizay mandrakizay* ” dia tsy mihatra amin’ny “ *fampijaliana* ” ny tenany, fa amin’ny voka-dratsin’ny “ *afo* ” izay mahatonga azy ireo, satria ireo no vokany izay ho voafaritra sy ho mandrakizay.

Ny fitsipiky ny fitsarana farany

Andininy 11: “ *Ary hitako fa, indro, nisy seza fiandrianana fotsy lehibe sy Ilay nipetraka teo amboniny; ary ny tany sy ny lanitra nandositra teo anatrehany, ka tsy nisy nitoerany intsony* .”

Ny “ *fotsy* ” amin’ny fahadiovana tanteraka, ny “ *seza fiandrianany lehibe* ” dia endrik’ilay toetra madio sy masina tanteraka an’ilay Andriamanitra nahary ny fiainana sy ny zavatra rehetra. Ny fahatanterahany dia tsy mahazaka ny fisian’ny “ *tany* ” amin’ny lafiny rava sy levona izay nomen’ny fitsarana farany azy. Fanampin'izany, efa rava ny ratsy fanahy tamin'ny fiaviana rehetra, tapitra ny fotoan'ny tandindona ary tsy misy antony intsony ny fisian'izao rehetra izao selestialy sy ireo kintana an'arivony tapitrisa ao aminy; Noho izany, " *ny lanitra* " amin'ny haben'ny terestrialy sy izay rehetra ao anatiny dia nesorina, nanjavona ho tsinontsinona. Tonga ny fotoana hahazoana ny fiainana mandrakizay amin’ny andro mandrakizay.

Andininy 12: “ *Ary hitako ny maty, na ny kely na ny lehibe, nitsangana teo anoloan’ny seza fiandrianana; dia novelarina ny boky; ary nisy boky iray koa novelarina, dia ny bokin’ny fiainana izany; ary ny maty dia notsaraina araka izay zavatra voasoratra teo anatin’ny boky, araka ny asany.* ”

Ireo “ *maty* ” meloka ireo dia natsangana ho amin’ny fitsarana farany. Koa satria tsy manao an-kanavaka Andriamanitra, ny fitsarana ara-drariny dia miantraika amin’ny “ *lehibe* ” sy ny “ *kely* ”, ny manan-karena sy ny mahantra, ary mametraka izany ho anjaran’izy ireo mitovy, dia ny fahafatesana, izay sambany eo amin’ny fiainany, ny anjara mitovy.

Ireto andininy manaraka ireto dia manome antsipiriany momba ny asan’ny Fitsarana Farany. Efa naminany tao amin’ny Dan. 7:10, dia “ *nosokafana ” ireo “ boky* ” misy ny fijoroana ho vavolombelona nataon’ny anjely, ary ireo vavolombelona tsy hita maso ireo dia nanamarika ny fahadisoana sy ny heloka nataon’ireo voaheloka ary taorian’ny fitsarana ny raharaha tsirairay nataon’ny olom-boafidy sy i Jesosy Kristy, dia nisy didim-pitsarana farany, voafaritra ary tsy azo ivalozana. Amin’ny fotoanan’ny Fitsarana Farany, dia hotanterahina ny didim-pitsarana nambara.

Andininy 13: “ *Ny ranomasina dia namoaka ny maty tao anatiny, ary ny fahafatesana sy ny fiainan-tsi-hita namoaka ny maty tao aminy; ary samy notsaraina araka ny asany avy izy rehetra.* ”

Ny fitsipika voafaritra ao amin’io andininy io dia mihatra amin’ireo fitsanganana amin’ny maty roa ireo. Ny " *maty* " dia manjavona any amin'ny " *ranomasina* " na any amin'ny "tany"; ireo no fahafahana roa voatondro ato amin’ity andininy ity. Andeha hojerentsika ny endriky ny " *fonenan'ny maty* " izay

mahatonga ny vatana "tany". Fa marina tokoa izany anarana izany, rehefa nanambara tamin’ny olombelona mpanota Andriamanitra hoe: “ *Vovoka ianao, ary hiverina ho vovoka indray ianao* ” ao amin’ny Gen. 3:19. Ny " *fonenan'ny maty* " noho izany dia ny " *vovoka* " amin'ny "tany". Ny fahafatesana dia lanin'ny afo indraindray izay tsy " *niverina ho vovoka* " araka ny fombafomba fandevenana mahazatra. Izany no antony, tsy manilika an'io tranga io, ny Fanahy dia mamaritra fa ny " *fahafatesana* " dia hiverina amin'izay nokapohiny na inona na inona endrika; ao anatin'izany ny fahapotehan'ny afo nokleary izay tsy mamela soritra ny vatan'olombelona rava tanteraka.

Andininy 14: “ *Ary ny fahafatesana sy ny fiainan-tsi-hita natsipy tany amin’ny farihy afo. Izany no fahafatesana faharoa, dia ny farihy afo.* ”

Ny “ *fahafatesana* ” dia fotopoto-pitsipika nanohitra tanteraka ny fiainana ary ny tanjony dia ny hanafoana ny zavaboary izay notsarain’Andriamanitra sy nomelohin’Andriamanitra ny zavatra niainany. Ny fiainana dia tsy manana tanjona hafa afa-tsy ny hanolotra an’Andriamanitra kandidà vaovao ho amin’ny fifidianany namana mandrakizay. Efa nitranga io fifantenana io, ary efa rava ny ratsy fanahy, “ *ny fahafatesana* ” ary “ny tany” “ *fonenan’ny maty* ” dia tsy misy antony intsony. Ny fotopoto-pitsipika manimba an’ireo zavatra roa ireo dia ravan’Andriamanitra. Taorian’ny “ *farihy afo* ”, dia nisy toerana ho an’ny fiainana sy ny fahazavan’Andriamanitra izay manazava ny zavaboariny.

Andininy 15: “ *Ary izay tsy hita voasoratra teo amin’ny bokin’ny fiainana dia natsipy tany amin’ny farihy afo.* ”

Io andininy io dia manamafy fa lalana roa ihany no napetrak’Andriamanitra teo anoloan’ny olombelona, safidy roa, anjara roa, anjara roa (Deo. 30:19). Ny anaran’ny olom-boafidy dia efa fantatr’Andriamanitra hatramin’ny nanorenana an’izao tontolo izao, na mbola lavitra kokoa aza, hatramin’ny nanomanana ny tetikasany mba hanomezana ny tenany ireo zavaboary afaka sy mahaleo tena. Io safidy io dia handany ny fijaliana mahatsiravina ao amin'ny vatana nofo, fa ny faniriany ny fitiavana ho lehibe kokoa noho ny tahony, dia nanomboka ny tetikasany ary fantany mialoha ny fahatanterahan'ny antsipiriany momba ny tantarantsika momba ny fiainana any an-danitra sy ny fiainana eto an-tany. Fantany fa ho fahavalony mety maty ny zavaboariny voalohany indray andro any. Saingy na dia teo aza izany fahalalana izany dia nomeny azy ny fahafahana rehetra handao ny tetikasany. Fantany fa tsy azo atao ilay zavatra, nefa navelany hitranga izany. Fantany araka izany ny anaran’ny olom-boafidy, ny zavatra nataony, ny fijoroana ho vavolombelona nandritra ny fiainany manontolo, ary nitarika sy nitarika azy ireo ho eo aminy, samy tamin’ny fotoanany sy ny vanim-potoanany avy. Zavatra iray ihany no tsy hain'Andriamanitra: mahagaga.

Fantany koa ny anaran’ireo zavaboary tsy miraharaha, mpikomy, mpanompo sampy, izay noforonin’ny dingan’ny fananahana. Ny fahasamihafan’ny fitsaran’Andriamanitra ambara ao amin’ny Apok. 19:19-20 dia mihatra amin’ny zavaboariny rehetra. Ny sasany amin’izy ireo tsy dia meloka loatra dia hovonoina amin’ny alalan’ny “ *tenin’Andriamanitra* ” nefa tsy hiaina “ *ny fijalian’ny afon’ny fahafatesana faharoa* ” izay natao manokana ho an’ireo mpivavaka kristiana sy jiosy meloka. Fa ny “ *fitsanganana amin’ny maty* ”

faharoa kosa dia mahakasika ny zavaboariny olombelona rehetra teraka teto an-tany sy ireo anjely noforonina tany an-danitra, satria nambaran'Andriamanitra ao amin'ny Rôm. 14:11: " *Fa voasoratra hoe: Raha velona koa Aho, hoy Jehovah, ny lohalika rehetra handohalika amiko, ary ny lela rehetra hidera an'Andriamanitra* ."

Apokalypsy 21: Tandindon'i *Jerosalema Vaovao nomem-boninahitra*

Andininy 1: " *Ary nahita lanitra vaovao sy tany vaovao aho; fa efa lasa ny lanitra voalohany sy ny tany voalohany, ary ny ranomasina dia tsy misy intsony.* "

Ny Fanahy dia mizara amintsika ny fahatsapana nentanin'ny fananganana ny lamina vaovao marolafy taorian'ny fiafaran'ny arivo taona faha-7 . Manomboka amin'izay fotoana izay dia tsy ho voaisa intsony ny fotoana, izay rehetra miaina dia miditra amin'ny mandrakizay tsy misy farany. Vaovao ny zava-drehetra na ny marimarina kokoa nohavaozina. " *Ny lanitra sy ny tany " tamin'ny andron'ny fahotana dia nanjavona, ary* ny " *ranomasina ",* tandindon'ny " *fahafatesana* ", dia tsy hita intsony. Amin'ny maha-Mpamorona azy, Andriamanitra dia nanova ny endriky ny planeta Tany, ka nanjavona izay rehetra mampiseho loza, loza, ho an'ny mponina ao; koa tsy misy ranomasina intsony, tsy misy tendrombohitra misy tampon-kavoana mideza. Lasa zaridaina lehibe tahaka ilay " *Edena* " voalohany izy io, izay misy voninahitra sy fiadanana; izay hamafisina ao amin'ny Apok. 22.

Andininy 2: " *Ary hitako fa, indro, ny tanàna masina, dia Jerosalema vaovao, nidina avy tany an-danitra tamin'Andriamanitra, voaomana tahaka ny ampakarina efa mihaingo hihaona amin'ny vadiny.* "

Io fahariana vaovao io dia handray ny fiangonan'ireo olom-boafidy voavotra eto an-tany, izay antsoina ao amin'io andininy io hoe " *tanàna masina* ", toy ny ao amin'ny Apok. 11:2, " *Jerosalema Vaovao " , ilay "ampakarin'i* Jesosy Kristy, " *vadiny* ". " *Midina avy any an-danitra "* izy , avy amin'ny fanjakan'Andriamanitra, izay nidirany tamin'ny fiverenan'ny Mpamonjy azy tamim-boninahitra. Avy eo izy dia nidina voalohany teto an-tany, tamin'ny faran'ny " *arivo taona* " tamin'ny fitsarana any an-danitra ho amin'ny fitsarana

farany. Taorian’izay, rehefa niakatra tany an-danitra izy, dia niandry mandra-pahavonon’ny “ *lanitra vaovao sy ny tany vaovao* ” handray azy. Mariho fa ny teny hoe “ *lanitra* ” dia tokana, satria miteraka firaisan-kina tanteraka, mifanohitra amin’ny teny maro hoe “ *lanitra* ”, izay manoro hevitra ao amin’ny Gen. 1:1, ny fizaran’ny zavamananaina any an-danitra ho toby roa mifanipaka.

Andininy 3: “ *Ary nahare feo mahery avy tany an-danitra aho nanao hoe: Indro, ny tabernakelin’Andriamanitra dia eo amin’ny olona, ary Izy hitoetra eo aminy, ary ireo ho olony, ary Andriamanitra no ho eo aminy.* ”

Ny “ *tany vaovao* ” dia mandray vahiny manan-kaja, satria “ *Andriamanitra mihitsy* ”, izay nandao ny seza fiandrianany tany an-danitra taloha, dia tonga mba hametraka ny seza fiandrianany vaovao eto an-tany izay nandreseny ny devoly sy ny ota ary ny fahafatesana. " *Ny tabernakelin'Andriamanitra* " dia manondro ny tenan'i Jesosy Kristy any an-danitra " *Mikaela* " (= izay mitovy amin'Andriamanitra). Izany koa anefa no tandindon’ny Fiangonan’ny olom-boafidy izay hanjakan’ny Fanahin’i Jesoa Kristy. " *Tabernakely, tempoly, synagoga, fiangonana* ," ireo teny rehetra ireo dia tandindon'ny olo-masina navotan'ny olona talohan'ny naha-trano naorin'olombelona; ny tsirairay amin’izy ireo dia manamarika dingana iray amin’ny fandrosoan’ny tetikasan’Andriamanitra. Ary voalohany indrindra, ny hoe “ *ny tabernakely* ” dia manondro ny fivoahan’ny Hebreo avy any Egypta izay notarihin’Andriamanitra ho any an’efitra, izay hita miharihary tamin’ny rahona izay nidina toy ny andry teo amin’ny tranolay masina. Efa “ *tamin’ny lehilahy* ” izy tamin’izay, izay manamarina ny fampiasana an’io teny io ao amin’io andininy io. Avy eo ny " *tempoly* " dia manamarika ny fanorenana maharitra ny " *tabernakely* "; asa voalamina sy notanterahina teo ambany fitarihan’i Solomona mpanjaka. Amin’ny teny hebreo ihany, ny teny hoe “ *synagoga* ” dia midika hoe: fivoriana. Ao amin’ny Apok. 2:9 sy 3:9, ny Fanahin’i Kristy dia manondro ny firenena jiosy mpikomy amin’ny teny hoe “ *synagogan’i Satana* ”. Ny teny farany hoe “ *fiangonana* ” dia manondro ny fiangonana amin’ny teny grika (ecclesia); ny fitenin’ny fielezan’ny fampianarana kristiana ao amin’ny Baiboly. Nampitahain’i Jesosy ny “ *ny vatana* " mankany amin'ny " *tempolin'i* " *Jerosalema* ", ary araka ny Efes. 5:23, ny Fiangonany, ny " *Eglizy* " azy, dia ny " *tenany* " : " *fa ny lahy no lohan'ny vavy, tahaka an'i Kristy koa no Lohan'ny fiangonana, dia ny tenany, izay Izy no Mpamonjy "* . Ny iray amin'ny fametrahana azy eo amin'ny " *tany vaovao " dia ao anatin'izany toe-javatra izany no* ahafahan'ny hafatr'ireo anarana roa ambin'ny folo amin'ny " *foko roa ambin'ny folo " ao amin'ny Apok. 7.*

Andininy 4: “ *Hofafany ny ranomaso rehetra amin’ny masony, ka tsy hisy fahafatesana intsony, sady tsy hisy alahelo, na fitarainana, na fanaintainana, fa efa lasa ny zavatra taloha.* ”

Ny fifandraisana amin’ny Apok. 7:17 dia voamarina amin’ny fahitana eto ny fampanantenan’Andriamanitra izay mamarana ny Apok. 7 manao hoe: “ *Hofafany ny ranomaso rehetra amin’ny masony* ”. Fifaliana sy fifaliana no fanafodin'ny ranomaso. Miresaka ny amin’ny fotoana hitandremana sy hahatanterahan’ny fampanantenan’Andriamanitra isika. Jereo tsara ity hoavy mahafinaritra ity, satria eo anoloantsika ny fotoana voalahatra ho an’ny “ *fahafatesana, fitomaniana, fitarainana, fanaintainana* ” izay tsy hisy intsony, raha

tsy amin’ny fanavaozan’ny zava-drehetra ataon’ilay Andriamanitra Mpamorona antsika izay ambony sy mahatalanjona. Marihiko fa ireo zavatra mahatsiravina ireo dia hanjavona raha tsy aorian’ny fitsarana farany izay hotanterahina amin’ny faran’ny “arivo taona”. Ho an’ny olom-boafidy, fa izy ireo ihany, dia hitsahatra ny vokatry ny ratsy amin’ny fiverenan’ny Tompo Andriamanitra Tsitoha amim-boninahitra.

Andininy 5: “ *Ary hoy Ilay mipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana: Indro, havaoziko ny zavatra rehetra. Ary hoy Izy: Soraty; fa mahatoky sy marina ireo teny ireo* .

Ilay Andriamanitra Mpamorona, raha ny tena izy, dia manolo-tena amin’ny fampanantenana, ary manaporofo izao teny ara-paminaniana izao izy: “ *Indro, havaoziko ny zavatra rehetra* ”. Tsy misy dikany ny mitady sary amin'ny zava-misy eto an-tany mba hiezahana hahazo hevitra momba izay omanin'Andriamanitra, satria tsy azo faritana ny zava-baovao. Ary mandraka ankehitriny, Andriamanitra dia tsy mampahatsiahy antsika afa-tsy ireo zava-mampahory amin’izao androntsika izao, amin’ny filazana amintsika fa tsy ho ao amin’ny “ *tany vaovao sy ny lanitra vaovao ”* intsony izy ireo , izay mitazona ny zava-miafina sy ny fahagagana rehetra. Nanampy toy izao ilay anjely: “ *Fa mahatoky sy marina ireo teny ireo* ”. Ny antson’ny fahasoavana napetrak’Andriamanitra tao amin’i Jesoa Kristy dia mitaky finoana tsy azo hozongozonina mba hahazoana ny valisoa avy amin’ny fampanantenan’Andriamanitra. Lalana sarotra izay mifanohitra amin’ny fomban’izao tontolo izao. Mitaky toe-tsaina feno fahafoizan-tena, fandavan-tena, ao anatin’ny fanetren-tenan’ny mpanompo iray manaiky ny Tompony izany. Ny ezak’Andriamanitra mba hanamafisana ny fahatokiantsika àry dia ara-drariny tsara: “ny fahatokiana amin’ny fahamarinana nambara sy nambara” no fenitry ny finoana marina.

Andininy 6: “ *Ary hoy Izy tamiko: Vita! Izaho no Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiafarana. Izay mangetaheta dia homeko ranon’aina hosotroiko maimaimpoana* ”.

vaovao ny zava-drehetra ” i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mpamorona . " *Vita izany!* "; Sal. 33:9: " *Fa niteny Izy, dia tanteraka; Izy no nandidy, dia nitoetra izany* ." Tanteraka ny teny namoronany raha vao nivoaka ny vavany. Nanomboka tamin’ny taona 30, taorian’izay, dia tanteraka hatramin’ny tsipiriany madinika indrindra ny fandaharan’ny vanim-potoana kristiana nambara ao amin’ny Daniela sy ny Apokalypsy. Manasa antsika Andriamanitra hijery indray ny ho avy izay nomaniny ho an'ny olom-boafidiny ; ny zavatra nambara dia ho tanteraka amin’ny fomba toy izany koa, amin’ny fahatokiana tanteraka. Hoy i Jesosy ao amin’ny Apok. 1:8: “ *Izaho no Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiafarana* .” Ny hevitra hoe " *fiandohana* sy fiafarana " dia tsy misy dikany afa-tsy ao amin'ny traikefantsika momba ny ota eto an-tany, izay ho tanteraka tanteraka amin'ny " *faran'ny* " arivo taona fahafito aorian'ny fandringanana ny mpanota sy ny fahafatesana. Ho an’ireo zanak’Andriamanitra niely patrana tany amin’ny tany varotra, Jesosy dia nanolotra “ *maimaim-poana* ”, “ *avy amin’ny loharanon’ny ranon’aina* ”. Izy mihitsy no “ *loharanon’io “ ranon’aina ”* io , izay maneho ny fiainana mandrakizay. Maimaimpoana ny fanomezan’Andriamanitra; io fahitsiana

io dia manameloka ny fivarotana ny “indulgences” katolika romana, izay nanondro ny famelan-keloka azo tamin’ny vola avy amin’ny papa.

Andininy 7: “ *Izay maharesy no handova ny zavatra rehetra; Izaho ho Andriamaniny, ary izy ho zanako* .”

Ny olom-boafidin’Andriamanitra dia mpiara-mandova amin’i Jesosy Kristy. Voalohany, tamin’ny alalan’ny “fandreseny” , *dia* “ *nandova* ” ny voninahitry ny mpanjaka izay fantatry ny zavaboariny rehetra any an-danitra i Jesosy. Manaraka azy, ny olom-boafidiny, izay “ *mpandresy* ” koa, fa amin’ny alalan’ny “ *fandreseny* ”, “ *dia handova ireny zava-baovao* ” noforonin’Andriamanitra manokana ho azy ireo. Nohamafisin’i Jesosy tamin’ny apostoly Filipo ny maha-Andriamanitra azy ao amin’ny Jaona 14:9 : “ *Hoy* i Jesosy taminy: “ Efa ela izay no efa nitoerako teto aminareo, ka tsy mbola fantatrao ihany Aho, ry Filipo? Izay nahita Ahy dia nahita ny Ray, ka ahoana no ilazanao hoe : Asehoy anay ny *Ray ?* 9:6 (na 5) momba azy. Jesosy Kristy àry dia ho an’ny olom-boafidiny, sady rahalahiny no Rainy. Ary ireo no rahalahiny sy zanany. Ny fiantsoana anefa dia tsirairay, araka izany, hoy ny Fanahy, toy ny amin’ny faran’ny vanim-potoana 7 amin’ny lohahevitry ny “Taratasy” manao hoe: “ *ho an’izay maharesy* ”, “ *ho zanako izy* ”. Ny fandresena ny ota dia takina mba hahazoana tombontsoa amin’ny maha “ *zanak’Andriamanitra* ” velona.

Andininy 8: “ *Fa ny osa sy ny tsy mino sy ny vetaveta sy ny mpamono olona sy ny mpijangajanga sy ny mpanao ody ratsy sy ny mpanompo sampy ary ny mpandainga rehetra dia hanana ny anjarany ao anatin’ny farihy mirehitra afo sy solifara; izany no fahafatesana faharoa.* ”

Ireo fepetra momba ny toetran'ny olombelona ireo dia hita manerana ny zanak'olombelona mpanompo sampy, na izany aza, ny vokatry ny fivavahan-diso Kristiana no kendren'ny Fanahy eto; ny fanamelohana ny fivavahana jiosy izay nasehon’i Jesosy mazava tsara ao amin’ny Apok. 2:9 sy 3:9 .

Araka ny Apok. 19:20, “*... ilay farihy mirehitra afo sy solifara* ” dia ho anjara natokana ho an’ny “ *bibidia sy ny mpaminany sandoka* ” amin’ny fitsarana farany: ny finoana katolika sy ny finoana protestanta. Tsy misy hafa amin’ny fivavahan-diso jiosy ny fivavahan-diso. Ny soatoavina laharam-pahamehana dia mifanohitra amin'ny an'Andriamanitra. Noho izany, raha nanakiana ny mpianatr’i Jesosy noho ny tsy nanasa tanana alohan’ny nisakafoan’ny Fariseo ny Jiosy (Mat. 15:2), dia tsy nanaratsy azy ireo mihitsy i Jesosy ary avy eo nilaza hoe, ao amin’ny Mat. 15:17 ka hatramin’ny 20: " *Tsy fantatrareo va fa izay rehetra miditra amin’ny vava dia mankao an-kibo ka ariana any amin’ny takona? Fa izay mivoaka avy amin’ny vava kosa dia avy amin’ny fo, ka izany no mahaloto* ***ny olona*** ***. fa ny mihinana amin'ny tanana tsy voasasa dia tsy mahaloto ny olona.*** Toy izany koa, ny fivavahan-diso kristiana dia manafina ny fahotany amin’ny Fanahy amin’ny fanamelohana ny fahotan’ny nofo aloha. Jesosy dia nanome ny heviny tamin’ny filazana tamin’ny Jiosy ao amin’ny Matio 21:3 hoe: “ Ny mpamory hetra sy ny *mpivaro -tena dia ho eo alohanao ho any amin’ny fanjakan’ny lanitra* ”; mazava ho azy, raha mibebaka sy miova fo amin’Andriamanitra sy ny fahadiovany ny olona rehetra . 23:24 , ho an’ny “ *fanintonana ny moka sy hitelina ny rameva* ”, na ny “ *fahitana ny sombin-kazo eo*

amin'ny mason'ny namanao, nefa tsy hitany ny andry eo amin'ny tenanao", araka ny Lioka 6:42 sy Matio 7:3-5 .

Kely ny fanantenana ho an'izay rehetra mampitovy ireo toetran'i Jesosy ireo. Raha misy toetra iray mifanaraka amin'ny toetranao, dia tsy maintsy miady amin'izany ianao ary mandresy ny kilemanao. Ny ady voalohany amin'ny finoana dia amin'ny tena; ary io no fahoriana sarotra resena indrindra.

Ao amin'io fanisana io, izay manome tombontsoa ny heviny ara-panahy, i Jesosy Kristy, ilay mpitsara lehibe avy amin'Andriamanitra, dia mitanisa ireo lesoka nambara tamin'ny finoana kristiana sandoka, izay karazana katolika romana papaly. Amin'ny fikendry "ny kanosa" izy, dia manondro ireo izay tsy mety handresy amin'ny adin'ny finoana, satria ny fampanantenany dia natokana " *ho an'izay mandresy* ". Ankehitriny, tsy misy fandresena ho an'izay mandà ny hiady. Ny " *vavolombelona mahatoky* " dia tokony ho be herim-po; miala ny kanosa. " *Raha tsy amin'ny finoana, dia tsy misy azo atao hahazoana sitraka amin'Andriamanitra* ." (Heb. 11:6); mivoaka, " *ny tsy mino* ." Ary ny finoana izay tsy mifanaraka amin'ny finoana an'i Jesosy nomena ho modely hotahafina dia tsy finoana fotsiny. Ny " *fahavetavetana " dia* fahavetavetana eo imason'Andriamanitra ary mitoetra ho vokatry ny jentilisa; mivoaka, " *ny fahavetavetana* ." Heloka nataon'i " *Babylona lehibe, renin'ny vehivavy janga sy ny fahavetavetan'ny tany* " izany, araka ny Apok. 17:4-5. Ny « *mpamono olona* » dia mandika ny didy fahenina; mivoaka, " *ilay mpamono olona* ." Ny finoana katolika sy ny finoana protestanta an'ny " *mpihatsaravelatsihy* " no lazain'ny Dan. 11:34. Ny " *mpijangajanga* " dia afaka manova ny lalany sy mandresy ny faharatsiany, raha tsy izany; mivoaka, " *ilay mpijangajanga* ." Fa ny " *fijangajangana "* ara-panahy nantsoin'ny finoana katolika raha oharina amin'ny " *mpivaro-tena* " dia manidy tanteraka ny varavaran'ny lanitra ho azy. Ambonin'izany, dia melohin'Andriamanitra ao anatin'izany ny " *fijangajangana* " izay mitarika ho amin'ny " *fijangajangana* " ara-panahy: ny varotra amin'ny devoly. Ny *mpanao ody* dia pretra katolika sy protestanta izay mahay amin'ny spiritisma demonia; mivoaka, " *ilay mpanao ody* "; Io fihetsika io dia lazaina fa " *Babylona lehibe* " ao amin'ny Apok. 18:23 . Ny " *mpanompo sampy* " koa dia ilazana ny finoana katolika, ny sampiny voasokitra ho zavatra ivavahana sy ivavahana; mivoaka, " *ilay mpanompo sampy* ." Ary farany, i Jesosy dia nanonona *ny "mpandainga* " izay manana ny rainy ara-panahy " *ny devoly, mpandainga sy mpamono olona hatramin'ny voalohany ary rain'ny lainga* " araka ny Jaona 8:44; mivoaka, " *ilay mpandainga* ."

Andininy 9: " *Ary tonga ny anankiray tamin'ny anjely fito izay nanana ny lovia fito feno ny loza fito farany ka niteny tamiko hoe: Avia, hasehoko anao ny ampakarina, vadin'ny Zanak'ondry* .

Ao amin'io andininy io, ny Fanahy dia miresaka hafatra fampaherezana ho an'ireo olom-boafidy izay handalo amim-pandresena ny fotoan'ny " *loza fito farany* " avy amin'Andriamanitra. Ny valisoa ho azon'izy ireo dia ny hahita (" *Hasehoko anao* ") ny voninahitra natokana ho an'ireo olom-boafidy mpandresy izay mahaforona sy misolo tena, amin'ity dingana ara-tantara farany amin'ny tany feno fahotana ity, dia " *ny ampakarina, vadin'ny Zanak'ondry* ", i Jesosy Kristy.

Ireo “ *anjely fito nanana ny lovia fito feno ny loza fito farany* ” dia nikendry ny olombelona izay mahafeno ny fepetran’ny fivavahan-diso kristiana voatonona ao amin’ny andininy teo aloha. Ireo “ *loza fito farany* ” ireo no anjara izay homen’Andriamanitra tsy ho ela ny toby lavo. Hasehony antsika ankehitriny, amin’ny sary an’ohatra, ny ampahany izay hiverina amin’ireo olom-boafidy mpandresy navotana. Amin’ny alalan’ny tandindona iray mampiseho ny fihetseham-pon’Andriamanitra ho azy ireo, ilay anjely dia hampiseho amin’ireo olom-boafidy izay ny fiangonan’izy ireo no “ *ampakarin’ny Zanak’ondry* ”. Amin’ny filazana manokana hoe “ *vadin’ny Zanak’ondry* ”, ny Fanahy dia manamafy ny fampianarana omena ao amin’ny Efesianina 5:22 ka hatramin’ny 32 . Ny apostoly Paoly dia nilazalaza ny fifandraisan’ny mpivady lavorary izay, indrisy, fa tsy ho tanteraka afa-tsy amin’ny fifandraisan’ilay Voafidy amin’i Kristy. Ary tsy maintsy mianatra mamaky indray ny tantaran’ny Genesisy isika, amin’ny fahazavan’ity lesona nomen’ny Fanahin’Andriamanitra velona ity, izay namorona ny fiainana rehetra, ary namorona ny soatoaviny tonga lafatra. Ny teny hoe “ *vehivavy* ” dia mampifandray *ny “ampakarina* ”, ilay “ *Nofidin’i* Kristy” amin’ny endrik’ilay “ *vehivavy* ” aseho ao amin’ny Apokalypsy 12.

Famaritana ankapoben'ilay Voafidy nomem-boninahitra

Andininy 10: “ *Ary nentiny tamin’ny Fanahy ho any an-tendrombohitra lehibe sady avo aho ka nasehony ahy ny tanàna masina, dia Jerosalema, nidina avy any an-danitra avy amin’Andriamanitra, manana ny voninahitr’Andriamanitra.* ”

Araka ny fanahy, i Jaona dia nentina ho amin’ilay fotoana nidinan’i Jesosy Kristy sy ny olom-boafidiny avy tany an-danitra taorian’ny fitsarana any an-danitra ny “ *arivo taona* ” amin’ny arivo taona fahafito. Ao amin’ny Apok. 14:1, dia naseho teo amin’ny “Tendrombohitra Ziona” ireo “ *144 000 ” “* Advantista avy amin’ny “ *foko roa ambin’ny folo ”* ara-panahy ara-panahy . Taorian’ny “ *arivo taona* ”, dia tanteraka tamin’ny fisian’ny “ *tany vaovao* ” ilay zavatra nambara mialoha. Hatramin’ny niverenan’i Jesoa Kristy, ny olom-boafidy dia nandray avy amin’Andriamanitra vatana selestialy be voninahitra izay lasa mandrakizay. Mampiseho *ny “voninahitr’Andriamanitra* ” àry izy ireo. Io fiovana io dia nambaran’ny apostoly Paoly mialoha ao amin’ny 1 Kor. 15:40-44: " *Misy tenan’ny lanitra sy vatana ety an-tany koa. Hafa ny voninahitry ny tenan’ny lanitra, ary hafa ny an’ny ety an-tany. Hafa ny voninahitry ny masoandro, ary hafa ny voninahitry ny kintana, fa hafa ny voninahitry ny kintana iray. Toy izany koa ny fitsanganan’ny maty. Ny tena dia afafy amin'ny fahalòvana; atsangana amin’ny tsy fahalòvana izy; afafy amin'ny tsinontsinona izy, atsangana amin'ny voninahitra; afafy amin'ny fahalemena izy, atsangana amin'ny hery; afafy tena araka ny nofo izy, atsangana ho tena ara-panahy. Raha misy vatana ara-nofo, dia misy vatana ara-panahy koa .*

Andininy 11: “ *Ary ny famirapirany dia tahaka ny vato soa indrindra, tahaka ny vato jaspy, manganohano tahaka ny krystaly.* ”

Voatonona ao amin’ny andininy teo aloha ny hoe “ *ny voninahitr’Andriamanitra* ” izay mampiavaka azy io satria ny “ *vato jaspy* ” koa dia manondro ny endriky ny “ *Ilay mipetraka eo amin’ny seza fiandrianana* ” ao amin’ny Apok. 4:3. Eo anelanelan'ireo andininy roa ireo dia manamarika ny

fahasamihafana isika satria ao amin'ny Apok. 4, ho an'ny tontolon'ny fitsarana, ity " *vato jaspy* " izay maneho an'Andriamanitra dia manana ny endriky ny " *sardy* ". Eto, rehefa voavaha ny olan'ny fahotana, ilay Voafidy dia maneho ny tenany amin'ny lafiny iray amin'ny fahadiovana tonga lafatra " *mangarahara tahaka ny kristaly* ".

Andininy 12: " *Ary nisy manda lehibe sady avo izy, ary nisy vavahady roa ambin'ny folo, ary teo amin'ny vavahady dia nisy anjely roa ambin'ny folo, ary nisy anarana voasoratra eo, dia ny anaran'ny foko roa ambin'ny folo amin'ny Zanak'Isiraely* ;

Ny sary natolotry ny Fanahin'i Jesoa Kristy dia mifototra amin'ny tandindon'ny " ***tempoly " masina*** " ara-panahy voalaza ao amin'ny Efes. 2:20 ka hatramin'ny 22: " *Naorina teo ambonin'ny fanorenan'ny apostoly sy ny mpaminany ianareo, ary i Jesosy Kristy no vato fehizoro. Ao aminy ny trano rehetra, izay voarafitra tsara, no mitombo ho* tempoly ***masina*** *ao amin'ny Tompo. Ao aminy koa no iarahanareo aorina ho fonenan'Andriamanitra ao amin'ny Fanahy.* Ny « *manda avo* » dia maneho ny fivoaran'ny finoana kristiana nanomboka tamin'ny taona 30 ka hatramin'ny taona 1843; aoka homarihintsika fa hatramin'izao fotoana izao, dia tsy niova ny fari-pahamarinana azo sy nampianarin'ny apostoly. Izany no mahatonga ny fiovan'ny andro fitsaharana naorina tamin'ny 321 **handrava** ny fanekena masina natao tamin'Andriamanitra tamin'ny ran'i Jesosy Kristy. Raha ny amin'ireo tena mpandray ny Apokalypsy an'io faminaniana io, dia asehon'ny " *varavarana roa ambin'ny folo"* , " *mivoha* " eo anatrehan'ny olom-boafidin'i " *Filadelfia* " (Apôk. 3:7) ary " *nihidy* " teo anoloan'ny " *maty velona* " lavo " *Sardisy* " (Apok. " *Mitondra ny anaran'ireo foko 12 voaisy tombo-kase amin'ny tombo-kasen'Andriamanitra* " ao amin'ny Apok.

Andininy 13: " *Eo atsinanana vavahady telo, eo avaratra vavahady telo, eo atsimo vavahady telo, ary eo andrefana vavahady telo.* "

Ity fiorenan'ny " *varavarana* " mankany amin'ireo teboka kardinaly efatra dia maneho ny toetrany manerana izao rehetra izao; izay manameloka sy manao ho tsy ara-dalàna ny fivavahana milaza ho an'izao rehetra izao, nadika tamin'ny fototeny grika hoe "katholikos" na "katolika". Noho izany, nanomboka tamin'ny 1843, ho an'Andriamanitra, ny Advantista no hany fivavahana kristiana nanankinany ny " *Filazantsara mandrakizay* " (Apok. 14:6) ho an'ny iraka maneran-tany hampianatra ny mponina eto an-tany. Ankoatra ny fahamarinana izay nambarany tamin'ny olom-boafidiny ara-panahy hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, dia tsy misy famonjena . Ny Advantista dia teraka tamin'ny endrika fifohazana ara-pivavahana natosiky ny fanambarana ny fiverenan'i Jesoa Kristy nantenaina, voalohany, tamin'ny lohataonan'ny taona 1843; ary tsy maintsy mitazona izany toetra izany mandra-pahatongan'ny tena fiverenan'i Jesosy Kristy farany voalahatra ho amin'ny lohataonan'ny taona 2030. Satria ny "hetsika" dia hetsika amin'ny evolisiona lalandava, raha tsy izany dia tsy "hetsika" intsony izy, fa "andrim-panjakana voasakana" sy maty, izay manome tombontsoa ny fomban-drazana sy ny fombafomba ara-pivavahana; izany hoe izay rehetra halan'Andriamanitra sy melohin'Andriamanitra; ary efa nanameloka sahady ny Jiosy mpikomy, ny tsy mpino voalohany.

Ny famaritana amin'ny antsipiriany araka ny filaharan'ny fotoana

Ny fototry ny finoana kristiana

Andininy 14: “ *Ny màndan’ny tanàna dia misy fanorenana roa ambin’ny folo, ary eo aminy misy anarana roa ambin’ny folo an’ny apostoly roa ambin’ny folo an’ny Zanak’ondry.* ”

Ity andininy ity dia mampiseho ny finoana kristiana apostolika izay, araka ny efa hitantsika, dia mandrakotra ny fe-potoana teo anelanelan’ny 30 sy 1843, ary ny fampianarany dia novalin’i Roma tamin’ny 321 sy 538. Ny “ *manda avo* ” dia noforonin’ny fivorian’ny “ ***vato velona*** ” naharitra taonjato maro, araka ny 1 Pet. 2:4-5: “ *Mankanesa any aminy, **dia vato velona** , nolavin’ny olona, fa voafidy sady sarobidy eo imason’Andriamanitra; ary ny tenanareo, dia atsangana ho trano fanahy , dia **fisoronana masina** , mba hanatitra fanati-panahy sitrak’Andriamanitra amin’ny alalan’i Jesosy Kristy* .”

Andininy 15: “ *Ilay niteny tamiko dia nanana volotara volamena fandrefesana ny tanàna sy ny vavahadiny ary ny màndany.* ”

Eto, toy ny ao amin’ny Apok. 11:1 , dia fanontaniana momba ny “ *fandrefesana* ” na, ny fitsarana, ny lanjan’ilay Voafidy nomem-boninahitra, tamin’ny andron’ny Advantista (*ireo vavahady 12*), ary ny finoana apostolika (*ny fototra sy ny manda*). Raha toa ka " *toy ny tsorakazo "* ny " *bararata* " ao amin'ny Apok. 11:1 , dia fitaovana famaizana, mifanohitra tanteraka amin'izany, dia " *bararata volamena* " io andininy io; “ *Volamena* ” no tandindon’ny “ *finoana voadio tamin’ny fizahan-toetra* ”, araka ny 1 Pet. 1:7: “ *mba ho fiderana sy voninahitra ary haja ny fizahan-toetra ny finoanareo, izay sarobidy noho ny volamena mety ho simba (na dia voazaha toetra amin’ny afo aza), amin’ny andro hisehoan’i Jesosy Kristy* . Ny finoana àry no fenitry ny fitsaran’Andriamanitra.

Andininy faha-16: “ *Ny tanàna dia niendrika efa-joro, ary nitovy ny lavany sy ny sakany; ary norefesiny tamin’ny volotara ny tanàna, ka hitany fa roa arivo sy iray alina stade; ary nitovy ny lavany sy ny sakany ary ny hahavony.* ”

Ny " *efajoro* " dia endrika idealy tonga lafatra. Tany am-boalohany izy io no hita ao amin’ny lafin’ny “masin’ny masina” na “toerana masina indrindra” amin’ny tabernakely naorina tamin’ny andron’i Mosesy. Ny endrik'ilay " *kianja* " dia porofon'ny implication marani-tsaina, tsy misy " *efamira* " tonga lafatra ny natiora. Ny faharanitan-tsain'Andriamanitra dia miseho amin'ny refin'ny fitoerana masina hebreo izay novolavolaina tamin'ny firindran'ny " *efamira* " telo. Ny roa dia nampiasaina ho an’ny “ *toerana masina* ” ary ny fahatelo, ho an’ny *“masin’ny masina* ” na “ *toerana masina indrindra* ”, izay natokana manokana ho an’ny fanatrehan’Andriamanitra ary noho izany, dia nosarahan’ny “ *sarona* ”, izay sarin’ny fahotana izay hanonerana an’i Jesosy amin’ny fotoany. Ireo ampahany telo ampahatelony ireo dia mitovy amin'ny 6000 na in-telo 2000 taona natokana ho an'ny fifantenana ny olom-boafidy ao amin'ny tetikasa famonjena novolavolain'Andriamanitra. Amin’ny fiafaran’io fifantenana io, ireo olom-boafidy dia aseho amin’ny alalan’ny “ *efajoro* ” amin’ny “ *toerana masina indrindra* ” izay naminany ny fara tampon’ny tetikasa famonjena; io toerana ara-panahy io dia lasa azo idirana noho ny fampihavanana nentin’ny fanekena tao

amin’i Kristy. Ary ny “ *kianja* ” ara-panahin’ny tempoly voalaza araka izany dia nahazo ny fototra iorenany tamin’ny 3, 30 aprily, rehefa nanomboka ny famonjena tamin’ny fahafatesan’ny sorompanavotan’i Jesoa Kristy Mpanavotra antsika. Ny sarin'ny " *efamira* " dia tsy ampy hahalavorary io famaritana ny tena fahatanterahana marina izay manana isa an'ohatra "telo". Ankoatra izany, dia ny "cube" izay atolotra antsika. Ny fananana mitovy refy, amin'ny " *lavany, sakany ary haavony* ", dia manana an'io fotoana io isika, ny mariky ny "telo" amin'ny fahatanterahana "tobika" tonga lafatra, an'ny fiangonan'ny olom-boafidy navotan'i Jesosy Kristy. Amin'ny 2030, dia ho vita ny fanorenana ny " *tanàna efamira* , (ary hatramin'ny toratelo: " *ny haavony* "), *ny fototra sy ny vavahadiny roa ambin'ny folo "*. Amin’ny fanomezany azy ho endrika toratelo, ny Fanahy dia mandrara ny fandikana ara-bakiteny ny “tanàna” izay omen’ny vahoaka azy.

Mitovy hevitra amin’ilay hoe “12 000 *voaisy tombo-kase ” ao amin’ny Apok. 7* ny isa voarefy, “ *12 000 stade* ”. Ho fampahatsiahivana: 5 + 7 x 1000, izany hoe olona (5) + Andriamanitra (7) x amin’ny hamaroana (1000). Ny teny hoe “ *kianja* ” dia manondro ny fandraisany anjara amin’ilay hazakazaka izay ny “ *hahazoana ny lokan’ny fiantsoana ho any an-danitra* ” no tanjony, araka ny fampianaran’i Paoly, ao amin’ny Fil. 3:14: “ *Miezaka hanatratra ny tanjona aho, mba hahazoako ny lokan’ny fiantsoan’Andriamanitra any an-danitra ao amin’i Kristy Jesosy.* ”; ary ao amin’ny 1 Kor. 9:24: “ *Tsy fantatrareo va fa izay mihazakazaka eny* ***an-kianja*** *dia mihazakazaka avokoa, nefa iray ihany no mahazo ny loka? Mihazakazaha mba hahazoany izany.* ” Nihazakazaka ireo voafidy nandresy ary nahazo ny loka nomen’Andriamanitra tao amin’i Jesosy Kristy.

Andininy 17: “ *Ary norefesiny ny ampiantany, ka hitany fa efatra amby efa-polo amby zato hakiho, araka ny refin’ny olona, izay refin’ny anjely.* ”

Ao ambadiky ny " *hakiho* ", fandrefesana mamitaka, dia ambaran'Andriamanitra amintsika ny fitsarany ary ambarany amintsika fa ny olona asehon'ny isa "5" izay nanao fifanekena tamin'Andriamanitra izay manana isa "7" ihany no miditra ao amin'ny firafitry ny olom-boafidy. Ny fitambaran'ireo isa roa ireo dia manome "12" izay, "efajoro", manome ny isa "144". Manamafy ny fitsarana ny “ *olona* ” nofidina tamin’ny ra nalatsak’i Jesosy Kristy ny “ *fandrefesana ”* araka ny marina . Ny isa "12" dia hita amin'ny dingana rehetra amin'ny tetikasan'ny fiombonana masina nifarana tamin'Andriamanitra: patriarka hebreo 12, apostolin'i Jesosy Kristy 12, ary foko 12 mba hanehoana ny finoana Advantista niorina nanomboka tamin'ny 1843-1844.

Andininy 18: “ *Ny mànda dia vato jaspy, ary ny tanàna dia tena volamena tsara, tahaka ny fitaratra madio.* ”

Amin’ny alalan’ireo tandindona ireo no anehoan’Andriamanitra ny fankasitrahany ny finoana nasehon’ireo olom-boafidiny hatramin’ny taona 1843. Matetika izy ireo no nanana fahazavana kely, kanefa ny fijoroana ho vavolombelona nataony tamin’Andriamanitra dia nanonitra sy nameno azy tamin’ny fitiavana. *Ny “volamena madio sy vera madio* ” ao amin’io andininy io dia maneho ny fahadiovan’ny fanahin’izy ireo. Matetika izy ireo no nanolotra ny ainy tamin’ny anaran’ny fahatokiana napetrany tamin’ireo fampanantenan’Andriamanitra nambaran’i Jesosy Kristy. Tsy ho diso fanantenana

ny fitokiana apetraka aminy; Izy mihitsy no handray azy ireo amin'ny " *fitsanganana voalohany* ", dia ny an'ireo tena " *maty ao amin'i Kristy* ", amin'ny lohataonan'ny 2030.

Ny fototra apostolika

Andininy 19: " *Ny fanorenan'ny màndan'ny tanàna dia voaravaka vato soa samy hafa karazana: ny fanorenana voalohany jaspy, ny faharoa safira, ny fahatelo kalkedona, ary ny fahefatra emeraoda.* "

Andininy 20: " *Sardonyksa ny fahadimy, sardiosy fahenina, krysolita ny fahafito, berila ny fahavalo, topaza ny fahasivy, krysoprase ny fahafolo, jacinta ny fahiraika ambin'ny folo, ametysta ny faharoa ambin'ny folo.* "

Fantatr'Andriamanitra ny eritreritry ny olombelona sy ny fihetseham-pony rehefa midera ny hakanton'ny vatosoa izy ireo rehefa tapahina na voaporitra. Mba hahazoana ireo zavatra ireo, ny sasany dia mandany vola be ka manimba ny tenany, dia lehibe tokoa ny fitiavany azy ireo. Toy izany koa, Andriamanitra dia hampiasa io fihetseham-pon'olombelona io mba hanehoana ny fihetseham-pony amin'ireo olom-boafidiny malalany sy voatahy.

vato sarobidy " samihafa ireo dia mampianatra antsika fa tsy klones mitovy ny olom-boafidy, satria ny olona tsirairay dia manana ny maha-izy azy manokana, eo amin'ny sehatra ara-batana, mazava ho azy, fa indrindra eo amin'ny sehatra ara-panahy, amin'ny haavon'ny toetrany. Manamafy izany hevitra izany ny ohatra nomen'ny " *apostoly roa ambin'ny folo* " nataon'i Jesosy. Tena samy hafa ny teo amin'i Jaona sy Petera! Na izany aza, dia samy tia azy ireo i Jesosy na noho ny tsy fitovizan'izy ireo. Ny tena haren'ny fiainana noforonin'Andriamanitra dia mitoetra ao anatin'ireo toetra samihafa izay fantatry ny rehetra ny hanome azy ny toerana voalohany ao am-pony sy ny fanahiny manontolo.

Advantista

Andininy 21: " *Ny vavahady roa ambin'ny folo dia perila roa ambin'ny folo; perila iray avy ny vavahady; ary ny lalan'ny tanàna dia volamena tsara, tahaka ny fitaratra mangarahara* " .

Nanomboka tamin'ny 1843, ireo olom-boafidy dia tsy naneho finoana ambony noho ny an'ireo izay nialoha azy tamin'ny fitsaran'ny Mpitsara Mpamonjy. Ny mariky ny " *perla iray* " dia noho ny fidirana amin'ny Advantista sambatra amin'ny fahatakarana feno ny drafitry ny famonjen'Andriamanitra. Ho an'Andriamanitra, nanomboka tamin'ny 1843, ireo olom-boafidy Advantista voafidy dia naneho ny tenany ho mendrika handray ny fahazavany rehetra. Saingy rehefa atolotra amin'ny fitomboana hatrany izany, dia ireo Advantista tsy mitovy hevitra farany ihany no mahazo ny endrika tonga lafatra farany amin'ny fanazavana ara-paminaniana. Ny tiako holazaina dia ny Advantista voafidy farany dia tsy ho sarobidy kokoa noho ireo hafa navotana tamin'ny andron'ny apostoly. Ny " *perla* " dia manambara ny fiafaran'ny drafitra famonjena napetrak'Andriamanitra. Izy io dia manambara traikefa manokana izay nahitana ny famerenana ireo fahamarinana ara-potopampianarana **rehetra** izay voaolana sy notafihin'ny finoana katolika romana papaly sy ny finoana protestanta izay lavo

tao amin’ny fivadiham-pinoana. Ary farany, dia manambara amintsika ny maha-zava-dehibe izay omen’Andriamanitra ny fanatanterahana ny didy ao amin’ny Daniela 8:14 tamin’ny lohataonan’ny taona 1843 manao hoe: “ *Mandra-pahamarain’ny telon-jato amby roa arivo, dia hohamarinina ny fahamasinana* ”. “ *Ny perla* ” no sarin’io “ *fahamasinana nohamarinina* ” io, izay tsy tokony hokapaina mba hampisehoana ny hatsarany, tsy toy ny vatosoa hafa. Ao amin’io teny manodidina farany io, ny fiangonan’ny olom-boafidy nohamasinina dia miseho mirindra tsara, “ *tsy misy tsiny* ” araka ny Apok. 14:5, ka manome an’Andriamanitra ny voninahitra rehetra mendrika azy. Ny Sabata ara-paminaniana sy ny arivo taona fahafito nambarany dia mitambatra ary tanteraka amin’ny fahatanterahan’ny tetikasa famonjena novolavolain’ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe. Ny “ *voahangy lafo vidy* ” an’i Mat. 13:45-46 dia milaza ny hatsarana rehetra tiany homena azy.

Ny Fiovana Lehiben’ny Jerosalema Vaovao

Ny Fanahy dia mamaritra hoe: " *Ny lalan'ny tanàna dia volamena tsara, toy ny fitaratra mangarahara.* " Amin'ny fitanisana ity " *lalana volamena madio* " ity na ny finoana madio, dia manolotra fampitahana amin'ny Paris izay mitondra ny endriky ny fahotana amin'ny fandraisana ny anarana hoe " *Sodoma sy Egypta* " ao amin'ny Apok. 11:8.

Andininy 22: “ *Tsy nahita tempoly tao aho, fa ny Tompo Andriamanitra Tsitoha no tempoliny sy ny Zanak’ondry.* ”

Tapitra ny fotoan’ny tandindona, niditra tao amin’ny tena fanatanterahana ny tetikasa famonjena avy amin’Andriamanitra ny olom-boafidy. Araka ny eritreretintsika eto an-tany ankehitriny, dia tsy hisy ilàna azy intsony *ny “tempolin’ny* ” fanangonana. Ny fidirana ao amin’ny mandrakizay sy ny tena zava-misy dia hahatonga ny “ ***aloka*** ” izay naminany izany araka ny Kol. 2:16-17 hoe: “ *Koa aza avela hisy hitsara anareo ny amin’ny fihinanana, na ny fisotroana, na ny andro firavoravoana, na ny voaloham-bolana, na ny sabata:* ***aloky*** *ny zavatra ho avy ireo, fa ny tena dia ao amin’i Kristy* .” Attention! Ao amin’io andininy io, ny raikipohy hoe “ *ny sabata* ” dia manondro *ireo “sabata* ” ateraky ny fety ara-pivavahana fa tsy “ *ny sabata isan-kerinandro* ” izay naorin’Andriamanitra sy nohamasininy tamin’ny andro fahafito hatramin’ny namoronana izao tontolo izao. Tahaka ny nahatongavan’ny fiavian’i Kristy voalohany ho tsinontsinona ny fombam-pivavahana izay naminany Azy tao amin’ny fanekena taloha, ny fidirana ao amin’ny mandrakizay dia hahatonga ireo tandindona eto an-tany ho lany andro ary hamela ny olom-boafidy hahita, handre ary hanaraka ny Zanak’ondry, dia Jesosy Kristy, ilay tena “ *tempoly* ” masina masina, izay ho fanehoana hita maso ny Fanahy namorona.

Andininy 23: “ *Ary ny tanàna tsy mba mila ny masoandro na ny volana hamirapiratra aminy; fa ny voninahitr’Andriamanitra no nanazava azy, ary ny Zanak’ondry no jirony.* ”

Ao amin’ny mandrakizay, ny olom-boafidy dia miaina ao anatin’ny fahazavana maharitra tsy misy loharanon-jiro tahaka ny masoandrontsika ankehitriny, izay hamarinina amin’ny alalan’ny fifandimbiasan’ny “ *andro sy ny alina* ” ihany ny fisiany; " *alina na haizina* " nohamarinina noho ny fahotana.

Rehefa voavaha ny ota ka lasa, dia tsy misy afa-tsy toerana ho an’ny “ *fahazavana* ” izay nambaran’Andriamanitra hoe “ *tsara* ” ao amin’ny Gen. 1:4.

Tsy hita maso foana ny Fanahin’Andriamanitra, ary i Jesosy Kristy no lafin’ny zavaboariny mahita azy. Amin’izany fomba izany no anehoana azy ho “ *fanilo* ” an’ilay Andriamanitra tsy hita maso.

Fa ny fandikana ara-panahy dia manambara fiovana lehibe. Rehefa tafiditra any an-danitra ny olom-boafidy dia hampianarin’i Jesosy mivantana, dia tsy hila ny “ *masoandro* ”, tandindon’ny fanekena vaovao, na ny “ *volana* ”, tandindon’ny fanekena jiosy taloha intsony izy ireo; izy roa, araka ny Apok. 11:3, ao amin’ny Soratra Masina, dia “ *vavolombelona roa* ” ao amin’ny Baiboly, mahasoa hanazava ny olona amin’ny fahitana sy ny fahatakarany ny drafi-pamonjeny. Raha fintinina dia tsy hila ny Baiboly Masina intsony ny olom-boafidy.

Andininy 24: “ *Ny firenena handeha amin’ny fahazavany, ary ny mpanjakan’ny tany hitondra ny voninahiny ho ao anatiny.* ”

" *firenena* " resahina dia ireo " *firenena* " izay selestialy na lasa selestialy. Ny “ *tany vaovao* ” koa dia tonga fanjakana vaovaon’Andriamanitra, ka eo no hahitan’ny zavamananaina rehetra an’ilay Andriamanitra Mpamorona. “ *Ny mpanjakan’ny tany* ” izay anisan’ny olom-boafidy dia “ *hitondra ny voninahitry* ny fahadiovan’ny fanahiny ho amin’ity fiainana mandrakizay naorina eo amin’ny “ *tany vaovao* ” ity. Io fitenenana hoe “ *mpanjakan’ny tany* ” io, izay mazàna no miantefa amin’ny manam-pahefana mpikomy eto an-tany, dia manondro an-kolaka ireo olom-boafidy ao amin’ny Apok. 4:4 sy 20:4 , izay asehon’izy ireo hoe “ *mipetraka* ” eo amin’ny “ *seza fiandrianana* ”. Mitovy amin’izany koa no vakintsika ao amin’ny Apok. 5:10 : “ *Efa nataonao* ***fanjakana*** *sy mpisorona ho an’ Andriamanitsika izy ireo, ary* ***hanjaka*** *ambonin’ny tany izy* .

Andininy 25: “ *Tsy hirindrina ny vavahadiny raha antoandro, fa tsy hisy alina ao.* ”

Ny hafatra dia manasongadina ny fanjavonan'ny tsy fandriampahalemana amin'izao fotoana izao. Ny fiadanana sy ny filaminana dia ho tonga lafatra amin’ny fahazavan’ny andro mandrakizay sy tsy misy farany. Ao amin’ny tantaran’ny fiainana, ny sarin’ny haizina dia noforonina teto an-tany noho ny ady izay hampifanolana ny “ *fahazavan’Andriamanitra* ” amin’ny “ *haizin’ny* ” tobin’ny devoly.

Andininy 26: “ *Ny voninahitra sy ny voninahitry ny firenena dia ho entina ao anatiny.* ”

Nandritra ny 6 000 taona, dia nilamina ho foko sy vahoaka ary firenena ny olona. Nandritra ny vanim-potoanan’ny Kristiana, tany amin’ny Tandrefana, dia nanova ny fanjakany ho firenena ny vahoaka, ary ireo Kristianina voafidy dia nofidina avy tamin’izy ireo noho ny *“voninahitra sy ny haja* ” izay nomeny an’Andriamanitra tao amin’i Jesosy Kristy.

Andininy 27: “ *Tsy hiditra ao mihitsy izay tsy masina, na izay manao vetaveta na mandainga, fa izay voasoratra ao amin’ny bokin’ny fiainana izay an’ny Zanak’ondry ihany* .”

Nohamafisin’Andriamanitra fa ny famonjena no tena takina amin’ny tenany. Ny fanahy madio tanteraka ihany, izay mijoro ho vavolombelona ny amin’ny fitiavana ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra, no azo fidina mba

hahazoana ny fiainana mandrakizay. Indray mandeha, ny Fanahy dia manavao ny fandavany ny " *voaloto* " izay manondro ny finoana Protestanta lavo ao amin'ny hafatry ny " *Sardisy* " ao amin'ny Apok. 3:4, ary ny finoana katolika izay " *manolo-tena ho amin'ny fahavetavetana sy ny lainga* " amin'ny fivavahana sy ny sivily. Satria izay tsy an'Andriamanitra dia mamela ny tenany ho voafehin'ny devoly sy ny demoniany.

Mampahatsiahy antsika indray ny Fanahy fa natokana ho an'ny olona ny fahagagana satria Andriamanitra, hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao, dia efa mahalala ny anaran'ireo olom-boafidiny satria *"voasoratra ao amin'ny bokin'ny fiainana* " izany. Ary amin'ny fanondroana ny " ao amin'ny *bokin'ny fiainan'ny* ***Zanak'ondry*** ", dia nesorin'Andriamanitra tsy ho ao anatin'ny drafitry ny famonjeny ny fivavahana tsy kristiana rehetra . Rehefa nahariharin'ny Apokalypsy tao amin'ny Apokalypsy ny fanilihana ny fivavahan-diso kristiana, dia hita ho " *ety sy tery* ***" ny lalan'ny famonjena,*** araka ny nambaran'i Jesosy ao amin'ny Matio 7:13-14 hoe: " ***Midira amin'ny*** *vavahady èty ianareo* ;

Apokalypsy 22 : Andro tsy manam-pahataperan'ny mandrakizay

Ny fahatanterahan'ny fotoana nifidianan'Andriamanitra teto an-tany dia vita tamin'ny Apok. 21:7 x 3. Ny isa 22 dia manondro ny fiandohan'ny tantara iray, na dia ao amin'io boky io aza izy io no epilogue. Io fanavaozana io, izay

mahakasika ny “ *zavatra rehetra* ” araka an’Andriamanitra, dia mifamatotra amin’ny “ *tany vaovao sy ny lanitra vaovao* ”, izay samy mandrakizay.

Andininy 1: “ *Ary Izy naneho ahy onin’ny ranon’aina, manganohano tahaka ny vato krystaly, nivoaka avy teo amin’ny seza fiandrianan’Andriamanitra sy ny Zanak’ondry.* ”

Ao amin’io sarin’ny fahamoram-panahy mahavelona sy mahavelona io, ny Fanahy dia mampahatsiahy antsika fa ny fiangonan’ny olom-boafidy izay lasa mandrakizay, izay asehon’ny “ *reniranon’ny ranon’aina* ”, dia zavaboary, asan’Andriamanitra noforonina ara-panahy indray tao amin’i Kristy izay asehon’ny “ *seza seza fiandrianany* ” ny fanatrehany hita maso; ary izany, amin’ny alalan’ny soron’ny *“zanak’ondry* ”, dia Jesosy Kristy; ny mandrakizay dia vokatry ny fahateraham-baovao izay novokarin’io sorona io tao amin’ny olom-boafidy.

“ *Ny renirano* ” dia rano madio mikoriana mafy. Izy io dia maneho ny fiainana, izay, tahaka azy, dia miasa tsy tapaka. Ny rano madio no mandrafitra ny 75% amin’ny vatan’olombelona eto an-tany; Izany dia mampiseho ny maha-zava-dehibe ny rano madio amin’izany, ary izany no antony nampitahan’Andriamanitra ny teniny, izay tena ilaina mba hahazoana ny fiainana mandrakizay, amin’ny “ *loharanon’ny ranon’aina ”* araka ny Apok . 2:13. Hitantsika tao amin’ny Apokalypsy 17:15 fa ny “ *rano* ” dia maneho ny “ *olona* ”; eto, ny “ *renirano* ” dia tandindon’ny olom-boafidy izay lasa mandrakizay.

Andininy 2: “ *Teo afovoan’ny lalany sy teo an-daniny roa amin’ny ony no nisy hazon’aina mamoa voa roa ambin’ny folo mamoa isam-bolana, ary ny raviny dia ho fanasitranana ny firenena.* ”

Ao amin’io sary faharoa io, i Jesosy Kristy, *ilay “hazon’aina* ”, dia hita “ *teo afovoan’ny* ” fiangonan’ny olom-boafidiny tafangona nanodidina Azy teo amin’ny “ *kianja* ” misy ny fivoriana. “ *Eo afovoan’izy* ireo” izy, fa eo an-daniny koa, izay asehon’ny “ *morona roa amin’ny ony* ”. Fa ny Fanahin'i Jesoa Kristy dia eny rehetra eny; miseho na aiza na aiza ary amin'ny olona rehetra. Ny voan’io “ *hazo* ” io dia “ *fiainana* ”, izay havaozina tsy tapaka, satria ny “ *voany* ” dia azo isaky ny “ *12 volana* ” amin’ny taonantsika eto an-tany. Ity dia sary mahafinaritra iray hafa momba ny fiainana mandrakizay ary fampahatsiahivana fa tazonina ho mandrakizay izany noho ny sitrapon’Andriamanitra.

Nampitahain’i Jesosy matetika tamin’ny “ *hazo ”* fihinam-boa izay “ *tsaraina amin’ny voany* ” ny olona. Nantsoiny ho azy, hatrany am-piandohana, ao amin’ny Gen. 2:9 , ny sarin’ny “ *hazon’aina* ” iray. Ankehitriny, ny hazo dia manana " *fitafiana* ", ny haingo amin'ny " *raviny* ." Ho an’i Jesosy, ny “ *fiafiany* ” dia maneho ny asany marina ary noho izany dia nanavotra ny fahotan’ny olom-boafidiny izay nitrosa taminy ny famonjena azy. Araka izany, tahaka ny “ *ravin’ny hazo* ” manasitrana aretina, ny asa marina nataon’i Jesosy Kristy dia “ *manasitrana* ” ny aretina mahafaty avy amin’ny ota tany am-boalohany nolovain’ny olom-boafidy hatramin’i Adama sy i Eva izay nampiasa “ *ravina* ” hazo mba hanaronana ny fitanjahany ara-batana sy ara-panahy hita tamin’ny traikefan’ny fahotana.

Andininy 3: “ *Tsy hisy ozona intsony, ary ny seza fiandrianan’Andriamanitra sy ny Zanak’ondry ho eo aminy; ary ny mpanompony dia hanompo Azy ka hahita ny tavany.* ”

Manomboka amin’io andininy io dia miteny amin’ny fotoana ho avy ny Fanahy, ka manome ny heviny momba ny fampaherezana ho an’ireo olom-boafidy izay mbola hiady amin’ny ratsy sy ny vokany mandra-piverin’i Kristy sy ny fanesorana azy ireo hiala amin’ny tany ny fahotana.

Ny “ *anathema* ”, dia ny ozon’ny fahotana nataon’i Eva sy Adama, no nahatonga an’Andriamanitra tsy ho hitan’ny mason’olombelona. Tsy nanova na inona na inona ny famoronana ny Isiraely tao amin’ny fanekena taloha, satria mbola nahatonga an’Andriamanitra tsy hita maso ny ota. Mbola tsy maintsy niafina tao ambanin’ny endriky ny rahona izy raha antoandro ka lasa nirehitra tamin’ny alina. Ny fitoerana masina indrindra ao amin’ny fitoerana masina dia natokana ho azy manokana, eo ambanin’ny fanamelohana ho faty ho an’izay meloka. Tsy misy intsony anefa ireny toe-piainana eto an-tany ireny. Eo amin’ny tany vaovao, dia hitan’ny mpanompony rehetra Andriamanitra; Mbola mitoetra ho zava-miafina izay ho fanompoan’izy ireo, kanefa hifandray aminy izy ireo rehefa nifandray tamin’i Jesosy Kristy sy niresaka taminy ny apostoly; mifanatrika.

Andininy 4: “ *Ary ny anarany dia ho eo amin’ny handriny* ” .

Ny anaran’Andriamanitra no tena “ *tombo-kasen’Andriamanitra velona* ”. Ny fitsaharana Sabata dia “famantarana” ivelany fotsiny. Fa ny " *anaran'Andriamanitra* " dia manondro ny toetrany, izay asehony amin'ny tavan'ireo " *biby efatra* ": " *ny liona sy ny zanak'omby sy ny olona ary ny voromahery* ", izay mampiseho tsara ny fifanoherana mirindra amin'ny toetran'Andriamanitra: mpanjaka sy matanjaka, nefa vonona ny hanao sorona, olombelona ny bika aman'endriny, nefa ny toetrany any an-danitra. Tanteraka ny tenin’i Jesosy; izay miray saina dia miangona. Ary koa, ireo izay manana soatoavina avy amin’Andriamanitra dia nofidin’Andriamanitra ho amin’ny fiainana mandrakizay ary angonina ho eo aminy. Ny " *handrina* " dia mametraka ny atidohan'ny olona, ivon'ny eritreriny sy ny toetrany. Ary io atidoha mihetsiketsika io dia mandalina sy misaintsaina ary manaiky na mandà ny fenitry ny fahamarinana atolotr’Andriamanitra azy ho famonjena azy. Ny sain’ny olom-boafidy dia tia ny fanehoana fitiavana izay nokarakarain’Andriamanitra tao amin’i Jesoa Kristy ary niady, araka ny fitsipika napetraka, mba handresena ny ratsy noho ny fanampiany, mba hahazoana ny zo hiara-mitoetra aminy.

Farany, izay rehetra manana ny toetran’Andriamanitra nambaran’i Jesoa Kristy dia mahita ny tenany miaraka Aminy mba hanompo Azy mandrakizay. Ny fisian’ny *anaran’Andriamanitra voasoratra eo amin’ny handriny* dia manazava ny fandreseny ; ary indrindra indrindra, tamin’ny fitsapam-pinoana Advantista farany izay nananan’ny olona safidy ny hanoratra eo amin’ny “ *handriny* ” “ *ny anaran’Andriamanitra* ” na ny an’ilay “ *bibidia* maditra ”.

Andininy 5: “ *Ary tsy hisy alina intsony, ary tsy mila jiro na fahazavana ireny, fa Jehovah Andriamanitra no manazava azy, ary hanjaka mandrakizay mandrakizay ireny* .

Araka ny Gen. 1:5 , ao ambadiky ny teny hoe “ *alina* ” dia misy teny hoe “ *maizina* ”, izay mariky ny fahotana sy ny faharatsiana. Ny hoe “ *jiro* ” dia

manondro ny Baiboly, ny teny masin'Andriamanitra voasoratra izay manambara ny fitsipiky ny " *fahazavany* ", dia ny tsara sy ny mahitsy. Tsy hahasoa intsony; ny olom-boafidy dia hanana fahafahana miditra mivantana amin'ny fitaomam-panahy avy amin'Andriamanitra, saingy amin'izao fotoana izao dia mitana ny anjara asany amin'ny " *fanazavana* " tena ilaina izy, izay hany mitondra ho amin'ny fiainana mandrakizay.

Andininy 6: " *Ary hoy izy tamiko: Mahatoky sy marina ireo teny ireo; ary ny Tompo, Andriamanitry ny mpaminany masina, naniraka ny anjeliny haneho amin'ny mpanompony izay zavatra tsy maintsy ho tonga* ***faingana .*** ".

Fanindroany no ahitantsika izao fanamafisan'Andriamanitra izao: " *Mahatoky sy marina ireo teny ireo* ". Miezaka mandresy lahatra ny mpamaky ny faminaniana Andriamanitra, satria ny fiainany mandrakizay no tandindomin-doza amin'ny safidiny. Manoloana ireo fanamafisan'Andriamanitra ireo, ny olombelona dia voafehin'ny saina dimy nomen'ny Mpamorona azy. Betsaka ny fakam-panahy ary mandaitra amin'ny fampiala azy ireo amin'ny ara-panahy. Marina tanteraka àry ny fanamafisan'Andriamanitra. Ny loza ateraky ny fanahy dia tena misy ary eny rehetra eny.

Mety ny manavao ny famakiantsika an'io andininy io, izay mampiseho toetra ara-bakiteny tsy fahita firy ao amin'io faminaniana io. Tsy misy tandindona ao amin'io andininy io, fa ny fanamafisana fa Andriamanitra no mpitaona ny mpaminany izay nanoratra ny bokin'ny Baiboly ary tamin'ny fanambarana farany nataony, dia naniraka an'i "Gabriela" ho any amin'i Jaona Izy, mba hanambarany aminy amin'ny alalan'ny sary izay, amin'ny 2020, dia hitranga " ***haingana*** ", na efa tanteraka, amin'ny ampahany betsaka. Saingy eo anelanelan'ny 2020 sy 2030, ny fotoana mahatsiravina indrindra dia tsy maintsy mandalo; fotoana mahatahotra voamariky ny fahafatesana, ny fandringanana nokleary, ary ny " *loza fito farany amin'ny fahatezeran'Andriamanitra* "; ny olombelona sy ny zavaboary dia hijaly mafy ka hanjavona.

Andininy 7: " Ary, indro, avy ***faingana*** *Aho . Sambatra izay mitandrina ny tenin'ny faminaniana amin'ity boky ity!* "

Ny fiverenan'i Jesosy dia ambara amin'ny lohataonan'ny 2030. Sambatra ho antsika, araka izay " *hitandremantsika* ", **hatramin'ny farany** , " *ny tenin'ny faminaniana amin'ity boky ity* " Apokalypsy.

Ny adverbe hoe " *maimaika* " dia mamaritra ny fisehoan'i Kristy tampoka amin'ny fotoana hiverenany, satria mandeha tsy tapaka ny fotoana nefa tsy mihaingana na miadana. Koa satria ny Daniela 8:19 , dia mampahatsiahy antsika Andriamanitra hoe: " *Misy fotoana voatondro ho amin'ny farany* ": " *Dia hoy Izy tamiko: Holazaiko aminao izay ho tonga amin'ny faran'ny fahatezerana, dia amin'ny fotoana voatendry ho amin'ny farany* . Mety hitranga izany rehefa tapitra ny 6000 taona nomanin'Andriamanitra hifidianany ny olom-boafidy, izany hoe ny andro voalohan'ny lohataona mialoha ny 3 Aprily 2030.

Andininy 8: " *Izaho Jaona, dia nandre sy nahita izany zavatra izany, ary rehefa nandre sy nahita aho, dia niankohoka ~~hivavaka sy hiankohoka eo anatrehan'ny anjely izay nanoho ahy izany zavatra izany~~* . "

Fanindroany no tonga ny Fanahy mba hilaza ny fampitandremany amintsika. Ao amin'ny soratra grika tany am-boalohany, ny matoanteny

“proskunéo” dia nadika hoe “miankohoka eo anatrehany”. Ny matoanteny hoe “miankohoka” dia lova avy amin’ny dikan-teny latinina antsoina hoe “Vulgate”. Io fandikan-teny diso io dia toa nanokatra ny lalana hialana amin’ny fiankohofana ara-batana ao amin’ny fanao ara-pivavahan’ny Kristianisma nivadi-pinoana, ka tonga hatrany amin’ny vavaka “mitsangana”, noho ny fandikana diso hafa ny matoanteny grika hoe “istemi” ao amin’ny Marka 11:25 . Ao amin’ilay lahatsoratra, ny endriny hoe “stékété” dia midika hoe “mitoetra ho mafy orina na maharitra”, fa ny fandikan-teny Oltramare, nalaina tao amin’ny dikan-teny L.Segond, dia nandika azy io ho “stasis”, izay midika ara-bakiteny hoe “mitsangana”. Ny fandikana diso ny Baiboly àry dia manara-dalàna ny toe-tsaina tsy mendrika, miavonavona, ary manafintohina an’ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe, ilay Mahery Indrindra, ho an’ny olona izay tsy mahafantatra izay tena masina . Ary tsy izy irery ihany... Izany no mahatonga ny fiheverantsika ny fandikan-tenin’ny Baiboly tokony hampiahiahy sy hitandrina, indrindra fa ao amin’ny Apok. 9:11 , Andriamanitra dia manambara ny fampiasana “manimba” (*Abaddon-Apollyon*), ny Baiboly nosoratana “ *tamin’ny teny hebreo sy grika* . Ao amin’ireo soratra tany am-boalohany ihany no ahitana ny fahamarinana, izay notehirizina tamin’ny teny hebreo, saingy nanjavona ary nosoloina ny soratra grika momba ny fifanekena vaovao. Ary teo dia tsy maintsy ekena fa ny vavaka "mitsangana" dia niseho teo amin'ireo mpino protestanta, lasibatry ny tenin'Andriamanitra tamin'ny *" trompetra faha-5* . Fa raha ny mifanohitra amin’izany, dia naharitra ela kokoa ny fivavahana mandohalika teo amin’ny katolika, nefa tsy tokony hatao mahagaga izany, satria ao amin’io fivavahana katolika io no itarihan’ny devoly ny mpanara-dia azy sy ny niharam-boina hiankohoka eo anoloan’ireo sary sokitra voarara ny faharoa amin’ny didy folo an’Andriamanitra; didy tsy omen’ny katolika, satria amin’ny dikan-teny romana dia esorina sy soloina.

Andininy faha-9: “ *Fa hoy kosa izy tamiko: ‘Tandremo sao manao izany ianao, fa mpanompo namanao sy naman’ny mpaminany rahalahinao sy izay mitandrina ny tenin’ity boky ity. ~~Miankohofa eo~~ anatrehan’Andriamanitra, miankohofa.* ’”

Ny fahadisoana nataon’i Jaona dia natolotr’Andriamanitra ho fampitandremana natao ho an’ny olom-boafidiny manao hoe: “Tandremo sao ho latsaka amin’ny fanompoan-tsampy”. izay no tena fahadisoan’ireo fivavahana kristiana nolavin’Andriamanitra tao amin’i Jesosy Kristy. Nandamina an’io fisehoan-javatra io tamin’ny fomba mitovy amin’ny nandaminany ny lesona farany nataony tamin’ny baikony ny apostoliny mba hitondra ny fiadiany ho amin’ny ora nisamborana azy. Rehefa tonga ny fotoana, dia nandrara azy ireo tsy hampiasa azy ireo izy. Nomena ny lesona ary nilaza hoe: " *Tandremo ny manao izany* ." Nahazo fanazavana toy izao i Jaona ao amin’io andininy io: “ *Mpanompo namanao ihany aho* ”. Ny “ *anjely* ”, anisan’izany i “ *Gabriela* ”, dia tahaka ny olombelona, zavaboarin’ilay Andriamanitra Mpamorona izay nandrara tao amin’ny faharoa tamin’ny didiny folo tsy hiankohoka eo anatrehan’ny zavaboariny, eo anoloan’ny sary sokitra, na sary hoso-doko; ny endrika rehetra azon'ilay sampy. Afaka mandray lesona avy amin’io andinin-teny io àry isika, amin’ny fanamarihana ny fitondran-tena manohitra ny anjely. Eto Gabriel, ilay

zavaboary any an-danitra mendrika indrindra taorian'i Mikaela, dia mandrara ny fiankohofana eo anatrehany. Etsy an-danin’izany, Satana, amin’ny fisehoany mamitaka, amin’ny endriky ny “Virjiny”, dia mitaky ny hananganana tsangambato sy toeram-pivavahana mba hivavahana sy hanompoana azy... latsaka ny saron-tava mamirapiratran’ny haizina.

Nilaza koa ilay anjely hoe “ *ary ny an’ny mpaminany rahalahinareo sy izay mitandrina ny tenin’ity boky ity* ”. Eo anelanelan’io fehezan-teny io sy ny an’ny Apok. 1:3, dia hitantsika ny fahasamihafana noho ny fotoana nandalovan’ny fiandohan’ny vanim-potoanan’ny decryption, 1980, sy ny an’ny dikan-teny ankehitriny tamin’ny 2020. Teo anelanelan’ireo daty roa ireo, “ *ilay mamaky* ” dia nizara ny fahazavana voahidy tamin’ireo zanak’Andriamanitra hafa ary izy ireo kosa dia niditra tao amin’ny asan’ny “ *mpaminany* ”. Io fampitomboana io dia manome fahafahana bebe kokoa ny hafa voantso hiditra amin'ny fifidianana amin'ny alalan'ny fihainoana ny fahamarinana nambara, ary amin'ny fampiharana izany amin'ny fampiharana mivaingana.

Andininy 10: “ *Ary hoy Izy tamiko: Aza asiana tombo-kase ny tenin’ny faminaniana amin’ity boky ity, fa antomotra ny andro.* ”

Mamitaka ilay hafatra satria i Jaona, izay nentin’Andriamanitra ho amin’ny andro farany ho antsika hatramin’ny fiandohan’ny boky, araka ny Apok. 1:10 . Ary koa, tsy maintsy takatsika fa ny didy tsy hamehezana ny teny ao amin’ny boky dia miantefa amiko mivantana amin’ny fotoana hamoahana tanteraka ilay boky; dia lasa “ *boky kely misokatra* ” ao amin’ny Apok. 10:5 izy io. Ary rehefa “ *nosokafana* ” noho ny fanampian’Andriamanitra sy ny fanomezan-dalana azy, dia tsy misy intsony ny fanontaniana manidy azy amin’ny “tombo-kase”. Ary izao: “ *fa antomotra ny andro* ”; amin'ny lohataonan'ny 2021, dia misy 9 taona sisa alohan'ny fiverenan'i Jesosy Kristy Tompo amin'ny voninahitra.

Kanefa, ny fanokafana voalohany ny “ *boky kely* ” dia nanomboka taorian’ny didy navoakan’i Dan. 8:14, izany hoe taorian’ny 1843 sy 1844; satria ny fahatakarana manan-danja ny lohahevitra momba ny fizahan-toetra farany ny finoana Advantista dia avy amin’ny fanambarana izay nomen’i Jesosy Kristy mivantana, na ny anjeliny, an’i Ellen G. White anabavintsika, nandritra ny fanompoany.

Andininy 11: “ *Izay manao ny tsy marina, aoka mbola hanao ny tsy marina ihany izy, ary izay maloto, aoka mbola hihaloto ihany izy, ary izay marina, aoka mbola hanao ny marina ihany izy, ary izay masina, aoka mbola hihamasina ihany izy.* ”

Amin’ny famakiana voalohany, io andininy io dia manamafy ny fampiharana ny didy ao amin’ny Dan. 8:14. Ny fisarahan’ny Advantista nofidin’Andriamanitra teo anelanelan’ny taona 1843 sy 1844 dia manamafy ny hafatr’i “ *Sardisy* ” izay ahitantsika ny Protestanta “ *velona* ” nefa “ *maty* ” sy “ *voaloto* ” ara-panahy, ary ireo Advantista mpisava lalana “ *mendrika ny hofotsiana* ” izay antsoina amin’io andininy io hoe “ *fahamarinana sy fahamasinana* ”. Fa ny fanokafana ny " *boky kely* " dia mandroso tahaka *ny "làlan'ny marina izay mitombo tahaka ny fiposahan'ny andro, hatramin'ny maraina ka hatramin'ny faratampony* ". Ary tsy fantatr’ireo Advantista mpisava lalana fa hisy fitsapana ny finoana hanakorontana azy ireo eo anelanelan’ny taona

1991 sy 1994 araka ny nambaran’ny fandinihana ny “ *trompetra* [faha-5] ” tamintsika. Tampoka teo dia lasa azo natao ny famakiana hafa an'io andininy io.

Efa hifarana ny fotoana famehezana satria mamaky ny Apok. 7:3 manao hoe: “ *Aza manimba ny tany, na ny ranomasina, na ny hazo, mandra-panisinay tombo-kase eo amin’ny handrin’ny mpanompon’Andriamanitsika.* ” Aiza no hametrahantsika ny fahefana hanimba ny tany sy ny ranomasina ary ny hazo? Misy mety roa. Alohan’ny “ *trompetra fahenina* ” sa alohan’ny “ *loza fito farany* ”? Ny " *trompetra fahenina* " dia sazy fampitandremana fahenina nomen'Andriamanitra ho an'ny mpanota eto an-tany, dia toa mitombina amiko amin'ity tranga ity, ny mitazona ny fahafahana faharoa. Satria ny “ *loza fito farany amin’ny fahatezeran’Andriamanitra* ” no lasibatra, dia ny “ *tany* ” protestanta sy *ny “ranomasina” katolika* . Andeha hodinihintsika fa ny fandringanana ateraky ny “ *trompetra fahenina* ” dia tsy misakana, fa mampandroso ny fiovam-pon’ny olom-boafidy antsoina hoe navotana tamin’ny ran’i Jesosy Kristy.

Noho izany, aorian’ny “ *trompetra fahenina* ” sy alohan’ny “ *loza fito farany* ”, ary amin’ny fotoana hampitsaharana ny famehezana izay manamarika ny fiafaran’ny fotoanan’ny fahasoavana iombonana sy ny isam-batan’olona, dia mbola azontsika apetraka ny tenin’ity andininy ity: “ *Izay manao ny tsy marina, aoka mbola tsy marina ihany izy; masina, aoka izy mbola ho masina.* " Ho hitan'ny rehetra eto ny fomba nihavian'ny Fanahy hanamafisana ao amin'io andininy io ny fandikana tsara izay nasehoko ho an'ny andininy fototra "Advantista" dia ny Daniela 8:14: "... *hohamarinina ny fahamasinana* ." Ny teny hoe “ *fahamarinana* sy *masina* ” dia tohanana mafy ary noho izany dia nohamafisin’Andriamanitra. Io hafatra io àry dia miandry ny fotoana hifaranan’ny fotoanan’ny fahasoavana, fa ny fanazavana hafa dia izao manaraka izao. Rehefa tonga any amin’ny faran’ny boky ny Fanahy dia mikendry ny fotoana hahatongavan’ilay boky voavaha tanteraka ho “ *boky kely misokatra* ” ary manomboka amin’izay fotoana izay, ny fanekena na ny fandavana azy dia hampiavaka ny “ *ny marina sy ny voaloto* ” ary ny Tompontsika dia manasa “ *ny olo-masina mba hanamasina ny tenany indray* ”. Tsaroako indray fa ny “ *fahalotoana* ” dia nampifandraisina tamin’ny Protestanta tao amin’ny hafatr’i “ *Sardisy* ”. Nokendren’ny Fanahy tamin’ny teniny io Protestanta sy Advantista andrim-panjakana io izay nizara ny ozonany hatramin’ny 1994, ny daty nidirany tamin’ny fidirany tao amin’ny firaisankina ekiomenika. Noho izany, ny fanekena ny hafatra voazavan’ity boky ity dia “ *indray mandeha ihany* , fa ny farany, *dia hampiavaka ny manompo an’Andriamanitra sy ny tsy manompo Azy* ” araka ny Mal. 3:18.

Noho izany dia fintiniko ny lesona amin’ity andininy ity. Voalohany, manamafy ny fisarahan’ny Advantista amin’ny Protestanta teo anelanelan’ny taona 1843 sy 1844. Ao amin’ny vakiteny faharoa, dia mihatra amin’ny Advantista ofisialy, izay niverina tamin’ny firaisankina Protestanta sy ekiomenika taorian’ny taona 1994. Ary manolotra vakiteny fahatelo aho izay mihatra amin’ny fiafaran’ny fizahan-toetra amin’ny 2029, alohan’ny hiandohan’ny lohataonan’ny 3 Aprily, izay ho tonga amin’ny fiandohan’ny lohataonan’i Jesosy Kristy 2003.

Aorian’ireo fanazavana ireo, dia tavela isika hahatakatra fa ny anton’ny fianjeran’ny Advantista andrim-panjakana, izay nahatonga azy “ *naloa* ” an’i

Jesosy Kristy tao amin’ny hafany ho an’i Laodikia, dia kely kokoa ny fandavana ny hino ny fiverenany tamin’ny taona 1994, noho ny fandavana ny hihevitra ny anjara biriky avy amin’ny fahazavana izay tonga nanazava ny fandikana marina ny Daniela 8:14; fahazavana nasehon’ny soratra hebreo tany am-boalohany mihitsy tamin’ny fomba tsy azo lavina. Io fahotana io dia tsy afaka manameloka afa-tsy ny Andriamanitry ny fahamarinana izay tsy manao ny meloka ho tsy manan-tsiny.

Andininy 12: " Indro, avy ***faingana*** *Aho , ary eto amiko ny famaliako, mba hamaliako ny olona rehetra araka ny asany* ."

Ao anatin’ny 9 taona, dia hiverina amin’ny voninahitra masina tsy hay lazaina i Jesosy. Ao amin’ny Apok. 16-20, dia nambaran’Andriamanitra amintsika ny toetran’ny ampahany amin’ny famaliany natokana ho an’ireo mpikomy Advantista mpanota, Protestanta ary tsy marina sy tsy mandefitra. Natolony antsika koa ny anjara natokana ho an’ireo olom-boafidiny Advantista mahatoky izay manaja ny teniny ara-paminaniana sy ny Sabatany masina andro fahafito, ao amin’ny Apok. 7:14, 21, sy 22. “ *Ny famaliana* ” dia “ *hamaly ny tsirairay araka ny asany* ”, izay tsy mamela toerana kely ho an’ny meloka hanamarina ny tenany eo imason’i Kristy. Lasa tsinontsinona ny teny fanamarinan-tena satria ho tara loatra ny hanovana ny fahadisoan’ny safidy taloha.

Andininy 13: “ *Izaho no Alfa sy Omega, ny voalohany sy ny farany, ny fiandohana sy ny fiafarana.* ”

Izay misy fiandohana dia misy fiafarany koa. Io fitsipika io dia mihatra amin’ny faharetan’ny fotoana eto an-tany nokasain’Andriamanitra hifidianany ny olom-boafidy. Teo anelanelan'ny alfa sy omega, dia 6000 taona no lasa. Amin’ny taona 30, amin’ny 3 Aprily, ny fahafatesan’i Jesosy Kristy amin’ny sorompanavotana an-tsitrapo dia ho nanamarika ny fotoan’ny alfa-n’ny fanekempihavanana kristiana naharitra 2 000 taona; ny lohataonan'ny 2030 dia haneno mafy amin'ny fotoanany omega.

Fa ny alpha koa dia 1844 miaraka amin'ny omega 1994. Ary farany, ny alpha dia ho ahy sy ireo voafidy farany, 1995 miaraka amin'ny omega, 2030.

Andininy 14: “ *Sambatra izay mitandrina ny didiny* (fa tsy ~~*sasao ny akanjony*~~) *, mba hananany fahefana amin'ny hazon'aina sy hidirany amin'ny vavahady ho ao an-tanàna* !

Eo anoloantsika ny endriny faharoa amin’ny “ *fahoriana lehibe ”, izay misy fiatraikany amin’ny fahafatesana maro be.* Noho izany dia lasa maika ny hahazoana ny fiarovana sy ny fanampian’Andriamanitra amin’ny alalan’i Jesosy Kristy. Araka ny voalazan’ilay sary, dia tsy maintsy “ *mitandrina ny didiny” ny mpanota.* **»; ny an’Andriamanitra sy ny an’i Jesosy, “ *ny Zanak’ondrin’Andriamanitra* ”, izany hoe tsy maintsy miala amin’ny endrika rehetra mety ho azon’ny ota izy.** Ny fandikan-teny voasarona an'io andininy io voatahiry ao amin'ny Baibolintsika ankehitriny dia avy amin'ny Katolisisma Romana avy any Vatican. Ny sora-tanana hafa, izay tranainy indrindra, ary noho izany dia mahatoky kokoa, dia manolotra toy izao: “ *Sambatra izay mitandrina ny didiny* .” Ary satria ny ota no fandikana ny lalàna, dia voaolana ny hafatra ary manolo ny fankatoavana ilaina sy tena ilaina amin’ny filazana tsotra ny maha kristiana azy. Iza no mahazo tombony amin’ilay heloka? Ireo izay hiady amin’ny

Sabata mandra-pahatongan’ny fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra. Ny tena hafatra dia fintinina toy izao: “Sambatra izay mankatò ny Mpamorona azy”. Io hafatra io dia mamerina fotsiny ilay voalaza ao amin’ny Apokalypsy 12:17 sy 14:12 , izany hoe: “ *izay mitandrina ny didin’Andriamanitra sy ny finoana an’i Jesosy* ”. Ireo no mpandray ny hafatra farany nolazain’i Jesosy. I Jesoa Kristy mihitsy no mitsara ny vokany, ary mifanaraka amin’ny fijaliana niaretany tamin’ny nahafatesany maritiora ny fitakiany. Ho lehibe dia lehibe ny valisoan’ny olom-boafidy; hahazo ny tsy fahafatesana izy ireo, ary hiditra amin’ny fiainana mandrakizay amin’ny alalan’ny fomba Advantista asehon’ny “ *vavahady roa ambin’ny folo* ” an’ilay “ *Jerosalema vaovao* ” an’ohatra.

Andininy 15: “ *Miara-mivoaka amin’ny alika sy ny mpanao ody ratsy sy ny mpijangajanga sy ny mpamono olona sy ny mpanompo sampy ary izay tia lainga sy mandainga!* ”

Iza ireo antsoin’i Jesosy toy izany? Io fiampangana miafina io dia mahakasika ny finoana kristiana manontolo izay nivadi-pinoana; ny finoana katolika, ny finoana protestanta isan-karazany anisan'izany ny finoana advantista izay niditra tao amin'ny fiarahany hatramin'ny 1994; ny finoana Advantista izay notahiny be dia be tamin’ny fiandohan’ny fisiany, ary mainka fa ny amin’ireo solontena farany noterena hanohitra. Ny " *alika* " dia ny mpanompo sampy, ary indrindra indrindra, ireo izay mitonona ho rahalahiny **ka mamadika azy** . Ity teny hoe " *alika* " ity dia mifanohitra amin'ny an'ny olombelona tandrefana ankehitriny fa ny biby natao ho mariky ny tsy fivadihana, fa ho an'ny tatsinanana kosa dia sarin'ny famonoana olona. Ary eto, Jesosy dia manohitra na dia ny maha-olombelona azy aza ary mihevitra azy ireo ho biby tsy manan-katao. Ny teny hafa dia manamafy izany fitsarana izany. Nohamafisin’i Jesosy ireo teny voalaza ao amin’ny Apok. 21:8 ary eto, ny fanampin’ilay teny hoe “ *alika* ” dia maneho ny heviny manokana. Taorian’ny fanehoana ambony ny fitiavana nomeny ny olona, dia tsy misy zavatra mahatsiravina kokoa noho ny hamadihan’ireo izay milaza ho azy sy ny sorona nataony.

Nantsoin’i Jesosy hoe “ *magy* ” izy ireo avy eo, noho ny fifandraisany tamin’ny anjely ratsy, ny spiritisma, izay namitaka voalohany ny finoana katolika tamin’ny fisehoan’i “Maria Virijiny”, zavatra tsy azo atao araka ny Baiboly. Ny fahagagana nataon’ny demonia anefa dia mitovy amin’ny nataon’ny “ *ombiasy* ” an’i Farao teo anatrehan’i Mosesy sy Arona.

Amin’ny fiantsoana azy ireo hoe “ *tsy maotina* ”, dia manameloka ny fanafahana ny fitondran-tena i Jesosy, fa ambonin’izany rehetra izany, ireo fifanarahana ara-pivavahana tsy ara-boajanahary nataon’ny fiangonana protestanta tamin’ny finoana katolika, izay nomelohin’ny mpaminanin’Andriamanitra ho mpanompon’ny devoly. Izy ireo dia miteraka “toy ny zanakavavy”, *ny “tsy fahamaotinana* ” nataon’i “ *Babilôna Lehibe* ” renin’izy ireo mpivaro-tena, resahin’ny Apok. 17:5 .

Ireo mpivadi-pinoana koa dia “ *mpamono olona* ” izay hiomana hamono ny olom-boafidin’i Jesosy raha tsy misalovana mba hisakana azy ireo amin’ny fiaviany be voninahitra.

Mpanompo sampy ” izy ireo , satria manome lanja kokoa ny fiainana ara-nofo noho ny fiainana ara-panahy. Tsy miraharaha izy ireo rehefa manolotra azy

ireo ny fahazavany Andriamanitra, izay laviny amin-kerim-po amin’ny fanaovana demonia ireo tena iraka avy aminy.

Ary mba hamaranana an’io andinin-teny io, dia izao no lazainy: “ *ary izay tia sy manao lainga!* ” Amin’izany, dia manameloka an’ireo izay mifikitra amin’ny lainga ny toetrany, hany ka tsy miraharaha tanteraka ny fahamarinana izy ireo. Voalaza fa tsy azo iadian-kevitra ny tsiro sy ny loko; toy izany koa ny fitiavana ny fahamarinana na ny lainga. Fa ho an’ny mandrakizay kosa, Andriamanitra dia mifidy, amin’ireo zavaboariny, izay ateraky ny fananahana, ireo izay manana izany fitiavana ny fahamarinana izany.

Mahatsiravina ny vokatra farany amin’ny drafitry ny famonjen’Andriamanitra. Voaroaka, nifandimby, ireo mpanota mafy fo sy tsy nibebaka taloha, ny fanekena tranainy jiosy tsy mino, ny finoana katolika romana maharikoriko, ny finoana ortodoksa fanompoan-tsampy, ny finoana protestanta kalvinista, ary ny farany, ny finoana advantista andrim-panjakana, ilay niharam-boina farany tamin’ny fanahin’ny lovantsofina izay nananan’ireo teo aloha rehetra.

Ny hafatra “Advantista” dia nisy vokany nahafaty, voalohany, ho an’ny Jiosy izay lavo noho ny fandavany ny hino ny fiavian’ny Mesia **voalohany nambara tao amin’ny Dan.** 9:24 ka hatramin'ny 27. Faharoa, ireo Kristiana noroahin'i Jesosy izay samy manana ny meloka amin'ny fanehoana tsy firaharahana ny hafatry ny "Advantista" farany izay manambara ny **fiaviany fanindroany . Mahafaty azy ireo ny tsy fitiavany ny fahamarinany. Amin’ny 2020, ireo fivavahana ofisialy lehibe ireo dia samy mizara an’io hafatra mahatsiravina io, izay nolazain’i Jesosy tamin’ny 1843, ho an’ny Protestanta tamin’ny** vanim-potoana “ *Sardisy ”* ao amin’ny Apok. 3:1: “ *Voalaza fa velona ianareo, nefa maty* ”.

Andininy faha-16: “ *Izaho Jesosy efa naniraka ny anjeliko hanambara aminareo izany zavatra izany ao amin’ny fiangonana; Izaho no Solofon’i Davida, ilay kintana maraina mamirapiratra* ” .

Naniraka ny anjely Gabriela ho any amin’i Jaona i Jesosy, ary tamin’ny alalan’i Jaona ho antsika mpanompony mahatoky amin’ny andro farany. Fa amin’izao andro izao ihany no ahafahantsika mahazo ny hafatra ambarany amin’ireo mpanompony sy ireo mpianatr’ireo vanim-potoana fito na Fivoriambe fito io hafatra voazava tsara io. Nesorin’i Jesosy ny fisalasalana momba ny fanoharana ara-panoharana ao amin’ny Apok. 5 hoe: “ *ny faka sy ny taranak’i Davida* ”. Hoy koa izy: “ *ilay kintana mamirapiratra sy maraina* ”. Io kintana io dia ny masoandro, saingy tandindona ihany no ambarany aminy. Satria ny olona tso-po tia an'i Jesosy Kristy noho ny sorona nataony dia manome voninahitra ny masoandrontsika, io kintana io izay nataon'ny mpanompo sampy ho andriamanitra. Raha maro no tsy mahalala izany, dia olona maro, eny fa na dia ireo nohazavaina momba izany aza, dia tsy vonona na tsy mahafantatra ny maha-zava-dehibe an’io asa fanompoan-tsampy mpanompo sampy io. Tsy maintsy manadino ny tenany ny olombelona, mba hametraka ny tenany eo amin’ny toeran’Andriamanitra, izay mahatsapa zavatra hafa dia hafa tokoa satria ny sainy dia efa nanaraka ny fihetsiky ny olona efa ho 6000 taona lasa izay. Izy no mamaritra ny asa tsirairay amin'izay tena asehony; tsy toy izany kosa ny lehilahy

izay manana fiainana fohy dia miahiahy indrindra amin’ny fanomezana fahafaham-po ny faniriany, indrindra fa ny ara-nofo sy ny eto an-tany, fa izany koa no an’ireo izay ara-panahy sy tena mpivavaka ary mijanona ho voasakana noho ny fanajana ny fomban-drazana.

Tamin’ny fiafaran’ny hafatr’i *Tyatira* , dia hoy ny Fanahy tamin’ny “ *izay maharesy* ” hoe: “ *Ary homeko azy ny kintan’ny maraina* ”. Eto i Jesosy dia mampiseho ny tenany ho “ *ilay kintan’ny maraina* ”. Ny mpandresy àry dia hahazo an’i Jesosy sy miaraka aminy ny fahazavan’aina rehetra izay manana ny loharano ao aminy. Ny fampahatsiahivana an'io teny io dia manondro ny fifantohan'ireo "Advantista" marina farany amin'ireo andininy ao amin'ny 1 Pet. 2:19-20: “ *Ary manana ny teny faminaniana atao mafy orina kokoa isika, izay tsara hotandremanareo, toy ny fahazavana mahazava ao amin’ny maizina, mandra-pahazavan’ny andro, ka miposaka ao am-ponareo ny kintana andro; Fanahy.* ” Tsy azo lazaina tsara kokoa izany. Rehefa avy nandre ireo teny ireo ilay olom-boafidy dia manova azy ireo ho asa izay nosaintsainin’i Jesosy Kristy.

Andininy 17: “ Ary ny Fanahy sy ny ampakarina manao hoe: Avia, ary aoka izay mandre *hanao hoe: Avia, ary aoka ho avy izay mangetaheta.*

Hatramin’ny niandohan’ny fanompoany teto an-tany, dia nanao izao antso izao i Jesosy: “ *Avia* ”. Fa amin'ny fampiasana ny sarin'ny " *hetaheta* " dia fantany fa izay tsy " *mangetaheta* " dia tsy ho avy hisotro. Ny antsony ihany no hohenoin’izay “mangetaheta ” izao fiainana mandrakizay izao, izay atolony antsika amin’ny alalan’ny fahasoavany irery ihany ny fahamarinany tonga lafatra, ho fotoana faharoa. Jesosy irery ihany no nandoa ny vidiny; atolony “ ***maimaim-poana*** ” àry izany. Tsy misy "indulgence" katolika na avy amin'Andriamanitra afaka mahazo izany amin'ny vola. Io antso maneran-tany io dia manomana fanangonana ny olom-boafidy avy amin’ny firenena rehetra sy ny fiaviana rehetra. Ny antso hoe " *Avia* " no lasa fanalahidin'ity fanangonana ny olom-boafidy ity izay hoforonin'ny fitsapana ny finoana amin'ny andro farany. Saingy hiaina ilay fitsapana miparitaka manerana ny tany izy ireo ary tsy ho tafaray indray mandra-piverin’i Jesoa Kristy amin’ny voninahiny mba hanala azy ireo amin’ny tanin’ny fahotana.

Andininy 18: “ *Izaho dia manambara amin’izay rehetra mandre ny tenin’ny faminaniana amin’ity boky ity: Raha misy manampy ireo zavatra ireo, dia hampian’Andriamanitra ho azy ireo loza voasoratra eto amin’ity boky ity.* ”

Ny Apokalypsy dia tsy boky ara-baiboly tsotra. Asa soratra voafaritry ny soratra masina amin’ny fiteny ara-baiboly izy io, izay azon’ireo izay mikaroka ny Baiboly manontolo hatramin’ny voalohany ka hatramin’ny farany. Manjary mahazatra ny famakian-teny miverimberina. Ary ny "concordances bibliques" dia mamela antsika hahita fomba fiteny mitovy. Koa satria mazava tsara ny fehezan-dalàna ao aminy, dia nampitandremana ny mpandika teny sy ny mpandika teny hoe: “ *Raha misy manampy izany, dia hataon’Andriamanitra mihatra aminy ny loza voalaza ato amin’ity boky ity* .”

Andininy 19: “ *Ary raha misy manaisotra amin’ny tenin’ny bokin’ity faminaniana ity, dia hesorin’Andriamanitra ny anjarany amin’ny hazon’aina sy ny tanàna masina, izay voasoratra eto amin’ity boky ity.* ”

Noho izany antony izany ihany, dia mandrahona an’izay rehetra “ *manaisotra na inona na inona amin’ny tenin’ny bokin’ity faminaniana ity* ” Andriamanitra. Nampitandremana koa izay rehetra misedra izany loza izany: “ *Hesorin’Andriamanitra ny anjarany amin’ny hazon’aina sy ny tanàna masina, izay voalaza eto amin’ity boky ity* . Ny fiovana voamarika noho izany dia hisy vokany mahatsiravina ho an'ireo izay manao izany.

Misarika ny sainao ho amin’ity lesona ity aho. Raha sazian'i Jesosy Kristy amin'ireo fomba roa henjana ireo ny fanovana an'io boky misy fehezan-dalàna tsy takatry ny saina io, inona no hanjo an'izay mandà ny hafatra voadika azo takarina tsara ?

Manana antony marim-pototra hanehoana an’io fampitandremana io Andriamanitra, satria io Apokalypsy io, izay nofidiny ny teniny, dia mitovy vidiny amin’ny soratra amin’ny “didy folo” “voasokitra tamin’ny rantsantanany teo amin’ny takela-bato”. Ankehitriny, ao amin’ny Dan. 7:25 , dia naminany izy fa “ *hiova* ” sy ny “ *andro ” ny “ lalàny ”* mpanjaka . Tanteraka io hetsika io, araka ny efa hitantsika, tamin’ny alalan’ny fitondrana Romana nifandimby teo amin’ny emperora tamin’ny taona 321, avy eo ny papa, tamin’ny 538. Io fihetsika izay noheveriny ho “ *avonavona* ” io dia hosazina amin’ny fahafatesana, ary Andriamanitra dia mananatra antsika mba tsy hamerina amin’ny faminaniana io karazana fahadisoana izay melohin’Andriamanitra mafy io.

Ny asan’Andriamanitra dia mitoetra ho asany na inona na inona fotoana anatanterahana izany. Tsy azo atao ny mamadika ny faminaniany raha tsy misy ny fitarihany. Midika izany fa mitovy ny sandany amin'ny encryption ny asa decipher. Noho izany, fantaro fa io asa io, izay anehoana ny hevitr’Andriamanitra amin’ny fiteny tsotra, dia manana “ *fahamasinana ” avo dia avo* . Izany no “fijoroana ho vavolombelona farany *momba an’i Jesosy* ” izay iresahan’Andriamanitra amin’ireo mpanompony Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito farany izay mpanohitra azy; ary miaraka amin'izay koa, miaraka amin'ny fampiharana ny tena Sabata Sabata, dia amin'ny 2021, ny " *fahamasinana voamarina* " farany voalahatra hatramin'ny niantombohan'ny didy navoakan'i Dan. 8:14 tamin’ny 1843.

Andininy faha-20: “ *Izay manambara izany zavatra izany dia manao hoe: ‘Eny, avy* ***faingana Aho.*** *’ Amena!*

Noho izy io mirakitra ny teny farany nolazain’i Jesosy Kristy tamin’ny mpianany, dia tena masina tokoa io bokin’ny Apokalypsy io. Hitantsika ao ny mitovy amin’ny vato fisaka misy ny lalàna, voasokitra tamin’ny rantsantanan’Andriamanitra ary nomena an’i Mosesy. Jesosy dia manamarina; iza no ho sahy hanohitra an'io fanamarinan'Andriamanitra io? Ambara ny zavatra rehetra, efa voambara ny zavatra rehetra, tsy misy holazainy afa-tsy hoe: *Eny, avy* ***faingana Aho*** . Ny hoe " *Eny "* tsotra izay manesika ny maha-Andriamanitra azy manontolo, dia milaza raha azo antoka ny fiaviany efa akaiky satria nanavao ny teny fikasany izy hoe: " Ho avy ***faingana*** *Aho* "; a" ***avy hatrany*** » daty izay mitondra ny heviny feno: amin’ny lohataonan’ny 2030. Ary nanamafy ny fanambarany izy tamin’ny filazana hoe “ *Amena* ”; izay midika hoe: “Marina”.

Iza àry no manao hoe: “ *Avia, Jesosy Tompo* ”? Araka ny andininy faha-17 amin’ity toko ity, dia “ *ny Fanahy sy ny ampakarina* ” izy io.

Andininy 21: “ *Ho amin’ny olona masina rehetra anie ny fahasoavan’i Jesosy Tompo!* ”

Io andininy farany ao amin’ny Apokalypsy io dia mamarana ny boky amin’ny alalan’ny “ *fahasoavan’i Jesosy Tompo* ”. Lohahevitra nifanohitra matetika tamin’ny lalàna izany tao amin’ny fivoriambe kristianina voalohany. Tamin’izany fotoana izany, ny fahasoavana dia nanohitra ny lalàna izay nandà ny fanoloran’i Kristy. Ny lovan’ny Jiosy ny lalàna dia midika fa tamin’ny alalan’izy io ihany no nahitany ny rariny avy amin’Andriamanitra. Tsy te hanafaka azy ireo tamin’ny fankatoavana ny lalàna i Jesosy, fa tonga kosa izy mba “ ***hanatanteraka*** ” izay naminanian’ny fanatitra biby hatramin’ny tenany. Izany no nilazany ao amin’ny Matio 5:17 hoe: “ *Aza ataonareo fa tonga Aho handrava ny lalàna na ny mpaminany; tsy tonga Aho handrava, fa* ***hanatanteraka*** ”.

Ny tena mahagaga dia ny mandre ny kristiana mampifanohitra ny lalàna amin’ny fahasoavana. Satria, araka ny fanazavan’ny apostoly Paoly, dia natao hanampiana ny olona hanatanteraka ny lalàna ny fahasoavana, hany ka nambaran’i Jesosy ao amin’ny Jaona 15:5 hoe: “ *Izaho no voaloboka, ianareo no sampany. Izay miray amiko,* ***ary Izaho aminy,*** *dia mamoa be, fa raha misaraka amiko kosa ianareo, dia tsy mahay manao na inona na inona* ”. Inona no "asa " resahiny ary inona no " *vokatra* " resahiny? Ny fitandremana ny lalàna, izay mahatanteraka ny fahasoavany noho ny fanampiany ao amin’ny Fanahy Masina.

Mety ho naniry sy hahasoa ny hoe “ *efa nisy ny fahasoavan’i Jesosy Tompo* ”, ary afaka niasa, “ *amin’ny rehetra* ”; fa io andinin-teny diso io dia manambara faniriana tsy azo tanterahina fotsiny. Aoka samy irariana mba ho maro be izy ireo; betsaka araka izay azo atao; Mendrika izany ilay Andriamanitsika mendri-piderana, Mpamorona sy Mpamonjy; tena mendrika izany izy. Amin'ny famaritana ny " *miaraka amin'ny olo-masina rehetra* ", ny soratra tany am-boalohany dia manala ny tsy mazava rehetra; ny fahasoavan’i Jehovah irery ihany no mahazo tombony ho azy ireo, dia ireo “ *izay nohamasininy tamin’ny fahamarinany* .” (Jaona 17:17). Ary ho an’ireo izay mihevitra fa hahazo ny fiainana mandrakizay amin’ny alalan’ny fandehanany amin’ny lalana nambaran’i Jesosy Kristy, dia mampahatsiahy anareo aho fa eo anelanelan’ny “ *lalana* ” sy ny “ *fiainana* ”, dia misy ny “ *fahamarinana* ” tsy azo ialana, araka ny Jaona 14:6 . Amin’ny fanajana feno ireo mpikomy izay mitaky ny fitahian’io andininy io, nanomboka tamin’ny 1843, ny fahasoavan’ny Tompo dia tsy mahasoa afa-tsy izay nohamasininy amin’ny famerenana ny fitsaharany amin’ny Sabata masina amin’ny Sabotsy. Izany fihetsika izany, izay mifandray amin’ny fijoroana ho vavolombelona momba ny fitiavana ny “ *fahamarinany* ”, no mahatonga ny olom-boafidy ho mendrika ny fahasoavana resahina. Noho izany dia tsy azo atokana ho an’ny “rehetra” ny fahasoavana. Mitandrema àry amin’ny fandikan-teny ratsy mamitaka ny Baiboly, izay mitarika ho amin’ny fahadisoam-panantenana farany mahatsiravina ho an’ireo izay miantehitra amin’izy ireny, amin’ny loza mahazo azy!

Ny Fanambaran’Andriamanitra naseho tamin’io asa io dia nanamafy ireo lesona nambara mialoha ao amin’ny Genesisy, izay tena zava-dehibe izay azontsika voamarika. Amin'ny fiafaran'ity asa ity dia toa mahasoa ahy ny mitadidy ireo lesona lehibe ireo. Ara-drariny izany, ary tiako ny manamarika fa

amin'izao tontolo izao ankehitriny, ny finoana Kristiana dia aseho amin'ny endrika mivilivily noho ny lova ara-kolontsainan'ny Katolika Romana. Ny fahamarinana notakian'Andriamanitra dia nitoetra tao amin'ny toe-javatra tsotra sy lojika azon'ireo apostolin'i Jesosy Kristy voalohany, saingy io fahatsoran'ny fahamarinana io, izay matetika tsy noraharahiana, dia lasa sarotra ho an'ny tsy mahalala, noho ny maha-vitsy azy. Eny tokoa, mba hamantarana ireo olo-masin'i Jesosy Kristy farany amin'ny andro farany sy ny rafitra ara-panahin'ny Apokalipsy, dia tena ilaina ny didy ao amin'ny Daniela 8:14 . Mba hamantarana an'io didy io anefa, dia tena ilaina koa ny fianarana ny bokin'i Daniela manontolo sy ny famaritana ny faminaniany. Ireo zavatra ireo dia takatra, ny Apokalipsy dia manambara ny tsiambaratelony amintsika. Ireo fandinihana ilaina ireo dia manazava ny fahasahiranana natrehana rehefa nanandrana nandresy lahatra ilay lehilahy tsy nino tamin'ny androntsika tany Andrefana, indrindra fa tany Frantsa.

Nilaza i Jesoa fa tsy misy afaka manatona Azy afa-tsy ny Ray izay mitarika Azy, ary nilaza koa Izy, momba ny olom-boafidiny , fa tsy maintsy ateraky ny rano sy ny Fanahy izy ireo. Ireo fampianarana roa ireo dia maneho amin'ny fomba mifameno fa fantatr'Andriamanitra ny toetra ara-panahin'ny olom-boafidiny eo anivon'ny zavaboariny rehetra. Vokatr'izany, ny tsirairay amin'izy ireo dia hanao fihetsika mifanaraka amin'io toetra manokana io; Noho izany, ny olona iray izay manana fitsarana an-tendrony manohana ny Sabata izay efa fanaon'ny Jiosy dia hanaiky tsy misy fahasarotana be loatra ny fanambarana ara-paminaniana izay mampiseho fa takin'Andriamanitra izany nanomboka tamin'ny 1843. Mifanohitra amin'izany, ny olona iray izay manana fitsarana an-tendrony tsy mankasitraka ny amin'izany dia handà ny hevitra rehetra ara-baiboly aseho ary hahita antony tsara hanamarinana ny fandavany. Ny fahatakarana io fotopoto-pitsipika io dia miaro antsika amin'izay mety ho fahadisoam-panantenana momba ireo izay atolotsika ny fahamarinan'i Kristy. Amin'ny fampihariharian a ny fahamarinan'ny fisainan'Andriamanitra, ny faminaniana dia manome ny heriny rehetra ho an'ny " *Filazantsara mandrakizay* " izay tsy maintsy "hampianarin'ny mpianatr'i Jesosy *amin'ny jentilisa hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao* ".

<u>Ireo " *bibidia* " ao amin'ny Apokalypsy</u>

Niseho araka ny vanim-potoana sy nifanesy ireo fahavalon'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny araka ny endrik'ireo " *bibidia* ".

Ny voalohany dia manondro an'i Roma, izay asehon'ilay " *dragona manana tandroka folo sy <u>loha fito manao diadema</u>* " ao amin'ny Apok. 12:3; " *ny Nikolaita* " ao amin'ny Apok. 2:6; " *ny devoly* " ao amin'ny Apok. 2:10.

Ny faharoa dia mahakasika an'i Roma katolika papaly, izay sarin'ilay " *bibidia niakatra avy tamin'ny ranomasina, manana <u>tandroka folo sy diadema</u> ary loha fito* " ao amin'ny Apok. 13:1; " *ny seza fiandrianan'i Satana* " ao amin'ny Apok. 2:13; " *ilay vehivavy Jezebela* " ao amin'ny Apok. 2:20; " *ny volana nolokoana ra* " ao amin'ny Apok. 6:12; " *ny ampahatelon'ny volana* " amin'ny " *trompetra fahefatra* " ao amin'ny Apok. 8:12; " *ny ranomasina* " ao amin'ny Apok. 10:2; " *ny bararata tahaka ny tsorakazo* " ao amin'ny Apok. 11:1; " *ny rambon'ilay* " *dragona* " ao amin'ny Apok. 12:4; " *ny menarana* " ao amin'ny

Apok. 12:14; ary “ *dragona* ” ao amin’ny andininy faha-13, 16 ary 17; “ *Babylona lehibe* ” ao amin’ny Apok. 14:8 sy 17:5 .

Ny fahatelo dia mikendry ny tsy finoana an’Andriamanitra revolisionera frantsay, izay sarin’ilay “ *bibidia miakatra avy any amin’ny lavaka tsy hita noanoa* ” ao amin’ny Apok. 11:7; ny “ *fahoriana lehibe* ” ao amin’ny Apok. 2:22; ny “ *trompetra fahefatra* ” ao amin’ny Apok. 8:12; “ *ny vava mitelina ny ony* ” izay maneho ny Katolika, ao amin’ny Apok. 12:16. Izany dia mahakasika ny endrika voalohany amin’ilay “ *loza faharoa* ” resahin’ny Apok. 11:14 . Ny endriny faharoa dia ho tanteraka amin’ny alalan’ny “ *trompetra fahenina* ” ao amin’ny Apok. 9:13 , izany hoe, araka ny Apok. 8:13 eo ambanin’ny lohateny hoe “ *loza faharoa* ”, eo anelanelan’ny 7 Martsa 2021 sy 2029, eo ambanin’ny lafiny tena izy amin’ny Ady Lehibe Fahatelo mifarana amin’ny ady nokleary. Ny fandripahana olombelona izay mampihena ny mponina eto an-tany (*lavaka tsy hita noanoa*) no mampifandray ny “ *trompetra fahefatra sy fahenina* ”. Hita ao amin’ny Dan. 11:40-45.

bibidia ” fahefatra dia manondro ny finoana protestanta sy ny finoana katolika, mpiara-dia aminy, amin’ny fitsapana farany ny finoana teo amin’ny tantaran’ny tany. “ *Mitsangana avy amin’ny tany* ” izy io ao amin’ny Apok. 13:11; izay midika fa avy amin’ny finoana katolika nasehon’ny “ *ranomasina* ” mihitsy izy io. Ny vanim-potoan'ny Fanavaozana dia nanangana fivavahana protestanta, izay misy lafin-javatra maro, voamariky ny fivadiham-pinoana, izay nijoro ho vavolombelona tamin'ny asan'i John Calvin momba ny toetra tia ady, masiaka, lozabe ary manenjika. Ny nidiran'ny didin'i Dana. 8:14 dia nanameloka azy eran-tany nanomboka tamin'ny lohataonan'ny 1843.

Ny finoana Advantista andrim-panjakana, izay nipoitra velona tamin’ny fitsapam-pinoana protestanta tamin’ny 1843-1844, dia nihemotra ary niverina tamin’ny toeran’ny finoana protestanta sy ny ozonany avy amin’Andriamanitra hatramin’ny fararano 1994; izany dia noho ny fandavana amin’ny fomba ofisialy ny fahazavana ara-paminaniana avy amin’Andriamanitra nambara tamin’ity asa ity nanomboka tamin’ny 1991. Io fahafatesana ara-panahy amin’ny endrika andrim-panjakana io dia faminaniana ao amin’ny Apok. 3:16 manao hoe: “ *Haloako amin’ny vavako hianareo* ”.

Eo anoloantsika ny fahatanterahan’ny faminaniana farany, ary hosedraina ny finoan’ny tsirairay. Ny Tompo Jesoa Kristy dia hahafantatra, eo anivon’ny olombelona rehetra, ireo izay Azy, izany hoe ireo izay mandray ny fanambarany manan-danja, ny vokatry ny fitiavan’Andriamanitra, amim-pifaliana sy amim-pahatokiana feno fankasitrahana.

Amin'ny fotoanan'ny safidy farany, ny olom-boafidy dia hiavaka amin'ny hoe hahafantatra ny antony nahatonga ny fahalavoana lavo, ny Fanambarana avy amin'Andriamanitra dia toy izany no hahatonga ny fahasamihafana misy eo amin'ny voavonjy sy ny very izay, nanomboka tamin'ny vanim-potoanan'ny apôstôly " *Efesiana* ", ao amin'ny Apok. 2: 5, dia hoy Andriamanitra: " *Koa tsarovy izay nitoeranao* "; ary tamin’ny taona 1843, tamin’ny vanim-potoanan’i *Sardisy* , dia hoy koa izy tamin’ny Protestanta, ao amin’ny Apok. 3:3: “ *Tsarovy ny amin’ny nandraisanao sy ny nandrenesanao, ary tandremo, ka mibebaha* ”; izany dia hatramin’ireo Advantista lavo nanomboka tamin’ny 1994, izay na dia

mpitandrina Sabata aza, dia nandray avy tamin’i Jesosy, izao hafatry ny Apok. 3:19 izao: “ *Izay tiako no anariko sy faiziko, koa mazotoa ianao ka mibebaha* ”.

Teo am-panomanana an’io Fanambarana ara-paminaniana io, ilay Andriamanitra Mpamorona, izay nihaona tamin’ny tenan’i Jesosy Kristy, dia nametraka ny tenany ho tanjona mba hahafahan’ny olom-boafidiny hamantatra mazava ny fahavalony; vita ny zavatra ary tanteraka ny tanjon'Andriamanitra. Nanankarena ara-panahy àry ny olom-boafidiny, ka lasa “ *Ampakarina voaomana ho amin’ny Fanasan’ny Fanambadian’ny Zanak’ondry* ”. “ *Natafiny rongony fotsy madinika izy, dia ny asa marina ataon’ny olona masina* ” ao amin’ny Apok. 19:7 . Ianareo izay namaky ny votoatin’ity asa ity, raha tsara vintana sy voatahy ho anisan’izy ireo ianao, dia “ *miomàna hihaona amin’Andriamanitrao* ” (Amosa 4:12), amin’ny fahamarinany!

Na dia tanteraka tanteraka aza ny famaha ny faminanian’i Daniela sy ny Apokalypsy, ary efa fantatsika ankehitriny ny fotoana tena fiverenan’i Kristy, dia mamela fisalasalana mampahory ny fanontaniana momba an’i Jesosy Kristy voatonona ao amin’ny Lioka 18:8 hoe: “ *Lazaiko aminareo fa hamaly izany faingana* Izy **.** noho ny fahalemen’ity finoana ity. Ny maha-olombelona izay hiatrika ny fiverenan'i Jesosy Kristy dia nivoatra tao anatin'ny rivo-piainana mety ho an'ny karazana fitiavan-tena rehetra. Ny fahombiazan’ny tsirairay dia lasa tanjona hotratrarina na inona na inona vidiny, na dia amin’ny famotehana ny mpiara-belona aminy aza, ary izany mandritra ny fe-potoana lava nanjakan’ny fandriampahalemana maneran-tany naharitra 70 taona mahery. Rehefa fantatsika fa ny soatoavin'ny lanitra natolotr'i Jesosy Kristy dia mifanohitra tanteraka amin'io fenitra amin'izao andrantsika izao, ny fanontaniany dia toa marim-pototra marim-pototra, satria mety mahakasika ny olona izay nino ny tenany ho "voafidy", nefa indrisy fa "voantso" ihany; satria Jesosy dia tsy ho hitan’izy ireo ny toetran’ny finoana takina mba ho mendrika ny fahasoavany.

Ny soratra mahafaty fa ny Fanahy no mahavelona

Ity toko farany ity dia mameno ny famaritana ny Apokalypsy. Eny tokoa, vao avy nanolotra ny fehezan-dalàna ara-Baiboly izay mamela antsika hamantatra ireo tandindona ampiasain’Andriamanitra ao amin’ny faminaniany aho, kanefa ny tanjon’izy ireo dia ny hanambara ny fepetra takiany amin’ny fiverenan’ny Sabata nanomboka tamin’ny 1843-1844, dia tsy hita indray mandeha ny teny hoe Sabata ao amin’ireo andinin-teny ara-paminaniana ao amin’ny Daniela na ny Apokalypsy. Soso-kevitra foana fa tsy voatonona mazava. Ny antony tsy hanononana azy mazava tsara dia ny fampiharana ny Sabata dia fitsipika fototra amin'ny finoana kristiana apôstôly, satria ny rehetra dia afaka mahita fa ny lohahevitra momba ny Sabata dia tsy niady velively teo amin'ny Jiosy sy ny apostoly voalohany, mpianatr'i Jesosy Kristy. Tsy nitsahatra nanafika azy anefa ny devoly, voalohany tamin’ny fampirisihana ny Jiosy “handoto” azy, avy eo ny Kristianina, tamin’ny fanaovana azy ireo “tsy hiraharaha” azy tanteraka. Mba hahatratrarana izany vokatra izany, dia nanentana ny fandikan-teny diso tamin’ireo lahatsoratra tany am-boalohany niresaka momba azy izy. Ary koa, ity fanehoana ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra ity dia tsy ho tanteraka raha tsy misy ny fanamelohana an’ireo asa ratsy maharikoriko ireo, izay iharan’izany, voalohany, dia Andriamanitra ao amin’i Jesoa Kristy, ary avy eo ireo izay azon’ny fahafatesan’ny sorompanavotany afaka nanolotra ny fiainana mandrakizay.

iray aza ao amin’ny asa soratry ny fanekempihavanana taloha sy vaovao, izany hoe ny Baiboly manontolo, izay mampianatra ny fiovan’ny toeran’ny Sabata amin’ny fahefatra amin’ny Didy Folo; ankoatra izay, nohamasinin’Andriamanitra hatramin’ny niandohan’ny namoronany ny tontolontsika eto an-tany.

Nanomboka tamin'ny fivadiham-pinoana protestanta noho ny fampiharana ny didy ao amin'ny Daniela 8:14, tamin'ny lohataonan'ny 1843 ka hatramin'izao, ny famakiana ny Baiboly dia mamono. Marihiko fa tsy ny Baiboly no mamono an-tsitrapo, fa ny fampiasana azy avy amin'ny fahadisoana amin'ny fandikan-teny izay hita ao amin'ny dikan-teny nadika tamin'ny soratra tany am-boalohany hoe " *Hebreo sy Grika* "; fa ambonin'ny zava-drehetra dia olana ihany koa noho ny fandikana ratsy. Andriamanitra mihitsy no manamarina izany zavatra izany, araka ny sary, ao amin’ny Apok. 9:11: “ *Ary nanana ny anjelin'ny lavaka tsy hita noanoa izy ireo, izay atao amin'ny teny hebreo hoe Abadona, ary amin'ny teny grika hoe Apolyona.* " Tsaroako eto ilay hafatra miafina ao amin'io andininy io: " *Abbadona sy Apolyona* " dia midika hoe, " *amin'ny teny* hebreo *sy grika* ": Mpandringana .

Ary koa, nanomboka tamin’ny 1843, ireo mpino sandoka dia nanao fahadisoana roa teo amin’ny famakiana ny fijoroana ho vavolombelona ara-tantara ao amin’ny Baiboly. Ny voalohany dia ny nanome lanja bebe kokoa ny nahaterahan’i Jesosy Kristy noho ny fahafatesany ary ny faharoa dia manamafy izany fahadisoana izany, amin’ny fanomezana lanja kokoa ny fitsanganany amin’ny maty noho ny fahafatesany. Io fahadisoana roa sosona io dia mijoro ho vavolombelona manohitra azy ireo, satria ny fanehoana ny fitiavan’Andriamanitra ny zavaboariny dia miankina indrindra amin’ny fanapahan-keviny an-tsitrapo hanome, ao amin’i Kristy, ny ainy ho fanavotana ny olom-boafidiny. Ny fanaovana laharam-pahamehana ny fitsanganan’i Jesosy tamin’ny maty dia ny

fanodinkodinana ny drafitry ny famonjen'Andriamanitra, ary izany dia mitondra ho an'ireo meloka ny vokatry ny fanapahana ny tenany hiala aminy sy ny fandikana ny fanekeny masina sy marina ary tsara. Ny fandresen'i Kristy dia miankina amin'ny fanekeny ny fahafatesany, ny fitsanganany amin'ny maty dia vokatry ny fahatanterahan'Andriamanitra fotsiny ihany.

Kolosiana 2:16-17 : " *Koa aza avela hisy hitsara anareo ny amin'ny fihinanana, na ny fisotroana, na ny andro firavoravoana, na ny voaloham-bolana, na ny sabata, fa aloky ny zavatra ho avy ireo, fa ny tenan'i Kristy.* "

Ampiasaina matetika io andininy io mba hanamarinana ny fampitsaharana ny fanao isan-kerinandro " *Sabata* ." Antony roa no manameloka io safidy io. Ny voalohany dia ny hoe ny teny hoe " *Sabata* " dia manondro *ireo "Sabata* " ateraky ny " *fety* " ara-pivavahana isan-taona, izay voatendrin'Andriamanitra ao amin'ny Levitikosy 23. Ireo dia " *Sabata* " mampihetsi-po izay apetraka amin'ny fiandohana ary indraindray amin'ny fiafaran'ny fotoan'ny " *fety " ara-pivavahana* . Ny fitenenana hoe " *aza manao tao-zavatra akory ianareo amin' izany andro izany* . Ny hany ifandraisan'izy ireo amin'ny *"Sabata* " isan-kerinandro dia ny anarany hoe " *Sabata* ", izay midika hoe "mitsahatra, mitsahatra", ary miseho voalohany ao amin'ny Gen. 2:2: " *Nitsahatra Andriamanitra* ". Tsara homarihina koa fa ny teny hoe " *Sabata* " resahina ao amin'ny soratra hebreo ao amin'ny didy fahefatra dia tsy hita ao amin'ny fandikan-teny L.Segond, izay manondro azy io amin'ny anarana hoe " *andro fitsaharana* " na " *andro fahafito* " ihany. Avy amin'ilay matoanteny voatonona ao amin'ny Gen. 2:2 anefa izy io: " *fitsaharana* " na " *Sabata* " izay voalaza mazava ao amin'ny Baiboly JNDarby.

Ny antony faharoa dia izao: Nilaza i Paoly momba ny " *andro firavoravoana sy ny Sabata " fa " aloky ny zavatra ho avy "* izany , izany hoe zavatra maminany ny zava-misy efa nisy na ho avy. Raha heverina fa ny " *Sabata andro fahafito* " no resahina ao amin'io andininy io, dia mijanona ho " *aloka ho avy* " izany mandra-pahatongan'ny arivo taona fahafito izay naminaniny. Ny fahafatesan'i Jesosy Kristy dia nampiharihary ny hevitry ny hoe " *Sabata andro fahafito* ", izay maminany, noho ny fandreseny ny ota sy ny fahafatesana, ny " *arivo taona* " any an-danitra izay hitsarana ny olom-boafidiny izay maty ety an-tany sy any an-danitra.

Ao amin'io andininy io, " *ny andro firavoravoana, ny voaloham-bolana* " ary ny " *sabatany* " dia mifandray amin'ny fisian'ny endriky ny firenen'ny Isiraely amin'ny fanekena taloha. Tamin'ny fanorenana, tamin'ny alalan'ny fahafatesany, ny fifanekena vaovao, dia nataon'i Jesosy Kristy ho tsinontsinona ireo zavatra ara-paminaniana ireo; tokony hitsahatra sy hanjavona toy ny " *aloka* " izy ireo alohan'ny hahatanterahan'ny fanompoany teto an-tany. Fa ny "Sabata" isan-kerinandro dia miandry ny fiavian'ny arivo taona fahafito mba hihaona amin'ny tena zava-misy efa nambarany ka tsy hahasoa azy intsony.

Nilaza koa i Paoly fa " *mihinana sy misotro* ". Amin'ny maha-mpanompo mahatoky azy, dia fantany fa niresaka momba ireo zavatra ireo Andriamanitra ao amin'ny Levitikosy 11 sy Deoteronomia 14, izay milaza ny amin'izay sakafo madio azo atao sy ny sakafo maloto izay voarara. Ny tenin'i Paoly dia tsy natao

hanoherana ireo ôrdônansin'Andriamanitra ireo, fa ny hevitr'olombelona (*izay tsy nisy...*) nambarany momba izany foto-kevitra izany, izay hovelabelariny ao amin'ny Romana 14 sy 1 Kor. 8, izay miseho mazava kokoa ny eritreriny. Mikasika ny sakafo natao sorona ho an'ny sampy sy andriamani-diso ilay foto-kevitra. Mampahatsiahy ny olom-boafidy, izay mahaforona ny Isiraely ara-panahin'Andriamanitra, ny adidiny aminy izy, hoy ny 1 Kor. 10:31: " *Na mihinana ianareo, na misotro, na inona na inona ataonareo, dia ataovy ho voninahitr'Andriamanitra izany rehetra izany* ." Moa ve Andriamanitra omem-boninahitra amin'ireo izay tsy miraharaha sy manao tsinontsinona ireo ôrdônansy nambarany momba ireo lohahevitra ireo?

Jakoba, rahalahin'i Jesosy, no milaza **ny amin'ny famorana amin'ny anaran'ny Apostoly** , ao amin'ny Asan'ny Apostoly 15:19-20-21: " *Ary noho izany dia mananatra aho mba tsy hampahory ny jentilisa izay miverina amin'Andriamanitra, fa hanoratra aminy kosa mba hifadiany ny fahalotoana ateraky ny sampy sy ny fijangajangana rehetra ary ny olona efa nokendaina tamin'ny andro fahagola. Izy, izay vakina ao amin'ny synagoga* ***isan-tSabata*** ."

Ampiasaina matetika mba hanamarinana ny fahafahan'ny mpanompo sampy niova fo tamin'ny Sabata, ireo andininy ireo, mifanohitra amin'izany, no porofo tsara indrindra amin'ny fampiharana azy io namporisika sy nampianarin'ny apostoly. Heverin'i Jakoba tokoa fa tsy ilaina ny famorana amin'izy ireo ary mamintina ireo fotopoto-pitsipika tena ilaina izy ireo satria ny fampianarana ara-pivavahana lalina dia hatolotra azy ireo rehefa mandeha " ***isan-tsabata*** " any amin'ny synagoga jiosy eo amin'ny toerana misy azy izy ireo.

Fepetra iray hafa ampiasaina hanamarinana ny fampitsaharana ny fanasokajiana ny sakafo madio sy maloto: ny fahitana nomena an'i Petera ao amin'ny Asan'ny Apostoly 10. Ny fanazavany dia novolavolaina ao amin'ny Asan'ny Apostoly 11 izay ahafantarany ny "bibidia maloto" ao amin'ilay fahitana amin'ireo "lehilahy" mpanompo sampy izay tonga nangataka azy hankany amin'ny kapiteny romana "Kornelio". Ao amin'io fahitana io, Andriamanitra dia mampiseho ny toetra maloto ananan'ny mpanompo sampy izay tsy manompo Azy sy manompo andriamani-diso. Ny fahafatesan'i Jesoa Kristy sy ny fitsanganan'i Jesoa Kristy tamin'ny maty anefa dia mitondra fiovana lehibe ho azy ireo, satria ny varavaran'ny fahasoavana dia misokatra ho azy ireo amin'ny alalan'ny finoana ny sorompanavotan'i Jesoa Kristy. Amin'ny alalan'io fahitana io no ampianaran'Andriamanitra an'i Petera izany zava-baovao izany. Noho izany, ny fanasokajiana madio sy maloto napetrak'Andriamanitra ao amin'ny Levitikosy 11 dia mitoetra sy mitohy mandra-pahatapitry ny tany. Afa-tsy izany, hatramin'ny 1843, miaraka amin'ny didy ao amin'ny Dan. 8:14, ny famahanana ny olombelona dia mandray ny fenitry ny " *fanamasinana* " tany am-boalohany izay naorina sy voalamina ao amin'ny Gen. 1:29: " *Ary hoy Andriamanitra: Indro, efa nomeko anareo ny zava-maniry rehetra izay mamoa izay ambonin'ny tany rehetra sy ny hazo rehetra izay hambolena hazo fihinam-boa* ;

Nanome ny ainy tao anatin'ny fampijaliana ara-batana sy ara-tsaina i Jesosy mba hamonjena ny olom-boafidiny. Aza misalasala ny amin'ny haavon'ny

fahamasinana izay takian’ity fahafatesana feno fitiavana ity ho tambin’ilay novonjeny. Marina tokoa!

Ny andron’i Jesosy Kristy teto an-tany

Ny voahangy ny Sabata 20 martsa 2021

Hatramin’ny niandohan’ny fanompoako, dia resy lahatra aho, ary nihira an’izany aho hoe: “Teraka tamin’ny lohataona i Jesosy”. Tamin'ity Sabata 20 Martsa 2021 ity dia tamin'ny 10:37 maraina no niseho ny equinox lohataona tamin'ny fiandohan'ny fivoriana fampaherezam-panahy. Avy eo ny Fanahy dia nitarika ahy hitady porofo momba ny faharesen-dahatra tsotra momba ny finoana hatramin’izay. Ny kalandrie jiosy dia namela antsika hametraka ny fotoanan’ny equinox amin’ny lohataonan’ny taona—6 alohan’ny daty ofisialy kristiana nahaterahan’ny Mpamonjy antsika—amin’ny “Sabata” ny 21 Martsa.

Nahoana ny taona -6?

Satria ny daty ofisialy momba ny nahaterahan'i Jesosy Kristy dia niorina tamin'ny fahadisoana roa. Tany amin’ny taonjato faha-6 taorian’i Kristy vao nanomboka nanangana kalandrie ny moanina katolika Dionysius the Small. Noho ny tsy fisian’ny marina ara-baiboly na ara-tantara, dia nataony tamin’ny daty nahafatesan’i Heroda Mpanjaka io fahaterahana io, izay nataony tamin’ny taona 753 taorian’ny nanorenana an’i Roma. Nanomboka teo, ny mpahay tantara dia nanamafy ny fahadisoana 4 taona tamin'ny kajy nataony; izay mametraka ny fahafatesan’i Heroda tamin’ny 749 am.f.i. taorian’ny nanorenana an’i Roma. Teraka talohan’ny nahafatesan’i Heroda anefa i Jesosy, ary ny Matio 2:16 dia manome antsika fanazavana izay mametraka ny taonan’i Jesosy ho “ *roa taona* ” tamin’ny fotoana “fandripahana ny tsy manan-tsiny” nandidian’i Heroda Mpanjaka tezitra, satria nijaly sy nahatsapa ny fahafatesana izay hanala azy tsy ho eo amin’ny fifalian’ny fahefana nanakaiky izy. Zava-dehibe ny tsipiriany, satria ny andinin-teny dia mamaritra hoe: “ *Roa taona, araka ny daty nanontaniany tsara ny Magy* ”. Manampy ireo efa-taona tamin’ny fahadisoana teo aloha, ny taona -6, na 747 hatramin’ny nanorenana an’i Roma, dia miorina ara-baiboly.

Ny equinox lohataona amin'ny taona - 6

Nianjera tamin’ny Sabata, tamin’ity taona – 6 ity, ny Baiboly dia mampianatra antsika fa nisy anjely niseho tamin’ireo “ mpiandry ondry niandry *ny ondriny* ”. Ny Sabata no mandrara ny varotra fa tsy ny fiambenana sy ny fikarakarana biby; Nohamafisin’i Jesosy izany tamin’ny filazana hoe: “ *Iza moa aminareo, raha manana ondry latsaka any an-kady, no tsy tonga hamonjy azy, na dia amin’ny andro Sabata aza? ?* ». Araka izany, tamin’ny alalan’ny anjely iray, ny nahaterahan’ny “ *Mpiandry Tsara* ”, mpamonjy sy mpitari-dalana ny ondrin’olombelona dia nambara voalohany tamin’ireo mpiandry olombelona, mpiambina ary mpiaro ny ondry biby. Hoy ilay anjely : “ *... fa Mpamonjy no teraka ho anareo anio ao an-tanànan’i Davida, dia Kristy Tompo* ”. Io “ *anio* ” io àry no andro Sabata, ary satria natao tamin’ny alina ny andro nahaterahan’i Jesosy, dia teo anelanelan’ny tamin’ny 6 ora hariva, ny fiandohan’ny Sabata, sy ny ora alina nilazan’ny anjely tamin’ny mpiandry ondry. Tsy maintsy mametraka ny fotoana marina isika izao, tamin'ny diarin'ny fotoanan'ny Isiraely, ny equinox amin'ny lohataonan'ny taona - 6. Tsy mbola azo atao anefa izany satria tsy manana vaovao momba ity fotoana ity izahay.

Ny fahaterahan’i Jesosy amin’ny Sabata dia mahatonga ny drafitry ny famonjen’Andriamanitra ho mazava sy mitombina tanteraka. Jesosy dia nanambara ny tenany ho " *Zanak'olona* " , " *Tompon'ny Sabata* ". Fa mihelina ihany ny Sabata ary maharitra mandra-pahatongan'ny andro fihaviany fanindroany, izay mahery sy be voninahitra amin'izao fotoana izao. Nomen’i Jesosy ny heviny feno ny Sabata, satria naminany ny ambin’ny arivo taona fahafito azon’ny olom-boafidiny irery noho ny fandreseny ny ota sy ny fahafatesana.

Mba hanamarihana ny nidirany ho olon-dehibe, tamin’izy “roa ambin’ny folo taona”, dia niditra an-tsehatra ara-panahy tamin’ireo mpivavaka izay nanontaniany momba ny Mesia nambara ao amin’ny Soratra Masina i Jesosy. Misaraka amin’ny ray aman-dreniny izay mitady azy mandritra ny telo andro izy, dia mijoro ho vavolombelona ny amin’ny fahaleovantenany avy amin’Andriamanitra sy ny fahatsapany ny asa nanirahana azy ho tombontsoan’ny olombelona eto an-tany.

Avy eo dia tonga ny fotoana nanaovany ny fanompoany teto an-tany mavitrika sy ofisialy. Ny fampianarana ao amin’ny Daniela 9:27 dia mampiseho *izany* amin’ny endrika “ *fanekena* ” *a herinandro* " izay mifanitsy amin'ny fito taona eo anelanelan'ny fararano 26 sy ny fararano 33. Eo anelanelan'ireo fararano roa ireo, eo amin'ny toerana afovoany, dia lohataona sy ny fetin'ny Paska amin'ny taona 30, izay, amin'ny 3 ora tolakandro, "amin'ny antsasaky ny herinandro" amin'ny Paska, ny alarobia 3 Aprily 30, i Jesosy Kristy dia nanao " *ny sorona biby sy ny fanatitra* " ho an'ny fombafomba hebreo ho an'ny ota irery ihany. 35 taona sy 13 andro i Jesosy, rehefa nandresy ny ota sy ny fahafatesana, ka afaka nanome ny fanahiny ho an’Andriamanitra, nanao hoe: “ *Vita* ny fandreseny ny fahafatesana avy eo, tamin’ny nitsanganany tamin’ny maty, ka dia nanaraka sy nampianatra ny apostoliny sy ny mpianany Izy, mandra-piakarany tany an-danitra teo imason’izy ireo 1, araka ny 1 ny andro firavoravoana. Nanomana fanambarana ny amin’ny fiverenany be voninahitra ny anjely tamin’io fotoana io, nanao hoe: “ *Ry lehilahy Galilia, nahoana no mijanona eto miandrandra ny lanitra ianareo?* ***Io***

Jesosy io *, Izay nakarina niala taminareo ho any an-danitra,* ***dia ho avy tahaka ny nahitanareo Azy niakatra ho any an-danitra.*** “Tamin’ny Pentekosta, dia nanomboka ny fanompoany tany an-danitra ho “Fanahy Masina” izy, izay mamela azy hiasa mandra-pahatongan’ny fahataperan’izao tontolo izao, miaraka amin’ny fanahin’ny olom-boafidiny tsirairay izay miparitaka manerana ny tany. Tamin’izay no naminany ny anarany ao amin’ny Isa.7:14, 8:8 sy Mat.1:23, “ *Emanoela* ” izay midika hoe “Andriamanitra momba antsika”, vao mainka mahazo ny tena heviny.

Ny tsipiriany ao amin’io taratasy io dia anisan’ny valisoa omen’i Jesosy ny olom-boafidiny ho mariky ny fankasitrahan’izy ireo ny finoany. Toy izany no ahafahantsika mahafantatra sy mizara aminy ny datin’ny fiverenany amin’ny voninahitra farany, izay nomaniny ho an’ny andro voalohan’ny lohataona amin’ny taona 2030; izany hoe 2000 taona taorian’ny lohataonan’ny fanomboana Azy tamin’ny 3, 30 aprily.

Fahamasinana sy fanamasinana

Ny fahamasinana sy ny fanamasinana dia tsy azo sarahina ary fepetran’ny famonjena atolotr’Andriamanitra ao amin’i Jesoa Kristy. Mampahatsiahy antsika an’izany i Paoly ao amin’ny Hebreo 12:14 : “ *Mitadiava fihavanana amin’ny olona rehetra, ary fahamasinana, izay tsy manam-pahamasinana, fa izay tsy manam-pahamasinana dia tsy hahita ny Tompo* .”

io hevitra avy amin’Andriamanitra momba ny “ **fanamasinana** ” io, satria mahakasika ny “izay rehetra an’Andriamanitra” izy io ary toy ny tompony rehetra, dia tsy mamela ny tenany ho voaroaka tsy hisy vokany ho an’izay sahy manao izany izy. Ankehitriny, zava-poana ny manao lisitra sy mametraka ny lisitry ny zavatra azy; Izy no Mpamorona ny aina sy izay rehetra ao anatiny. Manana zo hiaina sy ho faty amin’ny zavaboariny rehetra àry izy. Kanefa, mamela ho an’ny rehetra, zo hiara-miaina aminy na ho faty tsy misy azy, ny olom-boafidiny dia hiaraka aminy amin’ny alalan’ny safidy malalaka sy an-tsitrapo mba ho Azy mandrakizay. Izany fampihavanana aminy izany no mahatonga ny olom-boafidiny ho fananany. Ireo izay raisiny sy ankatoaviny dia miditra ao amin’ny foto-kevitry ny **fanamasinana** izay efa mahakasika ny lalàna rehetra iharan’ny fiainana eto

an-tany. Ny fanamasinana àry dia ny fanekena hanaiky ny lalàna ara-batana sy ara-môraly naorin'Andriamanitra, ary noho izany dia ankatoavin'Andriamanitra. Ao anatin'izany fahaiza-manao roa izany no hanehoan'ny Sabata sy ny Didy Folo amin'ny fomba mivaingana io fanamasinana masina io, izay mitaky ny fahafatesan'ny Mesia Jesosy ny fandikana azy.

Tena fototra tokoa io foto-kevitra momba ny fanamasinana io ka hitan'Andriamanitra fa mety ny mamaritra azy io hatrany am-piandohan'ny Baiboly ao amin'ny Gen. 2:3, amin'ny fanamasinana ny andro fahafito. Tsy mahagaga àry raha io isa fito io no lasa "tombo-kasen'ny mpanjaka" ao amin'ny Baiboly ary indrindra indrindra ao amin'ny Apok. 7:2 : " *Ary hitako fa, indro, nisy anjely iray koa niakatra avy tany* ***atsinanana*** *, nanana* ***ny tombo-kasen' Andriamanitra*** velona . Ireo izay manan-tsofina hihaino ny soso-kevitry ny Fanahin'Andriamanitra an-kolaka dia hahatsikaritra fa io " ***tombo-kasen'Andriamanitra velona*** " io dia voatonona ao amin'ity toko "7" ao amin'ny Apokalypsy.

Amin'izao Paska sy Sabata 3 Aprily 2021 izao, izay tsingerintaona nahafatesan'i Jesoa Kristy Mpamonjy antsika, dia nitarika ny eritreritro ho amin'ny fitoerana masin'i Mosesy sy ny Tempoly naorin'i Solomona Mpanjaka tao Jerosalema ny Fanahin'Andriamanitra. Nomarihiko teo ny antsipiriany izay manamafy mafy ny fandikana nomeko ity fitoerana masina ity; izany hoe, anjara ara-paminaniana eo amin'ilay tetikasa famonjena lehibe nomanina ho an'ny olom-boafidy navotan'Andriamanitra.

Nanomboka tamin'ny 1948, mbola nitondra ny ozon'Andriamanitra noho ny fandavany ny hanaiky an'i Jesosy Kristy ho ilay "Mesia" nirahin'Andriamanitra, dia nahazo indray ny tanindrazany ny Jiosy. Nanomboka teo, hevitra iray, eritreritra iray no nanakorontana azy ireo: ny hanorina indray ny Tempolin'i Jerosalema. Indrisy fa tsy hitranga mihitsy izany, satria manana antony marim-pototra hanakanana izany Andriamanitra; ny fahafatesany sy ny fitsanganan'i Jesosy Kristy tamin'ny maty no tanteraka ny anjara asany. Ny fahamasinan'ny tempoly dia nahita ny fahatanterahany tanteraka tao amin'ny fanahin'ny "Mesia", tao amin'ny nofony sy ny fanahiny, lavorary ary tsy nisy pentina. Nasehon'i Jesosy izany lesona izany tamin'ny filazana ny amin'ny vatany ao amin'ny Jaona 2:14 , izay miresaka momba ny vatany: " *Ravao ity tempoly ity, ary amin'ny hateloana dia hatsangako indray izy* ".

Nohamafisin'Andriamanitra tamin'ny fomba maro ny fiafaran'ny maha-zava-dehibe ny Tempoly. Voalohany, dia noravany tamin'ny 70 am.f.i. tamin'ny alalan'ny tafik'i Titus romanina izy io, araka ny fanambarana ao amin'ny Daniela 9:26 . Avy eo, rehefa noroahiny ny Jiosy, dia natolony ho an'ny fivavahan'ny Silamo ny toerana misy ny Tempoly, izay nanorina moske roa tao: ny tranainy indrindra, "Al-Aqsa", ary ny Dome of the Rock. Noho izany dia tsy manana fahafahana na fanomezan-dalana avy amin'Andriamanitra hanorina indray ny tempoliny ny Isiraely. Satria io fanamboarana io dia hanimba ny drafitry ny famonjena efa nambarany.

Nosoratana tamin'ny endriky ny fanorenana ny maha-marina ny tempoly tao Jerosalema. Mba hahitana izany mazava kokoa anefa, dia tsy maintsy

dinihintsika aloha ny antsipirian’io trano fivavahana mitondra ny fahamasinana io. Aoka homarihintsika fa i Davida Mpanjaka no nanorina ny tempoly, izay naneho ny faniriany ho amin’izany ary nifidy an’i Jerosalema hampiantrano azy; Nanaiky Andriamanitra. Mba hanaovana izany, dia noravany sy nohamafisiny io tanàna tranainy antsoina hoe “Jebosa” tamin’ny andron’i Abrahama. Nisy “arivo taona” àry teo amin’i Davida sy ny “zanak’i Davida”, ilay “Mesia”. Tsy navelan’Andriamanitra hanao izany anefa izy, ka nampahafantariny azy ny antony: tonga mpandatsa-drà izy tamin’ny namonoana an’i “Oria Hetita” mpanompony nahatoky mba haka an’i “Batseba” vadiny, izay lasa renin’i Solomona Mpanjaka tatỳ aoriana. Toy izany no nitondran’i Davida ny tambin’ny fahadisoany, voasazy tamin’ny fahafatesan’ny zanany lahimatoa, izay naterak’i Batseba, ary rehefa nanao ny fanisam-bahoaka ny olony tsy araka ny didin’Andriamanitra, dia voasazy izy ary natolotr’Andriamanitra azy hifidy ny fanasaziny eo anelanelan’ny safidy telo. Araka ny 2 Sam.24:15, dia nifidy ny fahafatesan’ilay areti-mandringana izay nahafaty olona 70.000 tao anatin’ny telo andro izy.

Ao amin’ny 1 Mpanjaka 6, dia hitantsika ny famaritana ny tempoly naorin’i Solomona. Nantsoiny hoe “tranon’i Jehovah” izy io. Ity teny hoe "trano" ity dia manondro toerana fivorian'ny fianakaviana. Ny trano naorina dia maminany ny fianakavian’ilay Andriamanitra Mpamorona manavotra. Izy io dia ahitana singa roa mifamatotra: ny fitoerana masina sy ny tempoly.

Eto an-tany dia misy fombafomba ara-pivavahana atao any amin’ny faritra nomena alalana ho an’ny olombelona. Nantsoin’i Solomona hoe tempoly izy io. Mivelatra hatreo amin'ny fitoerana masina indrindra, izay ataony hoe fitoerana masina, ary efitra lamba no nanasaraka azy, dia efa-polo hakiho ny lavany, na avo roa heny noho ny haben'ny fitoerana masina. Mandrakotra ny roa ampahatelon’ny trano manontolo àry ny tempoly.

Na dia naorina tatỳ aoriana aza tamin’ny andron’i Mosesy, ny fanekempihavanan’ny Jiosy dia napetraka tanteraka eo ambany fiahian’ny fanekena natao teo amin’Andriamanitra sy Abrahama tamin’ny fiandohan’ny arivo taona fahatelo taorian’i Adama. Ny “Mesia dia hiseho amin’ny vahoaka jiosy amin’ny fiandohan’ny arivo taona fahadimy, izany hoe 2000 taona atỳ aoriana. Ankehitriny, ny fotoana nomen’Andriamanitra ny tany ho amin’ny nifidianany olom-boafidy dia 6000 taona. Hitantsika àry ny fotoana, ny ampahany 2/3 + 1/3 amin’ny tranon’i Jehovah. an'i YaHWéH izay mifarana amin'ny fisarahana amin'ny efitra fisarahana dia mitana anjara toerana lehibe satria izany no manamarika ny fizotry ny terestrialy mankany amin'ny selestialy; Ny voaly dia manana toetra roa, satria tsy maintsy mifanaraka amin’ny fahatanterahan’ny lanitra sy ny tsy fahatanterahan’ireo tapany roa mifamatotra izany.

Ity famakafakana ity dia mitarika antsika hahita ao amin'ny fitoerana masina ny sarin'ny fifandimbiasana ara-paminaniana amin'ireo dingana ara-panahy lehibe voamarika isaky ny 2000 taona: [Sorona voalohany] natolotr'i Adama - Sorona natolotr'i Abrahama teo amin'ny Tendrombohitra Moria, Golgota ho avy - Soron'i Kristy teo am-pototry ny Tendrombohitra Golgota - Sorona nataon'ny olom-boafidy farany voasakana tamin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy tamin'ny voninahitra.

Ho an’Andriamanitra, araka ny 2 Petera 3:8 , dia “ *ny iray andro toy ny arivo taona, ary ny arivo taona toy ny indray andro* ” (jereo koa ny Salamo 90:4), ny fandaharana eto an-tany dia miorina amin’ny sarin’ny herinandro misesy: 2 andro + 2 andro + 2 andro. Ary ao ambadik'io fifandimbiasana io dia misy " *andro fahafito* " mandrakizay.

Tena mampiharihary ny ao anatin’ireo efitrano roa ao amin’ny trano masina.

Ny fitoerana masina na ny toerana masina indrindra

Ny kerobima roa nanana elatra nivelatra

Mirefy 20 hakiho ny lavany ary 20 hakiho ny sakany ilay toerana masina antsoina hoe Toerana Masina Indrindra. Efajoro tonga lafatra izy io. Ary 20 hakiho koa ny hahavony; izay mahatonga azy ho goba; ny sarin'ny fahatanterahana telo sosona (= *3* : *L* = *W* = *H*); izany dia toy ny filazalazana ny “ *Jerosalema vaovao izay midina avy any an-danitra avy amin’Andriamanitra* ” ao amin’ny Apok. 20. Io fitoerana masina indrindra io dia voararan’Andriamanitra ho an’ny olona eo ambanin’ny fanamelohana ho faty. Tsotra sy lojika ny antony; io toerana io dia tsy afaka handraisana an’Andriamanitra ihany satria maneho ny lanitra sy maneho ny toetra selestialin’Andriamanitra. Ao amin'ny eritreriny no misy ny drafitry ny famonjena izay ananan'ireo singa ara-panoharana rehetra napetraka ao amin'ity fitoerana masina ity ny anjara asany. Ao amin’Andriamanitra ny zava-misy any amin’ny habakabaka, ary eto an-tany, dia omeny amin’ny alalan’ny tandindona ny fanoharana momba izany zava-misy izany. Izao àry no holazaiko manokana momba an’io Paska 2021 io. Izao no vakintsika ao amin’ny 1 Mpanjaka 6:23 ka hatramin’ny 27: “ *Ary nanao kerobima hazo oliva dia roa tao amin’ny fitoerana masina izy, folo hakiho ny hahavony, ary dimy hakiho avy ny elatry ny iray tamin’ny kerobima iray, ka hatramin’ny tendron’ny elany iray dia iray hakiho. Iray hakiho ny refy sy ny endriny, ary folo hakiho ny haavon’ny kerobima roa, ary ny elany iray nivelatra teo afovoan’ny trano, ary ny elatry ny iray kosa nipaka tamin’ny rindrina iray* .

Tsy tao amin’ny tabernakelin’i Mosesy ireo kerobima ireo, fa tamin’ny fametrahana azy tao amin’ny tempolin’i Solomona, dia nohazavain’Andriamanitra ny hevitry ny toerana masina indrindra. Amin’ny heviny ny sakany, ny efitra dia miampita ny elatry ny roa tonta amin’ireo kerobima roa, ka manome azy io ho fari-tany selestialy, izay tsy azon’ny olombelona idirana afa-tsy eto an-tany. Manararaotra eto aho hanameloka sy hanorina indray ny fahamarinana momba ireo kerobima ireo izay, tao anatin'ny delirium mpanompo sampy mistika, ny mpanao hosodoko malaza toa an'i "Michelangelo" dia nanome endrika zazakely manana elatra mitendry zavamaneno na mitifitra zana-tsipìka amin'ny tsipìka. Tsy misy zazakely any an-danitra. Ary ho an'Andriamanitra, araka ny Salamo 51:5 na 7: " *Indro, tamin'ny heloka no niterahana ahy, ary tamin'ny ota no torontoronina ahy ny reniko* ," ary ny Rom.3:23: " *Fa samy efa nanota izy rehetra ka tsy manana ny voninahitra avy amin'Andriamanitra* ", dia tsy misy zaza tsy manan-tsiny na madio, satria hatramin'i Adama dia mpanota no nateraky ny lova. Ny anjely any an-danitra dia noforonina tao amin’ny toetry ny tovolahy, toa an’i Adama teto an-

tany. Tsy mihantitra izy ireo ary tsy miova foana. Ny fahanterana dia toetra tsy manam-paharoa eto an-tany, vokatry ny ota sy ny fahafatesana, karama farany ho azy, araka ny Rom.6:23.

Ny Vata misy ny Fanekena Masina

1 Mpanjaka 8:9: " ***Tsy nisy na inona na inona tao anatin'ny fiara afa-tsy ny takela-bato roa ihany*** *, izay nataon'i Mosesy tao anatiny tany Horeba, fony Jehovah nanao fanekena tamin'ny Zanak'Isiraely, fony izy nivoaka avy tany amin'ny tany Egypta* .

Ao amin'ny fitoerana masina na ny toerana masina indrindra dia misy kerobima roa lehibe misy elatra mivelatra, tandindon'ny toetran'ny lanitra mavitrika, ary ambonin'izany rehetra izany, **ny Vata misy ny Fanekena,** izay apetraka **eo afovoan'ny** efitra eo anelanelan'ireo kerobima lehibe roa. Fa ny fialofana no nanaovana ny trano. Araka ny filaharan'ny fanoloran'Andriamanitra an'i Mosesy ny zavatra ara-pivavahana tsy maintsy hataony, dia ny Vata misy ny Fanekena no voalohany. Saingy ity fitoeran-javatra ity dia tsy dia sarobidy noho ny ao anatiny: ny takela-bato roa izay nosoratan'Andriamanitra tamin'ny rantsantanany ny lalàny masina indrindra momba ny Didy Folo. Izany no taratry ny eritreriny, ny fari-pitsipikany, ny toetrany tsy miova. Tao amin'ny fandalinana iray manokana (2018-2030, ny andrasan'ny Advantista farany), dia efa nasehoko ny toetrany ara-paminaniana ho an'ny vanim-potoana kristiana. Ao amin'ny fitoerana masina no vakintsika ny eritreritra miafina momba an'Andriamanitra. Hitantsika ao ireo singa mankasitraka sy manao firaisana aminy. Ampy ny milaza fa mamita-tena ny mpanota izay mijanona ho mpandika an-tsitrapo ny Didy Folo raha mino izy fa afaka mitaky famonjena. Ny fifandraisana dia miankina fotsiny amin'ny finoana napetraka amin'ireo zava-misy an'ohatra hita ao amin'io fitoerana masina io. Ao amin'ny Didy Folo, Andriamanitra dia mamintina ny fari-piainany voatondro ho an'ny olombelona noforonina araka ny endriny; izay midika fa Andriamanitra mihitsy no manaja sy mampihatra ny didiny. Ny fiainana nomena ny olona dia miankina amin'ny fitandremana ireo didy ireo. Ary ny fahadisoany dia miteraka ota voasazy amin' ny fahafatesan' ny meloka. Ary hatramin'i Adama sy i Eva, ny tsy fankatoavana dia nametraka ny olombelona rehetra ho eo ambanin'ity toe-piainana mety maty ity. Toy ny aretina tsy misy fanafany no nihatra tamin'ny olona ny fahafatesana.

Ny Seza famindram-po

Ao amin'ny fitoerana masina, eo ambonin'ny rakotra fanaovam-panavotana, dia sary an'ohatra ny alitara izay hamonoana ny Zanak'ondrin'Andriamanitra, dia anjely roa hafa kely kokoa nijery ny alitara ary nifanena teo afovoany ny elany. Eo amin'io sary io no anehoan'Andriamanitra ny fahalianana omen'ireo anjely mahatoky amin'ny drafitry ny famonjena izay mifototra amin'ny fahafatesan'ny sorompanavotan'i Jesoa Kristy. Fa nidina avy tany an-danitra i Jesosy mba haka ny endriky ny zazakely. Ilay nanolotra ny ainy teo amin'ny hazo fijalian'i Golgota no voalohany namany any an-danitra "Mikaela", mpitarika ny anjely sy ny fanehoana an-danitra an-danitra an'ilay

Andriamanitra Mpamorona, ary ny anjely dia miantso ny tenany ho " *mpanompo namana* " amin'ny olom-boafidiny.

Ao amin’ny Toerana Masina Indrindra, dia napetraka eo ambanin’ny elatry ny kerobima roa lehibe sy kely ilay Vata voarakotry ny rakotra fanaovam-panavotana. Hitantsika eto amin’ity sary ity ny fanoharana momba an’io andininy io ao amin’ny Mal. 4:2: “ Fa hiposaka *ho anareo izay matahotra ny anarako* ***ny Masoandron’ny fahamarinana ,*** *manana* ***fanasitranana ao amin’ny elany*** *;* Ny rakotra famindram-po, izay tandindon’ny hazo fijaliana nanomboana an’i Jesosy tamin’ny hazo fijaliana, dia hitondra fanasitranana tokoa amin’ny aretina mahafaty noho ny fahotana. Maty hanafaka amin’ny ota i Jesoa ary nitsangana indray mba hanafaka ny olom-boafidiny amin’ny tanan’ny ratsy fanahy mpanota tsy mibebaka sy mikomy. Ny fandikana ny lalàna tao anatin’ny sambofiara dia nitondra fahafatesana ho an’ny zavaboary olombelona rehetra teto an-tany. Ary ho an’ ireo olom-boafidy nofidin’ Andriamanitra tao amin’ i Kristy, ho azy ireo ihany, ny rakotra famindram-po napetraka teo ambonin’ ny fiara izay misy ny lalàna voadika dia nitondra ny fandresena ny fiainana mandrakizay izay hidirany amin’ ny ora fitsanganana voalohany; ny an’ny olona masina navotan’ny ra nalatsak’i Jesosy Kristy teo amin’ity rakotra famindram-po ity. Amin’izay dia ho tanteraka ny fahasitranan’izy ireo amin’ny fahafatesana. Araka ny Mal. 4:2, ny kerobima dia sarin’ilay Andriamanitra Fanahy any an-danitra izay tondroin’ny Apok. 4 amin’ny alalan’ny tandindon’ny “ *zavamananaina efatra* ”. Fa ny fanasitranana miraikitra amin'ny rakotra fanaovam-panavotana dia napetraka tokoa eo ambanin'ny elany roa afovoan'ny kerobima lehibe roa.

Toy ny tamin’ny fombafomba hebreo fanao isan-taona tamin’ny “Andron’ny Fandrakofam-pahotana”, ny ran’ny osilahy dia nafafy teo anoloana sy teo amin’ny rakotra fanaovam-panavotana, tany atsinanana, dia nilaina koa ny nikorianan’ny ran’i Jesosy Kristy teo amin’io rakotra fanaovam-panavotana io ihany. Mba hanaovana izany, dia tsy niantso ny asan’ny mpisorona olombelona Andriamanitra. Efa nahita mialoha sy nandamina mialoha ny zava-drehetra izy, tamin’ny fitondrana ny fiara sy ny zava-masina, tamin’ny andron’i Jeremia mpaminany, avy tao amin’ny fitoerana masina indrindra sy ny fitoerana masina ho ao anaty zohy iray ambanin’ny tany teo am-pototry ny tendrombohitra Golgota, teo ambanin’ny gorodona vatolampy, enina metatra ny halaliny, teo ambanin’ny lavaka 50 sm toratelo, nohadiana teo ambonin’ny vatolampy, izay nanomboan’i Jesosy ny hazo fijaliana. Tamin’ny alalan’ny fahadisoana lava sy lalina noforonin’ilay horohoron-tany resahin’ny Baiboly, dia nikoriana ara-bakiteny teo amin’ny ilany havia amin’ny rakotra fanaovam-panavotana ny rany, izany hoe teo amin’ny ilany ankavanan’i Kristy nohomboana tamin’ny hazo fijaliana. Noho izany, tsy noho ny antony mihitsy no ambaran’ny Mat.27:51 an’ireto zavatra ireto: “ *Ary, indro, ny efitra lamba tao amin’ny tempoly dia triatra nizara roa hatrany ambony ka hatrany ambany, dia nihorohoro ny tany, ary* ***nitriatra ny vatolampy*** *, ...*”. Tamin'ny 1982, ny fanadihadiana ara-tsiansa dia nanambara fa ny ra maina nangonin'i Ron Wyatt dia tsy ara-dalàna dia ahitana krômôzôma X 23 sy krômôzôma Y tokana. Naniry ny handao azy ny Mpamorona masina, porofon'ny maha-Andriamanitra Azy izay ampiana amin'ny saronany masina izay ahitana ny endriky ny tarehiny sy ny vatany miiba. Noho izany, ny lalàna nandikana izay

voarakitra ao amin’ny sambofiara dia nahazo ny fanonerana tanteraka tamin’ny fandraisana teo amin’ny alitarany ny ra tena madion’i Jesoa Kristy Mpamonjy antsika tamin’ny ota rehetra. Satria tamin’ny nanambarany an’ireo zavatra ireo tamin’i Ron Wyatt, dia tsy nitady hanome fahafaham-po ny fahalianan’ny olombelona Andriamanitra, fa te hanamafy ny foto-pampianarana momba ny fanamasinana ny maha-Andriamanitra Azy ao amin’i Jesosy Kristy. Satria tsy mitovy amin’ny olombelona ny ra, ka mahatonga azy io hino ny toetrany lavorary sy madio, tsy misy ota rehetra. Nohamafisiny àry fa tonga nofo ho nofo vaovao na “ *Adama farany* ” araka ny voalazan’i Paoly ao amin’ny 1 Kor. 15:45 , satria na dia hita sy re ary novonoina tao amin’ny nofo mitovy amin’ny antsika aza izy, dia tsy nisy ifandraisany tamin’ny karazana olombelona izy. Ny fifantohana amin’ny antsipiriany toy izany eo amin’ny fanatanterahana ny drafiny famonjena dia mampiseho ny maha-zava-dehibe ny tandindon’ny fampianarany. Ary takatsika tsara kokoa ny antony niharan’ny fanasaziana an’i Mosesy noho izy nandika io drafitr’Andriamanitra famonjena io tamin’ny nikapohana indroa ny vatolampin’i Horeba. Ny fanindroany, araka ny baiko nomen’Andriamanitra, dia tsy maintsy niresaka taminy fotsiny izy mba hahazoana rano.

Ny tehin'i Mosesy, ny mana, ny bokin'i Mosesy

Nom.17:10: "Ary *hoy Jehovah tamin'i Mosesy: Avereno ny tehin'i Arona* ***ho eo anoloan'ny Vavolombelona*** *, hotehirizina ho famantarana ho an'ny zanaky ny tsi-fanarahana, mba hampitsaharanao ny fimonomononany tsy ho eo anatrehako, mba tsy ho faty izy* ."

Eksodosy 16:33-34: " *Ary hoy Mosesy tamin'i Arona: Makà vilany, ka asio mana eran'ny vata omera ao anatiny, dia apetraho eo* ***anatrehan'i*** *Jehovah mba hotehirizina hatramin'ny taranakareo fara mandimby. Araka izay nandidian'i Jehovah an'i Mosesy no nametrahan'i Arona izany* ***teo anoloan'ny Vavolombelona*** *mba hotehirizina* ."

Deot. 31:26: “ *Raiso ity bokin’ny lalàna ity, ka apetraho eo* ***anilan’ny fiaran’ny*** *faneken’i Jehovah Andriamanitrareo, dia ho ao ho vavolombelona aminareo* .”

Miorina amin’ireo andininy ireo, dia aoka isika hamela ny heloky ny apostoly Paoly noho ny fahadisoany tamin’ny fametrahana ireo singa ireo tao anatin’ny sambofiara fa tsy teo anilany na teo anoloany, ao amin’ny Heb. 9:3-4: “ *Tao ambadiky ny efitra lamba faharoa dia nisy ampahany tamin’ny tabernakely antsoina hoe Masina Indrindra .* ~~*ary nisy ny alitara volamena fandoroana ditin-kazo manitra*~~ *sy ny fiaran'ny fanekena, izay voapetaka takela-bolamena avokoa. Ary teo anoloan’ny fiara dia nisy* ~~*vilany*~~ *volamena nisy mana sy ny tehin’i Arona izay nitsimoka ary ny takela-bato misy ny fanekena* .” Toy izany koa, ny alitaran’ny ditin-kazo manitra dia tsy tao amin’ny fitoerana masina, fa teo amin’ny lafin’ny tempoly teo anoloan’ny efitra lamba.

Eo anilan’ny fiara, ny tehin’i Mosesy sy Arona dia mitaky fitokisana amin’ireo mpaminanin’Andriamanitra marina. Araka ny Deo.8:3, ny mana dia mampahatsiahy ny olom-boafidy teo anatrehan’i Jesosy fa “ *tsy mofo sy rano ihany no hiveloman’ny olona, fa ny teny rehetra izay aloaky ny vavan’i Jehovah* ”. Ary io teny io koa dia aseho amin’ny endriky ny horonam-boky nosoratan’i

Mosesy, teo ambanin’ny baikon’Andriamanitra. Eo ambonin’ny fiara , ny alitaran’ny rakotra fanaovam-panavotana dia mampianatra fa raha tsy misy finoana ny sorona an-tsitrapo ny fiainan’i Jesosy Kristy, dia tsy azo atao ny mifandray amin’Andriamanitra. Io fitambaran-javatra io no fototry ny teolojian’ilay fanekena vaovao natao tamin’ny ran’olombelona izay nalatsak’i Jesosy Kristy. Ary araka ny lojika indrindra, ilay andro izay, tao aminy, no nahatanterahan’ny fikasan’Andriamanitra sy nahatanterahan’izany, ny anjara asan’ny tandindona sy ny fetin’ny “Yom Kippur” na ny “Andron’ny Sorompanavotana” izay naminany fa lasa lany andro sy tsy nisy ilana azy. Alohan'ny zava-misy dia mihamalalaka ny aloka. Noho izany, ny tempoly, izay nanaovana ny fombafomba ara-paminaniana, dia tokony hanjavona ary tsy hiseho intsony. Araka ny nampianarin’i Jesosy, ny mpivavaka amin’Andriamanitra dia tsy maintsy mivavaka aminy “ *amin’ny fanahy sy ny fahamarinana”* , ary “ *manatona malalaka* ” ny Fanahiny any an-danitra amin’ny alalan’ny fanelanelanana nataon’i Jesosy Kristy. Ary io fanompoam-pivavahana io dia tsy miraikitra amin’ny toerana eto an-tany, na any Samaria, na any Jerosalema, ary mbola kely kokoa any Roma, Santiago de Compostela, Lourdes, na Lameka.

Na dia tsy mifamatotra amin’ny toerana eto an-tany aza, ny finoana dia aseho amin’ny asa izay efa nomanin’Andriamanitra mialoha ho an’ny olom-boafidiny fony izy ireo teto an-tany. Nitsahatra ny tandindon’ny fitoerana masina tamin’ny fiandohan’ny arivo taona fahadimy taorian’ny 4.000 taona nisian’ny fahotana. Ary raha naorina nandritra ny 4.000 taona mahery ny drafitr’Andriamanitra, dia ho niditra tao amin’ny fitsaharan’Andriamanitra ny olom-boafidy araka ny faminaniana momba ny Sabata isan-kerinandro. Tsy izany anefa no nitranga, satria nanomboka tamin’i Zakaria, Andriamanitra dia naminany fifanekena roa. Manazava ny amin’ny faharoa izy, manao hoe ao amin’ny Zak. 2:11: " *Firenena maro no hikambana amin'i Jehovah amin'izany andro izany ka ho oloko, ary honina eo aminao Aho, ka dia ho fantatrao fa Jehovah, Tompon'ny maro, no naniraka ahy ho aminao."* » Ireo fanekempihavanana roa dia asehon’ny “ *hazo oliva roa* ” ao amin’ny Zak. 4:11 ka hatramin'ny 14: " *Dia namaly aho ka nanao taminy hoe: Inona moa ireo hazo oliva roa eo amin'ny ilany ankavanan'ny fanaovan-jiro sy eo ankaviany? **Dia namaly fanindroany aho** ka nanao taminy hoe: Inona moa ireo sampan'oliva roa eo anilan'ny sodina volamena roa izay ikorianan'ny volamena? Dia hoy izy tamiko: Tsy fantatrao va ny **hevitr'ireo** ? eo anatrehan’ny Tompon’ny tany rehetra* ”. Ny famakiana ireo andininy ireo dia mahatonga ahy hahita ny hafetsen'ilay Andriamanitra Mpamorona, ny Fanahy Masina, izay manome aingam-panahy ny teny ao amin'ny Baiboly. Tsy maintsy nanontany **indroa i Zakaria** hoe inona no dikan’ny hoe “ *hazo oliva roa* ” mba hamalian’Andriamanitra azy. Izany dia satria ny tetikasan’ny fanekempihavanan’Andriamanitra dia hiaina dingana **roa** mifanesy fa ny dingana faharoa kosa dia ampianarin’ny leson’ny voalohany. Roa izy ireo, fa raha ny marina dia iray ihany izy ireo, satria ny faharoa ihany no faratampony amin'ny voalohany. Eny tokoa, inona no lanjan’ilay fanekena taloha raha tsy nisy ny fahafatesan’ny Mesia Jesosy noho ny sorompanavotan? Tsy misy na inona na inona, eny fa na dia ny rambon'ny poara aza, araka ny nolazain'ny moanina Martin Luther. Ary izany no anton’ilay loza izay mbola mihatra amin’ny Jiosy nasionaly

ankehitriny. Ao amin’ireo andininy ireo koa Andriamanitra dia naminany ny fandavan’izy ireo ny fanekena vaovao amin’ny alalan’ny valin-tenin’i Zakaria amin’ilay fanontaniana hoe: “ Tsy fantatrao ***va*** *ny hevitr’ireo* ? Satria tokoa, tsy hiraharaha izany hevitra izany ny firenena jiosy mandra-pahatongan'ny fotoanan'ny fitsapana farany alohan'ny fiverenan'i Jesosy Kristy izay hiova fo na hanamafy ny fandavany amin'ny vidin'ny fisiany.

Mazava fa ny fiovam-pon’ny mpanompo sampy ho Kristiana dia nanaporofo fa tanteraka tokoa ny fikasan’Andriamanitra tamin’ny tenan’i Jesosy Kristy, ary izany no hany famantarana izay mbola atolotr’Andriamanitra ho an’ireo Jiosy firenena mba hitoetra ao amin’ny fanekeny masina. Nohamafisina araka izany fa io fanekempihavanana faharoa na vaovao io dia haharitra mandritra ny ampahatelony farany amin’ireo 6.000 taona nisian’ny fahotana teto an-tany. Ary amin’ny fiverenany farany amim-boninahitra ihany no hanamarihan’i Jesoa Kristy ny fotoana hahatanterahan’ny fanekempihavanana faharoa; fa mandra-pahatongan’izany fiverenana izany, ny fampianarana nambara tamin’ny alalan’ny tandindona dia mbola ilaina amin’ny fahatakarana ny drafitra ankapobeny nomanin’Andriamanitra, satria manana ny fahalalana Azy isika ny amin’ny fotoana hiverenany amim-boninahitra: ny fiandohan’ny lohataona 2030. Noho izany, tamin’ny taona 1844, tamin’ny fanomezana ny Sabata ho an’ireo olom-boafidiny, dia niantehitra tamin’ireo lesona voarakitra ao amin’ny fanoharana momba ny tempolin’i Solomona sy ny tempoly hebreo Andriamanitra. Miampanga ny fahotan’ny Alahady katolika nolovana tamin’ny Emperora Constantin nanomboka tamin’ny 7 martsa 321 izy, izay milaza fa ilaina ny “fanadiovana ny fitoerana masina” vaovao izay tena tanteraka indray mandeha sy mandrakizay tao amin’i Jesosy Kristy nohomboana sy nitsangana tamin’ny maty. Andriamanitra raha ny marina dia niandry ny taona 1844 mba hanameloka mazava kokoa ny fanamelohany ny “Alahady Romana”. Noho ny fananganana azy dia nametraka ny finoana kristiana madio tany am-boalohany ho eo ambanin’ny ozon’ny fahotana izay manapaka ny fifandraisana amin’Andriamanitra araka ny fanambarana ao amin’ny Dan. 8:12.

Ny fanamasinana àry dia tsy maintsy midika hoe fanajana ny Sabata masina, izay nohamasinin’Andriamanitra nanomboka tamin’ny faran’ny herinandro voalohany namoronany ny fandehan-javatra teto an-tany. Vao mainka izany satria maminany ny fidiran’ny olom-boafidy ho amin’ny sisa azo amin’ny fandresen’i Jesosy ary ao amin’ny fahefatra amin’ny didy folo an’Andriamanitra voarakitra ao amin’ny fiaran’ny vavolombelona ao amin’ny fitoerana masina indrindra, dia ny fitoerana masina, tandindon’ny Fanahin’Andriamanitra any an-danitra intelo masina, masina ao amin’ny fahatanterahan’ny anjara asany telo misesy, dia ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina. Ny zava-drehetra hita ao dia tian’ny fon’Andriamanitra ary tsy maintsy ho tian’ny eritreritra sy ny fon’ny olom-boafidiny, ny zanany, ny olon’ny “ankohonany”. Ny fifantenana ny fahamasinana tena izy ny olom-boafidy dia miorina sy fantatra araka izany.

Tsy tahaka ny lalàn’i Mosesy, izay mandalo fampifanarahana amin’ny fandrosoan’ny drafitr’Andriamanitra, izay voasokitra eo amin’ny vato dia manana vidiny maharitra mandra-pahatongan’ny fahataperan’izao tontolo izao. Ary izany no zava-nitranga tamin’ ny didiny folo, izay tsy misy azo ovaina, mainka fa ny

esorina, araka ny sahin’ i Roma papaly nanao ny faharoa tamin’ ireo didy folo ireo. Ny fikasana devoly hamitaka ireo kandidà ho amin'ny mandrakizay dia miseho amin'ny fanampim-panazavana ny didy mba hitazomana ny isa folo. Kanefa dia nesorina tokoa ny fandraran’Andriamanitra tsy hiankohoka eo anatrehan’ny zavaboary, na sary sokitra, na sary sokitra. Afaka manenina amin'izany karazana zavatra izany isika, kanefa mamela antsika hanala sarona ny finoana diso izany. Ireo izay tsy mikatsaka ny hahatakatra sy mijanona ho ambony noho ny lojika dia mizaka ny vokatry ny fitondrantenany; tsy miraharaha ny fomba fitsarany izy ireo mandra-pahatongan'ny fanamelohan'Andriamanitra azy.

Ny tempoly na toerana masina

Andeha isika hamela ny lafiny ara-pivavahana selestialy hita avy any an-danitra mba hijery izany amin’ny fomba fijery izay omen’ny fahamasinana ara-pivavahana eto an-tany. Hitantsika ao amin’ireo singa napetraka ao amin’ny “tempoly” ao amin’ny “tranon’i Jehovah” izany. Tao amin’ny tabernakely tamin’ny andron’i Mosesy, io efitra io no tranolay fihaonana. Misy telo amin’ireo singa ireo, ary mahakasika ny latabatry ny mofo aseho, ny fanaovan-jiro misy lakan-jiro fito sy ny jiro fito, ary ny alitara fandoroana emboka manitra eo anoloan’ny efitra lamba eo afovoan’ilay efitrano. Avy any ivelany ny latabatry ny mofo dia eo ankavia mianavaratra, ary ny fanaovan-jiro dia eo ankavanana mianatsimo. Ireo tandindona ireo dia ny zava-misy izay miendrika eo amin’ny fiainan’ireo olom-boafidy navotana tamin’ny rà nalatsak’i Jesoa Kristy. Izy ireo dia mifameno tanteraka sy tsy azo sarahina.

Ny fanaovan-jiro volamena misy jiro fito

Eksodosy 26:35: “ *Apetraho eo ivelan’ny efitra lamba ny latabatra, ary ny fanaovan-jiro tandrifin’ny latabatra, amin’ny lafiny atsimo amin’ny tabernakely, ary ny latabatra apetraho eo amin’ny lafiny avaratra* .”

Ao amin’ny tempoly dia apetraka eo ankavia, eo amin’ny ilany atsimo. Ny famakiana ireo tandindona dia atao ara-potoana, avy any atsimo ka hatrany avaratra. Ny fanaovan-jiro dia maneho ny Fanahy sy ny fahazavan’Andriamanitra hatrany am-piandohan’ny fanekena taloha. Ny fanekempihavanana masina dia efa mifototra amin’ny soron’ny *“zanak’ondrin’Andriamanitra* ” amin’ny Paska izay aseho sy ialohavan’ny zanak’ondry na ondrilahy natolotra ho sorona hatramin’i Adama. Ao amin’ny Apok. 5:6 dia miraikitra aminy ny tandindon’ny fanaovan-jiro: “ *maso fito, dia ny Fanahy fiton’Andriamanitra nirahina ho amin’ny tany rehetra* ” sy “ *tandroka fito* ” izay milaza azy ho fanamasinana ny hery.

Eo ny fanaovan-jiro mba hanomezana hazavana ny olom-boafidy. Mahazo izany amin’ny anaran’i Jesoa Kristy izay ihazonana ny fanamasinana (= 7) amin’ny fahazavana avy amin’Andriamanitra izy ireo. Io fanamasinana io dia aseho amin’ny alalan’ny isa “fito” hita ao amin’ny fanambarana ara-baiboly hatramin’ny namoronana ny herinandro fito andro hatrany am-piandohana. Ao amin’ny Zakaria, ny Fanahy dia manisy “ *maso fito* ” amin’ilay vato lehibe hanorenan’i Zerobabela indray ny tempolin’i Solomona izay noravan’ny Babylonianina. Ary izao no lazainy momba ireo “ *maso fito* ” ireo: “ *Ireo fito ireo no mason’i YHWéH, izay mijery eny tontolo eny eran’ny tany.* ” Ao amin’ny

Apok. 5:6, ity hafatra ity dia nomena an'i Jesosy Kristy, " *ilay Zanak'ondrin'Andriamanitra* ": " *Ary hitako fa, indro, teo afovoan'ny seza fiandrianana sy ny zava-manan-aina efatra ary teo afovoan'ny loholona,* ***dia nisy tandroka fito, izay nanana tandroka fito . dia ny Fanahy fiton'Andriamanitra nirahina ho amin'ny tany rehetra*** . Ity andininy ity dia manamafy amin'ny fomba hentitra ny fanamasinana ny maha-Andriamanitra an'i Jesosy Mesia. Ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe dia naniraka ny tenany tety an-tany mba hanatanteraka ny sorompanavotany an-tsitrapo tao amin'i Jesosy. Noho ny asan'io Fanahy Masina io no ahazoako ny fanazavana aseho amin'ny asako. Mivoatra ny hazavana ary mitombo ny fahalalana rehefa mandeha ny fotoana. Noho ny fahatakarantsika ny teniny ara-paminaniana no ananantsika azy.

Ny alitaran'ny ditin-kazo manitra

Tamin'ny fanolorana ny vatany ara-nofo ho amin'ny fahafatesana, araka ny lavorary lavorary ny fanahiny sy ny fanahiny manontolo, i Jesosy Kristy dia nitondra fofona mahafinaritra teo anatrehan'Andriamanitra, izay asehon'ny fombafomba hebreo amin'ny alalan'ny menaka manitra. I Kristy dia aseho amin'ireo ditin-kazo manitra ireo, nefa koa eo amin'ny andraikitry ny mpiandraikitra izay manolotra azy ireo.

Eo anoloan'ny efitra lamba, ary tandrifin'ny Vata misy ny Vavolombelona sy ny rakotra fanaovam-panavotana ao aminy, dia misy ny alitara fandoroana ditin-kazo manitra izay manome ny anjara asan'ny mpisoronabe, amin'ny maha-mpanelanelana azy amin'ny fahadisoan'ny olom-boafidiny irery ihany. Fa Jesosy tsy nitondra ny fahotan'izao tontolo izao, fa ny olom- boafidiny izay omeny famantarana ny fankasitrahana. Eto an-tany, ny mpisoronabe dia tsy manana afa-tsy soatoavina ara-paminaniana ara-panoharana, satria an'i Kristy Mpamonjy ihany ny zon'ny fifonana. Zony manokana ny fanelanelanana ary manana toetra " *mandrakizay* " araka ny filaharan'i Melkizedeka araka ny voalaza ao amin'ny Dan. 8:11-12: " *Ary nanandra-tena ho amin'ny komandin'ny miaramila izy ka nanaisotra ny ~~fanatitra tsy tapaka taminy~~ , ary nandrava ny fitoerany masina* . ary amin'ny Heb. 7:23. Tsy voatonona ao amin'ny soratra hebreo tany am-boalohany ny teny hoe " ~~*sorona "*~~ voadika . Ao amin'io andininy io, Andriamanitra dia miampanga ny vokatry ny fitondran'ny papa Romana. Ny fifandraisan'ny kristiana mivantana amin'i Jesosy dia navily lalana ho amin'ny tombontsoan'ny mpitarika papa; Mamoy ny mpanompony izay mamoy ny ainy Andriamanitra. Ao amin'ny fahatanterahany masina, dia Andriamanitra ao amin'i Kristy irery ihany no afaka manara-dalàna ny fanelanelanana nataony, satria Izy dia manolotra, ho avotra ho an'izay iantefan'ny fanelanelanana, ny sorona feno fangorahana an-tsitrapo izay mitondra hanitra mamy ho an'Andriamanitra mitsara ny Fitiavana sy ny Rariny izay asehony amin'ny fotoana iray ihany. Tsy mandeha ho azy ny fanelanelanana ataony fa mampihatra izany izy na tsia, arakaraky ny mendrika izany na tsia ny mpangataka. Ny fanelanelanana nataon'i Jesoa Kristy dia entanin'ny fangoraham-pony amin'ny fahalemen'ny nofon'ny olom-boafidiny, nefa tsy misy olona afaka mamitaka Azy, fa mitsara sy miady amin'ny rariny sy ny hitsiny Izy ary manaiky ny mpanompony sy ny mpanompony marina; izay tena mpianany. Ao amin'ny fombafomba, ny ditin-kazo manitra dia maneho ny fofona

mahafinaritra an'i Jesosy, izay afaka manolotra ny vavaky ny olo-masiny mahatoky miaraka amin'ny hanitry ny tenany manokana ankasitrahan'Andriamanitra. Ny fitsipika dia mitovy amin'ny fanampin-tsakafo hohanina. Sarin'ny faminaniana momba an'i Kristy mpandresy, ny Mpisoronabe eto an-tany dia lasa lany andro ka tsy maintsy hanjavona, ary koa ny tempoly izay anaovany ny fombafomba ara-pivavahana. Ny foto-kevitry ny fanelanelanana dia mitoetra ao aorian'izany, satria ny vavaka atao amin'Andriamanitra ataon'ny olo-masina dia aseho amin'ny anarana sy amin'ny fahamendrehan'i Jesosy Kristy, mpanelanelana any an-danitra ary Andriamanitra amin'ny fotoana iray manontolo.

Ny latabatry ny mofo aseho

Ao amin'ny tempoly dia apetraka eo ankavanana, eo amin'ny ilany avaratra. Ny mofo aseho dia maneho ny sakafo ara-panahy izay mahaforona ny fiainan'i Jesosy Kristy, dia mana marina any an-danitra nomena ny olom-boafidy. Misy mofo roa ambin'ny folo, tahaka ny misy foko roa ambin'ny folo ao amin'ny fanekempihavanan'Andriamanitra sy ny olombelona vita tao amin'i Jesosy Kristy, dia Andriamanitra feno (= 7) ary olona feno (= 5); ny isa roa ambin'ny folo no isan'io fanekempihavanana misy eo amin'Andriamanitra sy ny olona io, i Jesoa Kristy no fampiharana azy sy modely tonga lafatra. Teo aminy no nanorenan'Andriamanitra ny fanekeny teo amin'ireo patriarka 12, dia ireo apostolin'i Jesosy 12, ireo foko 12 voaisy tombo-kase ao amin'ny Apok. 7. Amin'ny famakiana ny fiorenany eo avaratry ny "tempoly", io latabatra io dia eo amin'ny lafin'ny fanekena vaovao sy eo anilan'ny kerobima lehibe napetraka eo ankavia ao amin'ny fitoerana masina.

Ny kianja aloha

Ny alitaran'ny fanatitra

Ao amin'ny Apokalypsy 11:2, ny Fanahy dia manendry anjara manokana ho an'ny " *tokotany* " ao amin'ny fitoerana masina: " *Fa ny kianja ivelany amin'ny tempoly, avelao ho azy. any ivelany, fa aza refesina; fa efa nomena ny jentilisa izany, ka hohitsahiny roa amby efa-polo volana ny tanàna masina* ." Ny " *tokotany* " dia manondro ny kianja ivelany izay eo anoloan'ny fidirana mankao amin'ny fitoerana masina na ny tempoly voarakotra. Hitantsika ao ireo singa amin'ny fombafomba ara-pivavahana izay mahakasika ny lafiny ara-nofo. dia nifarana araka ny faminanian'ny Dan 9:27: " *Hanao fanekena mafy amin'ny maro Izy mandritra ny herinandro, ary* ***hampitsahatra ny sorona sy ny fanatitra hohanina mandritra ny antsasaky ny herinandro*** *; ny mpandrava dia hanao izay fahavetavetana indrindra, mandra-pahatongan'ny fandringanana sy izay voatendry amin'ny mpandrava* ." Ao amin'ny Heb. 10:6 ka hatramin'ny 9 , dia manamafy toy izao ilay zavatra: " ***Tsy sitrakao ny fanatitra dorana sy ny fanatitra noho ny ota*** *. Dia hoy aho: Indro, avy aho (ao amin'ny horonam-boky no nanoratana ahy) hanao ny sitraponao, Andriamanitra ô. Ary rehefa nilaza voalohany Izy hoe:* ***Ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanatitra dorana ary ny fanatitra noho ny ota*** *(izay aterina araka ny lalàna), dia tsy mba sitrakao na sitrakao, dia hoy Izy: Indro, tonga hanao ny sitraponao Aho. Noho izany dia foanany ny zavatra voalohany mba hampiorina ny faharoa. Izany*

sitrapo izany no nanamasinana antsika tamin'ny nanaterana ny tenan'i Jesosy Kristy indray mandeha .” Toa i Paoly, ilay noheverina ho mpanoratra an'io epistily io ho an'ny “Hebreo”, no nanoratra azy io teo ambany fitarihan'i Jesosy Kristy, izay manamarina ny fahazavany lehibe sy ny fahamarinany tsy manam-paharoa. Eny tokoa, i Jesosy Kristy irery ihany no afaka niteny taminy hoe: “(***Ao*** *amin'ny horonam-bokin'ny Salamo no voasoratra* ao amin'ny bokin'ny Salamo *)* . 40 dia milaza hoe: " *Ny horonam-boky nosoratana ho ahy* ." Koa izany fanovana izany dia azo hamarinina amin'ny hetsika manokana nataon'i Kristy niaraka tamin'i Paoly, izay nitoka-monina nandritra ny telo taona tany Arabia, voaomana sy nampianarin'ny Fanahy, ary mampahatsiahy anareo aho fa izany dia efa nisy tamin'ny horonam-boky nosoratan'i Mosesy izay nanoratra azy io araka ny baikon'Andriamanitra.

Ny ranomasina, koveta fanasan-damba

Ny singa faharoa amin'ny tokotany dia ny koveta fanasan-damba, sarin'ny fomban'ny batisa. Nomen'Andriamanitra anarana hoe “ranomasina” izy io. Amin'ny traikefan'ny olombelona, ny ranomasina dia mitovy amin'ny "fahafatesana". Nandalo tamin'ny safo-drano ireo antilovianina ary nahafaty an-drano ny mpitaingin-tsoavaly rehetra nanenjika an'i Mosesy sy ny vahoakany hebreo. Ao amin'ny batisa, izay tsy maintsy aroboka tanteraka, dia tokony ho faty ilay lehilahy mpanota taloha mba hivoaka avy ao amin'ny rano ho olom-baovao, navotan'i Jesosy Kristy sy nohavaozina, izay nitazona ny fahamarinany tonga lafatra. Fitsipika ara-teorika ihany anefa izany, izay hiankina amin'ny toetran'ilay kandidà manolotra ny tenany ny fampiharana azy. Moa ve izy tonga sahala amin'i Jesosy, mba hatao batisa mba hanaovana ny sitrapon'Andriamanitra? Ny valiny dia ho an'ny tsirairay, ary Jesosy dia manisy na tsy manisy ny fahamarinany, arakaraka ny raharaha. Ny azo antoka dia na iza na iza te hanao ny sitrapony dia hanaja amim-pifaliana sy fankasitrahana ny lalàna masin'Andriamanitra, izay ny fandikana izany no ota. Raha tsy maintsy maty ao amin'ny ranon'ny batisa izy, dia tsy misy isalasalana ny amin'ny fahaterahana indray ao amin'ny fanompoana an'i Kristy, raha tsy hoe tsy nahy noho ny fahalemen'ny nofon'ny olombelona.

Noho izany, rehefa voasasa ho afaka amin'ny fahotany sy mitafy ny fahamarinan'i Jesosy Kristy voaisa, tahaka ny mpisoron'ny fanekena taloha, dia afaka miditra ao amin'ny toerana masina na ny tempoly ny olom-boafidy kristiana mba hanompo an'Andriamanitra ao amin'i Jesosy Kristy. Ny lalan'ny tena fivavahan'Andriamanitra dia aseho araka izany amin'ny alalan'ity fanorenana sary ity satria tandindona fotsiny ireo, ny tena zava-misy dia hiseho amin'ireo asa izay hoentin'ireo olom-boafidy nohamarinina eo anoloan'ny olona sy ny anjely ary ny Andriamanitra Mpamorona.

Naminany tamin'ny sary ny drafitr'Andriamanitra

Ao amin'ny drafiny dia nesorin'Andriamanitra ny fahotan'ny olom-boafidy tamin'ny alalan'ny ran'i Jesoa Kristy nentina teo amin'ny fitoerana famindram-po ao amin'ny fitoerana masina na ny toerana masina indrindra. Nomena alalana hanao fikarohana miavaka teo amin'ny toeran'ny Tendrombohitra Golgota ao Jerosalema hatramin'ny 1982, i Ron Wyatt,

arkeology advantista, dia nanambara fa ny ran'i Jesosy dia tena nikoriana teo amin'ny ilany havia amin'ny rakotra fanaovam-panavotana izay hita tao anaty lava-bato ambanin'ny tany enina metatra ambanin'ny hazo fijalian'ny fanomboana an'i Kristy; izany dia nitranga teo am-pototry ny Tendrombohitra Golgota. Ao amin'ny fombafomban'ny mpisorona, ny mpisorona apetraka ao amin'ny fitoerana masina dia manatrika ny rakotra fanaovam-panavotana ary ny zava-drehetra any an-danitra napetraka ao amin'ny fitoerana masina indrindra, dia ny fitoerana masina. Vokatr'izany, izay eo ankavian'ny olona dia eo ankavanan'Andriamanitra. Toy izany koa fa ny soratra hebreo dia atao avy eo ankavanana miankavian'ny olona, mizotra mianavaratra mianatsimo, noho izany, miankavia miankavanan'Andriamanitra. Araka izany, ny drafitry ny fanekempihavanana roa dia voasoratra ao amin' ny famakiana ity toerana masina indrindra ity, manomboka eo ankavanan' ny olona ka hatrany ankaviany; izany hoe mifanohitra amin'Andriamanitra. Ireo Jiosy tao amin'ilay fanekena taloha dia nanompo an'Andriamanitra teo ambanin'ny sarin'ny kerobima tao amin'ny fitoerana masina teo ankavanany. Nandritra ny fifanekena nataon'izy ireo, dia nentina tamin'ny famafazana teo anoloana sy teo amin'ny rakotra fanaovam-panavotana ny ran'ilay osilahy novonoina tamin'ny "Andron'ny Fanavotana". Ny famafazana impito tamin'ny rantsantanany no nataon'ny mpisoronabe ho any atsinanana. Marina fa ny fanekempihavanana taloha no dingana atsinanana tamin'ny drafitry ny famonjena. Ireo mpanota tokony ho voavela dia ny tenany tany Atsinanana, tao Jerosalema. Tamin'ny andro nandatsahan'i Jesosy ny rany, dia nilatsaka teo ambonin'io rakotra fanaovam-panavotana io ihany izany, ary ny fanekena vaovao natao tamin'ny rany sy ny fahamarinany dia nanomboka teo ambanin'ny famantarana ny kerobima faharoa eo amin'ny ilany ankavia, eo amin'ny ilany atsimo. Hitan'Andriamanitra àry izany fandrosoana izany nanomboka teo amin'ny ankaviany ka hatrany amin'ny *"ankavanany* " **,** izany hoe eo amin'ny lafin'ny ***fitahiany*** , araka ny voasoratra ao amin'ny Salamo 110:1 : " *Salamo nataon'i Davida* . Ary manamafy tsara ny Heb.7:17, andininy faha-4 ka hatramin'ny faha-7: " *Jehovah efa nianiana, fa tsy hanenina Izy: Hianao no Mpisorona mandrakizay, tahaka an'i Melkizedeka. Jehovah, eo an-tananao ankavanana, manorotoro mpanjaka amin'ny andro fahatezerany; manao fitsarana any amin'ny firenena Izy;* ." Noho izany, i Jesosy Kristy malemy fanahy nefa marina dia manao ny mpaneso sy ny mpikomy handoa ny sarany noho ny fanamavoan'izy ireo ny fijoroana ho vavolombelona ambony momba ny fitiavany feno fangorahana ho an'ireo olom-boafidiny.

Ka rehefa niditra tao amin'ny kianja na tempoly ny Hebreo, dia nanolotra ny lamosiny teo anoloan'ny "masoandro niposaka" notompoin'ny mpanompo sampy nandritra ny tantara tamin'ny toerana samihafa teto an-tany, dia tian'Andriamanitra ny hanorenana ny fitoerana masina, araka ny halavany, eo amin'ny lafiny atsinanana-andrefana. Teo amin'ny sakany àry ny manda havanana amin'ny toerana masina indrindra dia teo amin'ny "Avaratra" ary ny rindrina havia dia teo amin'ny ilany "Atsimo".

Ao amin'ny Matio 23:37, i Jesosy dia nanome ny tenany ho sarin'ny " *reniakoho manarona ny zanany eo ambanin'ny elany* ", manao hoe: " *Ry Jerosalema, ry Jerosalema, ianao, izay mamono ny mpaminany sy mitora-bato*

izay nirahina ho aminao, impiry Aho no ta-hanangona ny zanakao, tahaka ny fanangon'ny reniakoho ny zanany ao ambanin'ny elany, fa tsy nety ianareo! " Izany no nataon'ny elatry ny kerobima roa. Araka ny Eksodosy 19:4 , dia mampitaha ny tenany amin'ny " *voromahery* " Andriamanitra: " *Hitanao izay nataoko tamin'i Egypta sy ny nitondrako anao tamin'ny elatry ny voromahery sy ny nitondrako anao ho aty amiko* ". Ao amin'ny Apok. 12:14 , dia milazalaza ny hoe " *voromahery lehibe* " izy: " *Ary nomena elatra roa an'ny voromahery lehibe ravehivavy, mba hanidinany ho any an-efitra, ho any amin'ny fitoerany, izay itaizana azy fetr'andro iray sy fetr'andro ary antsasaky ny fetr'andro, mba tsy ho hitan'ny menarana* . Ireo sary ireo dia mampiseho ny zava-misy mitovy amin'izany: Andriamanitra dia miaro ny olon-tiany noho izy ireo tia azy, ao amin'ireo fanekempihavanana roa nifandimby, talohan'i Jesosy Kristy sy taorian'izay.

Farany, ara-panoharana, ny tempoly hebreo dia naneho ny tenan'i Kristy, ny an'ny olom-boafidy, ary amin'ny fitambarany, ny Ampakarin'i Kristy, ilay Nofidiny, ny fiangonan'ny olom-boafidy. Noho ireo antony rehetra ireo, Andriamanitra dia nametraka fitsipika momba ny sakafo ara-pahasalamana mba hohamasinina sy hohajaina ireo endrika isan-karazany amin'ny tempoly; 1 Kor. 6:19: " *Tsy fantatrareo va fa ny tenanareo dia tempolin'ny Fanahy Masina, Izay ao anatinareo, izay azonareo tamin'Andriamanitra, ka tsy anareo ianareo?* "

Volamena, tsy misy afa-tsy volamena

Tsy maintsy hamafisina koa ny maha-zava-dehibe an'io fepetra io: ny fanaka sy ny kojakoja rehetra, ny kerobima ary ny rindrina anatiny dia vita amin'ny volamena na voarakotra volamena voafisaka. Ny toetra mampiavaka ny volamena dia ny toetrany tsy azo ovaina; io ihany no sanda omen'Andriamanitra azy. Tsy mahagaga raha nanao ny volamena ho mariky ny finoana tonga lafatra izy, izay modely tsy manam-paharoa sy tonga lafatra tamin'izany dia i Jesosy Kristy. Ny atitany amin'ny tempoly sy ny sarin'ny fitoerana masina dia ny lafiny anatiny amin'ny fanahin'i Jesosy Kristy izay onenan'ny fanamasinana, ny fahadiovan'ny Fanahy Masin'Andriamanitra; tsy azo ovaina ny toetrany ary izany no nahatonga ny fandreseny ny ota sy ny fahafatesana. Ny ohatra nomen'i Jesosy dia asehon'Andriamanitra ho modely hotahafin'ny olom-boafidiny rehetra; izany no takiany, ilay hany fepetra mba hahatonga ny tsirairay sy ny fitambarany hifanaraka amin'ny fiainana mandrakizay any an-danitra, karama sy valisoa ho an'ireo mpandresy. Ny soatoavina izay nananany dia tsy maintsy ho antsika, tsy maintsy hitovy aminy toy ny klone isika, araka ny voasoratra ao amin'ny 1 Jaona 2:6: " *Izay milaza fa mitoetra ao aminy izy, dia tsy maintsy mandeha tahaka ny nandehanany koa* ." Ny hevitry ny volamena dia omena antsika ao amin'ny 1 Petera 1:7 : " *mba ho hita ho fiderana sy voninahitra ary haja ny fizahan-toetra ny finoanareo, izay sarobidy noho ny volamena mety ho simba, na dia voazaha toetra tamin' ny afo aza, amin' ny andro hisehoan' i Jesosy Kristy* . Mizaha toetra ny finoan'ny olom-boafidiny Andriamanitra. Na dia tsy azo ovaina aza, ny volamena dia mety misy dian-javatra maloto, ary mba hanalana izany dia tsy maintsy hafanaina sy levona. Ny tain-drendrika na ny loto dia miakatra eo amboniny ary azo esorina. Izany no sarin'ny zavatra niainan'ireo mpianatra voavotra teo amin'ny fiainana teto an-tany, izay nanaisotra ny faharatsiana sy

nanadiovany azy i Kristy, tamin’ny alalan’ny fitsapana samihafa. Ary amin’ny alalan’ny fandresen’izy ireo amin’ny fitsarana ihany, amin’ny fiafaran’ny androm-piainany, ny hiafaran’izy ireo mandrakizay no fanapahan-kevitry ny Mpitsara lehibe Jesosy Kristy. Ny fanohanany sy ny fanampiany ihany no ahazoana izany fandresena izany, araka ny nambarany ao amin’ny Jaona 15:5-6 sy 10 ka hatramin’ny 14 hoe: “ *Izaho no voaloboka, ianareo no sampany. Izay miray amiko, ary Izaho aminy, dia mamoa be, fa raha misaraka amiko kosa hianareo, dia tsy mahay manao na inona na inona* . Takina ny fankatoavana ny didin’Andriamanitra: “ *Raha mitandrina ny didiko hianareo, dia hitoetra amin’ny fitiavako, dia tahaka ny nitandremako ny didin’ny Raiko sy itoerako amin’ny fitiavany.* ” Ny fahafatesan’ny namany dia tonga fara-tampony amin’ny mariky ny fitiavany mihoa-pampana: “ *Izao no didiko, dia ny mifankatiava tahaka ny nitiavako anareo, dia ny mahafoy ny ainy.* ” Misy fepetra anefa izao fanekeny an’i Jesosy izao: “ ***Ianareo no sakaizako, raha manao izay andidiako anareo*** ”.

Ny fanaovan-jiro misy jiro fito kosa dia vita tamin'ny volamena mivaingana. Tsy afaka maneho fotsiny ny fahatanterahan’i Jesoa Kristy izany. Ny volamena hita tao amin’ireo fiangonan’ny Katolika Romana avy eo dia sarin’ny fitakiana ny finoany diso. Izany no antony, mifanohitra amin'izany, ny tempoly protestanta dia nesorina tamin'ny haingo rehetra, manetry tena sy henjana. Ao amin'ny tandindona ny fitoerana masina sy ny tempoly, ny fisian'ny volamena dia manaporofo fa ny fitoerana masina dia tsy afaka maneho afa-tsy Jesosy Kristy masina. Fa raha ampitahaina, dia voasoratra fa Izy no Loha, Lohan’ny Fiangonana izay vatany ao amin’ny Efes. 5:23-24: “ *Fa ny lahy no lohan’ny vavy, dia tahaka an’i Kristy koa no Lohan’ny fiangonana, dia ny tenany , ka Izy no Mpamonjy. Ary tahaka ny aneken'ny fiangonana an'i Kristy no tokony haneken'ny vavy ny lahy koa amin'ny zavatra rehetra.* Hoy anefa ny Fanahy: “ *Hianareo lehilahy, tiava ny vadinareo, dia tahaka ny nitiavan’i Kristy ny fiangonana sy ny nanolorany ny tenany hamonjy azy, mba hanamasinany azy, rehefa nanadio azy tamin’ny rano fanasana* ***tamin’ny teny Izy,*** *mba hatolony ho Azy amin’ny voninahitra izany, tsy misy pentimpentina, na fiketronana, na izay toy izany, fa mba ho masina sady tsy misy kilema izany.* Izany, araka izany, dia aseho mazava tsara, ny tena fivavahana kristiana marina. Ny fitsipiny dia tsy teorika fotsiny, fa fampiharana ampiharina amin'ny zava-misy rehetra. Ilaina ny fifanarahana amin'ny fenitry ny "teny" nambarany *;* ***izany*** dia midika hoe fanajana ny didy sy ny didin'Andriamanitra ary ny fahalalana ny zava-miafina ambara ao amin'ny faminaniany ao amin'ny Baiboly . Apok. 14:5 izay lazaina fa ireo olo-masina "Advantista" amin'ny tena fiverenan'i Kristy farany dia voatondro amin'ny mariky ny " *144.000* " voaisy tombo-kase amin'ny " ***tombo-kasen'Andriamanitra*** " ao amin'ny Apok. 7 **. fanamasinana** . Ity fandinihana ity dia mampiseho fa ny tabernakely, ny fitoerana masina, ny tempoly ary ny tandindona rehetra dia naminany ny drafitry ny famonjen’Andriamanitra. Nahita ny tanjony sy ny fahatanterahany izy ireo tamin’ny fisehoan’ny asa fanompoan’i Jesosy Kristy teto an-tany nambara tamin’ny olombelona. Araka izany, ny fifandraisan’ny olom-boafidy Aminy dia ara-paminaniana eo amin’ny toetrany sy ny toetrany; ny olona tsy mahalala dia miantehitra amin’ilay Andriamanitra Mpamorona mahalala ny zava-drehetra; izay manorina ny hoaviny sy manambara izany aminy.

Ny fandinihana ny tempoly naorin’i Solomona Mpanjaka dia vao nampiseho antsika fa tsy tokony afangaro ny ampahany amin’ny “tempoly” azon’ny olona idirana amin’ny “fitoerana masina” natokana ho an’ilay Andriamanitra any an-danitra irery ihany. Vokatr'izany, ny teny hoe "fitoerana masina" ampiasaina ho solon'ny teny hoe "fahamasinana" ao amin'ny Dan. 8:14 dia very tamin'io fotoana io ny maha-ara-dalàna azy rehetra , satria momba ny toerana any an-danitra izay tsy ilaina ny fanadiovana amin'ny taona 1843. Ary ny mifanohitra amin'izany, ny teny hoe "fahamasinana" dia mahakasika ny olo-masina izay tsy maintsy miala amin'ny fanaon'ny fahotana eto an-tany mba ho voafidin'Andriamanitra ho masina.

Tamin’ny nahafatesan’i Jesosy Kristy, dia notriarin’Andriamanitra ny efitra lamba nanasaraka ny “tempoly” sy ny “fitoerana masina”, fa ny vavaky ny olo-masina ihany no hahazo fidirana ara-panahy ho any amin’ny fitoerana masina any an-danitra izay hifonan’i Jesosy ho azy ireo. Ny ampahany amin’ny tempoly dia ny hanohy ny andraikiny amin’ny maha trano fanangonana ny olom-boafidy eto an-tany. Toy izany koa no nitranga tamin’ny 1843, nohavaozina ilay fitsipika. Nijanona teto an-tany ny “tempolin’ny” olo-masina, ary tao amin’ny “fitoerana masina”, izay niavaka tany an-danitra, dia nitohy tamin’ny fomba ofisialy indray ny fanelanelanana nataon’i Kristy tamin’ny anaran’ireo olom-boafidy Advantista voafidy. Noho izany dia tsy misy “fitoerana masina” intsony eto an-tany ao amin’ny fanekena vaovao, izay tsy hita intsony ny tandindonany. Tsy misy afa-tsy ny “tempoly” ara-panahin’ny olom-boafidy.

Ny hany fahalotoana nitaky fanadiovana dia ny fahotan’ ny olona teto an-tany, satria tsy nisy na dia iray aza tamin’ ny fahotany tonga handoto ny lanitra. Ny fanatrehan’ny devoly sy ny demoniany mpikomy ihany no afaka nanao izany, ary noho izany, tamin’ny maha-mpandresy an’i Mikaela, dia nandroaka azy ireo hiala tany an-danitra i Jesoa Kristy ary nandroaka azy ireo ho etỳ an-tanin’ny fahotana izay tsy maintsy nijanonany mandra-pahafatiny.

Misy zavatra iray tavela ho takatra rehefa avy niresaka momba ny mariky ny fahamasinana. Na dia masina aza ireo tandindona ireo, dia zavatra ara-nofo ihany. Ny tena fahamasinana dia ao amin’ny velona, ka izany no nahatonga an’i Jesosy Kristy ho mihoatra noho ny tempoly, izay tsy nisy afa-tsy ny hitoeran’ny lalàn’Andriamanitra, izay endriky ny toetrany sy ny fahamarinany izay nanafintohina ny mpanota teto an-tany. Mba hanohanana ny fampianarana ny olom-boafidiny ihany no nanaovan’Andriamanitra an’ireo zavatra ireo tamin’ny alalan’i Mosesy sy ny mpiasany. Mba hialana amin’ny fitondran-tena fanompoan-tsampy no nanomezan’Andriamanitra fahefana ny lehilahy iray, dia i Ron Wyatt mpanompony, hahita sy hikasika ny fiaran’ny fijoroany ho vavolombelona tamin’ny 1982. Satria ny “ *fijoroana ho vavolombelona momba an’i Jesosy* ”, izay “ *fanahin’ny faminaniana* ”, dia ambony lavitra sy mahasoa azy hatramin’ny nahatongavany manokana hanambara ny hevitry ny drafitry ny famonjena nomanina ho an’ny olom-boafidiny eto an-tany. Navela haka an-tsary ny Didy Folo navoakan’ny anjely tao amin’ny sambofiara i Ron Wyatt, saingy tsy nety nitazona ilay sarimihetsika izy. Ireo zava-misy ireo dia manaporofo fa fantatr’Andriamanitra mialoha ny fandavany, kanefa io safidy io dia miaro antsika amin’ny fanompoan-tsampy izay mety ho nateraky ny firaketana an-tsoratra toy

izany teo amin’ny sasany tamin’ireo olom-boafidiny marefo kokoa. Nambara amintsika izany zava-misy izany, mba ho fitahirizana izany ao an-tsain’ny fontsika ho tombontsoa mamy nomen’ilay Andriamanitsika Be fitiavana.

Ny fisarahan'ny Genesisy

Koa satria ny fandinihana an’io boky io dia nanambara tamintsika ny zava-miafina nafenina ao amin’ny faminanian’i Daniela sy ny Apokalypsy, dia tsy maintsy ampahafantariko anao izao ireo faminaniana nambara ao amin’ny bokin’ny Genesisy, teny izay midika hoe “fiantombohana”.

Attention!!! Ny fijoroana ho vavolombelona izay horaisintsika ato amin’ity fandalinana ny bokin’ny Genesisy ity dia avy amin’ny vavan’Andriamanitra izay nandidy izany tamin’i Mosesy mpanompony. Ny tsy finoana an’io fitantarana io no maha-tezitra lehibe indrindra azo atao mivantana amin’Andriamanitra, fahatezerana manidy tanteraka ny varavaran’ny lanitra, satria mampiseho ny tsy fisian’ny “ *finoana, izay tsy misy azo atao hahazoana sitraka amin’Andriamanitra* ”, araka ny Hebreo 11:6.

Ao amin’ny sasin-tenin’ny Apokalypsy, i Jesosy dia nanantitrantitra mafy izao teny izao: “ *Izaho no Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiafarana* ”, izay naveriny teny ao amin’ny faran’ny Apokalypsy 22:13 . Efa voamaritsika ny toetra ara-paminaniana ao amin’ny bokin’ny Genesisy, indrindra fa momba ny herinandro fito andro izay maminany fito arivo taona. Eto aho dia manatona ity bokin'ny Genesisy ity amin'ny fomba fijery ny lohahevitry ny " **fisarahana** ", izay mampiavaka azy manokana, araka ny ho hitantsika.

Genesisy 1

Ny andro [voalohany]

Genesisy 1:1: “ *Tamin’ny voalohany Andriamanitra nahary ny lanitra sy ny tany* .”

asehon’ilay teny hoe “ *fiandohana ”,* dia noforonin’Andriamanitra tokoa ny “ *tany ” ho ivon-toerana sy fototry ny refy vaovao, mifanitsy amin’ireo endriky ny fiainana selestialy nialoha azy.* Ny fampiasana ny sarin'ny mpanao hosodoko dia azy ny mamorona sy mampihatra ny fanatanterahana ny sary hosodoko vaovao. Aoka homarihintsika sahady anefa fa **misaraka “** *ny lanitra sy ny tany* ” avy amin’ny niaviany . Ny " *lanitra* " dia manondro ny cosmos interstellar foana, maizina ary tsy manam-petra; ary ny " *tany* " avy eo dia miseho miendrika baolina rakotry ny rano. Ny " *tany* " dia tsy nisy talohan'ny herinandro famoronana hatramin'ny namoronana azy tany am-piandohana na " *fiantombohan'ny* " famoronana an'io refy terestrialy manokana io. Mivoaka avy amin’ny tsinontsinona izany ary maka endrika araka ny didin’Andriamanitra mba hanatanterahana andraikitra izay nanjary nilaina noho ny fahafahana izay niandohan’ny ota nataon’ny zavaboariny voalohany tany an-danitra; Ilay antsoin’ny Isaia 14:12 hoe “ *kintana maraina* ” sy “ *zanaky ny maraina* ” dia lasa Satana hatramin’ny niampangany ny fahefan’Andriamanitra. Izy no mpitarika ny toby mpikomy any an-danitra sy ny toby eto an-tany ho avy.

Gen. 1:2: *“Tsy nisy endrika sady foana ny tany, ary aizina no nanarona ny lalina, ary ny Fanahin’Andriamanitra nanomba tambonin’ny rano* ”.

Tahaka ny anombohan’ny mpanao hosodoko amin’ny fametahana ny palitao fototra eo amin’ny lamba, dia asehon’Andriamanitra ny toe-javatra manjaka eo amin’ny fiainana selestialy efa noforonina sy ny fiainana eto an-tany izay hohariny. Antsoiny amin’ny teny hoe “ *maizina* ” àry izay rehetra tsy ankasitrahany , izay hantsoiny hoe “ *fahazavana* ” amin’ny fanoherana tanteraka. Andeha homarihintsika ny rohy napetrak’io andininy io teo amin’ny teny hoe “ *maizina* ”, amin’ny endriny milaza maro, satria maro be ny endriny, sy ny teny hoe “ *lavaka* ” izay manondro ny tany tsy misy endrik’aina. Nampiasa an’io tandindona io Andriamanitra mba hanondroana ny fahavalony: ireo revolisionera “tsy misy andriamanitra” sy mpihevitra malalaka ao amin’ny Apok. 11:7 ary ireo mpikomy tamin’ny Katolika papaly ao amin’ny Apok. 17:8. Kanefa, ireo Protestanta nikomy dia nikambana tamin’izy ireo tamin’ny 1843, ka nifandimby teo ambany fahefan’i Satana, “ *ilay anjelin’ny lavaka mangitsokitsoka* ” ao amin’ny Apok. 9:11; izay niaraka tamin’ny Advantista nivadika tamin’ny 1995.

Ao amin’ilay sary omena ao amin’io andininy io, dia hitantsika fa “ *ny haizina* ” **no mampisaraka ny** “ *Fanahin’Andriamanitra* ” amin’ny “ *rano* ” izay haminany amin’ny fomba tandindona, ao amin’ny Daniela sy ny Apokalypsy, ireo andiana “ *olona sy firenena ary fiteny* ” eo ambanin’ny marika “ *ranomasina* ” ao amin’ny Dan. 7:2-3 sy Apok. 13:1, ary eo ambanin’ny an’ny “ *renirano* ” ao amin’ny Apok. 17:1-15. Tsy ho ela ny **fisarahana** dia ho lazaina amin’ny “ ***fahotana*** ” tany am-boalohany izay hataon’i Eva sy Adama. Toy ny amin’ny sary nomena, Andriamanitra dia mifandray amin’ny tontolon’ny haizina miraikitra amin’ireo anjely mpikomy izay manaraka an’i Satana amin’ny safidiny hanohitra ny fahefan’Andriamanitra.

Gen. 1:3: “ Ary hoy Andriamanitra: Misia mazava! ” *Dia nisy mazava* .

Mametraka ny fitsipiny ny amin’ny “ *tsara* ” araka ny didim-pitsarany Andriamanitra. Io safidy hoe " *tsara* " io dia miraikitra amin'ny teny hoe " *hazavana* " noho ny endriny be voninahitra, izay hitan'ny rehetra sy ny rehetra, satria ny tsara dia tsy miteraka " *menatra* " izay mitarika ny olona hiery mba hahatanteraka ny asa ratsiny. Io “fahamenatra” io dia ho tsapan’i Adama taorian’ny fahotana araka ny Gen. 3, raha oharina amin’ny Gen. 2:25.

Gen. 1:4: “ *Ary hitan’Andriamanitra fa tsara ny mazava, ary* ***nampisarahin’Andriamanitra*** *ny mazava sy ny maizina* .”

Io no **fitsarana voalohany** nambaran’Andriamanitra. Ahariharin’izy io ny safidiny ny **tsara** , navoakan’ny teny hoe “ *fahazavana* ”, sy ny fanamelohana ny **ratsy** , voatondro amin’ny teny hoe “ *maizina* ”.

Asehon’Andriamanitra amintsika ny zava-kendren’ny namoronany teto an-tany, ary noho izany ny vokatra farany hotanterahin’ny fikasany: ny **fisarahan’ireo** tia ny “ *fahazavany* ” amin’ireo izay tia “ *maizina* ”. Ny “ *fahazavana sy ny haizina* ” dia safidy roa azo tanterahina noho ny foto-kevitry ny fahafahana izay tian’Andriamanitra homena ny zavaboariny rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany. Ireo toby roa mifanohitra ireo dia manana mpitarika roa amin’ny farany: Jesosy Kristy ho an’ny “ *fahazavana* ” ary Satana ho an’ny “ *maizina* ”. Ary ireo toby roa mifanandrina ireo, tahaka ny bao roa amin’ny tany, dia hanana fiafarana roa samy hafa tanteraka koa; ny olom-boafidy dia hiaina mandrakizay ao amin’ny fahazavan’Andriamanitra araka ny Apok. 21:23; ary ho ringana amin’ny

fiverenan'i Kristy, ireo mpikomy dia hiafara amin'ny " *vovoka " eo amin'ny tany lao izay lasa "lavaka "* indray ao amin'ny Gen. 1:2 . Hatsangana amin'ny maty ho amin'ny fitsarana izy ireo, ka haringana tanteraka, ka holevonina ao amin'ny *"farihy afo* " misy ny " *fahafatesana faharoa* " araka ny Apok. 20:15 .

Gen. 1:5: "Ary *Andriamanitra nanao ny mazava hoe Andro, ary ny maizina nataony hoe Alina. Dia nisy hariva, ary nisy maraina, andro voalohany izany* ."

Ity " *andro voalohany* " amin'ny famoronana ity dia natokana ho amin'ny fisarahana tanteraka ny toby roa noforonin'ny safidin'ny " *fahazavana sy ny haizina* " izay hifanandrina eto an-tany mandra-pahatongan'ny fandresen'i Jesosy Kristy farany sy ny fanavaozana ny zavaboary eto an-tany. Ny " *andro voalohany* " àry dia " *voamarika* " amin'ny alalan'ny fanomezan-dalana nomen'Andriamanitra an'ireo mpikomy hiady aminy mandritra ny "fito arivo" taona nambara mialoha ny herinandro manontolo. Mety tsara àry ny hahatongavana ho famantarana , izany hoe ny " *mariky* ny" fanompoam-pivavahana sandoka hita nandritra ny enina arivo taona teo anivon'ny mpanompo sampy na Jiosy tsy nivadika, indrindra fa tamin'ny vanim-potoana kristiana, hatramin'ny nandraisan'ny "andron'ny Masoandro tsy resy" ho andro fitsaharana isan-kerinandro napetraky ny fahefan'ny emperora Constantin I ' nanomboka tamin'io daty io tamin'ny 17 Martsa, tamin'ny 3 Martsa. Lasa " *mariky ny bibidia* " ny alahady, taorian'ny fanohanan'ny finoana katolika romana azy tamin'ny 538. Mazava fa *ny "alfa* " ao amin'ny Genesisy dia nanana zavatra betsaka hatolotra ho an'ireo mpanompon'i Jesosy Kristy nahatoky tamin'ny fotoana " *omega* ". Ary tsy tapitra izany.

Ny andro [faha-2]

Gen. 1:6: " *Ary Andriamanitra nanao hoe: Misia habakabaka eo afovoan'ny rano, ary aoka izy* ***hampisaraka*** *ny rano amin'ny rano* ."

Eto indray dia resaka **fisarahana** : " *ny rano amin'ny rano* ." Maminany ny **fisarahan'ny** zavaboarin'Andriamanitra asehon'ny " *rano* " ilay hetsika. Ity andininy ity dia manamafy ny **fisarahana voajanahary** amin'ny fiainana ety an-tany ary amin'ny roa, ny **fisarahan'ny** "zanak'Andriamanitra" amin'ny "zanak'ny devoly" izay antsoina koa mba hiara-hiaina mandra-pahatongan'ny fitsarana voamariky ny fahafatesan'i Jesosy Kristy ho an'ireo anjely mpikomy ratsy fanahy, ary mandra-piverin'i Jesosy Kristy ho an'ny olombelona eto an-tany. Io **fisarahana** io dia hanamarina ny zava-misy fa ny olombelona dia ho noforonina ho ambany kely noho ny anjely any an-danitra satria ny habe selestialy dia tsy ho azony idirana. Ny tantaran'ny tany dia ho toy ny fanasokajiana lava mandra-pahatapiny. Nametraka fikorontanana ny ota ary narindran'Andriamanitra tamin'ny alalan'ny fanasokajiana izany.

Gen. 1:7: " *Ary Andriamanitra nanao ny habakabakaka ka* ***nampisaraka*** *ny rano ambanin'ny habakabaka tamin'ny rano ambonin'ny habakabaka; dia nisy izany* ."

Ilay sary nomena **dia mampisaraka** ny fiainana eto an-tany nambaran'ny " *rano ambanin'ny tany* " sy ny fiainana any an-danitra izay " *ambonin'ny habakabaka* ".

Gen. 1:8: " *Ary Andriamanitra nanao ny habakabaka hoe lanitra; ary nisy hariva, ary nisy maraina, andro faharoa izany* ."

Ity lanitra ity, dia manondro ny sosona atmosfera izay, miforona avy amin'ny gazy 2 (hydrogène sy oxygène) izay mahaforona rano, manodidina ny tany manontolo ary tsy azon'ny olombelona idirana. Ampifandraisin'Andriamanitra amin'ny fisian'ny fiainana any an-danitra tsy hita maso izany satria ny devoly mihitsy no hahazo ny anaran'ny " *andrianan'ny herin'ny rivotra* " ao amin'ny Efes. 2:2: "... *izay nandehananareo fahiny araka ny fandehan'izao tontolo izao, araka ny* ***andrianan'ny herin'ny rivotra, dia*** *ny fanahy izay miasa ankehitriny ao amin'ny zanaky ny tsi-fanarahana* "; toe-tsaina izay efa nananany tany amin'ny tontolo selestialy.

Ny andro [faha-3]

Gen. 1:9: "Ary *Andriamanitra nanao hoe: Aoka hiangona ny rano eny ambanin'ny lanitra ho eo amin'ny fitoerana iray, ary aoka hiseho ny maina.* " Dia nisy izany.

Mandra-pahatongan'izany fotoana izany, dia nandrakotra ny tany manontolo ny " *rano* ", saingy tsy mbola nisy karazana biby an-dranomasina hoforonina amin'ny [andro faha-5] . Izany fahitsiana izany dia hanome ny maha-azo itokiana rehetra azy amin'ny asan'ny safo-drano ao amin'ny Genesisy 6 izay afaka mampiely ny endriky ny biby an-dranomasina amin'ny tany feno rano; izay hanamarina ny fahitana ny fôsily sy akorandriaka an-dranomasina any aoriana.

Gen. 1:10: " *Andriamanitra nanao ny maina hoe tany, ary ny rano miangona dia nataony hoe Ranomasina, ary hitan'Andriamanitra fa tsara izany* ."

fisarahana vaovao io dia tsarain'Andriamanitra " *tsara* " satria any an-dafin'ny ranomasina sy ny kaontinanta, dia nomeny an'ireo teny roa ireo hoe " *ranomasina sy tany* " ny andraikitry ny tandindona roa izay hanondro ny Fiangonana Kristiana Katolika sy ny Fiangonana Kristiana Protestanta izay nipoitra hatramin'ny voalohany tamin'ny anarana hoe Fiangonana Nohavaozina. **Ny fisarahan'izy** ireo teo anelanelan'ny 1170 sy 1843 dia notsarain'Andriamanitra " *tsara* ". Ary ny fampaherezany ho an'ireo mpanompony mahatoky tamin'ny fotoan'ny Fanavaozana dia naharihary ao amin'ny Apok. 2:18 ka hatramin'ny 29. Ao amin'ireo andininy ireo, dia hitantsika izao fanazavana manan-danja ao amin'ny andininy faha-24 sy 25 izao, izay manamarina ny toe-javatra tsy manam-petra niavaka: " *Ho anareo izay any Tyatira, izay tsy manana izany fampianarana izany, na izay tsy mahalala an'i Satana, dia ireo izay tsy mahalala an'i Satana. ianao:* ***tsy mitondra entana hafa aminao aho*** *;* ***fa*** *izay anananao ihany, dia tano mandra-pihaviko* .» Amin'ny alalan'io fitambarana io indray no andaminan'Andriamanitra ny fikorontanana noforonin'ny anjely mpikomy sy ny fanahin'olombelona. Aoka homarihintsika ity fampianarana hafa ity, dia ny hoe ny " *tany* " dia hanome ny anarany ny planeta manontolo, satria ny " *maina* " dia voaomana ho tontolo voajanahary ho an'ny fiainan'ny olombelona izay

namoronan’Andriamanitra izao zavaboary izao . Mendrika nefa tsy hamarinina ao amin’ny planin’Andriamanitra ny tenin’ity “filazana” ity: “Miara-miangona ny voro-manidina sy ny voro-manidina”, araka izany, teo anelanelan’ny taona 1170 sy 1843, dia voavonjy ireo Protestanta mahatoky sy tia fihavanana tamin’ny alalan’ny fahamarinan’i Kristy izay natao tamin’ny andro fahafito tsy nisy fitandremana Io fitsaharana io izay mahatonga ny “ *tany ” ho* tandindon’ny finoana kristiana sandoka nanomboka tamin’ny 1843, araka ny Dan 8:14, ny porofon’io fitsaran’Andriamanitra io dia hita ao amin’ny Apok .

Gen. 1:11: “ *Ary Andriamanitra nanao hoe: Aoka ny tany haniry ahitra sy anana mamoa ary hazo fihinam-boa izay mamoa eny ambonin’ny tany, samy araka ny karazany avy* .

Nohamafisina ny laharam-pahamehana nomen’Andriamanitra ny tany maina: voalohany, mahazo hery “ ***mamokatra*** ” *ny zavamaniry, zava-maniry mamoa, hazo fihinam-boa mamoa araka ny karazany avy* ; ny zavatra rehetra novokarina voalohany ho an’ny filan’ny olombelona, ary faharoa ho an’ny biby ety an-tany sy any an-danitra izay hanodidina azy. Hampiasain’Andriamanitra ho sary an’ohatra ireo vokatra eto an-tany ireo, mba hampihariharian ny fianarany amin’ny mpanompony. Ny olona, toy *ny “hazo* ”, dia hamoa, na tsara na ratsy.

Gen. 1:12: “ *Ary ny tany naniry ahitra sy anana mamoa samy araka ny karazany avy, ary hazo mamoa, izay samy araka ny karazany avy, ary hitan’Andriamanitra fa tsara izany.* ”

Amin’izao andro fahatelo izao , tsy misy kilema manimba ny asa noforonin’Andriamanitra, lavorary ny zavaboary, izany hoe tsaraina “ *tsara* ”. Amin'ny fahadiovan'ny atmosfera sy ny terestrialy tonga lafatra, ny tany dia mampitombo ny vokatra. Ny voankazo dia natao ho an'ny zavamananaina hiaina eto an-tany: ny olona sy ny biby izay samy hamokatra araka ny maha izy azy.

Gen. 1:13: “ *Dia nisy hariva ary nisy maraina, andro fahatelo izany* .”

Ny andro faha-4

Gen. 1:14: “ *Ary Andriamanitra nanao hoe: Misia fanazavana eny amin’ny habakabaky ny lanitra hampisaraka* ***ny*** *andro sy ny alina; ary aoka ho famantarana sy ho fotoana ary ho andro sy taona ireny* .”

fisarahana vaovao miseho: " *andro sy alina* ." Hatramin'io andro fahefatra io dia tsy azon'ny vatana selestialy ny hazavana antoandro. Ny fisarahan'ny andro sy ny alina dia efa nisy tamin'ny endrika virtoaly noforonin'Andriamanitra. Mba hahatonga ny zavaboariny ho tsy miankina amin’ny fanatrehany, dia hamorona vatana selestialy andro fahefatra Andriamanitra izay hamela ny olona hametraka kalandrie mifototra amin’ny toeran’ireo vatana ireo ao amin’ny cosmos interstellar. Hiseho toy izany ny famantarana ny Zodiac, ny fanandroana alohan'ny fotoanany nefa tsy misy ny sikidy ankehitriny miraikitra aminy, izany hoe ny astronomia.

Gen. 1:15: “ Ary *aoka ho fanazavana eny amin’ny habakabaky ny lanitra ireny hanazava ny tany.*

Ny “ *tany* ” dia tsy maintsy hazavain’ny “ *andro* ” toy ny amin’ny “ *alina* ”, fa ny “ *fahazavan’ny* ” *andro* ” kosa dia tokony hihoatra ny an’ny “ *alina* ”, satria izany no endrik’ilay Andriamanitry ny fahamarinana, izay namorona ny zavamananaina rehetra. Ary ny fifandimbiasana ao amin’ny filaharana “ *andro alina* ” dia maminany ny fandreseny farany amin’ny fahavalony rehetra izay anisan’ireo olom-boafidiny malalany sy voatahy. Io anjara asan’ny “ *fanazavana ny tany* ” io dia hanome an’ireo kintana ireo hevitra an’ohatra ny amin’ny asa ara-pivavahana mampianatra fahamarinana na lainga aseho amin’ny anaran’ilay Andriamanitra Mpamorona.

Gen. 1:16: “ *Ary Andriamanitra nanao ny fanazavana roa lehibe: ny fanazavana lehibe ho mpanapaka ny andro ary ny fanazavana kely ho mpanapaka ny alina, ary ny kintana koa* .”

Mariho ity tsipiriany ity: amin’ny fanafoanana *ny “masoandro* ” sy *ny “volana* ”, *ny “famirapiratana roa lehibe* ”, Andriamanitra dia manondro ny masoandro amin’ny fitenenana hoe “ *lehibe indrindra* ”, raha manaporofo izany ny fanakona-masoandro, fa mitovy habe amintsika ny kapila masoandro sy ny volana, ka ny iray manarona ny iray mifanitsy. Fa Andriamanitra nahary azy dia mahafantatra teo anatrehan’ny olombelona fa ny bika aman’endriny dia noho ny halaviran’ny tany, ny masoandro dia 400 heny ny lehibe fa 400 heny noho ny volana. Amin'ny alalan'izany fahitsiana izany no hanamafisany sy hanamafisany ny anaram-boninahitra ambony indrindra amin'ny maha Andriamanitra Mpamorona azy. Ambonin'izany, eo amin'ny sehatra ara-panahy, dia manambara ny "fahalehibiazany" tsy manam-paharoa izy raha oharina amin'ny haizin'ny volana , mariky ny alina sy ny haizina. Ny fampiharana an’ireo anjara asa tandindona ireo dia mahakasika an’i Jesosy Kristy antsoina hoe “ *fahazavana* ” ao amin’ny Jaona 1:9 : “ *Ity mazava ity no tena fahazavana, izay tonga amin’izao tontolo izao ka manazava ny olona rehetra* . Aoka homarihintsika fa ny fanekena fahiny nataon’ny vahoaka jiosy araka ny nofo, izay naorina tamin’ny kalandrie volana, dia napetraka teo ambanin’ny famantarana ny vanim-potoana “maizina”; izany hatramin’ny fiavian’i Kristy voalohany sy faharoa. Tahaka ny fankalazan’ny “fetin’ny tsinam-bolana”, ilay fotoana tsy hita maso ny volana nanjavona, dia naminany ny fiavian’ny vanim-potoan’ny masoandron’i Kristy, izay nataon’i Mal. 4:2 dia ampitahaina amin’ny “ *masoandron’ny fahamarinana* ”: “ *Fa hiposaka aminareo izay matahotra ny anarako* ***ny Masoandron’ny fahamarinana ,*** *manana fanasitranana eo amin’ny elany, ka hivoaka ianareo ka hitsambikina toy ny zanak’omby avy ao am-bala* ,...”. Taorian’ny fifanekena tamin’ny Jiosy fahiny, dia nanjary tandindon’ny finoana kristiana sandoka *ny “volana ”, ka nisesy ny Katolika nanomboka tamin’ny 321 sy 538, avy eo ny Protestanta nanomboka tamin’ny 1843, ary... ny Advantista andrim-panjakana nanomboka tamin’ny 1994.*

kintana ” koa ilay andininy . Malemy ny fahazavany saingy maro be izy ireo ka na izany aza dia manazava ny lanitry ny alina eto an-tany. " *Ny kintana* " dia lasa tandindon'ny mpitondra hafatra ara-pivavahana izay mijanona mijoro na mianjera toy ny famantarana ny " *tombo -kase faha-6* " ao amin'ny Apo.6:13 izay nahatongavan'ny fianjeran'ny kintana haminany tamin'ny 13 Novambra 1833 tamin'ny olom-boafidy, ny fianjeran'ny Protestanta lehibe ho an'ny taona 1843 .

Hoy i Jesosy: “ *Mandalo amin’ny fiainana ianareo, nefa maty* ”. Tsaroana io fahalavoana io ao amin’ny Apo.9:1: “ *Ary ny anjely fahadimy nitsoka ny trompetrany, dia hitako fa, indro,* ***nisy kintana latsaka avy tany an-danitra ho amin’ny tany*** *; ary nomena azy ny fanalahidin’ny lavaka tsy hita noanoa* . Talohan’ny fahalavoan’ny Protestanta, ny Apok. 8:10 sy 11 dia mampahatsiahy ny fivavahana katolika nomelohin’Andriamanitra: “ ***Ny*** *anjely* fahatelo *nitsoka ny* ***trompetrany*** . *tonga* ***zava-mahafaty ny rano*** *, ka maro no matin’ny rano, satria tonga mangidy* . Manamarina izany ao amin’ny Apok. 12:4 : “ ***Ny rambony nandroaka ny ampahatelon’ny kintana eny amin’ny lanitra*** *ka nanjera ireny tamin’ny tany* . Ireo iraka ara-pivavahana avy eo dia ho iharan’ny famonoana ireo revolisionera frantsay ao amin’ny Apok. 8:12 manao hoe: “ *Ary ny anjely fahefatra nitsoka ny trompetrany, dia voadona ny ampahatelon’ny masoandro sy ny ampahatelon’ny volana* ***ary ny ampahatelon’ny kintana, ka tonga maizina ny ampahatelon’ireo*** *, ary tsy nazava ny andro, ary tsy nazava ny ampahatelon’ny alina* .” Ny lasibatry ny revolisionera malalaka misaina manohitra ny fivavahana rehetra dia ny ampahany foana (*ampahatelony*), *ny "masoandro* " sy ny " *volana* ".

Ao amin’ny Gen. 15:5, ny “ *kintana* ” dia maneho ny “ *taranaka* ” nampanantenaina an’i Abrahama: “ *Dia nitondra azy nivoaka Izy ka nanao hoe: Jereo ange ny lanitra, ka isao ny kintana, raha mahisa azy ianao.” Ary hoy Izy taminy: Ho tahaka izany ny taranakao* . Mitandrema! Ny hafatra dia manondro isa be dia be nefa tsy milaza na inona na inona momba ny toetran’ny finoan’ireo olona ireo izay ho hitan’Andriamanitra “ *maro antsoina, nefa vitsy no voafidy* ” araka ny Mat. 22:14. Ny “ *kintana* ” indray dia maneho ny olom-boafidy ao amin’ny Dan. 12 :3: “ *Ary izay hendry dia hamirapiratra tahaka ny famirapiratry ny lanitra,* ***ary izay mamerina ny maro ho amin’ny fahamarinana dia ho tahaka ny kintana*** *mandrakizay doria* .”

Gen. 1:17: “ *Ary napetrak’Andriamanitra teny amin’ny habakabaky ny lanitra ireny mba hanazava etỳ ambonin’ny tany,* ”

Hitantsika eto noho ny antony ara-panahy ny fanamafisan’Andriamanitra an’io anjara asan’ny kintana io: “ *hanazava ny tany* ”.

Gen. 1:18: “ *Hanapaka ny andro sy ny alina ary* ***hampisaraka*** *ny mazava sy ny maizina, ary hitan’Andriamanitra fa tsara izany* .”

Eto Andriamanitra dia manamafy ny anjara asa ara-panahin’ireo kintana ireo amin’ny fampifandraisana ny “ *andro sy ny mazava* ” amin’ny lafiny iray, ary ny “ *alina sy ny haizina* ” amin’ny lafiny iray.

Gen. 1:19: “ *Dia nisy hariva, ary nisy maraina, andro fahefatra izany* .”

Afaka mandray soa avy amin’ny hazavan’ny masoandro sy ny hafanan’ny tany izao ny tany mba hiantohana ny fahavokarana sy ny famokarana sakafo avy amin’ny zavamaniry. Tsy ho zava-dehibe anefa ny anjara asan’ny masoandro, raha tsy aorian’ny fahotana nataon’i Eva sy Adama. Mandra-pahatongan’izany fotoana mampalahelo izany, dia niantehitra tamin’ny hery mahagagan’ny herin’Andriamanitra namorona ny fiainana. Ny fiainana eto an-tany dia nalamin’Andriamanitra ho amin’izao fotoana izay hamely ny tany amin’ny ozona rehetra ny fahotana.

Ny andro faha-5

Gen. 1:20: “ *Ary Andriamanitra nanao hoe: Aoka ny rano ho be zava-manan-aina, ary aoka hisy vorona hanidina ambonin’ny tany eny amin’ny habakabaky ny lanitra* .”

Amin’izao andro faha-5 izao , dia omen’Andriamanitra hery ny “ *rano ” mba “ hamokatra biby velona be dia be* ” maro be sy isan-karazany, hany ka sarotra amin’ny siansa maoderina ny manisa azy rehetra. Ao amin'ny fanambanin'ny lavaka mangitsokitsoka ao anatin'ny haizina tanteraka, dia mahita endriky ny fiainan'ny biby kely fluorescent tsy fantatra izay manjelanjelatra, mamiratra ary manova ny hamafin'ny hazavana ary ny loko mihitsy aza. Toy izany koa, ny habakabaky ny lanitra dia hahazo ny sarimiaina amin'ny sidin'ny " *vorona* ." Hita eto ny mariky ny " *elatra* " izay mamela ny fihetsehana eny amin'ny rivotra amin'ny biby noforonina manana elatra. Hampifandraisina amin’ireo fanahy selestialy izay tsy mila izany ilay marika satria tsy iharan’ny lalàna ara-batana terestrialy sy selestialy izy ireo. Ary eo amin’ireo karazana elatra eto an-tany, Andriamanitra dia hanome azy ny sarin’ny *“voromahery* ” izay miakatra ambony indrindra amin’ny toerana avo indrindra amin’ny karazam-borona rehetra sy ny biby manidina. Ny “ *voromahery* ” koa dia lasa tandindon’ny empira, an’i Nebokadnezara Mpanjaka ao amin’ny Dan.7:4 sy ny an’i Napoléon I ao amin’ny Apok. 8:13: “ *Nijery aho, ka nandre* ***ny voromahery nanidina teo afovoan’ny lanitra , nanao tamin’ny feo mahery hoe: Loza, loza, lozan’ny mponina amin’ny tany, noho ny*** feon’ny *anjelin’ny feon’ny anjely telo! Ny fitondrana imperial dia naminany ireo “ loza ”* lehibe telo izay hamelezana ny mponin’ny firenena tandrefana eo ambanin’ny tandindon’ireo “ *trompetra* ” telo farany ao amin’ny Apok. 9 sy 11, nanomboka tamin’ny 1843, dia ny daty nanan-kery ny didy ao amin’ny Dan. 8:14.

Ankoatra *ny "voromahery ", ireo " vorona eny amin'ny lanitra "* hafa dia haneho ny anjely any an-danitra, ny tsara sy ny ratsy.

Gen. 1:21: “ *Ary Andriamanitra nahary ny zava-manan-aina lehibe sy ny zava-manan’aina mihetsiketsika rehetra, izay namoahan’ny rano betsaka, samy araka ny karazany avy, ary ny voro-manidina rehetra, samy araka ny karazany avy, ary hitan’Andriamanitra fa tsara izany* .”

Andriamanitra dia manomana ny fiainana an-dranomasina ho amin’ny toetry ny ota, ny fotoana hahatonga ny “ *hazandrano lehibe* ” hohaniny ny madinika; izany no anjara voarindra sy ny maha-ilaina ny habetsahan'izy ireo amin'ny karazana tsirairay. Tsy ho afa-mandositra io foto-kevitra io ny “ *vorona manana elatra* ” satria hifamono hohanina koa izy ireo. Saingy alohan'ny ota dia tsy misy biby an-dranomasina na vorona manimba ny hafa; mamelona azy rehetra ny fiainana, ary mirindra tsara izy ireo. Izany no mahatonga an’Andriamanitra hitsara ny toe-javatra “ *tsara* ”. Ny " *biby " an-dranomasina* sy ny " *vorona* " dia handray anjara ara-panoharana aorian'ny fahotana. Ny ady mahafaty eo amin'ireo karazana dia hanome ny " *ranomasina* " ny dikan'ny hoe "fahafatesana" izay nomen'Andriamanitra azy amin'ny fombafomba fanasan'ny mpisorona hebreo. Hahazo anarana hoe “ *ranomasina* ” ho fahatsiarovana ny niampitan’ny “Ranomasina Mena” ny tavin-drano nampiasaina tamin’io tanjona io. Noho izany,

tamin'ny nanomezany azy io anarana hoe " *bibidia miakatra avy amin'ny ranomasina* " ao amin'ny Apok. 13:1 , Andriamanitra dia manondro ny fivavahana katolika romana sy ny fitondram-panjaka izay manohana azy io ho fiangonan'ny olona "maty" izay mamono sy mihinana ny mpiara-belona aminy toy ny hazandrano ao amin'ny " *ranomasina* ". Toy izany koa, ny voromahery sy ny voromailala ary ny voromailala dia hihinana ny voromailala sy ny voromailala, noho ny fahotan'i Eva sy Adama ary betsaka lavitra noho ny taranak'olombelona mandra-pahatongan'ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra.

Gen. 1:22: " *Ary Andriamanitra nitso-drano azy hoe: Maroa fara sy mihabetsaha ary mamenoa ny rano ao amin'ny ranomasina; ary aoka ny vorona hihamaro ambonin'ny tany* ."

Tanteraka amin'ny alalan'ny fampitomboana ny fitahian'Andriamanitra, eo amin'io tontolon'ny biby an-dranomasina sy ny vorona io, fa tsy ho ela koa amin'ny olombelona. Antsoina koa ny Fiangonan'i Kristy mba hampitombo ny isan'ny mpanara-dia azy, kanefa eto dia tsy ampy ny fitahian'Andriamanitra, satria Andriamanitra no miantso, nefa tsy manery na iza na iza hamaly ny famonjeny.

Gen. 1:23: " *Dia nisy hariva ary nisy maraina, andro fahadimy izany* ."

Aoka homarihintsika fa ny zavamananaina an-dranomasina dia noforonina tamin'ny andro fahadimy, ka **tafasaraka** amin'ny famoronana ny fiainana an-tany, noho ny fanehoana an'ohatra ara-panahy izay mahakasika ny endriky ny Kristianisma voaozona sy nivadi-pinoana voalohany; izay hisolo tena ny fivavahana katolika ao Roma nanomboka tamin'ny 7 martsa 321, daty nananganana ny andro fitsaharana sandoka mpanompo sampy, ny andro voalohany sy ny "andron'ny masoandro", izay nantsoina tatỳ aoriana hoe: Alahady, izany hoe ny andron'ny Tompo. Manamafy izany fanazavana izany ny fisehoan'ny Katolika Romana nandritra ny [taonarivo faha-5] sy ny an'ny Protestanta izay niseho nandritra ny [taonarivo faha-6] .

Ny andro [faha-6]

Gen. 1:24: " *Ary Andriamanitra nanao hoe: Aoka ny tany hamoaka zava-manan-aina samy araka ny karazany avy, dia biby fiompy sy biby mandady na mikisaka ary bibi-dia, samy araka ny karazany avy; dia nisy izany* ."

Manamarika ny [andro faha-6 ny famoronana ny zavamananaina eto an-tany izay, aorian'ny ranomasina, dia] " ***mamokatra*** *biby velona. araka ny karazany avy, ny biby fiompy, ny biby mandady na mikisaka, ary ny bibidia, araka ny karazany avy* . Andriamanitra dia mampandeha ny fizotry ny fananahana ireo zavamananaina rehetra ireo , ka hiparitaka manerana ny tany.

Gen. 1:25: " *Ary Andriamanitra nanao ny bibi-dia, samy araka ny karazany avy, sy ny biby fiompy, samy araka ny karazany avy, ary ny biby rehetra izay mandady na mikisaka amin'ny tany, samy araka ny karazany avy; ary hitan'Andriamanitra fa tsara izany* ."

Ity andininy ity dia manamafy ny hetsika voafaritry ny teo aloha. Aoka homarihintsika amin'ity indray mitoraka ity fa Andriamanitra no namorona sy nitarika an'io zavamananaina eto an-tany novokarina teto an-tany io. Toy ny

an’ny an-dranomasina, ny biby ety an-tany dia hiaina amim-pilaminana mandra-pahatongan’ny fotoana nanotan’ny olombelona. Hitan’Andriamanitra fa “ *tsara ”* io zavaboary biby io, izay namoronana anjara asa an’ohatra ary hampiasainy ao amin’ny hafany ara-paminaniana aorian’ny fanorenana ny ota. Amin’ireo biby mandady, *ny “menarana* ” dia handray anjara lehibe amin’ny maha-mpanentana ny ota ampiasain’ny devoly. Aorian'ny ota, ny biby eto an-tany dia handringana ny karazany samy hafa karazana. Ary io herisetra io dia hanamarina, ao amin'ny Apok. 13:11, ny anarana hoe " *bibidia miakatra avy amin'ny tany* " izay manondro ny fivavahana Protestanta amin'ny toerany farany voaozon'Andriamanitra ao anatin'ny tontolon'ny fitsapana faratampony amin'ny finoana Advantista izay nohamarinin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy marina nokasaina ho amin'ny lohataonan'ny taona 2030. Na izany aza, aoka homarihintsika fa ny Protestanta dia tsy miraharaha an'io fanozonana io.

Gen. 1:26: “ *Ary Andriamanitra nanao hoe: Andeha Isika hamorona olona tahaka ny endritsika, araka ny tarehintsika* ;

Amin’ny fitenenana hoe “ *Andao hataontsika* ”, dia ampifandraisin’Andriamanitra amin’ny asany ny tontolon’ny anjely mahatoky izay manatri-maso ny asany sy manodidina azy feno hafanam-po. Eo ambanin’ny foto-kevitry ny **fisarahana** , eto, natambatra tamin’ny andro faha-6 , ny famoronana biby terestrialy sy ny an’ny olombelona izay asongadina ao amin’io andininy faha-26 io, ny isan’ny anaran’Andriamanitra, izany hoe isa azo tamin’ny fanampiana ireo litera hebreo efatra hoe “Yod = 10 +, He = 5 +, Wav = 6 +, He = 5 = 26”; litera izay ahitana ny anarany nadika hoe "YaHWéH". Vao mainka hamarinina io safidy io satria, “ *natao araka ny endrik’Andriamanitra* ”, “ *ny olombelona* ” dia tonga nisolo tena azy ara-panoharana teo amin’ny fahariana terestrialy ho endrik’i Kristy i Adama. Omen’Andriamanitra azy ny lafiny ara-batana sy ara-tsaina, dia ny fahaizana mitsara ny tsara sy ny ratsy izay hahatonga azy ho tompon’andraikitra. Noforonina tamin’ny andro iray tamin’ny biby, ny “ *olona* ” dia hahazo ny safidy ny amin’ny “ *endriky* ” azy: Andriamanitra na ny biby, izany hoe *ny “bibidia* ”. Amin’izao fotoana izao, dia amin’ny famelana ny tenany ho voafitak’ny “biby”, “ *ny menarana* ”, no hanapaka ny tenany amin’Andriamanitra i Eva sy Adama ka hanary ny “ *endrik’izy ireo* ”. Tamin’ny nanomezany ny olombelona fahefana tamin’ny “ *bibi-dia mikisaka amin’ny tany* ”, Andriamanitra dia manasa ny olona mba hanjaka amin’ny “menarana” ka tsy hamela ny tenany ho ampianariny. Indrisy fa ho an’ny olombelona, i Eva dia ho tafasaraka amin’i Adama rehefa voafitaka sy ho meloka noho ny ota tsy fankatoavana.

Ankininy amin’ny olombelona ny zavaboariny rehetra eto an-tany miaraka amin’ny fiainana ao anatiny sy aterany any an-dranomasina sy ety an-tany ary any an-danitra.

Gen. 1:27: “ *Ary Andriamanitra nahary ny olona tahaka ny endriny, tahaka ny endrik’Andriamanitra no namoronany azy; lahy sy vavy no namoronany azy* .”

Ny andro faha-6 dia maharitra toy ny hafa, 24 ora ary toa mivondrona eto ny zavaboarin’ny lehilahy sy ny vehivavy mba hamintinana ny zavaboarin’izy ireo. Eny tokoa, ny Gen. 2 dia mandray an'io famoronana ny olombelona io amin'ny

alalan'ny fanehoana hetsika maro izay azo inoana fa vita tao anatin'ny andro maromaro. Ny tantaran'ity toko 1 ity dia manana toetra ara-dalàna manambara ny soatoavina ara-panoharana izay tian'Andriamanitra homena ny andro enina voalohany amin'ny herinandro.

Ity herinandro ity dia tena tandindona kokoa satria maneho ny drafitry ny famonjen'Andriamanitra. Ny "lehilahy" dia maneho sy maminany an'i Kristy, ary ny "vehivavy" dia maneho ny "Fiangonana voafidy" izay hatsangana avy aminy. Ambonin'izany, talohan'ny fahotana, dia tsy misy dikany ny fotoana tena izy satria ao amin'ny toetry ny fahatanterahana, dia tsy isaina ny fotoana, ary ny fanisana ny "6 000 taona" dia hanomboka amin'ny lohataona voalohany voamariky ny fahotan'ny olombelona voalohany. Amin'ny tsy tapaka tanteraka, ny alina 12 ora sy andro 12 ora dia mifandimby tsy tapaka. Ao amin'io andininy io, Andriamanitra dia manantitrantitra ny endriky ny olombelona noforonina mifanaraka amin'ny endriny. Adama tsy malemy; feno hery izy, ary nohariana ho afaka hanohitra ny fakam-panahin'ny devoly.

Gen. 1:28 : " *Ary Andriamanitra nitahy azy, ka hoy Andriamanitra taminy: Maroa fara sy mihabetsaha ary mamenoa ny tany, ka mampanompoa azy* ;

Ilazain'Andriamanitra ho an'ny olombelona rehetra ny hafatra, ka i Adama sy i Eva no modely tany am-boalohany. Tahaka ny biby, izy ireo indray no voatahy sy entanina hiteraka mba hampitomboana ny olona. Avy amin'Andriamanitra no ahazoan'ny olombelona fahefana amin'ny zavaboary biby, izany hoe tsy tokony hamela ny tenany hofehezin'ireo, noho ny fihetseham-po sy ny fahalemena ara-pihetseham-po. Tsy tokony hanisy ratsy azy ireo izy fa hiaina mifanaraka amin'izy ireo. Izany, ao amin'ny teny manodidina izay mialoha ny ozon'ny fahotana.

Gen. 1:29: " *Ary hoy Andriamanitra: Indro, efa nomeko anareo ny anana manintsam-boa rehetra izay ambonin'ny tany rehetra, ary ny hazo rehetra izay misy voan'ny hazo manintsam-boa rehetra, ka ho fihinanareo izany* ."

Ao amin'ny famoronana zava-maniry, Andriamanitra dia manambara ny fahatsarany sy ny fahalalahan-tanana rehetra amin'ny fampitomboana ny isan'ny voan'ny karazana zavamaniry tsirairay, hazo fihinam-boa, voamadinika, anana ary anana. Atolotr'Andriamanitra ho an'ny olombelona ny modely amin'ny sakafo tonga lafatra izay mampiroborobo ny fahasalamana ara-batana sy ara-tsaina tsara ho an'ny zavamananaina manontolo sy ny fanahin'olombelona, hatramin'izao toy ny tamin'ny andron'i Adama. Io foto-kevitra io dia natolotr'Andriamanitra nanomboka tamin'ny 1843 ho fitakiana ho an'ny olom-boafidiny ary mbola manan-danja kokoa amin'izao andro farany izao rehefa iharan'ny simika, zezika, pestisida ary zavatra hafa manimba ny fiainana ny sakafo fa tsy mampandroso izany.

Gen. 1:30: " *Ary ny bibi-dia rehetra sy ny voro-manidina rehetra ary ny biby rehetra izay mandady na mikisaka amin'ny tany, izay misy aina, dia efa nomeko ho fihinany ny anana maitso rehetra* .

Ity andininy ity dia manolotra ny fanalahidy izay manamarina ny mety hisian'ity fiainana mirindra ity. Vegan avokoa ny zavamananaina rehetra, ka tsy misy antony hifamaliana. Aorian'ny ota, ny biby dia mifanipaka matetika mba

hahazoana sakafo, ary ny fahafatesana dia hamely azy rehetra amin'ny fomba iray na hafa.

Gen. 1:31: " *Ary hitan'Andriamanitra izay rehetra nataony, ary, indro, tsara indrindra izany; ary nisy hariva, ary nisy maraina, andro fahenina izany* ."

Amin'ny fiafaran'ny andro faha-6 , dia afa-po amin'ny zavaboariny Andriamanitra, izay, noho ny fisian'ny olombelona teto an-tany, dia noheverina ho " ***tena tsara " tamin'ity indray mitoraka ity, fa "*** *tsara "* ihany tamin'ny faran'ny andro faha-5 .

Ny fikasan'Andriamanitra **hanasaraka** ny 6 andro voalohany amin'ny herinandro amin'ny andro faha-7 dia asehon'ny fanakambanana azy ireo ao amin'ity toko voalohany amin'ny Genesisy ity. Amin'izany fomba izany no hanomanany ny firafitry ny didy faha-4 amin'ny lalàny masina, izay hasehony amin'ny andron'izy ireo amin'ny Hebreo nafahana tamin'ny fanandevozan'ny Ejipsianina. Hatramin'i Adama, ny olombelona dia nanana 6 andro amin'ny 7, isan-kerinandro, mba hanatontosana ny asany eto an-tany. Ho an'i Adama, dia tsara ny niandohan'ny zava-drehetra, fa rehefa noforonina avy taminy ilay vehivavy, ilay " *mpanampy* " nomen'Andriamanitra azy, dia hitondra ota ho amin'ny zavaboary eto an-tany, araka ny hambaran'ny Gen. 3. Noho ny fitiavany ny vadiny, i Adama indray dia hihinana ilay voankazo voarara ary ho azon'ny ozon'ny ota ny mpivady manontolo. Ao anatin'izany fihetsika izany, dia naminany an'i Kristy i Adama, izay ho avy handray anjara sy handoa ny fahadisoan'ny Fiangonana Voafidy malalany ho solony. Ny fahafatesany teo amin'ny hazo fijaliana, teo am-pototry ny Tendrombohitra Golgota, dia hanavotra ny fahotana vita ary, rehefa nandresy ny fahotana sy ny fahafatesana, i Jesoa Kristy dia hahazo ny zo hamela ny olom-boafidiny handray soa avy amin'ny fahamarinany tonga lafatra. Afaka manome azy ireo ny fiainana mandrakizay very nanomboka tamin'i Adama sy Eva izy, araka izany. Ny olom-boafidy dia hiara-hiditra amin'io fiainana mandrakizay io amin'ny fiandohan'ny arivo taona faha-7 , amin'izay fotoana izay no hahatanterahan'ny asa ara-paminaniana momba ny Sabata. Azonao takarina àry hoe nahoana io foto-kevitry ny andro faha-7 io no aseho ao amin'ny Genesisy toko faha-2, **misaraka** amin'ireo 6 andro voalohany natambatra ao amin'ny toko 1.

Genesisy 2

Ny andro fahafito

Gen. 2:1: " *Dia vita ny lanitra sy ny tany mbamin'izay rehetra ao aminy* ."

Misaraka amin'ny " ***fahafito*** " ny enina voalohany, satria efa hifarana ny asa famoronana nataon'Andriamanitra teto an-tany sy ny lanitra. Marina izany tamin'ny fametrahana ny fanorenan'ny fiainana noforonina tamin'ny herinandro voalohany, nefa mainka fa nandritra ny 7 000 taona dia naminany koa izy. Ny enina andro voalohany dia manambara fa Andriamanitra dia hiasa ao anatin'ny fahoriana mba hiatrehany ny tobin'ny devoly sy ny fandravana nataony nandritra ny 6000 taona. Ny asany dia ny hitaona ny olom-boafidiny ho eo Aminy mba hifidy azy ireo amin'ny olombelona rehetra. Hanome porofo isan-karazany

momba ny fitiavany azy ireo izy, ary hitazona ireo izay tia sy mankasitraka azy amin’ny lafiny rehetra sy amin’ny lafiny rehetra. Ho an'izay tsy manao izany dia hiditra ao amin'ny tobin'ny devoly voaozona. Ny “ *tafika* ” voatonona dia manondro ny hery velona ao amin’ireo toby roa izay hifanohitra sy hiady eo amin’ny “ *tany* ” sy ao amin’ny “ *lanitra* ” izay ahitana ny “ *kintana eny amin’ny lanitra* ” maneho azy ireo. Ary haharitra 6000 taona io ady ho an'ny fifantenana io.

Gen. 2:2: “ *Ary tamin’ny andro fahafito dia vitan’Andriamanitra ny asany izay efa nataony, ka nitsahatra tamin’ny andro fahafito Izy tamin’ny asany rehetra izay efa nataony* .”

Amin’ny faran’ny herinandro voalohany amin’ny tantaran’ny tany, dia mampianatra lesona voalohany ny fitsaharan’Andriamanitra: Mbola tsy nanota i Adama sy Eva; izay manazava ny fahafahan’Andriamanitra hiaina tena fitsaharana marina. Ny fitsaharan’Andriamanitra àry dia voafehin’ny tsy fisian’ny ota ao amin’ny zavaboariny.

Ny lesona faharoa dia an-kolaka kokoa ary miafina ao amin’ny lafiny ara-paminaniana amin’io “ ***andro fahafito*** ” io izay sarin’ny “ arivotaona” “ ***fahafito*** ” amin’ilay tetikasa famonjena lehibe nomanin’Andriamanitra.

Ny fidirana ao amin’ny “ arivo taona ***fahafito*** ”, antsoina hoe “ *arivo taona* ” ao amin’ny Apok. 20:4-6-7 , dia hanamarika ny fahavitan’ny fifantenana ny olom-boafidy. Ary ho an’Andriamanitra sy ny olom-boafidiny, voavonjy velona na natsangana tamin’ny maty, nefa omem-boninahitra ny rehetra, ny ambiny azo dia vokatry ny fandresen’Andriamanitra tao amin’i Jesosy Kristy tamin’ny fahavalony rehetra. Ao amin’ny soratra hebreo, ny matoanteny “ *nitsahatra* ” dia “shavat” avy amin’ny fototeny mitovy amin’ny teny hoe “ *sabata* ”.

Gen. 2:3: “ *Ary Andriamanitra nitahy ny andro fahafito sy nanamasina azy, satria tamin’izany no nitsaharany tamin’ny asany rehetra izay noforoniny sy nataony* .”

fanamasinana ny “ ***andro fahafito ”*** ny sariny . Fantaro àry ny anton’izany **fanamasinan’Andriamanitra izany** . Maminany ny fotoana handraisan’ny sorona nataony tao amin’i Jesoa Kristy ny valisoany farany: ny fahasambarana nohodidinin’ireo olom-boafidiny rehetra izay nijoro ho vavolombelona tamin’ny fotoan’androny ny amin’ny fahatokiany amin’ny maritiora, ny fijaliana, ny tsy fahampiana, matetika indrindra, hatramin’ny fahafatesana. Ary amin’ny fiandohan’ny “ arivo taona ***fahafito*** ”, dia ho velona avokoa izy rehetra ka tsy hatahotra ny fahafatesana intsony. Ho an’Andriamanitra sy ny tobiny mahatoky, azontsika an-tsaina ve ny anton’ny “ ***fitsaharana*** ” lehibe kokoa noho izany? Tsy ho hitan’Andriamanitra hijaly intsony izay tia Azy, ary tsy hiara-mijaly aminy intsony Izy; io “ ***fitsaharana*** ” io no ankalazany ny “ ***Sabata andro fahafito*** ” amin’ireo herinandrontsika mandrakizay. Io vokatry ny fandreseny farany io dia ho azo amin’ny fandresen’i Jesosy Kristy ny ota sy ny fahafatesana. Tao Aminy, teto an-tany sy teo amin’ny olombelona hafa, no nahavitany asa izay zara raha azo inoana: nandray ny fahafatesana ho eo amin’ny tenany Izy mba hamoronana ny olom-boafidiny ary ny Sabata dia nanambara tamin’ny olombelona hatramin’i Adama fa handresy ny fahotana Izy mba hanolotra ny fahamarinany sy ny fiainana mandrakizay ho an’izay tia Azy sy

manompo Azy amim-pahatokiana; zavatra nambaran’ny Apok. 6:2 sy nohamafisiny hoe: “ ***Ary*** hitako *fa, indro, nisy soavaly fotsy.*

Ny fidirana ao amin’ny arivo taona fahafito dia manamarika ny fidiran’ny olom-boafidy ho amin’ny mandrakizay izay an’Andriamanitra, ka izany no antony, ao amin’io fitantaran’Andriamanitra io, ny andro fahafito dia tsy nakaton’ny fitenenana hoe “ *nisy hariva, nisy maraina, andro... izany* ”. Ao amin’ny Apokalypsy nomena an’i Jaona, i Kristy dia hampifoha ity arivo taona fahafito ity ary hanambara izy fa hisy “ *arivo taona* ” koa izany, araka ny Apok. 20:2-4 , toy ireo enina voalohany nialoha azy. Ho fotoam-pitsarana any an-danitra izay tsy maintsy hitsarana ny maty ao amin’ny toby voaozona ny olom-boafidy. Noho izany, ny fahatsiarovana ny fahotana dia hotazonina ao anatin’ireo “ *arivo taona* ” farany amin’ny Sabata lehiben’ny faminaniana isan-kerinandro. Ny fitsarana farany ihany no hahavita hampitsahatra ny fieritreretana ny amin’ny fahotana, rehefa ho ringana ao amin’ny “ *farihy afon’ny fahafatesana faharoa* ” ny lavo rehetra, amin’ny faran’ny arivo taona fahafito.

Manome fanazavana momba ny zavaboariny eto an-tany Andriamanitra

Fampitandremana: Ny olona diso lalana dia mamafy fisalasalana amin’ny fanolorana ity ampahany amin’ny Genesisy 2 ity ho vavolombelona faharoa izay hanohitra ny fitantarana ao amin’ny Genesisy 1. Tsy azon’ireo olona ireo ny fomba fitantarana nampiasain’Andriamanitra. Ao amin’ny Genesisy 1, izy dia manolotra ny fitambaran’ny andro enina voalohany tamin’ny famoronana azy. Avy eo, ao amin’ny Gen. 2:4 , dia niverina izy mba hanome tsipiriany fanampiny momba ny foto-kevitra sasany tsy hazavaina ao amin’ny Genesisy 1 .

Gen. 2:4: “ *Ireo no niandohan’ny lanitra sy ny tany fony izy ireo noforonina* .”

Tena ilaina tokoa ireo fanazavana fanampiny ireo satria ny lohahevitry ny fahotana dia tsy maintsy mandray ny fanazavany manokana. Ary araka ny efa hitantsika, io lohahevitry ny fahotana io dia hita eny rehetra eny amin’ny endrika nomen’Andriamanitra ny zava-bitany ety an-tany sy any an-danitra. Ny fananganana ny herinandro fito andro dia ny tenany ihany no mitondra ny zava-miafina maro izay ny fotoana ihany no hampahafantatra ny olom-boafidin'i Kristy.

Gen. 2:5: “ *Fony Jehovah Andriamanitra nanao ny tany sy ny lanitra, dia tsy mbola nisy kirihitrala tetỳ an-tany, ary tsy mbola nisy ahitra tany an-tsaha naniry, fa Jehovah Andriamanitra tsy nandatsaka ranonorana tamin’ ny tany, ary tsy nisy olona hiasa ny tany* .

Mariho ny fisehon’ny anarana hoe “ *Iaveh* ” izay niantsoan’Andriamanitra ny tenany noho ny fangatahan’i Mosesy araka ny Eksodosy 3:14-15 . Nanoratra io fanambarana io teo ambanin’ny baikon’Andriamanitra izay nantsoiny hoe “ *Yahweh* ” i Mosesy. Ny fanambaran’Andriamanitra eto dia maka ny fanondroana ara-tantara avy amin’ny fivoahana avy tany Ejipta sy ny famoronana ny firenena Israely.

Ao ambadik'ireo tsipiriany toa mitombina ireo dia misy hevitra nambara mialoha. Andriamanitra dia miresaka momba ny fitomboan’ny zava-maniry, dia ny “ *karazana sy ny anana any an-tsaha* ”, izay ampiany ny “ *orana* ” sy ny fisian’ny “ *olona* ” izay “ *mamboly ny tany* ”. Tamin’ny 1656, taorian’ny nanotan’i Adama, ao amin’ny Gen. 7:11 , “ *ny orana* ” amin’ny “ *safo-drano* ” dia hanimba ny zava-maniry sy *ny hazo madinika sy ny anana any an-tsaha* , ary koa ny “ *olona* ” sy ny “ *vokany* ” noho ny hamafin’ny fahotana.

Gen. 2:6: “ *Nisy zavona niakatra avy tamin’ny tany ka nandena ny tany manontolo* .”

Alohan’ny handravana na alohan’ny ota, dia ataon’Andriamanitra *“hofafafin’ny zavona amin’ny tavany rehetra* ” ny tany. Ny fihetsika dia malefaka sy mandaitra, ary mifanaraka amin'ny fiainana tsy misy ota, be voninahitra ary madio tanteraka. Aorian’ny fahotana, ny lanitra dia handefa tafio-drivotra manimba sy orana mivatravatra ho mariky ny ozonany.

Ny fiforonan’ny olona

Gen. 2:7: “ *Ary vovo-tany no namoronan’i Jehovah Andriamanitra ny olona, ary nofofoniny fofonaina mahavelona ny vavorony, dia tonga zava-manan-aina ny olona* .”

Ny fahariana ny olombelona dia mifototra amin’ny **fisarahana vaovao** : ny “ *vovoka amin’ny tany* ”, ka ny ampahany amin’izany dia nalaina mba hamoronana aina natao araka ny endrik’Andriamanitra. Ao anatin’izany hetsika izany, Andriamanitra dia manambara ny drafiny mba hahazoana sy amin’ny farany ny fisafidianana ireo olom-boafidy avy amin’ny tany izay hataony mandrakizay.

Rehefa namorona azy Andriamanitra, dia ny olona no tena imasoan’ny Mpamorona azy. Mariho fa “ *namorona* ” azy avy tamin’ny “ *vovon-tany* ” izy, ary io fiandohana tokana io dia maminany ny fahotany sy ny fahafatesany ary ny fiverenany amin’ny “ *vovoka* ”. Io asa avy amin’Andriamanitra io dia azo oharina amin’ny an’ny “ *mpanao tanimanga* ” iray izay mamolavola “ *sivily tanimanga* ”; sary izay holazain’Andriamanitra ao amin’ny Jer. 18:6 sy Rom. 9:21 . Ambonin’izany, ny fiainan’ny “ *olona* ” dia hiankina amin’ny “ *fofofofony* ” izay fofon’Andriamanitra ao amin’ny “ ***vavoronany*** ”. Noho izany dia ny " *fofonaina* " pulmonaire tokoa fa tsy ny fofon'aina no heverin'ny maro. Ireo tsipiriany rehetra ireo dia nambara mba hampahatsiahivana antsika fa marefo ny fiainan’ny olombelona, miankina amin’Andriamanitra ny faharetany. Mitoetra ho vokatry ny fahagagana maharitra izany satria ao amin’Andriamanitra sy ao aminy irery ihany no ahitana ny fiainana. Noho ny sitrapon’Andriamanitra no *nahatongavan’ny olona zava-manan'aina* ." Raha maharitra ny androm-piainan'ny tsara na ny ratsy fanahy, dia satria avelan'Andriamanitra izany. Ary rehefa mamely azy ny fahafatesana dia mbola ny fanapahan-keviny ihany no resahina.

Noforonina lavorary sy tsy nanan-tsiny i Adama, talohan’ny ota, ary nanana hery matanjaka ary niditra tao amin’ny fiainana mandrakizay, voahodidin’ny zavatra mandrakizay. Ny endriky ny zavatra noforoniny ihany no maminany ny hoaviny mahatsiravina.

Gen. 2:8: “ *Ary Jehovah Andriamanitra nanao saha tao Edena tany atsinanana, ka napetrany tao ralehilahy izay noforoniny* .”

Ny zaridaina dia sarin'ny toerana mety indrindra ho an'ny olombelona, izay mahita ny singa hita maso mahavelona sy mahasarika; voninkazo tsara tarehy tsy levona ary tsy ho very ny hanitry ny hanitra mahafinaritra mitombo ho tsy manam-petra. Io sakafo atolotra ao an-jaridaina io dia tsy manorina ny fiainany, izany hoe talohan'ny fahotana dia tsy miankina amin'ny sakafo. Ny sakafo àry dia lanin'ny olona ho an'ny fahafinaretana tokana. Manaporofo ny fitiavany ny zavaboariny ilay hoe " *Namboly zaridaina" Andriamanitra* . Lasa mpanao zaridaina izy mba hanolorana an'io toerana mahafinaritra io ho an'ny olona.

Ny teny hoe Edena dia midika hoe "zaridaina mahafinaritra", ary naka an'i Israely ho ivon'ny fanondroana azy, Andriamanitra dia nametraka an'io Edena io teo atsinanan'i Israely. Noho ny "fifaliany", dia napetrak'Andriamanitra, Mpamorona azy, tao amin'io zaridaina mahafinaritra io ny olona.

Gen. 2:9: " *Jehovah Ary nampanirin'Andriamanitra teo amin'ny tany ny hazo rehetra izay maha-te-hizaha sady tsara ho fihinana, dia* ***ny hazon'aina teo afovoan'ny saha*** *sy ny hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy* .

Ny toetran'ny zaridaina iray dia ny fisian'ny hazo fihinam-boa izay manolotra ny voany "vonona hohanina" miaraka amin'ny tsiro mamy sy siramamy marobe. Izy rehetra dia any ho an'ny fahafinaretana tokana an'i Adama, mbola irery ihany.

Ao amin'ny zaridaina koa dia misy hazo roa manana toetra mifanohitra diametrika: *ny "hazon'aina* " izay mitana ny toerana afovoany, " *eo afovoan'ny zaridaina* ." Amin'izany fomba izany, ny zaridaina sy ny fanatitra mirendraka dia mifandray tanteraka aminy. Eo akaikiny no misy *ny "hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy* ". Efa eo amin'ny fiantsoana azy, ny teny hoe " *ratsy* " dia maminany ny fidirana amin'ny fahotana. Afaka takatsika avy eo fa ireo hazo roa ireo dia sarin'ny toby roa izay hifanandrina eto ambonin'ny tany: ny tobin'i Jesoa Kristy, izay sarin'ny " *hazon'aina* ," manohitra ny tobin'ny devoly izay, araka ny anaran'ilay *"hazo* ", dia nahafantatra, na niaina, nifandimby, ny " *tsara* " hatramin'ny namoronana azy ka hatramin'ny andro nampidiran'ny " *ratsy* " azy ho fikomiana tamin'ny Mpamorona azy; izay antsoin'Andriamanitra hoe "manota aminy". Mampahatsiahy anao aho fa ireo fitsipiky ny " *tsara sy ny ratsy* " ireo dia safidy roa na vokatra faran'izay mifanohitra izay ateraky **ny fahafahana tanteraka** amin'ny " *zavamananaina* ". Raha tsy nanao izany ny anjely voalohany, dia mbola nikomy ihany ny anjely hafa, satria efa voaporofo ankehitriny ny fanandraman'ny olombelona ny fitondran-tenan'ny olombelona.

Ao amin'ireo fanatitra malalaka rehetra ao amin'ilay saha nomanin'Andriamanitra ho an'i Adama, dia misy io hazo " *fahalalana ny tsara sy ny ratsy* " io, izay hita mba hitsapana ny fahatokian'ny olona. Tsy maintsy takarina tsara io teny hoe " *fahalalana " io, satria ho an'Andriamanitra ny matoanteny hoe " fantatra* " dia midika hoe " *tsara na ratsy* " izay hiankina amin'ny asa fankatoavana na tsy fankatoavana. Ny hazo eo amin'ny saha dia tohana ara-materialy amin'ny fizahan-toetra ny fankatoavana ary ny voany dia mampita faharatsiana ihany satria Andriamanitra no nanome azy io anjara asa io tamin'ny fanolorana azy ho fandrarana. Ny fahotana dia tsy ao anatin'ny voankazo fa amin'ny fihinanana azy noho ny fahafantarana fa noraran'Andriamanitra izany.

Gen. 2:10: “ *Nisy ony nivoaka avy tao Edena handena ny saha, ary avy teo no nizarazara ho sariny efatra* .”

Hafatra vaovao momba ny **fisarahana no atolotra, toy ny nizarazara ho “** *sampana efatra ”* ilay ony izay mivoaka avy ao Edena , io sary io dia maminany ny fahaterahan’ny taranak’olombelona izay hiparitaka eran’izao tontolo izao ny taranany, na ho amin’ny teboka efatra, na amin’ny rivotra efatry ny lanitra, manerana ny tany manontolo. Ny " *renirano* " dia mariky ny olona iray, ny rano no mariky ny fiainan'ny olombelona. Amin’ny alalan’io fizarazarana “ *ho sampany efatra* ” io, ny ony mivoaka avy ao Edena dia hampiely ny ranon’aina eran’ny tany manontolo ary io hevitra io dia maminany ny fanirian’Andriamanitra hampiely ny fahalalany manerana ny tany manontolo. Ny fikasany dia ho tanteraka araka ny Gen. 10 amin’ny fisarahan’i Noa sy ny zanany telo lahy taorian’ny fiafaran’ny safo-drano. Ireo vavolombelon’ny safodrano ireo dia hampita amin’ny taranaka fara mandimby ny fahatsiarovana ny famaizana mahatahotra avy amin’Andriamanitra.

Tsy fantatsika ny endriky ny tany talohan’ny safo-drano, fa talohan’ny nisarahan’ny olona, dia tsy maintsy nipoitra toy ny kaontinanta tokana ny tany onenana, raha tsy tamin’ny alalan’io loharano nipoitra avy tao amin’ny saha Edena io ihany. Tsy nisy ny ranomasina amin'izao fotoana izao ary vokatry ny safo-drano izay nandrakotra ny tany manontolo nandritra ny herintaona. Mandra-pahatongan'ny safo-drano, dia notondrahan'ireo renirano efatra ireo ny kaontinanta manontolo ary ny sakeliny dia nizara rano madio tamin'ny tany maina manontolo. Nandritra ny safo-drano, dia nirodana ny andilan’i Gibraltar sy ny Ranomasina Mena, ka nanomana ny fiforonan’ny Ranomasina Mediterane sy ny Ranomasina Mena voatafika tamin’ny rano masira avy amin’ny ranomasina. Fantaro fa eo amin’ny tany vaovao izay hanorenan’Andriamanitra ny fanjakany dia tsy hisy ranomasina araka ny Apok 21:1 satria tsy hisy fahafatesana intsony. Ny fisaratsarahana dia vokatry ny fahotana, ary ny endriny mahery vaika indrindra dia hosazina amin’ny rano mandrava ny safo-drano. Rehefa mamaky io hafatra io, amin’ny lafiny ara-paminaniana fotsiny, dia manondro olona efatra mampiavaka ny olombelona ny “ *sampana efatra* ” amin’ny ony.

Gen. 2:11: “ *Ny anaran’ny voalohany dia Pisona, izay manodidina ny tany Havila manontolo, izay misy volamena* .”

Ny anaran'ny renirano voalohany antsoina hoe Pisona na Fisona dia midika hoe: rano be. Ny faritra nisy ny Edena nambolen’Andriamanitra dia tsy maintsy ho ny toerana nipoiran’i Tigra sy Eofrata ankehitriny; ho an'i Eofrata any an-tendrombohitra Ararata sy Tigra any Taurus. Any atsinanana sy eo afovoan'i Torkia dia mbola misy ny Farihin'i Van izay mitahiry rano madio be dia be. Noho ny fitahian’Andriamanitra, ny rano be dia be dia nankasitraka ny fahavokarana tafahoatra tao amin’ny sahan’Andriamanitra. Ny tany Havila nalaza noho ny volamenany dia araka ny filazan’ny sasany any avaratratsinanan’i Torkia ankehitriny . Niitatra hatrany amin’ny morontsirak’i Géorgie ankehitriny izy io. Miteraka olana anefa io fandikana io satria araka ny Gen. 10:7 , “I *Havila* ” dia “ *zanak’i Kosy* ” , ny tenany ihany. “ *zanak’i Hama* ”, ary manondro an’i Etiopia any atsimon’i Ejipta izy io. Izany no mitarika ahy hahita ity tanin’i *Havila ity* any

Etiopia, na any Yemen, izay nisy ireo toeram-pitrandrahana volamena, izay natolotry ny Mpanjakavavin'i Sheba ho an'i Solomona Mpanjaka.

Gen. 2:12: " *Madio ny volamena amin'izany tany izany, ary hita ao koa ny bdelium sy vato beryla* ."

" *Volamena* " no mariky ny finoana, ary Andriamanitra dia naminany finoana madio ho an'i Etiopia. Izy io no hany firenena eto amin'izao tontolo izao izay nitahiry ny lova ara-pivavahan'ny mpanjakavavin'i Sheba taorian'ny nitoerany tamin'i Solomona Mpanjaka. Aoka koa isika hanampy ny tombontsoany, fa, tamin'ny fahaleovantenany voatahiry nandritra ny taonjato nisian'ny haizina ara-pivavahana izay nampiavaka ny mponin'i Eoropa Andrefana "Kristianina", dia nihazona ny finoana Kristiana ny Etiopiana ary nampihatra ny Sabata marina noraisina tamin'ny fihaonany tamin'i Solomona. Ny apostoly Filipo no nanao batisa ny Kristianina etiopianina voalohany, araka ny asehon'ny Asan'ny Apostoly 8:27 ka hatramin'ny 39. Mpanompo eonokan'i Candace mpanjakavavy izy, ary ny vahoaka manontolo dia nandray ny fampianarany ara-pivavahana. Manaporofo ny fitahiana ho an'ity vahoaka ity ny tsipiriany hafa iray: Niaro azy ireo tamin'ny fahavalony Andriamanitra, tamin'ny alalan'ny asa an-tsitrapo nataon'ilay tantsambo malaza Vasco da Gama.

Manamarina ny loko mainty amin'ny hoditry ny Etiopiana, ny " *vato onyx* " dia "mainty" amin'ny loko ary misy dioksida silisiôma; harena fanampiny ho an'ity firenena ity; satria ny fampiasana azy amin'ny fanamboarana ny transistors no tena ankasitrahana amin'izao fotoana izao.

Gen. 2:13: " *Gihona no anaran'ny ony faharoa, izay manodidina ny tany Kosy manontolo* ."

Aoka ho hadinontsika ny "renirano" ary apetratsika eo amin'ny toerany ny vahoaka izay tandindon'izy ireo. Io vahoaka faharoa io dia " *nanodidina ny tanin'i Kosy* ", izany hoe i Etiopia. Ary ny taranak'i Sema dia hitombo any amin'ny tany Arabia sy hatrany Persia. Manodidina ny faritanin'i Etiopia tokoa izy io, ka azo aseho amin'ny anaran'ny " *renirano* " " *Gihona* " àry izy io. Amin'izao andro farany misy antsika izao, io manodidina io dia "Muslim", ny fivavahan'i Arabia sy Persia. Noho izany, ny firafitry ny fiandohan'ny famoronana dia averina amin'ny faran'ny fotoana.

Gen. 2:14: " *Hidekela no anaran'ny fahatelo, izay mikoriana any atsinanan'i Asyria, ary Eofrata no renirano fahefatra* ."

" *Hiddekel* " dia midika hoe "River Tigris", ary ny olona voatendry dia India izay asehon'ny "Tiger Bengal"; I Azia sy ny sivilizasiona tatsinanana noheverina ho "vazaha mavo" noho izany dia naminany sy mampanahy ary " *any atsinanan'i Asyria* " tokoa no misy azy. Ao amin'ny Dan. 12, Andriamanitra dia nampiasa ny tandindon'io " *Ranony " "Tigra"* nihinana olona io mba hanehoana ny fisedrana Advantista nitranga teo anelanelan'ny taona 1828 sy 1873, noho ny fahamaroan'ny fahafatesana ara-panahy naterany.

Ny anarana hoe " *Eofrata* " dia midika hoe: mamony, mahavokatra. Ao amin'ny faminanian'ny Apokalypsy, " *ny Eofrata " dia maneho an'i Eoropa Andrefana sy ny nivoahany, dia i Amerika sy Aostralia, izay asehon'Andriamanitra ho fehezin'ny fitondrana ara-pivavahana papaly romanina, izay nomeny anarana hoe " Babylona Lehibe "* miaraka amin'ny

tanànany . Io andalana an’i Noa io dia ny an’i Jafeta, izay mipaka any andrefana mankany Gresy sy Eoropa, ary mianavaratra mankany Rosia. Eorôpa no tany niainan’ny finoana kristianina ny tsara sy ny ratsy rehetra taorian’ny fianjeran’ny firenen’i Israely; ny teny hoe “voninkazo, mahavokatra” dia hamarinina ary araka ny fambara, ny zanak’i Lea, ilay vehivavy tsy tiany, dia ho maro kokoa noho ny an’i Rahely, ilay vady tian’i Jakoba.

Tsara ny mahita ao amin’io hafatra io ny fampahatsiahivana fa na dia eo aza ny fisaratsarahana ara-pivavahana farany rehetra, ireo karazana sivilizasiona efatra eto an-tany ireo dia nanana an’ilay Andriamanitra Mpamorona mitovy amin’ny Ray, mba hanamarinana ny fisiany.

Gen. 2:15: “ *Nalain’i Jehovah Andriamanitra ralehilahy ka napetrany tao amin’ny saha Edena hiasa sy hitandrina azy* .”

Atolotr’Andriamanitra an’i Adama asa iray izay ahitana ny “ *mamboly sy miambina* ” ny saha. Tsy fantatsika ny endrik’io fambolena io, saingy tsy nisy harerahana no nanaovana azy talohan’ny fahotana. Toy izany koa, tsy nisy endrika herisetra teo amin’ny zavaboary rehetra, dia nohamafisina tanteraka ny fiarovana azy. Na izany aza, io andraikitry ny mpiambina io dia midika ny fisian'ny loza iray izay tsy ho ela dia haka endrika tena izy sy mazava tsara: ny famitahana devoly ny fisainan'olombelona ao amin'io zaridaina io ihany.

Gen. 2:16: “ *Ary Jehovah Andriamanitra nandidy an-dralehilahy ka nanao hoe: Ny hazo rehetra eo amin’ny saha dia azonao ihinanana ihany* ;

Hazo fihinam-boa maro be no azon’i Adama maimaim-poana. Tsy izay ilainy fotsiny no omen’Andriamanitra azy, izany hoe manome fahafaham-po ny faniriany hanina amin’ny alalan’ny tsirony sy ny hanitra samihafa. Mahafinaritra ny atolotr’Andriamanitra, nefa io no ampahany voalohany amin’ny “ *didy* ” nomeny an’i Adama. Ny ampahany faharoa amin'ity " *baiko* " ity dia tonga any aoriana.

Gen. 2:17: “ *Fa ny hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy dia aza ihinanana, fa amin’ny andro izay ihinananao azy dia ho faty tokoa ianao* .”

Ao amin’ny “ *didin’Andriamanitra* ”, dia tena lehibe tokoa io ampahany io, satria ny fandrahonana atolotra dia hampiharina tsy misy tsiny raha vao tanteraka sy tanteraka ny tsy fankatoavana, ny vokatry ny fahotana. Ary aza adino fa tsy maintsy ho lavo i Adama, mba hahatanteraka ny tetikasan’ny fandaminan’ny ota maneran-tany. Mba hahatakarana bebe kokoa izay hitranga, dia aoka hotadidintsika fa mbola irery i Adama rehefa nampitandrina azy Andriamanitra tamin’ny fanolorana ny “ *didy* ” ny tsy hihinana amin’ny *“hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy* ”, izany hoe tsy tokony hovelomin’ny hevi-diso. Ambonin’izany, eo amin’ny tontolon’ny fiainana mandrakizay, dia tsy maintsy nanazava taminy ny dikan’ny hoe “maty” Andriamanitra. Satria misy ny fandrahonana, amin'ity " *ho faty ianao* ." Raha fintinina dia nanome ala an’i Adama Andriamanitra fa nandrara azy hazo tokana. Ary ho an'ny olona sasany dia tsy zaka izany fandrarana tokana izany; amin’izay ilay hazo no manafina ny ala, araka ny fampianarana. Ny fihinanana amin’ny *“hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy* ” dia midika hoe mihinana ny fampianaran’ny devoly, izay efa entin’ny fanahin’ny fikomiana amin’Andriamanitra sy ny fahamarinany. Fa *ny “hazo* ”

voarara apetraka ao amin’ny saha dia sarin’ny tenany, tahaka *ny “hazon’aina* ” izay sarin’i Jesoa Kristy.

Gen.2:18: “ *Hoy Jehovah Andriamanitra: Tsy tsara raha irery ralehilahy, fa hataoko mpanampy sahaza azy izy* .

Namorona ny tany sy ny olona Andriamanitra mba hanehoana ny hatsarany sy ny faharatsian’ny devoly. Ny drafi-pamonjeny dia ambara amintsika amin'ny zavatra manaraka. Mba hahatakaranao, fantaro fa ny tenan’ny olona no mitana ny anjara asan’Andriamanitra, izay mahatonga azy hieritreritra, hanao zavatra, ary hiteny araka ny eritreriny sy ny asany ary ny fiteniny. Io Adama voalohany io dia sarin’i Kristy ara-paminaniana, izay hatolotr’i Paoly ho Adama vaovao.

Mba hanambarana ny faharatsian’ny devoly sy ny hatsaram-pon’Andriamanitra, dia tsy maintsy nanota i Adama mba hanjakan’ny devoly ny tany ary hiseho amin’izao rehetra izao ny asa ratsiny. Ny hevitra momba ny mpivady dia tsy misy afa-tsy eto an-tany noforonina noho ny ota, satria izy mirahalahy miforona toy izany dia misy noho ny antony ara-panahy izay maminany ny fifandraisan’i Kristy masina amin’ny Ampakariny izay manendry ny olom-boafidiny. Ny olom-boafidy dia tsy maintsy mahafantatra fa izy no iharan'ny drafi-pamonjena nokasain'Andriamanitra; izy no niharan’ny ota izay nilaina ho an’Andriamanitra mba hahafahany manameloka ny devoly amin’ny farany, ary mahazo tombony amin’ny fahasoavany mahavonjy satria fantany ny andraikiny amin’ny fisian’ny ota, dia ny tenany ihany no handoa ny vidin’ny sorompanavotan’ny ota ao amin’i Jesosy Kristy. Noho izany, tamin’ny voalohany, Andriamanitra dia nahita fa tsy tsara ny manirery ary tena nila fitiavana tokoa izy, ka vonona ny handoa vola lafo mba hahazoana izany. Io fiarahana io, io vis-à-vis io, izay mamela ny fifampizarana, dia antsoin'Andriamanitra hoe " *fanampiana* " izany ary ny lehilahy dia handray ilay teny rehefa manaitra ny vehivavy mitovy aminy. Raha ny marina, ny fanampiana, dia hahatonga azy ho lavo sy hitarika azy ho amin'ny fahotana noho ny fitiavana. Fa io fitiavan’i Adama an’i Eva io dia mitovy amin’ny fitiavan’i Kristy ny olom-boafidiny izay hita fa mpanota, izany hoe mendrika ny fahafatesana mandrakizay.

Gen. 2:19: “ *Ary tany no namoronan’i Jehovah Andriamanitra ny bibi-dia rehetra sy ny voro-manidina rehetra ka nentiny tany amin’i Adama hahitany izay hanononany azy; ary izay rehetra niantsoan’i Adama ny zava-manan-aina rehetra, dia izany no anarany* .

Ny ambony no manome anarana izay ambany noho izy. Nanome ny anarany Andriamanitra, ary tamin’ny fanomezana an’i Adama io zo io, dia nanamafy ny fahefan’ny olombelona amin’ny zava-drehetra eto an-tany izy. Amin’io endrika voalohany amin’ny famoronana teto an-tany io, dia mihena ny karazam-biby eny an-tsaha sy ny voro-manidina ary Andriamanitra dia mitondra azy ireo ho eo amin’i Adama, tahaka ny hitarihany tsiroaroa ho any amin’i Noa alohan’ny safo-drano.

Gen. 2:20 : " *Ary ralehilahy dia nanome anarana ny biby fiompy rehetra sy ny voro-manidina ary ny bibi-dia rehetra* ; Noforonina taorian’ny fahotana ireo lazaina fa biby goavam-be taloha mba hanamafisana ny vokatry ny ozon’Andriamanitra izay hamely ny tany manontolo, anisan’izany ny ranomasina.

Tamin’ny fotoan’ny tsy fananan-tsiny, dia nisy “ *omby* ” mahasoa ny olombelona sy *ny voro-manidina* ary ny “ *bibidia eny an-tsaha* ” tamin’ny andron’ny tsy fananan-tsiny. Saingy tamin'ity famelabelarana ity dia tsy nahita olona mitovy aminy izy satria tsy mbola misy.

Gen. 2:21: “ *Ary Jehovah Andriamanitra nahasondrian-tory an’i Adama, dia natory izy; ary naka taolan-tehezany anankiray Izy ka nanakombona nofo ho solony* .”

Ny endrika nomena an'io fandidiana fandidiana io dia manambara bebe kokoa ny tetikasa famonjena. Ao amin'ny Mikaela, Andriamanitra dia manafoana ny tenany avy any an-danitra, miala sy misaraka amin'ny anjeliny tsara, izany no fitsipika momba ny " *tory lalina* " izay nilentika an'i Adama. Ao amin’i Jesosy Kristy teraka tao amin’ny nofo, dia nesorina ny taolan-tehezana masina ary taorian’ny nahafatesany sy ny fitsanganany tamin’ny maty, eo amin’ireo apostoliny roa ambin’ny folo, no namoronany ny “ *Mpanampy* ” Azy, izay nakany ny lafiny ara-nofo sy ny fahotany ary izay anomezany ny “Fanahy Masina”. Ny lanjany ara-panahy amin’io teny hoe “ *mpanampy* ” io dia lehibe satria manome ho an’ny Fiangonany, ilay Nofidiny, ny andraikitry ny “ *mpanampy* ” eo amin’ny fanatanterahana ny drafitry ny famonjena sy ny fametrahana ny fahotana maneran-tany sy ny hiafaran’ny mpanota.

Gen. 2:22: “ *Ary Jehovah Andriamanitra nanao vehivavy tamin’ny taolan-tehezana izay nalainy tamin-dralehilahy ka nentiny tany amin-dralehilahy* .”

Araka izany, ny fiforonan’ilay vehivavy dia maminany ny amin’ilay Voafidin’i Kristy. Fa amin’ny fahatongavan’ny nofo no namoronan’Andriamanitra ny fiangonany mahatoky, izay niharan’ny fananany ara-nofo. Mba hamonjena ny olom-boafidy amin’ny nofo dia tsy maintsy naka endrika tao amin’ny nofo Andriamanitra. Ary koa, manana ny fiainana mandrakizay ao amin'ny tenany, dia tonga mba hizara izany amin'ny olom-boafidiny.

Gen. 2:23: “ *Ary hoy Adama: Ankehitriny ity dia taolana avy amin’ny taolako sy nofo avy amin’ny nofoko; izy dia hatao hoe Vehivavy, satria lehilahy no nanalana azy* .”

Tonga teto an-tany Andriamanitra mba hanaiky ny fitsipika teto an-tany, mba hahafahany milaza ny amin’ny Voafidiny izay nolazain’i Adama momba ny vehivavy mitovy aminy, izay nomeny ny anarana hoe “ *vehivavy* ”. Miharihary kokoa izany amin’ny teny hebreo satria lasa “isha” ho an’ny vehivavy ny teny hoe lehilahy ho an’ny lehilahy, “ish”, ho an’ny vehivavy. Amin'ity hetsika ity dia manamafy ny fanjakazany aminy izy. Rehefa nesorina taminy anefa io “ *vehivavy* ” io, dia ho tena ilaina aminy, toy ny hoe te hiverina aminy sy hisolo toerana azy ilay “ *taolan-tehezana ” nalaina tamin’ ny vatany.* Ao anatin’izany traikefa tsy manam-paharoa izany, i Adama dia hahatsapa ho an’ny vadiny ny fihetseham-po ho tsapan’ny reny amin’ilay zaza entiny eto amin’izao tontolo izao rehefa avy nitrotro azy tao an-kibony. Ary izany traikefa izany koa dia iainan’Andriamanitra satria ny zava-manan’aina izay noforoniny manodidina azy dia zanaka mivoaka avy aminy; izay mahatonga azy ho Reny toy ny Ray.

Gen. 2:24: “ *Ary noho izany ny lehilahy dia handao ny rainy sy ny reniny ka hikambana amin’ny vadiny, dia ho nofo iray ihany ireo* .”

Ao amin’io andininy io no anehoan’Andriamanitra ny drafiny ho an’ny olom-boafidiny, izay matetika tsy maintsy hanapaka ny fifandraisan’ny fianakaviana ara-nofo mba hifamatotra amin’ilay Voafidy notahian’Andriamanitra. Ary aza adino fa, voalohany, tao amin’i Jesosy Kristy, i Mikaela dia nandao ny maha-Ray any an-danitra azy mba ho avy sy hahazo ny fitiavan’ireo mpianany nofidiny eto an-tany; izany dia hatramin’ny nandavany ny fampiasana ny heriny masina mba hiadiana amin’ny fahotana sy ny devoly. Eto isika dia mahatakatra fa ny lohahevitra **momba ny fisarahana** sy **ny fiombonana** dia tsy azo sarahina. Ety an-tany, ny olom-boafidy dia tsy maintsy **tafasaraka** ara-nofo amin’ireo olon-tiany mba hiditra ao amin’ny **firaisana ara-panahy** sy ho “iray” amin’i Kristy sy ny olom-boafidiny rehetra ary ny anjeliny tsara sy mahatoky.

Ny fanirian'ny " *taolan-tehezana* " hiverina amin'ny toerana niaviany dia mahita ny dikany amin'ny firaisana ara-nofo eo amin'ny olombelona, hetsika nofo sy fanahy izay mahatonga ny lehilahy sy ny vehivavy ho nofo iray.

Gen. 2:25: “ *Nitanjaka izy mivady, ka tsy menatra* .”

Tsy manelingelina ny rehetra ny fitanjahana ara-batana. Misy ny mpanaraka ny natiora. Ary tamin’ny fiandohan’ny tantaran’ny olombelona, dia tsy niteraka “ *hamenatra* ” ny fitanjahana ara-batana. Ny fisehoan’ny “ *fahamenatra* ” dia ho vokatry ny fahotana, toy ny hoe ny fihinanana *ny “hazo fahalalana ny tsara sy ny ratsy* ” dia afaka manokatra ny sain’ny olombelona amin’ny fanaovana izany ho vokany izay tsy fantatra hatramin’izao sy tsy noraharahiana. Raha ny marina, ny voan’ny hazo voarara dia tsy ho tompon’izany fiovana izany, fa ho fitaovana ihany, satria izay manova ny soatoavin’ny zavatra sy ny feon’ny fieritreretana dia Andriamanitra ary Izy irery ihany. Izy no hanaitra ny fahatsapana “ *menatra* ” izay ho tsapan’ny mpivady mpanota ao an-tsainy momba ny fitanjahany ara-batana, izay tsy ho tompon’andraikitra; satria ny fahadisoana dia ho fitondran-tena ary ny tsy fankatoavana ampiharina ihany no resahina, nomarihin'Andriamanitra.

Raha mamintina ny fampianarana ao amin’ny Genesisy 2, dia nomen’Andriamanitra antsika voalohany ny fanamasinana ny andro fahafito na Sabata, izay maminany ny fitsaharana lehibe izay homena amin’ny arivo taona fahafito ho an’Andriamanitra sy ny olom-boafidiny mahatoky. Fa io fitsaharana io dia tsy maintsy resy tamin’ny alalan’ny ady teto an-tany izay hataon’Andriamanitra hanoherana ny ota sy ny devoly, amin’ny fahatongavana ho nofo ao amin’i Jesosy Kristy. Ny zavatra niainan’i Adama teto an-tany dia naneho an’io drafitra famonjena novolavolain’Andriamanitra io. Tao amin’i Kristy dia tonga nofo izy mba hamorona ny nofo nofidiny izay hahazo vatana any an-danitra mitovy amin’ny an’ny anjely amin’ny farany.

Genesisy 3

<u>Fisarahana amin’ny fahotana</u>

Gen. 3:1: "Ary *ny menarana dia fetsy noho ny bibi-dia rehetra izay nataon'i Jehovah Andriamanitra. Ary hoy Izy tamin-dravehivavy: Moa Andriamanitra efa nilaza hoe: Aza ihinananareo ny hazo rehetra eo amin'ny saha?* "

menarana " mahantra dia nanana loza noho izy nampiasain'ny " *fetsy* " indrindra tamin'ireo anjely noforonin'Andriamanitra. Ny biby, anisan'izany ny biby mandady, toy ny " *menarana* ", dia tsy niteny; Ny fiteny dia nampiavaka ny endrik'Andriamanitra nomena ny olona. Nasongadin'ny devoly ny tsara, ka nahatonga azy hiresaka tamin-dravehivavy tamin'ny fotoana nisarahany tamin'ny vadiny. Io fitokanana io dia hahafaty azy satria raha teo anatrehan'i Adama dia ho sarotra kokoa tamin'ny devoly ny nitarika ny olombelona tsy hankatò ny didin'Andriamanitra.

Nasehon'i Jesosy Kristy ny fisian'ny devoly, izay notendreny tamin'ny filazana ao amin'ny Jaona 8:44 fa izy no " *rain'ny lainga sy mpamono olona hatramin'ny voalohany* ". Ny teniny dia mikendry ny hanozongozona ny fahatokian'ny olombelona, ary amin'ireo "Eny na Tsia" takian'Andriamanitra dia ampiany ny "fa" na ny "angamba" izay manaisotra ireo antoka izay manome hery ny fahamarinana. Ny baiko nomen'Andriamanitra dia noraisin'i Adama izay nampita izany tamin'ny vadiny, saingy tsy nandre ny feon'Andriamanitra nanome baiko izy. Ary koa, ny fisalasalany dia mipetraka amin'ny vadiny, toy ny hoe: " azony ve izay nolazain'Andriamanitra taminy?"

Gen. 3:2: " *Hoy ravehivavy tamin'ilay menarana: Ny voan'ny hazo eo amin'ny saha ihany no azonay ihinanana* ."

Toa manohana ny hevitry ny devoly ny porofo; manjohy hevitra sy miteny amim-pahendrena izy. Ny " *vehivavy* " dia manao ny fahadisoany voalohany amin'ny famaliana ilay " *menarana* ", izay tsy mahazatra. Amin'ny voalohany, dia manamarina ny fahatsaran'Andriamanitra izy, izay nanome azy ireo zo hihinana amin'ny hazo rehetra afa-tsy ny hazo voarara.

Gen. 3: 3: " *Fa ny voan'ny hazo eo afovoan'ny saha kosa no efa nataon'Andriamanitra hoe: Aza ihinananareo na tendrenareo izany, fandrao maty hianareo* ."

Ny fampitan'i Adama ny hafatry ny didin'Andriamanitra dia miharihary amin'ilay andian-teny hoe " *fandrao maty ianao* ". Tsy izany no tena teny nolazain'Andriamanitra, fa hoy izy tamin'i Adama: " *Amin'ny andro izay ihinananao azy dia ho faty tokoa ianao* ". Ny fahalemen'ny tenin'Andriamanitra dia hampiroborobo ny fahatanterahan'ny fahotana. Amin'ny alalan'ny fanamarinana ny fankatoavany an'Andriamanitra noho ny " *tahotra* ", ny " *vehivavy* " dia manome fahafahana ny devoly hanamarina izany " *tahotra* " izany, izay, araka ny filazany, dia tsy hamarinina.

Gen. 3:4: " *Dia hoy ny menarana tamin-dravehivavy: Tsy ho faty tsy akory hianareo* ;"

Ary ilay Lehiben'ny Mpandainga dia manambara ny tenany ao anatin'ity fanambarana izay mifanohitra amin'ny tenin'Andriamanitra ity: " *Tsy ho faty hianareo* ."

Gen. 3:5: “ *Fa fantatr’Andriamanitra fa amin’izay andro ihinananareo azy, dia hahiratra ny masonareo, ka ho tahaka an’Andriamanitra ianareo, hahalala ny tsara sy ny ratsy* .”

Tsy maintsy manamarina ny didy nomen’Andriamanitra izy izao, izay lazainy amin’ny eritreritra ratsy sy feno fitiavan-tena: Tian’Andriamanitra hitana anao ao amin’ny fahamaotinana sy ny fahamboniana ianao. Tia tena izy mba hisakanana anao tsy hitovy aminy. Ny fahalalana ny tsara sy ny ratsy dia asehony ho tombony tian’Andriamanitra hotehirizina ho an’ny tenany irery ihany. Fa raha misy tombony ny mahafantatra ny tsara, aiza ny tombony amin'ny fahalalana ny ratsy? Ny tsara sy ny ratsy dia mifanipaka tanteraka toy ny andro sy alina, ny mazava sy ny haizina, ary ho an'Andriamanitra, ny fahalalana dia ny traikefa na ny fandraisana andraikitra. Raha ny marina, dia efa nomen’Andriamanitra fahalalana **ara-tsaina** momba ny tsara sy ny ratsy ny olona, tamin’ny alalan’ny **fanomezan-dalana** ny hazo eo amin’ny saha sy tamin’ny **fandrarana** an’ilay maneho ny “tsara sy ny ratsy”; satria izy dia sarin’ny devoly izay nifandimby niaina ny “ *tsara* ” avy eo ny “ *ratsy* ” tamin’ny fikomiana tamin’ny Mpamorona azy.

Gen. 3:6: “Ary *rehefa hitan-dravehivavy fa tsara ho fihinana ny hazo sady mahafinaritra ny maso sady mahate-ho-hahendry, dia naka ny voany izy ka nihinana, ary nomeny koa ny vadiny izay nomba azy, ka nihinana izy* .”

Ny teny mivoaka avy amin’ilay menarana no miteraka ny vokany, dia nanjavona ny fisalasalana ary ilay vehivavy dia vao mainka resy lahatra fa nilaza ny marina taminy ilay menarana. Toa tsara sy mahafinaritra ny masony ilay voankazo, fa ambonin’ny zava-drehetra, dia heveriny ho “ *sarobidy amin’ny fanokafana ny saina* ” izany. Mahazo ny vokatra irina ny devoly, vao avy nanangona mpanaraka ny toe-tsainy maditra. Ary amin’ny fihinanana ny voankazo voarara, ny tenany dia tonga hazon’ny fahalalana ny ratsy. Feno fitiavana ny vadiny izay tsy vonona ny hanaiky ny **fisarahana aminy** i Adama, ka naleon’i Adama nizara ny anjara nahafaty azy satria fantany fa hampiharin’Andriamanitra ny sazy mety maty. Ary amin'ny fihinanana ny voankazo voarara dia ny mpivady iray manontolo no hiharan'ny fanjakazakan'ny devoly. Na izany aza, mifanohitra amin’izany, io fitiavana feno fitiavana io dia mitovy amin’izay ho tsapan’i Kristy ho an’ilay nofidiny, ary manaiky ho faty ho azy koa. Afaka mahazo an’i Adama koa Andriamanitra.

Gen. 3:7: “ *Nahiratra ny mason’izy mivady, ka fantany fa mitanjaka izy roa lahy, dia nanjaitra ravin’aviavy izy ka nanao sarona ho azy* .”

Tamin’izay fotoana izay, rehefa vitan’ny mpivady olombelona ilay fahotana, dia nanomboka ny fanisana ny 6000 taona nokasain’Andriamanitra. Voalohany, ovan’Andriamanitra ny feon’ny fieritreretany. Ireo maso izay tompon'andraikitra amin'ny faniriana ny voankazo " *mahafinaritra ny maso* " dia iharan'ny fitsarana zavatra vaovao. Ary ny tombotsoa antenaina sy tadiavina dia ovaina ho fatiantoka, satria mahatsapa ho " *menatra* " izy ireo noho ny fitanjahany izay tsy mbola nisy olana na ho azy na ho an'Andriamanitra hatramin'izay. Ny fitanjahana ara-batana hita dia ny lafiny ara-nofo ihany amin’ny fitanjahana ara-panahy izay nahitana ny mpivady tsy nankatò. Io fitanjahana ara-panahy io dia nanaisotra azy ireo tsy hahazo ny rariny araka an’Andriamanitra ary niditra tao

anatin’izy ireo ny sazin’ny fahafatesana, ka ny fahitana ny fitanjahany no vokatry ny fahafatesana nomen’Andriamanitra voalohany. Noho izany, ny fahafatesana dia vokatry ny fahalalana efa za-draharaha momba ny ratsy; izay ampianarin’i Paoly rehefa nilaza izy ao amin’ny Rôm. 6:23: " *Fa fahafatesana no tambin'ny ota* ." Mba hanaronana ny fitanjahany, ireo mpivady nikomy dia nampiasa ny fandraisan’ny olombelona “ *fanjairana ravin’aviavy* ” mba hanaovana “ *fehikibo* ”. Ity hetsika ity dia maneho ara-panahy ny fiezahan'ny olombelona hanamarin-tena. Ny “ *fehin-kibo* ” dia ho tandindon’ny “ *fahamarinana* ” ao amin’ny Efes. 6:14. Ny “ *fehin-kibo* ” vita tamin’ny “ *ravin’aviavy* ” nataon’i Adama àry dia mifanohitra, tandindon’ny **lainga** ialofan’ny mpanota mba hanome toky ny tenany.

Gen. 3:8: “ *Ary nandre ny feon’i Jehovah Andriamanitra nitsangantsangana teo amin’ny saha izy, rehefa ho hariva ny andro* ;

Izay mandinika ny voa sy ny fo dia mahafantatra izay vao nitranga sy izay mifanaraka amin’ny drafi-pamonjeny. Izany ihany no dingana voalohany izay hanome ny devoly sehatra hanehoana ny eritreriny sy ny toetra ratsiny. Tsy maintsy mihaona amin’olona anefa izy, satria manana zavatra maro holazaina aminy. Ankehitriny dia tsy maika ny hihaona amin’Andriamanitra Rainy, Mpamorona azy, izay tadiaviny handosirana fotsiny izao ny olona, hany ka matahotra ny handre ny latsa ataony. Ary aiza no ahafahan’ny olona miery eto amin’ity saha ity mba tsy ho hitan’Andriamanitra? Eto indray, amin’ny finoana fa “ *ny hazo eo amin’ny saha* ” dia afaka manafina azy amin’ny tavany, dia manaporofo ny toe-tsaina nianjerany hatramin’ny nahatongavany ho mpanota.

Gen. 3:9: “ *Fa Iaveh Andriamanitra niantso an’i Adama ka nanao taminy hoe: Aiza ianao?* ”

Fantatr’Andriamanitra tsara ny toerana niafenan’i Adama, nefa nametraka fanontaniana taminy izy hoe: “ *Aiza ianao?* ” mba hanolora-tanana sy hitaona azy hiaiky ny fahotany.

Gen. 3:10: “ *Ary hoy izy: Nandre ny feonao tao amin’ny saha aho, dia natahotra aho, satria mitanjaka, dia niery aho* .”

Ny valin-tenin’i Adama dia fieken-keloka ny amin’ny tsy fankatoavany, ary Andriamanitra dia hampiasa ny teniny mba hahazoana ny fomba hanehoany ny traikefan’ny fahotana.

Gen. 3:11: " *Ary hoy Iaveh Andriamanitra: Iza no nilaza taminao fa mitanjaka ianao? Moa efa nihinana ny hazo izay nandrarako anao tsy hihinananao va ianao* ?

Te hanery an’i Adama hiaiky ny fahotany Andriamanitra. Avy amin'ny deduction iray mankany amin'ny iray hafa, dia mamarana ny fanontaniana mazava tsara izy: " *Nihinana tamin'ny hazo nolazaiko taminao ve ianao fa aza ihinanana?* "

Gen. 3:12: “ *Ary hoy ralehilahy: Ny vehivavy nomenao ho namako, no nanome ahy ny hazo, dia nihinana aho* .

Na dia marina aza, dia tsy be voninahitra ny valin-tenin’i Adama. Mitondra ny marik’ny devoly izy ary tsy mahay mamaly eny na tsia intsony, fa toa an’i Satana kosa dia mamaly amin’ny fomba mihodidina izy mba tsy hanaiky fotsiny ny helony lehibe. Tonga hatrany amin’ny fampahatsiahivana

an’Andriamanitra ny anjara asany tamin’ilay zavatra niainany izy, satria nomeny azy ny vadiny, ilay meloka voalohany, araka ny eritreriny, teo anoloany. Ny hevi-dehibe indrindra amin'ny tantara dia ny hoe marina ny zava-drehetra ary tsy fantatr'Andriamanitra izany satria ilaina ny ota ao amin'ny planiny. Fa eo amin’izay mahadiso azy dia ny fanarahana ny ohatr’ilay vehivavy no nanehoany ny fitiavany azy ka nanimba an’Andriamanitra, ary izany no fahadisoany lehibe indrindra. Fa hatramin'ny voalohany, dia ny hotiavina mihoatra noho ny zavatra rehetra sy ny olona rehetra no takin'Andriamanitra.

Gen. 3:13: " *Ary hoy Jehovah Andriamanitra tamin-dravehivavy: Nahoana ianao no nanao izany? Ary hoy ravehivavy: Ny menarana no namitaka ahy, ka dia nihinana aho* .

Avy eo ilay Mpitsara lehibe dia nitodika tany amin’ilay vehivavy niampangan-dralehilahy ary eto indray ny valin-tenin’ilay vehivavy dia mifanaraka amin’ny zava-misy marina: “ *Ny menarana no namitaka ahy, ka dia nihinana aho* ”. Noho izany dia namela ny tenany ho voafitaka izy ary izany no fahotany mahafaty.

Gen. 3:14: “ *Ary hoy Jehovah Andriamanitra tamin’ny menarana: Satria nanao izany ianao, dia voaozona noho ny biby fiompy rehetra sy ny bibi-dia rehetra ianao; ny kibonao no handehananao, ary vovoka no hohaninao amin’ny andro rehetra hiainanao* .”

Tamin’ity indray mitoraka ity, dia tsy nanontany an’ilay “ *menarana* ” Andriamanitra hoe nahoana izy no nanao izany, satria fantatr’Andriamanitra fa nampiasain’i Satana, devoly, ho mpamelanelana izy. Ny anjara omen’Andriamanitra ny “ *menarana* ” dia mahakasika ny devoly mihitsy. Ho an’ny “ *menarana* ” dia avy hatrany ilay fampiharana, fa ho an’ny devoly izany dia faminaniana iray izay ho tanteraka aorian’ny fandresen’i Jesosy Kristy ny ota sy ny fahafatesana. Araka ny Apok. 12:9 , ny endriny voalohany amin’io fampiharana io dia ny fandroahana azy hiala amin’ny fanjakan’ny lanitra, niaraka tamin’ireo anjely ratsy tao amin’ny tobiny. Nazera tamin’ny tany izy ireo, izay tsy navelany mandra-pahafatiny, ary nandritra ny arivo taona, nitoka-monina teo amin’ny tany lao, i Satana dia nandady tao amin’ny vovoka izay nandray tsara an’ireo izay maty noho ny aminy sy ny fahafahana nampiasainy tamin’ny fomba ratsy. Teto an-tany voaozon’Andriamanitra, dia hitondra tena toy ny bibilava izy ireo, sady matahotra no malina, satria resin’i Jesosy Kristy ka nandositra an’ilay lehilahy lasa fahavalony. Hanisy ratsy ny olona miafina ao amin'ny tsy hita maso ny tenan'izy ireo any an-danitra izy ireo amin'ny fampifandirana azy ireo.

Gen. 3:15: “ *Hampifandrafesiko ianao sy ny vehivavy ary ny taranakao sy ny taranany: izy hanorotoro ny lohanao, ary ianao hanorotoro ny ombelahin-tongony* .”

Ampiasaina amin'ny "menarana", io fehezanteny io dia manamafy ny zava-misy iainana sy hita maso. Ny fampiharana azy amin'ny devoly dia mora kokoa. Ny fifandrafiana eo amin'ny tobiny sy ny olombelona dia voamarina sy fantatra. “ *Ny taranaky ny vehivavy hanorotoro ny lohany* ” dia ny an’i Kristy sy ny olom-boafidiny mahatoky. Handripaka azy izy amin’ny farany, nefa alohan’izany, dia ho nanana fahafahana mandrakizay “ *hanorotoro ny ombelahin-tongony* ” ny “ *vehivavy* ” ireo demonia, dia ilay Voafidin’i Kristy mihitsy, izay

nasehon’io “ *ombelahin-tongony* ” io. Satria “ *ny ombelahin-tongony* ” no fehizoron’ny tenan’ny olombelona satria “ *vato fehizoro* ” no vato nanorenana ny tempolin’Andriamanitra ara-panahy.

Gen. 3:16: “ *Ary hoy Izy tamin-dravehivavy: Hampitomboiko indrindra ny fanaintainanao amin’ny fiterahana, ka amin’ny fanaintainana no hiterahanao zanaka, ary ny vadinao no hanirianao, ary izy no hanapaka anao* .”

Alohan’ny hahaterahan’ny fahafatesany, dia tsy maintsy “ *hijaly amin’ny fitondrana vohoka* ” ilay vehivavy; “ *Hiteraka ao anatin’ny fanaintainana* ” izy , ary hotanterahina ara-bakiteny ny zava-drehetra. Fa eto indray, ny hevitry ny faminaniana momba ny sary dia tokony ho marihina. Ao amin'ny Jaona 16:21 sy Apok. 12 :2 " *ilay vehivavy mihetsi-jaza* " dia maneho ny Fiangonan'i Kristy tamin'ny fanjakan'ny Romanina ary avy eo ny fanenjehan'ny papa tamin'ny vanim-potoana Kristiana.

Gen. 3:17: “ *Ary hoy koa Izy tamin’i Adama: Satria efa nihaino ny feon’ny vadinao ianao ka nihinananao ny hazo izay nandrarako anao hoe: Aza ihinananao izany, dia voaozona ny tany noho ny nataonao* ;

Rehefa miverina amin’ny olombelona Andriamanitra, dia atolotr’Andriamanitra azy ny tena filazalazana ny toe-javatra nisy azy, izay nokasainy nafenina tamim-pahamenarany. Feno ny helony, ary ho hitan’i Adama koa fa alohan’ny hanafahana azy, ny fahafatesany dia hialohavan’ny ozona maromaro izay hahatonga ny sasany hifidy ny fahafatesana toy izay ny fiainana. Zava-mahatsiravina ny ozon'ny tany, ary ny hatsembohan'ny handriny no hianaran'i Adama izany.

Gen. 3:18: “ *Tsilo sy tsilo no haniry ho anao, ary ny anana any an-tsaha no hohaninao* .”

Tapitra ny fambolena mora ny Sahan’i Edena, nosoloina ny ady tsy an-kijanona amin’ny ahitra eo amin’ny fandriana, ny “ *tsilo sy ny tsilo* ” ary ny tsimparifary izay mihamaro amin’ny tany. Vao mainka izany, satria io ozon’ny tany io dia hanafaingana ny fahafatesan’ny olombelona satria, miaraka amin’ny “fandrosoana” ara-tsiansa, ny olombelona amin’ny andro farany dia hanapoizina ny tenany amin’ny fametrahana poizina simika ao amin’ny tanin’ny voliny, mba hamongorana ny tsimparifary sy ny bibikely manimba. Ny sakafo be dia be sy mora azo dia tsy hisy intsony any ivelan’ny zaridaina izay handroahana azy, miaraka amin’ny vadiny, izay tian’Andriamanitra.

Gen. 3:19: “ *Ny fahatsembohan’ny tavanao no hahazoanao hanina mandra-piverinao amin’ny tany izay nanalana anao, fa vovoka ianao, ary hiverina ho vovoka indray ianao* .”

Io anjara mihatra amin’ny olombelona io dia manamarina ny endrika nanehoan’Andriamanitra ny zavatra noforoniny sy ny fiforonany, avy amin’ny “ *vovoka amin’ny tany* ”. Nianatra tamin’ny volany manokana i Adama, ary tamin’ny alalantsika ihany koa ny momba ny fahafatesana, izay navoakan’Andriamanitra. Aoka homarihintsika fa “ *vovoka ”* ihany ny maty , ary ivelan’io “ *vovoka ”* io dia tsy misy fanahy velona mivoaka avy ao amin’io vatana maty io. Mpito. 9 sy ireo teny nindramina hafa dia manamafy izany toetry ny toe-piainana mety maty izany.

Gen. 3:20: “ *Ary Adama nanao ny anaran’ny vadiny hoe Eva, satria izy no renin’ny velona rehetra* .”

Eto indray, i Adama dia nanamarika ny fanjakany tamin'ny " *vehivavy* " tamin'ny fanomezana azy ny anarany hoe " *Eva* " na "Aina"; anarana nohamarinina ho zava-misy fototra eo amin’ny tantaran’ny olombelona. Taranaka lavitra isika rehetra, naterak’i Eva, ilay vadin’i Adama voafitaka, izay nampitaina sy nampitaina ny ozon’ny fahafatesana mandra-piverin’i Jesosy Kristy amim-boninahitra amin’ny fiandohan’ny lohataona 2030.

Gen. 3:21: “ *Jehovah Nanao akanjo hoditra ho an’i Adama sy ny vadiny Andriamanitra ary nampitafiana azy ireo* .

Tsy hadinon’Andriamanitra fa ny fahotan’ny mpivady teto an-tany dia anisan’ny drafi-pamonjeny, izay hiseho ankehitriny. Aorian’ny ota, dia misy famelan-keloka avy amin’Andriamanitra amin’ny anaran’i Kristy, izay hatao sorona sy hohomboan’ny miaramila romana. Amin'ity hetsika ity, ny olona tsy manan-tsiny, afaka amin'ny ota rehetra, dia hanaiky ho faty mba hanonitra ny fahotan'ireo olom-boafidiny mahatoky. Novonoin’Andriamanitra hatrany am-boalohany ny biby tsy manan-tsiny mba hanarona ny fitanjahan’i Adama sy Eva ny “ *hodiny ”.* Ao anatin’izany hetsika izany dia soloiny *ny “rariny* ” izay noheverin’ny olombelona tamin’izay isain’ny drafitry ny famonjena azy amin’ny finoana. Ny “ *rariny* ” noheverin’ny olona dia lainga mamitaka ihany, ary ho solon’izany, Andriamanitra dia nanome azy ireo “ *fitafiana* ” tandindon’ny “rariny” tena *izy* , “ *ny fehin’ny fahamarinany* ”, izay mifototra amin’ny sorona an-tsitrapo nataon’i Kristy sy ny fanolorana ny ainy ho fanavotana ireo izay tia Azy amim-pahatokiana.

Gen.3:22: “ *Jehovah Ary hoy Andriamanitra: Indro, ny olona efa tonga tahaka ny anankiray amintsika, hahalala ny tsara sy ny ratsy. Koa ankehitriny, aoka isika mandrara azy tsy haninjitra ny tànany haka ny hazon'aina, dia hohanina, dia ho velona mandrakizay izy* .

Ao amin’ny Mikaela, Andriamanitra dia miresaka amin’ireo anjeliny tsara izay manatri-maso ilay tantara vao tontosa teto an-tany. Hoy izy tamin’izy ireo: “ *Indro, ny lehilahy dia efa tonga tahaka ny anankiray amintsika, hahalala ny tsara sy ny ratsy* .” Ny andro talohan’ny nahafatesany, Jesosy Kristy dia hampiasa teny mitovy amin’izany momba an’i Jodasy, ilay mpamadika izay nanolotra azy tamin’ny Jiosy mpivavaka sy ny Romanina hohomboana amin’ny hazo fijaliana, dia izao ao amin’ny Jaona 6:70: “ Jesosy namaly *azy hoe: Tsy Izaho va no nifidy anareo roa ambin’ny folo lahy? Ary ny anankiray aminareo dia devoly* ! Ny teny hoe “ *iray amintsika* ” dia manondro an’i Satana izay mbola manana fahafahana miditra sy mivezivezy malalaka ao amin’ny fanjakana selestialin’Andriamanitra eo anivon’ireo anjely rehetra noforonina tamin’ny fiandohan’ny famoronana teto an-tany.

Ny ilana ny hisakanana ny olona tsy hihinana amin’ny *“hazon’aina* ” dia takin’ny fahamarinana izay nahatongavan’i Jesosy ho vavolombelona, araka ny teniny tamin’i Pontio Pilato, prefet romanina, i Pontio Pilato. “ *Ny hazon’aina* ” dia ny endrik’i Kristy Mpanavotra, ary ny fihinanana azy io dia midika ho famelomana ny tenany amin’ny fampianarany sy ny toetrany ara-panahy manontolo, izany hoe mandray azy ho solon’ny tenany sy ho mpamonjy

manokana. Izany no hany fepetra afaka nanamarina ny fihinanana an'io " *hazon'aina* " io. Tsy tao amin'ilay hazo ny herin'ny aina, fa tao amin'ilay nasehon'ilay hazo nasehon'ilay hazo: Kristy. Ambonin'izany, io hazo io dia nanome fepetra ny fiainana mandrakizay, ary taorian'ny ota tany am-boalohany, dia very mandrakizay io fiainana mandrakizay io mandra-pahatongan'ny fiverenan'Andriamanitra farany ao amin'i Kristy sy i Mikaela. Mety hanjavona àry *ny "hazon'aina* " sy ny hazo hafa, ary koa ny sahan'Andriamanitra.

Gen.3:23: " *Ary Jehovah Andriamanitra nesoriny tamin'ny saha Edena hiasa ny tany izay nanalana azy* ."

Ny hany sisa tavela ho an'ny Mpamorona dia ny fandroahana avy ao amin'ilay saha mahagaga ilay mpivady olombelona izay, izay noforonina avy tamin'ny Adama voalohany (teny manondro ny karazan'olombelona: mena = mihosin-drà), dia naneho ny tenany ho tsy mendrika izany noho ny tsy fankatoavany. Ary ivelan'ny zaridaina dia hanomboka ho azy ireo ny fiainana maharary, ao amin'ny vatana malemy ara-batana sy ara-tsaina. Ny fiverenana amin'ny tany izay lasa mafy sy mikomy dia hampahatsiahy ny olombelona ny niaviany " *vovoka* ".

Gen. 3:24: " *Dia noroahiny i Adama, ary napetrany teo atsinanan'ny saha Edena ny kerobima, nanofahofa sabatra mirehitra hiambina ny lalana mankany amin'ny hazon'aina* ."

Tsy i Adama intsony no niambina ny saha, fa ny anjely no nanakana azy tsy hiditra. Hanjavona kely aloha ilay saha, talohan'ny safodrano nitranga tamin'ny 1656, taorian'ny fahotan'i Eva sy Adama.

Amin'ity andininy ity dia manana fanazavana mahasoa momba ny toerana misy ny saha Edena isika. Napetraka " *eo atsinanan'ny saha* " ireo anjely mpiambina, izay eo andrefan'ny toerana nialan'i Adama sy Eva. Ny faritra heverina ho aseho eo amin'ny fiandohan'ity toko ity dia mifanaraka amin'ity fanazavana ity: Adama sy Eva dia nihemotra tany amin'ny tany atsimon'ny Tendrombohitra Ararata, ary ny zaridaina voarara dia hita ao amin'ny faritry ny "rano be" any Torkia akaikin'ny Farihin'i Van, any andrefan'ny toerana misy azy ireo.

Genesisy 4

Fisarahan'ny fahafatesana

Ity toko faha-4 ity dia hamela antsika hahatakatra bebe kokoa ny antony nilana an'Andriamanitra nanolotra an'i Satana sy ny demoniany mpikomy ho laboratoara fampisehoana iray izay mampiseho ny halehiben'ny faharatsian'izy ireo.

Tany an-danitra dia nisy fetrany ny faharatsiana satria tsy nanana fahefana hifamono ny zava-manan'aina selestialy; fa izy rehetra dia tsy mety maty vetivety. Izany toe-javatra izany àry dia tsy namela an'Andriamanitra hampiseho ny

haavon’ny faharatsiana sy ny habibiana azon’ny fahavalony. Noho izany, ny tany dia noforonina tamin’ny fikasana hamela ny fahafatesana amin’ny endriny faran’izay masiaka indrindra izay azon’ny sain’ny zavaboary toa an’i Satana eritreretina.

Ity toko faha-4 ity, izay apetraka eo ambanin’ny dikany ara-panoharana an’io isa faha-4 io izay maha-izao rehetra izao, dia hampifoha ny toe-javatra nisy ny fahafatesan’ny olombelona voalohany teto an-tany; ny fahafatesana no toetrany manokana sy miavaka amin'ny zavaboary rehetra noforonin'Andriamanitra. Taorian’ny fahotan’i Adama sy i Eva, ny fiainana teto an-tany dia “ *fahitana ho an’izao tontolo izao sy ho an’ny anjely* ” araka ny voalaza ao amin’ny 1 Kor. 4:9, ilay vavolombelona nahazo tsindrimandry sy mahatoky an’i Paoly, teo aloha Saoly avy any Tarsosy, izay nandidy voalohany ny mpanenjika ny fiangonan’i Kristy.

Gen. 4:1: “ *Ary Adama* ***nahalala an’i*** *Eva vadiny, dia nanan’anaka ravehivavy ka niteraka an’i Kaina; ary hoy izy: Efa nahazo lehilahy aho noho ny fanampian’i Jehovah* .”

Asehon’Andriamanitra ao amin’io andininy io ny hevitry ny matoanteny hoe “ *mahafantatra* ”, ary io hevitra io dia tena ilaina amin’ny fotopoto-pitsipika momba ny fanamarinana amin’ny finoana, araka ny voasoratra ao amin’ny Jaona 17:3 : “ *Ary izao no fiainana mandrakizay, dia ny* ***mahafantatra*** *Anao, ilay hany Andriamanitra marina, sy Jesosy Kristy, izay nirahinao* . Ny fahafantarana an’Andriamanitra dia midika ho fandraisana anjara amin’ny fifandraisana feno fitiavana aminy, ara-panahy amin’ity tranga ity, fa ara-nofo kosa raha ny amin’i Adama sy i Eva. Manaraka indray io fomban’ny mpivady voalohany io, dia teraka avy amin’io fitiavana ara-nofo io ny “zanaka” iray; ary ny “zaza” tokoa dia tsy maintsy ateraka indray ao amin’ny fifandraisantsika ara-panahy feno fitiavana amin’Andriamanitra. Io fahaterahana vaovao io noho ny tena “ *fahalalana ” an’Andriamanitra* dia aseho ao amin’ny Apok. 12: 2-5 : “ *Ary nanan'anaka izy ka nitaraina noho ny fihetsehana sy ny fanaintainana raha miteraka. ... Dia niteraka zazalahy izy, izay hanapaka ny firenena rehetra amin’ny tehim-by* . Ny zanaka naterak’Andriamanitra dia tsy maintsy mamerina ny toetran’ny Rainy fa tsy izany no nitranga tamin’ny lahimatoa naterak’olombelona.

Ny anarana Kaina dia midika hoe fahazoana. Io anarana io dia milaza mialoha ny ho anjara ara-nofo sy eto an-tany ho azy, izay mifanohitra amin’ilay lehilahy ara-panahy izay hahatongavan’i Abela zandriny lahy.

Andeha hojerentsika fa eo amin’ny fiandohan’ny tantaran’ny olombelona, ny reny miteraka dia mampifaly an’Andriamanitra amin’izany fahaterahana izany satria fantany fa ny famoronana izao fiainana vaovao izao dia vokatry ny fahagagana nataon’ilay Andriamanitra nahary lehibe YaHWéH. Amin'izao andro farany misy antsika izao dia tsy misy intsony na mahalana izany.

Gen. 4:2: “ *Ary niteraka an’i Abela rahalahiny izy; ary i Abela dia mpiandry ondry, ary i Kaina dia mpiasa tany* .”

Abela dia midika hoe fofonaina. Mihoatra noho i Kaina, i Abela zaza dia aseho ho dika mitovy amin’i Adama, ilay voalohany nahazo fofon’aina avy amin’Andriamanitra. Raha ny marina, tamin’ny alalan’ny fahafatesany,

novonoin’ny rahalahiny, dia maneho ny endrik’i Jesoa Kristy, ilay tena Zanak’Andriamanitra, Mpamonjy ny olom-boafidy izay havotany amin’ny rany izy.

Ny asan'izy mirahalahy dia manamafy ny toetrany mifanohitra. Sahala amin’i Kristy, “ *Mpiandry ondry i Abela* ”, ary toa an’ilay tsy mpino ny fitiavan-karena teto an-tany, dia “ *Mpiasa tany Kaina* ”. Ireo zanak’olombelona voalohany teo amin’ny tantaran’ny olombelona dia manambara ny anjara nambaran’Andriamanitra. Ary manome tsipiriany momba ny drafitry ny famonjena izy ireo.

Gen. 4:3: “ *Ary nony afaka kelikely, dia nitondran’i Kaina fanatitra ny vokatry ny tany ho an’i Jehovah* ;

Fantatr’i Kaina fa misy Andriamanitra, ary mba hampisehoana aminy fa te hanome voninahitra azy izy, dia nanao azy ho “ *fanatitra avy amin’ny vokatry ny tany* ”, izany hoe ny zavatra vokatry ny asany. Amin’izany andraikitra izany, dia maka ny endrik’ireo mpivavaka maro be, na Jiosy, na kristiana, na silamo izay manasongadina ny asa tsara ataony izy, nefa tsy mikatsaka ny hahafantatra sy hahatakatra izay tian’Andriamanitra sy andrasan’izy ireo aminy. Mahaliana ihany ny fanomezana raha ankasitrahan’izay mandray azy.

Gen.4:4: " *Ary Abela koa nitondra ny voalohan-teraky ny ondriny sy ny taviny. Ary Jehovah nijery an'i Abela sy ny fanatiny* ;

Nanahaka ny rahalahiny i Abela, ary noho ny asany amin’ny maha-mpiandry ondry azy, dia nanao fanatitra ho an’Andriamanitra “ *ny voalohan-teraky ny ondriny sy ny taviny* ” izy. Mahafaly an’Andriamanitra izany, satria hitany ao amin’ny sorona nataon’ireo “ ***lahimatoa*** ” ireo ny endrik’ilay sorona nataony tao amin’i Jesosy Kristy, izay efa nampoizina sy nambara mialoha. Izao no vakintsika ao amin’ny Apok. 1:5: “*... ary avy amin’i Jesosy Kristy, Vavolombelona mahatoky, **Lahimatoa amin’ny maty** , ary Mpanapaka ny mpanjakan’ny tany! Ho an’izay tia antsika ka nanadio antsika ho afaka amin’ny fahotantsika tamin’ny rany, ...*” Hitan’Andriamanitra ao amin’ny fanolorana nataon’i Abela ny famonjen’Andriamanitra, ary tsy azony tsy nankasitrahany izany.

Gen. 4:5: “ Tsy *noraharahainy anefa i Kaina sy ny fanatiny*.

Raha oharina amin’ny tolo-kevitr’i Abela, dia ara-dalàna raha tsy noraharahain’Andriamanitra firy ny fanoloran’i Kaina, izay, araka ny lojika, dia mety ho diso fanantenana sy nalahelo. “ *Nanjera ny tarehiny* ”, nefa aoka homarihintsika fa ny fahasosorana no nahatonga azy “ ***tezitra mafy*** ”, ary tsy ara-dalàna izany satria vokatry ny fireharehana diso fanantenana izany fihetsika izany. Ny fahasosorana sy ny avonavona dia tsy ho ela dia hamokatra voa lehibe kokoa: ny famonoana an’i Abela rahalahiny, izay nialona azy.

Gen.4:6: “ *Ary hoy Jehovah tamin’i Kaina: Nahoana no tezitra ianao, ary nahoana no manjelanjelatra ny tarehinao* ?

Andriamanitra irery ihany no mahalala ny antony nankasitrahany ny fanatitra nataon’i Abela. Hitan’i Kaina hoe tsy rariny ny fihetsik’Andriamanitra, fa tsy tokony ho tezitra, fa tokony hitalaho amin’Andriamanitra izy mba hamela azy hahatakatra ny anton’io safidy toa tsy ara-drariny io. Fantatr’Andriamanitra tsara ny toetran’i Kaina, izay tsy nahafantatra ny maha mpanompo ratsy fanahy

azy ao amin’ny Matio 24:48-49 : “ *Fa raha ny mpanompo ratsy fanahy kosa manao anakampo hoe: ‘Maharitra ela ny fahatongavan’ny tompoko’,* ***ary mikapoka ny mpanompo namany*** *, ary miara-mihinana sy misotro amin’ny mpimamo, dia* … fahafahana hizara aminy ny anton’ny fijaliany. Mbola tsy hovalian’i Kaina ireo fanontaniana ireo, ka nampitandreman’Andriamanitra azy ny amin’ny loza hanjo azy.

Gen. 4:7: “ *Raha manao tsara ianao, dia hanandratra ny tavanao, fa raha manao ratsy kosa ianao, dia handry eo am-baravarana ny ota, ary* ***ho anao ny faniriany*** *,* ***fa ianao kosa no hanapaka azy*** *.* ”

Rehefa avy nihinana sy nandray ny toeran’ny devoly i Eva sy Adama tamin’ny “ *fahafantarana ny tsara sy ny ratsy* ”, dia niseho indray izy mba hanosika an’i Kaina hamono an’i Abela rahalahiny. Ny safidy roa, " *ny tsara sy ny ratsy* ", dia eo anoloany; Ny " *tsara* " dia hitarika azy hametra-pialana sy hanaiky ny safidin'Andriamanitra na dia tsy azony aza izany. Fa ny safidy ny " *ratsy* " dia hahatonga azy hanota amin'Andriamanitra, amin'ny fanaovana azy handika ny didiny fahenina hoe: " *Aza mamono olona* "; fa tsy hoe " *aza mamono* " araka ny nasehon'ny mpandika teny. Ny didin’Andriamanitra dia manameloka ny heloka bevava, fa tsy ny famonoana ny mpanao heloka bevava, izay nataony ara-dalàna tamin’ny alalan’ny baikony, ary amin’ity tranga ity, ny fiavian’i Jesosy Kristy dia tsy nanova na inona na inona tamin’izany fitsarana marin’Andriamanitra izany.

Mariho ny fomba iresahan’Andriamanitra ny amin’ny “ *fahotana* ” toy ny hoe vehivavy no resahiny, araka ny nolazainy tamin’i Eva ao amin’ny Gen. 3:16 hoe: “ ***Ny vadinao no irinao, ary izy no hanapaka anao”.*** Ho an’Andriamanitra, ny fakam-panahy “ *hanota* ” dia mitovy amin’ny an’ny vehivavy te hamitaka ny vadiny, ka tsy tokony hamela ny tenany ho “ ***fehezin’ny vadiny ”*** na hofehezin’ny vadiny izy .

Gen. 4:8: “ *Ary Kaina niteny tamin’i Abela rahalahiny; ary nony tany an-tsaha izy mirahalahy, dia nitsangana Kaina nanohitra an’i Abela rahalahiny ka namono azy* ” .

Na dia eo aza izany fampitandreman’Andriamanitra izany, dia hamoa ny toetran’i Kaina. Taorian’ny fifampiresahana tamin’i Abela, dia i Kaina, izay mpamono olona hatrany am-boalohany toa ny devoly rainy ara-panahy, dia “ *nitsangana tamin’i Abela rahalahiny ka namono azy* ”. Io traikefa io dia maminany ny hiafaran'ny olombelona, izay hamonoan'ny rahalahy ny rahalahy, matetika noho ny fialonana ara-pivavahana na ara-pivavahana, mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao.

Gen. 4:9: “ *Ary hoy Jehovah tamin’i Kaina: Aiza Abela rahalahinao? Dia hoy izy: Tsy fantatro; izaho va no mpiandry ny rahalahiko* ?

Araka ny nolazainy tamin’i Adama izay niafina taminy hoe: “ *Aiza ianao?* ”, hoy Andriamanitra tamin’i Kaina: “ *Aiza i Abela rahalahinao?* ”, mba hanome azy fahafahana hiaiky ny fahadisoany mandrakariva. Ny hadalana anefa , satria tsy azony tsinontsinoavina fa fantatr’Andriamanitra fa novonoiny izy, dia namaly tamim-pahasahiana izy hoe: “ *Tsy fantatro* ”, ary tamin’ny fiavonavonana tsy nampoizina, dia nanontany an’Andriamanitra izy hoe: “ *Mpiambina ny rahalahiko va aho?* ”

Gen. 4:10: “ *Ary hoy Andriamanitra: Inona no nataonao? Mitaraina amiko avy amin’ny tany ny feon’ny ran’ny rahalahinao* .”

Andriamanitra dia manome azy ny valin-teniny izay midika hoe: tsy mpiandry azy ianao satria mpamono azy. Fantatr’Andriamanitra tsara izay nataony ka nasehony azy tamin’ny sary izany: “ *Mitaraina amiko avy amin’ny tany ny feon’ny ran’ny rahalahinao* .” Ity raikipohy ara-panoharana izay manome feo mitaraina amin’Andriamanitra ho an’ny ra nalatsaka ity dia hampiasaina ao amin’ny Apok. 6 mba hanaitra ao amin’ny “ tombo-kase faha-5 ”, ny fitarainan’ireo maritiora novonoin’ny fanenjehan’ny papa Romana ny fivavahana katolika: Apok . *efa nihazona. **Niantso tamin’ny feo mahery izy ireo** nanao hoe: “ **Tompo ô, masina sy marina, mandra-pahoviana no hitsaranao sy hamalianao ny rànay amin’izay monina ambonin’ny tany*** ? Ho avy io famaliana ara-dalàna io, nefa zavatra atokana ho an’ny tenany manokana izany. Hoy izy ao amin’ny Deo.32:35: “ *Ahy ny famaliana sy ny famaliana raha solafaka ny tongony* ; Ao amin’ny Isaia 61:2, miaraka amin’ny “ *taona fankasitrahana ”* , “ ny ***andro famaliana*** *”* dia *ao* amin’ny fandaharan’ny Mesia Jesosy Kristy: “ ... *naniraka ahy* Izy ... tamin'ny 2.000 taona.

Noho izany dia tsy afaka mitaraina intsony ny maty raha tsy ao amin’ny fahatsiarovana an’Andriamanitra izay tsy manam-petra ny fitadidiana.

Mendrika ny hosaziana ny helok'i Kaina.

Gen. 4:11: “ *Ankehitriny dia voaozona hiala amin’ny tany ianao, izay nisoka-bava handray ny ran’ny rahalahinao nalatsaky ny tananao* .”

Ho voaozona hiala amin’ny tany i Kaina ka tsy hovonoina. Mba hanamarinana an'io fahaleovan-tenan'Andriamanitra io, dia tsy maintsy ekena fa tsy nisy ohatra izany heloka bevava voalohany izany. Tsy fantatr’i Kaina ny dikan’ny hoe mamono, ary ny fahatezerana no nanajamba ny saina rehetra misaina sy nitarika azy ho amin’ny habibiana mahafaty. Rehefa maty ny rahalahiny dia tsy ho afaka hilaza intsony ny olombelona fa tsy fantany ny atao hoe fahafatesana. Ny lalàna napetrak’Andriamanitra ao amin’ny Eksodosy 21:12 dia hanan-kery amin’izay: “ *Na zovy na zovy no mamely olona, dia hatao maty tokoa* ”.

Ity andinin-teny ity koa dia manolotra izao fitenenana izao: “ *Ny tany izay nisoka-bava handraisana ny ran’ny rahalahinao avy tamin’ny tananao* ”. Andriamanitra dia maneho ny tany amin’ny alalan’ny fiheverana azy ho vava mitroka ny ra latsaka eo aminy. Dia io vava io no miteny aminy ary mampahatsiahy azy ny asa mahafaty izay nandoto azy. Haverina indray io sary io ao amin’ny Deo.26:10: “ ***Nisokatra ny tany*** *ka nitelina azy mbamin’i Kora, rehefa maty izay tafangona, ary levon’ny afo ny dimam-polo amby roan-jato* ; Dia ho hita ao amin'ny Apo.12:16: " *Ary ny tany nanampy an-dravehivavy,* ***dia nisokatra ny tany*** *ka nitelina ny ony izay navoakan'ilay dragona tamin'ny vavany* ." Ny " *renirano* " dia maneho ny ligy ara-panjaka katolika frantsay izay namorona manokana miaramila "dragona" nanenjika ireo Protestanta mahatoky ary nanenjika azy ireo hatrany an-tendrombohitra. Misy dikany roa io andininy io : ny fanoherana mitam-piadiana Protestanta, ary avy eo ny Revolisiona Frantsay feno rà. Amin’ireo toe-javatra roa ireo, ny teny hoe “ *nanokatra ny vavany ny tany* ” dia mampiseho azy ho mandray ny ran’ny olona maro be.

Gen. 4:12: “ *Rehefa miasa ny tany ianao, dia tsy hahavokatra ho anao intsony izy, fa ho mpandositra sy mpirenireny etỳ ambonin’ny tany.* ”

Voafetra teto an-tany ny sazin’i Kaina, izay nolotoiny voalohany tamin’ny nandatsahany ran’olona teo amboniny; ny an’ny olona, izay noforonina araka ny endrik’Andriamanitra tany am-boalohany. Hatramin’ny ota dia mitazona ny toetran’Andriamanitra izy fa tsy manana ny fahadiovany tonga lafatra intsony. Ny famokarana sakafo tamin’ny fiasana ny tany no tena nataon’ny olombelona. Tsy maintsy mitady fomba hafa hivelomana àry i Kaina.

Gen. 4:13: “ *Hoy i Kaina tamin’i Jehovah: Lehibe loatra ny saziko ka tsy zaka* .”

Izany hoe: ao anatin'ireo fepetra ireo dia aleoko mamono tena.

Gen. 4:14: “ *Indro, efa noroahinao hiala amin’ny tany aho androany, ka ho voafina tsy ho eo anatrehanao aho, dia mpandositra sy mpirenireny etỳ ambonin’ny tany, ary izay mahita ahy dia hamono ahy* .”

Ankehitriny dia be resaka izy ary mamintina ny toe-javatra misy azy ho fanamelohana ho faty.

Gen. 4:15: “ *Ary hoy Jehovah taminy: Na zovy na zovy no hamono an’i Kaina, dia hovaliana fito heny izy. Ary Jehovah nanisy marika an’i Kaina, mba tsy hisy hamono azy izay hahita azy* .

Tapa-kevitra ny hitsimbina ny ain’i Kaina noho ireo antony efa hita ireo Andriamanitra, ka nilaza taminy fa hovaliana ny fahafatesany, izany hoe “ *hamaly faty* ”, “ *impito* ”. Avy eo izy dia mamoaka " *famantarana* " izay hiaro azy. Amin’izany lafiny izany, Andriamanitra dia maminany ny sanda ara-panoharana amin’ny isa “fito”, izay hanondro ny Sabata sy ny fanamasinana ny fitsaharana, izay, araka ny faminaniana amin’ny faran’ireo herinandro, dia hahita ny fahatanterahany feno amin’ny arivo taona fahafito amin’ny tetikasany famonjena. Ny Sabata no ho famantarana ny maha an’ilay Andriamanitra Mpamorona ao amin’ny Ezek. 20:14-20. Ary ao amin'ny Ezek. 9, “ *famantarana* ” no apetraka amin’izay an’Andriamanitra mba tsy hovonoina amin’ny ora famaizan’Andriamanitra. Farany, mba hanamafisana io fotopoto-pitsipika momba ny **fisarahana** voaaro io, ao amin’ny Apok. 7, dia tonga ny “ *famantarana* ”, “ *ny tombo-kasen’Andriamanitra velona* ”, mba “ *hamisy tombo-kase ny handrin’ny* mpanompon’Andriamanitra, ary io “ *tombo-kase sy famantarana* ” io dia ny Sabatany andro fahafito.

Gen. 4:16: “ *Dia niala teo anatrehan’i Jehovah i Kaina ka nonina tany amin’ny tany Noda, atsinanan’i Edena* .”

Tany atsinanan’i Edena sahady no nialan’i Adama sy Eva rehefa noroahina hiala tao amin’ny sahan’Andriamanitra. Ity tany ity dia mandray ny anarana hoe Nod izay midika hoe: fijaliana. Ny fiainan’i Kaina araka izany dia ho voamariky ny fijaliana ara-tsaina sy ara-batana, satria na dia lavitry ny tavan’Andriamanitra aza dia namela soritra tao amin’ny fo mafy tao amin’i Kaina izay nilaza tao amin’ny andininy faha-13, tamin’ny fahatahorana azy hoe: “ *Hiafina lavitra ny tavanao aho* ”.

Gen. 4:17: “ *Ary Kaina nahalala ny vadiny, dia nanan'anaka ravehivavy ka niteraka an’i Enoka* ;

Kaina dia ho lasa patriarka amin’ny mponina ao amin’ny tanàna iray izay hanomezany ny anaran’ny zanany lahimatoa: Enoka izay midika hoe: manomboka , mampianatra, manao fanatanjahan-tena, ary manomboka mampiasa zavatra. Io anarana io dia mamintina ny zava-drehetra asehon’ireo matoanteny ireo ary mitafy tsara izany satria i Kaina sy ny taranany dia nanangana karazana fiaraha-monina tsy misy an’Andriamanitra izay hitohy hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao.

Gen.4:18: “ *Enoka niteraka an’i Irada; Irada niteraka an’i Mehojaela; Mehojaela niteraka an’i Metosela, ary Metosela niteraka an’i Lameka* . »

Ity tetirazana fohy ity dia niniana nifantoka tamin’ilay olona antsoina hoe Lameka, izay mbola tsy fantatra mazava ny tena dikan’izany, fa ny teny avy amin’io fototeny io kosa dia mahakasika fampianarana, toy ny anarana Enoka, ary koa ny hevitry ny fahefana.

Gen. 4:19: “ *Naka vady roa i Lameka: Ada no anaran’ny iray, ary Zila no anaran’ny iray* .”

Ao amin’io Lameka io no ahitantsika ny famantarana voalohany amin’ny fisarahana amin’Andriamanitra, izay ahitana “ *ny lehilahy dia handao ny rainy sy ny reniny ka hikambana amin’ny vadiny, ary dia ho nofo iray ihany izy roroa* ” (jereo Gen. 2:24). Ao amin’i Lameka anefa dia tafaray amin’ny vehivavy roa ny lehilahy ary ho nofo iray ihany izy telo lahy. Mazava ho azy fa tanteraka ny fisarahana amin’Andriamanitra.

Gen. 4:20: “ *Ary Ada niteraka an’i Jabala, ary izy no rain’ny mpitoetra an-day sy mpiompy biby fiompy* .”

I Jabala no patriarkan’ny mpiandry ondry mpifindrafindra monina, toy ny mbola misy ny Arabo sasany ankehitriny.

Gen. 4:21: “ *Jobala no anaran’ny rahalahiny; izy no rain’ny mpitendry lokanga sy sodina rehetra* .”

I Jubal no patriarka tamin'ireo mpitendry zavamaneno rehetra izay manana toerana lehibe amin'ny sivilizasiona tsy misy andriamanitra, na dia amin'izao fotoana izao aza dia ny kolontsaina, ny fahalalana ary ny mpanakanto no fototry ny fiarahamonintsika maoderina.

Gen. 4:22: " *Ary Zila niteraka an'i Tobala-kaina, izay nanamboatra ny fanaka varahina sy vy rehetra. Ny anabavin'i Tobala-kaina dia Nama* ."

Ity andininy ity dia mifanohitra amin'ny fampianarana ofisialin'ny mpahay tantara izay mihevitra ny vanim-potoana varahina talohan'ny vanim-potoanan'ny vy. Raha ny marina, araka ny tenin’Andriamanitra, dia nahay nanamboatra vy ny olombelona voalohany, ary angamba hatramin’i Adama mihitsy aza, satria tsy milaza ilay lahatsoratra hoe i Tubala Kaina no rain’ireo mpanao vy. Fa ireo tsipiriany nambara ireo dia nomena antsika mba hahatakarantsika fa efa nisy hatramin'ny voalohany ny sivilizasiona. Tsy latsa-danja noho ny antsika ankehitriny ny kolontsain’izy ireo tsy misy andriamanitra.

Gen. 4:23 : “ *Hoy i Lameka tamin’ny vadiny: ‘Ada sy Zila, mihainoa ny feoko! Ry vadin’i Lameka, mihainoa ny teniko: Namono lehilahy aho noho ny faharatrako, ary tovolahy iray noho ny faharatrako.* ’”

Nirehareha tamin’ny vadiny roa i Lameka fa namono lehilahy iray izy, izay nanafintohina azy tamin’ny fitsaran’Andriamanitra. Kanefa tamin’ny

fiavonavonana sy ny fanesoana, dia nampiany fa namono tovolahy iray ihany koa izy, izay vao mainka mampitombo ny raharaha eo amin’ny fitsaran’Andriamanitra sy mahatonga azy ho “mpamono olona” miverimberina.

Gen. 4:24: “ *Hamaliana fito heny i Kaina, ary fito amby fitopolo heny i Lameka.* ”

Naneso ny fahamoram-po nasehon’Andriamanitra an’i Kaina izy avy eo. Koa satria rehefa avy namono lehilahy iray i Kaina, dia tokony hovaliana “impito ” ny fahafatesan’i Kaina, rehefa avy namono lehilahy iray sy tovolahy iray i Lameka, dia hovalian’Andriamanitra “impito amby fitopolo” i Lameka. Tsy azo eritreretina ny teny maharikoriko toy izany. Ary tian’Andriamanitra hambara amin’ny olombelona fa ny solontenany voalohany hatramin’ny taranaka faharoa, ny an’i Kaina ka hatramin’ny fahafito, ny an’i Lameka, dia tonga tamin’ny ambaratonga ambony indrindra amin’ny faharatsiana. Ary izany no fanehoany ny vokatry ny fisarahana aminy.

Gen. 4:25: " *Ary Adama nahalala ny vadiny indray, ka dia niteraka zazalahy izy, ka ny anarany nataony hoe Seta; fa hoy izy: Andriamanitra efa nanome ahy taranaka hafa ho solon'i Abela, izay novonoin'i Kaina* ."

Ny anarana hoe Seta, izay tononina hoe “cheth” amin’ny teny hebreo, dia manondro ny fototry ny vatan’olombelona. Ny sasany dia mandika azy io ho "equivalent na restitution", saingy tsy hitako izay manamarina an'io proposition io amin'ny teny hebreo. Noho izany dia mitazona ny “fanorenan’ny tena” aho satria i Seta no ho fototry ny firazanana mahatoky izay hotendren’ny Gen. 6 amin’ny fitenenana hoe “ *zanak’Andriamanitra* ”, ka hamela ho an’ireo “vehivavy”, taranak’i Kaina mpikomy izay mamitaka azy ireo, mifanohitra amin’izany, ny fiantsoana hoe “ *zanakavavin’ny olona* ”.

Ao amin’ny Seta, Andriamanitra dia mamafy sy manangana “ *voa* ” vaovao izay nomena ny taranaka fahafito, Enoka iray hafa, ho ohatra ao amin’ny Gen. 5:21 ka hatramin’ny 24 . Nanana tombontsoa hiditra tany an-danitra velona izy, nefa tsy nandalo fahafatesana, taorian’ny 365 taona niainany teto an-tany niaina tamim-pahatokiana tamin’ilay Andriamanitra Mpamorona. Niaina tsara tamin’ny anarany io Enoka io satria ho voninahitr’Andriamanitra ny “toriany” fa tsy tahaka ny anarany, zanak’i Lameka, zanak’i Kaina. Ary izy roa, Lameka mpikomy sy Enoka olo-marina, dia ny “fahafito” tamin’ny taranany.

Gen. 4:26: " *Ary Seta koa nanan-janakalahy, ka ny anarany nataony hoe Enosy. Ary nanomboka niantso ny anaran'i Jehovah ny olona* ."

Enosy dia midika hoe: olona, mety maty, ratsy fanahy. Io anarana io dia mifandray amin’ny fotoana nanombohan’ny olona niantso ny anaran’i Jehovah. Ny tian’Andriamanitra holazaina amintsika amin’ny fampifandraisana ireo zavatra roa ireo dia ny nahatongavan’ilay lehilahy avy amin’ny taranaka mahatoky ny faharatsian’ny toetrany, izay mety maty koa. Ary izany fahatsiarovan-tena izany dia nitarika azy hitady ny Mpamorona azy mba hanomezam-boninahitra Azy sy hanompoana Azy amim-pahatokiana amin’ny fomba ankasitrahany.

Genesisy 5

Fisarahana amin’ny alalan’ny fanamasinana

Ato amin’ity toko faha-5 ity, dia nangonin’Andriamanitra ny taranaka izay nijanona ho mahatoky taminy. Atolotro anao ny fandalinana amin'ny antsipiriany momba ny andininy voalohany ihany izay mamela antsika hahatakatra ny anton'io fanisana io izay mandrakotra ny fotoana nisy teo amin'i Adama sy i Noa malaza.

Gen. 5:1: “ *Ity no bokin’ny taranak’i Adama: Fony Andriamanitra namorona ny olona,* ***dia tahaka ny tarehin’Andriamanitra no nanaovany azy*** .”

Ity andininy ity dia mametraka ny fenitra ho an’ny lisitry ny anaran’ny lehilahy voatonona. Mifototra amin’ity fampahatsiahivana ity ny zava-drehetra: “ *Rehefa namorona ny olona Andriamanitra,* ***dia nataony tahaka ny tarehin’Andriamanitra izy*** ”. Tsy maintsy takatsika àry fa raha te hiditra amin’io lisitra io, dia tsy maintsy nitazona ny “ ***endrik’Andriamanitra*** ” azy ny olona. Takatsika àry hoe nahoana no tsy tafiditra ao amin’io lisitra io ny anarana manan-danja toa an’i Kaina. Satria tsy resaka fitoviana ara-batana no resahina fa fitovizana amin’ny toetra, ary ny toko faha-4 dia vao naneho amintsika ny momba an’i Kaina sy ny taranany.

Gen. 5:2: “ *Lahy sy vavy no namoronany azy, ka nitahy azy Izy ka nanao ny anarany hoe Adama, tamin’ny andro namoronany azy* .”

Eto koa, ny fampahatsiahivana ny fitahian’Andriamanitra ny lehilahy sy ny vehivavy dia midika fa notahian’Andriamanitra ireo anarana hotononina. Ny fanamafisan’Andriamanitra ny famoronana azy ireo dia manasongadina ny maha zava-dehibe omeny ny fanekena ho Andriamanitra Mpamorona izay manokan-tena, manamasina ny mpanompony, amin’ny famantarana ny Sabata, ny ambiny tandremana mandritra ny andro fahafito amin’ny herinandron’izy ireo rehetra. Ny fitazonana ny fitahian’Andriamanitra amin’ny fanamasinana ny Sabata sy ny fitoviana amin’ny toetrany no fepetra takin’Andriamanitra mba hahatonga ny olombelona ho mendrika ny antsoina hoe “ *olona* ”. Ankoatra ireo voankazo ireo dia lasa "biby" mivoatra sy be fianarana kokoa noho ny karazana hafa ny olombelona, araka ny fiheviny.

Gen. 5:3: “ *Ary rehefa telo-polo amby zato taona i Adama, dia niteraka tahaka ny tarehiny, araka ny endriny izy, ary ny anarany nataony hoe Seta* .

Toa tsy nisy anarana roa teo amin’i Adama sy Seta: ny an’i Kaina (izay tsy anisan’ny taranaka mahatoky) sy i Abela (izay maty tsy nanan-janaka). Aseho araka izany ny fitsipika momba ny fifantenana voatahy. Ho toy izany koa ny anarana hafa rehetra voatonona.

Gen. 5:4: " *Ary ny andron'i Adama taorian'ny niterahany an'i Seta dia valon-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* ."

Ny tokony ho takatsika dia hoe “ *niteraka zazalahy sy zazavavy* ” i Adama talohan’ny nahaterahan’i “ *Seta* ” sy taorian’ny nahaterahany, kanefa tsy naneho ny finoan’ny rainy na ny an’i “Seta” ireo. Nikambana tamin’ireo “biby” izay nivadika sy tsy nanaja an’Andriamanitra velona izy ireo. Noho izany, tamin’ireo rehetra naterany, taorian’ny nahafatesan’i Abela, dia i “ *Seta* ” no voalohany

nanavaka ny tenany tamin'ny finoany sy ny fahatokiany an'ilay Andriamanitra YHWéH izay namorona sy namorona ny rainy teto an-tany. Mety ho nanaraka ny ohatra nomeny ny hafa nanaraka azy, izay tsy nitonona anarana, nefa tsy nitonona anarana izy ireo satria ny lisitra nofidin'Andriamanitra dia miorina amin'ny fifandimbiasana amin'ireo lehilahy nahatoky voalohany tamin'ny taranaka natolotra. Io fanazavana io dia mahatonga an'i Adama ho azo takarina ilay taona efa ambony, "130 taona" ho an'i Adama rehefa teraka i "Seta" zanany. Ary io fotopoto-pitsipika io dia mihatra amin'ny tsirairay amin'ireo olom-boafidy voatonona ao amin'ny lisitra lavabe mifarana amin'i Noa, satria ny zanany telo lahy: Sema sy Hama ary Jafeta dia tsy hofidiana, fa tsy hitovy amin'ny lafiny ara-panahy.

Gen. 5:5: " *Telopolo amby sivinjato taona ny andro rehetra niainan'i Adama, dia maty izy* ."

Miantefa mivantana amin'ilay voafidy fahafito aho, izay antsoina hoe Enoka; Enoka izay manana toetra mifanohitra tanteraka amin'i Enoka, zanakalahin'i Kaina.

Gen. 5:21: " *Ary rehefa dimy amby enimpolo taona ny andro niainan'i Enoka, dia niteraka an'i Metosela izy* ."

Gen. 5:22: " *Ary niara-nandeha tamin'Andriamanitra i Enoka telon-jato taona taorian'ny niterahany an'i Metosela, ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* ."

Gen. 5:23: " *Dimy amby enimpolo sy telonjato taona ny andro rehetra niainan'i Enoka* ."

Gen. 5:24: " *Ary niara-nandeha tamin'Andriamanitra Enoka,* ***ka tsy hita intsony izy, satria nalain'Andriamanitra izy*** ".

Io fitenenana manokana momba an'i Enoka io no ambaran'Andriamanitra amintsika: ny "Elia" koa dia nakarina tany an-danitra tsy nandalo fahafatesana. Eny tokoa, ny raikipohy amin'io andininy io dia tsy mitovy amin'ny hafa rehetra izay mifarana, raha ny amin'ny fiainan'i Adama, amin'ny teny hoe " *dia maty izy* ".

Manaraka izany dia i Metosela, ilay lehilahy ela velona indrindra teto an-tany, 969 taona; avy eo dia i Lameka iray hafa avy amin'io andalana io notahian'Andriamanitra.

Gen:5:28: " *Ary rehefa roa amby valopolo amby zato taona ny andro niainan'i Lameka, dia niteraka zazalahy izy* ."

Gen:5:29: " *Ary ny anarany nataony hoe Noa, fa hoy Izy: Izy no hampionona antsika amin'ny fisasarana sy ny fisasaran'ny tananay, izay avy amin'ny* ***tany izay nozonin'i Jehovah*** ."

Mba hahatakarana ny dikan'io andininy io, dia tsy maintsy fantatsika fa ny anarana hoe Noa dia midika hoe: fitsaharana. Azo antoka fa tsy noeritreretin'i Lameka hoe hatraiza no hahatanterahan'ny teniny, satria tsy nahita afa-tsy " *ny tany voaozona* " avy amin'ny " *reraka sy ny asan'ny tanantsika* " izy, hoy izy. Amin'ny andron'i Noa anefa, dia handringana azy Andriamanitra noho ny faharatsian'ireo lehilahy entin'izy io, araka ny hazavain'ny Genesisy 6. Kanefa, i Lameka, rain'i Noa, dia olom-boafidy izay, tahaka ireo olom-boafidy tsy fahita

firy tamin’ny androny, dia azo inoana fa nalahelo nahita ny faharatsian’ny olona nanodidina azy ireo.

Gen. 5:30: “ *Ary ny andro niainan’i Lameka taorian’ny niterahany an’i Noa dia dimy amby sivifolo amby diman-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* .”

Gen. 5:31: “ *Fito amby fitopolo amby fiton-jato taona ny andro rehetra niainan’i Lameka, dia maty izy* .”

Gen. 5:32: “ *Ary rehefa diman-jato taona i Noa, dia niteraka an’i Sema sy Hama ary Jafeta izy* .”

Genesisy 6

Tsy nahomby ny fisarahana

Gen. 6:1: “ *Ary raha vao nihamaro ny olona tambonin’ny tany, ka niteraka zazavavy izy,* ”

Araka ny lesona nianarantsika teo aloha, io vahoakan’olombelona io dia fomba fanao amin’ny biby izay manamavo an’Andriamanitra, izay manana antony marim-pototra handavana azy ireo koa. Ny famitahana an'i Adama tamin'i Eva vadiny dia naverina tamin'ity olombelona rehetra ity ary izany no fomba mahazatra araka ny nofo: ny tovovavy dia mamitaka ny lehilahy ary mahazo avy aminy izay iriny.

Gen. 6: 2: “ *Ary hitan’ny zanak’Andriamanitra fa tsara tarehy ny zanakavavin’ny olona, ka dia naka vady ho azy tamin’izay rehetra tiany izy* .”

Eo no mahasarotra ny raharaha. **Ny fisarahana** eo amin’ireo nohamasinina sy ireo tsy mpino tsy mpino dia miafara amin’ny fanjavonana. Ireo nohamasinina, izay antsoina araka ny lojika eto hoe “ *zanak’Andriamanitra* ”, dia latsaka eo ambanin’ny fitaoman’ny “ *zanakavavin’olombelona* ”, izany hoe ny vondron’olona “biby”. Ny fiarahana amin’ny alalan’ny fanambadiana àry no mahatonga ny firodanan’ny **fisarahana** iriany sy tadiavin’Andriamanitra. Io zava-nitranga tsy hay hadinoina io no nitarika azy tatỳ aoriana handrara ny zanak’Israely tsy haka vehivavy hafa firenena ho vadiny. Ny tondra-drano izay ho vokany dia mampiseho ny halehiben'ny tokony hankatoavana izany fandrarana izany. Misy maningana ny fitsipika rehetra, satria nisy vehivavy naka an’ilay Andriamanitra marina niaraka tamin’ny vadiny jiosy toa an’i Rota. Ny loza dia tsy hoe vahiny ilay vehivavy fa mitarika “ *zanak’Andriamanitra* ” ho amin’ny fivadiham-pinoana mpanompo sampy amin’ny fanaovana azy hanaraka ny fivavahan’ny mpanompo sampy nentim-paharazana niaviany. Ambonin’izany, dia voarara toy izany koa ny mifanohitra amin’izany, satria ny vehivavy “zanakavavin’Andriamanitra” dia mampidi-doza ny tenany amin’ny fanambadiany “zanak’olona” “biby”, sy ny fivavahan-diso, izay vao mainka mampidi-doza ho azy. Satria ny "vehivavy" na "zazavavy" rehetra dia "vehivavy" raha tsy mandritra ny androm-piainany eto an-tany, ary ireo voafidy eo amin'izy ireo dia hahazo vatana selestialy mitovitovy amin'ny anjelin'Andriamanitra. Ny

mandrakizay dia unisex ary sarin'ny toetran'i Jesoa Kristy, ilay modely masina tonga lafatra.

Mbola manan-danja ankehitriny ny olan’ny fanambadiana. Fa na zovy na zovy no manambady olon-kafa, dia mijoro ho vavolombelona manohitra ny finoany, na marina izany na tsia. Ambonin'izany, io fihetsika io dia mampiseho ny tsy firaharahana ny fivavahana ary noho izany dia ny tenan'Andriamanitra mihitsy. Ny olom-boafidy dia tsy maintsy tia an’Andriamanitra ambonin’ny zavatra rehetra mba ho mendrika hofidiana. Kanefa, satria tsy mahafaly azy ny fifanekena amin’ny vahiny, dia lasa tsy mendrika ny hofidiana ilay olom-boafidy, ka lasa sahisahy ratsy ny finoany, ary hevi-diso izay hiafara amin’ny fahadisoam-panantenana mahatsiravina. Mbola misy deduction farany azo alaina. Raha mbola miteraka izany olana izany ny fanambadiana, dia satria ny fitambaran’olona maoderina dia maloto fitondran-tena mitovy amin’ny tamin’ny andron’i Noa. Io hafatra io àry dia ho amin’ny fotoana farany ho antsika rehefa manjaka ao an-tsain’ny olombelona ny lainga, izay lasa mihidy tanteraka amin’ny “fahamarinan’Andriamanitra”.

Noho ny maha-zava-dehibe azy io amin’ny “fotoana farany” misy antsika, dia notarihin’Andriamanitra aho mba hampivelatra ity hafatra ambara ao amin’ny Genesisy ity farany. Satria ny zavatra niainan'ny olom-boafidy taloha dia voafintina amin'ny " *fiandohan'ny* " sy " *fiafarana* " mampalahelo ao amin'ny fivadiham-pinoana sy ny fahavetavetana. Ankehitriny, io traikefa io koa dia mamintina ny *an’ny* fiangonany farany amin’ny endriny andrim-panjakana hoe “Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito”, notahiana tamin’ny fomba ofisialy sy ara-tantara tamin’ny 1863 fa notahina ara-panahy tamin’ny 1873, tao amin’ny “ *Filadelfia* ” , ao amin’ny *Apok* . matimaty ary noho ny fiarahany tamin’ny tobin’ny fahavalo ekiomenika tamin’ny 1995. Ny fotoana ankasitrahan’Andriamanitra an’io andrim-pivavahana kristiana io àry dia raikitra amin’ny “ *fiandohan’ny* sy *fiafarana* ”. Fa tahaka ny nanatanterahan’ny apostoly roa ambin’ny folo lahy nofidin’i Jesosy ny fanekempihavanana jiosy, ny asa Advantista dia nanitatra ahy sy ireo rehetra izay, rehefa nahazo izany fijoroana vavolombelona ara-paminaniana izany, dia namerina ny asan’ny finoana izay notahin’Andriamanitra tany am-boalohany tamin’ireo mpisava lalana ny Advantista tamin’ny taona 1843 sy 1844. Hamafisiko fa Andriamanitra no nitahy ny finoan’izy ireo tamin’ny voalohany, fa tsy nandika ny fitsipiky ny finoan’izy ireo tatỳ aoriana. hatao fanontaniana. Noho ny fampiharana ny Sabata izay mety ho lasa fombafomba sy fomban-drazana, ny sivana ny fitsaran’Andriamanitra dia tsy mitahy na inona na inona intsony fa ny fitiavana ny fahamarinana hita ao amin’ny olom-boafidiny, “ hatramin’ny voalohany ka hatramin’ny farany ” mandra-pahatongan’ny tena fiverenan’i Kristy amim-boninahitra, izay voatendry ho amin’ny fotoana farany amin’ny lohataonan’ny taona 2030.

Amin’ny fanehoana ny tenany ao amin’ny Apok. 1:8 ho “ *Alfa sy Omega* ”, i Jesosy Kristy dia manambara amintsika ny fanalahidin’ny fahatakarana ny rafitra sy ny lafin-javatra izay ahariharin’ny amintsika manerana ny Baiboly, dia ny “ *fitsarany* ”. Miankina mandrakariva amin’ny fandinihana ny toe-javatra misy ny “ *fiandohany* ” sy izay miseho eo amin’ny “ *faran’ny* ” fiainana iray, na fifanekena, na fiangonana iray izy. Hita ao amin’ny Dan. 5 izay ny teny

nosoratan’Andriamanitra teo amin’ny rindrina hoe “ *voaisa, voaisa,* “ arahin’ny “ *lanjaina sy nozaraina* ”, dia maneho ny “ *fiandohan’ny* ” fiainan’i Belsazara Mpanjaka sy ny ora “hiafarany *”* . Amin’izany fomba izany, Andriamanitra dia manamafy fa ny fitsarany dia mifototra amin’ny fifehezana maharitra ny foto-kevitra tsaraina. Teo ambanin'ny fandinihany azy hatrany amin'ny " *fiandohany* ", na " *alfa* ", ka hatramin'ny " *farany* ", ny " *omega* " azy.

Ao amin’ny bokin’ny Apokalypsy sy ao amin’ny lohahevitry ny taratasy miantefa amin’ireo “ *Fiangonana fito”* , io foto-kevitra io ihany no mametraka “ *ny fiandohana sy ny fiafaran’ireo “ Fiangonana ”* rehetra voakasika. Voalohany, hitantsika ny Fiangonana apostolika, izay tsaroana ny “ *fiandohany* ” be voninahitra ao amin’ny hafatra nampitaina tany “ *Efesôsy* ” ary ny “ *fiarany* ” dia mametraka azy eo ambanin’ny fandrahonana amin’ny fanesorana ny Fanahin’Andriamanitra noho ny tsy fahampian’ny zotom-pony. Soa ihany fa ny hafatra nentina tany “ *Smyrna* ” talohan’ny taona 303 dia manambara fa ho re ny antson’i Kristy amin’ny fibebahana ho voninahitr’Andriamanitra. Avy eo, ny Eglizy Katolika Romana papaly dia nanomboka tao " *Pergamosy* " tamin'ny 538 ary nifarana tao " *Tyatira* " tamin'ny fotoan'ny Fanavaozana Protestanta, fa indrindra indrindra tamin'ny fomba ofisialy tamin'ny fotoana nahafatesan'ny Papa Pie 6, nigadra tao Valence, tao an-tanànako, any Frantsa, tamin'ny 1799. Avy eo dia tonga ny raharaha momba ny finoana Protestanta, izay voafetra ihany koa ny fankatoavan'Andriamanitra azy. Nipoitra tao amin’ny “ *Tiatira ”* ny “ *fiandohany ”* ary ny “ *fiarany* ” kosa dia naseho tao amin’ny “ *Sardisy* ” tamin’ny 1843 noho ny fitandremana ny Alahady nolovana tamin’ny fivavahana romana. Tsy afaka nazava kokoa i Jesosy; tsy mampisafotofoto ny hafany hoe " *maty ianao "*. Ary fahatelo, eo ambanin’ny “ *Filadelfia sy Laodikia* ”, ny raharaha Advantista andrim-panjakana, izay hitantsika teo aloha, dia mamarana ny lohahevitry ny hafatra miantefa amin’ireo “ *fiangonana fito* ” sy ny fotoan’ireo vanim-potoana tandindon’izy ireo.

Amin’ny fanehoana amintsika ankehitriny ny fomba nitsarany ny zava-bitany, ary hatramin’ny “ *fiandohan’ny* ” tahaka ny Genesisy, dia omen’Andriamanitra antsika ny fanalahidin’ny fahatakarana ny fomba fitsarany ny zava-misy sy ny fiangonana amin’izao androntsika izao. Ny “ *fitsarana* ” mipoitra avy amin’ny fandalinantsika dia mitondra ny “ *Tombokase* ”n’ny Fanahin’ny maha-Andriamanitra Azy.

Gen.6:3: “ *Dia hoy Jehovah: Tsy mba hanapaka mandrakariva ao amin’ny olona ny Fanahiko, fa nofo ihany izy* ;

Tsy ampy 10 taona taorian’ny niverenan’i Kristy, ity hafatra ity dia manana toetra mahatalanjon’ny lohahevitra ankehitriny. Ny fanahin’aina nomen’Andriamanitra dia “ *tsy hitoetra ao amin’ny olona mandrakizay, fa nofo ihany izy, ary ny androny dia sivy ~~amby roa~~ polo* ***amby zato*** *taona* ”. Raha ny marina, dia tsy izany no hevitra nomen’Andriamanitra ny teniny. Fantaro aho , ary fantaro Izy: Andriamanitra dia tsy mandao ny drafitra momba ny fiantsoana sy ny fifidianana ny olom-boafidy enina arivo taona. Ny zava-manahirana azy dia ny halavan'ny androm-piainan'ny olona taloha hatramin'ny nahafatesan'i Adama tamin'ny faha-930 taonany. Raha 930 taona mahatoky izany dia azo zakaina ary ankasitrahan’Andriamanitra mihitsy aza, fa raha Lameka miavonavona sy

maharikoriko kosa, dia heverin’Andriamanitra fa mihoatra ny ampy ny fandeferana azy mandritra ny 120 taona eo ho eo. Io fandikana io dia nohamafisin’ny tantara, satria hatramin’ny nifaranan’ny safo-drano, dia nihena ho 80 taona eo ho eo ny halavan’ny androm-piainan’ny olombelona.

Gen. 6:4: " *Ny Refaita dia tambonin' ny tany tamin' izany andro izany,* ***ary koa*** *rehefa avy niray tamin' ny zanakavavin' ny olona ny zanak' Andriamanitra, dia nitera-dahy taminy ireo: ireo no lehilahy mahery nalaza fahiny* .

Tsy maintsy nampiako tsara ny hoe “ ***ary koa*** ” avy amin’ny soratra hebreo, satria niova ny hevitr’ilay hafatra. Nasehon’Andriamanitra amintsika fa ny zavatra noforoniny voalohany talohan’ny nisian’ny ranomasimbe dia lehibe, ary ny tenan’i Adama dia tsy maintsy ho nirefy 4 na 5 metatra teo ho eo ny haavony. Miova sy mihena ny fitantanana ny etỳ ambonin'ny tany. Ny dingana iray tamin’ireo “ *goabe* ” ireo dia nitentina dimy taminay, ary tsy maintsy nanovo sakafo dimy heny noho ny an’ny olona ankehitriny izy avy teto an-tany. Vetivety àry ny tany tany am-boalohany, ary nonina teo amin’ny habakabaka manontolo. Ny mari-pahaizana " ***ary koa*** " dia mampianatra antsika fa io fari-pitsipik'ireo" *goavam-be* " io dia tsy novain'ny firaisan'ireo nohamasinina sy nolavina, " *zanak'Andriamanitra* " ary " *zanakavavin'olombelona* ". Noho izany, i Noa dia tena goavambe 4 ka hatramin'ny 5 metatra ary koa ny zanany sy ny vadiny. Tamin’ny andron’i Mosesy, dia mbola hita tao amin’ny tany Kanana ireo fari-pitsipika tranainy ireo, ary ireo goavam-be ireo, dia ny “Anakita”, no nampihorohoro ireo mpitsikilo hebreo nalefa tany amin’ilay tany.

Gen. 6:5: “ *Dia hitan’i Jehovah fa be ny faharatsian’ny olona tambonin’ny tany, ka ny fisainan’ny fony rehetra dia ratsy ihany mandrakariva* .”

Ny fandinihana toy izany dia mahatonga ny fanapahan-keviny ho takatry ny saina. Tsaroako fa izy no namorona ny tany sy ny olona mba hanambara izany faharatsiana nafenina tao an-tsain’ny zavaboariny any an-danitra sy eto an-tany. Ny fanehoana nirina dia azo araka izany satria " *ny fisainan'ny fony dia ratsy ihany mandrakariva* ."

Gen. 6:6: “ *Ary Jehovah nanenina noho ny nanaovany ny olona tambonin’ny tany, ka nalahelo ny fony izany* .”

Ny fahafantarana mialoha izay hitranga dia zavatra iray, fa ny fanandraman'izy io amin'ny fahatanterahany dia hafa. Ary rehefa tojo ny zava-misy iainan’ny fanjakazakan’ny ratsy, dia mety hipoitra vetivety ao an-tsain’Andriamanitra ny fibebahana, na ny marimarina kokoa ny nenina, ka lehibe tokoa ny fijaliany manoloana izao loza ara-moraly izao.

Gen.6:7: “ *Ary hoy Jehovah: Hofongorako tsy ho etỳ ambonin’ny tany ny olona izay noforoniko, na olona ka hatramin’ny biby fiompy sy ny biby mandady na mikisaka ary ny voro-manidina; fa manenina Aho noho ny nanaovako azy* .”

Taloha kelin’ny safodrano, dia hitan’Andriamanitra ny fandresen’i Satana sy ny demoniany ny tany sy ny mponina eo aminy. Ho azy dia mahatsiravina ny fitsapana, saingy nahazo ny fihetsiketsehana tiany izy. Ny hany sisa tavela dia ny handravany an'io endrika voalohany amin'ny fiainana izay iainan'ny olona ela loatra sy mahery loatra amin'ny habeny goavambe. Tsy maintsy hanjavona mandrakizay miaraka amin’izy ireo ny bibidia eo amin’ny tany akaikin’ny olona, toy ny omby, ny biby mandady, ary ny voro-manidina.

Gen. 6:8: “ *Nahazo sitraka anefa i Noa eo imason’i Jehovah* .”

Ary araka ny Ezek.14 dia izy ihany no nahita fitia tamin’Andriamanitra, dia ny zanany sy ny vadiny tsy mendrika ny hovonjena.

Gen. 6:9: “ *Izao no taranak’i Noa: Noa dia* ***lehilahy marina sady tsy nisy tsiny*** *tamin’ny androny: Noa niara-nandeha tamin’Andriamanitra* .”

Toa an’i Joba, i Noa dia notsarain’Andriamanitra “ *marina sy tsy nisy tsiny* ”. Ary tahaka an’i Enoka olo-marina teo alohany, Andriamanitra dia mihevitra azy fa “ *miaraka* aminy” izy.

Gen. 6:10: “ *Nanan-janaka telo lahy i Noa: Sema sy Hama ary Jafeta* .”

Teo amin’ny faha-500 taonany, araka ny Gen. 5:22 , dia “ *niteraka telo lahy i Noa: Sema sy Hama ary Jafeta* .” Ireo zanakalahy ireo dia ho lehibe ka hanambady. Hampiana sy hampian’ny zanany àry i Noa, rehefa tsy maintsy hanamboatra ny sambofiara izy. Eo anelanelan’ny fotoana nahaterahan’izy ireo sy ny safo-drano, dia hisy 100 taona. Izany dia manaporofo fa ny “120 taona” ao amin’ny andininy faha-3 dia tsy mahakasika ny fotoana nomena azy hamitana azy io.

Gen. 6:11 : “ *Efa simba teo anatrehan’Andriamanitra ny tany, feno herisetra ny tany* .”

Tsy voatery hoe mahery setra ny kolikoly, fa rehefa manamarika sy mampiavaka azy ny herisetra dia manjary mafy sy tsy zaka ny fijalian’ilay Andriamanitry ny fitiavana. Io herisetra io, teo amin’ny fara tampony, dia mitovy amin’ilay nireharehan’i Lameka ao amin’ny Gen. 4:23: “ *Namono lehilahy aho noho ny faharatrako, ary tovolahy iray noho ny faharatrako* .”

Gen. 6:12: “ *Ary Andriamanitra nijery ny tany, ka, indro, efa simba izany; fa ny nofo rehetra samy efa nanimba ny lalany avy tambonin’ny tany* .”

Ao anatin’ny 10 taona latsaka, dia hijery indray ny tany Andriamanitra ka hahita azy amin’ny toe-javatra mitovy amin’ny tamin’ny safo-drano, dia “ *ny nofo rehetra samy efa nanimba ny lalany avy* ”. Tsy maintsy takatrao anefa ny tian’Andriamanitra holazaina rehefa miresaka momba ny kolikoly izy. Satria raha olombelona no resahina amin'io teny io, dia betsaka ny valiny amin'ny hevitra momba ilay lohahevitra. Miaraka amin’ilay Andriamanitra Mpamorona, dia tsotra sy mazava ny valiny. Antsoiny hoe kolikoly ny fikorontanana rehetra entin’ny lehilahy sy ny vehivavy ho amin’ny lamina sy fitsipika napetrany: Amin’ny kolikoly, tsy ny lehilahy intsony no mandray ny andraikiny amin’ny maha-lehilahy azy, ary ny vehivavy amin’ny maha-vehivavy azy. Ohatra amin’izany ny momba an’i Lameka, mpanora-dalàna, taranak’i Kaina, satria hoy ny fitsipik’Andriamanitra taminy: “ *Ny lehilahy dia handao ny rainy sy ny reniny hikambana amin’ny vadiny* ”. Ny endriky ny firafitry ny vatany dia manambara ny andraikitry ny lehilahy sy ny vehivavy. Fa mba hahatakarana bebe kokoa ny anjara asan’ilay nomena ho “ *mpanampy* ” an’i Adama, dia ny sariny ara-panoharana momba ny Fiangonan’i Kristy no manome antsika ny valiny. Inona no “ *fanampiana* ” azon’ny Fiangonana atolotra an’i Kristy? Ny anjara asany dia ny mampitombo ny isan’ny olom-boafidy sy manaiky hijaly ho azy. Toy izany koa ny vehivavy nomena an’i Adama. Tsy nanana hery hozatra nananan’i Adama izy, ka ny anjara asany dia ny miteraka sy mitaiza ny zanany mandra-pahitany fianakaviana, ka hameno ny tany, araka ny baikon’Andriamanitra ao amin’ny

Gen. 1:28: “Ary *Andriamanitra nitahy azy, ka hoy Andriamanitra taminy:* ***Maroa fara sy mihabetsaha ary mamenoa ny tany, ka mampanompoa*** *azy ; izay mihetsiketsika ambonin'ny tany* ." Tao anatin’ny fahadisoam-panantenana dia nivadika tamin’io fomba fanao io ny fiainana ankehitriny. Ny fiainana mivangongo any an-tanàn-dehibe sy ny asa indostrialy dia niara-nampitombo ny filana vola tsy mitsaha-mitombo. Izany no nahatonga ny vehivavy handao ny andraikiny amin’ny maha-reny azy ka handeha hiasa any amin’ny orinasa na fivarotana. Noho ny fitaizana ratsy, ny ankizy dia lasa kizitina sy mitaky fitakiana ary amin'ny taona 2021 dia mamokatra ny herisetra ary mifanaraka tsara amin'ny filazalazana nomen'i Paoly an'i Timoty ao amin'ny 2 Tim. 3:1 ka hatramin’ny 9. Mamporisika anareo aho mba hanokana fotoana hamakiana, miaraka amin’ny fiheverana rehetra mendrika azy, amin’ny fitambarany, ireo epistily roa izay tononiny ho an’i Timoty, mba hahitana ao amin’ireo taratasy ireo ny fitsipika napetrak’Andriamanitra, hatrany am-piandohana, satria fantany fa tsy miova izy ary tsy hiova mandra-piveriny amim-boninahitra, amin’ny lohataonan’ny 2030.

Gen. 6:13: “ *Ary hoy Andriamanitra tamin’i Noa: Efa mby eto anatrehako ny faran’ny nofo rehetra, fa efa nameno ny tany loza izy, indro, Izaho no handringana azy mbamin’ny tany* .”

Miaraka amin'ny faharatsiana tsy azo averina intsony, dia ny fandringanana ny mponin'ny tany ihany no hany azon'Andriamanitra atao. Ampahafantarin’Andriamanitra amin’ilay hany sakaizany eto an-tany ny drafitra mahatsiravina nataony, satria efa tapaka ny fanapahan-keviny ary efa voafaritra mazava tsara. Ilaina ny manamarika ny anjara manokana nomen’Andriamanitra an’i Enoka, ilay hany miditra amin’ny mandrakizay nefa tsy nandalo fahafatesana, ary i Noa, ilay hany lehilahy hita fa mendrika ny ho tafita velona amin’ny safo-drano. Fa hoy Andriamanitra ao amin'ny teniny hoe " *manana* **...** " ary " *handringana* ***azy*** *Aho* ." Tsy nivadika tamin’i Noa ny fanapahan-kevitr’Andriamanitra, satria tsy nivadika izy.

Gen. 6:14 : “ *Manaova sambo fiara ho anao amin’ny hazo ditin-kazo manitra, ary zarao ho efi-trano ny fiara, ary sarony dity ny atiny sy ny ivelany* .”

Tsy maintsy tafita velona i Noa, fa tsy irery, satria tian’Andriamanitra hitohy mandra-pahatapitry ny 6000 taona nifidianana ny tetikasany ny fiainan’ny zavaboariny. Mba hiarovana ny aina voafantina mandritra ny safo-drano, dia tsy maintsy hatsangana ny sambofiara mitsingevana. Nomen’Andriamanitra ny toromarik’i Noa. Hampiasa hazo malemilemy mahatanty rano izy, ary hatao tazonin’ny rano ny sambofiara amin’ny fanosorana azy amin’ny dity, dia ny ditin’ny hazo kesika na kypreso. Hanamboatra sela izy mba hahafahan'ny karazam-biby tsirairay miaina mitokana mba hisorohana ny fifandonana mandreraka ny biby ao anaty sambo. Ny fijanonana ao amin’ny sambofiara dia haharitra herintaona iray manontolo, fa ny asa kosa dia tarihin’Andriamanitra, izay tsy misy tsy azo atao.

Gen. 6:15: “ *Toy izao no hanaovanao azy: Telonjato hakiho ny lavan’ny sambofiara, dimam-polo hakiho ny sakany, ary telopolo hakiho ny hahavony* .”

an’ny goavambe ilay “ *hakiho ”, dia mety ho avo dimy heny noho ny an’ny Hebreo, izany hoe 55 sm eo ho eo.* Nasehon’Andriamanitra ireo refy ireo tao amin’ny fenitra fantatry ny Hebreo sy Mosesy, izay nandray an’io tantara io avy

tamin’Andriamanitra. Nirefy 165 m àry ilay sambo fiara, 27,5 m ny sakany, ary 16,5 m ny haavony. Miendrika boaty mahitsizoro àry ilay sambofiara, ary tena lehibe tokoa ny habeny, nefa lehilahy nitovy haavony no nanao azy. Fa hitanay, noho ny hahavony, rihana telo tokony ho dimy metatra ho an'ny lehilahy izay nandrefy 4 ka hatramin'ny 5 m ny haavony.

Gen. 6:16: “ Manaova ***varavarankely*** *ho an’ny fiara , ka ataovy iray* ***hakiho*** *ny hahavony, ary asio* ***varavarana*** *eo amin’ny lafin’ny fiara, ka manaova rihana ambany sy rihana faharoa ary rihana fahatelo* .

Araka io filazalazana io, ny “ *varavarana* ” tokana amin’ny sambofiara dia napetraka teo amin’ny haavon’ny rihana voalohany “ *teo anilan’ny sambofiara* ”. Nohidiana tanteraka ilay sambofiara, ary teo ambanin’ny tafon’ny rihana fahatelo, dia nisy varavarankely iray 55 sm ny haavony sy ny sakany tokony hikatona mandra-pahatapitry ny safo-drano, araka ny Gen. 8:6 . Niaina tao anatin’ny haizina sy ny fahazavana artifisialy avy tamin’ny jiron-tsolika ny olona tao amin’ilay sambofiara nandritra ny fotoana rehetra nisian’ny safo-drano, izany hoe.

Gen. 6:17: “ *Ary, indro, Izaho hahatonga safo-drano ambonin’ny tany handringana ny nofo rehetra izay manam-pofonaina ambanin’ny lanitra, ka ho levona izay rehetra ambonin’ny tany* .”

Miaraka amin’izany fandringanana izany, Andriamanitra dia te hamela hafatra fampitandremana ho an’ireo olona izay hameno ny tany indray aorian’ny safo-drano sy mandra-pahatongan’ny fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra amin’ny fiafaran’ilay tetikasa masina 6000 taona. Ny fiainana rehetra dia hanjavona miaraka amin'ny fenitra taloha. Fa aorian’ny safo-drano, Andriamanitra dia hampihena tsikelikely ny haben’ny zavamananaina, ny olona sy ny biby, ho toy ny haben’ny Pygmée Afrikana.

Gen. 6:18: “ *Fa haoriko aminao ny fanekeko, ka hiditra ao anatin’ny sambofiara ianao sy ny zanakao lahy sy ny vadinao ary ny vinanton’ny zanakao miaraka aminao* .”

Valo tamin’izy ireo no afa-nandositra tamin’ny safodrano ho avy, nefa ny fito tamin’izy ireo dia nandray soa tamin’ny fomba manokana avy tamin’ny fitahiana manokana natolotr’i Noa. Hita ao amin’ny Ezek. 14:19-20 MG1865 - *Ary raha mandefa areti-mandringana amin'izany tany izany Aho, ka ampidiniko aminy ny fahatezerako amin'ny areti-mandringana, ka haringako eo aminy ny olona sy ny biby, ary* ***Noa*** *sy Daniela ary Joba no teo, raha velona koa Aho, hoy Jehovah Tompo,* ***dia tsy hahavonjy ny zananilahy na ny zananivavy izy, fa ny ainy ihany no hamonjy ny ainy*** . Handray soa amin’ny famenoana indray ny tany izy ireo, nefa tsy eo amin’ny lafiny ara-panahin’i Noa, ka hitondra ny tsy fahalavorariny ao amin’ny tontolo vaovao, izay hamoa tsy ho ela ny voa ratsy.

Gen. 6:19: “ *Ary ny zava-manan’aina rehetra, dia ny nofo rehetra, dia ampidiro roa avy isan-karazany ho ao anatin’ny sambo-fiara, mba hovelomina miaraka aminao, dia lahy sy vavy* .”

Mpivady iray isaky ny karazana " *amin'ny zavamananaina rehetra* " - ny fitsipika ilaina amin'ny fananahana - ireo ihany no ho tafita velona amin'ny karazana biby an-tanety.

Gen. 6:20: “ *Ary ny vorona, samy araka ny karazany avy, ary ny biby fiompy, samy araka ny karazany avy, ary ny zava-mandady rehetra amin’ny tany,*

samy araka ny karazany avy, dia roa avy amin'ny karazany avy no hanatona anao, mba hovelominao ."

Ao amin'io andininy io, ao amin'ny fanisanany, Andriamanitra dia tsy miresaka momba ny bibidia, fa holazaina ho tafiditra ao anatin'ny sambofiara izy ireo ao amin'ny Gen. 7:14 .

Gen. 6:21: " *Ary makà amin'ny hanina rehetra izay hohanina, ka tehirizo ao aminao, mba ho sakafo ho anao sy ho azy ireo* ."

Ny sakafo nilaina hamelomana olona valo sy ny biby rehetra tao anatin'ny sambo nandritra ny herintaona dia tsy maintsy ho nivelatra be teo amin'ilay sambofiara.

Gen. 6:22: " *Dia nanao izany i Noa ka nanao araka izay rehetra nandidian'Andriamanitra azy* ."

Tsy nivadika sy notohanan'Andriamanitra i Noa sy ny zanany lahy, ka nanao ny asa nankinin'Andriamanitra taminy. Ary eto dia tsy maintsy tsaroana fa ny tany dia kaontinanta tokana tsy misy rano afa-tsy ny renirano sy renirano. Ao amin'ny faritry ny Tendrombohitra Ararata izay onenan'i Noa sy ny zanany, dia lemaka fotsiny no tsy misy ranomasina. Hitan'ny mpiara-belona taminy àry i Noa nanao fanorenana mitsingevana teo afovoan'ny kaontinanta iray tsy misy ranomasina. Azontsika alaina sary an-tsaina avy eo ny fanesoana sy ny fanesoana ary ny fanevatevana izay tsy maintsy nataon'izy ireo tamin'ireo antokon'olom-bitsy notahin'Andriamanitra. Fa ny mpaniratsira dia hitsahatra tsy ho ela ny fanesoana ny olom-boafidy ka ho rendrika ao anatin'ny safo-drano izay tsy tiany hinoana.

Genesisy 7

Ny fisarahana farany amin'ny safo-drano

Gen.7:1: " *Ary hoy Jehovah tamin'i Noa: Midira ao anatin'ny sambo-fiara ianao sy ny ankohonanao rehetra; fa efa hitako* ***fa marina eo*** *anatrehako ianao amin'ity taranaka ity* ".

Tonga ny fotoanan'ny fahamarinana ary tanteraka ny **fisarahana farany amin'ny famoronana.** Amin'ny " *fidirana ao amin'ny sambofiara* ", dia ho voavonjy ny ain'i Noa sy ny fianakaviany. Misy fifamatorana eo amin'ny teny hoe " *fiara* " sy ny " *fahamarinana* " izay isain'Andriamanitra an'i Noa. Io rohy io dia mandalo amin'ny " *fiaran'ny vavolombelona* " ho avy, izay ho ilay vata masina misy ny " *fahamarinan'Andriamanitra ", aseho amin'ny endriky ny vato fisaka roa izay hanoratana ny " **didiny folo "*** eo amin'ny rantsantanany . Ao amin'io fampitahana io, dia hita fa nitovy i Noa sy ny namany, satria izy rehetra dia mandray soa avy amin'ny famonjena amin'ny fidirana ao amin'ny sambofiara, na dia i Noa irery aza no mendrika ny ho anisan'io lalàn'Andriamanitra io, araka ny asehon'ny famaritan'Andriamanitra hoe: " ***Efa nahita anao*** *marina aho* ". Nifanaraka tanteraka tamin'ny lalàn'Andriamanitra efa nampianarina tao amin'ny fotopoto-pitsipika tamin'ny mpanompony taloha àry i Noa.

Gen. 7:2: “ *Ny biby madio rehetra rehetra dia alaina tsiroaroa ho anao, lahy sy vavy, samy lahy sy vavy* ;

Ao anatin'ny toe-javatra taloha isika ary Andriamanitra dia mamoaka ny fanavahana ny biby voasokajy ho " *madio na maloto* ." Io fenitra io àry dia efa antitra toy ny zavaboary teto an-tany ary ao amin’ny Levitikosy 11, Andriamanitra dia tsy nahatsiaro afa-tsy ireo fitsipika izay naoriny hatramin’ny voalohany. Noho izany, Andriamanitra dia manana antony tsara hitakiana amin’ny olom-boafidiny amin’izao androntsika izao, tahaka ny “ *Sabata ”, ny fanajana ireo zavatra izay manome voninahitra ny filaharany napetraka ho an’ny olombelona.* Amin'ny fisafidianana " *mpivady fito madio* " ho an'ny " *maloto* " tokana, dia asehon'Andriamanitra ny fitiavany ny fahadiovana izay marihina amin'ny "tombo-kaseny", ny isa "7" amin'ny fanamasinana ny fotoan'ny tetikasany eto an-tany.

Gen.7:3: “ *voro-manidina fito tsiroaroa, lahy sy vavy, mba hamelona ny taranany ambonin’ny tany rehetra* .”

Noho ny endriky ny fiainan’ny anjely any an-danitra, dia voavonjy koa ny “ *vorona fito* ” amin’ireo “ *vorona eny amin’ny habakabaka ”.*

Gen. 7:4: “ *Fa raha afaka hafitoana, dia handatsaka ranonorana ambonin'ny tany efa-polo andro sy efa-polo alina Aho, ka hofongorako tsy ho eo ambonin'ny tany ny zava-manan'aina rehetra izay nataoko* .

Mbola voatonona foana ny isa “ *fito ” (7), izay manondro ny “ fito andro* ” izay **mampisaraka** ny fotoana nidiran’ny biby sy ny olona tao anatin’ny sambofiara sy ny riandrano voalohany. Hampisy orana tsy mitsahatra Andriamanitra mandritra ny “ *40 andro sy 40 alina* ”. Ity isa "40" ity dia an'ny fitsapana. Izany dia mahakasika ny “ *40 andro* ” nanirahana ireo mpitsikilo hebreo ho any amin’ny tany Kanana sy ny “ *40 taona* ” niainana sy nahafaty tany an-tany efitra, vokatry ny fandavan’izy ireo ny hiditra ny tany onenan’ny goavambe. Ary rehefa niditra ny fanompoany teto an-tany i Jesosy, dia hatolotra ho amin’ny fakam-panahin’ny devoly, rehefa avy nifady hanina “ *40 andro sy 40 alina ”.* Hisy koa “ *40 andro* ” eo anelanelan’ny fitsanganan’i Kristy amin’ny maty sy ny firotsahan’ny Fanahy Masina amin’ny Pentekosta.

Ho an’Andriamanitra, ny fikasan’io orana mivatravatra io dia ny handringana ny “ *zavaboary nataony* ”. Mampahatsiahy antsika àry izy fa, amin’ny maha Andriamanitra Mpamorona azy, dia azy ny ain’ny zavaboariny rehetra, mba hamonjena na handringana azy ireo. Te hampianatra lesona mangidy tsy tokony hohadinoiny ny taranaka ho avy.

Gen.7:5: “ *Nanao izay rehetra nandidian’i Jehovah azy Noa* .”

Nahatoky sy nankatò i Noa, ka tsy nandiso fanantenana an’Andriamanitra ary nanao izay rehetra nandidiany azy.

Gen. 7:6: “ *Eninjato taona i Noa fony tonga tambonin’ny tany ny safo-drano* .”

Homena tsipiriany fanampiny momba ny fotoana, nefa io andinin-teny io dia efa nametraka ny safodrano tamin’ny taona faha-600 niainan’i Noa. Hatramin'ny nahaterahan'ny zanany lahimatoa tamin'ny faha-500 taonany ’ dia 100 taona no lasa.

Gen. 7:7: “ *Ary Noa sy ny vadiny aman-janany ary ny vinantolahiny dia niditra tao anatin’ny sambofiara mba handositra ny ranon’ny safo-drano* .”

Olona valo ihany no ho afa-mandositra ny tondra-drano.

Gen. 7:8: “ *Ny amin’ny biby madio sy ny biby tsy madio, ary ny vorona sy izay rehetra mandady na mikisaka amin’ny tany* ” ,

izay rehetra mihetsiketsika ambonin’ny tany ” miditra ao amin’ny sambofiara mba hovonjena. Fa avy aiza ny " *tany* ", anti-diluvian sa postdiluvian? Ny endrika ankehitriny amin'ny matoanteny " *mihetsiketsika* " dia manondro ny tany taorian'ny diluvien tamin'ny andron'i Mosesy, izay iresahan'Andriamanitra ao amin'ny tantarany. Io hafetsifetsena io dia mety hanamarina ny fandaozana sy ny fandringanana tanteraka ireo karazam-biby goavam-be sasany, tsy ilaina amin'ny tany feno mponina, raha toa ka efa nisy ny safo-drano.

Gen. 7:9: " *Ary niditra tao amin'ny sambo-fiara ho any amin'i Noa izy roa lahy, dia lahy sy vavy, araka izay nandidian'Andriamanitra an'i Noa* ."

Momba ny biby ilay fotopoto-pitsipika, ary koa ireo mpivady olombelona telo noforonin’ny zanany telo lahy sy ny vadiny, ary ny an’ny vadiny, izay mahakasika azy sy ny vadiny. Ny safidin’Andriamanitra hifidy mpivady ihany no manambara amintsika ny anjara asa izay omen’Andriamanitra azy ireo: ny miteraka sy mihamaro.

Gen. 7:10: “ *Ary rehefa afaka hafitoana, dia tonga tambonin’ny tany ny safo-drano* .”

Araka io fahitsiana io, dia ny andro fahafolo tamin’ny volana faharoa tamin’ny [taona faha-600] niainan’i Noa, izany hoe 7 andro talohan’ny [faha-17, ny fidirana tao amin’ny sambofiara.] voalaza ao amin’ny andininy faha-11 manaraka. Tamin’io andro fahafolo io no nanirahan’Andriamanitra *ny “varavaran’ny* ” sambofiara tamin’izay rehetra tao anatiny, araka ny marina voalaza ao amin’ny andininy faha-16 amin’ity toko faha-7 ity.

Gen. 7:11: “ *Tamin’ny fahenin-jato taona niainan’i Noa, tamin’ny volana faharoa, tamin’ny andro* ***fahafito ambin’ny folo*** *tamin’ny volana, dia nipoitra ny loharano rehetra tamin’ny lalina lehibe, ary nivoha ny varavaran’ny lanitra.* ”

fahafito ambin’ny folo *amin’ny volana faharoa* ” tamin’ny taona [faha-600 nanjakan’i] Noa Andriamanitra, mba “ *hamohany ny varavaran’ny lanitra* ”. Ny isa **17** dia maneho **fitsarana** ao amin’ny kaody nomerika ao amin’ny Baiboly sy ny faminaniany.

Ny kajikajy napetraky ny fifandimbiasan’ny olom-boafidy ao amin’ny Gen.6 dia mametraka ny safo-drano tamin’ny taona 1656, hatramin’ny nanotan’i Eva sy Adama, izany hoe 4345 taona talohan’ny lohataonan’ny taona 6001 amin’ny faran’izao tontolo izao izay hotanterahina ao amin’ny kalandrie mahazatra antsika amin’ny lohataonan’ny 2030, ary 2345 taona talohan’ny nahafatesan’i Jesosy Kristy ho sorompanavona tamin’ny 3 aprily. kalandrie.

Averina ao amin’ny Gen. 8:2 ity fanazavana manaraka ity. Amin’ny firesahana ny anjara asan’ny “ *loharanon’ny lalina* ” ao amin’io andininy io, dia manambara amintsika Andriamanitra fa tsy ny orana avy any an-danitra ihany no nahatonga ny safo-drano. Noho ny fahafantarana fa *ny “lalina* ” dia manondro ny tany rakotra rano tanteraka hatramin’ny andro voalohany namoronana azy, ny “ *loharano* ” ao aminy dia manondro ny fiakaran’ny haavon’ny rano vokatry ny

ranomasina. Ity tranga ity dia azo avy amin'ny fiovan'ny haavon'ny fanambanin'ny ranomasina izay, amin'ny fiakarana, dia mampiakatra ny haavon'ny rano mandra-pahatongany amin'ny haavon'ny tany manontolo amin'ny andro voalohany. Ny filentika ny halalin'ny ranomasina no nivoahan'ny tany maina avy tao anaty rano tamin'ny [andro fahatelo] ary tamin'ny alalan'ny fihetsika mivadika no nandrakofan'ny ranon'ny safo-drano ny tany maina. Ilay orana antsoina hoe “ *varavarankelin’ny lanitra* ” dia nahasoa fotsiny mba hampisehoana fa avy any an-danitra ny famaizana, dia avy amin’ilay Andriamanitra any an-danitra. Taty aoriana ity sarin’ny “ *varavaran’ny lanitra* ” ity dia handray ny anjara asa mifanohitra amin’ny fitahiana izay avy amin’ilay Andriamanitra selestialy iray ihany.

Gen. 7:12: “ *Ary nisy ranonorana nilatsaka tamin’ny tany efa-polo andro sy efa-polo alina* .”

Tsy maintsy ho nahagaga ny mpanota tsy mino izany fisehoan-javatra izany. Indrindra fa tsy nisy orana talohan’izao tondra-drano izao. Notondrahana sy natondraka ny oniny sy ny sakeliny ny tany taloha; tsy nilaina àry ny orana; nisolo azy ny ando maraina. Ary izany no manazava ny antony nanasarotra ny tsy mpino nino ny safo-drano nambaran’i Noa, na tamin’ny teny na tamin’ny asa, hatramin’ny nanorenany ny sambofiara teo amin’ny tany maina.

Ny fotoan'ny " *40 andro sy 40 alina* " dia mikendry ny fotoam-pitsapana. Ho sedraina kosa ny Isiraely ara-nofo, izay zara raha niala tany Egypta, nandritra ny tsy fisian’i Mosesy, izay notazonin’Andriamanitra niaraka taminy nandritra izany fotoana izany. Ny vokatr’izany dia “ilay ombilahy kely volamena” voarendrika tamin’ny fanekena nataon’i Arona, rahalahin’i Mosesy tao amin’ny nofo. Hisy “ *40 andro sy 40 alina* ” amin’ny fitsidihany ny tany Kanana amin’izay, izay hiafara amin’ny fandavan’ny olona ny hiditra noho ireo goavam-be nonina tao. Ho sedraina mandritra ny “ *40 andro sy 40 alina* ” i Jesosy, nefa amin’ity indray mitoraka ity, na dia malemy noho izany fifadian-kanina lava izany aza izy, dia hanohitra ny devoly izay haka fanahy azy ka handao azy amin’ny farany nefa tsy hahazo ny fandreseny. Ho an’i Jesosy, dia izany no nahatonga ny fanompoany teto an-tany ho tanteraka sy ho ara-dalàna.

Gen. 7:13: “ *Tamin'izany andro izany, Noa sy Sema sy Hama ary Jafeta, zanakalahin'i Noa, vadin'i Noa, mbamin'ny vadin'ny zanany telo lahy, dia niditra tao anatin'ny sambo-fiara* ;

Ity andininy ity dia manasongadina ny fifantenana ny lahy sy ny vavy eo amin’ny zavaboary eto an-tany. Ny lehilahy tsirairay dia miaraka amin'ny " *mpanampy azy* ", ny vavy antsoina hoe " *vehivavy* ". Amin’izany fomba izany, ny mpivady tsirairay dia maneho ny tenany araka ny endrik’i Kristy sy ny Fiangonany, “Mpanampy azy”, Ilay Voafidiny izay hovonjeny. Satria ny fialofan’ny “fiara” no sarin’ny famonjena izay hasehony amin’ny olombelona.

Gen. 7:14: “ *ireo sy ny biby fiompy rehetra samy araka ny karazany avy, ny biby fiompy rehetra samy araka ny karazany avy, ny zava-mandady rehetra izay mandady na mikisaka amin’ny tany, samy araka ny karazany avy, ary ny voro-manidina rehetra samy araka ny karazany avy, ny vorona rehetra, izay manana elatra* .

Amin'ny fanantitranterana ny teny hoe " *karazana* ", dia mampahatsiahy ny lalàn'ny natiorany Andriamanitra fa ny olombelona amin'izao vanim-potoana

farany misy antsika izao dia finaritra amin'ny fanamby sy fandikana ary fiampangana ny biby ary na dia ny olombelona aza. Tsy misy mpiaro lehibe kokoa ny fahadiovan'ny karazana noho izy. Ary mitaky ny hizaran’ireo olom-boafidiny ny heviny momba an’io foto-kevitra io, satria ny fahatanterahan’ny zavaboariny tany am-boalohany dia ao anatin’io fahadiovana sy **fisarahana tanteraka** ny karazany io.

Amin’ny fanantitranterana ny karazana elatra, Andriamanitra dia manolotra ny tany sy ny rivotry ny ota ho fanjakana eo ambanin’ny Devoly, izay antsoina hoe “ *andrianan’ny herin’ny rivotra* ” ao amin’ny Efes. 2:2.

Gen. 7:15: “ *Ary niditra tsiroaroa tao amin’i Noa tao amin’ny sambofiara izy ireo, dia ny nofo rehetra izay manam-pofonaina* .”

Ny mpivady tsirairay nofidin’Andriamanitra **dia misaraka** amin’izay mitovy aminy mba hitohy ny fiainany aorian’ny safo-drano. Ao anatin’izany **fisarahana voafaritra izany** , dia ampiharin’Andriamanitra ny fitsipiky ny lalana roa apetrany alohan’ny safidin’ny olombelona malalaka: ny tsara dia mitondra ho amin’ny fiainana fa ny an’ny ratsy dia mitarika ho amin’ny fahafatesana.

Gen. 7:16: " *Ary nisy lahy sy vavy, avy amin'ny nofo rehetra, dia niditra, araka izay nandidian'Andriamanitra an'i Noa* .

Ny tanjon'ny famokarana ny " *karazana* " eto dia voamarina amin'ny filazana hoe " *lahy sy vavy* ".

Toy izao ny hetsika izay manome ny maha-zava-dehibe an’io traikefa io sy ny toetrany ara-paminaniana momba ny fiafaran’ny andron’ny fahasoavan’Andriamanitra: “ *Dia nohidian’i YHWéH ny varavarana taminy* ”. Izao no fotoana **hisaraka** tsy misy fiovana ny anjaran’ny fiainana sy ny fahafatesana. Toy izany koa ny amin’ny taona 2029, rehefa nisafidy ny hanaja an’Andriamanitra sy ny Sabatany andro fahafito, izany hoe ny asabotsy, na ny hanaja an’i Roma sy ny alahady androny voalohany, ireo sisa velona tamin’izany fotoana izany, araka ny ultimatum naseho tamin’ny endrika didy nataon’ny olombelona mpikomy. Any indray, “ *ny varavaran’ny fahasoavana* ” dia hohidin’Andriamanitra, “ *izay mamoha sy manidy* ” araka ny Apok. 3:7.

Gen. 7:17: “ Ary *nisy safo-drano tambonin’ny tany efa-polo andro;*

Atsangana ny andohalambo.

Gen. 7:18: “ *Nitombo be ny rano tambonin’ny tany, ary natsingevan’ny sambofiara teny ambonin’ny rano* .”

Mitsinkafona ny sambofiara.

Gen. 7:19: “ *Ary nahery ny rano, ka voasarona ny tendrombohitra avo rehetra teny ambanin’ny lanitra* .”

ny tany maina , difotry ny rano.

Gen. 7:20: “ *Niakatra dimy ambin’ny folo hakiho ambonin’ny tendrombohitra ny rano, ka voasarona* .”

Ny tendrombohitra avo indrindra tamin’izany fotoana izany dia saron’ny rano 8 m teo ho eo.

Gen. 7:21: “ *Maty izay rehetra mihetsiketsika ambonin’ny tany, na ny vorona sy ny biby fiompy ary ny biby fiompy, na izay rehetra mandady na mikisaka amin’ny tany, ary ny olona rehetra* .”

Rendrika avokoa ny biby rehetra mifoka rivotra. Ny tsipiriany momba ny vorona dia vao mainka mahaliana satria ny safo-drano dia sary ara-paminaniana ny amin’ny Fitsarana Farany, izay handringanana ny any an-danitra, toa an’i Satana, miaraka amin’ny zavaboary eto an-tany.

Gen. 7:22: “ *Ny zava-drehetra izay nanana fofonaina tao am-bavorony, izay teo amin’ny tany maina, dia maty* .”

Ny zava-manan'aina rehetra noforonina tahaka ny olombelona, izay miankina amin'ny fofonainy ny ainy, dia maty an-drano. Io no hany aloky ny famaizana amin’ny safo-drano, satria mihatra amin’ny olona ny heloka, ary amin’ny lafiny iray dia tsy rariny ny fahafatesan’ny biby tsy manan-tsiny. Fa mba handresena tanteraka ny olombelona mpikomy, Andriamanitra dia voatery mamono miaraka amin’izy ireo ireo biby mifoka rivotra amin’ny atmosfera tahaka azy ireo. Farany, mba hahatakarana io fanapahan-kevitra io, dia hevero fa Andriamanitra no namorona ny tany ho an’ny olombelona noforonina araka ny endriny fa tsy mba ho an’ny biby noforonina mba hanodidina azy sy hiaraka aminy, ary, raha ny biby fiompy, mba hanompo azy.

Gen. 7:23: " *Ary naringana ny zava-manan'aina rehetra tambonin'ny tany, hatramin'ny olona ka hatramin'ny biby fiompy, na mikisaka, na ny voro - manidina* ;

Io andininy io dia manamafy ny tsy fitovian’i Noa sy ny namany olombelona izay mahita ny tenany ho tafakambana amin’ny biby, izay voatonona sy voaresaka ao amin’ny “ ***izay*** *tao aminy. ao amin’ny sambofiara* ”.

Gen. 7:24: “ *Ary nahery tambonin’ny tany dimam-polo amby zato andro ny rano* .”

ny “ *dimampolo amby zato andro* ” taorian’ny 40 andro sy 40 alina nisian’ny orana tsy mitsahatra niteraka ny safo-drano. Nahatratra “ *15 hakiho* ” na 8 m teo ho eo ambonin’ny “ *tendrombohitra avo indrindra ”* ny haavon’ny rano tamin’izany fotoana izany, ka tsy niova ny haavon’ny rano nandritra ny “ *150 andro* ”. Nihena tsikelikely izany avy eo mandra-pahamainan’Andriamanitra.

Fanamarihana : Noforonin’Andriamanitra tao anatin’ny fari-pitsipika goavana iray momba ny olombelona sy ny biby taloha ny fiainana. Saingy aorian'ny tondra-drano, ny tetikasany dia mikendry ny hampihena ny haben'ny zavaboariny rehetra amin'ny fomba mitovy, amin'izany, ny fiainana dia teraka amin'ny fenitry ny postdiluvian. Rehefa niditra tao Kanana ireo mpitsikilo hebreo, dia nanaporofo fa nahita ny masony ny andian-boaloboka lehibe aoka izany, hany ka nila lehilahy roa mitovy habe aminy izy ireo mba hitondra azy ireo. Ny fihenan'ny habeny noho izany dia tsy maintsy mahakasika ny hazo, voankazo ary legioma. Noho izany, ny Mpamorona dia tsy mitsahatra mamorona, satria rehefa mandeha ny fotoana, dia manova sy mampifanaraka ny zavaboariny eto an-tany amin'ny toe-piainana vaovao apetraka. Izy no namorona ny pigmentation mainty amin'ny hoditry ny olona izay miaina amin'ny taratra masoandro mahery vaika any amin'ny faritra tropikaly sy ekoatorialy amin'ny tany izay mamely ny tany amin'ny 90 degre ny tara-masoandro. Ny lokon'ny hoditra hafa dia fotsy na hatsatra kokoa na kely kokoa ary varahina kokoa na latsaka arakaraka ny

habetsahan'ny tara-masoandro. Fa ny mena fototry ny Adama (ny mena) noho ny ra dia hita ao amin'ny olombelona rehetra.

Tsy lazain’ny Baiboly amin’ny an-tsipiriany ny anaran’ireo karazana biby velona taloha kelin’ny andro. Navelan'Andriamanitra ho mistery io lohahevitra io, tsy misy fanambarana manokana, malalaka ny tsirairay amin'ny fomba fisainany. Na izany aza, dia narosoko ny petra-kevitra fa rehefa naniry hanome toetra tonga lafatra ho an'ity endrika voalohany amin'ny fiainana an-tany ity Andriamanitra, dia tsy namorona, tamin'izany fotoana izany, ireo biby goavam-be talohan'ny tantara izay hitan'ny mpikaroka siantifika ankehitriny ny taolany, ao amin'ny tanin'ny tany. Ary koa, narosoko ny mety hisian'ny namoronan'Andriamanitra azy ireo taorian'ny safo-drano, mba hanamafisana ny fanozonan'ny tany ho an'ny olombelona izay hiala haingana aminy indray. Amin’ny fialana aminy, dia ho very ny fahiratan-tsainy sy ny fahalalana lehibe nomen’Andriamanitra hatramin’i Adama ho an’i Noa. Izany, hany ka any amin’ny toerana sasany eto an-tany, ny olona dia hahita ny tenany ao amin’ny toetry ny “ilay mpitaingin-tsoavaly” voatafika sy norahonan’ny biby masiaka, izay ho afaka handringana miaraka amin’ny fanampiana sarobidy avy amin’ny toetr’andro ratsy voajanahary sy ny fangorahan’Andriamanitra.

Genesisy 8

Ny fisarahana vonjimaika ny olona tao amin'ny sambofiara

Gen. 8:1: “ *Ary Andriamanitra nahatsiaro an’i Noa mbamin’ny biby fiompy rehetra ary ny biby fiompy rehetra, izay niaraka taminy tao anatin’ny sambo-fiara* ;

Matokia fa tsy nohadinoiny mihitsy izany, nefa marina fa io fivondronana tsy manam-paharoa ao anatin’ny sambofiara mitsingevana io dia mahatonga ny olombelona sy ny karazam-biby hihena ka toa nafoin’Andriamanitra. Raha ny marina, ireo fiainana ireo dia azo antoka tanteraka satria Andriamanitra miambina azy ireo toy ny harena. Ireo no fananany sarobidy indrindra: voaloham-bokatra mameno ny tany sy miparitaka manerana ny tany.

Gen. 8:2: “ Ary *nitsahatra ny loharanon’ny lalina sy ny varavaran’ny lanitra, ka tsy nisy ranonorana nilatsaka avy tany an-danitra intsony* .”

Mamorona ny safo-drano araka izay ilainy Andriamanitra. Avy aiza izy ireo? Avy any an-danitra, fa indrindra avy amin’ny herin’Andriamanitra namorona. Naka ny sarin’ny mpiandry hidin-trano izy, ka nosokafany ny vavahadin-dranon’ny lanitra an’ohatra, ary tonga ny fotoana hanidiana azy ireo indray.

Amin’ny firesahana ny anjara asan’ny “ *loharanon’ny lalina* ” ao amin’io andininy io, dia ambaran’Andriamanitra amintsika fa tsy ny orana avy any an-danitra ihany no nahatonga ny safo-drano. Noho ny fahafantarana fa *ny “lalina* ” dia manondro ny tany rakotra rano tanteraka nanomboka tamin’ny andro voalohany namoronana azy, ny “ *loharanony* ” dia manondro ny fiakaran’ny

haavon’ny rano vokatry ny ranomasina mihitsy. Ity tranga ity dia azo avy amin'ny fiovan'ny haavon'ny fanambanin'ny ranomasina izay , amin'ny fiakarana, dia mampiakatra ny haavon'ny rano mandra-pahatongany amin'ny haavon'ny tany manontolo amin'ny andro voalohany. Ny filentika ny halalin’ny ranomasina no nivoahan’ny tany maina tao anaty rano tamin’ny andro faha-3 ary tamin’ny alalan’ny fihetsika mivadika no nandrakofan’ny ranon’ny safo-drano ny tany maina. Ilay orana antsoina hoe “ *varavarankelin’ny lanitra* ” dia nahasoa fotsiny mba hampisehoana fa avy any an-danitra ny famaizana, dia avy amin’ilay Andriamanitra any an-danitra. Taty aoriana ity sarin’ny “ *varavaran’ny lanitra* ” ity dia handray ny anjara asa mifanohitra amin’ny fitahiana izay avy amin’ilay Andriamanitra selestialy iray ihany.

Amin’ny maha-Mpamorona azy, Andriamanitra dia afaka namorona ny safo-drano tao anatin’ny indray mipi-maso, araka ny sitrapony. Naleony nanao tsikelikely anefa ny zavaboariny efa noforoniny. Asehony amin’ny olombelona àry fa eo am-pelatanany ny zavaboary, dia fitaovam-piadiana mahery vaika, fitaovana mahery vaika ampiasainy mba hanolorana ny tsodranony na ny ozonany miankina amin’ny mahasoa na ny ratsy.

Gen. 8:3: “ *Ary nihena niala tamin’ny tany ny rano, ka nihena* ;

Taorian’ny 40 andro sy 40 alina nisian’ny orana tsy ankijanona narahina fitoniana 150 andro teo amin’ny haavon’ny rano avo indrindra, dia nanomboka nihena ny haavon’ny rano. Midina tsikelikely indray ny haavon’ny ranomasimbe, saingy tsy midina lalina toy ny talohan’ny tondra-drano.

Gen. 8:4: “ *Tamin’ny volana fahafito, andro fahafito ambin’ny folo tamin’ny volana, dia nijanona teo amin’ny tendrombohitr’i Ararata ny sambofiara* .”

Dimy volana mandra-pahatongan'ny andro, " *amin'ny andro fahafito ambin'ny folo amin'ny volana fahafito* ", dia nitsahatra nitsinkafona ny sambo-fiara; eo amin’ny tendrombohitra avo indrindra any Ararata no misy azy. Io isa “fito ambin’ny folo” io dia manamafy ny fiafaran’ny fitsaran’Andriamanitra. Mazava amin’izany fa tsy nifindra lavitra tamin’ilay faritra nanorenan’i Noa sy ny zanany lahy ilay sambofiara, nandritra ny safo-drano. Ary tian’Andriamanitra ho hita hatramin’ny faran’izao tontolo izao io porofon’ny safodrano io, eo amin’io tampon’ny Tendrombohitra Ararata io ihany, izay noraran’ny manampahefana Rosiana sy Tiorka ny fidirana amin’izany. Tamin’ny fotoana nofidiny anefa, dia nankasitrahan’Andriamanitra ny fakana sary eny amin’ny rivotra izay nanamafy ny fisian’ny ampahany tamin’ilay sambofiara voafandrika tao anaty ranomandry sy ranomandry. Amin'izao fotoana izao, ny fanaraha-maso amin'ny zanabolana dia afaka manamafy fatratra io fisiana io. Tsy mikatsaka ny hanome voninahitra an’ilay Andriamanitra Mpamorona marina anefa ireo manam-pahefana eto an-tany; Mitondra tena ho fahavalony izy ireo, ary amin’ny rariny rehetra, dia mamaly soa azy ireo Andriamanitra, amin’ny famelezana azy ireo amin’ny areti-mifindra sy ny fanafihan’ny mpampihorohoro.

Gen. 8:5: “ *Ary nihena tsy an-kiato ny rano hatramin’ny volana fahafolo; ary tamin’ny andro voalohany tamin’ny volana fahafolo, dia niseho ny tampon’ny tendrombohitra* .”

Ny fampihenana ny haavon'ny rano dia voafetra satria aorian'ny tondra-drano dia ho ambony noho ny an'ny tany taloha ny rano. Ny lohasaha tranainy dia hitoetra ao anaty rano ary hitovy endrika amin'ny ranomasina anatiny ankehitriny toy ny Ranomasina Mediterane, ny Ranomasina Caspienne, ny Ranomasina Mena, ny Ranomasina Mainty, sns.

Gen. 8:6: “ *Ary rehefa tapitra ny efapolo andro, dia novohan’i Noa ny varavarankely izay nataony tao amin’ny sambofiara* .”

Taorian’ny 150 andro nisian’ny fitoniana sy 40 andro niandrasana, dia nosokafan’i Noa voalohany ilay varavarankely kely. Nohamarinina ny habeny kely, iray hakiho, na 55 sm, satria ny hany nampiasainy dia ny fanafahana ireo vorona izay afaka nandositra avy tao amin’ny fiaran’aina.

Gen. 8:7: “ *Nampandehaniny ny goaika, dia nanidina izy ka niverina indray mandra-paha ritra ny rano tamin’ny tany* .

Ny fahitana ny tany maina dia mipoitra araka ny filaharana hoe “ *maizina sy hazavana* ” na “ *alina sy andro* ” tamin’ny fiandohan’ny famoronana. Ary koa, ny mpamadika voalohany nalefa dia ny " *goaika* " **maloto** , miaraka amin'ny volom-borona " **mainty** " toy ny " *alina* ". Tsy niraharaha an’i Noa, ilay nofidin’Andriamanitra, izy. Izy noho izany dia maneho ireo fivavahana maizina izay ho mavitrika tsy misy fifandraisana amin'Andriamanitra.

Ny marimarina kokoa, izany dia maneho ny Isiraely ara-nofo amin’ny fanekena taloha, izay nanirahan’Andriamanitra ny mpaminaniny imbetsaka, toy ny fandehanan’ny goaika sy ny fandehanan’ny goaika, mba hanandrana hanavotra ny olony amin’ny fanaon’ny fahotana. Toy ny “ *goaika* ”, io Isiraely io, izay nolavin’Andriamanitra tamin’ny farany, dia nanohy ny tantarany **tafasaraka** taminy.

Gen. 8:8: “ *Nampandeha voromailala koa izy hizaha raha efa nihena ny rano tambonin’ny tany* .”

Toy izany koa, ny " *voromahailala* " **madio** , miaraka amin'ny volom-borona " **fotsy** " toy ny lanezy, dia alefa amin'ny fitsikilovana. Apetraka eo ambanin'ny famantarana ny " *andro sy hazavana* ". Araka izany, dia maminany ny fanekena vaovao miorina amin’ny ra nalatsak’i Jesosy Kristy izy io.

Gen. 8:9: " *Fa ny voromailala tsy nahita izay hipetrahan'ny faladiany, dia niverina tany aminy tao anatin'ny sambo-fiara izy, fa ny rano efa tambonin'ny tany rehetra. Dia naninjitra ny tànany Izy, dia nandray an-dravehivavy ka nitondra azy tao anatin'ny sambo-fiara ho eo aminy* ."

Tsy sahala amin’ilay “ *goaika* ” mainty tsy miankina , ny “ *voromahailala* ” fotsy dia mifandray akaiky amin’i Noa, izay nanolotra “ *ny tanany handray azy sy hampiditra azy ao anatin’ny sambofiara* ” miaraka aminy. Sarin’ny fatorana mampifandray ny olom-boafidy amin’Andriamanitry ny lanitra izany. Ny “ *voromahailala* ” dia hitoetra eo amin’i Jesosy Kristy indray andro any rehefa hiseho eo anatrehan’i Jaona Mpanao Batisa Izy mba hataony batisa.

Manoro hevitra anao aho hampitaha ireo teny ara-baiboly roa ireo; ny an'ity andininy ity: " *Fa ny voromailala tsy nahita izay hipetrahan'ny faladiany* " miaraka amin'ity andininy ao amin'ny Mat.8:20 ity: " *Jesosy namaly ka nanao taminy hoe: Ny amboahaolo manan-davaka, ary ny voro-manidina manana akany, fa ny Zanak'olona tsy mba manana izay hipetrahan'ny lohany* "; ary ireto

andininy ao amin'ny Jaona 1:5 sy 11 ireto, izay miresaka momba an'i Kristy tonga nofo ny " *fahazavan'ny fiainana "* avy amin'Andriamanitra , dia hoy izy: " *Ny mazava dia mamirapiratra ao amin'ny maizina, ary ny maizina tsy nandray azy .../ ... Tonga tany amin'ny Azy Izy, fa ny Azy tsy nahatakatra izany* ". Toy ny niverenan'ilay " *voromahailala* " tamin'i Noa, ka nanaiky horaisin'ny " *tànany* ", natsangana tamin'ny maty, dia niakatra ho any an-danitra i Jesosy Kristy Mpanavotra ho amin'ny maha-Andriamanitra Azy amin'ny maha-Ray any an-danitra azy, rehefa namela teto an-tany ny hafatra momba ny fanavotana ny olom-boafidiny, dia ny vaovao tsara nantsoiny hoe " *Filazantsara mandrakizay* " ao amin'ny Apok. 14:6. Ary ao amin'ny Apok. 1:20: "hihazona azy ireo *eny an-tanany* " ao amin'ny " *vanim-potoana fito* " izay naminanian'ireo " *Fiangonana fito* " izay ampanaoviny azy ireo handray anjara amin'ny fanamasinana an'Andriamanitra ny " *fahazavany* " asehon'ny " *fanaovan-jiro fito* ".

Gen. 8:10: " *Ary niandry hafitoana indray izy, dia namoaka ilay voromailala niala tao amin'ny sambo-fiara indray* ."

Io fampahatsiahivana indroa momba ny " *fito andro* " io dia mampianatra antsika fa ho an'i Noa, toy ny amintsika amin'izao andro izao, dia naorin'Andriamanitra sy nodidian'Andriamanitra ny fiainana amin'ny firaisan'ny herinandron'ny " *fito andro* ", ary firaisan'ny tandindona koa ny " *fito arivo* " taona tamin'ilay tetikasa famonjena lehibe nataony. Io fisisihan'ny filazana an'io isa " *fito* " io dia ahafahantsika mahatakatra ny maha zava-dehibe omen'Andriamanitra azy; izay hanamarina ny fanafihan'ny devoly azy indrindra mandra-pahatongan'ny fiverenan'i Kristy amim-boninahitra, izay hamarana ny fanapahany eto an-tany.

Gen. 8:11: " *Niverina nankeo aminy ilay voromailala nony hariva ny andro, ary, indro, nisy ravin'oliva voaongotra teo am-bavany, ka fantatr'i Noa fa efa nihena ny rano teo ambonin'ny tany* ."

Aorian'ny "aizin'ny *haizina* " nambara tamin'ny teny hoe " *hariva " naharitra ela* , dia ho tonga eo ambanin'ny sarin'ny " *hazo oliva* " ny fanantenana famonjena sy ny fifaliana amin'ny fanafahana amin'ny ota, izay mifanitsy amin'ny fanekena taloha sy avy eo amin'ny fanekena vaovao. Sahala amin'ny nahafantaran'i Noa avy tamin'ny " *ravin'oliva* " iray fa ho vonona handray azy ilay tany antenaina sy andrasana, ireo " *zanak'Andriamanitra* " dia hianatra sy hahatakatra fa ny fanjakan'ny lanitra no nosokafan'ilay **nirahin'ny lanitra, dia i** Jesosy Kristy.

Io " *ravin'oliva* " io dia nanaporofo tamin'i Noa fa azo atao indray ny mitsimoka sy ny fitomboan'ny hazo.

Gen. 8:12: " *Ary niandry hafitoana indray izy, dia namoaka ilay voromailala, nefa tsy niverina taminy izany* ."

Nanapa-kevitra io famantarana io, satria nanaporofo fa " *ny voromailala* " dia nisafidy ny hijanona ao amin'ny natiora izay nanolotra sakafo ho azy indray.

Tahaka ny fanjavonan'ilay " *voromahailala* " rehefa avy nampita ny hafatry ny fanantenana, rehefa avy nanolotra ny ainy teto an-tany mba hanavotana ny olom-boafidiny, dia handao ny tany sy ny mpianany i Jesosy Kristy, ilay " *Andrian'ny fiadanana* ", ka hamela azy ireo ho afaka sy hahaleo tena mba hitondra ny fiainany mandra-pahatongan'ny fiverenany amim-boninahitra farany.

Gen. 8:13: “ *Tamin’ny taona fahiraika amby enin-jato, tamin’ny volana voalohany, tamin’ny andro voalohany tamin’ny volana, dia ritra ny rano teo ambonin’ny tany* .

Mbola ampahany ihany ny fanamainana ny tany, nefa mampanantena, ka nikasa hanokatra ny tafon’ny sambofiara i Noa mba hijerena ny ivelan’ny sambofiara ary fantany fa nihantona teo an-tampon’ny Tendrombohitra Ararata izy io, ka niitatra lavitra sy niely eran’ny faravodilanitra ny fahitany. Ao amin'ny traikefan'ny safo-drano, ny sambofiara dia maka ny sarin'ny atody foy. Amin'ny fotoana foy, ilay akoho mihitsy no manapaka ny akorany izay nametrahany azy. Toy izany koa no nataon’i Noa; “ *Esoriny ny saron’ny sambofiara* ” izay tsy hahasoa azy intsony amin’ny oram-be. Mariho fa Andriamanitra tsy tonga hanokatra ny varavaran’ny sambofiara izay nohidiany; midika izany fa tsy mametra-panontaniana na manova ny fenitry ny fitsarany amin’ireo mpikomy eto an-tany izay hikatona mandrakariva ny varavaran’ny famonjena sy ny lanitra.

Gen. 8:14: “ *Ary tamin’ny andro fahafito amby roapolo tamin’ny volana faharoa, dia maina ny tany* .”

Lasa azo onenana indray ny tany rehefa avy nihidy tanteraka tao amin’ny sambofiara nandritra ny 377 andro nanomboka tamin’ny andro niakaran’ny sambo sy ny fanakatonan’Andriamanitra ny varavarana.

Gen. 8:15: “ *Ary Andriamanitra niteny tamin’i Noa hoe* :

Gen. 8:16: “ *Mivoaha avy ao amin’ny sambofiara ianao sy ny vadinao sy ny zanakao lahy ary ny vinantovavinao miaraka aminao* .”

Andriamanitra indray no manome famantarana hivoahana ny “ *fiara* ”, izay nanidy ny “ *varavarana* ” tokana ho an’izay tao anatiny talohan’ny safo-drano.

Gen. 8:17 : “ *Ento mivoaka miaraka aminareo ny zava-manan’aina rehetra miaraka aminareo, dia ny vorona sy ny biby fiompy ary ny zava-mandady rehetra izay mandady na mikisaka amin’ny tany, ka aoka hiely eny ambonin’ny tany ireny ka hihamaro sy hihamaro ambonin’ny tany* .”

Mitovitovy amin’ny andro fahadimy amin’ny Herinandron’ny Famoronana ilay seho, saingy tsy zavaboary vaovao izany, satria taorian’ny Safo-drano, dia dingana iray amin’ilay tetikasa nambara mialoha ho an’ireo 6 000 taona voalohany teo amin’ny tantaran’ny Tany ny famerenana indray ny tany. Nokasain'Andriamanitra ho mampatahotra sy mampiady hevitra io dingana io. Nanome porofo mahafaty ny olombelona ny amin’ny vokatry ny fitsaran’Andriamanitra nataony izy. Porofo iray izay hotsaroana ao amin’ny 2 Petera 3:5-8 : “ *Fa tsy fantany fa ny lanitra sy ny tany no nisian’ny lanitra fahiny, ary ny tany nohariana tamin’ny rano sy ny rano. Izany zavatra izany no naharavan’ny rano izao tontolo izao fahiny. Kanefa, ry malala, izao zavatra iray loha izao no aza hadinoina: amin'ny Tompo ny indray andro dia toy ny arivo taona, ary ny arivo taona toy ny indray andro* . Ny safo-drano nambara dia ho tanteraka amin’ny faran’ny arivo taona fahafito amin’ny fotoan’ny fitsarana farany, amin’ny fisokafan’ireo loharano mirehitra amin’ny magmà ambanin’ny tany izay handrakotra ny tany manontolo. Io “ *farihy afo* ” resahina ao amin’ny Apok. 20:14-15 , dia handevona ny etỳ ambonin’ny tany mbamin’ny mponina ao aminy mpikomy nivadika, ary koa ny asany izay tian’izy ireo homena tombontsoa

amin’ny fanaovana tsinontsinona ny fitiavana asehon’Andriamanitra. Ary io arivo taona fahafito io dia naminany tamin’ny andro fahafito amin’ny herinandro, izany araka ny famaritana hoe “ *ny andro iray dia toy ny arivo taona ary ny arivo taona toy ny indray andro* ”.

Gen. 8:18: “ *Dia nivoaka Noa, dia izy sy ny zanany lahy sy ny vadiny ary ny vadin’ny zanany* .”

Rehefa lasa ny biby, dia mandao ny sambofiara koa ireo solontenan’ny olombelona vaovao. Hitan’izy ireo indray ny tara-masoandro sy ny habakabaka midadasika, saika tsy misy fetra omen’ny natiora azy, rehefa avy nigadra 377 andro sy alina tao amin’ny toerana tery, maizina, voahidy.

Gen. 8:19: “ *Nivoaka avy tao amin’ny sambofiara ny biby rehetra sy ny zava-mandady rehetra sy ny vorona rehetra ary ny biby rehetra izay mihetsiketsika ambonin’ny tany, samy araka ny karazany avy* .”

Ny fialan’ny sambofiara dia maminany ny fidiran’ny olom-boafidy ao amin’ny fanjakan’ny lanitra, fa izay tsarain’Andriamanitra madiodio ihany no hiditra. Tamin’ny andron’i Noa, dia tsy mbola izany no izy, satria ny madio sy ny maloto dia hiara-monina amin’ny tany iray, ka hiady hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao.

Gen. 8:20: “ *Nanorina alitara ho an’i Jehovah i Noa, ka naka tamin’ny biby madio rehetra sy ny vorona madio rehetra, ka nanatitra fanatitra dorana teo ambonin’ny alitara* .”

Ny sorona dorana dia fihetsika nanehoan’i Noa voafidy ny fankasitrahany an’Andriamanitra. Ny fahafatesan’ny niharam-boina tsy manan-tsiny, amin’ity tranga ity dia biby, dia mampahatsiahy an’ilay Andriamanitra Mpamorona ny fomba hahatongavany, ao amin’i Jesosy Kristy, mba hanavotra ny fanahin’ireo olom-boafidiny. Ny biby madio dia mendrika ny haneho ny soron’i Kristy, izay haneho ny fahadiovana tanteraka ao amin’ny fanahiny sy ny vatany ary ny fanahiny rehetra.

Gen. 8:21 : “ *Ary Jehovah nanindry hanitra ankasitrahana, ka hoy Jehovah anakampo: Tsy hanozona ny tany intsony noho ny amin’ny olona Aho, fa ny fisainan’ny fon’ny olona dia ratsy hatramin’ny fahazazany, ka tsy hamely ny zava-manan’aina rehetra intsony Aho tahaka izay nataoko* .

Ny fanatitra dorana natolotr’i Noa dia tena fanehoana finoana sy finoana mankatò. Satria, raha manolotra sorona ho an’Andriamanitra izy, dia ho valin’ny sorona izay nandidiany, ela be talohan’ny nampianarany izany tamin’ireo Hebreo izay niala tany Ejipta. Ny teny hoe “ *fofona mahafinaritra* ” dia tsy manondro ny fofona avy amin’Andriamanitra, fa ny Fanahiny avy amin’Andriamanitra izay mankasitraka ny fankatoavan’ilay olom-boafidiny mahatoky sy ny fahitana ara-paminaniana omen’io fombafomba io ho an’ny sorona feno fangorahana ho avy, ao amin’i Jesosy Kristy.

Mandra-pahatongan’ny Fitsarana Farany, dia tsy hisy tondra-drano mandrava intsony. Ny zava-niainana dia vao avy nampiseho fa ny olombelona dia “ ***ratsy ”*** ho azy sy lova , araka ny nolazain’i Jesosy momba ny apostoliny ao amin’ny Matio 7:11 : “ *Koa raha hianareo, na dia* ***ratsy aza*** *, mahalala hanome zava-tsoa ho an’ny zanakareo, tsy mainka va ny Rainareo Izay any an-danitra no hanome zava-tsoa ho an’izay mangataka aminy* . Tsy maintsy ho voafolaka an’io

“ biby” ***ratsy fanahy io àry Andriamanitra*** , araka ny hevitr’i Paoly ao amin’ny 1 Kor. 2:14, ary amin’ny fanehoana ao amin’i Jesosy Kristy ny herin’ny fitiavany azy ireo, ny sasany amin’ireo *antsoina hoe* “ ***ratsy fanahy*** ” dia ho tonga olom-*boafidy* mahatoky sy mankatò .

Gen. 8:22: “ *Raha mbola maharitra koa ny tany, dia tsy hitsahatra ny taom-pamafazana sy ny taom-pijinjana, ny hatsiaka sy ny hafanana, ny fahavaratra sy ny ririnina, ny andro sy ny alina* .”

Ity toko fahavalo ity dia mifarana amin’ny fampahatsiahivana ny fifandimbiasan’ny fifanoherana tanteraka izay nifehy ny toe-piainana teto an-tany hatramin’ny andro voalohany namoronana izay, tamin’ny alalan’ny lalàm-panorenany “ *alina sy andro* ”, dia nanambara ny ady teto an-tany eo amin’ny “ *haizina* ” sy ny “ *fahazavana* ” izay handresy amin’ny farany amin’ny alalan’i Jesosy Kristy Andriamanitra. Tanisainy ao amin’io andininy io ireo fifandimbiasana tafahoatra izay vokatry ny fahotana izay vokatry ny safidy malalaka nomena ireo zavaboary any an-danitra sy ety an-tany ireo izay afaka mitia sy manompo Azy na manda azy hatramin’ny fankahalana Azy. Fa ny vokatr’izany fahafahana izany dia fiainana ho an’ny mpiandany amin’ny tsara sy ny fahafatesana ary ny fandringanana ny ratsy fanahy araka ny nasehon’ny safo-drano.

Mitondra hafatra ara-panahy avokoa ireo lohahevitra voatonona:

" *Ny famafazana sy ny fijinjana* ": milaza ny fiandohan'ny Filazantsara sy ny fiafaran'izao tontolo izao; sary nalain’i Jesosy Kristy tao amin’ny fanoharana nataony, indrindra fa ao amin’ny Mat. 13:37-39: “ *Ary hoy Izy: Ny mpamafy ny voa tsara dia ny Zanak’olona; ny tanimbary dia izao tontolo izao; ny voa tsara dia ny zanaky ny fanjakana; ny tsimparifary dia ny zanak’ilay ratsy; ny fahavalo izay namafy izany dia ny devoly;* ***ny fararano dia ny fahataperan’izao tontolo izao*** *; ny mpijinja dia ny anjely* .”

“ *Mangatsiaka sy mafana* ”: “ ***Hafanana*** ” no resahina ao amin’ny Apok. 7:16 : “ *Tsy ho noana na hangetaheta intsony izy, ary tsy hiharatra aminy ny masoandro na izay* ***hafanana.”*** “Fa ny mifanohitra amin’izany aza, ny “ *mangatsiaka* ” dia vokatry ny ozon’ny fahotana ihany koa.

" *fahavaratra sy ririnina* ": ireo no vanim-potoana roa tafahoatra, samy tsy mahafinaritra toy ny hafa amin'ny tafahoatra.

" *andro aman'alina* ": Andriamanitra dia milaza izany araka ny filaharany omen'ny olona azy, satria ao amin'i Kristy no tonga ny fotoan'ny andro, dia ny fiantsoana hiditra ao amin'ny fahasoavany, fa rehefa afaka izany, dia tonga ny " *alina izay tsy ahafahan'ny olona miasa* " araka ny Jaona 9: 4, izany hoe hanova ny anjarany, satria efa voafaritra mazava tsara ny fiainana na ny fahafatesana hatramin'ny faran'ny andro fahasoavana.

Genesisy 9

Fisarahana amin'ny fomba fiainana

Gen. 9:1: “ *Ary Andriamanitra nitso-drano an’i Noa sy ny zanany hoe: Maroa fara sy mihabetsaha ary mamenoa ny tany* ” .

Io no anjara voalohany omen’Andriamanitra an’ireo zavamananaina voafantina sy voavonjy tamin’ny alalan’ny sambofiara naorin’olombelona: i Noa sy ny zanany telo lahy.

Gen.9:2: “ *Ny tahotra anareo sy ny tahotra anareo hahazo ny bibi-dia rehetra sy ny voro-manidina rehetra sy ny biby rehetra izay mihetsiketsika ambonin’ny tany ary ny hazandrano rehetra ao amin’ny ranomasina* ;

Ny ain’ny biby dia manana ny fahavelomany amin’ny olombelona, ka izany no mahatonga ny olombelona hanjaka amin’ny biby, mihoatra noho ny talohan’ny safodrano aza. Afa-tsy rehefa tsy voafehy intsony ny biby iray noho ny tahotra na ny fahasosorana, amin'ny ankapobeny, ny biby rehetra dia matahotra ny olona ary manandrana mandositra rehefa mifanena aminy.

Gen. 9:3: “ ***Ny zava-manan'aina rehetra izay mihetsiketsika dia ho fihinana ho anareo*** *, tahaka ny nanomezako anareo ny zava-maitso, izany rehetra izany* .”

Ity fiovan'ny sakafo ity dia misy antony maromaro. Raha tsy manome lanja be loatra ny baiko natolotra, voalohany, dia mitanisa ny tsy fisian'ny sakafo avy amin'ny zavamaniry lany nandritra ny safo-drano ary ny tany rakotra ranon-tsira izay lasa tsy misy afa-tsy ny ampahany dia hiverina tsikelikely ny fahavokarana sy ny vokatra. Fanampin’izany, ny fametrahana ny fombafomba fanaovana sorona hebreo dia mitaky, amin’ny fotoana mety, ny fihinanana ny nofon’ilay olona natao sorona tamin’ny fahitana ara-paminaniana momba ny Fanasana Masina izay hihinanana ny mofo ho tandindon’ny tenan’i Jesosy Kristy, ary ny ranon’ny voaloboka sotroina ho mariky ny rany. Ny antony fahatelo, tsy azo ambara, fa tsy latsa-danja amin’izany, dia ny hoe tian’Andriamanitra hanafohezany ny androm-piainan’ny olombelona; ary ny fihinanana ny nofo izay manimba sy mampiditra ao amin’ny vatan’olombelona singa manimba ny aina no fototry ny fahombiazan’ny faniriany sy ny fanapahan-keviny. Ny traikefa amin'ny fihinanana zava-maniry na vegan ihany no mitondra fanamafisana manokana an'izany. Mba hanamafisana izany hevitra izany dia mariho fa tsy mandrara ny olona tsy hihinana biby **maloto Andriamanitra** , na dia manimba ny fahasalamany aza izany.

Gen. 9:4: “ *Kanefa aza mihinana hena misy aina mbamin’ny rany* .”

Io fandrarana io dia hitoetra manan-kery ao amin’ny fanekena taloha araka ny Lev. 17:10-11: “ *Na iza na iza amin’ny taranak’Isiraely, na amin’ny vahiny eo aminy,* ***no mihinan-drà , dia hanandrina izay mihinana rà ny Tavako, ary hofongorako tsy ho amin’ny fireneny izy*** . ” Ary amin’ny vaovao, araka ny Asan’ny Apostoly 15:19-21: “ *Koa amin’izany dia izao no hevitro, dia ny tsy hanoratra ho an’ny jentilisa amin’Andriamanitra isika, fa hosoratantsika amin’ny jentilisa ho amin’izany. fadio ny* fahalotoan’ny *sampy, ny fijangajangana,* ***ny zavatra kendaina, ary ny*** *rà* ;

Antsoin’Andriamanitra hoe “ *fanahy* ” ny zavaboary manontolo natao tamin’ny vatana nofo sy fanahy miankina tanteraka amin’ny nofo. Ao amin'io nofo io, ny taovan'ny motera dia ny atidoha, izay ampiasain'ny ra mihitsy, izay diovina isaky ny fofon'aina amin'ny oksizenina tarihin'ny havokavoka. Ao

amin'ny fanjakana velona, ny atidoha dia mamorona famantarana elektrika izay miteraka eritreritra sy fitadidiana ary mitantana ny fiasan'ny taova hafa rehetra mandrafitra ny vatana. Ny anjara asan'ny "ra", izay, ankoatra izay, tokana ho an'ny fanahy velona tsirairay, amin'ny alàlan'ny génome, dia tsy tokony hohanina noho ny antony ara-pahasalamana, satria mitondra ny fako sy ny loto noforonina manerana ny vatana, ary noho ny antony ara-panahy. Andriamanitra dia natokana ho an'ny tenany manokana, ho an'ny fampianarany ara-pivavahana, ny fitsipiky ny fisotroana ny ran'i Kristy, fa amin'ny endriky ny ranom-boaloboka ihany. Raha ny aina no ao amin'ny ra, izay misotro ny ran'i Kristy dia manangana ny tenany amin'ny maha-masina sy tonga lafatra Azy, araka ny tena foto-kevitra hoe ny vatana dia avy amin'izay haniny.

Gen.9:5: " *Ary aoka ho fantatrareo koa fa ny ran'ny ainareo no hadiniko amin'ny tanan'ny biby rehetra* ;

Ny aina no zava-dehibe indrindra ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona izay namorona azy. Tsy maintsy mihaino Azy isika mba hahatsapana ny hatezerana ateraky ny heloka bevava atao Aminy, ilay tena tompon'ny aina nafoy. Noho izany, Izy irery ihany no afaka manome ara-dalàna ny didy hamonoana ny aina. Ao amin'ny andininy teo aloha, Andriamanitra dia nanome alalana ny olona haka ny ain'ny biby hohanina, fa eto kosa dia resaka heloka bevava, famonoana olona, izay mamarana tanteraka ny ain'olombelona. Io aina nalaina io dia tsy hanana fahafahana hanatona akaiky kokoa an'Andriamanitra intsony, na hijoro ho vavolombelona momba ny fiovan'ny fitondran-tena raha toa ka tsy nifanaraka tamin'ny fenitry ny famonjeny izany hatramin'izay. Andriamanitra eto no mametraka ny fototry ny lalàn'ny valifaty, "maso solon'ny maso, nify solon'ny nify, aina solon'ny aina". Ny biby dia handoa ny famonoan'olona iray izay maty, ary ny lehilahy iray tahaka an'i Kaina dia hovonoina raha mamono ny rany " ***rahalahiny " mitovy amin'ny an'i Abela.***

Gen.9:6: " *Izay mandatsaka ran'olona, dia mba halatsak'olona kosa ny rany, satria Andriamanitra nanao ny olona tahaka ny endriny* ."

Tsy mitady hampitombo ny isan'ny maty Andriamanitra satria, mifanohitra amin'izany, amin'ny alalan'ny fanomezana alalana ny famonoana mpamono olona iray, dia miantehitra amin'ny vokany manakana izy, ary noho ny loza mety hitranga, dia hianatra hifehy ny herisetrany ny ankamaroan'ny olombelona, mba tsy ho tonga mpamono olona, ary ho mendrika ny ho faty.

Ireo izay velomin'ny finoana tena izy sy marina ihany no afaka mahatsapa ny dikan'ny hoe " *Andriamanitra nanao ny olona tahaka ny endriny* ". Indrindra fa rehefa lasa mahatsiravina sy maharikoriko ny olombelona, toy ny zava-misy ankehitriny any amin'ny tontolo tandrefana sy amin'ny toerana rehetra eto an-tany, voataonan'ny fahalalana siantifika.

Gen.9:7: " *Ary ianareo, dia maroa fara sy mihabetsaha ary mieleza eny ambonin'ny tany, ary mihabetsaha eo aminy* ."

Tena irin'Andriamanitra izany fampitomboana izany, ary noho ny antony marim-pototra, dia kely dia kely ny isan'ny olom-boafidy, na dia mifandray amin'ireo voantso izay lavo teny an-dalana aza, ka arakaraka ny hamaroan'ny isan'ny zavaboariny no hahafahany mahita sy mifidy ny olom-boafidiny eo

anivon’izy ireo; satria araka ny marina voamarika ao amin’ny Dan.7:9, dia iray tapitrisa no voafidy ho an’ny folo lavitrisa nantsoina, na 1 noho ny 10 000.

Gen.9:8: “ *Ary Andriamanitra niteny tamin’i Noa sy tamin’ny zananilahy indray ka nanao hoe* :

Andriamanitra dia miresaka amin’ireo lehilahy efa-dahy ireo satria amin’ny alalan’ny fanomezana fahefana ny lehilahy solontenan’ny karazana olombelona, dia ho tompon’andraikitra amin’izay navelany hataon’ny vehivavy sy ny zaza izay apetraka eo ambany fahefany izy ireo. Ny fanapahana dia mariky ny fahatokiana atolotr’Andriamanitra ny olombelona, kanefa mahatonga azy ireo ho tompon’andraikitra tanteraka eo anatrehan’ny tavany sy ny fitsarany izany.

Gen. 9:9: “ *Indro, Izaho efa manorina ny fanekeko aminao sy amin’ny taranakao mandimby anao* ;

Zava-dehibe ho antsika amin’izao andro izao ny mahatsapa fa isika no “ *taranaka* ” izay nanorenan’Andriamanitra ny “ *fanekeny* ”. Tsy manova ny fiaviantsika olombelona ny fiainana maoderina sy ny zavatra noforoniny. Isika no mpandova ny fiandohana vaovao izay nomen’Andriamanitra ny olombelona taorian’ny safo-drano mahatsiravina. Ny fifanekena natao tamin’i Noa sy ny zanany telo lahy dia voafaritra tsara. Manolotra an’Andriamanitra tsy handringana ny olombelona rehetra amin’ny ranon’ny safo-drano intsony izany. Aorian’izany dia ho tonga ilay fanekempihavanana izay haorin’Andriamanitra amin’i Abrahama, izay ho tanteraka amin’ny lafiny roa mifanesy mifototra, ara-bakiteny ara-potoana sy ara-panahy, amin’ny asa fanompoana manavotra nataon’i Jesosy Kristy. Io fanekempihavanana io dia ho an'ny tsirairay amin'ny fototra, toy ny satan'ny famonjena izay atahorana. Nandritra ireo taonjato faha-16 izay hialoha ny fiaviany voalohany, dia hanambara ny drafitry ny famonjena Andriamanitra amin’ny alalan’ny fombafomba ara-pivavahana nandidiana ny vahoaka hebreo. Avy eo, aorian’ny fahatanterahan’io drafitra io ao amin’i Jesosy Kristy nambara tamin’ny fahazavany rehetra, dia haharitra 16 taona eo ho eo ny fijangajangana handimby ny fahatokiana ary mandritra ny 1260 taona, ny haizina faran’izay maizina dia hanjaka eo ambany fiahian’ny papisma romana. Nanomboka tamin’ny taona 1170, rehefa afaka nampihatra indray ny finoana kristiana madio sy mahatoky i Peter Waldo miaraka amin’ny fitandremana ny tena Sabata, dia nisy olom-boafidy tsy dia nazava, taoriany, no voafidy tamin’ny asan’ny Fanavaozana natomboka nefa tsy vita. Ary koa, nanomboka tamin’ny 1843 vao afaka nahita ireo olom-boafidy mahatoky teo anivon’ireo mpisava lalana ny Advantista, tamin’ny alalan’ny fitsapana indroa ny finoana Andriamanitra. Mbola aloha loatra anefa ny hahazoan’izy ireo ny zava-miafina nambara tao amin’ny faminaniany. Ny famantarana ny fanekena amin’Andriamanitra dia ny fandraisana anjara sy ny fandraisana ny fahazavany amin’ny fotoana rehetra, izany no mahatonga ny asa soratako amin’ny anarany, dia ny manazava ny olom-boafidiny, mandrafitra, eo ambanin’ny lohatenin’ny “ *fijoroana ho vavolombelona momba an’i Jesosy* ”, ny endriny farany, ny famantarana fa tena misy sy voamarina tokoa ny fanekeny.

Gen.9:10: “ *amin’ny zava-manan’aina rehetra izay eo aminareo, na ny vorona sy ny biby fiompy ary ny bibi-dia rehetra, na izay rehetra nivoaka avy tao amin’ny sambo-fiara, na tamin’ny bibi-dia rehetra* .”

Ny fifanekena atolotr'Andriamanitra koa dia mahakasika ny biby, izany hoe ny zava-drehetra miaina sy mihamaro eto an-tany.

Gen.9:11: " *Ary haoriko ny fanekeko aminareo: Tsy haringana amin'ny safo-drano intsony ny nofo rehetra, ary tsy hisy safo-drano hanimba ny tany intsony* ."

Ny lesona momba ny safo-drano dia tsy maintsy mijanona ho miavaka. Hiady mafy izao Andriamanitra, satria ny handresy ny fon'ny olom-boafidiny no tanjony.

Gen.9:12: " *Ary hoy Andriamanitra: Izao no famantarana ny fanekena izay hataoko ho amiko sy ho aminareo mbamin'ny zava-manan'aina rehetra izay eo aminareo mandrakizay mandrakizay:* "

Io famantarana omen'Andriamanitra io dia mahakasika ny zavamananaina rehetra, madio sy maloto. Mbola tsy famantarana ny maha-izy azy izany, izay ho Sabata andro fahafito. Io famantarana io dia mampahatsiahy ny zavamananaina ny fanoloran-tena nataony tsy handringana azy ireo amin'ny ranon'ny safo-drano intsony; izany no fetrany.

Gen. 9:13: " *Apetrako eo amin'ny rahona ny avako, ka ho famantarana ny fanekena ho amiko sy ho amin'ny tany izany* ."

Hazavain'ny siansa ny antony ara-batana amin'ny fisian'ny avana. Izy io dia fanimbana ny tara-pahazavan'ny tara-masoandro izay mipetraka amin'ny rano manify na ny hamandoana be. Tsikaritry ny rehetra fa mipoitra ny avana rehefa avy ny orana ary mamelatra ny tara-pahazavany ny masoandro. Na izany aza, ny orana dia mampahatsiahy ny tondra-drano sy ny tara-pahazavan'ny masoandro, izay mampiseho ny fahazavan'Andriamanitra sarobidy sy mahasoa ary mampitony.

Gen. 9:14: " *Ary raha manangona rahona ho ambonin'ny tany Aho, dia hiseho eo amin'ny rahona ny avana* ;

Noho izany, ny rahona dia noforonin'Andriamanitra mba hamorona orana raha tsy aorian'ny safo-drano ary miaraka amin'ny foto-kevitry ny avana. Na izany aza, amin'izao vanim-potoana maharikoriko antsika izao, ireo lehilahy sy vehivavy ratsy fanahy dia nanimba sy nandoto an'io lohahevitra momba ny avana io tamin'ny alàlan'ny fakana an'io mariky ny fiombonan'Andriamanitra io mba hahatonga azy io ho fanafohezana sy tandindon'ny fanangonana ireo mpanao firaisana ara-nofo. Tsy maintsy mahita antony marim-pototra hamely an'io olombelona maharikoriko sy tsy manaja azy io sy ny karazan'olombelona Andriamanitra ao anatin'izany. Fa ho avy tsy ho ela ny famantarana farany ny fahatezerany, miredareda tahaka ny afo ary manimba toy ny fahafatesana.

Gen.9:15: " *Ary hotsarovako ny fanekeko izay ho amiko sy ho aminareo mbamin'ny zava-manan'aina rehetra, dia ny nofo rehetra; ary ny rano tsy ho tonga safo-drano handringana ny nofo rehetra intsony* ."

Rehefa mamaky ireo teny feno hatsaram-panahy avy amin'ny vavan'Andriamanitra ireo aho, dia mandrefy ny fifanoherana amin'ny fieritreretana ny teny azony atao ankehitriny noho ny faharatsian'ny olombelona izay miverina amin'ny ambaratongan'ny olona taloha.

Hitandrina ny teniny Andriamanitra, tsy hisy safo-drano intsony, fa ho an'ny mpikomy rehetra, dia hisy safo-drano ho amin'ny andro fitsarana farany;

izay nampahatsiahivin’ny apostoly Petera antsika ao amin’ny 2 Petera 3:7 . Alohan’io fitsarana farany io anefa, ary alohan’ny hiverenan’i Kristy, dia ho avy ny afo nokleary amin’ny Ady Lehibe Fahatelo na “ trompetra faha-6 ” ao amin’ny Apok. 9:13 ka hatramin’ny 21, amin’ny endriky ny “holatra” mahafaty sy mahafaty maro, mba hamafa ny fialofan’ny faharatsiana izay lasa tanàn-dehibe, renivohitra na tsia, amin’ny planeta Tany.

Gen. 9:16: “ *Ho eo amin’ny rahona ny avana, ary hojereko izy, mba hahatsiarovako ny fanekena mandrakizay teo amin’Andriamanitra sy ny zava-manan’aina rehetra, dia ny nofo rehetra ambonin’ny tany* .”

Lavitra antsika io fotoana io, ary nety ho namela ireo solontena vaovaon’ny zanak’olombelona nanana fanantenana lehibe ny hisoroka ny fahadisoana nataon’ireo antilovia. Saingy amin'izao fotoana izao dia tsy azo atao intsony ny manantena satria ny vokatry ny antilovia dia miseho eny rehetra eny amintsika.

Gen.9:17: “ *Ary hoy Andriamanitra tamin’i Noa: Ity no famantarana ny fanekena izay naoriko ho amiko sy ho amin’ny nofo rehetra ambonin’ny tany* .”

Nohamafisin’Andriamanitra ny toetran’io fanekena io izay naorina tamin’ny “nofo rehetra”. Fanekem-pihavanana izay mahakasika ny maha-olombelona lalandava amin'ny heviny iombonana izany.

Gen. 9:18: " *Ny zanakalahin'i Noa izay nivoaka avy tao amin'ny sambofiara dia Sema sy Hama ary Jafeta. Hama no rain'i Kanana* ."

Misy fanazavana omena antsika: “ *I Hama no rain’i Kanana* ”. Tsarovy fa i Noa sy ny zanany dia goavam-be izay nitazona ny haben'ny antilovia. Araka izany, dia mbola hihamaro hatrany ireo goavam-be, indrindra fa any amin’ny tany “Kanana”, izay hahitan’ireo Hebreo nandao an’i Egypta azy ireo, ho amin’ny fahoriany, satria ny tahotra ateraky ny habeny dia hanameloka azy ireo hirenireny mandritra ny 40 taona any an’efitra ka ho faty any.

Gen. 9:19: “ *Ireo no zanak’i Noa telo lahy, ary avy tamin’ny taranany no nisy mponina ny tany manontolo* .”

Mariho fa tany am-boalohany dia nanana lehilahy iray avokoa ny antilovianina: Adama. Ny fiainana vaovao taorian'ny diluvian dia naorina tamin'ny olona telo, Sema, Hama ary Jafeta. Koa **hisaraka sy hisara-bazana** ny firenen'ny taranany . Ny fahateraham-baovao tsirairay dia hikambana amin’ny patriarka, Sema, Hama na Jafeta. Ny fanahin'ny fisaratsarahana dia hiantehitra amin'ireo fiaviana samihafa ireo mba hanoherana eo amin'izy ireo ny lehilahy mifikitra amin'ny fomban-drazana.

Gen. 9:20: “ *Ary nanomboka niasa ny tany i Noa ka nanao tanimboaloboka* .”

Ity hetsika ity, izay, raha ny marina, ara-dalàna, dia hisy vokany lehibe. Satria rehefa nifarana ny fambolena azy, dia nijinja ny voaloboka sy ny ranom-boankazo voaporitra i Noa, ary nisotro toaka izy.

Gen. 9:21: “ *Ary nisotro tamin’ny divay izy ka mamo, dia nisaron-tava teo afovoan’ny lainy.* ”

Tamin'ny tsy nahafahany nifehy ny zavatra nataony, dia nino i Noa fa irery izy, nanokatra ny saron-dohany ary nanala ny tenany tanteraka.

Gen. 9:22 : "Nahita ny fitanjahan-drainy i Hama, rain'i Kanana, ka nilaza tamin'ny rahalahiny roa lahy teo ivelany izy. "

Tamin'izany fotoana izany, ny sain'olombelona dia mbola tena saro-pady tamin'io fitanjahana hitan'i Adama mpanota io. Ary i Ham, izay nifalifaly ary azo antoka fa naneso kely, dia nanana hevi-dratsy hitatitra ny zavatra niainany tamin'ny rahalahiny roa.

Gen.9:23: " *Ary nalain' i Sema sy Jafeta ny kapôty ka nataony teo an-tsorony, dia nivily izy ka nanarona ny fitanjahan-drainy* ;

Miaraka amin'ny fitandremana rehetra ilaina, dia saron'izy mirahalahy ny vatana mangatsiakan'ny rainy.

Gen. 9:24: " *Dia nahatsiaro Noa tamin'ny divainy ka nandre izay nataon'ny zanany faralahy taminy* ."

Tsy maintsy nilaza taminy àry izy mirahalahy. Ary io fanamelohana io dia nampihetsi-po an'i Noa, izay nahatsapa fa nanimba ny voninahiny amin'ny maha-ray azy. Tsy niniana nisotro toaka izy ary niharan'ny fihetseham-po voajanahary avy amin'ny ranom-boaloboka, izay mihodinkodina rehefa mandeha ny fotoana ary miova ho alikaola ny siramamy.

Gen. 9:25: " *Ary hoy izy: Ho voaozona anie Kanana; ho andevozin' ny rahalahiny izy* .

Raha ny marina, io zava-nitranga io dia natao ho fialofana fotsiny ho an'ilay Andriamanitra Mpamorona mba haminany momba ny taranak'ireo zanakalahin'i Noa. Fa ny tenan'i Kanana dia tsy mba nifandray tamin'ny nataon'i Hama rainy; noho izany dia tsy nanan-tsiny tamin'ny fahadisoany izy. Dia nanozona azy Noa, izay tsy nanao na inona na inona. Ny toe-javatra voaorina dia manomboka manambara amintsika ny fitsipiky ny fitsaran'Andriamanitra izay hita ao amin'ny faharoa amin'ny didiny folo azo vakina ao amin'ny Eks. 20:5: " *Aza miankohoka eo anatrehany, ary aza manompo azy; fa Izaho, Jehovah Andriamanitrao,* ***dia Andriamanitra saro-piaro ka mamaly ny heloky ny ray amin'ny zanaka*** *hatramin'ny zafiafy sy ny zafindohalika, dia izay mankahala Ahy* ." Ao anatin'izany tsy rariny miharihary izany no iafenan'ny fahendren'Andriamanitra rehetra. Fa eritrereto tsara fa voajanahary ny fifamatorana misy eo amin'ny zanaka sy ny rainy ary ny zanaka dia hiandany amin'ny rainy foana rehefa misy manafika azy; misy maningana tsy fahita firy. Raha mamely ny rainy Andriamanitra, dia hankahala azy ny zanaka ka hiaro ny rainy. Tamin'ny fanozonana an'i Kanana zanakalahy, i Noa dia nanafay an'i Hama, ilay rainy niahiahy ny amin'ny fahombiazan'ny taranany. Ary i Kanana kosa no hizaka ny vokatry ny maha-zanak'i Hama azy. Noho izany, dia ho tezitra mafy amin'i Noa sy ireo zanakalahy roa notahiny izy: Sema sy Jafeta. Efa fantatsika fa ny taranak'i Kanana dia horinganin'Andriamanitra mba hanolotra ny Isiraely, ny vahoakany izay afaka tamin'ny fanandevozan'ny Ejipsianina (zanak'i Hama iray hafa: Mizraima), tanin'ny fireneny.

Gen. 9:26: " *Ary hoy izy: Isaorana anie Jehovah, Andriamanitr'i Sema, ary aoka Kanana ho andevony* !

Naminany momba ny zanany lahy ny drafitra nomen'Andriamanitra ho an'ny tsirairay amin'izy ireo i Noa. Noho izany, ny taranak'i Kanana dia ho andevozin'ny taranak'i Sema. Niitatra nianatsimo i Hama ary nanenika ny

kontinanta afrikanina hatrany amin’ny tanin’ny Israely ankehitriny. Niitatra niantsinanana sy atsimoatsinanana i Sem, ka nipetraka tany amin’ireo firenena Arabo silamo ankehitriny. Avy any Kaldea, Irak ankehitriny, no nihavian’i Abrahama, Semita madiodio. Nohamafisin’ny tantara fa tena nandevozin’ny Arabo taranak’i Sema tokoa i Afrika Kanana.

Gen. 9:27: “ *Andriamanitra anie hanitatra ny fanjakan’i Jafeta, ka honina ao an-dain’i Sema izy, ary aoka Kanana ho mpanompony!* ”

Hihitatra mianavaratra sy miantsinanana ary miankandrefana i *Jafeta* . Mandritra ny fotoana maharitra, ny avaratra no hanjaka amin'ny atsimo. Ireo firenena tavaratra kristiana dia hiaina fivoarana ara-teknika sy ara-tsiansa izay ahafahan'izy ireo mitrandraka ny firenena Arabo atsimo sy manandevo ny vahoakan'i Afrika, taranak'i Kanana.

Gen.9:28: “ *Ary ny andro niainan’i Noa taorian’ny safo-drano dia dimam-polo amby telon-jato taona* .”

Nandritra ny 350 taona, i Noa dia afaka nijoro ho vavolombelona momba ny safodrano tamin’ny mpiara-belona taminy, ary nampitandrina azy ireo ny amin’ny fahadisoan’ireo safo-drano.

Gen.9:29: “ *Ary ny andro rehetra niainan’i Noa dia dimam-polo amby sivin-jato taona; dia maty izy* .”

Tamin’ny 1656, taona nisian’ny safo-drano nanomboka tamin’i Adama, dia 600 taona i Noa, ka maty tamin’ny 2006 izy hatramin’ny nanotan’i Adama, izay 950 taona. Araka ny Gen. 10:25 , tamin’ny nahaterahan’i “ *Pelega* ” tamin’ny 1757, dia “ *nozarain’Andriamanitra ny tany* ” noho ny zavatra niainan’ny fikomian’i Nimroda Mpanjaka sy ny Tilikambon’i Babela. Ny fisarahana, na **fisarahana,** dia vokatry ny fiteny samy hafa nomen’Andriamanitra ny vahoaka mba hisaraka **ka** tsy ho tafaray intsony eo anatrehan’ny tavany sy ny sitrapony. Niaina tamin’ilay zava-nitranga àry i Noa, ary 757 taona izy tamin’izay.

Tamin’ny fotoana nahafatesan’i Noa, dia efa teraka i Abrama (tamin’ny 1948, na 2052 taona talohan’ny nahafatesan’i Jesosy Kristy, izany hoe tamin’ny taona 30 am.f.i. ao amin’ny kalandrie sandoka mahazatra antsika), fa izy kosa tany Ora, any Kaldea, lavitra an’i Noa izay nonina tany avaratra akaikin’ny Tendrombohitra Ararata.

Teraka tamin’ny 1948, fony 70 taona i Tera rainy, dia nandao an’i Harana i Abrama, mba hanaraka ny didin’Andriamanitra, teo amin’ny faha-75 taonany tamin’ny 2023, 17 taona taorian’ny nahafatesan’i Noa tamin’ny 2006. Azo antoka sy tanteraka àry ny fampitana ara-panahy an’ilay fifanekena.

Tamin’ny 2048, teo amin’ny faha-100 taonany, i Abrama dia niteraka an’i Isaka. Maty teo amin’ny faha-175 taonany tamin’ny 2123 izy.

Teo amin’ny faha-60 taonany i Isaka, tamin’ny 2108, dia niteraka an’i Esao sy Jakoba kambana kambana, araka ny Gen. 25:26 .

Genesisy 10

Ny fisarahan’ny vahoaka

Ity toko ity dia mampahafantatra antsika ny taranak’ireo zanakalahin’i Noa telo lahy. Tena hahasoa io fanambarana io, satria ao amin’ny faminaniany, Andriamanitra dia miresaka foana ny anaran’ireo faritany voakasika. Ny sasany amin'ireo anarana ireo dia mora fantatra amin'ny anarana ankehitriny satria nitazona ny fotony fototra, ohatra: " *Madai* " ho an'ny Mede, " *Tubala* " ho an'ny Tobolsk, " *Mesech* " ho an'i Moskoa.

Gen. 10:1: “ *Izao no taranaky ny zanakalahin’i Noa: Sema sy Hama ary Jafeta; ary niteraka zazalahy izy ireo taorian’ny safo-drano.* ”

ny zanakalahin'i Jafeta

Gen. 10:2: “ *Ny zanakalahin’i Jafeta dia i Gomera sy Magoga sy Maday sy Javana sy Tobala sy Meseka ary Tirasa .*”

“ *Madai* ” dia Media; “ *Javan* ” dia Gresy; “ *Tubal* ” dia Tobolsk; " *Mesech* " dia Moskoa.

Gen. 10:3: “ *Ny zanakalahin’i Gomera dia Askenaza sy Rifata ary Togarma.* ”

Gen. 10:4: “ *Ary ny zanakalahin’i Javana dia Elisa sy Tarsisy sy Kitima ary Dodanima .*

Ny hoe *Tarsisy* dia midika hoe Tarsosy; “ *Kitima* ” midika hoe Sipra.

Gen. 10:5: “ Teo amin’ireo no *nipetrahan’ny nosin’ny firenena , araka ny taniny, **araka ny fiteniny** , araka ny fianakaviany, araka ny fireneny .*

Ny teny hoe " *nosin'ireo firenena* " dia manondro ireo firenena tandrefana amin'ny Eoropa ankehitriny sy ny fanitarana lehibe kokoa azy ireo toa an'i Amerika sy Aostralia.

amin’ny tantaran’ny Tilikambon’i Babela izay hita ao amin’ny Gen.

ny zanakalahin'i Hama

Gen. 10:6: “ *Ny zanakalahin’i Hama dia i Kosy sy Mizraima sy Pota ary Kanana.* ”

Kosy midika hoe Etiopia; “ *Misraim* ” midika hoe Egypta; " *Puth* " dia midika hoe Libya; ary ny hoe “ *Kanana* ” dia midika hoe Israely ankehitriny na Palestina fahiny.

Gen. 10:7: “ *Ary ny zanakalahin’i Kosy dia Sheba sy Havila sy Sabta sy Raama ary Sabteka. Ary ny zanakalahin’i Raama dia Sheba sy Dedana .*

Gen. 10:8: “ *Ary Kosy niteraka an’i Nimroda; izy no nanomboka nahery tambonin’ny tany* ” .

Nimroda ” mpanjaka io no hanorina ny “ *tilikambon’i Babela* ”, noho ny **fampisarahan’Andriamanitra** ny fiteny samy hafa, izay **manasaraka** sy mampisaraka ny olona ho vahoaka sy firenena araka ny Gen.11.

Gen. 10:9: “ *Mpihaza mahery teo anatrehan’i Jehovah izy, ka izany no nanaovana hoe: Tahaka an’i Nimroda, mpihaza mahery eo anatrehan’i Jehovah.* ”

Gen. 10:10: “ *Nanjaka tany Babela sy Eraka sy Akada ary Kalne tany amin’ny tany Sinara izy tamin’ny voalohany.* ”

“ *Babela* ” dia ilazana an’i Babylona fahiny; Ny hoe *Akkadia* dia manondro an'i Akkadia fahiny sy ny tanànan'i Bagdad ankehitriny; " *Scinear* " dia manondro an'i Irak.

Gen.10:11: “ *Avy tamin’izany tany izany no nihavian’i Asyra, izy no nanorina an’i Ninive sy Rehobota-Hira sy Kala,* ”

“ *Asora* ” dia manondro an’i Asyria. Lasa Mosul ankehitriny i “ *Ninive ”.*

Gen. 10:12: “ *ary Resena eo anelanelan’i Ninive sy Kala, izay tanàna lehibe.* ”

Ireo tanàna telo ireo dia tany Iraka ankehitriny any avaratra sy manaraka ny Reniranon’i Tigra.

Gen. 10:13: “ *Ary Mizraima niteraka an’i Lodima sy Anamima sy Lehabima sy Naftohima,* ”

Gen. 10:14: “ *Ny Patrosima sy ny Kaslohita izay nihavian’ny Filistina sy ny Kaftorima* ” .

Ny " *Filistina* " dia manondro ny Palestiniana amin'izao fotoana izao, izay mbola miady amin'ny Isiraely toy ny tamin'ny fifanarahana taloha. Zanakalahin'i Ejipta izy ireo, fahavalo ara-tantara hafa an'Israely hatramin'ny 1979 rehefa nanao fifanarahana tamin'ny Israely i Ejipta.

Gen.10:15: “ *Kanana niteraka an’ i Sidona lahimatoany sy Heta;* »

Gen. 10:16: " *ary ny Jebosita sy ny Amorita sy ny Girgasita,* "

“ *Jebosa* ” dia ilazana an’i Jerosalema; ny “ *Amoreana* ” no mponina voalohany tao amin’ilay faritany nomen’Andriamanitra ny Israely. Na dia nijanona tao anatin’ny fenitra goavana aza izy ireo, dia novonoin’Andriamanitra izy ireo ary naringan’Andriamanitra tamin’ny alalan’ny fanenitra misy poizina teo anoloan’ny vahoakany mba hanafahana ilay toerana.

Gen. 10:17: “ *Ny Hivita, ny Arkita, ny Siniana,* ”

" *Ny fahotana* " dia midika hoe Shina.

Gen. 10:18: " Ny *Arvadita sy ny Zemarita ary ny Hamatita.*

Gen. 10:19: “ *Ny sisin-tanin’ny Kananita dia hatrany Sidona ka hatrany Gerara ka hatrany Gaza ary hatrany Sodoma sy Gomora sy Adma ary Zeboima ka hatrany Lasa* ” .

Ireo anarana tranainy ireo dia mametra ny tanin’ny Israely eo amin’ny ilany andrefan’ny avaratra misy an’i Sidona, eo atsimo izay mbola misy an’i Gaza ankehitriny, ary eo amin’ny ilany atsinanana amin’ny atsimo, araka ny toerana nisy an’i Sodoma sy Gomora teo amin’ny toerana nisy ny “Ranomasina Maty”, tany avaratra izay nisy an’i Zeboima.

Gen. 10:20: “ *Ireo no zanakalahin’i Hama, araka ny fianakaviany, araka ny fiteniny, amin’ny taniny, amin’ny fireneny* .

ny zanakalahin'i Sema

Gen. 10:21 : “ *Ary Sema, rain’ny zanakalahin’i Ebera rehetra, sady rahalahin’i Jafeta lahimatoa, dia niteraka zazalahy* .

Gen. 10:22: “ *Ary ny zanakalahin’i Sema dia: Elama sy Asyra sy Arpaksada sy Loda ary Arama* .

" *Elama* " dia ilazana ny vahoaka persianina fahiny any Iran ankehitriny, ary koa ny Aryanina any avaratr'i Inde; “ *Asora* ” dia ilazana an’i Asyria fahiny

any Iraka ankehitriny; Loda angamba no ilazana an'i Loda tany Israely *;* Ny " *Arama* " dia ilazana ny Aramianina any Syria.

Gen. 10:23: " *Ary ny zanakalahin'i Arama dia Oza sy Hola sy Getera ary Masy* .

Gen. 10:24: " *Arpaksada niteraka an' i Selaka; ary Selaka niteraka an' i Hebera.* »

Gen. 10:25: " *Ary Ebera niteraka roa lahy: Palega no anaran' ny iray, satria tamin' ny androny no nizarana ny tany , ary Joktana no anaran' ny rahalahiny.* "

Hitantsika ao amin'io andininy io ny hoe: " *fa tamin'ny androny no nizarazarana ny tany* ". Manana ny mety hisian'ny fiarahana aminy isika, tamin'ny taona 1757 tamin'ny fahotan'i Adama, ny **fisarahan'ny** fiteny vokatry ny fikasana hanakambanana ny mpikomy tamin'ny fananganana ny Tilikambon'i Babela. Izao àry no fotoana nanjakan'i Nimroda mpanjaka.

Gen.10:26: " *Joktana niteraka an'i Almodada sy Selefa sy Hazarmaveta ary Jera,* "

Gen. 10:27: " *Hadorama, Ozala, Dikla,* "

Gen.10:28: " *Obala, Abimaela, Sheba,* "

Gen. 10:29: " *Ofira sy Havila ary Jobaba: ireo rehetra ireo no zanakalahin'i Joktana.* "

Gen. 10:30: " *Ary nonina hatrany Mesa izy ka hatrany Sefara ka hatramin'ny tendrombohitra atsinanana* " .

Gen. 10:31: " *Ireo no zanakalahin'i Sema, araka ny fianakaviany, araka ny fiteniny, amin'ny taniny, amin'ny fireneny* .

Gen. 10:32 : " Ireo *no fianakavian' ny zanakalahin' i Noa, araka ny taranany, araka ny fireneny* **.**

Genesisy 11

Fisarahana amin'ny fiteny

Gen.11:1: " *Ary ny tany rehetra dia iray fiteny sy iray fiteny* .

Tsaroan'Andriamanitra eto ny vokatry ny lojika amin'ny hoe avy amin'ny mpivady tokana ny olombelona rehetra: Adama sy Eva. Nampitaina tamin'ny taranaka rehetra àry ilay fiteny.

Gen.11 :2: " *Ary nony nandeha niantsinanana izy, dia nahita tany lemaka tany amin' ny tany Sinara, ka nonina teo izy* .

Teo amin'ny "atsinanana" ny tanin'i "Schinar" amin'ny Irak ankehitriny dia i Iran ankehitriny. Nitangorona teo amin'ny tany lemaka iray ny olona, rehefa nandao ny toerana avo kokoa, voatondraka tsara teo amoron'ireo renirano lehibe roa, dia "Eofrata sy Tigra" (hebreo: Phrata sy Hidekela) sady lonaka. Tamin'ny androny, dia nifidy io toerana io koa i Lota, zana-drahalahin'i Abrahama, rehefa nisaraka tamin'ny dadatoany. Ny lemaka lehibe dia hanohana ny fanorenana

tanàna lehibe iray, " *Babela* ", izay hitoetra ho malaza mandra-pahatapitry ny tany.

Gen. 11:3: “ *Dia niresaka hoe izy: Andeha isika hanao biriky ka handoro azy amin’ ny afo, ary nanao biriky ho solon’ ny vato izy, ary bitomena solon’ ny feta* .

Tsy nipetraka an-day intsony ireo olona tafavory; Hitan’izy ireo ny fanamboarana biriky vita amin’ny mofo, izay nahafahan’izy ireo nanorina trano fonenana maharitra. Io fahitana io no niandohan'ny tanàna rehetra. Nandritra ny fanandevozan’izy ireo tany Ejipta, dia ny fanamboarana ireo biriky ireo, mba hanorenana an’i Ramsesy ho an’i Farao, no nahatonga ny fijalian’ny Hebreo. Ny maha-samihafa azy dia ny hoe ny birikyny dia tsy natao nendasina tamin’ny afo, fa natao tamin’ny tany sy mololo, ary ho maina amin’ny masoandro mirehitra ejipsianina.

Gen.11:4: “ Ary hoy *izy : Andeha isika hanao tanàna* ***sy tilikambo ho antsika, izay hahatratra ny lanitra ny tampony*** *, dia hanao izay hahazoantsika laza isika, fandrao hiely eny ambonin’ny tany rehetra isika* .

Niparitaka nanerana ny tany ny zanak’i Noa sy ny taranany, mpifindrafindra monina, ary tao an-tranolay foana nifanaraka tamin’ny fihetsik’izy ireo. Ao amin’io fanambarana io, Andriamanitra dia mifantoka amin’ny fotoana izay, voalohany teo amin’ny tantaran’ny olombelona, no nanapa-kevitra ny hipetraka amin’ny toerana iray sy ao amin’ny fonenana maharitra ny olona, ka izany no nahaforona ny olona nipetraka voalohany. Ary io fivoriam-be voalohany io dia nitarika azy ireo hiray hina amin’ny fiezahana handositra ny **fisarahana** izay niteraka fifandirana sy ady ary fahafatesana. Nianaran’izy ireo tamin’i Noa ny faharatsiana sy ny herisetran’ireo antilovianina; hany ka tsy maintsy nandringana azy ireo Andriamanitra. Ary mba hifehezana bebe kokoa ny loza ateraky ny famerimberenan'ny fahadisoana mitovy, dia mino izy ireo fa amin'ny fanangonana akaiky amin'ny toerana iray dia hahomby amin'ny fisorohana izany herisetra izany. Hoy ny fitenenana hoe: hery ny firaisankina. Hatramin’ny andron’i Babela, ny mpitondra lehibe rehetra sy ny fanapahana lehibe rehetra dia nametraka ny heriny tamin’ny firaisankina sy ny fivondronana. Ny toko teo aloha dia niresaka momba an’i Nimroda Mpanjaka, izay toa mpitarika voalohany nampiray ny olombelona tamin’ny androny, indrindra indrindra tamin’ny fanorenana an’i Babela sy ny tilikambony.

Ny lahatsoratra dia mamaritra hoe: " ***tilikambo izay mananika ny lanitra ny tampony*** ." Io hevitra hoe “mikasika ny lanitra” io dia manondro ny fikasana hiaraka amin’Andriamanitra any an-danitra mba hanehoana aminy fa afaka manao izay tsy misy Azy ny olona ary manana hevitra hialana sy hamahana ny olany manokana izy ireo. Tsy mihoatra na latsaka noho ny fanamby amin’ilay Andriamanitra nahary izany.

Gen.11:5: “ *Nidina i Jehovah hizaha ny tanàna sy ny tilikambo, izay nataon’ny zanak’olombelona* .

Ity dia sary iray izay manambara amintsika fa fantatr'Andriamanitra ny drafitra ho an'ny zanak'olombelona izay novelomin'ny eritreritra maditra indray.

Gen.11 :6: " Ary *hoy Jehovah: Indro, iray ihany ny olona, ary iray ihany ny fiteniny, ary izao no efa nanombohany hatao* ;

Ny zava-misy tamin'ny andron'i Babela dia fitsiriritan'ny universalista amin'izao fotoana izao izay manonofy an'io idealy io: mamorona vahoaka tokana sy miteny fiteny tokana. Ary tsy miraharaha izay hevitr'Andriamanitra momba an'io foto-kevitra io ny universista antsika, toa an'ireo izay nangonin'i Nimroda. Kanefa, tamin'ny 1747 taona taorian'ny nanotan'i Adama, dia niteny sy naneho ny heviny Andriamanitra. Araka ny asehon'ny teniny, ny hevitra momba ny tetikasan'olombelona dia tsy mampifaly azy ary manelingelina azy. Tsy isalasalana anefa ny hamongorana azy ireo indray. Aoka homarihintsika anefa fa tsy manohitra ny fahombiazan'ny fanatonan'ny olombelona mpikomy Andriamanitra. Tsy misy afa-tsy lesoka iray ihany izany, ary ho azy izany: arakaraka ny hanangonany azy no handà Azy, tsy hanompoany Azy intsony, na ny ratsy kokoa aza, hanompo andriamani-diso eo anatrehany.

Gen. 11:7: " *Andeha isika hidina ka hanakoropaka ny fiteniny, mba tsy hifankahazo ny fitenin' izy ireo* .

Manana ny vahaolana omeny Andriamanitra: " *Aoka isika hanakorontana ny fiteniny, mba tsy hifankahazo ny fiteniny intsony izy* ." Ity hetsika ity dia mikendry ny hitondra fahagagana avy amin'Andriamanitra. Ao anatin'ny indray mipi-maso dia miteny fiteny samihafa ny olona ary, tsy mifankahazo intsony, dia voatery hanalavitra ny tenany. **Rava** ny firaisankina notadiaviny . Ny **fisarahan'ny** lehilahy, ny lohahevitry ny fianarana, dia mbola eo, tontosa tsara.

Gen.11:8: " *Ary teo no nampielezan'i Jehovah azy ho eny ambonin'ny tany rehetra; dia nitsahatra tsy nanao ny tanàna intsony izy* . "

Ireo izay miteny ny fiteny iray ihany dia miara-mivory ary manalavitra ny hafa. Noho izany dia aorian'io traikefan'ny " *fiteny* " io no hiorenan'ny olona amin'ny toerana samihafa izay hahitany tanàna vato sy biriky. Hatsangana ny firenena ka hanafay ny helony, Andriamanitra dia hain'Andriamanitra hampifandrafy azy. Tsy nahomby ny fiezahana nataon'i " *Babela* " hanorina fiadanana ho an'izao rehetra izao.

Gen.11:9: " *Ary izany no nanaovana ny anarany hoe Babela, satria tao Jehovah no nampikorontan-tsaina ny fitenin'ny tany rehetra, ary tao no nampielezan'i Jehovah azy ho eny ambonin'ny tany rehetra* . "

Ny anarana hoe "Babela", izay midika hoe "fikorontanana", dia mendrika ho fantatra, satria izany dia manaporofo amin'ny olombelona ny fihetsik'Andriamanitra tamin'ny fikasan'izy ireo hanao firaisana amin'izao rehetra izao: " *ny fisafotofotoana amin'ny fiteny tsy fantatra* ". Ny lesona dia natao hampitandrina ny olombelona hatramin'ny fahataperan'izao tontolo izao, satria tian'Andriamanitra ny hanambara izany zavatra niainany izany tao amin'ny fijoroany ho vavolombelona, izay nomeny an'i Mosesy, izay nanoratra ireo boky voalohany ao amin'ny Baiboly Masina, izay mbola vakiantsika hatramin'izao. Tsy voatery nampiasa herisetra tamin'ireo mpikomy tamin'izany fotoana izany àry Andriamanitra. Tsy hitovy anefa izany amin'ny faran'izao tontolo izao, rehefa horinganin'ny fiverenana be voninahitra avy amin'i Jesosy Kristy ireo mpikomy farany tafita velona taorian'ny Ady Lehibe Faharoa, amin'ny famerenana indray an'io fivoriambe maneran-tany nomelohin'Andriamanitra io. Tsy maintsy hiatrika ny "fahatezerany" izy ireo amin'izay, ary ho fanampin'izany, dia nandray fanapahan-kevitra hamono ny olom-boafidiny farany izy ireo, satria tsy nivadika

tamin’ny Sabatany, nohamasinina hatramin’ny namoronany izao tontolo izao. Ny lesona nomen’Andriamanitra dia tsy hitan’ny olombelona velively ary na aiza na aiza eto ambonin’ny tany, dia nisy tanàna lehibe niforona mandra-paharingan’Andriamanitra azy ireo tamin’ny alalan’ny vahoaka hafa na tamin’ny areti-mandringana mahafaty lehibe.

Ny taranak’i Sema

Manoloana an'i Abrahama, rain'ny mpino sy ny fivavahana monotheista ankehitriny

Gen. 11:10: “ *Izao no taranak’i Sema: Rehefa zato taona i Sema, dia niteraka an’i Arpaksada izy roa taona taorian’ny safo-drano* .”

Teraka tamin’ny 1658 i Arpaksada zanak’i Sema (1656 + 2)

Gen. 11:11: “ *Ary ny andro niainan’i Sema taorian’ny niterahany an’i Arpaksada dia diman-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* .”

Maty tamin'ny taona 2158 i Shem tamin'ny taona 600 (100 + 500)

Gen. 11:12: “ *Ary rehefa dimy amby telo-polo taona ny andro niainan’i Arpaksada, dia niteraka an’i Sela izy* . ”

Zanakalahin’i Arpaksada i Sela dia teraka tamin’ny 1693 (1658 + 35).

Gen.11:13: “ *Ary ny andro niainan’i Arpaksada taorian’ny niterahany an’i Sela dia telo amby efa-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* .

Arpacschad dia maty tamin'ny 2096 tamin'ny taona 438 (35 + 403)

Gen.11:14: “ *Ary rehefa telo-polo taona ny andro niainan’i Sela, dia niteraka an’i Ebera* .

Héber dia teraka tamin'ny 1723 (1693 + 30)

Gen.11:15: “ *Ary ny andro niainan’i Sela taorian’ny niterahany an’i Ebera dia telo amby efa-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* .

Maty tamin’ny 2126 (1723 + 403) i Sela tamin’ny taona 433 (30 + 403)

Gen.11:16: “ *Ary rehefa efatra amby telo-polo taona ny andro niainan’i Hebera, dia niteraka an’i Palega izy* .

Peleg dia teraka tamin'ny 1757 (1723 + 34). **Tamin’ny fotoana nahaterahany, araka ny Gen. 10:25 , dia “ *nozaraina ny tany* ” tamin’ny alalan’ny fiteny noforonin’Andriamanitra mba hampisara-bazana sy hampisaraka ireo lehilahy nivory tao Babela.**

Gen.11:17: “ *Ary ny andro niainan’i Ebera taorian’ny niterahany an’i Palega dia telo-polo amby efa-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* .

Maty tamin'ny taona 2187 i Heber (1757 + 430) tamin'ny taona 464 (34 + 430)

Gen.11:18: “ *Ary rehefa telo-polo taona ny andro niainan’i Palega, dia niteraka an’i Reo* .

Teraka tamin'ny 1787 i Rehu (1757 + 30)

Gen.11:19: “ *Ary ny andro niainan’i Palega taorian’ny niterahany an-dReo dia sivy amby roan-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* .

Peleg dia maty tamin'ny taona 1996 (1787 + 209) tamin'ny taona 239 (30 + 209). Mariho ny fahafohezan’ny fiainana tampoka, angamba noho ny fikomiana tao amin’ny Tilikambon’i Babela tamin’ny androny.

Gen.11:20: “ *Ary rehefa roa amby telo-polo taona ny andro niainan-dReo, dia niteraka an’i Seroga* .

Serug dia teraka tamin'ny 1819 (1787 + 32)

Gen.11:21: “ *Ary ny andro niainan-dReo taorian’ ny niterahany an’ i Seroga dia fito amby roan-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* .

Rehu dia maty tamin'ny 2096 (1819 + 207) tamin'ny taona 239 (32 + 207)

Gen.11:22: “ *Ary rehefa telo-polo taona ny andro niainan’i Seroga, dia niteraka an’i Nahora* . ”

Nachor dia teraka tamin'ny 1849 (1819 + 30)

Gen.11:23: “ *Ary ny andro niainan’i Seroga taorian’ny niterahany an’i Nahora dia roan-jato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* .

Serug dia maty tamin'ny 2049 (1849 + 200) tamin'ny taona 230 (30 + 200)

Gen.11:24: “ *Ary rehefa sivy amby roa-polo taona ny andro niainan’i Nahora, dia niteraka an’i Tera* .

Terach dia teraka tamin'ny 1878 (1849 + 29)

Gen.11:25: “ *Ary ny andro niainan’i Nahora taorian’ny niterahany an’i Tera dia sivy ambin’ny folo amby zato taona; ary niteraka zazalahy sy zazavavy izy* .

Nachor dia maty tamin'ny 1968 (1849 + 119) tamin'ny taona 148 (29 + 119)

Gen.11:26: “ *Ary rehefa fito-polo taona ny andro niainan’i Tera, dia niteraka an’i Abrama sy Nahora ary Harana izy* .

Abrama dia teraka tamin'ny 1948 (1878 + 70)

Hanana an’i Isaka zanany lahimatoa i Abrama, rehefa feno 100 taona, amin’ny 2048 , araka ny Gen. 21:5: “ *Efa zato taona i Abrahama, rehefa niteraka an’i Isaka zanany izy* .”

Ho faty i Abrama amin’ny 2123 amin’ny faha-175 taonany , araka ny Gen. 25:7: “ *Ary izao no andro niainan'i Abrahama: dimy amby fito-polo amby zato taona ny andro niainany* » **.**

Gen.11:27: “ *Izao no taranak’i Tera: Tera niteraka an’i Abrama sy Nahora ary Harana; ary Harana niteraka an’i Lota* .

Mariho fa i Abrama no zokiny indrindra tamin’ireo zanakalahin’i Tera telo lahy. Teraka tokoa àry izy tamin’i Tera rainy, rehefa 70 taona, araka ny voalazan’ny andininy faha-26 etsy ambony.

Gen.11:28: " *Ary Harana dia maty talohan'i Tera rainy tany amin'ny tany nahaterahany, dia tao Oran'ny Kaldeana* . "

Io fahafatesana io no manazava ny antony nahatonga an’i Lota niaraka tamin’i Abrama tamin’ny diany. Nalain'i Abrama teo ambanin'ny elany izy.

Tany Oran’ny Kaldeanina no nahaterahan’i Abrama, ary tao Babylona Kaldeana no nentina ho babo ny Israely mpikomy tamin’ny andron’i Jeremia mpaminany sy Daniela mpaminany.

Gen.11:29: " Ary Abrama sy Nahora dia *samy naka vady, ka ny anaran'ny vadin'i Abrama dia Saray, ary ny anaran'ny vadin'i Nahora dia Milka, zanakavavin'i Harana, rain'i Milka sy rain'i Iska* .

Tena nifanaraka ny fifanekena tamin’izany fotoana izany: Nanambady an’i Milka, zanakavavin’i Harana rahalahiny, i Nahora. Izany no fitsipika sy

fankatoavana ny adidy izay ny tanjona dia ny hitandro ny fahadiovan'ny taranaka. I Isaka kosa dia naniraka ny mpanompony hitady vady ho an’i Isaka zanany avy amin’ny fianakavian’i Labana aramianina.

Gen.11:30: “ *Ary momba Saray, tsy nanan- janaka* .

Io tsy fahampiana io dia hamela ny Andriamanitra Mpamorona haneho ny heriny mamorona; izany dia tamin’ny nanaovany izay hahafahany miteraka rehefa ho feno zato taona tahaka an’i Abrama vadiny. Tena nilaina teo amin’ny ambaratonga ara-paminaniana izany tsy fahatanterahana izany, satria i Isaka dia aseho ho karazana Adama vaovao izay ho tonga nofo amin’ny androny; “ *zanaky ny* fampanantenan’Andriamanitra” izy roa lahy tamin’ny fotoany . Noho izany, noho ny anjara asa ara-paminaniana amin’ny maha “zanak’Andriamanitra” azy hatrany no tsy hifidy ny tenany ho vadiny, satria ao amin’ny nofo Jesosy, dia Andriamanitra no mifidy ny apostoliny sy ny mpianany, izany hoe ny Fanahy Ray izay ao aminy sy mamelona azy.

Gen. 11:31: " *Ary Tera nitondra an'i Abrama zanany sy Lota, zanak'i Harana, zanakalahin'ny zanany, ary Saray vinantovaviny, vadin'i Abrama zanany. Dia niara-nivoaka avy tany Oran'ny Kaldeana izy ireo hankany amin'ny tany Kanana; ary tonga tao Harana izy ka nonina tany* . "

Ny fianakaviana manontolo, anisan’izany i Abrama, dia nanorim-ponenana tany amin’ny faritra avaratr’ilay tany, tao Harana. Io fihetsika voalohany io dia nahatonga azy ireo hanakaiky kokoa ny toerana nahaterahan'ny olombelona. **Nisaraka** tamin’ireo tanàna lehibe efa be mponina sy mpikomy tao amin’ny lemaka lonaka sy miroborobo izy ireo .

Gen.11:32: " *Ary ny andro niainan'i Tera dia dimy amby roan-jato taona; dia maty tany Harana i Tera* . "

Terah dia teraka tamin'ny 1878 ary maty tamin'ny taona 205 tamin'ny 2083.

Eo am-pamaranana ny fianarana an’ity toko ity, dia aoka homarihintsika fa eo am-pahombiazana ny tetikasa fampihenana ny androm-piainana ho 120 taona. Teo anelanelan’ny “600 taona” nanjakan’i Sema sy ny “148 taona” nanjakan’i Nahora na “175 taona” i Abrahama, dia miharihary ny fahafohezan’ny androm-piainany. Ho velona 120 taona katroka i Mosesy, 400 taona teo ho eo tatỳ aoriana. Ny isa notononin’Andriamanitra dia ho azo ho modely tonga lafatra.

Ao amin’ny zavatra niainan’i Abrahama, dia asehon’Andriamanitra izay sitrapony hatao mba hanavotana ny ain’ny olom-boafidiny, izay nofidiny tamin’ny olombelona rehetra, araka ny fitazomana ny endriny amin’ny maha-izy azy. Ao amin’io sehatra ara-tantara io, i Abrahama dia Andriamanitra ho Ray, Isaka, Andriamanitra ho Zanaka, ary ho tanteraka ao amin’i Jesosy Kristy ny fahatanterahany, ary amin’ny sorona an-tsitrapo nataony no hiterahan’ny fanekena vaovao.

Genesisy 12

Ny fisarahana amin’ny fianakaviana eto an-tany

Gen.12:1: “ *Ary hoy Jehovah tamin’i Abrama: ‘* ***Mandehana miala amin’ny taninao sy ny havanao ary ny tranon’ny rainao hankany amin’ny tany izay hasehoko anao*** .’”

Noho ny baikon’Andriamanitra, dia handao ny fianakaviany eto an-tany i Abrama, dia ny tranon-drainy, ary tokony ho hitantsika ao amin’io filaharana io ny hevitra ara-panahy nomen’Andriamanitra ao amin’ny Gen. 2:24 , dia ny teniny manao hoe: “ *Ary noho izany ny lehilahy dia handao ny rainy sy ny reniny ka hikambana amin’ny vadiny, dia ho nofo iray ihany izy ireo* ”. Tsy maintsy “ *nandao ny rainy sy ny reniny* ” i Abrama mba hiditra amin’ny anjara asa ara-panahin’i Kristy ara-paminaniana, izay tsy misy afa-tsy *ny “Ampakarina* ”, ny fiangonan’ny olom-boafidiny. Ny fifamatorana ara-nofo dia sakana amin’ny fandrosoana ara-panahy izay tsy maintsy ialan’ny olom-boafidy, mba hahombiazana amin’ny fanaovana, amin’ny endrika an’ohatra, “ *nofo iray* ” miaraka amin’i Jesosy Kristy, ilay Andriamanitra Mpamorona YaHWéH.

Gen. 12:2: “ *Hataoko firenena lehibe ianao sady hitahy anao sy hahalehibe ny anaranao, ka ho fitahiana ianao* .”

I Abrama no ho voalohany amin’ireo Patriarka ao amin’ny Baiboly, izay eken’ny monotheist ho “rain’ny mino”. Izy koa, ao amin’ny Baiboly, no mpanompon’Andriamanitra voalohany izay harahina sy haharihary ny tsipiriany momba ny fiainany.

Gen. 12:3: “ *Hitahy izay mitahy anao Aho, ary hanozona izay manozona anao, ary aminao no hitahiana ny firenena rehetra ambonin’ny tany* .”

Ny dia sy ny fihaonan’i Abrama dia hanome porofo ny amin’izany, ary efa tany Egypta fony Farao te-handry tamin’i Saray, satria nino fa anabaviny izy , araka izay nolazain’i Abrama mba hiarovana ny ainy. Nilaza taminy Andriamanitra tao amin’ny fahitana fa vadin’ny mpaminany i Saraha, ary efa ho faty izy.

Ny tapany faharoa amin’io andininy io hoe “ *ianao no hitahiana ny firenena rehetra ambonin’ny tany* ”, dia hahita ny fahatanterahan’izany ao amin’i Jesosy Kristy, zanak’i Davida, avy amin’ny firenen’i Joda, zanak’i Isiraely, zanak’i Isaka, zanak’i Abrama. Ao amin’i Abrama no hanorenan’Andriamanitra ny fanekeny roa mifanesy izay manolotra ny fenitry ny famonjeny. Satria ireo fenitra ireo dia tsy maintsy nivoatra mba hifindra avy amin'ny karazana an'ohatra mankany amin'ny tena karazana; araka ny hoe niaina talohan’i Kristy na tao aoriany ny mpanota.

Gen. 12:4: " *Dia nandeha Abrama, araka izay efa nolazain'i Jehovah taminy, ary Lota koa mba niara-nandeha taminy; ary dimy amby fito-polo taona Abrama, raha niala tao Harana izy* ."

Teo amin’ny faha-75 taonany i Abrama, dia efa nanana traikefa lava teo amin’ny fiainana. Izany traikefa izany dia tsy maintsy ho azo mba hihainoana sy hitadiavana an’Andriamanitra; izany dia natao rehefa nahita ny ozon'ny olombelona nisaraka taminy. Raha Andriamanitra no niantso azy, dia satria i Abrama no nitady azy, ary rehefa niseho taminy Andriamanitra, dia nidododo hankatò azy izy. Ary io fankatoavana mahasoa io dia hohamafisina sy

hampahatsiahivana an'i Isaka zanany ao amin'io andininy voalaza ao amin'ny Gen. 26:5 io: " ***satria nihaino ny feoko Abrahama ka nitandrina izay nasaiko notandremany, dia ny didiko sy ny didiko ary ny lalàko*** ". Tsy afaka nitazona ireo zavatra ireo ihany i Abrama raha natolotr'Andriamanitra azy. Io fijoroana vavolombelona avy amin'Andriamanitra io dia mampiharihary amintsika fa maro ny zavatra tsy voalaza ao amin'ny Baiboly no tanteraka. Ny Baiboly dia tsy manome afa-tsy famintinana ny amin'ny fisian'ny fiainan'ny olombelona lava be. Ary ny fiainan'ny olona 175 taona, Andriamanitra irery ihany no afaka milaza izay niainany isa-minitra, segondra isan-tsegondra, fa ho antsika dia ampy ny famintinana ny zava-dehibe.

Noho izany, ny fitahian'Andriamanitra nomena an'i Abrama dia mifototra amin'ny fankatoavany, ary ho very maina ny fianarantsika ny Baiboly sy ny faminaniany rehetra, raha tsy azontsika ny maha-zava-dehibe izany fankatoavana izany, satria Jesosy Kristy dia nanome antsika ny ohatra nasehon'i Jesosy Kristy ao amin'ny Jaona 8:29 manao hoe: " *Izay naniraka Ahy no eto amiko, ka tsy namela Ahy ho irery, satria manao* ***izay sitrany mandrakariva Aho*** ". Toy izany koa ny olona rehetra; ny fifandraisana tsara rehetra dia azo amin'ny fanaovana " *izay mahafinaritra* " amin'izay tianao hampifaliana. Izany no mahatonga ny finoana, ny fivavahana marina, dia tsy zavatra sarotra, fa karazana fifandraisana tsotra izay mampifaly an'Andriamanitra sy ny tena.

Amin'izao andro farany izao, ny famantarana mipoitra dia ny tsy fankatoavan'ny ankizy ny ray aman-dreniny sy ny manam-pahefana eo amin'ny firenena. Nandamina ireo zavatra ireo Andriamanitra mba hahatonga ny olon-dehibe izay mikomy, tsy mankasitraka, na tsy miraharaha azy, hahita izay tsapany noho ny faharatsiany . Noho izany, ny asa noforonin'Andriamanitra dia miantso mafy kokoa noho ny horakoraka sy ny kabary, mba hanehoana ny fahatezerany ara-drariny sy ny fanaratsiana ara-drariny.

Gen. 12:5: " *Ary Abrama dia nitondra an'i Saray vadiny sy Lota zanakalahin'ny rahalahiny mbamin'ny fananany rehetra izay nohariny ary ny mpanompo izay efa azony tany Harana* ;

Any avaratratsinanan'i Kanana i Harana. Niankandrefana avy tao Harana àry i Abrama, ary avy eo nianatsimo, ary niditra tao Kanana.

Gen. 12:6: " *Ary Abrama dia nandeha nitety ny tany hatrany amin' ny tany atao hoe Sekema, tao amin' ny hazo terebinta any More; ary ny Kananita no teo amin' izany tany izany tamin' izany andro izany* .

Mila mampahatsiahy anao ve izahay? Goavam-be ny " *kananita* ", nefa ahoana ny amin'i Abrama? Fa mbola tena akaiky ny safo-drano ary mety ho nitovy habe tamin'ny goavambe i Abrama. Rehefa niditra tao Kanana izy, dia tsy nitantara ny fisian'ireo goavam-be ireo, izay mitombina raha toa ka mbola ao anatin'io fitsipika io ihany ny tenany. Nidina nianatsimo i Abrama, ka niampita an'i Galilia ankehitriny, ary tonga tao Samaria ankehitriny, tao Sekema. Io tanin'i Samaria io dia ho toerana fitoriana ny filazantsara ankasitrahan'i Jesosy Kristy. Any izy dia hahita finoana eo amin'ilay "vehivavy samaritana" sy ny ankohonany, izay tao an-tranony, tamin'ny voalohany, ho gaga indrindra, fa nisy Jiosy namela ny tenany hiditra tao.

Gen.12:7: “ *Ary Jehovah niseho tamin’i Abrama ka nanao hoe: ‘Ny taranakao no homeko ity tany ity.’ Dia nanorina alitara teo Abrama ho an’i Jehovah Izay niseho taminy* .”

Andriamanitra no nifidy an’i Samaria amin’izao andro izao aloha mba hiseho amin’i Abrama, izay hanamasina io fihaonana io amin’ny fananganana alitara eo, tandindon’ny faminanian’ny hazo fijalian’i Kristy. Ity safidy ity dia manolotra rohy mankany amin'ny fitoriana ny filazantsara ho avy amin'ny firenena izay ataon'i Jesosy Kristy sy ny apostoliny. Avy amin’io toerana io no nanambaran’Andriamanitra azy fa homeny ny taranany ity firenena ity. Fa iza, ny jiosy sa ny kristiana? Na dia eo aza ny zava-misy ara-tantara izay manohana ny Jiosy, io fampanantenana io dia toa mahakasika ny olom-boafidin’i Kristy ho tanteraka ao amin’ny tany vaovao; fa ny olom-boafidin’i Kristy koa, araka ny fitsipiky ny fanamarinana amin’ny finoana, dia taranaka nampanantenaina an’i Abrama.

Gen. 12:8 : « *Ary niala teo izy hankany amin’ ny tendrombohitra atsinanan’ i Betela, dia nanorina ny lainy, ka i Betela no teo andrefany ary Ay no teo atsinanany* .

Nidina nianatsimo i Abrama, ka nitoby teo an-tendrombohitra teo anelanelan’i Betela sy Ay. Nofaritan'Andriamanitra ny fizotry ny tanàna roa. Ny hoe Betela dia midika hoe "tranon'Andriamanitra" ary teo andrefana no nametrahan'i Abrama azy io, amin'ny lalana homena ny tabernakely sy ny tempolin'i Jerosalema, ka rehefa miditra amin'ny fahamasinan'Andriamanitra, ny tranony, dia hitodika any amin'ny fiposahan'ny masoandro miposaka any atsinanana, any atsinanana, ny mpanapaka. Eo atsinanana no misy ny tanàna Ay, ny fototeny midika hoe: antontam-bato, rava na havoana ary tsangambato. Ambaran’Andriamanitra amintsika ny fitsarany: tandrifin’ny fidiran’ny olom-boafidy ao amin’ny tranon’Andriamanitra, tsy misy afa-tsy rava sy antontam-bato any atsinanana. Ao amin'io sary io, Abrama dia nanana ny lalana roa nisokatra teo anoloany mankany amin'ny fahafahana: any andrefana, Betela sy fiainana na, any atsinanana, Ay sy fahafatesana. Soa ihany fa efa nifidy ny fiainana niaraka tamin’i YaHWéH izy.

Gen.12:9: “ *Nanohy ny diany i Abrama ka nandroso nianatsimo* .”

Aoka homarihintsika fa tamin’io fiampitana voalohany an’i Kanana io dia tsy nankany “Jebosa” i Abrama, ilay anaran’ilay tanànan’i Davida ho avy: Jerosalema, izay tsy noraharahainy tanteraka.

Gen. 12:10: “ *Ary nisy mosary teo amin’ny tany, ka nidina nankany Egypta i Abrama mba hivahiny tany, fa mafy ny mosary teo amin’ny tany* .”

Toy izany koa ny zava-nitranga, tamin’ny fotoana hahatongavan’i Josefa, zanak’i Jakoba, na Isiraely, ho governoran’i Ejipta voalohany, dia ny mosary no nitarika an’i Abrama ho any Ejipta. Mitantara ny zavatra niainany tao amin’ireo andininy sisa amin’ity toko ity.

Abrama dia lehilahy tia fihavanana ary natahotra mihitsy aza. Noho ny tahotra sao hovonoina izy noho ny nakany an’i Saray vadiny, izay tsara tarehy dia tsara tarehy, dia nanapa-kevitra ny hanolotra azy ho anabaviny izy, izay tsy marina. Tamin’izany tetika izany, dia nahafaly an’i Farao izy ka nandrotsaka azy tamin’ny fananana izay hanome azy harena sy fahefana. Nahazo izany,

Andriamanitra namely an'i Farao tamin'ny loza ary fantany fa i Saray no vadiny. Nandroaka an'i Abrama izy avy eo, izay nandao an'i Ejipta nanankarena sy natanjaka. Io zavatra niainana io dia naminany ny fivahinian'ny Hebreo izay, rehefa avy andevo tany Egypta, dia handao azy, hitondra ny volamenany sy ny hareny. Ary tsy ho ela dia tena ilaina ho azy io hery io.

Genesisy 13

Ny fisarahan'i Abrama tamin'i Lota

Rehefa niverina avy tany Ejipta i Abrama sy ny fianakaviany ary i Lota, zana-drahalahiny, dia niverina tany Betela, teo amin'ilay toerana nanorenany alitara hiantsoana an'Andriamanitra. Raha mbola eo amin'io toerana eo anelanelan'i Betela sy Ay io izy rehetra, eo anelanelan'ny "tranon'Andriamanitra" sy ny "rava". Nisaraka tamin'i Lota i Abrama, taorian'ny fifandirana teo amin'ny mpanompony, izay nomeny safidy ny lalana tiany haleha. Ary nanararaotra nifidy ny tany lemaka sy ny fahavokarany i Lota, ka nampanantena fanambinana. Hoy ny andininy faha-10: "Ary *Lota nanopy ny masony ka nahita ny tany rehetra amoron'i Jordana, fa vonton-drano hatraiza hatraiza. Talohan'ny nandravan'i Jehovah an'i Sodoma sy Gomora, dia tonga hatrany Zoara izy, dia tahaka ny sahan'i Jehovah, tahaka ny tany Egypta* ." Tamin'ny fanaovana izany, dia nifidy ny "faharavana" izy ka hahita izany rehefa nasian'Andriamanitra tamin'ny afo sy solifara ireo tanànan'io lohasaha io, izay voarakotry ny "ranomasina Maty" ny ampahany ankehitriny; famaizana izay handosirana azy sy ny zanany roa vavy, noho ny famindram-pon'Andriamanitra izay naniraka anjely roa hampitandrina azy sy hamoaka azy hiala an'i Sodoma izay hipetrahany. Izao no vakintsika ao amin'ny andininy faha-13: " *Ny mponin'i Sodoma dia ratsy fanahy sady mpanota be tamin'i Jehovah* ".

Nijanona teo akaikin'i Betela, "tranon'Andriamanitra" tany an-tendrombohitra àry i Abrama.

Gen. 13:14-18: " *Ary hoy Jehovah tamin'i Abrama, rehefa nisaraka tamin'i Lota taminy i Lota: Atopazy ny masonao, ka tazano hatrany amin'izay misy anao, mianavaratra sy mianatsimo, miantsinanana sy miankandrefana, fa ny tany rehetra izay tazanao dia homeko anao sy* ***ny*** *taranakao* ***mandrakizay*** *; Mitsangàna, mandehana mitety ny tany* , araka *ny lavany sy ny sakany* ;

Rehefa nanome safidy an'i Lota i Abrama, dia nahazo ny anjara tian'Andriamanitra homena azy ary eto indray, dia manavao ny fitahiany sy ny fampanantenany izy. Ny fampitahana ny " *taranakany* " amin'ny " *vovoka amin'ny tany* ", ny fiavian'ny vatana sy ny fanahy, araka *ny* Gen.

Genesisy 14

Fisaraham -pahefana

Nisy mpanjaka efatra avy tany atsinanana tonga hiady tamin'ireo mpanjaka dimy teo amin'ny lohasaha nisy an'i Sodoma, izay nisy an'i Lota. Resy sy nogadraina ireo mpanjaka dimy, niaraka tamin'i Lota. Nampitandremana i Abrama, ka tonga nanampy azy ary nanafaka ireo takalon'aina rehetra. Andeha hojerentsika ny fahalianan'ity andininy manaraka ity.

Gen. 14:16: " *Naveriny ny fananana rehetra, ary i Lota rahalahiny koa mbamin'ny fananany mbamin'ny vehivavy sy ny vahoaka* ."

Raha ny marina, dia ho an'i Lota ihany i Abrama no nisalovana. Fa eo amin'ny fitantarana ny zava-misy, Andriamanitra dia misaron-tava io zava-misy io mba hahatonga ny fahafaham-baraka nataony tamin'i Lota izay nanao ny safidy ratsy hipetraka tao amin'ny tanànan'ny ratsy fanahy.

Gen. 14:17: " *Nony niverina avy nandresy an'i Kedorlaomera sy ireo mpanjaka niaraka taminy Abrama, dia nivoaka ny mpanjakan'i Sodoma hitsena azy teo amin'ny Lohasahan'i Jehovah, dia ny Lohasahan'ny mpanjaka* ."

Tsy maintsy isaorana ny mpandresy. Ny teny hoe "Shaweh" dia midika hoe: tsotra; Izany indrindra no nahatonga an'i Lota sy nitaona ny safidiny.

Gen. 14:18: " *Ary Melkizedeka, mpanjakan'i Salema, nitondra mofo sy divay: mpisoron'Andriamanitra Avo Indrindra izy* ."

Io mpanjakan'i Salema io dia " *mpisoron'Andriamanitra Avo Indrindra* ". Ny anarany dia midika hoe "Mpanjakako dia ny rariny". Ny fanatrehany sy ny fitsabahany dia manome porofo ny amin'ny fitohizan'ny fanompoam-pivavahana amin'ilay Andriamanitra marina teto an-tany hatramin'ny nifaranan'ny safo-drano, izay mbola mitoetra hatrany ao an-tsain'ny lehilahy tamin'ny andron'i Abrama. Ireo mpivavaka amin'ilay Andriamanitra marina ireo anefa dia tsy mahafantatra tanteraka ny drafitry ny famonjena izay hambaran'Andriamanitra amin'ny alalan'ireo traikefa ara-paminaniana niainan'i Abrama sy ny taranany.

Gen. 14:19: " *Dia nitso-drano an'i Abrama izy ka nanao hoe: Hotahin'Andriamanitra Avo Indrindra anie Abrama, Tompon'ny lanitra sy ny tany!* "

Ny tsodranon'io solontenan'Andriamanitra ôfisialy io dia manamafy kokoa ny fitahiana nomen'Andriamanitra mivantana an'i Abrama.

Gen. 14:20: " *Isaorana anie Andriamanitra Avo Indrindra, izay nanolotra ny fahavalonao teo an-tananao, ka nomen'i Abrama azy ny ampahafolon'ny zava-drehetra* ."

Nitso-drano an'i Abrama i Melkizedeka saingy nitandrina mba tsy hilaza ny fandreseny ho azy; lazainy fa ilay " *Andriamanitra Avo Indrindra izay manana nanolotra ny fahavalony ho eo an-tanany* ." Ary, manana ohatra mivaingana momba ny fankatoavan'i Abrama ny lalàn'Andriamanitra isika, satria " *nanome ny ampahafolon'ny zava-drehetra* " an'i Melkizedeka, izay midika hoe: "Ny Mpanjakako no Rariny." Izany lalàn'ny fahafolonkarena izany àry dia efa nisy hatramin'ny faran'ny safo-drano teto an-tany, ary angamba talohan'ny "safo-drano" mihitsy aza.

Gen. 14:21: " *Ary hoy ny mpanjakan'i Sodoma tamin'i Abrama: Omeo ahy ireo olona ireo, ka alao ho anao ny harena* ."

Ny mpanjakan'i Sodoma dia nanana trosa tamin'i Abrama noho ny nanafahany ny olony. Noho izany dia te-handoa vola amin'ny maha-mpanjaka ny fanompoana azy izy.

Gen. 14:22: " *Ary hoy i Abrama tamin'ny mpanjakan'i Sodoma: Manandratra ny tanako amin'i Jehovah, Andriamanitra Avo Indrindra, Tompon'ny lanitra sy ny tany aho* ;

Nanararaotra an'io toe-javatra io i Abrama mba hampahatsiahivana an'ilay mpanjaka ratsy fanahy ny amin'ny fisian'i " *Iaveh Andriamanitra Avo Indrindra* ", ilay hany " *Tompon'ny lanitra sy ny tany* "; izany no mahatonga azy ho tompon'ny harena rehetra azon'ny mpanjaka noho ny faharatsiany.

Gen. 14:23 : " *Tsy haka na inona na inona amin'izay rehetra anao aho, na dia kofehy na tady kiraro aza, fandrao hataonao hoe: Izaho no nampanan-karena an'i Abrama, nefa tsy manana na inona na inona aho* .

Ao anatin'izany toe-tsaina izany no nijoroan'i Abrama ho vavolombelona tamin'ny mpanjakan'i Sodoma fa mba hamonjy an'i Lota zana-drahalahiny ihany no nahatongavany tamin'io ady io. Nomelohin'i Abrama, tahaka an'Andriamanitra, io mpanjaka miaina ao anatin'ny faharatsiana sy ny faharatsiana ary ny herisetra io. Ary hazavainy aminy izany amin'ny fandavana ny harena azony tsy mendrika.

Gen. 14:24 : « *Izay nohanin'ny zatovo sy ny anjaran'ny lehilahy izay niaraka tamiko, dia Anera sy Eskola ary Mamre, dia horaisin'ireo ny anjarany* .

Fa io safidy nataon'i Abrama io dia tsy mahakasika afa-tsy izy, ilay lehilahin'Andriamanitra, ary ny mpanompony dia afaka mandray ny anjarany amin'ny harena natolotra.

Genesisy 15

Fisaraham-panambadiana

Gen. 15:1: " *Rehefa afaka izany, dia tonga tamin'i Abrama ny tenin'i Jehovah tamin'ny fahitana ka nanao hoe: Aza matahotra, ry Abrama; Izaho no ampinganao, ary ho lehibe dia lehibe ny valisoanao* .

Lehilahy tia fihavanana i Abrama ary miaina ao anatin'ny tontolo feno habibiana, ka tao amin'ny fahitana iray, dia tonga nanome toky azy Andriamanitra, Jehovah, sakaizany, hoe: " *Izaho no ampinganao, ary ho lehibe indrindra ny valisoanao* ".

Gen. 15:2: " Ary *hoy Abrama: Jehovah Tompo ô, inona no homenao ahy* ?

Efa ela i Abrama no nijaly noho ny tsy fahafahan'ny ray aman-dreny noho ny tsy fahampian'i Saray vadiny ara-dalàna. Ary fantany fa rehefa maty izy, dia hisy havany akaiky handova ny fananany: " *Eliezera avy any Damaskosy* ." Andeha homarihintsika amin'ny an-tsipiriany hoe hatraiza ny fahagolan'io tanàna io, " *Damaskosy* ", any Syria.

Gen.15:3: " *Ary hoy Abrama: Indro, ianao tsy mba nanome ahy taranaka* ;

Tsy azon'i Abrama ny fampanantenana natao ho an'ny taranany, satria tsy nanan-janaka izy.

Gen.15:4: " *Dia tonga taminy ny tenin'i Jehovah nanao hoe: Ity lehilahy ity tsy handova anao, fa izay haterakao no handova anao* .

Nilaza taminy Andriamanitra fa tena hiteraka zaza izy.

Gen.15:5: " *Dia nitondra azy nivoaka Izy ka nanao hoe: Jereo ange ny lanitra, ka isao ny kintana, raha mahisa azy ianao. Ary hoy Izy taminy: Ho tahaka izany ny taranakao* ."

Tamin'io fahitana nomena an'i Abrama io, dia nasehon'Andriamanitra amintsika ny fanalahidin'ny heviny ara-panoharana izay omeny ara-panahy ny teny hoe " *kintana* ". Voatonona tany am-boalohany ao amin'ny Gen. 1:15 , ny anjara asan'ny " *kintana " dia ny " hazava ny tany* " ary io anjara asa io dia efa an'i Abrama izay nantsoin'Andriamanitra sy natokany ho amin'izany tanjona izany, nefa koa ho an'ny mpino rehetra izay hitaky ny finoany sy ny fanompoany an'Andriamanitra. Mariho fa homena ny olom-boafidy ny toeran'ny " *kintana ", araka ny voalazan'ny Dan.12:3* : " ***Ny*** *hendry dia hamirapiratra tahaka ny famirapiratry ny lanitra, ary* ***izay*** *mamerina ny maro ho amin'ny fahamarinana dia hamirapiratra tahaka ny kintana mandrakizay doria* ". Ny sarin'ny " *kintana* " dia nomena azy ireo fotsiny noho ny nofidin'Andriamanitra.

Gen.15:6: " ***Abrama dia nino an'i Jehovah, ka nisainy ho fahamarinany izany*** ."

Ity andininy fohy ity no singa ofisialy amin'ny famaritana ny finoana sy ny fitsipiky ny fanamarinana amin'ny finoana. Satria ny finoana dia tsy inona fa ny fahatokiana mazava sy nohamarinina ary mendrika. Ny fahatokiana an'Andriamanitra dia ara-dalàna raha tsy amin'ny fahalalana mazava ny sitrapony sy izay rehetra ankasitrahany, izay tsy ara-dalàna raha tsy misy izany. Ny fitokiana an'Andriamanitra dia ny finoana fa izay mankatò azy ihany no mitahy azy, manaraka ny ohatr'i Abrama sy ny ohatra tonga lafatra nasehon'i Jesosy Kristy.

Io fitsaran'Andriamanitra an'i Abrama io dia maminany izay hataony amin'izay rehetra hanao tahaka azy, amin'ny fankatoavana ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra naroso sy notakina tamin'ny fotoan'androny.

Gen.15:7: " *Ary hoy Jehovah taminy:* ***Izaho no Jehovah, Izay nitondra anao nivoaka*** *avy tany Oran'ny Kaldeana, mba homeko anao ity tany ity ho lovanao* ."

Ho sasin-tenin'ny fanolorana ny fifanekena nataony tamin'i Abrama, dia nampahatsiahivin'Andriamanitra an'i Abrama fa nitondra azy nivoaka avy tao Oran'ny Kaldeana izy. Io raikipohy io dia modely amin'ny fanolorana ny voalohany amin'ireo "didy folo" an'Andriamanitra voalaza ao amin'ny Eks. 20:2: " ***Izaho no Jehovah Andriamanitrao, Izay nitondra anao nivoaka avy*** *tany amin'ny tany Egypta, tamin'ny trano fanandevozana* ."

Gen.15:8: " *Ary hoy i Abrama: Jehovah Tompo ô, ahoana no hahafantarako fa handova azy aho?* "

Nangataka famantarana tamin'i Jehovah i Abrama.

Gen.15:9: " *Ary hoy Jehovah taminy: Makà ombivavy kely efa telo taona ho anao, sy osilahy efa telo taona, ondrilahy efa telo taona, domohina ary zana-boromailala iray* ."

Gen. 15:10: “ *Nalain’i Abrama ireo biby rehetra ireo, ka norasainy roa, ka nataony nifanandrify avy, fa ny vorona kosa tsy nozarainy* .”

Mitaky fanazavana ny valintenin’Andriamanitra sy ny fihetsik’i Abrama. Ity lanonana fanaovana sorona ity dia mifototra amin'ny hevitra fifampizarana, izay mahakasika ny andaniny sy ny ankilany izay manao fanekena, izany hoe andao isika hizara roa. Ny biby notapatapahina teo afovoany dia maneho ny tenan’i Kristy, izay, amin’ny maha-iray azy, dia hizara ara-panahy eo amin’Andriamanitra sy ny olom-boafidiny. Ny ondry dia mitovy amin’ny olona sy Kristy, fa ny vorona kosa tsy manana an’io endrik’ilay lehilahy nirahin’i Kristy io. Izany no antony, amin'ny maha-tandindona any an-danitra azy ireo, dia miseho ao amin'ny fanekempihavanana nefa tsy tapaka. Ny sorompanavotan’ny ota nataon’i Jesosy dia ho an’ny olom-boafidy eto an-tany ihany, fa tsy ny anjely any an-danitra.

Gen 15:11: “ *Ny voro-manidina nipaoka ny faty, ka noroahin’i Abrama ireny* .”

Ao amin’ny drafitra nambaran’Andriamanitra dia ny fatin’ny ratsy fanahy sy ny mpikomy ihany no homena ho hanina ho an’ny vorona mpihaza amin’ny fiverenan’i Kristy Mpamonjy amim-boninahitra. Amin’ny faran’ny andro, io anjara io dia tsy mahakasika an’ireo izay manao fanekena amin’Andriamanitra ao amin’i Kristy sy amin’ny alalan’ny lalàny. Fa ny fatin’ny biby naharihary toy izany dia fahamasinana lehibe ho an’Andriamanitra sy Abrama. Rariny ny nataon’i Abrama satria ny zava-misy dia tsy tokony hifanohitra amin’ny faminaniana momba ny hoavy sy ny hiafaran’ny fahamasinan’i Kristy.

Gen. 15:12: “ *Ary rehefa nilentika ny masoandro, dia sondrian-tory Abrama; ary, indro, nisy tahotra sy aizim-pito nahazo azy* .”

Tsy ara-dalàna io torimaso io. “ *Renoky ny torimaso lalina ”* izany , sahala amin’ilay natsofok’Andriamanitra an’i Adama mba hamoronana vehivavy iray, “ *mpanampy azy* ”, avy amin’ny taolan-tehezany iray. Ho anisan’ny fanekena nataony tamin’i Abrama, dia hambaran’Andriamanitra aminy ny heviny ara-paminaniana nomena an’io “ *mpanampy* ” io, izay ho tanjon’ny fitiavan’Andriamanitra ao amin’i Kristy. Raha ny tena marina, amin’ny fisehoana ivelany fotsiny, dia ataon’Andriamanitra ho faty izy mba hidirana ao amin’ny fanatrehany mandrakizay, ka mialoha ny hidirany ao amin’ny fiainana mandrakizay, izany hoe amin’ny tena fiainana, araka ny foto-kevitra hoe tsy misy olona afaka mahita an’Andriamanitra ka ho velona.

Ny hoe “ *maizina lehibe* ” dia midika fa manajamba azy tsy hahita ny fiainana eto an-tany Andriamanitra mba hamoronana sary virtoaly misy toetra ara-paminaniana ao an-tsainy, anisan’izany ny fisehoana sy ny fanatrehan’Andriamanitra mihitsy. Noho izany, rehefa nilentika tao amin’ny haizina i Abrama, dia nahatsapa “ *tahotra* ” ara-dalàna. Ambonin’izany, izany dia manasongadina ny toetra mahatahotra an’ilay Andriamanitra Mpamorona izay miresaka aminy.

Gen.15:13: " *Ary hoy Jehovah tamin'i Abrama: Aoka ho fantatrao fa hivahiny any amin'ny tany tsy azy ny taranakao, ary hanompo sy hampahoriana efa-jato taona izy* ."

Nambaran’Andriamanitra tamin’i Abrama ny hoavy, ny anjara voatokana ho an’ny taranany.

“… *ho vahiny any amin’ny tany tsy ho azy ny taranakao* ”: Egypta izany.

"... *ho andevo any izy ireo* ": ho amin'ny fiovan'ny Farao vaovao izay tsy nahalala an'i Josefa, ilay Hebreo izay tonga vizieran'ny teo alohany. Io fanandevozana io dia ho tanteraka amin’ny andron’i Mosesy.

"... *ary hampahoriana efa-jato taona izy ireo* ": Tsy ny fampahoriana Egyptiana ihany izany, fa amin'ny ankapobeny dia ny fampahoriana izay hisy fiantraikany amin'ny taranak'i Abrama mandra-pandoany an'i Kanana, ny tanindrazany nampanantenain'Andriamanitra.

Gen. 15:14: “ *Fa hotsaraiko ny firenena izay hotompoiny, ary rehefa afaka izany, dia hivoaka mitondra harena be izy* .”

Ny firenena lasibatra amin'ity indray mitoraka ity dia i Ejipta irery ihany, izay handaozany, ary mitondra ny hareny rehetra miaraka aminy. Mariho fa ao amin’io andininy io, Andriamanitra dia tsy milaza an’i Egypta ilay “fampahoriana” voalaza ao amin’ny andininy teo aloha. Izany dia manamafy ny zava-misy fa tsy mihatra amin’i Ejipta ihany ireo “ *efajato taona ” voalaza ireo.*

Gen. 15:15 : “ *Hody any amin’ny razanao amim-piadanana ianao, ary halevina rehefa tratrantitra tsara* .”

Ny zavatra rehetra dia ho tanteraka araka izay nambaran’Andriamanitra taminy. Ary halevina ao Hebrona ao amin’ny zohy ao Makpela izy, eo amin’ny tany novidin’i Abrama tamin’ny Hetita iray fony izy mbola velona.

Gen. 15:16 : " *Amin' ny zafiafy dia hiverina eto indray izy, fa tsy mbola tanteraka ny heloky ny Amorita* ."

Tao amin’ireo Amorita ireo, ny Hetita dia nanana fifandraisana tsara tamin’i Abrama, izay heverin’izy ireo ho solontenan’ilay Andriamanitra lehibe. Nanaiky hamidy taminy àry ny tany ho fasany. Fa ao anatin’ny “ *taranaka efatra* ”, izany hoe “ *efa-jato taona* ”, dia hiova ny toe-javatra ary ho tonga eo amin’ny tokonam-baravaran’ny fikomiana tsy notohanan’Andriamanitra ny Kananita, ary ho ringana avokoa izy rehetra handao ny taniny ho an’ny Hebreo izay hanao izany ho taniny.

Mba hahatakarana bebe kokoa an’io drafitra mampidi-doza ho an’ny Kananita io dia tsy maintsy tsaroantsika fa nanozona an’i Kanana i Noa, izay lahimatoan’i Hama zanany lahy. Ny Tany Nampanantenaina àry dia nonenan’io taranak’i Hama io, izay voaozon’i Noa sy Andriamanitra. Fotoana notendren’Andriamanitra hanatanterahana ny fikasany teto an-tany ihany ny fandringanana azy ireo.

Gen. 15:17: “ *Ary rehefa nilentika ny masoandro, dia nisy haizina, ary, indro, nisy lafaoro nisy setroka, ary nisy lelafo nandalo teo amin’ireo biby voazarazara* .”

Amin'ity lanonana ity dia voarara ny afo mandrehitra olona. Noho ny fahasahiany nandika io fitsipika io, dia ho lanin’Andriamanitra indray andro any ny zanak’i Arona roa lahy. Nangataka famantarana tamin’Andriamanitra i Abrama ary tonga tamin’ny endrika afo avy any an-danitra nandalo teo anelanelan’ireo biby nozaraina roa izany. Toy izany no ijoroan’Andriamanitra ho vavolombelona ho an’ny mpanompony toa an’i Elia mpaminany teo

anatrehan’ireo mpaminanin’ireo Bala notohanan’ny mpanjakavavin’ny firenena hafa sy vadin’i Ahaba Mpanjaka, antsoina hoe Jezebela. Ny alitarany dia rendrika tao anaty rano, ny afo nalefan’Andriamanitra handevona ny alitara sy ny rano namboarin’i Elia, fa ny alitaran’ny mpaminany sandoka kosa dia tsy horaharahain’ny afony.

Gen. 15:18: “ *Tamin’izany andro izany dia nanao fanekena tamin’i Abrama Jehovah ka nanao hoe: Ny taranakao no nomeko ity tany ity, hatrany amin’ny onin’i Egypta ka hatramin’ny ony lehibe, dia ny ony Eofrata* .

Any amin’ny faran’ity toko faha-15 ity, io andininy io dia manamafy izany, ny tena foto-kevitra fototra dia ny amin’ny **firaisankina izay manasaraka ny olom-boafidy amin’ny olon-kafa** mba hiombonany amin’Andriamanitra sy hanompoany azy.

Ny sisin-tanin’ilay tany nampanantenaina ho an’ny Hebreo dia nihoatra noho izay ho azon’ilay firenena aorian’ny fandresen’i Kanana. Fa Andriamanitra dia nampidirin'Andriamanitra tao amin'ny fanolorany ny tany efitr'i Syria sy Arabia midadasika izay mitambatra *amin'ny "Eofrata* " mankany atsinanana ary koa ny efitr'i Sora izay manasaraka an'i *Egypta* amin'ny Isiraely. Eo anelanelan’ireo efitra ireo, ny tany nampanantenaina dia miseho amin’ny endriky ny zaridainan’Andriamanitra.

Ao amin’ny famakiana ara-panahy ara-paminaniana, ny “ *renirano* ” dia tandindon’ny olona, ka Andriamanitra dia afaka maminany ny amin’ny taranak’i Abrama, izany hoe, momba an’i Kristy izay hahita ny mpivavaka aminy sy ny olom-boafidiny any an-dafin’i Israely sy Ejipta, any andrefana ao amin’ny “Eorôpa” aseho an’ohatra ao amin’ny Apokalypsy 9:14 amin’ny anaran’ny “ *ony lehibe Eofrata* ”.

Gen. 15:19: " *ny tanin'ny Kenita, ny Kenizita, ny Kadmonita,* "

Gen. 15:20: “ *tamin’ny Hetita sy ny Perizita ary ny Refaima,* ”

Gen. 15:21: “ *tamin’ny Amorita sy ny Kananita sy ny Girgasita ary ny Jebosita* .”

Tamin’ny andron’i Abrama, ireo anarana ireo dia nanondro ireo fianakaviana nivory tany amin’ireo tanàna nahaforona sy nipetraka tao amin’ny tany Kanana. Anisan’izy ireo ny Refaima, izay niaro mihoatra noho ny hafa ny fanevan’ireo antilovianina, fony i Josoa nandray an’ilay faritany “ *taranaka efatra* ” na “ *efajato taona* ” tatỳ aoriana.

I Abrama no patriarika amin’ireo fanekempihavanana roa ireo ao amin’ny drafitr’Andriamanitra. Ny taranany amin’ny alalan’ny nofo dia hiteraka taranaka maro izay hateraka amin’ny olona nofidin’Andriamanitra, nefa tsy nofidiny. Vokatr'izany , io fanekempihavanana voalohany mifototra amin'ny nofo io dia mamadika ny drafi-pamonjeny ary manaloka ny fahatakarany, satria ny famonjena dia miankina amin'ny asan'ny finoana ao amin'ireo fanekempihavanana roa ireo. Tsy nahavonjy ilay lehilahy hebreo ny famorana nofo na dia notakian’Andriamanitra aza izany. Ny nahatonga azy ho voavonjy dia ny asa fankatoavany izay nanambara sy nanamafy ny finoany sy ny fahatokiany an’Andriamanitra. Ary zavatra iray ihany no mamaritra ny famonjena ao amin’ny fanekena vaovao, izay ahaveloman’ny finoana an’i Kristy amin’ny alalan’ny asan’ny fankatoavana ny didy sy ny ôrdônansy ary ny fotopoto-pitsipika masina

nambaran’Andriamanitra ao amin’ny Baiboly manontolo. Ao amin’ny fifandraisana tanteraka amin’Andriamanitra, ny fampianarana ny taratasy dia hazavain’ny faharanitan-tsain’ny fanahy; Izany no nilazan’i Jesosy hoe: “ *Ny soratra mahafaty, fa ny fanahy no mahavelona* .”

Genesisy 16

Fisarahana amin'ny maha-ara-dalàna

Gen. 16:1: " *Saray, vadin'i Abrama, tsy mbola niteraka taminy, fa nanana mpanompovavy Egyptiana, Hagara no anarany* ."

Gen.16:2: " *Ary hoy Saray tamin'i Abrama: Indro, efa nataon'i Jehovah momba aho; masìna ianao, andeha ho any amin'ny mpanompovaviko* ;

Gen. 16:3: " *Ary Saray, vadin'i Abrama, naka an'i Hagara Egyptiana mpanompovaviny ka nomeny an'i Abrama vadiny ho vadiny, rehefa folo taona no nipetrahan'i Abrama tany amin'ny tany Kanana* .

Mora amintsika ny manakiana io safidy mampalahelo io noho ny fandraisana andraikitra nataon’i Saray, fa jereo ny toe-javatra niseho tamin’ireo mpivady voatahy.

Nilaza tamin’i Abrama Andriamanitra fa hisy zaza hateraka ao an- **kibony** . Tsy notantarainy taminy anefa ny momba an’i Saray vadiny, izay momba. Ambonin’izany, i Abrama dia tsy niantso ny Mpamorona azy mba hanazavana ny fanambarany. Niandry an’Andriamanitra hiteny aminy araka ny sitrapony izy. Ary eto, dia tsy maintsy takatsika fa io tsy fahampian'ny fanazavana io dia natao indrindra mba hanentanana an'io fandraisana andraikitra ataon'ny olombelona io izay namoronan'Andriamanitra mpiara-miasa tsy ara-dalàna eo amin'ny fampanantenana fitahiana, nefa mahasoa, mba hametrahana eo anoloan'ny Isiraely ho avy izay naorina teo amin'i Isaka, fifaninanana miady sy miady, fahavalo ary fahavalo mihitsy aza. Takatr’Andriamanitra fa ankoatra ny lalana roa, ny tsara sy ny ratsy napetraka eo anoloan’ny safidin’ny olombelona, dia “ny karaoty sy ny tehina” dia samy nilaina mba handrosoan’ilay “ampondra” mivadika. Ny nahaterahan'i Ismaela, zanak'i Abrama ihany koa, dia hanome vahana ny fiforonan'ny mpiasa Arabo mandra-pahatongan'ny endriny farany teo amin'ny tantara, ara-pivavahana, finoana silamo (fanekena.

Gen. 16:4: “ *Nivady tamin’i Hagara izy, ka nanan’anaka ravehivavy, ary rehefa hitany fa bevohoka izy, dia nanao tsinontsinona ny tompovaviny* .”

Mbola mampiavaka ny vahoaka Silamo Arabo amin'izao fotoana izao io fihetsika manamavo an'i Hagara Ejiptiana io amin'ny tompovaviny. Ary amin’ny fanaovana izany, dia tsy diso tanteraka izy ireo, satria ny tontolo tandrefana dia nanao tsinontsinona ny tombontsoa lehibe nitory ny filazantsara tamin’ny anaran’i Kristy Jesosy. Koa io fivavahan-diso arabo io dia manohy manambara fa lehibe Andriamanitra, rehefa nofafan’ny tandrefana tsy ho ao amin’ny bokin’ny eritreriny.

Ny sary omena ao amin’io andininy io dia maneho ny tena toe-javatra iainantsika amin’izao andro farany izao, satria ny Kristianisma tandrefana, na dia

nivadika, toa an’i Saray aza, dia tsy niteraka zazalahy intsony ary nilentika tao anatin’ny fahamaizinana ara-panahin’ny haizina. Ary hoy ny fitenenana hoe: Any amin'ny tanin'ny jamba no mpanjaka ny maso tokana.

Gen. 16:5: " *Ary hoy Saray tamin'i Abrama: 'Ianao no mahazo fahafaham-baraka amiko; ary nomeko ho eo an-tratranao ny ankizivaviko, ka nony hitany fa manan'anaka izy, dia nijery ahy; ary Jehovah no hitsara ahy sy ianao.* '

Gen. 16:6: " *Ary hoy Abrama tamin'i Saray: Indro, eo an-tananao ny ankizivavinao, ka ataovy aminy izay sitrakao. Dia nampahory azy i Saray, ka nandositra azy Hagara* .

Nandray ny andraikiny tamin’izany i Abrama, ary tsy nanome tsiny an’i Saray ho izy no nahatonga an’io fahaterahana tsy ara-dalàna io. Araka izany, hatrany am-piandohana, ny maha-ara-dalàna dia mametraka ny lalàny momba ny tsy ara-dalàna, ary manaraka ity lesona ity, manomboka izao, ny fanambadiana dia tsy hampiray afa-tsy ny olona iray fianakaviana akaiky, na dia ao amin’ny Isiraely amin’ny ho avy sy ny endriny nasionaly azony taorian’ny fivoahana tamin’ny fanandevozana an’i Ejipta.

Gen. 16:7: “ *Nahita azy teo anilan’ny loharano iray tany an-tany efitra ny anjelin’i Jehovah, dia teo anilan’ny loharano eo amin’ny lalana mankany Sora* .”

Io fifanakalozam-baovao nivantana teo amin’Andriamanitra sy Hagara io dia tsy nisy afa-tsy noho ny toerana voatahy nananan’i Abrama. Hitan’Andriamanitra tany an-tany efitr’i Sora izy, izay ho fonenan’ny Arabo mpifindrafindra monina monina an-day, ka tsy mitsahatra mitady sakafo ho an’ny ondriny sy ny ramevany. Ny loharanon-drano no fomba niveloman’i Hagara, ary nifanena tamin’ny “loharanon’ny ranon’aina” izy, izay mamporisika azy hanaiky ny maha-mpanompo azy sy ny hoaviny.

Gen. 16:8: “ *Hoy izy: “Hagara, andevovavin’i Saray, avy taiza ianao? Ary hankaiza ianao? Dia hoy izy: Handositra an’i Saray tompovaviko aho* .”

Namaly ireo fanontaniana roa ireo i Hagara: Ho aiza ianao? Valiny: mandositra aho. Avy aiza ianao? Valiny: Avy amin’i Saray tompovaviko.

Gen.16:9: “ *Ary hoy Ilay Anjelin’i Jehovah taminy: Miverena any amin’ny tompovavinao, ka manetre tena eo ambanin’ny tànany* ”.

Ny mpitsara lehibe dia tsy mamela safidy ho azy, mandidy ny fiverenana sy ny fanetren-tena izy, satria ny tena olana dia vokatry ny fanamavoana naseho tamin'ny tompovaviny izay, ankoatra ny tsy fahampian-tsakafo, dia mitoetra ho tompovaviny ara-dalàna ary tsy maintsy tompoina sy hajaina.

Gen. 16:10: “ *Ary hoy Ilay Anjelin’i Jehovah taminy: Hahamaro ny taranakao Aho, ka tsy ho azo isaina ho maro izy* .”

i YaHWéH amin’ny fanomezana azy “karaoty”. Nampanantena azy fa hisy taranany " *maro be ka tsy hita isa* ". Aza diso hevitra fa ho ara-nofo io vahoaka io fa tsy ara-panahy. Fa ny tenin'Andriamanitra dia hoentina mandra-pahatongan'ny fananganana ny fanekena vaovao, raha tsy ny taranaky ny Hebreo ihany. Mazava ho azy anefa fa ny Arabo tso-po rehetra dia afaka miditra amin’ny faneken’Andriamanitra amin’ny fanekena ny fitsipiny nosoratan’ny Hebreo ao amin’ny Baiboly. Ary hatramin'ny nisehoany dia tsy nahafeno io fepetra io ny Korany silamo. Miampanga sy mitsikera ary manodina ny fahamarinana ara-baiboly nohamarinin’i Jesosy Kristy izy io.

Amin’ny fampiasana ho an’i Ismaela ilay teny efa nampiasaina ho an’i Abrama, dia “ *maro be ka tsy hita isa* ”, dia takatsika fa ny fitomboan’ny olombelona ihany ireny fa tsy ny voafidy ho amin’ny fiainana mandrakizay. Ny fampitahana natolotr’Andriamanitra dia iharan’ny fepetra tsy maintsy arahina foana. Ohatra: ny " *kintana eny amin'ny lanitra* " dia mahakasika ny asa ara-pivavahana rehetra misy ny " *fanomezana fahazavana ho an'ny tany* ." Fa amin'ny hazavana inona? Ny fahazavan’ny fahamarinana izay nohamarinin’Andriamanitra ihany no mahatonga ny “ *kintana* ” mendrika ny “ *hamirapiratra mandrakizay* ” any an-danitra, araka ny voalazan’ny Dan. 12:3 , satria ho “ *nahira-tsaina* ” **tokoa izy ireo** ary tena **“** nampianatra *ny fahamarinana* ” araka an’Andriamanitra.

Gen. 16:11: “ *Ary hoy Ilay Anjelin’i Jehovah taminy: Indro, manan'anaka ianao ka hiteraka zazalahy, ary ny anarany hataonao hoe Isimaela, fa efa nihaino ny fahorianao i Jehovah* .

Gen. 16:12: “ *Ho tahaka ny boriki-dia izy, ka ny tànany hamely ny olona rehetra, ary ny tanan’ny olona rehetra hamely azy, ary izy dia honina eo anatrehan’ny rahalahiny rehetra* .”

Oharin’Andriamanitra amin’ny “ *ampondra dia* ” i Ismaela sy ny taranany Arabo, ilay biby fantatra amin’ny toetrany maditra sy mafy loha; ary koa, mahery setra satria antsoina hoe " *dia* " Noho izany dia tsy mamela ny tenany ho voafolaka, na ho an'ny biby fiompy, na ho voataona. Raha fintinina dia tsy tia sy tsy manaiky hotiavina izy, ary mitondra lova masiaka amin'ny rahalahiny sy ny vahiny ao amin'ny fototarazony. Io fitsarana naorin’Andriamanitra sy nambaran’Andriamanitra io dia tena zava-dehibe, amin’izao andro farany izao, mba hahatakarana ny anjara asa famaizana, ho an’Andriamanitra, ny fivavahana silamo izay niady tamin’ny Kristianisma sandoka tamin’ny andron’ny kristiana “ *fahazavana* ” dia “ *maizina* ” ihany. Hatramin’ny niverenany tany amin’ny tanin’ny razambeny, dia lasa lasibatra indray i Israely, toy ny nataon’ny Tandrefana voatonona ho Kristianina, izay narovan’ny hery amerikana, izay antsoin’izy ireo tsy misy diso loatra hoe “Satana lehibe”. Marina fa ny “Satana” kely iray dia afaka mamantatra “ilay lehibe”.

Tamin’ny nahaterahan’i Ismaela, anarana midika hoe “Ren’Andriamanitra”, ilay zanaky ny fifandirana, dia namorona **fisarahana fanampiny** tao amin’ny fianakavian’i Abrama Andriamanitra. Manampy izany amin’ny ozon’ireo lela noforonina tao amin’ny traikefan’i Babela izany. Raha manomana ny fomba hanasazy anefa izy, dia satria fantany mialoha ny fiodinan’ny olombelona amin’ireo fifanekena roa nifandimby nataony hatramin’ny faran’izao tontolo izao.

Gen.16:13: " *Ary ravehivavy nanao ny anaran'i Jehovah Izay niteny taminy hoe: Ata El-Roy; fa hoy izy: Efa nahita zavatra teto va aho, rehefa nahita ahy Izy* ?

Ny anarana hoe Atta El roï dia midika hoe: Ianao no Andriamanitra mahita. Efa fanambaniana ny maha-ambony azy anefa io fandraisana andraikitra hanome anarana an’Andriamanitra io. Ny ambiny amin’ity andininy ity, izay nadika tamin’ny fomba maro samihafa, dia fintinina amin’io hevitra io. Tsy mino an’izany i Hagara. Izy, ilay mpanompo kely, dia noheverin'ilay Andriamanitra

Mpamorona lehibe izay mahita ny lahatra sy manambara izany. Inona no mety hatahorany, aorian'io traikefa io?

Gen 16:14 " *Koa izany no nanaovana izany lavaka fantsakana izany hoe Lahay-roy, eo anelanelan'i Kadesy sy Bareda* .

Ny toerana teto an-tany izay nanehoan'Andriamanitra ny Tenany dia manan-daza, fa ny voninahitra omen'ny olona azy dia matetika vokatry ny toe-tsainy manompo sampy, izay tsy mampihavana azy ireo Aminy.

Gen 16:15 " *Niteraka zazalahy tamin'i Abrama i Hagara, ary ny zanany izay naterak'i Hagara dia nataon'i Abrama hoe Isimaela* ."

Zanakalahin'i Abrama marina tokoa i Ismaela, indrindra fa ny zanany voalohany, izay ho raiki-pitia aminy. Nefa tsy zanaky ny teny fikasana nambaran'Andriamanitra rahateo izy. Na dia nofidin'Andriamanitra aza, ny anarana hoe " *Isimaela* " nomena azy, izay midika hoe " *Namaly Andriamanitra* ", dia nifototra indrindra tamin'ny fahorian'i Hagara, izay niharan'ny fanapahan-kevitra noraisin'ny tompovaviny sy ny tompony. Amin'ny heviny faharoa anefa, dia nifototra tamin'ny fahadisoan'i Abrama sy Saray koa izy io, rehefa nino vetivety fa io zanakalahy naterak'i Hagara, ilay Ejipsianina io, no fanamafisana, midika hoe "valy", ary fahatanterahan'ny fanambaran'Andriamanitra. Hitondra voka-dratsy mandra-pahatapitry ny tany izany fahadisoana izany.

Niditra tao amin'ny lalaon'ny fisainan'olombelona Andriamanitra ary ho azy no tanteraka ny zava-dehibe: velona ny zanaky ny fifandirana sy **ny fisarahan'ny fifandirana.**

Gen. 16:16: " *Enina amby valopolo taona Abrama tamin'i Hagara niteraka an'i Ismaela tamin'i Abrama* ."

Teraka tamin'ny 2034 (1948 + 86) àry i "Ismaela" tamin'izy 86 taona.

Genesisy 17

Fisarahana amin'ny alalan'ny famorana: famantarana amin'ny nofo

Gen. 17:1: " *Ary rehefa sivy amby sivifolo taona Abrama, dia niseho tamin'i Abrama Jehovah ka nanao taminy hoe: Izaho no Andriamanitra Tsitoha, mandehana eo anatrehako, ka aoka ho tsy misy tsiny ianao.* "

Tamin'ny 2047, teo amin'ny faha-99 taonany sy i Ismaela teo amin'ny faha-13 taonany, i Abrama dia notsidihin'Andriamanitra ara-panahy izay sambany nanolotra ny tenany ho " *Andriamanitra Tsitoha* ". Andriamanitra dia manomana hetsika izay hanambara izany toetra "tsitoha" izany. Amin'ny teny sy am-pandrenesana indrindra ny fisehoan'Andriamanitra, satria tsy hita maso ny voninahiny, fa ny endriky ny tenany kosa dia hita tsy maty.

Gen. 17:2: " *Hanorina ny fanekeko ho amiko sy ho aminareo Aho, ary hahamaro anareo indrindra Aho* ".

Nohavaozin'Andriamanitra ny fampanantenana ny amin'ny fampitomboana azy, ka nofaritany hoe " *hatramin'ny tsy manam-petra* " izany

fotoana izany, izany hoe “toy *ny vovoky ny tany* ” sy *ny “kintana eny amin’ny lanitra* ” izay “ *tsy hita isa* ”.

Gen.17:3: “ *Dia niankohoka Abrama, ary Andriamanitra niteny taminy ka nanao hoe* :

Noho ny fahatsapany fa ilay miresaka aminy dia ilay “Andriamanitra Tsitoha”, dia niankohoka i Abrama mba tsy hibanjina an’Andriamanitra, fa nihaino ny teniny izay nanintona ny fanahiny manontolo izy.

Gen. 17:4: “ *Izao no fanekeko izay ataoko aminao: ho rain’ny firenena maro ianao* .”

Nohamafisina tamin’iny andro iny ilay fifanekena natao teo amin’Andriamanitra sy Abrama : “ *Ho rain’ny firenena maro ianao* .”

Gen. 17:5: “ *Tsy hatao hoe Abrama intsony ny anaranao, fa Abrahama no ho anaranao, satria efa nataoko ho rain’ny firenena maro ianao* .”

Ny fanovana ny anaran’i Abrama ho Abrahama dia zava-dehibe ary amin’ny androny dia hanao toy izany koa i Jesosy amin’ny fanovana ny anaran’ireo apostoliny.

Gen. 17:6: “ *Hataoko betsaka indrindra ianao, ary hataoko ho firenena maro ianao, ary hisy mpanjaka avy aminao* .”

Abrama no rain’ny firenena Arabo voalohany tao amin’Isimaela, amin’Isaka kosa no rain’ny Hebreo, zanak’i Israely; ary any Midiana izy no ho rain’ ny taranak’ i Midiana; izay hahitan'i Mosesy an'i Zipora, zanakavavin'i Jetro, vadiny.

Gen.17:7: “ *Ary haoriko ny fanekeko ho amiko sy ho aminao mbamin’ny taranakao mandimby anao hatramin’ny taranany fara mandimby, ho fanekena mandrakizay, mba ho Andriamanitrao sy ny taranakao mandimby anao Aho* .”

Mifidy an-kolaka ny tenin’ny fanekeny Andriamanitra, izay “mandrakizay” fa tsy mandrakizay. Midika izany fa hisy fe-potoana voafetra ny fifanekena natao tamin’ny taranany ara-nofo. Ary ho tonga izany fetra izany rehefa, amin’ny fihaviany voalohany sy ny fahatongavany ho nofo, Kristy masina dia hametraka ny fototry ny fanekena vaovao, izay hisy vokany mandrakizay, eo amin’ny fahafatesany noho ny fanavotana an-tsitrapo.

Amin'izao fotoana izao dia tsy maintsy tonga saina fa ny lahimatoan'olombelona rehetra nokendrena sy nomena anarana hatrany am-boalohany dia very ny maha-ara-dalàna azy. Izany no nitranga tamin’i Kaina, lahimatoan’i Adama, Ismaela, lahimatoan’i Abrama nefa tsy ara-dalàna, ary manarakaraka azy, dia ho an’i Esao, lahimatoan’Isaka. Io fotopoto-pitsipika momba ny tsy fahombiazan’ny lahimatoa io dia maminany ny tsy fahombiazan’ny fanekena ara-nofo jiosy. Ny fifanekena faharoa dia ho ara-panahy ary tsy handray soa afa-tsy ny mpanompo sampy tena niova fo, na dia eo aza ny fisehoana mamitaka nateraky ny fihatsarambelatsihy nataon’olombelona.

Gen.17:8: “ *Homeko anao sy ny taranakao mandimby anao ny tany ivahinianao, dia ny tany Kanana rehetra, ho fananana* ***mandrakizay*** *, ary Izaho ho Andriamaniny.*

Toy izany koa, ny tany Kanana dia homena “ ho *fananany* ***mandrakizay*** ”, izany hoe, raha mbola voafatotry ny fanekeny Andriamanitra. Ary ny fandavana ny Mesia Jesosy dia hahafoana izany, ka 40 taona aorian’io fahatezerana io, dia

horinganin’ny miaramila romana ilay firenena sy Jerosalema renivohitra, ary hiparitaka any amin’ny tany samihafa eran-tany ny Jiosy tavela. Fa Andriamanitra dia mamaritra ny fepetran'ny fanekena: " *Izaho ho Andriamaniny* ." Ary koa, rehefa holavin’ny firenena amin’ny fomba ofisialy i Jesosy amin’ny maha irak’Andriamanitra azy, dia ho afaka handrava tanteraka ny fanekeny Andriamanitra.

Gen.17:9: “ *Ary hoy Andriamanitra tamin’i Abrahama: Ny aminao kosa, dia hitandrina ny fanekeko ianao, dia ianao sy ny taranakao mandimby anao hatramin’ny taranaka fara mandimby* . ”

Ity andininy ity dia manome karama ho an'ireo fihatsarambelatsihy ara-pivavahana rehetra izay mahatonga an'Andriamanitra ho Andriamanitry ny fivavahana monotheista mivory ao amin'ny firaisankina ekiomenika na dia eo aza ny fampianarany tsy mifanaraka sy mifanohitra. Tsy voafehin’Andriamanitra afa-tsy ny teniny izay mamaritra ny fototry ny fifanekena nataony, karazana fifanarahana natao tamin’ireo izay mankatò azy irery ihany. Raha mitandrina ny fanekeny ny olona, dia manamafy sy manitatra izany. Fa ny olombelona dia tsy maintsy manaraka an'Andriamanitra amin'ny tetikasany naorina tamin'ny dingana roa nifandimby ; ny voalohany ara-nofo, ny faharoa ara-panahy. Ary io andalana voalohany ka hatramin’ny faharoa io dia mitsapa ny finoan’ny tsirairay, ary voalohany indrindra, ny an’ny Jiosy. Amin’ny fandavana an’i Kristy, ny firenena jiosy dia nandika ny fanekeny tamin’Andriamanitra, izay manokatra ny varavarana ho an’ny mpanompo sampy, ary anisan’izany ireo izay niova fo ho an’i Kristy dia natsangany ary noheverina ho zanak’i Abrahama ara-panahy. Araka izany, izay rehetra mitandrina ny fanekeny dia zanakalahy na zanakavavin’i Abrahama ara-nofo na ara-panahy.

Hitantsika ao amin’io andininy io fa avy amin’i Abrahama tokoa no nipoiran’ny Israely, ilay firenena ho avy mitondra an’io anarana io. Nanapa-kevitra ny hanao ny taranany ho vahoaka “natokana” ho an’ny fampisehoana eto an-tany Andriamanitra. Tsy vahoaka voavonjy izany, fa lalàm-panorenan’ny fivorian’ny olombelona izay maneho ireo kandidà eto an-tany ho amin’ny fifantenana ireo olom-boafidy hovonjena amin’ny alalan’ny fahasoavan’Andriamanitra ho avy izay ho azo amin’ny alalan’i Jesosy Kristy.

Gen.17:10: “ *Izao no fanekeko ho amiko sy ho aminareo mbamin’ny taranakao mandimby anao, izay hotandremanareo: hoforana ny lehilahy rehetra eo aminareo* . ”

Ny famorana dia famantarana ny fanekena nataon’Andriamanitra, Abrahama sy ny taranany, izany hoe ny taranany ara-nofo. Ny fahalemeny dia ny endriny iombonana izay mihatra amin'ny taranany rehetra nalaina tamin'ny finoana na tsia, na mankatò na tsia. Mifanohitra amin’izany kosa, ao amin’ny fifanekena vaovao, ny fifantenana amin’ny alalan’ny finoana nosedraina dia hotsapain’ny tsirairay avy amin’ireo olom-boafidy izay hahazo ny fiainana mandrakizay voatanisa ao amin’io fifanekena io. Tsy maintsy ampiana ny famorana, vokatra mampalahelo: Ny silamo koa dia efa voafora hatramin'ny patriarka i Ismaela ary manome tombam-panahy ho an'io famorana io izay mitarika azy ireo hitaky zo ho amin'ny mandrakizay. Na izany aza, ny famorana

dia manana vokany maharitra mandrakizay fa tsy misy vokany ara-nofo mandrakizay.

Gen.17:11: “ *Miafora ny tenanareo, ka ho famantarana ny fanekena ho amiko sy ho aminareo izany* . ”

Famantarana ny fiombonana amin’Andriamanitra tokoa izany saingy ara-nofo ihany ny fahombiazany ary ny andininy faha-7, 8, ary ny andininy faha-13 manaraka dia manamafy ny fampiharana azy io “ ***mandrakizay*** ”.

Gen.17:12: “ *Ny lehilahy rehetra eo aminareo dia hoforana hatramin’ny fahavalo taonany hatramin’ny taranakareo fara mandimby, na teraka tao an-tranonareo, na azo tamin’ny hafa firenena, izay tsy hafa firenena aminareo* . ”

Mbola zavatra tena mahagaga ihany izany, saingy na dia eo aza ny toetrany maharitra mandrakizay, dia faminaniana iray izay manambara ny drafitr'Andriamanitra ho an'ny arivo taona faha-8 . Izany no antony nifidianana ny “andro valo”, satria ny andro fito voalohany dia maneho ny fotoana nifidianana ny olom-boafidy nandritra ny enina arivo taona sy ny fitsarana ny arivo taona fahafito. Amin’ny alalan’ny fandaminana, eto an-tany, fiaraha-miasa akaiky amin’ny firenena jiosy sy ny embryon’izy ireo voalohany, dia i Abrama, no anehoan’Andriamanitra ny endriky ny mandrakizay ho an’ny olom-boafidy afaka amin’ny fahalemen’ny firaisana ara-nofo nifantoka tamin’ny hodi-maso nesorin’ny lahy. Avy eo, tahaka ny hihavian’ny olom-boafidy avy amin’ny fiavian’ny firenena rehetra eto an-tany, fa ao amin’i Kristy ihany, ao amin’ny fanekena taloha, dia tsy maintsy ampiharina na dia amin’ny hafa firenena aza ny famorana rehefa te-hiaina amin’ny toby nofidin’Andriamanitra izy ireo.

Ny hevi-dehibe amin'ny famorana dia ny mampianatra fa ao amin'ny fanjakan'Andriamanitra mandrakizay dia tsy hanan-janaka intsony ny olona ary tsy ho tanteraka intsony ny filan'ny nofo. Ambonin’izany, ny apostoly Paoly dia nampitaha ny famorana ny nofon’ny fanekena taloha sy ny famorana ny fon’ny olom-boafidy ao amin’ny fanekena vaovao. Amin’izany fahazavana izany no atorony ny fahadiovan’ny nofo sy ny an’ny fo izay manolotra ny tenany ho an’i Kristy.

Ny famorana dia midika **hoe manapaka,** ary io hevitra io dia manambara fa Andriamanitra dia te hanorina fifandraisana miavaka amin’ny zavaboariny. Amin’ny maha-Andriamanitra “saro-piaro” azy, dia mitaky fitiavana manokana sy laharam-pahamehana amin’ny olom-boafidiny izy, izay tsy maintsy, raha ilaina, **hanapaka manodidina** azy ireo ny fifandraisan’ny olombelona manimba ny famonjena azy ireo ary manapaka ny fifandraisana amin’ny zavatra sy ny olona manimba ny fifandraisany aminy. Amin’ny endrika ara-paminaniana ara-paminaniana, io fitsipika io dia mahakasika ny Isiraely ara-nofo, voalohany, ary ny Isiraely ara-panahy hatramin’izay, izay nambara tamin’i Jesosy Kristy tamin’ny fahatanterahany.

Gen. 17:13: “ *Tsy maintsy hoforana ny ompikeliny sy ny novidim-bola, ary ny fanekeko dia ho ao amin’ny nofonareo ho fanekena* ***mandrakizay .”*** » .

Manantitrantitra an’io hevitra io Andriamanitra: na ny zanaka ara-dalàna na ny zaza tsy ara-dalàna dia afaka miray aminy, satria araka izany no naminaniny ny fanekena roa momba ny drafiny famonjeny... Avy eo, ny fanamafisam-peo voamariky ny fiverenan’ilay fitenenana hoe “ *novidy vola* ” dia naminany an’i

Jesosy Kristy izay hotombanan'ireo Jiosy mpivavaka mpikomy amin'ny 30 denaria. Ary amin'izany, amin'ny denaria 30, Andriamanitra dia hanolotra ny ainy olombelona ho fanavotana ny olom-boafidy Jiosy sy mpanompo sampy amin'ny anaran'ny fanekeny masina. *Tsaroana anefa ilay* famantarana " ***mandrakizay "*** amin'ny famorana, ary ny "fahamarinana" *ao amin'ny nofonao* dia manamafy ny toetrany vetivety. Fa io fifanekena izay manomboka eto io dia hifarana rehefa hiseho ny Mesia " *hamatsaha ny ota* ", araka ny Dan. 7:24.

Gen. 17:14: " *Ny lehilahy tsy voafora, izay tsy mbola voafora, dia hofongorana tsy ho amin'ny fireneny* ;

Hentitra tokoa ny fitandremana ny fitsipika napetrak'Andriamanitra ary tsy manaiky maningana satria manodinkodina ny drafiny ara-paminaniana ny fandikan'izy ireo, ary hasehony amin'ny fisakanana an'i Mosesy tsy hiditra ao Kanana fa lehibe dia lehibe izany fahadisoana izany. Ny tsy voafora ara-nofo dia tsy ara-dalàna kokoa ny hiaina ao amin'ny vahoaka jiosy eto an-tany tahaka ny tsy voafora fo ao amin'ny fanjakana selestialin'Andriamanitra mandrakizay.

Gen. 17:15: " *Ary hoy Andriamanitra tamin'i Abrahama: Tsy hataonao intsony Saray ny anaran'ny vadinao, fa Saraha no anarany* ."

Ny dikan'ny hoe Abrama dia rain'ny vahoaka iray fa i Abrahama kosa dia rain'ny vahoaka. Toy izany koa ny hoe Saray dia midika hoe mendri-kaja fa Saraha kosa midika hoe andriambavy.

Efa rain'i Ismaela i Abrama, fa ny fanovana ny anarany hoe Abrahama dia hamarinina amin'ny fampitomboana ny taranany amin'i Isaka, ilay zanany izay hambaran'Andriamanitra aminy, fa tsy amin'i Ismaela. Noho izany antony izany ihany, dia hanan-janaka sy hiteraka olona maro avy amin'i Isaka zanany i Saray, ary ny anarany dia atao hoe Saraha.

Gen. 17:16: " *Hitahy azy Aho ka hanome anao zazalahy avy aminy, dia hitahy azy Aho, ka ho tonga firenena maro izy, ary hisy mpanjakan'ny firenena maro avy aminy* ."

Niara-nandeha tamin'Andriamanitra i Abrama, kanefa ny fiainany andavanandro dia eto an-tany ary mifototra amin'ny toe-javatra voajanahary eto an-tany, fa tsy amin'ny fahagagana avy amin'Andriamanitra. Ao an-tsainy koa, dia nomeny ny tenin'Andriamanitra ny dikan'ny hoe fitahiana izay nahazoan'i Saray zanakalahy tamin'ny alalan'i Hagara mpanompony.

Gen 17:17 " *Dia niankohoka Abrahama ka nihomehy sady nanao anakampo hoe: Hiteraka va izay efa zato taona* ?

Fantany fa mety ho tian'Andriamanitra holazaina fa ho afaka hiteraka i Saray na dia momba sy efa 99 taona aza izy, dia nihomehy irery. Tsy takatry ny saina loatra ny toe-javatra eo amin'ny tontolon'ny olombelona eto an-tany ka toa voajanahary izany toe-javatra izany. Ary manome dikany ny eritreriny izany.

Gen. 17:18: " *Ary hoy Abrahama tamin'Andriamanitra: Enga anie ka Isimaela no ho velona eo imasonao* !

Mazava fa araka ny nofo i Abrahama no manjohy hevitra ary tsy nieritreritra afa-tsy ny fampitomboana azy tamin'ny alalan'i Ismaela, ilay zanaka efa teraka sy 13 taona izy.

Gen. 17:19: " *Ary hoy Andriamanitra: Saraha vadinao hiteraka zazalahy aminao tokoa, ary ny anarany hataonao hoe Isaka; ary ny fanekeko haoriko aminy ho fanekena mandrakizay sy amin'ny taranany mandimby azy* ."

Noho ny fahafantarany ny eritreritr'i Abrahama, dia nananatra azy Andriamanitra ary nanavao ny fanambarana tsy namela na dia kely aza ny mety hisian'ny fandikana diso.

Ny fisalasalan'i Abrahama momba ny fahaterahan'i Isaka tamin'ny fomba mahagaga dia maminany ny fisalasalana sy ny tsy finoana izay hiseho amin'i Jesosy Kristy ny olombelona. Ary izany fisalasalana izany dia haka endrika fandavana ofisialy ataon'ny taranak'i Abrahama ara-nofo.

Gen 17:20 *Ary ny amin'Isimaela, dia efa nihaino anao Aho; ary hiteraka andriana roa ambin'ny folo izy, ary hataoko firenena lehibe izy* .

Isimaela dia midika hoe Andriamanitra dia nandre, koa, amin'ity fitsabahana ity, Andriamanitra dia mbola manamarina ny anarana nomeny azy. Andriamanitra hahamaro azy, hihamaro izy ary hahaforona ilay firenena Arabo lehibe voaforon'ny "andriana roa ambin'ny folo". Io isa faha-12 io dia mitovitovy amin'ireo zanak'i Jakoba 12 ao amin'ny firaisany masina izay handimby ireo apostolin'i Jesoa Kristy 12, kanefa tsy midika izany hoe mitovy izany satria manamafy ny fanampian'Andriamanitra izany fa tsy fiaraha-miombon'antoka amin'ny famonjena mikasika ny drafitry ny fiainana mandrakizay. Ambonin'izany, Isimaela sy ny taranany dia hanohitra izay rehetra miditra amin'ny fiombonana masina amin'Andriamanitra, ireo Jiosy nifandimby avy eo ireo Kristianina. Ity andraikitra manimba ity dia hanasazy ny fahaterahana tsy ara-dalàna amin'ny fomba tsy ara-dalàna mitovy amin'ny an'ny reny tsy manan-janaka sy ny raim-pianakaviana mionona loatra. Izany no mahatonga ireo zanak'i Abrahama ara-nofo ho mpitondra ozona mitovy ary hiharan'ny fandavana mitovy amin'Andriamanitra amin'ny farany.

Rehefa nahafantatra an'Andriamanitra sy ny soatoaviny ireo taranak'i Ismaela, dia afaka misafidy ny hiaina araka ny fitsipiny mandra-pidirany ny fanekempihavanan'ny Jiosy, saingy io safidy io dia hitoetra ho an'ny tsirairay, toy ny famonjena mandrakizay izay hatolotra ny olom-boafidy. Toy izany koa, tahaka ny amin'ny lehilahy hafa avy amin'ny fiaviana rehetra, dia hatolotra azy ireo ny famonjena ao amin'i Kristy ary hisokatra ho azy ireo ny lalana mankany amin'ny mandrakizay, saingy eo amin'ny fenitry ny fankatoavana an'i Kristy Mpamonjy, izay nohomboana tamin'ny hazo fijaliana, maty ary nitsangana tamin'ny maty ihany.

Gen.17:21: " *Hanorina ny fanekeko amin'Isaka Aho, izay haterak'i Saraha ho anao amin'ny taona manaraka izao* . "

Koa satria 13 taona i Ismaela tamin'io fahitana io, araka ny andininy faha-27, dia ho 14 taona izy rehefa teraka i Isaka. Mbola manantitrantitra anefa Andriamanitra amin'izany: ny fanekeny dia haorina amin'Isaka, fa tsy amin'Isimaela. Ary ho teraka ho an'i Saraha izy.

Gen 17:22: " *Ary rehefa nitsahatra niteny taminy izy, dia niakatra niala teo amin'i Abrahama Andriamanitra* ."

Tsy fahita firy sy miavaka ny fisehoan'Andriamanitra, ary izany no manazava ny antony tsy hahatonga ny olombelona ho zatra amin'ny fahagagana

avy amin’Andriamanitra ary nahoana, toa an’i Abrahama, ny fisainan’izy ireo dia mijanona ho voafehin’ny lalàna voajanahary eo amin’ny fiainana eto an-tany. Rehefa tonga ny hafany, dia miala Andriamanitra.

Gen. 17:23: “ *Nalain’i Abrahama Isimaela zanany sy ny ompikeliny rehetra mbamin’izay rehetra novidim-bola, dia ny lehilahy rehetra tao an-tranon’i Abrahama, ka noforany androtrizay ihany ireo, araka izay nandidian’Andriamanitra azy* .

Tanteraka avy hatrany ny baiko nomen’Andriamanitra. Ny fankatoavany dia manamarina ny fifandraisany amin’Andriamanitra. Nividy mpanompo io tompo mahery tamin’ny fahagola io ary nisy ny satan’ny andevo ary tsy nolavina. Raha ny marina, ny fampiasàna ny herisetra sy ny fampijaliana ny mpanompo no hampiady hevitra. **Ny toeran’ny andevo koa dia ny an’ireo navotan’i Jesosy Kristy rehetra, na dia amin’izao andro izao aza** .

Gen. 17:24: “ *Sivy amby sivifolo taona Abrahama fony izy noforana* .”

Io fanazavana io dia mampahatsiahy antsika fa takin’Andriamanitra amin’ny olombelona ny fankatoavana, na firy taona na firy taona izy ireo; hatramin'ny zandriny ka hatramin'ny zokiny indrindra.

Gen. 17:25: “ *Telo ambin’ny folo taona i Ismaela zanany fony izy noforana* .”

Ho zokiny 14 taona noho i Isaka rahalahiny àry izy, izay hanome azy fahafahana marina hanisy ratsy ny zandriny, zanaky ny vadiny ara-dalàna.

Gen.17:26: " Tamin'izany andro izany ihany no namorana an'i *Abrahama sy Isimaela zanany* .

Nampahatsiahivin’Andriamanitra an’i Ismaela ny maha-ara-dalàna azy tamin’i Abrahama, izay rainy. Ny famorana iombonan’izy ireo dia mamitaka tahaka ny filazan’ny taranany izay milaza an’Andriamanitra iray ihany. Satria ny milaza ny tenany ho Andriamanitra dia tsy ampy ny manana razana ara-nofo mitovy. Ary rehefa milaza izany fifandraisana amin’Andriamanitra izany ireo Jiosy tsy mino noho ny amin’i Abrahama rainy, dia holavin’i Jesosy io hevitra io ka hataony ho rain’izy ireo, dia ny devoly, Satana, rain’ny lainga sy mpamono olona hatramin’ny voalohany. Izay nolazain’i Jesosy tamin’ireo Jiosy mpikomy tamin’ny androny dia manan-kery ihany koa amin’ny fitakiana arabo sy silamo amintsika.

Gen.17:27: " *Ary niara-noforana taminy ny ankohonany rehetra, na ny teraka tao an-tranony, na ny novidim-bola tamin'ny hafa firenena* ."

Aorian’io modelin’ny fankatoavana io, dia ho hitantsika fa ny fahorian’ireo Hebreo izay nandao an’i Ejipta dia ho avy hatrany amin’ny fanambaniana ny fankatoavana izay takian’Andriamanitra amin’ny fomba feno, amin’ny fotoana rehetra sy hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao.

Genesisy 18

Ny fisarahan'ny mpirahalahy fahavalo

Gen 18:1 *: “Ary Jehovah niseho taminy teo amin’ny hazo terebintan’i Mamre, raha nipetraka teo am-baravaran’ny lainy izy, raha nafana ny andro* .”

Gen. 18:2 : « *Ary nanopy ny masony izy ka nijery, ka, indreo, nisy telo lahy nitsangana teo anilany* ;

Efa zato taona i Abrahama. Fantany fa efa antitra izy izao, nefa mbola ao anatin’ny toe-batana tsara, satria “ *mihazakazaka hitsena* ” ireo mpitsidika azy. Nahafantatra azy ireo ho iraka avy any an-danitra ve izy? Afaka mihevitra izany isika, satria “ *miankohoka amin’ny tany* ” eo anatrehan’izy ireo izy. “Telo lahy” anefa no hitany, ary hitantsika amin’ny fihetsiky ny fihetseham-pony ny fahaizany mandray vahiny ho azy, izay vokatry ny toetrany feno fitiavana voajanahary.

Gen.18:3: " *Ary hoy izy: Tompo ô, raha mahita fitia eo imasonao aho, masìna ianao, aza dia miala amin'ny mpanomponao* .

Ny fiantsoana mpitsidika ho "tompo" dia vokatry ny fanetren-tena lehibe nataon'i Abrahama ary tsy misy porofo indray fa mihevitra izy fa miresaka an'Andriamanitra. Fa miavaka io fitsidihan'Andriamanitra amin'ny endrika maha-olombelona tanteraka io satria na i Mosesy aza dia tsy havela hahita *ny "voninahitry* ny tavan'Andriamanitra" araka ny Eks. 33:20 ka hatramin’ny 23: “ *Fa hoy Jehovah: Tsy hahita ny tavako ianao, satria tsy misy olona hahita Ahy ka ho velona. Ary hoy Jehovah: Indro, misy fitoerana eo akaikiko, ka hitsangana eo ambonin’ny vatolampy ianao* . Raha voarara ny fahitana ny amin’ny “ *voninahitr’Andriamanitra* ”, dia tsy mandrara ny tenany tsy haka endrika olombelona hanatona ny zavaboariny izy. Manao izany Andriamanitra mba hamangy an’i Abrahama sakaizany, ary mbola hanao izany indray amin’ny endrik’i Jesosy Kristy izy hatramin’ny fony izy mbola zaza ka hatramin’ny fahafatesany manavotra.

Gen.18:4: “ *Asio rano kely hanasana ny tongotrareo, dia mialà sasatra eo ambanin’ity hazo ity* .”

Ny andininy 1 dia nazava tsara fa mafana ny andro, ary feno vovoka ny hatsembohan'ny tongotra manamarina ny fanasana ny tongotry ny mpitsidika. Tolotra mahafinaritra natao ho azy ireo izany. Ary izany fiheverana izany dia ho an'i Abrahama rehetra.

Gen. 18:5: " *Handeha haka mofo kely aho hampahery ny fonao, ary rehefa afaka izany, dia handeha ianao, fa noho izany dia mandalo ny mpanomponao ianao." Dia namaly ireo hoe: Ataovy araka izay nolazainao* .

Hitantsika eto fa tsy nantsoin’i Abrahama ho olona any an-danitra ireo mpitsidika ireo. Ny fiheverany azy ireo àry dia porofon’ny toetra maha-olombelona nananany. Izy dia manetry tena, be fitiavana, malemy fanahy, malala-tanana, manampy ary tia mandray vahiny; zavatra mahatezitra azy amin’Andriamanitra. Amin’io lafiny maha-olombelona io, dia eken’Andriamanitra sy eken’ny rehetra ny soso-keviny.

Gen.18:6: " *Dia nandeha faingana Abrahama nankany amin' ny lainy tany amin' i Saraha ka nanao hoe: Faingàna, koba tsara toto intelon' ny famarana, ka mametaveta azy, ka ataovy mofo* ."

Mahasoa ny vatana ara-nofo ny sakafo ary rehefa nahita vatana nofo telo teo anoloany i Abrahama, dia nanana sakafo nomanina mba hanavaozana ny hery ara-batana ho an’ireo mpitsidika azy.

Gen.18:7: " *Ary Abrahama nihazakazaka nankany amin'ny ondriny, dia naka zanak'omby tanora sady tsara ka nomeny an'ny mpanompo; dia faingana izy ka namboatra azy* ."

Ny fifantenana ny zanak'omby malemilemy kokoa dia mampiseho ny fahalalahan-tanany sy ny hatsaram-panahiny voajanahary; ny fahafinaretany mampifaly ny namany. Mba hahatratrarana izany vokatra izany dia manolotra ny tsara indrindra ho an'ireo mpitsidika azy izy.

Gen. 18:8: " *Ary naka rononomandry sy ronono ary ny zanak' omby efa voavoatra izy ka narosony teo anoloany, dia nitsangana niaraka tamin' izy ireo teo ambanin' ny hazo izy ka nihinana* ."

Atolotra ho an'ny vahiny mandalo ireny sakafo mahatezitra ireny, olona tsy fantany nefa ataony toy ny ankohonany ihany. Tena misy tokoa ny endrik'ireo mpitsidika satria mihinana ny sakafo natao ho an'ny olombelona izy ireo.

Gen.18:9: " *Ary hoy ireo taminy: Aiza Saraha vadinao? Ary hoy izy: Ao amin'ny lay izy* .

Fahombiazana ho an’ny voninahitr’Andriamanitra sy ho an’ny tenany ny fahoriana mahazo ilay mpampiantrano, ka naneho ny tena toetrany ireo mpitsidika tamin’ny nanononana ny anaran’ny vadiny hoe “Sara”, izay nomen’Andriamanitra azy tao amin’ny fahitany teo aloha.

Gen. 18:10: “ *Hoy ny anankiray tamin’izy ireo: ‘Hody aminao aho rahatrizay, ary, indro, hanan-janakalahy Saraha vadinao. Nihaino an’i Saraha teo am-baravaran’ny tranolay teo ivohony* .

Aoka homarihintsika fa amin’ny fisehoan’ireo mpitsidika telo ireo, dia tsy misy na inona na inona mamela antsika hamantatra an’i Jehovah amin’ireo anjely roa izay niaraka taminy. Miseho eto ny fiainana any an-danitra ary manambara ny fahatsapana fitoviana izay manjaka ao.

Raha nanambara ny fahaterahan’i Saraha tsy ho ela ny iray tamin’ireo mpitsidika telo, dia nihaino avy teo amin’ny varavaran’ny tranolay izy ka nankeo amin’izay nolazaina, ary ilay andinin-teny dia mamaritra hoe iza no “ *tao ivohony* ”, izany hoe tsy nahita azy izy ary, araka ny fitenin’olombelona, dia tsy ho nahafantatra ny fisiany. Tsy lehilahy anefa izy ireo.

Gen. 18:11 : “Ary *Abrahama sy Saraha dia samy efa zoki-olona sady nandroso fahanterana, ary Saraha tsy nanantena ny hanan-janaka* .”

Ny andininy dia mamaritra ny toetry ny olombelona mahazatra mahazatra ny olombelona rehetra.

Gen.18:12: “ Dia nihomehy ***anakampo*** *izy ka nanao hoe: Mbola haniry ihany va aho, rehefa antitra* ?

Mariho indray ilay hoe: " *Mihomehy* ***ao an-tsainy izy*** "; ka tsy nisy nandre azy nihomehy afa-tsy Andriamanitra velona, Izay mandinika ny eritreritra sy ny fo.

Gen. 18:13: “ *Ary hoy Jehovah tamin’i Abrahama: Nahoana no nihomehy Saraha ka nanao hoe: Hiteraka tokoa va aho, izay efa antitra* ?

Manararaotra manambara ny maha-Andriamanitra Azy Andriamanitra, izay manamarina ny filazana an’i YHWéH satria Izy tokoa no miresaka amin’i Abrahama amin’izao fisehoan’olombelona izao. Andriamanitra irery ihany no

mahafantatra ny eritreriny miafina ao amin’i Saraha ary izao dia fantatr’i Abrahama fa Andriamanitra no miresaka aminy.

Gen. 18:14: “ *Moa misy zava-mahagaga izay tsy hain’i Jehovah va? Amin’ny fotoana voatondro dia hiverina aminao Aho amin’izao fotoana izao, ary Saraha hanana zazalahy* .”

Lasa manam-pahefana Andriamanitra ary manavao ny faminaniany mazava tsara amin’ny anaran’i YHWéH, ny maha-Andriamanitra azy.

Gen 18:15: “ *Nandainga Saraha ka nanao hoe: Tsy nihomehy aho, fa natahotra izy, fa hoy izy: Tsia, fa nihomehy ianao* .”

" *Nandainga Saraha* ", hoy ny soratra, satria ren'Andriamanitra ny fisainany mangingina, nefa tsy nisy fihomehezana nivoaka avy tamin'ny vavany; noho izany dia lainga kely fotsiny tamin’Andriamanitra fa tsy tamin’olona. Ary raha mananatra azy Andriamanitra dia noho izy tsy manaiky fa Andriamanitra no mifehy ny eritreriny. Manaporofo izany izy amin’ny fandaingana azy. Izany no nahatonga azy hanizingizina hoe: " *Mifanohitra amin'izany (diso izany), nihomehy ianao* ." Aoka tsy hohadinointsika fa ny olombelona notahin’Andriamanitra dia i Abrahama fa tsy i Saraha, vadiny ara-dalàna, izay tsy mandray afa-tsy ny tso-dranon’ny vadiny. Ny heviny dia efa niafara tamin’ny ozon’ny fahaterahan’i Ismaela, ilay fahavalo lova sy mpifaninana amin’ny Isiraely ho avy; marina ny fanatanterahana tetikasa masina.

Gen. 18:16: " *Dia niainga ireo lehilahy ireo ka nijery tany Sodoma; ary Abrahama niaraka taminy hahita azy* ."

Rehefa namelombelona sy nanome sakafo ary nanamafy indray tamin’i Abrahama sy Saraha ny fahaterahan’i Isaka, zanaka ara-dalàna amin’ny hoavy, ireo mpitsidika any an-danitra dia nanambara tamin’i Abrahama fa manana iraka hafa koa ny fitsidihany teto an-tany: momba an’i Sodoma izany.

Gen.18:17: “ *Dia hoy Jehovah: Hafeniko amin’i Abrahama va izay hataoko?...* ”

Eto isika dia manana fampiharana marim-pototra an’io andininy ao amin’ny Amosa 3:7 io: “ *Tsy manao na inona na inona tokoa Jehovah Tompo, fa manambara ny heviny amin’ny mpaminany mpanompony* .”

Gen. 18:18: “ *Ho tonga firenena lehibe sy mahery tokoa i Abrahama, ary aminy no hitahiana ny firenena rehetra ambonin’ny tany* .”

Noho ny fahaverezan'ny dikany mahazatra izay ampiharina amin'ny adverbe " *azo antoka* ," dia tsaroako fa midika izany hoe: amin'ny fomba voafaritra sy tanteraka. Alohan’ny hanehoany ny drafiny mandrava, dia faingana Andriamanitra hanome toky an’i Abrahama ny amin’ny maha-izy azy eo anatrehany ary havaoziny ny fitahiana izay homeny azy. Nanomboka niresaka momba an'i Abrahama tamin'ny olona fahatelo Andriamanitra mba hanandratana azy ho amin'ny laharan'ny olo-malaza ara-tantara eo amin'ny olombelona. Amin’ny fanaovana izany, dia asehony amin’ny taranany ara-nofo sy ara-panahy ny maodely notahiany ary tsaroany sy nofaritany ao amin’ny andininy manaraka.

Gen. 18:19: “ *Fa Izaho efa nifidy azy handidy ny zanany sy ny taranany mandimby azy hitandremany ny lalan’i Jehovah hanao izay marina sy mahitsy, ary mba hanatanterahan’i Jehovah amin’i Abrahama izay nampanantenainy azy…* ”

Izay lazain’Andriamanitra ao amin’io andininy io dia mahatonga ny fahasamihafana rehetra amin’i Sodoma, izay horavany. Mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao, dia ho toy izao ny olom-boafidiny: Ny fitandremana ny lalan'i Jehovah dia ny fanaovana ny marina sy ny rariny; ny fahamarinana marina sy ny rariny marina izay hotanterahin’Andriamanitra eo amin’ny andinin-dalàna mba hampianarana ny Isiraely olony. Ny fanajana an’ireo zavatra ireo no fepetra tokony hanajan’Andriamanitra ireo fitahiana nampanantenainy.

Gen.18:20: “ *Ary hoy Jehovah: Lehibe ny fitarainana ny amin’i Sodoma sy Gomora, ary lehibe ny fahotany* .”

Io didim-pitsarana io no itondran’Andriamanitra an’i Sodoma sy Gomora, ireo tanànan’ny mpanjaka izay namonjy an’i Abrahama rehefa nanafika azy ireo. Tao Sodoma koa anefa no nofidin’i Lota zana-drahalahiny honina, niaraka tamin’ny fianakaviany sy ny mpanompony. Noho ny fahafantarana ny fatorana ananan’i Abrahama amin’ny zana-drahalahiny, dia ampitomboin’Andriamanitra ny endriky ny fiheverana an’ilay lehilahy antitra mba hanambarany ny fikasany aminy. Ary mba hanaovana izany, dia mampietry ny tenany ho amin’ny haavon’ny olombelona Izy mba hahatonga ny tenany ho olombelona araka izay azo atao mba hametrahana ny tenany eo amin’ny ambaratongan’ny fisainan’i Abrahama mpanompony.

Gen.18:21: " *Koa hidina aho hizaha na efa tanteraka araka ny teny izay efa tonga tamiko izy, na tsia, ary raha tsy izany, dia ho fantatro* ."

Ireo teny ireo dia mifanohitra amin’ny fahatakaran’i Saraha an’ilay raharaha, satria Andriamanitra dia tsy afaka manao tsinontsinona ny haavon’ny fahalotoam-pitondran-tena nihatra tamin’ireo tanàna roa teo amin’ny lemaka sy ny fanambinana be dia be tao amin’ireo tanàna roa ireo. Io fihetsika io dia mampiseho ny fitandremany mba hahazoana antoka fa hanaiky ny didim-pitsarany ny mpanompony mahatoky.

Gen. 18:22: " *Dia niainga izy roa lahy ka nankany Sodoma; fa Abrahama kosa nijanona teo anatrehan'i Jehovah* ."

Eto, ny fisarahan’ireo mpitsidika dia mamela an’i Abrahama hamantatra eo amin’izy ireo ilay Andriamanitra velona, YaHWéH, izay manatrika Azy amin’ny endrika tsotra maha-olombelona izay mandrisika ny fifampiresahana. Ho sahy i Abrahama hatramin’ny nanaovany fifampiraharahana tamin’Andriamanitra mba hahazoana ny famonjena an’ireo tanàna roa ireo, izay nonenan’i Lota zana-drahalahiny malalany ny iray.

Gen. 18:23: “Ary *Abrahama nanatona ka nanao hoe: Handringana ny marina mbamin’ny meloka koa va Hianao* ?

Rariny ny fanontanian'i Abrahama satria, ao anatin'ny fitsaram-bahoaka ataony, ny maha-olombelona no mahatonga ny fahafatesan'ireo niharam-boina tsy manan-tsiny fantatra amin'ny anarana hoe fahavoazana azo antoka. Fa raha tsy mahavita manova zavatra ny olombelona, dia Andriamanitra no afaka. Ary hanome porofon’izany ho an’i Abrahama sy ho antsika izay mamaky ny fijoroany ho vavolombelona ao amin’ny Baiboly izy.

Gen. 18:24: “ *Angamba misy olo-marina dimam-polo ao an-tanàna, haringanao koa va izy ka tsy hiantra ny tanàna noho ny dimam-polo marina ao* ?

Ao anatin’ny fanahiny malemy fanahy sy be fitiavana, dia feno hevi-diso i Abrahama ary nihevitra izy fa azo atao ny mahita olo-marina 50 farafahakeliny ao amin’ireo tanàna roa ireo ary miantso ireo olo-marina 50 ireo izy mba hahazoany ny fahasoavan’ireo tanàna roa ireo amin’ny anaran’ny fahamarinany tonga lafatra izay tsy afaka hamely ny tsy manan-tsiny amin’ny meloka.

Gen. 18:25 : “ *Ny hamono ny marina miaraka amin’ny meloka, mba ho tahaka ny meloka ny marina: Sanatria Anao izany* !

Mihevitra àry i Abrahama fa afaka mamaha ny olana izy amin’ny fampahatsiahivana an’Andriamanitra ny zavatra tsy azony atao raha tsy mandà ny maha-izy azy izay mifamatotra amin’ny fahatsapana ny rariny tanteraka.

Gen.18:26: “ *Ary hoy Jehovah: Raha mahita dimam-polo marina ao Sodoma Aho ao an-tanàna, dia hamindra fo amin’ny tanàna rehetra Aho noho ny amin’ireo* ”.

Tamin'ny fahari-po sy ny hatsaram-panahy no navelan'i Iaveh niteny an'i Abrahama, ary nifanaraka tamin'ny teniny izy, fa tsy ho rava ny tanàna 50.

Gen.18:27: "Ary *Abrahama namaly ka nanao hoe: Indro, efa sahy niteny tamin'ny Tompo aho, nefa vovoka sy lavenona ihany* ."

Moa ve ny fiheverana ny “ *vovoka sy lavenona* ” fa mbola hisy olon-dratsy hitoetra ao aorian’ny fandravana ireo tanàna roa teo amin’ny lohasaha? Na izany aza, dia niaiky i Abrahama fa ny tenany dia “ *vovoka sy lavenona* ” ihany.

Gen. 18:28: " *Angamba ho latsaka dimy ny dimam-polo marina, ka haringanao ho dimy va ny tanàna rehetra? Ary hoy Jehovah: Tsy handringana azy Aho, raha mahita dimy amby efa-polo marina ao* ."

Ny fahasahiana nananan’i Abrahama dia hitarika azy hanohy ny fifampiraharahany amin’ny alalan’ny fampidinana ny isan’ny olom-boafidy mety ho hita ary hijanona eo amin’ny andininy faha-32 amin’ny isa folo marina izy. Ary isaky ny hanome ny fahasoavany Andriamanitra noho ny isa natolotr’i Abrahama.

Gen.18:29: "Ary *Abrahama niteny taminy ka nanao hoe: Angamba efa-polo no ho hita ao. Ary hoy Jehovah: Noho ny efa-polo lahy ireo dia tsy hanao na inona na inona Aho* . "

Gen. 18:30 : “ *Hoy i Abrahama: ‘Aoka tsy ho tezitra ny Tompo, fa hiteny aho. Angamba hisy telo-polo olo-marina ho hita ao. Ary hoy Iaveh: Tsy hanao na inona na inona Aho, raha tsy mahita olona telopolo marina ao* .

Gen.18:31: " *Ary hoy Abrahama: Indro, efa sahy miteny amin'ny Tompo aho, fa angamba hisy roa-polo lahy marina ho hita ao. Ary hoy Jehovah: Tsy handringana azy Aho noho ny roa- polo* .

Gen. 18:32: "Ary *hoy Abrahama: Aoka tsy ho tezitra anie Jehovah, fa hiteny izao indray mandeha izao ihany aho. Angamba folo lahy marina no ho hita ao. Ary hoy Jehovah: Tsy handringana azy Aho noho ny amin'ny olo-marina folo* ."

Teo no nifarana ny fifampiraharahana nataon’i Abrahama, satria takany fa misy fetrany ny tsy mety amin’ny fisisihany. Nijanona tamin’ny isan’ny olo-marina folo Izy. Nino izy fa tsy maintsy ho hita ao amin’ireo tanàna roa ratsy ireo ny isan’ny olo-marina, raha i Lota sy ny havany ihany.

Gen. 18:33: “ *Dia lasa Jehovah, rehefa nitsahatra niteny tamin’i Abrahama Izy, ary Abrahama nody tany amin’ny fonenany* .”

Tapitra ny fihaonan’ny mpinamana roa eto an-tany, ny iray avy any an-danitra sy Andriamanitra Tsitoha ary ny iray kosa, ny vovoky ny tany, dia mifarana, ary samy miverina amin’ny raharahany avy. Abrahama ho any an-tranony ary YHWéH ho any Sodoma sy Gomora izay hiharan’ny didim-pitsarany mandrava.

Rehefa nifanakalo hevitra tamin’Andriamanitra i Abrahama, dia naneho ny toetrany, izay mitovy amin’ny endrik’Andriamanitra, momba ny fahitana ny fahatanterahan’ny fahamarinana marina sy ny fanomezana ny aina ny sandany sarobidy. Izany no nahatonga ny fifampiraharahana nataon’ny mpanompony tsy nahasakana sy nampifaly ny fon’Andriamanitra, izay mizara tanteraka ny fihetseham-pony.

Genesisy 19

Fisarahana amin'ny hamehana

Gen 19:1: " *Ary tonga tao Sodoma ny anjely roa nony hariva; ary Lota nipetraka teo am-bavahadin'i Sodoma. Ary raha nahita azy Lota, dia nitsangana hitsena azy izy ka niankohoka tamin'ny tany* ."

Hitantsika amin’izany fitondran-tena izany ny fitaomana tsara nasehon’i Abrahama tamin’i Lota zana-drahalahiny, satria naneho fiheverana mitovy amin’izany tamin’ireo mpitsidika mandalo izy. Ary vao mainka izy nanao izany, satria fantany ny fitondran-tena ratsin’ny mponin’i Sodoma izay nitoerany.

Gen. 19:2: " *Ary hoy izy: Indro, tompokolahy, masìna ianareo, midira ao an-tranon'ny mpanomponareo, ka mandria ao; sasao ny tongotrareo, ary mifohaza maraina koa, ka mandehana* .

Adidiny i Lota ny miarahaba ny mpandalo ao an-tranony mba hiarovana azy ireo amin’ny asa tsy misy henatra sy ratsy ataon’ireo mponina mpanao kolikoly. Hitantsika ny teny mahafaly nataon’i Abrama tamin’ireo mpitsidika telo lahy. Tena olo-marina tokoa i Lota ka tsy namela ny tenany ho simba tamin’ny firaisany tamin’ireo olon-dratsy tao amin’ity tanàna ity. Tonga ireo anjely roa mba handrava ilay tanàna, kanefa alohan’ny handravana azy, dia te hanakorontana ny faharatsian’ny mponina izy ireo amin’ny fisamborana azy ireo amin’ny asa, izany hoe, fanehoana am-pahavitrihana ny faharatsiany. Ary mba hahatratrarana izany vokatra izany, ny hany tsy maintsy ataon'izy ireo dia ny mandany alina eny an-dalambe mba hotafihin'ny Sodomita.

Gen. 19:3 : " Fa *nanery azy mafy Lota, ka dia nankany aminy izy ka niditra tao an-tranony;*

Nahavita nandresy lahatra azy ireo i Lota, ary nanaiky ny fampiantranony; izay manome azy fahafahana haneho ny fahalalahan-tanany tahaka ny nataon’i Abrahama teo alohany. Ny traikefa dia mampianatra azy ireo hahita ny fanahin’i Lota tsara tarehy, lehilahy marina eo anivon’ny tsy marina.

Gen. 19:4: “ *Mbola tsy nandry izy ireo, dia nanodidina ny trano ny mponina tao an-tanàna, dia ny Sodoma, na tanora na antitra, ary niara-nihazakazaka ny olona rehetra* .”

Mihoatra noho ny nantenain’ireo anjely roa ny fampisehoana ny faharatsian’ny mponina, satria tonga mba hitady azy ireo tao amin’ilay trano nandraisan’i Lota azy ireo. Mariho ny haavon’ny fifindran’io faharatsiana io: “ *hatramin’ny ankizy ka hatramin’ny zokiolona* ”. Noho izany dia marina tanteraka ny fitsaran'i YHWH.

Gen.19:5: " Dia *niantso an'i Lota izy ka nanao taminy hoe: Aiza ireo lehilahy tonga tato aminao izao alina izao?*

Mety ho voafitaka amin’ny fikasan’ny Sodomita ny olona tsy manan-tsaina, satria tsy ny fangatahana hifankahalala no resahina, fa ny fahafantarana araka ny hevitry ny Baiboly, toy ny ao amin’ilay ohatra hoe “Fantatr’i Adama ny vadiny ka niteraka zazalahy izy”. Feno tanteraka ary tsy misy fanafodiny àry ny faharatsian’ireo olona ireo.

Gen. 19:6: “ *Nivoaka teo am-baravaran’ny trano i Lota, ka nanidy ny varavarana teo ivohony* .”

Lota be herim-po, izay nirohotra nifanena tamin’ireo zava-maharikoriko ny tenany ary nitandrina nanidy ny varavaran’ny tranony tao ivohony mba hiarovana ireo mpitsidika azy.

Gen. 19:7: “ *Ary hoy izy: Ry rahalahiko, masìna ianareo, aza manao ratsy* .

Ny tsara fanahy dia mananatra ny ratsy fanahy mba tsy hanao ratsy. Nantsoiny hoe “rahalahy” izy ireo, satria lehilahy mitovy aminy izy ireo, ary nitahiry tao amin’ny tenany ny fanantenana ny hanala ny sasany amin’izy ireo amin’ny fahafatesana izay hitondran’ny fitondran-tenany.

Gen. 19:8: " *Indro, manan-janaka roa vavy izay tsy mbola nahalala lahy aho, ka ho entiko mivoaka ho any aminareo izy, ary ataovy aminy izay tianareo hatao; nefa aza manao na inona na inona amin-dralehilahy, fa tonga ao ambanin'ny aloky ny tafon-tranoko izy* ."

Ho an'i Lota, ny fitondran-tenan'ny Sodomita dia mahatratra haavo tsy mbola nisy toy izany tamin'ity traikefa ity. Ary mba hiarovana ny mpitsidika azy roa, dia nanolotra ny zanany vavy roa mbola virijiny mihitsy aza izy ho solon’izy ireo.

Gen. 19:9: “ *Hoy izy ireo: ‘Mialà eto!’ Ary hoy indray ireo: Tonga tahaka ny vahiny ity lehilahy ity, ka hotsarainay aminao noho ny aminy. Ary nanosika mafy an’i Lota izy ireo, dia nanatona handrava ny varavarana* .

Tsy nampitony ny vahoaka tafavory ny tenin’i Lota, ary ireo biby goavam-be ireo, hoy izy ireo, dia miomana hanao ratsy kokoa aminy noho izy ireo. Miezaka mamaky ny varavarana izy ireo avy eo.

Gen. 19:10 : “ *Dia naninjitra ny tànany izy roa lahy ka nampiditra an’i Lota ho ao an-trano hankeo aminy, dia nakatony ny varavarana* .

Nahita loza i Lota be herim-po, ka niditra an-tsehatra ireo anjely ary nitondra an’i Lota ho ao an-trano.

Gen. 19:11: " *Ary izy namely ny olona teo am-baravaran'ny trano, na ny kely indrindra na ny lehibe, ka nisasatra foana nitady ny varavarana* ."

Any ivelany, jamba ny olona mientanentana akaiky indrindra; voaaro noho izany ny ao an-trano.

Gen. 19:12 : “ *Hoy ireo lehilahy ireo tamin’i Lota: ‘Fa iza moa no eto* ***aminao*** ?

Lota nahita fitia teo imason’ny anjely sy Andriamanitra izay naniraka azy. Mba ho voavonjy ny ainy, dia tsy maintsy “ ***mivoaka izy*** "Ny tanàna sy ny lohasaha amin'ny tany lemaka, satria ny anjely dia handringana ny mponina amin'ity lohasaha ity, izay ho faritra rava tahaka ny tanànan'i Ay. Ny atolotry ny anjely dia mihatra amin'izay rehetra azy amin'ny zava-manan'aina olombelona.

Amin'ity lohahevitry ny **fisarahana ity** , ny didin'Andriamanitra hoe " ***hivoaka*** " dia maharitra. Mamporisika ny zavaboariny izy mba **hisaraka** amin’ny ratsy amin’ny endriny rehetra, toy ny fiangonana kristianina sandoka. Ao amin’ny Apok. 18:4 izy dia nandidy ny olom-boafidiny mba “ ***hivoaka”.*** » an’ny “ *Babylona Lehibe* ”, izay mahakasika voalohany ny fivavahana katolika ary faharoa ny fivavahana protestanta maro karazana, izay teo ambany fahefan’izy ireo hatramin’izao. Ary tahaka an’i Lota, dia ho voavonjy ny ain’izy ireo raha tsy amin’ny fankatoavana avy hatrany ny didin’Andriamanitra. Satria, raha vao mivoaka ny lalàna izay manery ny Alahady fitsaharana amin’ny andro voalohany, dia hifarana ny fiafaran’ny fotoam-pitsapana. Ary avy eo dia ho tara loatra ny hanovana ny hevitry ny olona iray momba ity olana ity.

Misarika ny sainao eto aho amin'ny loza ateraky ny fanemorana ny fanapahan-kevitra ilaina. Ny fiainantsika dia marefo, mety ho faty amin'ny aretina, loza , na fanafihana, zavatra mety hitranga raha tsy ankasitrahan'Andriamanitra ny fahamaram-pontsika, ary amin'ity tranga ity, ny fiafaran'ny fotoanan'ny fahasoavana iombonana dia very ny maha-zava-dehibe azy, satria na iza na iza maty alohan'izany dia maty amin'ny tsy rariny sy ny fanamelohan'Andriamanitra azy. Fantatr’i Paoly izany olana izany, hoy ny Heb. 3:7-8: “ *Anio, raha mandre ny feony ianareo, aza manamafy ny fonareo tahaka ny tamin’ny fikomiana...* ”. Ilaina foana àry ny mamaly ny tolotra natolotr’Andriamanitra, ary izany no hevitr’i Paoly araka ny Heb. 4:1: “ *Koa aoka isika hatahotra, raha mbola mitoetra ny teny fikasana ny amin’ny fidirana amin’ny fitsaharany, fandrao misy aminareo toa tsy mahatratra izany* .”

Gen. 19:13: “ *Fa horavanay ity toerana ity, satria mafy ny fitarainana amin’ny mponina ao eo anatrehan’i Jehovah, ary Jehovah no naniraka anay handrava azy* .”

Tamin’ity indray mitoraka ity, efa antomotra ny fotoana, dia nampahafantarin’ireo anjely an’i Lota ny antony nahatonga azy ireo tao an-tranony. Tsy maintsy horavana haingana ny tanàna noho ny fanapahan-kevitr’i Iaveh.

Gen. 19:14 : “ *Nivoaka i Lota ka niteny tamin’ireo vinantony izay naka ny zanany vavy hoe: ‘Mitsangàna, ka mialà amin’ity toerana ity, fa efa horavan’i Jehovah ity tanàna ity.’ Toa vazivazy anefa teo imason’ireo vinantony* .”

Ireo vinantolahin’i Lota dia azo antoka fa tsy ratsy fanahy toa an’ireo Sodomita hafa, fa ho an’ny famonjena, dia ny finoana ihany no zava-dehibe. Ary mazava ho azy fa tsy nanana izany izy ireo. Tsy nahaliana azy ireo ny finoan’ny

rafozambaviny, ary tsy nampino azy ireo ny fiheverana tampoka hoe efa vonona handrava ny tanàna i Jehovah Andriamanitra.

Gen. 19:15: “ *Ary rehefa nazava ratsy ny andro, dia namporisika an’i Lota ny anjely ka nanao hoe: Mitsangàna, ento ny vadinao sy ny zanakao roa vavy, izay eto, fandrao haringana ianao amin’ny fandravana ny tanàna* .

Ny fandravana an’i Sodoma dia niteraka **fisarahana mahavaky fo** izay manambara ny finoana sy ny tsy fahampian’ny finoana. Ny zanakavavin'i Lota dia tsy maintsy misafidy na hanaraka ny rainy na hanaraka ny vadiny.

Gen. 19:16 : « *Ary raha mbola nitaredretra izy, dia notantanan’izy roa lahy tamin’ny tànany izy sy ny vadiny ary ny zananivavy roa, fa sitrak’i Jehovah ny niantra azy* ;

Amin’io asa io, dia asehon’Andriamanitra amintsika “ *ny marika nosarihana tamin’ny afo* ” isika. Indray mandeha indray, dia ho an’i Lota marina no namonjen’Andriamanitra azy, mbamin’ny zanany roa vavy sy ny vadiny. Noho izany, rovitra avy ao an-tanàna, mahita ny tenany any ivelany, afaka sy velona.

Gen. 19:17: “ *Ary rehefa nitondra azy nivoaka izy, dia hoy ny anankiray taminy: Mandosira hamonjy ny ainao; aza miherika ianao, ary aza mijanona eny amin’ny tany lemaka rehetra; mandosira any an-tendrombohitra, fandrao maty ianao* .”

Ho eo an-tendrombohitra ny famonjena, ny safidy navela ho an’i Abrahama. Noho izany dia azon’i Lota sy nanenina ny fahadisoany tamin’ny nisafidianany ny tany lemaka sy ny fanambinana tao. Tandindomin-doza ny ainy, ary tsy maintsy ho maika izy raha te hahita fiarovana rehefa mamely ny lohasaha ny afon’Andriamanitra. Nodidiana izy mba tsy hiherika. Ny baiko dia tokony horaisina ara-bakiteny ary koa an'ohatra. Ny ho avy sy ny fiainana dia eo anoloan’ireo sisa tavela tao Sodoma, fa ao aorian’izy ireo, dia tsy ho ela dia hisy sisa tsy tambo isaina afa-tsy ny rava mirehitra afo mirehitra amin’ny vato solifara natsipy avy any an-danitra.

Gen. 19:18: “ *Hoy i Lota taminy: Tsia, Tompoko* !

Nampihorohoro an’i Lota ny baiko nomen’ny anjely.

Gen. 19:19: " *Indro, efa nahita fitia eo imasonao aho, ary efa naneho famindram-po lehibe tamiko ianao tamin' ny namonjy ny aiko; nefa tsy afa-mandositra ho any an-tendrombohitra aho, raha tsy efa azon' ny loza aho ka ho faty* ."

Fantatr’i Lota ny faritra onenany, ary fantany fa haharitra ela izy vao ho tonga any an-tendrombohitra. Noho izany dia nitalaho tamin’ilay anjely izy ary nanome azy vahaolana hafa.

Gen. 19:20 : " Indro, ity *tanàna ity dia akaiky handosirako sady kely;*

Eo amin’ny faran’ny lohasaha no misy an’i Zoara, teny midika hoe kely. Tafavoaka velona tamin’ilay loza nanjo an’ilay lohasaha izy io mba ho fialofana ho an’i Lota sy ny fianakaviany.

Gen.19:21: " *Ary hoy izy taminy: Indro, izaho manana izao fahasoavana izao koa, ka tsy handrava ny tanàna lazainao* .

Ny fisian’io tanàna io dia mbola vavolombelon’io fisehoan-javatra mampitolagaga io izay nisy fiantraikany teo amin’ireo tanànan’ny lohasahan’ny lemaka nisy an’ireo tanànan’i Sodoma sy Gomora.

Gen. 19:22: " *Mandosira haingana any, fa tsy manao na inona na inona aho mandra-pahatonganao any. Koa izany no nanaovana ny anaran'izany tanàna izany hoe Zoara* ."

Niankina tamin'ny fanekeny izao ilay anjely ka hiandry mandra-pahatongan'i Lota ho any Zoara mba hamely ny lohasaha.

Gen. 19:23: " *Ary niposaka tamin'ny tany ny masoandro, raha niditra tao Zoara i Lota* ."

Ho an'ny Sodomita dia toa nisy andro vaovao niposaka teo ambanin'ny fiposahan'ny masoandro tsara tarehy; andro tahaka ny andro rehetra...

Gen. 19:24: " *Ary Jehovah nandatsaka solifara sy afo avy tamin'i Jehovah avy tany an-danitra tamin'i Sodoma sy Gomora* ."

Nahazo fijoroana vavolombelona mahery vaika avy amin'ny zavatra hitan'i Ron Wyatt, arkeology advantista, io asa mahagaga avy amin'Andriamanitra io. Nolazainy ny toerana nisy ny tanànan'i Gomora, izay nifandona tamin'ny tehezan-tendrombohitra andrefana manamorona an'io lohasaha io ny fonenany. Ny gorodona amin'ity toerana ity dia vita amin'ny vato solifara izay, rehefa mirehitra amin'ny afo, dia mbola mandrehitra hatramin'izao. Ny fahagagana masina araka izany dia voamarina tanteraka sy mendrika ny finoan'ny olom-boafidy.

Mifanohitra amin'izay noheverina sy nolazaina matetika fa tsy nampiasa hery nokleary Andriamanitra handrava io lohasaha io, fa vato solifara sy solifara madio, tombanana ho 90% ny fahadiovana, izay miavaka araka ny voalazan'ny manampahaizana manokana. Tsy mitondra rahona solifara ny lanitra, ka azoko lazaina fa asan'ilay Andriamanitra Mpamorona io fandravana io. Afaka mamorona zavatra araka izay ilainy izy hatramin'ny namoronany ny tany sy ny lanitra ary izay rehetra ao anatiny.

Gen. 19:25: " *Noravany ireo tanàna ireo, dia ny tany lemaka rehetra sy ny mponina rehetra tao amin'ireo tanàna ireo, ary izay rehetra naniry teo amin'ny tany* ."

Inona no mety hijanona amin'ny toerana iharan'ny orana amin'ny vato solifara mirehitra? Tsy misy na inona na inona, afa-tsy ny vato sy ny vato solifara mbola misy.

Gen. 19:26: " *Dia niherika ny vadin'i Lota, ka tonga andrin-tsira* ."

Io fijery mihemotra avy amin'ny vadin'i Lota io dia mampiharihary ny nenina sy ny fahalianana maharitra amin'io toerana voaozona io. Tsy mampifaly an'Andriamanitra izany toe-tsaina izany, ary mampahafantatra izany izy amin'ny fanovàna ny vatany ho andry sira, izay endriky ny tsy fahampiana ara-panahy tanteraka.

Gen. 19:27: "Ary *nifoha maraina koa Abrahama hankany amin'ilay efa nitsanganany teo anatrehan'i Jehovah* ."

Tsy fantatr'i Abrahama ilay tantara nitranga, ka tonga teo amin'ny hazo terebin'i Mamre izy, izay nandraisany ireo mpitsidika telo lahy.

Gen. 19:28: " *Dia nitsinjo an'i Sodoma sy Gomora ary ny sisin-tanin'ny tany lemaka rehetra izy, ka, indro, nisy setroka niakatra avy tamin'ny tany, tahaka ny setroky ny lafaoro lehibe* ."

Toeram-pandinihana tena tsara ilay tendrombohitra. Avy amin’ny haavony, i Abrahama dia nitazana an’ilay faritra ary nahafantatra ny misy ny lohasahan’i Sodoma sy Gomora. Raha mbola misy afo mirehitra ny tany, dia miakatra avy any ambony ny setroka mavaivay vokatry ny solifara sy ny lanin’ny olona ny fitaovana rehetra nangonin’ny olona tao amin’ny tanàna iray. Ny toerana dia voaheloka ho sterility hatramin'ny faran'izao tontolo izao. Tsy misy afa-tsy vato, vato, vato solifara, ary sira, sira be dia be, izay mampiroborobo ny tsy fahampian'ny tany.

Gen. 19:29: " *Ary rehefa nandrava ny tanànan' ny tany lemaka Andriamanitra, dia nahatsiaro an' i Abrahama Izy ka namonjy an' i Lota tamin' ny loza izay nandrava ny tanàna izay nonenan' i Lota* .

Zava-dehibe io fanazavana io, satria ahariharіny amintsika fa tsy namonjy an’i Lota Andriamanitra mba hampifaliana an’i Abrahama mpanompony nahatoky. Tsy nitsahatra nanaratsy azy àry izy noho ny nifidianany an’ilay lohasaha nanankarena sy ireo tanàna simba tao. Ary izany dia manamafy fa tena voavonjy tokoa tamin’ilay anjara fantatry ny Sodoma ho “marika nosarihana tamin’ny afo” izy, izany hoe, tena tery.

Gen. 19:30 : " *Niala tao Zoara Lota ka niakatra tany amin' ny tany havoana, dia nonina tany an-tendrombohitra izy sy ny zanany roa vavy, fa natahotra ny hitoetra tao Zoara izy* .

Lasa nazava tamin’i Lota izao ny filana **fisarahana .** Ary izy no manapa-kevitra ny tsy hijanona ao Zoara, izay na dia “kely aza” dia nonenan’ny olona mpanao kolikoly sy mpanota teo anatrehan’Andriamanitra. Nankany an-tendrombohitra kosa izy, ary tsy nisy fampiononana intsony, ka niara-nipetraka tamin’ny zanany roa vavy tao anaty lava-bato, fialofana voajanahary nomen’ny zavaboarin’Andriamanitra.

Gen. 19:31 : « *Dia hoy ny zokiny tamin’ny zandriny: Efa antitra ny raintsika, ka tsy misy lehilahy amin’ny tany hifandray amintsika araka ny fanaon’ny tany rehetra* .

Tsy misy na inona na inona mahamenatra momba ny hetsika nataon'ny zanakavavin'i Lota roa. Nohamarinin’Andriamanitra sy ankasitrahan’Andriamanitra ny antony manosika azy ireo, satria mikendry hanome taranaka ho an-drainy izy ireo. Raha tsy misy an'io antony io dia mety ho firaisana ara-nofo ny hetsika.

Gen. 19:32: “ *Andao hampisotrointsika divay ny raintsika, dia handry aminy isika, **mba hananantsika taranaka ho an’ny raintsika*** .”

Gen. 19:33: " *Dia nampisotroiny divay ny rainy tamin'iny alina iny, ary nandeha ny lahimatoa ka nandry tamin-drainy* ;

Gen 19:34 : « *Ary nony ampitso, dia hoy ny vavimatoa tamin’ny zandriny: Indro, nandry tamin’ny raiko aho halina; aoka hampisotrointsika divay koa izy anio alina, dia handeha handry aminy isika, **mba hahazoantsika taranaka amin’ny raintsika*** .

Gen. 19:35 : « *Ary nampisotroiny divay koa ny rainy tamin’iny alina iny; ary nandeha ny zandriny ka nandry taminy* ;

Ny tsy fahatsiarovan-tena tanteraka an'i Lota tamin'ity hetsika ity dia manome ny dingana amin'ny sarin'ny insemination artifisialy ampiharina amin'ny

biby sy ny olombelona amin'izao androntsika farany izao. Tsy misy na dia kely aza ny fitadiavana fahafinaretana ary ny zavatra tsy dia manafintohina kokoa noho ny fampiraisana ny mpirahalahy sy ny anabavy tany am-piandohan'ny olombelona.

Gen. 19:36: " *Bevohoka tamin-drainy ny zanakavavin'i Lota roa* ."

Ireo zanakavavin'i Lota roa ireo dia naneho toetra niavaka, dia ny fandavan-tena mba ho voninahitry ny rainy. Amin'ny maha-reny tokan-tena azy, dia hitaiza irery ny zanany izy ireo, amin'ny fomba ofisialy tsy misy ray, ka mandà amin'izany ny tsy haka vady, vady, namana.

Gen. 19:37: " *Ny lahimatoa dia niteraka zazalahy, ka ny anarany nataony hoe Moaba; izy no rain'ny Moabita mandraka androany* .

Gen.19:38: " *Ary ny zandriny koa niteraka zazalahy, ka ny anarany nataony hoe Ben-Amy; izy no rain'ny taranak'i Amona mandraka androany* .

Ao amin'ny faminanian'ny Daniela 11:41 , dia hitantsika ny momba ny taranak'izy roa lahy: " *Hiditra amin'ny tany mahafinaritra izy, ka maro no ho lavo, fa Edoma sy* ***Moaba*** *ary ny lohan'ny taranak'i* ***Amona*** *dia ho voavonjy amin'ny tànany* ". Ny fifandraisana ara-nofo sy ara-panahy àry no hampiray ireo taranaka ireo amin'ny Isiraely naorina tamin'i Abrahama, ilay fototeny taorian'i Heber tamin'ny vahoaka hebreo. Fa ireo faka iombonana ireo dia hiteraka fifandirana ary hametraka ireo taranaka ireo hiady amin'ny firenen'Isiraely. Ao amin'ny Zefania 2:8 sy 9 , dia maminany loza hanjo an'i Moaba sy ny taranak'i Amona Andriamanitra: " *Efa reko ny fandatsan'i Moaba sy ny faniratsiran'ny taranak'i Amona, tamin'ny nandatsany ny oloko sy ny nanandra-tenany tamin'ny sisin-taniny. sira, ary lao mandrakizay* ;

Izany dia manaporofo fa tamin'i Abrahama ihany tokoa no nitahin'Andriamanitra, ary tsy ny rahalahiny naterak'i Tera rainy ihany no nizara izany. Raha afaka nandray soa tamin'ny ohatr'i Abrahama i Lota, dia tsy ho toy izany ny taranany naterak'ireo zanany roa vavy.

Genesisy 20

Fisarahana noho ny toeran'ny mpaminanin'Andriamanitra

Rehefa nanavao ny traikefan'i Farao voarakitra ao amin'ny Genesisy 12 i Abrahama dia nanolotra an'i Saraha vadiny ho anabaviny ho an'i Abimeleka, mpanjakan'i Gerara (Palestina ankehitriny any akaikin'i Gaza). Indray mandeha indray , ny fihetsik'Andriamanitra tamin'ny sazy nataony dia nanambara taminy fa ny vadin'i Saraha no mpaminaniny. Niely nanerana an'ilay faritra àry ny herin'i Abrahama sy ny tahotra.

Genesisy 21

Ny fisarahana ny ara-dalàna sy ny tsy ara-dalàna

Fisarahana **amin'ny alalan'ny** sorona izay tian'ny tena

Gen. 21:1: “ *Ary Jehovah namangy an’i Saraha araka izay efa nolazainy, ary nataon’i Jehovah tamin’i Saraha araka ilay efa noteneniny* .

Tamin’io famangiana io, dia nofaranan’Andriamanitra ny momba an’i Saraha naharitra ela.

Gen. 21:2: “ *Dia nanan’anaka Saraha ka niteraka zazalahy tamin’i Abrahama, rehefa antitra izy, tamin’ny fotoana izay efa nolazain’Andriamanitra taminy.* ”

Manamafy izany ny Isa.55:11: “ *Dia ho tahaka izany ny teniko izay aloaky ny vavako: tsy hiverina amiko foana izy, fa hahatanteraka izay sitrako sy hahatanteraka izay kasaiko* ”; voatana ny teny fikasana natao tamin’i Abrahama, noho izany dia voamarina ilay andininy. Tonga teto amin’izao tontolo izao io Zanaka io taorian’ny nanambaran’Andriamanitra ny nahaterahany. Asehon’ny Baiboly ho “zanaky ny teny fikasana” izy, izay mahatonga an’i Isaka ho tandindon’ny faminaniana momba ny “Zanak’Andriamanitra” mesia: Jesosy.

Gen. 21:3: “ *Ary ny anaran’ny zanany izay naterany, izay naterak’i Saraha taminy, dia nataon’i Abrahama hoe Isaka* ” .

Ny anarana hoe Isaka dia midika hoe: mihomehy izy. Samy nihomehy i Abrahama sy Saraha rehefa nandre an’Andriamanitra nanambara ny zanany ho avy. Na dia tsara aza ny fihomehezan'ny hafaliana, ny fihomehezana maneso dia tsy. Raha ny marina, dia nitovy ny fihetsiky ny mpivady, satria niharan’ny fitsarana an-tendrony. Satria nihomehy izy ireo nieritreritra ny fihetsiky ny olona manodidina azy. Nanomboka tamin’ny Safodrano, dia nihena be ny androm-piainan’ny olona, ary ho an’ny olombelona, ny faha-100 taonany dia ny fahanterana; ny taona izay kely andrasana amin’ny fiainana. Tsy midika na inona na inona anefa ny taona eo amin’ny tontolon’ny fifandraisana amin’ilay Andriamanitra Mpamorona izay mametra ny fetran’ny zava-drehetra. Ary hitan'i Abrahama izany tao amin'ny traikefany ary nahazo, avy amin'Andriamanitra, harena, voninahitra, ary ny maha-ray azy, tamin'ity indray mitoraka ity dia ara-dalàna.

Gen. 21:4 : « *Ary noforan’i Abrahama Isaka zanany, rehefa feno havaloana izy, araka izay efa nandidian’Andriamanitra azy* .

Ny zanany lahy ara-dalàna kosa dia voafora. Ankatoavina ny didin’Andriamanitra.

Gen. 21:5: “ *Ary efa zato taona Abrahama, raha niteraka an’i Isaka zanany izy* .

Mahavariana ilay zavatra, fa tsy amin'ny fenitra antidiluvian.

Gen. 21:6: " *Ary hoy Saraha: Efa nampihomehezan'Andriamanitra aho, ka izay mandre izany dia hiara-mihomehy amiko* .

Hitan'i Sarah fa mahatsikaiky ny toe-javatra satria olombelona izy ary iharan'ny fitsarana an-tendrony. Hita taratra fifaliana tsy nampoizina koa anefa io faniriana hihomehy io. Sahala amin’i Abrahama vadiny, dia nomena fahafahana hiteraka izy amin’ny taona izay tsy azo eritreretina intsony amin’ny lafiny maha-olombelona.

Gen 21:7 *Ary hoy izy: Iza moa no ho nanao tamin'i Abrahama hoe: Mbola hampinono zaza Saraha? fa efa niteraka zazalahy ho azy aho, rehefa antitra* .

Tena miavaka sy mahagaga tanteraka izany. Raha jerena amin'ny fomba fijery ara-paminaniana ny tenin'i Saraha, dia hitantsika ao amin'i Isaka ilay zanaka maminany ny fanekena vaovao ao amin'i Kristy, fa i Ismaela kosa maminany ny amin'ny zanaky ny fanekena voalohany. Amin'ny fandavany an'i Kristy Jesosy, io zanaka ara-nofo io, izay nateraka araka ny nofo tamin'ny famantarana ny famorana, dia holavin'Andriamanitra, ka hankasitrahan'ilay zanaka kristianina voafidy tamin'ny alalan'ny finoana. Sahala amin'i Isaka, i Kristy, ilay mpanorina ny fanekena vaovao, dia hateraka amin'ny fomba mahagaga mba hanambara sy hisolo tena an'Andriamanitra amin'ny endrik'olombelona. Mifanohitra amin'izany kosa, i Ismaela dia noforonina avy amin'ny fototra ara-nofo sy ny fahatakaran'olombelona tanteraka.

Gen. 21:8: " *Ary nitombo ny zaza ka notazana; ary Abrahama nanao fanasana lehibe tamin'ny andro nanasarahana an'Isaka.* "

Ho lasa zatovo ilay zaza minono, ary ho an'i Dada Abrahama, dia misokatra ny hoavy feno fampanantenana sy fahasambarana, izay ankalazainy amim-pifaliana.

Gen.21:9 : « *Ary Saraha nahita ny zanak'i Hagara Egyptiana, izay naterany tamin'i Abrahama, fa nihomehy, ka hoy izy tamin'i Abrahama* :

Tena mitana anjara toerana lehibe eo amin'ny fiainan'ireo mpivady voatahy ny fihomehezana. Ny fankahalana sy ny fialonan'i Ismaela tamin'i Isaka, ilay zanaka ara-dalàna, dia nitarika azy hihomehy sy haneso azy. Ny amin'i Saraha, dia tonga ny fetran'izay azo zakaina; be loatra izany.

Gen. 21:10: " ***Roahy*** *io andevovavy io sy ny zanany, fa ny zanak'io andevovavy io tsy hiray lova amin'ny zanako, dia amin'i Isaka.* "

Azo takarina ny fahasosoran'i Saraha, fa jereo bebe kokoa amiko. Naminany i Saraha ny tsy fahamendrehan'ny fanekena voalohany, izay tsy hiaramandova amin'ny olom-boafidy ny vaovao, miorina amin'ny finoana ny fahamarinan'i Kristy Jesosy.

Gen. 21:11: " *Ary ratsy indrindra teo imason'i Abrahama ny amin'ny zanany* " .

Tsy nanao toa an'i Saraha i Abrahama, satria nizarazara ny fihetsehampony teo amin'ny zanany roa lahy. Ny nahaterahan'i Isaka dia tsy nanafoana ireo 14 taona niraiketan'ny fitiavany an'i Ismaela.

Gen. 21:12: " *Ary hoy Andriamanitra tamin'i Abrahama: Aoka tsy ho ratsy eo imasonao ny amin'ny zazalahy sy ny ankizivavinao; fa amin'izay rehetra nolazain'i Saraha taminao dia henoy ny teniny, fa avy amin'isaka no hantsoina izay taranaka ho anao.* "

Ao amin'io hafatra io, Andriamanitra dia manomana an'i Abrahama hanaiky ny fisarahan'i Ismaela, lahimatoany. Izany **fisarahana izany** dia ampahany amin'ny drafitry ny faminanian'Andriamanitra; satria naminany ny tsy fahombiazan'ny fanekena taloha tamin'i Mosesy izy. Ho fampiononana, ao amin'Isaka, dia hampitombo ny taranany Izy. Ary ny fahatanterahan'io tenin'Andriamanitra io dia hotanterahina amin'ny alalan'ny fananganana ny

fanekena vaovao izay hiantsoana ny “ olom -*boafidy ”* amin’ ny alalan’ ny hafatry ny filazantsara mandrakizay an’ Andriamanitra ao amin’ i Jesosy Kristy.

Araka izany, raha ny mifanohitra amin’izany, dia i Isaka no ho patriarika amin’ny fanekena taloha ary indrindra ao amin’i Jakoba zanany, fa araka ny nofo sy ny famantarana ny famorana, ny Isiraelin’Andriamanitra dia haorina eo amin’ny fototra. Ny mifanohitra amin’izany anefa dia ny hoe io Isaka io ihany no maminany lesona momba ny fanekena vaovao ao amin’i Kristy.

Gen. 21:13: “ *Ary ny zanaky ny andevovavy dia hataoko ho firenena koa, satria taranakao izy.* ”

I Ismaela no patriarka tamin’ny firenena maro tany Moyen-Orient. Mandra-pisehoan’i Kristy ho amin’ny fanompoany famonjena teto an-tany, dia an’ny taranak’ireo zanak’i Abrahama roa lahy ireo ny maha-ara-dalàna ny ara-panahy. Ny tontolo tandrefana dia niaina tao anatin’ny karazana fanompoan-tsampy maro, tsy nahalala ny fisian’ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe.

Gen. 21:14: " *Dia nifoha maraina koa Abrahama ka naka mofo sy siny hoditra feno rano, dia nomeny an'i Hagara ka napetrany teo an-tsorony, ary nomeny azy koa ny zaza, dia nampandehaniny izy* .

Nanome toky an’i Abrahama ny fitsabahan’Andriamanitra. Fantany fa Andriamanitra mihitsy no hiambina an’i Hagara sy Isimaela, ary nanaiky ny **hisaraka** tamin’izy ireo izy satria natoky an’Andriamanitra mba hiaro sy hitarika azy ireo. Fa ny tenany dia narovan’i Jehovah sy notarihiny hatramin’izay.

Gen. 21:15 : « *Ary rehefa lany ny rano tao amin’ny siny hoditra, dia nariany teo ambanin’ny kirihitra anankiray ny zaza* .

Tany an-tany efitr’i Beri-sheba, dia levona haingana ny rano nentina ary tsy nisy rano, ny fahafatesana ihany no hitan’i Hagara ho fiafaran’ny toe-javatra nampalahelo azy.

Gen. 21:16: " *Dia nandeha izy ka nipetraka tandrifin'ny tsipìka, fa hoy izy: Aoka tsy hahita ny fahafatesan'ny zaza aho. Ary nipetraka tandrifiny izy, dia nanandratra ny feony nitomany.* "

Tao anatin’izany toe-javatra faran’izay mafy izany, fanindroany no nandatsa-dranomaso teo anatrehan’Andriamanitra i Hagara.

Gen. 21:17 : " *Ary Andriamanitra nihaino ny feon' ny zazalahy, ary Ilay Anjelin' Andriamanitra niantso an' i Hagara tany an-danitra ka nanao taminy hoe: Inona no manjo anao, ry Hagara? Aza matahotra, fa efa ren' Andriamanitra ny feon' ny zaza eo amin' izay misy azy* .

Ary fanindroany Andriamanitra dia niditra an-tsehatra ary niresaka taminy mba hanome toky azy.

Gen. 21:18: “ *Mitsangàna, atsangano ny zaza, ka ento eny an-tananao, fa hataoko firenena lehibe izy.* ”

Mampahatsiahy anao aho fa zatovo 15 ka hatramin’ny 17 taona i Ismaela zaza, nefa mbola zaza eo ambany fifehezan’i Hagara reniny ary tsy manana rano hosotroina intsony izy roa. Tian’Andriamanitra hanohana ny zanany izy, satria hisy anjara lehibe natokana ho azy.

Gen. 21:19 : " *Dia nampahiratin'Andriamanitra ny masony, ka nahita lavaka fantsakana izy* ;

Na fahagagana izany na tsia, dia niseho tamin’ny fotoana mety io fantsakana io mba hanomezana tsiron’ny fiainana an’i Hagara sy ny zanany. Ary ananan’izy ireo ny ainy amin’ilay Mpamorona mahery izay manokatra na manidy ny fahitana sy ny fahatakarana ny zavatra.

Gen. 21:20 : " *Ary nomban'Andriamanitra ny zaza, dia nitombo izy ka nonina tany an-efitra ka tonga mpandefa zana-tsipìka.* "

Tsy foana àry ny tany efitra satria nihaza biby novonoiny tamin’ny tsipìkany i Ismaela.

Gen. 21:21: " *Ary nonina tany an-efitr'i Parana izy; ary ny reniny naka vady ho azy avy tany amin'ny tany Egypta.* "

Hihamatanjaka àry ny fatorana teo amin’ny Isimaelita sy ny Ejipsianina, ary rehefa mandeha ny fotoana, dia hitombo ny fifandrafian’i Ismaela amin’i Isaka ka hahatonga azy ireo ho fahavalo voajanahary mandrakizay.

Gen 21:22 : « *Ary tamin’izany andro izany Abimeleka sy Pikola, komandin’ny miaramilany, dia niteny tamin’i Abrahama ka nanao hoe: Andriamanitra momba anao amin’izay rehetra ataonao* .

Ireo traikefa nateraky ny fanolorana an’i Saraha ho anabaviny, voarakitra ao amin’ny Gen. 20, dia nampianatra an’i Abimeleka fa mpaminanin’Andriamanitra i Abrahama. Atahorana sy atahorana izy izao.

Gen. 21:23 : " *Koa ankehitriny mianiana amiko amin'Andriamanitra ianao fa tsy hamitaka ahy na ny zanako na ny zafin'ny zanako* ;

Tsy te ho resin’ny hafetsen’i Abrahama intsony i Abimeleka, ary te hahazo fanekena mafy sy tapa-kevitra avy aminy ho amin’ny fiarahana milamina.

Gen. 21:24: “ *Ary hoy Abrahama: Hianiana ihany aho* .

Tsy nanana fikasana ratsy tamin’i Abimeleka i Abrahama ka afaka nanaiky izany fifanarahana izany.

Gen. 21:25 : " *Ary Abrahama niteny mafy an'i Abimeleka noho ny fantsakana iray izay nalain'ny mpanompon'i Abimeleka an-keriny* .

Gen. 21:26: " *Ary hoy Abimeleka: Tsy fantatro izay nanao izany, ary tsy mbola nambaranao tamiko na reko mandraka androany* .

Gen. 21:27 : « *Ary Abrahama naka ondry sy omby, ka nomeny an’i Abimeleka; dia nanao fanekena izy roa lahy* .

Gen. 21:28: “ *Ary Abrahama nanokana ondry fito tamin’ny ondry* ;

Ny nifidianan’i Abrahama ny “ondry fito” dia manaporofo ny fifandraisany amin’ilay Andriamanitra Mpamorona, izay tiany hampifandraisina amin’ny asany. Efa nanorim-ponenana tany an-tany hafa i Abrahama, nefa tiany hitoetra ho azy ny vokatry ny asany.

Gen.21:29: " *Ary hoy Abimeleka tamin'i Abrahama: Inona moa ireto ondrivavy kely fito natokanao ireto* ?

Gen. 21:30: " *Ary hoy izy: Ento eny an-tanako ireto ondrivavy kely fito ireto ho vavolombelona amiko fa Izaho no nihady ity lavaka fantsakana ity.* "

Gen. 21:31: “ *Koa izany no nanaovana ny anaran’izany tany izany hoe Beri-sheba, satria teo izy mianaka no nianiana* .

Avy amin’ny teny hoe “sheba” no anaran’ilay loharanon’ny fifandirana, izay fototeny amin’ny teny hebreo hoe “fito”, ary hita ao amin’ny teny hoe “Sabata”, izay manondro ny andro fahafito, ny Sabotsy, izay

nohamasinin’Andriamanitra ho fitsaharana isan-kerinandro, hatramin’ny niandohan’ny namoronany ny tany. Mba hitahirizana ny fahatsiarovana an’io firaisankina io, dia nantsoina hoe “fantsakan’ny fito” àry ilay lavadrano.

Gen. 21:32: " *Ary nanao fanekena tany Beri-sheba izy. Dia niainga Abimeleka sy Pikola, komandin'ny miaramilany, ka niverina ho any amin'ny tanin'ny Filistina.* "

Gen. 21:33: “ *Ary Abrahama namboly hazo tamariska tany Beri-sheba, dia tao no niantsoany ny anaran’i Jehovah, Andriamanitra mandrakizay* ” .

Gen. 21:34: “ *Ary Abrahama nivahiny elaela tany amin’ny tanin’ny Filistina* .

Efa nomanin’Andriamanitra mba hisian’ny fiadanana sy filaminana ho an’ny mpanompony.

Genesisy 22

Ny fisarahan’ny ray sy ny zanaka tokana natao sorona

Ity toko faha-22 ity dia mampiseho ny foto-kevitra ara-paminaniana momba an’i Kristy natolotr’Andriamanitra Ray ho sorona. Izy io dia maneho ny foto-kevitry ny famonjena izay nomanin’Andriamanitra tao amin’ny mangingina hatrany am-piandohan’ny fanapahan-keviny hamorona olona afaka, manan-tsaina ary manana fahaleovan-tena eo anoloany. Io fahafoizan-tena io no ho vidim-panavotana mba hahazoana ny fiverenan’ny fitiavana avy amin’ny zavaboariny. Ny olom-boafidy dia ireo izay namaly ny fanantenan’Andriamanitra tamin’ny fahalalahana tanteraka hisafidy.

Gen.22:1: “ *Rehefa afaka izany, dia naka fanahy an’i Abrahama Andriamanitra ka nanao taminy hoe: Ry Abrahama ô, ka hoy izy: Inty aho!* ”

Tena nankatò an’Andriamanitra i Abrahama, nefa hatraiza no mety ho vokatr’izany fankatoavana izany? Efa fantatr’Andriamanitra ny valiny, saingy tsy maintsy avelan’i Abrahama, ho fijoroana vavolombelona ho an’ny olom-boafidy rehetra, porofo mivaingana ny amin’ny fankatoavany fakan-tahaka izay mahatonga azy ho mendrika tokoa ny fitiavan’Andriamaniny izay mahatonga azy ho patriarka izay hihamaivana ny taranany noho ny fahaterahan’i Kristy Jesosy.

Gen. 22:2: " *Ary hoy Andriamanitra: Ento ny zanakao, ny lahitokanao, izay tianao, dia Isaka, ka mankanesa any amin'ny tany Moria, ary atero any izy ho fanatitra dorana eo amin'ny iray amin'ireo tendrombohitra izay holazaiko aminao.* "

Andriamanitra dia minia manindry izay maharary, hatramin'ny fetran'izay zakain'ity antitra efa zato taona mahery ity. Nomen’Andriamanitra fifaliana tamin’ny fomba mahagaga izy, satria niteraka zazalahy taminy sy Saraha vadiny. Noho izany, dia hanafina amin’ireo manodidina azy ny fangatahan’Andriamanitra tsy mampino izy hoe: “ *Atolory ho fanatitra ny zanakao lahy tokana* ”. Ary ny

valin-kafatra nataon’i Abrahama dia hisy vokany mandrakizay ho an’ny olombelona rehetra. Fa, rehefa nanaiky hanolotra ny zanany i Abrahama, dia tsy ho afaka ny handao ny drafiny famonjena intsony ny tenan’ Andriamanitra; raha azony natao ny nieritreritra ny handao izany.

Andeha homarihintsika ny maha-zava-dehibe ny fahamarinan’ilay hoe: “ *Eo amin’ny tendrombohitra iray izay holazaiko aminao* ”. Io toerana voafaritra io dia nomanina handraisana ny ran’i Kristy.

Gen. 22:3 : « *Ary nifoha maraina koa Abrahama ka nanisy lasely ny borikiny, dia nitondra mpanompo roa lahy niaraka taminy sy Isaka zanany, ary nikapa kitay hatao fanatitra dorana izy, dia lasa nandeha nankany amin’ny tany izay efa nolazain’Andriamanitra taminy* .

Nanapa-kevitra ny hankatò izany fahatezerana izany i Abrahama, ary tamin’ny fo feno alahelo no nandaminany ny fanomanana ny lanonana feno rà nandidian’Andriamanitra.

Gen. 22:4: “ *Ary nony tamin’ny andro fahatelo Abrahama nanopy ny masony ka nahatazana ilay toerana teny lavitra eny.* ”

Ny tanin’i Moria dia lalana telo andro avy amin’ny nitoerany.

Gen. 22:5: " *Ary hoy Abrahama tamin'ny mpanompony: Mijanòna eto amin'ny boriky ianareo, fa izaho sy ilay zatovo dia hankany hivavaka, dia hiverina atỳ aminareo indray* .

Tsy mila vavolombelona ny asa mahatsiravina saika hataony. **izy** koa **misaraka** amin’ny mpanompony roa izay tsy maintsy miandry ny fiverenany.

Gen.22 :6: " *Nalain'i Abrahama ny kitay hanaovana ny fanatitra dorana ka natataony an'Isaka zanany, ary ny afo sy ny antsy no nentiny teny an-tànany; dia niara-nandeha izy mianaka* ."

Ao amin’io seho ara-paminaniana io, toy ny tsy maintsy hitondran’i Kristy ny “patibulum” mavesatra izay hofantsihana ny hato-tanany, dia i Isaka koa no nampangaina tamin’ny hazo izay nandrehitra afo, handevona ny vatany natao sorona.

Gen. 22:7: " *Ary Isaka niteny tamin'i Abrahama rainy ka nanao hoe: Ry ikaky ô! Ary hoy izy: Inty aho, anaka. Ary hoy Isaka: Indro ny afo sy ny kitay, fa aiza ny zanak'ondry hatao fanatitra dorana* ?

Nanatri-maso sorona ara-pivavahana maro i Isaka ary rariny raha gaga izy noho ny tsy fisian’ilay biby hatao sorona.

Gen. 22:8: “ *Ary hoy Abrahama: Anaka, Andriamanitra no hitady izay ondry hatao fanatitra dorana.* ” Dia nandeha izy mianaka.

Io valin-teny avy amin’i Abrahama io dia avy amin’ny tsindrimandrin’Andriamanitra mivantana satria maminany amin’ny fomba mahatalanjona ny sorona lehibe izay eken’Andriamanitra amin’ny fanolorana ny tenany ho fanomboana amin’ny nofon’olombelona, ka manome izay ilain’ireo olom-boafidy mpanota hahazo Mpamonjy mahomby sy marina ao amin’ny fahatanterahan’Andriamanitra. Fa i Abrahama kosa dia tsy mahita an’io hoavy mahavonjy io, dia ny anjara asan’i Kristy Mpamonjy nambaran’ny biby natao sorona ho an’i YHWéH, ilay Andriamanitra Mpamorona mahery indrindra. Ho azy, io valin-teny io dia mamela azy hahazo fotoana fotsiny, ka dia mijery amin'ny horohoro amin'ny heloka bevava tsy maintsy hataony izy.

Gen. 22:9 : « *Ary rehefa tonga teo amin' ny tany izay nolazain' Andriamanitra taminy izy, dia nanorina alitara teo Abrahama ka nandahatra ny kitay* .

Indrisy i Abrahama teo anoloan'ny alitara, tsy misy fomba hanafenana an'Isaka intsony fa izy no ho ondry hatao sorona. Raha nasehon'i Abrahama Ray ny tenany ho ambony tamin'izany fanekena niavaka izany, dia ny fitondran-tena feno fanetren-tenan'Isaka no endrik'i Jesoa Kristy amin'ny androny: ambony noho ny fankatoavana sy ny fandavan-tenany.

Gen. 22:10 : " *Ary Abrahama naninjitra ny tanany ka nandray ny antsy mba hamonoana ny zanany* .

Mariho fa miandry ny fiafaran'ny fitsapana Andriamanitra mba hanehoana hevitra, mba hanomezana ny fijoroana ho vavolombelona momba ny olom-boafidiny ho tena sarobidy sy maha-azo itokiana. " *Antsy eny an-tanana* " sisa dia ny hamono an'i Isaka tahaka ireo ondry maro efa natao sorona.

Gen. 22:11: " *Ary Ilay Anjelin'i Jehovah niantso azy tany an-danitra ka nanao hoe: 'Ry Abrahama, ry Abrahama ô!' Dia hoy izy: 'Inty aho!* "

Natao sy tanteraka tanteraka ny fanehoana ny finoan'i Abrahama mankatò. Nofaranan'Andriamanitra ny fitsarana an'ilay lahiantitra sy ny an'ny zanany izay mendrika azy sy ny fitiavany.

Raiso izy, isaky ny antsoin'Andriamanitra na ny zanany izy, dia namaly foana Abrahama hoe: " *Inty aho* ". Io valin-kafatra mipoitra avy aminy io dia manambara ny toetrany malala-tanana sy malalaka amin'ny mpiara-belona aminy. Ambonin'izany, dia mifanohitra amin'ny toe-tsain'i Adama izay tratran'ny fahotana izay niafina tamin'Andriamanitra, hany ka voatery Andriamanitra niteny taminy hoe: " *Aiza ianao?* "

Gen 22:12 Ary *hoy ilay anjely: Aza maninjitra ny tananao amin'ny zazalahy, ary aza manao na inona na inona aminy; fa fantatro ankehitriny fa matahotra an'Andriamanitra ianao ka tsy narovanao tamiko ny zanakao, dia ny lahitokanao* .

Amin'ny alalan'ny fanehoana ny finoany mahatoky sy mankatò, i Abrahama dia azo aseho amin'ny rehetra, ary mandra-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao, ho modely amin'ny finoana marina, avy amin'Andriamanitra, mandra-pihavin'i Kristy izay hahatonga azy ho nofo ao amin'ny fahatanterahan'Andriamanitra. Ao amin'io modely amin'ny fankatoavana tsy misy tsiny io no nahatonga an'i Abrahama ho ray ara-panahin'ny mpino marina voavonjy tamin'ny ra nalatsak'i Jesosy Kristy. Tao anatin'izany zavatra niainana izany, i Abrahama dia vao avy nitana ny anjara asan'Andriamanitra Ray izay hanolotra ho fanatitra tena izy sy mety maty, dia ny zanany lahitokana antsoina hoe Jesoa avy any Nazareta.

Gen. 22:13 : « *Ary Abrahama nanopy ny masony, ka, indro, nisy ondrilahy teo ivohony, voasaringotry ny kirihitrala ny tandrony* ;

Amin'izao fotoana izao, dia azon'i Abrahama takarina fa ny valin-teniny tamin'i Isaka hoe: " *Anaka, Andriamanitra no hanome ny zanak'ondry hatao fanatitra dorana* ", dia avy amin'ny tsindrimandrin'Andriamanitra, satria " *ny zanak'ondry* ", raha ny marina, "ny zanak'ondrilahy *"* , dia tena " *nomen'Andriamanitra* " sy natolony tokoa. Mariho fa ny biby natao sorona ho

an’i YHWH dia lahy foana noho ny andraikitra sy ny fanapahana nomena ny olombelona, dia Adama lahy. Ho lehilahy koa ilay Kristy manavotra.

Gen. 22:14: " Ary *ny anaran'izany tany izany dia nataon'i Abrahama hoe Jehovah-Jire.*

Ny anarana hoe “ *Yahweh Jireh* ” dia midika hoe: Jehovah no ho hita. Ny fandraisana an’io anarana io dia faminaniana marina izay manambara fa ao amin’ny tanin’i Moria, ilay Andriamanitra lehibe tsy hita maso izay mitaona ny tahotra sy ny tahotra dia ho hita amin’ny fisehoan’olombelona tsy dia mahatahotra loatra, mba hitondra sy hahazo ny famonjena ny olom-boafidy. Ary ny niandohan’io fanendrena io, dia ny fanaterana an’i Isaka ho sorona, dia manamafy ny fanompoan’ny “ *Zanak’ondrin’Andriamanitra izay manaisotra ny fahotan’izao tontolo izao* ” eto an-tany. Noho ny fahafantarana ny fahalianan’Andriamanitra amin’ny fanajany ireo tandindona sy modely naverina naverina naverina, dia azo inoana sy azo antoka fa teo amin’ilay toerana nanomboana an’i Jesosy tamin’ny hazo fijaliana i Abrahama, taonjato 19 tatỳ aoriana, dia teo am-pototry ny Tendrombohitra Golgota, ivelan’i Jerosalema, ilay tanàna, nandritra ny fotoana kelikely, masina.

Gen. 22:15: “ *Ny anjelin’i Jehovah niantso an’i Abrahama fanindroany tany an-danitra nanao hoe:* ”

Io fitsapana mahatsiravina io no ho farany tsy maintsy hiaretan’i Abrahama. Hitan’Andriamanitra tao aminy ny modely mendrika ho an’ny patriarka momba ny finoana mankatò, ary ampahafantariny azy izany.

Gen. 22:16: " *ka nanao hoe: Ny tenako no nianianako, hoy Jehovah, satria nanao izany ianao ka tsy niaro ny zanakao, dia ny* lahitokanao *;*

Nohamafisin’Andriamanitra ireto teny ireto: “ *Ny zanakao, ny lahitokanao* ”, satria maminany ny sorona ho avy ao amin’i Jesosy Kristy izy ireo, araka ny Jaona 3:16 : “ *Fa toy izao no nitiavan’Andriamanitra izao tontolo izao: nomeny ny Zanany Lahitokana , mba tsy ho very izay rehetra mino Azy, fa hanana fiainana mandrakizay* ”.

Gen. 22:17: “ *Hitahy anao Aho ka hahamaro ny taranakao ho tahaka ny kintana eny amin’ny lanitra sy ho tahaka ny fasika eny amoron-dranomasina, ary ny taranakao hahazo ny vavahadin’ny fahavalony.* ”

Mitandrema! Tsy nolovana ny tso-dranon’i Abrahama, fa ho azy irery ihany izany ary ny lehilahy na ny vehivavy amin’ny taranany dia tsy maintsy samy mendrika ny fitahian’Andriamanitra. Fa Andriamanitra mampanantena taranaka maro ho azy, fa amin'ireo taranaka ireo , ireo olom-boafidy izay hanao zavatra mitovy amin'ny fahatokiana sy fankatoavana mitovy ihany no hotahian'Andriamanitra. Azonao refesina amin’izay ny tsy fahalalana ara-panahy rehetra nananan’ireo Jiosy izay nilaza tamim-pireharehana ho zanak’i Abrahama, ary noho izany dia zanaka mendrika ny lovan’ny fitahiany. Nandà azy ireo i Jesosy tamin’ny nanehoany vato azy ireo ary nilaza fa avy amin’ireo vato ireo no ahafahan’Andriamanitra manome taranaka ho an’i Abrahama. Ary nataony ho ray izy, fa tsy Abrahama, fa ny devoly.

Ho azon’i Josoa ny vavahadin’ny fahavalony, amin’ny fandreseny ny tany Kanana, ka ny tanànan’i Jeriko no lavo voalohany. Farany, miaraka amin’Andriamanitra, ireo olo-masina voafidy dia hanana ny vavahadin’ny

fahavalo farany: “ *Babylona Lehibe* ”, araka ny fampianarana isan-karazany ambara ao amin’ny Apokalipsy an’i Jesosy Kristy.

Gen. 22:18: “ Ary amin’ny taranakao no ***hitahiana*** *ny firenena rehetra ambonin’ny tany , satria* ***efa nihaino*** *ny feoko ianao.* ”

ny firenena rehetra ambonin’ny tany ” tokoa izany , satria ny famonjena ao amin’i Kristy dia natao ho an’ny olombelona rehetra, avy amin’ny fiaviana rehetra sy ny olona rehetra. Kanefa ireo firenena ireo koa dia nanana trosa tamin’i Abrahama noho ny nahafahany nahita ny tenin’Andriamanitra nambara tamin’ny vahoaka hebreo nandao ny tany Egypta. Ny famonjena ao amin’i Kristy dia azo amin’ny alalan’ny fitahiana roa sosona nataon’i Abrahama sy ny taranany izay asehon’ny vahoaka hebreo sy Jesosy avy any Nazareta, izany hoe i Jesoa Kristy.

Tsara ny manamarika, ao amin’io andininy io, ny fitahiana sy ny anton’izany: fankatoavana ankasitrahan’Andriamanitra.

Gen. 22:19 : « *Ary Abrahama niverina nankeo amin’ ny mpanompony, dia niainga izy ireo ka niaraka nankany Beri-sheba; fa Abrahama nonina tany Beri-sheba* .

Gen. 22:20: " *Rehefa afaka izany, dia nisy nanambara tamin'i Abrahama hoe: Indro, Milka efa niteraka zazalahy ho an'i Nahora rahalahinao* ;

Ireto andininy manaraka ireto dia natao hanomanana ny fifandraisana amin’i “ *Rebeka* ”, izay ho tonga vady tsara indrindra nofidin’Andriamanitra ho an’i Isaka mahatoky sy manetry tena. Hesorina avy amin’ny fianakavian’i Abrahama akaiky izy, taranak’i Nahora rahalahiny.

Gen. 22:21: “ *Oza lahimatoa, Boza rahalahiny, Kemoela, rain’ i Arama* ,”

Gen. 22:22: “ *Keseda sy Hazo sy Pildasy sy Jidlafa ary Betoela.* »

Gen. 22:23: " *Ary Betoela niteraka* ***an'i Rebeka*** *: ireo no zanakalahy valo izay naterak'i Milka tamin'i Nahora, rahalahin'i Abrahama* .

Gen. 22:24: “ *Ny vaditsindranony, Reoma no anarany, dia niteraka an’i Teba sy Gahama sy Tahasy ary Maka.* ”

Ny fahatanterahan’ny fampanantenana natao tamin’i Abrahama

Ny Genesisy 23 dia mirakitra ny fahafatesan’i Saraha vadiny sy nandevenana azy tao Hebrona, tao amin’ny zohy tao Makpela. Nahazo fasana teo amin’ny tanin’i Kanana i Abrahama, teo am-piandrasana ny hanomezan’Andriamanitra ny tany manontolo ho an’ny taranany, 400 taona teo ho eo tatỳ aoriana.

Avy eo, ao amin’ny Gen. 24, i Abrahama dia mbola mitazona ny anjara asan’Andriamanitra. Mba hisaraka **amin’ny** mpanompo sampy eo an-toerana, dia haniraka ny mpanompony ho any an-tany lavitra izy, ho any amin’ny fianakaviany akaiky, hitady vady ho an’i Isaka zanany, ary havelany hifidy ho azy ireo Andriamanitra. Toy izany koa, Andriamanitra dia hifidy ny olom-boafidy izay ho vadin’i Kristy, Zanak’Andriamanitra. Amin'io fifantenana io dia tsy misy idiran'ny olombelona satria an'Andriamanitra ny fandraisana andraikitra sy ny fitsarana. Ny safidin’Andriamanitra dia lavorary, tsy azo tsinontsinoavina ary mandaitra, toa an’i Rebeka ilay vady voafidy, be fitiavana, manan-tsaina ary tsara tarehy, ary ambonin’ny zavatra rehetra, ara-panahy sy mahatoky; ny perla izay tokony hotadiavin’ny lehilahy ara-panahy rehetra izay te haka vady.

Jakoba sy Esao

Taty aoriana, araka ny Gen. 25, i Rebeka dia tsy niteraka, toa an’i Saray, vadin’i Abrama, teo anatrehany. Izany fahaterahana iombonana izany dia noho ny hoe hitondra ny taranaka voatahy ireo vehivavy roa ireo mandra-pahatongan’i Kristy, izay noforonin’Andriamanitra tao an-kibon’ny zazavavy virijina iray antsoina hoe Maria. Amin’izany fomba izany no ahitana ny firazanasan’ny tetikasa famonjen’Andriamanitra amin’ny asa mahagaga nataony. Niantso an’i Jehovah i Rebecca, ka nahazo kambana roa niady tao an-kibony. Natahotra izy ka nanontany an’Andriamanitra momba izany zavatra izany: “ *Ary hoy Jehovah taminy : Firenena roa no ao an-kibonao, ary firenena roa no hisaraka ao an-kibonao; ny iray amin’ireo firenena ireo dia hahery noho ny iray, ary ny zokiny hanompo ny zandriny* . » Miteraka kambana izy. Noho ny volony mafy, ary “ *mena ”* tanteraka izy , ka izany no nahatonga ny anarana hoe “ *Edomita* ” nomena ny taranany, dia nantsoina hoe “ *Esao* ” ny lahimatoa, anarana midika hoe “volo”. Ny faralahy dia antsoina hoe " *Jakoba* ", anarana midika hoe: "Mpamitaka". Efa maminany ny hoaviny ireo anarana roa ireo. Hivarotra ny fizokiany amin'ny zandriny i "Hairy" amin'ny sakafo mamy misy " *roux* ", izany hoe lentila mena. Amidiny io fizokiana io, satria ataony ambanin-javatra ny tena vidiny. Mifanohitra tanteraka amin’izany, ilay “Mpamitaka” ara-panahy dia mitsiriritra an’io anaram-boninahitra io izay tsy hajaina fotsiny, satria miraikitra aminy ny fitahian’Andriamanitra. Anisan’ireo mahery setra te hanery ny fanjakan’ny lanitra haka azy io ny “mpamitaka”, ary tao an-tsainy no niresahan’i Jesosy momba

izany. Ary rehefa nahita izany zotom-po mangotraka izany, dia faly indrindra ny fon'Andriamanitra. Noho izany, ratsy loatra ho an'ny "Vola" ary ny tsara kokoa ho an'ny "Mpamitaka", satria izy no ho tonga "Israely", araka ny fanapahan-kevitr'Andriamanitra. Aza diso hevitra fa tsy mpamitaka tsotra i Jakoba ary lehilahy miavaka, satria tsy misy ohatra ara-baiboly hafa manamarina ny fahavononany hahazo ny fitahian'Andriamanitra, ary ny hanatratra izany tanjona izany ihany no "mamitaka". Afaka manahaka azy àry isika rehetra, ka ho faly ny lanitra mahatoky. I Esao kosa dia hanana ny taranak'i " *Edomita* ", anarana midika hoe " *mena* ", mitovy fototeny sy dikany amin'i Adama, io vahoaka io dia ho fahavalon'ny Isiraely, araka ny nambaran'ny faminanian'Andriamanitra.

Hamafisiko fa ny loko "mena" dia manondro ny fahotana, afa-tsy, ao amin'ny sary ara-paminaniana momba ny tetikasa famonjena nambaran'Andriamanitra ary io fepetra io dia mihatra, afa-tsy amin'ireo mpilalao ao amin'ny tantarany, toa an'i "Esao". Tamin'ny andro maizina tamin'ny Moyen Âge, dia nisy ankizy mena volo novonoina, heverina ho toy ny devoly. Izany no antony, hamafisiko, ny loko mena dia tsy mahatonga ny olon-tsotra ho mpanota kokoa noho ny volombava volomparasy na ny blonde, satria ny asa ratsy amin'ny finoany no ahafantarana ny mpanota. Noho izany, amin'ny sanda ara-panoharana ihany, ny "mena", ny lokon'ny ran'olombelona, dia tandindon'ny fahotana, araka ny Isa. 1:18: " *Avia ary hifandahatra isika!" hoy Iaveh. Na dia tahaka ny jaky aza ny fahotanareo, dia ho fotsy tahaka ny oram-panala; na dia* ***mena tahaka ny sily*** *aza , dia ho tahaka ny volon'ondry* . » Toy izany koa, ao amin'ny Apokalypsy, ny Fanambarany, Jesosy dia mampifandray ny loko mena amin'ny fitaovan'olombelona izay manompo, na tsy fantany na tsia, ny devoly, Satana, ilay mpanota voalohany amin'ny fiainana noforonin'Andriamanitra; Ohatra: ny " *soavaly mena* " ao amin'ny Apok. 6:4 , ny " *dragona mena na mirehitra* " ao amin'ny Apok. 12:3 , ary ny " *bibidia mena* " ao amin'ny Apok. 17:3 .

Ankehitriny rehefa manana io fizokiana io izy, dia hiaina traikefa eo amin'ny fiainana izay maminany ny drafitr'Andriamanitra, amin'ny maha mpandimby an'i Abrahama azy, i Jakoba.

Nandao ny fianakaviany izy noho ny tahotra ny fahatezeran'i Esao rahalahiny, noho ny antony marim-pototra, araka ny Gen. 27:24 , satria tapa-kevitra ny hamono azy izy, taorian'ny fanararaotana ny tso-dranon'ilay rainy efa ho faty, izay "voafitaka" tamin'ny tetika nivoaka avy tao an-tsain'i Rebeka vadiny. Amin'ity fakana an-keriny ity dia manambara ny maha-zava-dehibe ny anaran'izy roa mianadahy. Satria, nampiasa hoditra volom-biby ilay "Mpamitaka" mba hamitahana an'i Isaka izay nanjary jamba, ka nahatonga ny tenany ho zokiny "volo" voajanahary. Nifanohana ny olona ara-panahy ary nitovy tamin'i Jakoba kokoa noho i Esao i Rebeka. Amin'izany fihetsika izany, Andriamanitra dia manohitra ny safidin'Isaka olombelona sy ara-nofo izay naleony nifidy an'i Esao ilay mpihaza izay nitondra biby tiany ho azy. Ary omen'Andriamanitra ny fizokiana izay mendrika indrindra: Jakoba mpamitaka.

Rehefa tonga tao amin'i Labana dadatoany aramianina, rahalahin'i Rebeka, i Jakoba, mba hiasa ho azy, dia raiki-pitia tamin'i Rahely, ilay zandriny indrindra nefa tsara tarehy indrindra tamin'ireo zanakavavin'i Labana i Jakoba. Ny tsy hainy dia eo amin'ny tena fiainany, Andriamanitra dia manana anjara ara-

paminaniana izay tsy maintsy maminany ny drafiny famonjena. Afa-tsy izany koa, rehefa avy niasa “fito taona” mba hahazoana an-dRahely malalany, i Labana dia nanery an’i “Lea” zanany lahimatoa taminy ary nanome azy ho vadiny. Mba hahazoana sy hanambady an’i Rahely, dia tsy maintsy miasa “fito taona” hafa ho an’ny dadatoany izy. Ao amin’io traikefa io, i “Jakoba” dia naminany ny zavatra tsy maintsy iainan’Andriamanitra ao amin’ny drafitry ny famonjena. Fa Izy koa dia hanao firaisana voalohany izay tsy mifanaraka amin'ny fanirian'ny fony, satria ny fanandraman'ny Isiraely iray nofo sy firenena dia tsy ho voamariky ny fahombiazana sy ny voninahitra mendrika ny fahatsarany. Ny fifandimbiasan'ny "Mpitsara" sy ny "mpanjaka" dia miafara amin'ny ratsy foana, na dia eo aza ny tranga vitsivitsy tsy fahita firy. Ary ny vady tiana mendrika ny fitiavany, dia ho azony ao amin’ny fanekempihavanana faharoa ihany rehefa avy naneho ny fitiavany sy nanambara ny drafitry ny famonjeny tao amin’ny asa fanompoan’i Jesoa Kristy; ny fampianarany sy ny fahafatesany ary ny fitsanganany tamin’ny maty. Mariho tsara fa mifamadika tanteraka ny tian’olombelona sy Andriamanitra. Ny malalan'i Jakoba dia i Rahely tsy manan-janaka, fa an'Andriamanitra kosa i Lea niteraka. Tamin’ny nanomezan’Andriamanitra an’i Jakoba, voalohany, ho vadiny, dia nataon’Andriamanitra hiaina ny fahadisoam-panantenana ny mpaminaniny izay ho hitan’izy mivady ao amin’ny fanekeny voalohany. Amin'ity traikefa ity, Andriamanitra dia manambara fa ny fanekeny voalohany dia ho tsy fahombiazana mahatsiravina. Ary ny fandavan’ny taranany ny Mesia Jesosy dia nanamafy io hafatra ara-paminaniana io. Leah, izay tsy ilay malala nofidin’ny vadiny, dia sary iray izay maminany ny olom-boafidy ao amin’ny fanekena vaovao izay, izay avy amin’ny mpanompo sampy, dia niaina nandritra ny fotoana ela tao anatin’ny tsy fahalalana ny fisian’ilay Andriamanitra nahary tokana. Na dia izany aza, ny toetran’i Lea manankarena dia naminany fanekena izay hamoa be ho voninahitr’Andriamanitra. Ary manamafy ny Isaia 54:1 hoe: “ *Mifalia, ry momba izay nitsahatra tsy niteraka! Manaova feo mafy sy miravoravoa, ry izay tsy manan-alahelo* ; Eto dia maminany amin’ny alalan’i Lea, ilay vehivavy lao, ny fanekena vaovao, ary ilay vehivavy manambady, amin’ny alalan’i Rahely, ilay fanekena hebreo tranainy.

Lasa Israely i Jakoba

Rehefa nandao an’i Labana, nanan-karena sy nanan-karena i Jakoba sy ny fianakaviany, dia niverina tany amin’i Esao rahalahiny, izay natahorany ny fahatezerany marina sy famaliana. Indray alina dia niseho teo anatrehany Andriamanitra, ary niady mandra-pahamarain’ny andro izy ireo. Nandratra azy teo amin’ny valahany Andriamanitra tamin’ny farany ary nilaza taminy fa hantsoina hoe “Israely” izy, satria efa nandresy tamin’ny ady tamin’Andriamanitra sy ny olombelona. Ao amin’io traikefa io dia tian’Andriamanitra haneho ny sarin’ny fanahin’i Jakoba miady amin’ny finoana izy. Nantsoin’Andriamanitra hoe Israely izy, ka nahazo izay niriny sy notadiaviny tamim-pahamendrehana: ny fitahiany avy amin’Andriamanitra. Ny tsodranon’i Abrahama tamin’i Isaka àry dia niorina tamin’ny alalan’ny lalàm-panorenan’ny Isiraely ara-nofo, izay naorina teo amin’i Jakoba izay tonga Isiraely, dia ho lasa firenena natahorana tsy ho ela taorian’ny nandaozany an’i Ejipta. Noho ny

fahasoavan’Andriamanitra nanomana an’i Esao, dia nahita fiadanana sy fifaliana izy mirahalahy.

Niaraka tamin’ny vadiny roa sy ny ankizivaviny roa, i Jakoba dia nahita ny tenany ho rain’ny zazalahy 12 ary zazavavy iray ihany. Momba tamin’ny voalohany toa an’i Saray sy Rebeka, nefa nanompo sampy, dia nahazo zanaka roa avy tamin’Andriamanitra i Rahely, dia i Josefa no lahimatoa ary Benjamina no faralahy. Maty izy niteraka ny zanany faharoa. Maminany amin’izany izy ny fiafaran’ny fanekena taloha izay hitsahatra amin’ny fananganana ilay vaovao miorina amin’ny ran’ny sorompanavotan’i Jesosy Kristy. Saingy amin'ny fampiharana faharoa, ireo toe-javatra mety maty ireo dia maminany ny hiafaran'ireo olom-boafidiny izay hovonjena amin'ny alalan'ny fitsabahany amim-pifaliana rehefa miverina amin'ny endriny masina be voninahitra ao amin'i Mikaela Jesoa Kristy izy. Io famadihana ny toe-javatra nisy ny olom-boafidy farany io dia naminany tamin’ny fanovana ny anaran’ilay zaza izay nantsoin’ilay reny efa ho faty hoe “ *Ben-Oni* ” na “zanaky ny alaheloko”, dia nomen’i Jakoba rainy hoe “ *Benjamina* ” na “zanak’ny havanana” na zanaka voatahy. Ho fanamafisana, ao amin’ny Matio 25:33 , Jesosy Kristy dia hametraka “ *ny ondriny **eo amin’ny ankavanany,** ary ny osy eo amin’ny ankaviany* ”. Io anarana hoe *Benjamina* io dia nofidin’Andriamanitra ho an’ny fikasany ara-paminaniana ihany, noho izany ho antsika, satria ho an’i Jakoba dia tsy nisy dikany izany; ary ho an’Andriamanitra, i Rahely mpanompo sampy dia tsy mendrika ilay teny hoe “ *tanana ankavanana* ”. Ireo zavatra mikasika ny faran’izao tontolo izao dia novolavolaina ao amin’ny fanazavana ao amin’ny Apok. 7:8 .

Ilay Josefa mendri-piderana

Ao amin’ny tantaran’ny Isiraely, ny anjara asa omen’Andriamanitra an’i Josefa dia hitarika azy hanjaka amin’ireo rahalahiny izay tezitra noho ny fanapahany ara-panahy, ka nivarotra azy tamin’ny mpivarotra Arabo. Tany Ejipta, ny fanaovana ny marina sy ny tsy fivadihany dia nahatonga azy ho ankasitrahana, kanefa ny vadin’ny tompony, izay naniry hampijaly azy, dia nanohitra azy, ka ho any am-ponja i Josefa. Ao, manazava ny nofy, ny zava-nitranga dia hitarika azy ho any amin'ny laharana ambony indrindra ambanin'ny farao: Vizier voalohany. Io fiakarana io dia mifototra amin’ny fanomezany ara-paminaniana, toy ny nitranga tamin’i Daniela taoriany. Io fanomezana io dia nahatonga azy ho ankasitrahan’i Farao, izay nankinin’i Ejipta taminy. Ho any Ejipta ny rahalahin’i Jakoba, mandritra ny mosary, ary any i Josefa no hihavana amin’ireo rahalahiny ratsy fanahy. Ary Jakoba sy Benjamina hiaraka amin’izy ireo, ary toy izany no nanorenan’ny Hebreo tany Ejipta, tany amin’ny faritr’i Gosena.

<u>Ny Eksodosy sy i Mosesy mahatoky</u>

Andevo, dia ho hitan’ny Hebreo ao amin’i Mosesy, ilay zaza hebreo izay midika hoe “voavonjy tamin’ny rano” ny anarany, avy any amin’ny Reniranon’i

Neily, natsangana sy natsangan’ny zanakavavin’i Farao, ilay mpanafaka nomanin’Andriamanitra.

Rehefa nihamafy sy niharatsy ny fanandevozan’izy ireo, dia namono Ejipsianina iray i Mosesy mba hiarovana ny Hebreo iray ary nandositra an’i Ejipta. Ny diany dia nitondra azy nankany Midiana, any Arabia Saodita, izay misy ny taranak’i Abrahama, miaraka amin’i Ketora vadiny faharoa, izay nanambady azy taorian’ny nahafatesan’i Saraha. Nanambady an’i Zipora, zanakavavin’i Jetro rafozany, i Mosesy, 40 taona tatỳ aoriana, ary nifanena tamin’Andriamanitra teo am-piandry ny ondriny teo akaikin’ny Tendrombohitra Horeba. Ny Mpamorona dia niseho taminy tamin’ny endriky ny roimemy mamirapiratra mirehitra nefa tsy levona. Nambarany ny fikasany ho an’ny Isiraely ary naniraka azy ho any Egypta mba hitarika ny fandosiran’ny olony.

Tsy maintsy hisy loza folo mba hanerena an’i Farao hamela malalaka ny mpanompony sarobidy. Fa ny fahafolo no hitondra zava-dehibe ara-paminaniana lehibe. Fa novonoin'Andriamanitra ny lahimatoa rehetra tany Egypta, na olona na biby fiompy. Ary tamin’io andro io ihany no nankalazan’ny Hebreo ny Paska voalohany teo amin’ny tantarany. Ny Paska dia naminany ny fahafatesan’ny Mesia Jesosy, ilay “ *lahimatoa* ” sy “ *Zanak’ondrin’Andriamanitra* ” madio sy tsy misy kilema naterina ho fanatitra toy *ny “zanak’ondry* ” voavono tamin’ny andro nialany tany Egypta. Taorian’ny soron’i Isaka nangatahan’Andriamanitra tamin’i Abrahama, dia ny Paska tamin’ny fivoahana avy tany Ejipta no fanambarana ara-paminaniana faharoa momba ny fahafatesan’ny Mesia (Voahosotra) Jesosy, na, amin’ny teny grika, an’i Jesosy Kristy. Ny fivoahana avy tany Ejipta dia natao tamin’ny [andro faha-14] tamin’ny volana voalohany tamin’ny taona, manodidina ny [taonjato faha-15] talohan’i JK, na manodidina ny 2500 taona taorian’ny nanotan’i Eva sy Adama. Ireo tarehimarika ireo dia manamarina ny fotoana “400 taona” ho an’ireo “ *taranaka efatra* ” nomen’Andriamanitra ho fanemorana ny Amorita, mponina tany amin’ny tany Kanana.

Ny fiavonavonan’i Farao sy ny toe-tsain’ny mpikomy dia hanjavona miaraka amin’ny tafiny ao amin’ny ranon’ny “Ranomasina Mena”, izay hita amin’izany ny heviny satria mihidy eo amin’izy ireo izany rehefa avy nosokafana mba hamela ny Hebreo hiditra ao amin’ny tany Arabia Saodita, amin’ny alalan’ny tendrony atsimon’ny saikinosy ejipsianina. Niala tamin’ny Midiana Andriamanitra, ka nitarika ny olony namakivaky ny tany efitra ho any amin’ny Tendrombohitra Sinay izay hanehoany ny lalàny momba ny “Didy Folo”. Eo anatrehan’ilay hany Andriamanitra marina, ny Isiraely dia firenena nahita fianarana ka tsy maintsy hosedraina. Nantsoina teo amin’ny Tendrombohitra Sinay àry i Mosesy, ka notazonin’Andriamanitra nandritra ny 40 andro sy 40 alina. Nomeny azy ny vato fisaka roa misy ny lalàna voasokitra tamin’ny rantsantanany masina. Tao amin’ny tobin’ny vahoaka hebreo, ny tsy fisian’i Mosesy naharitra ela dia nandrisika ireo fanahy mpikomy izay nanery an’i Arona ary tamin’ny farany dia nahatonga azy hanaiky ny fandrendrehana sy ny famolavolana ny “ *ombilahy kely volamena* ”. Io zavatra niainana io ihany no mamintina ny fitondran-tenan’ny olona mpikomy amin’ny vanim-potoana rehetra eo anatrehan’Andriamanitra. Ny fandavan’izy ireo ny fahefany dia nitarika azy ireo hisalasala ny amin’ny fisiany. Ary tsy manova na inona na inona ny

famaizan'Andriamanitra maro. Aorian’ireo 40 andro sy alina fitsapana ireo, dia hanameloka ny olona hirenireny any an’efitra mandritra ny 40 taona ny fahatahorana ireo goavam-be tao Kanana, ary i Josoa sy Kaleba amin’ity taranaka voazaha toetra ity ihany no ho afaka hiditra ao amin’ny tany nampanantenain’Andriamanitra manodidina ny 2540 taona taorian’ny nanotan’i Adama.

Ireo mpilalao fototra ao amin'ny tantaran'ny Genesisy dia ireo mpilalao amin'ny fampisehoana nokarakarain'ilay Andriamanitra Mpamorona. Ny tsirairay amin'izy ireo dia mampita lesona, ho an'ny tanjona ara-paminaniana na hafa, ary io hevitra momba ny fampisehoana io dia nohamafisin'ny apostoly Paoly izay milaza ao amin'ny 1 Kor. 4:9: “ *Fa ataoko fa nataon’Andriamanitra ho farany amin’ny olona rehetra izahay, ka voaheloka ho faty, satria efa tonga ho fizahan’izao tontolo izao sy ny anjely ary ny olona izahay* .” Nanomboka teo, i Ellen G. White, iraky ny Tompo, dia nanoratra ny bokiny malaza mitondra ny lohateny hoe “Ilay ady lehibe”. Nohamafisina noho izany ny hevitra hoe " *sehon-javatra* ", fa aorian'ny "kintana" ao amin'ny boky masina, dia anjarantsika tsirairay no mitana ny anjarantsika manokana, satria fantatsika fa, rehefa nianatra tamin'ny zavatra niainany isika, dia apetraka amin'ny adidy maka tahaka ny asa tsara ataony, ka tsy mamerina ny fahadisoany. Ho antsika, raha ny amin’i Daniela (Andriamanitra no Mpitsarako), dia mitoetra ho “Mpitsara antsika” Andriamanitra, mamindra fo, mazava ho azy, fa “Mpitsara” izay tsy manilika na iza na iza.

Mampidi-doza ny zavatra niainan’ny firenen’ny Israely jiosy, nefa tsy toy ny an’ny finoana kristiana tamin’ny androntsika, izay niafara tamin’ny fivadiham-pinoana niely patrana. Tsy tokony hahagaga izany fitoviana izany, satria ny Isiraelin'ny fanekena taloha dia microcosm, santionany, amin'ny olombelona izay mameno ny tany manontolo. Izany no nahatonga ny finoana marina ho tsy fahita firy toy ny tao amin’ilay fanekena vaovao naorina teo amin’ny Mpamonjy sy ny “ *Vavolombelona Mahatoky* ” Jesosy Kristy.

<u>Avy amin’ny Baiboly amin’ny ankapobeny</u>

Mitondra lesona ara-paminaniana ny Baiboly manontolo, izay notononin’Andriamanitra ary avy eo notarihin’Andriamanitra ho an’ny mpanompony olombelona; manomboka amin’ny Genesisy ka hatramin’ny Apokalypsy. Ireo mpilalao nofidin’Andriamanitra dia atolotra antsika araka ny tena maha izy azy. Fa mba hanorina hafatra ara-paminaniana amin’io fampisehoana maharitra mandrakizay io, dia ilay Andriamanitra Mpamorona no lasa Mpandrindra ny zava-mitranga. Taorian’ny nialany tany Ejipta, dia nomen’Andriamanitra ny Israely ny lafiny malalaka amin’ny lalàny any an-danitra nandritra ny 300 taona, dia ny andron’ny “mpitsara” izay nifarana tamin’ny 2840. Ary ao anatin’izany fahafahana izany, dia ny fiverenana amin’ny fahotana, dia manery an’Andriamanitra hanafay ny olony “impito”, izay natolony farany ho an’ny Filistinina, fahavalon’ny lovany. Ary “impito”, dia nanangana “mpanafaka” izy. Milaza ny Baiboly fa, amin’izao vanim-potoana izao, dia “

nanao izay tiany ny rehetra ". Ary izany fotoanan'ny fahafahana tanteraka izany dia nilaina mba hisehoan'ny voa entin'ny tsirairay. Toy izany koa amin'ny " *andro farany* " misy antsika. Ireo fahafahana telonjato taona voamariky ny fiverenan'ny Hebreo tsy tapaka ho amin'ny fahotana ireo, dia asain'Andriamanitra ampitahaina amin'ireo telonjato taona niainan'i Enoka marina izay atolony antsika ho modely fakan-tahaka ho an'ny olom-boafidiny i Enoka, ka nanao hoe: " *Niara-nandeha tamin'Andriamanitra telon-jato taona i Enoka, ka tsy nisy intsony izy, satria naka azy Andriamanitra* "; miaraka Aminy, amin'ny alalan'ny fanaovana Azy hiditra aloha any amin'ny mandrakizay tahaka an'i Mosesy sy i Elia, ary ireo Olomasina izay nitsangana tamin'ny maty tamin'ny fahafatesan'i Jesoa, teo anoloan'ireo olom-boafidy hafa rehetra, anisan'izany ireo apostolin'i Jesoa Kristy, taoriany; hafindra na hitsangana amin'ny maty izy rehetra amin'ny andro farany.

Taorian'ny andron'ny "mpitsara", dia tonga ny andron'ny mpanjaka ary teto indray, Andriamanitra dia nanome anjara ara-paminaniana ho an'ireo mpilalao roa voalohany ao aminy, izay manamafy ny hafatra momba ny fivoaran'ny **ratsy ho amin'ny** soa farany, izany hoe avy amin'ny alina, na ny haizina, mankany amin'ny mazava. Toy izany no naminanian'ireo lehilahy roa ireo, dia i Saoly sy i Davida, ny tetik'asa ankapoben'ny drafitry ny famonjena voaomana ho an'ny olom-boafidy eto an-tany, izany hoe ny dingana roa na fanekempihavanana masina roa mifanesy. Mariho amiko fa i Davida dia tsy tonga mpanjaka afa-tsy tamin'ny nahafatesan'i Saoly Mpanjaka, tahaka ny nahafatesan'ny fanekena mandrakizay taloha izay mamela an'i Kristy hanorina ny fanekeny vaovao sy ny fanjakany ary ny fanapahany mandrakizay.

Efa noresahiko io lohahevitra io, nefa mampahatsiahy anao aho fa tsy manana ny maha-ara-dalàna an'Andriamanitra ny fitondram-panjaka eto an-tany satria ny Hebreo dia nangataka tamin'Andriamanitra mba hanana mpanjaka " *tahaka ny firenena hafa* " eto an-tany, dia ny " mpanompo sampy". Midika izany fa ny modelin'ireo mpanjaka ireo dia karazana satanika fa tsy soatoavina avy amin'Andriamanitra. Amin'Andriamanitra, ny mpanjaka dia malemy fanahy, manetry tena, feno fandavan-tena sy fangoraham-po, manao ny tenany ho mpanompon'ny rehetra, tahaka ny an'ny devoly izay mafy, miavonavona, tia tena ary manao tsinontsinona, ary mitaky ny hanompoan'ny rehetra. Naratra tsy ara-drariny tamin'ny fandavany ny vahoakany Andriamanitra, ka nomen'Andriamanitra ny fangatahany, ary indrisy fa nanome azy mpanjaka araka ny fepetran'ny devoly sy ny tsy rariny rehetra nataony. Nanomboka teo, ho an'ny Isiraely olony, **fa Izy irery ihany** , dia nahazo ny maha-ara-dalàna azy avy amin'Andriamanitra.

Ny teny lazaina na an-tsoratra dia fitaovam-panakalozana eo amin'ny olona roa. Ny Baiboly dia tenin'Andriamanitra amin'ny heviny hoe mba hampitana ny lesony amin'ny zavaboariny eto an-tany, dia nanangona fijoroana ho vavolombelona voatonona na ara-tsindrimandry ho an'ny mpanompony Andriamanitra; fijoroana vavolombelona nalahatra, nofantenana ary navondrony araka ny fotoana. Tsy tokony ho gaga isika raha mahamarika ny tsy fahalavorarian'ny fahamarinana naorina teto an-tany, satria tafasaraka amin'Andriamanitra, ny olona dia tsy afaka mametraka ny rariny afa-tsy amin'ny soratry ny lalàna. Ankehitriny, Andriamanitra dia milaza amintsika amin'ny

alalan’i Jesosy fa “ *ny soratra mahafaty, fa ny fanahy no mahavelona* ”, izany taratasy izany. Ny soratra masina ao amin’ny Baiboly àry dia tsy azo atao afa-tsy ho “ *vavolombelona* ” araka ny voalaza ao amin’ny Apok. 11:3, fa tsy hoe “mpitsara”. Amin’ny fahafantarana fa tsy mahavita mitsara marina ny soratry ny lalàna, dia manambara fahamarinana iray izay miankina amin’ny toetra maha-Andriamanitra ny tenany ihany Andriamanitra. Izy irery ihany no afaka manao fitsarana ara-drariny, satria ny fahaizany mamakafaka ny eritreritra miafina ao an-tsain’ny zavaboariny dia mamela azy hahafantatra ny antony manosika ireo izay hotsarainy, dia zavatra miafina sy tsy fantatry ny zavaboary hafa. Ny Baiboly àry dia tsy manome afa-tsy ny fototry ny fijoroana vavolombelona ampiasaina amin’ny fitsarana. Mandritra ny “ *arivo taona* ” amin’ny fitsarana any an-danitra, ireo olo-masina voafidy dia hahazo fahafahana miditra amin’ny antony manosika ny fanahy hotsaraina. Miaraka amin’i Jesosy Kristy, dia ho afaka hanao didim-pitsarana lavorary ilaina izy ireo, satria ny didim-pitsarana farany dia mamaritra ny halavan’ny fotoana hijaliany amin’ny fahafatesana faharoa. Io fahafantarana ny tena antony nanosika an’ilay olona meloka io dia mahatonga antsika hahatakatra bebe kokoa ny famindram-pon’Andriamanitra tamin’i Kaina, ilay mpamono olona voalohany teto an-tany. Araka ny hany fijoroana vavolombelona aseho amin’ny taratasy ao amin’ny Baiboly, dia nialona an’i Kaina noho ny safidin’Andriamanitra hitahy ny fanatitr’i Abela sy hanamavo ny fanatitr’i Kaina, nefa tsy fantatr’ity farany ny anton’izany fahasamihafana izany, izay ara-panahy ary mbola tsy fantatra. Toy izany ny zava-misy, ny fiainana dia voaforon'ny masontsivana sy fepetra tsy tambo isaina izay Andriamanitra irery ihany no afaka mamantatra sy mitsara am-pahibemaso. Izany hoe, ny Baiboly dia mijanona ho an’ny olona ihany no boky iray izay mampiseho amin’ny litera ny fototry ny lalàna izay mitsara ny asany, eo am-piandrasana ny hambaran’ny eritreriny miafina amin’ireo olo-masina voafidy any an-danitra. Ankehitriny ny andraikitry ny taratasy dia ny manameloka na mitsara ny hetsika. Izany no mahatonga an’i Jesosy hampahatsiahy ny olona ny maha zava-dehibe ny “ *asan’izy ireo* ” ao amin’ny Apokalypsy, ary zara raha miresaka momba ny finoan’izy ireo izy. Ao amin’ny Jakoba 2:17 , ny apostoly Jakoba dia nampahatsiahy ny olona fa “ *maty ny finoana raha tsy misy asa* ”, ary manamafy an’io hevitra io koa i Jesosy dia tsy miresaka afa-tsy “ *asa* ” tsara na ratsy vokatry ny finoana. Ary mba ho vokatry ny finoana, ireo asa ireo dia izay ampianarin’ny Baiboly ho lalàn’Andriamanitra ihany. Ny asa soa saro-piaro amin’ny Eglizy Katolika dia tsy raisina an-tanan-droa, satria asan’ny toetra maha-olombelona sy aingam-panahy.

Amin'ny andro farany, ny Baiboly dia tsinontsinona tanteraka ary ny fiaraha-monin'ny olombelona dia maneho endrika mistery, manerantany ary mandainga. Avy eo ny teny hoe " *fahamarinana* " izay mampiavaka ny Baiboly Masina, ny tenin'Andriamanitra velona, ary amin'ny ankapobeny, ny tetikasany maneran-tany, dia mandray ny lanjany feno. Satria ny fanamavoana an'io " *fahamarinana* " tsy manam-paharoa io dia mitarika ny olombelona hanorina ny tenany amin'ny lainga amin'ny sehatra rehetra mifandraika amin'ny fifandraisana, tsy ara-pivavahana, ara-pivavahana, ara-politika na ara-toekarena.

Ity lahatsoratra ity dia nosoratana tamin'ny Sabata 14 Aogositra 2021, rahampitso 15 aogositra, tao amin'ny fivoriana lehibe, ireo niharam-boina

voafitaky ny fivavahan-diso dia hanome voninahitra ny mistery satanika mahomby indrindra amin'ny asany, hatramin'ny nampiasany ny " *menarana* " ho fitaovana tao amin'ny " *Edena* ": ny fisehoany amin'ny endriky ny "Maria virjiny". Tsy virijiny intsony ilay tena, satria niteraka zazalahy sy zazavavy izy taorian'i Jesosy; rahalahy sy anabavin'i Jesosy. Maty mafy anefa ny lainga ary manohitra na dia ireo hevitra ara-baiboly tsara indrindra aza. Na izany na tsy izany, aorian'ity 15 aogositra ity, ity fahatezerana ity dia tsy hisy afa-tsy fankalazana valo, fara fahakeliny, mba hampahatezitra an'Andriamanitra sy hampahatezitra ny fahatezerany marina izay hilatsaka eo amin'ny lohan'ny meloka . Andeha hojerentsika fa amin'ity fisehoan-javatra ity dia nofidina ny ankizy hanamarina ny fahitana ny "virjiny". Tsy manan-tsiny ve izy ireo araka ny lazainy sy lazainy? Nateraka ho mpanota, dia lazaina amin'ny fomba diso ny tsy fananan-tsiny, nefa tsy azo ampangaina ho mpiray tsikombakomba. Tena nisy tokoa ny fahitana azon'ireo ankizy ireo, fa ny devoly koa dia tena fanahy mpikomy tokoa, ary natolotr'i Jesosy Kristy ho azy ny teniny maro mba hampitandrina ny mpanompony momba azy. Ny tantara dia manaporofo ny heriny mamitaka izay mitondra any amin'ny " *fahafatesana faharoa* " ireo niharam-boina sy voafitaka. Ny fanompoam-pivavahana amin'ny devoly amin'ny alalan'ny Eglizy Papa sy Katolika Romana dia melohin'Andriamanitra ao amin'io andininy ao amin'ny Apok. 13:4 io: " Ary *niankohoka* ***teo anatrehan'ilay dragona ireo, satria izy no nanome fahefana ny*** bibi - *dia ;* Jesosy Kristy fa, tamin'ny fotoan'ny fandeferana apetraky ny toe-javatra, dia naharitra io fiankohofana io tamin'ny alalan'ny fomba famitahana tamin'ny fisehoan'ilay "virjiny" diabolika; " *vehivavy* " hisolo ny " *menarana* " taorian'ny " *menarana* " nitaona an'ilay " *vehivavy* " namitaka ny vadiny. Ny fitsipika dia tsy miova ary mbola mandaitra.

Fotoana hanaovana safidy farany

Mifarana amin'ny famakafakana ny bokin'ny Genesisy io fandinihana ny fanambaran'Andriamanitra io, izay nanambara amintsika hoe iza Andriamanitra amin'ny lafiny rehetra amin'ny toetrany. Hitantsika teo fa tapa-kevitra izy tamin'ny fitakiana ny fankatoavan'ny zavaboariny tamin'ny alalan'ny fanaovana an'i Abrama tamin'ny fitsapana niavaka ny finoany fony izy efa ho zato taona; izany fitakian'Andriamanitra izany dia tsy mila aseho intsony.

Tamin'ny fotoana nanaovana ny safidy farany naroson'Andriamanitra nanomboka tamin'ny lohataonan'ny taona 1843, ary ny marimarina kokoa notakiana nanomboka tamin'ny 22 Oktobra 1844, dia takin'Andriamanitra ny fitandremana ny Sabata ho porofon'ny fitiavana naverin'ireo olom-boafidiny marina taminy. Ny toe-javatra ara-panahy maneran-tany dia aseho amin'ny endrika fanontaniana tokana izay miantefa amin'ny mpikambana rehetra ao amin'ny fikambanana ara-pivavahana, kristiana, irery ihany.

Ny fanontaniana mamono na mahatonga anao ho velona mandrakizay

Moa ve ny emperora, ny mpanjaka, na ny papa iray nomena fahefana sy nomena fahefana hanova ny teny nolazain'Andriamanitra sy nosoratan'Andriamanitra, sa noho ny baikony tahaka ny nataon'i Mosesy?

Rehefa hitan’i Jesosy mialoha ny zavatra rehetra, eny fa na dia io fanontaniana io aza, dia nanome ny valin-teniny mialoha i Jesosy, nanao hoe ao amin’ny Mat. 5:17-18 : “ *Aza ataonareo fa tonga Aho handrava ny lalàna na ny mpaminany, fa tsy tonga handrava Aho , fa* ***hanatanteraka*** *. fa tsy hitsara izao tontolo izao Aho, fa hamonjy* ***izao tontolo*** izao *;*

Izany no fahatakaran’Andriamanitra ny lalàny. Fa Dan. 7:25 dia nanambara fa **ny fikasana** " ***hanova*** " dia niseho tamin'ny vanim-potoana Kristiana, hoy ny papa katolika romana: " *Hiteny hanohitra ny Avo Indrindra izy ka hampahory ny olo-masin'ny Avo Indrindra* ***sy hanova fotoana sy lalàna*** ; izay manaraka izao: “ *Dia ho avy ny fitsarana, ka hesoriny ny fanapahany, ary ho rava sy ho levona mandrakizay izany.* ” Ireo “ *fotoana* ” na taona ara-paminaniana ireo dia manambara ny fanenjehana azy, izay tanteraka nandritra ny 1260 taona, nanomboka tamin’ny 538 ka hatramin’ny 1798.

Ity " ***fitsarana*** " ity dia vita amin'ny dingana maromaro.
Ny dingana voalohany dia ny fanomanana; asan’ny **fisarahana** sy fanamasinana ny finoana “Advantista” naorin’Andriamanitra hatramin’ny lohataonan’ny taona 1843. **Tafasaraka** amin’ny fivavahana katolika sy protestanta ny Advantista. Ao amin'ny Apokalypsy, io dingana io dia mahakasika ny vanim-potoana " *Sardisy sy Filadelfia ary Laodikia* " ao amin'ny Apok. 3:1-7-14.

Ny dingana faharoa dia ny mpanatanteraka: " *esorina ny fanjakany* ." Izany no fiverenan’i Jesosy Kristy amim-boninahitra amin’ny lohataonan’ny taona 2030. Ireo olom-boafidy advantista dia miditra amin’ny mandrakizay **tafasaraka** amin’ireo mpikomy katolika sy protestanta ary advantista tsy mendrika izay ho faty eto an-tany. Ny hetsika dia mitranga amin'ny faran'ny vanim-potoana " *Laodikia* " ao amin'ny Apok. 3:14.

Ny dingana fahatelo dia ny fitsarana ny maty lavo, izay napetraky ny olom-boafidy izay niditra ny fanjakana selestialin’ Andriamanitra. Lasa mpitsara ireo niharam-boina ary misaraka **,** ny fiainan'ny mpikomy tsirairay dia tsaraina ary ny sazy farany mifanaraka amin'ny helony. Ireo sazy ireo dia mamaritra ny halavan'ny fotoana " *fampijaliana* " izay hateraky ny " *fahafatesana faharoa* " azy ireo. Ao amin’ny Apokalypsy, io lohahevitra io no lohahevitry ny Apok. 4; 11:18 sy 20:4; hatramin'ny Dan. 7:9-10.

Fahefatra, amin’ny fiafaran’ny arivo taona fahafito, ny Sabata lehibe ho an’Andriamanitra sy ny olom-boafidiny ao amin’i Kristy, dia tonga ny dingana fanatanterahana ny didim-pitsarana navoakan’i Kristy sy ny olom-boafidiny. Eo amin’ny tany misy ny fahotana izay hitsanganana amin’ny maty, ireo mpikomy voaheloka dia *levon’ny* “ *afon’ny fahafatesana faharoa* .” Ao amin’ny Apokalypsy, io fitsarana mpanatanteraka na “fitsarana farany” io no lohahevitry ny Apok. 20:11-15 .

misaraka tanteraka ireo hevitra ara-pivavahana roa tsy azo ifanarahana, satria tena mifanohitra tanteraka . Mandre ny feony ny olom-boafidin’i Kristy ary mampifanaraka ny zavatra takiany amin’ny fotoana itenenany sy iantsoany azy ireo. Eo amin'ny toerana hafa dia ireo Kristiana izay manaraka ny fomban-drazana naorina ara-pivavahana nandritra ny taonjato maro toy ny hoe ny fahamarinana dia fanontaniana momba ny fotoana fa tsy ny faharanitan-tsaina, ny fisainana ary

ny fijoroana ho vavolombelona. Tsy azon’ireo olona ireo izay asehon’ny “ *fanekena vaovao* ” nambaran’i Jeremia mpaminany ao amin’ny Jer. 31:31-34: “ *Indro, avy ny andro, hoy Jehovah, izay hanaovako fanekena vaovao amin’ny taranak’Isiraely sy amin’ny taranak’i Joda, fa tsy araka ny fanekena nataoko tamin’ny razany tamin’ny andro nitantanako azy hitondra azy hivoaka avy tany amin’ny tany Egypta, izay nivadihany ny fanekena, nefa Izaho no Jehovah ho vadin’izy ireo . Ary rehefa afaka izany andro izany, hoy Jehovah,* ***dia hataoko ao anatiny ny lalàko, ka hosoratako ao am-pony izany*** *, ary ho oloko izy, ary tsy hisy hampianatra ny namany na ny rahalahiny intsony hoe: Mahalalà an'i Jehovah. Fa samy hahalala Ahy avokoa izy rehetra, na ny kely indrindra ka hatramin'ny lehibe indrindra, hoy Jehovah,* ***fa havelako ny helony, ary tsy hotsarovako intsony*** ny ***fahotany*** . » ny fitiavan’ny olombelona ny lalàny masina, zavatra izay tsy azon’ny fitsipiky ny fanekena taloha? Ny valin’io fanontaniana io, ary ny hany maha-samihafa ireo fanekempihavanana roa ireo, dia tonga eo amin’ny lafiny fanehoana ny fitiavan’Andriamanitra tontosaina tamin’ny alalan’ny fahafatesan’ny sorompanavotan’i Jesoa Kristy mpisolo toerana izay nahatongavany ho nofo sy nanehoany ny tenany. Ankehitriny ny fahafatesan’i Jesosy dia tsy tonga mba hampitsahatra ny fankatoavana fa ny mifanohitra amin’izany kosa, dia nanome ny olom-boafidy antony hanehoana ny tenany ho mpankatò bebe kokoa an’ilay Andriamanitra mahay mitia mafy tokoa. Ary rehefa mahazo ny fon’ny olona izy, dia tanteraka ny tanjona tadiavin’Andriamanitra; mahazo olom-boafidy mendrika sy mendrika hiombona ny mandrakizay izy.

Ny hafatra farany natolotr'Andriamanitra anao tamin'ity asa ity dia ny resaka **fisarahana** . Izany no teboka manan-danja izay mahatonga ny fahasamihafana rehetra eo amin'ilay voafidy sy ilay voantso. Amin'ny maha-ara-dalàna azy, ny olona dia tsy tia voahelingelina amin'ny fahazarany sy ny fiheverany ny zavatra. Ilaina anefa izany fikorontanana izany, satria efa zatra ny lainga efa voaorina, mba ho tonga olom-boafidiny, dia tsy maintsy hesorina sy avilively ny olona mba hifanaraka amin’ny fahamarinana asehon’Andriamanitra aminy. Avy eo dia **ilaina ny fisarahana amin'izany sy izay tsy ankasitrahan'Andriamanitra** . Ny olom-boafidy dia tsy maintsy maneho ny fahaizany mametra-panontaniana amin’ny fomba mivaingana ny heviny, ny fahazarany ary ny fifandraisany ara-nofo amin’ireo zavaboary izay tsy ho fiainana mandrakizay mihitsy no ho anjarany.

Ho an'ny olom-boafidy, ny laharam-pahamehana ara-pivavahana dia mitsangana; Ny tanjona dia ny hamorona fifamatorana mafy amin’ilay Andriamanitra Mpamorona, na dia midika ho fanimbana ny fifandraisan’olombelona aza izany. Ho an’ny lavo dia mitsivalana ny fivavahana; ataony laharam-pahamehana ny fifamatorana naorina amin’ny olona hafa, na dia midika hoe mampandefitra an’Andriamanitra aza izany.

Ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito: Fisarahana, Anarana, Tantara

Ireo voafidy farany teo amin’ny finoana kristiana dia nangonina ara-panahy mba hanorina ny Isiraely anisan’ny “ *foko 12* ” ao amin’ny Apok.

Fanavaozana nanomboka tamin’ny 1170. Ny and. 8:14 dia nadika ho manambara ny fiverenan’i Kristy amim-boninahitra, ny fiaviany izay niteraka ny “fanantenany”, amin’ny teny latina hoe “adventus” ka izany no nahatonga ny anarana hoe Advantista nomena ny traikefa sy ny mpanara-dia azy teo anelanelan’ny taona 1843 sy 1844. Amin’ny fisehoany, io hafatra io dia tsy miresaka momba ny fiverenan’i Kristy ao amin’ny Sabata fotsiny, fa ny fiverenana amin’ny andro fahafito. arivo taona, izany hoe ny Sabata lehibe naminany, isan-kerinandro, amin’ny Sabatan’ny andro fahafito: ny Sabata ho an’ny Jiosy. Tsy nahafantatra izany fifandraisana izany ireo Advantista voalohany vao nahita ny maha zava-dehibe izay omen’Andriamanitra ny Sabata taorian’io fotoam-pisedrana io. Ary rehefa azon’izy ireo izany, dia nampianatra mafy ny fahamarinan’ny Sabata izay notsiahivina tamin’ny anaran’ny fiangonana naorina, “ny andro fahafito” ireo mpisava lalana. Saingy rehefa nandeha ny fotoana, ireo mpandova ny asa dia tsy nanome ny sabata intsony ny maha zava-dehibe omen’Andriamanitra azy, izany amin’ny fampifandraisana ny takina amin’ny fotoana hiverenan’i Jesosy Kristy fa tsy hampifandray azy io amin’ny daty 1843 asehon’ny faminanian’i Daniela. Ny fanemorana ny fitakian’Andriamanitra fototra toy izany dia fahadisoana iray izay ny vokatr’izany, tamin’ny 1994, dia ny fandavan’Andriamanitra ny fandaminana sy ny mpikambana ao aminy, izay natolony tao amin’ny tobin’ny mpikomy izay efa nomelohiny nanomboka tamin’ny 1843. Io zava-niainana mampalahelo io sy io tsy fahombiazan’ny rafitra ofisialy farany teo amin’ny finoana kristiana io dia manaporofo ny tsy fahafahan’ny Kristianisma sandoka hanaiky **ny fisarahan’ny fifandraisan’ny olombelona** . Ny tsy fahampian’ny fitiavana ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra ary noho izany dia ny tenan’Andriamanitra mihitsy no resahina, ary io no lesona faratampony amin’ny tantaran’ny finoana kristiana izay azoko lazaina aminareo, mba hampianatra anareo sy hampitandrina anareo, amin’ny anaran’Andriamanitra Tsitoha, YaHWéH-Michael-Jesus-Christ.

Farany, mbola amin'io lohahevitra io ihany, satria nandany ahy ny vidin'ny fisarahana ara-panahy maharary, dia mampahatsiahy anao aho ity andininy ao amin'ny Mat. 10:37 ary, satria ireo andininy eo alohany dia mamintina mazava tsara ny toetra mampisaraka ny finoana kristiana marina, dia milaza azy rehetra aho manomboka amin’ny andininy faha-34 ka hatramin’ny andininy faha-38:

Aza *ataonareo fa tonga hitondra fiadanana ambonin'ny tany Aho; tsy tonga hitondra fiadanana Aho, fa sabatra. Fa tonga Aho hampifandrafy ny rainy, ary ny zanakavavy amin'ny reniny, ary ny vinantovavy amin'ny rafozani-vavy, ary ny ankohonany ihany no* ***ho fahavalon'ny*** *olona . ary manaraha Ahy tsy miendrika ho Ahy* ” Ity andininy faha-37 ity dia manamarina ny tso-dranon’i Abrahama; nijoro ho vavolombelona izy fa tia an’Andriamanitra mihoatra noho ny zanany ara-nofo. Ary tamin’ny fampahatsiahivana rahalahy Advantista iray ny adidiny, tamin’ny fitanisana io andininy io taminy, dia nisaraka ny lalanay ary nahazo fitahiana manokana avy amin’Andriamanitra aho. Nantsoin’ity “rahalahy” ity ho fanatika aho tamin’izay ary hatramin’izay niainany dia nanaraka ny lalan’ny Advantista nentim-paharazana izy. Maty noho ny aretin’i Alseimer ilay nampahafantatra ahy ny Advantista sy ny tombontsoa azo avy amin’ny fihinanana zava-maniry taty aoriana, raha mbola salama tsara aho, velona sy mazoto amin’ny

fanompoana an’Andriamanitro, 77 taona, ary tsy nitodika tany amin’ny dokotera na tamin’ny fanafody. An’ilay Andriamanitra Mpamorona sy ny torohevitra sarobidy omeny ny voninahitra rehetra. Marina tokoa!

Mba hamintinana **ny tantaran’ny Advantista dia** tsy maintsy mahatsiaro ireto zava-misy manaraka ireto isika. Eo ambanin’io anarana hoe Advantista io, Andriamanitra dia manangona ny olony farany taorian’ny fitondrana naharitra ela teo amin’ny finoana katolika izay nanara-dalàna, **ara-pivavahana** , ny Alahady naorin’ny mpanompo sampy tamin’ny anaran’ny “andron’ny masoandro tsy resy” nataon’i Constantin I tamin’ny 7 Martsa 321. Fa ny Advantista voalohany dia Protestanta na Katolika izay nanaja tamim-pahatokiana ny Alahady Kristiana nolovana. Noho izany dia nofidin’Andriamanitra izy ireo tamin’ny fitondran-tenany izay nifaly tamin’ny fiverenan’i Jesoa Kristy izay nambara taminy nisesy tamin’ny lohataonan’ny taona 1843 sy ny 22 Oktobra 1844. Taorian’io fifantenana io vao natolotra azy ireo ny fahazavan’ny Sabata. Ary koa, ny fandikana ny faminanian’i Daniela sy ny Apokalypsy dia ahitana fahadisoana goavana izay ahitsiko amin’ity asa ity. Raha tsy nahalala ny Sabata ireo mpisava lalana dia nanorina ny teoria antsoina hoe fitsarana "fanadihadiana" , izay tsy azon'izy ireo hanontany na oviana na oviana; na dia rehefa nomena azy ireo aza ny fahazavana amin'ny Sabata. Ho an’izay tsy mahalala dia mampahatsiahy anareo aho fa araka io teoria io, nanomboka tamin’ny 1843, avy eo 1844, tany an-danitra i Jesosy dia nandinika ny bokin’ny fijoroana ho vavolombelona mba hifidianany ny olom-boafidiny farany izay tsy maintsy hovonjena. Na izany aza, ny famantarana mazava ny ota Alahady dia nanome dikany mazava tsara ny hafatry ny Dan. 8:14 , na dia amin’ny endriny tsy dia nadika hoe “ ***fanadiovana ny fitoerana masina*** ” aza. Ary io fandikan-teny ratsy io dia niteraka ady hevitra tsy mety voavaha, satria io fitenenana io dia mahakasika voalohany indrindra ny fahatanterahan’ny fahafatesan’i Jesosy Kristy noho ny fanavotana araka ny Heb. 9:23: “ Koa ***tsy maintsy nodiovina*** *tamin’izany ny endrik’ireo zavatra any an-danitra ,* ***mba hodiovina*** *amin’ny sorona tsara lavitra noho izany ny endrik’ireo zavatra any an-danitra .* ” *Fa Kristy tsy mba niditra tao amin’ny* ***tempoly*** *nataon-tanana, maka tahaka ny tena izy, fa any an-danitra mihitsy, mba hiseho eo anatrehan’Andriamanitra ankehitriny ho antsika* .” Rehefa maty sy nitsangana tamin’ny maty i Jesosy, dia tsy misy ota na mpanota miditra any an-danitra handoto azy indray, satria nanadio ny gorodonany tany an-danitra i Jesosy tamin’ny nandroahana an’i Satana sy ny anjely mpanara-dia azy ho etỳ an-tany, araka ny voalazan’ny Apok . ***nazera tamin'ny tany izy*** , *ary ny anjeliny koa niaraka nazera taminy.* "

Ny fahadisoan'ny Advantista ofisialy faharoa koa dia avy amin'ny tsy fahalalana tany am-boalohany ny anjara asan'ny Sabata ary nitombo be taty aoriana. Diso ny fifantohan’ny Advantista amin’ny fotoan’ny fisedrana farany, ny fisedrana farany, ny finoana izay raha ny marina dia tsy mahakasika afa-tsy ireo izay mbola ho velona amin’ny fotoana tena fiverenan’i Jesosy Kristy. Indrindra indrindra, diso hevitra izy ireo fa ny Alahady dia ho tonga “ *mariky ny bibidia* ” raha tsy amin’ny fotoan’izao fitsapana farany izao, ary izany no manazava ny fitadiavana fisakaizana amin’ireo izay manao ny Alahady, voaozon’Andriamanitra, raha ny marina, hatrany am-piandohana. Ny porofo

omeko dia ny fisian’ireo “trompetra fito” ao amin’ny Apok. 8, 9 ary 11, izay ny enina voalohany amin’ireo dia mampitandrina ny olona aorian’ny taona 321, mandritra ny vanim-potoana kristiana, ny amin’ny fanaon’izy ireo ny fahotan’ny Alahady izay nomelohin’Andriamanitra. Izay efa nambaran'ny Dan.8:12 hoe: " *Ny tafika dia nafahana tamin'ny ~~sorona~~ isan'andro , **noho ny ota ;** nazeran'ny tandroka tamin'ny tany ny fahamarinana, ka nahomby tamin'ny asany. "* Efa nisy io " ***fahotana " io, dia ny fanaon'ny Alahady nolovana ara-panjakana tamin'i Constantin I*** [nanomboka tamin'ny] taona 321 ary nohamarinin'i Roma papaly tamin'ny 538 ; 14:9-11; 16:2. Tamin’ny 1995, rehefa avy naneho ny fandavana ny fahazavana ara-paminaniana izay narosoko teo anelanelan’ny taona 1982 sy 1991, ny Advantista ofisialy dia nanao fahadisoana lehibe tamin’ny fanaovana fifanarahana tamin’ireo fahavalon’Andriamanitra nambara sy nambara. Ny ohatry ny fanalam-baraka maro notenenin’Andriamanitra tamin’ny Isiraely fahiny noho ny fifandraisany tamin’i Egypta, izay sary an’ohatra ny amin’ny fahotana mahazatra, dia tsy noraharahiana tanteraka tamin’io fihetsika io; izay vao mainka mampitombo ny fahadisoan’ny Advantista.

Raha ny marina, raha vao nahafantatra ny anjara asan’ny Sabata sy ny maha-zava-dehibe azy io amin’ny maha-Andriamanitra Mpamorona azy izy ireo, ny Advantista dia tokony ho nahafantatra mazava ny fahavalony ara-pivavahana ary nitandrina tamin’izay mety ho firaisan’ny mpirahalahy aminy. Satria ny Sabata Sabata **no** “ *tombo-kasen’ilay Andriamanitra velona* ” ao amin’ny Apok. 7:2, izany hoe ny mariky ny fanjakan’ilay Andriamanitra Mpamorona, fahavalony, **Alahady** , dia mety ho “ *mariky ny bibidia* ” ao amin’ny Apok. 13:15.

Tsaroako eto fa maro ny anton'ny fianjeran'ny Advantista andrim-panjakana ofisialy, fa ny tena zava-dehibe sy lehibe indrindra dia ny fandavana ny fahazavana miposaka amin'ny fandikana marina ny Daniela 8:14 sy ny fanamavoana ny fanazavana vaovao momba ny Daniela 12 izay ny lesona dia miompana amin'ny fanasongadinana ny maha-ara-dalàna ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito . Avy eo dia tonga ny fahadisoan'ny tsy nametraka ny fanantenany tamin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy nambara tamin'ny 1994; toy ny nataon’ireo mpisava lalana tamin’ny asa tamin’ny 1843 sy 1844.

Ny tena fitsaran’Andriamanitra

Vita ny namoronany ny tany sy ny lanitra, tamin’ny andro fahenina no nametrahan’Andriamanitra ny olona teto an-tany. Ary noho ny fitondran-tenan’ny olombelona tsy mankatò, ary noho izany ny fahotana, no hamelezan’Andriamanitra azy misesy, mandritra ny tantaran’ny fito arivo taona, amin’ny fitsarany maro. Amin'ny tsirairay amin'ireo fitsarana ireo, ny fiovana dia entina sy tsapa amin'ny fomba mivaingana sy hita maso. Ny fihoaram-pefy arahin'ny maha-olombelona dia mitaky ireo fitsabahan'Andriamanitra izay ny tanjona dia ny hamerina izany amin'ny lalan'ny fahamarinana ankatoavin'ny fitsarany.

Ny fitsaran’ny fanekena taloha .

voalohany : Andriamanitra dia mitsara ny fahotana nataon'i Eva sy Adama, izay voaozona sy noroahina hiala tao amin'ny " *Saha Edena* ".

faharoa : Aringan'Andriamanitra amin'ny ranon'ny " *safo-drano* " maneran-tany ny olombelona mpikomy.

Fitsarana faha-3 : **Nosarahin'Andriamanitra** tamin'ny fiteny samihafa ny olona taorian'ny nananganany ny " *tilikambon'i Babela* ".

faha-4 : Nanao fanekena tamin'i Abrama Andriamanitra, izay lasa Abrahama. Nandrava an'i **Sodoma sy Gomora** Andriamanitra tamin'izay fotoana izay , izay tanàna nanaovana fahotana lehibe; ny " fahalalana " maharikoriko sy maharikoriko .

Fitsarana faha-5 : Andriamanitra nanafaka ny Isiraely tamin'ny fanandevozana tany Egypta, Isiraely dia lasa firenena afaka sy mahaleo tena izay nanehoan'Andriamanitra ny lalàny.

Fitsarana faha-6 : Nandritra ny 300 taona, teo ambany fitarihany sy tamin'ny alalan'ny asan'ireo mpitsara mpanafaka 7, Andriamanitra dia nanafaka ny Isiraely izay notafihin'ny fahavalony noho ny fahotana.

faha-7 : Noho ny fangatahan'ny vahoaka sy noho ny ozonany, dia nosoloin'Andriamanitra ny mpanjaka teto an-tany sy ny taranany lava (Mpanjakan'ny Joda sy ny mpanjakan'ny Isiraely) .

faha-8 : Natao sesitany tany Babylona ny Israely.

faha-9 : Nolavin'ny Isiraely ny "Mesia" an'Andriamanitra Jesosy – Faran'ny fanekena taloha. Ny fanekempihavanana vaovao dia manomboka amin'ny fototra ara-potopampianarana tonga lafatra.

faha-10 : Noravan'ny Romanina ny fanjakan'ny Israely tamin'ny taona 70 .

Ny fitsaran'ny fanekena vaovao .

Voatonona ao amin'ny Apokalypsy ireo " *trompetra fito* " ireo.

voalohany : Fanafihana barbariana taorian'ny 321 teo anelanelan'ny 395 sy 538 .

faha-2 : Niorina tamin'ny 538 ny fitondrana ara-pivavahana papaly.

Fitsarana faha-3 : ny Adin'ny Fivavahana: mampiady ny Katolika amin'ny Protestanta fanavaozana izay tsy ankasitrahan'Andriamanitra izy ireo: " *ny mpihatsaravelatsihy* " ao amin'ny Dan. 11:34.

faha-4 : Ny tsy finoana an'Andriamanitra revolisionera frantsay dia nanongana ny fanjakan'ny mpanjaka ary namarana ny fitondrana jadona katolika romana .

faha-5 : 1843-1844 sy 1994.

– Ny fiandohana: Manan-kery ny didy ao amin'ny Dan.8:14 – mitaky ny fahavitan'ny asa notanterahan'ny Reformasiona hatramin'i Peter Waldo, ohatra tonga lafatra, nanomboka tamin'ny 1170. Nilatsaka ny finoana Protestanta ary teraka tamin'ny fandresena ny Advantista: Voaheloka ny fanao ara-pivavahana tamin'ny Alahady Romana ary ny an'ny Sabata sy ny Sabata dia nohamarinina ary noho izany dia nohamarinin'Andriamanitra tao amin'i Jesosy Kristy ny asan'Andriamanitra.

– Ny fiafaran’izany: “ *naloa* ” an’i Jesosy, dia maty ara-panjakana izy tamin’ny 1994, mifanaraka amin’ny hafatra nalefan’i “ *Laodikia* ”. Nanomboka ny didim-pitsaran’Andriamanitra rehefa niharan’ny fitsapana nahafaty ny finoany ara-paminaniana ny tranony. Tsy nekena anefa ilay voafidy taloha, ka niditra tao amin’ny tobin’ny mpikomy katolika sy protestanta.

faha-6 : Tanteraka tamin’ny endriky ny Ady Lehibe III ny “ *Trompety* faha-6”, tamin’ity indray mitoraka ity nokleary, voalaza ao amin’ny *Dan* . 11:40-45. Ireo tafavoaka velona dia mandamina ny fitondrana maneran-tany farany ary manao ny fialan-tsasatra amin'ny andro voalohany amin'ny alàlan'ny didy. Vokany, voarara ny fitsaharan’ny Sabata andro fahafito, ny asabotsy, ary voarara tamin’ny voalohany noho ny sazy ara-tsosialy, ary farany dia voasazy ho faty amin’ny alalan’ny didy vaovao.

faha-7 : Nialohavan’ny fotoana nisian’ireo loza fito farany voalaza ao amin’ny Apok. 16, tamin’ny lohataonan’ny taona 2030, ny fiverenan’i Kristy amim-boninahitra dia mamarana ny fisian’ny sivilizasiona olombelona eto an-tany. Foanana ny olombelona. Satana ihany no higadra ao amin’ny tany lao, dia ny “lavaka” ao amin’ny Apok. 20, mandritra ny “ *arivo taona* ”.

faha-8 : Nakarin’i Jesosy Kristy ho any an-danitra ny olom-boafidiny hitsara ny maty ratsy fanahy. Izany no fitsarana voalaza ao amin’ny Apok. 11:18 .

faha-9 : Ny fitsarana farany; ny maty ratsy fanahy dia hatsangana amin’ny maty mba hiharan’ny fanaon’ny “ *fahafatesana faharoa* ” noho *ny “farihy afo* ” izay mandrakotra ny tany ary mandevona miaraka amin’izy ireo ny soritry ny asa rehetra noho ny ota.

Fitsarana faha-10 : Havaozina sy omem-boninahitra ny tany sy ny lanitra voaloto. Tongasoa eto amin'ny fanjakana vaovao mandrakizay an'Andriamanitra ny olom-boafidy!

Avy any A ka hatramin'ny Z, avy any Aleph ka hatrany Tav, avy amin'ny alpha ka hatramin'ny omega

Tsy misy itovizany amin’ny boky hafa nosoratan’olombelona ny Baiboly afa-tsy ny lafiny hita maso. Satria raha ny zava-misy dia tsy mahita afa-tsy ny endriny izay vakiantsika isika araka ny fifanarahana fanoratana manokana amin'ny fiteny hebreo sy grika , izay nampitaina tamintsika ny lahatsoratra tany am-boalohany. Nampiasa ny teny hebreo tranainy anefa i Mosesy, tamin’ny nanoratany ny Baiboly, izay tsy mitovy amin’ny litera ankehitriny ny litera amin’ny abidy ankehitriny, ka nosoloana litera isaky ny litera nandritra ny sesitany tany Babylona, nefa tsy niteraka olana. Nifamatotra anefa ny litera tsy nisy elanelana teny, izay tsy nanamora ny famakiana. Saingy ao ambadik'izany fatiantoka izany dia misy ny tombony amin'ny famoronana teny samihafa arakaraka ny safidin'ny litera nofidina hanamarihana ny fiandohany. Azo atao izany ary efa naseho, izay manaporofo fa ny Baiboly dia tena mihoatra lavitra noho ny fahafahan’ny fisainan’ny olombelona sy ny zava-bitany. Ny eritreritra sy ny fahatsiarovana an’ilay Andriamanitra Mpamorona tsy manam-petra ihany no afaka namorona asa toy izany. Noho izany fandinihana ny famakiana Baiboly maro izany dia manambara fa ny teny rehetra izay miseho ao dia nofidin’Andriamanitra sy nomen’ny tsindrimandrin’Andriamanitra ho an’ireo

mpanoratra isan-karazany ny bokiny nandritra ny fotoana rehetra ka hatramin’ny farany, dia ny Apokalypsy na Apokalipsy.

Manodidina ny taona 1890 tany ho any, i Ivan Panin, mpahay matematika rosiana, dia naneho ny fisian'ny tarehimarika amin'ny lafiny samihafa amin'ny fananganana lahatsoratra ara-baiboly. Satria ny hebreo sy grika dia iraisan'ny hoe ny litera amin'ny abidiany dia ampiasaina ho isa sy isa koa. Ny fampisehoana nataon’i Ivan Panin dia vao mainka nanamafy ny fahamelohana ataon’ny olona tsy mihevitra ny Baiboly ho zava-dehibe. Satria raha tsy misy akony amin'ny fanaovana ny olona ho tia an'Andriamanitra ireo zavatra hita ireo, dia esorina amin'izy ireo ny maha-ara-dalàna azy tsy hino ny fisiany. Nasehon’i Ivan Panin fa ny isa “fito” dia hita eny rehetra eny amin’ny fanorenana manontolo ny Baiboly ary izany indrindra indrindra ao amin’ny andininy voalohany amin’izy io, ao amin’ny Gen. 1:1 . Rehefa nampiseho ny tenako fa ny Sabata andro fahafito no “ *tombo-kasen’Andriamanitra velona* ” ao amin’ny Apok. 7:2, io asa io dia manamafy fotsiny ny porofo hitan’ity mpahay matematika marani-tsaina ity izay nanolotra porofo ara-tsiansa tsy azo lavina tamin’ny androny sy ny antsika.

Hatramin'i Yvan Panin, ny informatika maoderina dia nandinika ireo famantarana 304.805 amin'ireo litera izay mandrafitra ny Soratra Masina momba ny hany fifanarahana taloha ary ny rindrambaiko dia manolotra famakiana tsy tambo isaina tsy tambo isaina amin'ny fametrahana ny litera tsirairay eo amin'ny solaitrabe midadasika izay manomboka amin'ny tsipika mitsivalana tokana amin'ny litera 304.805 hatramin'ny farany ireo litera 304 ireo; ary eo anelanelan'ireo fampifanarahana faran'izay roa ireo ny fitambaran'ny mpanelanelana tsy tambo isaina. Hitantsika ny hafatra momba ny tontolo terestrialy, ny zava-mitranga iraisam-pirenena ao aminy ary ny anaran'ny olona taloha sy maoderina ary ny zavatra azo atao satria ny hany tsy maintsy atao dia ny mitazona elanelana mitovy (avy amin'ny 1 ka hatramin'ny n…) eo anelanelan'ny litera tsirairay amin'ny teny miforona. Ho fanampin'ny alignments mitsivalana sy mitsangana, dia misy ny filaharan'ny oblique marobe, avy any ambony ka hatrany ambany ary avy any ambany ka hatrany ambony, avy eo ankavanana miankavia ary avy eo ankavia miankavanana.

Noho izany, amin'ny fampiasana ny sarin'ny ranomasina, dia manamafy aho fa ny fahalalana ny Baiboly dia eo amin'ny haavon'ny amboniny. Ny zavatra nafenina dia haseho amin’ny olom-boafidy mandritra ny mandrakizay izay hidirany. Ary Andriamanitra dia hampahagaga ny malalany indray amin’ny heriny lehibe tsy manam-petra.

Mampalahelo fa tsy mahavita manova ny fon’ny olombelona ireny fampisehoana mampitolagaga ireny, mba hahatonga azy ho tia an’Andriamanitra “ *amin’ny fony rehetra sy ny fanahiny rehetra sy ny heriny rehetra ary ny sainy rehetra* ” (Deo. 6:5; Mat. 22:37); araka ny fangatahany marina. Ny traikefa ety an-tany dia efa nanaporofo izany, ny fanaratsiana, ny fananarana ary ny famaizana dia tsy manova olona, izany no antony, ny drafitry ny famonjen’Andriamanitra dia mitoetra hatrany amin’ny fiandohan’ny fiainana malalaka amin’ity andininy ity: “ *Ny fitiavana tanteraka mandroaka ny tahotra* ” (1 Jaona 4:18). Ny fifantenana ny olom-boafidy dia miankina amin’ny fanehoan’izy ireo ny fitiavana lavorary an’Andriamanitra Rainy any an-danitra. Ao amin’io “ *fitiavana lavorary*

” io, dia tsy ilaina intsony ny lalàna na ny didy, ary ny voalohany nahatakatra izany zavatra izany dia i Enoka antitra izay naneho ny fitiavany tamin’Andriamanitra tamin’ny “ *fiarahany niara-nandeha* taminy”, ka nitandrina mba tsy hanao izay hampahatezitra Azy. Fa ny mankato dia mitia, ary ny mitia dia ny mankatò mba hanome fahafinaretana sy fifaliana ho an'ny malala. Tamin’ny fahalavorariana araka an’Andriamanitra, dia tonga indray i Jesosy mba hanamafy io lesona momba ny fitiavana “ *tena marina* ” io, araka ny modely nataon’ny olombelona voalohany, dia i Abrahama, i Mosesy, i Elia, i Daniela, i Joba, ary ny maro hafa izay Andriamanitra ihany no mahalala ny anarany.

Deformations noho ny fotoana

Tsy misy fiteny na iray aza eto an-tany izay tsy nandalo fivoarana sy fiovana nateraky ny toe-tsain'ny maha-olombelona. Ary amin’io lafiny io, ny hebreo dia tsy afa-nandositra tamin’io fivilian-tsain’olombelona io ka ny soratra hebreo izay heverintsika ho tany am-boalohany dia efa tsy inona fa ny tany am-boalohany tamin’ny asa soratr’i Mosesy ao anatin’ny toe-javatra mivadika ampahany. Noho ny asan’i Ivan Panin no nahitako an’io fahitana io sy ny hoe, ao amin’ny dikan-tenin’ny soratra hebreo nampiasainy tamin’ny 1890, ao amin’ny Gen. 1:1 , dia nataony nomerika ny teny hoe Andriamanitra amin’ny teny hebreo hoe “elohim”. Amin'ny teny hebreo, "elohim" dia plural ny "eloha" izay midika hoe andriamanitra amin'ny teny tokana. Misy endrika fahatelo: "El." Ampiasaina hampifandray ny teny hoe Andriamanitra amin’ny anarana hoe: Daniela; Samoela; Betela; sns. Ireo teny hoe Andriamanitra marina ireo dia mahazo renisoratra ao amin’ny fandikan-teny ataontsika mba hanamarihana ny maha samy hafa ny Andriamanitra marina sy ny andriamanitry ny mpanompo sampy sandoka.

Ny Baiboly dia manantitrantitra tsara sy miziriziry fa “iray” Andriamanitra, ka mahatonga azy ho “eloha”, ilay hany “eloha” marina. Izany no antony, amin’ny alalan’ny fanononany ny teny hoe “elohim” amin’ny tenany manokana, ao amin’ny Genesisy 1 sy any amin’ny toerana hafa, Andriamanitra dia mandefa hafatra ho antsika, izay ilany marina tokoa fa efa Rain’ny fiainana maro be izay efa nisy talohan’ny namoronana ny rafitra na ny haben’ny tany, sy ny fiainana rehetra izay hiseho eto an-tany. Ireo fiainana any an-danitra efa noforonina ireo dia efa nozarain’ny fahotana izay niseho tamin’ny zavaboariny afaka voalohany. Amin’ny fanondroana ny tenany amin’ny teny hoe “elohim”, ilay Andriamanitra Mpamorona dia manamafy ny fahefany amin’izay rehetra velona sy naterany. Amin’izany hery izany no hahafahany mitondra ny otan’ny vahoakan’ny olom-boafidiny any aoriana any, ao amin’i Jesoa Kristy, ka hamonjy, amin’ny alalan’ny fahafatesany ihany, ny sorompanavotany, ny ain’olombelona maro be. Ny teny hoe “elohim” àry dia manondro an’Andriamanitra amin’ny heriny mamorona ny zavamananaina rehetra. Io teny io ihany koa dia maminany ny anjara asa maro izay hataony ao amin’ny drafitry ny famonjeny izay efa voalohany sy nisesy, dia “ *Ray, Zanaka ary Fanahy Masina* ” izay hiasa aorian’ny batisa mba hanadio sy hanamasina ny fiainan’ireo olom-boafidiny. Io plural io koa dia mahakasika ireo anarana samihafa

hoentin'Andriamanitra: Mikaela ho an'ny anjeliny; Jesosy Kristy ho an’ny olom-boafidiny izay navotan’ny rany.

Ho ohatra ny amin’ny fiovaovan’ny toetran’ny olombelona, dia omeko ny matoanteny hoe “mitahy”, nadika amin’ny teny hebreo ny fototeny “brq”, ary ny zanatsoratra nofidiny dia hiafara amin’ny adika hoe “mitahy” na “manozona”. Io fiovana mivadika io dia manova ny hevitry ny hafatra momba an’i Joba, izay nilazan’ny vadiny hoe: “ *Misaora an’Andriamanitra dia ho faty* ”, fa tsy hoe “ ~~*manozona*~~ *an’Andriamanitra dia ho faty* ”, araka ny soso-kevitr’ireo mpandika teny. Ohatra iray hafa amin'ny fiovana mamitaka mamitaka, amin'ny teny frantsay ny teny hoe "azo antoka", izay nidika tany am-boalohany tamin'ny fomba voafaritra sy tanteraka, dia nandray ny hevitry ny hoe "angamba", izay mifanohitra tanteraka. Ary ity ohatra farany ity dia mendrika hotononina satria hitondra zava-dehibe sy hisy vokany lehibe. Tao amin'ny rakibolana "petit Larousse", dia nanamarika fiovana mikasika ny famaritana ny teny hoe "Alahady" aho. Naseho ho andro voalohany amin’ny herinandro tamin’ny dikan-teny 1980 izy io, ka lasa andro fahafito tamin’ny taona nanaraka. Ny zanak’Andriamanitry ny fahamarinana àry dia tokony ho mailo amin’ireo fivoriamben’ny evolisiona naorin’ny olombelona satria, tsy mitovy amin’izy ireo, ilay Andriamanitra Mpamorona lehibe dia tsy miova ary tsy miova ny soatoaviny, toy ny filaharan’ny zavatra sy ny fotoana naoriny hatramin’ny nanorenana izao tontolo izao.

Ny asa ratsin’ny olombelona dia nisy fiantraikany na dia ny soratra hebreo ao amin’ny Baiboly aza, izay lazaina tsy ara-drariny ny zanatsoratra tsy misy vokany amin’ny famonjena, fa mba hiarovana ny dikan-teny ofisialy, dia nomanin’Andriamanitra, tamin’ny alalan’ny fomba fanisana, ny fomba hamantarana ny tena soratra amin’ny diso. Izany dia hamela antsika hanamarina sy hanamarina ny fisian’ny tarehimarika maromaro izay tsy mampiavaka afa-tsy ny dikan-tenin’ny Baiboly tena izy, amin’ny teny hebreo toy ny amin’ny teny grika izay tsy mbola novana ny famantarana hatramin’ny [taonjato faha-2] tal.

Ny Fanahy dia mamerina ny fahamarinana momba ny fanamarinana amin'ny finoana (amin'ny <u>finoany</u>)

Vao avy niresaka momba ny fanodinkodinana ny lahatsoratra ara-baiboly aho; zavatra noho ny mpandika teny maro ny asa soratra tany am-boalohany. Mba hanazavana ny olony amin’ny andro farany, ny Fanahin’ny fahamarinana dia mamerina ny fahamarinany, amin’ny fitarihana ny sain’ny olom-boafidiny ho amin’ireo lahatsoratra izay mbola misy fanodinkodinana lehibe. Izany no vao tontosa tamin’ity Sabata 4 septambra 2021 ity, hany ka nomeko anarana hoe “Sabata kristaly”. Navelako hianarana amin’ny anabavy Rwanda iray izay izarantsika amin’ny Internet momba ny Sabatantsika ny safidy momba ilay lohahevitra. Nanoro hevitra ny “fanamarinana amin’ny finoana” izy. Ny fianarana dia nitondra antsika zava-baovao tena manan-danja izay mahatonga ny fahatakarana an'io lohahevitra io ho mazava be.

Ao amin’ny Baiboly, ao amin’ny 1 Pet. 1:7, ny Fanahy dia maneho ny finoana amin’ny volamena voadio: “ *mba ny fizahan-toetra ny finoanareo, izay sarobidy noho ny volamena mety ho simba, na dia voazaha toetra amin’ny afo*

aza, dia ho hita ho fiderana sy voninahitra ary haja amin'ny andro hisehoan'i Jesosy Kristy ". Efa takatsika avy amin'io fampitahana io fa ny finoana, ny finoana marina, dia zavatra tsy fahita firy; vatokely sy vato no hita eny rehetra eny, fa tsy ny volamena.

Avy eo, isaky ny andininy, dia nianatra aloha isika fa: " *Raha tsy amin'ny finoana, dia tsy misy azo atao hahazoana sitraka amin'Andriamanitra* ", araka ny Heb. 11:6: " *Ary raha tsy amin'ny finoana, dia tsy misy azo atao hahazoana sitraka aminy, fa izay manatona an'Andriamanitra dia tsy maintsy mino fa misy Izy sady Mpamaly soa izay mazoto mitady Azy.* " Fampianarana roa no miraikitra amin'ny finoana: ny finoana ny fisiany, ary koa ny fahazoana antoka fa mitahy " *izay* mitady Azy amim-pahatsorana" izy, izay tsipiriany lehibe tsy azo fitahina. Ary satria ny hampifaly azy no tanjon'ny finoana, dia hamaly ny fitiavan'Andriamanitra ny olom-boafidy amin'ny fankatoavana ny didiny sy ny didiny rehetra izay atolony amin'ny anaran'ny fitiavany ny zavaboariny. Ny vokatry ny fifankatiavana izay mampiray toy ny andriamby izay mifankatia sy tia an'Andriamanitra ao amin'i Kristy, dia aseho amintsika ao amin'ny fampianarana malaza voatonona ao amin'ny 1 Kor. 13 izay milazalaza ny tena fitiavana ankasitrahan'Andriamanitra. Taorian'io vakiteny io, dia nieritreritra an'ilay hafatra tsy latsa-danja indrindra ao amin'ny Habakoka 2:4 aho: "... *ny marina ho velona amin'ny finoany* ." Kanefa, ao amin'io andininy io ny fandikan-teny natolotr'i Louis Segond dia milaza amintsika hoe: " Indro , *miavonavona ny fanahiny, fa tsy mahitsy ao aminy, fa ny marina ho velon'ny finoany.* Ahoana no ahafahan'ny olona " *mieboebo* " hotsarain'Andriamanitra ho " *marina* "? Izay " *manohitra ny mpiavonavona, fa manome fahasoavana ho an'ny manetry tena* "? Ny vahaolana dia niseho tamin'ny fitadiavana tao amin'ny soratra hebreo ny teny hoe " *tsy mino* " ho solon'ny teny hoe " *mieboebo* " voatonona ao amin'ny Segond ary gaga izahay nahita, tao amin'ny dikan-teny "katolika" Vigouroux, ny fandikana tsara sy lojika izay mahatonga ny hafatry ny Fanahy mazava tsara. Satria, raha ny marina, ny Fanahy dia manentana an'i Habakoka amin'ny hafatra amin'ny fomba efa nentanin'ny tsindrimandry tao amin'i Solomona Mpanjaka amin'ny endriky ny ohabolana izay nametrahany masontsivana mifanohitra amin'ny mifanohitra tanteraka; eto, ao amin'ny Habakoka, dia " *tsy finoana* " sy " *finoana* ". Ary araka ny voalazan'i Vigouroux sy ny Vulgate latinina, izay fototry ny fandikan-teny, dia toy izao ilay andininy: " Indro , *izay tsy mino dia tsy hanana (a) fanahy marina ao anatiny, fa ny marina* ***ho velon'ny finoany*** . Rehefa raikitra izany, dia ho hitantsika izao ny fomba namariparitan'i Habakoka araka ny marina ny fisedrana "Advantista" tamin'ny 1843-1844, 1994, sy ny daty farany momba ny tena fiverenan'i Kristy farany, ny lohataonan'ny taona 2030. Eny tokoa, io hazavana vaovao vao haingana io izay manitsy ny fiverenan'i Kristy ho an'ny 2030 dia mamela antsika hahatakatra tsara kokoa sy hanamarina ny fitsanganan'i Kristy amin'ny alalan'ny fitsanganana amin'ny maty. ilay fitenenana hoe: " *Tsy hisy fahatarana intsony ... fa ho tanteraka ny zava-miafina izay an'Andriamanitra* ." Ho an'ity fampisehoana ity, dia raisiko hatrany am-piandohana ny lahatsoratry ny Habakoka 2, ary ampifandraiso amin'ireo fanehoan-kevitra manazava.

L.Segond version novaiko

Andininy 1: “ *Hitsangana eo ambonin’ny tilikambo aho, ary hiambina, hahitako izay holazain’i Jehovah amiko Sy izay havaliko amin’ny adiko.* ”

Asongadino ny toe-tsaina “miandry” ny mpaminany izay hampiavaka ny fisedrana Advantista, izay lazain’ny Fanahy amintsika ao amin’ny hafatry ny Dan. 12:12: " *Sambatra **izay miandry** 1335 andro* ." Mba hahatakarana izany, dia omena antsika ao amin’ny toko teo aloha ny dikan’io “ *fandresen-dahatra ” io, ka ny olana napoitran’i Habakoka dia ny fanitarana ny fanambinana ny ratsy fanahy eto an-tany: “ Koa hahafoana ny haratony va Izy ka hamono ny firenena mandrakizay, ka tsy hiantra?* ” (Ha 1:17). Ao amin’io fisaintsainana sy fanontaniana io, i Habakoka dia maneho ny fitondran-tenan’ny olona rehetra izay manao fandinihana iray ihany mandra-pahatongan’ny fahataperan’izao tontolo izao. Ary koa, Andriamanitra dia hanolotra ny valinteniny amin’ny alalan’ny fanolorana ara-paminaniana momba ny fiverenan’i Jesosy Kristy, izay hampitsahatra amin’ny fomba azo antoka ny fanapahana ny ratsy fanahy, ny fanamavoana, ny tsy mino, ny tsy mahatoky ary ny mpikomy.

Andininy 2: “ *Ary tonga tamiko ny tenin’i Jehovah nanao hoe: Soraty ny faminaniana, ka soraty eo amin’ny vato fisaka, mba hahay hamaky teny.* ”

Teo anelanelan'ny 1831 sy 1844, William Miller dia nanolotra tabilao mamintina ny fanambarany izay naminany ny fiverenan'i Jesosy Kristy ho amin'ny lohataonan'ny 1843 aloha, avy eo amin'ny fararano 1844. Teo anelanelan'ny taona 1982 sy 1994, dia nanolotra soso-kevitra ihany koa aho ary mbola manolotra ny Advantista sy ny olombelona hafa, amin'ny tabilao famintinana ny faminaniana vaovao ao amin'ny Tompon'ny Fahazavana vaovao, ny Tompo ho an'ny " *fotoana farany* ". Raha ny tena vokatry ny fitsapana tamin’ny 1994 dia tsy takatra afa-tsy taorian’ny fotoana voatondro, toy ny tamin’ny 1844, ny daty sy ny fanisana azy dia hamarinin’ny Fanahin’Andriamanitra velona hatramin’izao.

Andininy 3: “ *Fa faminaniana izay efa voatendry ny androny* ”

Efa hatramin’ny taona 2018 no nambara ity fotoana voatendrin’Andriamanitra ity. Kendrena ny datin’ny fiverenan’i Jesoa Kristy, lohataona 2030 ity fotoana voatondro ity.

" *Mizotra mankany amin'ny farany izy ka tsy handainga;* "

tsy handainga ” ny faminaniana manambara izany . Mbola hiverina amin’ny fomba azo antoka i Jesoa Kristy amin’ny lohataonan’ny taona 2030.

" *Raha mitaredretra izy, andraso, fa ho tonga tokoa izany.* "

Raha efa voatendrin’Andriamanitra ny daty, ho azy, ny tena fiverenan’i Kristy dia ho tanteraka amin’io ora voatondro hany fantany hatramin’ny taona 2018. Ny fahatarana naroso, “ *raha mitaredretra* ”, izany dia tsy mety ho an’ny olona ihany, satria Andriamanitra manan-jo hampiasa fanambarana diso ny amin’ny fiverenan’i Jesosy Kristy izay hamela azy hizaha toetra, misesy, amin’ny taona 1843, 1994, amin’ny andro farany amin’ny finoantsika Kristianina. ny famonjeny, izay mamela azy hifidy ny olom-boafidiny. Ireo fanambarana diso nantenaina ny amin’ny fiverenan’i Jesosy Kristy ireo dia nampiasain’Andriamanitra, **hanasaraka** hatramin’ny fahataperan’izao tontolo izao, “ *ny vary tsara amin’ny akofa, ny ondry avy amin’ny osy* ”, ny mahatoky

amin’ny tsy mahatoky, “ *ny mino amin’ny tsy mino* ”, ny olom-boafidy amin’ny lavo.

Ny andininy dia manamafy ny mari-pamantarana Advantista momba ny " *fiandrasana* ", izay mijanona ho singa mamaritra ny olo-masina farany natokana sy voaisy tombo-kase tamin'ny fampiharana ny tena Sabata andro fahafito nanomboka tamin'ny fararano tamin'ny 1844, ny fiafaran'ny fitsarana Advantista faharoa. Ao amin’io andininy io, ny Fanahy dia manantitrantitra ny hevitry ny **fahatokiana** izay mampiavaka ny fiverenan’i Kristy, mpandresy, mpanafaka ary mpamaly faty.

Vigouroux version

Andininy 4: “ *Indro, izay tsy mino dia tsy hanana fanahy marina ao anatiny; fa ny marina ho* ***velon’ny finoany .*** ”

Ity hafatra ity dia manambara ny fitsarana izay ampitain’Andriamanitra amin’ny olombelona iharan’ny fitsapana Advantista efatra miampy ny daty 1843, 1844, 1994 ary 2030. Ny didim-pitsaran’Andriamanitra dia maranitra isaky ny vanim-potoana. Amin’ny alalan’ny fanambarana ara-paminaniana, Andriamanitra dia mampiharihary ireo Kristiana “ *mpihatsaravelatsihy ” izay manambara* ny maha “ *tsy mino ” azy* , amin’ny fanaovana tsinontsinona ny fanambarana ara-paminaniana ataon’ireo iraka nofidiny, izany hoe ireo mpaminaniny. Mifanohitra tanteraka amin’izany, ny olom-boafidy dia manome voninahitra an’Andriamanitra amin’ny fandraisana ireo hafatra ara-paminaniana sy ny fankatoavana ireo toromarika vaovao nambarany. Io fankatoavana io, izay noheverin’Andriamanitra ho “ *ankasitrahana* ”, dia noheverina ho mendrika ny hihazona ny fahamarinana nomena tamin’ny anaran’i Jesosy Kristy koa.

Io finoana mankatò io “noho ny fitiavana” an’Andriamanitra ihany no heverina ho mendrika ny hiditra ao amin’ny mandrakizay ho avy. Izay nosasan’ny ran’i Kristy tamin’ny fahotany ihany no voavonjy ***“ amin’ny finoany*** ". Satria ny famalian'ny finoana dia ho an'ny tena manokana , izany no nahatonga an'i Jesosy hilaza ny hafany, tsirairay , amin'ny olom-boafidiny, ohatra: Mat.24:13: " *Fa* ***izay*** *maharitra hatramin'ny farany no ho faty. voavonjy* ." Ny finoana dia mety ho lasa fitambarana raha mifanaraka amin'ny fenitra tokana. Tandremo anefa! Mamitaka ny filazan'olombelona, satria Jesosy irery no manapa-kevitra hoe iza no hovonjena na ho very araka ny fitsarany ny finoana nasehon'ireo kandidà maniry ny hiditra any an-danitra.

Raha fintinina, ao amin’ireo andininy ao amin’ny Habakoka ireo, ny Fanahy dia manambara sy manamafy ny fifandraisana akaiky sy **tsy azo sarahina** eo amin’ny “ *finoana* ” sy *ny “asa* ” aterany; zavatra efa natsangan’ny apostoly Jakoba (Jak. 2:17 : “ *Toy izany koa ny finoana, raha tsy misy asa, dia maty ao anatiny* .”); izay midika fa hatramin’ny niandohan’ny fitoriana ny Filazantsara dia diso fandray ny resaka finoana sy nandika vilana. Ny sasany, toy ny amin’izao andro izao , dia nampifandraisiny fotsiny ny lafiny finoana, tsy niraharaha ny fijoroana ho vavolombelona momba ny asa izay manome ny lanjany sy ny ainy. Ny fitondran-tenan’ny olona, izay ampahafantarin’Andriamanitra ny amin’ny fiverenan’i Jesosy Kristy, dia manambara ny tena toetran’ny finoany. Ary amin’ny fotoana handatsahan’Andriamanitra ny fahazavany lehibe amin’ny mpanompony farany, dia tsy misy fialan-tsiny intsony ho an’izay tsy mahatakatra

ny fepetra vaovao napetrak'Andriamanitra nanomboka tamin'ny 1843. Mbola mitohy ny famonjena amin'ny alalan'ny fahasoavana, fa hatramin'io daty io, dia ireo olom-boafidy nofidin'i Jesosy Kristy ihany no mahasoa azy, amin'ny alalan'ny fijoroana ho vavolombelona ny amin'ny tena fanehoana ny fitiavana omeny Azy. Tamin'ny voalohany, ny Sabata no famantarana ny amin'izany fitahian'Andriamanitra izany, saingy hatramin'ny 1844 dia tsy mbola nisy izany. ampy ho azy, satria ny fitiavana ny fahamarinana ara-paminaniana, izay nambara teo anelanelan'ny 1843 sy hatramin'ny 2030, dia notakin'Andriamanitra foana. Raha ny marina, ireo fahazavana vaovao voaray nanomboka tamin'ny taona 2018 dia misy ifandraisany akaiky amin'ny Sabata andro fahafito izay lasa endrika ara-paminaniana ho an'ny arivo taona fahafito izay hanomboka amin'ny fiverenan'i Jesosy Kristy amin'ny lohataonan'ny taona 2030. Nanomboka tamin'ny taona 2018, dia nohamafisina ny "fanamarinana amin'ny finoana" ary mandray soa ho an'ireo voantso ho olom-boafidy amin'ny fanehoana ny fitiavany an'Andriamanitra sy ny fahazavana vaovao ao amin'i Jesosy Kristy ao amin'i Jesosy Kristy taloha, amin'ny alalan'i Jesosy Kristy. 13:52: " *Ary hoy Izy taminy: Koa ny mpanora-dalàna rehetra izay nampianarina ny amin'ny fanjakan'ny lanitra dia tahaka ny tompon-trano izay mamoaka zava-baovao sy tranainy avy amin'ny firaketany* ." Izay tia an'Andriamanitra dia tsy afaka ny tsy ho tia ny hahita ny fikasany sy ny zava-miafina izay nafeniny hatry ny ela ka tsy fantatry ny olombelona.

Habakoka sy ny fiavian'ny Mesia voalohany

Tanteraka tamin'ny Israely jiosy koa io faminaniana io, izay nanambarany ny fiavian'ny Mesia voalohany. Ny fotoana hahatongavan'izany dia voatondro ary nambara ao amin'ny Dan. 9:25. Ary hita ao amin'ny bokin'i Ezra, toko faha-7, ny fanalahidin'ny kajikajy. Saingy tamin'izany fomba izany dia nihena ny anjara asany ara-paminaniana ary tsy dia hitan'ny mpamaky. I Jesosy no mpaminany voalohany nisarika ny sain'ny apostoliny sy ny mpianany ho amin'ny faminanian'i Daniela.

ilay nambara hoe " *raha mitaredretra, andraso* " koa, satria ny Jiosy niandry Mesia mpamaly sy mpanafaka ny Romana, ka niantehitra tamin'ny Isaia 61, izay lazain'ny Fanahy momba an'i Kristy eo amin'ny andininy 1: " *Ny Fanahin'i Jehovah Tompo no ato amiko, satria Jehovah efa nanosotra Ahy hitory ny filazantsara ho amin'ny filazantsara; fahafahana ho an'ny babo, ary fanafahana ho an'ny mpifatotra* ; Ao amin'ny andininy faha-2, ny Fanahy dia mamaritra hoe: " *Hitory* ***ny taona ankasitrahan'i Jehovah*** *sy* ***ny andro famalian'Andriamanitsika*** *, hampionona izay rehetra malahelo* ; Tsy fantatr'ny Jiosy fa teo anelanelan'ny *"taona fankasitrahana* " sy *ny "andro famaliana* ", dia mbola tsy maintsy 2 000 taona no lasa mba hitarika ny olona ho amin'ny fiverenan'i Kristy, mpandresy sy mpanafaka ary mpamaly, araka ny Isaia 61:2 . Hita mazava tsara io lesona io ao amin'ilay fijoroana ho vavolombelona voatonona ao amin'ny Lioka 4:16-21 manao hoe: " *Ary tonga tany Nazareta, izay nahabe Azy Izy, dia niditra tao amin'ny synagoga tamin'ny andro Sabata araka ny fanaony; ary nitsangana hamaky teny Izy, dia nomena Azy ny bokin'Isaia mpaminany; hitory teny soa mahafaly amin' ny malahelo; Dia nahorony ny*

horonan-taratasy ka nomeny ilay mpanompo, dia nipetraka izy. “ Rehefa nampitsahatra ny famakian-teny teo izy, dia nanamafy fa ny fahatongavany voalohany dia tsy mahakasika afa-tsy amin’io “ ***taona fankasitrahana*** ” nambaran’i Isaia mpaminany io. Mitohy ny andininy faha-21 manao hoe: “ *Nibanjina azy ny mason’izay rehetra tao amin’ny synagoga. Dia hoy Izy taminy: Androany no efa tanteraka eto anatrehanareo izany Soratra izany.* Ny “ ***andro famaliana*** ” tsy noraharahiana sy tsy novakiana dia notendren’Andriamanitra ho amin’ny lohataonan’ny taona 2030, ho amin’ny fiaviany fanindroany, amin’ity indray mitoraka ity amin’ny heriny rehetra avy amin’Andriamanitra. Kanefa talohan’io fiverenana io, ny faminanian’i Habakoka dia tokony ho tanteraka “ *farany* ” tamin’ny alalan’ireo fitsapana “Advantista” tamin’ny 1843-1844 sy 1994, araka ny hitantsika teo.

Ny fanokanana farany

Miatreha ny marina

Tamin'ny lohataonan'ny taona 2021, fiandohan'ny taom-panahin'Andriamanitra, vao naneho ny fahavononany hiaro ny ain'ireo zokiolona ny olombelona tandrefana kristiana mpanankarena nefa sandoka, na dia eo aza ny faharavan'ny toekarem-pirenena. Izany no antony hanateran'Andriamanitra izany ho amin'ny Ady Lehibe Fahatelo izay hahafoana ny ain'ny olona maro amin'ny sokajin-taona rehetra, satria fantany fa tsy misy fanafody na vaksiny manohitra an'io famaizan'Andriamanitra faharoa io. Eo anoloantsika, ao anatin'ny 8 taona, dia ny taona 6000 amin'ny fahariana eto an-tany izay hanamarika ny fiafaran'ny fiverenan'i Jesosy Kristy. Amin'ny maha-mpandresy sy mpandresy azy, dia hitarika ny olom-boafidiny velona sy izay hatsangany ho amin'ny fanjakan'ny lanitra Izy ary handringana ny fiainan'ny olombelona rehetra eto an-tany izay havelany ho irery, mitoka-monina ao amin'ny haizina, ilay anjely mpikomy tamin'ny voalohany, dia i Satana, ilay devoly.

Tena ilaina ny finoana ny fitsipiky ny 6 000 taona mba hanaiky io fandaharana io. Tsy azo natao ny kajy marina miorina amin'ireo tarehimarika voalaza ao amin'ny Baiboly, noho ny "tsy mazava" momba ny daty nahaterahan'i Abrahama (daty tokana ho an'ireo zanakalahin'i Tera telo lahy: Gen. 11:26). Kanefa, ny filaharan'ny taranak'olombelona nanomboka tamin'i Adama ka hatramin'ny fiverenan'i Kristy dia manamafy ny fanatonan'io tarehimarika 6000 io. Amin'ny fanolorana ny finoantsika an'io isa miolikolika io, dia manondro izany safidy izany ho an'ny olona iray "mahira-tsaina", izany hoe, ilay Andriamanitra nahary, loharanon'ny faharanitan-tsaina sy ny fiainana rehetra. Araka ny foto-kevitry ny "Sabata" voatonona ao amin'ny didiny fahefatra, dia nomen'Andriamanitra "enina andro" sy enina arivo taona ny olona hanaovana ny asany rehetra, fa ny andro fahafito sy ny arivo taona fahafito kosa dia fotoana fitsaharana "nohamasinina" (natokana) ho an'Andriamanitra sy ny olom-boafidiny.

Ny votoatin'ity boky ity dia mampiseho fa ny finoana ankasitrahan'Andriamanitra dia aorina amin'ny fitondran-tenan'ny olom-boafidiny izay " *manana saina* na *hendry " izay manararaotra izay rehetra lazain'Andriamanitra, na maminany, na eritreretiny (jereo ny Daniela 12:3: " Ary ny hendry dia hamirapiratra tahaka ny famirapiratry ny lanitra, ary izay mampibebaka ny maro ho amin'ny fahamarinana ho toy ny kintana* izay manafosafo ny safidiny mandrakizay." fahamarinana naseho tao amin'i Jesosy Kristy.

Mba hamaranana ity asa ity, mialohan'ny fisehoan-javatra ho avy, dia tiako ny hanokana, ho an'ireo tena zanak'Andriamanitra rehetra izay hamaky azy io, ary handray izany amim-pinoana sy amim-pifaliana, ity andininy ity ao amin'ny Jaona 16:33 izay natokana ho ahy avy amin'ny loharano roa samy hafa tamin'ny fotoana nanaovana batisa ahy tamin'ny 14 Jona 1980; Ny iray teo amin'ny taratasy fanamarinana ny batisako avy amin'ny andrim-panjakana, ny iray kosa teo amin'ny sasin-tenin'ny boky "Jesosy Kristy" izay nomen'ny mpiara-manompo tamiko tamin'io fotoana io, saika tamin'ny taona nanoloran'i Jesosy ny ainy ho

sorona: “ *Izany zavatra izany dia efa nolazaiko taminareo, mba hananan areo fiadanana amiko. Atỳ amin’izao tontolo izao no ahitanareo fahoriana; nefa matokia, fa Izaho efa naharesy izao tontolo izao* ”.

Samoela, ilay mpanompo notahian’i Jesosy Kristy, “Marina tokoa!”

Ny Antso farany

Rehefa manoratra ity hafatra ity aho, amin'ny faran'ny taona 2021, izao tontolo izao dia mbola mankafy fiadanana ara-pivavahana manerantany izay mendri-piderana sy ankasitrahana. Kanefa, mifototra amin’ny fahalalako ireo fanambarana ara-paminaniana voasokajy nomanin’Andriamanitra, dia manamafy aho, tsy misy fisalasalana na dia kely aza, fa ny Ady Lehibe mahatsiravina dia eo am-panomanana sy eo an-dalana hotanterahina ao anatin’ny 3 ka hatramin’ny 5 taona ho avy. Amin'ny fanolorana azy eo ambanin'ny anarana an'ohatra hoe " *trompetra fahenina* " ao amin'ny Apok. 9, ny Fanahy dia mampahatsiahy antsika fa efa nisy famaizana dimy nahatsiravina efa tonga hanasazy ny fialana amin'ny tsy fivadihana amin'ny Sabatany masina sy ireo ôrdônansy hafa izay tsy nohajaina hatramin'ny 7 martsa 321. Ireo famaizana nataon'ilay Andriamanitra tsy mety maty ireo dia naharitra nandritra ny 160 taona tao anatin'ny fandaharan'Andriamanitra ara-pivavahana. Ny famaizana fahenina nataony dia tonga mba hampitandrina, amin'ny fotoana farany, ny Kristianisma meloka ho nivadika taminy. Ankoatra an’Andriamanitra sy ny drafiny mamonjy, dia tsy misy dikany ny fiainan’ny olombelona. Izany no antony, satria manana toetra miandalana ny “ *trompetra ” aseho amin’ny alalan’ny fanoharana ao amin’ny Levitikosy 26, ny hamafin’ny vonoan’ny “ fahenina* ” dia hahatratra ny tampon’ny horohoro izay natahoran’ny olombelona hatry ny ela. Ny “ *trompetra fahenina* ” dia mahakasika ny Ady Lehibe farany izay handringana olona maro be, “ *ampahatelon’ny olombelona* ” araka ny Apok. 9:15 . Ary io ampahany io dia azo ara-bakiteny amin’ny ady iray izay hifandona amin’ny mpiady matihanina 200.000.000 mitam-piadiana sy voaofana ary manana fitaovana, araka ny fepetra voalaza ao amin’ny Apok. 9:16 : “ *Ny isan’ny mpitaingin-tsoavaly an-tafika dia roa alinalina: Reko ny isany* ”; izany hoe 2 x 10000 x 10000. Talohan'ity ady farany ity, nandritra ny taonjato faha-20 , ny ady lehibe roa tamin'ny 1914-1918 sy 1939-1945 dia famantarana manambara ny famaizana lehibe izay tonga amin'ny famaranana ny andron'ny firenena afaka sy mahaleo tena. Tsy nanome tanàna fandosirana ho an’ny olom-boafidiny Andriamanitra, fa namela famantarana mazava tsara ho antsika mba handosirana ireo faritra nokendren’ny fahatezerany ho laharam-pahamehana. Izy no hitarika ny kapoka tsy maintsy ataon’ny olombelona voantso ho amin’izany asa izany. Nefa tsy hisy amin’izy ireo ho anisan’ny olom-boafidiny. Ireo mpikomy tsy mino na tsy mino izay miparitaka manerana ny tany dia ho fitaovana sy iharan’ny fahatezeran’Andriamanitra. Ny Ady Lehibe Faharoa dia nampifanandrina ny Tandrefana ny fivavahana kristiana sy nifaninana. Saingy amin'ny Ampahatelo ho avy, ny antony mahatonga ny fifandonana dia amin'ny ankapobeny dia ara-pivavahana, mifanohitra amin'ireo fivavahana mifaninana izay tsy mbola nifanaraka tamin'ny foto-pampianarana. Ny fandriam-pahalemana sy ny varotra ihany no namela io hevi-diso io hitombo. Fa amin’ny ora nofidin’Andriamanitra, araka ny Apok. 7:2-3 , dia havoaka ny tontolon’ny demonia izay notazonin’ny anjelin’Andriamanitra mba “ *hanimba ny*

tany sy ny ranomasina ” na, ireo tandindona voadika, “ *hanimbana* ” “ny Protestanta sy ny Katolika” izay tsy nahatoky an’i Jesosy Kristy. Raha ny lojika indrindra, ny finoana kristiana tsy mahatoky no tena lasibatry ny fahatezeran’i Jesosy Kristy Mpitsara marina; toy ny tao amin’ny fanekena taloha, dia nosazina ny Isiraely noho ny fivadihany hatrany mandra-paharingan’ny fireneny tamin’ny taona 70. Mifanaraka amin’io “ *trompetra fahenina* ” io, ny faminanian’i Dan. 11:40 ka hatramin’ny 45, dia manamafy, amin’ny alalan’ny fifohazana ny “ *mpanjaka telo* ”, ny fandraisan’ireo fivavahana telo amin’ny monotheisme: ny Katolisisma Eoropeanina, ny Silamo Arabo sy Maghrebian, ary ny Ortodoksa Rosiana. Ny fifandirana dia nifarana tamin'ny fiverenan'ny toe-draharaha noho ny fitsabahan'ny Amerikana Protestantisma, tsy nomena anarana ho mpanjaka, fa nanoro hevitra, ho toy ny mety ho fahavalon'i Rosia nentim-paharazana. Ny fanafoanana ny fahefana mifaninana dia manokatra ny fidirana amin'ny fitondrany farany amin'ny lohateny hoe " *ny bibidia miakatra avy amin’ny tany* ”, voalaza ao amin’ny Apok. 13:11. Tsara homarihina fa amin’izao toe-javatra farany izao, dia nanjary vitsy an’isa ny finoana Protestanta Amerikana, ary ny finoana katolika romana no betsaka indrindra, noho ny fifindra-monina Espaniola nifandimby.

Ao amin’ny Apok. 18:4 , ao amin’ilay Andriamanitra Mahery Indrindra, i Jesosy Kristy dia mandidy izay rehetra mino sy manantena azy, dia ny olom-boafidiny, mba “ *hivoaka avy ao Babylona Lehibe* ”. Noho ny porofo tamin’io asa io niaraka tamin’ny Eglizy Katolika Romana papaly, dia tsaraina sy voaheloka i “ *Babylona* ” noho ny “ *fahotany* ”. Amin'ny alalan'ny lova ara-tantara momba ny " *otany* ", dia miitatra amin'ny Protestanta sy Ortodoksa ny heloky ny Katolisisma izay manamarina amin'ny fanaony ara-pivavahana ny Alahady sisa nolovaina tamin'i Roma. Ny fivoahana an’i Babylona dia midika ho fialana amin’ny “ *fahotana* ”, izay lehibe indrindra amin’izany, satria nataon’Andriamanitra ho “ *marika* ” famantarana izany: ny andro fitsaharana isan-kerinandro, ny andro voalohany amin’ny herinandron’ny lamin’Andriamanitra, ny Alahady Romana.

Amin'ity hafatra ity, noho ny fahamaikan'ny fotoana, dia mamporisika ireo zanakalahy sy zanakavavin'Andriamanitra aho mba handao ny faritra avaratr'i Frantsa izay miorina ao amin'ny renivohiny, Paris. Fa tsy ho ela izy dia hamely ny fahatezeran'Andriamanitra, hiaritra " *afo avy any an-danitra* ", amin'ity indray mitoraka ity nokleary, tahaka ny tanànan'i " *Sodoma* " izay nampitahainy azy, ao amin'ny Apokalypsy 11:8. Nantsoiny hoe “ *Egipta ” koa izy io* , izay sarin’ny “ *fahotana* ” an’ohatra, noho ny fihetsika mikomy amin’ny fanoloran-tenany tsy ara-pivavahana izay manohitra an’Andriamanitra, toy ny an’i Farao ao amin’ny fitantarana ara-tantara momba ny Eksodosy ny vahoaka hebreo. Amin'ny toe-javatra misy ady, miaraka amin'ny lalana tapaka sy voarara, dia tsy ho vita ny hiala amin'ny faritra lasibatra sy handositra ny tantara mahafaty.

Samoela mpanompon'Andriamanitra velona, Jesosy Kristy

Ireo izay te hahita, aloha, izay aseho amin'ny faran'ity asa ity, dia ho sahirana amin'ny fahazoana ny antony maharesy lahatra ahy ny toetra tsy azo ivalozana amin'ny fandringanana an'i Frantsa sy Eoropa mananontanona. Fa ireo

izay namaky azy, hatrany am-piandohana ka hatramin’ny farany, dia hanangona, ao anatin’ny famakian-teny, ireo porofo mivangongo, hatrany, ka mamela azy ireo hizara, amin’ny farany, ny faharesen-dahatra tsy azo hozongozonina izay naorin’ny Fanahin’Andriamanitra tato anatiko sy tao amin’ireo rehetra izay Azy; amin'ny fahamarinana. Azy ny VONINAHITRA rehetra.

Ny hany zavatra tsy ampoizina ratsy dia ireo izay mandà mafy ny tsy hanaiky ny heriny tsy manam-paharoa, ny maro an'isa ary ny fahaizany mitondra ny zava-drehetra araka ny fikasany mandra-pahatongan'ny fahatanterahan'izany.

Hamaranako eto ity asa ity, fa ny aingam-panahy izay mbola omen’i Jesosy ahy kosa dia voamarika sy voarakitra lalandava amin’ny endrika hafatra atolotra ao amin’ilay asa hoe “ **Ny mana any an-danitra ho an’ireo mpandeha Advantista farany** ” izay “boky” telo misesy amin’ny pejy arivo eo ho eo dia efa misy amin’ny Oktobra 2025.

Tsaroako fa nambaran’i Jesosy Kristy ao amin’ny Apokalypsy 2:26 hoe: “ Izay *maharesy* ka mitandrina ***ny asako hatramin’ny farany ,*** *dia homeko fahefana amin’ny jentilisa* . Izy ireo dia maka ny endriky ny fanambarana ny fitsarany amin’ny lafiny rehetra amin’ny fiainana, izany hoe ny zava-drehetra momba ny fivavahana, ny politika ary ny toe-karena; ny lohahevitra rehetra mahakasika an’ilay Andriamanitra Mpamorona sy ny zavaboariny. Rehefa manambara loza izy dia mandamina ny safidy ratsy ara-politika, ara-tafika, ara-toekarena ary ara-pivavahana izay mitarika ho amin'ny loza.

Mirehareha amin’ny fanambaran’Andriamanitra amin’ny olom-boafidiny ny fitsarany amin’ny lafiny rehetra amin’ny fiainana. Rehefa manao izany izy dia miantso ny anjeliny mahatoky ho vavolombelona fa tsy manisy fetra ny hatsaram-panahiny amin’ireo izay manaja sy tia Azy, dia ireo olom-boafidiny marina navotan’ny fahasoavana azo tamin’ny fahafatesany sy ny fitsanganan’i Jesosy Kristy tamin’ny maty.

Koa aza manaisotra ny tenanao amin’io tombontsoa miavaka io izay atolotry ny mpanompony nohazavaina sy nohazavaina maimaimpoana ho anao. Ny “ ***mana*** ” no tena sakafo any an-danitra atolotry ny Rainy any an-danitra ho an’ireo zanany tiany, ary ho azy ireo, ao amin’i Jesosy Kristy, izy no manomana toerana ao amin’ny fanjakany any an-danitra.

Ao amin'ny " **mana** " no hahitanao ny endrika mivaingana amin'ny " ***fijoroana ho vavolombelona momba an'i Jesosy*** " mihatsara hatrany, ary indrindra indrindra, atolotra ho fanomezana farany avy any an-danitra, dia ny fanambarana ny fiverenany amim-boninahitra amin'ny lohataona ho avy amin'ny taona 2030.

Ny “ **mana** ” dia manasongadina ny asan’ny Ray, ilay Andriamanitra Mpamorona izay mandamina ny fiainan’ny olombelona araka ny safidiny malalaka.

Raha mbola tsy hitan’ny mason’ny olombelona Andriamanitra, dia mba hotadiavin’ny olom-boafidiny izay manavaka ny tenany amin’ny olombelona hafa maditra, tsy mino, na tsy mino. Ny finoana ny fisiany dia tsy "opiate'ny vahoaka" fa mariky ny faharanitan-tsaina izay mampiavaka ireo olom-boafidy mendrika ny havotan'i Jesoa Kristy.